BREVIARIUM
ROMANUM
IENSON·1478

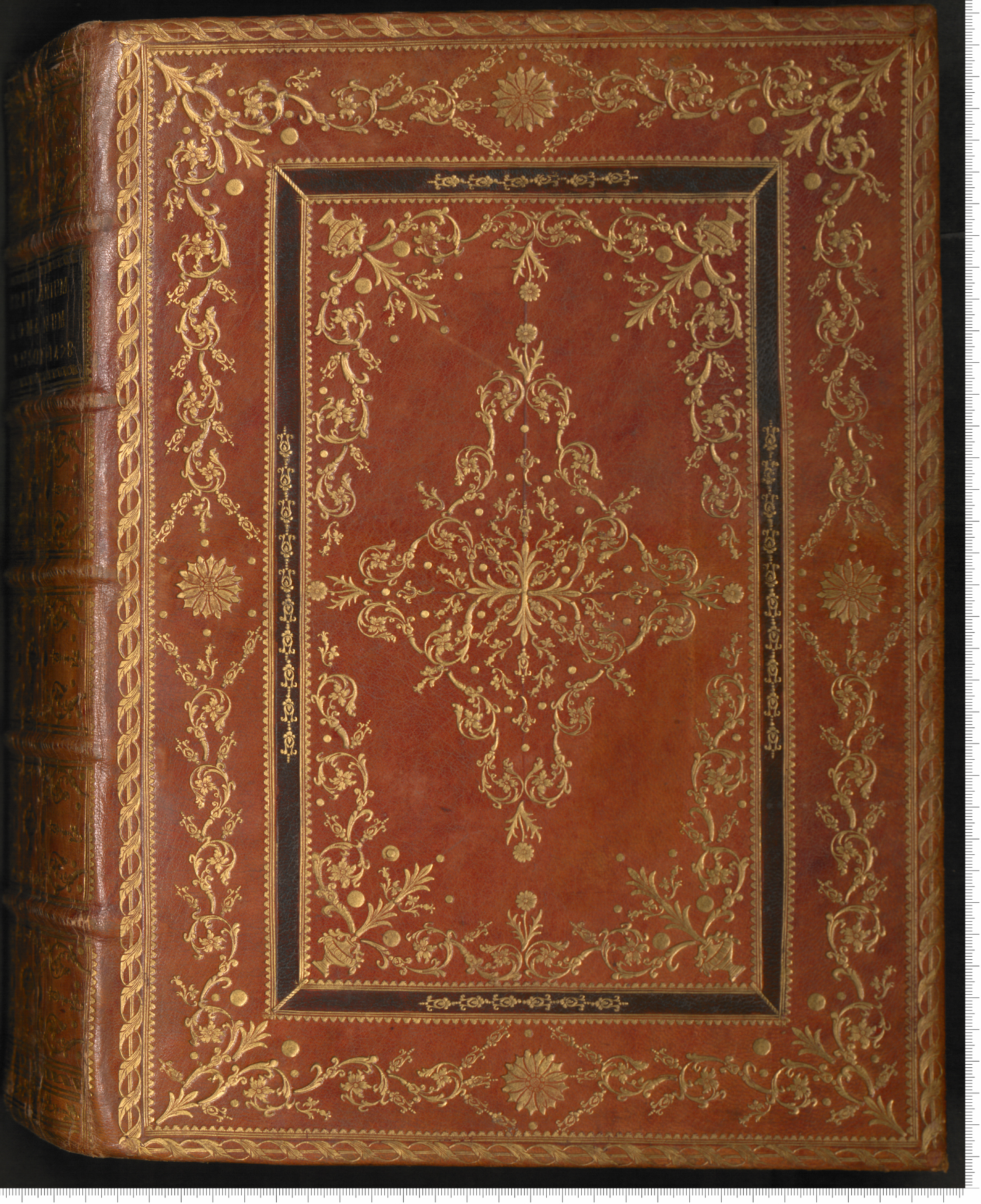

Œ. 147.

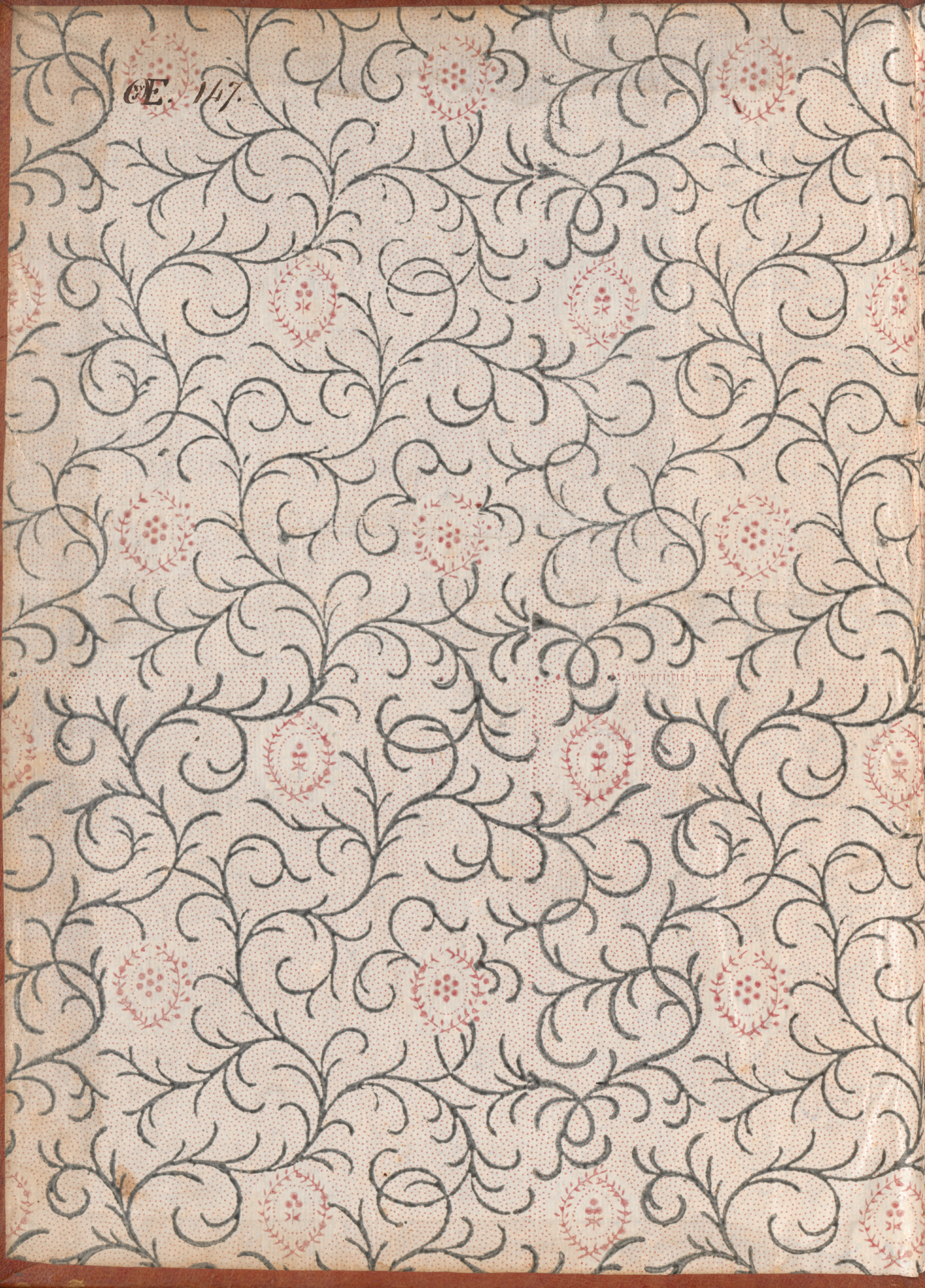

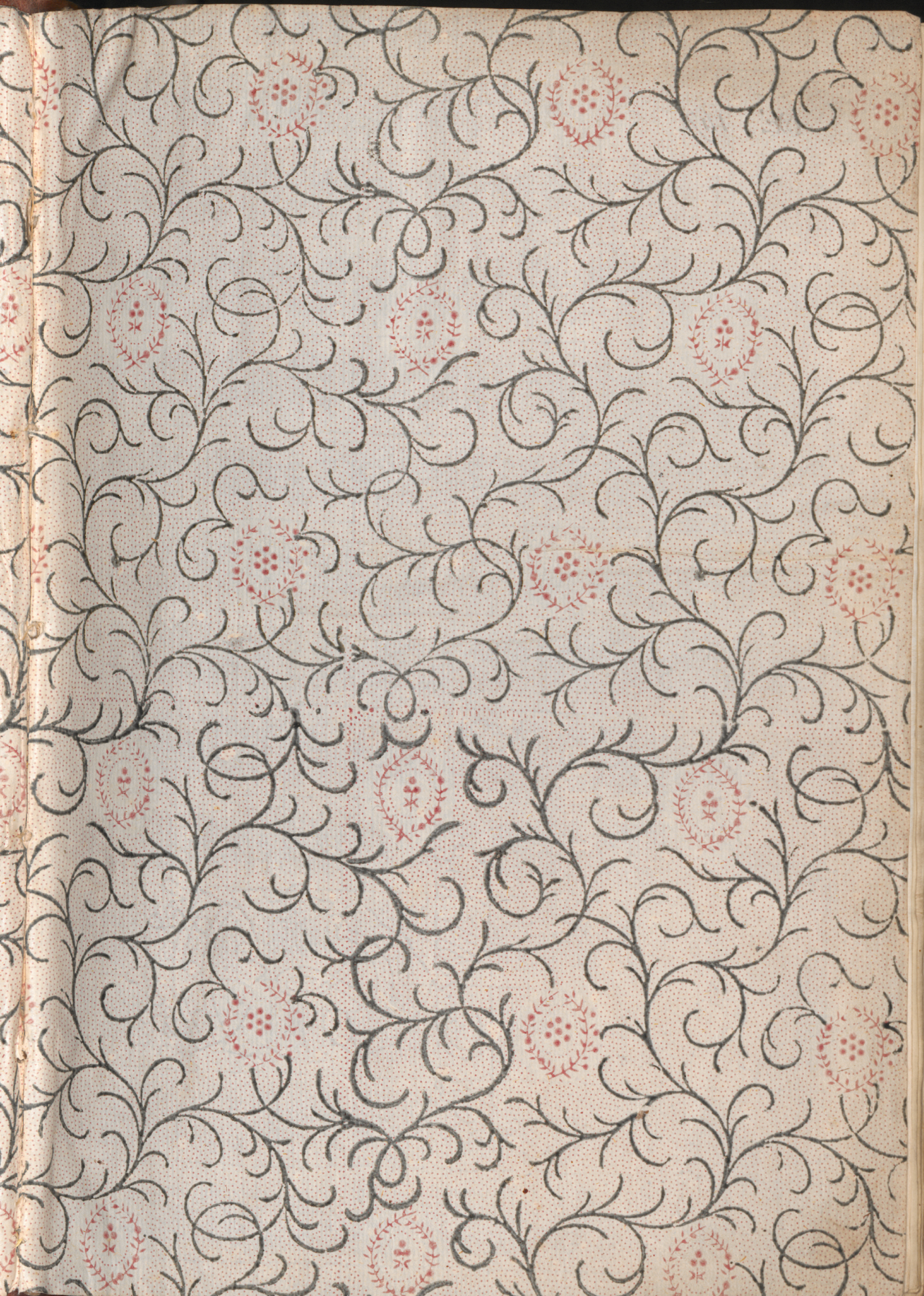

Œ. 147.

BREVIARIVM ROMANVM

Huius opis corrector extitit Seorgi⁹ d Spatharijs pbytoꝝ minimo⁹: impssor uero Nicolaus ienson gallicus: hac nr̃a tempestate impssoꝝ princeps: Qd' qd op⁹ ipressu in florentissima, urbe uenetiaꝝ est ~

Anno dni M. cccclxxiiij. Sisto . iiij . ponti . max . rome Petri sedem regente . Andrea uendramino inclyto Principe uenetijs pricipante

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE SG

BREVIARIUM ROMANUM.
SIXTI. IV.

Venetijs. 1478. pag. 40.

Annus habet. xij. menses. hebdomadas .lij. ⁊ diez unum: ⁊ habet dies .ccc.lxv. ⁊ horas. vi.

Aureus nūerus KL Januarius habet dies. xxxi. Luna. xxx.
Nox habet horas. xvi. dies uero octo.

iij		Januar.		Circūcisio dñi duplex maius. Et scti basilij epi ⁊ ꝯfes. Et scte martine virginis ⁊ martyris. 75.
	b	iiij	no	Octaua sancti stephani semi duplex
xi	c	iij	no	Octaua sancti ioannis semi duplex.
	d	priđ	no	Octaua innocentum semi duplex.
xix	e	nonis		
viij	f	viij	id⁹	Epiphania domini duplex maius A festo stelle numerando perfice lunam. 78.
	g	vij	id⁹	Post quadraginta dies ibi septuagesima fiat. Et si bisextus fuerit
xvi		vi	id⁹	supraddatur unus. Si cadit in lucem domini suppone sequentem.
v	b	v	id⁹	
	c	iiij	id⁹	Sancti pauli primi heremite confessoris.
xiij	d	iij	id⁹	Sancti igini pape ⁊ martyris. 257.
ij	e	priđ	id⁹	
	f	idib⁹		Octaua epiphanie semi duplex. Et sancti hillarij epi ⁊ confessoris.
x	g	xix	kl'	Februarij. Sancti felicis in pinc. presbyteri ⁊ martyris. 257
		xviij	kl'	Sancti mauri abbatis ⁊ confessoris. Sol in aquario.
xviij	b	xvij	kl'	Sancti marcelli pape ⁊ martyris. 258.
vij	c	xvi	kl'	Sancti antonij abbatis solēne generaliter. 258.
	d	xv	kl'	Sancte prisce uirginis ⁊ martyris. 259.
xv	e	xiiij	kl'	Sanctorum martyrum marii marthe audifax ⁊ abacum. 259.
iiij	f	xiij	kl'	Sancti fabiani pape ⁊ martyris ⁊ sebastiani martyris. 260.
	g	xij	kl'	Sancte agnetis uirginis ⁊ martyris semi duplex. 261.
xij		xi	kl'	Sanctorum martyrum vincentij ⁊ anastasij. 262.
i	b	x	kl'	Sancte emerentiane uirginis ⁊ martyris. 263.
	c	ix	kl'	
ix	d	viij	kl'	Conuersio sancti pauli apostoli duplex minus. 264.
	e	vij	kl'	
xvij	f	vi	kl'	Sancti ioannis chrisostimi epi ⁊ confessoris.
vi	g	v	kl'	Sancte agnetis secundo. 265. Claues. xl.
		iiij	kl'	
xiiij	b	iij	kl'	Sancti geminiani episcopi ⁊ confessoris.
iij	c	priđ	kl'	Sctoꝝ martyꝝ cyri ⁊ ioānis. Trāsla. scī marci euāgeliste duplex min⁹.

Aureus nūerus KL Februarius. habet dies. xxviij. Luna. xxix. et quando ē
Bisextus habet dies. xxix. Luna. xxx. Nox habet horas. xiiij. dies. x.

	d	februar.		Sācti ignatij epi martyris et Brigide uirginis. 266
xi	e	iiij	no	Purificatio beate marie uirginis duplex maius. 267.
xix	f	iij	no	Sancti blasij episcopi ⁊ martyris. 269.
viij	g	priđ	no	Sancti gilberti confessoris. Et sancti simonis prophete.
		nonis		Sancte agathe uirginis ⁊ martyris semi duplex. 269.
xvi	b	viij	id⁹	Sancte dorothee uirginis ⁊ martyris.
v	c	vij	id⁹	

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE SG

Ad usum Caroli Cardi-
nalis Borromei

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE

	d	vi idꝰ		
xiij	e	v idꝰ	Sancte apolonie uirginis ⁊ martyris.	
ij	f	iiij idꝰ	Sancte ſcholaſtice uirginis.	
	g	iij idꝰ	Sancti guilielmi epiſcopi ⁊ confeſſoris.	
x		prid' idꝰ		
	b	idibꝰ		
xviij	c	xvi kl'	Martij. Sancti ualentini preſbyteri ⁊ martyris. 270.	
vij	d	xv kl'	Trãſlatio ſancti antonij de padua. Et ſcoꝝ fauſtini ⁊ iouite martyrum.	
	e	xiiij kl'	Sancte iuliane uirginis ⁊ martyris	Sol in piſce.
xv	f	xiij kl'		
iiij	g	xij kl'		
		xi kl'		
xij	b	x kl'		
i	c	ix kl'		
	d	viij kl'	Cathedra ſancti petri duplex minus. 270.	
ix	e	vij kl'	Sancti gerardi epiſcopi ⁊ martyris.	Uigilia.
	f	vi kl'	Sancti matthie apoſtoli duplex minus.	Locus biſexti.
xvij	g	v kl'		
vi		iiij kl'		
	b	iij kl'		
xiiij	c	prid' kl'		

Aure nūerꝰ KL Martius habet dies. xxxi. Luna. xxx.
Nox habet horas. xij. Dies uero. xij.

iij	d	Martij		
	e	vi no		
xi	f	v no		
	g	iiij no		
xix		iij no		
viij	b	prid' no		
	c	nonis	Sanctaꝝ perpetue ⁊ felicitatis v. ⁊ mar. Et ſc̄i thome de aquino confeſ. 272	
xvi	d	viij idꝰ		
v	e	vij idꝰ	Sanctorum quadraginta martyrum.	
	f	vi idꝰ		
xiij	g	v idꝰ		Claues paſce.
ij		iiij idꝰ	Sancti gregorij pape ⁊ confeſſoris duplex minus. 272.	
	b	iij idꝰ		
x	c	prid' idꝰ		
	d	idibus	Sancti longini martyris.	
xviij	e	xvij kl'	Aprilis.	
vij	f	xvi kl'	Sancti patritij epiſcopi ⁊ confeſſoris.	
	g	xv kl'	Sancti anſelmi epiſcopi ⁊ confeſſoris.	Sol in ariete.
xv		xiiij kl'	Sancti ioſeph confeſſoris.	
iiij	b	xiij kl'		
	c	xij kl'	Sancti benedicti abbatis ⁊ confeſſoris duplex minus.	Equinoctium. 272.

xij	d	xi	kł	Post festū sancti bn̄dicti ubicūqꝫ quartadecima luna uenerit: ibi in dominica proxima resurrectio domini celebratur.
i	e	x	kł	
	f	ix	kł	
ix	g	viij	kł	Annūciatio beate marie duplex maius. 274.
		vij	kł	
xvij	b	vi	kł	
vi	c	v	kł	
	d	iiij	kł	
xiiij	e	iij	kł	
iij	f	prid̄	kł	

Aure nūerꝰ **KL** Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. x. Dies uero. xiiij.

	g	Aprilis		
xi		iiij	no	
	b	iij	no	
xix	c	prid̄	no	
viij	d	nonis		Sancti vincentij confessoris ordinis predicatorum.
xvi	e	viij	idꝰ	
v	f	vij	idꝰ	
	g	vi	idꝰ	
xiij		v	idꝰ	
ij	b	iiij	idꝰ	
	c	iij	idꝰ	
x	d	prid̄	idꝰ	
	e	idibus		
xviij	f	xviij	kł	Maij. Sanctoꝝ tiburtij valeriani ⁊ maximi martyrum. 275.
vij	g	xvij	kł	
		xvi	kł	Sancti isidori martyris.
xv	b	xv	kł	Sancti aniceti pape ⁊ martyris. 275. Sol in tauro.
iiij	c	xiiij	kł	
	d	xiij	kł	
xij	e	xij	kł	
i	f	xi	kł	
	g	x	kł	Sanctorum sotheris pape ⁊ martyris. et gaij pape ⁊ martyris. 275.
ix		ix	kł	Sancti georgij martyris generale solēne.
	b	viij	kł	
xvij	c	vij	kł	Sancti marci euangeliste duplex minus. Letanie maiores. 278.
vi	d	vi	kł	Sanctoꝝ cleti pape ⁊ martyris. ⁊ marcellini pape ⁊ martyris. 278
	e	v	kł	
xiiij	f	iiij	kł	Sancti uitalis martyris.
iij	g	iij	kł	Sancti petri martyris de ordine predicatorum.
		prid̄	kł	Sancti Sigismundi martyris.

Aure⁹ nũer⁹	KL			Maius habet dies.xxxi. Luna.xxx. Nox habet horas.viij.Dies uero.xvi.
xi	b	Maij		Sanctorum apoſtolorum philippi ꝛ iacobi duplex minus. 279
	c	vi	no	Athanaſij epiſcopi ꝛ confeſſoris.
xix	d	v	no	Inuentio ſcte crucis duplex min⁹. Et ſctoꝝ alexãdri euētij theodoli et .280. iuuenalis martyris. 282.
viij	e	iiij	no	Sancti floriani martyris.
	f	iij	no	Sancti gotbardi epiſcopi ꝛ confeſſoris.
xvi	g	prid̄	no	Sancti ioannis ante portam latinam duplex minus. 283.
v		nonis		
	b	viij	id⁹	Apparitio ſancti michaelis ſemi duplex. 284.
xiij	c	vij	id⁹	
ij	d	vi	id⁹	Sanctorum martyrum gordiani ꝛ epimachi. Sctī iob ꝯfeſſoris. 285.
	e	v	id⁹	
x	f	iiij	id⁹	Sanctorum martyꝝ nerei archilei atqꝫ pancratij. 286
	g	iij	id⁹	
xviij		prid̄	id⁹	Sancti bonifacij martyris.
vij	b	idib⁹		Sancti iſidori martyris.
	c	xvij	kł	Junij. Ubaldi epiſcopi ꝛ confeſſoris.
xv	d	xvi	kł	Tranſlatio ſancti bernardini de ordine minorum.
iiij	e	xv	kł	Sol in geminis.
	f	xiiij	kł	Sancte potentiane uirginis. Et ſancti petri celeſtini confeſſoris.
xij	g	xiij	kł	Sancti bernardini confeſſoris.
i		xij	kł	
	b	xi	kł	
ix	c	x	kł	
	d	ix	kł	
xvij	e	viij	kł	Tranſlato ſancti franciſci. Et ſancti urbani pape ꝛ martyris. 287
vi	f	vij	kł	Sancti eleutherij pape ꝛ martyris. 287.
	g	vi	kł	Octaua ſancti bernardini. Et ſancti ioannis pape ꝛ martyris. 287.
xiiij		v	kł	
iij	b	iiij	kł	
	c	iij	kł	Sancti felicis pape ꝛ martyris.
xi	d	prid̄	kł	Sãcte petronille ꝟginis. Et ſãctoꝝ martyꝝ cancij: cãciani: ꝛ cancianille

Aure⁹ nũer⁹	KL			Junius habet dies.xxx. Luna.xxix. Nox habet horas.viij.Dies uero.xvi.
	e	Junij		Sancti ſecundi martyris.
xix	f	iiij	no	Sanctorum martyꝝ marcellini ꝛ petri atqꝫ eraſmi.
viij	g	iij	no	
xvi		prid̄	no	
v	b	nonis		
	c	viij	id⁹	
xiij	d	vij	id⁹	
ij	e	vi	id⁹	
	f	v	id⁹	Sanctorum martyrum primi ꝛ feliciani. 288.

x	g	iiij	id⁹	
		iij	id⁹	Sancti barnabe apostoli duplex minus. 289.
xviij	b	prid	id⁹	Sanctoꝝ martyꝝ basilidis.cyrini.naboris ⁊ nazarij. 289
vij	c	idib⁹		Sancti antonij confessoris de ordine fratrum minorum. de Padua. 290.
	d	xviij	kł	Julij
xv	e	xvij	kł	Sanctorum martyꝝ uiti ⁊ modesti atqȝ crescentie. 290.
iiij	f	xvi	kł	
	g	xv	kł	Sol in cancro.
xij		xiiij	kł	Sanctoꝝ martyꝝ marci ⁊ marcelliani. 291.
i	b	xiij	kł	Sanctorum martyrum geruasij ⁊ prothasij. 292.
	c	xij	kł	Octaua sancti antonij. Et sancti siluerij pape ⁊ martyris. 292.
ix	d	xi	kł	
	e	x	kł	Sancti paulini episcopi ⁊ confessoris.
xvij	f	ix	kł	Vigilia.
vi	g	viij	kł	Natiuitas sancti ioannis baptiste duplex maius. 293.
		vij	kł	Apparitio beati marcj euangeliste.
xiiij	b	vi	kł	Sanctorum martyrum ioannis ⁊ pauli. 295.
iij	c		kł	
	d	iiij	kł	Sancti leonis pape ⁊ confessoris. 296. Vigilia.
xi	e	iij	kł	Sanctorum apostolorum petri ⁊ pauli duplex maius. 297.
	f	prid	kł	Cōmemoratio sancti pauli apostoli duplex minus.

Aureᵉ nūer⁹	KL			Julius habet dies.xxxi. Luna.xxx. Nox habet horas.viij. Dies uero.xvi.
xix	g	Julii		Octaua sancti ioannis baptiste semi duplex. Sc̄ti martialis apl̄i.
viii		vi	no	Visitatio sācte marie uirginis duplex mai⁹. Et sc̄oꝝ martyꝝ ꝓcessi et martiniani. 299.
	b	v	no	
xvi	c	iiij	no	
v	d	iij	no	
	e	prid	no	Octaua apostolorum petri ⁊ pauli duplex minus.
xiij	f	nonis		
ii	g	viii	id⁹	
		vi	id⁹	Octaua uisitationis beate marie uirginis duplex minus.
x	b	vi	id⁹	Sc̄oꝝ martyꝝ.vii.fratꝝ. Et sc̄aꝝ rufine ⁊ secūde. sc̄i patniani epī ⁊ ꝓfes. 306.
	c	v	id⁹	Sancti pii pape ⁊ martyris.
xviii	d	iiii	id⁹	Sc̄oꝝ martyꝝ naboris ⁊ felicis. Sc̄aꝝ martyꝝ hermacore ⁊ fortunati. 306.
vii	e	iii	id⁹	Sancti anacleti pape ⁊ martyris. 306.
	f	prid	id⁹	Dies caniculares.
xv	g	idibus		Sanctorum martyrum quirici ⁊ iulite.
iiij		xvii	kł	Augusti
	b	xvi	kł	Sancti alexii confessoris ⁊ marine uirginis.
xii	c	xv	kł	Sancte symphorose cū.vii.filiis suis mar. 306. Sol in leone.
i	d	xiiii	kł	
	e	xiii	kł	Sancte magarite uirginis ⁊ martyris.
ix	f	xii	kł	Sancte praxedis uirginis. 307

	g	xi kl'	Sancte marie magdalene ſemi duplex. 307.
xvij		x kl'	Sancti apolinaris epiſcopi ⁊ martyris. 308.
vi	b	ix kl'	Sancte chriſtine uirginis ⁊ martyris. 309. Uigilia.
	c	viij kl'	Sancti iacobi apl'i duplex minus. Et ſancti chriſtofori martyris. 309.
xiiij	d	vij kl'	Sancte anne. ⁊ ſancti paſtoris preſbyteri ⁊ confeſſoris.
iij	e	vi kl'	Sancti pantaleonis martyris.
	f	v kl'	Sanctoꝝ martyrū nazarij. celſi. uictoris. ⁊ innocentij. 310.
xi	g	iiij kl'	Sancte marthe ṽ. ⁊ ſctoꝝ marty. ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis martyris. 310.
xix		iij kl'	Sanctoꝝ martyrum abdon ⁊ ſenne. 311.
	b	prid' kl'	Sancti fantini ꝯfeſſo.

Aure nūer⁹	KL	Auguſtus habet dies. xxxi. Luna. xxix.
		Nox habet horas. x. Dies uero. xiiij.

viij	c	Auguſti	Sancti petri ad uincula duplex minus. ⁊ ſctoꝝ mar. machabeorum. 311.
xvi	d	iiij no	Sancti ſtephani pape ⁊ martyris. 313.
v	e	iij no	Inuentio ſancti ſtephani protomartyris. 314
	f	prid' no	Sancti iuſtini preſbyteri ⁊ martyris.
xiij	g	nonis	Sancte marie de niue duplex maius. ⁊ ſancti dn̄ici confeſſoris. 315. et 317.
ij		viij id⁹	Transfiguratio dn̄i duplex ma⁹. et ſctoꝝ mar. ſixti feliciſſimi et agapiti. 317
	b	vij id⁹	Sancti donati epiſcopi et martyris. 320.
x	c	vi id⁹	Sanctorū martyrū ciriaci largi et ſmaragdi.
	d	v id⁹	Sancti romani martyris. Uigilia. 321.
xviij	e	iiij id⁹	Sancti laurentij martyris duplex maius. 321.
vij	f	iij id⁹	Sanctorum martyrum tyburtij et ſuſanne.
	g	prid' id⁹	Sancte clare uirginis. 324.
xv		idibus	Sancti hyppoliti et ſociorū eius martyrū. ſ. cōcordie mar. 325.
iiij	b	xix kl'	Septēbris. Sancti euſebij preſbyteri et confeſſoris. 325. Uigilia.
	c	xviij kl'	Aſſumptio beate marie uirginis duplex maius. 327.
xij	d	xvij kl'	
i	e	xvi kl'	Octaua ſancti laurentij martyris ſemi duplex.
	f	xv kl'	Sancti agapiti martyris. Sol in uirgine.
ix	g	xiiij kl'	Sancti lodouici epi et confeſ. ordinis minorum.
		xiij kl'	Sancti bernardi abbatis et confeſſoris.
xvij	b	xij kl'	
vi	c	xi kl'	Octaua ſcte marie duplex min⁹. et ſctoꝝ mar. timothei hypoliti et ſymphoriani. 334.
	d	x kl'	Uigilia.
xiiij	e	ix kl'	Sancti bartholomei apoſtoli duplex minus.
iij	f	viij kl'	Sancti lodouici confeſſoris regis francorum. 334.
	g	vij kl'	Octaua ſancti lodouici epi et ꝯfeſ. et ſcti zepherini pape et martyris. 334.
xi		vi kl'	
xix	b	v kl'	Sācti auguſtini epi et ꝯfeſſoris duplex min⁹. et hermetis martyris. 334. et 335.
	c	iiij kl'	Decollatio ſancti ioannis baptiſte ſemi duplex. et ſcte ſabine ṽ. et mar. 336. et seq.
viij	d	iij kl'	Sanctorum martyrum felicis et adaucti. 337.
	e	prid' kl'	Sancti felicis preſbyteri et confeſſoris. 337

Aure nũer⁹ KL September habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. xij. Dies uero. xij.

xvi	f	Septēb.		Sanctoꝝ martyꝝ. xij. fratrū. Et ſancti egidij abbatis. 338.
v	g	iiij	no	Sancti antonini martyris.
		iij	no	Sanctaꝝ euphemie: dorothee: tecle: ꝛ heraſme.
xiij	b	prid	no	Sancti moyſi confeſſoris.
ij	c	nonis		
	d	viij	id⁹	Sancti zacharie confeſſoris.
x	e	vij	id⁹	
	f	vi	id⁹	Natiuitas ſancte marie uirginis duplex maius. Et ſcti adriani martyr. 340.
xviij	g	v	id⁹	Sancti gorgonij martyris. 344.
vij		iiij	id⁹	Sancti nicholai de tolentino confeſſoris.
	b	iii	id⁹	Sanctorum martyrum prothi ꝛ hyacinthi. 344.
xv	c	prid	id⁹	
iiij	d	idibus		
	e	xviij	kl	Octobris. Exaltatio ſcte crucis duplex min⁹. Et ſctoꝝ mar. cornelii ꝛ cypriani. 345.
xii	f	xvii	kl	Octaua beate uirginis ſemi duplex. Et ſcti nichomedis mar. 347.
i	g	xvi	kl	Sanctorum martyꝝ euphemie lucie ꝛ geminiani. 347
		xv	kl	Feſtum ſacrorum ſtigmatum ſancti franciſci.
ix	b	xiiii	kl	Sanctorum martyrum uictoris ꝛ corone. Sol in libra.
	c	xiii	kl	
xvii	d	xii	kl	Sanctorum martyrum euſtachii ꝛ ſociorum eius. Uigilia.
vi	e	xi	kl	Sancti matthei apoſtoli ꝛ euangeliſte duplex minus. 348.
	f	x	kl	Sanctorum martyrum mauricii ꝛ ſocioꝝ eius. Equinoctium. 349.
xiiii	g	ix	kl	Sancti lini pape ꝛ martyris. 349.
iii		viii	kl	
	b	vii	kl	
xi	c	vi	kl	Sanctorum martyrum cypriani ꝛ iuſtine. 349.
xix	d	v	kl	Sancti elzearii confeſ. Et ſanctorum martyꝝ coſme ꝛ damiani. 350.
	e	iiii	kl	
viii	f	iii	kl	Dedicatio ſancti michaelis archangeli duplex maius. 351.
	g	prid	kl	Sancti hieronymi preſbyteri ꝛ confeſſoris duplex minus. 353.

Aure nũer⁹ KL October habet dies. xxxi. Luna. xxix.
Nox habet horas. xiiii. Dies uero. x.

xvi		Octob.		Sancti remigii epiſcopi ꝛ confeſſoris. 354.
v	b	vi	no	Tranſlatio ſancte clare uirginis.
xiii	c	v	no	
ii	d	iiii	no	Sancti franciſci confeſ. fundatoris ordinis minorum. 354.
	e	iii	no	
x	f	prid	no	Sancti magni epiſcopi uenetiarum ꝛ confeſſo.
	g	nonis		Sctoꝝ martyꝝ ſergii bachi marcelli ꝛ apulei. Et ſcti marci pape ꝛ ꝯfeſ. 356.
xviii		viii	id⁹	
vii	b	vii	id⁹	Sanctorum martyrum dionyſii. ruſtici. ꝛ eleutherii.
	c	vi	id⁹	Sancti cerbonii epiſcopi ꝛ confeſſoris.

xv	d	v	id⁹	Octaua beati francisci.
iiii	e	iiij	id⁹	
	f	iij	id⁹	
xij	g	priđ	id⁹	Sancti calixti pape ⁊ martyris. 356
i		idibus		
	b	xvij	kl'	Nouēbris. Galli abbatis.
ix	c	xvi	kl'	
	d	xv	kl'	Sancti luce euangeliste duplex minus. 357. et S. Hilarionis Abb.
xvij	e	xiiij	kl'	Sol in scorpione.
vi	f	xiij	kl'	
	g	xij	kl'	Sanctarum vndecim miliū uirginū. Et sancti hilarionis abbatis. 357.
xiiij		xi	kl'	
iij	b	x	kl'	
	c	ix	kl'	
xi	d	viij	kl'	Sanctorum martyrum crisanti ⁊ darie. 358.
xix	e	vij	kl'	Sancti euaristi pape ⁊ martyris. 358.
	f	vi	kl'	Sancti Iuonis confessoris. Uigilia.
viij	g	v	kl'	Sanctorum apostolorum simonis ⁊ iude duplex minus. 358.
		iiij	kl'	
xvi	b	iij	kl'	
v	c	priđ.	kl'	

Uigilia.

Aureus nūerus KL Nouember habet dies. xxx. Luna. xxx.
Nox habet horas. xvi. dies uero octo.

	d	nouēbr.		festiuitas omniū sanctorum duplex maius. Et cesarij martyris. 359.
xiij	e	iiij	no	Cōmemoratio omniū fideliū defunctorum ⁊ Iusti marty.
ij	f	iij	no	
	g	priđ	no	Sanctorum martyrum uitalis ⁊ agricole. 361.
x		nonis		
	b	viii	id⁹	Sancti leonardi confessoris.
xviij	c	vij	id⁹	Sancti ꝓsilonij episcopi ⁊ confessoris.
vij	d	vi	id⁹	Trāslatio btī lodouici epī ⁊ ꝯfes. Et sctoꝝ martyꝝ quattuor corōatoꝝ. 362
	e	v	id⁹	Dedicatio basilice saluatoris duplex minus ⁊ Theodori martyris. 362
xv	f	iiij	id⁹	Sanctoꝝ martyꝝ triphonis respicij ⁊ nymphe.
iiij	g	iij	id⁹	Sancti martini epī ⁊ confessoris duplex. Et sancti mēne martyris. 363. et seq.
		priđ.	id⁹	Sancti martini pape ⁊ martyris. 365. S. Elisabet Hassiæ. 365.
xij	b	idibus		Sancti britij epī ⁊ confessoris. Homoboni confessoris.
i	c	xviij	kl'	Decembris.
	d	xvij	kl'	
ix	e	xvi	kl'	
	f	xv	kl'	Sol in sagittario.
xvij	g	xiiij	kl'	Dedicatio basilice apostoloꝝ petri ⁊ pauli duplex minus.
vi		xiij	kl'	Sancte helisabeth nec ꝟ. nec marty. Et sācti pōtiani pape ⁊ martyris. 365
	b	xij	kl'	Sancti stephani confessoris.
xiiij	c	xi	kl'	Sancti mauri martyris.

iij	d	x	kl'	Sancte cecilie uirginis et martyris ſemi duplex. 367.
	e	ix	kl'	Sācti clemētis pape et martyris. Et ſancte felicitatis martyris. 368. et 370.
xi	f	viij	kl'	Sancti griſogoni martyris.
xix	g	vij	kl'	Sancte katherine uirginis et mar. ſemi duplex et ſolēne generaliter. 371.
		vi	kl'	Sancti petri alexandrini epī et martyris.
viij	b	v	kl'	Uirgilij epiſcopi et confeſſoris.
	c	iiij	kl'	
xvi	d	iij	kl'	Sancti ſaturni martyris. Uigilia.
v	e	priđ.	kl'	Sancti andree apoſtoli. duplex minus. 250.

Aure⁹ nūer⁹	KL			December habet dies. xxxi. Luna. xxix. Nox habet horas. xvi. Dies uero octo.
xiij	f	deceb̄.		
ij	g	iiij	no	Sancte bibiane virginis et martyris.
		iij	no	
x	b	priđ.	no	Sancte barbare virginis et martyris.
	c	nonis		Sancti ſabbe abbatis. Baſſi epiſcopi et martyris.
xvij	d	viij	id⁹	Sancti nicolai epī ⁊ confeſ. ſemi duplex et ſolēne generaliter. 252.
vij.	e	vij	id⁹	Sancti ambroſij epiſcopi et confeſ. duplex minus. 253.
	f	vi	id⁹	Conceptio beate marie virginis duplex maius. 254.
xv	g	v	id⁹	Proculi epiſcopi et confeſſoris.
iiij		iiij	id⁹	Sancti melchiadis pape et martyris. 255.
	b	iij	id⁹	Sancti damaſi pape et confeſſoris. 255
xij	c	priđ.	id⁹	
i	d	idib⁹		Sancte lucie uirginis et martyris ſemi duplex et ſolēne generaliter. 256
	e	xix	kl'	Januarij.
ix	f	xviij	kl'	
	g	xvij	kl'	
xvi		xvi	kl'	Lazari epiſcopi et martyris. Sol in capricorno.
vi	b	xv	kl'	
	c	xiiij	kl'	Solſticium.
xiiij	d	xiij	kl'	Uigilia.
iij	e	xij	kl'	Sancti thome apoſtoli duplex minus. 257.
	f	xi	kl'	
xi	g	x	kl'	
xix		ix	kl'	Uigilia
	b	viij	kl'	Natiuitatis dñi nr̄i ieſu chriſti duplex maſ⁹. 58.
vij	c	vij	kl'	Sancti ſtephani prothomartyris duplex maius. 61
	d	vi	kl'	Sancti ioannis apoſtoli et euangeliſte duplex maius. 63.
xv	e	v	kl'	Sanctorum innocentum martyrum ſemi duplex. 65.
v	f	iiij	kl'	Sancti thome archiepiſcopi et martyris. 67.
	g	iij	kl'	
iij		priđ.	kl'	Sancti ſilueſtri pape et confeſſoris ſemi duplex. 72.

.ii74.

Indiuidue trinitatis nomine inuocato. Psalterij ordo iuxta ritum quem nunc romana seruat ecclesia incipit.

A dominica prima post octauā epiphanie usqꝫ ad septuagesimaꝫ: ⁊ a kalendis octobris usqꝫ ad aduētum subscripta inuitatoria singula singulis dominicis diebus dicuntur: ita tamen ꝙ si oportuerit ultimum repetatur.

Inuitatorium primum. Uenite exultem⁹ domino: iubilem⁹ deo salutari nr̄o. p̄s. Preoccupemus. Inuitatoriū secundum. Preoccupemus faciem domini: ⁊ i psalmis iubilemus ei. p̄s. Uenite. Inuitatorium tertiū. Quoniā deus magn⁹ dominus: ⁊ rex magn⁹ super omnes deos. p̄s. Uenite. Inuitatorium quartum. In manu tua domine: omnes fines terre. p̄s. Uenite. Inuitatoriū q̄ntuꝫ. Uenite adoremus dominum: qui fecit nos. p̄s. Uenite. Inuitatoriuꝫ sextum. Dominum qui fecit nos: uēite adorem⁹. p̄s. Uenite

Dominica prima post octauā epiphāie. Inuitatoriuꝫ. Uenite exultemus domino: iubilem⁹ deo salutari nr̄o. p̄s. Preoccupem⁹.

Ab octaua epiphanie usqꝫ ad dominicam primam quadragesime: ⁊ a kalendis octobris usqꝫ ad aduētū domini sequens hymnus dicitur: Ad nocturnuꝫ.

PRIMO dierꝫ omniuꝫ: quo mundus extat conditus: uel quo resurgēs conditor: nos morte uicta liberet. Pulsis procul torporibus: surgamus omnes ocyus: ⁊ nocte queramus piū: sicut prophetā nouim⁹. Nostras preces ut audiat: suāqꝫ dexteram porrigat: ⁊ expiatos sordibus: reddat poloruꝫ sedibus. Ut quiqꝫ sacratissimo: huius diei tempore: horis quietis psallimus: donis beatis muneret. Iam nūc paterna claritas: te postulamus affatim: absit libido sordidans: omnisqꝫ actus noxius. Ne feda sit uel lubrica: cōpago nostri corporis: ꝑ quā auerni ignibus: ipsi crememur acrius. Ob hoc redemptor quesimus: ut probra nr̄a diluas: uite perennis commoda: nobis benigne conferas. Quo carnis actu exules: effecti ipsi celibes: ut prestolamur cernui melos canamus glorie. Presta pater pijssime: patriqꝫ compar unice: cum spiritu paraclyto: regnās per omne seculum. Amē.

Ab octaua pētecostes usqꝫ ad kalendas octobris in dominicis diebus subsequens hy. cum inuitatorio sequente dicitur: Ad noct. Inuitatorium. Adorem⁹ dn̄ꝫ: qui fecit nos. p̄s. Uēite. hy.

Nocte surgētes uigilemus ōes: semper i psalmis meditemur: atqꝫ uiribus totis dn̄o canamus dulciter hymnos. Ut pio regi pariter canentes: cum suis sanctis mereamur aulaꝫ ingredi celi simul ⁊ beatam ducere uitā. Prestet hoc nobis deitas beata: patris ac nati: pariterqꝫ sancti spiritus: cuius reboat in omni gloria mundo. Amen.

In primo noct. de aduentu añt. Ueniet ecce rex excelsus. p̄s Beat⁹ uir. p̄s. Quare fremuerūt. p̄s. Domine quid multiplicati. p̄s. Domine ne ĩ furore. De psalmista. antiphōa. Seruite domino. Sub dicta añt. dicuntur iidem psalmi. Tēpore paschali añt. Alleluia. Lapis reuolutus est. Et sub dicta añt. dicuntur psalmi totius primi noct. ⁊ sic in alijs noct. seruatur idem ordo.

BEATUS uir qui non abijt in cōsilio impiorum: ⁊ in uia peccatorū non stetit: ⁊ in cathedra pestilētie nō sedit. Sed in lege domini uolūtas eius: ⁊ i lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tā q̃ꝫ lignuꝫ quod plantatū est secus decursus aquarū: quod fructum suum dabit ĩ tempore suo. Et foliū eius nō defluet: ⁊ oīa quecunqꝫ faciet prosperabuntur. Non sic impij non sic: sed tanq̃ꝫ puluis quē proijcit uentus a facie terre. Ideo non resurgunt impij in iudicio: neqꝫ peccatores in cōsilio iustorum. Quoniam nouit dominus uiam iustorū: ⁊ iter impiorum peribit. psalmus dauid.

Quare fremuerũt gentes : ⁊ populi meditati ſunt inania. Aſtiterunt reges terre: ⁊ principes ꝯuenerũt in unuꝫ: aduerſus dñm ⁊ aduerſus chriſtũ eius. Dirũpamus uincula eoꝝ: ⁊ ꝓiciamuſ a nob iugũ ipſoꝝ. Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dominꝰ ſubſanabit eos. Tunc loquet̃ ad eos in ira ſua : ⁊ in furore ſuo ꝯturbabit eos. Ego aũt ꝯſtitutus ſũ rex ab eo ſup ſion mõtẽ ſctꝫ eius: predicãs preceptũ eius. Dñs dixit ad me filius meꝰ es tu: ego hodie gẽui te. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditateꝫ tuã: ⁊ poſſeſſionẽ tuã termĩos terre. Reges eos ĩ uirga ferrea: ⁊ tanq̃ꝫ uas figuli ꝯfringes eos. Et nũc reges ĩtelligite: erudimini q iudicatis terrã. Seruite domio ĩ timore: ⁊ exultate ei cuꝫ tremore. Apprehẽdite diſciplinã : neqñ iraſcat̃ dñs: ⁊ ꝑeatis de uia iuſta. Cũ exarſerit in breui ira eius: beati omnes qui confidunt in eo. pſalmus dauid.

Domine qd multiplicati ſũt q tribulant me: multi ĩſurgũt aduerſũ me. Multi dicũt aĩe mee : nõ ẽ ſalus ipſi in deo eius. Tu aũt dñe ſuſceptor meus es: gl'a mea ⁊ exaltãs caput meũ. Voce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de mõte ſãcto ſuo. Ego dormiui ⁊ ſoporatus ſum: ⁊ reſurrexi qꝛ dñs ſuſcepit me. Nõ tĩebo milia ppli circũdãtis me: exurge dñe ſaluũ me fac deꝰ meuſ. Qm̃ tu ꝑcuſſiſti oẽs aduerſãtes mihi ſine cã: dẽtes peccatoꝝ ꝯtriuiſti. Dñi eſt ſalus: ⁊ ſup pplm tuũ bñdictio tua. pſalmus.

Cum inuocarẽ exaudiuit me deus iuſticie mee : ĩ tribulatiõe dilataſti mihi. Miſerere mei: ⁊ exaudi orõnẽ meam. Filij hoĩuꝫ uſqꝫquo graui corde: ut qd diligitis uanitatẽ ⁊ queritis mẽdaciũ. Scitote qm̃ mirificauit dñs ſanctuꝫ ſuũ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eũ. Iraſcimini ⁊ nolite peccare: que dicitis in cordibꝰ ur̃is: ⁊ in cubilibꝰ ur̃is cõpũgimini. Sacrificate ſacrificiũ iuſticie ⁊ ſperate in dño: multi dicũt qs oſtẽdit nobis bona. Signatũ eſt ſup nos lumẽ uultꝰ tui dñe: dediſti leticiã ĩ corde meo. A fructu frumẽti uini ⁊ olei ſui mltiplicati ſũt. In pace in id ipſũ dormiã ⁊ reqeſcã. Qm̃ tu dñe ſingularit̃ in ſpe ꝯſtituiſti me. pſalmus dauid.

Verba mea auribus ꝑcipe dñe: ĩtellige clamorem meũ. Intẽde uoci orõnis mee: rex meus ⁊ deus meꝰ. Qm̃ ad te orabo dñe: mane exaudies uocem meã. Mane aſtabo tibi ⁊ uidebo: qm̃ ñ deus uolẽs iniqtatẽ tu es. Neqꝫ habitabit iuxta te malignus: neqꝫ ꝑmanebunt iniuſti añ oculos tuos. Odiſti oẽs q operãtur iniqtatẽ: ꝑdes oẽs q loquũt̃ mẽdaciũ. Virũ ſanguinũ ⁊ doloſũ abhõinabitur dñs: ego aũt in multitudine miſericordie tue. Introibo in domũ tuã: adorabo ad tẽplũ ſanctuꝫ tuũ in timore tuo. Dñe deduc me in iuſticia tua ꝓpt inimicos meos: dirige ĩ ꝯſpectu tuo uiã meã. Qm̃ nõ eſt ĩ ore eoꝝ ueritas : cor eoꝝ uanũ eſt. Sepulchrũ patẽs eſt guttur eoꝝ: linguis ſuis doloſe agebãt: iudica illos deus. Decidãt a cogitatõibus ſuis: ſecũdũ multitudinẽ ĩpietatũ eoꝝ expelle eos: qm̃ irritauerũt te dñe. Et letẽtur oẽs q ſperãt in te: in eternuꝫ exultabũt ⁊ habitabis ĩ eis. Et gloriabũtur ĩ te oẽs q diligũt nomen tuũ : qm̃ tu bñdices iuſto. Dñe ut ſcuto bone uolũtatis tue coronaſti nos. pſalmus dauid.

Domine ne in furore tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me. Miſerere mei qm̃ ĩfirmus ſũ : ſana me dñe qm̃ ꝯturbata ſũt oſſa mea. Et aĩa mea turbata ẽ ualde : ⁊ tu dñe uſqꝫquo. Conuertere dñe ⁊ eripe aĩam meã : ſaluum me fac ꝓpt miſericordiã tuã. Qm̃ nõ eſt in morte q memor ſit tui: in ĩferno aũt qs ꝯfitebit̃ tibi. Laboraui in gemitu meo: lauabo ꝑ ſingulas noctes lectũ meũ: lachrymis meis ſtratũ meum rigabo. Turbatus eſt a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos. Diſcedite a me omnes q operamini iniqtateꝫ: quoniã exaudiuit dominus uocem fletus mei: Exaudiuit dominus deprecationem meam: dominus orationẽ meã ſuſcepit. Erubeſcãt ⁊ ꝯturbent̃ uehementer omnes inimici mei : cōuertantur ⁊ erubeſcant ualde uelociter. añt. Ueniet ecce rex excelſus cuꝫ poteſtate magna: ad ſaluandas gentes: all'a. añt. Cōfoꝛtate manus diſſolutas. añt. Seruite dño in timoꝛe: et exultate ei cū tremoꝛe. añt. Deus iudex iuſtus. pſalmus dauid.

Domine deus meus in te ſperaui: ſaluū me fac ex omnib⁹ ꝑſequētib⁹ me: ⁊ liba me. Ne qñdo rapiat ut leo animam meā: dum nō eſt qui redimat: neqꝫ qui ſaluū faciat. Domine deus meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniqtas in manibuſ meis. Si reddidi retribuētibus mihi mala: decidam merito ab īimicis meis inanis. Perſequatur īimicus aīam meaꝫ ⁊ cōprehendat: ⁊ cōculcet in terra uitā meā: ⁊ gloꝛiam meā in puluerē deducat. Exurge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in finibus inimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dñe deus meus in p̄cepto qð mādaſti: ⁊ ſynagoga populoꝝ circūdabit te. Et ꝓpter hāc in altū regredere: dñs iudicat populos. Iudica me dñe ſcđm iuſticiā meā: ⁊ ſecūdū inocentiā meā ſuꝑ me. Cōſumet̄ neqtia peccatoꝝ: ⁊ diriges iuſtū: ſcrutās coꝛda ⁊ renes deus. Iuſtum adiutoꝛiū meum a dño: qui ſaluos facit rectos coꝛde. Deus iudex iuſtus foꝛtis ⁊ patiens: nūquid iraſcitur ꝑ ſingulos dies: Niſi conuerſi fueritis gladiū ſuum uibꝛabit: arcū ſuū tetendit ⁊ parauit illum. Et in eo parauit uaſa moꝛtis: ſagittas ſuas ardentibus effecit. Ecce ꝑturit iniuſticiā: concepit doloꝛē: ⁊ peperit iniquitatem. Lacum aperuit ⁊ effodit eū: ⁊ incidit ī foueam quā fecit. Cōuertetur doloꝛ eius ī caput eius: ⁊ ī uerticē ipſius īiqtas eius deſcēdet. Confiteboꝛ dño ſcđm iuſticiam eius: ⁊ pſallam nomini domini altiſſimi. pſalmus dauid.

Domine dñs noſter: qꝫ admirabile eſt nom̄ tuū ī uniuerſa terra. Qm̄ eleuata eſt magnificētia tua ſuper celos. Ex oꝛe infantiū ⁊ lactentiū ꝑfeciſti laudem ꝓpter īimicos tuos: ut deſtruas īimicū ⁊ ultoꝛē. Quoniaꝫ uidebo celos tuos opera digitoꝛum tuoꝛum: lunam ⁊ ſtellas que tu fundaſti. Quid eſt hō ꝙ memoꝛ es eius: aut filius hōis quoniam uiſitas eum: Minuiſti euꝫ paulominus ab angelis: gloꝛia ⁊ honoꝛe coronaſti eum: ⁊ cōſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarū. Omnia ſubieciſti ſub pedibus eius: oues ⁊ boueſ uniuerſas: inſuper ⁊ pecoꝛa campi. Uolucres celi ⁊ piſces maris: qui perambulant ſemitas maris. Domine dñs noſter: qꝫ admirabile eſt nomen tuuꝫ: in uniuerſa terra.

pſalmus dauid.

Confiteboꝛ tibi dñe in toto coꝛde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letaboꝛ et exultabo in te: pſallam nomini tuo altiſſime. In conuertendo inimicum meum retroꝛſum: infirmabūtur et peribunt a facie tua. Quoniaꝫ feciſti iudicium meum et cauſam meam: ſediſti ſuper thronū qui iudicas iuſticiam. Increpaſti gentes: et perijt īpius: nomē eorum deleſti in eternum et in ſeculuꝫ ſeculi. Inimici defecerunt framee in fineꝫ: et ciuitates eoꝛuꝫ deſtruxiſti. Perijt memoꝛia eoꝛum cum ſonitu: et dominus ī eternum permanet. Parauit in iudicio thronū ſuū: et ipſe iudicabit oꝛbem terre in equitate: iudicabit populos in iuſticia. Et factuſ eſt dominus refugiū pauperi: adiutoꝛ in oppoꝛtunitatibus in tribulatione. Et ſperent in te qui nouerūt nomen tuum: quoniaꝫ non dereliquiſti querentes te domine. Pſallite domino qui habitat in ſion: annūciate inter gentes ſtudia eius. Quoniam requirēs ſāguinem eoꝛum recoꝛdatus eſt: non ē oblitus clamoꝛem pauperū. Miſerere mei domine: uide humilitatem meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portiſ moꝛtis: ut annūciem omnes laudatiōes tuas in portis filie ſion. Exultabo ī ſalutari tuo: infixe ſunt gentes in interitu quem fecerunt. In laqueo iſto quē abſconderunt: compꝛehenſus eſt pes eoꝝ. Cognoſcetur dominus iudicia faciēs: in operibus manuum ſuarum comprehenſus eſt peccatoꝛ. Conuertātur peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiſcuntur deum. Quoniam non in finez obliuio erit pauperis. patiētia pauperum non peribit in finem. Exurge domine non confortetur homo: iudicētur gentes in conſpectu tuo. Conſtitue dñe legiſlatorem ſuper eos: ut ſciant gentes quoniā homines ſunt. Ut quid domine receſſiſti longe:: deſpicis in opportunitatibus in tribulatione: Dum ſuperbit impius: incenditur pauper: cōprehēduntur in conſilijs quibꝰ cogitant. Qm̄ laudatur peccator in deſiderijs anīe ſue: ⁊ iīiquus benedicitur. Exacerbauit dominū peccator: ſecundū multitudinē ire ſue non queret. Non eſt deus cōſpectu eius: inquinate ſunt uie illius in omni tēpore. Auferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicoꝝ ſuorum dominabitur. Dixit enim in corde ſuo: nō mouebor a generatione in generationē ſine malo. Cuius maledictione os plenum eſt ⁊ amaritudine ⁊ dolo: ſub lingua eiꝰ labor ⁊ dolor. Sedet ī inſidijs cuz diuitibus in occultis: ut interficiat innocentem. Oculi eius in pauperē reſpiciunt: inſidiatur in abſcondito quaſi leo in ſpelūca ſua. Inſidiatur ut rapiat pauperē: rapere pauꝑem dum attrahit eum. In laqueo ſuo humiliabit euz: inclinabit ſe ⁊ cadet cum dominatus fuerit paupeꝝ. Dixit enim in corde ſuo oblitus eſt deus: auertit faciem ſuam ne uideat in finē Exurge domine deus: ⁊ exaltetur manus tua: ne obliuiſcaris pauperū. Propter quid irritauit impius deum: dixit enim in corde ſuo non requiret. Uides quoniam tu laborem ⁊ dolorez conſideras: ut tradas eos in manus tuas. Tibi eīm derelictus eſt pauper: orphano tu eris adiutor. Contere brachium peccatoris ⁊ maligni: queretur peccatum illius ⁊ non inuenietur. Domius regnabit in eternum ⁊ in ſeculum ſeculi: peribitis gentes de terra illius. Deſideriuz pauperuz exaudiuit dominus: preparationem cordis eorum audiuit auris tua. Iudicare pupillo ⁊ humili: ut non apponat ultra magnificare ſe hō ſuꝑ terrā.

pſalmus dauid.

In dño confido: quomō dicitis anime mee transmigra in montē ſicut paſſer: Quoniā ecce peccatores intēderunt arcum: ſagittas ſuas in pharetra: ut ſagittent in obſcuro rectos corde. Quoniam quē perfeciſti deſtruxerunt: iuſtus autem quid fecit: Dñs in tēplo ſancto ſuo: dñs in celo ſedes eius. Oculi eius in pauperem reſpiciunt: palpebre eius interrogant filios hominū. Dominus interrogat iuſtum ⁊ impium: qui autez diligit iniquitatez odit aīam ſuam. Pluet ſuꝑ peccatores laqueos: ignis ſulphur ⁊ ſpiritus ꝓcellarū pars calicis eorum. Quoniā iuſtus dñs ⁊ iuſticiā dilexit: equitatē uidit uultus eius. añt. de aduentu. Cōfortate manus diſſolutas: cōfortamini dicite: ecce deus noſter ueniet: ⁊ ſaluabit nos. alleluia. añt. Deus iudex iuſtus fortis ⁊ longanimis: nunqd iraſcetur ꝑ ſingulos dies. ā. Gaude. añt. Tu dñe. pſalmus.

Saluū me fac dñe qm̄ d̓fecit ſanctꝰ: qm̄ diminute ſunt ueritates a filijs hoīuz. Uana locuti ſunt unuſqſqꝫ ad ꝓximū ſuū: labia doloſa in corde ⁊ corde locuti ſunt. Diſꝑdat dñs uniuerſa labia doloſa: ⁊ linguā magniloquā. Qui dixerūt linguā noſtrā magnificabimus: labia nr̄a a nobis ſunt: qs noſter dñs ē: Propter miſeriā inopū ⁊ gemitū pauperū: nūc exurgam dicit dñs. Ponam in ſalutari: fiducialiter agam in eo. Eloquia dñi eloquia caſta: argentū igne examinatum ꝓbatū terre purgatum ſeptuplum. Tu domine ſeruabis nos: ⁊ cuſtodies nos a generatiōe hac. in eternū. In circuitu impij ābulant: ſecundū altitudinē tuaz multiplicaſti filios hominū.

pſalmus dauid.

Uſqꝫ quo domine obliuiſceris me in finem: uſqꝫquo auertis faciē tuam a me: Quamdiu ponaz conſilia in anima mea: dolorem in corde meo per diem: Uſqꝫ quo exaltabitur inimicus meus ſuper me: reſpice ⁊ exaudi me domine deuſ meus. Illumina oculos meos ne unqꝫ obdormiam in morte: ne qn̄ dicat inimicus meus preualui aduerſus eũ. Qui tribulãt me exultabũt ſi motuſ fuero: ego aũt ĩ miſericordia tua ſꝑaui. Exultabit cor meũ ĩ ſalutari tuo: cantabo dño q bõa tribuit mihi: ⁊ pſallã nõi dñi altiſſimi. pſalmus dauid.

Dixit ĩſipiẽs in corde ſuo: ñ eſt deus. Corrupti ſũt ⁊ abhoĩabiles facti ſunt ĩ ſtudijs ſuis: nõ eſt q faciat bonũ: ñ eſt uſqꝫ ad unũ. Dñs de celo ꝓſpexit ſuper filios hoĩuꝫ: ut uideat ſi ẽ intelligẽs aut reqrens deũ. Omnes declinauerũt ſimul iutiles facti ſũt: nõ eſt q faciat bonũ nõ eſt uſqꝫ ad unũ. Sepulchrũ patens ẽ guttur eoꝝ: liguis ſuiſ doloſe agebãt: uenenũ aſpidũ ſub labijs eoꝝ. Quorũ os maledictiõe ⁊ amaritudie plenũ eſt: ueloces pedes eoꝝ ad effundenduꝫ ſanguinem. Contritio ⁊ infelicitas in uijs eorum: ⁊ uiam pacis nõ cognouerũt: nõ eſt timor dei ante oculos eorum. Nonne cognoſcent omnes qui opant̃ iniquitatẽ: qui deuorãt plebẽ meã ſicut eſcã panis. Dñm nõ inuocauerũt: illic trepidauerũt timore: ubi ñ erat timor. Qm̃ dñs ĩ generatõe iuxta ẽ: ꝯſiliũ ĩ opiſ ꝯfudiſtis qm̃ dñs ſpes eius eſt. Quis dabit ex ſion ſalutare iſrl': cũ auerterit dñs captiuitatẽ plebis ſue: exultabit iacob ⁊ letabit̃ iſrael. pſalmus dauid.

Domine quis habitabit in tabñaculo tuo: aut q̄s requieſcet in monte ſancto tuo: Qui ingreditur ſine macula: ⁊ operatur iuſticiam. Qui loquit̃ ueritatem in corde ſuo: qui non egit doluꝫ in lingua ſua. Nec fecit ꝓximo ſuo malum: ⁊ opprobrium nõ accepit aduerſus ꝓximos ſuos. Ad nihilũ deductus eſt in ꝯſpectu eius malignus: timentes auteꝫ dñm glorificat. Qui iurat proximo ſuo ⁊ non decipit: qui pecuniã ſuã nõ dedit ad uſurã: ⁊ munera ſuper innocentẽ non accepit. Qui facit hec nõ cõmouebitur in eternum. añt. Gaudete omnes et letamini: ecce quia ueniet dñs ultiõis: adducet retributionem: ipſe ueniet ⁊ ſaluabit nos. ℣. Ex ſion ſpecies: decoris eiꝰ. ℟. Deus noſter manifeſte: ueniet. añt. Tu dñe ſeruabis nos: et cuſtodies nos. ℣. Memor fui nocte: nominis tui dñe. ℟. Et cuſtodiui: legẽ tuã. ℣. Allã Lapis reuolutus eſt allã: ab hoſtio monumẽti. allã. allã. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro: alleluia. ℟. Qui ꝓ nobis pepẽdit in ligno: allã. añt. Gaude ⁊ letare. añt. Bonoꝝ meorum. añt. Alleluia. pſalmus dauid.

Conſerua me dñe quoniã ſperaui in te: dixi domino deus meus es tu: quoniã bonorũ meorum non eges. Sanctis qui ſunt in terra eius: mirificaui omnes uoluntates meas in eis. Multiplicate ſunt infirmitates eorum: poſtea accelerauerunt. Non ꝯgregabo cõuenticula eorũ de ſanguinibus: nec memor ero nominũ eorum per labia mea. Dominus pars hereditatis mee ⁊ calicis mei: tu es qui reſtitues hereditatẽ meam mihi. Funes ceciderunt mihi ĩ preclaris: eteniꝫ hereditaſ mea preclara ẽ mihi. Bñdicam dñm qui tribuit mihi intellectum: inſuꝑ ⁊ uſqꝫ ad noctem increpuerunt me renes mei. Prouidebã dñm ĩ conſpectu meo ſemper: quoniã a dextriſ eſt mihi ne cõmouear. Propter hoc letatum eſt cor meum: ⁊ exultauit lingua mea: inſuper ⁊ caro mea requieſcet ĩ ſpe. Quoniã non derelinques animã meã in inferno: nec dabis ſanctuꝫ tuum uidere corruptionem. Notas mihi feciſti uias uite: adimplebis me leticia cuꝫ uultu tuo: delectationes in dextera tua uſqꝫ in finem. añt. Gaude et letare filia ieruſalẽ: ecce rex tuus ueniet tibi: ſion noli timere: qꝛ cito ueniet ſalus tua. añt. Bonoꝝ meorũ nõ ĩdiges in te ſꝑaui: cõſerua me dñe. añt. Rex noſter adueniet chriſtus. añt. Propter uerba. pſ.

Exaudi domine iuſticiam meam: intende deprecationem meam. Auribus percipe orationem meam: non in labijs doloſis. De uultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui uideant equitates. Probaſti cor meum ⁊ uiſitaſti nocte: igne me examinaſti: ⁊ nõ eſt inuenta in me iniquitas. Ut nõ loquatur os meum opera hominum. propter uerba labiorum tuorum ego cuſtodiui uias duras. Perfice greſſus meos ĩ ſemitis tui ut non moueantur ueſtigia mea: Ego clamaui quoniam exaudiſti me deus: inclina aurem tuam mihi: ⁊ exaudi uerba mea. Mirifica miſericordias tuas: q ſaluos facis ſperantes in te. A reſiſtentibꝰ dextere tue cuſtodi me: ut pupillã oculi. Sub umbra alarum tuarũ ꝓtege me: a facie ipioꝝ qui me afflixerunt. Inimici mei aĩam meã circũdederunt: adipem ſuũ concluſerunt: os eoruz locutũ eſt ſuperbiam. Proijcientes me nunc circundederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram. Suſceperũt me ſicut leo paratus ad predã: ⁊ ſicut catulus leonis habitans in abditis. Exurge dñe preueni eum: ⁊ ſupplãta eum: eripe aĩaz meam ab ipio frameam tuam ab inimicis manus tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in uita eorum: de abſcõditis tuis adimpletus eſt uenter eorum. Saturati ſunt filijs: ⁊ diuiſerũt reliquias ſuas: paruulis ſuis. Ego autem in iuſticia apparebo cõſpectui tuo: ſatiabor cũ apparuerit gloria tua. añt. Rex noſter adueniet chriſtus: quem ioãnes predicauit agnũ eſſe uenturũ. añt. Propter uerba labiorum tuorum: ego cuſtodiui uias duras. añt. Ecce uenio cito. añt. Diligam te. pſalmus.

Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentũ meũ ⁊ refugium meũ ⁊ liberator meus. Deus meus adiutor meus: ⁊ ſperabo in eum. Protector meus ⁊ cornu ſalutis mee: ⁊ ſuſceptor meꝰ. Laudans inuocabo dñm: ⁊ ab inimicis meis ſaluus ero. Circũdederũt me dolores mortis: ⁊ torrentes iniquitatis conturbauerunt me. Dolores inferi circũdederũt me: preoccupauerunt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ad deum meum clamaui.
Et exaudiuit de templo ſancto ſuo uocem meã: ⁊ clamor meus in conſpectu eius introiuit in aures eius. Cõmota ẽ ⁊ contremuit terra: fundamenta montiũ ꝯturbata ſt: ⁊ cõmota ſt: qm̃ iratus ẽ eis. Aſcendit fumus in ira eius: ⁊ ignis a facie eius exarſit: carbones ſucceſi ſunt ab eo. Inclinauit celos ⁊ deſcendit: et caligo ſub pedibus eius. Et aſcẽdit ſuper cherubin ⁊ uolauit: uolauit ſuꝑ pennas uentorum. Et poſuit tenebras latibulum ſuum: in circuitu eius tabernaculum eius: tenebroſa aqua in nubibus aeris. Pre fulgore in conſpectu eius nubes tranſierũt: grando ⁊ carbões ignis. Et intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimus dedit uocem ſuam: grando ⁊ carbones ignis. Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ cõturbauit eos. Et apparuerunt fontes aquaruz: ⁊ reuelata ſunt fundamenta orbis terrarum. Ab increpatione tua domine: ab inſpiratione ſpiritus ire tue. Miſit de ſũmo ⁊ accepit me: ⁊ aſſumpſit m̃e de aqs multis. Eripuit me de inimicis fortiſſimis: ⁊ ab ijs qui oderunt me: quoniam confortati ſunt ſuper me. Preuenerunt me in die afflictioniſ mee: ⁊ factus eſt dominus ꝓtector meus. Et eduxit me in latitudinem: ſaluum me fecit quoniã uoluit me. Et retribuet mihi dominus ſecundum iuſticiam meã: ⁊ ſecundũ puritatem manuũ mearum retribuet mihi.
Quia cuſtodiui uias dñi: nec ipie geſſi a deo meo. Quoniã oia iudicia eius: in conſpectu meo: ⁊ iuſticias eius nõ repuli a me. Et ero imaculatus cum eo: ⁊ obſeruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dñs ſecundũ iuſticiã meam: ⁊ ſecundum puritatẽ manuũ mearum in conſpectu oculorũ eius. Cum ſancto ſanctus eris: ⁊ cum uiro innocente innocens eris. Et cuz electo electus eris: ⁊ cum peruerſo peruerteris. Quoniam tu populũ humilem ſaluũ facies: ⁊ oculos ſuperborũ humiliabis. Quoniam tu illuminas lucernam meam domine: deus meus illumina tenebras meas. Quoniam in te eripiar a tentatiõe: ⁊ in deo meo tranſgrediar murum. Deus meuſ impolluta uia eius: eloquia domini igne examinata: protector eſt omnium ſperantium in ſe. Quoniaz quis deus preter dominum: ut quis deus preter deum noſtrum. Deus qui precixit me uirtute: ⁊ poſuit immaculatam uiaz

meaꝫ. Qui ꝑfecit pedes meos tāq̄ꝫ ceruorum: ⁊ ſup excelſa ſtatuens me. Qui docet manus meas ad preliū: ⁊ poſuiſti ut arcū ereum brachia mea. Et dediſti mihi ꝓtectionē ſalutis tue: ⁊ dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina tua correxit me in finem: ⁊ diſciplina tua ipſa me docebit. Dilataſti greſſus meos ſubtꝰ me: ⁊ nō ſunt īfirmata ueſtigia mea. Perſequar īimicos meos: ⁊ cōprehēdā illos: ⁊ nō ꝯuertar donec deficiāt. Cōfringā illos nec poterūt ſtare: cadēt ſubtꝰ pedes meos. Et p̄cinxiſti me uirtute ad bellū: ⁊ ſupplātaſti inſurgētes ī me ſubtus me. Et īimicos meos dediſti mihi dorſuꝫ: ⁊ odientes me diſꝑdidiſti. Clamauerūt nec erat q ſaluos faceret: ad dñm nec exaudiuit eos. Et cōminuā eos ut puluerem ante faciē uenti: ut lutū platearū delebo eos. Eripies me de ꝯtradictiōibꝰ populi: ꝯſtitues me ī caput gentiū. Populus quē nō cognoui ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Filij aliēi mētiti ſūt mihi: filij alieni īueterati ſunt: ⁊ claudicauerūt a ſemitis ſuis. Viuit dñs ⁊ bñdictus deus meꝰ: ⁊ exaltet̄ deus ſalutis mee. Deus q das uindictas mihi ⁊ ſubdis pp̄los ſub me: liberator meus de īimicis meis iracūdis. Et ab īſurgētibus ī me exaltabis me: a uiro iniquo eripies me. Propterea ꝯfitebor tibi in nationibꝰ dñe: ⁊ nomini tuo pſalmū dicam. Magnificās ſalutes regis eius: et faciens miſericordiā chriſto ſuo dauid: ⁊ ſemini eius uſqꝫ in ſeculū añt. Ecce uenio cito: et merces mea mecū eſt: dicit dñs: darī unicuiqꝫ ſecundū op̄a ſua. ℣. Emitte agnum dñe: dñatorē terre. ℟. De petra deſerti: ad mōtem filie ſion. añt. Diligā te domie: uirtꝰ mea. ℣. Qm̄ tu illumīas: lucernā meā dñe. ℟. Deus meus: illumīa tenebras meas. añt. Allā. Quē queris mulier. allā. uiuētē cum mortuis allā. allā. ℣. Surrexit dñs uere. allā. ℟. Et apparuit ſimoni: allā ā. De aduentu. Gabriel angelus. ā. Nō ſunt loquele. ā. Paſchalis. alleluia. pſalmus.

Celi enarrant gloriā dei: ⁊ opa manuum eius annūciat firmamentū. Dies diei eructat uerbuꝫ: ⁊ nox nocti indicat ſcientiā. Non ſunt loquele neqꝫ ſermones: quorū non audiantur uoces eorum. In omnē terrā exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terre uerba eoruꝫ. In ſole poſuit tabernaculū ſuū: ⁊ ipſe tanq̄ꝫ ſponſus ꝓcedēs de thalamo ſuo. Exultauit ut gigas ad currendam uiam: a ſummo celo egreſſio eius. Et occurſus eius uſqꝫ ad ſummū eius: nec eſt qui ſe abſcōdat a calore eius. Lex dñi īmaculata ꝯuertens aīas: teſtimonium dñi fidele: ſapientiā preſtans paruulis. Iuſticie dñi recte letificantes corda preceptum dñi lucidum illuminans oculos. Timor dñi ſanctus permanet in ſeculum ſeculi: iudicia dñi uera iuſtificata in ſemet ipſa. Deſiderabilia ſuper aurū ⁊ lapidem precioſum multū: ⁊ dulciora ſuper mel ⁊ fauum. Etenim ſeruus tuuſ cuſtodit ea: in cuſtodiendis illis retributio multa. Delicta quis intelligit: ab occultis meis munda me: ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo. Si mei nō fuerunt dñati: tunc īmaculatus ero: ⁊ emundabor a delicto maximo. Et erunt ut cōplaceant eloqa oris mei: ⁊ meditatio cordis mei ī conſpectu tuo ſemper. Domine adiutor meꝰ ⁊ redemptor meus. añt. Gabriel angelus: locutus eſt marie dicens. Aue gratia plena dñs tecum: bñdicta tu inter mulieres: et bñdictus fructuſ uentris tui. añt. Nō ſunt loquele neqꝫ ſermones: quorum non audiantur uoces eorum. añt. Maria dixit. ā. Exaudi

pſalmus dauid.

Exaudiat te dominuſ in die tribulationis: protegat te nomē dei iacob Mittat tibi auxilium de ſancto: ⁊ de ſion tueatur te. Memor ſit omnis ſacrificij tui: ⁊ holocauſtum tuum pingue fiat Tribuat tibi ſecundum cor tuū: ⁊ oīe conſilium tum confirmet. Letabimur in ſalutari tuo: ⁊ in nomie dei noſtri magnificabimur. Impleat dominus omnes petiones tuas nunc cognoui: quoniam ſaluum fecit dominus chriſtum ſuū. Exaudiat illum de celo ſancto ſuo: in potentatibus ſalus dextere eius. Hi in curribus ⁊ hi in equis: nos autem in nomine dei nostri inuocabimus. Ipsi obligati sunt ⁊ ceciderunt: nos autem surreximus ⁊ erecti sumus. Dñe saluum fac regem: ⁊ exaudi nos in die qua inuocauerimus te. añt. Maria dixit: putas qualꝭ est ista salutatio: qꝛ ꝯturbata est aĩa mea: ⁊ qa paritura sum regē: q̄ claustrũ uirginitatis mee non uiolabit. ã. Exaudiat te dñs ĩ die tribulationis. ã. In aduētu. ã. Domine. ps.

Domine in uirtute tua letabiť rex: super salutare tuũ exultabit uehemēter. Desiđriũ cordis ei⁹ tribuisti ei: ⁊ uoluntate labioꝝ eius ñ fraudasti eũ. Qm̃ preuenisti eũ ĩ bñdictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite eius coronã de lapide precioso. Uitã petijt a te tribuisti ei: longitudinē dieꝝ in seculũ ⁊ in seculũ seculi. Magna ē gloria eius ĩ salutari tuo: gloriã ⁊ magnũ decorē ĩpões sup eũ. Qm̃ dabis eũ in bñdictiõe in seculũ seculi: letificabis eũ ĩ gaudio cũ uultu tuo. Qm̃ rex sperat in dño: ⁊ ĩ misericordia altissimi nõ cõmouebiť. Inueniať man⁹ tua õibus ĩimicis tuis: dextera tua inueniat oẽs q̄ te oderũt. Pones eos ut clibanũ ignis in tẽpore uultus tui: dñs in ira sua conturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis. Fructũ eoꝝ de terra ꝑdes: ⁊ semē eoꝝ a filijs hoiuz. Qm̃ declinauerũt ĩ te mala: cogitauerunt cõsilia que nõ potuerũt stabilire. Quoniã pones eos dorsum ĩ reliquijs tuis p̄parabis uultũ eoꝝ. Exaltare dñe in uirtute tua: cantibimus ⁊ psallemus uirtutes tuas. antiphona.

In aduētu summi regis mũdentur corda hominũ: ut digne ambulemus ĩ occursũ illius: qꝛ ecce ueniet ⁊ nõ tardabit. ℣. Egredietur dñs: de loco sancto suo. ℟. Ueniet ut saluet: populum suũ. ã. Dñe in uirtute tua letabitur rex. ℣. Exaltare dñe: in uirtute tua. ℟. Cãtabim⁹ ⁊ psallemus uirtutes tuas. ã. Allã: noli flere maria: allã: resurrexit dñs: allã. allã. ℣. Gauisi sunt discipuli allã. ℟. Uiso domino. allã.

Ambrosij ⁊ augustini canticum.

TE deum laudamus: te dominũ confitemur. Te eternum patrē omnis t̃ra ueneratur. Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ uniuerse potestates. Tibi cherubyn ⁊ seraphin incessabili uoce proclamant. Sanctus sanctus: sãctus domin⁹ deus sabbaoth. Pleni sũt celi ⁊ terra: maiestatis glĩe tue. Te gloriosus apostoloꝝ chor⁹. Te prophetarum laudabilis numerus. Te martyrũ candidatus laudat exercitus. Te per orbem terrarum sancta confitetur ecclesia. Patrem ĩmense maiestatis. Uenerandum tuum uerum: ⁊ unicum filium. Sãctum quoqꝫ paraclytum spiritum. Tu rex glorie christe. Tu patris sempiternus es filius. Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti uirginis uterum. Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna celorũ. Tu ad dexteram dei sedes: in gloria patris. Iudex crederis esse uenturus. Te ergo quesumus tuis famulis subueñ: quos precioso sanguie redemisti. Eterna fac cum sanctis tuis gloria munerari. Saluum fac populum tum domine: ⁊ benedic hereditati tue. Et rege eos: ⁊ extolle illos usqꝫ in eternum. Per singulos dies benedicimus te. Et laudamus nomen tuum in eternum: ⁊ in seculum seculi. Dignare domine die isto. sine peccato nos custodire. Miserere nr̃i domine miserere nostri. Fiat misericordia tua domine super nos: quēadmoduz sperauimus in te. In te domine speraui nõ confundar in eternuz.

A prima dominica post octauã ephãie usqꝫ ad septuagesimam ⁊ ab octaua pentecostes usqꝫ ad aduentuz ad laudes dominicis diebus infrascripte antiphone cum suis psalmis dicuntur.

añt. Alleluia. psalmus.

Dominus regnauit decorez idutus est: idutus ē dñs fortitudinē: ⁊ p̃cinxit se. Eteĩm firmauit orbē terre: q̄ ñ cõmouebiť. Parata sedes tua de⁹ ex tũc: a seculo tu es. Eleuauerũt flumia dñe: eleuauerũt flumia uocē suã. Eleuauerunt flumia fluctus suos: a uocib⁹ aquaꝝ multaꝝ. Mirabiles elatiões maris: mirabilꝭ in altis dñs. Testimonia tua credibilia facta ſũt nimis: domũ tuã decet ſanctitudo dñe in longitudine dieꝝ. pſalmus.

Iubilate deo oĩs terra: ſeruite dño in leticia. Introite i ꝯſpectu eius i exultatione. Scitote quoniã dñs ipſe ē deus: ipſe fecit nos ⁊ ñ ipſi nos. Populus eiuſ ⁊ oues paſcue eius: introite poꝛtas ei⁹ i ꝯfeſſione: atria ei⁹ in hymnis cõfitemi illi. Laudate nomen eius: qm̃ ſuauis eſt dñs: in eternũ miſericoꝛdia eius: ⁊ uſq; in generationē ⁊ generationez ueritas eius. pſalmus dauid.

Deus deus meus ad te de luce uigilo. Sitiuit i te aĩa mea: q̃z multipliciter tibi caro mea. In terra deſerta in uia ⁊ in aquoſa: ſic in ſãcto apparui tibi: ut uiderē uirtutē tuã ⁊ gloꝛiã tuã. Qm̃ melioꝛ eſt miſericoꝛdia tua ſup uitas: labia mea laudabũt te. Sic bñdicã te in uita mea: ⁊ in noĩe tuo leuabo man⁹ meas. Sicut adipe ⁊ piguedine repleatur aĩa mea: labijs exultationĩs laudabit os meum. Si memoꝛ fui tui ſup ſtratum meũ: in matutinis meditaboꝛ i te: qꝛ fuiſti adiutoꝛ meus. Et in uelamēto alaꝝ tuarũ exultabo: adheſit aĩa mea poſt te me ſuſcepit dextera tua. Ipſi uero i uanum queſiuerũt aĩam meã: itroibũt in inferioꝛa terre: tradētur i man⁹ gladij: partes uulpiũ erunt. Rex uero letabitur in deo: laudabũtur oẽs q iurãt in eo: qꝛ obſtructũ eſt os loquētiũ iniqua. ps. dd.

Deus miſeratur noſtri: ⁊ benedicat nobis. Illumiet uultũ ſuũ ſuper nos: ⁊ miſereatur nři. Ut cognoſcam⁹ in terra uiã tuam: i oĩbus gētibus ſalutare tuũ. Cõfiteãtur tibi ppl̃i deus: ꝯfiteãtur tibi populi oñes. Letētur ⁊ exltent gentes: : qm̃ iudicas populos i eqtate: et gentes in terra dirigis. Cõfiteãtur tibi populi deus: ꝯfiteantur tibi populi oẽs. Letētur ⁊ exultēt gentes: quoniaz iudicas ppl̃os in eqtate: ⁊ gentes in terra dirigis. Cõfiteãtur tibi populi deus: cõfiteãtur tibi ppl̃i omnes: terra dedit fructũ ſuũ. Benedicat nos deus deus noſter: benedicat nos deuſ: ⁊ metuãt eũ oñes fines terre. añt. Alleluia. all'a. añt. Tres pueri iuſſu regis. pſalmus dauid.

Benedicite oĩa opa dñi dño: laudate ⁊ ſupexaltate eũ i ſecula. Benedicite angeli dñi dño: bñdicite celi dño. Bñdicite aque omnes que ſup celos ſũt dño: bñdicite omnes uirtutes dñi domino. Bñdicite ſol ⁊ luna dño: benedicite ſtelle celi domĩo. Benedicite imber et ros dño. bñdicite omnis ſpiritus dei domino. Bñdicite ignis ⁊ eſtus dño: benedicite frigus ⁊ eſtas domĩo. Bñdicite roꝛes ⁊ pꝛuina dño: bñdicite gelu ⁊ frig⁹ domĩo. Benedicite glacies ⁊ niues domino: benedicite noctes ⁊ dies domĩo. Benedicite lux ⁊ tenebꝛe domino: benedicite fulgura ⁊ nubes domino. Benedicat terra dominũ: laudet ⁊ ſuper exaltet eum i ſecula. Benedicite montes ⁊ colles domĩo: benedicite uniuerſa germinantia in terra domino. Benedicite fontes domino: bñdicite maria ⁊ flumia dño. Benedicite cete ⁊ omia que mouētur in aquis domino: benedicite omnes uolucres celi domino. Benedicite omnes beſtie ⁊ pecoꝛa domĩo: benedicite filij hoĩuz domino. Benedicat iſrael dominũ: laudet ⁊ ſupexaltet eũ in ſecula. Benedicite ſacerdotes dñi domino: benedicite ſerui domino. Bñdicite ſpirit⁹ ⁊ aĩe iuſtoꝛũ dño: bñdicite ſcĩ ⁊ humileſ coꝛde dño. Bñdicite anania azaria miſael dñm: laudate ⁊ ſupexaltate eũ i ſecula. Bñdicamus pr̃ez ⁊ filiũ cũ ſcõ ſpiritu: laudemus ⁊ ſupexaltem⁹ eũ in ſecula. Bñdictus es dñe in firmamēto celi: et laudabilis ⁊ gloꝛioſus: ⁊ ſupexaltatus i ſecula. añt. Tres pueri iuſſu regis in foꝛnacem miſſi ſũt: nõ timētes flãmã ignis: dicētes bñdictus deus. ꝛ. Alleluia. pſal. dauid.

Laudate dñm de celis: laudate euz in excelſis. Laudate eũ oẽs angeli ei⁹: laudate eũ oẽs uirtutes eius. Laudate eũ ſol ⁊ luna: laudate eũ oẽs ſtelle ⁊ lumē. Laudate eũ celi celoꝝ: ⁊ aque que ſup celos ſũt laudent nomen dñi. Quia ipſe dixit ⁊ facta ſũt: ipſe mandauit ⁊ creata ſũt. Statuit ea in eternũ ⁊ i ſeculũ ſeculi: pꝛeceptũ poſuit ⁊ ñ pꝛetibit

Laudate dñm de terra: dracões ⁊ omnes abyſſi. Ignis grando nix glacies: ſpiritus ꝓcellaꝝ: que faciũt uerbũ eius. Mõtes ⁊ om̃es colles: ligna fructifera ⁊ oẽs cedri. Beſtie ⁊ uniuerſa pecora: ſerpẽtes ⁊ uolucres pẽnate. Reges terre ⁊ oẽs populi: principes ⁊ oẽs iudices terre. Iuuenes ⁊ uirgines: ſenes cuꝫ iunioribus laudẽt nomẽ dñi: qꝛ exaltatum eſt nomẽ eius ſolius. Cõfeſſio eius ſuper celũ ⁊ terrã: ⁊ exaltauit cornu populi ſui. Hymnus õibus ſãctis eius filijs iſrael pplõ appropiquãti ſibi. Cantate dño canticũ nouũ: laus eius ĩ eccl̃ia ſanctoꝝ. Letet̃ iſrael in eo q̄ fecit eũ: ⁊ filie ſion exultẽt in rege ſuo. Laudẽt nomẽ eius ĩ choro: ĩ tympano ⁊ pſalterio pſallant ei. Quia bñplacicitũ ẽ dño in pplõ ſuo: ⁊ exaltabit mãſuetos in ſalutẽ. Exultabũt ſancti ĩ gloria: letabũtur ĩ cubilibus ſuis. Exultatões dei in gutture eorum: ⁊ gladij ancipites in manibus eoꝝ. Ad faciẽdã uindictã in nationibꝰ increpationes in pplĩs. Ad alligãdos reges eoꝝ in cõpedibꝰ: ⁊ nobiles eoꝝ in manicis ferreis. Ut faciãt in eis iudiciũ conſcriptũ: gloria hec eſt õibus ſãctis eius.

Laudate dñm ĩ ſãctis eius: laudate eũ in firmamẽto uirtutis eiꝰ. Laudate eũ in uirtutibꝰ eius: laudate eũ ſecũduꝫ mltitudinẽ magnitudinis eiꝰ. Laudate eũ in ſono tube: laudate eum ĩ pſalterio ⁊ cythara. Laudate eũ ĩ tympão ⁊ choro: laudate eũ in chordis ⁊ orgão. Laudate eũ in cymbalis bñſonãtibus laudate eũ in cymbalis iubilatiõis: oĩs ſpũs laudet dñm. añt. Allã: allã: allã. Capitulum ad laudes.

Benedictio ⁊ claritas: ⁊ ſapiẽtia: et gratiarũ actio: honoꝛ uirtus ⁊ fortitudo deo nr̃o: in ſecula ſeculoꝝ amen. ℞. Deo gratias. A dñica prima poſt octauã epiphanie uſqꝫ ad dñicã quadrageſime ⁊ a kalẽdis octobris uſqꝫ ad aduentum ſequẽs hymnus in dñicis diebꝰ dr̃.

Eterne rex ꝯditor: noctẽ diẽqꝫ q̄ regis: ⁊ tẽpoꝝ dans tp̃ra: ut alleues faſtidiũ. Preco diei iã ſonet: noctis profunde ꝑuigil: nocturna lux uiantibus: a nocte noctem ſegregãs. Hoc excitatus lucifer: ſoluit polũ caligine: hoc oĩs errorũ chorus: uiam nocendi deſerit. Hoc nauta uires colligit: põtiqꝫ miteſcũt freta: hoc ipſa petra eccleſie: canente culpã diluit. Purgamus ergo ſtrenue: gallus iacẽtes excitat: ⁊ ſõnolentos increpat: gallus negantes arguit. Gallo canente ſpes redit: egris ſaluſ refundit̃: mucro latronis condit̃: lapſis fides reuertit̃. Ieſu labẽtes reſpice: ⁊ nos uidẽdo corrige ſi reſpicis lapſi ſtabũt: fletuqꝫ culpa ſoluitur. Tu lux refulge ſenſibꝰ: mẽtiſqꝫ ſomnum diſcute: te noſtra uox p̃mũ ſonet: ⁊ ora ſoluamus tibi. Deo patri ſit gloria: eiuſqꝫ ſoli filio: cum ſpiritu paraclyto: ⁊ nũc ⁊ in perpetuuꝫ. Amen. A p̃ma dñica poſt pentecoſtes uſqꝫ ad kalẽdas octobris infra ſcriptus hymnus ad laudes dicitur.

Ecce iã noctis tenuatur ũbra: lucis aurora rutilans: coruſcat niſibuſ totis rotigemus oẽs cũcti potentẽ. Ut deus noſter miſeratus: oẽꝫ pellat lãguorem: tribuat ſalutẽ: donet ⁊ nobis pietate patris regna poloꝝ. Preſtet hoc nobis deitas beata: patris ac nati pariťqꝫ ſancti: ſpũs cuius roboat ĩ omni gloria mundo. Amen. ℣. Dñs regnauit: decoreꝫ induit. ℞. Jnduit dñs fortitudinẽ: ⁊ precinxit ſe uirtutem. Ab octaua reſurrectionis uſqꝫ ad uigiliã aſcenſionis in dñicis diebꝰ ⁊ ferialibus ſubſcripte antiphone dicuntur ad laudes. añt. Alleluia: allã: allã: allã: alleluia: allã: allã: allã: allã: allã: pſal. Dñs regnauit. ps. Jubilate deo. ps Deus deꝰ meus. añ. Surrexit chriſtꝰ de ſepulchro: q̄ liberauit tres pueros de camino ignis ardentis: alleluia. pſal. Bñdicite. añ. Allã: allã: alleluia. pſal. Laupate dñm de celis. ℣. Jn reſurrectione tua chriſte: allã. ℞. Celi ⁊ terra letentur: alleluia. Canticum zacharie.

Benedictus dominus deus iſrael: quia uiſitauit ⁊ fecit redemptioneꝫ plebis ſue. Et erexit cornu ſalutis nobĩ in domo dauid pueri ſui. Sicut locutꝰ eſt ꝑ os ſanctoꝝ: q̄ a ſeculo ſunt prophe tarum eius. Salutem ex inimicis nr̄is: de manu omniũ qui oderunt nos. Ad faciendã miſericordiã cũ patribꝰ nr̄is: ⁊ memorari teſtam̃ti ſui ſancti. Iuſiurãdũ quod iurauit ad abraam patrem noſtꝝ: daturum ſe nobis. Ut ſine timore ď manu inimicoꝝ noſtrorum liberati: ſeruiamus illi. In ſanctitate ⁊ iuſticia corã ipſo: omnibus diebus noſtris. Et tu puer propheta altiſſimi uocaberis: preibiſ enim ante faciem domini parare uias eius. Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius: in remiſſionem peccatorum eoꝝ. Per uiſcera miſericordie dei noſtri: ĩ qbus uiſitauit nos oriens exalto. Illũinare his qui in tenebris ⁊ umbra mortiſ ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in uiam pacis. Oratio que cõpetit. Deide fit cõmemoratio de aplis. añt. Glorioſi. ℣. In omnẽ terrã. ℟. Et in fines. oratio. Deus cuius dexteram. Poſtea fit cõmẽoratio de ſancto proprie eccleſie. deinde ď pace. añt. ℣. ⁊ orationes: ut habẽtur ĩfra in ueſperis ſabbati. Ad primã ut infra. A ſeptuageſima uſqꝫ ad paſcha dñi ad laudes infraſcripti pſalmi cum ſuis antiphõis ſignatis in antiphonario ſiue breuiario incipiunt ⁊ hymni qui dicuntur in officio per totum annum. Et eſt ſciendum ꝙ pſal. infraſcripti dicũtur ad primam diebus dñicalibus per totuꝫ annum: preterqꝫ a paſcha uſqꝫ ad pentecoſtem: excepto etiam ꝙ a ſeptuageſima uſqꝫ ad paſcha dicit̃ ps̄ ad primã. Dñs regnauit loco pſal. Cõfitemini. Ad primã hymnus.

IAm lucis orto ſidere: deum precemur ſupplices: ut in diurnis actibꝰ nos ſeruet a nocentibus. Lingua refrenans temperet: ne litis horror inſonet: uiſum fouẽdo ꝯtegat: ne uanitates hauriat. Sint pura cordis ĩtima: abſiſtat et uecordia: carnis terrat ſuꝑbiã: potus cibiqꝫ ꝑcitas. Ut cũ dies abſceſſerit: nocteqꝫ ſors reduxerit: mũdi ꝑ abſtinentiã: ipſi canamus gloriã. Deo pr̄i ſit gloria añt. Alleluia. pſalmus dauid.

DEus deꝰ meꝰ reſpice ĩ me quare me dereliqſti: longe a ſalute mea: uerba delictoꝝ meoꝝ. Deus meus clamabo per diẽ ⁊ nõ exaudies: ⁊ nocte ⁊ nõ ad inſipientiã mihi. Tu autem in ſancto habitas: laus iſrael. In te ſperauerunt pr̄es noſtri: ſperauerunt ⁊ liberaſti eos. Ad te clamauerunt ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt ⁊ non ſunt confuſi. Ego autẽ ſum uermis ⁊ non homo: opprobrium hominũ ⁊ abiectio plebis. Omnes uidentes me deriſerũt me: locuti ſunt labiis ⁊ mouerunt caput. Sperauit in dño eripiat eum: ſaluũ faciat eũ quoniã uult eum. Quoniã tu es qui extraxiſti me ď uentre: ſpes mea ab uberibus mr̄is mee in te ꝓiectus ſum ex utero. De uentre matris mee deus meus es tu: ne diſceſſeris a me. Quoniã tribulatio proxia eſt: quoniam non eſt qui adiuuet. Circumdederunt me uituli multi: tauri pingues obſederunt me. Aperuerunt ſuper me os ſuuꝫ: ſicut leo rapiens ⁊ rugiens. Sicut aqua effuſus ſum: ⁊ diſpſa ſunt om̄ia oſſa mea. Factum eſt cor meũ tanq̃ꝫ cera liqueſcens: in medio uentris mei. Aruit tanq̃ꝫ teſta uirtuſ mea: ⁊ lingua mea adheſit faucibus meis: ⁊ in puluerẽ mortis deduxiſti me. Qm̃ circũdederũt me canes multi: conſiliũ malignantiũ obſedit me. Foderũt manus meas ⁊ pedes meos: dinũerauerũt oĩa oſſa mea. Ipſi uero ꝯſiderauerũt ⁊ inſpexerũt me: diuiſerũt ſibi ueſtimenta mea: ⁊ ſuper ueſtem meam miſerunt ſortem. Tu autem domine ne elongaueris auxilium tuum: ad defenſionẽ meam conſpice. Erue a framea deus animã meam: ⁊ de manu cãis unicam meam. Salua me ex ore leõis: ⁊ a cornibus unicorniũ humilitateꝫ meam. Narrabo nomen tuũ fratribus meis: in medio eccleſie laudabo te. Qui timetis dñm laudate eũ: uniuerſuꝫ ſemen iacob glorificate eũ. Timeat eũ omne ſemen iſrael: qm̃ non ſpreuit neqꝫ deſpexit deprecationeꝫ pauꝑis. Nec auertit faciẽ ſuã a me: ⁊ cũ clamarẽ ad euꝫ exaudiuit me. Apð te laus mea ĩ eccl'ia magna: uota mea reddã ĩ ꝯſpectu timẽtiũ eũ

Edent pauꝑes ⁊ ſaturabūtur: ⁊ laudabunt dn̄m q reqrūt eū: uiuēt corda eorū in ſeculū ſeculi. Reminiſcētur ⁊ ↄuertētur ad dn̄m: uniuerſi fines terre. Et adorabūt in ↄſpectu eius: uniuerſe familie gentiū. Qm̄ dn̄i eſt regnū: ⁊ ipſe domiabitur gentiū. Mādūcauerūt ⁊ adorauerunt oēs pingues terre: in ↄſpectu eiꝰ cadent omnes q deſcēdūt in terrā. Et aīa mea illi uiuet: ⁊ ſemen meū ſeruiet ipſi.

Annūciabit dn̄o generatio uentura: ⁊ annūciabūt celi iuſticiā eius pp̄lo q naſcetur: quem fecit dominus.

pſal. dauid.

Dominus regit me: ⁊ nihil mihi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit. Sup aquā refectiōis edificauit me: aīaȝ meā ↄuertit. Deduxit me ſup ſemitas iuſticie: ꝓpter nomē ſuū. Nam ⁊ ſi ambulauero in medio umbre mortis n̄ timebo mala: qm̄ tu mecum es. Virga tua ⁊ baculus tuus: ipſa me ↄſolata ſūt. Paraſti in ↄſpectu meo menſaȝ: aduerſus eos q tribulāt me. Impinguaſti in oleo caput meū: ⁊ calix meus inebrians q̄ȝ preclarus ē. Et miſericordia tua ſubſequetur me: omnibus diebus uite mee. Et ut inhabitē in domo dn̄i: in longitudine dieꝝ.

pſalmus dauid.

Domini eſt t̄ra ⁊ plenitudo eius: orbis terraꝝ ⁊ uniuerſi q habitāt in eo. Quia ipſe ſup maria fundauit eū: et ſup flumia ꝑpauit eū. Quis aſcēdet in montē dn̄i: aut qs ſtabit in loco ſc̄to eiꝰ. Innocēs manibꝰ ⁊ mūdo corde: q nō accepit ī uano aīam ſuā: nec iurauit ī dolo ꝓximo ſuo. Hic accipiet bn̄dictiōeȝ a dn̄o: ⁊ miſericordia a deo ſalutari ſuo. Hec eſt generatio querētiū eū: querētium faciē dei iacob. Attollite portas pricipes ur̄as: ⁊ eleuamini porte et̄nales: et ītroibit rex glorie. Quis eſt iſte rex glorie: dominus fortis ⁊ potens dominus potens ī prelio. Attollite portas principeſ ueſtras: ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. Quis eſt iſte rex glorie: dn̄s uirtutū ipſe eſt rex glorie.

ps.

Ad te domine leuaui aīam meam: deus meus ī te ↄfido nō erubeſcā. Neqȝ irrideāt me īimici mei: eteīm uniuerſi qui ſuſtinēt te: nō ↄfundentur. Cōfundātur omnes iniqua agentes ſupuacue. Vias tuas domīe demōſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce me. Dirige me in ueritate tua: ⁊ doce me quia tu es deus ſaluator meus: ⁊ te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſerationum tuaruȝ domīe: ⁊ miſericordiarū tuarū que a ſeculo ſūt. Delicta iuuentutis mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris. Secundum miſericordiam tuam memento mei tu: ꝓpt̄ bonitatem tuam domine. Dulcis ⁊ rectus dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in uia. Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites uias ſuas. Vniuerſe uie domini miſericordia ⁊ ueritas: requirentibus teſtamentum eius: ⁊ teſtimonia eius. Propter nomen tuum domīe propitiaberis peccato meo: multum eſt enim. Quis eſt homo qui timet dominum: legeȝ ſtatuit ei in uia q̄ȝ elegit. Anima eius in bonis demorabitur: ⁊ ſemen eius hereditabit terram. Firmamentum eſt dominus timentibuſ eum: ⁊ teſtamentum ipſius ut manifeſtetur illis. Oculi mei ſemper ad dominum: quoniam ipſe euellet de laqueo pedes meos. Reſpice ī me ⁊ miſerere mei qꝛ unicus ⁊ pauꝑ ſum ego. Tribulationes cordis mei multiplicate ſūt: de neceſſitatibus meis erue me. Vide humilitatem meam ⁊ laborem meum: ⁊ dimitte uniuerſa delicta mea. Reſpice inimicos meos quoniaȝ multiplicati ſunt: ⁊ odio iniquo oderunt me. Cuſtodi aīam meam ⁊ erue me: non erubeſcam quoniam ſperaui in te. Innocēces ⁊ recti adheſerunt mihi: quia ſuſtinui te. Libera deꝰ iſrael: ex omnibus tribulationibus ſuis.

pſalmus dauid.

Iudica me domine quoniā ego in īnocentia mea ingreſſus ſuȝ: ⁊ ī domino ſperans non infirmabor. Proba me domine ⁊ tenta me: ure renes meos ⁊ cor meum. Quoniam miſericordia tua ante oculos meos eſt: ⁊ complacui in ueritate tua.

Non ſedi cum concilio uanitatis: ⁊ cũ iniqua gerentibꝰ ñ introibo. Odiui eccleſiam malignantiũ: ⁊ cũ ipijs ñ ſedebo. Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circũdabo altare tuũ dñe. Ut audiam uocẽ laudis: ⁊ enarrem uniuerſa mirabilia tua. Dñe dilexi decorẽ domus tue: ⁊ locũ habitationis glorie tue. Ne perdas cum ipijs deus aĩam meã: ⁊ cuꝫ uiris ſanguinum uitam meã. In quorũ manibus iniqtates ſunt: dextera eorum repleta eſt muneribus. Ego autem in inocentia mea ingreſſus ſum: redime me ⁊ miſerere mei. Pes meus ſtetit in directo: in eccleſijs bñdicã te dñe. pſalmus.

Confitemini dño quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius. Dicat nunc iſrael quoniam bonꝰ: quoniam in ſeculum miſericordia eius. Dicat nũc domꝰ aarõ: qm̃ bonꝰ qm̃ in ſeculum miſericordia eius. Dicãt nũc q timẽt dñm: qm̃ bonꝰ qm̃ ĩ ſeculũ miſericordia eius. De tribulatione inuocaui dñm. ⁊ exaudiuit me in latitudine dñs. Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo. Dominus mihi adiutor ⁊ ego deſpiciã ĩimicos meos. Bonũ ẽ ꝯfidere ĩ dño: q̃ꝫ ꝯfidere ĩ hoĩe. Bonum eſt ſperare in domino: q̃ꝫ ſperare in principibus. Omnes gentes circuierunt me: ⁊ in noĩe dñi: quia ultus ſum in eos. Circũdantes circũdederũt me: ⁊ in noĩe dñi: qꝛ ultus ſum in eos. Circũdederũt me ſicut apes: ⁊ exarſerunt ſicut ignis in ſpinis: ⁊ in noĩe dñi: qꝛ ultus ſum in eos. Impulſus: euerſus ſũ ut caderẽ: ⁊ dñs ſuſcepit me. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus eſt mihi in ſalutem. Uox exultationis ⁊ ſalutis in tabernaculis iuſtorũ. Dextera dñi fecit uirtutem: dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit uirtutẽ. Non moriar ſed uiuam: ⁊ narrabo opera domini. Caſtigans caſtigauit me dominus: et morti nõ tradidit me. Aperite mihi portas iuſticie: ⁊ ingreſſus ĩ eas ꝯfitebor domino: hec porta dñi iuſti intrabũt in eã. Confitebor tibi qm̃ exaudiſti me: ⁊ factus es mihi in ſalutẽ. Lapidem quem reprobauerũt edificãtes: hic factus eſt in caput anguli. A dño factũ eſt iſtud: ⁊ ẽ mirabile in oculis noſtris. Hec dies q̃ꝫ fecit domnꝰ: exultemus ⁊ letemur in ea. O domine ſaluũ me fac: o dñe bñ proſperare: bñdictus q uẽturus ẽ in nomine dñi. Benediximus uobis de domo domini: deus dñs ⁊ illuxit nobis. Cõſtituite diem ſolẽnem in cõdenſis: uſqꝫ ad cornu altaris. Deus meus es tu ⁊ confitebor tibi: deus meus es tu ⁊ exaltabo te. Confitebor tibi quoniam exaudiſti me: ⁊ factus es mihi in ſalutem. Cõfitemini domino quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius. añt. Beati. añt. Alleluia. pſalmus dauid.

Deus in nomine tuo ſaluuꝫ me fac: ⁊ in uirtute tua iudica me. Deus exaudi orationem meam: auribus percipe uerba oris mei. Quoniam alieni inſurrexerunt aduerſum me: ⁊ fortes queſierunt animã meaꝫ: ⁊ non propoſuerũt deum ante conſpectum ſuum. Ecce eiꝫ deus adiuuat me: ⁊ dominus ſuſceptor eſt aĩe mee. Auerte mala ĩimicis meis: ⁊ in ueritate tua diſperde illos. Uoluntarie ſacrificabo tibi: ⁊ confitebor nomini tuo domine: quoniam bonum eſt. Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me: ⁊ ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus. pſalmus dauid:

Beati imaculati in uia: qui ambulãt in lege domini. Beati qui ſcrutantur teſtimonia eius: in toto corde exquirunt eum. Non enim qui operantur ĩiquitatem: in uijs eius ambulauerunt. Tu mandaſti mãdata tua cuſtodiri nimis. Utinam dirigantur uie mee: ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. Tunc non confundar: cum perſpexero in omnibus mandatis tuis. Confitebor tibi ĩ directione cordis: in eo quod didici iudicia iuſticie tue. Iuſtificationes tuas cuſtodiam: non me derelinquas uſquequaqꝫ. pſalmus dauid.

In quo corrigit adoleſcẽtior uiã ſuam: in cuſtodiendo ſermões tuos.

In toto corde meo exq̄ſiui te: ne repellas me a mādatis tuis. In corde meo abſcōdi eloq̄a tua: ut nō peccez tibi. Benedictus es dn̄e: doce me iuſtificationeſ tuas. In labijſ meis ꝓnūciaui: oīa iudicia oris tui. In uia teſtimonioꝝ tuoꝝ d̉lectatus ſū: ſicut in oībus diuitijs. In mādatis tuis exercebor: ⁊ ꝯſiderabo uias tuas. In iuſtificationibꝰ tuis meditabor: nō obliuiſcar ſermōes tuos. ps. dd.

Retribue ſeruo tuo: uiuifica me: ⁊ cuſtodiaz ſermōes tuos. Reuela oculos meos: ⁊ ꝯſiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego ſum ī terra: nō abſcōdas a me mādata tua. Concupiuit aīa mea deſiderare iuſtificatiōes tuas in omni tēpore. Increpaſti ſuꝑbos: maledicti q̄ declināt a mādatis tus. Aufer a me opprobriū ⁊ ꝯtēptū: qꝛ teſtimōia tua exq̄ſiui. Et eīm ſederūt principes ⁊ aduerſum me loquebātur: ſeruus aūt tuus exercebat̄ in iuſtificationibꝰ tuis. Nam ⁊ teſtimonia tua meditatio mea ē: ⁊ cōſilium meū iuſtificationes tue. pſalmus.

Adheſit pauimēto aīa mea: uiuifica me ſecundū uerbū tuū. Vias meas enūciaui ⁊ exaudiſti me: doce me iuſtificatiōes tuas. Viā iuſtificationū tuarum inſtrue me: ⁊ exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit aīa mea p̄tedio: ꝯfirma me in uerbis tuis. Viaz iniq̄tatis amoue a me: ⁊ de lege tua miſerere mei. Viā ueritatis elegi: ⁊ iudicia tua nō ſū oblitus. Adheſi teſtimōijs tuis dn̄e: noli me cōfundere. Viam mādatoꝝ tuorum cucurri: cū dilataſti cor meū. an̄t. Beati qui ambulāt in lege tua dn̄e. Symbolum athanaſij.

Quicūqꝫ uult ſaluus eē: an̄ oīa opus ē ut teneat catholicā fidē. Quā niſi qſqꝫ integrā iuiolatāqꝫ ſeruauerit: abſqꝫ dubio ī eternū peribit. Fides aūt catholica hec ē: ut unuz deū in trinitate ⁊ trinitatez in unitate ueneremur. Neqꝫ ꝯfundētes ꝑſōas: neqꝫ ſubſtātiā ſeꝑātes. Alia eſt eiz ꝑſona patris: alia filij: alia ſpiritus ſācti. Sed patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti una eſt diuinitas: equalis gloria: coeterna maieſtas. Qualis pater: talis filius: talis ſpiritus ſanctus. Increatus pater: increatus filius: increatus ſpiritus ſāctus. Immēſus pater: imenſus filius: imenſus ſpiritus ſāctus. Eternus pater: eternus filius: eternus ſpiritus ſanctus. Et tamen nō tres eterni: ſed unus eternus. Sicut nō tres increati nec tres imenſi: ſed unuſ increatus ⁊ unus immenſus. Similiter omnipotens pater: omnipotens filius: omnipotens ſpiritus ſanctus. Et tamē non tres omnipotentes: ſed unus omnipotens. Ita deus pater: deus filius: deus ſpiritus ſanctus. Et tn̄ nō tres dij: ſz unus ē deus. Ita dn̄s pater: dn̄s filius: dn̄s ſpiritus ſāctus. Et tn̄ nō tres dn̄i: ſed unus eſt dn̄s. Quia ſicut ſigillatim unāquāqꝫ ꝑſonā deū ac dn̄m ꝯfiteri chriſtiana ueritate cōpellimur: ita tres deos aut dn̄oſ dicerē catholica religiōe ꝓhibemur. Pater a nullo eſt factus: nec creatus nec genitꝰ. Filiꝰ a p̄re ſolo ē n̄ factꝰ: nec creatꝰ: ſed genitꝰ. Spūs ſāctus a patre ⁊ filio: n̄ factus nec creatꝰ: nec genitꝰ: ſed ꝓcedēs. Vnus ergo pat̄ nō tres patres: unus filiꝰ n̄ tres filij: unus ſpūs ſanctus: nō tres ſpūs ſcti. Et in hac trinitate nihil prius aut poſteriꝰ: nihil maiꝰ aut minꝰ: ſz tote tres ꝑſone coet̄ne ſibi ſunt ⁊ coequales. Ita ut ꝑ oīa ſicut iaz ſupra dictū eſt: ⁊ unitas ī trinitate ⁊ trinitas in unitate uenerāda ſit. Qui uult ergo ſaluus eē: ita d̉ trinitate ſentiat. Sed neceſſariū eſt ad eternā ſalutē: ut ī carnationē quoqꝫ dn̄i nr̄i ieſu chriſti fidelit̄ credat.

Eſt ergo fides recta: ut credamꝰ ⁊ ꝯfiteamur: qꝛ dn̄s nr̄ ieſus chriſtus dei filꝰ deus: ⁊ homo eſt. Deus eſt ex ſubſtantia p̄ris an̄ ſecula genitꝰ: ⁊ hō ē ex ſub̄a m̄ris in ſeculo natus. Perfectꝰ deus ꝑfectus hō. ex aīa rōali ⁊ hūana carne ſubſiſtēs. Equalis p̄ri ſcd̄m diuinitatē: mīor p̄re ſcd̄m hūanitatē. Qui lz deꝰ ſit ⁊ hō: nō duo tn̄: ſz unꝰ ē xp̄s. Vnꝰ āt n̄ ꝯuerſiōe diuinitatis ī carnē: ſz aſſūptōe hūanitatiſ ī deū. Vnꝰ oīo n̄ ꝯfuſiōe ſubſtātie: ſz unitate ꝑſone. Naz ſicut aīal rōnal̄ ⁊ caro

unus ē hō: ita deus ⁊ hō unus ē chriſtꝰ.
Qui paſſus ē ꝓ ſalute nr̄a: deſcēdit ad
inferos: tertia die reſurrexit a mortuis.
Aſcēdit ad celos: ſedet ad dexterā dei
p̄ris ōipotentis: ide uēturus ē iudicare
uiuos ⁊ mortuos. Ad cuiꝰ aduentum
oēs hoīes reſurgere hn̄t cū corporibꝰ ſu
is: ⁊ reddituri ſūt de factis ꝓpriis ratio
nem. Et q bona egerūt ibūt ī uitā eter
naz: q uero mala in ignē eternū. Hec ē
fid̄s catholica: q̄z niſi q̄ſqz fidelr̄ firmitqz
crediderit: ſaluꝰ eē nō poterit. ant. paſchal'
All'a. all'a. all'a. all'a. In dn̄icis diebus an̄t.
All'a. alleluia. all'a. In diebus dn̄icis ⁊ feſti
uis ad primam capitulum.

Regi ſeculoꝝ īmortali ⁊ inuiſibili: ſoli
deo honor ⁊ gloria: in ſecula ſecl'o
rū amē. ℞. breue. Chriſte fili dei uiui: miſe
rere nob. ℣. Qui ſedes: ad dexterā p̄ris. ℞.
Miſerere. ℣. Gl'ia. Chriſte. ℣. Exurge xp̄e:
adiuua nos. ℞. Et libera nos ⁊c̄. Deinde
Kyriel'. xp̄el'. kyriel'. Pater noſter ſecreto. ℣.
Et ne nos indu. Sed libera nos. Deinde
ſymbol. Credo in deū ſecreto. ℣. Carnis re
ſurrecti. ℞. Uitam eternā. ℞. Amen. ℣. Et
ego ad te dn̄e clamaui. ℞. Et mān̄e oratio mea:
preueniet te. ℣. Repleatur os meū laude. ℞.
Ut cantē gloriam tuā: tota die magnitudinez
tuam. ℣. Dn̄e auerte faciē tuaz: a peccatis me
is. ℞. Et om̄es iniq̄tates meas dele. ℣. Cor
mundū crea in me: deus. ℞. Et ſpiritū rectum
in noua: in uiſceribus meis. ℣. Ne proiicias
me: a facie tua. ℞. Et ſpiritū ſanctū tuū: ne au
feras a me. ℣. Redde mihi: leticiaz ſalutaris
tui. ℞. Et ſpiritu principali: confirma me. ℣.
Adiutoriū noſtrū: in nomīe dn̄i. ℞. Qui fecit
celū ⁊ terram. Deinde fit ꝯfeſſio. Confiteor
deo ōipotenti. Qua finita. Miſereatur urī.
Et. Indulgētiā. Deinde dr̄ ℣. ℣. Dignare
dn̄e die iſto. ℞. Sine peccato: nos cuſtodire.
℣. Miſerere nr̄i: dn̄e. ℞. Miſerere nr̄i. ℣.
Fiat miſericordia tua dn̄e: ſup nos. ℞. Quē
admodū ſpauimus: in te. ℣. Dn̄e exaudi: orō
nem meā. ℞. Et clamor meꝰ: ad te ueniat. ℣.
Dn̄s uobiſcū. ℞. Et cū ſpiritu tuo. Oremꝰ.

Dn̄e deus pat' ōipotēs q ad principi
um huius diei nos ꝑuenire feciſti:
tua nos hodie ſalua uirtute: ut in hac
die ad nullū declinemꝰ peccatū: ſed ſem
per ad tuā iuſticiā faciēdā nr̄a ꝓcedāt elo
quia: dirigātur cogitatiōes ſiml' ⁊ opera

Deinde legit' martyrilogiū: et
ꝓnūciat' luna poſtea ſeq̄tur ℣. Precioſa
in conſpectu: dn̄i. ℞. Mors: ſanctoꝝ eius.
Deinde abſolute dr̄ ſine oremus.

Sancta maria ⁊ oēs ſācti ītercedant
ꝓ nobis ad dn̄m deū nr̄m: ut nos
mereamur ab eo adiuuari ⁊ ſalutari. qui
uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculoꝝ. ℞. Amē
℣. Deus in adiutoriū: meū intende. ℞. Dn̄e
ad adiuuandū: me feſtina. Et ſic dr̄ tribꝰ ui
cibus. ℣. Gloria p̄ri. ℞. Sicut erat. Dein
de: kyriel'. xp̄el. kyriel. Pr̄ nr̄. Secreto ℣.
Et ne nos inducas. ℞. Sed libera. ℣. Reſ
pice domīe in ſeruos tuos: ⁊ in opa tua: ⁊ diri
ge filios eoꝝ. ℞. Et ſit ſplēdor dn̄i: dei nr̄i ſu
ꝑ nos: et opa manuū nr̄aꝝ dirige ſuper nos: ⁊
opꝰ manuū nr̄aꝝ dirige. ℣. Gloria p̄ri. ℞. Si
cut erat. Oremus oratio.

Dirigerē ⁊ ſctificare regerē ⁊ gubnare
dignare dn̄e: deꝰ rex celi ⁊ terre ho
die corda ⁊ corpora nr̄a: ſenſus ſermōes
⁊ actus nr̄os ī lege tua ⁊ in opibꝰ māda
toꝝ tuoꝝ: ut hic ⁊ ī eternū te auxiliante
ſalui ⁊ liberi eē mereamur ſaluator mun
di. Qui uiuis ⁊ regnas ī ſecula ſeculorū.
℞. Amē. Deīde lector dic. Iube dn̄e be
nedicere. Bn̄dictio. Dies et actꝰ nr̄os: ī ſua
pace diſponat dn̄s ōipotēs. ℞. Amē. Capi.

Dominꝰ āt dirigat corda ⁊ corpora
nr̄a ī caritate dei ⁊ patiētia chriſti.
Tu āt dn̄e miſerere nr̄i. ℞. Deo grās. De
inde ℣. Adiutoriū nr̄m: ī noīe dn̄i. ℞. Qui
fecit: celū et trā. ℣. Bn̄dicite. ℞. Deus. Ab
ſolutio.

Dominꝰ nos bn̄dicat ⁊ ab ōi malo
defendat: ⁊ ad uitā ꝑducat etnā. et
fideliū aīe ꝑ miaz dei requieſcāt ī pace. ℞.
Amē. Feria ſecūda inuitato. ī ferialibus
diebus. Uenite exultemꝰ dn̄o. pſal. Iubile
mus deo. Ad nocturnū hym.

Somno refectis artubꝰ ſp̄to cubili
ſurgimꝰ: nob p̄r canētibꝰ: adeē te de
poſcimꝰ. Te ligua primū ꝯcinat: te men
tis ardor ābiat: ut actuū ſequētiū: tu ſcte
ſcis exordiū. Cedāt tenebre lūini: ⁊ nox
diurno

ſideri ut culpa quā noꝝ ītulit: lucis labeſcat mūere. Precāur idem ſupplices: noxas ut oēs āputes ⁊ ōe te canētiū lauderis ip̄petuū. Pꝛa pr̄ piſſime: pr̄iqꝫ ꝯpar unice: cū ſpū paclyto regnās p̄ ōe ſeculū Amē. ℟. Dn̄s. Tēpore paſchali. īuitatoriū. all'a. all'a. all'a ⁊ dr̄ hoc īuita. in ōib⁹ feriis ab hac die uſqꝫ ad aſcēſionē. hymn⁹. Rex eterne. añt. All'a. pſalmus.

Dominus illuminatio mea ⁊ ſalus mea: quē tīebo. Dn̄s ꝓtectoꝛ uite mee: a quo trepidabo. Dum appꝛopiant ſꝛ me nocētes: ut edāt carnes meas. Qui tribulāt me īimici mei: ipſi īfirmati ſt̄ ⁊ ceciderūt. Si ꝯſiſtāt aduerſū me caſtra: n̄ tīebit coꝛ meū. Si exurgat aduerſū me p̄liū: ī hoc ego ſꝑabo. Unā petij a dn̄o hāc reqrā: ut īhiteꝫ ī domo dn̄i ōib⁹ dieb⁹ uite mee. Ut uideā uolūtatē dn̄i: ⁊ uiſitē tēplū ei⁹. Qm̄ abſcōdit me ī tabnaculo ſuo ī die maloꝝ: ꝓtexit me ī abſcōdito tabnacl'i ſui. In petra exaltauit me: ⁊ nūc exaltauit caput meū ſꝛ īimicoſ meos. Circuiui ⁊ īmolaui ī tabnaculo ei⁹ hoſtiā uociferatōis: cātabo ⁊ pſalmū dicā dn̄o. Exaudi dn̄e uocē meam qua clamaui ad te: miſerere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit coꝛ meū exq̄ſiui te facies m̄a: faciē tuā dn̄e ꝛqrā. Ne auertas faciē tuā a me: ⁊ ne declies ī ira a ſeruo tuo. Adiutoꝛ me⁹ eſto ne dereliquas me: nꝫ deſpicias me d̄s ſalutaris me⁹. Qm̄ pr̄ me⁹ et mr̄ mea d̄reliquerūt me: dn̄s aūt aſſūpſit me. Legē pōe mihi dn̄e ī uia tua: ⁊ dirige me ī ſeitā rectā: pp̄ īimicos meos. Ne tradideris me in aīas tribulātiū me: qm̄ īſurrexerūt ī me teſtes iniq: ⁊ mētita ē īiqtas ſibi. Credo uidere bōa dn̄i: ī tra uiuentiū. Expecta dn̄m uiriliť age: cōfoꝛteť coꝛ tuū: ⁊ ſuſtine dn̄m. pſal. dauid.

Ad te dn̄e clamabo d̄s me⁹ ne ſileas a me ne qn̄ taceaſ a me: ⁊ aſſil'aboꝛ deſcēdētib⁹ in lacū. Exaudi dn̄e uocem dep̄catiōis mee dū oꝛo ad te: dū extollo man⁹ meas ad tēplū ſcm̄ tuū. Ne ſiml' tradas me cū peccatoꝛib⁹: ⁊ cū opātibuſ iniqtatē ne p̄das me. Qui loquūť pacē cū ꝓxio ſuo: mala āt ī coꝛdib⁹ eoꝝ. Da illis ſcd̄ꝫ opa eoꝝ: ⁊ ſcd̄ꝫ neqtiā adiuētionū ipſoꝝ. Secūdū opa manuū eoꝝ tribue ill': redde retributōeꝫ eoꝝ ipſis. Qm̄ n̄ ītellexerūt opa dn̄i: ⁊ ī opa manuū eiuſ d̄ſtrues illos: ⁊ n̄ edificab' eos. Bn̄dict⁹ dn̄s: qm̄ exaudiuit uocē dep̄catōis mee. Dn̄s adiutoꝛ meus ⁊ ꝓtectoꝛ m̄s: ⁊ in ipſo ſꝑauit coꝛ meū ⁊ adiutus ſū. Et refloruit caro mea: ⁊ ex uolūtate mea ꝯfitebor ei. Dn̄s fortitudo pleb' ſue: ⁊ ꝓtectoꝛ ſaluationū chriſti ſui ē. Saluū fac ppl'ꝫ tuū dn̄e ⁊ bn̄dic h̄ditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos uſqꝫ ī etn̄ū. ℟. Dn̄s defenſoꝛ uite mee. ℟. Adoꝛate dn̄m. p̄s. dauid.

Afferte dn̄o filij dei: afferte dn̄o filios arietū. Afferte dn̄o gl'iaꝫ ⁊ honoꝛē: afferte dn̄o gl'iam nomini eius: adoꝛate dn̄m ī atrio ſācto eius. Vox dn̄i ſuꝑ aquas: d̄s maieſtatis ītonuit: dn̄s ſuper aquaſ m̄ltas. Vox dn̄i ī uirtute: uox dn̄i ī magnificētia. Vox dn̄i ꝯfringētis cedros: ⁊ ꝯfringet dn̄s cedros libā'i. Et cōminuet eos tāqꝫ uitulū libā'i: ⁊ dilectus quēadmodū filius unicoꝛniū. Vox dn̄i intcidētis flāmā ignis: uox dn̄i ꝯcutiētis deſertū: ⁊ ꝯmouebit dn̄s d̄ſertū caddes. Vox dn̄i ꝑpātis ceruos: ⁊ reuelabit cōdēſa: ⁊ ī tēplo eius oēs dicēt gl'iaꝫ. Dn̄s diluuiū īhitare facit: ⁊ ſedebit dn̄s rex ī eternū. Dn̄s uirtutē ppl'o ſuo dabit: dn̄s bn̄dicet ppl'o ſuo in pace. pſalmus.

Exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſcepiſti me: nec d̄lectaſti īimicos meos ſꝛ me. Dn̄e deus clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me. Dn̄e eduxiſti ab īferno aīaꝫ meā: ſaluaſti me a deſcēdētib⁹ ī lacū. Pſallite dn̄o ſcti eius: ⁊ ꝯfitemini mēoꝛie ſc̄titatis eiuſ. Qm̄ ira ī dignatiōe eius: ⁊ uita ī uolūtate eius. Ad ueſpū demoꝛabiť fletus: ⁊ ad matutinū leticia. Ego āt dixi ī abūdātia mea: n̄ moueboꝛ in etn̄ū. Dn̄e in uolūtate tua: p̄ſtitiſti decoꝛi meo uirtutē. Auertiſti faciē tuā a me: ⁊ fcūs ſū ꝯturbatus. Ad te dn̄e clamabo: ⁊ ad deuꝫ meū dep̄caboꝛ. Que utilitas ī ſanguiē meo: dū deſcēdo ī coꝛruptōeꝫ. Nūqd ꝯfitebiť tibi puluis: aut ānūciabit ueritatē tuā: Audiuit dn̄s ⁊ miſertus ē mei: dn̄s factus eſt adiutoꝛ meus. Conuertiſti planctũ meũ in gaudiũ mihi: ꝯcidiſti ſaccum meũ: ⁊ circũdediſti me liticia. Ut cantem tibi gloꝛia mea ⁊ nõ cõpungar: dñe deus meus in eternũ cõfiteboꝛ tibi.

añt. Adorate dñm in aula: ſancta eius. añt. In tua iuſticia. pſalmus dauid.

IN te dñe ſperaui nõ ꝯfundar ĩ eternum: in iuſticia tua libera me. Inclina ad me aurẽ tuam: accelera ut eruas me. Eſto mihi in deũ ꝓtectoꝛẽ: ⁊ ĩ domũ refugij: ut ſaluũ me facias. Quoniam foꝛtitudo mea ⁊ refugiũ meũ es tu: ⁊ ꝓpter nomẽ tuũ deduces me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo hoc quẽ abſcõderunt mihi: quoniam tu es ꝓtectoꝛ meus. In manus tuas cõmendo ſpiritum meũ: redemiſti me dñe deus ueritatis. Odiſti obſeruãtes uanitates: ſuꝑuacue. Ego aũt in dño ſperaui: exultabo ⁊ letaboꝛ in miſericoꝛdia tua. Quoniam reſpexiſti humilitatẽ meã: ſaluaſti de neceſſitatibus aĩam meã. Nec ꝯcluſiſti me in manibus ĩimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos. Miſerere mei dñe qm̃ tribuloꝛ: ꝯturbatus ẽ in ira oculus meus: aĩa mea: ⁊ uenter meus. Qm̃ defecit in doloꝛe uita mea: ⁊ anni mei in gemitib⁹. Infirmata ẽ ĩ paupertate uirtus mea: ⁊ oſſa mea conturbata ſũt. Super omnes ĩimicos meos factus ſuꝫ opprobriũ uicinis meis ualde: ⁊ timoꝛ notis meis. Qui uidebũt me foꝛas fugerũt a me: obliuiõi datus ſum tanq̃ꝫ moꝛtuus a coꝛde. Factus ſum tanq̃ꝫ uas ꝑdituꝫ: quoniã audiui uituperationẽ multoꝛum cõmoꝛantium in circuitu. In eo dum ꝯuenirent ſimul aduerſum me: accipere animã meaꝫ conſiliati ſunt. Ego autem in te ſperaui dñe: dixi deus meus es tu in manibus tuis ſoꝛtes mee. Eripe me de manu ĩimicoꝝ meoꝛũ: ⁊ a perſequẽtibus me. Illuſtra faciem tuam ſuper ſeruũ tuũ: ſaluũ me fac in miſericoꝛdia tua dñe: non confundar quoniaꝫ inuocaui te. Erubeſcant ipij ⁊ deducantur in infernum: muta fiant labia doloſa Que loquũtur aduerſus iuſtum iniquitatem: in ſuperbia ⁊ in abuſione. Quã magna multitudo dulcedinis tue domine: quã abſcondiſti timentibus te. Perfeciſti eis qui ſperant in te: in conſpectu filioꝛum hominum. Abſcondes eos in abſcondito faciei tue: a conturbatione hominuꝫ. Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguaruꝫ. Benedictus dominus: quoniaꝫ mirificauit miſericoꝛdiam ſuam mihi in ciuitate munita. Ego autem dixi in exceſſu mẽtis mee: ꝓiectus ſum a facie oculoꝛuꝫ tuoꝛum. Ideo exaudiſti uocem oꝛationis mee: dum clamarem ad te. Diligite dominum omnes ſancti eius: quoniam ueritatem requiret dominus: ⁊ retribuet abundanter facientibus ſuperbiã. Uiriliter agite ⁊ confoꝛtetur coꝛ ueſtrum: omnes qui ſperatis in domĩo. pſal. dauid.

BEati quoꝝ remiſſe ſunt iniq̃tates: ⁊ quoꝝ tecta ſũt peccata. Beatus uir cui nõ iputauit dñs peccatũ: nec ẽ in ſpiritu eius dolus. Qm̃ tacui inuetauerũt oſſa mea: dũ clamarẽ tota die. Qm̃ die ac nocte grauata ẽ ſuꝑ me man⁹ tua: ꝯuerſus ſũ in erũna mea dũ ꝯfringit̃ ſpina. Delictũ meũ cognitũ tibi feci: ⁊ iiuſticiã meã nõ abſcõdi. Dixi ꝯfiteboꝛ aduerſũ me iiuſticiã meã dño: ⁊ tu remiſiſti ĩpietatẽ peccati mei. Pro hac oꝛabit ad te oĩs ſãctus: ĩ tẽpoꝛe oppoꝛtũo. Uerũ tñ ĩ diluuio aquaꝝ multaꝝ: ad eũ nõ ꝓximabũt. Tu es refugiũ meũ a tribulatiõe que circũdedit me: exultatio mea erue me a circũdãtib⁹ me. Intellm̃ tibi dabo ⁊ ĩſtruã te: ĩ uia hac qua gradieris firmabo ſꝫ te oclos meos. Nolite fieri ſicut equus: ⁊ mulus qb⁹ ñ ẽ ĩtellect⁹. In chão ⁊ freno maxillas eoꝝ ꝯſtrĩge: q ñ approximãt ad te. Multa flagella peccatoꝛis: ſꝑãtes autẽ ĩ dño mĩa circũdabit. Letamini ĩ dño ⁊ exultate iuſti: ⁊ glĩamini oẽs recti coꝛde. ℣. In tua iuſticia: libera me dñe. añt. Rectos decet. pſal. dauid.

EXultate iuſti ĩ dño: rectos ꝺcet laudatio. Cõfitemini dño ĩ cithara: in pſaltio decẽ coꝛdaꝝ pſallite illi. Cãtate ei cãticũ nouũ: bñ pſallite ei ĩ uociferatõe

Quia rectum eſt uerbū dñi: ⁊ oīa opa eius in fide. Diligit miſericordiā ⁊ iudiciū: miſericordia dñi plena ē terra. Verbo dñi celi firmati ſūt: ⁊ ſpiritu oris eius oīs uirtus eoꝝ. Cōgregās ſicut in utre aquas maris: ponēs ī theſauris abyſſos. Timeat dñm oīs terra: ab eo aūt cōmoueātur oēs inhabitātes orbem. Quoniam ipſe dixit ⁊ facta ſūt: ipſe mādauit et creata ſūt. Dñs diſſipauit ꝯſilia gentiū. reprobat aūt cogitatiōes populorū: ⁊ reꝓbat cōſilia principum. Cōſiliū autem dñi in eternū manet: cogitatiōes cordis eius in generatiōe ⁊ generationē. Beata gens cui⁹ ē dñs de⁹ eius: pplus quem elegit in hereditatē ſibi. De celo reſpexit dñs: uidit oēs filios hominū. De ꝑparato habitaculo ſuo: reſpexit ſup omnes qui habitant terram. Qui finxit ſingillatim corda eorū: qui intelligit oīa opera eorum. Non ſaluatur rex ꝑ multam uirtutem: ⁊ gigas non ſaluabitur in multitudine uirtutis ſue. Fallax equus ad ſalutē: in abundantia autem uirtutis ſue non ſaluabitur. Ecce oculi domini ſuper metuentes eum: ⁊ in eis qui ſꝑant ſuper miſericordia eius. Ut eruat a morte animas eorum: ⁊ alat eos in fame. Anima noſtra ſuſtinet dominū: quoniam adiutor ⁊ protector noſter eſt. Quia in eo letabitur cor noſtrum: ⁊ in nomie ſācto eius ſperauimus. Fiat miſericordia tua dñe ſuper nos: quemadmodum ſperauimus in te. psalmus dauid.

BEnedicam dñm in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. In dño laudabitur anima mea: audiāt māſueti ⁊ letentur. Magnificate dominuz mecum: ⁊ exaltemus nomen eius in idipſum. Exquiſiui dominum ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oībus tribulationibus meiſ eripuit me. Accedite ad eum ⁊ illuminamini: ⁊ facies ueſtre non confundentur. Iſte pauper clamauit ⁊ dominus exaudiuit eum: ⁊ de omnibus tribulationib⁹ eius ſaluauit eū. Immittit angelus domini in circuitu timentium eum: ⁊ eripiet eos. Guſtate ⁊ uidete quoniam ſuauis eſt dominus: beatus uir qui ſperat in eo. Timete dominum omnes ſancti eius: quoniam non eſt inopia timentibuſ eum. Diuites eguerunt ⁊ eſurierunt: inquirentes autem dominum non minuētur omni bono. Venite filij audite me: timorem domini docebo uos. Quis ē homo qui uult uitam: diligit dies uidere bonos. Prohibe linguā tuam a malo: ⁊ labia tua ne loquantur dolum. Diuerte a malo ⁊ fac bonum: inquire pacē ⁊ perſequere eam. Oculi domini ſuper iuſtos: ⁊ aures eius in preces eorum. Vultus autem domini ſuper facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum. Clamauerunt iuſti ⁊ dominus exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Iuxta eſt dominus hiſ qui tribulato ſunt corde: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabit. Multe tribulationes iuſtorum: ⁊ de omnibus his liberabit eos dominus. Cuſtodit dominus omnia oſſa eorum: unum ex his non cōterretur. Mors peccatorum peſſima: et qui oderunt iuſtum delinquent. Redimet dñs animas ſeruorum ſuorum: ⁊ nō delinquent omnes qui ſperant in eo. ℟. Rectos decet: collaudatio. añt. Expugna.

psalmus dauid.

IUdica domine nocentes me: expugna impugnantes me. Apprehēde arma ⁊ ſcutum: ⁊ exurge in adiutorium mihi. Effunde frameā ⁊ conclude aduerſus eos qui perſequūtur me: dic anime mee ſalus tua ego ſum. Confundantur ⁊ reuereantur: querentes animā meam. Auertantur retrorſum ⁊ cōfundantur: cogitātes mihi mala. Fiant tā qꝫ puluis ante faciem uenti: ⁊ angelus domini coartans eos. Fiant uie illorū tenebre ⁊ lubricum: ⁊ angelus domini perſequens eos. Quoniam gratis abſconderunt mihi interitum laquei ſui: ſuperuacue exprobrauerunt animam meam. Veniat illi laqueus quem ignorat: ⁊ captio quam abſcondit apprehendat eum: ⁊ in laqueum cadat in ipſum.

Miſericoꝛdia autē mea exultabit in domino: ⁊ delectabit̄ ſuꝑ ſalutari ſuo. Omnia oſſa mea dicēt: dñe qs ſimilis tui. Eripiēs inopē de manu foꝛtioꝝ̄ eius: egenum ⁊ pauperē a diripiētibus eū. Surgentes teſtes iniq̄: que ignoꝛabā interrogabant me. Retribuebāt mihi mala ꝓ bonis: ſterilitatē aie mee. Ego aūt cum mihi moleſti eſſent: induebar cilicio. Humiliabā in ieiunio aiam meā: ⁊ oꝛo mea in ſinu meo ꝯuertet̄. Quaſi ꝓximū ⁊ quaſi fratrē nr̄m ſic cōplacebā: quaſi lugens ⁊ ꝯtriſtatus ſic hūiliabar. Et aduerſū me letati ſt̄ ⁊ ꝯuenerūt: cōgregata ſt̄ ſuꝑ me flagella ⁊ ignoꝛaui. Diſſipati ſt̄ nec ꝯpūcti: tētauerūt me ſbſanauērt me ſbſanatione: frēduerūt ſuꝑ me dētibꝰ ſuis. Dñe qn̄ reſpicies: reſtitue aiaꝫ meā a malignitate eoꝝ: a leonibus unicā meā. Confitebor tibi in eccleſia magna: in populo graui laudabo te. Non ſupgaudeāt mihi qui aduerſant̄ mihi iniqꝫ: q oderunt me gratis ⁊ annuūt oculis. Qm̄ mihi quidem pacifice loquebātur: ⁊ in iracūdia terre loquētes dolos cogitabāt. Et dilatauerūt ſuꝑ me os ſuū: dixerunt euge euge uiderūt oculi nr̄i. Vidiſti dñe ne ſileas: dñe ne diſcedas a me. Exurge et intende iudicio meo: deus meus ⁊ dñs meus in cauſam meā. Iudica me ſecūdum iuſticiā tuā dñe deus meus: ⁊ nō ſupergaudeāt mihi. Non dicant in coꝛdibus ſuis euge euge aie nr̄e: nec dicāt deuoꝛabimus eū. Erubeſcant ⁊ reuereantur ſimul: qui gratulantur malis meis. Induātur ꝯfuſiōe ⁊ reuerētia: qui maligna loquūtur ſuꝑ me. Exultēt ⁊ letentur q uolūt iuſticiā meā: ⁊ dicāt ſemper magnificet̄ dñs: q uolūt pacē ſerui eius. Et lingua mea meditabit̄ iuſticiā tuaꝫ tota die laudem tuam.

pſalmus dauid.

Dixit iniuſtus ut delinquat in ſemetipſo: nō eſt timoꝛ dei ante oculos eius. Qm̄ doloſe egit in ꝯſpectu eius: ut iueniatur iniq̄tas eius ad odiū. Verba oꝛis eius iniq̄tas ⁊ dolus: noluit itelligere ut bn̄ ageret. Iniq̄tatē meditatuſ eſt in cubili ſuo: aſtitit ōi uie non bone: maliciaꝫ aūt nō odiuit. Dñe in celo miſericoꝛdia tua: ⁊ ueritas tua uſqꝫ ad nubes. Iuſticia tua ſicut mōtes dei: iudicia tua abyſſus multa. Homies ⁊ iumēta ſaluabis dñe: quēadmodū multiplicaſti miſericoꝛdiā tuā deus. Filij aūt hōinum: in tegmie alarū tuaꝝ ſpabūt. Inebꝛiabūt̄ ab ubertate domus tue: ⁊ toꝛrēte uoluptatis tue potabis eos. Quoniam apud te eſt fons uite: ⁊ in lumie tuo uidebimus lumen. Pretende miſericoꝛdiam tuam ſcientibus te: ⁊ iuſticiam tuam his qui recto ſunt coꝛde. Non ueniat mihi pes ſuperbie: ⁊ manus peccatoris non moueat me. Ibi ceciderunt q operātur iniquitatē: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare. añt. xpugna ipugnātes me

añt. Reuela domino.

pſalmus dauid.

Noli emulari i malignātibus: neqꝫ zelaueris faciētes iniq̄tateꝫ. Quoniam tanqꝫ fenū uelociter areſcēt: ⁊ quēadmodū olera herbaꝝ cito decidēt. Spera in deo ⁊ fac bonitatē: ⁊ ihabita terram: ⁊ paſceris i diuitijs eius. Delectare in dño: ⁊ dabit tibi petitiones coꝛdis tui. Reuela dño uiam tuam ⁊ ſpera in eo: ⁊ ipſe faciet. Et educet quaſi lumē iuſticiā tuā: ⁊ iudiciū tuū tanqꝫ meridiē ſubditus eſto dño: ⁊ oꝛa eū. Noli emulari in eo qui pꝛoſperatur in uia ſua: in homine faciente iniuſticias. Deſine ab ira derelique furoꝛē: noli emulari ut maligneris. Quoniā qui malignantur exterminabuntur: ſuſtinentes autem dñm ipſi hereditabunt terraꝫ. Et adhuc puſillum ⁊ non erit peccatoꝛ: ⁊ querens locum eius ⁊ non inuenies. Manſueti autem hereditabunt terram: ⁊ delectabuntur i mltitudine pacis. Obſeruabit peccatoꝛ iuſtum: ⁊ ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis. Dominus autem irridebit eū: quoniā pꝛoſpicit ꝙ ueniat dies eius. Gladium euaginauerunt peccatoꝛes: intēderūt arcū ſuū. Vt decipiāt paupē ⁊ inopē: ut trucidēt rectos coꝛde. Gladius eoꝝ itret i coꝛda ipſoꝝ: ⁊ arcꝰ eoꝝ confringatur. Melius eſt modicum iuſto: ſuper diuitias peccatorum multas. Quoniaꝫ brachia peccatoꝝ ꝯterrētur: cōfirmat aūt iuſtos dn̄s. Nouit dn̄s dies imaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ in eternum erit. Non ꝯfundētur in tēpoꝛe malo: ⁊ in diebus famis ſaturabūtur: quia peccatoꝛes ꝑibunt. Inimici uero domini mox ut honoꝛificati fuerit ⁊ exaltati: deficiētes quēadmodū fumus deficient. Mutuabit̄ peccatoꝛ ⁊ nō ſoluet: iuſtus aūt miſeret̄ ⁊ retribuet. Quia bn̄dicentes ei hereditabūt terrā: maledicētes autem ei diſꝑibūt. Apud dn̄m greſſus hominis dirigētur: ⁊ uiā eius uolet. Cum ceciderit nō collidet̄: qꝛ dn̄s ſuppōit manum ſuā. Iunioꝛ fui ⁊ eim ſenui: ⁊ non uidi iuſtum derelictū: nec ſemē eius querens panem. Tota die miſeret̄ ⁊ cōmodat: ⁊ ſemē illius in bn̄dictiōe erit. Declina a malo ⁊ fac bonū: ⁊ inhabita in ſeculū ſeculi. Quia dn̄s amat iudiciū: ⁊ n̄ derelinquet ſāctos ſuos: ī eternū ꝯſeruabūtur. Iniuſti puniētur: ⁊ ſemē ipioꝛuꝫ ꝑibit. Iuſti aūt hereditabūt terrā: ⁊ inhabitabūt in ſeculū ſeculi ſup eā. Os iuſti meditabit̄ ſapientiā: ⁊ lingua eius loquetur iudiciū. Lex dei eius ī coꝛde ipſius: ⁊ nō ſupplātabūtur greſſus ei⁹. Cōſiderat peccatoꝛ iuſtum: ⁊ querit moꝛtificare eū. Dn̄s aūt nō derelinquet eū in manibus eius: nec dānabit eum cum iudicabitur illi. Expecta dn̄m ⁊ cuſtodi uiā eius ⁊ exaltabit te: ut hereditate capias terrā: cum perierint peccatoꝛes uidebis. Vidi impiū ſup exaltatū: ⁊ eleuatū ſicut cedros libani. Et trāſiui ⁊ ecce n̄ erat: queſiui eū ⁊ nō eſt inuentus locus eius. Cuſtodi innocentiam ⁊ uide eqtatem: quoniā ſunt reliquie homini pacifico. Iniuſti aūt diſperibūt: ſimul reliqe impioꝝ interibūt. Salus aūt iuſtoꝛuꝫ a dn̄o: ⁊ protectoꝛ eoꝝ in tempoꝛe tribulationis. Et adiuuabit eos dn̄s: ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos a peccatoꝛibus et ſaluabit eos: qꝛ ſꝑauerūt in eo.

pſalmus dauid.

Domine ne in furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ in ira tua coꝛꝛipias me. Quoniam ſagitte tue infixe ſunt mihi: ⁊ confirmaſti ſuper me manum tuā. Non eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue: non eſt pax oſſibus meis a facie peccatorum meoꝛum. quoniam iniquitates mee ſupergreſſe ſunt caput meuꝫ: ⁊ ſicut onus graue grauate ſunt ſup me. Putruerūt ⁊ coꝛrupte ſunt cicatrices mee: a facie inſipientie mee. miſer factus ſuꝫ ⁊ curuatus ſum uſqꝫ in finem: tota die contriſtatus ingrediebar. Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus: ⁊ non eſt ſanitas in carne mea. afflictus ſum ⁊ hūiliatus ſum nimis: rugiebam a gemitu coꝛdis mei. Domine ante te omne deſiderium meum: ⁊ gemitus meus a te non ē abſconditus. coꝛ meum conturbatum eſt in me: dereliquit me uirtus mea: ⁊ lumen oculoꝛum meoꝛum: ⁊ ipſum nō eſt mecum. Amici mei ⁊ pꝛoximi mei: aduerſuꝫ me appꝛopinquauerūt ⁊ ſteterūt. Et qui iuxta me erāt de longe ſteterūt: ⁊ uim faciebant qui querebant animam meam. Et qui inquirebant mala mihi locuti ſunt uanitates: ⁊ dolos tota die meditabantur. ego aūt tanq̄ꝫ ſurdus non audiebam: ⁊ ſicut mutus non aperiens os ſuum. Et factus ſum ſicut homo non audiens: ⁊ non habens in oꝛe ſuo redargutiones. Quoniam in te domine ſperaui: tu exaudies domine deus meus. Quia dixi nequando ſupergaudeant mihi inimici mei: ⁊ dum cōmouētur pedes mei ſup me magna locuti ſūt. Quoniam ego in flagella paratus ſuꝫ: ⁊ doloꝛ meus in conſpectu meo ſemper. Quoniam iniquitateꝫ meaꝫ annunciabo: ⁊ cogitabo pꝛo peccato meo. Inimici autem mei uiuūt ⁊ confirmati ſunt ſuper me: ⁊ multiplicati ſunt qui oderūt me iniqꝫ. Qui retribuūt mala pꝛo bonis: detrahebant mihi: quoniam ſequebar bonitatem. ne derelinquas me domine deus meus: ne diſceſſeris a me. Intende in adiutoꝛium meum: domine deus ſalutis mee. antiphona.

Reuela domino: uiam tuā. uerſi. Domine

in celo misericordia tua. ℟. Et usqꝫ ad nubes ueritas tua. Tempoꝛe paschali. aꝛ. Alleluia. alleluia. alleluia. alleluia. ℣ Surrexit dñs de sepulchro alleluia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno alleluia. Ad laudes aꝛ. Miserere ip̄m psalmus.

Miserere mei deus: scd̄m magnam misericoꝛdiã tuaꝫ. Et scd̄m multitudinẽ miserationum tuaꝝ: dele iniquitatem meaꝫ. Amplius laua me ab iniquitate mea: ⁊ a peccato meo mũda me. Qm̃ iiqtatẽ meã ego cognosco: ⁊ peccatum meũ cõtra me est semper. Tibi soli peccaui ⁊ malũ coꝛaꝫ te feci: ut iustificeris in sermonibus tuis: ⁊ uincas cuꝫ iudicaris. Ecce eim̃ i iiquitatibus conceptus suꝫ: ⁊ in peccatis cõcepit me mater mea. Ecce eim̃ ueritatẽ dilexisti: incerta ⁊ occulta sapientie tue manifestasti mihi. Asperges me isopo ⁊ mũdaboꝛ lauabis me ⁊ sup niuẽ ꝺalbaboꝛ. Auditui meo dabis gaudiũ ⁊ leticiã: ⁊ exultabunt ossa humiliata. Auerte faciem tuaꝫ a peccatis meis: ⁊ omnes iniqtates meas dele. Cor mundum crea in me deus: ⁊ spiritũ rectum innoua in uisceribus meis. Ne pꝛoijcias me a facie tua ⁊ spirituꝫ sanctum tuũ ne auferas a me. Redde mihi leticiã salutaris tui: ⁊ spiritu pꝛincipali confirma me. Docebo iniquos uias tuas: ⁊ impij ad te conuertentur. Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: ⁊ exaltabit lingua mea iusticiam tuã. Domine labia mea aperies: ⁊ os meũ annũciabit laudẽ tuã. Quoniã si uoluisses sacrificiũ ꝺdisseꝫ: utiqꝫ holocaustis nõ ꝺlectaberis. Sacrificiũ deo spiritus ꝯtribulatus: coꝛ cõtritum ⁊ humiliatũ deus non despicies. Benigne fac in bona uoluntate tua siõ ut edificentur muri ierusalem. Tunc acceptabis sacrificiũ iusticie oblationes ⁊ holocausta: tunc iponent super altare tuum uitulos. aꝛ. Miserere mei deus. aꝛ. Intellige. psalmus dauid.

Verba mea auribus percipe dñe: intellige clamoꝛem meũ. Intende uoci oꝛatiõis mee: rex meus ⁊ deus meus. Quoniã ad te oꝛabo dñe: mane exaudies uocẽ meã. Mane astabo tibi et uidebo: quoniã non deus uolens iniqtatẽ tu es. Neqꝫ habitabit iuxta te malignus: neqꝫ permanebũt iniusti añ oculos tuos. Odisti omnes qui oꝑantur iiquitatem: perdes omnes qui loquũtur mendaciũ. Virum sanguinũ ⁊ dolosuꝫ abhominabitur dñs: ego auteꝫ in multitudine misericoꝛdie tue. Introibo in domũ tuam: adoꝛabo ad templuꝫ sanctum tuũ in timoꝛe tuo. Domine deduc me in iusticiã tuã ꝓpter inimicos meos dirige in cõspectu tuo uiaꝫ meã. Quoniam non est in oꝛe eoꝛũ ueritas: coꝛ eoꝛum uanũ est. Sepulchruꝫ patens est guttur eoꝛum: linguis suis dolose agebant: iudica illos deus. Decidant a cogitationibus suis: scd̄m multitudinẽ impietatum eoꝝ expelle eos: quoniã irritauerũt te dñe. Et letẽtur omnes qui sperant in te: in eternũ exultabunt ⁊ habitabis in eis. Et gloꝛiabũtur in te omnes qui diligunt nomẽ tuũ: quoniã tu benedices iusto. Domine ut scuto bone uoluntatis tue coꝛonasti nos. aꝛ. Intellige clamorem meũ dñe. aꝛ. Deus deus meus ad te de luce uigilo. p̄s ipsum. aꝛ. Conuersus est.

Canticum.

Confitebor tibi dñe quoniã iratus es mihi: cõuersus est furoꝛ tuus et consolatus es me. Ecce deus saluator meus: fiducialr̃ agã ⁊ ñ timebo. Quia foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus est mihi in salutem. Aurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoꝛis: ⁊ dicetis in illa die cõfitemini dño ⁊ inuocate nomen eius. Notas facite in pp̄lis adiuẽtiones eius: memẽtote quoniã excelsuꝫ est nomen eius. Cantate dño quoniaꝫ magnifice fecit: annũciate hec in uniuersa terra. Exulta ⁊ lauda habitatio siõ quia magnus i medio tui sãctus israel. aꝛ. Conuersus est furor tuus dñe et cõsolatus es me. aꝛ. Laudate dñm de celis. p̄s. ip̄m.

Capitulũ ad laudes omni die feriali.

Nox pꝛecessit dies aũt appꝛopinquauit: abijciamus ergo oꝑa tenebraꝝ

⁊ induamur arma lucis ſicut in die honeſte ambulemus. Hymnus.

Splendor pr̄ne glorie de luce lucē ꝓferens: lux lucis ⁊ fons luminis: dies diem illuminans. Veruſqʒ ſol illabere: micans nitore ꝑpetī: iubarqʒ ſācti ſpiritus: infūde nr̄is ſenſibꝰ. Votis uocēꝰ ⁊ patrē: patrē pennis glīe: patrē potētis gr̄e: culpā religet lubricā. Informet actꝰ ſtrenuos: dentes retūdat inuidi: caſus ſecundet aſꝑos: donet gerēdi grāʒ. Mentem gubernet ⁊ regat: caſto fideli corpore: fides calore ferueat: fraudis uenena neſciat. Chriſtuſqʒ nob̄ ſit cibus: potuſqʒ nr̄ ſit fides: leti bibamꝰ ſobriā: ebrietateʒ ſpūs. Beatꝰ dies hic trāſeat: pudor ſit ut diluculū: fides uelut meridies: crepuſculū mens neſciat. Aurora curſus ꝓuehit: aurora totus ꝓdeat: in pr̄e totꝰ filius: ⁊ totus i uerbo pat̄. Deo pr̄i. ℣. Repleti ſumꝰ mane miſericordia tua. ℟. Exultauimus ⁊ delectati ſumꝰ. Ad benedictus an̄. Benedictus deus iſrael. p̄s. ip̄m. Tempore paſchali ad laudes an̄t. Alleluia cū reliqs ut ſupra in dominica notatuʒ eſt.

Feria tertia inuitatoriū. Jubilemꝰ deo ſalutari noſtro. p̄s. Venite. Ad nocturnū hym.

Conſors pr̄ni luminis: lux ipſe lucis ⁊ dies. noctē canēdo rūpimus: aſſiſte poſtulātibꝰ. Aufer tenebras mētiuʒ fuga cateruas demonū: expelle ſomnolentiā: ne pigritātes obruat. Sic chriſte nobis oībꝰ: idulgeas credētibꝰ: ut ꝓſit exorātibus: ꝙ precinētes pſallimꝰ. Preſta pat̄ pijſſime. an̄t. Ut nō delinquā. an̄t. tēpore paſchali. Alleluia. pſalmus dauid.

Dixi cuſtodiā uias meas: ut nō delinquā in lingua mea. Poſui ori meo cuſtodiā: cum ꝯſiſteret peccator aduerſum me. Obmutui ⁊ humiliatus ſum ⁊ ſilui a bonis: ⁊ dolor meus renouatus eſt. Concaluit cor meū intra me: ⁊ i meditatōe mea exardeſcet ignis. Locutus ſum in lingua mea: notū fac mihi dn̄e finem meū. Et numeꝝ dierū meoꝝ q ē: ut ſciā qd deſit mihi. Ecce mēſurabiles poſuiſti dies meos: ⁊ ſubſtātia mea tanqʒ nihilū ante te. Verūtn̄ uniuerſa uanitas: oīs hō uiuēs. Verūtn̄ in imagine ꝑtranſijt hō: ſed ⁊ fruſtra ꝯturbat̄. Theſaurizat: ⁊ ignorat cui ꝯgregabit ea. Et nūc que ē expectatio mea nōne dn̄s ⁊ ſbſtantia mea apud te ē. Ab oībus iniqtatibus meis erue me: opprobriū inſipiēti dediſti me. Obmutui ⁊ n̄ aperui os meum: qm̄ tu feciſti: amoue a me plagas tuas. A fortitudine manꝰ tue ego defeci in increpationibꝰ: ꝓpter iniqtatē corripuiſti hoīeʒ. Et tabeſcere feciſti ſicut araneam aīam eius: uerūtamē uane cōturbat̄ omnis hō. Exaudi orationē meā dn̄e: ⁊ deprecationē meā: auribꝰ ꝑcipe lachrymas meas. Ne ſilias: qm̄ aduena ego ſum apud te ⁊ ꝑegrinꝰ: ſicut oēs patres mei. Remitte mihi ut refrigerer priuſqʒ habeā: ⁊ āplius nō ero. pſalmus dauid.

Expectās expectaui dn̄m: ⁊ intēdit mihi. Et exaudiuit preces meas ⁊ eduxit me de lacu miſerie ⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrā pedes meos ⁊ direxit greſſus meos. Et imiſit in os meū canticū nouū: carmē deo nr̄o. Videbūt multi ⁊ timebūt: ⁊ ſꝑabūt in dn̄o. Beatus uir cuiꝰ eſt nomē dn̄i ſpes eius ⁊ n̄ reſpexit in uanitates ⁊ īſanias falſas. Multa feciſti tu dn̄e deus meus mirabilia tua: ⁊ cogitationibꝰ tuis nō eſt qs ſilis ſit tibi. Annūciaui ⁊ locutus ſū: multiplicati ſūt ſuꝑ numeꝝ. Sacrificiū ⁊ oblationē noluiſti: aures aūt ꝑfeciſti mihi. Holocauſtū ⁊ ꝓ peccato nō poſtulaſti tūc dixi ecce uēio. In capite libri ſcriptum ē de me ut facerē uolūtatē tuā: deus meus uolui: ⁊ legē tuā in medio cordis mei. Annūciaui iuſticiā tuā in eccl̄a magna: ecce labia mea nō ꝓhibebo dn̄e tu ſciſti. Iuſticiā tuā nō abſcondi in corde meo: ueritatem tuam ⁊ ſalutare tuū dixi. Non abſcōdi miſericordiā tuam: ⁊ ueritatē tuam: a ꝯcilio multo. Tu autem domine ne longe facias miſerationes tuas a me: miſericordia tua ⁊ ueritas tua ſemper ſuſceperunt me. Quoniam circūdederunt me mala: quorū non eſt numerus: cōprehenderunt me iniquitates mee: ⁊ nō potui ut uiderē. Multiplicati ſunt ſuꝑ capillos capitis mei: ⁊ coꝛ meũ dereliquit me. Complaceat tibi dñe ut eruas me: dñe ad adiuuãdũ me reſpice. Confũdant̃ ⁊ reuereãt̃ ſil' q querũt animã meã: ut auferãt eã. Cõuertãt̃ retroꝛſum ⁊ reuereantur: q uolunt mihi mala. Ferãt ꝯfeſti ꝯfuſionẽ ſuã: q dicũt mihi euge euge. Exultẽt ⁊ letẽtur ſuꝑ te ões querẽtes te: ⁊ dicãt ſemꝑ magnificet̃ dominus q diligũt ſalutare tuũ. Ego aũt mẽdicus ſuz ⁊ pauꝑ: dñs ſollicitus ẽ mei. Adiutoꝛ meus ⁊ ꝓtectoꝛ meꝰ tu es: deus meus ne tardaueris. añt. Ut nõ delinquã: in lingua mea. añt. Sana dñe. ps dd.

Beatus q itelligit ſuꝑ egenuz ⁊ pauperẽ: i die mala liberauit euz dñs. Dñs ꝯſeruet eũ ⁊ uiuificet eũ: ⁊ beatuz faciat eũ in terra: ⁊ nõ tradat eũ in aĩam inimicoꝛũ eius. Dñs opez ferat illi ſuꝑ lectũ doloꝛis eiꝰ: uniuerſũ ſtratũ eiꝰ uerſaſti in ĩfirmitate eius. Ego dixi dñe miſerere mei: ſana aĩam meã qꝛ peccaui tibi. Inimici mei dixerũt mala mihi: qñ moriet̃ ⁊ ꝑibit nomẽ eius. Et ſi igrediebat̃ ut uideret: uana loquebat̃: coꝛ eius cõgregauit iniqtatẽ ſibi. Egrediebat̃ foras: ⁊ loquebat̃ in id ipſũ. Aduerſum me ſuſurrabãt ões ĩimici mei: et aduerſũ me cogitabãt mala mihi. Verbũ iniquũ ꝯſtituerũt aduerſũ me: nuĩqd q doꝛmit ñ adiiciet ut reſurgat. Et enim hõ pacis mee i quo ſpaui: q edebat panes meos: magnificauit ſuꝑ me ſupplãtatõez. Tu aũt dñe miſerere mei ⁊ reſuſcita me: ⁊ retribuã eis. In hoc cognoui: qm̃ uoluiſti me: qm̃ nõ gaudebit ĩimicus meꝰ ſuꝑ me. Me aũt ꝓpter inocentiã ſuſcepiſti: ⁊ ꝯfirmaſti me in ꝯſpectu tuo i eternum. Bñdictus dñs deus iſrl' a ſeculo ⁊ in ſeculum: fiat fiat. pſalmus dauid.

Quemadmodũ deſiderat ceruꝰ ad fontes aquarum: ita deſiderat aĩa mea ad te deus. Sitiuit aĩa mea ad deum fontẽ uiuũ: qñ ueniã ⁊ apparebo añ faciẽ dei. Fuerunt mihi lachꝛyme mee panes die ac nocte: dũ dr̃ mihi quotidie ubi ẽ deus tuus. Hec recoꝛdatus ſuz ⁊ effudi i me aĩam meã: quoniã trãſibo in locũ tabernacli admirabilis uſqꝫ ad domũ dei. In uoce exultatõis ⁊ ꝯfeſſiõis: ſonus epulãtis. Quare triſtis es anima mea: ⁊ quare ꝯturbas me? Spa in deo quoniã adhuc ꝯfiteboꝛ illi: ſalutare uultus mei ⁊ deus meus. Ad me ipm̃ aĩa mea ꝯturbata ẽ: ꝓpterea memoꝛ ero tui de terra ioꝛdanis: ⁊ hermõis a mõte modico. Abyſſus abyſſuz ĩuocat: in uoce catarractaꝝ tuaꝝ. Oĩa excelſa tua ⁊ fluctus tui: ſuꝑ me trãſierũt. In die mãdauit dñs miſericoꝛdiã ſuã: ⁊ nocte canticũ eius. Apud me oꝛo deo uite mee: dicã deo ſuſceptoꝛ meus es. Quare oblitus es mei: ⁊ quare ꝯtriſtatus icedo: dũ affligit me ĩimicus? Dum ꝯfringuntur oſſa mea: exꝓbrauerũt mihi q tribulãt me inimici mei. Dum dicunt mihi per ſingulos dies ubi eſt deus tuus: quare triſtis es anima mea ⁊ quare ꝯturbas me? Spera in deo quoniã adhuc ꝯfitebor illi: ſalutare uultus mei ⁊ deꝰ meus. ps.

Iudica me deus ⁊ diſcerne cauſam meam de gente nõ ſcã: ab hoĩe iniquo ⁊ doloſo erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repuliſti ⁊ quare ꝯtriſtatus icedo: dũ affligit me inimicus? Emitte lucẽ tuam ⁊ ueritatẽ tuam: ipſa me deduxerũt ⁊ adduxerũt in montẽ ſanctũ tuũ ⁊ in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deũ q letificat iuuentutẽ meam. Cõfiteboꝛ tibi in cithara deus deus meus: quare triſtis es aĩa mea ⁊ quare ꝯturbas me? Spa i deo quoniã adhuc ꝯfiteboꝛ illi: ſalutare uultus mei ⁊ deus meus. añt. Sana dñe aĩam meã: qꝛ peccaui tibi. añt. Eructauit.

pſalmus dauid.

Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annũciauerũt nobis. Opus qđ operatus es in diebus eoꝝ: ⁊ in diebus antiquis. Manus tua gentes diſperdidit ⁊ plantaſti eos: afflixiſti populos ⁊ expuliſti eos. Nec enim in gladio ſuo poſſederunt terraz: ⁊ brachium eoꝛũ non ſaluabit eos. Sed dextera tua ⁊ brachiũ tuum ⁊ illuminatio uultus tui: quoniaz cõplacuiſti in eis. Tu es ipſe rex meus ⁊ deus meus: qui mandas ſalutes iacob. In te inimicos nr̃os uentilabimus cornu: ⁊ in noīe tuo ſpernemus inſurgētes ī nob. Non eiꝫ ī arcu meo ſperabo: ⁊ gladius meus nō ſaluabit me. Saluaſti eiꝫ nos de affligentibꝰ nos: ⁊ odiētes nos ꝯfudiſti. In deo laudabimur tota die: ⁊ in noīe tuo cōfitebimur in ſeculū. Nūc aūt repuliſti ⁊ cōfudiſti nos: ⁊ nō egredieris deus ī uirtutibꝰ nr̃is. Aduertiſti nos retrorſū poſt inimicos nr̃os: ⁊ q oderūt nos diripiebāt ſibi. Dediſti nos tanq̄ꝫ oues eſcarꝫ: ⁊ in gētibus diſperſiſti nos. Vendidiſti pplm̄ tuū ſine precio: ⁊ nō fuit multitudo in cōmutationibꝰ eorꝫ. Poſuiſti nos opprobriū uicinis nr̃is: ſubſanationē ⁊ deriſuꝫ his q in circuitu nr̃o ſunt. Poſuiſti nos in ſilitudinē gētibus: cōmotionē capitis in pplis. Tota die uerecūdia mea ꝯtra me eſt: ⁊ confuſio faciei mee cooperuit me A uoce exprobrātis ⁊ obloquētis: a facie inimici ⁊ pſequētis. Hec oīa uenerūt ſup nos nec obliti ſumꝰ te: ⁊ iniq̄ꝫ nō egimus in teſtamēto tuo. Et nō receſſit retro cor nr̃m: ⁊ declinaſti ſemitas nr̃as a uia tua. Qm̄ humiliaſti nos ī loco afflictionis: ⁊ cooperuit nos umbra mortis Si obliti ſumus nomen dei nr̃i: ⁊ ſi expandimus manꝰ nr̃as ad deū alienum. Nōne deus reqret iſta: ipſe eīm nouit abſcōdita cordis. Qm̄ ꝓpter te mortificamur tota die: extimati ſumꝰ ſicut oues occiſiōis. Exurge quar̄ obdormis domine: exurge ⁊ ne repellas ī finē. Quare faciē tuā auertis: obliuiſceris īopie nr̃e ⁊ tribulatōis nr̃e. Qm̄ hūiliata ē ī puluerē aīa noſtra: cōglutinatus eſt ī terra uēter nr̃. Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpt̄ nomen tuuꝫ.

psalmus dauid.

Eructauit cor meū uerbū bonū: dico ego opa mea regi. Lingua mea calamus ſcribe: uelocit̄ ſcribētis. Speciosus forma pre filijs hoīuꝫ: diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deus in eternū. Accingere gladio tuo ſuper femur tuū: potētiſſime. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Propter ueritatē ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſticiā: ⁊ deducet te mirabilit̄ dextera tua. Sagitte tue acute: populi ſub te cadēt ī corda inimicorū regis. Sedes tua deus in ſeculū ſeculi: uirga directiōis uirga regni tui. Dilexiſti iuſticiaꝫ ⁊ odiſti iniq̄tatē: ꝓpt̄ea unxit te deus deꝰ tuus: oleo leticie pre ꝯſortibꝰ tuis. Mirra ⁊ gutta ⁊ caſſia a ueſtimētis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerūt te filie regum in honore tuo. Aſtitit regina a dexteris tuis in ueſtitu deaurato: circūdata uarietate. Audi filia ⁊ uide ⁊ inclina aurem tuam: ⁊ obliuiſcere populum tuum: ⁊ domū patris tui. Et cōcupiſcet rex decoreꝫ tuum: quoniā ipſe eſt dn̄s deus tuus: ⁊ adorabunt eum. Et filie tyri in muneribus: uultuꝫ tuum deprecabūtur omnes diuites plebis. Omnis gloria eius filie regis ab intus in fimbrijs aureis: circūamicta uarietatibus. Adducentur regi uirgines poſt eam: proxime eius afferentur tibi. Afferētur in leticia ⁊ exultatione: adducentur in tēplum regis. Pro patribus tuis nati ſūt tibi filij: conſtitues eos principes ſuper omnem terram. Memores erunt nominis tui domine: in omni generatione et generationem. Propterea populi confitebuntur tibi in eternum: ⁊ in ſeculum ſeculi. an̄t. Eructauit cor meū uerbū bonū.

antiphona. Adiutor. psalmus dauid.

Deus noſter refugium ⁊ uirtus: adiutor in tribulationibus que inuenerunt nos nimis. Propterea nō timebimus dum conturbabitur terra: ⁊ trāſferentur montes in cor maris. Sonuerunt ⁊ turbate ſunt aque eorum: cōturbati ſūt montes in fortitudine eius. Fluminis impetus letificat ciuitateꝫ dei: ſāctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus. Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo Conturbate ſunt gentes ⁊ inclinata ſūt regna: dedit uocē ſuaꝫ ⁊ mota eſt terra. Dominus uirtutum nobiſcum: ſuſceptor noſter deus iacob. Venite ⁊ uidete opera domini: que poſuit prodigia ſup terram: auferens bella uſqꝫ ad finē terre. Arcum cõteret ⁊ cõfringet arma: ⁊ ſcuta cõburet igni. Vacate ⁊ uidete quoniam ego ſum deus: exaltaboꝛ i gentibus ⁊ exaltaboꝛ in terra. Dominus uirtutū nobiſcum: ſuſceptoꝛ noſter deus iacob.

pſalmus dauid.

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in uoce exultationis. Quoniam dominus excelſus: terribilis rex magnus ſuper omnē terrā. Subiecit populos nobis: ⁊ gentes ſub pedibus noſtris. Elegit nobis hereditateꝫ ſuam: ſpeciē iacob quem dilexit. Aſcēdit deus in iubilo: ⁊ dominuſ in uoce tube. Pſallite deo noſtro pſallite: pſallite regi noſtro pſallite. Quoniam rex omnis terre deus: pſallite ſapiēter. Regnabit deus ſuper gentes: deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. Principes populoꝛum congregati ſunt cuꝫ deo abꝛahā: quoniaꝫ dij foꝛtes terre uehementer eleuati ſunt. antiphona Adiutoꝛ in tribulationibus. añt. Magnus dñs. pſal. dauid.

Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius. Fundatur exultatione uniuerſe terre: mons ſion latera aquilonis ciuitas regis magni. Deus in domib⁹ eius cognoſcetur: cū ſuſcipiet eā. Quoniam ecce reges terre congregati ſunt: ꝯuenerūt i unū. Ipſi uidentes ſic admirati ſt ꝯturbati ſt̄: ꝯmoti ſūt: tremoꝛ app̄hēdit eos. Ibi doloꝛes ut parturiētis: in ſpiritu uehementi conterres naues tharſis. Sicut audiuimus ſic uidimus in ciuitate domini uirtutum: in ciuitate dei noſtri: deus fundauit eam in eternū. Suſcepimus deus miſericoꝛdiam tuā in medio templi tui. Secundum nomē tuuꝫ deus ſic ⁊ laus tua in fines terre: iuſticia plena eſt dextera tua. Letet̄ monſ ſion ⁊ exultent filie iude: pꝛopter iudicia tua domine. Circūdate ſion ⁊ cõplectimini eam: narrate in turribus eius. Ponite coꝛda ueſtra in uirtute eius: ⁊ diſtribuite domos eius: ut enarretis in pꝛogenie altera. Quoniam hic eſt deus deus noſter in eternum ⁊ in ſeculum ſeculi: ipſe reget nos in ſecula. pſalmus dauid.

Audite hoc omnes gentes: aurib⁹ percipite omnes qui habitatis oꝛbem. Quiqꝫ terrigene ⁊ filij hominum: ſimul in unum diues ⁊ pauper. Os meum loquetur ſapientiaꝫ: ⁊ meditatio coꝛdis mei pꝛudentiam. Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in pſalterio pꝛopoſitionem meam. Cur timebo i die mala: iniquitas calcanei mei circūdabit me. Qui confidunt in uirtute ſua: ⁊ in multitudine diuitiarum ſuarum gloꝛiantur. Frater nõ redimit redimet homo: ⁊ non dabit deo placationem ſuam. Et precium redemptionis anime ſue: ⁊ laboꝛabit ⁊ uiuet adhuc in finem. Non uidebit interitum cum uiderit ſapientes moꝛiētes: ſimul inſipiens ⁊ ſtultus peribunt. Et reliquent alienis diuitias ſuas: ⁊ ſepulchꝛa eoꝛuꝫ domus illoꝛum in eternum. Tabernacula eoꝛum in pꝛogenie ⁊ pꝛogenie: uocauerunt nomina ſua in terris ſuis. Homo cum in honoꝛe eſſet non intellexit: cõpatus eſt iumentis inſipientibus: ⁊ ſimilis factus eſt illis. Hec uia illoꝛum ſcandalum ipſis: ⁊ poſtea i oꝛe ſuo complacebūt. Sicut oues in inferno poſiti ſunt: moꝛs depaſcet eos. Et dominabūtur eoꝛum iuſti in matutino: ⁊ auxiliuꝫ eoꝛum ueteraſcet in inferno a gloꝛia eoꝛum. Verūtamen deus redimet animā meam de manu inferi: cum acceperit me. Ne timueris cum diues factus fuerit homo: ⁊ cū multiplicata fuerit gloꝛia domus eius. Quoniam cū interierit non ſumet omnia: neqꝫ deſcendet cum eo gloꝛia eius. Quia anima eius in uita ipſius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei. Introibit uſqꝫ in pꝛogenies patrum ſuoꝛum: ⁊ uſqꝫ in eternum non uidebit lumen. Homo cum in honoꝛe eſſet non intellexit: comparatus eſt iumentis inſipientibus: ⁊ ſimilis factus eſt illis. antiphona. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis. añt. Deus deoꝛum. pſal. dauid.

Deus deorum dominus locutus ē: ⁊ uocauit terram. A ſolis ortu uſqꝫ ad occaſuz: ex ſion ſpecies decoris eius. Deus manifeſte ueniet: deus nr̄ et n̄ ſilebit. Ignis i ꝯſpectu eiꝰ exardeſcet: ⁊ in circuitu eius tēpeſtas ualida. Aduocauit celum deſurſuz: ⁊ terrā diſcernere populū ſuū. Cōgregate illi ſanctos eius: q ordināt teſtamentū eius ſup ſacrificia. Et annūciabūt celi iuſticiaz eius: qm̄ deus iudex eſt. Audi ppl's meus ⁊ loquar iſrael: ⁊ teſtificabor tibi: deus deus tuus ego ſū. Nō in ſacrificijs tuis arguaz te: : holocauſta aūt tua in ꝯſpectu meo ſūt ſemp. Non accipiaz de domo tua uitulos: neqꝫ de gregibꝰ tuis hyrcos Quoniā mee ſūt omnes fere ſiluarum: iumēta in montibus ⁊ boues. Cognoui oīa uolatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecum eſt. Si eſuriero nō dicā tibi: meus eſt eīm orbis terre ⁊ plenitudo eius. Nunqd mādučabo carnes taurorꝝ: aut ſanguinē hircorꝝ potabo? Immola đo ſacrificiū laudis: ⁊ redde altiſſimo uota tua. Et inuoca me i die tribulatiōis: eruam te ⁊ honorificabis me. Peccatori aūt dixit deus: quare tu enarras iuſticias meas: ⁊ aſſumis teſtamentū meum ꝑ os tuū? Tu uero odiſti diſciplinā: et ꝓieciſti ſermōes meos retrorſū. Si uidebas furē currebas cum eo: ⁊ cū adulťis portionē tuā ponebas. Os tuū abūdauit malitia: ⁊ lingua tua ꝯcinabat dolos Sedens aduerſus fratrē tuū loquebaris: ⁊ aduerſus filiū matris tue ponebas ſcādalū: hec feciſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti iniqꝫ ꝙ ero tui ſilis: arguā te ⁊ ſtatuā cōtra faciez tuā. Intelligite hec q obliuiſcimini deū: nequādo rapiat ⁊ nō ſit qui eripiat. Sacrificiū laudiſ honorificabit me: ⁊ illic iter quo oñdā illi ſalutare dei.

pſalmus dauid.

Quid gl'iaris in malitia: q potēs es in iniqtate? Tota die iniuſticiaz cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolū. Dilexiſti malitiaz ſup benignitatē: iniqtatē magis quā loq eqtatez. Dilexiſti oīa uerba precipitatōis līgua doloſa. Propterea deus deſtruet te in finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabnaculo tuo: ⁊ radicē tuā de terra uiuentium. Videbūt iuſti ⁊ timebūt: ⁊ ſup eū ridebunt ⁊ dicent: ecce homo q non poſuit deum adiutorē ſuū. Sed ſperauit i multitudine diuitiarū ſuaruz: ⁊ preualuit in uanitate ſua. Ego aūt ſicut oliua fructifera in domo dei: ſperaui i miſericordia dei in eternū ⁊ in ſeculū ſeculi. Confitebor tibi in ſeculū quia feciſti: ⁊ expectabo nomē tuū qm̄ bonū eſt i ꝯſpectu ſāctorꝝ tuorꝝ. aūt. Deus đorꝝ dñs: locutꝰ ē. ℣. Immola đo: ſacrificiū laudis. ℟. Et redde altiſſimo: uota tua. ar. tēpore paſchali. All'a all'a. all'a. ℣. Surrexit. dñs uere: all'a. ℟. Et apparuit ſimoni: all'a. Ad laudes aūt. Dele dñe: iniquitatē meā. ps. Miſerere mei deus. aūt. Salutare. pſalmus dauid.

Iudica me deus ⁊ diſcerne cauſam meā de gente non ſancta: ab hoīe iniquo ⁊ doloſo erue me. Quia tu es đus meus fortitudo mea: quare me repuliſti ⁊ quare triſtis incedo dū affligit me inimicus? Emitte lucem tuaz ⁊ ueritatem tuā: ipſa me deduxerunt ⁊ adduxerunt in montem ſanctū tuum: ⁊ in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meaz. Confitebor tibi in cithara deus deus meus: quare triſtis es anima mea ⁊ quare conturbas me. Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare uultus mei: ⁊ deus meus. aūt. Salutare uultus mei: ⁊ deus meus. antiphona. Ad te đ luce uigilo deus. pſalmus. Deus deus. antiphona. Cunctis diebus. Canticum.

Ego dixi in dimidio dierum meorū: uadam ad portas inferi. Queſiui reſiduum annorum meorum: dixi non uidebo dominum deum in terra uiuentium. Non aſpiciam hominem ultra: ⁊ habitatorē quietis. Generatio mea ablata eſt ⁊ conuoluta eſt a me: quaſi tabernacula paſtorum. Preciſa eſt uelut a texente uita mea: duz adhuc ordirer ſuccidit me: de mane uſqꝫ ad ueſperam finies me. Sperabā uſqꝫ ad mane: quaſi leo sic contriuit omnia ossa mea. De mãe usq3 ad uespaz finies me: sicut pullus hyrūdinis sic clamabo meditabor ut colūba. Attenuati sūt oculi mei: suspiciētes in excelso. Dñe uim patior responde ꝓ me: qd dicā aut qd rñdebit mihi cū ipse fecerim. Recogitabo tibi oēs ānos meos: i amaritudine aīe mee. Dñe si sic uiuit ꝛ i talibꝰ uita spūs mei corripies me ꝛ uiuificabis me: ecce i pace amaritudo mea amarissima. Tu aūt eruisti animā meā ut nō piret: ꝓiecisti post tergū tuuz oīa peccata mea. Quia nō infernus cōfitebit tibi: neq3 mors laudabit te: nō expectabūt q descendūt in lacū ueritatē tuam. Viues uiuēs ipse ꝯfitebit tibi: sicut ꝛ ego hodie pat filijs notaz faciet ueritatem tuā. Dñe saluū me fac: ꝛ psalmos nr̄os cātabimus cūctis diebus uite nr̄e i domo dñi. añt. Cūctis diebus uite nostre: saluos nos fac dñe. añt. Omnes angeli eius: laudate dñm de celis. ps. ipm. Capitulum.

Nox precessit dies aūt appropinquauit: abijciamus ergo opa tenebrarum: ꝛ induamur arma lucis: sicut i die honeste ābulemus. hymnus.

Ales diei nūcius: lucē propinquaz precinit: nos excitator mentiū: iam christus ad uitā uocat. Auferte clamat lectulos: egros sopore desides: casteq3 recte ac sobrie: uigilate iaz suz ꝓximus. Iesum ciemꝰ uocibus: flentes p̄cātes sobrie: intenta supplicatio: dormire cor mundū uetat. Tu christe somnū discute: tu rūpe noctis uincula: tu solue peccatū uetus: nouūq3 lumen ingere. Deo patri. ℣. Repleti sumus mane: misericordia tua. ℟. Exultauimus: ꝛ delectati sumus. Ad bñdictus añt. Erexit dñs nobis cornu salutis: in domo dauid pueri sui. psal. Benedictus. Feria quarta inuitatorium. In manu tua dñe: omnes fines terre. ps. Venite. Ad nocturnum hymnus.

Rerum creator optime: rectorq3 noster aspice: nos a qete noxia: mersos sopore libera. Te sancte christe poscimus: ignosce tu criminibus: ad confitendum surgimus: morasq3 noctis rumpimus. Mentem manusq3 tollimus: ꝓphetam sicut nouimus: nobis gerendū p̄cipit: paulus q̄ gestis censuit. Vides malum qđ gessimus: occulta nostra pādimus: preces gementes fundimus: dimitte qđ peccauimus. Presta pater piissime. añt. Auertit dñs. antiphona tēpore paschali. Alla. psalmus dauid.

Dixit insipiens in corde suo: non ē deus. Corrupti sunt ꝛ abbominabiles facti sunt in iniqtatibus: non est q faciat bonuz. Deus de celo ꝓspexit super filios hominum: ut uideat si est intelligens aut requirens deum. Omnes d̄clinauerunt simul inutiles facti sunt: nō est qui faciat bonū: non est usq3 ad unū. Nōne scient omnes qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meam: ut cibum panis. Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore ubi non fuit timor. Quoniaz deus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent: cōfusi sunt quoniaz deus spreuit eos. Quis dabit ex sion salutare israel: cū auerterit dominus captiuitatem plebis sue: exultabit iacob ꝛ letabitur israel. psal. dauid.

Exaudi deus orationem meam: et ne despexeris deprecationez meā: intende mihi ꝛ exaudi me. Contristatꝰ suz in exercitatione mea: ꝛ conturbatus sum a uoce inimici: ꝛ tribulatione peccatoris. Quoniaz declinauerunt i me iniquitates: ꝛ i ira molesti erāt mihi. Cor meum conturbatū est in me: ꝛ formido mortis cecidit sup me. Timor ꝛ tremor uenerunt super me: ꝛ contexerunt me tenebre. Et dixi quis dabit mihi pennas sicut columbe: ꝛ uolabo ꝛ requiescam. Ecce elongaui fugiens: ꝛ mansi in solitudine. Expectabam eum qui saluum me fecit: a pusillanimitate spiritus ꝛ tempestate. Precipita domine ꝛ diuide linguas eorum: quoniam uidi iniquitatem ꝛ contradictionem in ciuitate. Die ac nocte circūdabit eam super muros eius iniquitas: ꝛ labor in medio eius ꝛ in iusticia. Et non defecit de plateis eius: usura ꝛ dolus. Quoniam si inimicus meus maledixiſſꝫ mihi: ſuſtinuiſſeꝫ utiqꝫ. Et ſi is qui oderat me ſup̄ me magna locutus fuiſſet: abſcondiſſem me forſitã ab eo. Tu uero homo unanimis: dux meus ⁊ notus meus. Qui ſimul mecũ dulces capiebas cibos: ĩ domo dei ambulauimus cum cõſenſu. Veniat mors ſuper illos: ⁊ deſcendant in infernum uiuentes. Quoniaꝫ nequitie in habitaculis eorum: in medio eorum. Ego autẽ ad dominuꝫ clamaui: ⁊ dominus ſaluauit me. Veſpere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annũciabo: ⁊ exaudiet uocẽ meam. Redimet in pace animam meã ab his qui appropinquant mihi: quoniaꝫ ĩter multos erant mecuꝫ. Exaudiet deus ⁊ humiliabit illos: qui eſt ante ſecula. Non enim eſt illis cõmutatio: ⁊ nõ timuerunt deum: extendit manum ſuaꝫ in retribuendo. Contaminauerunt teſtamentuꝫ eius: diuiſi ſunt ab ira uultus eius: ⁊ appropinquauit cor illius. Molliti ſunt ſermones eius ſuper oleuꝫ: ⁊ ipſi ſunt iacula. Iacta ſuper dominũ curam tuam ⁊ ipſe te enutriet: ⁊ non dabit in eternum fluctuationem iuſto. Tu uero deus deduces eos: in puteum interitus. Viri ſanguinuꝫ ⁊ doloſi non dimidiabunt dies ſuos: ego autem ſperabo in te domĩe. antiphona. Auertit dominꝰ captiuitatem plebis ſue. antiphona. Quoniam. pſalmus dauid.

Miſerere mei deus quoniam cõculcauit me homo: tota die ĩpugnãs tribulauit me. Conculcauerunt me ĩimici mei tota die: quoniam multi bellãtes aduerſum me. Ab altitudine diei timebo: ego uero in te ſperabo. In deo laudabo ſermões meos: ĩ deo ſp̄aui ñ timebo qd faciat mihi caro. Tota die uerba mea execrabantur aduerſũ me: oẽs cogitationes eoruꝫ in malum. Inhabitabunt ⁊ abſcondent: ipſi calcaneum meũ obſeruabunt. Sicut ſuſtinuerunt aĩam meam pro nihilo ſaluos facies illos: in ira populos confringes. Deus uitã meam annũciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas in conſpectu tuo. Sicut ⁊ in promiſſione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorſum. In quacunqꝫ die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es. In deo laudabo uerbum: in domino laudabo ſermonem: in deo ſperaui nõ timebo quid faciat mihi homo. In me ſunt deus uota tua: que reddaꝫ laudationes tibi. Quoniam eripuiſti animam meam de morte: ⁊ pedes meos de lapſu: ut placeam coram deo in lumine uiuentium. pſalmus dauid.

Miſerere mei deꝰ miſerere mei: quoniaꝫ in te confidit anima mea. Et in umbra alarum ſperabo: donec tranſeat iniquitas. Clamabo ad deum altiſſimum: deum qui benefecit mihi. Miſit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Miſit deus miſericordiam ſuam ⁊ ueritatem ſuam: ⁊ eripuit animam meam de medio catulorũ leonum: dormiui cõturbatus. Filij hominum dentes eorum arma ⁊ ſagitte: et lingua eorum gladius acutus. Exaltare ſuper celos deus: ⁊ in omnem terraꝫ gloria tua. Laqueum parauerunt pedibus meis: ⁊ incuruauerunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foueam: ⁊ inciderunt in eam. Paratuꝫ cor meũ deus paratũ cor meum: cantabo ⁊ pſalmũ dicã. Exurge gloria mea: exurge pſalterium ⁊ cithara: exurgã diluculo. Confitebor tibi in populis dñe: et pſalmũ dicã tibi in gentibus. Quoniã magnificata eſt uſqꝫ ad celos miſericordia tua: ⁊ uſqꝫ ad nubes ueritas tua. Exaltare ſup̄ celos deus: ⁊ ſuper omnem terrã gloria tua. antiphona. Quoniam in te confidit aĩa mea. antiphona. Iuſte iudicate. pſalmus dauid.

Si uere utiqꝫ iuſticiam loquimini: recte iudicate filij hominum. Et enim in corde iniquitates operamini in terra: iniuſticias manus ueſtre concinãt. Alienati ſunt peccatores a uulua: errauerunt ab utero: locuti ſũt falſa. Furor illis ſecundũ ſimilitudinẽ ſerpentis: ſicut aſpidis ſurde ⁊ non obturãtis aures ſuas. Que non exaudiet uocẽ incãtãtiũ:

⁊ uenefici incantantis ſapienter. Deus ꝯteret dẽtes eoꝝ ĩ oꝛe ipſoꝝ: molas leonum ꝯfringet dominus. Ad nihiluz deuenient tanq̃ꝫ aqua decurrens: intendit arcum ſuum donec infirmentur. Sicut cera que fluit auferentur: ſuper cecidit ignis: ⁊ non uiderunt ſolem. Priuſq̃ꝫ intelligerent ſpine ueſtre ramnũ: ſicut uiuentes ſic in ira abſoꝛbet eos. Letabit̃ iuſtus cum uiderit uindictaz: manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoꝛis. Et dicet homo ſi utiqꝫ eſt fructus iuſto: utiqꝫ eſt deus iudicans eos in terra. pſal.

Eripe me de ĩimicis meis deꝰ meꝰ: ⁊ ab inſurgentibus ĩ me libera me. Eripe de operantibus iniquitatem: et de uiris ſanguinũ ſalua me. Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt ĩ me foꝛtes. Neqꝫ iniquitas mea neqꝫ peccatum meuz domine: ſine iniquitate cucurri ⁊ direxi. Exurge in occurſum meum ⁊ uide: ⁊ tu domine deus uirtutum: deus iſrael. Intende ad uiſitandas oĩes gentes: non miſerearis omnibus qui operantur iniquitatem. Conuertẽtur ad ueſperam: ⁊ famem patientur ut canes: ⁊ circuibunt ciuitatem. Ecce loquentur in oꝛe ſuo: ⁊ gladius in labijs eoꝛuz: quoniam quis audiuit. Et tu domine deridebis eos: ad nihilum deduces oẽs gentes. Foꝛtitudinẽ meã ad te cuſtodiam: quia deus ſuſceptoꝛ meus es: deus meus miſericoꝛdia eius pꝛeueniet me. Deus oſtendit mihi ſuper ĩimicos meos ne occidas eos: nequando obliuiſcãtur populi mei. Diſperge illos in uirtute tua: ⁊ depone eos pꝛotectoꝛ meus domine. Delictum oꝛis eoꝛum ſermonez labioꝛum ipſoꝛum: ⁊ compꝛehendatur in ſuperbia ſua. Et de execratiõe ⁊ mẽdacio annũciabuntur in conſumatione: in ira conſumationis ⁊ non erunt. Et ſcient quia deus dominabitur iacob: et finium terre. Conuertentur ad ueſperã ⁊ famem patientur ut canes: ⁊ circuĩbũt ciuitatem. Ipſi diſpergentur ad mãducandum: ſi uero non fuerint ſaturati et murmurabunt. Ego autẽ cantabo foꝛtitudinem tuam: ⁊ exultabo mane miſericoꝛdiam tuam. Quia factus es ſuſceptoꝛ meus: ⁊ refugium meum in die tribulatiõis mee. Adiutoꝛ meus tibi pſallaz: quia deus ſuſceptoꝛ meus es: deus meus miſericoꝛdia mea. añt. Iuſte iudicate: filij hominum. añt. Da nobis dñe. pſal.

Deus repuliſti nos ⁊ d̃ſtruxiſti nos: iratus es ⁊ miſertus es nobis. Cõmouiſti terram ⁊ conturbaſti eam: ſana contritiones: quia commota eſt. Oſtendiſti populo tuo dura: potaſti nos uino compunctionis. Dediſti metuentibus te ſignificationem: ut fugiant a facie arcꝰ. Ut liberentur dilecti tui: ſaluum fac dextera tua ⁊ exaudi me. Deus locutus ẽ in ſãcto ſuo: letaboꝛ: ⁊ partiboꝛ ſicimã ⁊ conuallem tabernaculoꝛum metibor. Meus eſt galaad ⁊ meus eſt manaſſes: ⁊ ephꝛaim foꝛtitudo capitis mei. Iuda rex meꝰ: moab olla ſpei mee. In idumeam extendã calciamentum meũ: mihi alienigene ſubditi ſũt. Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me uſqꝫ in idumeã: Nõne tu deus qui repuliſti nos: ⁊ non egredieris deus in uirtutibus noſtris. Da nobis auxilium de tribulatiõe: qꝛ uana ſalus hominis. In deo faciemꝰ uirtutem: ⁊ ipſe ad nihilum deducet tribulantes nos. pſalmus dd.

Exaudi deus deprecationem meã: intende oꝛationi mee. A finibus terre ad te clamaui: dum anxiaretur coꝛ meum: in petra exaltaſti me. Deduxiſti me quia factus es ſpes mea: turris foꝛtitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaculo tuo ĩ ſecula: pꝛotegar in uelamento alarum tuarum. Quoniam tu deus meus exaudiſti oꝛationem meam: dediſti hereditatem timentibus nomen tuum. Dies ſuper dies regis adijcies: annos eius uſqꝫ in diem generationis ⁊ generationis. Permanet in eternum in conſpectu dei: miſericoꝛdiam ⁊ ueritatẽ eius quis requiret: Sic pſalmum dicã in nomini tuo in ſeculuz ſeculi: ut reddã uota mea de die in diez. antiphona. Da nobis domine auxiliuz de tribulatione. añt.

Nonne deo. pſalmus ipſū.

NOnne deo ſubiecta erit aīa mea: ab ipſo eīm ſalutare meum. Naȝ ⁊ ip̄e deus meus ⁊ ſalutaris meus: ſuſceptoꝛ meus non moueboꝛ āplius. Quouſqȝ irruitis in homineȝ: interficitis uniuerſi uos: tanq̄ȝ parieti inclinato ⁊ macerie depulſe. Verūtamen precium meuȝ cogitauerunt repellere: cucurri in ſiti: oꝛe ſuo benedicebant: ⁊ coꝛde ſuo maledicebant. Verūtamen deo ſubiecta eſt aīa mea: quoniam ab ipſo patientia mea. Quia ip̄e deus meus ⁊ ſaluatoꝛ meus: adiutoꝛ meus non emigrabo. In deo ſalutare meum: ⁊ gloꝛia mea: deus auxilij mei ⁊ ſpes mea in deo eſt. Sperate i deo omnis congregatio populi: effūdite coꝛam illo coꝛda ueſtra: deus adiutoꝛ noſter in eternum. Verūtamen uani filij hominū: mendaces filij hominum in ſtateris: ut decipiant ipſi de uanitate in id ipſum. Nolite ſperare in iniquitate: ⁊ rapinas nolite concupiſcere: diuitie ſi affluant nolite coꝛ apponere. Semel locutus eſt deus: duo hec audiui: quia poteſtas dei eſt ⁊ tibi domine miſericoꝛdia: quia tu reddes unicuiqȝ iuxta opa ſua.

pſalmus dauid.

EXaudi deus oꝛationem meā cum depꝛecoꝛ: a timoꝛe inimici eripe animā meam. Protexiſti me a conuentu malignantium: a multitudine operantiū iniquitatem. Quia exacuerunt ut gladium linguas ſuas: intenderunt arcum rē amaraȝ: ut ſagittent in occultis imaculatum. Subito ſagittabunt eum ⁊ non timebunt: firmauerunt ſibi ſermonē neq̄ȝ. Narauerūt ut abſconderent laqueos: dixerunt quis uidebit eos: Scrutati ſūt iniquitates: defecerunt ſcrutantes ſcrutinio. Accedet homo ad coꝛ altum: ⁊ exaltabitur deus. Sagitte paruuloꝛuȝ facte ſunt plage eoꝛum: ⁊ infirmate ſunt cōtra eos lingue eoꝛum. Conturbati ſunt omnes qui uidebant eos: ⁊ timuit oīs homo. Et annūciauerunt opera dei: ⁊ facta eius intellexerunt. Letabitur iuſt⁹ in dn̄o ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti coꝛde. an̄t. Nōne deo ſubiecta erit aīa mea. an̄t. Benedicite. pſal. dauid.

IUbilate deo omnis terra: pſalmuȝ dicite nomini eius: date gloꝛiā laudi eius. Dicite deo q̄ȝ terribilia ſunt opera tua dn̄e: in multitudine uirtutis tue mentientur tibi inimici tui. Omnis terra adoꝛet te ⁊ pſallat tibi: pſalmuȝ dicat nomini tuo. Venite ⁊ uidete opera dei: terribilis ī conſilijs ſuper filios hominū. Qui conuertit mare in aridaȝ: in flumine pertranſibunt pede: ibi letabimur in ipſo. Qui dominatur in uirtute ſua in eternum: oculi eius ſuper gentes reſpiciunt: qui exaſperant non exaltentur in ſemetipſis. Benedicite gentes deum noſtrum: ⁊ auditam facite uocem laudis eius. Qui poſuit animā meam ad uitaȝ: ⁊ non dedit in cōmotionē pedes meos. Quoniā pꝛobaſti nos deus: igne nos examinaſti ſicut examinatur argentum. Induxiſti nos in laqueum: poſuiſti tribulationes in doꝛſo noſtro: impoſuiſti homines ſuper capita noſtra. Tranſiuimus per igneȝ ⁊ aquam: ⁊ eduxiſti nos in refrigerium. Introibo in domū tuā in holocauſtis: reddā tibi uota mea que diſtinxerunt labia mea. Et locutum eſt os meū: in tribulatione mea. Holocauſta medulata offeram tibi cum incenſo arietum: offerā tibi boues cum hyrcis. Venite audite ⁊ narrabo omnes qui timetis deum: q̄ȝta fecit anime mee. Ad ipſum oꝛe meo clamaui: ⁊ exultaui ſub lingua mea. Iniquitateȝ ſi aſpexi ī coꝛde meo: non exaudiet dominus. Propterea exaudiuit deus: ⁊ attendit uoci ď pꝛecationis mee. Benedictus deus qui non amouit oꝛationē meam ⁊ miſericoꝛdiam ſuam a me. pſalmus dauid.

EXurgat deus ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderunt eum a facie eius. Sicut deficit fumus deficiāt: ſicut fluit cera a facie ignis: ſic pereant peccatoꝛes a facie dei. Et iuſti epulētur ⁊ exultent in conſpectu dei: ⁊ delectētur in leticia. Cantate deo pſalmum dicite nomini eius: iter facite ei qui aſcēdit ſup occaſum: dominus nomen illi. Exulta te in conſpectu eius: turbabũtur a facie eius pr̄is orphanoꝝ ⁊ iudicijs uiduaꝝ. Deus in loco ſãcto ſuo: deus q̄ inhabitare facit unius moris in domo. Qui educit uictos in fortitudine: ſimilr̄ eos q̄ exaſperãt q̄ habitant in ſepulchris. Deus cum egredereris in ꝯſpectu ppl̄i tui: cum ꝑtranſires i deſerto. Terra mota ē eteni celi diſtillauerũt a facie dei ſinai: a facie dei iſrael. Pluuiã uolũtariã ſegregabis deus hereditati tue ⁊ iſirmata eſt: tu uero ꝑfeciſti eam. Animalia tua habitabunt in ea: paraſti in dulcedine tua pauperi deus. Dominus dabit uerbũ euãgelizãtibus uirtute multa. Rex uirtutũ dilecti dilecti: ⁊ ſpẽi dom⁹ diuidere ſpolia. Si dormiatis inter medios cleros: penne columbe deargẽtate: ⁊ poſteriora dorſi eius in pallore auri. Dũ diſcernit celeſtis: reges ſup eam niue dealbabuntur i ſelmon: mons dei mons pinguis. Mons coagulatus mons pinguis: ut q̄d ſuſpicãini mõtes coagulatos? Mõs in quo beneplacitum eſt deo habitare in eo: eteni dñs habitabit in finẽ. Currus dei decem milibus multiplex milia letãtium: dñs in eis in ſinai in ſãcto. Aſcẽdiſti in altum: cepiſti captiuitatem: accepiſti dona in hominibus. Eteni nõ credentes: inhabitare dñm deũ. Bñdict⁹ dñs die quotidie: ꝓſperum iter faciet nobis d̄s ſalutariũ noſtroꝝ. Deus noſter deus ſaluos faciendi: ⁊ dñi dñi exitus mortis. Verũtamen deus cõfringet capita inimicoꝝ ſuorum: uerticem capilli perambulantiũ in delictis ſuis. Dixit dominus ex baſan conuertam: cõuertã in profundum maris. Ut intinguat̃ pes tuus in ſanguine: lingua canũ tuorũ ex inimicis ab ipſo. Viderũt ingreſſus tuos deus: ingreſſus dei mei regis mei qui eſt in ſancto. Preuenerũt principes cõiuncti pſallentibus: in medio iuuencularum tympaniſtriarũ. In eccleſijs bñdicite deo dño de fontibus iſrael. Ibi beniamin adoleſcentulus in mentis exceſſu. Principes iuda duces eorũ: principes zabulon principes nephthalim. Manda deus uirtuti tue: ꝯfirma deus hoc q̄d operatus es in nobis. A templo tuo in ieruſalẽ tibi offerẽt reges munera. Increpa feras arũdinis: congregatio tauroꝝ in uaccis populoꝝ: ut excludãt eos qui probati ſunt argento. Diſſipa gentes que bella uolunt ueniant legati ex egypto: ethyopia preueniet manus eius deo. Regna terre cantate deo: pſallite dño. Pſallite deo qui aſcẽdit ſuper celum celi ad orientem. Ecce dabit uoci ſue uocem uirtutis: date gloriã deo ſuper iſrael: magnificẽtia eius ⁊ uirtus ei⁹ in nubibus. Mirabilis deus i ſãctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit uirtutẽ ⁊ fortitudinẽ plebi ſue bñdictus deus. añt. Bñdicite gentes deũ noſtrum. ℣. Deus uitam meã: annũciaui tibi. ℟. Poſuiſti lachrymas meas: in cõſpectu tuo. añt. tempore paſchali. Allã. allã. alleluia. ℣. Gauiſi ſunt diſcipuli allã. ℟. Viſo dño: alleluia. ad laudes antiphona. Amplius laua me dñe ab ĩiuſticia mea. pſal. Miſerere mei deus: ſcd̄m magnã miſericordiam tuã. añt. Te decet. ps. ipſii.

Te decet hymnus deus in ſion: ⁊ tibi reddet̃ uotũ in ierl̄em. Exaudi orationem meam: ad te omnis caro ueniet. Verba iniquoꝝ preualuerunt ſup nos: ⁊ in pietatibus n̄ris tu ꝓpitiaberis. Beatus quẽ elegiſti ⁊ aſſũpſiſti: habitabit in atrijs tuis. Replebimur bõis domus tue: ſanctũ eſt templũ tuũ mirabile in equitate. Exaudi nos deus ſalutaris noſter: ſpes omniũ finiũ terre ⁊ in mari longe. Preparans montes in uirtute tua: accinctus potentia: qui conturbas profundũ maris ſonum fluctuum eius. Turbabuntur gentes ⁊ timebunt qui habitant terminos a ſignis tuis: exitus matutini ⁊ ueſpere delectaberis. Viſitaſti terram ⁊ inebriaſti eam: multiplicaſti locupletare eam. Flumen dei repletũ eſt aquis: paraſti cibum illorum quoniam ita eſt preparatio eius. Riuos eius inebrians multiplica genimina eius: in ſtillicidijs eius letabitur germinans.

Benedices corone anni benignitatis

tue: ⁊ campi tui replebuntur ubertate. Pingueſcent ſpecioſa deſerti: ⁊ exultatione colles accingētur. Induti ſūt arietes ouiū: ⁊ ualles abūdabūt frumento: clamabūt eteīm hymnū dicent. añt. Te decet hymnus deus: in ſion. añt. Labia mea laudabunt te: in uita mea deus meus. pſal. Deus deus meus. añt. Dominus

pſalmus dauid.

Exultauit cor meū in dño: ⁊ exaltatū eſt cornu meū in deo meo. Dilatatū ē os meū ſup īimicos meos: q꞉ letata ſum in ſalutari tuo. Nō eſt ſāctus ut eſt dñs: neqꝫ eīm ē alius extra te: ⁊ nō eſt fortis ſicut deus nr̄. Nolite multiplicare loq ſublimia gloriātes. Recedant uetera de ore ur̄o: q꞉ deus ſcientiarꝫ dñs eſt: ⁊ ipſi preparātur cogitatiōes. Arc⁹ fortiū ſupatus eſt: ⁊ īfirmi accīcti ſt robore. Repleti prius ꝓ panib⁹ ſe locauerūt: ⁊ famelici ſaturati ſūt. Donec ſterilis peperit plurimos: ⁊ que multos habebat filios īfirmata ē. Dñs mortificat ⁊ uiuificat: deducit ad īferos ⁊ reducit. Dñs pauperē facit ⁊ ditat: hūiliat ⁊ ſubleuat. Suſcitās de puluere egenū: ⁊ de ſtercore erigēs pauperē. Ut ſedeat cū principibus: ⁊ ſoliū glīe teneat. Dñi eīm ſunt cardines terre: ⁊ poſuit ſup eos orbem. Sedes ſāctorꝝ ſuorꝝ ſeruabit: ⁊ ipij ī tenebris ꝯticeſcent: q꞉ nō in fortitudīe ſua roborabit uir. Dñm formidabūt aduerſarij eius: ⁊ ſup ipſos in celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre: ⁊ dabit īperiū regi ſuo: ⁊ ſublimabit cornu chriſti ſui. añt. Dñs iudicabit: fines terre. añt. Celi celorū: laudate deū. pſal. Laudate dñm de celis. Capitulum.

Nox preceſſit dies aūt appropinquauit: abijciamus ergo opa tenebrarū ⁊ induamur arma lucis: ſicut ī die honeſte ambulemus. Hymnus.

Nox ⁊ tenebre ⁊ nubila: ꝯfuſa mundi ⁊ turbida: lux intrat albeſcit polus: chriſtus uenit diſcedite. Caligo terre ſcindit: pcuſſa ſolis ſpiculo: rebuſqꝫ iā calor redit: uultu nitentis ſyderis. Te chriſte ſolū nouim⁹: te mēte pura ⁊ ſimplici: flendo ⁊ canēdo queſum⁹: intende noſtris ſenſibus. Sūt multa fucis illita que luce purgēt tua: tu lux eoi ſideris: uultu ſereno illūīa. Deo patri. ℣. Repleti ſumus mane: miſericordia tua. ℟. Exultauimus: ⁊ delectati ſumus. Ad benedict⁹ añt. De manu oīum qui nos oderūt: libera nos dñe. pſalmus. Bñdictus. Feria qnta inuitatorium. Dñm qui fecit nos: uenite adoremus. pſalmus. Uenite.

Hymnus.

Nox atra reruꝫ contegit: terre colores omniū: nos confitentes poſcimus: te iuſte iudex cordiū. Ut auferas piacula: ſordeſqꝫ mentis abluas: dones qꝫ chriſte gratiam: ut arceantur crimina. Mens ecce torpet īpia: quā culpa mordet noxia: obſcura geſtit tollere: ⁊ te redemptor querere. Repelle tu caligīē: intrīſecus q̄ꝫ maxīe: ut ī beato gaudeat: ſe collocari lumine. Pr̄a pat. añt. Dñe deus. añt. tēpore paſchali. All'a.

pſalmus dauid

Saluū me fac deus: qm̄ ītrauerūt aque uſqꝫ ad aīam meā. Infix⁹ ſū in limo ꝓfūdi: ⁊ nō ē ſubſtātia. Ueni ī altitudine maris: ⁊ tēpeſtas demerſit me. Laboraui clamās: rauce facte ſt fauces mee: defecerunt oculi mei dum ſpero in deum meū. Multiplicati ſūt ſuper capillos capitis mei: qui oderunt me gratis. Cōfortati ſūt qui pſecuti ſūt me: īimici mei īiuſte: que nō rapui tūc exoluebam. Deus tu ſcis inſipientiā meā: ⁊ delicta mea a te n̄ ſūt abſcōdita. Nō erubeſcāt in me q expectant te dñe: dñe uirtutum. Non confundantur ſuper me qui querunt te: deus iſrael. Quoniam propter te ſuſtinui opprobrium: operuit confuſio faciem meam. Extraneus factus ſū fratribus meis: ⁊ peregrin⁹ filijs matris mee. Qm̄ zelus dom⁹ tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrantium tibi ceciderunt ſuper me. Et operui in ieiunio animam meam: ⁊ factum eſt in opprobriuꝫ mihi. Et poſui ueſtimentum meum cilicium: ⁊ factus ſum illis in parabolam. Aduerſum me loquebantur qui ſede bant in porta: ⁊ in me pſallebant qui bibebant uinum. Ego uero orationem meam ad te domine: tempus beneplaciti deꝰ. In multitudine miſericordie tue: exaudi me: in ueritate ſalutis tue. Eripe me de luto ut non infigar: libera me ab his qui oderunt me: ⁊ de profundis aquarum. Non me demergat tēpeſtas aque: neqꝫ obſorbeat me profundum: neqꝫ urgeat ſuper me puteus os ſuum. Exaudi me domine quoniā benigna eſt miſericordia tua: ſecundum multitudinem miſerationum tuarum reſpice in me. Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniā tribulor uelociter exaudi me. Intende anime mee ⁊ libera eā: propter inimicos meos eripe me. Tu ſcis improperium meum ⁊ confuſioneꝫ meam: ⁊ reuerentiam meam. In conſpectu tuo ſunt omnes qui tribulāt me: improperiuꝫ expectauit cor meum ⁊ miſeriam. Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur ⁊ non fuit: qui conſolaretur ⁊ non inueni. Et dederunt in eſcam meaꝫ fel: ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto. Fiat menſa eorum coram ipſis in laqueum: ⁊ in retributiones ⁊ in ſcandaluꝫ. Obſcurentur oculi eorum ne uideant: ⁊ dorſuꝫ eorum ſemper incurua. Effunde ſuper eos iram tuaꝫ: ⁊ furor ire tue comprehēdat eos. Fiat habitatio eorum deſerta: ⁊ in tabernaculis eorum non ſit qui inhabitet. Quoniam quem tu percuſſiſti perſecuti ſunt: ⁊ ſuper dolorem uulnerū meoruꝫ addiderunt. Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eorum: ⁊ non intrent in iuſticiam tuam. Deleantur de libro uiuentium: ⁊ cum iuſtis non ſcribātur. Ego ſum pauper ⁊ dolens: ſalus tua deus ſuſcepit me. Laudabo nomē dei cum cantico: ⁊ magnificabo eum in laude. Et placebit deo ſuper uitulum nouellum: cornua producenteꝫ ⁊ ungulas. Videant pauperes ⁊ letentur: querite deum ⁊ uiuet anima ueſtra. Quoniam exaudiuit pauperes dominus: ⁊ uinctos ſuos non deſpexit. Laudent illuꝫ celi ⁊ terra: mare ⁊ omnia reptilia in eis

Quoniam deus ſaluā faciet ſion: ⁊ edificabuntur ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi: ⁊ hereditate acquirent eā. Et ſemen ſeruorū eius poſſidebit eā: ⁊ qui diligunt nomen eius habitabūt in ea. ps.

Deus in adiutoriū meū intende: domine ad adiuuādū me feſtina. Confundātur ⁊ reuereantur qui querūt aīaꝫ me .i. Auertātur retrorſuꝫ ⁊ erubeſcāt: qui uolūt mihi mala. Auertantur ſtati erubeſcentes: qui dicūt mihi euge euge. Exultent ⁊ letentur in te oēs qui querunt te: ⁊ dicāt ſemper magnificetur dominus qui diligunt ſalutare tuū. Ego uero egenus ⁊ pauper ſū: deus adiuua me. Adiutor meuſ ⁊ liberator meus es tu: dn̄e ne moreris. añt. Domine deus: in adiutorium meum intende. añt. Eſto mihi.

psalmus dauid.

In te dn̄e ſperaui non confūdar in eternū: in iuſticia tua libera me et eripe me. Inclina ad me aurē tuā: ⁊ ſalua me. Eſto mihi in deū ꝓtectorē ⁊ in locū munitū: ut ſaluū me facias. Quoniā firmamentū meū: ⁊ refugiū meū es tu. Deus meꝰ eripe me de māu peccatoris: ⁊ ď māu ꝯtra legē agētis ⁊ iniq. Qm̄ tu es patiētia mea dn̄e: dn̄e ſpes mea a iuuētute mea. In te ꝯfirmatꝰ ſū ex uťo: de uētre mr̄is mee tu es ꝓtector meꝰ. In te cātatio mea ſēp: tāqꝫ ꝓdigiū factus ſū multis: ⁊ tu adiutor fortis. Repleat̄ os meū laude: ut cātē gl̄iaꝫ tuā: tota die magnitudinē tuā. Ne ꝓiicias me ī tp̄e ſenectutis: cū ďfecerit uirtꝰ mea ne ďrelinquas me. Quia dixerūt īimici mei mihi ⁊ q cuſtodiebāt aīaꝫ meā ꝯſiliū fecerūt in unū. Dicētes deꝰ derelīqt eū: pſequimini ⁊ ꝯp̄hēdite eū: qꝛ n̄ ē q eripiat. Deus ne elōgeris a me: deꝰ meꝰ ī auxiliū meū reſpice. Cōfūdāt̄ ⁊ deficiāt detrahētes aīe mee: opiant̄ ꝯfuſiōe ⁊ pudore q querūt mala mihi. Ego aūt ſēp ſꝑabo: ⁊ adiiciā ſup oēꝫ laudē tuā. Os meū ānūciabit iuſticiā tuā: tota die ſalutare tuū. Qm̄ n̄ cognoui lr̄aturā: ītroibo ī potētias dn̄i: domine memorabor iuſticie tue ſoliꝰ. Deꝰ docuiſti me a iuuentute mea: ⁊ uſqꝫ nūc pronunciabo mirabilia tua. Et uſqꝫ in ſenectā ⁊ ſeniū: deus ne đrelinquas me. Donec annunciē brachiū tuū: generationi que uētura ē. Potentiā tuā ⁊ iuſticiā tuā deus: uſqꝫ in altiſſima que feciſti magnalia: deus qs ſilis tibi: Quantas oſtēdiſti mihi tribulatiōes multas ⁊ malas: ⁊ ꝯuerſus uiuificaſti me: ⁊ đ abyſſis terre iterꝫ īduxiſti me. Multiplicaſti magnificentiā tuā: ⁊ ꝯuerſus ꝯſolatꝰ es me. Nam ⁊ ego cōfitebor tibi in uaſis pſalmi ueritatē tuā deus: pſallā tibi in cithara ſāctus iſrl'. Exultabūt labia mea cuꝫ cantauero tibi: ⁊ aīa mea quā redemiſti. Sed ⁊ lingua mea tota die meditabit̄ iuſticiā tuā: cū ꝯfuſi ⁊ reueriti fuerint qui querūt mala mihi. psalmus dauid.

Deus iudiciū tuū regi da: ⁊ iuſticiā tuā filio regis. Iudicare pplm tuum ī iuſticia: ⁊ paupes tuos in iudicio. Suſcipiāt montes pacē pplo: ⁊ colles iuſticiam. Iudicabit paupes populi: et ſaluos faciet filios pauperꝫ: ⁊ hūiliabit calūniatorem. Et ꝑmanebit cuꝫ ſole et ante lunā: in generatiōe ⁊ generationeꝫ. Deſcēdet ſicut pluuia in uellus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillātia ſuꝑ terrā. Orietur ī diebus eius iuſticia ⁊ abūdātia pacis: donec auferat̄ luna. Et dñabitur a mari uſqꝫ ad mare: ⁊ a flumine uſqꝫ ad terminos orbis terrarum. Coram illo procident ethyopes: ⁊ īimici eius terrā ligēt. Reges tharſis ⁊ inſule mūera offerēt: reges arrabū ⁊ ſaba dona adducēt. Et adorabūt eum omnes reges: omnes gētes ſeruient ei. Quia liberabit pauperē a potente: ⁊ pauperē cui nō erat adiutor. Parcet paupi ⁊ inopi: ⁊ aīas pauperū ſaluas faciet. Ex uſuris ⁊ iniqtate redimet aīas eorꝫ: ⁊ honorabile nomē eorū coram illo. Et uiuet ⁊ dabit̄ ei de auro arabie: ⁊ adorabūt de ipſo ſēp: tota die bñdicent ei. Erit firmamentū in terra ī ſūmis mōtiū: ſuꝑ extollet̄ ſuꝑ libanū fructus eius: ⁊ florebūt đ ciuitate ſicut fenū terre. Sit nomē eius bñdictū in ſecula: ante ſolem ꝑmanet nomen eius. Et bñdicentur in ipſo omnes tribus terre: omnes gentes magnificabunt eū. Bñdictꝰ dñs deus iſrael: qui facit mirabilia ſolus. Et benedictuꝫ nomen maieſtatis eius in eternum: ⁊ replebitur maieſtate eius omnis t̄ra: fiat fiat. añt. Eſto mihi dñe: in deū ꝓtectorē. añt. Liberaſti uirgam. ps dd.

Quam bonus iſrael deus: his qui recto ſunt corde. Mei autē pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei. Quia zelaui ſuper iniquos: paceꝫ peccatorū uidens. Quia non eſt reſpectus morti eoruꝫ: ⁊ firmamentum in plaga eorum. In labore hominuꝫ nō ſūt: ⁊ cum hominibus non flagellabuntur. Ideo tenuit eos ſuperbia: operti ſunt iniquitate: ⁊ īpietate ſua. Prodijt quaſi ex adipe iniquitas eorum: tranſierunt in affectum cordis. Cogitauerunt ⁊ locuti ſunt nequitiaꝫ: iniquitatem in excelſo locuti ſunt. Poſuerunt in celum os ſuum: ⁊ lingua eorum tranſiuit in terra. Ideo conuertetur populus meus hic: ⁊ dies pleni inuenientur in eis. Et dixerunt quomodo ſcit deus: ⁊ ſi eſt ſcientia in excelſo. Ecce ipſi peccatores ⁊ abundantes in ſeculo: obtinuerunt diuitias. Et dixi ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meum: ⁊ laui inter innocentes manꝰ meas. Et fui flagellatus tota die: ⁊ caſtigatio mea in matutinis. Si dicebam narrabo ſic: ecce narrationē filiorum tuoruꝫ reprobaui. Exiſtimabā ut cognoſcerē: hoc labor eſt ante me. Donec intrē in ſanctuariū dei: ⁊ intelligā in nouiſſimis eorum. Verūtamen propter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dum alleuarētur. Quomodo facti ſunt in deſolationem: ſubito defecerunt: perierunt propter iniquitatem ſuam. Velut ſomnium ſurgētium: domine in ciuitate tua imagineꝫ ipſorum ad nihilum rediges. Quia inflāmatum eſt cor meum: ⁊ renes mei commutati ſunt: et ego ad nihilum redactus ſum ⁊ neſciui. Ut iumentum factus ſuꝫ apud te: ⁊ ego ſemper tecum. Tenuiſti manuꝫ dexteram meam: ⁊ in uoluntate tua deduxiſti me: ⁊ cuꝫ gloria ſuſcepiſti me. Quid eīꝫ mihi eſt in celo: ⁊ a te qd uolui ſuꝑ terrã. Defecit caro mea ⁊ cor meũ: deus cordis mei ⁊ ꝑs mea deus in eternũ. Quia ecce q elongãt ſe a te peribunt: ꝑdidiſti omnes q fornicãtur abſ te. Mihi aũt adherere deo bonũ ẽ: ponerẽ in dño deo ſpem meã. Ut annũciẽ oẽs predicationes tuas: in portis filie ſion.

pſalmus dauid.

Ut qd deus repuliſti in finẽ: iratus eſt furor tuus ſuꝑ oues paſcue tue. Memor eſto cõgregatõis tue: quã poſſediſti ab ĩitio. Redemiſti uirgã hereditatis tue: mõs ſion in quo habitaſti ĩ eo. Leua manus tuas in ſuꝑbias eoꝝ in finez: q̃ꝫta malignatus ẽ ĩimicus in ſãcto. Et gloriati ſũt q oderũt te: ĩ medio ſolẽnitatis tue. Poſuerũt ſigna ſua ſigna: ⁊ nõ cognouerũt ſicut ĩ exitu ſuꝑ ſũmum. Quaſi ĩ ſilua lignoꝝ ſecurib⁹ exciderũt ianuas eius ĩ id ipſũ: in ſecuri ⁊ aſcia deiecerũt eã. Incenderũt igni ſãctuariuꝫ tuũ in terra: polluerũt tabernaculũ noĩs tui. Dixerũt in corde ſuo cognatio eorũ ſimĺ: qeſcere faciam⁹ ões dies feſtos dei a terra. Signa nr̃a nõ uidim⁹ iã nõ ẽ ꝓpheta: ⁊ nos nõ cognoſcet ampli⁹. Uſqꝫquo deus ĩproperabit ĩimicus: irritat aduerſarius nomẽ tuũ in finẽ. Ut quid auertis manũ tuã ⁊ dexterã tuaꝫ: de medio ſinu tuo ĩ finẽ. Deus aũt rex nr̃ ãte ſecula: oꝑatus ẽ ſalutem in medio terre. Tu ꝯfirmaſti in uirtute tua mare: cõtribulaſti capita draconũ in aq̃s. Tu ꝯfregiſti capita draconis: dediſti eũ eſcã populis ethiopũ. Tu dirupiſti fõtes ⁊ torrentes: tu ſiccaſti fluuios ethan. Tuus eſt dies ⁊ tua ẽ nox: tu fabricatus es auroram ⁊ ſolem. Tu feciſti omnes terminos terre: eſtatem ⁊ uer tu plaſmaſti ea. Memor eſto huius inimicus ĩproperauit domino: ⁊ populus inſipiens incitauit nomen tuũ. Ne tradas beſtijs animas confitentes tibi: ⁊ animas pauperũ tuorum ne obliuiſcaris in finem. Reſpice ĩ teſtamentũ tuũ: q꞉ repleti ſũt q obſcurati ſunt terre domibus ĩiquitatũ. Ne auertatur hũilis factus ꝯfuſus: pauꝑ ⁊ ĩops laudabũt nom̃ tuũ. Exurge de⁹ iudica cauſam tuã: memor eſto ĩproperiorũ tuoruꝫ: eorũ que ab inſipiente ſũt tota die. Ne obliuiſcariſ uoces inimicoꝝ tuoꝝ: ſuꝑbia eorũ qui te oderũt aſcendit ſemꝑ.

aña. Liberaſti uirgaꝫ hereditatis tue. aña. Et inuocabimus.

pſalmus dauid.

Confitebimur tibi deus ꝯfitebimur: ⁊ inuocabimus nomen tuũ. Narrabim⁹ mirabilia tua: cuꝫ accepero tempus: ego iuſticias iudicabo. Liquefacta eſt terra ⁊ omnes qui habitant in ea: ego confirmaui colũnas eius. Dixi iniquis nolite iniqꝫ agere: ⁊ delinquẽtibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu ueſtrum: nolite loqui aduerſus deum iniquitatem. Quia neqꝫ ab oriente neqꝫ ab occidente: neqꝫ a deſertis montibus: quoniam deus iudex̃ eſt. Hunc humiliat ⁊ hũc exaltat: quia calix in manu dñi uini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc: uerũtamẽ fex eius nõ eſt exinanita: bibent omnes peccatores terre. Ego autem ãnũciabo in ſeculum: cantabo deo iacob. Et omnia cornua peccatorũ ꝯfringã: ⁊ exaltabuntur cornua iuſti.

pſalmus.

Notus in iudea deus: in iſrael magnum nomen eius. Et factus eſt in pace locus eius: ⁊ habitatio eius ĩ ſion. Ibi ꝯfregit potẽtias arcuũ. ſcutũ. gladiũ. ⁊ bellum. Illuminãs tu mirabiliter a montibus eternis: turbati ſunt omnes inſipientes corde. Dormierũt ſomnum ſuum: ⁊ nihil inuenerunt omnes uiri diuitiarũ in manibus ſuis. Ab increpatiõe tua deus iacob: dormitauerunt qui aſcenderunt equos. Tu terribilis es ⁊ qs reſiſtet tibi: ex tunc ira tua. De celo auditũ feciſti iudiciũ: terra tremuit ⁊ qeuit. Cũ exurgeret in iudiciuꝫ deus: ut ſaluos faceret ões mãſuetos terre. Q̃m cogitatio hoĩs ꝯfitebit̃ tibi: et reliq̃ cogitatõis diẽ feſtũ agẽt tibi. Uouete ⁊ reddite dño deo ur̃o: ões q ĩ circuitu ei⁹ affertis mũera. Terribili ⁊ ei q aufert ſpm principũ: t̃ribili apd̃ reges t̃re.

aña. Et inuocabimus: nomen tuum domine.

aña. Tu es deus.

pſalmus dauid.

Voce mea ad dominū clamaui: uoce mea ad dñm: ⁊ intendit mihi. In die tribulationis mee deum exquisiui manibus meis nocte contra eum: et non suz deceptus. Renuit cõsolari aīa mea: memoꝛ fui dei ⁊ delectatus sum et exercitatus sum: ⁊ defecit spiritus meus. Anticipauerūt uigilias oculi mei: turbatus sum ⁊ non sum locutus. Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos eternos ī mēte habui. Et meditatus sum nocte cuz coꝛde meo: ⁊ excitabar ⁊ scopebam spiritum meū. Nunqd in eternū proijciet deus: aut non apponet ut cõplacitioꝛ sit adhuc? Aut in finem misericoꝛdiaz suam abscidet: a generatione in generationem? Aut obliuiscetur misereri deus: aut continebit ī ira sua misericoꝛdias suas? Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Memoꝛ fui operū dñi: qa memoꝛ ero ab initio mirabilium tuoꝛū. Et meditaboꝛ in omnibus operibus tuis: ⁊ in adinuētiōibus tuis exerceboꝛ. Deus in sancto uia tua: quis de⁹ magnus sicut deus noster? tu es deus q̄ facis mirabilia. Notam fecisti in populis uirtutem tuam: redemisti in bꝛachio tuo populū tuū: filios iacob ⁊ ioseph. Viderunt te aque deus: uiderunt te aque ⁊ timuerunt: ⁊ turbate sunt abyssi. Multitudo sonitus aquarum: uocem dederūt nubes. Et eīm sagitte tue transeūt: uox tonitrui tui in rota. Illuxerūt coꝛuscationes tue oꝛbi terre: cõmota est ⁊ cõtremuit terra. In mari uia tua ⁊ semite tue in aquis mltis: ⁊ uestigia tua nõ cognoscentur. Deduxisti sicut oues populuz tuū: in manu moysi ⁊ aaron. psal. dauid

Attendite popule meus legē meā: inclinate aurez uestraz ī uerba oꝛis mei. Aperiam in parabolis os meuz: loquar pꝛopositiōes ab initio. Quāta audiuimus: ⁊ cognouimus ea: ⁊ patres nostri narrauerunt nobis. Non sūt occulta a filijs eoꝛum: in generatione altera. Narrantes laudes domini ⁊ uirtutes eius: ⁊ mirabilia eius que fecit. Et suscitauit testimoniū ī iacob: ⁊ legez posuit in israel. Quanta mandauit patrib⁹ nostris nota facer̄ ea filijs suis: ut cognoscat generatio altera. Filij qui nascētur ⁊ exurgent: ⁊ narrabunt filijs suis. Et ponant in deo spem suaz: ⁊ non obliuiscantur operum dei: ⁊ mandata eius exquirant. Ne fiant sicut patres eoꝛuz: generatio pꝛaua ⁊ exasperans. Generatō que non direxit coꝛ suum: ⁊ non est creditus cū deo spiritus eius. Filij ephꝛez intendentes ⁊ mittentes arcum: conuersi sunt in die belli. Non custodierunt testamentuz dei: ⁊ in lege eius noluerūt ambulare. Et obliti sunt benefactoꝛuz eius: ⁊ mirabilium eius que ostendit eis. Coꝛam patribus eoꝛuz fecit mirabilia in terra egypti: ī campo taneos. Interrupit mare ⁊ ꝑduxit eos: ⁊ statuit aquas quasi in utre. Et deduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte in illuminatione ignis. Interrupit petrā in heremo: ⁊ adaquauit eos uelut in abysso multa. Et eduxit aquam de petra: ⁊ deduxit tanq̄ flumina aquas. Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram concitauerunt excelsum in inaquoso. Et tentauerunt deuz in coꝛdibus suis: ut peterēt escas aīabus suis. Et male locuti sunt de deo: dixer̄t nūqd poterit deus par̄ mēsā in deserto? Qm̄ ꝑcussit petrā ⁊ fluxer̄t aque: ⁊ torrentes īundauerūt. Nūqd ⁊ panē pot̄it dare: aut pare mēsam pp̄lo suo? Ideo audiuit dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis accēsus est in iacob: ⁊ ira ascēdit ī isrl̄. Quia ñ crediderūt in deo: nec spauerūt ī salutari ei⁹. Et mādauit nubib⁹ desup: ⁊ ianuas celi apuit. Et pluit illis māna ad māducādū: ⁊ panē celi dedit eis. Panē āgeloꝝ māducauit hō: cibaria misit eis ī abūdātia. Trāstulit austrū de celo: ⁊ īduxit in uirtute sua aphꝛicū. Et pluit sup eos sicut puluerē carnes: ⁊ sicut arenā maris uolatilia pēnata. Et ceciderūt ī medio castroꝛū eoꝛum: circa tabernacula eoꝝ. Et māducauerūt ⁊ sat̄ati s̄t nimis: ⁊ desideriū eoꝝ attulit eis: ñ s̄t fraudati a desiderio suo. Adhuc esce eoꝝ erāt in oꝛe ipſorū: ⁊ ira dei aſcendit ſuper eos. Et occidit pingues eorum: ⁊ electos iſrael impediuit. In oībus ijs peccauerūt adhuc: ⁊ non crediderunt in mirabilibus eius. Et defecerunt in uanitate dies eorum: et anni eorum cum feſtinatione. Cū occideret eos querebāt eū ⁊ reuertebātur: ⁊ diluculo ueniebāt ad eū. Et rememorati ſūt q2 deus eſt adiutor eoꝝ: ⁊ deus excelſus redēptor eorū eſt. Et dilexerūt eū in ore ſuo: ⁊ lingua ſua mētiti ſunt ei. Cor āt eorū nō erat rectum cum eo: nec fideles habiti ſunt in teſtamēto eius. Ipſe aūt eſt miſericors ⁊ ꝓpitius fiet peccatis eorū: ⁊ n̄ diſperdet eos. Et abundauit ut auerteret iram ſuam: ⁊ non accendit omnē iram ſuam. Et recordatus eſt quia caro ſunt: ſpiritus uadens ⁊ non rediens. Quotiens exacerbauerunt eum in deſerto: in ira concitauerunt eum in ĩaquoſo. Et conuerſi ſūt ⁊ tentauerūt deuꝫ: ⁊ ſanctū iſrael exacerbarunt. Non ſunt recordati manꝰ eiuſ: die qua redemit eos de manu tribulantis. Sicut poſuit in egypto ſigna ſua: ⁊ prodiga ſua cāpo taneos. Et cōuertit in ſanguinē flumina eorum: ⁊ imbres eorum ne biberent. Miſit i eos cynomyiam: ⁊ comedit eos: ranam ⁊ diſperdit eos. Et dedit erugini fructus eorum: et labores eorū locuſte. Et occidit i grandine uineas eoruꝫ: ⁊ moros eoꝝ in pruina. Et tradidit grandini iumenta eoꝝ: ⁊ poſſeſſionem eoruꝫ igni. Miſit in eos iram indignationis ſue: indignationē et iram ⁊ tribulationem: imiſſiones per angelos malos. Viam fecit ſemite ire ſue: ⁊ non pepercit a morte animas eorum: ⁊ iumenta eorum in morte concluſit. Et percuſſit omne primogenituꝫ in terra egypti: primitias oīs laboris eorū in tabernaculis cham. Et abſtulit ſicut oues populum ſuum: ⁊ perduxit eos tanq̄ꝫ gregem in deſerto. Et deduxit eos in ſpe et non timuerunt: et inimicos eorum operuit mare. Et iduxit eos in montem ſanctificationis ſue: montē quē acquiſiuit dextera eius. Et eiecit a facie eorum gentes: et ſorte diuiſit eis terram in funiculo diſtributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribꝰ iſrael. Et tentauerunt et exacerbauerūt deum excelſum: et teſtimonia eius non cuſtodierunt. Et auerterunt ſe et nō ſeruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum conuerſi ſunt in arcum prauū. In irā concitauerūt eū in collibus ſuis: ⁊ i ſculptilibꝰ ſuis ad emulationē eū ꝓuocauerūt. Audiuit deus et ſpreuit: et ad nihilum redegit ualde iſrael. Et repulit tabernaculum ſilo: tabernaculū ſuum ubi habitauit in hominibus. Et tradidit in captiuitatem uirtutem eoruꝫ: pulchritudinem eorum in manus inimici. Et concluſit in gladio populum ſuum: et hereditatem ſuam ſpreuit. Iuuenes eoruꝫ comedit ignis: et uirgines eorum non ſunt lamentate. Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: ⁊ uidue eorum non plorabantur. Et excitatus ē tanq̄ꝫ dormiens dominus: tanq̄ꝫ potēs crapulatus a uino. Et percuſſit inimicos ſuos in poſteriora: opprobriuꝫ ſempiternum dedit illis. Et repulit tabernaculum ioſeph: ⁊ tribum ephrem non elegit. Sed elegit tribum iuda: montē ſion quē dilexit. Et edificauit ſicut unicornium ſanctificium ſuum: in terra quā fundauit in ſecula. Et elegit dauid ſeruum ſuum: ⁊ ſuſtulit eum de gregibus ouiū: de poſt fetantes accepit eum. Paſcere iacob ſeruuꝫ ſuū: ⁊ iſrael hereditatem ſuam. Et pauit eos in innocentia cordis ſui: ⁊ intellectibus manū ſuarum deduxit eos. antiphona. Tu es deus qui facis mirabilia. antiphona. Propitius eſto

pſalmus dauid.

Deus uenerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templuꝫ ſāctum tuum: poſuerunt ieruſaleꝫ in pomorum cuſtodiaꝫ. Poſuerunt morticinia ſeruorum tuoruꝫ eſcas uolatilibus celi: carnes ſanctorum tuorum beſtijs terre. Effuderunt ſanguinem eorum tanq̄ꝫ aqua i circuitu ierl̄ꝫ: ⁊ n̄ erat q ſepeliret. Facti ſumꝰ opprobriū uicinis nr̄is: ſub ſanatio ⁊ illuſio iſs: q in circuitu nr̃o ſūt. Vſqꝫquo dn̄e iraſceris in finē: accēdet uelut ignis zelus tuus. Effunde irā tuaꝫ in gētes que te nō nouerūt: ⁊ i regna que nomē tuū nō iuocauerūt. Quia comederūt iacob: ⁊ locū eius deſolauerūt. Ne memineris iniqtatū noſtraꝝ ātiquarum: cito anticipēt nos miſericordie tue: qꝛ paupes facti ſumus nimis. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ ꝓpter gloriam nois tui dn̄e libera nos: ⁊ ꝓpitius eſto peccatis nr̄is ꝓpter nomē tuū. Ne forte dicāt in gētibus ubi ē deus eoꝝ: ⁊ innoteſcat in natiōibus corā oculis nr̄is. Vltio ſāguinis ſeruoꝝ tuoꝝ q effuſus eſt: itroeat in ꝯſpectu tuo gemitus cōpeditorū. Secundū magnitudinē brachij tui: poſſide filios mortificatoꝝ. Et redde uicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eoꝝ: improperiū ipſoꝝ qꝺ exprobrauerūt tibi dn̄e. Nos aūt ppl̄s tuus ⁊ oues paſcue tue: ꝯfitebimur tibi i ſeculū. In generatiōe ⁊ generationē: annūciabimus laudem tuam. pſalmus dauid.

Qui regis iſrael itēde: q deducis uelut ouē ioſeph. Qui ſedes ſuper cherubim: manifeſtare corā ephraim beniamin ⁊ manaſſe. Excita potētiā tuaꝫ ⁊ ueni: ut ſaluos facias nos. Deus cōuerte nos: ⁊ oſ̄de faciē tuā ⁊ ſalui erimꝰ. Dn̄e deus uirtutū: quouſqꝫ iraſceris ſup orationē ſerui tui. Cibabis nos pane lachrymaꝝ: ⁊ potū dabis nobis i lachrymis in mēſura. Poſuiſti nos in cōtradictionē uicinis nr̄is: ⁊ iīmici nr̄i ſubſanauerūt nos. Deus uirtutum ꝯuerte nos: ⁊ oſtende faciē tuā ⁊ ſalui erimus. Vineam de egypto tranſtuliſti: eiciſti gentes ⁊ plātaſti eā. Dux itineris fuiſti in ꝯſpectu eius: ⁊ plātaſti radices eius ⁊ ipleuit terrā. Aperuit mōtes ūbra eius ⁊ arbuſta eius cedros dei. Extēdit palmites ſuos uſqꝫ ad mare: ⁊ uſqꝫ ad flumen ꝓpagines eius. Vt qd deſtruxiſti maceriā eius: ⁊ uidemiant eā ōes q pretergrediūtur uiā. Exterminauit eā aper de ſilua: ⁊ ſingularis ferus depaſtus ē eā. Deus uirtutum ꝯuertere: reſpice de celo ⁊ uide: ⁊ uiſita uineā iſtam. Et perfice eam quā plantauit dextera tua: ⁊ ſup filiuꝫ hominis quē confirmaſti tibi. Incenſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab increpatiōe uultus tui peribunt. Fiat manus tua ſup uirum dextere tue: ⁊ ſup filium hominiſ quē confirmaſti tibi. Et nō diſcedimus a te uiuificabis nos: ⁊ nomē tuuꝫ inuocabimus. Domine deus uirtutum conuerte nos: ⁊ oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erimus. antiphōa. Propitius eſto: peccatis noſtris domine. ℣. Gaudebūt labia mea: dum cantauero tibi. ℟. Et aīa mea: quam redemiſti. antiphona tēpore paſchali. Alleluia. alleluia. alleluia. ℣. Surrexit dominus: de ſepulch. alleluia. ℟. Qui pro nobis: pepēdit in ligno. alleluia. Ad laudes antiphōa Tibi ſoli peccaui: domine miſerere mei. pſ. Miſerere. an̄t. Domine refugium. pſalmꝰ ipm. pſalmus dauid.

Domine refugiuꝫ factus es nobis: a generatione ⁊ generationē. Priuſq̄ꝫ montes fierēt aut formaret̄ terra et orbis: a ſeculo uſqꝫ in ſeculū tu es deus. Ne auertas hominē in hūilitate ⁊ dixiſti ꝯuertimini filij hominuꝫ. Qm̄ mille anni ante oculos tuos: tanq̄ꝫ dies heſterna que preterijt. Et cuſtodia in nocte: que pro nihilo habetur: eorum āni erūt. Mane ſicut herba tranſeat: mane floreat ⁊ trāſeat: ueſpe ꝺcidat iduret ⁊ areſcat. Quia defecimꝰ i ira tua: ⁊ in furore tuo turbati ſumꝰ. Poſuiſti iniqtates nr̄as in ꝯſpectu tuo: ſeclm nr̄m illuminatōe uultus tui. Qm̄ ōes dies noſtri defecerūt: ⁊ in ira tua defecimus. Anni noſtri ſicut aranea multiplicabūtur: dies annoruꝫ noſtroꝝ: in ipſis ſeptuaginta annis. Si autem in potentatibus octogita anni: et āplius eorum labor ⁊ dolor. Qm̄ ſuperuenit manſuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit poteſtatem ire tue: ⁊ pre timore tuo iraꝫ tuaꝫ dinumerare. Dexteram tuam ſic notam fac: ⁊ eruditos corde in ſapientia. Conuertere domine uſqꝫ quo: ⁊ dep̄cabilis eſto ſup ſeruos tuos. Repleti ſumꝰ mā̄e miſericordia tua: exultauimus ⁊ delectati ſumus i ōibus diebus nr̃is. Beati ſumus pro diebus q̃bus nos hũiliaſti: ãnis q̃bus uidimus mala. Reſpice in ſeruos tuos: ⁊ in opa tua: ⁊ dirige filios eoꝝ. Et ſit ſplendoꝛ dñi dei nr̃i ſup nos: ⁊ opa manuũ nr̃arũ dirige ſup nos: ⁊ opus manuum nr̃aruꝫ dirige. ã. Dñe refugiũ factus es nobis. ã. In matutinis dñe meditabor ĩ te. p̃s. Deus deus meus. ã. Cãtemus dño. Canticũ.

Cantemus dño glorioſe eiꝫ honorificatus ẽ: equũ ⁊ aſſeſſoꝛẽ deiecit ĩ mare. Foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dñs ⁊ factus ẽ mihi ĩ ſalutẽ. Iſte deꝰ meus: ⁊ gloꝛificabo eũ: deus p̃ris mei ⁊ exaltabo eũ. Dñs quaſi uir pugnatoꝛ omp̃s nomẽ eius: currus pharõis ⁊ exercitum eius ꝓiecit ĩ mare. Electi pꝛĩcipes eiuſ ſubmerſi ſũt ĩ mari rubꝛo: abyſſi opuerũt eos: deſcẽderũt ĩ ꝓfundum quaſi lapis. Dextera tua dñe magnificata ẽ in foꝛtitudine: dextera tua dñe ꝑcuſſit ĩimicũ: ⁊ in multitudine gl̃ie tue depoſuiſti aduerſarios meos. Miſiſti irã tuã que deuoꝛauit eos ſicut ſtipulã: ⁊ in ſp̃u furoꝛis tui cõgregate ſt̃ aque. Stetit ũda fluẽs: cõgregati ſunt abyſſi ĩ medio maris. Dixit inimicꝰ ꝑſequar ⁊ cõpꝛehẽdã: diuidã ſpolia ⁊ ĩplebit͛ aĩa mea. Euaginabo gladiũ meũ: ĩterficiet eos manus mea. Flauit ſp̃us tuus: ⁊ opuit eos mare: ſubmerſi ſũt quaſi plũbũ in aq̃s uehementibus. Quis ſimil͛ tui ĩ foꝛtibꝰ dñe: q̃s ſimilis tui magnificus ĩ ſãctitate: terribilis atq; laudabilis ⁊ faciẽs mirabilia. Extendiſti manũ tuã ⁊ deuoꝛauit eos terra dux fuiſti ĩ miſericoꝛdia tua pp̃lo quẽ redemiſti. Et poꝛtaſti eũ ĩ foꝛtitudine tua ad habitaculũ ſãctũ tuũ. Aſcenderunt pp̃li ⁊ irati ſũt: doloꝛes obtinuerũt habitatoꝛes philiſtiꝫ. Tũc ꝯturbati ſũt principes edon: robuſtos moab obtinuit tremoꝛ: obriguerũt ões habitatoꝛes chanaam. Irruat ſup eos foꝛmido ⁊ pauoꝛ: ĩ magnitudine bꝛachij tui. Fiant ĩmobiles quaſi lapis: donec ꝑtranſeat pp̃ls tuus dñe: donec ꝑtranſeat pplus tuus iſte quẽ poſſediſti. Introduces eos: ⁊ plãtabis in montem hereditatis tue firmiſſimo habitaculo tuo q̃d operatus es dñe. Sanctuarium tuũ domine q̃d firmauerunt manus tue: dñs regnabit in eternũ ⁊ ultra. Ingreſſus eſt enim eques pharo cum curribus ⁊ equitibus eius in mare: ⁊ reduxit ſuper eos dominus aquas maris. Filij autem iſrael ambulauerũt per ſiccum: in medio eius. ã. Cantemus domino glorioſe. ã. In ſanctis eius laudate deum. pſalmus. Laudate dominũ de celis. Cap̃. Nox preceſſit ut ſupra. Ad laudes hymnus.

Lux ecce ſurgit aurea: pallens fatiſcat cecitas: que noſmet in pꝛeceps diu: erroꝛe traxit deuio. Hec lux ſerenum conferat: puroſq; nos pꝛeſtet ſibi: nihil loquamur ſubdolum: uoluamus obſcuruꝫ nihil. Sic tota decurrat dies nec lingua mẽdax nec manus: oculi nec peccent lubꝛici: nec noxa coꝛpus inquinet. Speculatoꝛ aſtat deſuper: qui nos diebus omnibus: actuſq; noſtros pꝛoſpicit: a luce pꝛima in ueſperum. Deo patri. ℣. Repleti ſumus mane miſericoꝛdia tua. ℟. Exultauimus et delectati ſumus. Ad bñdictus. ã. In ſanctitate ſeruiamꝰ domino: et liberabit nos ab inimicis noſtris. pſalmꝰ. Benedictus. Feria ſexta ad matutinuꝫ Inuitatoꝛium. Adoremus dominum: quoniam ipſe fecit nos. pſalmus. Uenite. Ad nocturnum hymnus.

Tu trinitatis unitas: oꝛbẽ potẽter q regis: attende lauduꝫ cantica: que excubãtes pſallimus. Iam lectulo conſurgimus: noctis q̃eto tẽpoꝛe: ut flagitemus uulneꝝ: ad te medelã oĩuꝫ. Quo fraude q̃cq̃d demonũ: in noctibꝰ deliquimus: abſtergat illd̃ celitus: tue poteſtas gloꝛie. Ne coꝛpus adſit ſoꝛdiduꝫ: nec toꝛpoꝛ iſtet coꝛdiũ: nec criminis ꝯtagio tepeſcat ardoꝛ ſp̃us. Ob hoc redẽptoꝛ queſumꝰ: reple tuo nos lũine: ꝑ q̃d dieꝝ circul͛: nullis ruamur actibꝰ. Pꝛeſta pater. antiphona. Exultate deo. antiphona Tẽpoꝛe paſchali. Alleluia. pſalmus.

Exultate deo adiutoꝛi noſtro: iubilate deo iacob. Sumite pſalmũ ⁊

date tympanum: pſalteriũ iocundũ cuꝫ cithara. Buccinate in neomenia tuba: ĩ ĩſigni die ſolẽnitatis ueſtre. Quia p̄ceptum in iſrael eſt: ⁊ iudicium deo iacob. Teſtimoniũ in ioſeph poſuit illud cuꝫ exiret de terra egypti: linguã quã nõ nouerat audiuit. Diuertit ab oneribꝰ dorſuꝫ eius: manus eius in cophino ſeruierunt. In tribulatione inuocaſti me ⁊ liberaui te: ⁊ exaudiui te in abſcondito tẽpeſtatis: ꝓbaui te apud aquã ꝯtradictionis. Audi pplꝭ meus ⁊ cõteſtabor te: iſrael ſi audieris me: nõ erit in te deus recens: neqꝫ adorabis deũ alienũ. Ego eĩm ſum dñs deus tuus ꝗ eduxi te ꝺ terra egypti: dilata os tuũ ⁊ implebo illud. Et non audiuit pplꝭ meus uocẽ meã: ⁊ iſrael nõ intendit mihi. Et dimiſi eos ſcđm deſideria cordis eoꝝ: ibũt in adinuentiõibus ſuis. Si pplꝭ meus audiſſet me: iſrl' ſi ĩ uijs meis ãbulaſſet. Pro nihilo forſitan inimicos eoꝝ hũiliaſſeꝫ: ⁊ ſuper tribulãtes eos miſiſſem manum meã. Inimici dñi mẽtiti ſũt ei: ⁊ erit tẽpus eorũ in ſecula. Et cibauit illos ex adipe frumẽti: ⁊ de petra melle ſaturauit eos. pſalmus dauid.

Deus ſtetit in ſynagoga deoꝝ: ĩ medio ãt deos diiudicat. Uſqꝫ quo iudicatis iniqtatẽ: ⁊ facies peccatorũ ſumitis. Iudicate egeno ⁊ pupillo: hũilẽ ⁊ paupem iuſtificate. Eripite pauperẽ ⁊ egenũ: de manu peccatoris liberate. Neſcierũt neqꝫ intellexerũt ĩ tenebris ambulant: mouebũtur oĩa fundamenta terre. Ego dixi dij eſtis: ⁊ filij excelſi omnes. Vos aũt ſicut homines moriemini: ⁊ ſicut unus ꝺ p̃cipibus cadetis. Surge deus iudica terrã: quoniaꝫ tu hereditabis in omnibus gentibus. ℟. Exultate deo adiutori noſtro. ℟. Tu ſolus. pſalmus dauid.

Deus quiſ ſimilis erit tibi: ne taceas neqꝫ cõpeſcaris deus. Quoniaꝫ ecce inimici tui ſonuerũt: ⁊ qui oderũt te extulerũt caput. Super populum tuũ malignauerũt ꝯſilium: ⁊ cogitauerũt aduerſus ſãctos tuos. Dixerũt uenite et diſperdamus eos de gente: ⁊ nõ memoretur nomẽ iſrael ultra. Quoniã cogitauerunt unanimiter: ſimul aduerſum te teſtamentũ diſpoſuerũt: tab̃nacula idumeoruꝫ ⁊ iſmaelite. Moab ⁊ agareni giebal ⁊ ammon ⁊ amalec: alienigene cum habitantibus tyrum. Et eiꝫ aſue uenit cum illis: facti ſunt in adiutoriũ filijs lot. Fac illis ſicut madian ⁊ ſiſare: ſicut iabin in torrente ciſſon. Diſperierũt in endor: facti ſunt ut ſtercus terre. Pone principes eorũ ſicut oreb: ⁊ zeb ⁊ zebbe ⁊ ſalmona. Omnes principes eoꝝ: ꝗ dixerunt hereditate poſſideamus ſanctuariũ dei. Deus meus põe illos ut rotam: ⁊ ſicut ſtipulam ante faciem uenti. Sicut ignis qui cõburit ſiluam: ⁊ ſicut flamma cõburens montes. Ita perſequeris illos in tempeſtate tua: ⁊ in ira tua turbabis eos. Imple facies eoruꝫ ignomia ⁊ querent nomen tuũ dñe. Erubeſcant ⁊ conturbentur in ſeculum ſeculi: ⁊ confundantur ⁊ pereant. Et cognoſcãt qa nomen tibi deus: tu ſolus altiſſimus in omni terra. pſalmus dauid.

Quam dilecta tabernacula tua dñe uirtutũ: cõcupiſcit ⁊ defecit anima mea ĩ atria dñi. Cor meũ ⁊ caro mea: exultauerũt in deũ uiuũ. Et eiꝫ paſer ĩuenit ſibi domũ: ⁊ turtur nidũ ubi reponat pullos ſuos. Altaria tua dñe uirtutum: rex meus ⁊ deus meus. Beati qui habitant in domo tua: in ſecula ſeculoꝝ laudabũt te. Beatus uir cuius ẽ auxiliũ abſ te: aſcẽſiones in corde ſuo diſpoſuit in ualle lachrymaꝝ: in loco quẽ poſuit. Et eiꝫ bñdictõeꝫ dabit legiſlator: ibũt de ꝟtute in ꝟtutẽ: uidebit ꝺus ꝺoꝝ ĩ ſiõ. Dñe deus uirtutũ exaudi orõnẽ meã: auribus ꝑcipe deus iacob. Protector nr̃ aſpice deus: ⁊ reſpice ĩ faciẽ chriſti tui. Quia melior ẽ dies una ĩ atrijs tuis ſ̃milia. Elegi abiectꝰ eẽ ĩ domo dei mei magiſq̃ꝫ h̄itare ĩ tab̃naculis peccatoruꝫ. Quia miſericordiã ⁊ ꝟitatẽ diligit ꝺus: grãꝫ ⁊ gloriã dabit dñs. Non priuabit bonis eos ꝗ ãbulãt in ĩocẽtia: dñe uirtutum beatus homo qui ſperat in te. añt.

Tu ſolus altiſſimus. ſuper omnē terram. añt. Benedixiſti. pſalmus dauid.

BEnedixiſti dñe terrā tuaꝫ: auertiſti captiuitatē iacob. Remiſiſti ĩiqtatem plebis tue: opuiſti oīa peccata eoꝝ. Mitigaſti omnē irā tuā: auertiſti ab ira indignatiōis tue. Cōuerte nos deus ſalutaris noſter: ⁊ auerte irā tuā a nobis. Nunq̄d in eternū iraſceris nob̄: aut extendes irā tuā a generatione in generationem. Deus tu ꝯuerſus uiuificab̄ nos: ⁊ plebs tua letabit̄ in te. Oſtēde nobis dñe miſericordiā tuaꝫ: ⁊ ſalutare tuū da nobis. Audiā q̄d loquat̄ in me dñs deus: q̄m loquet̄ pacē in plebē ſuā. Et ſuper ſāctos ſuos ⁊ in eoſ q̄ ꝯuertūt ad cor. Verūtn̄ ꝓpe timētes eū ſalutare ipſius: ut inhabitet gloria in terra nr̄a. Miſericordia ⁊ ueritas obuiauerūt ſibi: iuſticia ⁊ pax oſculate ſūt. Veritas ď terra orta eſt: ⁊ iuſticia de celo ꝓſpexit. Eteiꝫ dominus dabit benignitatē. ⁊ terra nr̄a dabit fructū ſuū. Iuſticia añ eū ābulabit: ⁊ ponet in uia greſſus ſuos. pſal. dauid.

INclina dñe aurē tuā ⁊ exaudi me: q̄m iops ⁊ paup ſū ego. Cuſtodi aīam meā q̄m ſāctus ſuꝫ: ſaluū fac ſeruū tuum deus meꝰ ſperantē in te. Miſerere mei dñe q̄m ad te clamaui tota die: letifica aīam ſerui tui: q̄m ad te dñe aīam meam leuaui. Q̄m tu dñe ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multe miſericordie ōibus inuocātibꝰ te. Auribus ꝑcipe dñe orationē meā: ⁊ intende uoci dep̄catiōis mee. In die tribulationis mee clamaui ad te: q̄ꝛ exaudiſti me. Non ē ſilis tui in dijs dñe: ⁊ nō eſt ſcd̄m opa tua. Omnes gētes quaſcūqꝫ feciſti: ueniēt ⁊ adorabūt corā te dñe: ⁊ glorificabūt nomē tuū. Q̄m magnus es tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es deꝰ ſolus. Deduc me dñe in uia tua: ⁊ ingrediar in ueritate tua: letetur cor meū ut timeat nomen tuū. Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomen tuū in eternū. Quia miſericordia tua magna eſt ſup me: ⁊ eruiſti aīam meam ex inferno inferiori. Deus iniq̄ inſurrexerūt ſuper me: ⁊ ſynagoga potētium queſierunt aīaꝫ meā: ⁊ nō ꝓpoſuerunt te in ꝯſpectu ſuo. Et tu dñe deus miſerator ⁊ miſericors: patiens ⁊ multe miſericordie ⁊ uerax. Reſpice in me et miſerere mei: da impiū tuū puero tuo: et ſaluū fac filiū ancille tue. Fac mecuꝫ ſignum in bonū: ut uideāt q̄ oderunt me ⁊ ꝯfundant̄: q̄m tu dñe adiuuiſti me: ⁊ cōſolatus es me. añt. Benedixiſti dñe terraꝫ tuam. añt. Fundamenta eius. pſal. dauid.

FVndamenta eius in montibꝰ ſanctis: diligit dñs portas ſion: ſup omnia tabernacula iacob. Glorioſa dicta ſunt de te: ciuitas dei. Memor ero raab ⁊ babylonis: ſcientium me. Ecce alienigene ⁊ tyrus: ⁊ populus ethyopū: iſ fuerunt illic. Nunq̄d ſion dicet homo: ⁊ homo natus eſt in ea: ⁊ ipſe fundauit eaꝫ altiſſimus. Dñs narrabit in ſcripturis populoꝝ: ⁊ principum hoꝝ qui fuerunt in ea. Sicut letantiū omnium: habitatio in te. pſalmus dauid.

DOmine deus ſalutis mee: ĩ die clamaui ⁊ nocte coram te. Intret in conſpectu tuo oratio mea: inclina aureꝫ tuam ad precē meam. Quia repleta eſt malis aīa mea: ⁊ uita mea ĩferno appropinquauit. Eſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacum: factus ſum ſicut homo ſine adiutorio inter mortuos liber. Sicut uulnerati dormiētes ĩ ſepulchriſ quoꝝ nō es memor amplius: ⁊ ipſi de manu tua repulſi ſunt. Poſuerūt me in lacu ĩferiori ĩ tenebroſis: ⁊ ĩ umbra mortis. Super me confirmatus eſt furor tuus: ⁊ omnes fluctus tuos induxiſti ſup me. Lōge feciſti notos meos a me: poſuerunt me abhominationē ſibi. Traditus ſum ⁊ non egrediebar: oculi mei lāguerunt pre inopia. Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas. Nūquid mortuis facies mirabilia: aut medici ſuſcitabunt ⁊ confitebuntur tibi: Nunquid narrabit aliquis ĩ ſepulchro miſericordiam tuam: ⁊ ueritatem tuā in perditione: Nunquid cognoſcētur in tenebris mirabilia tua: ⁊ iuſticia tua ĩ terra obliuiōis: Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane oꝛõ mea preueniet te. Vt qd dñe repellis oꝛonem meã: auertis faciẽ tuã a me. Paup ſum ego ⁊ i laboribus a iuuẽtute mea: exaltatus autẽ hũiliatus ſuꝫ ⁊ ꝯturbatus. In me trãſierunt ire tue: ⁊ terrores tui ꝯturbauerunt me. Circũdederunt me ſicut aqua tota die: circũdederũt me ſiľ. Elõgaſti a me amicũ ⁊ ꝓximũ: ⁊ notoſ meos a miſeria

añt. Fundamenta eius: in montibus ſanctis

añt. Benedictus. **pſalmus.**

Miſericordias dñi: in eternũ cantabo. In generatõe et generatiões: ãnũciabo ueritatẽ tuã i ore meo. Qm̃ dixiſti in eternũ miſericordia edificabiť in celis: preꝑabiť ueritas tua i eis. Diſpoſui teſtamentũ electis meis: iuraui dauid ſeruo meo: uſqꝫ in eternũ ꝑparabo ſemẽ tuũ. Et edificabo i generatõe: ⁊ generationẽ ſedẽ tuã. Cõfitebũtur celi mirabilia tua dñe: ⁊ eĩm ueritatẽ tuã in eccleſia ſanctorũ. Qm̃ qs in nubibus equabiť dño: ſiľis erit deo i filijs dei. Deus qui glorificať in ꝯſilio ſanctorũ: magnus et terribilis ſuꝑ ões: q in circuitu eius ſunt. Dñe deus uirtutũ qs ſiľis tibi: potens es dñe ⁊ ueritas tua in circuitu tuo. Tu dñaris poteſtati maris: motũ ãt fluctuũ eiuſ tu mitigas. Tu hũiliaſti ſicut uulneratũ ſuꝑbũ: i brachio uirtutis tue diperſiſti iĩmicos tuos. Tui ſũt celi ⁊ tua eſt terra: oꝛbẽ terre ⁊ plenitudinẽ eius tu fũdaſti: aqlonẽ ⁊ mare tu creaſti. Tabor ⁊ hermõ in noĩe tuo: exultabũt tuũ bꝛachiũ cum potẽtia. Firmeť manus tua: ⁊ exalteť dextera tua: iuſticia ⁊ iudicium preꝑatio ſedis tue. Miſericoꝛdia ⁊ ueritas ꝑcedẽt faciẽ tuã: beatus ppľs q ſcit iubilationẽ. Dñe i lũine uultus tui ãbulabunt: ⁊ in noĩe tuo exultabũt tota die: et in iuſticia tua exaltabunť. Qm̃ glĩa uirtutis eoꝝ tu es: ⁊ in bñplacito tuo exaltabiť coꝛnu noſtrũ. Quia dñi ẽ aſſũptõ nr̃a: ⁊ ſãcti iſrľ regis nr̃i. Tunc locutus es in uiſiõe ſãctis tuis: ⁊ dixiſti poſui adiutoꝛium in potẽte: et exaltaui electuꝫ de plebe mea. Inueni dauid ſeruũ meuꝫ: oleo ſãcto meo unxi euꝫ. Manus enim mea auxiliabiť ei: ⁊ bꝛachiũ meũ ꝯfoꝛtabiť ei. Nihil ꝓficiet iĩmicus in eo: ⁊ filius iĩqtatis nõ apponet nocere ei. Et ꝯcidã a facie ipſius iĩmicos eius: ⁊ odientes eũ in fugã ꝯuertã. Et ueritas mea ⁊ miſericoꝛdia mea cũ ipſo: ⁊ in noĩe meo exaltabiť coꝛnu eius. Et ponã in mari manũ eiꝰ: ⁊ i fluminibus dexterã eius. Ipſe iĩuocabit me pať meus es tu: deus meus ⁊ ſuſceptoꝛ ſalutis mee. Et ego pꝛiogenitũ ponã illũ: excelſũ pꝛe regibꝰ terre. In eternũ ſeruabo illi miſericoꝛdiam meã: ⁊ teſtamẽtũ meũ fidele ipſi. Et ponã i ſeculũ ſeculi ſemẽ eius: ⁊ thꝛonũ eius ſicut dies celi. Si aũt dereliquerit filij eius legẽ meã: ⁊ i iudicijs meis ñ ambulauerit. Si iuſticias meas ꝓphanauerit: ⁊ mãdata mea nõ cuſtodierit. Viſitabo in uirga iĩqtates eoꝝ: ⁊ i uerberibus peccata eoꝝ. Miſericoꝛdiã aũt meam nõ diſꝑgã ab eo: neqꝫ nocebo ei i ueritate mea. Neqꝫ ꝓphanabo teſtamẽtũ meũ: ⁊ que ꝓcedũt de labijs meis nõ faciã irrita. Semel iuraui i ſãcto meo: ſi dauid mẽtiar: ſemẽ eius i eternũ mãebit. Et thꝛonuſ eius ſicut ſol i ꝯſpectu meo ⁊ ſicut luna ꝑfecta in eternũ: ⁊ teſtis in celo fideliſ. Tu uero repuliſti ⁊ d̃ſpexiſti: diſtuliſti chꝛiſtum tuũ. Auertiſti teſtamẽtum ſerui tui: ꝓphanaſti i terra ſãctuarium eius. Deſtruxiſti ões ſepes eius: poſuiſti firmamẽtuꝫ eius foꝛmidinẽ. Diripuerunt eum ões trãſeuntes uiã: factus ẽ oppꝛobꝛiuꝫ uicinis ſuis. Exaltaſti dexterã depꝛimẽtiũ eũ: letificaſti ões inimicos eiuſ. Auertiſti adiutoꝛiũ gladij eiuſ ⁊ ñ es auxiliatꝰ ei i bello. Deſtruxiſti eũ ab emũdatiõe: ⁊ ſedẽ eius i terra colliſiſti. Minoraſti dies tẽpoꝛis eiuſ: ꝑfudiſti eum confuſione. Vſqꝫquo domĩe auertis in fineꝫ: exardeſcet ſicut ignis ira tua Memoꝛare que mea ſubſtantia: nũqd eĩm uane conſtituiſti omnes filios hominum. Quis eſt homo qui uiuet ⁊ nõ uidebit moꝛtem: eruet aĩam ſuam de mãu inferi. Vbi ſũt miſericoꝛdie tue antique domĩe: ſicut iuraſti dauid in ueritate tua Memoꝛ eſto domine oppꝛobꝛij ſeruoꝝ tuoꝝ: q̄ ꝯtinui in ſinu meo multarū gētium. Quod exprobrauerūt ĩimici tui dn̄e: qđ exprobrauerūt cõmutationem chriſti tui. Benedictus dn̄s in eternuꝫ: fiat fiat. pſalmus dauid.

DOmine refugiū factus es nobis: a generatione in generationē. Priuſq̄ꝫ montes fierēt: aut formaret terra et orbis: a ſeculo ⁊ uſq̄ꝫ in ſeculū tu es deus. Ne auertas hoīem in hūilitate: et dixiſti ꝯuertimini filij hoīuꝫ. Quoniaꝫ mille anni ante oculos tuos: tanq̄ꝫ dies heſterna que preterijt. Et cuſtodia ĩ nocte: que ꝓ nihilo habētur eoꝝ anni er̃t. Mane ſicut herba trāſeat: mane floreat ⁊ trāſeat: ueſpe decidat ĩduret ⁊ areſcat. Quia defecimꝰ ĩ ira tua: ⁊ ĩ furore tuo turbati ſumus. Poſuiſti iniq̄tates n̄ras in ꝯſpectu tuo: ſeculū noſtrū in illūīnatione uultus tui. Q̄m oēs dies n̄ri defecerunt: ⁊ in ira tua defecimꝰ. Anni n̄ri ſicut aranea meditabūtur: dies annorum noſtroꝝ in ipſis ſeptuaginta ānis. Si aūt ĩ poteſtatibꝰ octoginta āni ⁊ amplꝰ eoꝝ labor ⁊ dolor. Q̄m ſuꝑuenit māſuetudo: ⁊ corripiēur. Quis nouit poteſtatē ire tue: ⁊ pre timore tuo irā tuam dinūerare. Dexterā tuā ſic notā fac: et eruditos corde ĩ ſapiētia. Cõuertere domine uſq̄ꝫquo: ⁊ d̄precabilis eſto ſuper ſeruos tuos. Repleti ſumus māe miſericordia tua: ⁊ exultauimus ⁊ delectati ſumus in oībus diebus n̄ris. Beati ſumus ꝓ diebus q̄bus nos hūiliaſti: ānis q̄bus uidimus mala. Reſpice ĩ ſeruos tuos ⁊ in oꝑa tua: ⁊ dirige filios eorum. Et ſit ſplēdor dn̄i dei n̄ri ſ̄ nos: ⁊ oꝑa manuū n̄rarū dirige ſuꝑ nos: ⁊ opꝰ manuum noſtrarum dirige. pſalmus dd̄.

QVi habitat ĩ adiutorio altiſſimi: in ꝓtectione dei celi cõmorabit. Dicet dn̄o ſuſceptor meus es tu: ⁊ refugiū meuꝫ deꝰ meꝰ ſꝑabo ĩ eū. Q̄m ipſe liberabit me de laqueo uenantiū: ⁊ a uerbo aſpero. Scapulis ſuis obūbrabit tibi: ⁊ ſub pēnis eius ſperabis. Scuto circūdabit te ueritas eiꝰ: nõ timebis a timore nocturno. A ſagitta uolāte in die: a negocio ꝑambulāte ĩ tenebris: ab ĩcurſu ⁊ demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille: ⁊ decē milia a d̄xteris tuis: ad te aūt nõ appropiquabit. Verūtn̄ oculis tuis ꝯſiderabis: ⁊ retributionē peccatoꝝ uidebis. Q̄m tu es dn̄e ſpes mea: altiſſimū poſuiſti refugiū tuū. Non accedet ad te malū: ⁊ flagellū nõ appropiquabit tabernaculo tuo. Q̄m angelis ſuis mandauit de te: ut cuſtodiant te in omnibus uijs tuis. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidē pedeꝫ tuū. Super aſpidē ⁊ baſiliſcū ābulabis: ⁊ cõculcabis leonē ⁊ draconem. Q̄m in me ſperauit liberabo eū: protegam eū q̄m cognouit nomē meū. Clamabit ad me ⁊ ego exaudiam eum: cuꝫ ipſo ſum in tribulatione: eripiam eum ⁊ glorificabo eum. Longitudine dieruꝫ replebo euꝫ: ⁊ oſtendam illi ſalutare meum. pſalmus dauid.

BOnum eſt confiteri domio: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. Ad annunciandam mane miſericordiam tuaꝫ: ⁊ ueritatem tuaꝫ per noctem. In decachordo pſalterio: cuꝫ cantico in cithara. Quia delectaſti me dn̄e in factura tua: ⁊ in operibus manuū tuarum exultabo. Quam magnificata ſunt opera tua domine: nimis profunde facte ſunt cogitationes tue. Vir ĩſipiens nõ cognoſcet: ⁊ ſtultus non intelliget hec. Cum exorti fuerint peccatores ſicut fenuꝫ: ⁊ apparuerint omnes qui operantur iniquitatē. Vt intereant in ſeculum ſeculi: tu autē altiſſimus ĩ eternū dn̄e. Q̄m ecce inimici tui dn̄e: q̄m ecce inimici tui ꝑibunt: ⁊ diſꝑgētur omnes qui operātur iniq̄tatē. Et exaltabitur ſicut unicornis cornu meum: ⁊ ſenectus mea in miſericordia uberi. Et deſpexit oculus meus inimicos meos: ⁊ inſurgentibus in me malignantibus audiet auris mea. Iuſtus ut palma florebit: ſicut cedrus libani mł̄tiplicabitur. Plantati ĩ domo domini: ĩ atrijs domus dei noſtri florebūt. Adhuc multiplicabuntur in ſenecta uberi: ⁊ bene patientes erunt ut annuncient.

Quoniam rectus dominus deus nr̄: ⁊ non eſt iniquitas in eo. pſalmus dauid.

Dominus regnauit decorem indutus eſt: indutus eſt dñs fortitudinē ⁊ precinxit ſe. Et eīm firmauit orbē terre: qui nō cōmouebitur. Parata ſedes tua ex tunc: a ſeculo tu es. Eleuauerūt flumina dñe: eleuauerūt flumina uocem ſuam. Eleuauerunt flumina fluctus ſuos: a uocibus aquaruꝫ. multarum Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dñs. Teſtimōīa tua credibilia facta ſunt nimis: domum tuam decet ſanctitudo domine in longitudine dierum. ps.

Deus ultionum dñs: deus ultionū libere egit. Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem ſuperbis. Vſqꝫquo peccatores domīe: uſqꝫquo peccatores gloriabūtur. Affabuntur ⁊ loquētur iniquitatem: loquētur omnes qui operantur iniuſticiam. Populum tuum domine humiliauerūt; ⁊ hereditatem tuam uexauerunt. Viduaꝫ ⁊ aduenam interfecerunt: ⁊ pupillos occiderūt. Et dixerunt non uidebit dominuſ: nec ītelliget deꝰ iacob. Intelligite īſipiētes ī populo: ⁊ ſtulti aliquando ſapite. Qui plantauit aurem nō audiet: aut qui fixit oculum non conſiderat. Qui corripit gentes non arguet: qui docet homineꝫ ſcientiam. Dominus ſcit cogitationes hominum: quoniam uane ſunt. Beatꝰ homo quem tu erudieris domine: ⁊ dē lege tua docueris eum. Vt mitiges ei a diebus malis: donec fodeatur peccatori fouea. Quia non repellet dominus plebem ſuam: ⁊ hereditatem ſuam non derelinquet. Quoadusqꝫ iuſticia conuertatur in iudicium: ⁊ qui iuxta illam omnes qui recto ſunt corde. Quis conſurget mihi aduerſus malignantes: aut qs ſtabit mecum aduerſus operantes iniquitatem: Niſi quia dominuſ adiuuit me: paulominus habitaſſet in īferno anima mea. Si dicebam motus eſt pes meuſ: miſericordia tua domine adiuuabat me. Secunduꝫ multitudinem dolorū meorum in corde meo: conſolationes tue letificauerunt animaꝫ meā. Nunquid adheret tibi ſedes iniquitatis: qui fingis laborem in precepto: Captabunt in animam iuſti: ⁊ ſanguinem innocentem cōdemnabunt. Et factus eſt mihi dñs in refugium: ⁊ deus meus in adiutorium ſpei mee. Et reddet illis iniquitateꝫ ipſorum: ⁊ in malicia eoruꝫ diſperdet eoſ: diſperdet illos dominus deus noſter.

añt. Benedictus dñs in eternū. antiphōa.

Cantate dño. pſalmus dauid.

Venite exultemus dño: iubilemus deo ſalutari noſtro. Preoccupemus faciem eius in confeſſione: ⁊ ī pſalmis iubilemus ei. Quoniā deꝰ magnuſ dñs: ⁊ rex magnus ſup ōēs dōs. Quia in manu eius omnes fines terre: ⁊ altitudines montium ipſius ſūt. Quoniā ipſius eſt mare ⁊ ipſe fecit illud: ⁊ ſiccā manus eius formauerūt. Venite adoremꝰ ⁊ ꝓcidamus: ⁊ ploremus ante dominū qui fecit nos: quia ipſe eſt deus noſter. Et nos populos paſcue eius: ⁊ oues manus eius: hodie ſi uocem eius audieritis: nolite obdurare corda ueſtra. Sicut in irritatione: ſcd̄m diem tētationis in deſerto. Vbi tētauerūt me patres ueſtri: probauerūt ⁊ uiderunt opera mea. Quadraginta annis offenſus fui generationi illi: ⁊ dixi ſemper ij errant corde. Et iſti non cognouerunt uias meas: ut iuraui in ira mea: ſi introibunt in requiē meam. pſalmus dauid.

Cantate dño canticū nouū: cantate dño oīs terra. Cantate dño ⁊ bñdicite nōī eius: annūciate de die in diem ſalutare eius. Annūciate int̄ gētes gloriā eiꝰ: ī ōībus pplis mirabilia eiꝰ. Qm̄ magnus dñs: ⁊ laudabilis nimis: terribilis eſt ſup ōēs deos. Qm̄ ōēs dij gentiū demonia: dñs aūt celos fecit. Cōfeſſio ⁊ pulchritudo in ꝯſpectu eiꝰ: ſāctimonia ⁊ magnificētia in ſāctificatione eius. Afferte dño p̄rie gentiū: afferte domio gloriā ⁊ honorē: afferte dño gloriam nomini eius. Tollite hoſtias: ⁊ introite in atria eius: adorate dñm in atrio ſancto eius. Cōmoueaẗ a facie eius uniuerſa terra: dicite in gẽtibus qꝛ dñs regnauit. Et eim correxit orbẽ terre: q nõ cõmouebitur: iudicabit pplos in eqtate. Letentur celi ⁊ exultet tra: cõmoueat mare ⁊ plenitudo eius: gaudebũt cãpi ⁊ oia que ĩ eis sũt. Tunc exultabũt oia ligna siluaꝝ a facie dñi qꝛ uenit: qm̃ uenit iudicare terrã. Iudicabit orbeꝫ terre ĩ eqtate: ⁊ pplos in ueritate sua. **psal. dauid.**

Dominus regnauit exultet terra: letent insule mlte. Nubes ⁊ caligo in circuitu eius: iusticia ⁊ iudiciũ correctio sedis eius. Ignis añ ipm p̃cedet: ⁊ ĩflãmabit ĩ circuitu ĩimicos eius. Alluxerunt fulgura eiꝰ orbi terre: uidit ⁊ cõmota ẽ terra. Mõtes sicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi oĩs terra. Annũciauerũt celi iusticiã eius: ⁊ uiderũt oẽs populi gloriã eius. Cõfundãt oẽs q adorant sculptilia: ⁊ q gloriãtur ĩ simulacris suis. Adorate eũ oẽs angeli eius: audiuit ⁊ letata ẽ sion. Et exultauerũt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe. Qm̃ tu dominus altissimꝰ sup oẽm terrã: nimis exaltatus es sup oẽs deos. Qui diligitis dñm odite malũ: custodit dñs aĩas sanctorũ suoꝝ: ꝺ manu peccatoris liberabit eos. Lux orta ẽ iusto: ⁊ rectis corde leticia. Letamini iusti in dño: ⁊ ꝯfitemini memorie sãctificatiõis eiꝰ. **añt** Cantate dño: ⁊ bñdicite nomini eius. **℣.** Intret oõ mea: ĩ cõspectu tuo dñe. **℟.** Inclina aurẽ tuã: ad precẽ meã. **℟.** Alleluia. alleluia. allã. **Ad laudes añt.** Spiritu principali: cõfirma cor meũ deus. **ps** Miserere. **añt.** In ueritate tua: exaudi me dñe. **psalmus.**

Domine exaudi orõnẽ meã: auribꝰ ꝑcipe obsecrationẽ meã: in ueritate tua exaudi me in tua iusticia. Et nõ intres in iudiciũ cũ seruo tuo: qꝛ nõ iustificabit in ꝯspectu tuo oĩs uiuẽs. Quia ꝑsecutus ẽ inimicus aĩam meã: humiliauit in terra uitã meã. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: ⁊ anxiatꝰ est sup me spũs meus: in me turbatũ est cor meũ. Memor fui dierũ antiquoruꝫ meditatus sum: in õibus operibus tuis ⁊ in factis manuũ tuaꝝ meditabar. Expandi manus meas ad te: aĩa mea sicut terra sine aqua tibi. Velocit exaudi me dñe: defecit spiritus meus. Nõ auertas faciẽ tuã a me: ⁊ silis ero descẽdentibus in lacum. Auditã fac mihi mane misericordiaꝫ tuã: quia in te speraui. Notã fac mihi uiam in qua ambulẽ: qꝛ ad te leuaui aĩam meã. Eripe me de inimicis meis dñe ad te ꝯfugi: doce me facere uoluntatẽ tuã: qꝛ deus meus es tu. Spũs tuus bonus deducet me in terrã rectaꝫ: ꝓpter nomen tuũ dñe uiuificabis me in equitate tua. Educes ꝺ tribulatiõe animam meaꝫ: ⁊ in misericordia tua disperdes inimicos meos. Et perdes oĩes qui tribulant aĩam meam: quoniaꝫ ego seruus tuus sum. **añt.** Illumina dñe uultũ tuũ: sup nos. **ps.** Deus deus meus. **ãtiphona.** Dñe audiui auditũ tuũ: ⁊ timui. **psalmꝰ ipm. añt.** In tympano ⁊ choro: in chordis ⁊ organo laudate deũ. **ps.** Laudate dñm ꝺ celis. **Hymnus.**

Eterna celi gloria: beata spes mortalium: celsi tonantis unice: casteqꝫ proles uirginis. Da dexteraꝫ surgẽtibus: exurgat ut mens sobria: flagrãsqꝫ in laudem dei: grates rependat debitas. Artus refulget lucifer: sparsãqꝫ luceꝫ nunciat: cadit caligo noctium: lux sancta nos illuminet. Manensqꝫ nostris sensibus: noctem repellat seculi: omniqꝫ fine diei purgata: seruet pectora. Quesita iam primũ fides: radicet altis sensibꝰ: secunda spes cõgaudeat: quo maior extat caritas. Deo patri sit gloria. **℣.** Repleti sumus mane: misericordia tua. **℟.** Exultauimus: ⁊ delectati sumus. **Ad bñdictꝰ añt.** Per uiscera misericordie ꝺi nr̃i: uisitauit nos oriens ex alto. **Sabbato Inuitatorium.** Dñm deũ nr̃m: uenite adoremus. **hym.**

Summe deus clementie: mundiqꝫ factor machine: unus potentialit: trinusqꝫ personaliter. Nostros pius cũ canticis: fletus benigne suscipe: quo corde puro sordibus: te perfruamur largius. Lumbos iecorqꝫ morbidum: adure igni congruo: accincti ut sint perpeti: luxu remoto pessimo. Ut quisqꝫ horas noctium: nunc ꝯcinendo rūpimus: donis beate patrie: ditemur omnes affatiꝫ Presta pater. añt Allā. añt. Quia mirabilia. pſalmus dauid.

Cantate dño canticū nouū: qꝛ mirabilia fecit. Saluauit ſibi dexteraꝫ eius: ⁊ brachium ſanctū eius. Notū fecit dñs ſalutare ſuū: in ꝯſpectu gentium reuelauit iuſticiam ſuam. Recordatus ē miſericordie ſue: ⁊ ueritatis ſue domui iſrael. Viderunt omnes termini terre: ſalutare dei noſtri. Iubilate domio omnis terra: cantate: ⁊ exultate: ⁊ pſallite. Pſallite dño in cithara: ī cithara ⁊ uoce pſalmi: in tubis ductilibus: ⁊ uoce tube cornee. Iubilate in ꝯſpectu regiſ domini: moueatur mare ⁊ plenitudo eius: orbis terrarū ⁊ uniuerſi q̄ habitant i eo. Flumina plaudent manu: ſimul montes exultabunt a ꝯſpectu dñi: qm̄ uēit iudicare terram. Iudicabit orbem terrarum in iuſticia: ⁊ populos in equitate

pſalmus dauid.

Dominus regnauit iraſcātur populi: q̄ ſedes ſuper cherubyꝫ: moueatur terra. Dominus in ſion magnus: ⁊ excelſus ſup omnes pplos. Confiteanṫ nomini tuo magno: quoniaꝫ terribile ⁊ ſanctū eſt: ⁊ honor regis iudiciuꝫ diligit Tu paraſti directiones: iudicium ⁊ iuſticiam in iacob tu feciſti. Exaltate dñꝫ deum noſtrum: ⁊ adorate ſcabellum pedum eius: quoniā ſanctuꝫ eſt. Moyſes ⁊ aaron ī ſacerdotibus eius: ⁊ ſamuel inter eos qui inuocant nomen eius. Inuocabāt dominū ⁊ ip̄e exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos. Cuſtodiebant teſtimonia eius: ⁊ preceptuꝫ qđ dedit illis. Domīe deus noſter tu exaudiebas eos: deus tu ꝓpitius fuiſti eis: ⁊ ulciſcens in omnes adinuentiones eorum. Exaltate dñm deum nr̄m: ⁊ adorate in monte ſancto eius: quoniā ſanctus domius deus noſter. añt. Quia mirabilia fecit dñs. añt Iubilate deo. ps.

Iubilate deo omnis terra: ſeruite domino in leticia. Introite in cōſpectu eius: ī exultatione. Scitote quoniā dominus ipſe eſt deus: ipſe fecit nos ⁊ non ipſi nos. Populus eius ⁊ oues paſcue eius: introite portas eius in confeſſione: atria eius in hymnis confitemini illi. Laudate nomen eius: quoniam ſuauis eſt dominus: in eternum miſericordia eius: ⁊ uſqꝫ in generatiōe ⁊ generationem ueritas eius.

pſalmus dauid.

Miſericordiam ⁊ iudiciuꝫ: cantabo tibi domine. Pſallam ⁊ intelligā in uia immaculata: quando uenies ad me. Perambulabaꝫ in innocentia cordis mei: in medio domus mee. Non proponebam ante oculos meos rem iniuſtam: facientes preuaricationes odiui Non adheſit mihi cor prauuꝫ: declinātem a me malignum non cognoſcebaꝫ. Detrahētem ſecreto proximo ſuo: hūc perſequebar. Superbo oculo ⁊ inſatiabili corde: cum hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terre: ut ſedeant mecuꝫ: ambulans in uia immaculata: hic mihi miniſtrabat. Non habitabit in medio domus mee qui facit ſuperbiam: qui loquitur iniqua non direxit in conſpectu oculorum meoruꝫ. In matutino interficiebam omnes peccatores terre: ut diſperderē de ciuitate dñi omnes operātes iniquitatem. añt. Iubilate deo oīs terra. añt Clamor meus. pſalmus dauid.

Domine exaudi orōneꝫ meā: ⁊ clamor meus ad te ueniat. Nō auertas faciem tuā a me: in quacunqꝫ die tribulor īclina ad me aurem tuā. In quacūqꝫ die īuocauero te: uelociter exaudi me. Quia defecerunt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut cremiuꝫ aruerunt. Percuſſus ſuꝫ ut fenū ⁊ aruit cor meū: qꝛ oblitus ſum comedere panē meū. A uoce gemitus mei: adheſit os meū carni mee. Similis factus ſū pellicano ſolitudinis: factus ſū ſicut nycticorax in domicilio. Vigilaui ⁊ factus ſū ſicut paſſer ſolitarius in tecto. Tota die exprobrabāt mihi īimici mei: ⁊ q̄ laudabāt me aduerſum me iurabāt. Quia cinerē tanqꝫ panem mādUcabā: ⁊ poculū meū cū fletu miſcebã. A facie ire indignationis tue: qꝛ eleuans alliſiſti me. Dies mei ſicut umbꝛa declinauerũt: ⁊ ego ſicut fenum arui. Tu aũt dñe in eternũ ꝑmanes: et memoꝛiale tuũ in generatiõe ⁊ generationem. Tu exurgẽs miſereberis ſion: qꝛ tẽpus miſerẽdi eius: qꝛ uenit tp̃s. Qm̃ placuerũt ſeruis tuis lapides ei⁹: ⁊ terre eius miſerebũt̃. Et timebũt gentes nomen tuũ dñe: ⁊ oẽs reges terre gloꝛiam tuã. Quia edificauit dñs ſion: ⁊ uidebitur in gloꝛia ſua. Reſpexit in oꝛõnẽ humiliũ: ⁊ nõ ſpreuit preces eoꝝ. Scribãtur hec in generatiõe altera: ⁊ pp̃ls qui creabit̃ laudabit dñm. Quia ꝓſpexit ď excelſo ſãcto ſuo: dñs de celo in terrã aſpexit. Ut audiret gemitus cõpeditoꝝ: ut ſolueret filios interẽptoꝝ. Ut annũcient in ſion nomẽ dñi: ⁊ laudẽ eius i ieruſalẽ. In cõueniẽdo pp̃los i unũ: ⁊ reges ut ſeruiãt dño. Reſpõdit ei i uia uirtutis ſue: paucitatẽ dierũ meoꝝ nuncia mihi. Ne reuoces me in dimidio dierũ meoꝛum: in generatiõe ⁊ generationem anni tui. Initio tu dñe terrã fũdaſti: et opa manuũ tuaꝝ ſũt celi. Ipſi ꝑibunt tu aũt dñe ꝑmanes: ⁊ oẽs ſicut ueſtimentũ ueteraſcẽt. Et ſicut optoꝛiũ mutabis eos ⁊ mutabũtur: tu aũt idẽ ip̃e es: ⁊ anni tui nõ deficiẽt. Filij ſeruoꝝ tuoꝝ habitabũt: ⁊ ſemẽ eoꝝ i ſeculũ diriget̃. ps.

Benedic aĩa mea dño: ⁊ oĩa que intra me ſũt nomini ſãcto ei⁹. Benedic aĩa mea dño: ⁊ noli obliuiſci oẽs retributiões eius. Qui ꝓpiciat̃ oĩbus iniqtatibus tuis: q ſanat oẽs ĩfirmitates tuas. Qui redimit de iteritu uitã tuã: qui coꝛonat te i miſericoꝛdia ⁊ miſeratiõib⁹. Qui replet in bõis deſideriũ tuũ: renouabit̃ ut aqle iuuẽtus tua. Faciẽs miſericoꝛdias dñs: ⁊ iudiciũ oĩbus iiuria patientib⁹. Notas fecit uias ſuas moyſi: filijs iſrl̃ uolũtates ſuas. Miſeratoꝛ ⁊ miſericoꝛs dñs: lõganimis ⁊ multũ miſericoꝛs. Nõ i ꝑpetuũ iraſcet̃: neqꝫ i eternũ cõminabit̃. Nõ ſecundũ peccata nr̃a fecit nobis: neqꝫ ſcd̃m iniqtates nr̃as retribuit nobis. Qm̃ ſcd̃m altitudinẽ celi a terra: coꝛroboꝛauit miſericoꝛdiã ſuã ſup timẽtes ſe. Quãtũ diſtat oꝛtus ab occidente: lõge fecit a nobis iniqtates nr̃as. Quomõ miſeret̃ pat̃ filioꝝ: miſertus ẽ dñs timẽtib⁹ ſe: qm̃ ip̃e cognouit figmẽtũ nr̃m. Recoꝛdatus ẽ qm̃ puluis ſum⁹: hõ ſicut fenũ: dies ei⁹ tanq̃ꝫ flos agri ſic effloꝛebit. Qm̃ ſp̃us ꝑtrãſibit i illo ⁊ ñ ſubſiſtet: ⁊ ñ cognoſcet ãplius locũ ſuũ. Miã aũt dñi ab etño ⁊ uſqꝫ i eternũ: ſuper timẽtes eũ. Et iuſticia illi⁹ in filios filioꝝ: ijs q ſeruãt teſtamentũ eius. Et memoꝛes ſũt mãdatoꝝ ip̃ius: ad faciendũ ea. Dñs in celo parauit ſedẽ ſuã: et regnuꝫ ipſius oĩbus dñabit̃. Bñdicite dño oẽs ãgeli eius: potẽtes uirtute: facientes uerbũ illius ad audiẽdã uoceꝫ ſermonũ eius. Bñdicite dño oẽs uirtutes eius: miſtri eius: q facitis uolũtatẽ eius. Bñdicite dño oĩa opa eius: in oĩ loco dñatiõis eius: Bñdic aĩa mea dño. añt. Clamoꝛ meus ad te ueniat deus. añt. Bñdic. pſalmus dauid.

Benedic aĩa mea dño: dñe deus meus magnificatus es uehemẽt̃. Cõfeſſionẽ ⁊ decoꝛẽ induiſti: amictus lũine ſicut ueſtimẽto. Extendẽs celum ſicut pellẽ: q tegis aqs ſupioꝛa ei⁹. Qui ponis nubẽ aſcenſũ tuũ: q ãbulas ſup pennas uẽtoꝝ. Qui facis ãgelos tuos ſp̃s: ⁊ miſtros tuos ignẽ urentẽ. Qui fũdaſti terrã ſup ſtabilitatẽ ſuã: nõ inclinabit̃ in ſeculũ ſeculi. Abyſſus ſicut ueſtimẽtũ amictus eius: ſup mõtes ſtabũt aque. Ab icrepatiõe tua fugiẽt: a uoce tonitrui tui foꝛmidabũt. Aſcẽdũt mõtes et ďſcẽdũt cãpi: i locũ quẽ fũdaſti eis. Terminũ poſuiſti quẽ nõ trãſgrediẽt̃: neqꝫ ꝯuertent̃ opire terrã. Qui emittis fontes in ꝯuallibus: int̃ mediũ mõtiũ ꝑtrãſibũt aque. Potabũt oẽs beſtie agri: ⁊ expectabũt onagri in ſiti ſua. Sup ea uolucres celi hĩtabũt: ď medio petraꝝ dabũt uoces. Rigãs mõtes de ſupioꝛib⁹ ſuis: de fructu opeꝝ tuoꝝ ſatiabit̃ t̃ra. Producẽs fenũ iumẽtis: ⁊ herbã ſeruituti hominũ. Ut educas paneꝫ de terra: et uinũ letificet coꝛ hoĩs. Ut exhilaret faciẽ in oleo: ⁊ panis cor hominis cõfirmet. Saturabũtur ligna cãpi: ⁊ cedri libani quas plãtauit: illic paſſeres nidificabũt. Herodij dom⁹ dux ē eoꝝ: mõtes excelſi ceruis: petra refugiũ erinacijs. Fecit lunã in tẽpore: ſol cognouit occaſũ ſuũ. Poſuiſti tenebras ⁊ facta ē nox: in ipſa ꝑtrãſibũt oẽs beſtie ſilue. Catuli leonum rugiẽtes ut rapiãt: ⁊ querãt a deo eſcam ſibi. Ortus ē ſol ⁊ cõgregati ſũt: ⁊ in cubiculis ſuis collocabuntur. Exibit hõ ad opus ſuũ: ⁊ ad oꝑationẽ ſuaꝫ uſqꝫ ad ueſꝑam. Quã magnificata ſunt oꝑa tua dñe: oĩa in ſapiẽtia feciſti: ĩpleta eſt terra poſſeſſione tua. Hoc mare magnũ ⁊ ſpatioſũ manibus: illic reptilia quoꝝ nõ eſt numerus. Aialia puſilla cũ magnis: illic naues ꝑtrãſibũt. Draco iſte quẽ formaſti ad illudendũ ei: oĩa a te expectãt: ut des illis eſcã in tempore. Dante te illis colligẽt: aꝑiente te manũ tuã oĩa ĩplebũtur bonitate. Auertente autẽ te faciem turbabuntur: auferes ſpm eorũ ⁊ deficient: ⁊ in puluerẽ ſuuꝫ reuertentur. Emitte ſpiritũ tuũ ⁊ creabũtur: ⁊ renouabis faciem terre. Sit gloria domini in ſeculũ: letabit̃ dñs in oꝑibus ſuis. Qui reſpicit terrã: ⁊ facit eam tremere: ꝗ tangit montes ⁊ fumigant. Cantabo dño in uita mea: pſallaꝫ deo meo q̃ꝫ diu ſum. Iocundũ ſit ei eloquiũ meuꝫ: ego uero delectabor in dño. Deficiant peccatores a terra: ⁊ iniqui ita ut ñ ſint: benedic aĩa mea domino. pſalmus dd.

Confitemini dño ⁊ inuocate nomen eius: annunciate inter gentes oꝑa eius. Cãtate ei ⁊ pſallite ei: narrate oĩa mirabilia eius. Laudamini in nomine ſãcto eius: letet̃ cor querentiũ dominuꝫ. Querite dñm ⁊ cõfirmamini: querite faciem eius ſemꝑ. Memẽtote mirabiliũ eius que fecit: ꝓdigia eius ⁊ iudicia oris eius. Semẽ abraã ſerui eius: filij iacob electi eius. Ipſe dñs deus noſter: ĩ uniuerſa terra iudicia eius. Memor fuit in ſeculum teſtamẽti ſui: uerbi qđ mãdauit in mille generationes. Quod diſpoſuit ad abraam: ⁊ iuramẽti ſui ad iſaac. Et ſtatuit illud iacob in preceptũ: ⁊ iſrael in teſtamentũ eternum. Dicens tibi dabo terrã chanaam: funiculũ hereditatis ueſtre. Cum eſſent numero breui pauciſſimi ⁊ incole eius. Et ꝑtranſierũt de gẽte in gentẽ: ⁊ de regno ad ꝑplm alteruꝫ. Non reliquit hoĩem nocere eis: ⁊ corripuit pro eis reges. Nolite tangere chriſtos meos: ⁊ in prophetis meis nolite malignari. Et uocauit famẽ ſuꝑ terraꝫ: ⁊ omne firmamentum panis contriuit: Miſit ante eos uirum: in ſeruum uenũdatus eſt ioſeph. Humiliauerunt in cõpedibus pedes eius: ferrum pertranſijt animaꝫ eius: donec ueniret uerbũ eius. Eloquium domini inflammauit eum: miſit rex ⁊ ſoluit eum: princeps populorum ⁊ dimiſit eum. Conſtituit eum dominum domus ſue: ⁊ principem omnis poſſeſſionis ſue. Ut erudiret principes eius ſicut ſemetipſum: ⁊ ſenes eius prudentiam doceret. Et intrauit iſrael in egyptuꝫ: ⁊ iacob accola fuit in terra chã. Et auxit populum ſuum uehementer: ⁊ firmauit eum ſuper inimicos eius. Conuertit cor eorum ut odirent populum eius: ⁊ doluꝫ faceret in ſeruos eius. Miſit moyſen ſeruuꝫ ſuum: aaron quẽ elegit ipſum. Poſuit in eis uerba ſignorum ſuorum: ⁊ ꝓdigiorum in terra chã. Miſit tenebras ⁊ obſcurauit: ⁊ non exacerbauit ſermones ſuos. Conuertit aquas eorum in ſanguinem: ⁊ occidit piſces eorum. Et dedit terra eorũ ranas: in penetrabilibus regum ipſorũ. Dixit ⁊ uenit cinomyia ⁊ ſcinifex: in omnibus finibus eorum. Poſuit pluuias eorum grandinem: ignẽ comburentem in terra ipſoꝝ. Et ꝑcuſſit uineas eoꝝ: ⁊ ficulneas eoꝝ: ⁊ ꝯtriuit lignũ finiũ eoꝝ. Dixit ⁊ uenit locuſta ⁊ bruchus: cuius nõ erat numerus. Et comedit omne fenum in terra eorum: ⁊ comedit omnem fructuꝫ terre eorum. Et percuſſit omne primogenitum in terra eorum: primitias oĩs laboris eorum. Et eduxit eos cum argento ⁊ auro: ⁊ non erat in tribubus eorum infirmus. Letata eſt egyptus in ꝓ fectione eorum: quia incubuit timor eorum ſuper eos. Expandit nubem in ꝓtectione eorum: ⁊ ignem ut luceret eis ꝑ noctem. Petierunt ⁊ uenit coturnix: et pane celi ſaturauit eos. Dirupit petraꝫ ⁊ fluxerunt aque: abierunt in ſicco flumina. Quoniam memor fuit uerbi ſancti ſui: quod habuit ad abraam puerum ſuum. Et eduxit populum ſuum in exultatione: ⁊ eletos ſuos in leticia. Et dedit illis regiones gentiuꝫ: ⁊ labores populoruꝫ poſſederunt. Ut cuſtodiant iuſtificationes eius: ⁊ legem eius requirāt

añt. Benedic aīa mea: dñm. añt. Uiſita nos dñe. pſalmus dauid.

Confitemini dño qm̄ bonus: quoniam in ſeculuꝫ miſericordia eius. Quis loquetur potentias domini: auditas faciet omnes laudes eius. Beati qui cuſtodiunt iudiciū: ⁊ faciūt iuſticiaꝫ in omni tempore. Memento noſtri domine in bñplacito populi tui: uiſita nos in ſalutari tuo. Ad uidendū in bonitate electorum tuoꝝ: ad letandū in leticia gentis tue: ut lauderis cum hereditate tua. Peccauimus cum patribꝰ noſtris: iniuſte egimus iniquitatē fecimus. Patres noſtri in egypto non intellexerunt mirabilia tua: nō fuerunt memores multitudinis miſericordie tue. Et irritauerunt aſcendentes in mare: mare rubruꝫ. Et ſaluauit eos propter nomen ſuum: ut notam faceret potentiam ſuam. Et increpuit mare rubrum ⁊ exiccatum eſt: et deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto. Et ſaluauit eos de manu odientium: ⁊ redemit eos đ manu inimici. Et operuit aqua tribulantes eos: unus ex eis non remanſit. Et crediderunt uerbis eius: ⁊ laudauerunt laudem eius. Cito fecerūt obliti ſunt operum eius: ⁊ nō ſuſtinuerunt conſilium eius. Et cōcupierunt concupiſcentiam in deſerto: ⁊ tētauerunt deum in aquoſo. Et dedit eis petitionem ipſoꝝ: ⁊ miſit ſaturitatem in animas eorū. Et irritauerunt moyſen in caſtris: aarō ſanctū domini. Aperta ē terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ oꝑuit ſuꝑ cōgregationē abiron. Et exarſit ignis in ſynagoga eorū: flāma cōbuſſit peccatores. Et fecerūt uitulum in oreb: ⁊ adorauerunt ſculptile. Et mutauerūt gloriaꝫ ſuam: in ſimilitudine uituli comedētis fenum. Obliti ſunt deum qui ſaluauit eoſ: qui fecit magnalia in egypto: mirabilia in terra cham: terribilia in mari rubro. Et dixit ut diſperderet eos: ſi nō moyſes electuſ eius ſtetiſſet in confractione in conſpectu eiuſ. Ut auerteret irā eiuſ ne diſperderet eoſ: ⁊ pro nihilo habuerunt terram deſiderabilem. Nō crediderunt uerbo eiuſ: ⁊ murmurauerunt in tabernaculis ſuis: non exaudierunt uocem domini. Et eleuauit manum ſuam ſuper eoſ: ut proſterneret eoſ in đſerto. Et ut deijceret ſemen eorum in actionibuſ: ⁊ diſperderet eoſ in regionibuſ. Et iījciati ſunt beelphegor: ⁊ comederunt ſacrificia mortuorum. Et irritauerunt euꝫ in adinuentionibus ſuis: ⁊ multiplicata eſt in eis ruina. Et ſtetit phinees ⁊ placauit: ⁊ ceſſauit quaſſatio. Et reputatū eſt ei in iuſticiam: in generatione ⁊ generationeꝫ uſqꝫ in ſempiternū. Et irritauerunt eum ad aquas contradictionis: ⁊ uexatus eſt moyſes propter eos: quia exacerbauerunt ſpirituꝫ eius. Et diſtinxit in labijs ſuis: nō diſperdiderūt gentes quas dixit dñs illis. Et cōmixti ſunt inter gentes: ⁊ didicerunt opera eorum: ⁊ ſeruierunt ſculptilibus eorum et factum eſt illis in ſcandalum. Et imolauerunt filios ſuos: ⁊ filias ſuas demoniis. Et effuderunt ſanguineꝫ innocentē: ſanguinem filiorum ſuorum ⁊ filiarū ſuarum: quas ſacrificauerunt ſculptilibus chanaam. Et interfecta eſt terra in ſanguinibus: ⁊ cōtaminata eſt in operibus eoruꝫ: ⁊ fornicati ſunt in adiuentionibꝰ ſuis. Et iratus eſt furore dominus ī populum ſuum: ⁊ abhominatus eſt hereditatem ſuam. Et tradidit eos in manus gentium: ⁊ dominati ſunt eorum qui oderunt eos. Et tribulauerūt eos inimici eorum: ⁊ humiliati ſunt ſub manibus eorum: ſepe liberauit eos. Ipſi autem exacerbauerunt eum in consilio suo: et humiliati sunt i iniqtatibus suis. Et uidit cum tribularentur: ⁊ audiuit oratõeꝫ eorum. Et memor fuit testamenti sui: ⁊ penituit euꝫ scd̃m multitudinẽ misericordie sue. Et dedit eos in misericordias: in conspectu omniũ q ceperãt eos. Saluos fac nos dñe deus noster: ⁊ cõgrega nos de nationibus. Ut cõfiteamur nomini sancto tuo: ⁊ gloriemur i laude tua. Bñdictus dñs deus israel a seculo ⁊ usqꝫ in seculũ: ⁊ dicet omnis populus fiat fiat. psalmus dauid.

Confitemini dño qm̃ bonus: quoniam in seculũ misericordia eius. Dicant nũc qui redempti sunt a dño: quos redemit de manu iĩmici: ⁊ de regionibus cõgregauit eos. A solis ortu et occasu: ab aquilone ⁊ mari. Errauerũt in solitudine in aquoso: uiã ciuitatis habitaculi nõ inuenerũt. Esurientes ⁊ sitientes: aĩa eoꝝ in ipsis defecit. Et clamauerũt ad dñm cum tribularentur: ⁊ ď necessitatibus eoꝝ eripuit eos. Et deduxit eos in uiam rectã: ut irent in ciuitatẽ habitationis. Confiteãtur dño misericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoĩuꝫ. Quia satiauit aĩam inanem: ⁊ aĩam exurientem satiauit bonis. Sedẽtes in tenebris: ⁊ umbra mortis: uictos in mẽdicitate ⁊ ferro. Quia exacerbauerũt eloquia dei: ⁊ consiliũ altissimi irritauerũt. Et humiliatuꝫ est in laboribus cor eorum: ⁊ infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerũt ad dominũ cum tribularẽtur: ⁊ de necessitatibus eorũ liberauit eos. Et deduxit eos de tenebris ⁊ umbra mortis: ⁊ uincula eorum disrupit. Confiteãtur dño misericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominũ. Quia ꝯtriuit portas ereas: ⁊ uectes ferreos confregit. Suscepit eos de uia iniqtatis eorum: ꝓpter iusticias eĩm suas humiliati sunt. Omneꝫ escam abhominata est anima eoꝝ: ⁊ appropinquauerũt usqꝫ ad portas mortis. Et clamauerũt ad dominũ cum tribularẽtur: ⁊ de necessitatibus eorum liberauit eos. Misit uerbuꝫ suum ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitõib⁹ eoꝝ. Cõfiteãť dño misericordie ei⁹ ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoĩuꝫ. Et sacrificent sacrificiũ laudis: ⁊ ãnũciẽt opa ei⁹ i exultatiõe. Qui descẽdũt mare in nauibus: faciẽtes opationem in aqs multis. Ipsi uiderũt opa dñi: ⁊ mirabilia eius in ꝓfundo. Dixit ⁊ stetit sp̃us ꝓcelle: ⁊ exaltati sunt fluctus eius. Ascendũt usqꝫ ad celos: ⁊ descẽdũt usqꝫ ad abyssos: aĩa eorũ in malis tabescebat. Turbati sunt ⁊ moti sunt sicut ebrius: ⁊ oĩs sapiẽtia eoꝝ deuorata est. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularẽtur: ⁊ de necessitatibus eoꝝ eduxit eos. Et statuit ꝓcellã eius in aurã: ⁊ siluerũt fluctus eius. Et letati sunt qꝛ siluerũt: ⁊ deduxit eos in portũ uolũtatis eoꝝ. Confiteãtur dño misericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominum. Et exaltẽt eũ in ecclesia plebis: ⁊ in cathedra senioꝝ laudent eũ. Posuit flumia in desertũ: ⁊ exitus aquaꝝ i sitim. Terrã fructiferã in salsuginẽ: a malitia inhabitantiũ in ea. Posuit desertum in stagna aquaꝝ: ⁊ terrã sine aqua in exitus aquaꝝ. Et collocauit illic esurientes: ⁊ ꝯstituerũt ciuitatẽ habitationis. Et seminauerũt agros ⁊ plãtauerũt uineas: ⁊ fecerũt fructũ natiuitatis. Et bñdixit eis ⁊ multiplicati sũt nimis: ⁊ iumẽta eoruꝫ non minorauit. Et pauci facti sunt: et uexati sunt a tribulatõe maloꝝ ⁊ dolore. Effusa ẽ ꝯtẽtio sup pĩcipes: ⁊ erraꝛ fecit eos in inuio ⁊ nõ i uia. Et adiuuit pauperẽ de inopia: ⁊ posuit sicut oues familias. Uidebũt recti ⁊ letabũtur: ⁊ oĩs iniqtas oppilabit os suũ. Quis sapiens ⁊ custodiet hec: ⁊ itlliget misericordias dñi.

ant. Uisita nos dñe in salutari tuo. ant. Confitebor domino. psalmus dauid.

Paratũ cor meũ deus paratum cor meũ: cãtabo ⁊ psallã i gloria mea. Exurge psalteriũ ⁊ cithara: exurgã diluculo. Confitebor tibi in pplis dñe: ⁊ psallaꝫ tibi in natiõibus. Quia magna est sup celos misericordia tua: ⁊ usqꝫ ad nubes ueritas tua. Exaltare sup celos deus: ⁊ sup oẽm terrã gloria tua: ut libe rētur dilecti tui. Saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me: deus locutus ē in scto suo. Exultabo ⁊ diuidā sicimā: ⁊ cōuallez tabernacloꝝ dimetiar. Meus ē galaad ⁊ meus ē manasses: ⁊ ephraim susceptō capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes spei mee. In idumeā extendā calciamentū meuz: mihi alienigene amici facti sunt. Quis deducet me ī ciuitatē munitā: qs deducet me usqꝫ ī idumeā: Nōne tu deus q repulisti nos: ⁊ ñ exibis deus in uirtutibus nr̄is: Da nobis auxilium de tribulatiōe: qꝛ uana salus homis. In deo faciemus uirtutē: ⁊ ipse ad nihilū deducet inimicos nr̄os. p̄s. dd.

DEus laudē meā ne tacueris: qꝛ os peccatoris ⁊ os dolosi sup me aptum ē. Locuti sꝫ aduersū me lingua dolosa: ⁊ sermonib⁹ odij circūdederūt me: ⁊ expugnauerūt me gratis. Pro eo ut me diligerēt detrahebāt mihi: ego autez orabā. Et posuerūt aduersuz me mala ꝓ bonis: ⁊ odiū ꝓ dilectiōe mea. Constitue sup eū peccatorē: ⁊ diabolus stet a dextris eius. Cum iudicat̄ exeat cōdēnatus: ⁊ orō eius fiat in peccatū. Fiant dies eius pauci: ⁊ epatū eius accipiat alter. Fiāt filij eius orphani: ⁊ uxor eius uidua. Nutātes trāsferantur filij eius: ⁊ mēdicēt: ⁊ eijciātur de hītationib⁹ suis. Scrutet̄ fenerator oēm subam eius: et diripiāt aliēi labores eius. Nō sit illi adiutor: nec sit q misereat̄ pupill' eius. Fiant nati eius in īteritū: ī generatiōe una deleat̄ nomē eius. In memoriā reddat iniqtas patrū eius ī ꝯspectu dn̄i: ⁊ peccatum mr̄is eius nō deleat̄. Fiāt ꝯtra dn̄z semp: ⁊ dispeat de terra memoria eoruz: ꝓ eo qd̄ nō ē recordatus facer̄ misericordiā. Et ꝑsecutus ē hoiem inopē ⁊ mendicū: ⁊ cōpunctū corde mortificare. Et dilexit maledictionē ⁊ ueniet ei: ⁊ noluit bn̄dictionē: ⁊ elōgabitur ab eo. Et induit maledictionē sicut uestimentum: ⁊ intrauit sicut aqua in interiora eius: ⁊ sicut oleum in ossibus eius. Fiat ei sicut uestimentum quo operitur: ⁊ sicut zona qua semper precingitur. Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud dn̄m: ⁊ qui loquūtur mala aduersus aīam meam. Et tu dn̄e domine fac mecum propter nom̄ tuum: quia suauis est misericordia tua. Libera me quia egenus ⁊ pauper ego sum: ⁊ cor meum conturbatum est intra me. Sicut umbra cuz declinat ablatus sum: ⁊ excussus sum sicut locusta. Lenua mea infirmata sunt a ieiunio: ⁊ caro mea īmutata est propter oleuz. Et ego factus sum opprobrium illis: uiderunt me ⁊ mouerunt capita sua. Adiuua me dn̄e deus meus: saluū me fac secūdū misericordiam tuam. Et scient quia man⁹ tua hec: ⁊ tu dn̄e fecisti ea. Maledicent illi ⁊ tu benedices: qui surgunt in me cōfundentur: seruus autem tuus letabitur. Induantur qui detrahunt mihi pudore: ⁊ operiantur sicut diploide confusione sua. Confitebor domino nimis in ore meo: ⁊ in medio multorum laudabo eum. Qui astitit a dextris pauperis: ut saluam faceret a persequētibus animam meā. an̄t. Allā. allā. allā. aꝛ. Cōfitebor dn̄o nimis: in ore meo. ℣. Dn̄e exaudi: orōnē meā ℟. Et clamor me⁹: ad te uēiat. ad laudes. aꝛ. Benigne fac: ī bōa uolūtate tua d̄. p̄s. Miserere. aꝛ. Bonū est cōfiteri dn̄o. p̄s. ipsuz. aꝛ. Metuāt dn̄z: oēs fines terre. p̄s. De⁹ deus meus. aꝛ. Date magnitudinez. p̄s. Audite celi. an̄t. In cymbalis bene sonantibus: laudate deum. psalmus. Laudate dominum de celis.

Hymnus.

AUrora iā spgit polū: terris dies illabit: lucis resultat spiculuz: discedat ōe lubricū. Fātasma noctis decidat: mētis reat⁹ subruat: qcqd tenebris horridū: nox attulit culpe cadat. Et māe illd̄ ultimū: qd̄ p̄stolamur cernuī: ī lucē nobis effluat: dū hoc cāore ꝯcrepat. Deo pr̄i. ℣. Repleti sum⁹ māe: mīficordia tua. ℟. Exultauim⁹: ⁊ delectati sum⁹. Ad bn̄dictus. aꝛ. Illūinare dn̄e his q in tenebris sedēt: ⁊ dirige pedes nr̄os in uiā pacis deus isrl̄. psalmus. Benedictus dominus deus israel ⁊ cetera.

DOmine audiui auditionem tuam: ⁊ timui. Domine opus tuum in medio annorum uiuifica illud.

In medio annorum notum facies: cū iratus fueris miſericordie recordaberis.

Deus ab auſtro ueniet: ⁊ ſāctus de mōte pharam. Aꝑuit celos gloria eius: ⁊ laudis eius plena eſt terra. Splēdor eius ut lux erit: cornua ī manib⁹ ei⁹. Ibi abſcōdita ē fortitudo eius: ãte faciē eius ibit mors. Egrediet̃ diabolus añ pedꝭ eius: ſtetit ⁊ mēſus ē terrā. Aſpexit ⁊ diſſoluit gētes: ⁊ ꝯtriti ſunt montes ſeculi.

Incuruati ſunt colles mūdi: ab itineribus eťnitatis eius. Pro iniqtate uidi tētoria ethyopie: turbabūtur pelles terre madiam. Nunqd in fluminibus iratus es dñe: aut in fluminibus furor tuus uel in mari īdignatio tua? Qui aſcēdes ſup equos tuos: ⁊ quadrige tue ſaluatio.

Suſcitans ſuſcitabis arcū tuū: iuramēta tribub⁹ que locutus es. Fluuios ſcides terre: uiderūt te ⁊ doluerūt montes: gurges aquaꝝ tranſijt. Dedit abyſſus uocem ſuam: altitudo manus ſuas leuauit. Sol ⁊ luna ſteterunt in habitaculo ſuo: in luce ſagittarum tuarum ibunt in ſplendore fulgurantis haſte tue. In fremitu conculcabis terram: ⁊ in furore obſtupefacies gentes. Egreſſus es in ſalutem populi tui: in ſalutē cum chriſto tuo

Percuſſiſti caput de domo ipij: denudaſti fundamentū eius uſqꝫ ad collum.

Maledixiſti ſceptris eius: capiti bellatorum eius: uenientibus ut turbo ad diſꝑgendum me. Exultatio eorum: ſicut eius qui deuorat pauperem in abſcōdito

Viam feciſti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum. Audiui ⁊ conturbatus eſt uenter meus: a uoce cōtremuerunt labia mea. Ingrediatur putredo ī oſſibus meis: ⁊ ſubter me ſcateat. Et requieſcam in die tribulationis: ⁊ aſcendā ad populum accinctuꝫ noſtruꝫ. Ficus enim non florebit: ⁊ non erit germen in uineis. Mentietur opus oliue: ⁊ arua ñ afferent cibum. Abſcidetur de ouili pecus: ⁊ non erit armentum in preſepibus

Ego autem in domino gaudebo: ⁊ exultabo in deo ieſu meo. Deus domin⁹ fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos quaſi ceruorum. Et ſuper excelſa mea ďducet me uictor in pſalmis canentem.

pſalmus dauid.

Audite celi que loquor: audiat terra uerba oris mei. Concreſcat ut pluuia doctrina mea: fluat ut ros eloquium meum. Quaſi iber ſuper herbam: ⁊ quaſi ſtile ſuper gramina: quia nomen domini inuocabo. Date magnificentiā deo noſtro: dei perfecta ſunt opera: et omnes uie eius iudicia. Deus fidelis: ⁊ abſqꝫ ulla iniqtate iuſtus ⁊ rectus: peccauerunt ei: ⁊ non filij eius in ſordibus.

Generatio praua atqꝫ peruerſa: hecci ne reddis domino popule ſtulte ⁊ inſipiens? Nunquid non ipſe eſt pater tuus: qui poſſedit ⁊ fecit ⁊ creauit te? Memēto dierum antiquorum: cogita generationes ſingulas. Interroga patrem tuū: ⁊ annūciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicent tibi. Quando diuidebat altiſſimus gentes: quando ſeparabat filios adaꝫ. Cōſtituit terminos populoruꝫ: iuxta numerum filiorum iſrael. Pars autem domini populus eius: iacob funiculus hereditatis eius. Inuenit eum in terra ďſerta: in loco horroris ⁊ uaſte ſolitudinis.

Circunduxit eum ⁊ docuit: ⁊ cuſtodiuit quaſi pupillaꝫ oculi ſui. Sicut aquila prouocans ad uolandū pullos ſuos: ⁊ ſuper eos uolitans. Expādit alas ſuas: ⁊ aſſumpſit eos atqꝫ portauit in humeris ſuis. Dominus ſolus dux eius fuit: ⁊ non erat cum eo deus alienus.

Conſtituit eum ſuper excelſam terraꝫ: ut comederet fructus agrorum. Vt ſurgeret mel de petra: oleumqꝫ de ſaxo duriſſimo. Butirum de armento ⁊ lac de ouibus cum adipe agnorum: ⁊ arietum filiorum baſam. Et hircos cum medulla tritici: ⁊ ſanguinem uue biberent meraciſſimum. Incraſſatus eſt dilectus ⁊ recalcitrauit: incraſſatus impiguatus dilatatus. Dereliquit deum factorem ſuum: ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo.

Prouocauerunt eum in dijs alienis: ⁊ in abhominationibus ad iracundiam concitauerunt. Immolauerunt demonijs: ⁊ non deo dijs quos ignorabant. Noui recentesqꝫ uenerunt: quos non coluere patres eorū. Deum q te genuit dereliqsti: ⁊ oblitus es dñi creatoris tui. Vidit dñs ⁊ ad iracundiā ꝯcitatus est: qꝛ ꝓuocauerūt eū filij sui ⁊ filie. Et ait abscondā faciē meā ab eis: ⁊ ꝯsiderabo nouissima eorū. Generatio eni ꝑuersa est: ⁊ ifideles filij. Ipsi me ꝓuocauerūt in eo q nō erat deus: ⁊ irritauerūt in uanitatibus suis. Et ego ꝓuocabo eos i eo q nō est pplus: ⁊ in gentē stultā irritabo illos. Ignis succensus est in furore meo: ⁊ ardebit usqꝫ ad iferni nouissima. Deuorabitqꝫ terrā cum germine suo: ⁊ montiū fundamenta cōburet. Congregabo sup eos mala: ⁊ sagittas meas cōplebo in eis. Cōsument fame: ⁊ deuorabūt eos aues morsu amarissimo. Dētes bestiaꝝ imittā in eos: cū furore trahētium sup terrā atqꝫ serpentiū. Foris uastabit eos gladius ⁊ itus pauor: iuuenē simul ac uirginē lactentē cum hoīe sene. Et dixi ubi nam sunt: cessare faciaꝫ ex hominibus memoriaꝫ eorū: Sed ꝓpt iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eoꝝ. Et dicerent manus nostra excelsa: et eni dñs fecit hec oīa. Gens absqꝫ consilio est ⁊ sine prudentia: utinā saperent ⁊ itelligerēt ac nouissima prouiderent. Quomodo persequebantur unus mille: ⁊ duo fugarent decē milia. Non ideo quia deus suus uendidit eos: ⁊ dominus conclusit illos. Nō enim est deus noster: ut dij eorum: ⁊ inimici nostri sunt iudices. De uinea sodomorum uinea eorum: ⁊ de suburbanis gomorre. Vua eorum una fellis: ⁊ botrus amarissimus. Fel draconuꝫ uinū eorum: ⁊ uenenum aspidum insanabile. Nonne hec condita sunt apud me: ⁊ signata in thesauris meis. Mea est ultio ⁊ ego retribuam eis in tempore: ut labatur pes eorum. Iuxta est dies perditionis: ⁊ adesse festinant tempora. Iudicabit dominus populum suum: ⁊ in seruis suis miserebitur. Videbit ꝙ infirmata sit manus: ⁊ clausi quoqꝫ defecerunt: residuiqꝫ consumpti sunt. Et dicent ubi sunt dij eoruꝫ: in quibus habebant fiduciam. De quoruꝫ uictimis comedebāt adipes: ⁊ bibebant uinum libaminum. Surgant ⁊ opitulentur uobis: ⁊ in necessitate uos protegant. Videte ꝙ ego sim solus: ⁊ non sit alius preter me. Ego occidam ⁊ ego uidere faciam: percutiam: ⁊ ego sanabo: ⁊ non est qui de manu mea possit eruere. Leuabo ad celū manum meaꝫ: ⁊ dicam uiuo ego in eternum. Si acuero ut fulgur gladium meum: ⁊ arripuerit iudicium manus mea. Reddam ultionem hostibus meis: et his qui oderunt me retribuaꝫ. Inebriabo sagittas meas sanguie: ⁊ gladius meus d̕uorabit carnes. De cruore occisorum: ⁊ de captiuitate nudati inimicoruꝫ capitis. Laudate gentes populū eius: quia sanguinem seruorum suorum ulciscetur. Vt uindictaꝫ retribuet in hostes eorum: ⁊ propicius erit terre populi sui.

In dominicis diebus ad uesperas añt.

Dixit dominus. antiphona. Alleluia.

psalmus dauid.

Dixit dñs domio meo: sede a dextris meis. Donec ponam inimicos tuos: scabellū pedum tuorū. Virgam uirtutis tue: emittet dñs ex sion: dominare in medio inimicorum tuorum. Tecum principiuꝫ in die uirtutis tue: in splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te. Iurauit dominus ⁊ non penitebit eum: tu es sacerdos in eternum: secundum ordinem melchisedec. Dominus a dexteris tuis: confregit in die ire sue reges. Iudicabit in nationibus implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum. De torrente in uia bibit: propterea exaltauit caput. antiphona. Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis. antiphona. Fidelia.

psalmus dauid.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: in consilio iustorum ⁊ cōgregatione. Magna opera domini: exquisita in omnes uoluntates eius.

Confeſſio ⁊ magnificẽtia opus eius: et iuſticia eius manet in ſeculũ ſeculi. Memoriã fecit mirabiliũ ſuoꝝ miſericors et miſerator dñs: eſcã dedit timentibus ſe. Memor erit in ſeculũ teſtamẽti ſui: uirtutem operuz ſuorũ annũciabit populo ſuo. Vt det illis hereditatẽ gentiũ: opa manuũ eius ueritas ⁊ iudiciũ. Fidelia oĩa mandata eius: confirmata in ſeculũ ſeculi: facta in ueritate ⁊ equitate. Redemptionẽ miſit dñs populo ſuo: mãdauit in eternũ teſtamentũ ſuũ. Sanctum ⁊ terribile nomen eius: initiũ ſapientie timor dñi. Intellectus bonus omnibus facientibus euz: laudatio eius manet in ſeculuz ſeculi. antiphona Fidelia oĩa mãdata eius: cõfirmata in ſeculũ ſeculi. antiphona In mãdatis. pſalmus dauid.

Beatus uir qui timet dominum: in mandatis eius uolet nimis. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi. Exortum eſt in tenebris lumen rectis: miſericors ⁊ miſerator et iuſtus. Iocũdus homo qui miſeretur ⁊ cõmodat: diſponet ſermones ſuos in iudicio: quia in eternum non commouebitur. In memoria eterna erit iuſtus: ab auditione mala non timebit. Paratum cor eius ſperat in dño: confirmatuz eſt cor eius: non cõmouebitur donec deſpiciat inimicos ſuos. Diſperſit dedit pauperibus: iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi: cornu eiuſ exaltabitur in gloria. Peccator uidebit ⁊ iraſcetur: dentibus ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſiderium peccatorũ peribit. añt In mandatis eius: cupit nimis. añt Sit nomen dñi. ps. dd.

Laudate pueri dñm: laudate nomẽ dñi. Sit nomen dñi benedictum: ex hoc nunc ⁊ uſqꝫ in ſeculũ. A ſolis ortu uſqꝫ ad occaſum: laudabile nomẽ domini. Excelſus ſuper oẽs gentes dñs: ⁊ ſuper celos gloria eius. Quis ſicut dñs deus noſter qui in altis habitat: et humilia reſpicit in celo ⁊ ĩ terra: Suſcitans a tera inopem: ⁊ de ſtercore erigẽs pauperem. Vt collocet eum cum principibus: cũ prĩcipibus populi ſui. Qui habitare facit ſterilem in domo: matrez filiorum letantem. añt. Sit nomen dñi bñdictũ in ſecula. añt. Nos qui uiuimus. ps.

In exitu iſrael de egypto: domus iacob ð populo barbaro. Facta eſt iudea ſãctificatio eius: iſrael poteſtas eius. Mare uidit ⁊ fugit: iordanis conuerſus eſt retrorſum. Montes exultauerunt ut arietes: ⁊ colles ſicut agni ouiũ. Quid ẽ tibi mare quod fugiſti: ⁊ tu iordanis quia conuerſus es retrorſũ: Mõtes exultaſtis ſicut arietes: ⁊ colles ſicut agni ouium. A facie domini mota ẽ terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petrã in ſtagna aquarum: ⁊ rupem in fontes aquarum. Non nobis domine nõ nobis: ſed nomini tuo da gloriam. Super miſericordia tua ⁊ ueritate tua: neqñ dicant gentes: ubi eſt deus eorum: Deus autem noſter in celo: omnia quecunqꝫ uoluit fecit. Simulacra gentium argentum ⁊ aurum: opera manuuz hominum. Os habent ⁊ non loquentur: oculos habent ⁊ non uidebunt. Aures habent ⁊ non audient: nares habent et non odorabunt. Manus habent ⁊ non palpabunt: pedes habent ⁊ non ambulabunt: non clamabunt in gutture ſuo. Similes illis fiant qui faciunt ea: ⁊ omnes qui confidunt in eis. Domus iſrael ſperauit in dño: adiutor eoruz ⁊ protector eorum eſt. Domus aaron ſperauit in dño: adiutor eoꝝ ⁊ protector eoꝝ eſt. Qui timẽt dñm ſꝑauerũt in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. Dñs memor fuit nři: ⁊ bñdixit nob. Bñdixit domui iſrł: bñdixit domui aaron. Bñdixit oĩbus q timẽt dñm: puſillis cũ maioribus. Adiiciat dñs ſup uos: ſꝫ uos ⁊ ſꝫ filios ñros. Bñdicti uos dño: q fecit celuz ⁊ terrã. Celũ celi dño: ťrã aũt dedit filiis hoĩuz. Nõ mortui laudabũt te dñe: neqꝫ oẽs q deſcẽdũt in ĩfernũ. Sed nos q uiuim⁹ bñdicim⁹ dño: ex hoc nũc ⁊ uſqꝫ in ſeculũ. ℣. Nos qui uiuimus: bñdicimus dño. ℟. Allĩa. allĩa. allĩa. Capitulum.

Benedictus deus ⁊ pater dñi nr̃i iesu christi: paẗ misericordiarũ ⁊ deus totius ꝯsolatiõis: q ꝯsolaẗ nos in omni tribulatõe nr̃a. ℟. Deo gratias. Hymnus hic singulis dñicis dicit̃ nisi specialis assignetur.

Lucis creator optime: lucẽ dierum pferẽs: primordijs lucis noue: mũdi parans originẽ. Qui mane iunctũ uesperi: diẽ uocari precipis: tetrũ chaos illabitur: audi preces cũ fletib⁹. Ne mẽs grauata crimie: uite sit exul munere: dũ nil penne cogitat: se seqꝫ culpis illigat. Celoꝝ pulset intimũ: uitale tollat p̃mium: uitemus oĩe noxiũ: purgemus õe pessimũ. Pꝛa pater piissime. ℣. Dirigatur dñe: oꝛõ mea. ℟. Sicut incensuꝫ: in cõspectu tuo. Marie uirginis canticum.

Magnificat aĩa mea dñm. Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo. Quia respexit hũilitatẽ ãcille sue: ecce eĩm ex hoc beatã me dicent oẽs generationes. Quia fecit mihi magna q potens est: ⁊ sanctũ nomẽ eius. Et misericordia eius: a ꝓgenie i ꝓgenies timẽtibus eũ. Fecit potentiã i brachio suo: dispsit supbos mẽte cordis sui. Deposuit potẽtes de sede: ⁊ exaltauit humiles. Esuriẽtes ipleuit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes. Suscepit isrl' puerũ suuꝫ: recordatus misericordie sue. Sicut locutus est ad p̃res nr̃os: abraam: ⁊ semini eius in secula. añt. ⁊ oꝛõ que cõpetit. Feria secũda ad uespas añt. Inclinauit dñs. psalmus dauid.

Dilexi: qm̃ exaudiet dñs: uocẽ oꝛõnis mee. Quia iclinauit aurẽ suaꝫ mihi: ⁊ in diebus meis iuocabo. Circũdederũt me dolores mortis: p̃icula iferni iuenerũt me. Tribulationẽ ⁊ dolorẽ inueni: ⁊ nomẽ dñi iuocaui. O dñe libera aĩam meã misericors dñs ⁊ iustus: et deus noster miseret̃. Custodiẽs puulos dñs: hũiliatus sũ: ⁊ liberauit me. Conuertere aĩa mea in requiẽ tuã: qꝛ dñs bñfecit tibi. Quia eripuit aĩaꝫ meã ꝺ morte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. Placebo dño: in regiõe uiuorum. añt. Inclinauit dñs: aurẽ suã mihi. añt. Credidi. psalmus dauid.

Credidi propter ꝙ locutus sũ: ego autem humiliatus sum nimis. Ego dixi in excessu meo: oĩs homo mendax. Quid retribuam domino pro omnibus que retribuit mihi: Calicem salutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo. Vota mea dño reddam coram omni populo eius: preciosa in cõspectu domini: mors sanctorum eius. O dñe qa ego seruus tuus: ego seruus tuus ⁊ fili⁹ ancille tue. Dirupisti uincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis: ⁊ nomẽ domini inuocabo. Vota mea domio reddam in conspectu omnis populi eius: i atrijs domus domini in medio tui ierusalem. añt. Credidi: ꝓpter ꝙ locutus sum. añt. Laudate dñm. psalmus.

Laudate dñm omnes gẽtes: laudate eum omnes populi. Qm̃ cõfirmata est sup nos misericordia eius: ⁊ ueritas dñi manet in eternũ. añt. Laudate dñm: omnes gẽtes. Ad tertiam hymnus.

Nunc sancte nobis spũs: unũ patri cũ filio: dignare ꝓmptus igeri: nostro refusus pectori. Os lingua mẽs sensus uigor: cõfessione ꝑsonet: flammescat igne caritas: accẽdat ardor ꝓxios. Pꝛa pater piissime. añt. Alla. añt. Deduc me dñe. psalmus dauid.

Legẽ pone mihi dñe uiã iustificationũ tuaꝝ: ⁊ exqrã eã sẽp. Da mihi itellectũ ⁊ scrutabor legẽ tuã: ⁊ custodiã illã i toto corde meo. Deduc me i semitã mãdatoꝝ tuoꝝ: qꝛ ipsã uolui. Inclia cor meũ in testionia tua: ⁊ ñ in auariciã. Auerte oculos meos ne uideãt uanitatem: i uia tua uiuifica me. Statue seruo tuo eloqũ tuũ: in timore tuo. Amputa opprobriũ meũ ꝙ suspicatus sũ: qꝛ iudicia tua iocũda. Ecce cõcupiui mãdata tua: i eqtate tua uiuifica me. ps dauid.

Et ueniat sr̃ me misericordia tua dñe: salutare tuũ scdm̃ eloqũ tuũ. Et rñdebo exprobrantibus mihi uerbum: qa speraui in sermonibus tuis. Et ne auferas de ore meo uerbum ueritatis uſqꝫquaqꝫ: qꝛ in iudicijs tuis ſuꝑ ſꝑaui. Et cuſtodiã legẽ tuã ſemꝑ: in ſeclm̄ ⁊ ĩ ſeculũ ſeculi. Et ambulabã in latitudine: qꝛ mãdata tua exqſiui. Et loquebar de teſtimõijs tuis ĩ ꝯſpectu regũ: ⁊ nõ cõfundebar. Et meditabar ĩ mãdatis tuis: que dilexi. Et leuaui manꝰ meas ad mãdata tua que dilexi: ⁊ exercebꝛ ĩ iuſtificatiõibus tuis. pſalmus dauid.

Memoꝛ eſto uerbi tui ſeruo tuo: in quo mihi ſpẽ dediſti. Hec me cõſolata ẽ in hũilitate mea: qꝛ eloqũ tuum uiuificauit me. Suꝑbi iniqꝫ agebant uſqꝫquaqꝫ: a lege aũt tua nõ decliaui. Memoꝛ fui iudicioꝝ tuoꝝ a ſeculo dñe: ⁊ ꝯſolatus ſũ. Defectio tenuit me: ꝓ peccatoribus derelinquẽtibꝰ legẽ tuã. Cantabiles mihi erãt iuſtificatiões tue: in loco ꝑegrinatiõis mee. Memoꝛ fui nocte nominis tui dñe: ⁊ cuſtodiui legẽ tuã. Hec facta ẽ mihi: qꝛ iuſtificatiões tuas exqſiui. pſalmus dauid

Portio mea dñe: dixi cuſtodire legẽ tuã. Deprecatus ſũ faciẽ tuã in toto coꝛde meo: miſerere mei ſcd̃m eloqũ tuũ. Cogitaui uias meas: ⁊ ꝯuerti pedes meos ĩ teſtimõia tua. Paratus ſuꝫ ⁊ nõ ſũ turbatus: ut cuſtodiã mandata tua. Funes peccatoꝛum circũplexi ſunt me: ⁊ legem tuaꝫ non ſum oblitus. Media nocte ſurgebã ad confitendum tibi: ſuper iudicia iuſtificationis tue. Particeps ego ſum omnium timentium te: et cuſtodientiũ mãdata tua. Miſericoꝛdia tua domine plena eſt terra: iuſtificatões tuas doce me. Gloꝛia pr̃i. pſal. dauid.

Bonitatem feciſti cum ſeruo tuo domine: ſecundũ uerbuꝫ tuũ. Bonitatem ⁊ diſciplinã ⁊ ſcientiã doce me: qꝛ mãdatis tuis credidi. Priꝰqꝫ hũiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloqũ tuũ cuſtodiui. Bonus es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas. Multiplicata ẽ ſuꝑ me iniqtas ſuꝑboꝛum: ego auteꝫ in toto coꝛde ſcrutaboꝛ mandata tua. Coagulatum eſt ſicut lac coꝛ eoꝛum: ego uero legem tuam meditatus ſum. Bonũ mihi quia humiliaſti me: ut diſcam iuſtificationes tuas. Bonum mihi lex oꝛis tui: ſuꝑ milia auri ⁊ argenti. pſal. dauid.

Manus tue fecerũt me ⁊ plaſmauerunt me: da mihi intellectuꝫ ut diſcam mandata tua. Qui timent te uidebunt me ⁊ letabuntur: quia ĩ uerbo tuo ſuper ſperaui. Cognoui domine quia equitas iudicia tua: ⁊ in ueritate tua humiliaſti me. Fiat miſericoꝛdia tua ut ꝯſoletur me: ſecundũ eloquium tuum ſeruo tuo. Veniant mihi miſerationeſ tue ⁊ uiuam: quia lex tua meditatio mea ẽ. Confundantur ſuperbi: quia iniuſte ĩiquitatem fecerunt in me: ego auteꝫ exerceboꝛ in mandatis tuis. Conuertãtur mihi timentes te: ⁊ qui nouerunt teſtimonia tua. Fiat coꝛ meum ĩmaculatum in iuſtificationibus tuis: ut non confũdar. añt. Alleluia. alleluia. alleluia. In ferialibꝰ diebus añt. Deduc me dñe ĩ ſemitã mãdatoꝛum tuoꝛum. Tẽpoꝛe paſchali antiphõa. Alleluia. alleluia. alleluia. alleluia. ad ſextaꝫ hymnus.

Rectoꝛ potens uerax deus: qui temperas rerum uices: ſplendoꝛe mane inſtruis: ⁊ ignibus meridieꝫ. Extingue flãmas litium: aufer caloꝛeꝫ noxiũ: confer ſalutem coꝛpoꝛum: uerãqꝫ paceꝫ coꝛdium. Pꝛ̃a pater. In dñicis diebus ⁊ tẽpoꝛe paſchali añt. Allã. In ferialibꝰ diebus ꝛc. Adiuua me. añt. Alleluia. pſ.

Defecit in ſalutari tuo aĩa mea: ⁊ in uerbũ tuũ ſuꝑ ſperaui. Defecerũt oculi mei in eloqũ tuũ: dicẽtes qñ cõſolaberis me. Quia factus ſuꝫ ſicut uter in pꝛuina: iuſtificatiões tuas nõ ſuꝫ oblitus. Quot ſũt dies ſerui tui: qñ facies de ꝑſequẽtibus me iudiciuꝫ. Narrauerũt mihi iniq fabulationes: ſed non ut lex tua. Oia mãdata tua ueritas: iniq ꝑſecuti ſũt me: adiuua me. Paulominꝰ ꝯſumauerũt me in terra: ego aũt non dereliqui mandata tua. Secũdum miſericoꝛdiã tuaꝫ uiuifica me: ⁊ cuſtodiã teſtimõia oꝛis tui. pſalmus dauid.

In eternũ dñe: uerbũ tuũ ꝑmãet ĩ celo. In generatõe ⁊ generatõeꝫ ueritas tua: fundaſti terram ⁊ ꝑmanet.

Ordinatiõe tua ꝑſeuerat dies: qm̄ oĩa ſeruiunt tibi. Niſi ꝙ lex tua meditatio mea eſt: tũc forte ꝑiſſeꝫ ĩ hũilitate mea. In eternũ nõ obliuiſcar iuſtificationes tuas: qꝛ ĩ ipſis uiuificaſti me. Tuus ſuꝫ ego saluũ me fac: qm̄ iuſtificatiões tuas exq̄ſiui. Me expectauerũt peccatores ut ꝑderẽt me: teſtimonia tua ĩtellexi. Oĩs ꝯſumationis uidi finẽ: latũ mandatũ tuum nimis. psalmus dauid.

Quomodo dilexi legẽ tuã dñe: tota die meditatio mea ẽ. Suꝑ ĩimicos meos prudentẽ me feciſti mandato tuo: qꝛ in eternũ mihi ẽ. Suꝑ ões docentes me ĩtellexi: qꝛ teſtimonia tua meditatio mea ẽ. Suꝑ ſenes ĩtellexi: qꝛ mandata tua queſiui. Ab õi uia mala ꝓhibui pedes meos: ut cuſtodiã uerba tua. A iudicijs tuis nõ declinaui: qꝛ tu legẽ poſuiſti mihi. Quam dulcia faucibus meis eloq̄a tua: ſuꝑ mel oꝛi meo. A mãdatis tuis ĩtellexi: ꝓpterea odiui omnẽ uiam iniquitatis. psalmus dauid.

Lucerna pedib⁹ meis uerbũ tuum: ⁊ lumẽ ſemitis meis. Iuraui ⁊ ſtatui: cuſtodire iudicia iuſticie tue. Humiliatus ſum uſq̄ꝫquaq̄ꝫ dñe: uiuifica me ſecundũ uerbũ tuũ. Volũtaria oꝛis mei bñplacita fac dñe: ⁊ iudicia tua doce me. Aĩa mea in manib⁹ meis ſemꝑ: ⁊ legẽ tuã nõ ſuꝫ oblitus. Poſuerũt peccatores laqueũ mihi: ⁊ de mãdatis tuis non erraui. Hereditatẽ acq̄ſiui teſtimõia tua in eternũ: qꝛ exultatio coꝛdis mei ſunt. Inclinaui coꝛ meũ ad faciendas iuſtificationes tuas in eternum: propter retributionem. psalmus dauid.

Iniquos odio habui: ⁊ legem tuã dilexi. Adiutoꝛ ⁊ ſuſceptoꝛ meus es tu: ⁊ in uerbũ tuũ ſuꝑ ſperaui. Declinate a me maligni: ⁊ ſcrutaboꝛ mãdata dei mei. Suſcipe me ſecundũ eloquiũ tuum ⁊ uiuam: ⁊ non confundas me ab expectatiõe mea. Adiuua me ⁊ ſaluus ero: ⁊ meditaboꝛ in iuſtificationibus tuis ſemper. Spreuiſti omnes diſcedentes a iuſticijs tuis: quia iniuſta cogitatio eoꝛum. Preuaricantes reputaui om̄es peccatores terre: ideo dilexi teſtimonia tua. Confige timoꝛe tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui. psalmus dd.

Feci iudiciũ ⁊ iuſticiam: nõ tradas me calumniantibus me. Suſcipe ſeruum tuum in bonum: non calũnientur me ſuperbi. Oculi mei defecerunt ĩ ſalutare tuum: ⁊ in eloquiuꝫ iuſticie tue. Fac cum ſeruo tuo ſecundũ miſericordiam tuam: ⁊ iuſtificationes tuas doce me. Seruus tuus ego ſum: da mihi intellectum ut ſciam teſtimonia tua. Tempus faciendi domĩe: diſſipauerunt legẽ tuam. Ideo dilexi mandata tua: ſuper aurum ⁊ topazion. Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem uiam iniquam odio habui. In diebus dominicis añt. Alleluia. alleluia. alleluia. tempoꝛe paſchali añt. Alleluia. alleluia. all'a. alleluia. Capitulum diebus dominicis ⁊ ferialibus.

Alter alterius onera poꝛtate: ⁊ ſic adimplebitis legem chꝛiſti. ℟. breue in dominicis. In eternum dñe: ꝑmanet ꝟbũ tuũ. ℣. In ſeculũ ſeclĩ: ueritas tua ꝑmãet ℣. Gloꝛia patri. In eternũ dñe. ℣. Dominꝰ regit me: ⁊ nihil mihi deerit. In loco paſcue: ibi me collocauit. In ferialibus dieb⁹ añt. Adiuua me: ⁊ ſaluus ero domine. Capitulũ Alter alterius. ut ſupꝛa ℟m breue. Bñdicam dñm: in õi tẽpoꝛe. ℣. Sẽp laus eius: in oꝛe meo. In õi tẽpoꝛe. ℣. Gloꝛia patri. Bñdicã. ℣. Dñs regit me: ⁊ nihil mihi deerit. In loco paſcue: ibi me collocauit. Ad nonã hy.

Rerum deus tenax uigoꝛ: ĩmotus in te ꝑmanens: lucis diurne tẽpora ſucceſſibus determinãs. Largire clarũ ueſpe: quo uita nuſq̄ꝫ decidat: ſed p̄miũ moꝛtis ſacre: ꝑhēnis inſtet glĩa. Preſta pꝛ piiſſime. añt. ĩ dñicis: ⁊ tp̄e paſchali. All'a. In ferialib⁹ diebus añt. Aſpice ĩ me añt. All'a. psalmus dauid.

Mirabilia teſtimonia tua dñe: ideo ſcrutata ẽ aĩa mea. Declaratio ſermonũ tuoꝝ illũinat: ⁊ ĩtellectũ dat puul'. Os meũ apui ⁊ attraxi ſp̄m: qꝛ mãdata tua ꝺſiderabã. Aſpice ĩ me ⁊ miſerere mei: ſcd̄m iudicium diligẽtiũ nom̄ tuũ

Greſſus meos dirige ſcd̄m eloquiū tuuꝫ: ⁊ ñ dñet̄ mei oīs ĩiuſticia. Redime me a calūnijs hoīuꝫ: ut cuſtodiā mandata tua. Faciē tuā illumia ſup ſeruū tuū: ⁊ doce me iuſtificatiões tuas. Exitus aquarū deduxerūt oculi mei: quia nõ cuſtodierunt legem tuam. pſalmus dauid.

Iuſtus es dñe: ⁊ rectū iudiciū tuū. Mādaſti iuſticiā teſtimõia tua: ⁊ ỽitatem tuā nimis. Tabeſcere me fecit zel⁹ meus: qꝛ obliti ſũt uerba tua ĩimici mei. Ignitū eloquꝫ tuū uehemēter: ⁊ ſeru⁹ tuus dilexit illud. Adoleſcentulus ſuꝫ ego ⁊ ꝯtēptus: iuſtificatiões tuas nõ ſuꝫ oblitus. Iuſticia tua iuſticia in eternū: ⁊ lex tua ueritas. Tribulatio ⁊ āguſtia inueneȓt me: mādata tua meditatio mea eſt. Eqtas teſtimõia tua i eternū: intellectum da mihi ⁊ uiuam. pſalmus dauid.

Clamaui in toto corde exaudi me dñe: iuſtificationes tuas reqram. Clamaui ad te ſaluū me fac: ut cuſtodiam mādata tua. Preueni in maturitate ⁊ clamaui: qꝛ in uerbo tuo ſup ſpaui. Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloqa tua. Vocē meaꝫ audi ſecūdū miſericordiā tuā dñe: ⁊ ſcd̄m iudiciū tuū uiuifica me. Appropinquauerūt ꝑſequētes me iniqtati: a lege autē tua longe facti ſũt. Prope es tu dñe: et ões uie tue ueritas. Initio cognoui de teſtimõijs tuis: qꝛ in eternū fundaſti ea. pſalmus dauid.

Vide hūilitatē meā ⁊ eripe me: qꝛ legē tuā ñ ſū oblit⁹. Iudica iudiciū meū: ⁊ redime me: ꝓpter eloquiū tuum uiuifica me. Lõge a peccatorib⁹ ſalus: qꝛ iuſtificatões tuas nõ exqſierūt. Miſericordie tue multe dñe: ſcd̄m iudiciū tuū uiuifica me. Multi q ꝑſequūtur me ⁊ tribulāt me: a teſtimõijs tuis nõ declinaui. Vidi ꝑuaricātes ⁊ tabeſcebā: qꝛ eloqa tua ñ cuſtodieȓt. Vide qm̄ mādata tua dilexi dñe: i miſericordia tua uiuifica me. Principiū uerboꝝ tuoꝝ ueritas: i eternū oia iudicia iuſticie tue. pſal. dauid.

Principes ꝑſecuti ſũt me gratis: et a uerbis tuis formidauit cor meuꝫ. Letabor ego ſup eloqa tua: ſicut q inuenit ſpolia multa. Iniqtatē odio habui ⁊ abhominatus ſum: legem autem tuaꝫ dilexi. Septies in die laudem dixi tibi: ſuper iudicia iuſticie tue. Pax multa diligentibus legem tuam: ⁊ non eſt ill' ſcādalum. Expectabam ſalutare tuum domine: ⁊ mādata tua dilexi. Cuſtodiuit aīa mea teſtimõia tua: ⁊ dilexit ea uehementer. Seruaui mādata tua: ⁊ teſtimonia tua: quia omnes uie mee in conſpectu tuo. pſalmus dauid.

Appropinquet deprecatio mea in ꝯſpectu tuo dñe: iuxta eloquium tuum da mihi intellectuꝫ. Intret poſtulatio mea in conſpectu tuo: ſecundum eloquiuꝫ tuuꝫ eripe me. Eructabūt labia mea hymnū: cū docueris me iuſtificationes tuas. Pronunciabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua equitas. Fiat manus tua ut ſaluet me: quoniam mandata tua elegi. Concupiui ſalutare tuum domine: ⁊ lex tua meditatio mea eſt. Viuet anima mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabūt me. Erraui ſicut ouis que ꝑijt: quere ſeruū tuum quia mandata tua non ſum oblit⁹.

In dñicis diebus añt. Allā. allā. allā. añt. tēpore paſchali. Allā. allā. allā. allā. Cap̄. diebus dominicis ⁊ ferialibus.

Empti eĩꝫ eſtis ꝑcio magno gl̄ificate: ⁊ portate deū i corpore ueſtro. In dñicis: ℟. breue. Clamaui in toto corde meo. Exaudi me dñe. Iuſtificatiões tuas requiraꝫ. Exaudi. Glīa patri. Clamaui. ℣. Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis pce ſeruo tuo. In ferialibus diebus añt. Aſpice in me ⁊ miſerere mei dñe. Cap̄. Empti eīm eſtis. ut ſupa. In ferialib⁹ diebus ℟. b. Redime me dñe. Et miſerere mei. Pes eīm meus ſtetit i uia recta. Et miſerere mei. Gloria. Redime. ℣. Ab occultis meis munda me domine. ℟. Et ab alieīs parce ſeruo tuo. añt. Deinde dicūtur preces. añt. Clamaui. pſalmus dauid.

Ad dominū cuꝫ tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Dñe liba aiaꝫ meam a labijs iniqs: ⁊ a lingua doloſa.

Quid deṫ tibi aut qd appõatur tibi ad linguā dolosā. Sagitte potētis acute: cū carbōib⁹ ↄ̄solatorijs. Heu me qꝛ icolatus me⁹ ꝑlōgatus ē: hītaui cū hītantibus cedar: multum incola fuit aīa mea. Cū his q oderūt pacē erā pacificus: cū loquebar illis īpugnabāt me gratis. ℣. Clamaui. ꝛ exaudiuit me. añt. Unde ueniet. psalmus dauid.

Leuaui oculos meos ī mōtes: ūde ueniet auxiliū mihi. Auxiliuꝫ meum a dño: qui fecit celū ꝛ terrā. Nō det in cōmotionē pedeꝫ tuū: neqꝫ dormitet qui custodit te. Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet. q custodit isrl'. Dñs custodit te: dñs ꝓtectio tua: sup manū dexteram tuā. Per diē sol nō uret te: neqꝫ luna ꝑ nocte. Dñs custodit te ab õi malo: custodiat aīaꝫ tuā dñs. Dñs custodiat introitū tuū ꝛ exitū tuū: ex hoc nūc ꝛ usqꝫ in seculū. añt. Unde ueniet auxiliū mihi. añt. Alleluia. all'a. all'a. Capitulum.

Benedictus deus ꝛ paṫ dñi nři iesu christi: paṫ misericordiarū ꝛ deus totius ↄ̄solatiõis: q ↄ̄solaṫ nos in omi tribulatione nostra. hymnus.

Immēse celi ↄ̄ditor: q mixta nō cōfunderēt: aque fluenta diuidēs: celum dedisti limitē. Firmās locū celestibus: silqꝫ terre riuulis: ut unda flāmas tēperet: terre solū ń dissipet. Infūde nūc piissime: donū pēnis gr̄e: fraudis noue ne casib⁹: nos error atterat uet⁹. Luceꝫ fides iueniat: sic lumis iubar ferat: ut hec uana cūcta terrat: hāc falsa nulla deprimat. Pꝛ̄a paṫ. ℣. Dirigatur dñe orõ mea. ℟. Sicut incensū in cõspectu tuo. Feria tercia ad uespas añt. In dõuꝫ dñi. añt. Alleluia. psalmus dauid.

Letatus suꝫ i his que dicta sūt mihi: in domū dñi ibim⁹. Stātes erant pedes nři: in atrijs tuis ierl'm. Ierusalē que edificaṫ ut ciuitas: cuius ꝑticipatio eius i id ipm. Illuc eĩm ascēderūt trib⁹ trib⁹ dñi: testimoniū israel ad ↄ̄fitendum nomini dñi. Quia illic sederūt sedes in iudicio: sedes sup domū dauid. Rogate que ad pacē sūt ierl'm: ꝛ abūdantia diligentib⁹ te. Fiat pax ī uirtute tua: ꝛ abundātia in turrib⁹ tuis. Propter fratres meos ꝛ ꝓximos meos: loquebar pacē de te. Propṫ domū dñi dĩ nři: quesiui bõa tibi. añt. In domū dñi letantes ibim⁹. añt. Qui habitas. psalmus dauid.

Ad te leuaui oculos meos: q hītas in celis. Ecce sicut oculi seruorū in mãibus dñoꝝ suoꝝ. Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deum nostrū: donec misereatur nostri. Miserere nostri domĩe miserere nostri: quia multū repleti sumus despectione. Quia multū repleta est aīa nr̃a: opprobrium abūdantibus ꝛ despectio superbis. antiphona. Qui habitas in celis: miserere nobis. antiphona. Adiutoriū nostrum. psalmus dauid.

Nisi quia dñs erat ī nobis dicat nūc israel: nisi quia dñs erat in nobis. Cum exurgerent homines in nos: forte uiuos deglutissent nos. Cuꝫ irasceret furor eoruꝫ in nos: forsitan aqua obsorbuisset nos. Torrentē ꝑtransiuit anima nostra: forsitan ꝑtransisset aīa nr̃a aquaꝫ intolerabilē. Bñdictus dñs q nō dedit nos in captionē dētibus eoꝝ. Anima nr̃a: sicut passer erepta est de laqueo uenantiū. Laque⁹ ↄ̄trit⁹ ē: ꝛ nos libati sumus. Adiutoriū nr̃m ī noĩe dñi: q fecit celū ꝛ trā. ℣. Adiutoriū nr̃m ī noĩe dñi. Benefac domine. psalmus dauid.

Qui ↄ̄fidūt ī dño sicut mōs siō: ń cōmouebiṫ in etnū q hītat in ierl'em. Mōtes ī circuitu ei⁹: ꝛ dñs ī circuitu populi sui: ex hoc nūc ꝛ usqꝫ ī secl'z. Quia nō reliquet dñs uirgā peccatoꝝ sᷣ sortē iustoꝝ: ut ń extēdāt iusti ad iīqtatē man⁹ suas. Bñfac dñe bonis ꝛ rectis corde. Declinātes aūt ī obligatiões: adducet dñs cū opātib⁹ iīqtatē: pax sup isrl'. añt. Bñfac dñe bõis. ꝛ rectis corde. añt. Facti sumus. psalmus dauid.

In ↄ̄uertēdo dñs captiuitateꝫ sion: facti sum⁹ sicut ↄ̄solati. Nūc repletum est gaudio os nostrum: ꝛ lingua nostra exultatione. Tunc dicent inter gentes: magnificauit dominus facere cum eis. Magnificauit dñs facere nobiſcuꝫ: facti ſumus letãtes. Cõuerte dñe captiuitatẽ nr̃am: ſicut torrẽs in auſtro. Qui ſeminãt in lachꝛymis: i exultatiõe metẽt Eũtes ibãt ꝛ flebãt mittẽtes ſemia ſua Veniẽtes aũt ueniẽt cũ exultatiõe: portantes manipulos ſuos. añt. Facti ſumuſ ſicut cõſolati. Alleluia alleluia alleluia alleluia. Cap. Bñdict⁹ deus. ut ſupꝛa. hymn⁹.

Telluris ĩgens ꝯditoꝛ: mũdi ſolũ q eruẽs pulſis aque moleſtijs: trã dediſti imobilẽ. Et germẽ aptũ ꝓferens: fuluis decoꝛa floꝛib⁹: fecũda fructu ſiſteret: paſtũqꝫ gratũ ĩdderet. Mẽtis puſte uulnera: mũda uigoꝛe grẽ: ut facta fletu diluat: motuſqꝫ pꝛauos atterat. Iuſſis tuis obtẽpet: null' malis appꝛoximet: bonis repleri gaudeat: ꝛ moꝛtis actũ neſciat. Pĩa pr̃. ℣. Dirigatur dñe oꝛatio mea. ℟. Sicut incenſũ in cõſpectu tuo. Feria. iiij. ad ueſpas añt. Nõ cõfundẽtur. añt. Alleluia. pſalmus dauid.

Niſi dñs edificauerit domũ: i uanũ laboꝛauerũt q edificãt eã. Niſi dñs cuſtodierit ciuitateꝫ: fruſtra uigilat q cuſtodit eã. Vanũ ẽ uob̃ añ lucẽ ſurgere: ſurgite poſtq̃ꝫ ſederitis q mãducatis panem doloꝛis. Cũ dederit dilectis ſuis ſomnũ: ecce hẽditas dñi filij merces fructus uẽtris. Sicut ſagitte i manu potentis: ita filij excuſſoꝝ. Beat⁹ uir q iplebit deſideriũ ſuũ ex ipſis nõ ꝯfundeť cuꝫ loqueť inimicis ſuis i poꝛta. añt. Nõ cõfundetur dũ loquetur ĩimicis ſuis in poꝛta. añt. Beati omnes: pſalmus dauid.

Beati ões q timẽt dñm: q ãbulant i uijs ei⁹. Laboꝛes manuũ tuaꝝ qa mãducabis: beat⁹ es ꝛ bñ tibi erit. Vxoꝛ tua ſicut uitis abũdãs: i laterib⁹ domus tue. Filij tui ſicut nouelle oliuaꝝ: in circuitu mẽſe tue. Ecce ſic bñdiceť hõ: q timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex ſion: et uideas bõa ierl'm õibus diebus uite tue Et uideas filios filioꝝ tuoꝝ: pacẽ ſup iſrael. añt. Beati ões: qui timẽt dñm. añt. Sepe. pſalmus dauid.

Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: dicat nũc iſrael. Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: ꝛ eiꝫ ñ potuerũt mihi. Supꝛa doꝛſũ meũ fabricauerũt peccatoꝛes: ꝓlõgauerũt iniqtatẽ ſuam. Dñs iuſtus ꝯcidet ceruices peccatoꝝ: ꝯfundãtur ꝛ ꝯuertanť retroꝛſũ ões q oderũt ſion. Fiãt ſicut fenũ tectoꝝ: ꝙ priuſq̃ꝫ euellať exaruit. De quo nõ iplebit manũ ſuã q metet: ꝛ ſinũ ſuũ q manipulos colliget. Et nõ dixerũt q preteribant bñdictio dñi ſup uos: benediximꝰ uobis in noie dñi. añt. Sepe expugnauerunt me a iuuẽtute mea. añt. De profundis. pſalmus dauid.

De ꝓfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi uocẽ meã. Fiãt aures tue intẽdentes: i uocẽ deꝑcatiõis mee. Si iniqtatẽ obſeruaueris dñe: dñe qs ſuſtiebit. Quia apud te ꝓpitiatio ẽ: ꝛ ꝓpter legẽ tuã ſuſtiui te dñe. Suſtiuit aĩa mea in uerbo eius: ſperauit aĩa mea in dño. A cuſtodia matutĩa uſqꝫ ad noctẽ: ſperet iſrael i dño. Quia apud dñm miſericoꝛdia: ꝛ copioſa apud eũ redẽptio. Et ipſe redimet iſrael. ex õibus iniqtatib⁹ ei⁹. añt. De profundis clamaui: ad te dñe. añt. Speret. pſalmus dauid.

Domine nõ eſt exaltatũ coꝛ meũ: neqꝫ elati ſunt oculi mei. Neqꝫ ambulaui i magnis: neqꝫ in mirabilib⁹ ſup me. Si nõ humiliter ſentiebam: ſed exaltaui aĩam meam. Sicut ablactatus ẽ ſuper matrẽ ſuã: ita retributio i aĩa mea Speret iſrael in dño: ex hoc nunc ꝛ uſqꝫ in ſeculum. añt. Speret iſrael in dño. Alleluia alleluia alleluia alleluia. Capitulũ.

Benedictus deus ꝛ pať dñi nr̃i ieſu chꝛiſti: pať miſericoꝛdiarũ: ꝛ deus totius ꝯſolatiõis: q ꝯſolať nos i õi tribulatione nr̃a. ℟. Deo gratias. hymnus.

Celi deus ſanctiſſime: qui lucidum centrũ poli: candoꝛe pingiſ igneo: augens ďcoꝛe lumine. Quarto die qui flameam ſolis rotam conſtituens: lune miniſtrans oꝛdinẽ: uagoſqꝫ curſus ſiderum. Et noctibus uel lumini: direptionis terminum: pꝛimoꝛdijs ꝛ menſium: ſignum dares notiſſimuꝫ. Illumina coꝛ hoiuꝫ: abſterge ſoꝛdes criminũ: reſolue culpe uinculum:euerte moles criminū. Preſta pī. ℣. Dirigatur:oꝛo mea. ℞. Sicut icēſum:in conſpectu tuo. Feria qnta ad ueſperas. añt. Et oīs. añt. Alla. p̄s dd.

MEmento dn̄e dauid:et oīs manſuetudinis eius. Sicut iurauit dn̄o:uotum uouit deo iacob. Si introiero i tabernaculū domus mee:ſi aſcendero i lectum ſtrati mei. Si dedero ſōnū oculis meis:et palpebris meis dormitationē. Et requiem tēporibus meis:donec īueniam locū dn̄o:tabernaculum deo iacob. Ecce audiuimus eū in ephrata:inuenimus eū in cāpis ſilue. Introibimꝰ in tabernaculū eius:adoꝛabimus i loco ubi ſteterūt pedes eius. Surge dn̄e i requiem tuaꝫ:tu et arca ſanctificatiōis tue. Sacerdotes tui induantur iuſtitiam:et ſancti tui exultēt. Propť dauid ſeruū tuum:nō auertas faciem chriſti tui. Iurauit dn̄s dauid ueritatē et non fruſtrabiť eum:de fructu uētris tui ponā ſup ſedeꝫ tuā. Si cuſtodierint filij tui teſtamentū meū:et teſtimonia mea hec que docebo eos. Et filij eoꝝ uſqꝫ in ſeculū:ſedebūt ſuper ſedem tuam. Qm̄ elegit dn̄s ſion elegit eam in habitationē ſibi. Hec reqes mea in ſeculū ſeculi:hic habitabo qm̄ elegi eam. Viduam eius benedicēs bn̄dicam:paupes eius ſaturabo panibus. Sacerdotes eius induā ſalutari:et ſācti eius exultatiōe exultabunt. Illuc ꝓducā coꝛnu dauid:paraui lucernaꝫ chriſto meo. Inimicos eius iduā ꝯfuſiōe:ſup ipſū effloꝛebit ſāctificatio mea. añt. Et oīs manſuetudinis eius. añt. Ecce q̄ꝫ bonū. pſalmus dauid.

ECce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocundū:habitare fratres i unū. Sicut unguentū i capite:qd̕ deſcendit i barbā barbam aaron. Qd̕ deſcendit i oꝛam ueſtimēti eiꝰ:ſicut ꝛos hermon q deſcendit i mōtem ſion. Qm̄ illic mandauit dn̄s benedictionē et uitam:uſqꝫ in ſeculum. añt. Ecce q̄ꝫ bonum:⁊ q̄ꝫ iocundum. pſalmus dauid.

ECce nunc benedicite dn̄m:omnes ſerui dn̄i. Qui ſtatis i domo dn̄i:in atrijs domꝰ dei nr̄i. In noctibus extollite manus ueſtras in ſācta:⁊ benedicite dn̄m. Benedicat te dn̄s ex ſion:qui fecit celum et terrā. añt. Omnia. p̄s dd.

LAudate nomen dn̄i:laudate ſerui dn̄m. Qui ſtatis in domo dn̄i:in atrijs domus dei nr̄i. Laudate dn̄ꝫ quia bonus dominus:pſallite nomini eiꝰ quoniam ſuaue. Quoniam iacob elegit ſibi dominus:iſrael in poſſeſſionē ſibi. Quia ego cognoui ꝙ magnus eſt dominus:⁊ deus noſter pꝛe omnibus dijs. Omnia quecunqꝫ uoluit dominus fecit in celo ⁊ in terra:in mari ⁊ in omnibus abyſſis. Educēs nubes ab extremo terre:fulgura i pluuiam fecit. Qui pꝛoducit uētos de theſauris ſuis:qui percuſſit primogenita egypti:ab homine uſqꝫ ad pecus. Et miſit ſigna ⁊ pꝛodigia in medio tui egypte:in pharaonē ⁊ i omnes ſeruos eius. Qui ꝑcuſſit gētes multas:⁊ occidit reges foꝛtes. Seō regē amoꝛreoꝝ ⁊ og regē baſan:⁊ oīa regna chanaā. Et dedit terrā eoꝝ hereditateꝫ:hereditatē iſrael pplo ſuo. Dn̄e nomen tuū in eternū:dn̄e memoꝛiale tuū i generatione ⁊ generationē. Quia iudicabit dn̄s pplm ſuū:⁊ in ſeruis ſuis deꝑcabitur. Simulacra gētiū argentū ⁊ auꝝ:opa manuū hoīuꝫ. Os hn̄t ⁊ nō loquent:oculos hn̄t ⁊ nō uidebūt. Aures hn̄t ⁊ non audiēt:neqꝫ eim ē ſpˢ in oꝛe ipſoꝝ. Similes illis fiāt q faciunt ea:⁊ ōes q ꝯfidunt in eis. Domus iſrl̕ benedicite dn̄o:domꝰ aaron bn̄dicite dn̄o. Domus leui bn̄dicite dn̄o:q timetis dn̄m bn̄dicite dn̄o. Bn̄dictꝰ dn̄s ex ſion:q habitat in ieruſalē. añt. Oia q̄cunqꝫ uoluit dn̄s fecit. añt. Qm̄. p̄s dauid.

COnfitemini dn̄o qm̄ bonꝰ:qm̄ in ſclꝫ mīa eiꝰ. Confitemini deo:deoꝝ. Cōfitemini domino:dominoꝝ. Qui facit mirabilia magna:ſolus. Qui fecit celos:i intellectu. Qui firmauit terram:ſup aquas. Qui fecit lumiaria:magna. Solem:i poteſtatem diei. Lunā ⁊ ſtellas:in poteſtatem noctis. Qui percuſſit egyptum:cū primogenitis eoꝝ. Qui eduxit iſrael:de medio eorū. In manu potenti:⁊ bꝛachio excelſo. Qui diuiſit mare rubrũ ĩ diuiſiones. Et eduxit iſrael: ꝑ medium eiꝰ. Et excuſſit pharaonẽ ⁊ uirtutẽ eius: ĩ mari rubro. Qui traſduxit pp̄lm ſuũ: ꝑ deſertũ. Qui percuſſit: reges magnoſ. Et occidit: reges fortes. Seon: regẽ amorreoꝝ.. Et og: regez baſan. Et oĩa regna: chanaã. Et dedit terram eorum: hereditatez. Hereditatẽ iſrael: ſeruo ſuo. Quia ĩ humilitate nr̃a: memor fuit nr̃i. Et r̄demit nos: ab ĩimicis nr̃is. Qui dat eſcã omni carni. Cõfitemini deo: celi. Cõfitemini dño dñorum: qm̃ in eternũ mĩa eius. añt. Qm̃ in eternũ: miſericordia eius. añt. Hymnum cantate. pſalmus dauid.

Super flumina babylonis illic ſedimus ⁊ fleuimꝰ: duz recordaremur tui ſion. In ſalicibus in medio eius: ſuſpendimꝰ organa nr̃a. Quia illic interrogauerunt nos: q captiuos duxerunt nos uerba cantionum. Et qui abduxerunt nos: hymnũ cantate nobis de cãticis ſion. Quomodo cantabimꝰ canticũ dñi in terra aliena: Si oblitus fuero tui ieruſalez: obliuioni det̃ dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: ſi non meminero tui. Si non ꝓpoſuero tui ieruſalem: ĩ principio letitie mee. Memor eſto dñe filioꝝ edon: ĩ die ieruſalẽ. Qui dicunt exinanite: exinanite uſqȝ ad fũdamentum ĩ ea. Filia babylonis miſera: beatus qui retribuet tibi retributionẽ tuam: quaz retribuiſti nobis. Beatus qui tenebit: ⁊ allidet paruulos ſuos ad petram. añt. Hymnũ cantate nobis: d̾ canticis ſion. añt. Alleluia alleluia alleluia. Caplm. Benedictus deus. ut ſupra hymnus..

Magne deus potẽtie: qui ex aq̄s ortum genus: partim remittis gurgiti: partim leuas in aerea. Dimerſa lymphis ĩprimens: ſubiecta celis irrogãs: ut ſtirpe una prodita: diuerſa rapiant loca. Largire cunctis ſeruulis: quos mũdat unda ſanguis: neſcire lapſus criminum: nec ferre mortis tedium. Ut culpa nllꝫ deprimat: nullũ leuet iactantia: eliſa mẽs ne ꝯcidat: elata mẽs ne corruat. Preſta pater. ℣. Dirigatur: oꝛ̄o mea. ℟. Sicut incẽſum: in ꝯſpectu tuo. Feria ſexta ad ueſpas. añt. In conſpectu. añt. Alla: pſalmus dd.

Confitebor tibi dñe ĩ toto corde meo: qm̃ audiſti uerba oris mei. In ꝯſpectu angeloꝝ pſallã tibi: adorabo ad templum ſanctũ tuũ: ⁊ cõfitebor nomini tuo. Super miſericordia tua ⁊ ueritate tua: qm̃ magnificaſti ſuper omne nomen ſanctũ tuum. In quacũqȝ die ĩuocauero te exaudi me: multiplicabis ĩ aĩa mea uirtutez. Confiteant̃ tibi dñe omnes reges terre: qꝛ audierũt oĩa uerba oris tui. Et cantẽt in uijs dñi: qm̃ magna eſt gloria dñi. Qm̃ excelſus dñs ⁊ humilia reſpicit: ⁊ alta a longe cognoſcit. Si ãbulauero in medio tribulatiõis uiuificabis me: ⁊ ſuper irã inimicorum meoꝝ extendiſti manum tuã: ⁊ ſaluuz me fecit dextera tua. Dominus retribuet pro me: dñe ſericordia tua in ſeculum: opera manuũ tuaꝝ ne deſpicias. añt. In conſpectu angeloꝝ: pſallaz tibi deus meꝰ. añt. Dñe. pſ dd.

Domine probaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ⁊ reſurrectionez meam. Intellexiſti cogitationes meas de longe: ſemitam meã ⁊ funiculum meum inueſtigaſti. Et omnes uias meas preuidiſti: quia nõ eſt ſermo in lingua mea. Ecce dñe tu cognouiſti oĩa nouiſſima et antiqua: tu formaſti me: et poſuiſti ſuper me manum tuaz. Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me: ꝯfortata ẽ et non potero ad eã. Quo ibo a ſpu tuo: et quo a facie tua fugiam: Si aſcendero in celum tu illic es: ſi deſcẽdero in infernũ ades. Si ſumpſero pẽnas meas diluculo: et habitauero ĩ extremis maris. Et enim illuc manꝰ tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Et dixi forſitan tenebre conculcabũt me: ⁊ nox illuminatio mea in delicijs meis. Quia tenebre non obſcurabuntur a te: ⁊ nox ſicut dies illuminabitur: ſicut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumen eius. Quia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de utero matris mee. Confitebor tibi quia terribilit̃ magnificatus es: mirabilia opera tua ⁊ aĩa mea cognoſcet nimis. Nõ ẽ occultatũ os meum a te ꝙ feciſti ĩ occulto: ⁊ ſubſtãtia mea in inferioribus terre. Imperfectum meum uiderunt oculi tui: ⁊ in libro tuo õẽs ſcribentur: dies formabuntur et nemo ĩ eis. Mihi autẽ nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatꝰ ẽ principatus eorum. Dinumerabo eos: ⁊ ſuper arenã multiplicabuntur: exurrexi ⁊ adhuc ſum tecum. Si occideris deus peccatores: uiri ſanguinum declĩate a me. Quia dicitis in cogitatione: accipiant in uanitate ciuitates ſuas. Nonne qui oderunt te dñe oderam: ⁊ ſuper ĩmicos tuos tabeſcebã. Perfecto odio oderã illos: ⁊ inimici facti ſt̃ mihi. Proba me deus ⁊ ſcito cor meum: interoga me ⁊ cognoſce ſemitas meas. Et uide ſi uia iniquitatis in me eſt: ⁊ deduc me in uia eterna. añt. Dñe probaſti me: ⁊ cognouiſti me. añt. A uiro iniquo. pſalmus dd.

Eripe me dñe ab homine malo: a uiro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniqtates in corde: tota die conſtituebant prelia. Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentes: uenenum aſpidum ſub labijs eorum. Cuſtodi me dñe de manu peccatoris: ⁊ ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitauerunt ſupplantare greſſus meos: abſconderunt ſuperbi laqueum mihi. Et funes extenderunt ĩ laqueum: iuxta iter ſcandalum poſuerunt mihi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe uocem deprecationis mee. Dñe domine uirtus ſalutis mee: obumbraſti ſuper caput meum in die belli. Nõ tradas me dñe a deſiderio meo peccatori: cogitauerunt ꝯtra me ne dereliquas me ne forte exaltentur. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipſoꝝ operiet eos. Cadent ſuper eos carbones: in ignem deijcies eos: in miſerijs non ſubſiſtent. Vir linguoſus non dirigetur ĩ terra: uirum iniuſtũ mala capient ĩ interitu. Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis: ⁊ uindictam pauperum. Veruntamen iuſti confitebũtur nomini tuo: ⁊ habitabũt recti cum uultu tuo. añt. A uiro ĩiquo liba me dñe. añt. Dñe clamaui. pſ dd.

Domine clamaui ad te exaudi me: intende uoci mee cum clamauero ad te. Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: eleuatio manuum mearum ſacrificium ueſpertinum. Pone domine cuſtodiam ori meo: ⁊ hoſtiũ circunſtantie labijs meis. Non declines cor meum in uerba malicie: ad excuſandas excuſationes ĩ peccatis. Cum hominibus operantibus iniquitatem: ⁊ nõ communicabo cum electis eorꝫ. Corripiet me iuſtus ĩ miſericordia ⁊ increpabit me: oleum autem peccatoris non impiguet caput meum. Quoniam adhuc ⁊ oratio mea in beneplacitis eorum: abſorti ſunt iuncti petre iudices eorũ. Audient uerba mea quoniam potuerunt: ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſuꝑ terrã. Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecus ĩfernũ: quia ad te domine domine oculi mei: in te ſperaui non auferas animam meam. Cuſtodi me a laqueo quem ſtatuerunt mihi: ⁊ a ſcandalis operantium iniquitatem. Cadent in retiaculum eius peccatores: ſingulariter ſum ego donec tranſeam. añt. Domine clamaui ad te: exaudi me. añt. Portio mea domine. pſalmꝰ dauid.

Voce mea ad dominũ clamaui: uoce mea ad dominũ deprecatus ſũ. Effundo in conſpectu eius orationem meam: ⁊ tribulationem meam ante ipm pronuncio. In deficiendo ex me ſpiritum meum: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas. In uia hac qua ambulabaꝫ: abſcõderunt ſuperbi laqueum mihi. Conſid̄rabam ad dexteram ⁊ uidebam: ⁊ non erat qui cognoſceret me. Perijt fuga a me: ⁊ non eſt qui requirat animam meã. Clamaui ad te domine: dixi tu es ſpes mea: portio mea in terra uiuẽtium. Intẽde ad deprecationem meam: quia humiliatus ſum nimis. Libera me a perſequentibus me: quia confortati ſunt ſuper me. Educ de cuſtodia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expetant iuſti donec retribuas mihi. añt. Alleluia alleluia alleluia. añt. Portio mea domine: ſit in terra uiuentium. hymnus.

PLaſmator hominis deus: qui cũcta ſolus ordinans: humum iubes producere: reptantis ⁊ fere genus. Qui magna rerum corpora: dictu iubentis inuida: ut ſeruiant per ordinem: ſubdens đdiſti homini. Repelle a ſeruis tuis: quicquid per immundiciam: aut moribus ſe ſuggerit: aut actib⁹ ſe interſerit. Da gaudiorum premia: da gratiarum munera: diſſolue litis uincula: aſtringe pacis federa. Preſta pater. ℣. Dirigatur domine: oratio mea. ℟. Sicut incenſum: in conſpectu tuo. Ad magnific. añt. Depoſuit potentes: ſanctos perſequẽtes: ⁊ exaltauit humiles: chriſtum confitẽtes. Sabbato ps. Magnificat añt. Alleluia. añt Benedictus. ps.

BEnedictus dñs deus me⁹ q docet man⁹ meas ad prelium: ⁊ digitos meos ad bellum. Miſericordia mea et refugium meum: ſuſceptor meus ⁊ liberator meus. Protector meus ⁊ in ip̃o ſperaui: qui ſubdis populum meuꝫ ſub me. Domine quid eſt homo quia innotuiſti ei: aut filius hoĩs quia reputas eum. Homo uanitati ſimilis factus eſt: dies eius ſicut umbra pretereunt. Domine inclina celos tuos ⁊ deſcende: tange mõtes ⁊ fumigabunt. Fulgura coruſcationem ⁊ diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas ⁊ conturbabis eos. Emitte manum tuam de alto: eripe me ⁊ libera me de aquis multis: ⁊ de manu filiorum alienorum. Quorum os locutuꝫ eſt uanitatẽ: ⁊ dextera eorum dextera iniqtatis. Domine canticum nouum cantabo tibi: in pſalterio đcachordo pſallam tibi. Qui das ſalutem regibus: qui redemiſti dauid ſeruum tuum: de gladio maligno eripe me. Et erue me đ manu filiorum alienorum: quorum os locutum eſt uanitatem: ⁊ dextera eoruꝫ dextera iniquitatis. Quorum filij ſicut nouelle plantatões: in iuuentute ſua. Filie eorum compoſite: circũornate ut ſilitudo templi. Prõptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud. Oues eorum fetoſe abundantes in egreſſibus ſuis: boues eorum craſſe. Non eſt ruina macerie: neqꝫ tranſitus: neqꝫ clamor i plateis eorum. Beatum dixerunt populum cui hec ſunt: beatus populus cuius dominus deus eius. añt. Benedictus dominus deus meus. añt. Per ſingulos dies. pſalmus dauid.

EXaltabo te deus meus rex: ⁊ benedicam nomini tuo in ſeculum ⁊ in ſeculum ſeculi. Per ſingulos dies bñdicam tibi: ⁊ laudabo nomen tuum i ſeculum ⁊ i ſeculum ſeculi. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius non eſt finis. Generatio ⁊ generatio laudabit opera tua: ⁊ potentiam tuã pronunciabunt. Magnificentiaꝫ glorie ſanctitatis tue loquẽtur: ⁊ mirabilia tua narrabunt. Et uirtutem terribilium tuorum dicent: ⁊ magnitudinem tuam narrabunt. Memoriam abundantie ſuauitatis tue eructabunt: ⁊ iuſtitia tua exultabũt. Miſerator ⁊ miſericors dominus: patiens ⁊ multum miſericors. Suauis dominus uniuerſis: ⁊ miſerationes eius ſuper omnia opera eius. Confiteantur tibi domine omnia opera tua: ⁊ ſãcti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent: ⁊ potentiam tuam loquentur. Ut notam faciant filijs hominum potentiã tuam: ⁊ gloriam magnificentie regni tui. Regnum tuum regnum omnium ſeculorum: ⁊ dominatio tua in omni generatione ⁊ generationem. Fidelis domin⁹ in omnibus uerbis ſuis: ⁊ ſanctus i omnibus operibus ſuis. Alleuat domin⁹ omnes qui corruunt: ⁊ erigit omnes eliſos. Oculi omnium in te ſperant domine: ⁊ tu das eſcam illorum i tempore opportuno. Aperis tu manum tuaꝫ: ⁊ imples omne animal benedictione. Iuſtus dominus i omnibus uijs ſuis: ⁊ ſãctus in omnib⁹ opib⁹ ſuis. Prope ẽ dñs õibus inuocãtibus eũ: õib⁹ inuocantib⁹ eũ in ueritate. Voluntatẽ timentiũ ſe faciet: ⁊ deprecationem eorum exaudiet: ⁊ ſaluos faciet eos. Cuſtodit dominus omnes diligẽtes ſe: ⁊ omnes peccatores diſperpet. Laudatiõem domini loquetur os meũ: ⁊ benedicat omnis caro nomini ſancto eius: in ſeculum ⁊ in ſeculuꝫ ſeculi. **añt.** Per ſingulos dies benedicaȝ te domine. **añt.** Laudabo. **pſalmus dauid.**

Lauda anima mea dominũ: laudabo dominum in uita mea: pſallam deo meo q̄ȝdiu fuero. Nolite confidere in principibus: in filijs hominum in quibꝰ nõ ē ſalus. Exibit ſpiritus eius ⁊ reuertetur in terram ſuam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum. Beatus cuius deus iacob adiutor eius: ſpes eius in domino deo ipſius qui fecit celũ ⁊ terram: mare ⁊ omnia que in eis ſunt. Qui cuſtodit ueritatem in ſeculuȝ: facit iudicium iniuriam patientibus: dat eſcã eſurientibus. Dominus ſoluit cõpeditos: dominus illuminat cecos. Dominus erigit eliſos: dominus diligit iuſtos. Dñs cuſtodit aduenas: pupillũ ⁊ uiduam ſuſcipiet ⁊ uias peccatorũ diſperdet. Regnabit dñs in ſecula deꝰ tuus ſion: ĩ omni generatione ⁊ generationem. **añt.** Laudabo deum meum in uita mea. **ãtiphona.** Deo noſtro. **pſalmus dauid.**

Laudate dominũ quoniaȝ bonus eſt pſalmus: deo noſtro ſit iocũda decoraq̄ȝ laudatio. Edificans ieruſalē dominus: diſperſiones iſraelis cõgregabit. Qui ſanat cõtritos corde: ⁊ alligat contritiones eorum. Qui numerat ml'titudinem ſtellarum: ⁊ omnibus eis nomina uocat. Magnus dominus noſter ⁊ magna uirtus eius: ⁊ ſapientie eius nõ eſt numerus. Suſcipiens mãſuetos dominus: humilians autem peccatores uſq̄ȝ ad terram. Precinite domino in cõfeſſione: pſallite deo noſtro in cythara. Qui operit celum nubibus: ⁊ parat terre pluuiam. Qui producit in mõtibus fenum: ⁊ herbam ſeruituti hoīum. Qui dat iumētis eſcam ipſorum: ⁊ pullis coruorum inuocantibus eum. Non in fortitudine equi uoluntatem habebit: nec ĩ tibijs uiri beneplacitum erit ei. Bñplacitum eſt domino ſuper timentes eum: ⁊ in eis qui ſperant ſuper miſericordia eiꝰ. **añt.** Deo noſtro iocunda ſit laudatio. **añt.** Lauda. **pſalmus dauid.**

Lauda ieruſalem dominum: lauda deum tuum ſion. Quoniam cõfortauit ſeras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te. Qui poſuit fines tuos paceȝ: et adipe frumenti ſaciat te. Qui emittit eloquium ſuum terre uelociter currit ſermo eius. Qui dat niuem ſicut lanaȝ nebulam ſicut cinerem ſpargit. Mittit criſtallum ſuam ſicut bucellas: ante faciem frigoris eius qs ſuſtinebit: Emittet uerbum ſuum ⁊ lique faciet ea: flabit ſpiritꝰ eius ⁊ fluent aque. Qui annunciat uerbum ſuum iacob: iuſtitias ⁊ iudicia ſua iſrael. Non fecit taliter omni nationi: et iudicia ſua nõ manifeſtauit eis. **añt.** Lauda ieruſalem dñm. **añt.** Alleluia: alleluia: alleluia. **hymnus.**

O Lux beata trinitas: ⁊ pricipalis unitas: iam ſol recedit igneus: infunde lumen cordibus. Te mane laudum carmine: te d̓precemur ueſperi: te noſtra ſupplex gloria: per cuncta laudet ſecula. Deo patri ſit gloria. **℣.** Ueſpertia oratio: aſcendat ad te dñe. **℟.** Et deſcendat ſup nos mĩa tua. **Ad completoriuȝ añt.** Miſereꝛ̄. **In paſchate añt.** Alleluia. **ps.**

Cum inuocarem exaudiuit me deꝰ iuſtitie mee: in tribulatione dilataſti mihi. Miſerere mei: ⁊ exaudi orationem meam. Filij hoīuȝ uſq̄ȝquo graui corde: ut q̄d diligitis uanitatē ⁊ queritis m̄datiũ. Scitote q̄m mirificauit dñs ſãctũ ſuũ: dñs exaudiet me cuȝ clamauero ad eum. Iraſcimi ⁊ nolite peccare que dicitis in cordibus ur̄is: ⁊ in cubilibꝰ ueſtris compungimini. Sacrificate ſacrificium iuſtitie ⁊ ſperate in dño: mlti dicũt quis oſtendit nobis bona. Signatuȝ ē ſuper nos lumē uultus tui dñe: dediſti letitiam ĩ corde meo. A fructu frumēti uini ⁊ olei ſui: multiplicati ſunt. In pace in id ipſũ: dormiã ⁊ requieſcaȝ. Qm̄ tu dñe ſingularit̄ in ſpe: cõſtituiſti me. **ps.**

In te dñe ſperaui non ꝯfundar in eternuȝ: in iuſtitia tua liba me. Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me. Eſto mihi in deum protectoreȝ ⁊ in domum refugij: ut ſaluuȝ me facias. Qm̄ fortitudo mea ⁊ refugiuȝ meuȝ es tu: ⁊ ꝓpter nomen tuum deduces me et enutrieſ me. Educes me ď laqueo quē abſconderunt mihi: qm̄ tu es protector meus. In manus tuas commendo ſpiritum meum: redemiſti me dn̄e deus ueritatis. pſalmus dauid.

Qui habitat in adiutorio altiſſimi: i protectione dei celi commorabit. Dicet dn̄o ſuſceptor meus es tu ⁊ refugium meum: deus meus ſperabo in eū. Qm̄ ipſe liberauit me de laqueo uenātium: ⁊ a uerbo aſpero. Scapulis ſuis obumbrabit tibi: ⁊ ſub pennis eius ſperabis. Scuto circūdabit te ueritas eius: nō timebis a timore nocturno. A ſagitta uolante in die: a negocio perambulāte in tenebris: ab incurſu ⁊ demōio meridiano. Cadent a latere tuo mille: ⁊ decem milia a dextris tuis: ad te autem nō appropinquabit. Veruntamen oculis tuis conſiderabis: ⁊ retributioneꝫ peccatorum uidebis. Qm̄ tu es dn̄e ſpes mea: altiſſimum poſuiſti refugiū tuū. Non accedet ad te malum: ⁊ flagellum nō appropiquabit tabernaculo tuo. Qm̄ angelis ſuis mandauit de te: ut cuſtodiant te ī omnibus uijs tuis. In manibꝰ portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Super aſpidem ⁊ baſiliſcum ambulabis: ⁊ conculcabis leonem ⁊ draconem. Qm̄ in me ſperauit liberabo eum: protegam euꝫ qm̄ cognouit nomen meum. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiam eum cum ipſo ſum in tribulatione: eripiam eum ⁊ glorificabo eū. Longitudine dierum replebo euꝫ: ⁊ oſtendā illi ſalutare meum. pſalmus dauid.

Ecce nunc benedicite dominū: omnes ſerui domini. Qui ſtatis ī domo domini in atrijs domus dei noſtri. In noctibus extollite manus ueſtras ī ſancta: ⁊ benedicite dominuꝫ. Benedicat te dominus ex ſion: qui fecit celum ⁊ terram. an̄. Miſerere mihi dn̄e: ⁊ exaudi orationeꝫ meā. Tempore paſchali an̄. Alleluia: alleluia: alleluia: alleluia. hymnus.

Te lucis ante terminum: rerum creator poſcimꝰ: ut ſolita clemētia: ſis ꝓſul ad cuſtodiā. Procul recedant ſōnia ⁊ noctium fantaſmata: hoſtēqꝫ noſtrum comprime: ne polluātur corpora. Preſta pater omnipotens: per ieſum chriſtū dominum: que tecum in perpetuum: regnat cum ſancto ſpiritu. amen. Ad nunc dimittis dicitur an̄. Salua nos. p̄s.

Nunc dimittis ſeruū tuū dn̄e ſcd̄m uerbū tuū in pace. Quia uiderūt oculi mei: ſalutare tuū. Qď paraſti ante faciem omnium populorū. Lumen ad reuelationem gentium: ⁊ gloriam plebis tue iſrael. Deinde dicitur an̄. Salua nos domine uigilantes: cuſtodi nos dormientes: ut uigilemus cum chriſto: ⁊ requieſcamus in pace. Deinde dicitur oratio. Viſita q̄s. ꝑ ut ſuo in loco notatum eſt in oct. ephie.

Hymni per totum annum dicuntur ſingula prout in ſingulis locis ad notatū ē. In prima dominica de aduentu ad ueſperas hymnus.

Conditor alme ſyderum eterna lux credentium: chriſte redemptor omnium exaudi preces ſupplicum. Qui ꝯdolens interitu mortis perire ſeculuꝫ ſaluaſti mundum lāguidum: donās reis remedium. Vergente mundi ueſpere: uti ſponſus de thalamo: egreſſus honeſtiſſima: uirginis matris clauſula. Cuius forti potentie: genu curuantur omnia: celeſtia tereſtria: nutu fatētur ſubdita. Te deprecamur agie: uenture iudex ſeculi: ꝯſerua nos in tēpore: hoſtis a telo perfidi. Laus honor uirtus gloria: deo pr̄i ⁊ filio: ſancto ſimul paraclito: in ſeculorum ſecula. amen. Ad nocturnum hymnus.

Verbum ſupnuꝫ ꝓdiens a pr̄e olim exiens: ꝗ natus orbi ſubuenis: curſu decliui tp̄ris. Illumina nūc pectora: tuoqꝫ amore ꝯcrema: audito ut p̄conio ſint pulſa tandem lubrica. Iudexqꝫ cū poſt aderis: rimari facta pectoris: reddēs uicem ꝓ additis: iuſtiſqꝫ regnuꝫ ꝓ bōis. Non demū artemur: malis ꝓ qualitate criminis: ſꝫ cum beatis cōpotes: ſimꝰ perennes celibes. Laus ho. Ad lauďs hy.

Vox clara ecce ītonat: obſcura queqꝫ increpat: pellant̄ eminꝰ ſomnia:

ab ethere christus ꝓmicat. Mens iã resurgat torpida: que ſorde extat ſautia: ſydus refulget iam nouũ ut tollat om̃e noxium. E ſurſũ agnus mittit̃: laxare gratis debitum: om̃s ꝓ indulgentia uocem demus cũ lachrymis. Secundo ut cuz fulſerit: mundũqꝫ horror cinxerit: non ꝓ reatu puniat: ſed pius nos tunc ꝓtegat. Laus.

In natiuitate dñi ad ueſpas.

Christe redẽptor oĩum: ex patre patris unice: ſolus ante principiuz natus ineffabiliter. Tu lumen tu ſplendor patris: tu ſpes ꝑennis oĩum: intẽde quas fundunt preces: tui ꝑ orbez famuli. Memento ſalutis auctor: q̃d nr̃i quondã corporis: ex illibata uirgine naſcendo formã ſumpſeris. Sic preſẽs teſtatur dies: currens ꝑ anni circulũ ꝙ ſolus a ſede pr̃is: mundi ſalus adueneris. Hunc celũ terra hunc mare: hũc omne quod in eis ẽ: auctorem aduentus tui: laudat: exultans cantico. Nos quoqꝫ qui ſancto tuo: redempti ſanguine ſumꝰ: ob diem natalis tui hymnum nouum cõcinimus. Gloria tibi dñe: qui natus es de uirgine cum pr̃e ſancto ſp̃u in ſempiterna ſecula. amẽ.

In die natiuitatis ad laudes hymnus.

A Solis ortꝰ cardine: ad uſqꝫ terre limitem: christũ canamus pricipem natũ maria uirgine. Beatꝰ auctor ſecli: ſeruile corpus iduit: ut carne carnẽ liberans: ne ꝑderet quos ꝯdidit. Caſte parẽtis uiſcera: celeſtis intrat gr̃a: uent̃ puelle baiulat: ſecreta que nõ nouerat. Domus pudici pectoris: tẽplũ repẽte fit dei: intacta neſciens uirũ uerbo ꝯcepit filiuz. Enixa eſt puerꝑa: quem gabriel p̃dixerat: quem mr̃is aluo geſtiens clauſus ioannes ſẽſerat. Feno iacere ꝑtulit: p̃ſepe non abhorruit: paruoqꝫ lacte paſtus ẽ: per quem nec ales eſurit. Gaudet chorus celeſtium: ⁊ angeli canunt deo: palãqꝫ fit paſtoribus: paſtor creator omniũ. Gloria tibi domine.

In epiphanie domini ad ueſperas hymnus.

Hoſtis herodes impie: christum uenire quid times: non eripit mortalia: qui regna dat celeſtia. Ibant magi q̃ꝫ uiderant: ſtellam ſequentes preuiam. lumen requirunt lumine: deum fatentur muner̃. Lauacra puri gurgitis: celeſtis agnus attigit: peccata que non detulit: nos abluendo ſuſtulit. Nouum genus potentie: aque rubeſcunt hydrie: uinũqꝫ iuſſa fũdere: mutauit unda originẽ. Gloria tibi domine: qui apparuiſti hodie cũ patre ſancto ſpiritu i ſempiterna ſecula.

In quadrageſima in ferialibus diebus a primo ſabbato quadrageſime uſqꝫ ad ſextam feriam ante dominicam de paſſione ad ueſperas hymnus.

Audi benigne cõditor: noſtras preces cum fletibus: in hoc ſacro ieiunio: fuſas quadragẽario. Scrutator alme cordium: infirma tuſcis uirium: ad te reuerſis exhibe: remiſſiõis gratiã. Multum quidem peccauimus: ſed parce confitentibus ad laudem tui nominis: confer medellaz languidis. Sic corpus extra conteri: dona per abſtinentiam: ieiunet ut mens ſobria: a labe prorſus criminum. Preſta beata trinitas: cõcede ſimplex unitas: ut fructuoſa ſint tuis: ieiuniorum munera. amen.

Prima dominica quadrageſime ad nocturnum hymnus.

Ex more docti miſtico: ſeruemꝰ hoc ieiunium: deno dierũ circulo: ducti quater notiſſimo. Lex ⁊ ꝓphete primitus: hoc pretulerunt poſt modũ: christus ſacrauit oĩum: rex atqꝫ factor tꝑoꝝ. Utamur ergo parcius: uerbis cibis et potibus: ſõno iocis ⁊ arcius: perſtemus i cuſtodia. Uitemꝰ aũt peſſima: que ſubruunt m̃tes uagas: nullũqꝫ demus callidi: hoſtis locuz tyrannidi. Dicamꝰ ões cernui: clamemꝰ atqꝫ ſinguli: ploremus añ iudicem: flectamꝰ iram uīdicẽ. Nr̃is malis offendimꝰ: tuã des clementiã: effũde nobis de ſup: remiſſor indulgentiam. Memẽto q̃d ſumus tui: licet caduci plaſmatis: ne des honorem nois: tui p̃camur alt̃. Laxa malũ q̃d fecimꝰ: auge bonuz q̃d poſcimus: placere quo tandẽ tibi poſſumꝰ hic ꝑpetim. Pr̃a beata. Ad laud̃s

Iam christe ſol iuſtitie: m̃tis dehiſcant tenebre: uirtutũ ut lux redeat:

terris diē cum reparas. Dās tp̄s acceptabile. ⁊ penitēs cor tribue: conuertat ut benignitas: quos longa ſuffert pietas. Quidāqꝫ penitentie da ferre q̄ꝫuis grādium: maiore tuo munere: quo demptio ſit criminum. Dies uenit dies tua: ī qua reflorent oīa: letemur in hanc ut tue: per hanc reducti gr̄e. Te rerū uniuerſitas: clemens adoret trinitas: ⁊ nos noui perueniam: nouū canamus canticuꝫ. amen.

Dñica prima quadrageſime ⁊ dicit̄ diebus dñicis uſqꝫ ad dñicam de paſſione.

AUres ad nr̄as: deitatis preces: d̄s inclina: pietate ſola: ſupplicuꝫ uota: ſuſcipe p̄camur: famuli tui. Reſpice clemens: ſolio de ſancto: uultu ſereno: lāpades illuſtra: lumine tuo: tenebras depelle: pectori nr̄o. Crimia laxa: pietate ml̄ta: ablue ſordes: uincula diſrumpe: parce peccatis: releua iacentes: dextra tua. Te ſine tetro: mergimur ꝓfundo: labimur alta ſceleris ſubunda: brachio tuo: trahamur ad clara: ſydera celi. Chriſte lux uera: bonitas ⁊ uita: gaudiū mundi: pietas īmenſa: qui nos a morte: roſeo ſaluaſti ſanguine tuo. Inſere tuū petimus amorē: mentib⁹ nr̄is fidei retunde: lumen eternū: caritatis auge dilectionem. Tu nobis dona fontē lachrymarum: ieiuniorum fortia miſtra: uitia carnis milia retunde: framea tua. Procul a nobis ꝑfidus abſiſtat: ſathā a tuis uiribus ꝯfract⁹: ſanctus aſſiſtat ſp̄s a tua: ſede dimiſſus. Glia d̄o ſit eterno p̄ri: ſit tibi ſemper genitoris nate: cum quo equalis: ſp̄s ꝑ cūcta: ſecula regnat. am̄.

Sabbato de paſſione ad ueſperas hymnus.

VExilla regis ꝓdeunt: fulget crucis myſterium: quo carnis cōditor ſuſpenſus ē patibulo. Quo uulneratus inſuꝑ mucrone dire lancee: ut nos lauaret crimine manauit unda ſāguine. Impleta ſunt que ꝯcinit: dauid fidelis carmine: dicens in natiōibus: regnauit a ligno deus. Arbor decora ⁊ fulgida: ornata regis purpura: electa digno ſtipite: tam ſācta menbra tāgere. Beata cuius brachiis: ſecli pependit preciū: ſtatera facta corporis: predāqꝫ tulit tartari. O crux aue ſpes unica: hoc paſſionis tp̄re: auge pijs iuſtitiam: reiſqꝫ dona ueniaꝫ. Te ſūma deus trinitas: collaudet om̄is ſp̄s: quos per crucis myſteriū ſaluas: rege per ſcl̄a. amē.

In ſabbato de paſſiōe ad ueſpas.

PAnge lingua glorioſi preliū certaminis: ⁊ ſuper crucis tropheū: dic triumphū nobilem: qualiter redēptor orbis īmolatus uicerit. De parentis ꝓtoplauſti: fraude facta cōdolens: qn̄ pomi noxialis mortē morſu corruit: ipſe lignū tūc notauit: dāna ligni ut ſolueret. Hoc opus nr̄e ſalutis ordo depopoſcerat: ml̄tiformis ꝓditoris ars ut artem falleret: ⁊ medellā ferret: inde hoſtis unde leſerat. Qn̄ uenit ergo ſacri plenitudo tēporis: miſſus ē ab arce p̄ris natus orbis conditor atqꝫ uētre uirgiali caro factus ꝓdijt. Vagit infās inter arcta ꝯditus preſepia: mēbra pannis īuoluta uirgo mater alligat: ⁊ manus pedeſqꝫ crura: ſtricta cixexit faſcia. Glia ⁊ honor deo uſqꝫquo altiſſimo una patri filioqꝫ inclyto paraclito: cui laus ⁊ poteſtas per eterna ſecula.

Dominica de paſſione ad laudes.

LUſtris ſex qui iā pactis tempus implens corporis ſe uolente nat⁹ ad hoc paſſioni deditus: agn⁹ in cruce leuatur īmolandus ſtipite. Hic acetum fel arundo ſputa: clauis lancea: mite corpus ꝑforatur: ſanguis unda ꝓfluit: terra pontus: aſtra mundus: quo lauant̄ flumine. Crux fidelis iter omnes arbor una nobilis: nulla ſilua talem ꝓfert fronde flore germine: dulce lignū dulces clauos: dulce pōdus ſuſtinet. Flecte ramos arbor alta: tenſa laſſa uiſcera: ⁊ rigor lenteſcat ille quem dedit natiuitas: ut ſuperni membra regis miti tendas ſtipite. Sola digna tu fuiſti ferre ſecli precium: atqꝫ portum preparare nauta mundo naufrago: quē ſacer cruor punxit: fuſus agni corpore. Glia ⁊.

Sabbato ī alb̄ ad ueſpas.

AD cenam agni ꝓuidi ⁊ ſtollis albi candidi: p⁹ tranſitum maris rubri: chriſto canam⁹ principi. Cuius corpuſ ſanctiſſimū: in ara crucis torridū: cruore eius roſeo:guſtando uiuim⁹ deo. Protecti paſce ueſꝑe:a deuaſtāte angelo:erepti de duriſſimo pharaōis īperio. Iam paſca nr̄m chriſtus:q īmolatus agn⁹ eſt: ſinceritatis azima:caro eius oblata eſt. O uere digna hoſtia:ꝑ quā fracta ſunt tartara:redēpta plebs captiuata:reddita uite premia. Conſurgit chriſtus tumulo:uictor reddit de baratro: tyrannū trudēs uinculo:⁊ reſerans paradiſū. Queſum⁹ auctor oīum:in hoc paſcali gaudio:ab oī mortis īpetu:tuum defēde pplꝫ. Gl'ia tibi dn̄e:qui ſurrexiſti a mortuis cum pr̄e ſancto ſp̄u:in ſēpiterna ſcl'a. am̄.

Dn̄ica in albis ad nocturnum.

REx eterne dn̄e:rex creator omniū: qui eras añ ſecula:ſemꝑ cum pr̄e filius. Qui mundi ī primordio:adā plaſmaſti hoīem:cui tue imagini:uultū dediſti ſimilē. Quē diabolus ꝺcepat:hoſtis humāi generis:cui⁹ tu formaꝫ corporis: aſſumere dignat⁹ es. Ut hoīem redimeres:quē añ iam plaſmaueras:⁊ nos deo ꝯiūgeres:ꝑ carnis ꝯtubernium. Queꝫ editū ex uirgine:paueſcit oīs aīa:ꝑ queꝫ ⁊ nos reſurgere:deuota mēte credimus. Qui nobis ꝑ baptiſmū:donaſti indulgentiā:q tenebamur uincul':ligati ꝯſcie. Qui crucē ꝑꝑ hoīem:ſuſcipe dignat⁹ es ꝺdiſti tuū ſāguinē nr̄e ſalutis p̄ciū. Queſum⁹ auctor. Gl'ia.

In oct. paſce ad lau.

AUrora lucis rutilat:celū laudibus ītonat:mūdus exultans iubilat:gemēs īfern⁹ ululat. Cū rex ille fortiſſim⁹: mortis ꝯfractis uiribus:pede ꝯculcans tartara:ſoluit a pena miſeros. Ille qui clauſus lapide:cuſtodit̄ ſub milite:triumphās pōpa nobili:uictor ſurgit de funer̄. Solutis iaꝫ gemitibus:⁊ īferni dolorib⁹:qꝛ ſurrexit dn̄s:reſplendēs clamat angelus. Triſtes erāt apl'i:de nece ſui dn̄i quē pena mortis crudeli:ſeui dānarunt īpii. Sermone blādo angl'is:p̄dixit mulieribus:ī galilea dn̄s uidendus ē q̄ꝫtotius. Ille dū ꝑgunt ꝯcite:apl'is hoc dicere:uidentes eū uiuere:oſculantur pedes dn̄i. Quo agnito diſcipuli in galileam ꝓpere:ꝑgunt uidere faciē deſignatā dn̄i.

Claro paſcali gaudio:ſol mundo nitet radio:cum chriſtū iam apoſtoli:uiſu cernunt corporeo. Oſtenſa ſibi uulnera:in chriſti carne fulgida:reſurrexiſſe dn̄m: uoce fatētur publica. Rex chriſte clementiſſime:tu corda nr̄a poſſide:ut tibi lauꝺ̄ſ debitas:reddam⁹ oī tp̄re. Queſum⁹ auctor. Gloria tibi domine.

In uigilia aſcenſionis ad ueſperas hymnus.

IEſu noſtra redemptio:amor ⁊ deſiderium:deus creator omnium:hō in fine temporum. Que te uicit clementia:ut ferres noſtra crimina:crudelē mortem patiēs:ut nos a morte tolleres. Inferni clauſtra penetrans: tuos captiuos redimens:uictor triūpho nobili:ad dexteram pr̄is reſidens. Ipſa te cogat pietas ut mala nr̄a ſuperes:ꝑcendo ⁊ uoti cōpotes:nos tuo uultu ſaties. Tu eſto nr̄m gaudium:q es futurus p̄miū: ſit nr̄a in te gloria:per cuncta ſemper ſcula. am̄.

ad nocturnum hymnus.

ETerne rex altiſſime:redēptor ⁊ fidelium:quo mors ſoluta deꝑit:datur triumphus gr̄e. Scandēs tribunal dextere:patris poteſtas oīum:collata ieſu celitus:que non erat humanitus. Te tria rerum machina celeſtium terreſtrium:et infernorum condita:flectant genu iam ſubdita. Tremunt uidentes angeli:uerſa uice mortaliū:cl'pat caro:purgat caro: regnat ꝺs dei caro. Tu eſto nr̄m gaudium:manens olympo p̄ditū:mūdi regis q fabricā:mūdana uincēs gaudia. Hic te p̄cantes queſum⁹:ignoſce culpis oīb⁹: ⁊ corda ſurſū ſubleua:ad te ſuperna gr̄a. Ut cū repente ceperis:clarere nube iudicis:penas repellas debitas:reddas coronas ꝑditas. Gl'ia tibi dn̄e:qui ſcādis ſupra ſydera:cum patre ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. amen.

Ad ueſperas in pentecoſte hymnus.

UEni creator ſpiritus:mentes tuorū uiſita imple ſuperna gratia:que tu creaſti pectora. Qui paraclitus diceris: donuꝫ dei altiſſimi:fons uiuus ignis:caritas:⁊ ſpiritalis ūctio. Tu ſeptiformis mūere:dextre dei tu digit⁹:tu rite ꝓmiſſo patris ſermone ditans guttura. Accende lumen ſenſibus: infunde amorē cordibus: infirma nr̄i corporis: uirtute firmās perdeti. Hosteꝫ repellas longius pacē qꝫ dones ꝓtinus: ductor ſic te preuio: uitemus om̄e noxium. Per te ſciam⁹ da p̄rem noſcamus atqꝫ filiū: te utriuſqꝫ ſpiritum credamus om̄i tempore. Gloria patri.

Ad nocturnum hymnus.

Iam chriſtus aſtra aſcēderat regreſſus unde uenerat: ꝓmiſſū p̄ris munere ſanctum daturus ſp̄m. Solennis urgebat dies: quo miſtico ſeptemplici orbis uolutus ſpecies: ſignat beata tempora. Dum hora cunctis tertia: repēte mūdus intonat: orantibus apl̄is: deuꝫ ueniſſe nuntiat. De p̄ris ergo lumine: decor⁹ ignis almus eſt: qui fida chriſti pectora: calore uerbi cōpleat. Impleta gaudēt uiſcera: afflata ſācto ſp̄u: uoces diuerſas intonant: fantur dei magnalia. Ex om̄i gente cogniti: grecis latinis barbaris: cūctiſqꝫ admirantibus: linguis loquuntur omnibus. Iudea tunc incredula: ueſana toruo ſp̄u: ructare muſti crapulam: alumnos chriſti concrepat. Sed ſignis ⁊ uirtutibus occurrit ⁊ docet petrus: falſa ꝓfari perfidos ioele teſte cōprobans. Gloria patri dn̄o: natoqꝫ qui a mortuiſ ſurrexit ac paclito: in ſeculoꝝ ſecula. am̄.

Ad laud̄s.

Beata nobis gaudia: anni reduxit orbita: cum ſp̄s paraclitus: effulſit in diſcipulos. Ignis uibrāte lumine: lingue figuram detulit: uerbis ut eſſent proflui: ⁊ caritate feruidi. Linguis loquuntur oīum: turbe pauent gentilium: muſto madere d̄putant: quos ſpiritus repleuerat. Patrata ſūt hec miſtice: paſce peracto tempore: ſacro dierum munere: quo lege fit remiſſio. Te nunc d̄s piiſſime: uultu p̄camur cernuo: illapſa nobis celitus: largire dona ſp̄s. Dudum ſacrata pectora: tua repleſti gratia: dimitte nunc peccamina: ⁊ da quieta tēpora. Gloria patri dn̄o.

In feſto ſācte trinitatis ad ueſperas hymnus.

O Pater ſancte mitis atqꝫ pie: o ieſu chriſte fili uenerande: pacliteqꝫ ſpiritus ⁊ alme deus eterne. Trinitas ſācta: unitaſqꝫ una: diuinitas uera: bonitas immenſa: lux angeloruꝫ ſalus orphanorum: ſpeſqꝫ cunctorum. Seruiunt tibi cuncta quod creaſti: te tue cuncte laudāt creature: nos quoqꝫ tibi pſallim⁹ d̄uoti: tu nos exaudi. Gl̄ia tibi d̄s trin⁹ ⁊ un⁹: magn⁹ ⁊ eternus te decet hymn⁹: honor ⁊ d̄c⁹ ſit tritati nūc ⁊ ī euū. am̄.

ad noct.

Adeſto ſancta trinitas: pax ſplēdor una deitas: qui extat rex om̄ium ſine fine principium. Te celorum militia laudat adorat predicat: trinuſqꝫ ꝑmanētia benedicat per ſecula. Aſſum⁹ ⁊ nos cernui te adorantes famuli: uotaqꝫ p̄ces ſupplicum: hymnum iunge celeſtibus. Vnum te lumen credim⁹: ꝙ ⁊ tibi ideꝫ colimus alpha ⁊ o quē dicim⁹: te laudat omnis ſpiritus. Laus patri ſit igenito: laus eius unigenito: laus ſit ſpiritui ſancto: trino deo ⁊ ſimplici. amē.

ad laudes.

Veneranda trinitas: laudanda uald̄ benigna: gloriaqꝫ digna noſtras exaudi preces: quibus tibi canim⁹ hymnum. Te inuocamus atqꝫ adoramus: teqꝫ laudamus trinitas beata: tu nobis dona ſcelerum cunctorum remiſſioneꝫ. Vt ualeamus mentibus deuotis agēr digna quoqꝫ tibi laud̄s die ac nocte hominis ⁊ momentis ſēper dicentes. Gloria ingens ſine fine manens ſit trinitati ſūmi: deitati cuncta per ſecula uoce ſimul una cuncti dicamus. am̄.

ad ueſp̄as hy.

Pange lingua glorioſi corporis myſterium: ſanguiniſqꝫ precioſi: queꝫ in mundi precium: fructus uentris generoſi: rex effudit gentium. Nobis datus nobis natus: ex in tacta uirgine ⁊ ī mundo conuerſatus ſparſo uerbi ſemine: ſui moras incolat⁹: miro clauſit ordīe. In ſupreme nocte cene recumbans cū frīb⁹: obſeruata lege plene cibis ī legalibus: cibū turbe duodene: ſe dat ſuis manibus. Verbū caro panē ueꝝ: uerbo carnē efficit: fitqꝫ ſanguis chriſti merum: ⁊ ſi ſēſus deficit: ad firmandum cor ſincerum ſola fides ſufficit. Tantum ergo ſacramentum: ueneremur cernui: et antiquum documẽtũ nouo cedat ritui: preſtet fides ſupplementũ ſenſuuꝫ defectui. Genitori genitoqꝫ laus ⁊ iubilatio: ſalus honoꝛ uirtꝰ quoqꝫ ſit ⁊ benedictio: ꝓcedenti ab utroqꝫ compar ſit laudatio.

In feſto corporis chriſti ad matutinum hymnus.

Sacris ſolẽnis iuncta ſint gaudia: ⁊ ex precordijs ſonent preconia: recedãt uetera noua ſint oĩa: corda uoces ⁊ opa. Noctis recolit̃ cena nouiſſima: qua chriſtus creditur agnum ⁊ azima: d̃diſſe fratribꝰ iuxta legitima priſcis idulta patribus. Poſt agnũ tipicum expletis epulis: corpus dñicum datuꝫ diſcipulis: ſic totum omnibus: ꝙ totũ ſingulis eius fatemur manibus. Dedit fragilibꝰ corporis ferculũ: dedit ⁊ triſtibꝰ ſanguinis poculum: dicens accipite ꝙ trado uaſculum: oĩes ex eo bibite. Sic ſacrificiuꝫ iſtud inſtituit: cuius officium cõmitti uoluit: ſolis preſbyteris qbus ſic congruit: ut ſumant ⁊ dent ceteris. Panis angelicus fit panis hoĩum: dat panis celicus figuris terminũ: o res mirabilis mãducat dñm: pauꝑ ſeruus ⁊ humilis. Te trina deitas unaqꝫ poſcimus: ſic nos uiſitas ſicut te colimus: ꝑ tuas ſemitas duc nos quo tendimus: ad lucẽ quaꝫ inhabitas. amen.

Ad laudes hymnus.

Verbum ſupernum ꝓdiens: nec patris linquens dexterã ad opus ſuũ exiens uenit ad uite ueſperã. In morte a diſcipulo ſuis tradendus emulis: priꝰ ĩ uite ferculo: ſe tradidit diſcipulis. Quibus ſub bina ſpẽ carnem dedit ⁊ ſanguinẽ: ut duplici ſb̃a totum cibaret hominẽ. Se naſcens dedit ſociũ: conueſcens in edulium: ſe moriens in preciũ: ſe regnãs dat in premiuꝫ. O ſalutaris hoſtia: que celi pandis hoſtiũ: bella premunt hoſtilia: da robur fer auxilium. Uni trinoqꝫ dño ſit ſẽpiterna gloria: q uitam ſine termino: nobis donet in patriaꝫ. amen.

In conuerſione ſancti pauli ad ueſꝑas hy.

Doctoꝛ egregie paule mores inſtrue: ⁊ mente polũ nos trãſferre ſatage: donec perfectũ largiat̃ plenꝰ: euacuato ꝙ ex parte gerimus. Sit trinitati ſempit̃na gloria: honoꝛ poteſtas atqꝫ iubilatio in unitate cui manet imperium: ex tunc ⁊ modo per eterna ſecula. amen.

In feſtiuitatibus beate marie ad ueſperas hy.

Aue maris ſtella dei mater alma atqꝫ ſemꝑ uirgo felix celi porta. Sumens illud aue: gabrielis oꝛe: fũda nos in pace: mutans eue nomen. Solue uicla reis ꝓfer lumen cecis mala nr̃a pelle bona cuncta poſſe. Monſtra te eſſe matrem ſumat ꝑ te preces qui ꝓ nobis natꝰ tulit eſſe tuus. Uirgo ſingularis: int̃ omnes mitis: nos culpis ſolutos: mittes fac ⁊ caſtos. Uitam preſta puraꝫ iter para tutum: ut uidentes ieſũ: ſemper collectemur. Sit laus deo pr̃i: ſũmo chriſto decus: ſpiritui ſancto: tribus honoꝛ unus. amen.

Ad nocturnum hymnus.

Quem terra pontꝰ ethera colũt adorant predicant: trinam regentẽ machinam: clauſtrũ marie baiulat. Cui luna ſol ⁊ oĩa: deſeruiunt per tp̃ra: perfuſa celi gratia: geſtant puelle uiſcera. Beata mater munere: cuius ſupernꝰ artifex: mundum pugillo continens: uentris ſub archa clauſus ẽ. Beata celi nũtio: fecũda ſancto ſpũ: deſideratus gentibus cuiꝰ per aluum fuſus ẽ. Gloria tibi dñe: qui natus es de uirgine: cum pr̃e ſancto ſpũ: in ſempiterna ſecula. am̃.

Ad laudes hy.

O glorioſa dña: excelſa ſupra ſydra: qui te creauit ꝓuide: lataſti ſacro ubere. Qđ eua triſtis abſtulit: tu reddis almo germine: intrẽt ut aſtra flebiles celi feneſtra facta es. Tu regis alti ianua: ⁊ porta lucis fulgida: uitã datam ꝑ uirginẽ: gentes redempte plaudite. g lĩa tibi domine.

In cathedra ſancti petri ad ueſperas hymnus.

Quodcunqꝫ uinculis ſuper terram ſtrinxerit: erit in aſtris religatũ foꝛtit: ⁊ qđ reſoluit in terris arbitrio erit ſolutũ ſuꝑ celi radium: in fine mũdi iudex erit ſeculi. Gloria deo per immenſa ſecula: ſit tibi nate decus ⁊ imperium: honoꝛ poteſtas ſanctoqꝫ ſpiritui: ſit trinitati ſalus indiuidua: per infinita ſeculoꝛuꝫ ſecula. amen.

Ad laudes hymnus.

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE
SG

Iam bone paſtor petre clemẽs accipe uota precantum: ⁊ peccati uicula diſſolue: tibi poteſtate tradita: qua cũctis celum uerbo claudis: aperis. Sit trinitati ſempiterna gloria: honor poteſtas atqꝫ iubilatio: in unitate cui manet imperium: ex tũc ⁊ modo ꝑ eterna ſecula. am̃.

In feſto ſãcti io. baptiſte. ad ueſpas hy.

Ut queãt lapſis reſonare fibris: mira geſtorum famuli tuorum: ſolue polluti labij reatum: ſancte ioãnes. Nũcius celſo ueniens olympo: te patri magnum fore naſciturum: nomen ⁊ uite ſerien gerende: ordine promit. Ille promiſi dubius ſuperni: perdidit prompte modulos loquele: ſed reformaſti genitus ꝑente: organa uocis. Uentris obtruſo: recubans cubili: ſenſeras regem thalamo manentem: huic parẽs nati: meritis uterqꝫ: abdita pãdit. Gloria patri geniteqꝫ proli: ⁊ tibi compar utriuſqꝫ ſemper: ſpiritus alme deus unus: omni tempor̃ ſecli. amen.

Ad nocturnum hymnus.

Antra deſerti: teneris ſub annis ciuium turmas fugiens petiſti: ne leui ſaltem maculare uitam famine poſſes. Prebuit hirtum tegimen camellus: artubus ſacris ſtrophium bidentes: cui latex hauſtum: ſociata paſtum mella locuſtis. Ceteri tantum cecinere uatum: corde preſago: iubar ad futurum: tu quideꝫ mundi ſcelus auferentem: idice prodis. Non fuit uaſti ſpatium per orbis: ſanctior quiſq̃ꝫ genitꝰ ioanne: qui nefas ſecli meruit lauantem: tigere lymphis. Glo. patri geniteqꝫ.

Ad laudes hymnus.

O Nimis felix meritiqꝫ celſi: neſciens labem niuei pudoris: ꝑpotẽs martyr heremiqꝫ cultor maxime uatũ. Serta terdenis alios coronãt: aucta cremẽtis duplicata quoſdam: trina centeno cumulata fructu te ſacer ornant. Hinc potens noſtri meritis opimis: pectoris duros lapides repelle aſperꝝ planans iter: ⁊ reflexos dirige calles. Ut pius mũdi ſator ⁊ redẽptor mentibus pulſa liuione puris: rite dignet̃ ueniẽs ſacratos ponere greſſus. Laudibus ciues celebrant ſuperni: te deus ſimplex paritqꝫ trine ſupplices at nos ueniaꝫ precamur: parce redemptis. amen.

In uigilia apoſtoloruꝫ petri ⁊ pauli ad ueſperas hymnus.

Aurea luce ⁊ decor̃ roſeo: lux lucis om̃e perfudiſti ſclm̃: decorãs celos inclyto martyrio: hac ſacra die: que dat reis ueniam. Ianitor celi doctor orbis pariter iudices ſecli: uera mundi lumina per crucem alter: alter enſe triumphans: uite ſenatum laureati poſſident. Sit trinitati ſempiterna gloria: honor poteſtas atqꝫ iubilatio: in unitate cui manet imperium: ex tunc ⁊ modo per eterna ſecula. amen.

Ad laudes hymnus.

Iam bone paſtor petre clemens accipe uota precantum: ⁊ peccati uincula reſolue: tibi poteſtate tradita: qua cunctis celum uerbo claudis aperis.

In cõmemoratione ſãcti pauli ut ſuprã.

Doctor egregie paule mores ĩſtrue ⁊ mente polum nos transferre ſatage: donec perfectuꝫ largiatur plenꝰ: euacuato ꝙ exparte gerimus. Sit trinitati ſempiterna gloria: honor poteſtas atqꝫ iubilatio. in unitate cui manet imperiuꝫ: ex tunc ⁊ modo per eterna ſecula. amẽ.

In feſto ſãcte marie magdalene ad ueſperas ⁊ nocturnum hymnus.

Nardi maria piſtici: ſumpſit libram mox optimi: ũxit beatos domini: pedes rigando lachrymis. Honor decus imperium: ſit trinitati unice: patri nato paraclito: per infinita ſecula. amen.

Ad laudes hymnus.

Huius obtentu deus alme noſtris: parce iam culpis uitia remittens: quo tibi puri reſonemus almum pectoris hymnum. Glĩa pr̃i geniteqꝫ ꝓli: ⁊ tibi cõpar utriuſqꝫ ſemꝑ: ſps alme deus unꝰ õi: tp̃re ſecli. amẽ.

In uincul' ſãcti petri ad ueſpas ⁊ nocturnum hymnus.

Petrꝰ beatꝰ: cathenaꝝ laqueos: chriſto iubẽte rupit mirabil'r: cuſtos ouilis ⁊ doctor eccl'e: paſtorqꝫ gregis ꝯſeruator ouiũ: arcẽs lupoꝝ truculẽtã rabiẽ. Gloria deo ꝑ imẽſa ſcl'a: ſit tibi nate dcꝰ ⁊ ipiũ: honor ptãs ſcõqꝫ ſpui: ſit trinitati ſalus īdiuidua per infinita ſeculoꝝ ſecula. amen.

Ad laudes hymnus.

Iam bone paſtor.

In feſto ſancti michaelis archangeli ad ueſperas ⁊ ad nocturnum hymnus.

Tibi criſte ſplendor pr̄is uita uirtus cordiū: in cōſpectu angeloꝝ uotis uoce pſallimꝰ: alternantes ꝯcrepādo melos damꝰ uocibus. Collaudemꝰ uenerātes: ōes celi milites: ſʒ precipue primatem celeſtis exercitꝰ: michaelē in uirtute cōterentē ʒabulon. Quo cuſtode ꝓcul pelle rex chriſte piiſſime: om̄e nefas iūmici mundo corde ⁊ corpore: ꝑadiſo redde tuo: nos ſola clemētia. Gl̄iā pr̄i melodis pſonemꝰ uocibus: gl̄am chriſto canamꝰ: gl̄iam ꝑaclito: q̄ d̄s trinus ⁊ unus extat an̄ ſcl̄a. amen.

Ad laudes hymnus.

Chriſte ſanctoꝝ decꝰ angeloruʒ: rector humani generis ⁊ auctor: nob̄ eternū tribue benignꝰ ſcādere celū. Angelū pacis michael ad iſtā: celitus mitte rogitemꝰ aulam: nob̄ ut crebro ueniēte. creſcāt ꝓſpera cuncta. Angl̄s fortis gabriel ut hoſtē: pellat antiquuʒ uolitet ab alto: ſepius tēplum ueniēs ad iſtud uiſer̄ nr̄m. Angelū nob̄ medicuʒ ſalutis: mitte de celis raphael ut omnes: ſanet egrotos: pariterqʒ noſtros dirigat actꝰ. Hic dei noſtri genitrix maria: totus ⁊ nobis chorus angelorū: ſemper aſſiſtat ſimul ⁊ beata contio tota. Preſtet hoc nobis deitas beata: patris ac nati pariterqʒ ſācti: ſpiritus cuiꝰ roboat in om̄i gloria mundi. amen.

In uigilia omnium ſanctorū ad ueſperas ⁊ ad nocturnum hymnus.

Chriſte redēptor omnium cōſerua tuos famulos: beate ſemꝑ uirginis placatus ſanctis precibus. Beata quoqʒ agmina: celeſtium ſpirituum: preterita preſentia: futura mala pellite. Vates eterni iudicis apoſtoliqʒ dn̄i ſuppliciter expoſcimꝰ: ſaluari ueſtris precibꝰ. Martyres dei inclyti confeſſoreſqʒ lucidi: ueſtris orationibus nos ferte in celeſtibus. Chorus ſanctarū uirginum: monachorūqʒ omnium: ſimul cum ſāctis omnibꝰ: conſortes chriſti facite. Genteʒ auferte perfidā credentium d̄ finibus: ut chriſto laudes d̄bitas ꝑſoluamꝰ alacriter. Gloria patri īgenito eiuſqʒ unigenito una cū ſancto ſp̄u: in ſempiterna ſecula. amen.

Ad laudes hymnus.

Ieſu ſaluator ſeculi: redēptis ope ſb̄ueni: ⁊ pia dei genitrix: ſalutem poſce miſeris. Cetus om̄s angelici: patriarcharum cunei: ⁊ prophetarum merita nobis precētur ueniam. Baptiſta chriſti preuius: ⁊ clauiger ethereus cum ceteris apoſtolis: nos ſoluāt nexu criminis. Chorus ſacratus martyrum: confeſſio ſacerdotum: ⁊ uirginalis caſtitas nos a peccatis abluant. Monachorum ſuffragia: omneſqʒ ciues celici: annuant uotis ſupplicū: ⁊ uite poſcant premiū. Laus honor uirtus gloria: d̄o patri ⁊ filio una cum ſancto ſpiritu: in ſempiterna ſecula. amen.

In natiuitatibus apoſtolorū ad ueſperas ⁊ nocturnum hymnus.

Exultet celum laudibus: reſultet terra gaudijs: apoſtolorum gloriam: ſacra canunt ſolennia. Vos ſecl̄i iuſti iudices: ⁊ uera mundi lumina: uotis precamur cordium: audite preces ſupplicum. Qui celum uerbo clauditis: ſeraſqʒ eiꝰ ſoluitis: nos a peccatis omnibus ſoluite iuſſu queſumus. Quorum precepto ſb̄ditur: ſalus ⁊ langor omnium: ſanate egros moribus: nos reddentes uirtutibꝰ. Vt cum iudex aduenerit: chriſtus in finem ſeculi: nos ſempiterni gaudij faciat eſſe compotes. Deo patri ſit gloria.

Ad laudes hymnus.

Eterna chriſti munera apoſtolorū gloria: laudes canentes debitas letis canamus mentibus. Eccleſiarum principes: belli triumphales duces: celeſtis aule milites: ⁊ uera mundi lumina. Deuota ſanctorum fides: inuicta ſpes credentium: perfecta chriſti caritas: mūdi triumphat principem. In his paterna gloria: in his uoluntas ſpiritus: exultat in his filius: celum repletur gaudio. Te nunc redemptor queſumus: ut ipſorum conſortio: iungas precātes ſeruulos in ſempiterna ſecula. amen.

In natiuitate unius martyris ad uesperas ⁊ nocturnum hymnus.

DEus tuoꝝ militum: ſors ⁊ corona premium: laudes canentes martyris: abſolue nexū criminis. Hic nempe mundi gaudia: ⁊ blandimenta noxia: caduca rite deputans: peruenit ad celeſtia. Penas cucurrit fortiter: ⁊ ſuſtulit uiriliter: ꝓ te effundēs ſanguinē: eterna dona poſſidet. Ob hoc ꝑcatu ſupplici: te poſcimus pijſſime: in hoc triumpho martyris: dimitte noxā ſeruulis. Laus et perennis gloria: deo pr̄i ⁊ filio: ſancto ſimul paraclito: i ſēpiterna ſcl'a. am̄. Ad lauds hy.

MArtyr dei qui unicū: pr̄is ſequēdo filiū: uictis triūphās hoſtibus: uictor fruens celeſtibus. Tui precatus munere: nr̄m reatū dilue: arcens mali ꝯtagium: uite remouēs tedium. Soluta ſunt iā uincula: tui ſacrati corporis: nos ſolue uinclis: ſeculi amore: fili dei. Deo pr̄i.

In natiuitate plurimorum martyruꝫ ad uesperas hymnus.

SAnctoꝝ meritis i clyta gaudia: pāgamus ſocij geſtaqꝫ fortia: nā gliſcit animus: ꝓmere cantibus: uictorum genus optimū. Hi ſunt quos retinēs mūdus i horruit: ipſū nā ſterili: flore ꝑ ariduꝫ ſpreuere penitus: teqꝫ ſecuti ſunt: rex chriſte bone celitus. Hi ꝓ te furias atqꝫ ferocia: calcarūt hōiūm ſeuaqꝫ uerbera: ceſſit his lacerans fortiter ungula: nec carpſit penetralia. Ceduntꝰ gladijs more bidētium: nō murmur reſonat: non querimonia:: ſed corde tacito mēs bene cōſcia: cōſeruat patientiā. Que uox: que poterit lingua retexere: que tu martyribus: munera preparas: rubri nā fluido ſanguine, laureis ditantꝰ bene fulgidis. Te ſūma deitas unaqꝫ poſcimꝰ: ut culpas abluas: noxia ſubtrahas: des pacē famul': nos quoqꝫ gl'a: ꝑ cūcta tibi ſcl'a. amē. ad noct. hy.

ÆTerna chriſti munera: ⁊ martyruꝫ uictorias: laudes canentes d̄bitas letis canamus mētibꝰ. Terrore uicto ſeculi, penisqꝫ ſpretis corporis: mortis ſacre cōpendio: uitam beatam poſſident. Traduntꝰ igni martyres: ⁊ beſtiaꝝ dentibus: armata ſeuiit ungulis: tortoris iſani manꝰ. Nudata pendēt uiſcera: ſāguis ſacratus funditꝰ: ſed ꝑmanent imobiles: uite perennis gl'a. Te nunc redemptor queſumꝰ: ut martyꝝ ꝯſortio: iungas precantes ſeruulos: in ſempiterna ſecula. amen. Ad laudes hymnus.

REx glorioſe martyꝝ: corona confitentium: qui reſpuētes terrena: perducis ad celeſtia. Aurē benignā ꝓtinꝰ: appone noſtris uocibus: trophea ſacra pangimꝰ: ignoſce qđ delinquimus. Tu uicis i martyribus: ꝑcendo confeſſoribꝰ: tu uince nr̄a crimina: donando indulgētiam. Deo pr̄i ſit gloria. In natiuitate unius confeſſoris. ad uesperas hymnꝰ.

ISte cōfeſſor dn̄i ſacratꝰ: feſta plebs cuius celebrat per orbem: hodie letus meruit ſecreta ſcandere celi. Qui pius prudens humilis pudicus: ſobrius caſtus fuit ⁊ qetus: uita dum preſens uegetauit eius corporis artꝰ. Ad ſacrū cuius tumulum frequēter: mēbra languentum: mō ſanitati: quolibet morbo: fuerit grauata: reſtituuntꝰ. Vnde nunc nr̄ chorus i honore: ipſius hymnuꝫ canit hunc libenter: ut pijs eius meritis iuuemur ōe peuum. Sit ſalus illi decus atqꝫ uirtus q ſupra celi reſidens cacumen totiꝰ mundi machinā gubernans: trinus ⁊ unus. amen. Ad laudes hymnus.

IEſu redēptor ōium: ꝑpes corona ꝑſulum: i hac die clemētius noſtris faueto precibus. Tui ſacri qꝫ nois: confeſſor almus claruit: huiꝰ celebrat annua deuota plebs ſolēnia. Qui rite mundi gaudia: huius caduca reſpuens: cum angelis celeſtibus: letus potitꝰ ꝑmijs. Huius benigne annue: nobis ſequi ueſtigia: huius precatu ſeruulis: dimitte noxā criminis. Sit chriſte rex pijſſime tibi patriqꝫ gloria: cum ſpiritu paraclito: ⁊ nūc ⁊ in perpetuum. amen. In cōfeſſoribus non pōtificibus hymnus ad laudes.

IEſu corona celſior: ⁊ ueritas ſublimior: qui confitēti ſeruulo: reddis ꝑēne premium. Da ſupplicāti cetui optētu huius optimi: remiſſionem criminū rumpendo nexum uiculi. Anni recurſo tempore: dies illuxit lumine: quo ſanctꝰ hic de corpore: polū migrauit ꝑpotēs. Hic uana terre gaudia: ⁊ lutulenta predia: polluta ſorde deputās: ouans tenet celeſtia. Te chriſte rex pijſſime: hic cōfitendo iugiter: calcauit hoſtem fortiter: ſuperbum ac ſatellitem. Virtutum actu ⁊ fide: confeſſionis ordine: ieiuna mēbra deferēs: dapes ſupernas obtinet. Proinde te pijſſime: precamur omnes ſupplices: ut huius almi gr̄a: nobis remittas debita. Glia tibi domine: gl̄ia unigenito: una cum ſācto ſpu: in ſēpiterna ſcl̄a. amē.

In nati. uirginū ad ueſp. ⁊ ad laudꝭ hyꝰ.

Ieſu corōa uirginū: quē mr̄ illa cōcepit: que ſola uirgo peꝑit: hec uota clemēs accipe. Qui paſcis inter: lilia ſeptus choreis uirginū: ſponſus decorꝰ gloria: ſponſiſqꝫ reddens premia. Quocūqꝫ pergis uirgies: ſequunt̄ atqꝫ laudibꝰ: poſt te canentes curſitāt: hymnoſqꝫ dulces perſonant. Te deprecamur largiꝰ: noſtris ad auge ſenſibus: neſcire ꝓrſus omnia corruptiōis uulnera. Laus honor uirtꝰ gloria: deo pr̄i ⁊ filio: ſācto ſimul paraclito: in ſempiterna ſecula. amē. Ad nocturnum hymnus.

Virginis ꝓles opifexqꝫ matris: uirgo quē geſſit: peperitqꝫ uirgo: uirginis feſtum: canimus tropheum accipe uotū. Hec tua uirgo duplici beata: ſorte dū geſſit fragilem domare: corporis ſexum: domuit cruentū: corpoꝝ ſecli. Vnde nec morteꝫ: nec amica mortis: ſeua penarum genera paueſcens: ſanguine fuſo meruit ſacratum ſcandere celum. Huiꝰ obtentu d̄s alme noſtris: ꝑce iam culpis uicia remittens: quo tibi puri reſonemꝰ almum pectoris hymnum. Glia pr̄i genitęqꝫ ꝓli: ⁊ tibi cōpar utriuſqꝫ ſemꝑ: ſpiritus alme deꝰ unus om̄i: tp̄e ſeculi. amē.

In dedicatione eccleſie uel altaris ⁊ anniuerſario eorūdē ad ueſpaſ ⁊ noct. hyꝰ.

Vrbs beata ieruſalē dicta pacis uiſio: que ↄſtruit̄ i cel: uiuis ex lapidibus: ⁊ angelis coornata: ut ſpōſata comite. Noua ueniens de celo: nuptiali thalamo: preparata ut ſponſata: copuletur dn̄o: platee ⁊ muri eiꝰ: ex auro puriſſimo. Porte nitent margaritis: abditis patentibus: ⁊ uirtute meritoꝝ illuc introducit̄: om̄is qui ob chriſti nomen: hic in mūdo premitur. Tunſionibus preſſuris: expoliti lapides: ſuis coaptant̄ locis: per manum artificis: diſponunt̄ ꝑmāſuri ſacris edificijs. Glia ⁊ honor deo: uſqꝫquo altiſſimo: una patri filioqꝫ inclyto ꝑaclito cui laus eſt ⁊ poteſtas: per immenſa ſecula. amen. Ad laudes hymnus.

Angularis fundamētum: lapis chriſtus miſſus eſt: qui compage parietis in utroqꝫ nectit̄: quem ſion ſācta ſuſcepit: in quo credens ꝑmanet. Omnis illa deo ſacra: ⁊ dilecta ciuitas plena modulis in laude: ⁊ canore iubilo: trinū deum ununqꝫ: cum fauore predicat. Hoc in templo ſumme d̄s exoratus adueni: ⁊ clementi bonitate precū uota ſuſcipe: largam bn̄dictionē hic infūde iugiter. Hic ꝓmereantur om̄s petita acquirere: ⁊ adepta poſſidere cū ſanctis penniter: paradiſum introire trāſlati in requiē. Gloria ⁊ honor deo: uſqꝫ quo altiſſimo: una pr̄i filioqꝫ inclyto ꝑaclito: cui laus eſt ⁊ poteſtas ꝑ immenſa ſecula. amen.

Chriſti noīe inuocato ac eius pie genitricis: ordo breuiarij: iuxta ritum romane curie incipit.

In primo ſabbato aduentus ad ueſperas capitulum.

Fratres ſcientes qꝛ hora eſt iaꝫ nos de ſomno ſurgere: nunc autem propioꝛ eſt nr̄a ſalus quā cū credidimus. ℟. Deo grās. Et in fine oīum capitulorum totius anni eo modo. hymnus Conditor alme. ℣. Rorate celi de ſup: ⁊ nubes pluant iuſtum. ℟. Aperiatur terra: ⁊ germiet ſaluatorem. Ad mag. añt. Ecce nomen dñi uenit d̄ longinquo: ⁊ claritas eius replet orbem terrarum. oratio.

Excita q̄s dñe potētiam tuam ⁊ ueni: ut ab imminentibus peccatorū noſtrorum ꝑiculis te mereamur ꝓtegente eripi: te liberante ſaluari. Qui uiuis ⁊

Ab iſto die uſqꝫ ad octauā pentecoſtes de aplīs nec de ſanctis quoruꝫ ſpecialis mentio fit in ꝓprijs eccleſijs: neqꝫ de pace ulla fit cōmemoratio nec in feſtiuitatibus ſancte crucis: angeloꝝ ⁊ feſtoruꝫ duplicium: nec infra octauas earum.

De officio completorij ⁊ prime ac pſalmis nocturnis ⁊ diurnis: tam dñice qꝫ ferie: quere in pſalmiſta poſt oct. epiphanie. Dñica prima de aduentu ad matu. īuitat. Regem uenturum dñm: uenite adoremus. ps̄. Uenite. hym. Uerbum ſupnum. In primo nocturno añt. Ueniet ecce rex excelſus cū poteſtate magna ad ſaluandas gētes all'a. ps Beatus uir. cum reliquis ut i pſal. añt. Confortate manꝰ diſſolutas: ꝯfortamini: dicite. ecce deus ueniet: ⁊ ſaluabit nos alleluia. ps̄ Dñe deus meꝰ. cuꝫ reliquis añt. Gaudete ōes ⁊ letamini: ecce qꝛ ueniet dñs ultionis adducet retributionem: ipſe ueniet ⁊ ſaluabit nos. ps̄. Saluuꝫ me fac. cum reliqs. ℣. Ex ſion: ſpes decoris eius. ℟. Deus nr̄: manifeſte ueniet. Pater nr̄ ſecreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Abſolutio.

Exaudi dñe ieſu chriſte preces ſeruorum tuoꝝ ⁊ miſerer̄ nobis: q cū pr̄e ⁊ ſpiritu ſancto uiuis ⁊ regnas i ſcl'a ſeculorum. ℟. Amen. ſequitur. Iube donne benedicere. benedictio. Benedictione ppetua: benedicat nos pater eternus. ℟. Am̄.

Hac nocte ponitur yſaias ꝓpheta: ⁊ uſꝫ ad natiuitatem dñi taꝫ in dñicali qꝫ in feriali officio legitur. Et ſciendum qꝫ ꝑ totum annū preterqꝫ in triduo ante paſcha: ⁊ in lectionibus defunctoꝝ: i fine cuiuſlibet lectionis dicit lector. Tu autē dñe miſerere noſtri. ℟. Deo grās. Lectio .j.

Uiſio yſaie fili amos quaꝫ uidit ſup iudam ⁊ irl'm. In diebus ozie ioathan agazar ⁊ ezechie reguꝫ iuda. Audite celi ⁊ auribus ꝑcipe terra: qm̄ dñs locutus eſt. Filios enutriui ⁊ exaltaui. Ipſi autem ſpreuerūt me. Cognouit bos poſſeſſorem ſuū: ⁊ aſinus preſepe dñi ſui: iſrl' autem non cognouit me: ppl's meꝰ non intellexit. Ue gēti peccatrici: populo graui iniquitate. Semini neqꝫ: filijs ſceleratis. Dereliquerunt dñm: blaſphemauerunt ſanctuꝫ iſrael: abalienati ſunt retrorſum. Super quo ꝑcutiam uos ultra. Addentes preuaricationem. ℟. Aſpitiens a longe ecce uideo dei potentiam uenientem: ⁊ nebulam totam terrā tegentem: Ite obuiaꝫ ei dicite. Nuncia nobis ſi tu es ipſe: qui regnaturꝰ es in pp'lo iſrael. ℣. Quiqꝫ terrigene ⁊ filij hominum: ſil'in unum diues ⁊ pauper. repetitio Ite. dꝛ uſqꝫ. Nūcia. ℣. Qui regis iſrael intende: qui deducis uelut ouem ioſeph. repetitio Nūcia. ⁊ dꝛ uſqꝫ. Qui regnaturus. ℣. Tollite portas principes ur̄as: ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit. repetitio. Qui regnaturus. ℣. Gloria patri. poſtea reiteratur. Aſpiciens a longe. Iube dōne. bñdi. Unigenitus dei filius nos benedicere ⁊ adiuuare dignetur. ℟. Amen Lectio ſecunda.

Omne caput languidum ⁊ ōne cor merens a planta pedis uſqꝫ ad uerticem: non eſt in eo ſanitas. Uulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tumens: nō ē circūligata nec curata medicamine: neqꝫ feta oleo. Terra ueſtra deſerta: ciuitates ueſtre ſuccēſe ſunt igni. Regionem ueſtram corā nobis alieni deuorant. Et deſolabitur ſicut i uaſtitate hoſtili: ⁊ derelinquetur filia ſiō: ut umbraculum in uinea. Et ſicut tuguriuꝫ in cucumerario: ⁊ ſicut ciuitas que uaſtatur. Niſi dñs exercituum reliquiſſet nob ſemen quaſi ſodoma fuiſſemus: ⁊ quaſi gomorra ſiles eẽmus. ℞. Aſpiciebaꝫ in uiſu noctis ⁊ ecce in nubibus celi filius hominis ueniebat: ⁊ datum eſt ei regnum ⁊ honoꝛ. Et omnis ppl's tribus ⁊ lingue ſeruiẽt ei. ℣. Poteſtas eius poteſtas eterna que non auferetur: ⁊ regnum eius ꝙ non coꝛrumpetur. Jube dõne benedicere. bñdictio. Spiritus ſancti gratia illuminet ſenſus ⁊ coꝛda nr̃a. ℞. Amen.

Lectio tertia.

Audite uerbum dñi principes ſodomoꝛ: auribus percipite legem dei nr̃i ppl's gomoꝛre. Quo mihi multitudinem uictimarum ueſtrarũ dicit dñs: plenus ſum: holocauſta arietum: ⁊ adipem pinguium: ⁊ ſanguinem uitulorũ ⁊ agnorum ⁊ hyrcoꝛum nolui. Cũ ueneritis ante conſpectum meum: quis queſiuit hec de manibus ueſtris ut ambularetis i atriis meis: Ne offeratis ultra ſacrificium fruſtra. Incenſum abhominatio eſt mihi. Neomenias ⁊ ſabbatuꝫ ⁊ feſtiuitates alias nõ feraꝫ: iniq ſt cetus ueſtri. Calendas ueſtras ⁊ ſolẽnitates ur̃as odiuit aĩa mea: fc̃a ſunt mihi moleſta. Et cũ extenderitis manus ur̃as auertam oculos meos a uob: ⁊ cũ mlt̃iplicaueritis oꝛonẽ nõ exaudiã: man⁹.n. ur̃e ſãguie plene ſũt. ℞. Miſſus eſt gabriel ãgelus ad mariã uirginem deſponſatam ioſeph: nuncians ei uerbuꝫ ⁊ expaueſcit uirgo de lumine: ne timeas maria inueniſti gratiam apud dñm: Ecce concipies ⁊ paries: ⁊ uocabitur altiſſimi filius. ℣. Dabit ei dñs deus ſedem dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob in eternũ. Ecce. In .ij. nocturn. añt. Gaude ⁊ letare filia ieruſaleꝫ: ecce rex tuus ueniet tibi ſion noli timere: qꝛ cito ueniet ſalus tua. ps. Conſerua me. añt. Rex noſter adueniet chriſtus: quem ioannes predicauit agnum eſſe uenturum. ps. Exaudi dñe. añt. Ecce uenio cito ⁊ merces mea mecum eſt dicit dñs: dare unicuiqꝫ ſcd̃m opera ſua. ps. Diligam te. ℣. Emitte agnũ dñe dñatoꝛem terre. ℞. De petra deſerti ad montem filie ſion. Pr̃ nr̃. ſecreto ℣. Et ne nos. ℞. Sꝫ libera. abſ.

Ipſius pietas ⁊ mis. nos adiuuet q cũ pr̃e ⁊ ſpũ ſc̃o uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculoꝛ. ℞. Amen. Jube domne benedicere. benedictio. Deus pater omñs: ſit nobis propitius ⁊ clemens. ℞.

Sermo ſancti leonis pape Lectio .iiij.

Sanctam ⁊ deſiderabilẽ glorioſam ac ſingularem ſolennitatẽ hoc ẽ natiuitatem dñi ſaluatoꝛis fr̃es dilectiſſimi deuotione fideliſſima ſuſcepturi totis uiribus nos debemus cũ ipſius adiutoꝛio ꝑparare: ⁊ omnes latebras aĩe nr̃e diligẽter aſpicere: ne foꝛte ſit in nobis aliquod peccatum abſconditũ: quod ⁊ conſciam nr̃az ꝯfundat ac moꝛdeat: ⁊ oculos diuine maieſtatis offendat. Nam lꝫ chriſtus dñs nr̃ poſt paſſionẽ ſuã reſurrexerit: ⁊ i celum aſcenderit: cõſiderat tñ ut credim⁹ ⁊ diligenter attẽdit qualr̃ ſe unuſqſqꝫ ſeruoꝛum eius ſine auaritia: ſine ira: ſine ſuperbia: atqꝫ luxuria ad celebrandam ei⁹ feſtiuitatem ſtudeat prepararẽ: atqꝫ ponere: ⁊ ſecundum ꝙ unũquẽqꝫ oꝛnatũ bonis moꝛibus uiderit: ita ille gr̃az ſue mĩe diſtribuit. Siquẽ.n. uiderit caritatis luce ueſtitũ: iuſtitie uel mĩe margaritis oꝛnatum: caſtũ: humilẽ: miſericoꝛdẽ benignũ: ⁊ ſobrium: ſi talẽ inuenerit uel agnouerit coꝛpus ⁊ ſanguinẽ ſuũ ei non ad iudiciũ ſed ad remediũ: per ſacerdotum ſuoꝛum miſterium diſpenſabit. Si uero aliquem uiderit adulterũ: ebrioſũ: cupidum: ⁊ ſuperbũ: timeo ne hoc illi dicatur qd̃ i euãgelio dñs ipſe predixit. Amice quõ huc intraſti non hñs ueſtẽ nuptialeꝫ: ⁊ quod dñs auertat fiat illi hoc qd̃ ſequitur. Ligate illi manus ⁊ pedes ⁊ ꝓiicite eum in tenebras exterioꝛes. Ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentium. Ecce qualem ſententiaꝫ in die iudicij excipiet: qui ſine remedio ad feſtiuitatem domini uitioꝛum ſoꝛdibus iquinatus acceſſerit. ℞. Aue maria gratia plena dñs tecum: Sp̃s ſc̃s ſuperueniet in te ⁊ uirtus altiſſimi obumbrabit tibi: quod eniꝫ ex te naſcetur ſanctuꝫ uocabitur fili⁹ dei. ℣. Quomodo fiet iſtud qm̃ uirum non cognoſco: ⁊ reſpondens angelus dixit ei. Spiritus ſanctus. Jube donne benedicere. benedictio. Chriſtus perpetue det nobis gaudia uite. ℞. Am̃.

In natali enim dñi fr̃es ca= ⁊ccx riſſimi quaſi in nupciis ſpiritualibus ſponſe ſue eccleſie chriſtus adiunctus ē. Tunc ueritas de terra orta ē: tūc iuſtitia de celo ꝓſpexit: tunc ꝓceſſit ſponſus de thalamo ſuo. hoc eſt uerbū dei de utero uirginali. Proceſſit eīm cum ſponſa ſua eccl'a. i. humanam carnem ſuſcepit. Ad iſtas ergo taꝫ ſcās nuptias inuitati ⁊ ad ꝯuiuium pr̄is ⁊ filij ⁊ ſp̄us ſancti intrati uideamus qualibus indumentis debeamus ornari. Et ideo mundemus q̄ꝫtum poſſumus cū dei adiutorio corda ſimul ⁊ corpora noſtra: ut celeſtis ille inuitator nihil in nobis ſordidum: nihil fetidū: nihil obſcurum: nihil oculis ſuis deprehēdat indignū. Hec ergo fratres cariſſimi non tranſitorie ſed cum ingenti tremore debemus attendere. Inuitati enim ſum⁹ ad nuptias: ubi nos ipſi ſi bene agimus ſpōſe erimus. Cogitem⁹ ad quales nuptias: cogitemus ad qualem ſponſū ul' ad quale ꝯuiuium inuitati ſumus. Inuitati eīm ſumus ad menſam ubi non inuenit cibus hoīum: ſed panis ponitur angelorum. Et ideo uideamus ne forte intus in aīa ubi debemus bonoꝝ operū margaritis ornari: ibi appareamus uitioruꝫ pānis ueteribus inuoluti: ut qñ eos qui boni ſunt in oculis dei caſtitas reddet cādidos: tūc eos qui mali ſunt: reddat luxuria ſordidos. Et ideo quotienſcūqꝫ: aut dies natalis domini aut relique feſtiuitates adueniunt: ſicut frequenter ammonui: non ſolum ab infelici concubinarum conſortio: ſed etiam a proprijs uxoribus abſtinete: ⁊ ab omni iracundia uos alieōs efficite: ut peccata preterita ꝑ elemoſynam ⁊ penitentiam redimātur. ℟. Saluatorem expectamus dominum ieſū chriſtum. Qui reformabit corpus humilitatis noſtre configuratuꝫ corpori claritatis ſue. ℣. Sobrie ⁊ iuſte ⁊ pie uiuemus ī hoc ſeculo: expectātes beatam ſpem ⁊ aduentū glorie magni dei. Qui. Iube dōne benedicere. bn̄d. Igneꝫ ſui amoris accendat deus in cordibus noſtris.

Lectio ſexta.

Contra nullum hominem odium in corde teneatur: quod ſolebat uanitas per gulam perdere: incipiat iuſtitia per miſericordiam pauperibus erogare Quod luxuria uel gula diſſipauit in mūdo pietas repōat in celo. Et licet hoc expediat ut ſemper elemoſynas facere debeamus precipue tamen in ſanctis ſolēnitatibus ſecundum uires noſtras abundantius erogare debemus. Pauperes ante omnia frequentius ad conuiuiuꝫ reuocemus. Non eſt enim iuſtum ut in ſācta ſolennitate in populo chriſtiano ad unum deum pertinentes Alij inebriemur alij famis periculo cruciētur. Et nos ⁊ ōnis populus unius domini ſerui ſumus uno pretio redempti ſumus: pari conditione in hoc mundo intrauimus. Simili etiam exitu migraturi ſumus: ⁊ ſi bene agimus ad unam deitudineꝫ pariter ueniemus. Et quare pauper nō accipiat tecum cibum: qui tecum accepturus eſt regnum? Quare pauper non accipiat uel ueterem tunicam qui tecum recepturus eſt immortalitatis ſtolam? Quare pauꝑ non mereatur panem tuum qui tecū meruit accipere baptiſmi ſacramentum? cur indignus ſit accipere reliquias ciborum tuorum: qui tecum ad conuiuium inuitatus eſt angelorum. ℟. Obſecro domine mitte quem miſſurus es: uide afflictionem populi tui. Sicut locutus es ueni ⁊ liba nos. ℣. Qui regis iſrael intende: qui deducis uelut oueꝫ ioſeph. Sicut. In tertio nocturno añ. Gabriel angelus locutus eſt marie dicēs: aue gratia plena dominus tecum: benedicta tu inter mlieres: ⁊ benedictus fructus uentris tui. p̄s. Celi enarrant. añ. Maria dixit putas qual' eſt iſta ſalutatio: quia cōturbata eſt anima mea ⁊ quia paritura ſum regem qui clauſtruꝫ uirginitatis mee non uiolabit. p̄s. Exaudi. añ. In aduentu ſūmi regis mundentur corda hominum: ut digni ambulemus ī occurſuꝫ illius quia ecce uen et ⁊ non tardabit. p̄s. Domine ī uirtute. ℣. Egredietur dominus de loco ſācto ſuo. ℟. Ueniet: ut ſaluet popolū ſuū. Pater noſter. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos.

Abſolutio.

A Uinculis peccatorum noſtrorum abſoluat nos omnipotens ⁊ miſericors dominus ℟. Amen. ſequitur. Iube dōne benedicere. bñdictio. Euāgelica lectio ſit nobis ſalus ⁊ protectio. Et quando legūtur duo euangelia dicitur in ſecunda bñdictione. Per euangelica dicta deleātur noſtra delicta. Et quādo legitur tertium euāgelium dicitur. Verba ſancti euangelij doceat nos chriſtus filius dei. Iſte tres ſuprapoſite abſolutiones hoc ordine ꝑ totum annum ante iube donne benedicer̄ dicuntur quandocunqꝫ nouem lectiōes leguntur: excepto triduo ante paſcha ⁊ officio mortuorum: ī quibus nec abſolutiones nec iube donne dicuntur. Lectio ſancti euangelij ſecundum lucam.

IN illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis: erunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊ in terris preſſura gentium. Et reliqua. Om̄. ſancti gre. pape. Lectio. vij.

LEctionem ſancti euangelij quā modo ueſtra fratnitas audiuit paulo ſuperius dominus premiſit dicēs: Exurget gens contra gentem: ⁊ regnuꝫ aduerſus regnum: ⁊ terremotus magni erunt per loca, ⁊ peſtilentie ⁊ fames: ⁊ quibuſdam iterpoſitis: hoc quod modo audiſtis adiunxit: ⁊ erunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis: ⁊ in terris preſſura gentium: pre confuſioue ſonitus maris ⁊ fluctuuꝫ. Ex quibus profecto omnibus alia iaꝫ facta cernimus: alia e proximo uentura formidamus. Nam gentem ſuper genteꝫ exurgere earūqꝫ preſſuras terris inſiſtere: plꝰ iam in noſtris tribulationibus cernimꝰ: q̄ꝫ i codicibus legimus. Quod terremotus urbes inūeras ſubruat: ex alijs mundi partibus ſcitis quā frequenter audiuimus: peſtilentiam ſine ceſſatōe patimur. Signa uero i ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis adhuc aperte minime uidemus. Sed qꝛ ⁊ hec non longe ſint: ex ipſa iam aeris immutatione colligimus q̄ꝫuis priuſq̄ꝫ italia gētili gladio ferienda traderetur: igneas in celo acies uidimꝰ: ipſū q̄ poſtea effuſus ē humani generis ſāguinē coruſcātes. ℞. Ecce uirgo concipiet: ⁊ pariet filiū dicit dominus. Et uocabitur nomē eius admirabilis deus fortis. ℣. Super ſolium dauid ⁊ ſuper regnum eius ſedebit in eternum. Et uocabitur. Iube donne. benedictio. Diuinum auxiliū maneat ſemper nobiſcum. ℞. Amen. Si uero feſtum aliquod fuerit dicitur. Cuius feſtum colimus: ipſe uel ipſa intercedat ꝓ nobis ad dominum. Si uero plurium ſanctoruꝫ ⁊ ſanctarum ī plurali benedictio dicitur.

COnfuſio auteꝫ maris ⁊ fluctuū necdum noua exorta eſt. Sed cū multa iam prenunciata completa ſint: dubiū nō eſt: qͦd ſequātur ēt pauca que reſtant. Quia ſequentium rerum certitudo ē preteritoruꝫ exhibitio: hec nos fratres cariſſimi iccirco dicimus: ut ad cautele ſtudium ueſtre mentes euigilent: ne ſecuritate torpeant: ne ignorantia langueſcant: ſed ſemper eas ⁊ timor ſolicitet: ⁊ in bono opere ſolicitudo ꝯfirmet: Penſātes hoc qͦd redemptoris noſtri uoce ſubiūgitur. Areſcentibus hominibus pre timore et expectatione que ſuperueniēt uniuerſo orbi. Nam uirtutes celorum mouebuntur. Quid enim dominus uirtutes celorum niſi angelos: archangelos: thronos dñationes: principatus: ⁊ poteſtates appellat. Que in aduentu diſtricti iudicis noſtri: tunc oculis uiſibiliter apparent: ut diſtricte tunc a nob̄ exigant hoc qͦd nos mō iuiſibil' cōditor equanimit' portat. ℞. Audite uerbum domini gentes ⁊ annunciate illud in finibus ueſtris. Et in inſulis que ꝓcul ſunt dicite: ſaluator noſter adueniet. ℣. Annūciate: ⁊ audituꝫ facite: loquimini ⁊ clamate. Et in inſulis. Iube donne benedicere. bñdictio. Ad ſocietatem ciuium ſupernorum: perducat nos rex angelorum. ℞. Amen. Lectio. ix.

VBi ⁊ ſubditur: Et tunc uidebunt filium hominis uenientem in nubibus celi in poteſtate magna ⁊ maieſtate: ac ſi aperte diceretur. In poteſtate ⁊ maieſtate uiſuri ſunt: quem in humilitate poſitum audire noluerunt: ut uirtutem eius tanto tunc diſtrictius ſentiant: q̄ꝫto nunc ceruicem cordis ad eius patientiā non īclinant. Sꝫ quia hec ꝯtra reprobos dicta ſunt mox ad electorum conſolationeꝫ uerba uertuntur. Nā ſubditur: His autē fieri incipientibus: reſpicite ⁊ leuate capita ueſtra: qm̄ appropiquat redemptio uĩa: Ac ſi apte ueritas electos ſuos ammoneat dicens: Cũ plage mundi crebreſcunt: cum terroꝛ iudicij uirtutibus cõmotis oſtẽditur: Leuate uos capita ideſt exhilarate coꝛda: quia dum finitur mundus cui amici non eſtis: prope ſit redẽptio quã queſiſtis. In ſcriptura ⁊eiꝫ ſacra ſepe caput ꝓ mẽte ponitur: quia ſicut capite reguntur membꝛa: ita cogitationes mente diſponuntur. Leuare itaqꝫ eſt capita mentes noſtras ad gaudia patrie celeſtis erigere. Qui ergo deum diligũt ex fine mundi gaudere atqꝫ hilareſcer̃ iubẽtur: qui uidelicet eũ quẽ amant mox ĩueniunt dũ trãſit is quem non amauerũt. ℞. Ecce dies ueniunt dicit dñs: ⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtum: ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiens erit: ⁊ faciet iudicium ⁊ iuſtitiam ĩ terra: ⁊ hoc ẽ nomẽ quod uocabunt eum dominus iuſtus nr̃. ℣. In diebus illis ſaluabitur iuda: ⁊ iſrael habitabit confidenter. Et. Notandũ ꝙ a dominica prima de aduentu uſqꝫ ad natiuitatem domini: ⁊ a dominica .lxx. uſqꝫ ad paſcha non̄. ℞. in dñicis diebus cãtãt: qꝛ te deum laudamus non dicitur tunc niſi in feſto .ix. lectõ. Ad laudẽs ⁊ ꝑ horas. a̅. In illa die ſtillabunt montes dulcedinẽ: ⁊ colles fluent lac ⁊ mel: all'a. p̃s. Dominus regnauit. añt. Iocundare filia ſion: ⁊ exulta ſatis filia hieruſalem: alleluia. p̃s. Iubilate. añt. Ecce dominus ueniet ⁊ omnes ſancti eius cũ eo ⁊ erit in die illa lux magna: alleluia. p̃s. Deꝰ deus meus. añt. Omnes ſitientes uenite ad aquas: querite dominum dũ inueniri poteſt: alleluia. p̃s. Benedicite. añt. Ecce ueniet ꝓpheta magnus: ⁊ ipſe renouabit hieruſalẽ: all'a. p̃s. Laudate. caplm. Fratres ſci. hyꝰ. Uox ℣. Uox clamantis in deſerto parate uiã dñi. ℞. Rectas facite ſemitas eius. Ad bñd. añt. Sps ſanctus in te deſcendet maria: ne timeas habebis in utero filium dei: all'a. oro. Excita. Ad primam hyꝰ. Iam lucis. Añt. laud. ad primam tertiã .vi. ⁊ .ix. recto oꝛdie ſeruato dicuntur ⁊ per hebdomadã ſimilit̃ quarta añt pretermiſſa. Eodem mõ de laudibus aliarum dominicarum uſꝫ ad natiuitatem domini fit: niſi quando in ferijs occurrunt añt. ſpeciales. p̃s. Deꝰ deꝰ meus. cum reliquis ut in p̃s. capitulum.

Regi ſeculoꝛũ immoꝛtali ⁊ inuiſibili ſoli deo honoꝛ ⁊ gloria in ſecula ſeculoꝛum amen. ℞. b. Chriſte fili dei uiui miſerere nobis. ℣. Qui uenturus es in mundũ. ℞. Miſerere. ℣. Glia. ℞. Chriſte. ℣. Exurge chriſte adiuua nos. ℞. Et libera nos ꝓpter nomen tuum. Et ſic dicitur quotidie uſqꝫ ad natiuitatem domini. kirieleyſon chriſteleiſon kyrieleiſõ. ⁊c. ſicut in p̃s. Ad abſolutionẽ capli. lectio. Non in comeſſationibus. Notandum ꝙ in dominicis diebus ab aduentu uſqꝫ ad octauã epiphanie: ⁊ a ſeptuageſima uſꝫ ad paſcha ac õibus feſtis .ix. ⁊ trium lectionũ ad abſolutionem capituli caplm legitur qđ in .ix. dicitur. Ad tertiam hyꝰ. Nunc ſancte nobis. p̃s. Legem pone. cũ reliquis caplm. Fratres ſci. ℞. b. Ueni ad liberãdum nos domine deus uirtutum. ℣. Oſtende faciem tuã ⁊ ſalui erimus. ℞. Domine. ℣. Gloria. ℞. Ueni. ℣. Timebunt gentes nomen tuum domine. ℞. Et omnes reges terre gloriam tuã. oro. Excita. Ad ſextã hyꝰ. Rectoꝛ potẽs p̃s. Defecit. cũ reliquis. capitulum.

Nox preceſſit dies autem appropinquauit: abijciamus ergo opa tenebrarũ ⁊ induamur arma lucis: ſic ut in die honeſte ambulemus. ℞. b. Oſtẽde nobis dñe miam tuam. ℣. Et ſalutare tuum da nobis. ℞. Miam. ℣. Gloria. ℞. Oſtende. ℣. Memẽto noſtri dñe in bñplacito ppli tui. ℞. Uiſita nos in ſalutari tuo. Ad nonam hyꝰ. Rerum deus. p̃s. Mirabilia. caplm.

Non in comeſſationibus ⁊ ebrietatibus non in cubilibus ⁊ ipudicitijs non in contentione ⁊ emulatiõe: ſꝫ induimini dñm ieſum chriſtum. ℞. b. Super te hieruſalem orietur dñs. ℣. Et gloria eiꝰ ĩ te uidebitur. ℞. Orietur. ℣. Gloria. ℞. Super. ℣. Domine deus uirtutũ conuerte nos ℞. Et oñde faciem tuam ⁊ ſalui erimus. Ad ueſperas añt. In illa die. cũ reliquis añt. de laudibus p̃s. Dixit dñs. cũ reliquis de p̃s. caplm. Fratres ſci. hyꝰ. Conditoꝛ. ℣. Roꝛate celi deſuper ⁊ nubes pluant iuſtũ. ℞. Aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatoꝛem. Ad mag. añt. Ne timeas maria inueniſti gratiã apꝰ dñm ecce ꝯcipies ⁊ paries filiũ: allã. Oĩo. Excita. Feria .ij. inuit. Regem uẽturuꝫ dñm uenite adoremus. Et cantatur per totũ aduentum in ferialibus diebus usqꝫ ad feriã quartam .iiij. tp̃m in tono feriali. Itẽ hyꝰ. ℣. ⁊ b. ℞. per totũ aduẽtũ dicũtur ꝑ ordinem sicut in prima dñica: nisi qñ occurrit festũ. Item añt. noct. ⁊ laud. ⁊ uesperoꝝ in hac feria ⁊ in oĩbus alijs dicũtur de p̃s. usqꝫ ad uigiliã natiuitatis dñi exceptis laudibꝰ que hñt añt. sp̃ales. ℣. Ex sion sp̃es decoris eius. ℞. Dñs nr̃ manife. ue. absolutio. Exaudi dñe iesu christe. ut supra

Lectio prima.

Lauamini mundi estote: auferte malum cogitationum uestrarum ab oculis meis. Quiescite agere peruerse: discite benefacere: querite iudicium: subuenite oppresso: iudicate pupillo: defẽdite uiduam. ⁊ uenite ⁊ arguite me dicit dñs. Si fuerint peccata uestra ut coccinũ quasi nix dealbabuntur: ⁊ si fuerit quasi uermiculus: uelut lana alba erunt. Si uolueritis ⁊ audieritis me: bona terre comedetis. Qđ si nolueritis ⁊ me ad iracũdiã ꝓuocaueritis: gladius d̃uorabit uos: qꝛ os domini locutuꝫ est. ℞. Suscipe uerbũ uirgo maria: quod tibi a domino per angeluꝫ transmissum est: concipies ⁊ paries deum pariter ⁊ hominem: ut benedicaris ĩter omnes mulieres. ℣. Paries quidem filiũ ⁊ uirginitatis non patieris detrimentum: efficieris grauida: ⁊ eris mr̃ semper intacta. Ut.

Lectio s̃cda

Quomodo facta ẽ meretrix ciuitas fidelis plena iudicij: Justitia hitauit in ea: nunc autem homicide. Argentum tuum uersum ẽ in scoriam uinũ tuũ mixtum est aqua. Principes tui infideles socij furum. Oẽs diligunt munera: sequuntur retributiones. Pupillo non iudicant: ⁊ causa uidue non ingreditur ad eos. Propter hoc ait dñs deus exercituum fortis israel. Heu ego consolabor super hostibus meis ⁊ uindicabor de ĩimicis meis. ℞. Letentur celi ⁊ exultet terra: iubilate montes laudes: qꝛ dñs noster ueniet: et pauperũ suoꝝ miserebitur. ℣. Orietur ĩ diebꝰ eius iustitia ⁊ abundantia pacis. Et.

Lec. iij

Et conuertam manum meaꝫ ad te ⁊ excoqꝫ ad purũ scoriam tuã ⁊ auferam oẽ stagnum tuum: ⁊ restituaꝫ iudices tuos ut fuerunt prius ⁊ ꝯsiliarios tuos sicut antiquitus. Post hoc uocabis ciuitas iusti urbs fidelis: sion in iudicio redimetur: ⁊ reducent eã in iustitiã. Conteret scelestos ⁊ peccatores sil': ⁊ qui dereliquerunt dñm consumentur. Cõfundẽt enim ab idolis quibus sacrificauerunt: ⁊ erubescetis sup hortis quos deieratis ⁊ cum fueritis uelut quercꝰ defluentibꝰ folijs ⁊ uelut hortus absqꝫ aqua: ⁊ erit fortitudo uestra ut fauilla stupe ⁊ opus uestrum quasi scyntilla: ⁊ succidetur utrũqꝫ simul: ⁊ non erit qui extiguat. R̃soriũ. Alieni non transibunt per irl'm amplius: nam in illa die stillabunt montes dulcedinem ⁊ colles fluent lac ⁊ mel dicit dñs. ℣. Deus a libano ueniet ⁊ sanctus de monte umbroso ⁊ ꝯdẽso. Nam. Ad laudes añt. Miserere. cum reliquis añt. ⁊ p̃s. capl'm.

Venite ascendamus ad montẽ dñi ⁊ ad domum dei iacob ⁊ docebit nos uias suas: ⁊ ambulabimus ĩ semitis eius: quia de sion exibit lex: ⁊ uerbuꝫ domini de hierusalem. hymnus. Vox cla. ℣. Vox clamantis in deserto. Ad benedictus añt. Angelus domini nunciauit marie ⁊ ꝯcepit de sp̃u sancto allã. kyrieleison christeleison kyrie. Pater n. aliquantulũ alte. ℣. Et ne nos. ℞. Sed libera nos. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. cum reliq̃s p̃cibus ut habentur in p̃s. pꝰ oct. ephie oĩo. Excita. Sciendũ ꝙ oĩones dñicales semp sicut ĩ dñica ⁊ ꝑ hebdomadã ⁊ ad oẽs horas qñ agit̃ de feria dicunt̃: exceptis quadr. iiij. tp̃ibꝰ aduẽtꝰ ⁊ hebdoma. pasce ⁊ pẽt. Ad primã añt. In illa die p̃s. Deꝰ in noĩe cũ reliquis ut hñtur in p̃s. capl'm

Pacem ⁊ ueritatẽ diligite ait dñs oĩpotẽs. ℣. Christe fili dei uiui. ℞. Qui uẽturꝰ: kyriel'. Pr̃ nr̃. ℣. Et ne nos. ℞. Sꝫ li. Credo in deum. ℣. Carnis resurr. ℞. Vitaꝫ eternam. ℣. Et ego ad te. cũ rel'. p̃cibus ut habent̃ in p̃s. pꝰ oct. ephie. Ad absolutionem capituli.

Domĩe nr̃i misereꝛ: te eiꝫ expectauimus esto brachiuz nr̄m in mane: ⁊ salus nr̄a in tp̄e tribulationis. Et dī in ferialibus diebus usqꝫ ad natiuitatez domini.

Ad tertiam capitulum.

Ecce dies ueniunt dicit dn̄s: ⁊ suscitabo dauid germen iustū: ⁊ regnabit rex ⁊ sapiens erit: ⁊ faciet iudicium et iustitiā i terra. ℞. b. ⁊ ℣. ut supra. Ad .vi. capl'm.

In diebus illis saluabit iuda ⁊ israel hītabit ꝯfidenter: ⁊ hoc est nom̄ qd̄ uocabunt eū dn̄s iustus noster. Ad nonam capitulum.

Prope est ut ueniat tp̄s eius: ⁊ dies non elongabuntur: miserebitur .n. dn̄s iacob: ⁊ israel saluabitur. Ad uesperas añ. Inclinauit dn̄s. cuz reliquis añ. ⁊ ps̄. de ps̄. capitulum.

Non auferetur sceptrū de iuda nec dux de femore eius: donec ueniat qui mittendus ē: ⁊ ipse erit expectatio gētiuz. hymn⁹. Conditor. ℣. Rorate celi. Ad mag. añ. Leua hierusalez oculos tuos et uide potentiam regis: ecce uenit saluator soluere te a uinculo. Et notandum ꝙ predicta capl'a ordine predicto usqꝫ ad uigiliam natiuitatis dn̄i dicunt̄. Feria .iij. ℣. Emitte agn̄. absolutio Ipsi pietas. ut supra. Le. i.

Uerbuz qd̄ uidit isaias filius amos super iudā ⁊ irl'm: ⁊ erit in nouissimis diebus ꝑparatus mons domus dn̄i in uertice montiū: ⁊ eleuabitur super colles: ⁊ fluent ad eū oēs gētes ⁊ ibunt ppl'i multi ⁊ dicent: Uenite ascendam⁹ ad mōtem dn̄i ⁊ ad domum dei iacob: ⁊ docebit nos uias suas: ⁊ ambulabimus in semitis eius: Quia de sion exibit lex: ⁊ uerbum dn̄i de hierusalē: ⁊ iudicabit gētes: ⁊ arguet ppl'os m'ltos: ⁊ ꝯflabūt gladios suos i uomeres ⁊ lāceas suas i falces. ℞. Montes israel ramos u'ros expandite: ⁊ florete ⁊ fructus facite. prope ē ut uēiat dies dn̄i. ℣. Rorate celi desuꝑ ⁊ nubes pluant iustum aꝑiatur terra ⁊ germīet saluatorē. Prope. l. ij.

Non leuabit gens ꝯ gentem gladiū nec exercebuntur ultra ad preliuz. Domus iacob uenite ⁊ ambulem⁹ in lumine dn̄i dei nr̄i. Proiecisti .n. ppl'm tuū domū iacob: q: repleti sunt ut olim: ⁊ augures hūerunt ut philistū ⁊ pueris alienis adheserunt: repleta ē terra auro ⁊ argento: ⁊ non ē finis thesauroruz eius. Et repleta ē terra ei⁹ eqs ⁊ inūerabiles quadrige ei⁹. Et repleta est t̄ra eius idol': op⁹ manuū suaꝝ adorauerunt qd̄ fecerūt digiti eorum: ⁊ incuruauit se homo ⁊ humiliatus est uir: ne ergo dimittas eis. ℞. Erumpant montes iocunditatem et colles iustitiam: q: lux mundi dn̄s cuz potentia uenit. ℣. De sion exibit lex: et uerbū dn̄i de hierusalem. Quia. Lectio tertia.

Ingredere i petrā: abscondeꝛ i fossa humo a facie timoris dn̄i: ⁊ a glīa maiestatis eius. Oculi sublimis hōis humiliati sunt: ⁊ humiliabit̄ altitudo uiroꝝ. Exaltabitur aūt dn̄s solus in die illa: q: dies dn̄i exercituum super oēm suꝑbum ⁊ excelsū ⁊ super oēm arrogantē: ⁊ humiliabitur: ⁊ suꝑ oēs cedros libāi sublimes ⁊ erectas ⁊ suꝑ oēs querc⁹ basan ⁊ super oēs montes excelsos ⁊ super oēs colles eleuatos: ⁊ super oēm turri excelsam: et suꝑ oēm murū munitum: ⁊ super oēs naues tharsis: ⁊ suꝑ oē qd̄ uisu pulchruz ē. Et incuruabit̄ oīs sublimitas hoīum: et humiliabit̄ altitudo uiroꝝ: ⁊ eleuabitur dn̄s solus i die illa: ⁊ idola penitus ꝯterētur: ⁊ itroibunt i spelūcas petraꝝ: ⁊ i uoragines terre a facie formidinis dn̄i: et a glīa maiestatis eius cū surrexerit ꝑcutere terrā. Tertiū ℞. icipit̄ a .ij. ℞. historie .s. Aspiciebā. Et notādū ꝙ qn̄cūqꝫ historia explet̄ in dn̄ica .s. die hebdomade q̄ cantatur de historia incipit̄ a .ij. ℞. seq̄nti die a relicto illi⁹ diei ⁊ ita ꝑ ordinē i circuitu. Qn̄ uero historia n̄ explet̄ in dn̄ica sicut i ista: qm̄. ℞. q̄. ij. ⁊ iij. fer. ponuntur: sunt de historia dn̄ice: prima die hebdomad' qua cantat̄ de ea: icipit̄ a primo relictoꝝ ℞. ita ꝑ ordinē ut dictum est. Primo tn̄ ℞. sēꝑ ⁊ ꝑ hebdomadā ꝑtermisso: ēt si ꝯtigat historiā īfra hebdōadā ꝑio pōi. ⁊c. Añqꝫ ꝯuenirent īuenta est maria hn̄s in utero de spū sancto: alla. Ad magnif. añ. Querite dn̄m dum īueniri pōt: inuocate eū dum ꝓpe ē alla. Feria .iiij. ℣. Egredietur dn̄s. Isti oēs ℣. supradicti ꝑscripto ordine dn̄r. Feria

.v.vi.⁊ ſabbato. Et hic ordo. ℣. ſeruatur ꝑ hebdom. in officio feriali uſq; ad uigiliam natiuitatis dñi: ⁊ ſilr fit de alijs ſpalibus. ℣. qui certis tꝑib⁹ pluries repetunt̃. abſolutio. Auiculis pecoꝝ ut ſupra. Supradicte tres abſolutiones dñr ſupradcō ordine fer. v. vi. ⁊ ſabbo. ⁊ hic mod⁹ abſ. ꝑ toti⁹ anni circulum obſeruatur: qñ tres lectiones leguntur. Lectio prima.

IN die illa ꝓijciet hō idola argenti ſui: ⁊ ſimulacra auri ſui que fecerat ſibi: ut adoraret talpas ⁊ ueſptiliões. Et igrediet̃ ſciſſuras petraꝝ ⁊ cauernas ſaxorũ a facie formidis dñi ⁊ a glia maieſtatis eius: cũ ſurrexerit ꝑcutere terrã. Quieſcite ergo ab hoīe cuius ſp̄s in naribus ei⁹: qꝛ excelſus reputatus ē ipſe. Ecce eīm dñator dñs exercituũ aufert ab irlm ⁊ a iuda ualidũ ⁊ fortem. Oē robur panis ⁊ oē robur aque ⁊ fortē ⁊ uirũ bellatorem ⁊ iudicē ⁊ ꝓphetã ⁊ hariolum ⁊ ſenē principē ſup qnquaginta ⁊ honorabilez uultu ⁊ ꝯſiliariũ ⁊ ſapientez de architectis ⁊ prudentē eloquij myſtici. Lectio .ij.

ET dabo pueros principes eorũ ⁊ effeminati dñabunt̃ eis. Et corruet ppl'z uir ad uirũ unuſquiſq; ad pplm ſuum. Tumultuabit̃ puer ꝯ ſenem: ⁊ ignobilis ꝯ nobilem. Apphendet eiz uir fr̄ez ſuum domeſticũ pr̄is ſui ⁊ dicet: Ueſtim̃tum tibi ē: princeps eſto nr̄. Ruina autez hec ſub manu tua: ⁊ rñdebit i die illa dicens: Non ſuz medicus: ⁊ in domo mea non eſt panis neq; ueſtimentum: nolite ꝯſtituere me principē ppli. Ruit eīm irl'z ⁊ iudas ꝯcidit: qꝛ lingua eoꝝ ⁊ adinuentiones eoꝝ ꝯ dñm: ut ꝓuocarent oculos maieſtatis eius.

Lectio tertia.

AGnitio uultus eorũ rñdebit eis: et pccm̄ ſuũ quaſi ſodoma predicauerunt nec abſconderũt. Ue aīe eoruz: qm̄ reddita ſũt eis mala. Dicite iuſto qm̄ bñ qm̄ fructũ adinuentionũ ſuaꝝ comedet. Ue impio in malũ. retributio. n. manuũ eius fiet ei. Ppl'z meũ exactores ſui ſpoliauerunt ⁊ mulieres dñate ſunt ei⁹. Popule meus q beatũ te dicunt: ipſi te decipiunt: ⁊ uiã greſſuũ tuoꝝ diſſipant. Stat ad iudicandũ dñs: ⁊ ſtat ad iudicanduz ppl'os: dñs ad iudicium ueniet cũ ſenib⁹ ppli ſui ⁊ principibus eius. Uos. n. ꝺpaſti eſtis uineã meã: rapina pauperũ i domo ur̃a. ad bñdic. añt. De ſion exibit lex ⁊ uerbũ dñi de hieruſalem: alla. ad mag. añt. Ueniet fortior me poſt me: cuius nõ ſũ dign⁹ ſoluere corrigiã calciamentoꝝ eius. Feria .v. ad bñd. añt. Benedicta tu in mulierib⁹: ⁊ bñdictus fructus uẽtris tui. ad mag. aꝛ. Expectabo dñm ſaluatorem meũ: ⁊ preſtolabor eum dũ ꝓpe eſt: alla. Feria .vi. ad bñdi. añt. Ecce ueniet ds̄ ⁊ hō ꝺ domo dauid ſedere i throno: alla. ad mag. añt. Ex egypto uocaui filium meũ: ueniet ut ſaluet pplm. Sabbo ad bñd. añt. Sion noli timere ecce ds̄ tuus ueniet: alla. Ad ueſperas caplm.

FRatres qcũq; ſcripta ſunt ad nr̃am doctrinã ſcripta ſt: ut ꝑ patientiam ⁊ ꝯſolationem ſcripturarũ ſpem hẽam⁹. ad mag. añt. Ueni dñe uiſitare nos in pace ut letemur coram te corde ꝑfecto. oro.

EXcita dñe corda nr̃a ad prepãdas unigẽiti tui uias: ut ꝑ ei⁹ aduẽtũ purificatis tibi mẽtib⁹ ſeruire mereamur. q. Dñica .ij. de aduentu inuitat. Surgite uigilemus: uẽite adorem⁹: qꝛ neſcimus horã qñ ueniet dñs. ps. Uenite. hy⁹. aꝛ. noct. ps. ℣. ⁊ ℟. h. ſicut i prima dñica de aduẽtu dñi.

Lectio prima.

EGrediet̃ uirga ꝺ radice ieſſe ⁊ flos de radice eius aſcendet: ⁊ reqeſcet ſup eum ſp̄s dñi. Sp̄s ſapientie ⁊ itellectus ſp̄s ꝯſilij ⁊ fortitudinis: ſp̄s ſcie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eum ſp̄s timoris dñi: nõ ſcd̄m uiſionem oculoꝝ iudicabit: neq; ſecundũ auditum auriũ arguet. Sed iudicabit i iuſtitia paupes: ⁊ arguet i equitate ꝓ manſuetis terre: ⁊ ꝑcutiet terraz uirga oris ſui: ⁊ ſp̄u labioꝝ ſuoꝝ interficiet ĩpium. Et erit iuſtitia cingulũ lumboruz eius ⁊ fides cinctoriũ renum eius. ℟. Hieruſalem cito ueniet ſalus tua: quare merore cõſumeris? nunqd ꝯſiliarius non ē tibi: qꝛ innouauit te dolor? Saluabo te ⁊ liberabo te noli timere. ℣. Ego enim ſum dñs deus tuus: ſanct⁹ iſrael redemptor tuus. Saluabo. Lc. ij.

Habitabit lupus cū agno ⁊ pardus cū hedo accubabit uitulus ⁊ leo ⁊ ouis ſil' morabunť: ⁊ puer paruulus mīabit eos. Uitulus ⁊ urſus paſcenť ſil: regeſcēt catuli eoꝝ: ⁊ leo quaſi bos comedet paleas: ⁊ delectabiť infans ab ubere ſuꝑ foramine aſpidis ⁊ ī cauerna reguli: qui ablactatus fuerit manū ſuam mittet: non nocebunt ⁊ non occidēt ī uniuerſo monte ſc̄o meo: qꝛ repleta eſt terra ſcīa dn̄i ſicut aqua maris opientes. ℟. Ecce dn̄s ueniet ⁊ omnes ſancti eius cum eo: ⁊ erit in die illa lux magna: ⁊ exibūt de hieruſalēʒ ſicut aqua munda ⁊ regnabit dominus ſuper omnes gētes. ℣. Ecce dominus cuʒ uirtute ueniet ⁊ regnuʒ in manu eius ⁊ poteſtas ⁊ impiū. Sup.

Lectio tertia.

In die illa radix ieſſe q̄ ſtat in ſignū ppl'orum ipſum gētes dep̄cabunť: ⁊ erit ſepulchrū eius glorioſum ⁊ erit. in die illa adijciet dn̄s ſc̄do manum ſuam ad poſſidendū reſiduū ppl'i ſui: q̄ relinq̄tur ab aſſyrijs ⁊ ab egypto ⁊ aphetros ⁊ ab ethiopia ⁊ ab elan ⁊ a ſenaar ⁊ ab emath: ⁊ ab iſulis maris ⁊ leuabit ſignū in nationibus: ⁊ ꝯgregabit ꝓfugos iſrael: ⁊ diſpſos iuda colliget a quattuor plagis terre. Et auferet zelus ephrā ⁊ hoſtes iuda pibunt. Ephrā non emulabiť iudā ⁊ iudas non pugnabit ꝯ ephran: ⁊ uolabunt ī humeros philiſtim: et ꝑ mare ſil' p̄dabunť filios orientis. ℟. Ciuitas hieruſalem noli flere: qm̄ doluit dn̄s ſuꝑ te. Et auferet a te ōem tribulationē. ℣. Ecce dn̄s in fortitudine ueniet ⁊ brachiū eius dn̄abitur. Et.

Sermo. ſ. ambroſij epi Lectio quarta.

Hoc tp̄s fratres cariſſimi in chriſto non ſine cā dn̄i aduentus uocatur. Ideo nanqꝫ ſc̄i p̄res dn̄i celebrare ceperunt aduentū: et ſermones d̄ his diebus ad pplꝫ fecerunt: ut ſe unuſqſqꝫ fidelis p̄paret et emundet: ut digne dei ac dn̄i ſui natiuitateʒ ualeat celebrare. Ecce ſiquis ur̄m ſeniorem ſuū in domū ſuam ſuſcipere debuiſſet: ab oībus ſordibus ⁊ imundis rebus ipſam domū mundaſſꝫ: ⁊ queqꝫ honeſta ⁊ neceſſaria eſſent ſc̄dm ſuaʒ poſſibilitateʒ p̄paraſſet. Et ſi hoc faceret mortalis ſuſcepturus mortaleʒ: q̄ꝫto magis ſe mūdare debet creatura ut ſuo creatori appenti in carne non diſpliceat. ℟. Ecce ueniet dn̄s ꝓtector noſter ſc̄s iſrael. Coronam regni hn̄s ī capite ſuo. ℣. Et dn̄abitur a mari uſqꝫ ad ad mare ⁊ a flumie uſqꝫ ad terminos orbis terraꝝ. Coro.

Lectio quinta.

Ille iuſtus uenit ad peccōres ut ex peccatoribus faceret iuſtos: pius uenit ad ipios ut nos faceret pios: humilis uenit ad ſuperbos ut ex ſuperbis faceret humiles. Quid plura: ille natura bonus uenit ad hoīes q̄ erant pleni oībus mal'. Quaꝓpter hortamur ut his dieb⁹ abundāti⁹ elemoſynas faciatis: ad eccl'aꝫ frequentius ꝯueniatis: ꝯfeſſionem pcc̄orum ur̄oꝝ puriſſime faciatis. Et nō ſolū ab ōi immūditia ſꝫ ēt ab uxoribus ꝓpriis ſtudioſiſſime uos ꝯtineatis. Odiuꝫ nihilominus irā ⁊ indignationē clamoreʒ ⁊ blaſphemiā ſuperbiā atqꝫ iactantiam cum ōi carnali delectatione ꝓcul á uob̄ repellatis: ut cum dies dn̄ice natiuitatis aduenerit ſalubriter ipſuꝫ celebrare poſſitis. ℟. Sicut mater conſolatur filios ſuos ita conſolabor uos dicit dominus: ⁊ de hieruſalem ciuitate quam elegi ueniet tibi auxilium: Et uidebitis ⁊ gaudebit cor ueſtrum. ℣. Dabo in ſion ſalutem ⁊ in hieruſalem gloriam meam. Et.

Lectio ſexta.

Et ſicut multi ſunt ſoliciti de carnalibus diuitijs ⁊ de precioſis ueſtibus ut honorabiliores ceteris uideātur in die illa: ita uos ſolicitiores eſtote de ſpiritualibus diuitijs ⁊ ueſtimentis: quia ſicut anima melior ē carne: ita delitie ſp̄uales meliores ſunt q̄ꝫ carnales: et multo melius ē aīam ornare uirtutibus q̄ꝫ corp⁹ precioſis induere ueſtibus. hec āmonitio fratres iccirco ad uos facta eſt: ut qui boni ſunt per hanc ſint meliores: et qui malos ſe eē recolunt citiſſime ꝯuertanť: ut p̄iter in die dn̄ice natiuitatis letari ſp̄ualiter mereanť. Ipſo p̄ſtante qui cuꝫ p̄re et ſpiritu ſancto uiuit et regnat per infinita ſecula ſeculorum amen. reſpōſorium.

Hieruſalem plantabis uineam in montibus tuis ⁊ exultabis: quia dies domini ueniet:

ſurge ſion ꝯuertere ad deum tuũ gaude ⁊ letar̃ iacob: Quia de medio gentium ſaluator tuus ueniet. ℣. Exulta ſatis filia ſiõ iubila filia hieruſalem. Quia. Lec. ſ. euã. ſcd̃z mattheũ.

In illo tp̃e cũ audiſſet ioannes ĩ uiculis opera chriſti: mittens duos d̃ diſcipulis ſuis ait illi: tu es qui uenturus es an aliũ expectamꝰ? Et reliqua. Om̃. ſancti gregorij pape Lectio ſeptima.

Querendũ nobis ẽ fr̃es cariſſimi ioannes ꝓpheta ⁊ pluſq̃z ꝓpheta q uenientẽ ad iordanis baptiſma dñm oñdit dicens: Ecce agnus dei: ecce q tollit peccata mundi: q ⁊ humilitatẽ ſuam ⁊ diuinitatis eius potentiã cõſiderans dicit: Qui de terra ẽ de terra loqtur: q autẽ de celo uenit ſup ões eſt. Cur in carcere poſitus mittens diſcipulos reqrit: tu es qui uenturꝰ es an aliũ expectamus? tanq̃z ſi ignoret quem oñderat: an ⁊ ipſe ſit neſciat quẽ ipſum eẽ ꝓphetando baptizãdo oñdendo clamauerat. Sed hec citius q̃ſtio ſoluitur: ſi geſte rei tp̃s ⁊ ordo penſetur. Ad iordanis eĩm fluenta poſitꝰ: qꝛ ipſe redemptor mũdi eſſꝫ aſſeruit. Miſſus uero in carcerẽ: utrũ alium expectent an ipſe ueniat reqrit: non qꝛ ipſũ eſſe mũdi redemptorẽ dubitet: ſꝫ querit ut ſciat ſi is qui per ſe in mundum uenerat: per ſe etiam ad inferni clauſtra deſcendat. Quez enim precurrẽs mundo nũciauerat hũc moriendo et ad inferos premittebat. ℟. Egredietᷣ dñs d̃ ſamaria ad portã que reſpicit ad orientẽ: ⁊ ueniet ĩ bethleẽ ambulans ſup aquas redẽptionis iud̃. Tunc ſaluꝰ erit õis hõ qꝛ ecce ueniet. ℣. Et p̃parabit̃ ĩ mĩa ſoliũ eiꝰ: ⁊ ſedebit ſuper illud in ueritate. Tũc. Le. viij.

Ait ergo tu es qui uenturus es: an aliuz expectamus? ac ſi aperte dicat ſicut ꝓ hõibus naſci dignatus es: an etiam ꝓ hõibus mori digneris inſinua: ut qui natiuitatis tue p̃curſor extiti: mortis ẽt precurſor fiam: ⁊ uenturũ in inferno te nunciem: quem iam ueniſſe mundo nunciaui. Unde ⁊ inquiſitꝰ dñs enumeratis potentie ſue miraculis: de mortis ſue ꝓtinus humilitate rñdit dicens: Ceci uidẽt: claudi ambulant: leproſi mundant̃: ſurdi audiunt: mortui reſurgũt: pauperes euãgelizantur. Et beatus eſt q non fuerit ſcãdalizatus in me. Uiſis tot ſignis tantiſq̃z uirtutibꝰ ñ ſcandalizari quiſq̃z potuit ſed admirari. Sed infideliũ mons graue in illo ſcandalũ ꝓtulit cum eum ⁊ poſt tot miracula morientem uidit. Unde ⁊ paulus dicit: nos aũt predicamus chriſtum crucifixum: iudeis quidẽ ſcandalum gentibus aũt ſtultitiam. Stultum qppe hoibus uiſum eſt: ut pro hominibus auctor uite moreretur: ⁊ inde contra euz homo ſcandalũ ſumpſit: unde ẽt ei plus debitor fieri debuit. Nam tanto deus ab hominibus dignius honorandus eſt: quanto pro hominibus ⁊ indigna ſuſcepit. ℟. Feſtina ne tardaueris dñe: ⁊ libera pplm tuũ. ℣. Ueni dñe ⁊ noli tardare relaxa faciora. Et.

Le. ix.

Quid ẽ ergo dicer̃: beatꝰ q ñ fuerit ſcandalizatus ĩ me: niſi apta uoce abiectionez mortis ſue humilitatẽq̃z ſignificat̃? Ac ſi patenter dicat: Mira quidẽ facio: ſed abiecta perpeti nõ dedignor. Quia ergo moriẽdo te ſubſequor cauenduz ualde ẽ hõibus ne in me mortem deſpiciant qui ſigna uenerantur. Sꝫ dimiſſis ioãne ⁊ diſcipulis: qd de eodez ioanne turbis dicat audiamꝰ. Quid exiſtis in deſertum uidere? Arundinẽ uento agitatam? Qđ uidelꝫ nõ aſſerendo ſꝫ negando intulit. Arundinẽ quippe mox ut aura ꝯtigerit: in partẽ alteram deflectit: ⁊ quid ꝑ arundinẽ niſi carnalis animꝰ deſignatur? qui mox ut fauore uel detractõe tangitur ſtatim in ꝑtez quãlibet inclinatur. Si. n. ab humano ore aura fauoris flauerit illico extollitur totũq̃z ſe quaſi ĩ gratiam flectit. Sed ſi inde uentus detractionis eruperit: unde laudis aura ueniebat: mox hũc quaſi ĩ ꝑtem alteram ad uim furoris inclinat. Sed arundo uẽto agitata ioãnes nõ erat: quia hunc nec blãdum gratia nec cuiuſlibet detractio in iram aſperum faciebat: nec proſpera hunc erigere: nec aduerſa nouerãt inclinare. Arundo ergo uento agitata non erat: quem a ſtatu ſue rectitudinis nl̃la rerum uarietas inflectebat. ℟. Ecce dominꝰ ueniet cū ſplendore deſcendens ⁊ uirtus eius cum eo. Viſitare populum ſuum in pace ⁊ cōſtituere ſuper eum uitam ſempiternam. ℣. Ecce dn̄s noſter cuʒ uirtute ueniet. Viſita. ℟. Ecce ab auſtro uenio ego dicit dn̄s deus noſter: uiſitare uos in pace. ℣. Aſpiciam uos ⁊ creſcere faciam: multiplicabimini ⁊ firmabo pactum meum uobiſcum. Viſita. ℟. Rex noſter adueniet chriſtus: quem ioannes predicauit agnuʒ eſſe uenturum. ℣. Super ipſum continebunt reges os ſuum: ipſum gentes deprecabuntur. Quem. ℟. Montes iſrael ramos ueſtros expandite: ⁊ florete: ⁊ fructus facite: ꝓpe eſt ut ueniat dies domini. ℣. Rorate celi deſup: ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatorem. Prope. Ad laudes an̄t Ecce i nubibus celi dn̄s ueniet cuʒ poteſtate magna: all'a. p̄s. Dn̄s regnauit. cum reliquis an̄t. Vrbs fortitudinis nr̄e ſion ſaluator ponetur in ea murus ⁊ antemurale: aperite portas quia nobiſcum deus: all'a. an̄t. Ecce apparebit dn̄s ⁊ non mentietur: ſi moram fecerit expecta eum: quia ueniet ⁊ non tardabit: alla. an̄t. Montes ⁊ colles cantabunt coram deo laudeʒ ⁊ oīa ligna ſiluaꝝ plaudēt manibus: qm̄ ueniet dn̄s dn̄ator in regnuʒ eternū: all'a all'a. an̄t. Ecce dominus nr̄ cum uirtute ueniet: ⁊ illumīabit oculos ſeruoꝝ ſuorum: all'a. capl'm. Fratres quecunq;. ad bn̄di. an̄t Ioannes aūt cuʒ audiſſet in uinculis opera chriſti: mittēs duos d̄ diſcipulis ſuis ait illi: tu es qui uenturus es an alium expectamus: oro. ut ſupra. Ad tertiā capl'm Fratres quecūq;. Ad ſextā capl'm.

DEus autē patiētie ⁊ ſolatij det uob idipſū ſapere in alterutruʒ ſcd̄m ieſum chriſtum: ut unanimes uno ore honorificetis deum ⁊ patrem dn̄i noſtri ieſu chriſti. Ad nonam capitulum.

DEus autem ſpei repleat uos omni gaudio ⁊ pace in credendo: ut abundetis in ſpe ⁊ uirtute ſpiritus ſancti. Ad ueſperas an̄t. Ecce in nubibus. cū reliquis an̄t. de laudibus. p̄s. Dixit dn̄s. cuʒ reliquis de p̄s. capl'm. Fratres quecunq;. Ad magni. an̄t. Tu es qui uenturus es an alium expectamus: dicite ioanni que uidiſtis: ad lumen redeunt ceci: mortui reſurgunt: pauperes euangelizātur: all'a. Feria. ij. ad bn̄d. an̄t. De celo ueniet dn̄ator dn̄s ⁊ in manu eꝰ honor ⁊ imperium. ad magni. an̄t. Ecce rex ueniet dominus terre: ⁊ ipſe auferet iuguʒ captiuitatis nr̄e. Feria. iij. ad benedi. an̄t. Super te hieruſalem orietur dn̄s: ⁊ gloria eius in te uidebitur. ad mag. an̄t. Vox clamantis in deſerto parate uiaʒ dn̄i: rectas facite ſemitas dei noſtri. Feria. iiij. ad bn̄dictus an̄t. Ecce mitto angelum meū qui preparabit uiam meaʒ ante faciem tuam. ad magnif. an̄t. Sion renouaberis ⁊ uidebis iuſtum tuum qui uenturus eſt in te. Feria. v. ad bn̄d. an̄t. Tu es qui uēturus es dn̄e quem expectamus: ut ſaluum facias populum tuum. ad mag. an̄t. Qui poſt me uenit: ante me factus eſt: cuius non ſum dignus calciamenta ſoluere. Feria. vi. ad bn̄di. an̄t. Dicite puſillanimes confortamini: ecce dominus deus noſter ueniet.

an̄t. Cantate domino canticum nouum: laus eius ab extremis terre. Sabbato ad bn̄di. an̄t. Leuabit dominus ſignuʒ in nationibus ⁊ congregabit diſperſos iſrael. Infra hebdomadam. Lectio prima

IDumea ⁊ moab preceptū manus eoꝝ ⁊ filij amon obedientes erūt. ⁊ deſolabit dn̄s linguam maris egypti: ⁊ leuabit manum ſuam ſuper flumen in fortitudine ſp̄s ſui: ⁊ percutiet eum in ſeptem riuis ita ut tranſeant per eum calciati. Et erit uia reſiduo populo modo qui relinquetur ab aſſyrijs: ſicut fuit iſraeli i die qua aſcendit de terra egypti: ⁊ dices in die illa. Confitebor tibi dn̄e quoniam iratus es mihi: conuerſus eſt furor tuꝰ ⁊ conſolatus es me. Onus babylonis qd̄ uidit iſaias filius amos ſuper monteʒ caligioſum leuate ſignū ⁊ exaltate uocem. Leuate manuʒ ⁊ igrediantur portas duces. Ego mandaui ſanctificatis meis et uocaui fortes meos in ira mea. Lec. ij.

VOx multitudinis in mōtibus quaſi populorum frequentium: uox ſonitus regum ⁊ gētiuʒ ꝯgregataꝝ. Dominus exercituum precepit militibus belli uenietibꝰ d̄ tra ꝓcul. A ſūmitate celi d̄s: ⁊ uaſa furoris eius ut diſꝑdat ōem terrā. Vlulate quia prope eſt dies dn̄i: quaſi uaſtitas a dn̄o ueniet: propter hoc ōes manus diſſoluentur: ⁊ omne cor homis tabeſcet ⁊ ꝯteretur. Tortões ⁊ dolores timebunt quaſi paurturiens dolebunt: unuſquiſqꝫ ad proximum ſuuꝫ ſtupebit: facies combuſte uultus eorum. Lec. iij.

Ecce dies domini ueniet crudelis ⁊ indignationis plenus ⁊ ire furoriſqꝫ ad ponendam terram in ſolitudineꝫ: ⁊ peccatores eius ꝯterēdos de ea. Quoniam ſtelle celi ⁊ ſplendor earum non expandent lumen ſuum. Obtenebratus ē ſol in ortu ſuo: ⁊ luna non ſplendebit in lumine ſuo: ⁊ uiſitabo ſuper orbis mala: ⁊ contra impios iniquitatem eorum ⁊ requieſcere faciam ſuperbiam infideliuꝫ ⁊ arrogantiam fortium humiliabo. Lec. j.

Precioſior erit uir auro ⁊ hō mundo obrizo. Super hoc celuꝫ turbabo ⁊ mouebit terra ď loco ſuo propter indignationem domini exercituuꝫ: ⁊ propter diē ire furoris eius: ⁊ erit quaſi damula fugiens ⁊ quaſi ouis: ⁊ non erit qui ꝯgreget. Unuſquiſqꝫ ad populum ſuum conuertetur: ⁊ ſinguli ad terram ſuam fugient. Omnis qui inuentus fuerit occidetur: ⁊ omnis qui ſupuenerit cadet in gladio: infantes eorum allidentur in oculis eorum diripientur domus eorum: ⁊ uxores eorum uiolabuntur. Ecce ego ſuſcitabo ſuper eos medos qui argentū non querant nec aurum uelint. Sꝫ ſagittis ꝑuulos interficient ⁊ lactentibus uteri nō miſerebuntur: ⁊ ſuper filios non parcet oculus eorum. Lectio ſecunda.

Et erit babylon illa glorioſa in regnis inclyta ī ſuꝑbia caldeoꝝ: ſicut ſubuertit dominus ſodomam ⁊ gomorram non habitabitur uſqꝫ in finem ⁊ nō fundabitur uſqꝫ ad generationeꝫ ⁊ generationem: nec ponet ibi tentoria arabs. nec paſtores reqeſcent ibi: ſꝫ reqeſcēt ibi beſtie: ⁊ replebunt̄ domus eoꝝ draconibus ⁊ hītabunt ibi ſtructiões ⁊ piloſi ſaltabunt ibi: ⁊ rñdebunt ibi ulule in edibꝰ eius ⁊ ſyrene in delubris uoluptatis.

Prope ē ut ueniat tp̄s eiꝰ Lec. iij. ⁊ dies eius non elōgabunt̄. Miſerebit̄. n. dñs iacob ⁊ eliget adhuc de iſrl̄ ⁊ requieſcer̄ eos faciet ſuper humū ſuā. Adiūgetur aduena ad eos: ⁊ adherebit domui iacob: ⁊ tenebunt eos ppl̄i: ⁊ adducent eos in locū ſuū: ⁊ poſſidebit eos domus iſrael ſuper terrā dñi in ſeruos ⁊ ancillas: ⁊ erunt capientes eos qui ſe ceperant: ⁊ ſubijcient exactores ſuos: ⁊ erit in die illa cum requieꝫ dederit tibi deus a labore tuo ⁊ a concuſſione tua ⁊ a ſeruitute dura qua ante ſeruiſti. ſumes parabolam iſtā ꝯ regem babylonis ⁊ dices: Quō ceſſauit exactor qeuit tributū.

Lectio prima.

Contriuit dñs baclꝫ impioꝝ uirgā dñantium cedentē ppl̄os ī indignatione: plaga inſanabili ſubijcientē ī furore gentes ꝑſequentē crudeliter. conqeuit ⁊ ſiluit omnis terra gauiſa ē ⁊ exultauit. Abietes quoqꝫ letate ſūt ſuper te ⁊ cedri libani. Ex quo dormiſti non aſcendit q̄ ſuccidat nos: infernus ſubtus ꝯturbatus eſt in occurſum aduentꝰ tui ſuſcitauit tibi gigantes. Oēs prīcipes terre ſurrexerūt ď ſolijs ſuis: omnes prīcipes natōuꝫ. uniuerſi rñdebunt ⁊ dicent tibi: ⁊ tu uulneratus es ſicut nos: nr̄i ſil̄is effectꝰ es. Detracta eſt uſqꝫ ad inferos ſuperbia tua. ꝯcidit cadauer tuum: ſubter te ſternet̄ tinea ⁊ operimentū tuū erūt uermes. Le. ij.

Quomodo cecidiſti de celo lucifer q̄ mane oriebaris. Corruiſti in terrā qui uulnerabas gentes: qui dicebas ī corde tuo: in celū ꝯſcendam ſuper aſtra dei: exaltabo ſolium meum: ſedebo ī mōte teſtamenti in lateribus aquilonis. Aſcendam ſuper altitudinem nubium ſimilis ero altiſſimo. ueruntamen ad infernū detraheris profundum laci. Qui te uiderunt ad te inclinabuntur teqꝫ proſpiciēt: nunqd iſte eſt uir qui conturbauit terrā qui concuſſit regnum: qui poſuit orbem deſertum: ⁊ urbes eius deſtruxit uinctis eius non aperuit carcereꝫ: omnes reges gentium uniuerſi dormierunt in gloria: unuſqſqꝫ ī domo ſua. tu aūt ꝓiectꝰ es de ſepulchro tuo quaſi ſtirps inutil' ſicut ſanie pollutꝰ ⁊ obuolutꝰ cū his q̄ int̄fecti ſ̄t gladio ⁊ deſcenderunt ad fundamenta lati. Quaſi cadauer putriduʒ non habebis conſortium: neqꝫ cum eis ſepltura̅. tu enim terram tuam diſperdidiſti: tu populum tuum occidiſti: non uocabitur in eternum ſemen peſſimorum. Preparate filios eius occiſionis in iniquitate patrū eorum non conſurgent nec hereditabūt terram: neqꝫ implebunt faciem orbis ciuitatum.

Lectio tertia.

ET conſurgaʒ ſuper eos dicit dominus exercituum: ⁊ perdaʒ babylonis nomen ⁊ reliquias ⁊ germē ⁊ progeniem ait dominus: ⁊ ponam eam in poſſeſſionem exercitij ⁊ in paludis aquaruʒ ⁊ ſcopabo eam in ſcopa: terrēs dicit dominus exercituū. Jurauit dominus exercituum dicens: Si non ut putaui ita erit ⁊ quomodo mēte tractaui ſic eueniet: ut conteram aſſyrium in terra mea: in montibus meis conculcem eum: ⁊ auferetur ab equis iuguʒ eius ⁊ onus illius ab humero eorum tolletur. hoc conſilium qđ cogitaui ſuper omnem terram: ⁊ hec eſt manus extenta ſuper uniuerſas gentes. Dominus enim exercituum decreuit et quis poterit infirmare: ⁊ manus eius extenta: ⁊ quis auertet eam:

Sabbato ad ueſperas capitulum.

FRatres gaudete ī domino ſemper iterum dico gaudete: modeſtia ueſtra nota ſit omnibus hominibus dominus prope eſt.

Ad magnificat ātiphōa.

Ante me non eſt formatus deꝰ: ⁊ poſt me non erit: quia mihi curuabitur omne genu: ⁊ confitebitur omnis lingua.

oratio.

AUrem tuaʒ queſumus domine precibus noſtris accōmoda: ⁊ mentis noſtre tenebras gratia tue uiſitationis illuſtra. Qui ui.

Dn̄ica. iij de aduētu inuita.

Domine preſtolamur aduentum tuum ut cito uenias: ⁊ diſſoluas iugum captiuitatis noſtre. p̄s. Uenit. hyꝰ. ℣. añt. noc. p̄s. ℟. b. dicuntur ſicut ī pⁱma dn̄ica de aduētu Lec. j.

VE qui profundi eſtis corde ut a domino abſcondatis conſiliuʒ. Quorū ſunt in tenebris opera ⁊ dicunt. Quis uidet nos: ⁊ quis nouit nos: Peruerſa ē hec ueſtra cogitatio: quaſi ſi lutum contra figulum cogitet: ⁊ dicat opus factori ſuo: non feciſti me: ⁊ figmētū dicat fc̄ori ſuo non ītelligis: nōne adhuc ī modico ⁊ ī breui ꝯuertet̄ libanꝰ ī charmel ⁊ charmel ī ſaltū reputabit̄: ⁊ audient ī illa die ſurdi uerba libri: ⁊ de tenebris ⁊ caligine oculi cecorum uidebūt:

Reſponſoriū.

Ecce apparebit dominus ſuper nubem candidam: ⁊ cum eo ſanctorum milia: ⁊ habebit ī ueſtimento ⁊ in femore ſuo ſcriptum rex regum ⁊ dominus dn̄antium. ℣. Apparebit in finem ⁊ non mentietur ſi moram fecerit: expecta eum quia ueniens ueniet. Et.

Lectio ſecunda.

ET addent mites ī dn̄o letitiā: ⁊ pauperes hoīes in ſancto iſrael exultabunt: quoniam deficit qui preualebat et conſumatus eſt illuſor: ⁊ ſuccenſi ſūt omnes qui uigilabāt ſuper iniquitatē. Qui peccare faciebant homines in uerbo et arguentem in porta ſupplantabant: ⁊ declinauerunt fruſtra a iuſto. Propter hec dicit dominus ad domū iacob qui redemit abraam. non modo confundetur iacob: n̄ modo uultus eius erubeſcet: ſed cum uiderit filios ſuos opera manuum mearum in medio ſui ſanctificantes nomen meum. Et ſanctificabunt ſemen iacob ⁊ deum ⁊ iſrael predicabunt: ⁊ ſcient errantes ſpiritu intellectum ⁊ muſitatores diſcent legem. ℟. Bethleem ciuitas dei ſummi: ex te exiet dominator iſrael: ⁊ egreſſus eius ſicut a principio dierum eternitatis: ⁊ magnificabitur ī medio uniuerſe terre: ⁊ pax erit in terra noſtra dum uenerit. ℣. Loquetur pacem gentibus: ⁊ poteſtas eius a mari uſqꝫ ad mare. Et.

Lectio tertia.

VE filij deſertores dicit dominus: ut faceretis conſilium ⁊ non ex me ⁊ ordiremi telā ⁊ non ꝑ ſp̄ʒ meū: ut adderetis pc̄c̄m ſup̄ pc̄c̄m. Qui ambl'atis ut d̄ſcēdatis in egyptū ⁊ os meū nō īterrogaſtis: ſ̄pantes auxiliū in fortitudine pharaonis: ⁊ habentes fiduciam ī umbra egypti: ⁊ erit uobis fortitudo pharaonis in confuſionem: ⁊ fiduciam umbre egypti in ignominiam. Erant enim in tanis principes tui: ⁊ nuntij tui uſqꝫ tanes peruenerunt omnes confuſi ſunt ſuper ppl̄o:qui eis prodeſſe nō potuit: non fuerunt in auxilium ⁊ in aliquam utilitatē ſed in coſuſionem ⁊ in opprobrium. ℞. Qu uenturus eſt ueniet ⁊ non tardabit:iā nō erit timor in finibus noſtris:qm̄ ipſe eſt ſaluator noſter. ℣. Deponet omnes iniquitates noſtras:⁊ proiiciet in profundum maris omnia peccata noſtra. Qm̄.

Sermo ſancti ambroſij epiſcopi Lectio quarta.

SAtis abundeqꝫ dixiſſe me credo ſuperiori tractatu quemadmoduꝫ compti uel nitidi nataleꝫ domini ſuſcipere debeamus:⁊ ſuperuenientem feſtiuitatem eius ab omni ambitione retinere:retinere inqꝫ ut ſi dies natalis eiꝰ tranſeat apud nos:tam̄ ſanctificationis eiꝰ beatitudo permaneat. Hec enim gratia natal' eſt dn̄i ſaluatoris: ut in futuruꝫ ad predeſtinatos tranſeat:⁊ in preterituꝫ maneat ad deuotos. Oportet ergo ad deuotos nos eſſe ſanctitate puros: mundos pudicitia:nitidos honeſtate ut quo diem feſtum aduenire propinquius cernimus accuratius incedamus. Si enim mulierculе ſolent aliquas ferias ſuſcepture maculas ueſtiuꝫ ſuaꝝ aqua diluere:cur nō magis nos excepturi nataleꝫ domini maculas aiarum noſtrarum flectibus abluamus:Et ille quidem ſi adeo infecte ſordibus extiterint:ꝙ maculā ſola aqua nō purgat: addunt molitiam olei ſaponis etiam acrimoniam. Nos quoqꝫ ſi tā graue peccatuꝫ fuerit:ut minime ſolis flectibus abluatur:addamus mīe oleum acrimoniamqꝫ ieiunij. Nullum enim taꝫ graue delictum eſt ꝙ non purgetur abſtinētia:elemoſynis extinguatur. Ait eniꝫ ſāctus ꝓpheta:Sicut aqua extinguit igneꝫ ita elemoſyna extinguit peccatum. ℞. Egypte noli flere quia dn̄ator tuus ueniet tibi ante cuius conſpectum mouebuntur abyſſi: liberare ppl̄m ſuum de manu potentie. ℣. Ecce ueniet dn̄s execituum deus tuus cum poteſtate magna. Libera.

Lectio qnta.

MAgna ergo eſt elemoſyna que ardentium criminuꝫ globos beniuolentie ſue fonte refrigerat:⁊ quodam irriguo largitatis obruit incendia delictorū ut q̄zuis offenſus d̄s:q̄zuis criminibꝰ ꝓuocatus cogat̄ liberare elemoſynis:quē diſpoſuerat punire pcc̄is. Cogit̄.n.a nobis quodāmō dum cōpellit̄ ꝓ actibꝰ noſtris mutare ſn̄iam ⁊ in uno eodēqꝫ hoīe nunc ſeueritate iudicis ꝓmoueri:nūc patris pietate blandiri. Pr̄ eniꝫ nobis d̄s eſt cum bene agimus:iudex nr̄ eſt cū peccamus. Cōpellit̄ ergo opibus nr̄is dn̄s ut nobis miam ſuā largiat̄:atqꝫ iō i euāgelio ſc̄o dicit. A diebus ioānis baptiſte regnū celoꝝ cogit̄. Que ſn̄ia quem intellectū hēat uideamꝰ. Regnum celoꝝ non niſi chriſtus ē dn̄s q regnat i celis. Cogi aūt uerbū tūc ſolet dici quaſi res aliqua rarior aſſidua oꝑatione denſat̄. Ex quo ergo ioānes baptiſta ſaluatoris aduētuꝫ p̄dicauit:ex eo regnuꝫ celoꝝ qd̄ priꝰ fluidū ⁊ remiſſū iacebat apud iudeos credētium ppl̄oꝝ cepit aſſiduitate dēſari:⁊ ōis illa regni raritas p̄dicationum frequētatione ſolidari. Tā eim apd̄ iudeos rarū fuit regnū ut tranſiret ad gētes:tā fluidū ut emanaret ad ppl̄os:nunc aūt tāta credentiū cogit̄ dēſitate:ut fixū ⁊ ſolidū maneat ſine fine. Sicut ſcriptura dicit: Et regni eius non erit finis. Reſponſoriū. Prope eſt ut ueniat tempus eius:⁊ dies eius non elongabuntur: Miſerebitur dn̄s iacob ⁊ iſrael ſaluabitur. ℣. Reuertere uirgo iſrael: reuerte ad ciuitates tuas. Miſerebit̄.

Lectio ſexta.

COgimns.n.regnū celoꝝ ⁊ ui quodammmō facimus: ſicut ait euāgelica lectio: Et uim faciētes diripiunt illō Uim inqꝫ facimꝰ dn̄o cōpellendo. Sed ipſi regnare debemꝰ i nobis: ut regnum poſſimꝰ diripeꝛ ſaluatoris. Ait euāgeliū: Et ui facientes diripiūt illud. Raptores igī ſumꝰ:raptores aūt n̄ niſi diripiunt aliēa. Agnoſco uerā eē ſn̄iam. Chriſtꝰ.n.eccleſiam rapuit ſynagoge ⁊ aliene gentes uim faciendo poſſident. Nam ſaluator miſſus ſub lege:nutritus iuxta legem:dū a iudeis negligitur: a gentibus occupatur:et dum a ſacerdotibus repellit̄ a peccatoribꝰ inuenit̄:ſicut ipe ait: Publcāi ⁊ peccatores precedēt uos i regno celorū

Ergo fratres cariſſimi natalem domini ſuſcepturi ab omni conſcientias noſtras fece emundemus. Accuremus nos nō ſericis ueſtibus ſed operibus precioſis. Ueſtimenta enim nitida membra operire poſſunt: ꝯſcientiā ornare non poſſūt: niſi quod maioris eſt uerecundie: nitidū membris incedere: ⁊ pollutum ſenſibus ambulare. Interioris igitur hōis prius ornemus affectuꝫ: ut exterioris quoqꝫ ſit amictus ornatus. Spirituales maculas abluamus ut carnalia ī nobis fulgeāt ueſtimenta. Nihil auteꝫ ꝓdeſt fulgere ueſtibus ⁊ ſordere flagitijs. Ubi enim conſcientia tenebroſa eſt: totum corpus obſcurum eſt. Habemus aūt quō conſcientie maculas abluamus. Scriptum eſt enim date elemoſynam ⁊ oīa munda ſunt uobis. Bonuꝫ elemoſyne mandatum: per quod manibus operamur corde mādatum. Preſtante dn̄o noſtro ieſu chriſto qui cum patre ⁊ ſpiritu uiuit ⁊ regnat deus in ſecula ſeculorum amen. rn̄ſorium.

Deſcendet dn̄s ſicut pluuia in uelus: Orietur diebus eius iuſtitia ⁊ abundantia pacis. ℣. Et adorabunt eum ōes reges terre: ōes gentes ſeruient ei. Orietur. Lectio ſancti euangelij ſcd̄m ioannem.

In illo tp̄e. Miſerunt iudei ab ieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad ioannem ut interrogarent eum tu quis es. Et reliqua om̄. ſancti gre. pape Lec. vij.

Ex huius nobis lectiōis uerbis: fratres cariſſimi ioānis humilitas cōmendatur: qui cum tante uirtutis eſſet ut chriſtus credi potuiſſet: elegit ſolide ſubſiſtere in ſe: ne humana opinione raperetur inaniter ſuper ſe. Nam ꝯfeſſus ē ⁊ nō negauit: ꝯfeſſus eſt qꝛ non ſū ego chriſtꝰ. Sed ꝗ dixit non ſū: negauit plane ꝙ nō erat. Sed non negauit ꝙ erat: ut ueritatē loquens: eius membrū fieret cuiꝰ ſibi nomē fallaciter non uſurparet. Cū ergo nō uult appetere nomen chriſti: fc̄s eſt membrum chriſti: qꝛ dum infirmitatem ſuam ſtuduit humiliter agnoſcere: illiꝰ celſitudinem meruit ueraciter obtinere. Sed cuꝫ electione alia redemptoris noſtri ſententia ad mentem reducit̄: ex huius nob̄ lectōis uerb̄ q̄ſtio ualde īplexa generat̄. ℟. Ueni dn̄e ⁊ noli tardaꝛ̄: relaxa facinora plebi tue: ⁊ reuoca diſperſos in terram ſuam. ℣. Excita dn̄e potentiam tuam ⁊ ueni: ut ſaluos facias nos. Et reuoca.

Lectio. viij.

Alio quoqꝫ in loco inq̄ſitus a diſcipulis dn̄s de helie aduentu rn̄dit: Helias uenit ⁊ non cognouerūt eū: ſed fecerunt in eo qd̉cunqꝫ uoluerūt: ⁊ ſi uultis ſcire ioannes ipſe ē helias: req̄ſitꝰ aūt ioannes dicit: non ſū helias. Quid fr̄es cariſſimi: qꝛ qd̉ ueritas affirmat: hoc propheta ueritatis negat. Ualde nanqꝫ ītra ſe diuerſa ſt̄ ipſe ē ⁊ n̄ ſū: quō ergo ueritatis ē: ſi eiuſdē ueritatis ſermonibꝰ ꝯcors non ē. Sed ſubtil̉r ueritas ipſa req̄ratur: hoc qd̉ ī ſe ꝯ̄triū ſonuit: quō ꝯ̄trium nō ſit inuenit̄. Ad zachariā nanqꝫ de ioānis ꝓmiſſione angl̄s dicit ipſe preibit an̄ illū in ſp̄u ⁊ uirtute helie. Qui icirco uēturꝰ in ſp̄u ⁊ uirtute helie dicit̄: qꝛ ſicut helias ſcd̄m dn̄i aduentum preueniet: ita ioannes preuenit primum. Sicut ille precurſor uenturꝰ ē iudicis: ita iſte p̄curſor fc̄s ē redēptoris. Ioānes igr̄ ī ſp̄u helias erat ī ꝑſona helias nō erat. Quod ergo dominus fatet̄ de ſp̄u: hoc ioānes denegat de ꝑſona: Quia ⁊ iuſtū ſic erat ut diſcipulis dn̄s ſpiritalē de ioanne ſn̄iaꝫ diceret: ⁊ ioannes idem turbis carnalibꝰ non de ſuo ſp̄u ſed de corpore rn̄deret. Contrarium ergo uidet̄ ēē ueritati qd̉ ioannes ſonuit ſed tn̄ a ueritatis tramite nō receſſit: q ſe ēt ꝓphetaꝫ negauit: qui uideltꝫ non ſolū potat redēptorē predicare ſꝫ ēt demōſtrare. Quis nanqꝫ ſit ꝯtinuo exprimit: cum ſubiūgit: Ego uox clamātis ī deſerto. ℟. Ecce radix ieſſe aſcendet in ſaluteꝫ pplor̄: ipſū gētes dep̄cabunt̄. Et erit nom̄ eiꝰ glorioſū. ℣. Dabit ei dn̄s deus ſedē dauid patris eius ⁊ regnabit in domo iacob in eternum. Et erit.

Lec. ix.

Scitis fr̄es cariſſimi qꝛ unigenitꝰ filiꝰ uerbū p̄ris uocatur: ioanne atteſtante: qui ait: In pricipio erat uerbum ⁊ uerbum erat apud deum: ⁊ deus erat uerbū. ex ip̄a uꝛ̄a locutōe agnoſcitis qꝛ prius uox sonat ut uerbuꝫ postmodũ possit audiri. Joannes ergo uocẽ se esse asserit: qꝛ uerbum precedit. Aduentum itaqꝫ dñicũ precurrens uox dr̃: qꝛ ꝑ eius ministerium pr̃is uerbum ab hõibus auditur. Qui ẽt in deserto clamat: qꝛ d̃relicte ac destitute iudee: solatium sue redẽptionis anunciat: Quid aũt clamet ĩsinuat: cum subiungit: dirigite uiã dñi dixit ysaias ꝓpheta. Uia dñi ad coꝛ dirigitur cuꝫ ueritatis sermo humiliter audit̃. Uia domini ad coꝛ dirigẽtum ad preceptũ uita ꝑparat̃. Uñ scriptũ ẽ: Siquis diligit me sermonẽ meum seruabit: ⁊ pr̃ meus diliget eum: ⁊ ad eũ ueniemus ⁊ mansioneꝫ apud eum faciemus. Quisquis ergo in suꝑbiam mẽtẽ eleuat: quisqꝫ auaritie estibus anhelat: quisqꝫ se luxurie in quinationibꝰ polluit: coꝛdis hostiũ contra ueritatem claudit: ⁊ ne ad se dñs uẽiat claustra animi seris uitioꝝ damnat. Sed adhuc qui missi sũt percunctant̃. Quid ergo baptizas si tu non es chꝛistus neqꝫ helias neqꝫ ꝓpheta? Qd̃ qꝛ non studio cognoscende ueritatis: sed malicia exercende emulationis dr̃. Euangelista tacite innotuit qui subiungit dicẽs: Et q missi fuerant erãt ex phariseis: ac si aperte dicat̃: Jlli ioannem de suis actibus requirunt: qui doctrinã nesciunt querere sed inuidere. Sed scs quisqꝫ ẽt cum a peruersa mẽte requiritur: a bonitatis sue studio non mutatnr. Unde ioãnes quoqꝫ aduerba inuidie ꝑdicamenta rñdit uite: naꝫ ꝓtinꝰ subiungit: Ego baptizo ĩ aqua: medius autem ur̃m stetit quẽ uos nescitis. ℟. Docebit nos dñs uias suas ⁊ ambulabimus ĩ semitis eius: qꝛ de sion exibit lex ⁊ uerbum dñi de ierusalem. ℣. Uenite ascendamus ad mõtem dñi ⁊ ad domuꝫ dei iacob. Quia ℟. Añ multum tp̃s ꝓphetauit ezechiel: uidi poꝛtam ĩ domo dñi clausam: ⁊ ecce d̃s ante secula ex ea ꝓcedebat ꝓ salute mundi: ⁊ iterum erat clausa demonstrans uirginem: qꝛ post partũ ꝑmansit uirgo. ℣. Poꝛta quam uidisti dñs solus trãsibit ꝑ eam. Et. ℟. Erumpant montes iocunditatem ⁊ colles iustitiã. Quia lux mũdi dñs cum potentia uenit: ℣. de siõ exibit lex ⁊ uerbũ dñi de ierusaleꝫ. Quia. Ad laudes añt. Ueniet dñs ⁊ non tardabit ⁊ illuminabit abscondita tenebꝛarum: ⁊ manifestabit se ad ões gentes all'a. ps. Dñs regnauit. cum reliquis. añ. Jerusalem gaude gaudio magno: qꝛ ueniet tibi saluatoꝛ all'a. añt. Dabo in sion saluteꝫ: ⁊ in ierusalẽ gl'am meã all'a. añt. Mõtes ⁊ ões colles humiliabũtur: ⁊ erunt pꝛaua ĩdirecta et aspera in uias planas ueni dñe ⁊ noli tardare all'a. añt. Juste ⁊ pie uiuamus expectantes beatam spem: ⁊ aduentum dñi. capl'm. Fratꝛes gaude. Ad bñdic. añt. Super solium dauid ⁊ super regnũ eius sedebit in eternũ all'a. oꝛo ut supra. Ad tertiam capl'm. Fr̃es gaudete. Ad sextam capl'm.

NIhil solliciti sitis. sed in õi oꝛone ⁊ obsecratione cum gr̃aꝝ actione petitiones uestre innotescant apud deum.

Ad nonam capl'm.

ET pax dei que exuperat omnẽ sensum custodiat coꝛda uestra ⁊ intelligentias uestras in chꝛisto iesu dño nr̃o.

Ad uespas añt. Ueniet dñs. cuꝫ reliquis añt de laudibus ps Dixit dñs. cũ reliqs de ps. capitulum. Fr̃es gaudete. ad mag. añt. Beata es maria que credidisti perficientur in te que dicta sunt tibi a dño all'a. Feria .ij. ad bñdic. añt Dicit dñs pñiam agite appropinquabit enim regnum celoꝛuꝫ all'a. Ad magni. añt. Beatam me dicent ões generationes: qꝛ ancillam humilem respexit dñs. Feria .iij. ad bñd. añt. Consurge consurge induere fortitudinem bꝛachium dñi. ad magnũ. añt. Eleuare eleuare consurge ierusalem solue uincula colli tui captiua filia sion. Feria .iiij. ad bñd. añt. Ponam in sion saluteꝫ: ⁊ ĩ ierusaleꝫ gloꝛiaꝫ meã all'a. ad mag. añt. Ponent dño gloꝛiã ⁊ laudẽ eius ĩ insulis annunciabũt qꝛ ecce ueniet ⁊ nõ tardabit. Feria .v. ad bñ. añt. Consolamini consolamini ppl'e meus dic̃ deus uester. Ad mag. añt. Letamini cum ierusalem ⁊ exultate in ea: ões qui diligitis eam in eternum. Feria .vi. ad bñd. añt. Dies dñi sicut fur ita in nocte ueniet: ⁊ uos estote parati qꝛ qua hoꝛa non putatis filius hoĩs ueniet. ad mag. añt Hoc est testimonium qd̃ ꝑhibuit ioannes: qui post me uenit ante me factus ẽ. Sabbato ad bñd. añt. Quomodo fiet istd̃ angele dei quia uirū in cõcipiẽdo nõ ꝑtuli. audi maria uirgo chriſti: ſpiritus ſanctus ſuꝑueñiet in te: ⁊ uirtus altiſſimi obūbrabit tibi. Ad mag. añt. Dabit ei dñs deus ſedẽ dauid patrs ſui: ⁊ regnabit in eternum. Añe maiores ad magnificat.

O Sapiẽtia que ex ore altiſſimi ꝓdiſti: attĩgẽs a fine uſqꝫ ad finẽ: fortiter ſuauiťqꝫ diſponens oĩa: ueni ad docendum nos uiaꝫ prudentie. antiphona.

O Adonay ⁊ dux domꝰ iſrľ ꝗ moyſi ĩ igne flãme rubi apparuiſti: ⁊ ei ĩ ſyna legẽ dediſti: ueñi ad redimẽdū nos ĩ brachio extẽto. a̷

O Radix ieſſe ꝗ ſtas ĩ ſignū pploꝝ: ſuper quẽ ꝯtinebūt reges os ſuū: quẽ gẽtes ďpcabūt: ueñi ad libandū nos iã noli tardare. a̷.

O Clauis dauid: ⁊ ſceptrū domꝰ iſrľ ꝗ aperis ⁊ nemo claudit. claudis ⁊ nẽo aꝑit: ueñi ⁊ reduc uinctū de domo carceris: ſedẽtẽ in tenebris ⁊ umbra mortis. añt.

O Oriẽs ſplẽdő lucis eťne: ⁊ ſol iuſticie: ueñi ⁊ illūina ſedẽtes ĩ tenebrꝭ ⁊ ūbra mortꝭ. a̷

O Rex gẽtiū ⁊ deſideratꝰ eaꝝ. lapiſqꝫ ãgularis: ꝗ facis utraqꝫ unū: ueñi ſalua hoĩeꝫ quem de limo formaſti. antiphona.

O Emanuel rex ⁊ legifer noſter: expectatio gentium: ⁊ ſaluator earum: ueni ad ſaluandum nos domine deus noſter.

Iſte. vij. añt. ſuprapoſite ultimo die ante uigiliam natiuitatis dñi cõplentur: ita ꝙ quolibet die exceptis dñicis una illarū cantatur ad mag. cū oratione de dñica: etiam ſi quatuor tẽpora fuerint. Et ſi feſtum interuenerit poſt orationẽ feſti cantatur cum oratione de dñica. Feria ſecūda. lectio prima.

ONus iumentoꝝ auſtri ĩ terra tribulatiõis ⁊ anguſtie. Leena ⁊ leo ex eis. uipa ⁊ reglus uolans portantes ſuꝑ hūeros iumentoꝝ diuitias ſuas: ⁊ ſuper gibbū cameloꝝ theſauros ſuos: ad populum qui eis prodeſſe nõ poterit. Egyptus eĩm fruſtra ⁊ uane auxiliabiť: Ideo clamaui ſuper hoc ſuꝑbia tm̃ ẽ: quieſce. Nūc ergo ingreſſus ſcribe eis ſuꝑ buxū: ⁊ in libro diligẽter exara illud. Lec. ij.

ET erit in die nouiſſimo in teſtimõium uſqꝫ in eternū. Populus eniꝫ ad iracundiã prouocãs eſt ⁊ filij mendaces. Filij nolẽtes audire legẽ dei. Qui dicunt nolẽtibus nolite uidere: ⁊ aſpicientibus nolite aſpicere ea que recta ſt. Loqmini nobis placẽtia. Uidete nob errores. auferte a me uiã: declinate a me ſemitam: ceſſet a facie ueſtra ſcťs iſrael. Propterea hec dicit dñs ſanctꝰ iſrael. Pro eo ꝙ reprobaſtis uerbuꝫ hoc ⁊ ſperaſtis in calūniam ⁊ tumultū: ⁊ innixi eſtis ſuper eos. Lectio tertia.

PRopterea erit uobis iniqtas hec: ſicut interruptio cadens: ⁊ reqſita ĩ muro excelſo. Qm̃ ſubito dū nõ ſperať: ueniet ꝯtritio eius ⁊ cõminueť ſicut ꝯteritur lagena figuli ꝯtritione ꝑualida: ⁊ nõ inuenietur ď fragmẽtis eius teſta: in qua portetur igniculus de incendio: aut hauriatur parū aque de fouea: qꝛ hec diċ dominus deus ſãctus iſrael. Si reuertamini ⁊ qeſcatis: ſalui eritis. In ſilẽtio ⁊ ĩ ſpe erit fortitudo ueſtra: ⁊ noluiſtiſ ⁊ dixiſtis nequaqꝫ: ſed ad eos fugiemꝰ. Ideo fugietis: ⁊ ſuꝑ ueloces aſcẽdemꝰ. Ideo ueloces erūt qui ꝑſequūtur uos. Iſte ſpeciales añt. laud. ſequentiū ſemꝑ ſuis diebꝰ añ uigil. natiuitatis dñi cantãť: ita tamen ꝙ ſi natiuitas dñi uenerit in dñica: aut. ij. uel. iij. feria omnes ille añt. in ꝓxima precedenti hebdomada dicẽde ſunt. hoc excepto ꝙ ille que dicẽde eſſent in die qua occurrit feſtum ſãcti thome: dicūť in alia hebdomada precedẽti tali die quali occurrerit feſtū ſcti thome. Quocūqꝫ uero alio die ĩfra hebdomadã natiuitatis dñi euenerit: añt. laud. que in illa hebdomada dici nõ potuerunt: in ꝑcedẽti hebdõada diebꝰ ꝯſilibus dicūtur. Hoc addito: ꝙ ſi natiuitas dñi in ſexta feria euenerit: añt. que cantãde eẽnt. ij. feria qua occurrit feſtū ſãcti thome ãno illo dicẽde ſunt ſine nota cū ſuis pſal. tm̃ in. ij. feria precedentis hebdõade. cõpleto officio nocť. ſancte lucie qꝺ in dictã feriã ãno illo trãſfertur. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Ecce ueniet dñs princeps regū terre: beati ꝗ parati ſūt occurrere illi. pſal. feriales de ꝑs. ant. Cum uenerit filꝰ hoĩnis putas ĩueniet fidẽ ſuꝑ terr.

añt. Ecce iam uenit plenitudo tẽporis: in quo miſit deus filiuz ſuũ in terris. añt. Haurietis aquas in gaudio de fontibus ſaluatoris. añt. Egredietur dñs de loco ſancto ſuo: ueniet ut ſaluet populũ ſuũ. Ad benedi. añt. Egredietur uirga de radice ieſſe: ⁊ replebr̃ oĩs t̃ra glĩa dñi: ⁊ uidebit oĩs caro ſalutare dei. Ad ueſperas añt. Inclinauit dñs. Cũ reliq̃s de pſal.

Feria tertia. lectio prima.

MIlle hoĩes a facie terroris ſumus: ⁊ a facie terroris qnq̃z fugietis: donec relinquamini quaſi malus nauis in uertice mõtis: ⁊ quaſi ſignũ ſuper collez: Propterea expectat dñs ut miſereat̃ ueſtri. Et idcirco exaltabit̃ parcẽs uob: qa deus iudicij dñs. beati oẽs q expectãt eum: populus eĩm ſion habitabit ĩ ieruſalem. Plorãs nequaq̃z plorabis: miſerans miſerebit̃ tui: ad uocẽ clamoris tui ſtatim ut audierit rñdebit tibi. Lec. ij.

ET dabit uobis dñs panem arctuz ⁊ aquã breuẽ ⁊ non faciet aduolare ultra ad te doctorẽ tuũ. Et erunt oculi tui uidẽtes preceptorem tuũ: ⁊ aures tue audient uerbũ poſt tergũ monẽtis. Hec uia. ambulate in ea: neq̃z ad dexteraz neq̃z ad ſiniſtraz. Et cõtaminabis laminas ſculptiliũ argenti tui: ⁊ ueſtimentũ ꝯflatiles auri tui: ⁊ diſpges eos ſicut imũdiciam mẽſtruate. egredere dices ei. Et dabitur ſemini tuo pluuia ubicũq̃z ſeminaueris ĩ terra: ⁊ panis frugũ terre erit uberrimus ⁊ pinguis. Lectio tertia.

PAſcetur in poſſeſſiõe tua ĩ die illo agnꝰ ſpatioſe. ⁊ tauri tui ⁊ pulli aſinorũ q operãtur terrã cõmixtũ mygma cõmedẽt: ſic̃ in area uentilatũ eſt. Et erũt ſup omnẽ montẽ excelſũ: ⁊ ſup omnẽ collem eleuatũ riui currentũ aquaꝝ in die interfectionis multorũ cũ ceciderit turres. ⁊ erit lux lune ſicut lux ſolis: ⁊ lux ſolis erit ſeptẽplicit̃: ſicut lux ſeptem dierũ in die qua alligauerit dñs uulnus populi ſui: ⁊ percuſſuram plage eius ſanauerit. Ad lectiones ⁊ ꝑ horas añt. Rorate celi deſup ⁊ nubes pluant iuſtũ: apiatur terra ⁊ germinet ſaluatorez. pſal. feriales de pſal. añt. Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre: de petra deſerti ad montẽ filie ſion. añt. Ut cognoſcamꝰ domine in terris uiã tuam: in oĩbus gentibus ſalutare tuũ. añt. Da mercedẽ dñe ſuſtinẽtibus te: ut ꝓphete tui fideles ĩueniãtur. añt. Lex ꝑ moyſen data eſt: gratia ⁊ ueritas ꝑ ieſũ chriſtũ facta eſt: allã. Ad bñdic. añt. Tu bethleẽ terra iuda nõ eris minima: ex te eĩm exiet dux q regat populũ meuz iſrael. añt. Nolite timere qnta eĩm die ueniet ad nos dñs noſter.

Hec añt. ſi feſtum beate thome nõ uenerit in dominica ſemper in eodez feſto cãtatur hoc ordine. dicta oratione feſti cantatur tota anti. deinde aũt dicitur gloria patri. quo cõpleto iteruz cantatur eadez ã. parũ altius: poſtea ℣. ſicut erat. ⁊ iteꝝ tertio altius repetitur: ⁊ deinde dicitur ℣ ſi. ⁊ oratio de dominica. Si uero ĩ dominica uenerit: quia ad diem ſequentẽ feſti celebratio tranſfertur ꝑdicta añt. cantatur ĩ dominica ad. b. loco anti. ſ. Aue maria: que tranſfertur ad magnificat eiuſdẽ diei dnminice. Hoc uero ordine cantat̃ primo tota antiphona. deinde dĩ pſal. benedic. cum gloria patri. poſtea iterum añt. cantatur parũ altius. deinde ℣ ſi. Sicut erat: ⁊ tertio iterũ altius cantatur. Si uero predictũ feſtum uenerit in quatuor temporibus cantatur predicta anti. ſicut ſupra dictum eſt cum oratione ferie. Ad magni. añt. Maria autẽ conſeruabat oĩa uerba: hec cõferens in corde ſuo. Feria. iiij. quatuor tẽpo. ĩuita. Prope eſt iaz dñs: uenite adoremus. pſal. Uenit. Hoc inuitatorium continue in ferialibus diebus uſq̃z ad uigil. natiuitatis domini cantatur.

Secundum lucam.

IN illis tẽporibus miſſus eſt gabriel angelus a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth: ad uirginem uiro cui erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomen uirginis maria. ⁊ reliqua.

Omelia ſancti ambroſij epiſcopi.

LAtent quidez diuina myſteria: nec facile iuxta propheticum dictũ q̄ſq̃z hominum poteſt ſcire conſilium dei. ſed tamen ex certis factis atq̃z preceptis domini ſaluatoris poſſumus intelligere hoc propenſioris fuiſſe conſilij: ꝙ ea potiſſimū electa eſt: ut dn̄m pareret: q̄ erat deſpōſata uiro. Cur aūt nō āteq̄z deſpōſaretur īpleta eſt: fortaſſe ne diceret̄ ꝙ cōcepat ex adulterio. Et bn̄ utrūq̄z poſuit ſcriptura ut deſpōſata eſſet ⁊ uirgo. Uirgo ut expers uirilis ꝯſortij uideret̄: ne temerate uirginitatiſ adureret̄ infamia: cui grauis aluus corruptele uideret̄ inſigne preferre. Maluit aūt dn̄s aliquos d̾ ſuo ortu q̄z d̾ matris pudore dubitare. Sciebat eim tenerā eē uirginis uerecūdiam ⁊ lubricaz famā pudoris: nec putauit ortus ſui fidez: matris īiurijs aſtruendam.

Sciēdū ꝙ Rn̄ſoria ſubſcripta quarte qn̄te ⁊ ſexte ferie: ac ſabbati. cū anti. de euāgelio ad bre. ſemꝑ ī hebdōada .iiij. tp̄o. ſuis dieb⁹ dicūt̄. Si uero feſtū ſācti thome aliqua dierū dictaꝝ occurrerit Rn̄ſoria diei illius dimittūtur: cū an̄t. ad bre. ꝙ ſi quattuor tēpora in penultīa hebdomada celebrantur: tūc loco dictarū anti. dicūtur ad bre. In ultima hebdomada ſi neceſſe fuerit ille que dicēde erant ī cōſimilibus diebus: laudibus in ſuis locis remanentibus: que non mutantur niſi ꝓ feſto ſancti thome ut ſupra dictum eſt.

℟. Clama in fortitudine q̄ annūcias pacē in ieruſalem. Dic ciuitatibus iude: ⁊ h̄itatorib⁹ ſiō Ecce deus nr̄ quē expectabamus adueniet. ℣. Suꝑ montē excelſum aſcēde tu q̄ euangelizas ſion: exalta in fortitudine uocē tuā. Dic.

Lectio ſecunda.

SEruatur itaq̄z ſācte marie ſicut pudore ītegra: ita inuiolabilis opinione uirginitas. Oportet eim ſāctos ⁊ ab his teſtimoniū habere q̄ foris ſūt: nec decuit uirginib⁹ ſiniſtra opiniōe uiuētibus uelamē excuſatōis relinq̄: ꝙ īfamata mater quoq̄z dn̄i uideret̄. Quid autē iudeis: Quid herodi poſſit aſcribi: ſi natū uideret̄ ex adulterio ꝑſeq̄: quēadmodū autem ipſe diceret. Nō ueni ſoluere legem ſed adīplere. Si uideret̄ cepiſſe a legis īiuria: cū partus īnupte lege dānet̄. Qui etiā locupletior teſtis pudoris marit⁹ adhibet̄: qui potuiſſet dolorē iniurie et uindicare opprobriū ſi nō agnoſceret ſacīz. Quicq̄d etiā fidei marie uerbis magis aſcribitur: mēdacij cauſa remouet̄. Uideretur eim culpā obumbrare uoluiſſe mēdacio inupta pregnās. Cauſaz aūt mendacij indeſpōſata habuit: deſpōſata non habuit: cum coniugij premium gratia nuptiarum partus ſit feminarum.

℟. Orietur ſtella ex iacob: ⁊ exurget homo d̾ iſrael: ⁊ confringet oēs duces alienigenaꝝ. Et erit oīs terra poſſeſſio eius. ℣. Et adorabunt eum oēs reges terre et oēs gētes ſeruiēt ei. Et

Lectio tertia.

NOn mediocris quoq̄z cauſa eſt: ut uirginitas marie falleret principez mūdi: q̄ cū deſpōſatā uiro cerneret: partū nō potuit hr̄e ſuſpectū. Fallēdi aūt prīcipē mūdi fuiſſe cōſiliū: ipſius dn̄i uerba declarāt: cū ap̄li iubēt̄ tacere de chriſto: cū ſanati ꝓhibētur gloriari de remedio: cū demones precipiuntur ſilere de dei filio. Fallēdi ut dixi principē mundi fuiſſe cōſiliū: etiā ap̄lus declarauit dicēs. Sed loq̄mur dei ſapientiā ī myſterio abſcōditam: quā nemo principū iſtius ſeculi cognouit. Si eiz cognouiſſent nunq̄z dn̄m glorie crucifixiſſent. Hoc eſt nūq̄z me redemi morte feciſſēt. Fefellit ergo pro nobis: fefellit ut uinceret: fefellit diabolū cū tētaretur: cum rogaretur: cū dei filius diceretur: ut nuſq̄z diuinitatē ꝓpriā fateret̄ ſed tamen magis fefellit principē ſeculi. Diabolus eim: ⁊ ſi aliq̄n dubitauit cum diceret: Si filius dei es mitte te deorſuz: tamē ſero cognouit: ⁊ diſceſſit ab eo. Cognouerunt ⁊ demones qui dicebant: nouim⁹ q̄ ſis ieſus filius dei. Quid uēiſti an̄ tp̄s torquere nos: ⁊ ideo ueniſſe cognouerūt: qꝛ precognitū habebāt eē uentuꝝ

℟. Modo ueniet dn̄ator dn̄s. Et nomē eius emanuel uocabitur. ℣. Orietur ī diebus eius iuſticia et abūdātia pacis. Et. Ad laudes ⁊ ꝑ horas an̄t. Prophete predicauerūt naſci ſaluatorē de uirgine maria. pſal. feriales de p̄s. an̄t. Sp̄us dn̄i ſuꝑ me: euāgelizare pauꝑibus miſit me. ℣. Propter ſion nō tacebo donec egrediatur ut ſplendor iuſtus eius.

ant. Ecce ueniet dñs ut ſedeat cū principibus ⁊ ſoliū glorie teneat. a. Annūciate populis ⁊ dicite: ecce deus ſaluator noſter ueniet. Ad benedictus ant. Miſſus eſt gabriel āgelus ad mariā uirginē deſponſatā ioſeph. Oratio.

Preſta q̄s omīpotēs deus: ut redēptionis nr̄e uentura ſolēnitas: et preſentis nobis uite ſubſidia ꝯferat: ⁊ eterne beatitudinis p̄mia largiat̄. p. Et dr̄ ꝑ horas. preterq̄ȝ in ueſpis. Ad magni. ant. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſecundū uerbū tuū. a. Ecce ancilla dñi. Dicit̄ ad mag. in quarta feria quatuor tēporꝫ: niſi aliqua de ſepteꝫ maioribus āniis illo die occurrerit dicenda. Ad mag. ant. Joſeph fili dauid noli timere accipe mariā cōiugē tuā: qđ eīm in ea natū eſt: de ſpiritu ſancto eſt: all'a. Feria qnta lectio prima

ECce nomē dñi uenit de longiquo ardens furor eius: ⁊ grauis ad portandū. Labia illius īpleta ſunt īdignatione: ⁊ lingua eius quaſi ignis deuorans. Sp̄us eius uelut torrēs inundās uſqꝫ ad mediū colli: ad ꝑdendas gētes ī nihilū: ⁊ frenū erroris qđ erat ī maxillis pplorꝫ canticū erit uobis: ſicut uox ſctificate ſolēnitatis ⁊ leticia cordis: ſicut q ꝑgit cum tybia ut intret in mōtē dñi ad forte iſrael ℟. Egredietur dñs ⁊ preliabr ꝯtra gentes: Et ſtabunt pedes eius ſupra mōtes oliuarum ad orientē. ℣. Et eleuabr ſuꝑ oēs colles: et fluent ad eū oēs gētes. Et. Lectio ſecunda.

ET auditam faciet dñs gloriam uocis ſue: ⁊ terrorē brachij ſui oſtendet in cōminatione furoris: ⁊ flāme ignis deuorantis. Allidet in turbine ⁊ in lapiđ grādinis. A uoce eiꝫ domini pauebit aſſur uirga percuſſus: ⁊ erit tranſitus uirge fundatus: quā requieſcere dominus faciet ſuper eum. In tympanis ⁊ in citharis ⁊ ī bellis p̄cipuis expugnabit eos. Preparata eſt eniꝫ ab herithophech a rege preparata: profunda: ⁊ dilatata. nutrimēta eiꝰ ignis ⁊ ligna multa. flatus domini ſicut torrens ſulphuris ſuccendens eaꝫ. ℟. Precurſor ꝓ nobis īgreditur. agnus ſine macula: ſm ordinē melchiſedech. Pōtifex factus eſt in eternū ⁊ in ſeculū ſeculi. ℣. Ipſe eſt rex iuſticie: cuius generatio non habet finem. Ponti. Lectio tertia.

VE qui deſcēdūt in egyptū ad auxilium in equis ſperantes: ⁊ habētes fiduciā ſuꝑ quadrigis quia multe ſūt. et ſuper eq̄tibus q2 preualidi ſunt nimis: et nō ſunt confiſi ſuper ſanctū iſrael. ⁊ dominuꝫ nō requiſierunt. Ipſe autem ſapiens adduxit malum ⁊ uerba ſua non abſtulit. Et cōſurget contra domū peſſimorum: ⁊ contra auxilium operantiuꝫ iniq̄tatem. Egyptus homo ⁊ non deus. ⁊ eq̄ eorum caro ⁊ non ſpiritus. ⁊ dominus inclinauit manū ſuaꝫ: ⁊ corruet auxiliator: ⁊ cađt cui p̄ſtat̄ auxiliū. ſilqꝫ oēs ꝯſumēt̄ ℟. Uidebūt gētes iuſtū tuū ⁊ cuncti reges inclytū tuum: Et uocabr tibi nomē nouū qđ os dñi nomiauit. ℣. Et eris corona glorie ī manu dñi: Et diadema regni in manu dei tui. Et. Ad laudes ⁊ ꝑ horas ant. De ſion ueniet dñs ōipotens: ut ſaluū faciat pplm ſuū. pſal. feriales de ps. a. Cōuertere dñe aliq̄ȝtulum ⁊ ne tardes uenire ad ſeruos tuos. a. De ſiō ueniet q regnaturus eſt: dñs emanuel magnū nomē eius. a. Ecce ds meus ⁊ honorabo eū. deus patris mei ⁊ exultabo eū. a. Dñs legifer noſter. dñs rex nr̄: ipſe uēiet ⁊ ſaluabit nos Ad bñdic. ant. Uigilate aīo: ī ꝓximo ē dominus deus nr̄. Ad mag. ant. Intuemini q̄ȝtus ſit glorioſus iſte q īgredit̄ ad ſaluādos populos. Feria ſexta ſecundum lucam.

IN illis t. Exurgens maria abijt in montana cuꝫ feſtinatiōe in ciuitatē iude: ⁊ intrauit in domū zacharie ⁊ ſalutauit eliſabet. Et reliqua. Omelia ſancti ambroſij. lectio prima.

MOrale eſt omnibus ut qui fideꝫ exigunt: fidem aſtruant. Et ideo cum angelus abſcondita nunciaret: ut fides aſtrueretur exemplo ſenioris femine ſterilisqꝫ: conceptum uirginis marie nunciauit: ut poſſibile deo omne qđ ei placuerit aſſereret. Ubi audiuit hoc maria nō quaſi īcedula de oraclo: nec quaſi īcerta denũcio:nec quaſi dubitans de exẽplo: ſed quaſi leta ꝓ uoto:ꝛligioſa ꝓ officio: feſtina ꝓ gaudio i mõtana ꝑrexit. Quõ eĩm iam deo plena niſi ad ſuꝑiora cuꝫ feſtinationũ ꝯſcenderet. Neſcit tarda molimina ſancti ſpũs gratia. Diſcite uos ſancte mulieres ſedulitatẽ quã pregnantibꝰ debeatis exhibere cognatis. Maria q̃ ante ſola in intimis penetralibus uerſabatur:nõ a publico uirginitatis pudoꝛ: non a ſtudio aſperitas montiũ: nõ ab officio prolixitas itieris retardauit. In mõtana uirgo cum feſtinatione:uirgo officij memoꝛ:iniurie immemoꝛ:affectu urgente nõ ſexu relicta perrexit domo. Reſpõſo. Emitte agnũ dñe dñatoꝛẽ terre. De petra deſerti ad montẽ filie ſion. ℣. Oſtende nobis dñe miſericoꝛdiã tuã:⁊ ſalutare tuũ da nobis. De. lectio ſecunda.

Diſcite uirgines non circũcurſare ꝑ alienas edes:non demoꝛari in plateis:non aliquos in publico miſcere ſermones. Maria in domo ſera feſtinat in publico:manſit apud cognatã ſuã tribꝰ menſibus. Etenim que ꝓpter officiuꝫ uenerat:inherebat officio. Mãſit tribꝰ mẽſibus non ꝙ domus eã delectaret aliẽa: ſed quia frequẽtius uideri in publico diſplicebat. Didiciſtis uirgines pudoꝛẽ marie. diſcite hũilitatẽ. Uenit ꝓpiqua ad ꝓximã. iunioꝛ ad ſenioꝛẽ:nec ſolũ uenit: ſꝫ etiam prioꝛ ſalutauit. Decet eĩm ut quãto caſtioꝛ uirgo:tãto hũilioꝛ ſit. Nouerit deferre ſenioꝛibus:ſit magiſtra hũilitatiſ in qua eſt ꝓfeſſio caſtitatis. Eſt ⁊ cauſa pietatis:eſt etiam ⁊ noꝛma doctrine. Cõtuendũ eſt eiꝫ quia ſuperioꝛ uenit ad inferioꝛem ut inferioꝛ adiuuetur. Maria ad eliſabet:chriſtus ad ioannẽ. deniqꝫ etiaꝫ poſtea ut ſctificaret baptiſmum ioannis dominus uenit ad baptiſmum.

℟. Roꝛate celi deſuper ⁊ nubes pluãt iuſtuꝫ: Aperiatur terra ⁊ germiet ſaluatoꝛẽ. ℣. Emitte agnũ dñe dñatoꝛeꝫ terre:de petra deſerti ad montẽ filie ſion. Aperi.

Lectio tertia.

Cito quoqꝫ aduentus marie ⁊ preſentie dõinice beneficia declarantur. Simul eĩm ut audiuit ſalutationem marie eliſabet. exultauit ĩfans in utero eius:et repleta eſt ſpiritu ſancto eliſabet: ⁊ exclamauit uoce magna ⁊ dixit ad mariam. Uide diſtinctionem ſingulorum: uerborum propꝛietatis. uocẽ prioꝛ eliſabet audiuit:ſed prior ioannes gratiaꝫ ſenſit. Illa nature oꝛdinẽ audiuit:iſte exultauit ratione myſterij. illa marie: iſte domini ſenſit aduentum. Femina mulieri: ⁊ pignus pignoꝛi. Iſte gratiã loquũtur: illi intus operantur. pietatiſqꝫ myſterium: maternis adoꝛiunt̃ profectibus. Dupliciqꝫ miraculo: ꝓphetant matres ſpiritu paruulorum. Exultauit infans repleta eſt mat̃. non prius mater repleta q̃ꝫ filius. ſed cũ filius eſſet repletus ſpiritu ſancto: repleuit ⁊ matrem. Exultauit ioannes:exultauit ⁊ marie ſpiritus. exultãte ioanne repletur eliſabet. Mariã tamen non repleri ſpiritu:ſed ſpiritũ eius exultare cognouimus. Incõpꝛehenſibilis enim incompꝛehenſibiliter operatur in matre. ⁊ illa poſt conceptuꝫ repletur: iſta ante conceptum. Benedicta tu inter mulieres:⁊ benedictus fructus uẽtris tui. Et unde hoc mihi:ut uẽiat mater domini mei ad me: nouit ſermonem ſuum ſpiritus ſanctus: nec unq̃ꝫ obliuiſcit̃. Et ꝓphetia ñ ſolũ rerũ ꝯplet̃ miracul: ſꝫ ẽt ꝓpꝛietate uerboꝝ. ℟. Germinauerũt cãpi heremi germẽ odoris iſrael:qꝛ ecce deus nr̃ cũ uirtute ueniet. Et ſplẽdoꝛ eius cum eo. ℣. Ex ſion ſpẽs decoꝛis eiꝰ deus noſter manifeſte ueniet. Et. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Conſtantes eſtote uidebitis auxiliũ dñi ſuꝑ uos. pſal. feriales de ps. añt. Ad te dñe leuaui aĩam meam ueni:⁊ eripe me dñe ad te cõfugi. añt. Ueni dñe ⁊ noli tardare:relaxa facinoꝛa plebis tue iſrl̃. añ. Deus a libano ueniet: ⁊ ſplendoꝛ eius ſicut lumẽ erit. añ. Ego aũt ad dñm aſpiciã: ⁊ expectabo deum ſaluatoꝛẽ meum. Ad benedi. añt. Ex quo facta eſt uox ſalutationis tue auribꝰ meis: exultauit in gaudio infans in utero meo.

Oratio.

EXcita queſumus dñe potentiã tuã ⁊ ueni: ut hi q in tua pietate ꝯfidũt ab omni citius aduerſitate liberẽtur: qui ui. Et dĩ ꝑ horas preterq̃ȝ in ueſpis. Notandũ ꝙ hec aꝛ. ecce cõpleta. ſemper dicitur ab ultimo die ante uigil̃. natiuitatis dñi: ⁊ ſi ꝯtingat dici in dominica añt. Aue maria. Dicit̃ ad mag. eadẽ die añt. Ecce cõpleta ſunt oĩa que dicta ſũt ꝑ angelum de uirgine maria. Sabbato ſecundũ lucã

ANno qntodecimo impij tyberij ceſaris: ꝓcurante pontio pilato iudeam: et reliqua. Omelia ſãcti gregorij pape. Lectio prima.

REdemptoris precurſor quo tempore uerbũ predicationis accepit: memorato romane reipu. principe ⁊ iudee regibus deſignatur: cũ dĩ anno qntodecimo iperij tyberij ceſaris ꝓcurante põtio pilato iudeã. tetrarcha aũt galilee herode. philippo aũt fratre eius tetrarcha ituree ⁊ tracõiditis regionis. ⁊ liſania abiline tetrarcha ſub pricipibus ſacerdotuȝ anna ⁊ caipha: factũ eſt uerbũ domini ſuper ioannẽ zacharie filiũ in deſerto. Quia eiȝ illũ ꝑdicare ueniebat: qui ⁊ ex iudea quoſdam: ⁊ multos ex gẽtibus redempturus erat. per reges gentiũ: ⁊ principes iudeorũ predicatiõis eius tẽpora deſignãtur. Quia aũt gentilitas colligenda erat: ⁊ iudea pro culpa perfidie diſꝑgenda: ipſa quoqȝ deſcriptio terreni pricipatus oſtendit: quoniam ⁊ in romana republica unus prefuiſſe deſcribitur: aut in iudee regno per quartã partẽ plurimi principabãt̃. ℟. Egredietur uirga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice eiꝰ aſcẽdet: Et erit iuſticia cingulum lumborum eius: ⁊ fides cinctorium renum eius. ℣. Et reqeſcet ſuper eum ſpiritus dñi: ſpũs ſapientie et intellectus. ſpũs conſilij ⁊ fortitudinis. Et erit. Lectio ſecunda.

VOce eim redemptoris noſtri dicit̃. Omne regnũ in ſe ipſum diuiſum deſolabitur. Liquet ergo ꝙ ad finem regni iudea peruenerat: que tot regibus diuiſa ſubiacebat. Apte quoqȝ non ſolum quibus regibus: ſed ſub quibus etiaȝ ſacerdotibus actũ ſit demonſtratur. ut qa illũ ioãnes baptiſta ꝑdicaret q ſil' rex ⁊ ſacerdos exiſteret: lucas euãgl'a ꝑdicatiõis eiꝰ tp̃ra ꝑ regnũ ⁊ ſacerdotiũ deſignaret: ⁊ uenit in omnem regionẽ iordanis predicans baptiſmũ pñie in remiſſionẽ peccatorũ: cũctis legẽtibus liquet. qꝛ ioãnes baptiſmũ penitẽtie non ſolũ predicauit: uerũ etiã qbuſdã dedit. ſed tamẽ baptiſmũ ſuũ in remiſſionẽ peccatorũ dare nõ potuit. Remiſſio eteim peccatoꝝ in ſolo nob̃ baptiſmate chriſti tribuit̃. Notãduȝ itaqȝ qd̕ dicit̃. predicãs baptiſmũ penitẽtie in remiſſionẽ peccatorũ. quoniã baptiſmũ qd̕ peccata ſolueret. quia dare nõ poterat predicabat. ut ſicut incarnatum uerbuȝ patris precurrebat uerbo predicationis: ita baptiſmũ pẽitentie quo peccata ſoluũtur precurreret ſuo baptiſmate: quo peccata ſolui nõ poſſunt. Ut qa eius ſermo precurrebat preſentiã redemptoris: ipſum quoqȝ eius baptiſma precedendo fieret umbra ueritatis. ℟. Radix ieſſe qui exurget iudicare gẽtes: in eũ gẽtes ſꝑabũt. Et erit nomẽ eius bñdictũ in ſecula. ℣. Sup ipm cõtinebũt reges os ſuũ: ipm gentes deprecabũtur. Et. Lectio tertia.

SEqt̃ ſic ſcriptũ ẽ ĩ libro ſermonum yſaie ꝓphete. uox clamãtis ĩ d̕ſerto parate uiaȝ dñi: rectas facite ſemitas eiꝰ. Iſdẽ uero ioãnes baptiſta reqſitus qs eſſet rñdit. Ego uox clamãtis in deſerto: qꝛ ſicut añ nos dictũ eſt: ideo uox a ꝓpheta uocatus ẽ: qꝛ uerbũ ꝑibat Quid aũt clamaret apiat̃: cuȝ ſubdit̃. Parate uiã dñi rectas facite ſemitas eius. Omnis qui fidem rectam ⁊ bona opera predicat: qd aliud q̃ȝ uenienti domino ad corda audientium uiam parat: ut hec uis gratie penetret: lumen ueritatis illuſtret: ut rectas deo ſemitas faciat: dum mundas in animo cogitationes per ſermonem bõe predicationis format. Omnis uallis implebitur: ⁊ omnis mons ⁊ collis humiliabitur. Quid hoc loco uallium nomie: niſi hũiles: qd mõtiũ ⁊ colliũ: niſi ſuꝑbi hoĩes d̕ſignãt̃: In aduẽtu igit̃ r̃edẽptoris noſtri ualles implete: montes uero ⁊ colles humiliati ſunt: quia iuxta eius uoceȝ

Omnis qui ſe exaltat humiliabitur: ⁊ q ſe humiliat exaltabitur. Uallis eteim impleta creſcit: mons aūt ⁊ collis hūiliatuſ decreſcit: quia nimiꝝ in fide mediatoris dei ⁊ hominū hominis chriſti ieſu: ⁊ gētilitas plenitudinem gratie accepit: ⁊ iudea per errorem pfidie hoc unde tūebat pdidit. ℟. Ueni domine ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebi tue: Et reuoca diſpſos in terram ſuā. ℣. Excita domine potentiā tuā ⁊ ueni: ut ſaluos facias nos. Et. Ad laudes antiphona de feria. ſ. Benigne fac. Cū ſuis pſal. Sed ad canticū ſabbati pxime precedentis nati. dn̄i añt. Expectetur ſicut plu. ſemp dicitur: niſi uigilia dicte natiuitatis dn̄i in ſabbato uenerit: qꝛ tūc añt. expectet. dicitur ad canticū in ſabbato hebdomade precedentis añt. Expectetur ſicut pluuia eloquiū meū: et deſcendat ſuper nos ſicut ros deus noſter. pſal. Audite ce. Ad benedic. aꝛ. Quomō fiet iſtud angele dei: quoniā uirū in concipiēdo nō ptuli. audi maria uirgo chriſti: ſpiritus ſāctus ſupueniet in te: et uirtus altiſſimi obumbrabit tibi. Oratio.

Deus qui conſpicis: quia ex noſtra prauitate affligimur: concede propitius ut ex tua uiſitatione cōſolemur: quiuis. Et dicitur per horas. Ad ueſpas capitulum.

Fratres ſicut nos exiſtimet homo: ut miſtros chriſti ⁊ diſpenſatores miniſteriorū dei. Hic iā queritur int̄ diſpenſatores ut fidelis quis inueniat. oꝛo

Excita domine potentiā tuam ⁊ ueni: ⁊ magna nobis uirtute ſuccurre ut per auxilium gratie tue qd̄ noſtra peccata prepediunt: indulgētia tue propitiationis acceleret. Qui ui. Dominica .iiij. de aduentu inuitatoriū. Ecce uenit rex occurramus obuiam ſaluatori noſtro pſalmus Uenit. Hymnus aꝛ. noct. pſ. ꝟſi. Rñſoria bre. dicuntur ſicut in prima dominica de aduentu. Lectio prima.

Et orauit ezechias ad dn̄z dicens. Dn̄e exercituum deus iſrael: qui ſedes ſup cherubin: tu es deus ſolus omniū regnorū terre. Tu feciſti celū ⁊ terrā inclina dn̄e aurem tuā ⁊ audi: aperi oculos tuos dn̄e ⁊ uide: ⁊ audi oīa uerba ſenacherib que miſit ad blaſphemandū deum uiuentē. Uere eīm dn̄e deſertas fecerunt reges aſſyrioꝝ terras ⁊ regiones earum: ⁊ dederunt deos earum igni: nō eīm erant dij ſed opera manuū hoīum: ligna: ⁊ lapides: ⁊ cōminuerunt eos. Et nunc dn̄e ds̄ noſter ſalua nos de manu eius: ⁊ cognoſcant oīa regna terre: qꝛ tu es dn̄s ds̄ ſolus. ℟. Canite tuba i ſion: uocate gentes: annunciate populis et dicite. Ecce deus ſaluator nr̄ adueniet. ℣. Annunciate et auditū facite: loqmini et clamate. Ecce. lec. ij.

Et miſit iſaias filius amos ad ezechiaz dicens. Hec dicit dn̄s deus iſrl: pro qbus rogaſti me de ſenacherib rege aſſyriorū. Hoc eſt uerbū qd̄ locutꝰ eſt dn̄s ſup eū: deſpexit te: ſubſanauit te: uirgo filia ſiō: poſt te caput mouit uirgo filia ierl'z cui exprobraſti: ⁊ quē blaſſemaſti: ⁊ ſup quē exaltaſti uocē tuā: ⁊ leuaſti altitudinē oculoꝝ tuoꝝ ad ſanctū iſrael. ℟. Non auferetur ſceptrū de iuda: ⁊ dux de femore eius: donec ueniat qui mittendus eſt: Et ipſe erit expectatio gētium. ℣. Pulchriores ſūt oculi eius uino: ⁊ dentes eius lacte candidiores. Et. Lectio tertia.

In manu ſeruoꝝ tuorū exprobraſti dn̄o ⁊ dixiſti i multitudine quadrigarum mearum ego aſcendi altitudinez montiū iuga libani: ⁊ ſuccidaz excelſa cedrorū eius ⁊ electas abietes illius: ⁊ introibo altitudinē ſūmitatis eiꝰ: ſaltū carmeli eius. Ego fodi ⁊ bibi aquaz: ⁊ ſiccaui ueſtigio pedis mei oēs riuos aggeꝝ: nūqd nō audiſti q̄ olim fecerīz ei: ex diebꝰ antiqs ego plaſmaui illd̄ ⁊ nūc adduxi: ⁊ factū eſt i eradicationē colliū cōpugnantiū ⁊ ciuitatū mūitaꝝ: habitatores earū breuiata manu ꝯtremuerūt ⁊ ꝯfuſi ſt̄: facti ſt̄ ſicut fenū agri ⁊ gramen paſcue: ⁊ herba tectorū q̄ exaruit añq̃z matureſceret. ℟. Me oportet minui illū accreſcere. Qui pꝰ me uenit añ me factus ē: cuius nō ſum dignus corrigiam calciamēti ſoluere. ℣. Ego baptizaui uos aqua: ille aūt baptizabit uos ſpiritu ſancto. Qui. Sermo ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio quarta.

Vos inq̄ꝫ cõuenio o iudei q usqꝫ in hodiernũ diẽ negastis filiũ dei: nõne uox uestra est illa qñ uidebatis eũ miracula facientẽ atqꝫ tẽptantes dicebatis quousqꝫ aīas nostras crucias? Si tu es christus dic nobis palam. Ille aũt ad ɔsideratiõnẽ miraculoꝝ uos mittebat dicens. Opa que ego facio ipa testimoniũ ꝑhibẽt de me: ut christo testimoniũ dicerẽt: nõ uerba sed facta. Vos aũt ñ agnoscentes saluatorẽ q opabatur salutẽ in medio uestre terre: adijciẽtes in malo aistis Tu de teipo testimoniũ dicis: testimõiũ tuũ nõ est ueꝝ. Sed ad hec ille qd uobis rñderit aduertere noluistis: nõne scriptũ est in lege uestra ꝙ duoꝝ hominũ testimoniũ uerũ sit. preuaricatores legis itẽdite legem. Testimoniũ queritis de christo. In lege uestra scriptũ est: ꝙ duoꝝ hoīuꝫ testimoniũ uerum sit. Procedãt ex lege uestra nõ tñ duo: sed etiaꝫ plures testes christi: ⁊ cõuincãt auditores legis ⁊ non factores. Dic isaias testimõiũ de xp̄o: ecce in q̄ꝫ uirgo in utero cõcipiet: ⁊ pariet filiũ: ⁊ uocabit᷑ nom̄ eiꝰ emanuel: qđ ẽ int̄pretatũ nobiscũ deus. Accedat ⁊ aliꝰ testis. Dic ⁊ tu hieremias testimõiũ de xp̄o Hic est inqt deus nr̄: ⁊ nõ extimabit᷑ aliꝰ ad illũ. Hic adiuenit oẽm uiã sciẽtie ⁊ dẽdit eã iacob puero suo: ⁊ isrl̄ dilecto suo. Post hec in t̄ris uisus ẽ ⁊ cũ hoīibꝰ cõuersatus ẽ. Ecce duo testes idonei ex lege ur̄a quoꝝ testimõio nõ sũt compũcta corda ur̄a: sed alij atqꝫ alij christi testes introducãtur: ut frõtes durissime iimicorũ durissime ɔtereãtur. Veniat ⁊ ille daniel sãctus iuueis qdẽ etate: sẽior uero sciẽtia ac mãsuetudie: ⁊ ɔuicat oẽs falsos testes sicut ɔuincit seniores ipudicos: ita suo testimonio xp̄i ɔterat iimicos. Dic sancte daniel dic de christo qđ nosti cũ uenerit inquã sanctus scõꝝ cessabit unctio ur̄a.

℟. Nascet᷑ nobis paruulus ⁊ uocab᷑r deus fortis: . Ipe sedebit sup thronũ dauid p̄ris sui: ⁊ imperabit cuius potas sup hũeꝝ eius. ℣. In ipso bñdicẽtur oẽs tribus terre: oẽs gẽtes seruient ei. Ipe.

Lectio quinta.

Quare illo p̄nte cui isultãtes dicebatis: tu de teipso: testimoniũ tuũ nõ est uerũ: cessauit unctio ur̄a: nisi qꝛ ipse est qui uenerat sãctus scõꝝ: sed si ut uos dicitis nõdũ uenit sed expectat᷑ ut ueniat scũs sãctoꝝ: demõstrate unctionẽ? Si autẽ ꝙ uerũ est: cessauit unctio ur̄a agnoscite uenisse scẽm sanctorũ. Ipse ẽ eim ⁊ lapis ille abscisus de mõte sine manibꝰ abscidẽtiũ. i. christus natus de uirgie: sine manibus cõplectentiũ: q tantũ creuit: ut mõs magnus fieret ⁊ ipleret uniuersaꝫ facieꝫ terre: de quo mõte dicit ꝓpheta. Venite ascẽdamus i montẽ dñi: ⁊ de quo dauid dicit. Mons dei mõs uber: ut qd suspicamini mõtes icaseatos? Montẽ i quo placuit deo hitare in ipso. Cũ eiꝫ dñs iesus discipulos suos introgaret: quẽ dicerent hoies eẽ filiũ hois. rñderũt alij heliam: alij hieremiã aut unũ ex ꝓphetis. et ille ut qd suspicamini mõtes icaseatos? Montem in quo placuit deo habitare. Hunc cognouit petrus dicens. Tu es christus filiꝰ dei uiui. Agnouit monteꝫ ⁊ ascendit in montẽ: testimonium dixit ueritati ⁊ dilectus est a ueritate. Supra petram fundatus est petrus: ut mortẽ suscipet illũ amãdo: quẽ ter negauerat timẽdo

℟. Ecce iã uenit plenitudo tẽporis in quo misit deus filiũ suũ in terris natũ ꝺ muliere factũ sub lege: ut eos q sub lege erãt redimeret. ℣. Propter nimiam caritatẽ suã qua dilexit nos ds filiũ suũ misit i siltudineꝫ carnis peccati ut.

Lectio sexta.

Dic ⁊ tu moyses legis lator dux populi israel testimoniũ de christo. ꝓphetã uobis excitauit deus de fratribus uestris. Omnis aīa que nõ audierit prophetam illum exterminabit᷑ de populo suo: prophetã autem dictũ christũ: ipsuꝫ audite in euãgelio christũ: nõ est inqt ꝓpheta sine honore i patria sua. Accedat autem sanctus dauid testis fidelis ex cuius semine processit ipse: cui lex ⁊ ꝓphete testimoniũ dicũt. Dicat ⁊ ipse de christo. Adorabunt inquit euꝫ omnes reges terre: omnes gentes seruient ei: cui seruient? dic cui seruiẽt? uis audire cui. Dixit dominus dño meo: sede a dextris meis.

donec ponam iīmicos tuos: scabellū pedū tuorū. Dic adhuc expressius atqꝫ nominatim: quare inqt tumultuate sūt gentes: ⁊ populi meditati sunt inania. Astiterunt reges terre: ⁊ principes ꝯuenerūt in unū: aduersus dn̄m ⁊ aduersus christuz eius. Accedat ⁊ alius testis. Dic ⁊ tu abacuch ꝓpheta testimōiū de xp̄o. Dn̄e audiui inquā auditum tuū ⁊ timui: ꝯsideraui opa tua ⁊ expaui: que opera dei iste miratus expauit: nūquid fabricā mundi iste miratus expauit: sed audi: quid iste miratus expauit. In medio duū aialiuz cognosceris. opa tua deus uerbuz caro factū ē. In medio inqt duū aialiū cognosceris q quousqꝫ descēdisti: expauescere me fecisti. Uerbū per qḋ facta sunt oia i presepe iacuisti. Agnouit bos possessorē suum: ⁊ asinus presepe dn̄i sui.

℟. Uirgo isrl' reuertere ad ciuitates tuas usqꝫ quo dolens auerteris: generabis dn̄m saluatorē: oblationē nouā in terris: ābulabūt hoies i saluatiōem. ℣. In caritate perpetua dilexi te: iō attraxi te miserās usqꝫ quo tui. **Scḋz lucā**

Anno qntodecimo iperij tyberij cesaris ꝓcurante pontio pilato iudeam: **⁊ reliqua. Omelia sācti gregorij pape Lec. septīa.**

Dicebat Joānes ad turbas que exibant ut baptizarentur ab eo. Genimina uiperarū quis oñdet uobis fugere a uētura ira: Uentura ira est: aiaduersio ultionis extreme quā tunc fugere peccator nō ualet: q nūc ad lamēta penitētie ñ recurrit. Et notādū ꝙ male soboles malorū parentū actiōes imitantes genimia uiperarū uocant̄: quia per hoc qḋ bōis inuident. eosqꝫ ꝑsequūtur: ꝙ quibusdaz mala retribuūt: ꝙ lesiones ꝓximis exquirunt: quoniā in his omnibus prioꝝ suorum carnaliuz uias sequūtur quasi uenenati filij de uenenatis parentibus nati sī. Sed quia iam peccauimus: dicat quid nobis faciendum sit: ut fugere a uentura ira ualeamus. ℟. Juraui dicit dn̄s ut ultra ñ irascar super terrā: montes enī et coles suscipient iusticiam meā. Et testamentū pacis erit ĩ ierl'm. ℣. Juxta est salus mea ut ueniat: et iusticia mea ut reueletur. **Lectio octaua.**

Sequitur facite ergo fructus dignos pnie. In quibus uerbis notanduz est: ꝙ amicus sponsi non solum fructꝰ penitentie sed dignos penitentie amonet esse faciendos. Aliud nāqꝫ est fructuz facere: ⁊ aliud dignū penitentie facere. Ut eim secundū dignos penitentie fructꝰ loquamur sciendū est: quia quisqs illicita nulla cōmisit huic iure cōceditur ut licitis utatur: sicqꝫ pietatis opa faciat ut tamen si noluerit ea que in mūdo sunt nō reliquat. At si quis in fornicatōis culpa uel fortasse quod est grauius in adultio: lapsus est: tanto a se licita debet abscidere quāto se meminit ⁊ illicita perpetrasse neqꝫ eim par fructus esse boni operis ꝺbet eius qui minus ⁊ eius qui amplius deliquit. aut eius qui in quibusdā facinoribus cecidit: ⁊ eius qui in multis lapsus est. Per hoc ergo quod dicitur facite dignos fructus penitentie: uniuscuiusqꝫ cōscientia conuenitur: ut tāto maiora querat bonorū operum lucra per penitentiam ꝙ̄to grauiora sibi intulit damna ꝑ culpam: sed iudei de generis nobilitate gloriātes. id circo agnoscere se peccatores nolebant: quia de abrae stirpe descēderāt: quibus recte dicitur. Et ne ceperitis dicere. Patrem habemus abraam. Dico eim uobis quia potens est deus ꝺ lapidibus istis suscitare filios abrae. ℟. Non discedimus a te uiuificabis nos domīe: et nomen tuuz inuocabimꝰ ostende nobis faciem tuam et salui erimus. ℣. Memēto nostri dn̄e in beneplacito populi tui: uisita nos in salutari tuo. Et **Lectio nona.**

Quid enim lapides nisi corda infiꝺlium fuerunt: ad intellectū dei omīpotentis insensibilia: Sicut etiam quibꝰdam ex iudeis dicitur. Auferam cor lapideum de carne uestra: nec inmerito lapidum nomine gentes significate sunt que lapides coluerūt. Unde scriptuz est: similes illis fiant qui faciunt ea: ⁊ omnes qui confidunt in eis de quibus nimirū lapidibus filij abrae suscitati sunt: quia dum dura corda gentilium in abrae semine. i.

in chriſto credidere: cuius filij facti ſunt: cuius ſemini ſunt uniti. Uñ eiſdeꝫ gentibus per egregiũ predicatorẽ dr̃. Si autẽ uos chriſti: ergo abrae ſemẽ eſtis. Si igitur nos p̱ fidẽ chriſti abrae iaꝫ ſemen exiſtimus: Judei ꝓpter ꝑfidiã abrae filij eẽ deſierunt. Quia uero in illa die tremẽdi examinis parẽtes boni malis filijs ꝓdeſſe nõ poſſũt: teſtat̃ ꝓpheta qui dic̃. Noe ⁊ daniel ⁊ iob. ſi fuerint ĩ medio eius uiuo ego dicit dñs deus: qꝛ filiũ ⁊ filiã nõ liberabunt: ſed ipſi iuſticia ſua liberabũt aĩas ſuas. ℟. Intuemini q̃tus ſit iſte qui ingreditur ad ſaluãdas gentes: ipſe eſt rex iuſticie: Cuius generatio nõ habet finem. ℣. Precurſor pro nobis ĩgreditur ſcđm ordinem melchiſedech: pontifex factus eſt in eternũ. Cuius. Ad laudes ⁊ p̱ horas añt. Canite tuba in ſion: qꝛ ꝓpe eſt dies dñi: ecce ueniet ad ſaluandum nos: all'a: all'a. ps. Dñs reg. añ. Ecce ueniet deſideratus cũctis gentibus: ⁊ replebitur gloria domus domini: all'a. ps. Jubilate. añ. Erunt praua indirecta: ⁊ aſpera in uias planas. ueni domine ⁊ noli tardare: all'a. Deus d̃us. añ. Dñs ueniet occurrite illi dicentes: magnũ principiũ: ⁊ regni eius nõ erit finis: deus fortis: dñator: princeps pacis: all'a: all'a. ps. Bened̃. añ. Omnipotẽs ſermo tuus dñe a regalibus ſedib' ueniet: all'a. ps. Lauda. Cap. Fratres ſic nos. Ad bñdic. añt. Aue maria gratia plena dñs tecum: bñdicta tu in mulieribus: all'a. Ad tertiã capitulũ. Fratres ſic nos. Ad ſextam capitulum.

Mihi aũt p̱ minimo eſt ut a uobis iudicer aut ab hũano die: ſed neqꝫ meipm iudico. Ad. ix. capitulum.

Itaqꝫ nolite ante tempus iudicare quoaduſqꝫ ueniat dñs: qui ⁊ illũinabit abſcondita tenebrarũ: ⁊ manifeſtabit conſilia cordiũ: ⁊ tũc laus erit unicuiqꝫ a deo. Ad ueſperas añt. Canite tuba. Cuꝫ reliquis. pſal. Dixit dñs. Cum reliquis de ps. capitulũ: Fratres ſic. Ad magni. añt. Joſeph fili dauid noli timere accipe mariã coniugem tuã: qđ eñi in ea natũ eſt: de ſpiritu ſancto eſt: all'a. Sed ſi natiuitas dñi ĩ tertia ſeu q̃nta feria uenerit: dicitur anti. Aue maria. Infra hebdõadã. Lec. p̃ia.

Habitationẽ tuam ⁊ ingreſſuꝫ tuuꝫ ⁊ introitum tuũ ego cognoui: ⁊ inſania tua contra me eſt: Cum fureres aduerſum me: ſuperbia tua aſcendit in aures meas: ponã ergo circulum in narib' tuis ⁊ frenũ in labijs tuis: ⁊ reducam te in uiam per quã ueniſti. Tibi auteꝫ hoc erit ſignũ: cõmede hoc anno que ſponte naſcuntur: et in anno ſecũdo pomis ueſcere: in anno autem tertio ſeminate ⁊ metite: ⁊ plantate uineas ⁊ comedite fruct' earum. Lectio ſecunda.

Et mittet id qđ ſaluatum fuerit de domo iuda: ⁊ ꝙ reliquũ eſt radicẽ deorſum: ⁊ faciet fructum ſurſum: quia de ieruſaleꝫ exibunt reliquie: ⁊ caluatio de monte ſion. zelus domini exercituuꝫ faciet iſtud: propterea hec dicit domin' de rege aſſyriorum. non intrabit ciuitatẽ hanc ⁊ non iaciet ibi ſagittam: ⁊ non occupabit eam clypeus: ⁊ non mittet ĩ circuitu eius aggerẽ: in uia qua uenit p̱ eaꝫ reuertetur: ⁊ ciuitatem hanc non ingredietur dicit dominus: ⁊ protegam ciuitatẽ iſtam ut ſaluem eam propter me: ⁊ propter dauid ſeruum meum. Lectio tertia.

Egreſſus eſt aũt angelus domini et percuſſit in caſtris aſſyriorum centumoctoginta quinqꝫ milia: ⁊ ſurrexerũt mane: ⁊ ecce omnia cadauera mortuorũ ⁊ egreſſus eſt ⁊ abijt. Et reuerſus ẽ ſenacheryb rex aſſyriorũ ⁊ habitauit ĩ niniue. Et factum eſt cum adoraret in tẽplo neſrach deum ſuum adramelech ⁊ ſaraſar: ⁊ regnauit aſſaradon filius eius pro eo. Lectio prima.

In diebus illis egrotauit ezechias uſqꝫ ad mortem: ⁊ intrauit ad euꝫ iſaias filius amos ꝓpheta ⁊ dixit ei. hec dicit dominus: diſpone domui tue: quia morieris tu et non uiues: ⁊ conuertit ezechias faciem ſuam ad parietem: ⁊ orauit ad dominum ⁊ dixit. Obſecro domine memento queſo quomodo ambulauerim coram te in ueritate ⁊ in corde perfecto: ⁊ ꝙ bonũ eſt in oculis tuis fecerim ⁊ fleuit ezechias fletu magno. Lectio ſecũda

ET factum est uerbū domini ad isaiaꝫ dicẽs. Uade ⁊ dic ezechie. hec dicit dñs deus dauid patris tui. Audiui orationẽ tuã ⁊ uidi lachrymas tuas. Ecce ego adijciã sup̱ dies tuos. xv. annos: ⁊ de manu regis assyriorū eruam te ⁊ ciuitatem istam ⁊ protegam eam. hoc aūt erit tibi signum a dño: quia faciet dominus uerbū hoc q̄uod locutus est. Ecce ego reuerti faciam umbram linearū per quas descenderat in orologio achaz: in sole retrorsum. x. lineis: ⁊ reuersus est sol decẽ lineis per gradus quos descẽderat

Lectio tertia.

SCriptura ezechie regis iude cum egrotasset ⁊ conualuisset ꝺ infirmitate sua. Ego dixi in dimidio dierū meorum: uadam ad portas inferi quesiui residuum annorū meorū. dixi: non uidebo dominū deū in terra uiuentiū ⁊ cet̃a. Et iussit isaias ut tollerent massam de ficis ⁊ cathaplasmarent super uulnus ⁊ sanaretur: ⁊ dixit ezechias. Qꝺ erit signū q̃a ascendam in domum domini.

Lectio prima.

IN tẽpore illo misit marodach: baladã filius baladam rex babylõis libros ⁊ munera ad ezechiaꝫ. Audierat eiꝫ ꝙ egrotasset ⁊ conualuisset. Letatus est autem super eis ezechias: ⁊ ostendit eis cellam aromatum: ⁊ argenti ⁊ auri ⁊ odoramentorū: ⁊ unguenti optimi: ⁊ omnes apothecas suppellectilis sue: ⁊ uniuersa que inuẽta sunt in thesauris eius. non fuit uerbum qꝺ non ostenderet eis ezechias in domo sua ⁊ in omni potestate sua.

Lectio secunda.

INtroiuit autẽ isaias ꝓpheta ad regem ezechiã ⁊ dixit ei: qd dixerunt uiri isti ⁊ unde uenerunt ad te: Et dixit ezechias de terra lõginqua uenerunt ad me. de babylone. ⁊ dixit qd uiderūt i domo tua: et dixit ezechias. oĩa que i domo mea sunt uidere: nõ fuit res quã non ostenderem eis in thesauris meis.

Lectio tertia.

ET dixit isaias ad ezechiam. Audi uerbū dñi exercituū. Ecce dies uenient ⁊ auferent͂ oĩa que i domo tua sūt: ⁊ que thesaurizauerūt p̄res tui usqꝫ i diẽ hanc i babylonẽ: non relinquet͂ quicq̃ꝫ dicit dñs. ⁊ de filijs tuis q exibunt de te quos gẽueris tollẽt: ⁊ erūt eunuchi i palatio regis babylonis. ⁊ dixit ezechias ad isaiaꝫ. Bonū est uerbū dñi qꝺ locutꝰ est. ⁊ dixit. fiat tm̄ pax ⁊ ueritas in diebꝰ meis.

Lectio prima.

TAceãt ad me insule: ⁊ gẽtes mutẽt fortitudinẽ. Accedãt: ⁊ tūc loquãt͂ sil' ad iudiciū ꝓpiquaꝫꝰ. Quis suscitauit ab oriente iustū: uocauit eum ut sequeret͂ se: dabit in ꝯspectu eius gẽtes: ⁊ reges obtinebit. Dabit quasi puluerẽ gladio eius: sic̃ stipulã uẽto raptã arcui eius. ꝑsequetur eos: trãsibit in pace: semita i pedibꝰ eius nõ apparebit: qs hoc opatus est ⁊ fecit: uocãs generatiões ab exordio. Ego dominus: primus ⁊ nouissimus: ego suꝫ. uiderūt insule et timuerūt: extrema t̃re obstupuere. appropiquauerūt ⁊ accesserūt. unusquisqꝫ proximo suo auxiliabitur: et fratri suo decet confortare.

Lectio secunda.

COnfortabit faber erarius ꝑcutiens cum malleo q cudebat tūc t̃p̃is: dicẽs glutino bonū ẽ ⁊ ꝯfortauit eū clauis ut nõ moueat͂. Et tu isrl' serue meꝰ. iacob quẽ elegi: semẽ abraã amici mei: in quo appħẽdite ab extremis terre et a lõgiqs eius uocaui te: ⁊ dixi tibi. Seruus meꝰ es tu: elegi te: ⁊ ñ abieci te: ne timeas: q̃a tecū ego sū. ne declines: qꝛ ego sū ꝺs tuꝰ. ꝯfortaui te ⁊ auxiliatus sū tui: ⁊ suscepit te dextera iusti mei. Ecce ꝯfundẽt͂ et erubescẽt oẽs q pugnãt aduersū te. erūt quasi nõ sint: ⁊ pibūt uiri q ꝯ̃dicūt tibi. Queres eos ⁊ non inuenies uiros rebelles tuos. erūt quasi nõ sint. ⁊ ueluti ꝯsūptio hoĩs bellantis aduersū te: qꝛ ego dñs deus tuus appħẽdens manū tuã: dicensqꝫ tibi ne timeas: qꝛ ego adiuui te: noli timere uermis iacob: qꝛ mortui estis ex isrl'. Ego auxiliatus sum tui dicit dominꝰ redemptor tuus sanctus isrl'. Ego posui te quasi plaustrū triturans nouū: habẽs rosea serantia.

Lectio tertia.

Triturabis montes ⁊ cōminues: et colles quasi puluerē pones. Vētillabis eos ⁊ uentos collet ⁊ turbo disperget eos. Et tu exultabis in domino: ⁊ in sancto israel letaberis. Egeni ⁊ paupes querūt aquas: ⁊ nō sunt. lingua eoꝝ siti aruit. Ego dn̄s exaudiā eos deus israel. non derelinquā eos. Apiam in supinis collibus flumina: ⁊ in medio camporuꝫ fontes. Ponā desertū in stagna aquaꝝ: ⁊ terrā niuiā in riuos aquaꝝ. dabo in solitudine cedrū ⁊ spinam: ⁊ myrrum: ⁊ lignum oliue. Ponā in deserto abietem ulmū: ⁊ buxū simul: ut uideant: ⁊ sciant: ⁊ recogitent: ⁊ intelligant pariter: qꝛ manus domini fecit hoc: ⁊ sanctus israel creauit illud. Notandum ꝙ si uigilia natiuitatis domini uenerit in dominica: officium fit hoc modo. Inuita. de uigilia. hymnꝰ de aduentu. an̄t. psal. uersi. lectiones ⁊ R̷ensoria in primo nocturno ⁊ in secundo de dominica dicuntur. In tertio uero nocturno an̄t. ⁊ psal. de dominica: uersi. de uigilia tres lectiones de om̄. uigil. cū R̷ensorijs suis. Laudes uero de uigilia cum cōmē. de dominica. Similiter aūt per totū diē de uigilia cantat̄ ⁊ legit̄. An̄t. uero de laudibus dn̄ice dicunt̄ ad laudes sabbati precedētis: ita tamē ꝙ ad canticū sabbati. s. Audite celi dicit̄ an̄t expectetur ⁊ ad bene an̄t. Ecce cōpleta sunt Item notandū ꝙ si natiuitas dn̄i die dominico uenerit. iiij. tempora celebrātur i penultima hebdomada: quia tunc i sabbato proximo ante nati. agit̄ officiuꝫ de uigil. Ultimo die āte uigi. natiuitatis uespere pro mortuis nō dicunt̄. ad mat. uig. non dicit̄ officiū beate uirginis: sed resumitur post octauā natiuitatis: ⁊ dicit̄ usꝫ post cōpletoriū ante uigi. epiphanie. De inde uero non dicitur usqꝫ octauam epiphanie. In uigilia nati. dn̄i inuitatoriuꝫ. Hodie scietis qꝛ ueniet dn̄s: ⁊ mane uidebitis gloriā eius ps. Venite. Hymnus de aduentu anti. ⁊ psal. de feria ℣. Hodie scietis qꝛ ueniet dn̄s. ℟. Et mane uidebitis gl'iaꝫ eiꝰ.

Secundum matheum.

Cum esset despōsata mater iesu maria ioseph: anteqꝫ conuenirent: inuenta est in utero habens de spiritu sancto: ⁊ reliqua. Omelia origenis.

Que fuit necessitas ut despōsata eēt maria ioseph: nisi ꝓptea quatenus hoc sacramentum diabolo celaret̄: ⁊ ille malignus fraudis comenta aduersus desponsatā uirginē nulla pēitus inuenisset. uel ideo desponsata fuerat ioseph: ut nato infanti uel ipsi marie curā uideret̄ gerere ioseph: siue in egyptū iens uel inde denuo rediens. Ideo desponsata fuit ioseph: nō tamē in cōcupiscētia iūcta. Mater inqꝫ eius. mater imaculata. mater incorrupta. mater intacta. Mater eius. cuius eius: mat̄ dei: unigeniti domini: ⁊ regis omniū plasmatoris: ⁊ creatoris cunctoruꝫ. Illius qui in celis sine matre et i terra est sine patre. Ipius qui in celis secūdū diuinitatē i sinu ē p̄ris: ⁊ i t̄ris secūdum corporis susceptiōeꝫ in sinu ē m̄ris ℟. Sanctificamini hodie ⁊ estote parati: qa die crastina uidebitis Maiestatē dei i uobis ℣. Hodie scietis quia ueniet dn̄s: ⁊ mane uiđbitis. Maie. Lectio secunda.

O Magne admirationis gratia: o inenarrabil' suauitas: o ieffabile magnūqꝫ sacramentū. Ipsa eadeꝫ uirgo. ipsa ⁊ mat̄ domini. ipsa ⁊ genitrix. ipsa ⁊ eius ancilla. plasmatio eius: ipsa que genuit. Quis unqꝫ audiuit ista: quis uidit talia: ⁊ quis hoc excogitare potuit: ut mater uirgo esset: itacta generaret: que ⁊ uirgo permansit: ⁊ generauit. Sicut eiꝫ quōdaꝫ rubus comburi uidebat̄: ⁊ ignis eū non tangebat. ⁊ sicut tres pueri in camio ignis inclusi habebant̄: ⁊ tamen eos nō ledebat incendium nec odor fumi erat i eis. uel quēadmodū danieli intra lacum leonum incluso claustris nō aptis allatū ē prandiū ab abachuch. ita ⁊ hec uirgo sancta genuit dominū: sed itacta ꝑmāsit. ℟. Constantes estote uidebitis auxiliū domini super uos. iudea ⁊ ierl'm nolite timere. Cras egrediemini ⁊ dn̄s erit uobiscū. ℣. Sanctificamini filij israel: ⁊ estote parati. Cras. lec. iij.

Mater effecta ſed uirginitatē nō amiſit. genuit infantē. Et ut dictum eſt uirgo ꝑmanſit. Uirgo genuit: ⁊ uirgo ꝑmanſit. Mater filij facta eſt: ⁊ caſtitatis ſigillum nō ꝑdidit. Quare: quia non hō eſt tantū qui uidebat̄: ſed unigenitꝰ erat deus q̄ i carne aduenerat: nec ſubito carnaliter genitus eſt: ſed ꝑfecta diuinitas in corpore uenit. Ergo integer iſte ⁊ indiuiſus deus in hūano aduenit uel genitꝰ eſt corpore: quiqꝫ deus ⁊ hō figurā ſerui ſuſcepit. Nō eīm pars unigeniti uenit i corpore: nec ſeipm̄ diuiſit: ut dimidius apd̄ patrē ⁊ dimidius eſſet in uirgine. ſed totus apud patrem: totus in uirgine: totus in ſinu patris: totus in hūano corpore: nō relinquens ſupiora: uenit querere terrena: que in celis ſunt ꝯſeruās: ⁊ que in terra ſunt ſaluans. Ubiqꝫ ōipotens: iſciſſus: indiuiſus. hic ſanctus unigenitus deus. Si eīm hoc uerbum humanū ⁊ corporale imiſſum in auribus plurimorum nō diuiditur per ſinglos: ut pars i alio: ⁊ pars ſit intim in alio: ſed in omnibus integrum plenū habetur: ut in unoquoqꝫ totum ſit. q̄to magis uerbum dei unigenitus ubiqꝫ totus eſt. et in celo: ⁊ in terra ⁊ apud patrē: ⁊ in uirgine: ⁊ non diuidit̄ ut dictuꝫ eſt: neqꝫ ſcindit̄: neqꝫ in partes efficitur. Sed totus totum tenet: totū implet: totum illuſtrat: ⁊ poſſidet. Huius inq̄ꝫ unigeniti dei dicitur hec mater uirgo maria: digna digni: imaculata ſācti: una unius: unica unici: nec eīm alter unigenitus ſuper terraꝫ uenit: aut alta uirgo unigenitum genuit. Reſponſorium.

Sāctificamini filij iſrael dicit dn̄s: i die eīꝫ craſtina deſcēdet dn̄s: Et auferet a uob̄ omnē languorē. ℣. Craſtina die delebr̄ iniqtas terre: ⁊ regnabit ſup̄ nos ſaluator mūdi. Et. Te deū laudamus nō dr̄. Ad laudes ⁊ ꝑ horas an̄t. Judea ⁊ ierl'm nolite timere: cras egredimini: ⁊ dn̄s erit uobcū: allā. ps. Dn̄s regna. Cū reliqs an̄t. Hodie ſcietis q: ueniet dn̄s: ⁊ mane uidebitis gloriā eius. ℣. Craſtina die delebr̄ iniqtas terre ⁊ regnabit ſup̄ nos ſaluator mūdi. ℣. Dn̄s ueniet occurrite illi dicētes magnū principiū: ⁊ regni eius nō erit finis: ds̄ fortis: dn̄ator: ꝑnceps pacis: allā: allā. ℣. Craſtia erit uob̄ ſalꝰ dicit dn̄s ds̄ exercituū. Cap̄.

Paulus ſeruus ieſu chriſti uocatus aplꝯ: ſegregatus in euāgeliū dei: qd̄ an̄ ꝓmiſerat ꝑ ꝓphetas ſuos i ſcripturis ſāctis de filio ſuo: qui factus ē ei ex ſemie dauid ſcd̄m carnē. ℣. Craſtina die delebr̄ iīqtas terre. ℟. ⁊ regnabit ſup̄ nos ſaluator mundi. Ad bn̄dic. an̄t. Orietꝛ ſicut ſol ſaluator mūdi ⁊ deſcēdet in uterꝫ uirginis: ſicut imber ſup̄ gr̄am: allā. Oratio.

Deus qui nos redēptionis nr̄e aīa expectatione letificas: preſta ut unigenitum tuū quem redēptorem leti ſuſcipimus: uenientem quoqꝫ iudicem: ſecuri uideamus dominū noſtrū ieſum chriſtū filium tuū. Qui tecū: Et dicitur ꝑ horas diei. Prima dicitur per omnia ſicut in duplici feſto etiaꝫ ſi uenerit in dominica. Et hoc ſeruatur tam in cōpletorio q̄ꝫ in pria uſqꝫ pꝰ octauā epiphāie. Ad abſolutionē cap̄. Per quē accepi. Ad tertiā cap̄. Paulus ſeruus. ℟. bre. Hodie ſcietis qa ueniet dn̄s. ℣. Et mane uidebitis gl'iaꝫ eius. ℟. Quia. ℣. Gloria. ℟. Hodie. ℣. Cōſtātes eſtote. ℟. Uidebitis auxiliū dn̄i ſup̄ nos.

Ad ſextam capitulum

Qui predeſtinatus eſt filius dei i uirtute ſecundū ſpiritū ſanctificatiōis ex reſurrectione mortuorum ieſu chriſti domini noſtri. Reſponſorium breue. Craſtina die delebitur iniquitas terre. uerſi. Et regnabit ſup̄ nos ſaluator mūdi. ℟. Iniq. ℣. Gloria. ℟. Craſtina. ℣. Craſtina erit uob̄ ſalus. ℟. Dicit dn̄s deus exercituū. Ad nonam capitulum.

Per quem accepimus gratiā ⁊ apoſtolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibus pro nomine eius in quibꝰ eſtis ⁊ uos uocati ieſu xp̄i dn̄i nr̄i. ℟. bre. Craſtina erit uob̄ ſalus. ℣. Dicit dominus deus exercituū. ℟. Erit. ℣. Gloria. ℟. Craſtina. ℣. Craſtina die delebr̄ iniqtas. ℟. Et regna ſup̄ nos ſaluator mūdi. Ad ueſperas an̄t. Rex pacificus magnificatus ē: cuius uultū deſiderat uniuerſa terra. ps. Dixit dn̄s Cū reliqs i fine ps. Laudate dn̄ꝫ oīes gētes. an̄t. Magnificatus eſt rex pacificus ſup̄ oēs reges uniuerſe terre. an̄t. Cōpleti ſt̄ dies marie ut pareret filium ſuũ primogenitum. aꝛ. Scitote qꝛ ꝓpe eſt regnũ dei: amẽ dico uobis quia non tardabit. aꝛ. Leuate capita ur̃a ecce appropiquabit redẽptio ueſtra. Capituluꝫ.

Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris nr̃i dei: nõ ex opibus iuſticie que fecimus nos: ſed ſcd̃m ſuã miſericordiã ſaluos nos fecit. Hym. Chriſte redẽptor. ℣. Craſtina die delebitur iniquitas. ℟. Et regna. ſup. n. ſ. m. Ad mag. añt. Dũ ortus fuerit ſol de celo uidebitis regem reguꝫ ꝓcedentem a patre tanq̃ꝫ ſpõſus de thalamo ſuo. Oratio.

Concede q̃s omnipotens deus: ut nos unigeniti tui noua ꝑ carnẽ natiuitatis liberet: quos ſub peccati iugo uetuſta ſeruitus tenet. ꝑ eundẽ. In natiuitatis dñi ad matuti. iuita. Chriſtus natꝰ eſt nobis: uenite adoremus. p̃s. Venit. Hy. Chriſte rex. In primo noc. añt. Dñs dixit ad me: filius meus es tu ego hodie genui te. pſal. Quare fre. añt. Tanq̃ꝫ ſpõſus dñs ꝓcedens de thalamo ſuo. p̃s. Celi enar. añt. Diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in eternũ. pſal. Eructauit. ℣. Tanq̃ꝫ ſponſus. ℟. Dñs ꝓcedens de thalamo ſuo.

Lectio prima.

PRimo tp̃e alleuiata eſt terra zabulon ⁊ terra nephtaliz: ⁊ nouiſſimo aggrauata ẽ uia mariſ tranſ iordanẽ galilee. gentiũ populus q ambulabat ĩ tenebris uidit lucẽ magnã. habitãtibꝰ in regione umbre mortis: lux orta ẽ eis. Multiplicaſti gentẽ ⁊ nõ magnificaſti leticiam. letabũtur corã te ſicut q letãtur in meſſe: ſicut exultãt uictores capta preda: qñ diuidũt ſpolia. Jugum eĩm oneris eius: et uirgã hũeri eius: ⁊ ſceptrũ exactoris eiꝰ ſupaſti ſicut ĩ die madian: quia oĩs uiolẽta p̃datio cũ tumultu: ⁊ ueſtimẽtũ mixtũ ſanguĩe: erit in cõbuſtiõe ⁊ cibus ignis. Paruulus eĩm natus ẽ nobis: ⁊ filiꝰ datus ẽ uobis: ⁊ factus ẽ pricipatus ſuper humeꝝ eius: ⁊ uocabr nomẽ eius admirabilis: cõſiliarius: deus fortis: pater futuri ſeculi: princeps pacis. multiplicabit̃ eius iperiũ: ⁊ pacis nõ erit finis. Sup ſoliuꝫ dauid ⁊ ſup regnũ eius ſedebit ut ꝯfirmet illud ⁊ corroboret in iudicio: ⁊ iuſticia a modo ⁊ uſqꝫ ĩ ſempit̃nũ zelus domini exercituũ faciet hoc. Verbum miſit dominus in iacob ⁊ cecidit in iſrael. ℟. Hodie nobis celoꝝ rex de uirgine naſci dignatus eſt: ut hoĩem ꝑditũ ad regna celorũ reuocaret. Gaudet exercitꝰ ãgeloꝝ: qꝛ ſalus eterna hũano generi apparuit. ℣. Gloria ĩ excelſis deo: ⁊ in terra pax hoĩnibus bone uoluntatis. Gaudet. ℣. Gloria patri. Itẽ repetitur Rñſo. Hodie nobis. Lectio ſecunda.

Conſolamini ꝯſolamini popule meus dicit dñs deus noſter. Loqmini ad coꝛ ierl'm ⁊ aduocate eã: qm̃ cõpleta eſt malicia eius: dimiſſa ẽ iniqtas illiꝰ. Suſcepit de manu dñi duplicia: ꝓ oĩbus peccatis ſuis. Vox clamãtis ĩ deſerto: Parate uiã dñi: rectas facite in ſolitudine ſemitas dei noſtri. Oĩs uallis exaltabitur: ⁊ oĩs mons ⁊ collis humiliabit̃: ⁊ erunt praua ĩdirecta: ⁊ aſꝑa inuias planas. Et reuelabitur gloria domini: ⁊ uidebit omnis caro pariter qd̓ os domini locutum eſt. Vox dicentis clama. ⁊ dixi. Quid clamabo: oĩs caro fenũ ⁊ omnis gloria eius quaſi flos agri: exſiccatũ eſt fenum ⁊ cecidit flos: quia ſpiritus domini ſufflauit in eo. Vere fenũ eſt populus: exſiccatũ eſt fenũ: ⁊ cecidit flos. Verbum autem domini manet in eternuꝫ. Super montem excelſum. aſcende tu q euãgelizas ſion: exalta in fortitudine uocem tuam qui euangelizas ieruſalem. exalta noli timere. dic ciuitatibus iude. Ecce d̓us noſter: ecce dominus deus in fortitudine ueniet et brachium eius dominabitur: ecce merces eius cum eo: ⁊ opus illius coram eo. Sicut paſtoꝛ gregem ſuuꝫ paſcet: ĩ brachio ſuo cõgregabit agnos: ⁊ in ſinu ſuo leuabit: fetas ipſe portabit. Quis menſus eſt pugillo aquas ⁊ celos palmo põderauit: quis appendit tribus digitis molẽ terre: ⁊ liberauit in pondeꝛ montes: ⁊ colles in ſtatera: Quis adiuuit ſpiritũ domini: aut quis conſiliarius eius fuit: ⁊ oſtendit illi: Cum quo iniuit conſilium ⁊ inſtruxit eum: ⁊ docuit eum ſemitam iuſticie: ⁊ erudiuit eum ſciētia: ⁊ uiam prudentie oſtendit illi. ℟. Hodie nobis de celo pax uera deſcendit. Hodie per totum mundum melliflui facti ſunt celi. ℣. Hodie illuxit nobis dies redēptionis noſtre reparationis antique felicitatis eterne. Hodie.

Lectio tertia.

Conſurge ꝯſurge īduere fortitudine tua ſiō: induere ueſtimētis glīe tue ierl̄m ciuitas ſancta: quia non adijciet ultra: ut tranſeat per te īcircūciſus ⁊ īmundus. Excutere ď puluere: conſurge: ſede ieruſalem. Solue uincula colli tui captiua filia ſion: quia hec dicit domin⁹. Gratis uenūdati eſtis: ⁊ ſine argento redimemini: qꝛ hec dicit dominus dn̄s. In egyptum deſcendit populus meus in principio: ut colonus eſſet ibi: ⁊ aſſur abſqꝫ ulla cauſa calūniatus eſt eum: ⁊ nunc quid mihi eſt hec dicit dominus: quoniaꝫ ablatus eſt populus meus gratis. Dn̄atores eius iniqua agūt dicit dominus. Et iugiter nomen meū tota die blaſphematur. Propt̄ hoc ſciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipſe q loquebar ecce adſum.. Quā pulchri ſ̄t mōtes pedes annūciantis: ⁊ predicantis pacem annunciātis bonū: predicantis ſalutem dicentis. Sion regnabit deus tuus. Vox ſpeculatorū tuorū. Leuauerūt uocem. ſimul laudabunt: quia oculum ad oculum uidebunt cum cōuerterit dominus ſion. Gaudete ⁊ laudate ſimul deſerta ierl̄m: quia conſolatus eſt dn̄s populum ſuū: redemit ieruſalē. Parauit dn̄s brachium ſanctū ſuū in oculis omnium gētiū: ⁊ uiderunt omnes fines terre ſalutare dei noſtri. ℟. Quem uidiſtis paſtores dicite: annūciate nobis in terris quis apparuit. Natum uidimus: ⁊ choros angeloꝝ collaudantes dn̄m. ℣. Dicite qd nam uidiſtis: ⁊ annūciate chriſti natiuitatē. Natuꝫ. **In ſecūdo noct. aꝛ.** Suſcepimus deus miſericordiā tuā in medio templi tui. **pſal.** Magnus domin⁹ **añt.** Orietur diebus dn̄i abūdantia pacis: et dominabitur. **pſal.** Deus iudiciū. **añt.** Veritas de terra orta eſt: ⁊ iuſticia de celo ꝓſpexit **pſal.** Benedixiſti. ℣. Specioſus forma pre filijs hominū. ℟. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis.

Lec. iiij.

Saluator noſter dilectiſſimi hodie natus eſt: gaudeamus. Neqꝫ enim fas eſt locum eſſe triſtitie: ubi natalis eſt uite. Que conſūpto mortalitatis timore ingerit nobis de promiſſa eternitate leticiam. Nēo ab huius alacritatis participatione ſecernitur. Vna cunctis leticie cōmunis eſt ratio: quia dominus noſter peccati mortiſqꝫ deſtructor: ſicut nullum a reatu liberū repperit: ita liberādis omnibus uenit. Exultet ſāctus: quia appropinquat ad palmā. Gaudeat peccator: quia inuitat̄ ad ueniā. Aīetur gentilis: qꝛ uocatur ad uitam. Deniqꝫ filius ſecūdū plenitudinē temporis quā diuini conſilij inſcrutabilis altitudo diſpoſuit reconciliandam auctori ſuo naturā generis ſūpſit humani: ut inuentor mortis diabolus per ipſam qua uicerat uiceretur. In quo cōflictu ꝓ nobis inito magno ⁊ laudabili eq̄tatis iure certatū eſt: duꝫ omnipotēs dn̄s cum ſceuiſſimo hoſte: nō in ſua maieſtate: ſed in noſtra humilitate ꝯgredit̄: obijciens ei eandem formā: eandēqꝫ naturam: mortalitatis quidem noſtre participem: ſed peccati totius exptē. Alienuꝫ quippe ab hac natiuitate eſt qd̓ de om̄ibus legitur. Nemo mūdus a ſorde: nec infans cuius eſt unius diei uita ſuper terram. Nihil in iſtā ſingularē natiuitatē de carnis concupiſcentia contraxit. nihil ď peccati lege manauit. **Reſponſorium.** O magnum myſteriū ⁊ admirabile ſacramentum ut aīalia uiderēt dn̄m natum: Jacentē in preſepio: beata uirgo cuius uiſcera meruerunt portare dn̄m chriſtum. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecum. Jacentem.

Lect. v.

Virgo regia dauitice ſtirpis eligit̄ que ſacro grauidanda fetu: diuiaꝫ humanāqꝫ proleꝫ prius conciperet mēte q̄ꝫ corpore. Et ne ſuperni ignara conſilij: ad inuſitatos paueret affatus: ꝙ in ea operandum erat a ſpiritu ſācto: colloqo diſcit āgelico: nec damnū credidit pudoris dei genitrix mox futura. Cum eiꝫ de conceptionis nouitate deſperet: cui efficientia de altiſſimi uirtute promittitur. Cōfirmatur credentis fides etiam preeūtis atteſtatione miraculi: donataqꝫ eliſabet inopinata fecunditas: ut qui conceptum dederat ſterili: daturus non dubitaretur ⁊ uirgini. Uerbum igitur dei deus: filius dei: qui in principio erat apud deuꝫ: per quem facta ſunt omnia: ⁊ ſine quo factū eſt nihil: propter liberandum ab eterna morte hominem factus eſt homo. Ita ſe ad ſuſceptionem humilitatis noſtre ſine diminutione ſue maieſtatis inclinans: ut manens qđ erat: aſſumenſqꝫ qđ nō erat: ut ueram formam ſerui: forme in qua đo patri equalis eſt uniret: ⁊ tanto federe naturam utrāqꝫ conſereret: ut nec inferiorē conſumeret glorificatio: nec ſuperiorem minueret aſſūptio. Salua igitur proprietate utriuſqꝫ ſubſtātie: ⁊ in unam coeuntem perſonam: ſuſcipitur a maieſtate humilitas: a uirtute infirmitas: ab eternitate mortalitas. Et ad deponendum cōditionis noſtre debitum: natura inuiolabilis: nature eſt infuſa paſſibili.

℞. Beata dei genitrix maria cuius uiſcera intacta ꝑmanent: Hodie genuit ſaluatorē ſeculi. ℣. Beata que credidit: qm̄ ꝑfecta ſūt oīa que dicta ſunt ei a domio. Hodie.

Lectio ſexta.

DEuſqꝫ uerus homo: uerus in unitate domini tēpatur: ut qđ noſtris remedijs congruebat: unus atqꝫ idē dei hominumqꝫ mediator: ⁊ mori poſſit ex uno: ⁊ reſurgere poſſit ex altero. Merito uirginee integritati nihil corruptionis ītulit partus ſalutis: quia cuſtodia fuit pudoris edictio ueritatis. Talis ergo dilectiſſimi natiuitas decuit dei uirtutē: ⁊ dei ſapientiam chriſtum: qua nobis et humanitate congrueret: ⁊ diuinitate precelleret. Niſi enim eſſet uerus deus. non afferret remediuꝫ. Niſi enim eſſet homo uerus: non preberet exempluꝫ. Ab exultantibus angelis naſcente domino gloria in excelſis deo canit̄: ⁊ pax ī terra hominibus bone uoluntatis annunciatur. Uidetur enim celeſtem ieruſalē ex omnibus mundi gentibus fabricari. De quo enarrabili diuine pietatis opere q̄ꝫtum letari debet humilitas hominum: cū tantum gaudeat ſublimitas angelorum. Agamus ergo gratias dilectiſſimi deo patri per filium eius in ſpiritu ſancto: qui propter multam caritatem ſuam qua dilexit nos: miſertus eſt noſtri: ⁊ cum eſſemus mortui peccatis: cōuiuificauit nos chriſto: ut eſſemus ī ipſo noua creatura: nonunq̄ꝫ figmentum. Deponamus ergo ueterem hominem cum actibus ſuis ⁊ adepti participationem generationis chriſti: renunciemus operibus malis.

℞. Sācta ⁊ īmaculata uirginitas: qbus te laudibus efferā neſcio. Quia quē celi cape nō poterāt tuo gremio ꝯtuliſti. ℣. Bn̄dicta tu ī mulieribus: ⁊ bn̄dictus fructus uētris tui. Quia.

In tertio noc. an̄t. Ipſe īuocabit me al': pat̄ meꝰ es tu: all'a. pſal. Miſericordias dn̄i. an̄t. Letētur celi ⁊ exultet terra an̄ faciē dn̄i: qm̄ uenit. pſal. Cantate. j. an̄t. Notū facit dn̄s al'. ſalutare ſuū: all'a. pſal. Canta. ij. ℣. Ipſe īuocabit me: all'a. ℞. Pater meus es tu: alleluia.

Secundum lucam.

IN illo tempore. Exijt edictum a ceſare auguſto ut deſcriberetur uniuerſus orbis. Et reliqua.

Omelia ſancti gregorij pape.

QUia largiente domino miſſarum ſolennia ter hodie celebraturi ſumus: loqui diu de euangelica lectione n̄ poſſumus: ſed nos aliquid uel breuiter dicere: redemptoris noſtri natiuitatis ipſa compellit. Quid eſt qđ naſcituro domino mundus deſcribitur: niſi hoc qđ aperte monſtratur: quia ille ueniebat in carnem: qui electos ſuos aſcriberet ī eternitate. Quo contra de reprobis per prophetaꝫ dicitur. Deleantur de libro uiuētiū: ⁊ cū iuſtis non ſcribantur. Qui bn̄ ēt in bethleē naſcit̄. Bethleē q̄ppe domus panis int̄pretatur. Ipſe nanqꝫ eſt qui ait.

Ego ſum panis uiuus: qui de celo deſcēdi. Locus ergo in quo dñs naſcitur: domus panis ante uocatus eſt: quia futuꝝ profecto erat: ut ille ibi per materiaꝫ carnis appareret: qui electoꝝ mentes interna ſacietate reficeret. Qui non in parentū domo: ſed in uia naſcitur ut profecto oſtenderet: quia per humanitatē quā aſſumpſerat: quaſi in alieno naſcebat᷑. Alienum uidelicet non ſecundū poteſtatē dico: ſed ſecundū naturā. Nam de poteſtate eius ſcriptuꝫ eſt. In propria uenit. In natura eteiꝫ ſua ante tempora natus eſt: qui per noſtram uenit ex tempore. Qui ergo eternus permanens temporalis apparuit: alienū eſt ubi deſcendit. Et quia per prophetam dicitur omnis caro fenū. factus deus homo: noſtrū fenū uertit i frumentū. Quid de ſe metipſo ait. Niſi granum frumenti cadens in terra mortuum fuerit: ipſum ſolū manet. Unde ⁊ natus in preſipio reclinatur: ut fideles oĩes uidelicet ſancta animalia carnis ſue frumēto reficeret: ne ab interne intelligentie pabulo ieiunia remanerēt. ℟. Beata uiſcera marie uirginis que portauerunt eterni patris filium: ⁊ beata ubera que lactauerunt chriſtum dñm. Quia hodie pro ſalute mundi de uirgine naſci dignatus ē. ℣. Dies ſāctificatus illuxit nobis: uenite gentes ⁊ adorate dominū Quia. Secundum lucam.

In illo tēpore. Paſtores loquebātur adinuicem. Tranſeamus uſq; bethleē: ⁊ uideamus hoc uerbū qđ fcm̄ eſt: qđ dominus oſtendit nobis. Et reliqua. Oratio ſancti ambroſij epiſcopi. Lectio octaua.

Qui etiam paſtores in illa faciebāt regione uigilare: cuſtodientes uigilias noctis ſupra gregē ſuū. Uidete eccleſie ſurgentis exordiū. Chriſtus naſcit᷑: et paſtores uigilare ceperunt: qui gentium greges pecudum more ante uiuentes: in aulam dñi congregarent: ne quos ſpiritualium beſtiarū per effuſas noctiū tenebras paterentur incurſus. Et bene paſtores uigilant: quos bonꝰ paſtor informat. Grex igitur populus. nox ſeculuꝫ. paſtores ſūt ſacerdotes. aut fortaſſe etiā ille ſit paſtor cui dicitur. Eſto uigilans ⁊ confirmare: quia non ſolū epiſcopos ad tuendum gregem dñs ordinauit: ſed etiaꝫ angelos deſtinauit. Ecce angelus domini ſtetit ante illos. Uidete quēadmoduꝫ diuina cura fidem aſtruat: Angelus mariā angelus ioſep. angelus paſtores edocet. Non ſatis eſt ſemel miſſum. Duobꝰ eīm ⁊ tribus teſtibus ſtat omne uerbum. Et facta eſt cum angelo multitudo celeſtiuꝫ exercitus laudantiū dominū ⁊ dicentiū. Gloria in altiſſimis deo: ⁊ i terra pax hominibus bōe uoluntatis. Bene angelorum nominatur exercitus: qui duceꝫ militie ſequebantur. Cui igitur laudem angeli: niſi domino ſuo dicerent: Iuxta qđ ſcriptum eſt. Laudate dñm de celis: laudate eum in excelſis: laudate eum oĩes angeli eius. Impleta igitur prophetia ē Laudat᷑ de celis dñs: ⁊ uidetur in terris De quo ſanctus marcus ait. Quia cum beſtijs erat: ⁊ angeli miniſtrabant ei: Ut in altero miſericordie iſigne: in altero diuine idiciū poteſtatis agnoſcas. ℟. Uerbum caro factum eſt ⁊ habitabit in nobis. Et uidimus gloriā eius gloriam quaſi unigeniti a patre: plenum gratie ⁊ ueritatis. ℣. Omnia ꝑ ipſum facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil. Et

Secundum ioannem.

In principio erat uerbum: ⁊ uerbū erat apud deū: ⁊ deus erat uerbū. Et reliqua. Omelia ſācti auguſtini epiſcopi. Lectio nona.

Ne uile aliquid putares: quale ↄſueuiſti cogitar ē: cum uerba humana ſoleres audire. Audi quid cogites. deus erat uerbum. exeat nūc neſcio quis iſidelis arrianꝰ: ⁊ dicat quia uerbū dei factuꝫ eſt. Quomō poteſt fieri: ut uerbum dei factum ſit: quādo deus ꝑ uerbū fecit omnia: ſed ⁊ uerbū ipſum factū: ꝑ qđ aliud uerbum factū eſt: Si hoc dicis: quia eſt uerbū uerbi per qđ factū eſt illud: ipſum dico ego unicū filium dei. Si autē nō dicis uerbum uerbi: cōcede nō factū: ꝑ qđ facta ſunt oīa. Nō eīm ꝑ ſe ipſuꝫ fieri potuit: ꝑ qđ facta ſunt omnia. Crede ergo euangeliſte. Poterat eĩm dicere. In pricipio fecit deus uerbuꝫ: quomodo dixit moyſes: In principio fecit deus celuꝫ et terram. ⁊ omnia ſic enumerat. Dixit deꝰ fiat: ⁊ factum eſt. Si dixit: quis dixit. uti qꝫ deus. Et quid factum eſt: creatura aliqua. Inter dicentem deum ⁊ factaꝫ creaturam quid eſt qđ factum eſt niſi uerbū: quia dixit deus ⁊ factuꝫ eſt. Hoc uerbū incōmutabile. Quis per uerbuꝫ mutabilia fiant: ipſuꝫ incōmutabile eſt. Noli tu ergo credere factū per qđ facta ſunt omnia: ne non reficiaris per uerbuꝫ: per qđ reficiūtur omnia. Iam eiꝫ factū es ꝑ uerbum: ſed oportet te refici per uerbuꝫ. Si auteꝫ mala fuerit fides tua de uerbo: nō poteris refici per uerbū. Et ſi tibi cōtigerit fieri per uerbū: ut per illud factus ſis: per te deficis. Et ſi per te đficis: ille te reficiat qui te fecit. Si per te deterior efficeris: ille te recreet qui te creauit. Quomodo autem te recreet per uerbum: ſi male aliquid ſentias de uerbo: Euāgeliſta dicit. In principio erat uerbum: ⁊ tu dicis in principio factum eſt uerbū. Ille oīa per ipſum facta ſunt dicit: ⁊ tu dicis quia ⁊ ipſum uerbum factum eſt: Poterat dicere euangeliſta. In principio factuꝫ eſt uerbum: ſed ait in principio erat uerbū. Si erat: non eſt factuꝫ: ut iſta omnia per ipſum fierent: ⁊ ſine ipſo nihil. Si ergo erat in principio uerbum: ⁊ uerbuꝫ erat apud deum: ⁊ deus erat uerbum. Si nō potes cogitare quid ſit differ ut creſcas. Ille cibus eſt. Accipe lac ut nutriaris: ut ſis ualidus ad accipiendum cibū. Poſt nonam lectionē dicitur. Te deū laudamꝰ. Interim ſacerdos preparat ſe ad miſſaꝫ celebrandaꝫ. Finito. Te deū. dicit. Dn̄s uobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus Cōcede queſumus. per eundem. Dc̄o. Bn̄dicamus. Celebrat miſſa ordine ſuo. qua finita dicūtur laudes ℣. Deus in adiutorium. Luꝫ. Gloria patri. Ad laudes ⁊ per horas añt Quem uidiſtis paſtores dicite: annunciate nobis in terris quis apparuit: natuꝫ uidimus: ⁊ choros angelorum collaudantes dn̄m: alla: alla. pſal. Dn̄s regna. Cū religs

añt. Genuit puerꝑa regem: cui nomen ĩ etnū: ⁊ gaudiū matris habens cuꝫ uirginitate pudoris: nec primam ſimilē uiſa eſt: nec habere ſeq̄nteꝫ: alla. Angelus ad paſtores ait: annūtio uobis gaudium magnū: quia natus eſt nobꝭ hodie ſaluator mundi: alla. añt. Facta eſt cū angelo multitudo celeſtis exercitus laudantiuꝫ ⁊ dicentiuꝫ: gloria in excelſis deo: ⁊ in terra pax hominibꝰ bone uolūtatis: alleluia. añt. Paruulus filius hodie natus eſt nobꝭ: ⁊ uocabitur deus fortis: alleluia: alleluia. Capitulum.

Multiphariā multiſqꝫ modis: olim deus loquēs patribus ĩ ꝓphetis: nouiſſime diebus iſtis locutus eſt nobis in filio: quē conſtituit heredē uniuerſoꝝ: per quē fecit ⁊ ſecula. hym. A ſolis ortus ℣. Notū fecit dn̄s: alleluia. ℟. Salutare ſuū alleluia. Ad bn̄dic. añt. Gloria in excelſis deo: ⁊ in terra pax hominibꝰ bone uolūtatis: alleluia: alleluia. Oratio. Concede queſumꝰ Sciendū ꝙ omnes hym. tā de nati. qꝫ đ alijs feſtis ĩ tono de nati. uſqꝫ ad octauā nati. cantātur. ⁊ in fine dicitur. Gloria tibi dn̄e qui natus es. Exceptis hym. Sāctoꝝ meritis. Et. Iſte confeſ. qui cantātur ĩ ſuo tono. Sūmo mane dicit prima: ⁊ interiꝫ ſacerdos preparat ſe ad cantandū miſſā Ad primā añt. Quem uidiſtis. ℟. breue. Chriſte filij dei uiui miſerere nobis. ℣. Qui natus es de maria uirgine. ℟. Miſerere. ℣. Gloria. Et ſic dicitur per octauā. Ad tertiā caplm̄ Multiphariam. ℟. breue. Uerbum caro factū eſt: alleluia: alleluia. ℣. Et habitauit in nobis. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Uerbū. ℣. Ipſe inuocabit me: alla. ℟. Pat meus es tu: alleluia. Ad ſextā capitulū.

Et tu in principio dn̄e terraꝫ fundaſti: ⁊ oꝑa māuū tuaꝝ ſt celi. ℟. breue. Notū facit dn̄s: alleluia: alla. ℣. Salutare ſuū. ℟. Alla. ℣. Gloria. ℟. Notū. ℣. Uiderunt omnes fines tre: alla. ℟. Salutare dei noſtri: alleluia. Ad nonā capitulū.

Ipſi ꝑibūt tu aūt permanebꝭ: ⁊ oēs ſicut ueſtimentū ueteraſcēt: ⁊ uelut amictū mutabis eos: ⁊ mutabūtur: tu āt idem ipſe es: ⁊ āni tui nō deficiēt. ℟. breue. Uiderūt omnes fines terre: alleluia: alla. ℣. Salutare dei noſtri. ℟. Alleluia. ℣. Glia

℟. Uidere. ℣. Uerbũ caro factũ eſt:allã. ℟. Et habitauit in nobis:allã. Ad ueſpas añt. Tecum principiũ in die uirtutis tue ĩ ſplẽdoꝛibus ſanctoꝝ:ex utero añ luciferũ genuite. p̄s. Dixit dñs. añ. Redẽptionẽ miſit dñs populo ſuo:mãdauit in eternũ teſtamẽtũ ſuũ. p̄s. Cõfite. añ. Exoꝛtũ eſt ĩ tenebꝛis lumẽ rectis coꝛde miſericoꝛs ⁊ miſeratoꝛ ⁊ iuſtus dñs. p̄s. Beatus uir. añ. Apud dñm miſericoꝛdia ⁊ copioſa apud eũ redẽptio. p̄s. De ꝓfũdis. añ. De fructu uẽtris tui:ponã ſup ſedẽ meã. p̄s. Memento. Capitulũ. Multiphariaꝫ. Hym. Chriſte redẽptoꝛ. ℣. Notũ fecit deus:allã. ℟. Salutare ſuũ:allã. Ad mag. añt. Hodie chriſtus natus eſt. hodie ſaluatoꝛ apparuit. hodie in terra canũt angeli:letãtur archangeli:hodie exultant iuſti dicẽtes:gloꝛia in excelſis deo:alleluia. Oratio. Cõcede. Deinde ꝓ ſancto ſtephano añt. Stephanus aũt plenꝰ grã et foꝛtitudine:faciebat ſigna magna ĩ populo. ℣. Gloꝛia ⁊ ho. ℟. Et cõſti. e. Oratio.

Da nobis queſumus dñe imitari ꝙ colimus: ut diſcamuſ ⁊ ĩimicos diligere:qꝛ eius natalia celebꝛamus:qui uiuit ⁊ pro perſecutoꝛibus exoꝛare: dominum noſtrum ieſum chriſtum filiuꝫ tuũ. Qui tecum. In ſancti ſtephani protomartyris ad matuti. inuitatoꝛiũ. Chriſtũ natũ qui beatum hodie coꝛonauit ſtephanũ. Uenite adoꝛemꝰ. p̄s. Uenite. Hym. anti. noct. cum ſuis pſalmis ⁊ uerſi. dicuntur de uno martyre. Lectio prima.

In diebus illis creſcente numero diſcipuloꝛum: factus eſt murmur grecoꝛum aduerſus hebꝛeos: eo ꝙ deſpicerẽtur in miniſterio quotidiano uidure eoꝛum. Conuocantes autem duodeci multitudinem diſcipuloꝛũ dixerunt. Nõ eſt equũ nos derelinquere uerbum dei: ⁊ miniſtrare mẽſis. Conſiderate ergo fratres uiros ex uobis boni teſtimonij ſeptẽ plenos ſpiritu ſancto ⁊ ſapientia:quoſ conſtituamus ſuper hoc opus. Nos uero orationi ⁊ miniſterio uerbi inſtantes erimus. Et placuit ſermo corã omni mlʼtitudine. Et elegerunt ſtephanum uiruꝫ plenũ fide ⁊ ſpiritu ſancto:⁊ philippuꝫ:et prochoꝛũ:⁊ nichanoꝛẽ:⁊ thymonem:et parmenã:⁊ nicholaũ aduenam:anthyochenuꝫ. Hos ſtatuerunt ante conſpectũ apoſtoloꝛum: ⁊ oꝛantes ĩpoſuerunt eis manus. Et uerbum dñi creſcebat:⁊ multiplicabat̃ nũerus diſcipuloꝛuꝫ in ieruſalem ualde. Multa etiã turba ſacerdotũ obediebat fidei.

℟. Stephanus aũt plenus grã ⁊ foꝛtitudĩe:faciebat ſigna magna ⁊ ꝓdigia in pplõ. ℣. Surrexerũt aũt quidã de ſynagoga diſputãtes cũ ſtephano:⁊ nõ poterãt reſiſtere ſapiẽtie: ⁊ ſpũi qui loquebatur. Fa. Lectio ſecunda.

Stephanus auteꝫ plenus gratia et foꝛtitudine faciebat prodigia ⁊ ſigna magna in populo. Surrexerunt autem quidam de ſynagoga: que appellabatur libertinoꝛum ⁊ cyrenenſium. ⁊ alexandrinoꝛum:⁊ eorum qui erant a cylicia ⁊ aſia diſputantes cum ſtephano:⁊ ñ poterant reſiſtere ſapientie ⁊ ſpiritui qui loquebatur. Tunc ſũmiſerunt uiros qui dicerent ſe audiſſe eum dicentem uerba blaſphemie in moyſeꝫ ⁊ ĩ deum. Cõmouerũt itaqꝫ plebẽ ⁊ ſeniores ⁊ ſcribas:⁊ ꝯcurrentes rapuerũt eũ: ⁊ adduxerunt ĩ concilium:⁊ ſtatuerunt teſtes falſos qui dicerent. Homo iſte non ceſſat loqui aduerſus locum ſanctuꝫ ⁊ legẽ. Audiuimꝰ enim eum dicenteꝫ:quoniam ieſus nazarenus hic:deſtruet locum iſtum:⁊ mutabit traditões quas tradidit nob moyſes ℟. Uidebãt omẽs ſtephanũ ꝗ erãt in cõcilio. Et intuebãtur uultũ eius tãꝙꝫ uultũ angeli ſtãtis inter illos. ℣. Plenus grã ⁊ foꝛtitudĩe faciebat ſigna magna ⁊ ꝓdigia in populo. Et.

Lectio tertia.

Et intuentes eum omnes qui ſedebant in concilio:uiderunt faciẽ eiꝰ tãꝙꝫ faciẽ angeli ſtantis inter illos. Dixit autem princeps ſacerdotuꝫ ſtephão: ſi hec ita ſe habent. Qui ait. Uiri fratres ⁊ patres audite. Deus gloꝛie apparuit patri noſtro abꝛaam cuꝫ eſſet in meſopotamia:priuſꝙꝫ moꝛaretur ĩ charã:⁊ dixit ad illum. Exi de terra tua ⁊ de cognatione tua:⁊ ueni in terram quã monſtrauero tibi. Tunc exijt de terra chaldeoꝛum ⁊ habitauit in charam. Et inde poſtꝙꝫ mortuus eſt pater eius:tranſtulit illuʒ in terraʒ iſtam:in qua nunc uos habitatis: Et non dedit illi hereditatem in ea: nec paſſum pedis:ſed repromiſit illi dare eã ĩ poſſeſſioneʒ: ⁊ ſemini eius poſt ipſum: cum non haberet filium. Locutus autẽ eſt deus:quia eſſet ſemen eius accola in terra aliẽa. ⁊ ſeruituti eos ſubiiciẽt:⁊ male tractabunt annis quadrigentis. Et gẽteʒ cui ſeruierint iudicabo ego dixit dominus deus. Et poſt hec exibit ⁊ ſeruiet mihi in loco iſto. Et dedit illi teſtamẽtuʒ circũciſionis:⁊ ſic genuit iſaac iacob .et iacob duodecim patriarchas.

℟. Intuens in celuʒ beatus ſtephanus: uidit gloriã dei ⁊ ait. Ecce uideo celos apertos : ⁊ filium hominis ſtantem a dextris dei. ℣. Cũ eſſet ſtephanus plenus ſpiritu ſancto intẽdẽs in celum uidit gloriã dei et ait. Ecce.

Sermo ſancti auguſtini epi. Lectio quarta.

FRatres cariſſimi heſterna die celebrauimus temporalẽ regis noſtri natalem. Hodie celebramus triumphalem militis paſſionem. heri eĩm rex noſt̃ trabea carnis indutus: de aula uteri uirginalis egrediens:uiſitare dignatus eſt mundum. Hodie miles de tabernaculo corporis exiens triumphator migrauit ad celos. Ille ſempit̃ne deitatis maieſtate ſeruata:ſeruile tentoriũ carnis ĩ huius ſeculi campo pugnaturus intrauit:iſte đ poſitis corruptibilibus corporis indum̃tis ad celi palatium perẽniter regnaturꝰ aſcẽdit. Ille deſcendit carne uelatus. iſte aſcendit ſanguine coronatus. Aſcendit iſte lapidantibus iudeis:quia ille deſcendit letantibus angelis.

GLoria in excelſis deo. heri exultantes ſancti ãgeli cantauerunt:hodie ſtephanum exultantes in ſuum conſortium ſuſceperũt. Heri dominus exiuit de utero uirginis: hodie egreſſus eſt ſeruuſ de ergaſtulo carnis. Heri chriſtus ꝓ nobis pãnis eſt inuolutus:hodie ſtephanꝰ ſtola eſt ab eo imortalitatis indutus. Heri preſepis anguſta chriſtus portauit ĩfãtem:hodie imenſitas celi ſuſcepit ſtephanum triumphãtem. Solus deſcendit dominus:ut multos eleuaret:humiliauit ſe rex noſter:ut ſuos militeſ exaltaret. Qui eniʒ corpori ſuo uirginis preparauit uterũ:ipſe martyri ſuo apire dignatꝰ ẽ celũ.

℟. Lapidabant ſtephanũ inuocantem ⁊ dicẽtem. Dñe ieſu chriſte accipe ſpiritum meũ: ⁊ ne ſtatuas illis hoc peccatum. ℣. Poſitis auteʒ genibus clamauit uoce magna dicens Dñe.

Lectio quinta.

DOminus chriſtus anguſta intrare non dedignatus eſt uteri:ut animã ſtephani latitudo ſuſciperet celi. Neceſſariuʒ nobis eſt fratres agnoſcere:quibus armis precinctus eſt ſtephãus : ⁊ ſeuiciã iudeoruʒ quomodo potuit ſuperare:ita ut mereretur feliciter triumphare. Neqꝫ enĩ paruipendenda eſt talis uirtus:talis qꝫ triũphus. Haud uero uilibus armis potuit premuniri:qui a multiſ non potuit ſuperari. Inuicte nãqꝫ in eo enituit inſigne uirtutis:quia nec frementiũ ſeuitiaʒ formidabat:nec lapidantium ictibus deuicta ſuccubuit. Uſqꝫadeo inter frementes permanſit intrepidus:⁊ inter lapidũ fuit cruciamenta ſecurus : ut incredulitate iudeoruʒ fidenter argueret: ⁊ benignꝰ pro lapidantibus exoraret. Quid eſt ergo tam magnum:atqꝫ inſuperabile genꝰ armorum quo munitus ſeuientes mitis argueret:nec timeret: lapidantes non repercutiens:ſed patiens ſuperaret. Inſup occiſus:aulam celeſtis regni uiuus ⁊ coronatus intraret: Procul dubio munimine regio ſeptus:nullatenus eſt ab aduerſariis ſuperatus. Quoniaʒ rex noſter cum ſit altiſſimus pro nobis humilis uenit: ſed inanis uenire ñ potuit. Magnũ quippe donatiuũ ſuis militibus attulit: quo eos non ſolum copioſe ditauit:ſed etiam ad certandũ inuictiſſime confortauit. Attulit nanqꝫ donum caritatis:qđ ꝑduceret homines ad conſortiũ deitatis. Quod ergo attulit erogauit: nec ſibi aliquid minuit:ſed mirabiliter ⁊ ſuorum fidelium pauperiem ditauit:⁊ indeficientibus theſauris plenus ipſe permanſit.

℟. Impetũ fecerũt unanimiter in eum:⁊ eiecere eum extra ciuitatem inuocantẽ ⁊ dicentem.

Dñe accipe ſpirituz meum. ℣. Et teſtes depoſuere ueſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcentis qui uocabatur ſaulus: ⁊ lapidabant ſtephanū inuocantem ⁊ dicentem. Domine. lectio. vi.

CAritas ergo que ad terraz de celo depoſuit chriſtum: ipſa ſtephanuz de terris eleuauit ad celum. Caritas que preceſſit in rege: ipſa ſubſequenter effulſit ī milite. O admiranda ubiqꝫ potentia ſaluatoris. O predicāda indeſinēter gratia redemptoris. Oſtendit in matre uirginitatis eterne miraculum: demonſtrauit in martyre inuicte caritatis indiciuz. Integritas quippe intemerata permanſit in uirgine. dilectionis uirtus inuicta perſeuerauit in martyre. Et ſicut in matre domini non potuit uirginitas uiolari: ſic in martyris mēte non potuit chriſti caritaſ tm̄ ſeuiētiū agmīe ſupari. Stephanus ergo ut nominis ſui coronam meruiſſz accipere: caritatem pro armis habebat: et per ipſam ubiqꝫ uincebat. Per caritatē dei ſeuientibus iudeis non ceſſit: per caritatem proximi pro lapidantibus interceſſit. Per caritatem arguebat errantes ut corrigerentur: per caritatem pro lapidantibus orabat ne punirentur. Caritatis uirtute ſubnixius uicit ſaulum crudeliter ſeuientem. Et quem habuit in terra perſecutorem in celo meruit habere cōſortem. Ipſa ſcta ⁊ īdefeſſa caritas d̄ſiderauit orādo acqrere: quos nequit moriēdo conuertere.

℟. Impij ſuper iuſtum iacturam fecerūt: ut eū morti traderent. At ille gaudens ſuſcepit lapidem ut mereretur accipere coronam glorie. ℣. Continuerūt aures ſuas ⁊ īpetum fecerūt unanimiter in eum. At ille. Secundū mattheū

IN illo tēpore dixit ieſus turbis iudeorum ⁊ principibus ſacerdotuz. Ecce ego mitto ad uos prophetas: ⁊ ſapientes: ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis: ⁊ crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabitis in ſynagogis ueſtris. Et reliqua. Omelia ſancti hieronymi preſbyteri. lectio ſeptima.

HOc quod ātea dixeramuſ. implete menſam patrum ueſtroruz: ad perſonam domini pertinere: eo ꝙ occidendus eſſet ab eis. poteſt ⁊ ad diſcipulos eius referri: de quibus nunc dicit. Ecce ego mitto ad uos prophetas ⁊ ſapiētes: ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis: ⁊ crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabitis in ſynagogis ueſtris: ⁊ perſequemini de ciuitate in ciuitatem: ut impleatis menſuram patrum ueſtroruz. Similiſqꝫ obſerua iuxta apoſtolum ſcribentem ad corinthios uaria dona eſſe diſcipuloruz chriſti. Alios ꝓphetas qui uentura predicent. alios ſapientes qui nouerint quando debeāt proferre ſermonem. alios ſcribas in lege doctiſſimos. Ex qbus lapidatus eſt ſtephanus. paulus occiſus. crucifixus petrus. flagellati in actibus apoſtoloruz diſcipuli: ⁊ perſecuti eos ſunt de ciuitate ī ciuitatem. expellentes de iudea: ut ad gentium populum tranſmigrarent. Ut ueniat ſuper uos omnis ſanguis iuſtus qui effuſus eſt ſuper terram. A ſanguine abel iuſti uſqꝫ ad ſanguinem zacharie filij barachie: quem occidiſtis inter templum ⁊ altare. De abel nulla eſt ambiguitas: quin is ſit quez chain frater occiderit. Juſtus enim non ſolū ex domini nunc ſentētia: ſed ex geneſis teſtimonio comprobatur ubi accepta eius adeo narrātur mūera.

℟. Stephanus ſeruus dei quē lapidabant iudei: uidit celos apertos: uidit ⁊ introiuit. Beatus homo cui celi patebit. ℣. Cum igitur ſaxorum crepitantiū turbine quateretur: inter ethereos aule celeſtis ſinus diuina ei claritas fulſit. Beatus. lectio octaua.

QUeritur quis ſit iſte zacharias filius barachie: quia mltos legimꝰ zacharias. Et ne libera nobis tribuatur erroris facultas: Additū eſt. Quem occidiſtis inter templum ⁊ altare. In diuerſis diuerſa legi: ⁊ debeo ſingulorum opiniones exponere. Alij zachariam filiū barachie dicunt: qui in duodecim prophetis undecimus eſt. patriſqꝫ nomen in eo cōſentit. ſed ubi occiſus ſit inter templū et altare ſcriptura non loquitur: maxīe cū temporibus eius uix ruine templi fuerit. Alij zachariam patrem ioannis intelligi uolūt: ex quibuſdā apocriphorū ſōnijs approbantes. ꝙ propterea occiſus ſit: quia ſaluatoris predicaret aduētū. Hoc quia de ſcripturis nō habet auctoritatē: eadem facilitate contēnitur qua probat̄. Aliȷ̄ iſtū uolunt eſſe zachariam qui occiſus eſt a ioas rege iude inter templum et altare: Sicut regū narrat hiſtoria. Sed obſeruandum qđ ille zacharias nō fuit filiꝰ barachie: ſʒ filius ioiade ſacerdotis. Unde ⁊ ſcriptura refert. Non fuit recordatus ioas patris eius ioiade que ſibi feciſſet bona. Cū ergo zachariaʒ teneamꝰ ⁊ occiſionis eius conſentiat locus: querimus quare barachie dicatur filius ⁊ nō ioiade. Barachias in lingua noſtra bñdictus domini dicitur. et ſacerdotis ioiade iuſticia hebreo nomine demonſtrat̄. In euangelio quoqʒ utuntur nazarti ꝓ filio barachie filium ioiade ſcriptum reperimus Simpliciores fratres inter ruinas templi ⁊ altaris: ſicut in portaꝝ exitibus que ſyloan ducunt: rubra ſaxa monſtrantes: zacharie ſanguine putant eſſe polluta: non condēnamus errorem qui de odio iudeorū ⁊ fidei pietate deſcēdit. ℟. Patefacte ſūt ianue celi chriſti martyri beato ſtephano: qui in numero martyrum inuentus eſt primus: Et ideo triumphat in celis coronatus. ℣. Mortem enim quā ſaluator noſter dignatus eſt pro nobis pati: hanc ille primus reddidit ſaluatori. Et. Lectio nona.

Dicamus breuit̄ quare ſāguis abel iuſti uſqʒ ad ſanguineʒ zacharie filiȷ̄ barachie ab illa generatiōe queratur: cum neutrum eorum occiderit. Regula ſcripturarum eſt duas generationes bonorum ⁊ malorum noſſe: hoc eſt ſingulorum ſingulas. De bonis ſumamus exemplū. Quis aſcendet in montem dñi: aut quis requieſcet ī monte ſancto eius: Cūqʒ plures qui aſcenſuri ſunt in mōtē dñi deſcripſiſſet: qui diuerſis fuere etatibus poſtea infert. Hec eſt generatio querentium dominū: querentiuʒ faciem dei iacob. Et in alio loco de omnibus ſc̄tis. Generatio rectorū benedicetur. De malis uero ut in preſenti loco. Generatio uiperarum: ⁊ requirentur omnia a generatione iſta. Et ī ezechiele. Cuʒ peccata terre deſcripſiſſet ſermo propheticus: adiecit. Si noe ⁊ iob ⁊ daniel ibi fuerint inuēti: non dimittā peccata terre illi. Omnes iuſtos qui ſimiles florent uirtutibus eorum Noe ⁊ iob ⁊ daniel uolēs intelligi. Ergo quia iſti ſimilia chaym ⁊ ioas contra apoſtolos geſſere: de una generatiōe eſſe referūtur. Ieruſalē ieruſalē que occidis prophetas: ⁊ lapidas eos qui ad te miſſi ſunt. quotiens uolui congregare filios tuos: quēadmodum gallina congregat pullos ſuos ſb̄ alas: ⁊ noluiſti. Ieruſalē non ſaxa ⁊ edificia ciuitatis: ſʒ habitatores uocat: quā p̄ris plāgit affectu. Sicut ⁊ in alio loco legimus: ꝙ uidens eaʒ fleuerit. In eo autem ꝙ dicit: quotiēs uolui congregare filios tuos: omnes retro prophetas a ſe miſſos eſſe teſtatur.

℟. Heſterna die dominus natus eſt in terris: ut ſtephanus naſceretur in celis. Ingreſſus eſt dominus mundū: ut ſtephanus ingrederetur in celum. ℣. Heri enim rex noſter trabea carnis indutus: de aula uteri uirginalis egrediens uiſitare dignatus eſt mundum. Ingreſ. Ad laudes ⁊ per horas anti. Lapidauerunt ſtephanum ⁊ ipſe inuocabat dominuʒ dicens. ne ſtatuas illis hoc peccatum. p̄s. Dominus regna. Cum reliquis. anti. Lapiđs torrentis illi dulces fuerunt: ipſum ſequuntur omnes anime iuſte. a̅. Adheſit anima mea poſt te: quia caro mea lapidata eſt pro te deus meus. a̅. Stephanus uidit celos apertos: uidit ⁊ introiuit: beatus homo cui celi patebunt. apertos a̅. Ecce uideo celos: ⁊ ieſuʒ ſtantem a dextris dei. Capitulum.

Stephanus autem plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna in populo. ℣. Sepeliere ſtephanuʒ uiri timorati. ℟. Et fecerunt planctū magnū ſuper eum. Ad benedic. anti. Stephanus autem. Oratio. Da nobis queſumus. Cōmemoratio de nati. anti. Gloria in excelſis ℣. Notum fecit dominus alleluia. ℟. Sal. ſ. alleluia. Oratio. Concede queſumus. Ad tertiam capitulum. Stephanus autē. Rñſoria bre. ⁊ ℣. de uno martyre. Ad ſextā capitulum.

Surrexerunt autem quidam de ſynagoga: que appellabatur libertiorum ⁊ cyrenenſium ⁊ alexandrinorum: ⁊ eoruꝫ qui erant a cilicia ⁊ aſia: diſputātes cum ſtephano: ⁊ non poterant reſiſtere ſapiētie ⁊ ſpiritui qui loquebatur.

Ad nonam. Capitulum.

Poſitis auteꝫ genibus clamauit uoce magna dicens: domine ne ſtatuas illis hoc peccatum: ⁊ cum hoc dixiſſꝫ obdormiuit in domio. Ad ueſperas antiphona. Tecum principium. Cum reliqs antiphonis ⁊ pſalmis ſuis. Capitulum. Stephanus autem. ℣. Stephanus uidit celos apertos. ℟. Uidit ⁊ introiuit: beatus homo cui celi patebunt. Ad magnificat anti. Sepelierunt ſtephanum uiri timorati ⁊ fecerūt planctum magnum ſuper euꝫ. Oratio. Domine nobis queſumus. Pro ſancto ioanne anti. Iſte eſt ioannes qui ſupra pectus domini in cena recubuit: beatus apoſtolus cui reuelata ſunt ſecreta celeſtia. ℣. Ualde honorādus eſt beatus ioannes. ℟. Qui ſupra pectꝰ domini in cena recubuit. Oratio.

Eccleſiam tuam domine benignus illuſtra: ut beati ioannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte illūinata doctrinis: ad dona peruēiat ſempiterna: per. Pro nati. domini anti. Hodie chriſtus. ℣. Notuꝫ fecit deus alleluia. ℟. Salutare ſu. alleluia. Oratio. Concede queſumus. In ſancti ioannis apoſtoli ⁊ euangeliſte ad matuti. inuitatorium. Regem apoſtolorum. Hy. anti. noctur. cum ſuis pſalmis ⁊ ℣ſiculis dicuntur de cōmuni apoſtolorum.

Lectio prima.

Secundam poſt neronē perſecutionem chriſtianoruꝫ domicianus exercuit. Huius temporibus beatus ioannes apoſtolus ⁊ euangeliſta apud urbē epheſum a proconſule cōprehenſus ammonebatur iuxta edictum imperiale: ut negaret chriſtum ⁊ a predicatione ceſſaret. At ille reſpōdens dicebat. Obedire oportet deo magis q̄ꝫ hominibuſ. Proinde nec chriſtum dominū meum negabo: nec a predicatiōe nominis eius quieſcam donec conſumē curſum miniſterij qđ ſuſcepi. Ad cuius reſponſionem motus proconſul: iuſſit eum uelut rebelleꝫ ceſaris: in dolium feruentis olei mergi. Qui ſtatiꝫ ut coniectus eſt in illud: uelut fortis athleta unctus non aduſtus de uaſe exijt. Ad qđ miraculuꝫ ſtupefactus ꝓconſul uoluit eum libertati ſue reddere: ⁊ feciſſet niſi timuiſſet iuſſioni regie contra ire. Tunc precepit eum in exiliuꝫ duci: in inſulam que dicitur pathinos. In qua inſula apocalypſim quā ei domius reuelauit: manu propria conſcripſit.

℟. Ualde honorādus ē beatꝰ ioānes ꝗ ſupra pectus domini in cena recubuit. Cui chriſtus in cruce matrem uirginem: uirgini cōmendauit. ℣. Uirgo eſt electus a domino atqꝫ inter ceteros magis dilectus. Cui. Lectio ſecunda.

Domicianus autem eodem anno quo iuſſit ſanctum ioannem exiliari: a ſenatu romāo īterfectus eſt. Et quoniam deo cura fuit de apoſtolo ſuo ex totius ſenatuſconſultu hoc diffinitum eſt: ut quicquid domicianus fieri uoluit caſſaretur. Hinc factum eſt ꝙ ſanctus ioannes qui uoluntate domiciani cum iniuria fuerat deportatus: cum honore ad epheſeum remearet. Occurrit autem illi omnis populus uirorum ac mulierum. omnes exultantes ⁊ dicētes. Bn̄dictus qui uenit in nomine domini. Cum auteꝫ ingrederetur ciuitatem druſiana que ſep eum ſecuta fuerat: ⁊ aduentus eius deſid̄rio fuerat fatigata: efferebatur mortua. Tunc ſanctus ioannes uidens flentes pauperes ⁊ parentes ac uiduas ſimꝉ cū orphanis clamantes ⁊ dicentes: Sancte ioannes apoſtole dei: ecce druſianā efferimus mortuam: que ſanctis monitiſ tuis obtemperans: nos omnes alebat: ſeruiens deo in caſtitate ⁊ humilitate: et quotidie deſiderabat reditum tuum dicens. O ſi uideam apoſtolum dei oculiſ meis anteq̄ꝫ moriar. Ecce tu uenisti ⁊ te uidere non potuit. Tunc beatus ioānes iuſſit deponi feretrum: ⁊ coram omnibꝰ iuſſit reſolui corpus eiꝰ: ⁊ uoce clara ait. Dominus ieſus chriſtus excitet te druſiana. Surge ⁊ pedibus tuis reuertere ad domuꝫ tuam: ⁊ prepara mihi refectionē

℞. Hic eſt diſcipulus qui teſtimonium perhibet de his: ⁊ ſcripſit hec. Et ſcimus quia ueruꝫ eſt teſtimonium eius. ℣. Fluenta euangelij de ipſo ſacro dominici pectoris fonte potauit. Et

Lectio tertia.

Altera die cratō phūs in foro propoſuerat de contemptu mundi huius ſpectaculuꝫ: ut duos iuuenes fratres ditiſſimos produceret: quos fecerat diſtracto patrimonio ſuo: gemmas emere ſingulas: quas in conſpectu omniū frangerent populorum. Quod cuꝫ facerent pueri: contigit ut tranſituꝫ haberet inde apoſtolus. Et cum uocās ad ſe cratonē phūm ait. Stultus eſt iſte mundi cōtēptus: qui hominum ore laudatur: ſed condemnatur diuino iudicio. Sicut eīm uana medicina ex qua non abſciditur morbus: ita uana doctrina eſt: ex qua non uicia curantur animarum ⁊ morum. Magiſter itaqꝫ meus iuuenem cupienteꝫ ad uitam eternam attingere: his uerbis inſtruxit quibus diceret: ut ſi uellet eſſe ꝑfectus: uenderet omnia ſua ⁊ daret pauperibus. Quo facto theſaurum in celo acquireret: ⁊ uitā q̄ finem nō hꝫ inueniret.

℞. Hic eſt beatiſſimus euāgeliſta ⁊ apoſtolus ioannes: Qui priuilegio amoris precipui ceteris altius a domino meruit honorari. ℣. Hic eſt diſcipulus ille quem diligebat ieſus: qui ſupra pectus domini in cena recubuit. Qui.

Lectio quarta.

Cratō dixit. Humane cupiditatis fructus in medio poſitus eſt. Sed ſi uere deus ē magiſter tuus: ⁊ uult hoc fieri: ut pauperibus erogetur cenſus ꝑcij harum duarum gemmarū: faciat eas reintegrari: ut qd̄ ego feci ad famam hominū: tu facias ad gloriaꝫ eius fieri quē tuū magiſtruꝫ eſſe commemoras. Tūc beatus ioannes colligens fragmenta gēmarum ⁊ ponens in manu ſua: eleuauit oculos ad celuꝫ ⁊ ait. Domine ieſu chriſti cui nihil ē impoſſibile: qui fractū mūdum per lignum crucis tue in tuis fidelibus reſtauraſti: q nato ceco ocl'os quos natura negauerat reddidiſti. qui lazaruꝫ mortuum ⁊ ſepultum poſt quartum diē ad ſuperoſ reuocaſti: ⁊ omnes morbos: omnemqꝫ egritudinem uirtutis tue uerbo curaſti: adeſto nunc ſuper iſtos lapides precioſos: quos ignorantes fructuꝫ elemoſyne ad plauſum hominum confregerunt: tu domine per ſanctorum āgelorum tuorum manus modo recupera: ut precio eoruꝫ miſericordie uſus expletus faciat ſibi credentes peruenire ad tuum imperium: qui cum patre ⁊ ſpiritu ſācto uiuis ⁊ regnas in ſecula ſeculorum. Cunqꝫ reſpondiſſent fideles qui cū apoſtolo erant ⁊ dixiſſent amen: ita ſunt ſolidata fragmenta gemmaruꝫ: ut nec ſignū aliquod: de eo quod fractū fuerat remaneret.

℞. Qui uicerit faciam illum colūnam in tēplo meo dicit dominus. Et ſcribam ſuper eum nomen meum: ⁊ nomen ciuitatis noue ieruſalem. ℣. Vincenti dabo edere de ligno uite: qd̄ eſt in paradiſo dei mei. Et.

Lectio quinta.

Tunc craton phūs ſimul cum his iuuenibus: ⁊ cuꝫ uniuerſis diſcipulis ſuis: pedibus eius prouolutus credidit: ⁊ baptizatus eſt cum omnibus: ⁊ cepit fidem domini noſtri publice predicare. Tunc illi duo iuuenes uenundantes omnia que habere poterant: ⁊ dantes uniuerſa egentibus: ſequebantur apoſtolum per ciuitates uerbum domini predicanteꝫ. Contigit autem ut intrantes urbem pergamū uiderent ſeruos ſuos ſericis indutos ueſtibuſ procedentes: ⁊ ſeculari gloria fulgentes. Et hinc factum eſt: ut ſagitta diaboli perculſi triſteſ efficerēt. ꝙ ſe in uno pallio uiderent egentes: ſuos uero ſeruos potentiſſimoſ atqꝫ fulgētes. Sed hos dolos diaboli intelligēs apoſtolus ait. Uideo uos mutaſſe aios ueſtros ⁊ uultus: propterea ꝙ doctrinam domini noſtri ieſu chriſti ſecuti: omnia que habere potuiſtis pauperibus ꝯtuliſtis. Unde ſi uultis recuperare que ī auro ⁊ argēto ⁊ lapidibus precioſis habuiſtis: deferte mihi uirgulas rectas in ſingulis faſcibus. Quod cū feciſſent: iuocata trinitate domini conuerſe ſunt ī aurū. Item dixit eis. Deferte mihi lapidꝰ minutos a littore maris. Quod cū feciſſent inuocata trinitate domini: conuerſi ſunt in gemmas.

℞. Diligebat autem eum ieſus: quoniam ſpecialis prerogatiua caſtitatis ampliori dilectiōe fecerat dignū. Quia uirgo electꝰ ab ip̄o uirgo ī euū permanſit. ℣. In cruce deniqꝫ moriturus huic matrem ſuam uirginem uirgini cōmendauit. Quia.

Lectio ſexta.

Tunc dicit eis ſct̄s apoſtolus. Per ſeptem dies ite per aurifices ⁊ gēmarios: ⁊ dum probaueritis uerum aurum: ⁊ ueras gemmas nunciate mihi. Euntes autem ambo poſt ſeptem dies reuerſi ſunt ad apoſtoluꝫ dicentes. Domine omnium aurificum officinas circuiuimus: ⁊ omnes dixerunt: tam purum aurum: ⁊ tam optimas gemmas nunꝗ̄ uidiſſe. Et dicit eis ſanctus ioannes. Ite ⁊ redimite uobis terras quas uēdidiſtis. Emite uobis ſericas ueſtes: ut pro tempore fulgeatis ſicut roſa: que dum flos eius: ⁊ odorē parit: ⁊ ruboreꝫ oñdit repēte marceſſit. Suſpiraſtis enim in ueſtrorum ſeruorū aſpectu: ⁊ uos effectos pauperes gemuiſtis. Eſtote floridi ut marceſcatis. Eſtote diuites temporaliter: ut in perpetuum mendicetis. Nunquid non ualet manus domini: ut faciat ſeruos ſuos diuitiis affluentes: Sed certamen ſtatuit animarum: ut credant ſe eternas habituros diuitias: qui pro eius nomine tēporales opes habere uoluerunt. Hec dicente ſancto ioanne apoſtolo: ecce efferebatur a matre uidua iuuenis mortuus: qui triginta dies habebat ꝙ uxorem acceperat. Uenientes auteꝫ turbe que exequias faciebant ſimul cum matre uidua iectauerunt ſe ad pedes apoſtoli: om̄es pariter mugituſ ⁊ gemitus ⁊ fletus emittentes: rogabant ut in nomine domini dei ſui ſicut druſianam: ſic ⁊ hunc iuuenem ſuſcitaret. Tantus autem omnium extitit fletus: ut etiaꝫ ipſe ſanctus apoſtolus uix a fletu ⁊ lachrymis temperaret.

℞. In medio eccleſie aperuit os eius. Et ipleuit eum domius ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus. ℣. Iocunditatem ⁊ exultationem theſaurizauit ſuper eum. Et.

Secundum ioannem.

In illo tempore. Dixit ieſus petro Sequere me. Conuerſus petrus uidit illum diſcipulum quem diligebat ieſus ſequentem. Et reliqua.

Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. lectio ſeptima.

Duas itaqꝫ uitas ſibi diuinitus predicatas ⁊ commendatas nouit eccleſia. Quarum una eſt in fide. altera in ſpe. Una in tempore peregrinationis. altera in eternitate manſionis. Una in labore. altera in requie. Una in uia. altera in patria. Una in opere actionis. altera in mercede contemplationis. Una declinat a malo ⁊ facit bonum. altera nullum habet a quo declinet malum: ⁊ magnuꝫ habet quo fruatur bonum. Una cuꝫ hoſte pugnat. altera ſine hoſte regnat. Una fortis eſt in aduerſis. altera nihil ſentit aduerſi. Una carnales libidines frenat. altera ſpiritualibus delectationibus uacat. Una eſt uincendi cura ſollicita. altera uictorie pace ſecura. Una in tentationibus adiuuatur. altera ſine ulla tentatione in ipſo adiutore letatur. Una ſubuenit indigenti. altera ibi eſt ubi nullum inuenit indigenteꝫ. Una aliena peccata ut ſua ſibi ignoſcātur ignoſcit: alt̄a nec patit̄ ꝙ ignoſcat: nec fac̃ ꝙ ſibi poſcat ignoſci. Una flagellatur malis: ne extollatur in bonis: altera tanta plenitudine gratie caret omni malo: ut ſine ulla tentatione ſuperbie cohereat ſummo bono. Una bona ⁊ mala diſcernit: altera ſola que ſunt bona cernit.

℟. In illum dicit ſuſcipiam te ſeruum meum: ⁊ ponam te ſicut ſignaculum in conſpectu meo Quoniã ego elegi te dicit dominus. ℣. Eſto fidelis uſqꝫ ad mortem: ⁊ dabo tibi coronam uite. Quoniam. Lectio octaua.

Tota hic agitur iſta uſqꝫ in finem ſeculi huius: ⁊ illic inuenit finẽ. Differtur illa complenda poſt huius ſeculi finem: ſed in futuro ſeculo non habet fineꝫ. Ideo dicitur huic. ſequere me. de illo autem. ſic euꝫ uolo manere donec ueniaꝫ. Quid ad te. Tu me ſequere. Quid enim eſt hoc? Tantum ſapio: quantũ capio. Quid eſt hoc? niſi tu me ſequere ꝑ imitationem perferendo temporalia mala: ille maneat donec ueniam ſempit̃na redditurus bona. Quod apertius ita dici poteſt. perfecta me ſequatur actio ĩformata mee paſſionis exemplo: inchoata uero contemplatio maneat donec ueniam: perficienda cum uenero. Sequitur eim chriſtum perueniens uſqꝫ ad mortẽ pia plenitudo patientie: maneat autẽ donec ueniat chriſtus: tunc manifeſtanda plenitudo ſcientie. Hic quippe tolerantur mala huius mundi in terra morientium. ibi uidebuntur bona domini in terra uiuentium. Quod enim ait dominus de ioanne: ſic eum uolo manere dõec ueniam: non ſic intelligendum eſt: quaſi dixerit: remanere uel permanere. ſed expectare: quoniam qđ per eum ſignificatur: non utiqꝫ nunc: ſed cum uenerit chriſtus implebitur. Quid auteꝫ per petrũ ſignificatur: cui dictum eſt: tu me ſequere: niſi nũc agat̃. ñ pueniet̃ ad illud qđ expectat̃

℟. Iſte eſt ioannes qui ſupra pectus domini in cena recubuit. Beatus apoſtolus cui reuelata ſunt ſecreta celeſtia. ℣. Fluenta euangelij đ ipſo ſacro dominici pectoris fonte potauit. Beatus. Lectio nona.

In hac ergo actiua uita quanto magis chriſtum diligimus: tanto facilius liberamur a malo. At ipſe nos minus diligit quales nũc ſumus: ⁊ hinc ideo liberat ne ſemper tales ſimus. Ibi uero amplius nos diligit: quoniam qđ diſpliceat ei: ⁊ qđ a nobis auferat nõ habebimus. Nec ob aliud hic nos diligit: niſi ut ſãet: ⁊ transferat ab his quem non diligit. hic ergo minus ubi non uult remaneamus: ibi amplius quo uult tranſeamus: ⁊ unde non uult pereamus. Amet ergo eum petrus: ut ab iſta mortalitate liberemur. Ametur ab eo ioannes: ut in illa ĩmortalitate ſeruemur. Sed iſta ratione illud oſtenditur: cur amplius ioannem q̃ꝫ petꝝ amauerit chriſtus: non cur amplius petrus q̃ꝫ ioannes amauerit chriſtum. Neqꝫ enim ſi plus nos diligit chriſtus in futuro ſeculo: ubi cũ illo ſine fine uiuem⁹: q̃ꝫ in iſto unde eruimur: ut illic ſemper ſimus. propterea nos tunc eum minus dilecturi ſumus: quoniam meliores erim⁹: cum meliores utiqꝫ niſi eum amplius diligẽdo nullo modo eſſe poſſumus. Cur ergo ioãnes minus eum diligebat q̃ꝫ petrus: ſi eam uitam ſignificabat: in qua ml̃to amplius eſt diligendus? niſi quia propterea dictum eſt. uolo euꝫ manere. i. expectare donec ueniam. Quoniã ⁊ ipſuꝫ amorem qui tũc multo amplior erit: nõdum habemus: ſed futurum expectam⁹: ut cum ipſe uenerit habeamus.

℟. Libauit illum dominus pane uite ⁊ intellectus: ⁊ aqua ſapientie ſalutaris potauit eũ. Et exaltauit eũ apud proximos ſuos. ℣. In medio eccleſie aperuit os eius: ⁊ impleuit eũ ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus. Et. Ad laudes et per horas anti. Ualde honorandus eſt beatus ioãnes qui ſupra pectus domini in cena recubuit. ps. Dominus regna. Cũ reliqs. anti. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimonium perhibet de his: ⁊ ſcimus quia uerum eſt teſtimonium eius. aꝛ. Hic eſt diſcipulus meus: ſic eũ uolo manere donec ueniaꝫ. aꝛ. Sũt de hic ſtãtibus qui non guſtabunt mortẽ: donec uideãt filiū hominis in regno ſuo. Añ. Ecce puer meus electus quē elegi poſui ſup eū ſpm meum.

Capitulum.

Qui timet deum faciet bona: ⁊ qui continens eſt iuſticie apprehendit illam: ⁊ obuiabit illi quaſi mater honorificata. ℣. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimonium perhibet de his. ℟. Et ſcimus quia uerum eſt teſtimonium eius. Ad benedictus anti. Iſte eſt ioannes qui ſupra pectus dñi in cena recubuit: beatus apoſtolus cui reuelata ſunt ſecreta celeſtia. Oratio. Eccleſiam. Deinde fit commemoratio de natiuita. ut ſupra. pro ſancto ſtephano anti. Stephanꝰ autem. ℣. Stephanus uidit celos apertos. ℟. Uidit ⁊ introiuit: beatus homo cui celi patebūt. Oratio. Da nobis. Ad tertiam capitulum. Qui timet deum. Rñſoria bre. ⁊ ℣ſi. de cōmuni apoſtoloꝝ. Ad ſextaz capitulum.

Cibauit illum pane uite ⁊ intellectꝰ: ⁊ aqua ſapientie ſalutaris potauit illum dominus deus noſter. Ad nonaz caplm.

In medio eccleſie apparuit os eiꝰ: ⁊ impleuit euz dominus ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus: ⁊ ſtolaz glorie induit eum. Ad ueſperas anti. Tecum principium. Ut ſupra. Capitulū. Qui timet deuz ℣. Ualde eſt honorandus beatus ioannes. ℟. Qui ſupra pectus domini in cena recubuit: Ad magnificat anti. Exijt ſermo īter fratres ꝙ diſcipulus ille non moritur: ⁊ non dixit ieſus non moritur: ſed ſic eum uolo manere donec ueniam. Oratio. Eccleſiam. Pro innocentibus anti. Hi ſunt ꝗ cum mulieribus non ſunt coinquinati: uirgines enim ſunt ⁊ ſequūtur agnū quocunqꝫ ierit. ℣. Herodes iratus occidit multos pueros. ℟. In bethleē iude ciuitate dauid.

Oratio.

Deus cuius hodierna die preconiū innocentes martyres non loquendo ſed moriendo confeſſi ſunt: omnia in nobis uitiorum mala mortifica: ut fidem tuam quā lingua noſtra loquitur: etiam moribus uita fateatur. per. Et fit cōmemoratio de nati. ut ſupra. pro ſancto ſtephão antiph. Sepelierunt ſtephanum. ℣. Stephanus uidit celos apertos. ℟. Uidit ⁊ introiuit: beatus homo cui celi patebūt. Orõ. Da nobis. In feſto ſanctorum innocentium. Inuita. Hym. anti. pſal. ⁊ ℣ſi. dicūtur de cōmuni plurimorū martyrum.

Sermo ſancti auguſtini epiſcopi.

Hodie fratres cariſſimi. natalez illorum infantium colimus: quos ab herode crudeliſſimo rege interfectos eē euangelij textus eloquitur. Et ideo cum ſumma exultatiōe gaudeat terra noſtra celeſtium militum: ⁊ tantorum parēs fecunda uirtutū. Ecce prophanus hoſtis nunqꝫ beatis paruulis tantum prodere potuiſſet obſequio: quātū profuit odio. Nam ſicut ſacratiſſima preſentis diei feſta manifeſtant: qꝫtuz contra beatos paruulos iniquitas abundauit: tantum ī eis gratia diuine benedictionis effulſit. Beata es o bethleē terra iuda que herodis regis īmanitatē ī puerorum extinctione perpeſſa es: que ſub uno tempore candidatam plebem ī bellis infantie deo offerre meruiſti. Digne tamen natalem illoꝝ colimus: quos beatius eterne uite mundus edidit: qꝫ quos maternorum uiſcerum paratus effudit. Siqdē añ uite ꝑpetue adepti ſūt dignitatē qꝫ uſurā pn̄tis accipēt. ℟. *Cētū quadragitaquatuor milia qui empti ſunt de terra: hi ſunt qui cuz mulieribus non ſunt coinquinati. Uirgines enim permāſerunt: ideo regnant cum deo: ⁊ agnus dei cuz illis.* ℣. Iſti ſunt qui uenerūt ex magna tribulatione: ⁊ lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Uirgines.

Lectio ſecunda.

Aliorum quidem precioſa mors martyrum laudem in confeſſione promeruit. horum in conſumatione cōplacuit: quia in incipientis uite primordiis ipſe eis occaſus initium glorie dedit: qui preſentis uite terminum impoſuit: quos herodis impietas lactentes matrꝝ uberibus abſtraxit. Qui iure dicūt martyrum flores: quos in medio frigore infidelitatis exortos: uelut prīas erūpentes eccleſie gēmas: quedā ꝑſecutiōis pruina decorit. Et ideo dignuꝫ eſt interfectis ꝓ chriſto infantibus honoruꝫ īpendere cerimonias non dolorum. ſacramentis dare uota nõ lachrymiſ: qꝛ ip̄e illis fuit cauſa pene q̃ extitit ⁊ corone. ip̄e odij cã: q̃ ⁊ p̄mij. Prãte autẽ herode puulis necẽ: ioſeph per angelũ monetur ut chriſtũ dñm in egyptum transferat. egyptum nempe regionem idolis plenam. Iã poſt iudeorum perſecutioneꝫ: ⁊ ad occidendũ chriſtum prophane plebis aſſenſum: chriſtꝰ ad gẽtes idolis deditas trãſire dignatꝰ: ⁊ iudeã relinq̃ns: ignorãti ſecl'o colẽdꝰ īſert̄.

℟. Sub altare dei audiui uoces occiſoꝝ dicẽtium. Quare nõ defendis ſanguinẽ nr̃m: ⁊ acceperunt diuinum reſponſum. adhuc ſuſtinete modicũ tempus dõec impleatur numerus fratrum ueſtrorum. ℣. Uidi ſub altare dei aĩas interfectorum propter uerbuꝫ dei: ⁊ propter teſtimoniũ qđ habebant uoce magna dicentes. Quare.

Lectio tertia.

ET quia ĩ ſcripturis diuinis fratres cariſſimi bonos ⁊ iuſtos uiros ꝑſecutionem malorum ſemper ſuſtinuiſſe cognoſcimus: ſi diligenter conſideramꝰ illos maiora ſupplicia ſuſtinere qui faciunt: q̃ꝫ qui ſuſtinere uidentur. Omnis enim homo qui alium in corpore perſequitur: prius ipſe in corde perſecutiõeꝫ ſuſtinere cognoſcitur. Nam ſi etiam ille qui perſequitur aliquid de ſubſtantia illius tulerit: maius ipſe ſibi diſpendium facit: quia nemo habet iniuſtum lucrum ſine iuſto damno. ubi lucrum ibi ⁊ damnum. Lucrum in archa: damnum in cõſcientia. Tulit ueſtem ⁊ perdidit fidem. Acquirit pecuniam ⁊ perdidit iuſticiaꝫ. Sed hoc homines ideo faciunt: quia diem nouiſſimuꝫ attendere nolunt. Si eiꝫ dieꝫ mortis ſue cogitare iugiter uellent: animos ſuos ab omni cupiditate ⁊ malitia cohiberent. Sed qđ modo nolũt ſalubriter cogitare: neceſſe habent poſtea ſine ullo remedio ſuſtinere. Ueniet enim illis dies nouiſſimus. ueniet dies iudicij: quando eis nec penitentiã licebit agere: nec bonis opibꝰ ſe ab eterna morte poterunt redimere. Quia percutitur etiaꝫ hac animaduerſione peccator: ut moriẽs obliuiſcatur ſui: qui dũ uiueret oblitꝰ ẽ dei.

℟. Adorauerunt uiuentem in ſecula ſeculoꝝ. Mittentes coronas ſuas ante thronum dñi dei ſui. ℣. Et cecidere in conſpectu throni in facies ſuas: ⁊ benedixerunt uiuentẽ in ſecula ſeculorum. Mitten.

Lectio quarta.

UEniet dies iudicij quando mouebuntur fundamenta montium: et ardebit terra uſq; ad inferos deorſum. quando celi ardentes ſoluentur. quãdo ſol obſcurabitur: ⁊ luna non dabit lumẽ ſuum. quando ſtelle cadent de celo. quãdo peccatores ⁊ ĩpij mittentur in ſtagnũ ignis: ⁊ fumus tormentorum illorum aſcendet in ſecula ſeculoruꝫ: ubi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. Sed ueniet tempus fratres cariſſimi: quando nulli bono erit male: ⁊ nulli malo erit bene. Ueniet inq̃ꝫ nouiſſima dies: quando diſcernentur pij ab ĩpijs: iuſti ab iniuſtis: laudatores dei a blaſphematoribus dei. Ueniet quãdo diſcernentur: ut nulli ſicut dictum eſt bono ſit male: nulli malo ſit bene. Quare ergo ⁊ modo non ſic: forte ⁊ modo ſic. Sed qđ nunc eſt in occulto: tunc erit in manifeſto. Lege ſcripturam diuinaꝫ. Ingredere mecum ſi potes in ſanctuarium dei. Forte ibi ſi poſſuꝫ doceo te: imo diſce mecum ab eo qui docet me: etiam nunc non eſſe malis bene: non eſſe bõis male. ⁊ melius eſſe bõis q̃ꝫ malis: q̃ꝫuis nũdum uenerit bonoruꝫ plena felicitas. nũdũq; uenerit maloꝝ pena nouiſſima.

℟. Effuderunt ſanguineꝫ ſanctoꝝ uelut aquã In circuitu ieruſalem: ⁊ non erat qui ſepeliret. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuoꝝ eſcaſ uolantibus celi: carnes ſanctoꝝ beſtijs terre. In circuitu.

Lectio quinta.

SI legem dei diligenter attendas: forte intelligis mecum non eſſe bene malis. Rogo enim te ⁊ quero abs te. Tibi quare male ẽ: Reſponſurus es. Egeſtas agit. premit difficultas. dolor fortaſſe membrorum. timor ab iniquo.

Tibi ideo male eſt: quia pateris maluz: ⁊ bene eſt illi: qui eſt ipſum malum: Multuz inter eſt inter malum pati ⁊ malū eſſe. Tu qͦ pateris nō eſt malū. Malum eīm non pateris: ſi tu malus nō eēs. Ille autē malū non patitur ⁊ malus eſt. Noli ergo falli: poteſt fieri ut tibi male ſit quia pateris malum: ⁊ illi bene ſit: qui eſt malus. Cum enim eſt malus: quomō dici poteſt quia non patitur malum cuz patitur ſeipſum: Multū itereſt inter malum ⁊ malū. Tibi male eſt: quia alienuz malum pateris in corpori tuo: ⁊ illi bene eſt: qui malū ſeipm̄ patitur in corde ſuo. Tibi male eſt: quia malam habes uitā: ⁊ bene illi eſſe poteſt: qui malam habet animā: Eſto bonuſ qui habes bōa. Bone ſunt diuitie. bonum eſt aurum. bonuz eſt argentum. bone familie. bone poſſeſſiones. Omnia iſta bona ſunt: ſed unde facias bene: non que te faciant bonum. habes ergo ⁊ tu bōa que facias. Que ſi inquies bona iſta: Fac iudiciuz ⁊ iuſticiam. Eſto ⁊ tu bonus inter bōa tua. Erubeſce de bonis tuis. eſto bonꝰ manſurus inter bonos ſpiritus. Erubeſce de bōis tuis. noli eē malus ī eis: ne p̄eas cuz eis.

℟. Iſti ſunt ſancti qui paſſi ſunt propter te domine: uindica eos. Quia clamant ad te quotidie. ℣. Uindica domine ſanguinē ſanctoruz: qui effuſus eſt. Quia.

Lectio ſexta.

Ita ergo aurum ⁊ argentum diſtribuit hominibus conditor rerum: ⁊ āminiſtrator ōs: ut ipſa per ſe natura: ⁊ generi ſuo bonū ſit. Copia uero eiꝰ nō extollat bonū: nec excruciet iopia. Malus autem ⁊ cum offertur excedit: ⁊ cum aufertur excruciat. Quia ⁊ cum offeruntur diuitie falſam leticiam tribuūt: ⁊ cuz perduntur ueram triſticiam. Diſcamus ergo amare ueras diuitias: id eſt caſtitatem ⁊ iuſticiam: pacez ⁊ miſericordiam. Iſte eīm iuſte dicuntur diuitie: quia bonis meritis iuſtiſqz tribuūt. Ille uere dicuntur diuitie: quia quiſquis eas habuerit non egebit: dum iuxta apoſtolum habens uictum ⁊ ueſtitum his contentus erit. Iſtas uero diuitias iniuſtum eſt putare diuitias: que non auferunt egeſtatē. Tantum enim unuſquiſqz ardebit egeſtate auaricie: q̄zto magis eas plus diligens maiores habuerit. Quomodo ergo ſunt diuitie: quibus creſcentibus creſcit inopia: que amatoribus ſuis quātuz fuerint ampliores nō afferunt ſatietatez: ſed inflāmant cupiditatez: Diuitē tu putas qui minus indiget: ⁊ ſi minus habuerit. Unde bene quidam ſapiens dixit. Creſcit amor nūmi quantum ipſa pecunia creſcit. Cum pecunie enim incremento rabies cupiditatis augetur. Naz oēs auari ⁊ cupidi: uelut hydropiſis morbo egrotare uidentur. Quomodo enim hydropicus quantum plus bibit tanto amplius ſitit: ita ⁊ auarus uel cupidus acq̄rendo periclitatur. Nos uero fratres cogitantes nos peregrinos ⁊ hoſpites eſſe in hoc ſeculo: hoc tantum qͦ ad uictum ⁊ ueſtitum opus eſt nobis in itinere uite huius reſeruemus: ⁊ quantū poſſumus in eterna beatitudine per elemoſynam diligamus: ut cum in die iudicij cupidi ⁊ auari pro ſterilitate bonorum operum audire meruerint. diſcedite a me maledicti in ignē eternum: qui paratus ē diabolo ⁊ angelis eius. nos pro bonis operibus audire poſſimus. uenite benedicti patris mei precipite regnum qͦ uobis paratum eſt ab origine mundi: quia eſuriui ⁊ dediſtis mihi manducare. nudus fui ⁊ operuiſtis me. Ad iſtam ergo beatitudinem nos pius dominus ſub ſua ꝓtectione perducat: cui eſt honor ⁊ gloria in ſecula ſeculorum. amen.

℟. Iſti ſunt ſancti qui non inqnauerunt ueſtimēta ſua. Ambulabūt mecū in alb̄ quia digni ſunt. ℣. Hi ſunt qui cum mulieribus non ſūt coinqnati: uirgines enim ſunt. Ambulabunt.

Secundum mattheum.

In illo tempore. Angelus domini apparuit in ſomnis ioſeph dicēs. Surge ⁊ accipe pueruz ⁊ matrem eius: ⁊ fuge in egyptum: ⁊ eſto ibi uſqz duz dicam tibi. Et reliqua.

Oĩo ſancti hieronymi preſbyteri.

Lectio ſeptima.

Quando tollit puerum ⁊ matrẽ ei⁹ ut in egyptum transferat nocte tollit ⁊ tenebris. Quãdo uero reuertitur in iudeam: nec nox nec tenebre ponũtur in euangelio. Ut adipleretur qđ dictuꝫ eſt a domino per prophetam dicentem. Ex egypto uocaui filium meũ. Reſpõdeant qui hebreorum uoluminũ denegant ueritateꝫ: ubi hoc ĩ ſeptuaginta legatur int̃pretibus. Qđ cũ non inuenerit: nos eis dicamus in oſee propheta dictũ: ſicut exemplaria probare poſſunt que nuꝑ edidimus. Poſſumus autem locum iſtum ⁊ aliter conſolari propter contentioſos: quorum conſuetudinem paulus apoſtolus ſe habere denegat: ⁊ eccleſiaꝫ chriſti. ⁊ teſtimoniũ proferimus ex nũeris dicẽte balaaꝫ. Deus ex egypto uocauit eũ: gloria eius ſicut unicornis. Tunc adimpletũ eſt qđ dictum eſt per ieremiã ꝓphetam. Uox in rama audita eſt: ploratus ⁊ ululatus multus: rachel plorãs filios ſuos. De rachel natus eſt beniamin: in cuius tribu non eſt bethleem. Reſponſoriuꝫ. Cantabant ſancti canticũ nouũ ante ſedeꝫ dei ⁊ agni. Et reſonabat terra in uoces eorũ. ℣. Hi empti ſunt ex omnibus primitie deo et agno: ⁊ in ore ipſorum non eſt inuentum mendacium. Et. Letio octaua.

Queritur ergo quomodo rachel filios. i. bethleem quaſi ſuos ploret. Reſpondebimus breuiter: quia ſepulta ſit iuxta bethleem in ephrata: ⁊ materni corpuſculi hoſpitio matris nomen acceperit: ſiue quoniã iuda ⁊ beniamin due tribus iuncte erant: ⁊ herodes precepat non ſolum in bethleem interfici pueros ſed in omnibus finibus eius. Per occaſionem bethleem intelligimus multos etiaꝫ de beniamin fuiſſe occiſos. Plorat autem filios ſuos ⁊ non recipit conſolationem. ſecundũ dupliceꝫ intelligentiaꝫ: ſiue ꝙ eos in eternum mortuos exiſtimaret: ſiue qđ cõſolari ſe nollet de his quos ſciret eſſe uicturos. Quod autem dicit̃ i rama: non putemus nomen loci eſſe qđ eſt iuxta gabaa: ſed rama excelſum interpretatur: ut ſit ſenſus. Uox in excelſo audita eſt: id eſt longe lateqꝫ diſperſa.

℟. Uidi ſub altare dei aĩas interfectorũ ꝓpter uerbũ dei qđ habebãt ⁊ clara uoce dicebant. Uindica dñe ſanguinẽ ſeruorũ tuorũ qui effuſus eſt. ℣. Sub throno dei omnes ſancti clamãt. Uin. Lectio nona.

Magnificamus ergo martyres non ꝙ grauibus ſubiacuere periculis: ſed quia iuſticie cã eadeꝫ tolerauere ſupplicia. Nam plurimos ſceleratoruꝫ peiores penas uidimus eſſe perpeſſos: ſed nihil eis proſũt: quia martyres cauſa iuſtificat: ſceleſtos conſcientia ſua damnat. Sũmo igitur ⁊ precipuo loco propter fidem habendi ſunt martyres beati. Uidete autem quẽ idem locum apud homĩes mereantur: qui apud deum locum ſ̃b altari meruerũt. Dicit enĩ ſãcta ſcriptura. Uidi enim ſub altare dei animas occiſorum propter uerbum dei: ⁊ propter teſtimonium qđ habebant ⁊ clamabant. Uſqꝫquo domine ſanctus ⁊ uerus: non uidicas ſanguinem noſtruꝫ de his q̃ habitant in terra: Sub ara inq̃ꝫ dei uidi aĩas occiſorũ. Quid reuerentius. quid honorabilius dici poteſt: ꝙꝫ ſub illa ara requieſcere: in qua deo ſacrificiuꝫ celebratur. in qua offerũtur hoſtie: in qua dominus eſt ſacerdos: Sicut ſcriptum eſt. Tu es ſacerdos in eternum ſecundum ordineꝫ melchiſedech. Recte ergo ſub ara martyres collocantur: quia ſuper aram chriſtus imponitur. Recte ſub altari iuſtorũ anime requieſcũt: qꝛ ſuꝑ altare dñi corpus offertur. Nec immerito illic iuſti uindicta ſanguinis poſtulatur: ubi etiam pro peccatoribus chriſti ſanguinis effunditur.

℟. Iſti qui amicti ſunt ſtolis albis qui ſunt ⁊ unde uenerunt. Et dixit mihi. Hi ſũt qui uenerunt de tribulatiõe magna: ⁊ lauerũt ſtolas ſuas: ⁊ dealbauerũt eas in ſanguine agni. ℣. Uidi ſub altare dei aĩas interfectorum ꝓpter uerbum dei: ⁊ ꝓpter teſtimoniũ qđ habebant. Et

Nonum reſponſorium cantatur: qꝛ te deum laudamus non dicitur: niſi uenerit i dominica.

Ad laudes ⁊ p horas añt. Herodes iratuſ occidit multos pueros in bethleẽ iude de ciuitate dauid. pſal. Dñs reg. Cum reliquis añt. Ab imatu ⁊ infra occidit multos pueros herodes propter dñm. añt. Angeli eorũ ſemper uident faciẽ patris. añt. Uox in rama audita eſt ploratus ⁊ ululatus mltus: rachel plorans filios ſuos. añt Sub throno dei oĩes ſancti clamãt: uindica ſanguinẽ noſtrũ ds nr̃.

Capitulũ.

Vidi ſupra montẽ ſion agnũ ſtantẽ: ⁊ cum eo centuz quadraginta quatuor milia: habentes nomẽ eius: ⁊ nomẽ patris eius ſcriptũ in frontibus ſuis. ℣. Herodes iratus occidit mltos pueros. ℟. In bethleez iude ciuitate dauid. Ad bñdic. añt. Hi ſunt q cum mlieribus nõ ſũt coinqnati: uirgines eĩm ſunt: et ſequũtur agnũ quocũqz ierit Oratio. Deus cuius hod. Deinde fit cõmemo. de nati. ⁊ ſancto ſtephano. ut ſupra pro ſancto ioanne añt. Iſte eſt ioãnes ℣. Hic eſt diſcipulus ille qui te. ph. de his. ℟. Et ſcimus quia uerũ eſt te. eius. Oratio. Eccleſiam. Ad tertiam capitulũ. Vidi ſupra. Rñſoria bre. ⁊ ℣. de cõi plurimoꝝ martyrum. Ad ſextã capitulũ.

Hi ſunt qui cum mulieribus nõ ſũt coinquinati: uirgines enim ſunt: et ſequũtur agnum quocunqz ierit. Ad nonam capitulũ.

Hi empti ſunt ex omnibus primitie deo ⁊ agno: ⁊ in ore ipſoruz nõ eſt inuẽtũ mẽdaciũ: ſine macla eiz ſt añ thronũ di. Ad ueſp. ⁊c. Tecũ pricipiũ ut ſupra capituluz. Vidi ſupra mon. ℣. Sub throno dei oĩes ſancti clamant. ℟. Uindica ſanguinẽ noſtrũ: deus noſter. Ad mag. añt. Innocẽtes pro chriſto infantes occiſi ſunt: ab iniquo regi lactentes interfecti ſunt: ipm ſequũtur agnũ ſine macula: ⁊ dicunt ſemper gloria tibi dñe. Oratio. Deus cuius hod. Pro ſancto thoma martyre ⁊c. Iſte ſctus. ℣. Gloria ⁊ honore c. ℟. Et conſti. c. Oratio

Deus pro cuius eccleſia glorioſus pontifex thomas: gladijs impiorum occubuit: preſta queſumus ut omnes q eius implorant auxilium: petitionis ſue ſalutarem conſequãtur eff ectum. per. Et fit cõmemo. de nati. ⁊ ſancto ſtephano ut ſupra. Poſtea pro ſancto ioanne añt. Exijt ſermo. ℣. Hic eſt diſcipulus ille qui te ph. de his. ℟. Et ſcimus: quia uerum eſt teſt. eius Oratio. Eccleſiam. In ſãcti thome epiſcopi ⁊ martyris.

Lectio prima.

Glorioſi martyriſ thome fratres cariſſimi natalem celebrantes: qꝛ totius uite conuerſatiõis eius inſignia recolere non ſufficimus: paſſiõis eius modũ cãzqz ſuccinctus ſermo percurrat. Beatus igitur thomas ſicut in cancellarie: ul' archidiaconatus officio in rebus gerendis incõparabiliter extiterat ſtrennuus: ita ⁊ poſt ſuſceptum paſtoris officiuz ſupra humanam exiſtimationem factus ẽ deo deuotus. Conſecratus eĩm repente mutatus eſt in uirum alium. cilitium clã induit. femoralibus etiam uſus eſt uſqz ad poplites cilicinis: ⁊ ſub ueſtibus clericalis honeſtatis habitum celans monachalem: carnẽ prorſus coegit ſeruire ſpiritui: deo ſtudens oĩum uirtutum exercitio ſine intermiſſione placere. Sciens ita qz ſe cultorem poſitum in agro dominico. in uinea cuſtodem: paſtorem in caulis. miniſterium ſibi traditu3 ſtudioſe cõpleuit. Iura ⁊ dignitates eccleſie quas publica ſibi poteſtaſ uſurpauerat reſarcire: ⁊ in ſtatum debitum reuocare conatꝰ eſt. Unde graui queſtione ſuper iure eccleſiaſtico ⁊ regni conſuetudinibus inter ipſum ⁊ regem anglorum exorta: coacto concilio propoſite ſunt conſuetudines ille: quas idem rex tam archiepiſcopi q̃z ſuffraganeorum ſuorum ſcripto roborari pertinaciter exegit. Negauit conſtãter archiepiſcopus manifeſtã in eis aſſerẽs libertatis eccleſiaſtice ſubuerſionem.

Lectio ſecunda.

Affectus igitur cõtumelijs immenſis: damnis grauioribuſ attritus: ⁊ innumeris laceſſitus iniurijs. Tandem morte ſibi intentata: quia cauſa eccleſie nōduꝫ plene innotuerat: ⁊ perſonalis uidebatur perſecutio. Beatus thomas cedendū cenſuit eſſe malicie. Actus ergo ī exiliū a dn̄o papa Alexādro tertio: ſenonis honorifice ſuſceptus eſt: ⁊ in mōaſterio pōtiniacenſi ſtudioſe cōmēdatus eſt. Cōfiſcātur interiꝫ in anglia omnes archiepiſcopi redditus: uaſtant̄ predia: poſſeſſiones diripiunt̄: ⁊ excogitato nouo ſupplicij genere: tota ſimul thome preſcribitur cognatio. Omnes etiā amici eius uł familiares uel quicūqꝫ eum quocūqꝫ titulo contingebant: ſine delectu conditionis aut fortune dignitatis: aut ordine etatis: aut ſexus parit̄ relegant̄. Nā et ſenes ⁊ decrepiti: uagientes ī cunis: ⁊ mlieres ī puerperio decubantes in exilium acti ſͭ. Quotquot autē diſcretionis annos attigerant: tactis ſacroſāctis iurare cōpulſi ſunt: qꝺ mari trāſito ſtati cātuariēſi archiepō ſe repreſentarent: ut uel cōpaſſionis gladio totiens confuſus conceptum animi rigorem: ad regis uoluntateꝫ inflecteret. Sed uir dei manū ſuam mittens ad fortia. exilium. damna. contumelias: et opprobria parentū: ⁊ amicoꝝ proſcriptionem pro chriſti nomine conſtanter ſuſtinuit: nulla prorſus fractus aut mutatꝰ iniuria. Tanta nāqꝫ fuit confeſſoris chriſti conſtātia: ut omnes coexules ſuos docere uideret̄: quoniā omne ſolū forti patria eſt. Lectio tertia.

Audiens autem rex īmobilē eius ꝯſtantiam: directis ꝑ abbates quoſdam ciſterſienſis ordinis: ad capitulū generale cōminatorijſ: eū a pontiniaco perturbare curauit. Timens autem beatus thomas occōne ſui uiris ſanctis īminere diſpendiū ſponte receſſit: ſed anteqꝫ īde progrederetur: diuina reuelatione cōfortatus eſt: oſtenſo ſibi celitus indicio qꝺ ad eccleſiam ſuam rediturus eſſet cum gloria: ⁊ per martyrij palmā migraturuſ ad dn̄m. Perturbatū igitur a pontiniaco excep̄ ſūmo cum honore chriſtianiſſimus francoꝝ rex lodouicus: ⁊ eum hūaniſſime donec pax reformaret̄ exhibuit. Sepius tamen ⁊ ipſe licet ī caſſuꝫ pulſatus eſt: ne regis angloꝝ proditori aliqꝺ humanitatis bn̄ficiū īpenderet. Proceſſit ulterius furor immanis ⁊ piis aurībꝰ horrenda crudelitas. Cum eīm catholica etiam pro hereticis ⁊ ſciſmaticis ⁊ ꝑfidis iudeis oret eccleſia: probibitū eſt ne quis eum orationum ſuffragiis iuuaret. Sex igitur annis continuis exulans: uariis ⁊ innūeris aflictus iniuriis: ⁊ quaſi lapis uiuus inſtructuraꝫ celeſtis edificii multimodis tunſionibus atqꝫ preſſuris cōquadratus: quo magis īpulſus eſt ut caderet: eo firmus ⁊ īmobilis ſtare ꝓbatus eſt. Neqꝫ eīm aurum tam anxie examinatū exuri potuit: uł domus ſupra firmam petrā fundatam conuelli. Lec. iiii

DEniqꝫ cum ſūmo pontifice tunc rege francorū procurante: reformande pacis ꝯſtituti ſunt dies plurimi: quā quia dei ſeruus n̄ niſi ſaluo honore dei ⁊ ſalua honeſtate eccleſie ſuſcipere uoluit: diſcordes ab inuicē diſceſſere. Miſeratus tandeꝫ ſūmus pontifex anglicane deſolationem eccleſie propoſitis cōmiatorijs uix tandem extorſit: ut pax eccleſie redderetur. Gauiſa ſunt ergo regna: qꝺ rex archiepm̄ recepiſſet in gratiam: alijs credentibus negocium agi ueraciter: aliis aliud cōnicientibus. Igit̄ exilij ſui anno ſeptimo redijt paſtor nobilis in angliam: ut uel oues chriſti a morſibus luporum liberaret: uel pro grege ſibi credito ſeipm̄ īpēderet. Suſcipitur a clero ⁊ populo cum gaudio inextimabili illachrymantibus omnibus ⁊ dicentibus. Bn̄dictus qui uenit in nomine domini. Sꝫ poſt dies paucos iterū damnis ⁊ iniuriis ſupra modū ⁊ nūeꝝ affectus eſt: ⁊ edicto publico eccleſie ſue ſepta exire ꝓhibitus. Quiſquis ei uel alicui ſuorum faciem hylareꝫ pretendebat: hoſtis publicus cenſebatur. In omnibus his nō eſt fractus aīus eius: ſed ad eccleſie liberationem manus eius extenta. Hanc iugit̄ ſuſpirabat. Ob hanc uigilijs ⁊ ieiunijs ⁊ orationibus inſiſtebat. pro hac obtinēda ſeipm̄ impendere ſummope deſiderabat. Lectio quinta.

Quinto uero dñice natiuitatis die ꝯuenerũt cantuariã aulici quatuoꝛ: uiri quidẽ ꝓclari genere: ſed malefactis famoſi: ⁊ igreſſi pontificẽ uerbis ꝯtumelioſis aggrediũtur. Laceſſunt cõuitijs: tãdẽ qꝫ minas ei graues intẽtãt. Rñdit uir dei modeſte iuxta qḋ ratio exigebat ad ſingula: adijciẽs multas ſibi ⁊ eccleſie dei: pꝰ pacis reformationẽ irrogatas eẽ iniurias: nõ eẽ q errata coꝛrigeret: diſſĩlare ſe de cetero nec poſſe nec uelle: qn cure paſtoꝛalis officiũ exerceret. Turbati ſt igit̃ inſipiẽtes coꝛde: ⁊ iniqtatez in excelſo locuti exierũt ꝯtinuo. Quibus egreſſis ꝓceſſit põtifex in eccliaz: ut laudes chriſto ueſꝑtinas exſolueret. Sequũtur a tergo gladijs exẽctis. ſatellites loꝛicati: armatoꝝ manu multa ſeq̃ntes: aditũ eccleſie mõachis precludẽtibus. Accurrẽs dei ſacerdos ⁊ hoſtia chriſti mox futurus hoſtibus hoſtiũ reſerauit. Non eſt ingens eccleſia ut caſtrũ obſeruãda. Irrũpẽtibꝰ ill' ⁊ alijs ubi ſit ꝓditoꝛ: alijs ubi ſit archiepiſcopus: furibũda uoce querẽtibꝰ: ꝓceſſit eis obuiã chriſti cõfeſſoꝛ itrepidus itẽtantibus eius moꝛtẽ. Et ego inqt ꝓ dei eccleſia: moꝛtẽ libẽter ſuſcipiã: ſed ex ꝑte dei p̃cipio ne meoꝝ cuiq̃ꝫ noceatis. chriſtum uidelicet imitatus i paſſiõe dicẽtez. Si me q̃ritis ſinite hos abire. Lect. vi.

Irruẽtes igit̃ in paſtoꝛẽ piũ lupi rapaces: in patrẽ ꝓpꝛiũ degeneres filij. in hoſtiã chriſti crudeliſſimi lictoꝛes ꝯſecratã capitis coꝛonaz funeſtis gladijs amputare: ⁊ chriſtũ dñi ſolotenus p̄cipitãtes cerebꝛuz cum ſanguĩe qḋ dictu quoqꝫ hoꝛrẽduz eſt: ꝑ pauimentũ crudeliſſime ſparſerunt. Sic itaqꝫ granum frumenti oppꝛeſſit palea. ſic uinee cuſtos in uinea: dux in caſtris: i caulis paſtoꝛ: cultoꝛ in area ceſus eſt. ſic iuſtus ab iniuſtis occiſus: domũ luteã celeſti palatio ꝯmutauit. Ultima uero martyris uerba q̄ pꝛe cõfuſione clamoꝛis diſcerni uix poterãt: iuxta ꝓpius aſtantiũ aſſertionez hec fuere. Deo ⁊ beate marie: ⁊ ſãcto dionyſio: ⁊ ſãctis huius ecclie ꝑ̃onis me chriſtuz cõmendo: ⁊ ecclie cãm. In õibus autem cruciatibus quos inuictiſſimus athleta dei ꝑtulit: nõ clamoꝛem emiſit: nõ edidit gemitũ: non bꝛachiũ aut ueſtẽ oppoſuit feriẽti: ſꝫ caput qḋ iclinatũ gladijs expoſuerat: donec ꝯſumaret: tenẽs immobile quaſi ad oꝛõnẽ pꝛoſtratus obdoꝛmiuit i domino. Lectio ſeptima.

Egreſſio uero uiri ſcelerati i ſcti põtificis palatiũ: ut paſſionẽ ſerui paſſioni dñi plenius aſſĩlarẽt diuiſere ſibi ueſtimẽta ſua. aurũ ⁊ argentũ: uaſa pꝛecioſa ⁊ equos electos: ⁊ qcqd pꝛecioſuz potuerũt iuenire: ſtatuere qs qd tolleret. Et milites qdẽ hec fecerunt. Cetera qs referat ſine fletu. Tantus erat meroꝛ omniũ: tanta lamẽta ſinguloꝛũ: ut iterũ putares ĩpletum ꝓpheticũ illud. Vox i rama audita eſt ploꝛatus ⁊ ululatus multus. Fecit tñ repẽte cũ tentatione ꝓuentũ diuia clemẽtia: ⁊ ꝑ uiſiões quaſdã futuris quaſi pꝛecludẽs miraculis. Martyrẽ in ꝓximo ſignis gloꝛificandũ: redituram pꝰ luctum leticiã: ⁊ turbã languidoꝝ bñficiorum gr̃am inuit eẽ ꝯſecuturã. Et uere ſãctus iſte gloꝛificãdus erat. Si eiꝫ cauſa. imo qꝛ cauſa martyrẽ facit: cui unq̃ꝫ ſctoꝛum martyrũ titulus extitit gloꝛioſioꝛ: ꝓ eccleſia certãs: i eccleſia paſſus ẽ in loco ſacro. Sacro dñice natiuitatis tẽpoꝛe: inter cõſacerdotes ⁊ manus religioſoꝛuꝫ: quatenus in agone pontificis: ſic oẽs circũſtantie cõcurrerent: ut patiẽtis titulũ ꝑpetuo illuſtrarẽt: ⁊ ꝑſequentiũ reuelarẽt ĩpietatẽ: ⁊ nomẽ coꝝ ſempiterno macularent oppꝛobꝛio. Lectio octaua.

Ideo uero i martyris ꝑſecutoꝛes ultio diuina diſceuit: ut in breui ſublati de medio nõ cõparerẽt. Et alij qdez ſine ꝯfeſſione ⁊ uiatico ſubito rapti. alij digitos uel linguas ꝓpꝛias fruſtatiꝫ dentibus decerpẽtes. alij ſanie defluentes: ⁊ toto coꝛpoꝛe tabefacti: ⁊ toꝛſiõibus inauditis ante moꝛtẽ cruciati. alij paraliſi diſſoluti. alij amẽtes affecti. alij cũ iſania expirantes. manifeſta reliquerũt indicia: qꝛ iniuſte ꝑſecutiõis ⁊ excogitati patricidij penas exſoluerẽt. Gaudeat igitur uirgo mater eccleſia: nouũ martyrẽ de hoſtibꝰ reportaſſe triũphũ. Gaudeat nouuꝫ pro ſui liberatōe zachariā imolatũ in tēplo. Gaudeat noui abel ſanguinē ꝓ ſe cōtra uiros ſāguinũ clamare ad dñꝫ. Uox eiꝫ ſāguinis effuſi: uox celebri funeſtoꝝ ſatellitũ gladijs diſpſi: ⁊ mũdũ ſil' ⁊ celuꝫ celebri clamore cōpleuit. Ad clamorē nāqꝫ ſāguinis huiꝰ cōmota ē ⁊ ꝯtremuit terra: ſꝫ ⁊ uirtutes celoꝝ mote ſt adeo: ut quaſi in ultionem ſanguinis inocētis: ſurgeret gēs ꝯtra gentē: ⁊ regnũ aduerſus regnũ: imo ut regnũ in ſeipm fieret diuiſũ terroreſqꝫ de celo: ⁊ ſigna magna fierent.

Lectio nona.

PRimo tñ martyrij ſui tpē: inuſitatiſ cepit martyr coruſcare miracul'. Cecis uiſũ. claudis greſſũ. ſurdis auditũ. loquelā mutis reſtituens. Deinde leproſos mũdans: cōſolidans paraliticos hydropiſim: ⁊ oīa morboꝝ incurabiliũ genera curās. reſuſcitās mortuos. demoniis etiā clemētis oībus mirabil'r ipās. ad inuſitata quoqꝫ ⁊ inaudita ſigna potētie ſue manũ extēdit. Nā ⁊ oculis ⁊ mēbris genitalibꝰ priuati: meritis ipius noua mēbra meruerũt ſuſcipe. Quidā aũt q ſācti miracula deprauare pſũpſere repēte percuſſi: coacti ſũt ea pdicare uel iuiti. Deniqꝫ aduerſus oēs emlos ſuos uſqꝫ adeo martyr chriſti preualuit: ꝙ ſingulis fere diebꝰ: iteratũ uideres i ſcto: qđ de unigenito legitur. Ueniēt ad te q detrahebant tibi: ⁊ adorabũt ueſtigia peduꝫ tuorum. Paſſus aũt eſt egregius dei athleta thomas: anno ab incarnatiōe dñi ſecũdum dionyſiũ milleſimo cēteſimo ſeptuageſimo quarto kal's ianuarij feria .iij. hora quaſi undecia: ut dñi natalis ad laboreꝫ eius fieret natalis ad regē. Ad quā nos pducere dignet' idē: ⁊ dñs nr̄ ieſus chriſtꝰ qui cũ pr̄e ⁊ ſpiritu ſcto uiuit ⁊ regnat p oīa ſecula ſeculoꝝ. amē. In laudibus fit cōmemo. de nati. ⁊ ſācto ſtephano ⁊ ſancto ioāne ut ſupra. poſtea de inocētibus āñt. Hi ſt q cũ mulieribꝰ. ℣. Sub throno dei oēs ſācti clamabant. ℟. Uindica ſanguinem noſtrũ deus nr̄. Oro. Deus cuiꝰ hodierna. Ad ueſpas āñt. Tecũ principiũ. Cuꝫ reliqs anti. ⁊ pſal. ſuis. Sciendũ ꝙ in cōmemorationibꝰ octauaꝝ. poſt nati. dñi dicũtur iſti ℣ſi. uidelicet ꝓ nati. ℣. Notuꝫ fecit dñs all'a. ℟. Salutare ſuũ all'a. Pro ſācto ſtephano ℣. Stephanus uidit celos aptos. ℟. Uidit ⁊ itroiuit: beatus hō cui celi patebũt. Pro ſācto ioāne ℣. Hic eſt diſcipulus ille qui teſti. phi. de his. ℟. Et ſcimus qꝛ uerũ eſt te. eius. Pro inocētibus ℣. Sb throno di oēs ſācti clamabāt. ℟. Uindica ſāguinē deuſ noſter. Illo die quo nō agit' de feſto alio q̄ꝫ de octa. nati. incipitur a ſecundo ℟ñſorio nati. ⁊ oct. ℟. pōit. O regē celi. Sex lectiōes legũtur de ſermonibꝰ ſācti auguſtini epi. Hodie fr̄es cariſſimi uel caſtiſſimi marie uirginis. Et tres de ome. ſup euangeliũ. Paſtores loquētes. Sermo ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

HOdie fr̄es cariſſimi xp̄us natus eſt: nos renati. Hodie ſaluator mundi p matrē naſcēdi accepit tp̄s: q de pr̄e natiuitatis nō habet tp̄s: q in eternũ ē cunctoꝝ creator: hodie de mr̄e naſcēdo factꝰ eſt nob ſaluator. Natus ē nobis hodie i tp̄is uolubilitate: ut nos pducat ad pr̄is eternitatē. Factus ē deus hō: ut hō fieret deus. Ut panē angeloꝝ māducaret hō: dñs angeloꝝ hodie factꝰ ē hō. Hodie ipleta ē illa ꝓphetia que dicit. Rorate celi deſup ⁊ nubes pluāt iuſtũ. apiat' terra ⁊ germinet ſaluatorem. Lectio ſecũda.

FActus ē igit' q fecerat: ut iueniret' q perierat. Sic eiꝫ in pſalmis hō ꝯfitetur. Priuſq̄ꝫ hũiliarer ego peccaui. Et iteꝝ. Erraui ſic ouis q̄ pierat. Peccauit hō ⁊ factus eſt reus. natus ē hō deus: ut liberaret' reus. Hō igit' cecidit: ſed ds̄ deſcēdit. Cecidit hō miſerabilit': deſcēdit deus miſericordit'. Cecidit hō p ſupbiā: deſcendit deus cum gratia. Lectio tertia.

SIc nāqꝫ mater dñi ab angelo audiuit. Aue gr̄a plena dñs tecuꝫ. Qui natus ē primꝰ ſine matre i celis: hodie natus eſt ſine pr̄e in terris. Natus ē chriſtꝰ deus de pr̄e: hō de mr̄e. De pr̄is imortalitate: d mr̄is uirginitate. De pr̄e ſine matre: d mr̄e ſine pr̄e. De pr̄e ſine tp̄e: de matre ſine ſemine. De pr̄e principiũ uite: de mr̄e finis ⁊ mortis. De p̄re ordināſ oēm diē: de matre cōſecrās iſtū diē Lect. iiij.

PRemiſit eīm hoīem ioannē q tunc cū naſceret̄: dies inciperēt minui: ⁊ natus ē ipſe cū dies incipiūt creſcere: ut ex hoc p̄figuret̄ qd̄ ait ipſe ioānes. Illuꝫ oportet creſcere: me āt minui. Debꝫ eīm uita hūana i ſe deficere: in xp̄o ꝓficer̄: ut q uiuit iā nō ſibi uiuat: ſed ei q ꝓ oībus mortuus ē ⁊ reſurrexit. Et dicat unuſqsqꝫ uīꝫ qd̄ dicit apl's. Uiuo aūt iā ñ ego: uiuit uero in me xp̄s. Lectio quinta.

ILlū oportet creſcere: me āt minui. Laudāt eū ꝯdigne oēs angeli ei⁹: ꝙ cibus et̄nus ē. incorruptibili eos ſagina uiuificās: qꝛ uerbū dei ē: cuius uita uiuūt: cui⁹ et̄nitate ſemp uiuūt: cui⁹ bonitate ſēp beate uiuūt. Illi eiꝫ ꝯdigne laudāt deū apud deū: ⁊ dāt gloriā i excelſis dō. nos aūt plebs ei⁹ ⁊ oues paſcue ei⁹: pro modulo īfirmitatis nr̄e: pacē ꝑ bonā uoluntatē recōciliari mereamur. Ipſoꝝ eiꝫ angeloꝝ uera ⁊ hodierna uox ē: quā nato nob̄ ſaluatore exaltādo fudere. Glīa i excelſis deo: ⁊ i terra pax hoīb⁹ bone uoluntatis. Lectio ſexta.

LAudāt illi cōpetent̄: laudem⁹ ⁊ nos obediēt̄. Sūt illi nūcij ei⁹: ſimus et nos pecora eius. Impleuit i celo mēſam ipſoꝝ: īpleuit in terra p̄ſepe nr̄m. Plenitudo mēſe ipſoꝝ ē: qꝛ i p̄ncipio erat uerbū. Plēitudo p̄ſepis nr̄i eſt: qꝛ uerbū caro factū eſt ⁊ hitauit in nob̄. Celebrem⁹ ergo natale dn̄i fr̄es cariſſimi: aduentuꝫ dei ⁊ hoīs celebremus: ut nos reuertāur ad deū. Igit̄ diē feſtū celebrem⁹: nō hūane deuotiōis ſed diuīe dignatiōis: ñ infirmitatis ſed et̄nitatis: nō formatōis: ſꝫ reformationis dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Qui cū p̄re ⁊ ſpiritu ſc̄to uiuit ⁊ regnat i ſecula ſeculorum. amen. Sermo ſancti auguſtini. Lectio prima.

CAſtiſſimā marie uirginis uteꝝ ſpōſe uirginis clauſuꝫ: uētris cubiculū ſignatū pudore filij uirginis ſignaculo: merito pleniſſime collaudare: ſi meſſem meterē quā ñ ſemiaui. Dēiqꝫ ſic ait apl's. Quecūqꝫ ſemiauerit hō hec ⁊ metet. Et uerū eſt. Omnio ueꝝ eſt: hoc oēꝫ hoīeꝫ metere qd̄ ſemiauit. Sic ip̄e fili⁹ uirginis in quadam euangelij ſui lectiōe ait. Meto ubi nō ſemiaui: ⁊ colligo ubi nō ſparſi. Dicat. dicat ſolus. dicat nat⁹ ex uirgīe filius marie: dicat ſpōſus mr̄i ſue. Meto ubi ñ ſemiaui: ⁊ colligo ubi ñ ſparſi. Dicat ⁊ maria. Ecce ego te filiū generaui: ſꝫ uirginitatē meā ñ uiolaui. Regnū teneo uirginitatis: ⁊ regem genui caſtitatis. Ingrediētē ⁊ egrediētē hūi i palatio uētris filiū īpatoris: ⁊ de manib⁹ meis nō amiſi clauē regni pudoris. Porta facta ſū celi: ianua fc̄a ſū dei. Illa porta fc̄a ſū clauſa: de qua i uiſiōe diuia dic̄ ezechiel ꝓpheta. Uidi portā in domo dn̄i clauſā. Et dixit āgel's ad me. Porta hec quaꝫ uides nō apiet̄: ⁊ hō ñ trāſibit ꝑ eā: qm̄ dn̄s ſol⁹ intrat: ⁊ egredit̄ ꝑ eā: ⁊ clauſa erit i et̄nū.

Lectio ſecunda.

SEd mirabil'or ē ꝓphetie adipletio. Quid ē porta i domo dn̄i clauſa: niſi ꝙ maria ſēp erit itacta? Et qd ē hō ñ trāſibit ꝑ eam: niſi ꝙ ioſeph ñ cognouit eā? Et qd ē ſol⁹ dn̄s itrat ⁊ egredit̄ ꝑ eā: niſi qꝛ ſpūs ſc̄ts ipregnauit eā: et de⁹ āgeloꝝ naſcit̄ ꝑ eā? Et qd ē clauſa erit i eternuꝫ: niſi qꝛ maria uirgo ē añ partū et uirgo poſt partū? Dicat ergo maria. porta facta ſū celi: ianua facta ſuꝫ filio dei. Illi facta ſū iāua clauſa: q poſt ſuā reſurrectionē igreſſus eſt ꝑ hoſtia clauſa: ꝑ q̄ egreſſus ē ad ſuos crucifixores. Ad diſcipl'os aūt ſuos clauſo cenaculi hoſtio igreſſus eſt clauſtra: q nat⁹ ē de uētre meo: me matrē dimiſit īactā. Adipleuit uentrē meuꝫ diuinitate: et uteꝝ meū nō euacuauit caſtitate. Exiuit de uētre meo gygas occurſu magnificus: et uent̄ me⁹ non ē pudore euacuat⁹. Nec in ꝯceptiōe iuenta ſū ſine pudore: nec in parturitiōe inuenta ſū cū dolore. Lectio tertia.

O Mira ⁊ laudabilis int̄ feminas: in qua ab angelo ſalutat̄ uirginitas. Sola ipregnata nec uiciata. exonerata nec euacuata: qꝛ ſic ē ab āgelo ſalutata. Aue inqt gratia plena dn̄s tecum. Felix umbilicus caſtitatis: quē amplexus non tetigit maritalis. Conſidero ꝯceptū tuū beata uirgo: ⁊ expaueſco: intueoꝛ partū tuū ⁊ ꝯtremiſco: adoꝛo filiū tuū ⁊ reuiuiſco. Enarra obſecro mihi quomodo meruiſti dici mater dei: ſpōſaqꝫ filij dei. Q̄d ergo rogo indica mihi: ſed tñ colloquēti tecum ignoſce mihi. Ignoſce mihi inq̄ꝫ qd̓ audeā ſeruus atqꝫ utinā uel bonus ⁊ non etiā inutilis ⁊ malus ſeruus. Et ido malus ſeruus: quia nō tecū cū timoꝛe loquoꝛ ut ſeruus. Ignoſce ergo mihi ꝙ audeam cum ſponſa dñi mei cōfabulari Et tñ indica mihi quomodo potuerit d̓i filius ꝑ te generari. **Lectio quarta.**

AUdite fratres audite mariā nobiſcum loquentē: carne abſentē: ſpiritu pꝛeſentem: uerecūdia uirginitatis uultum auertentē a collocutoꝛe: ⁊ indicātem quomō īpꝛegnata ſit a creatoꝛe. Eram inquit maria ī domo mea puella iudea: ex ſemine dauid regis generata. Adulta ſū ⁊ deſponſata ſum ꝯiugi: ⁊ placui alteri: ñ interueniente adulterio: ſed iteruenīente ſpiritu ſancto. Deſponſata ſum homini iudeo: ⁊ placui altiſſimo deo. Deſponſauit me uir iudeus: ⁊ adamauit me chriſtꝰ deus. Ignoꝛauit quidem ioſeph ſpōſus meus: ꝙ me adamaſſet deus meus: ⁊ putauit ꝙ de adulterio īpꝛegnatus eēt uenter meus. Nam ignoꝛante ioſeph ſponſo meo: uenit ad me quidam magnꝰ chriſti paranymphus. Non patriarcha primus: aut pꝛopheta egregius: ſed gabriel ille archangelus: facie rutilans: ueſte coruſcans: ingreſſu mirabilis: aſpectu terribilis. Uiſitauit ⁊ perturbauit me. Salutauit ⁊ grauidauit me. Dixitqꝫ mihi. Aue gratia plena dñs tecū. Dñs inq̄t tecū ſed plus q̄ꝫ mecum. In me eīm licꝫ dñs ſit: memet ip̄m creauit: per te aūt generatus eſt dñs. Ita eſt dñs tecum: ut ſit ī coꝛde tuo: ⁊ in utero tuo. Adimpleat mētem tuā. adimpleat uentrē tuū. **Lectio q̄nta.**

PRocedat foꝛmoſus de utero tuo: tanq̄ꝫ ſpōſus de thalāo ſuo. Egrediatur rex de cubili ſuo. Pꝛocedat pꝛinceps ex aula regali: ⁊ uirginitatem tuam nō faciat uiolari. Dixitqꝫ ei. Quomodo fiet iſtud ut utero grauida ſim pudico: et īmunis ſim a marito: quoniam uirū pēitus non cognoſco? Deſponſata ſum homini iuſto: ſed ſi cuꝫ illo non conuenero unde erit ꝙ generabo? Sed ſi poteſt fieri ut concipiam intacta: ⁊ generem clauſa indica modo: ⁊ paratum inuenies animū meum. Omnibus eīm modis exopto me ego deo meo: ut habeam pꝛolem: ⁊ non perdā pudoꝛē. Refert angelus gabriel modū ꝯceptiōis: ꝙ in uerbo fieret ſaluatoꝛis: ⁊ ita ait ad eā. O iq̄t maria uirgo d̓i: ſpōſa dei: dilecta dei: famľa d̓i: mat̓ dei: ſi hunc a me modū requiris: quomodo uirgo cōcipias: uirgo pareas: ⁊ poſt partum uirgo permaneas: uel quomō fiat in te: qui fecit te. Audi me: ⁊ ne perturberis. Spiritus ſanctus ſuperueniet ī te: ⁊ uirtus altiſſimi obūbꝛabit tibi. Ita eīꝫ te uirtus altiſſimi obumbꝛabit: ut nec inceſtum patiaris libidinis: ⁊ mater ſis creatoꝛis. **Lectio ſexta.**

NEſcit interea ioſeph marie ſpōſus quid cum ea egerit angelus. Subitoqꝫ ioſeph intuitu famulari ⁊ licentia maritali aſpicit mariam ꝯiugem ſuā. Uidet in ea ꝯtumeſcētes uenas in gutture: attēuari faciē quotidie: obluterari palloꝛibus coloꝛem uirgineū. i. ruboꝛem in facie. Poſtremo uidet eam greſſibus grauari: intellexit marie uterum grauidari. Turbat̓ homo iuſtus: ꝙ mariā quaꝫ de tēplo accepat: ⁊ nōdum cognouerat grauidam ſentiebat: ⁊ quā nōdū meruerat ī ꝯiugij honoꝛem habere: iam haberet ī ꝯfuſionem. ſecūqꝫ diu eſtuans diſputat dicēs. Unde hoc ꝯtigit? Quid euenit? Nō cognoui. nō noui. nō tetigi. nō uiolaui. ñ grauidaui. Heu heu q̄d ꝯtigit? Quid putas euēit? per quē maria ſic cecidit. Quē ſibi plus q̄ꝫ me adulātē inuenit. Ego eīꝫ cū licētiā hr̄em maritalē: añ thoꝝ nuptiaruꝫ: puellarē nō uexaui pudoꝛē. Timui multūqꝫ ꝑtimui: qd̓ in illo libꝛo moyſi legis ſentētiali uerbo pꝛeſcripto: cū legeret audiui. Quecūqꝫ uirgo paternā domuꝫ fedauerit adulterio: moꝛienda lapidibus ſubiacebit. Silr̓ ⁊ uir q̄ pudoꝛis ueſtimētū patri non detulerit: corãqꝫ ueſtibus non replicauerit: pudoriſqꝫ ſignaculum non demonſtrauerit: moriendus ⁊ ipſe cũ uirgine erit. Utriſqꝫ ergo libidinarijs. hanc moyſes ſententiam ſimulqꝫ adulteros ꝑire mandauit: Sic nãqꝫ ait. Auferte opprobrium de domo iſrael: ⁊ omnis qui audierit timebit: ⁊ non aget impie. Hãc moyſi ſententiam precauendam: ipſamqꝫ luxuriam in meo corpore refrenabã: maxime quia dauid filium me eſſe ſciebam: ⁊ de regali me ſacerdotio natum p̃noſcebam. Secundum lucam.

IN illo tẽpore. Paſtores loquebãt ad inuicẽ: tranſeamus uſqꝫ bethleem: ⁊ uideamus hoc uerbum qđ factum eſt: qđ dñs oſtendit nobis. Et reliqua.

De omelia ſancti ambroſij epi. Lec. vij.

ET facta eſt cum angelo multitudo celeſtis exercitus: laudantiũ dñz ⁊ dicentium. Gloria in altiſſimis deo: ⁊ in terra pax hominibus bone uoluntatis. Bene angelorum nominatur exercitus qui ducem militie ſequebantur. Cui igiť laudem angeli: niſi domino ſuo diceret: Juxta qđ ſcriptum eſt. Laudate dñm de celis: laudate eum in excelſis. Laudate eum omnes angeli eius. Impleta igitur prophetia eſt. Laudatur de celis dominus: ⁊ uidetur in terris. De quo ſanctus marcus ait. Quia cum beſtijs erat: ⁊ angeli miniſtrabant ei. Ut in altero miſericordie ĩſigne: ĩ altero diuĩe ĩdiciũ poteſtatis agnoſcas. Tuum eſt ꝙ beſtias patiť: ſuum ꝙ ab angelis predicatur. Lec. viij.

ET aiunt. Uideamus hoc uerbum qđ factum eſt ſicut dominus oſtendit nobis. Et uenere feſtinanter. Uides feſtinare paſtores. Nemo eĩm cum deſidia chriſtum requirit. Uides paſtores angelo credidiſſe: ⁊ tu patri filio. ſpiritui ſancto. angelis. prophetis. apoſtolis crede. Uide quã ſignanter ſcriptura ſinglorum libret momenta uerborꝫ. Feſtiant inquit uerbum uidere: ⁊ eĩm cũ caro domini uidetur: uerbum uidetur qđ eſt filiꝰ. Non mediocre fidei tibi hoc uideať exẽplum: non uilis perſona paſtorum. Certe quo uilior ad prudentiam: eo precioſior ad fidez. Non gymnaſia choris referta ſapientum: ſed plebem dominus ſimplicem requiſiuit: que fallerare audita: et fuſcare neſciret. Simplicitas enim queritur: non ambitio deſideratur.

℟. O regẽ celi cui talia famulãtur obſeqa: ſtabulo ponitur q ꝯtinet mũdũ. Jacet in p̃ſepio ⁊ in celis regnat. ℣. Natus eſt nobis hodie ſaluator q ẽ chriſtus dñs ĩ ciuitate dauid. Jacet.

Lectio nona.

NEc ꝯtẽnenda putes quaſi uerba uilia prophetarum. A paſtoribus ẽt maria fidem colligit. a paſtoribus populus ad dei reuerentiam cõgregať. Mirati eĩm ſunt de his que dicebãtur a paſtoribus ad ipſos. Maria autez ꝯſeruabat omnia uerba hec conferẽs in corde ſuo. Diſcamus ſancte marie uirginis in omnibus caſtitatem: que non minus ore pudica q̃z corpore: argumentata fidei cõferebat in corde. Si maria a paſtoribꝰ diſcit: cur tu declinas diſcere a ſacerdotibꝰ? Si maria ante precepta apoſtolica tacꝫ: cur tu poſt apoſtolica precepta: magis cupis docere q̃z diſcere? Diſce perſone uitium eſſe non ſexus. Sexus enim ſanctus. Deniqꝫ maria preceptuz non accepit: exemplum edidit. Si feſtum natiuit. domini. ſancti ſtephani. ſancti ioannis. ſanctorum inocentiũ. uel ſancti thome martyris uenerit in dominica: ipſa die nihil fit de dominica. Sed die proximo poſt feſtum ſancti thome martyris fit officium dominice. De dominica uero que tunc uenerit in oct. feſti. nihil penitus agitur. Sabbato dominice infra octa. nati. dñi ad ueſperas. Capitulum.

FRatres. quãto tempore heres paruulus eſt: nihil differt a ſeruo cum ſit dominus õiuz: ſꝫ ſub tutoribꝰ ⁊ actoribus ẽ: uſqꝫ ad prefinitum tẽpus a patre. hym. Chriſte redẽp. ℣. Uerbũ caro factũ ẽ alłła. ℟. Et hĩtauit in nobis alłła. Ad mag. aň. Dũ mediũ ſilentiũ teneret oĩa: ⁊ nox ĩ ſuo curſu mediũ iter ꝑageret: õipotẽs ſ̃mo tuus dñe a regalibus ſedibus uenit: alleluia. Oratio.

OMnipotens ſempiterne d̃s: dirige

actus nostros in beneplacito tuo: ut ĩnomine dilecti filij tui mereamur bõis operibus abundare: per eundẽ. Deinde fit cõmẽoratio de nati. ⁊ alijs octauis. Dominica infra octa. nati. dñi: si festum ñ sit agitur officium diei nati. preter. cap. añt. ad mag. ⁊ b. orationem. lectiones. ⁊ primum ℟n. qḋ qui omittitur. ⁊ octauũ ponitur O regem celi. Sermo sancti leonis pape.

Lectio prima.

EXcedit quidem dilectissimi multũ q̃z supereminet humani eloquij facultatem: diuini operis magnitudo. Et inde oritur difficultas fandi: unde adest ratio non tacendi. Quia in iesu christo filio dei: non solũ ad diuinam essentiam: sed etiam ad humanã spectat naturam: ꝙ dictum est per prophetã. Generatõez eius quis enarrabit? Utrãqz eiz substantiam in unam conuenisse personam: nisi fides credat sermo non explicat. Et ĩdo nunq̃z materia deficit laudis: quia nũq̃z sufficit copia laudatoris. Gaudeamus igitur ꝙ ad eloquenduz tante misericordie sacramentũ impares sumus: ⁊ cũ salutis nostre altitudinem explicare nõ ualemus: sentiamus nobis bonũ esse quo uincimur. Nemo enim ad agnitionẽ ueritatis magis propinquat: q̃z qui intelligit in rebus diuinis: etiam si multũ proficiat semper sibi superesse qḋ querat. nã qui ad qḋ tendit peruenisse presumit: nõ quesita reperit: sed in inquisitione deficit.

Lectio secunda.

NE autem infirmitatis nostre ꝑturbemur angustijs: euangelice nos ⁊ ꝓphetice adiuuant uoces. Quibus ita accendimur ⁊ docemur: ut nobis natiuitatem domini qua uerbum caro factum est: non tam preteritam recolere q̃z presẽtem uideamur inspicere. Quod eĩm pastoribus pro gregũ suoruz custodia uigilantibus angelus dñi nũciauit: etiã nr̃m impleuit auditũ. Et ideo dñicis ouibus presum⁹: quia uerba diuinitus edita cordis aure seruam⁹. Tanq̃z ⁊ in hodierna festiuitate dicitur. Euangelizo uob gaudiũ magnũ qḋ erit omni populo: qꝛ natus est nobis hodie saluatoꝛ qui est christus dñs in ciuitate dauid. Cuius predicationis sũmitati exultatio innũerabiliũ ĩũgitur angeloꝝ: ut excellentius fieret testimoniũ cui militie celestis multitudo ꝯcineret: ⁊ in honorẽ dei unã benedictõez dicentiũ. Gloria in altissimis deo: ⁊ ĩ terra pax hominibus bone uoluntatis.

Lectio tertia.

DEi ergo gloria est ex matre uirgĩe christi nascentis infantia: ⁊ reparatio humani generis: merito in laudẽ sui refertur auctoris. Quia ⁊ ipsi beate marie missus a deo gabriel ãgelus dixerat. Spũs sanctus supueniet in te: ⁊ uirt⁹ altissimi obũbrabit tibi. Ideoqz ⁊ qḋ nascetur ex te sanctum uocabitur filius dei. In terra autẽ illa pax conditur: que homines bone efficit uoluntatis. Quo eiz spiritu de ĩtemerate matris uiscerib⁹ nascitur christus: hoc de sancte ecclesie utero renascitur christianus: cui uera pax ẽ a dei uoluntate non diuidi: ⁊ in his solis que deus diligit delectari. Natalem igit̃ dilectissimi diẽ dñi celebremus: qui ex õibus preteritoꝝ tẽpoꝝ diebus electus ẽ. Licet dispẽsatio actionũ corporaliũ sic eterno consilio fuerat preordinata transierit: totaqz redẽptoris hũilitas ĩ gloria pat̃ne maiestatis euecta sit: ut in nomine iesu õe genu flectat: celestiũ. terrestriũ. ⁊ ĩfernoꝝ. ⁊ õis lingua ꝯfiteat̃: qm̃ dñs iesus christus in glĩa est dei pr̃is. Indesinẽter tñ ipm̃ partũ salutifere uirginis adoremus: ⁊ illã uerbi ⁊ carnis ĩdissolubilez copulã nõ min⁹ suscipiam⁹ in p̃sepe iacẽtem q̃z in throno pr̃ne altitudinis consedentem.

Lectio quarta.

INdemutabil' eiz deitas: q̃zuis ĩtra semetipaz: ⁊ claritatẽ suã ⁊ potẽtiã ꝯtineret: nõ ideo tñ erat ꝯserta nascẽti: qꝛ hũano aspectui ñ patebat: ut ꝑ ueri hoĩs ĩusitata primordia ille agnosceret̃ genit⁹: q regis dauid ⁊ dñs eẽt ⁊ fili⁹. Ipse eĩm ꝓphetico spũ canit. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Quo testĩonio sicut euãgeliũ refert ꝯfutata ẽ ĩpietas iudeoꝝ. Nã cũ iesu ĩtrogãte iudeos cuius filiũ dicerent chriſtū: ꝛ rn̄diſſent dauid. ꝯfeſtiʒ dn̄s cecitatē eoꝝ arguēs ait. Quō ergo i ſpiritu uocat eū dauid dn̄m dicēs. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Intercluſiſtis uobis iudei ꝛ intelligētie uiā: et dū ſolā naturā carnis aſpicitis: tota uos ueritatis luce priuaſtis. Expectātes eīm ſcd̄m ur̄e ꝑſuaſiōis fabuloſa figmēta dauid filiū de ſola ſtirpe corporea: dū ſpem ur̄am in hoīe tm̄ ꝯſtituitis: dn̄m dei filiuʒ repuliſtis: ut qd̄ nobis ꝓfiteri glorioſuʒ eſt: uobis ꝓdeſſe nō poſſit. Nā ꝛ nos interrogati cuiꝰ ſit filius xp̄s: uoce apl̄i ꝯfitemur: ꝙ factus ē ex ſemie dauid ſcd̄m carnē. Et de ip̄o īitio euāgelice p̄dicationis īſtruimur legētes. Liber generatōis ieſu chriſti filij dauid. Lectio quinta.

Sed uō a ur̄a īpietate diſcernimur: qꝛ quē ex ꝓgenie dauid hoīeʒ nouimus natū: eundē ſcd̄m qd̄ uerbū caro factū eſt deū de deo: pr̄i credimꝰ coetnū. Uñ ſi teneres o iſrael tui nōis dignitatē: ꝛ ꝓpheticas denūciatiōes nō obcecato corde ꝑcurreres: Iſaias tibi euāgelicam pāderet ueritatē: ꝛ nō ſurdus audires diuina inſpiratione dicentē. Ecce uirgo in utero ꝯcipiet pariet ꝛ filiū: ꝛ uocabit nomen eius hemāuel: qd̄ ē inṫpretatuʒ nobiſcū d̄s. Quē ſi ī tāta ꝓprietate ſacri nominis nō uidebas: ī dauitica ſalteʒ uoce didiciſſes: ne ꝯtra teſtificationē noui et ueteris teſtamēti: ieſū xp̄m dauid filium d̄negares: quē dauid dn̄m nō fatis. Quapropter dilectiſſimi quē ꝑ ineffabilē gr̄am dei eccleſia fideliū gentiū ꝯſecuta eſt: carnaliū iudeoꝝ ſynagoga nō meruit. Dicēte dauid. Notū fecit dn̄s ſalutare ſuū: in conſpectu gentium reuelauit iuſticiaʒ ſuā. Et Iſaia ſilr̄ p̄dicāte. Populus qui ſedebat ī tenebris lucē uidit magnā. Qui hitabāt in regione mortis: lux orta ē eis. Et iterū. gētes q̄ te nō nouerūt īuocabūt te: ꝛ ppl̄i q te neſciūt ad te ꝯfugiēt. lec. vi.

Exultemꝰ ī die ſalutis nr̄e: ꝛ ꝑ nouū teſtamētū ī ꝯſortiū eius aſſūpti: cui a pr̄e dr̄ ꝑ ꝓphetā. Filius meꝰ es tu: ego hodie genui te. Poſtula a me ꝛ dabo tibi gētes hereditatē tuā: ꝛ poſſeſſiōeʒ tuā termīos terre. In adoptātis nos miſericordia gl̄emur: qꝛ ſicut apl̄s ait. non accepiſtis ſpū̄m ſeruitutis iteꝝ in timore: ſed accepiſtis ſpū̄m adoptionis filiorum in quo clamamus abba pat̄. Dignū eſt eiʒ atqꝫ ꝯueniēs: ut teſtātis patris uoluntas adoptiuis filiis ipleat̄. Et dicēte apl̄o: ſi cōpatimur ꝛ glorificamur. Sint humilitatis xp̄i ꝯparticipes: q gl̄ie futuri ſūt coheredes. Honoret̄ ī īfantia ſua dn̄s: nec ad deitatis ferāt̄ īiuria: exordia ꝛ īcremēta corporea: qm̄ nature īcōmutabili: nec addidit aliq̄d nat̄a nr̄a nec minuit. Sʒ q ī ſimilitudie carnis peccati dignatꝰ eſt hominibꝰ eē cōformis: ī unitate deitatis patri permanens equalis: cum quo ꝛ cum ſpiritu ſcto uiuit et regnat ī ſecula ſeculorum amen. Secundum lucam.

In illo tp̄e. Erat ioſeph ꝛ maria mr̄ eius admirātes ſuꝑ hiſ que dicebāt̄ de illo. Et reliqua. Omelia origenis

Lectio ſeptima.

Congregemꝰ in unū ea q̄ in ortu Ieſu dicta ſcriptaqꝫ ſīt de eo: ꝛ tūc ſcire poterimꝰ ſingula q̄qꝫ digna eē miraculo. Quāobrē mirabat̄ ꝛ pat̄. Sic eīm appellatus eſt ioſeph: qꝛ nutritor eius fuit. Mirabat̄ ꝛ mat̄: ſuꝑ ōibꝰ que dicebāt̄ d̄ eo. Que nā ergo ſūt d̄ paruulo ieſu dc̄a: Paſtores erāt ī regiōe illa: uigilantes et obſeruātes cuſtodias noctis. Uenit angelus ſub ipſa hora natiuitatis ieſu: ꝛ ait ad eos. Ite ꝛ īuenietis īfantē īuolutū pānis: ꝛ poſitū in p̄ſepio. Nec dū angelus uerba finierat: ꝛ ecce multitudo celeſtis exercitꝰ: laudare cepit ꝛ bn̄dicere deum. Cū hec paſtores trepidi ꝓſpexiſſet ꝛ angelus receſſiſſet ab eis: dixerūt ad ſe inuicem. Eamꝰ uſqꝫ bethleē: ꝛ uideamꝰ hoc ſcm̄ qd̄ dn̄s oñdit nobis. Uenerūt ꝛ inuenerūt paruulū. Tam illi q̄ꝫ paſtores que facta fuerāt mirabāt̄. Suꝑ hoc ꝛ d̄ ſymeone ſcribit̄: qd̄ rumorē auxerit: ꝛ miraculi uel magna ꝑs fuerit. Tenuit eiʒ puerū in brachijs ſuis ꝛ ait. Nūc dimittis ſeruū tuū dn̄e ſcd̄m uerbū tuū in pace: qꝛ uiderūt oculi mei ſalutare tuū. Lec. viij.

Haſtigiū: ꝛ ut ita dicā culmē ſuꝑ his

que iactabātur de ieſu: ⁊ pater ⁊ mater illius mirabāt̄: ſermo ſymeōis fuit. Nō eĩm ſufficit ei tenere puuluꝫ: ⁊ ea q̄ de ſe metipſo ſūt ꝓloq. ſed pr̄i ⁊ mr̄i bn̄dixit illius. Et de ſeipõ ꝓphetizauit dicēs. Ecce poſitus ē hic in ruinā ⁊ in reſurrectionem multoꝝ in iſrl̄: ⁊ in ſignū cui ꝯtradiceret̄. Tuā quoqꝫ ipſius aīam ꝑtrāſibit gladius: ut reuelent̄ de multis cordibus cogitatiōes. Quid ſibi uult hoc qđ ait: ecce poſit⁹ ē hic in ruinā: ⁊ in reſurrectionem multoꝝ in iſrael: Huic qđdā ſil̄e in euāgelio ſcđm ioānē ſcriptū reppi. In iudiciū ego in iſtū mundū ueni: ut nō uidētes uideāt: ⁊ qui uident ceci fiāt. Quo ergo in iudiciū uenit: ut nō uidētes de nationibus uiderēt: Et q prius uidebāt de iſrael: ceci fierēt: ſic uenit in ruinā: ⁊ in reſurrectionē multoꝝ in iſrl̄. Lectio. ix.

IN aduentu eiꝫ dn̄i ſaluatoris: q prius ſteterāt corruerūt: ⁊ q ceciderāt ſurrexerūt. Una hec ē intp̄retatio qđ ſcriptū eſt. Ecce iſte ē poſit⁹ in ruinā ⁊ i reſurrectionē multoꝝ in iſrael. Eſt aūt ⁊ alti⁹ intelligendū aduerſus eos maxīe q ꝯtra ꝯditorē latrāt: ⁊ hinc ide de ueteri teſtamēto que nō intelligūt teſtionia cōgregātes ſimpliciū corda decipiūt. Aiūt eiꝫ. Ecce dn̄s legis ꝓphetaruꝫ. Uidete qualis ſit. Ego inqt occidā: ⁊ ego uiuificabo: ꝑcutiam ⁊ ego ſanabo: Et nō eſt q eruat đ manu mea. Audiūt occidā: ⁊ nō audiūt uiuificabo. Audiūt ꝑcutiā: ⁊ audire ꝯtēnūt ſanabo. Iſtius mōi occaſiōib⁹ auctoreꝫ calūniātur. Igit̄ anq̄ꝫ intp̄reter quē ſēſuꝫ hēat: ego īterficiā ⁊ uiuificabo: ꝑcutiā et ſanabo: opponā illis teſtimoniū euangelij: dicāqꝫ aduerſus hereticos. Innūerabiles qppe hereſes ſt̄: que euāgeliū ſecūdum lucā recipiūt. Si ꝓpterea cruētus eſt tātus iudex ⁊ crudelis ē ꝯditor: qꝛ dīc ego interficiā ⁊ uiuificabo ꝑcutiā ⁊ ſanabo. Māifeſtiſſimū ē ⁊ ieſū ipius eē filiū. Eadē ſiqdē đ eo ſcripta ſūt. Ecce hic poſitus ē in ruinā: ⁊ in reſurrectionē multorum in iſrl̄. Nō in reſurrectōeꝫ tm̄: ſed in ruinā. Si malū ē īterficere: malū eſt i ruinam uenire. Ad b. aīt. Dū mediū ſilentiū tenerēt oīa et nox in ſuo curſu mediū iter ꝑageret: omnis ſermo tuus dn̄e a regalibus ſedibus uenit all'a. Et fit cōme. de oībus octa. Ad tertiā cap̄. Fratres quāto tēpore. Rn̄ſoria b. ⁊ ℣. dicūt̄ de nati. Ad. vi. capitulū.

AT ubi uenit plenitudo tp̄is miſit deus filiū ſuū. Factū ex muliere: factū ſub lege: ut eos q ſub lege erāt redimeret: ut adoptiōeꝫ filioꝝ reciꝑemus.

Ad nonam capitulū.

ITaqꝫ iaꝫ nō eſt ſeruus ſꝫ fili⁹: ꝙ ſi filius ⁊ heres ꝑ deū. Ad mag. anti. Puer ieſus ꝓficiebat etate et ſapientia coram deo et hoīnibus. In uigil̄. ſācti ſilueſtri pape ⁊ cōfeſ. ad ueſperas aīt. Tecū principium. ut ſupra cap. hym. ℣. ⁊ ad mag. aīt. dicūt̄ de cōfeſ. pontifice. Oratio.

DA q̄s oīpotens deus: ut beati ſilueſtri cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis uenerāda ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutē. per. Et fit cōmemoratio de octauis. Lectio prima.

COnſtātin⁹ īpator mōarchiā tenēs: cū plurias ſtrages nr̄oꝝ dediſſet: ⁊ innūerabilē pplm̄ ꝑ oēs ꝓuicias feciſſet: uarijs penaꝝ generibus īterfici: elephātie a đo lepra ꝑcuſſus ē. Huic cū uniuerſa medicoꝝ ⁊ magorū agmina ſubuenire nō poſſent: capitolij pōtifices hoc decreuerūt ꝯſiliū. piſcinā infantiū occiſorū ſāguie repleri debere: in quo ſāguie calido: ſtati ut nudus deſcēderet auguſtus: mox poſſint uulnera illius lepre mundari. Miſſuꝫ ē igit̄: ⁊ de reb⁹ uel pr̄imonio regis: tria milia ⁊ eo amplius infātes adducti ad urbē romā: pōtificib⁹ traditi ſūt capitolij. Die aūt ꝯſtituto egrediente cōſtātino de palatio: ad hoc eūte in capitoliū ut ſāguis inoxius fūderet̄: occurit mľtitudo inūerabiliū mulieꝝ: q̄ oēs reſolutis crinib⁹: nudatiſqꝫ pectorib⁹: dātes ululatus ⁊ gemit⁹ corā eo ſe i platea fūdētes lachrymas ſtrauerūt. Percūctat⁹ itaqꝫ qua de cā multitudo hec mulieꝝ iſta faceret: didicit has eē matres filioꝝ eoruꝫ: quoꝝ effūdēdus ſāguiſ tā diu eēt: quouſqꝫ piſcina repleret̄: in qua medēdi cā ipe lauādus aſcēderet ⁊ ſanādus. Tunc ipa toꝛ exhoꝛꝛuit facinꝰ: ⁊ ſe tātoꝝ criminuꝫ reū fieri apud deū exiſtimās: quātoꝝ fuerit noxius puerorū: iuſſit ſtare carucam.

Lectio ſecunda.

ERigēs igiť ſe īpatoꝛ ⁊ ꝯuocās uniuerſos dixit. Audite me cōmilitones: ⁊ oēs ppłi q aſtatis. Sic ſemp nr̄a ꝯtra hoſtes certamia in ꝑlijs ſtetiſſe nūcupanť: ut reus eēt legibꝰ ⁊ capitali ſentētia puniret: quicūqꝫ aliquē occidiſſet īfantē. Eratqꝫ hoc ſtatutū ī bello: ut facies quā pubertas nō nouerat gladiū bellatoꝛuꝫ euaderet: ⁊ uite īcolumis ꝑmāeret. Nūc igiťqꝫ qđ in hoſtiū filijs cuſtoditū ē: in filijs nr̄oꝝ ciuiū exercebimꝰ. Ne ſimꝰ legibus rei qui pugnādo fideliť ī ōi gēte meruimꝰ eē uictores. Quid iuuat barbaros ſupaſſe ſi a crudelitate uicamur: Naꝫ uiciſſe extraneas natiōes bellatoꝝ uirtꝰ eſt populoꝝ: uincere aūt uitia ⁊ peccata uirtus ē moꝝ. Jn illis aūt ꝑlijs fortiores extitimus illis: hic nobis ipis fortiores ſimus. Uicimus eīm nos ipos dū a mala nos uolūtate excludimꝰ: ⁊ qđ icōſulte deſideramꝰ ꝯſulte ⁊ utiliť exercemus. Hoc aūt facimus qñ uolūtates deoꝝ nr̄is uolūtatibus aṗponimus: ⁊ diuinis deſiderijs obuiātes: nr̄a deſideria ipugnamus. Jn hoc ergo certamine uictos nos eē: hac ergo ratōe gaudeamꝰ: ut agnoſcamꝰ ꝯtra nr̄am ſalutē noluiſſe pugnare. Naꝫ q conať ꝑpetrare qđ malum eſt: captiuare utiqꝫ ſtudet libtatē. Cū ergo fuerit in iſto certamīe ſupatus: uictoriā optiet uictus. Qñ uictoria ꝑditiōem īuenerat: ⁊ malā captiuitatē icurrerat poſt triūphū: ſi tñ triūphus dici pōt: qñ ipietas a pietate uincit: ⁊ iīuſticia a iuſticia ſupať. Uicat ergo nos pietas in iuſto cōgreſſu. Bene ergo oīum aduerſantiū poterimus eē uictores: ſi a ſola pietate uincamur. Omnium eteīm ſe eſſe uerum dn̄m cōpꝛobat: q uerum ſe ſeruū oſtenderit.

Lectio tertia.

CUmqꝫ ad iſtam ꝯtentionē om̄is exercitus: omniſqꝫ populus diutiſſime declamaſſet: iuſſit in conſpectu omnium filios ſuos matribus reddi: dona ſimul āpliſſima: ⁊ uehicula infinita: ⁊ annonam iuſſit expendi: ut gaudentes reuerterentur ad propria: que flentes uenerant ad patriam alienam. Hac igiť tranſacta die: nocturno facto regi ſilentio: ſōni tempus aduenit. Et ecce adſunt ſancti apoſtoli petrus cū paulo dicentes. Qm̄ flagitijs impoſuiſti terminū: ⁊ effuſioneꝫ innocentis ſanguinis hoꝛꝛuiſti: miſſi ſumus a chriſto domino dare tibi recuperande ſanitatis cōſilium. Audi ergo monita noſtra: ⁊ fac omnia quecūqꝫ indicamus tibi. Silueſter epiſcopus ciuitatis rome: ad montem ſyraptiꝫ perſecutiōes tuas fugiens: in cauernis petrarum cum ſuis clericis latebram fouet. Hunc cum ad te adduxeris: ipſe tibi piſcinam pietatis oſtendet: in quam dum te tertio miſerit: omnis te ualitudo iſta deſeret lepꝛe. Quod dum factum fuerit hanc uiciſſitudinem tuo ſaluatoꝛi compenſa: ut iuſſu tuo per totum oꝛbem romanum eccleſie reſtaurentur. Te auteꝫ ipſum in hac parte purifica: ut relicta omni ſuperſtitione idoloꝛum deum uiuū qui uerus eſt: ⁊ ſolus adoꝛes ⁊ excolas: ⁊ ad eius uolūtatem attingas.

Lectio quarta.

EXurgēs igitur conſtantinus a ſōno conuocat omnes qui obſeruabant palatium eius. Et ſecunduꝫ tenorē ſomnij ſui miſit ad montem ſyraptiꝫ: ubi ſanctus ſilueſter in cuiuſdam chriſtiani agro perſecutionis cauſa cum ſuis clericis receptus: lectioni ⁊ oꝛatiōi iſiſtebat. At ubi a militibus ſe circundatuꝫ uidit: credidit ſe ad martyrij coꝛonam euocari. Et conuerſus ad clericos omnes qui cum eo erant dixit. Ecce nunc tempꝰ acceptabile. ecce nūc dies ſalutis. Uenit tēpus in quo nos lectio docuit: ut operuꝫ noſtroꝛum aſſignet effectum. Ecce dominus iterum inter homines ambulat. Si quis uult poſt eum uenire abneget ſemetipſum ſibi: ⁊ tollat crucem ſuam ⁊ ſequatur eum. Et hec dicens: oꝛationeꝫ đdit: oēqꝫ miſteriū ꝯmēdās deo ſuā aīaꝫ adipleuit. Et dans pacem ōibꝰ ꝑfectꝰ eſt

Secuti ſunt aūt eū uniuerſi clerici: cum pb̄ris. xxx. ⁊ diacones. v. optātes ſil̄ paſſioni ſuccūbere: meliꝰ arbitrātes cuꝫ illo tribulari: qꝫ ī abſētia illius epulari. Erat aūt trāqllo ſemꝑ aīo ⁊ ſereno: ita oīnes clericos diligēs: ut ſicut gallina pullos ſuos euocat: ita hic circa uniuerſos caruꝫ amoꝛē oñderet: ⁊ in ōī hoꝛa mōitis celeſtibus erudiret. Vn̄ factū eſt: ut oēs eruditiōis ſagina refecti: paſſionē magis diligerēt qꝫ timerēt: ⁊ ſimul alacres ꝓperarent. Profectꝰ itaqꝫ ut dictū eſt ꝑueīt ad regē. Cui cū nūtiatū fuiſſet: igreſſus ē cū tribus pb̄ris ⁊ duobꝰ diaconibꝰ. Quem pꝛioꝛ ſalutauit rex dicēs. Bn̄ te adueniſſe gratulamur. Et ille rn̄dit. pax tibi ⁊ uictoꝛiā de celo ſubmiſtret̄. Et cū illuꝫ alacri aīo: ⁊ uultu placidiſſimo ſuſcepiſſet: oīa illa que dicta ⁊ que facta: uel q̄ reuelata ſūt ſcd̄m textū ſuperius compꝛehenſum expoſuit. **Lectio quinta.**

Post finē uero narrationis ſue ꝑcūctabat̄ q̄ iſti dij eēnt petruſ ⁊ paulꝰ: q̄ illū uiſitaſſent: ⁊ ob quā cāꝫ ſalutis ſue latebrā ꝺtexiſſent. Cui ſāctus ſilueſter reſpondit. Hos qdem deos nō dici debere: ſed idōeos ſeruos chriſti: ⁊ apl̄os ab eo miſſos: ad inuitationē gentiū ut credētes ſalutē ꝯſequantur. Cūqꝫ hec ⁊ his ſimilia diceret: introgare auguſtus cepit. Utrū nā iſtos apl̄os hr̄et aliqua imagīe expꝛeſſos: ut ex pictura diſceret hos eſſe quos reuelatio docuerat. Tūc ſāctus ſilueſter miſſo diacono imagines apl̄oꝛuꝫ exhiberi ꝑcepit. Quos īpatoꝛ aſpiciens: ingēti clamoꝛe cepit dicere: ipōs eē quos uiderat: nec debere iā differre oſtēſioneꝫ piſcine: quā iſtos ꝓmiſiſſe ſue ſaluti ꝯmemoꝛabat. Tūc ſāctus ſilueſter dixit. Audi me rex: ⁊ ſalutis tue piſcinā neceſſariā hoc oꝛdine regre: ut pꝛius credas xp̄m filiū dei: ideo de celo ueniſſe: ⁊ int̄ hoīes ꝯuerſatū eē: ut iſtā piſcinā credētibꝰ manifeſtaret. Piſcia ergo hec oīs aqua eſt: ſiue maris ſiue fontiū: ſiue fluminū. Tāta ē ergo uirtus noīs dn̄i: ut ad īuocatōeꝫ eiꝰ peccata uniuerſa abluat: ⁊ ſalutē cōferat quā fides poſtulātis expoſcit. Sꝫ ut manifeſtet̄ tibi rex ita eſſe: ꝯfitere mō ꝑ ignorantiā te errorē paſſū: ꝙ xp̄ianis ꝑſecutionē īduxeris: ⁊ ip̄m eē ſaluatoꝛē coꝛpoꝝ ⁊ aīaꝝ nō ſolū loquēdo ſꝫ credēdo pronūcia. Et dū hoc dixeris īgredere thermas palatij tui: ut dū tu itus in caloꝛe fueris: ego foꝛis myſteriū xp̄i inuocē in piſcinā: ⁊ egreſſuꝫ te a caloꝛe: aqua ſanctificata ſuſcipiat: credentem patrē ⁊ filiuꝫ et ſpiritum ſanctum. **Lectio ſexta.**

Tunc ꝯſtantinus īpatoꝛ dixit. Conſtat oēs cultoꝛes hoiuꝫ iani ſupſtitiōe deficere: nec poſſe ibi diuinitatis gliam īuenire: ubi mendax aſſertio deū dic̄ eſſe quē fec̄. Nā ſi īuiſibilis iſte ē q̄ īuocatus hanc uirtutē aquis concedit: ut peccata aīarū abluat ⁊ coꝛpoꝛibus conferat medicinā: conſtat hūc eſſe uerum deuꝫ: cuius apoſtoli me uiſitare dignati ſunt ⁊ hoc monere: ut unum deū credaꝫ ſaluatoꝛē meū. Tunc indixit ſanctus ſilueſter biduanū ieiuniū omni eccleſie. i. ſexta feria ⁊ ſabbato: oꝛonibus inſiſtens cuꝫ ōī clero: pꝛeſbyteris ⁊ diaconibus uacās: ipſūqꝫ ſecū auguſtū ieiunantē mōitis inſtruens: ꝯſtantia erigens fide certiſſimuꝫ reddens. Veſpe itaqꝫ diei ſabbati iubet lauacruꝫ coloꝛis ſui ī palatio latanēſi auguſtū īgredi. Quo igreſſo ad bn̄dictiōeꝫ fontis acceſſit. Benedicto itaqꝫ fōte auguſtus ingreditur. Quem ſilueſter cum chꝛiſmate ſancto perfunderet: interrogat ſi ex toto coꝛde crederet ī p̄reꝫ ⁊ filium ⁊ ſpiritum ſanctū. Qui cū credere ſe clara uoce diceret: ⁊ ſe pōpaſ diaboli toto corde contennere: merſit manu ſua confitētis auguſti in piſcina poſiti totum coꝛpꝰ ſilueſter dicens. Qui mundaſti in ioꝛdane lepꝛam naamam ſyri: ⁊ cecinati oculos aperuiſti: ⁊ paulo per baptiſmū oculos quos amiſerat reddidiſti: ⁊ feciſti nobis ex perſecutoꝛe doctoꝛeꝫ: tu emunda hunc ſeruū tuum terrenoꝛum pꝛincipeꝫ conſtantinū: ut ſicut aīaꝫ eius ab ōī ſtercoꝛe peccati mundaſti: ita coꝛpus eiꝰ ab ōī lepꝛa elephantie ablue: ut ex ꝑſeq̄nte credentē ⁊ defenſoꝛē ſe hr̄e uirum hunc tua ſācta catholica eccl̄ia gloriet̄. ꝑ dn̄m noſtrum ieſum chriſtum filiũ tuũ: qui tecum ⁊ cum ſpiritu ſancto uiuit ⁊ regnat: per omnia ſecula ſeculoꝝ. Lectio ſeptia

Cum igitur beatus ſilueſter cõpleſſet oratione̅: omneſqꝫ ſimul reſpondiſſent ame̅: ſubito quaſi fulgur ⁊ lux intolerabilis per dimidiã fere horã emicuit: que omniũ ⁊ mentes exterruit: ⁊ aſpectus obtexit. Et ecce ſonus in aqua quaſi ſartaginis ſtridentis: uelut piſciũ ingentium cruſtis: totam illam piſcinaꝫ fontis oſtendit repletam. De qua mundus exurgens conſtantinus chriſtum ſe uidiſſe confeſſus eſt. Et indutus eſt ueſtibus cãdidis. Pria igit̃ die baptiſmatis ſui hãc legem dedit: chriſtum deum eſſe uerum: qui ſe mundaſſet a lepre periculo: ⁊ hũc debere coli ab omni orbe romano. Secunda die dedit legem: ut qui chriſtum blaſphemare probatus fuerit puniret̃. Tertia die promulgauit hanc legem: ut qui chriſtiano feciſſet iniuriam omniuꝫ bonorum ſuorum facultatem dimidiaꝫ amitteret. Quarta die priuilegium eccleſie romane pontifici contulit: ut in toto orbe romano ſacerdotes ita hunc caput habeant: ſicut omnes iudices rege̅. Quĩta die ut in quocunqꝫ loco fuerit fabricata eccleſia: conſecrationis ſue hanc uirtutem obtineat: ut quicunqꝫ reus ad eam confugerit: defenſetur. Sexta die ut nulli intra muros cuiuſqꝫ ciuitatis habeant licentiam eccleſiam conſtruendi: niſi ex conſenſu preſentis epiſcopi: que̅ apoſtolice ſedis probaſſet antiſtes. Septima die omniũ poſſeſſionũ regaliuꝫ decias: manu iudiciaria exigi: ⁊ ad edificatione̅ eccleſiaruꝫ dari. Octaua die proceſſit albis depoſitis totus mundus ⁊ ſanus. Et ueniens ad confeſſionem petri apoſtoli ablato dyademate capitis ſui: totũ ſe plenum proijciens in faciem: tantas illic lachrymas effudit ut omia illa inſignia ueſtis purpuree infunderentur. Dans uoces inter amaras lachrymas: quibus ſe erraſſe ⁊ peccaſſe: reum ſe eſſe de perſecutione chriſtianorum cõmemorans: ⁊ nõ eſſe dignum eius limina contingere: cuꝫ ingenti gemitu exclamabat. Quot ibi lachryme ab omni populo fuſe ſint. quis hoc memorare ſufficiat. Lectio octaua.

Erat autem tale gaudiuꝫ flentibus plene: quale ſolet eſſe in caris mortuis ſuſcitatis: aut in his qui uicinos de̅tes leonum euadere potuerunt. Uerum quoniam de his longum eſt enarrare: dicamus quid fecerit. Prima hac die proceſſionis ſue exuens ſe chlamydem: ⁊ accipiens bidentem terram primus aperuit: ad fundamenta baſilice conſtruenda. Deinde ĩ numerum duodeciꝫ apoſtolorum duodecim cophinos plenos: ſuis humeris ſuppoſitos: baiulans de eo loco ubi fundamenta baſilice apoſtoloruꝫ erãt fundanda: ⁊ ita gaudens ⁊ exultãs in caruca ſua cum epiſcopo ſedens ad palatiũ redijt. Altera uero die ſimili modo intra palatium ſuum lateranenſe baſilicam fabricare cepit: dans talem legem que in his uerbis concluditur. Sit omnibus notum nos ita chriſti cultores effectos: ut intra palatium noſtrum tẽpluꝫ huius nominis conſtruamus: in quo populus chriſtianus una nobiſcum conueniens: deitati eius gratias referamꝰ. Hac itaqꝫ lege data conſtituit: ut ſi quis pauper chriſtianus fieri aut baptizari noluiſſet: de facultatibus regis ueſtimenta candida: ⁊ .xxx. ſolidos de archa regis acciperet: qui palatiũ epiſcopi detuliſſet. Factum eſt autem hoc ne cupiditas imparet fallacie: ⁊ non credentibus uel tentãtibus iſta dona proficerent. Tanta aute̅ eodem anno credidit multitudo: ut uirorum numerus baptizatorum ad ſeptem milia tenderetur: excepta mulierum ⁊ infantium populoſitate. Lectio nona.

Quoniam glorioſus ſilueſter antiſtes quotidianis ieiunijs aſſiduiſqꝫ uigiliis ſuum in domini ſeruitute macerans corpus: uite in eo ſemper merita cumulabantur. Cum iam omnipotens deus eius labori: illiuſqꝫ magno certamini pennem gloriam tribuere decreuiſſet: appropiquãte uite eius termio moleſtiaqꝫ corporis ſuperueniente:cum uideret ſe relicto pondere carnis: ad purū etheris euocari fulgorem:conuocatis omnibus ſacerdotibus:cunctiſqꝫ leuitis: omnemqꝫ clerum excelſi nominis: inuocationē ſanctorūqꝫ benedicens apoſtolorū oſculatuſqꝫ ſingulos:taliter allocutus eſt. Jā me filij cariſſimi etas ꝯpellit ad tranſitū: iā origiariā ad ius ſuū reuocat t̄ra ꝑticulā. Hec eſt eim hereditas dn̄i:ut refert ꝓpheta:cū dederit dilectis ſuis ſōnuz. Añ oīa ampliſſimā in uobis oīb⁹ caritatē cōmendo:in qua oiuz uirtutū bona conſiſtunt. Cōmēdo eccl'iam dn̄i apl'icis fūdatam doctrinis:q̄ ſemꝑ ur̄is exhortationibus:ur̄iſqꝫ monitis:de die in diē ſc̄tis ꝓficiat icremētis. Et ne lupus gregē dn̄icū inuadat:dn̄icūqꝫ in terra triticū: ne inimicus ſupſeminet zizania:ſemꝑ eſtote ſolliciti. Qui dū iſta ⁊ alia plura ꝑ̄dicaret:flētibus oīb⁹ q aderāt atqꝫ pſallētibus: inter diuia colloqa:ſpiritū celo reddidit: ethereaſqꝫ lucidiſſimas manſiōes angelicis deportatus officijs:ſine fine poſſeſſurus intrauit:lucemqꝫ ſecl'i noſtri ſuperna habitatiōe cōmutauit. Quicūqꝫ ibi pat̄ aduenit:diabolicis erroribus liberatū clamitabat ab eo filium. Quecūqꝫ mater filiam. Et in tanta multitudine hominum non ſolum romane ampliſſime urbis:ſꝫ etiam uicinarum urbium que illic cōuenerant:nullus inuentus eſt:qui beneficiis illius nō fuiſſet adiutus. Et quoniam ille cū hynidicis angeloꝝ agmibus:ſanctoꝝqꝫ choris:celeſti letat̄ in gloria: letemur ⁊ nos in t̄ris poſiti:eius gloriā celebrantes. Sepultus itaqꝫ eſt cuz omni reuerentia: multiſqꝫ aromatib⁹ ī cimiterio priſcille:uia ſallaria ab urbe miliario tertio.pridie calēdas ianuarij. Regnāte domino nr̄o ieſu chriſto:q uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorum amen.

Si feſtum ſancti ſilueſtri in dominica uenerit:agitur de feſto cum cōme. de dn̄ica ad mag. ⁊ b. ⁊ ultima lectōe. Jn uig. octe nati. dn̄i ad ueſpas aꝛ. O mirabile cōmertium. Cū reliqs de laudib⁹. pſal. de ſancta maria. Capitulum.

Apparuit gr̄a dei ſaluatoris nr̄i oībus hoīnib⁹ erudiēs nos:ut abnegātes ipietatē ⁊ ſecularia d̄ſideria:ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie uiuamus in hoc ſeculo.

hym. Chriſte redēptor. ℣. Uerbū caro fc̄m eſt all'a. ℟. Et h̄itabit ī nobis all'a. Ad mag. añt. Propter nimiā caritatē ſuaz qua dilexit nos deus:filiū ſuū miſit in ſilitudinem carnis peccati:alleluia. Oratio.

Deus qui ſalutiſ eterne beate marie uirginitate fecūda hūano generi ꝑmia ꝑ̄ſtitiſti tribue q̄s:ut ip̄am ꝓ nobis intc̄edere ſentiam⁹:ꝑ quā meruim⁹ auctorē uite ſuſcipe:dn̄m nr̄m ieſū xp̄m filium tuū. Qui tecū. Et nulla fit cōmemoratio

Ad matuti. iuita. Chriſtus natus ē nobis. uenite adorem⁹. ps. Uenite. hy. Chriſte redēptor. Jn primo noct. añt. Dn̄s dixit ad me filius meus es tu:ego hodie genui te. ps. Quare fre. aꝛ. Jn ſole poſuit tabernaculū ſuū: ⁊ ipſe tanq̄ꝫ ſpōſus ꝓcedēs de thalamo ſuo. ps. Celi enar. aꝛ. Eleuamini porte eternales: ⁊ itroibit rex glorie. ps. Dn̄i eſt terra. ℣. Tāq̄ꝫ ſpōſus. ℟. Dn̄s ꝓcedens de thalamo ſuo

Sermo ſancti auguſtini leonis pape.

Lectio prima.

Heſtiuitatiſ hodierne dilectiſſimi:uerus uenerator eſt ⁊ pius cultor:qui nec de incarnatione domini aliquid falſū:nec de deitate aliquid ſentit indignū. Paris eim periculi malum eſt:ſi illi aut nature noſtre ueritaſ:aut paterne gl'ie negatur equalitas. Cum ergo ad intelligēdū ſacr̄ꝫ natiuitatis chriſti:qua de matre uirgine eſt ortus accedimus:abigatur ꝓcul terrenarum caligo rationum: ⁊ ab illuminate fidei oculis. mundane ſapientie fumus abſcedat . Diuina eſt eim auctoritas cui credimus: diuina eſt doctria quā ſequimur. quoniam ſiue legis teſtificationi:ſiue oraculis prophetarum:ſiue euangelice tube interiorem admoueam⁹ auditum:uerum eſt qꝺ̄ beatus ioannes ſp̄u ſc̄to plen⁹ itonuit. Jn principio erat uerbū: ⁊ ꝟbū erat apꝺ̄ deū: ⁊ ꝺ̄s erat uerbū. Hoc erat ī principio apud deū. Oia per ipſum facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factū eſt nihil. Et ſil'r uerꝫ ē qꝺ̄ idē ꝑ̄dicator adiec

Verbum caro factum eſt: ⁊ habitauit in nobis: Et uidimus gloriam eius: gloriã quaſi unigeniti a patre.

℟. Ecce agnus dei qui tollit peccata mũdi: ecce qui poſt me uenit ante me factus ē. Cui⁹ nõ ſum dignus corrigiam calciamenti ſoluere. ℣. Qui de terra ē de terra loquitur: qui de celo uenit ſuper omnes eſt. Cuius.

Lectio ſecunda.

In utraqꝫ ergo natura idẽ eſt dĩ filius nr̃a ſuſcipiẽs ⁊ ꝓpria ñ amittẽs. In hoie hoiez renouãs: in ſe icõmutabilis ꝑſeuerãs. Deitas eim̃ q̃ illi cũ pr̃e cõmunis eſt: nullum detrimentũ õipotẽtis ſubijt: nec dĩ formã ſerui forma uiolauit: qꝛ ſũma ⁊ ſempit̃na eẽntia que ſe ad humani generis iclinauit ſalutẽ: nos qdem in ſuã gloriam trãſtulit: ſed qđ erat eẽ nõ deſijt. Vñ cũ unigenitus dei minorem ſe pr̃e ꝯfiteret̃: cui ſe dic̃ equalẽ: ueritatis in ſe formã utriuſqꝫ demõſtrat: ut ⁊ hũanã ꝓbet iparilitas: ⁊ diuinã declaret equalitas. Maieſtati igit̃ filij dei corporea natiuitas nihil abſtulit: nihil cõtulit: qꝛ ſubã incõmutabilis: nec minui potuit nec augeri. Quod eim̃ uerbũ caro factũ ē: non hoc ſignificat ꝙ in carnem ſit dei natura mutata: ſed ꝙ a uerbo in unitatez ꝑſone ſit caro ſuſcepta. In cui⁹ utiqꝫ noie hõ totus accipit̃: cũ quo intra uirginis uiſcera ſãcto ſpiritu fecũdata ⁊ nunquaz uirginitate caritura: tã iſeparabilit̃ dei fili⁹ ē unicus: ut q erat intẽporalit̃ de eẽntia patris genitus: ipẽ ſit tp̃alit̃ de ut̃o uirginis natus. Aliter eim̃ ab et̃ne mortis uiculis ñ poteram⁹ abſolui: niſi in nr̃is fieret hũil': qui in ſuis ꝑmanebat õipotẽs. Naſcens igiturqꝫ dñs ieſus chriſtus hõ uerus: qui nũquã eẽ deſtitit uerus deus: noue creature i ſe fecit exordiũ: ⁊ in ort⁹ ſui forma dedit hũano generi ſpũale principiũ: ut ad carnalis generatõis abolẽda ꝯtagia eſſet regenerãdis origo ſine ſemie criminis. De qbus dĩ. Qui non ex ſãguinib⁹ neqꝫ ex uolũtate uiri: neqꝫ ex uoluntate carnis: ſed ex deo nati ſũt. ℟. Dies ſãctificatus illuxit nobis: uenite gẽtes ⁊ adorate dominũ. Quia hodie deſcendit lux magna in terris. ℣. Hec dies quã fecit dñs exultemus ⁊ letemur in ea. Quia.

Lectio tertia.

Que hoc ſacm̃ mens ꝯprehẽdere: que hãc gratiã ualeat ligua narrare? Redit i inocentiã ũgtas: ⁊ i nouitatẽ uetuſtas. In adoptionẽ ueniũt alieni: ⁊ i hereditatẽ igrediũtur extranei. De ipſis iuſti. de auaris benigni. de incõtinẽtibus caſti. de terrenis icipiũt eẽ celeſtes. Que aũt eſt iſta mutatio: niſi dextere excelſi? Qm̃ filius dei uẽit ſoluere opa diaboli: ⁊ ita ſe nobis noſqꝫ iſeruit ſibi: ut dei ad hũana deſcẽſio: fieret homis ad diuia ꝓuectio. In hac aũt dilectiſſimi miſericordia dei: cuius erga nos magnitudinẽ explicare uõ poſſumus: multa ſollicitudie precauendum eſt chriſtianis: ne diabolicis iterũ capiãtur iſidijs: ⁊ eiſdẽ rurſum quibus renũciauerunt erroribus iplicẽtur. Nõ eim̃ deſinit hoſtis antiquus: trãſfigurans ſe in angelum lucis: deceptõuz laqueos ubiqꝫ pretendere: ⁊ ut quoquo modo fidem credentiũ corrumpat inſtare. Nouit cui adhibeat eſt⁹ cupiditatis: cui illecebras gule ingerat. cui apponat incitamenta luxurie. cui infundat uirus inuidie. Nouit quez merore conturbet: quẽ fallat gaudio: quẽ metu oppriat: quẽ admiratione ſeducat. Omniũ diſcutit ꝯſuetudinez: uentillat curas: ſcrutatur affectus: ⁊ ibi cauſas querit nocẽdi: ubi quẽqꝫ uiderit ſtudioſius occupari. Habet eteim̃ multos ex eis quos tenacius obligauit aptos artibus ſuis: quorũ ad alienos decipiendos ⁊ ingenijs utatur ⁊ linguis. ℟. Benedictus qui uenit in nomie domini: deus dñs ⁊ illuxit nobis. Allã. alleluia. ℣. Hec dies quã fecit domĩus: exultemus ⁊ letemur i ea. Alleluia. In ſecundo nocturno anti. Specioſus forma pre filiĩs hominum: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. pſal. Eructa. añt. Homo natus eſt in ea: ⁊ ipſe fundauit eã altiſſimus. pſalmus. Funda. anti. Exultabunt omnĩa ligna ſiluarum ante faciem domini: quoniam uenit. pſalmus. Cantate. j. ℣. Specioſus forma pre filijs hominum. ℟. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis.

Lectio quarta.

PEr iſtos remedia egritudinuꝫ: indicia fatorū: placatiōes demonū: et depulſiōes ꝓmittūt umbraꝝ. Addūt ſe ⁊ illi q totā hūane uite ꝯditionē de ſtellarum pendere effectibꝰ mentiūtur. Et qđ eſt aut diuie uolūtatis: aut nr̄e: indeclinabiliū dicūt eſſe fatorū. Que tñ ut cumlatius noceāt: ſpōdent ſe poſſe mutari ſi illꝭ que aduerſant ſideribꝰ ſupplicent. Vñ cōmentū impiū ſua rōne deſtruit: qꝛ ſi ꝑdicta nō ꝑmanēt: ñ ſūt aſtra ueneranda. De talibꝰ iſtitutis ēt illa generat īpietas: ut ſol inchoatiōe diuie lucis exurgēs: a qbuſdā inſipiētioribꝰ de locis eminētioribus adoret. Qđ ñnulli ēt chriſtiani adeo ſe religioſe facere putāt: ut priuſqꝫ ad beati petri apli baſilicam: q̄ uni deo uiuo et uero ē dedicata ꝑueniāt: ſuꝑatis gradibꝰ ad ſuggeſtū ſuꝑioris arcis aſcēdit: cōuerſo corpore ad naſcentē ſe ſolē reflectant: ⁊ curuatis ceruicibꝰ in honorē ſe ſplēdide urbis iclinauit. Qđ fieri parti ignorātie uitio: partiꝫ paganitatis ſpū: multū tabeſcimꝰ ⁊ dolemꝰ. Quia ⁊ ſi qdā forte creatorē potius pulchri lumis: qꝫ ipm lumē qđ ē creatura uenerātur: abſtinēdū tñ eſt ab ipſa ſpē huiꝰ officij: quā cū nr̄is iueīt: q deoꝝ cultū reliqt. Nōne hāc ſecū parte opiniōis uetuſte tanqꝫ ꝓbabilē retētabit: quā chriſtiāis ⁊ ipijs uiderit eē cōeꝫ.

℞. Cōgratulamini mihi oēs q diligitis dñm. Quia cuꝫ eſſem paruula placui altiſſimo: ⁊ de meis uiſceribus genui deū ⁊ hoīem. ℣. Beatam me dicent oēs generatiōes: qꝛ ancillā hūilem reſpexit deus. Quia.

Lectio quinta.

ABijciat ergo a ꝯſuetudine fideliuꝫ damnāda ꝑuerſitas: nec honor uni deo debitus: eoꝝ ritibꝰ q creaturis ſeruiunt miſceat. Dic̄ eīꝫ ſcriptura diuia. Dominū deū tuū adorabiſ: ⁊ illi ſoli ſeruies. Et beatꝰ iob. hō ſine querela ut ait dñs: ⁊ ꝯtinēs ſe ab ōi re mala. Nūqd uidi iqt ſolē cū fulgeret: ⁊ lunā incedentē clare: ⁊ letatū eſt i abſcōdito cor meū: oſculatus ſum manū meā: que ē iniqtas maxia: et negatio ꝯtra deū altiſſimū. Quid eſt aūt ſol uel qđ eſt luna: niſi uiſibilis creature ⁊ corporee lucis incremēta: Quoꝝ unū maioris claritatis: aliud mīoris eſt luminis. Sicut alia diurna: alia nocturna ſūt tēpora: ita diuerſas i lumiaribus qualitates creator iſtituit. Cū tñ prius qꝫ hec fierēt: ⁊ dies ſine ſolis officio: ⁊ noctes ſine lune myſterio preceſſiſſent. Sed condebātur iſta ad faciendi hominis utilitatē: ut rationabile animal: nec i diſtinctione menſiuꝫ: nec in recurſu annorum: nec in diminutione temporum falleretur: cum per inequaliū horarum: īpares moras: ⁊ diſſimilliū ortuuꝫ ſigna manifeſta ⁊ annos ſol concluderet: ⁊ menſes luna renouaret. Quarto nanqꝫ ut legimus die dixit deus. Fiant luminaria in firmamēto celi: ⁊ luceant ſuper terram: ⁊ diuidant inter diem ⁊ noctem: ⁊ ſint in ſigna ⁊ tēpora: ⁊ in dies ⁊ in annos: ⁊ ſint in firmamēto celi: ⁊ luceant ſuper terram.

℞. Cōfirmatū ē cor uirginis in quo diuia myſteria angelo nūciāte ꝯcepit. tunc forma ꝑ filijs hominū caſtis ſuſcepit uiſceribꝰ. Et bñdicta in eternū deū nobis ꝓtulit ⁊ hoīem. ℣. Domus pudici pectoris tēplū repēte ſit dei: intacta neſciens uirū uerbo concepit filiū. Et.

Lectio ſexta.

EXpergiſcere o homo: ⁊ dignitateꝫ tue agnoſce nature. Recordare te factum ad imaginē dei: que ⁊ ſi in adam corrupta: in chriſto tamen eſt reformata. Vtere quomodo utendū eſt uiſibilibus creaturis: ſicut uteris terra. mari. celo. aere. fontibus: atqꝫ fluminibuſ. ⁊ quicquid in eis pulchrū atqꝫ mirabile eſt refer ad laudem ⁊ gloriam conditoris. Noli eſſe deditus ei lumini: quo uolucres ⁊ ſerpētes: quo beſtie ⁊ pecudes: quo muſce delectantur ⁊ uermes. Lucem corpoream ſenſu tange corporeo: ⁊ toto mentis affectu. Illud lumen uerum amplectere: qđ illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum. Et de quo dicit propheta. Accedite ad euꝫ ⁊ illuminamini: ⁊ uultus ueſtri nō erubeſcent. Si eīm tēplum dei ſumꝰ: ⁊ ſpūs dei hītat in nobis plus eſt qđ fidelis qſqꝫ ĩ ſuo hꝫ aĩo: qꝫ ꝙ miraẽ ĩ celo. Nõ utiqꝫ uobis dilectiſſimi hoc ãt ĩdicim⁹ aut ſuadem⁹: ut ꝺſpiciatis opa dei: aut ꝯtrariũ aliqd fidei uṙe ĩ his q̃ bonus bona ꝯdidit eſtimetis: ſꝫ ut omni creaturarũ ſpe: ꝛ uniuerſo mũdi hui⁹ oꝛnatu rõnabiliṫ ꝛ tẽpanter utami. Que eĩm uideñ ſicut aĩt apl's tp̃alia ſũt: q̃ autẽ nõ uidenṫ etña ſũt. Uñ qꝛ ad pñtia ſim⁹ nati: ad futura ãt renati: ñ tp̃alibus hõis deditĩ: ſed eternis ſim⁹ intẽti. Et ut ſpem nr̃am poſſim⁹ ꝓpius ĩtueri ĩ ipſo ſacramẽto natalis dñi: cogitemus qd nature nr̃e gr̃a diuina ꝯtulerit. Audiam⁹ apl'm dicẽtez. Moꝛtui eiꝫ eſtis: ꝛ uita ueſtra abſcõdita ẽ cũ chriſto in deo. Cũ eĩm chriſtus apparuerit uita ur̃a: tũc ꝛ uos cum ipſo apparebitis ĩ gloꝛia. Qui uiuit ꝛ regnat cũ pr̃e ꝛ ſpiritu ſcto ĩ ſecl'a ſeculoꝝ. amẽ.

℟. Beata ꝛ uenerabilis uirgo que ſine tactu pudoris inuẽta ẽ mater ſaluatoris: Jacebat in preſepio ꝛ fulgebat in celo. ℣. Dñe audiui auditũ tuũ et timui: cõſideraui opa tua et expaui. in medio duorũ aĩalium. Jacebat. In tertio noct. aꝛ. In principio et añ ſecula deus erat uerbũ: ꝛ ipe natus ẽ hodie ſaluator mũdi. ps. Dñs reg. exul. aꝛ. Añ luciferũ genitus ꝛ ante ſecula dñs ſaluator nr̃ hodie naſci dignatus ẽ. pſal. Canta. ij. aꝛ. Nato dño angelorũ choꝛ⁹ canebat dicẽs: ſalus ꝺo nr̃o ſedẽti ſup throno ꝛ agno. pſal. Dñs iraſ. ℣. Notum fecit dñs all'a. ℟. Salutare ſuũ: all'a. Secundũ lucã.

In illo tp̃e poſtq̃ꝫ ꝯſumati ſũt dies octo: ut circũcidereẽ puer: uocatuꝫ eſt nomẽ eius ieſus. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. lectio ſeptima.

Quid ẽ aũt hoc fr̃es cariſſimi: ꝙ octaua die circũcidiẽ puero: Ille puer q erat uerbũ ĩ pricipio apud pr̃em: ꝛ de⁹ erat uerbũ: hoc erat ĩ pricipio apꝺ deuꝫ. Oĩa p ipꝫ facta ſt: ꝛ ſine ipo fcm ẽ nihil. Qđ factum eſt ĩ ipſo uita erat: ꝛ uita erat lux hoĩuꝫ: ꝛ lux ĩ tenebꝛis lucet. Quid ẽ hoc ut octauo die circũcidereẽ puer: qđ alibi ꝑtermiſi cũ uerus eẽt ꝺs: ꝛ erat ſep apꝺ patrẽ: ita uerus homo propter nos ꝛ uerã carnẽ ſuſcepit propter ſalutez noſtram. Et ita erat xp̃s dñs in duab⁹ ſbſtãtiis. i. in ſub̃a dei ꝛ ĩ ſub̃a hoĩs abſqꝫ peccato. Sꝫ ĩ pria. i. in ſub̃a dei ſecũdũ naturã: in alia aũt. i. hoĩs ſub̃a: ꝓpṫ nos erat. Sed nũc una perſona eſt chriſtus ieſus in trinitate: qm̃ caro eius non uidit coꝛruptionẽ. Et hõ eius quẽ ꝓ noſtra ſuſcepit redẽptione in dño aſſũptus eſt. Et in ea pᵗe ex ſub̃a qua erat ꝺs: nullo ĩpedimẽto aut ꝺtrimẽto ꝺitas aut poteſtas poṫat ĩpediri: ſed fulſit ĩ celo ꝛ in terra ꝛ quocũqꝫ uoluit. ℟. Cõtinet in gremio celũ ꝛ terraꝫ qꝫ regentẽ uirgo dei genitrix. ꝓceres comitantur herilem. Per quos orbis ouans chriſto ſub pricipe pollet. ℣. Uirgo dei genitrix quẽ totus nõ capit orbis: in tua ſe clauſit uiſcera factus homo. Per quos. Lectio octaua.

In ea uero parte qua uerus homo erat: ea que ſunt hominis propter nos ſuſcepit: ſed abſqꝫ peccato. Quoniã ex uiri ſemine non ſuſcepit carneꝫ: ſꝫ uirtuteꝫ ſpiritus ſancti: uirgo concepit ꝛ peperit filiuꝫ ſuũ primogenitũ. Et ideo primogenituſ appellatur: quia ineffabiliter ante ſecula ꝛ omnẽ creaturã: ſiue in celo ſiue in terra: principatum ſiue principiuꝫ obtinet. Sed in ea ſubſtãtia qua erat homo ſicut diximus: in ea parte circũciſus eſt. Et infans ieſus ꝛ puer uocatus eſt: et creſcens: ꝛ gratia dei erat cum illo. Et a parentibus ducitur ad templum ꝛ purificatur ſecundũ legem moyſi: ꝛ a ſymeone qui erat ꝓpheta bñdicitur: ꝛ accipiẽ ĩ maĩbus ille qui erat inuiſibilis: ꝛ palpatur impalpabilis: qui erat redẽptur⁹ iſrl'. id eſt omnes ſanctos qui crediderant in illo. Et anna prophetiſſa filia phanuel: de illo prophetizat omnia que uentura ſunt ei in ieruſalem. Si dicat aliquis circũciſus eſt chriſtus ꝛ purificatus eſt in tẽplo ſecundum legem moyſi: Reſpondebimus: quoniaꝫ non uenit Jeſus ſolueẽ legem: ſed adimplere: ut non eſſet diſſiliſ patribus: id eſt abꝛae ꝛ iſaac ꝛ iacob: ex quoꝛum progenie erat ſecũdum carnẽ: ut ñ excuſarẽt iudei ꝛ dicerent. diſſimilis es patribus: ideo uolumus credere ĩ te.

Sed qđ fecerunt illi in carne: ille fecit in ſpiritu. ℟. Neſciens mater uirgo uirum peperit ſine dolore: Saluatorē ſeculoꝝ: ipſum regē angelorum: ſola uirgo lactabat ubere de celo pleno. ℣. Domus pudici pectoris templuȝ repente fit dei: intacta neſciens uirum uerbo concepit filium. Saluatorem. Lectio nona.

Circūciſio enim chriſti quid eſt: niſi caſtitas noſtra: qua deus delectat̄ in nouiſſimis tēporibus? Quoniā in primo ſeculo preceptū eſt. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram. Et cū ipleta eſt: ⁊ nunc precipitur ut qui habent uxores ſint tanq̄ȝ non habentes. Et ſunt eunuchi qui ſeipſos caſtrauerunt propter regnum celorū. Qui poteſt capere capiat. Ac ſi dixiſſet alijs uerbis. Qui nō poteſt capere: ⁊ ſeipſuȝ caſtrare uoluerit: regnum celorū non poſſidebit. Et nos itaq̄ȝ oportet circūcidi non in carne ſed in ſpiritu: ⁊ preputiū noſtrū id eſt uitiū ōe a nobis abſcidi: ut ſimus ſācti ⁊ imaculati in medio nationis praue ⁊ peruerſe: inter quos luceamus ſicut luminaria in mundo: uerbum uite ꝯtinuentes. Chriſtus autem ſicut ſuſcepit pro nobis mortem: ita circūciſionem nō reſpuit: ut nos ſpiritu circūcideremur: quoniā circūciſione cordis delectatur: ſicut propheta dicit. In nouiſſimis diebus circūcidet dominus cor tuū ⁊ aīam tuā. Et iterū. Circūcidite corda ueſtra ⁊ nō corpora. Hec eſt eīm circūciſio cordis: ut deponamus ueterem hominē cum actibus eius: qui corrūpitur ſecundum deſideria erroris. Et deponētes omnē iraȝ ⁊ blaſphemiā: ⁊ fornicationē ⁊ imundiciā: ⁊ auariciam ⁊ cupiditatē que eſt idoloꝝ ſeruitus: ⁊ cetera his ſimilia: ⁊ iduamus nouū hominem .i. chriſtū qui renouabitur de die in diem .i. mandata eius cuſtodiamus: ⁊ ſicut ille ambulauit: ita ābulare debemꝰ. Sicut dicit ioannes apoſtolus. Qui dic̄ ſe chriſti eſſe debet ſicut ille ambulauit: ita ambulare. Lege euangelium: ⁊ inuenies quomō ambulauit: ⁊ tu fac ſimiliter. Ad laudes ⁊ per horas añt. O admirabile cōmertiū creator generis humani aīatū corpus ſumens: de uirgine naſci dignatus eſt: ⁊ ꝓcedens hō ſine ſemine: largitus eſt nobis ſuaȝ deitatem. Ps. Dñs reg. Cum reliq̄s antī. Quādo natus es ineffabiliter ex uirgine: tūc implete ſunt ſcripture ſicut pluuia in uellus deſcendiſti: ut ſaluū faceres genus humanum: te laudamus deus noſter. Añ. Rubrū queȝ uiderat moyſes incōbuſtum: conſeruatam agnouimus tuam laudabilem uirginitatē: dei genitrix intercede pro nobis. Añ. Germinauit radix ieſſe: orta eſt ſtella ex iacob: uirgo peperit ſaluatorem: te laudamus deus noſter. Añ. Ecce maria genuit nobis ſaluatorem: queȝ ioannes uidēs exclamauit dicens: ecce agnus dei: ecce q̄ tollit peccata mūdi: allā. Capitulū. Apparuit gratia. ℣. Verbum caro factum eſt: alleluia. ℟. Et habitauit in nobis: allā. Ad b. Mirabile myſterium declaratur hodie. innouantur nature: deus homo factus ē. id qđ fuit permāſit: ⁊ qđ nō erat aſſumpſit. nō cōmixtionē paſſus neq̄ȝ diuiſionem. Oratio. Deus qui ſalutis. Ad tertiam capitulum. Apparuit gratia. R̄ſoria b. ⁊ ℣. dicuntur de nati. dñi. Ad ſextā ⁊ nonā capitula dicūtur ſicut in nati. dñi ad ueſperas añt. O admirabile. Cū reliquis pſal. de ſancta maria capituluȝ. Apparuit gratia. ℣. Notum fecit dñs allā. ℟. Salutare ſuū: allā. Ad mag. añt. Magnum hereditatis myſterium: templum dei factus eſt uterus neſciens uirum: non eſt pollutus ex ea carne aſſumens: omnes gentes uenient dicentes gloria tibi domine. Oratio. Deus qui ſalutis. Pro ſancto ſtephano añt. Stephanus autē plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat ſigna magna in populo. ℣. Stephanus uidit celos apertos. ℟. Vidit ⁊ introiuit. .b. homo cui celi patebit. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: qui primitias martyruȝ in beati leuite ſtephani ſanguine dedicaſti: tribue queſumus: ut pro nobis interceſſor exiſtat: q̄ pro ſuis etiam proſecutoribus exorauit dominū noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecū uiuit ⁊ regnat. De alijs uero octauis nihil fit. In octa. ſancti ſtephani: omnia dicūtur ſicut in feſto. ꝑter orationeȝ que dicitur. Omnipotēs ſēpit̄ne deus. Et ſit cõmemoratio de alijs octauis. Ad ueſpas aꝛ. Lapidauerũt ſtephanũ. Cum reliquis pſal. de uno martyre cap. Qui timet deuꝫ. Hym Exultet ce. ℣. Ualde honorandus ē beatus ioannes. ℞. Qui ſupra pectus dñi in cena recubuit. Ad mag. añt. Iſte ē ioannes qui ſupꝛa pectus dñi in cena recubuit: beatus apoſtolus cui reuelata ſũt ſecreta celeſtia. Oratio. Eccleſiam. Poſtea ſit cõmemoratio de ſãcto ſtephano anti. Sepelierunt ſtephanũ uiri timorati: ⁊ fecerunt planctũ magnũ ſuꝑ eũ. ℣. Stephanus uidit celos apertos. ℞. Uidit ⁊ introiuit: beatus hõ cui celi pate. Oꝛo. Omnipotēs ſēpitꝰne. Deide ſit cõme. de inocētibꝰ. In oct. ſcti ioãnis. oia dr̃r ꝑ ordinē ſic̃ in feſto eiꝰ. Et ſit cõme. de inocētibꝰ. ad ueſpas aꝛ. Ualde honorãdus ē. Cũ rel. pſal. de aplis. Cap. Uidi ſupꝛa. hy. Sctoꝝ merit. ℣. Sb trono dei oēs ſcti cla. ℞. Uēdica ſãguinē nrꝫ dˢ nr̃. Ad mag. añt. Hi ſũt q cũ mulieribꝰ nõ ſũt coinquinati: uirgīes eiꝫ ſũt: hi ſequũt̃ agnũ quocũqꝫ ierit. Oꝛo. Deꝰ cuiꝰ hodierna. Et ſit cõme. de ſcto ioãne aꝛ. Exijt ſermo int̃ fr̃es ꝙ diſcipulus ille ñ moritur: ⁊ ñ dixit ieſus ñ moritur: ſꝫ ſic eũ uolo mãere donec ueniã. ℣. Hic eſt diſcipl's ille q teſti. ꝑhi. de his. ℞. Et ſcimꝰ qꝛ uerꝫ ē teſti. eiꝰ. Oꝛo. Eccliaꝫ. In oct. ſctoꝛũ inocentiũ oia dr̃r ſic̃ i feſto. Sed nõ ℞n. ñ cãtat̃: qꝛ te deũ laudamꝰ dr̃. Ad ueſperas aꝛ. Herodes iratꝰ. Cuꝫ rel. pſal. de martyribꝰ. Cap. Fr̃es quãto tp̃e. hy. Chriſte redēptoꝛ. ℣. Notũ fecit dñs allã. ℞. Salutare ſuũ allã. Ad mag. añt. Puer ieſus ꝓficiebat etate ⁊ ſapiētia corã deo ⁊ hoibꝰ. Oꝛo. Oipotēs ſempitꝰne dˢ dirige. Deide ſit cõmemoratio de inocētibꝰ aꝛ. Innocētes ꝓ xp̃o īfãtes occiſi ſt̃: ab īiquo rege lactētes īterfecti ſũt ipm̃ ſequũtur agnũ ſine macula: ⁊ dicũt ſemꝑ glia tibi dñe. ℣. Sub throno dei om̃es ſcti cla. ℞. Uēdica ſãguinē nr̃m dˢ nr̃. Oꝛo. Deꝰ cuiꝰ hodierna. In uigil. epi. ad mat. ⁊ ꝑ horas diei oia dr̃r. ſic̃ in oct. nati. p̃ter lectiões. Et p̃ter cap. aꝛ. ad b. ⁊ oꝛonē q̃ dicũt̃ de dñica. In oibꝰ uero hy. dr̃. Glia tibi dñe q natꝰ. Et cãtãt̃ in tono nati. dñi.

Sermo ſãcti auguſtini epi. lectio prima.

AUdiſtis fr̃es cariſſimi quēadmodũ nobis btũs euãgeliſta hodie generatõis chriſti retulit ſacĩm. Chriſti inq̄t generatio ſic erat. Dñs nr̃ ieſus fr̃es cariſſimi q ī eternũ cũctoꝝ eſt creatoꝛ: Hodie naſcendo de matre: factus eſt nobis ſaluator. Natus ē nobis hodie ī tēpoꝛis uolubilitate: ut nos ꝑducat ad patris eternitatē. Factꝰ ē dˢ hõ: ut hõ fieret dˢ. Et ut panē ãgeloꝝ mãducaret hõ: dñs ãgeloꝝ factꝰ ē hodie hõ. Hodie īpleta ē ꝓphetia illa q̃ dic̃. Roꝛate celi deſuꝑ: ⁊ nubes pluant iuſtum: apiatur terra ⁊ germinet ſaluatorem. Factus ē igit̃ q fecerat: ut iueniret̃ q perierat. Sic eim̃ in pſalmis homo confitet̃. Priuſq̃ꝫ hũiliarer ego peccaui. Et iterũ. Erraui ſicut ouis que periit. Peccauit hõ ⁊ factus ē reus. natus ē hõ deꝰ: ut liberaret̃ reus. Hõ igit̃ cecidit. ſed dˢ deſcendit. Cecidit homo miſerabiliter: ſed deus deſcendit miſericoꝛditer. Cecidit homo per ſuperbiam: deſcendit deꝰ cum gratia. Sic nãqꝫ mater dñi ab angelo audiuit. Aue gratia plena dominus tecum. Qui natus eſt primo ſine matre in celis: hodie natus eſt ſine patre ī terris.

Lectio ſecunda.

O Miracula o ꝓdigia fratres cariſſimi: nature iura mutãtur in homie deus naſcitur. uirgo ſine uiro grauidat̃. Mox uiri neſciam ſermo dei maritat. Simul facta eſt mater ⁊ uirgo. Mat̃ facta: ſed incoꝛrupta. Uirgo habens filiuꝫ neſciens uirum. Semper clauſa: ſed non infecunda. Solus eim̃ ſine peccato natꝰ eſt: quem ſine uirili complexu non cõcupiſcentia carnis: ſed obediētia genuit mētis. Uirgo concepit: ſoia uulneri noſtro medicinã parere potuit: que nõ ex peccati uulnere germen pie pꝛolis emiſit. O mira ⁊ inexquiſita cõpago: o noua ⁊ īaudita cõmixtio. Deus qui eſt ⁊ qui erat ſit creatoꝛ creatura. Qui eſt īmenſus capit̃. Diuites conſtituens: pauper efficit̃. Incorpoꝛeꝰ: carne ueſtit̃. Sermo craſceſcit. Uidetur inuiſibilis: palpatur īpalpabil̃. Immoꝛtalis occidit̃. Cõpꝛehenditur incompꝛehenſibilis. Quem celum ⁊ terra benedicit: in pꝛeſepi anguſto collocatur.

Numeratur in ſeculo qui eſt ante ſecula Chriſtus ieſus heri ⁊ hodie: idem ipē et ⁊ in ſecula. Heri dixit ꝓpter mortalitatē hodie ꝓpter eťnitatē. Merito hodie locuti ſūt celi: gratulati ſūt angeli: paſtores iocundati: magi imitati: reges ťbati: martyres corōati: demōes effugati. **Lec. iij.**

ISit cū gaudio dicamꝰ ſācte uirgini marie: matri dñi nr̄i ieſu chriſti: dicamus ⁊ nō ꝯfundamur. Lacta mr̄ xp̄ꝫ: ⁊ dñm nr̄m ⁊ cibū: Lacta paneꝫ de celo uenientē. Lacta eū ꝗ talē fecit te ut ipē fieret in te. ꝗ tibi ⁊ munꝰ fecūditatis attulit cōceptus: ⁊ donuꝫ uirginitatis nō abſtulit natus. Qui ſibi anteq̄ꝫ naſcereť ⁊ uterū de quo naſcereť: ⁊ tp̄us quo naſcereť: ⁊ diē in quo naſcereť: ⁊ ciuitatē ī qua naſcereť elegit. Et ipē ꝯdidit qđ elegit. Sic nāqꝫ olim ꝑdictū ē. Mať ſion dicit hō: ⁊ hō factus ē in ea: ⁊ ipſe fūdauit eā altiſſimus. O ōipotētia naſcētis. o magnificētia de celo ad terrā deſcēdētis. Adhuc ī utero portabať: ⁊ ex utero mr̄is a ioāne baptiſta ſalutabatur. **Lectio quarta.**

TUnc ille ſymeō ſenex famoſus. annoſus. ꝓbatus. coronatꝰ. tūc agnouit. tūc adorauit. tūc dixit. Et nūc dñe dimitte ſeruū tuū in pace: qꝛ uiderūt oculi mei ſalutare tuū. Differrebať exire de ſeculo: ut uideret natū ꝑ quē ꝯdituꝫ ē ſeculum. Agnouit īfantē ſenex factus ē ī puero puer. Innouatꝰ eſt in etate: qꝛ plenus erat pietate. Rogo uos fr̄es cariſſimi qđ ſit iſte ſenex ſymeon: quā magnitudineꝫ ſentiebat in paruo. Qđ uidebat mať portabat. Qđ ītelligebat: mūdū regebat. Ipſe ferebat ⁊ xp̄s regebat. Symeon ſenex ferebat xp̄m infantē: ⁊ xp̄s regebat ſymeonē ī ſenectute. Quid ergo dixit ſymeon audite. Nūc dñe dimitte ſeruū tuū in pace. In pace ī qua cōmēdaturus ē dicēs diſcipulis. Pacē meā do uobis: pacē relinquo uobis. Dictū ei fuerat a dño: ꝙ nō guſtaret mortē niſi uideret xp̄m dñm natū. Natus ē xp̄us: ille ueniebat: ⁊ iſte ibat. Sꝫ niſi ueniret ille: iſte ire nolebat. Iā ſenectus matura excludebat: ſꝫ ſincera pietas detinebat. At ubi natus ē xp̄s: at ubi manibꝰ mr̄is portatū uidit ⁊ diuinam infantiā pia ſenectus agnouit: ⁊ accepit eū in manibꝰ ſuis ⁊ dixit. Nunc dimitte dñe ſeruū tuū in pace. **Lec. qn̄ta.**

ADimpletū eſt deſideriū ſenis ī mūdi ipſius ſenectute. Ipē ad ſenē hominē uenit: ꝗ mūdū īueteratū īuenit. In iſto qdē ſeculo diu eē nolebat: ⁊ chriſtuꝫ in hoc ſeculo uidere cupiebat: cantās cū ꝓpheta ⁊ dicēs. Oſ̄de nobis dñe miſericordiā tuā: ⁊ ſalutare tuū da nobis. Deniqꝫ ut noueritis ita eē: iſtius leticiā concluſit dicēs. Nūc dimittis dñe ſeruū tuū in pace: qꝛ uiderūt oculi mei ſalutare tuum. Hec ſūt teſtimonia tua dñe ieſu: āteq̄ꝫ tibi ſubſternereť fluctꝰ maris: cāpi cederent ip̄anti. Anteq̄ꝫ uēti te iubente ſiluiſſent mortui te uocāte reſurrexiſſent. ſol te moriente palluiſſet. terra te ſurgēte tremuiſſet. celū te aſcēdente patuiſſꝫ. Adhuc eīm manibus matris portabaris: et iā dñs orbis agnoſcebaris. Ubiqꝫ eīm chriſtus dñs pulcher occurrebat. Pulcher in celis. pulcher in terris. pulcher ī patre uerbū. pulcher in matre caro uerbum. Pulcher ī utero uirginis: ubi nō amiſit diuinitatem cum ſuſcepit humanitatem. Quia cum hic fuiſſet: cū manibuſ portaretur locuti ſunt celi: gauiſi ſunt angeli. magos ſtella direxit. adoratus eſt ī preſepio cibaria manſuetoꝝ. Pulcher ergo chriſtus in miraculis. in flagellis. in ſermonibus. in uberibus pulcher. Non curans mortē: ⁊ mortuos ſuſcitās. Pulcher in ligno. pulcher in celo. pulcher in ſepulchro. **Lectio ſexta.**

QUis igitur fratres cariſſimi nō adoret primum ⁊ nouiſſimū: initium ⁊ finem: alfa ⁊ o: Quis inq̄ꝫ non adoret per quē aſpirauit dies effugate ſunt tenebre: Natus eſt in tempore: ut aboleretur peccator. Sic eīm ſcriptum eſt. Infirma mundi elegit deus: ut confundat fortia. Dominus eīm ieſus chriſtus per carnē quā ſuſcepit: tribuit nobis magnā ſpem: magnam conſolationem: magnam gratiam. Natus eſt quem non noueramus: lactatus eſt a matre: ſuxit qđ noueramꝰ.

Mercatus eſt a nobis qđ hic abundat naſci ⁊ mori. Reſurgere ⁊ in eternū uiuere: nō hic erat. Inuenit hic uiles merces terrenas: ⁊ terreſtrib⁹ attulit pegrinas et celeſtes. Si expaueſcis o qſquis es auditor mortē chriſti ama reſurrectionē xp̄i. Multi qdem ꝯtēpſerūt humilē chriſtū: ⁊ n̄ puenerunt uſq; ad altitudinē chriſti. Qui autem adorauerūt hūilez īuenerūt excelſuz. Audiūt iudei ⁊ dicunt. Noſter eſt xp̄s. O iudei ceci: ſi xp̄m agnouiſtis quare occidiſtis. Dn̄s qdem ſuſcepit circūciſionem ablaturus ipſam circūciſionez. Suſcepit umbrā: daturus lucē. Suſcepit figuram: impleturus ueritatem.

Alius ſermo ſācti auguſtini epi. Lect. i.

Temporalis ſcđm carnem filij dei dn̄i nr̄i natiuitas an̄ ſecula predeſtinata: in hoc ſeculo pn̄tata: a ꝓphetis prenūciata. ab apl'is p̄dicata. in ueteri teſtamento figuris cōgruentibus obuoluta. in nouo teſtamēto rebus manifeſtiſſimis reuelata. patribus ꝓmiſſa. nobis exhibita. fratres cariſſimi cōmendat deus in nobis gratuitaz caritatē. Gratuitā qppe nobis īpendit deus dilectionē: qbus gratis unigeniti ſui miſit redēptionem. De quo paulo an̄ tota cātauit eccleſia. Redēptionem miſit dn̄s populo ſuo. Qđ de xp̄o intelligendū eſſe: beatus paulus oñdens ait. Qui factus eſt ſapientia nobis a đo ⁊ iuſticia: ⁊ ſanctificatio ⁊ redēptio. Iſta uero natiuitas filij đi quā hodie celebramus nō eſt de utero dei patris: ſed đ utero uirginis matris. Huic natiuitati ſue p̄poſuit īitium mundi: qui factor ē mundi. Nec ſolū īitiū mundi p̄poſuit: ſed qđ eſt uirabilius plenitudinē tp̄is. Iſtaz natiuitatem ſuā ille filius ſeruauit: quē eternus pater ſine tp̄e generauit. Sic nanq; naſcendo dignat̄ filius a patre mitti: qui nunq̄ȝ poteſt a patre dimitti. Nō ē ergo iſta eius prima natiuitas. ſed ſecunda.

Lectio ſecunda.

Iſtam natiuitatē filij dei hūanitas materna preceſſit: cuius primā natiuitatem pat̄na diuinitas nullaten⁹ anteceſſit. Qui ergo nō poſterior patri: idez fact⁹ eſt poſtior m̄ri. Inde ē q̄ hodie celebramus ſancte uirginis partū. illius nanq; uirginis: quā ſic uerācit̄ p̄dicamus et matrem: cuius uirginitatē glorificauit uera fecunditas: ⁊ cuius uerā fecunditatez glorificauit intemerata uirginitas. Huic eīz uirgini gr̄a fecūditatis acceſſit: ſed ab ea uirginitatis gratia non receſſit. Huic eīm uirgini eſt factus: ut ei nullaten⁹ iſta poſſit ineſſe fecūditas: niſi pmaneret ei⁹ intemerata uirginitas. Sola hec uirgo ſingularem gr̄am ſūme diuinitatis accepit: ſoli donatū eſt: ut in illa ⁊ de illa rex oīm creator miſericordit̄ crearet̄: inſtitutor feminaꝝ ſine ſemine cōcipet̄: ⁊ deus ſine īitio natus: īitialit̄ naſceret̄. Iſtā filij dei natiuitatem que in tp̄e facta eſt: doctor gentiū īſinuās ait. Cū aūt uenerit plenitudo tp̄is: miſit đs filiū ſuū factū ex mlīere fc̄m ſub lege: ut eos q ſub lege erant redieret: ut adoptionem filioꝝ recipemus. Quibus uerbis beatiſſimus paulus fecit corda nr̄a ad itelligentiam nr̄e ſaluationis intenta.

Lectio tertia.

Diuinoꝝ nāq; fidelis ꝯſcius archanorum p̄dicauit nobis multū mirabile: multum amabile: multū laudabile ſacramentū. Quare mirabile? Quia ſic factum eſt. Quare amabile? quia pro nobis factum eſt. Quare laudabile? quia ille qui natus eſt uerus deus ex deo: idez natus eſt ex homie uerus homo. Quid eīm tā mirabile q̄ȝ ut uerus deus: q naturaliter dominus natus eſt de pr̄e: idē ſeruus naſceret̄ ex uirgīe: ⁊ creator omniū tempoꝝ crearet̄ ī tempore. Quare nob hoc admirabile ſacramentū? Quia unigenitus q eſt in ſinu patris: ideo naſci dignatus ē ex uirgine uerus homo: ut nos naſci feciſſet ex deo. Ut autem ad ipſum qđ dicimus cūctis audiētib⁹ plen⁹ innoteſcat ea q̄ de unigeniti dei hūana natiuitate ſiml' audiuimus denuo reuoluāus. Cū autem uenit inqt plenitudo tp̄ris: miſit deus filiū ſuū factū ex muliere factuz ſub lege. Ecce qualit̄ deus uerus nat⁹ eſt hō uerus. Quid aūt uobis tā mirabilis đi hūana natiuitas ꝯtulerit: oñdēs apl'is ait. Ut eos q sub lege erãt redimeret: ut adoptionẽ filioꝝ recipemꝰ. Lec. quarta.

Ecce quẽadmodũ natus deus hõ: fecit ut nos hoĩes nasceremur ex deo. Et eĩm ꝑ grãm ex deo nati sumꝰ: qñ adoptionẽ filioꝝ dei credendo accepimus. Ex deo eĩm natos: beatus ioãnes ostendens ait. Quotquot autẽ receperunt dedit eis potestatem filios dei fieri: his q credunt in noĩe eius. Qui nõ ex sanguinibus: neqꝫ ex uoluntate carnis: neqꝫ ex uoluntate uiri: sed ex deo nati sunt. Hãc adoptionẽ diuine gratie recepimus ĩ homine secũdo: quã ꝑdideramus ĩ primo. Istam gratiam nõ habuimus qñ in iniqtatibus ꝯcepti: ⁊ in delictis nati sumus: Quia prius cognoscimur ꝑdidisse quasi nasceremur in carne. In quo oẽs peccauerunt: in ipso adoptionis gratiam ꝑdiderunt. Cõmendat aũt suam caritatez deus in nobis: qꝛ factum est ut unigenitꝰ per quẽ facta sunt oĩa: fieret inter oĩa. In plenitudine tẽporis factus: ꝑ quẽ factuz est tempus. Discernendũ est autẽ fratres carissimi quomõ potuerit fieri per quem facta sunt omnia. uel qualit̃ ĩ plenitudine temporis factus asserit̃ ꝑ quem facta sũt tempora. Utrũqꝫ eiz sancti ꝓphete apostoliqꝫ dixerunt: utrũqꝫ nobis ueracius ipsius ueritatis discipli tradiderũt. Christus eĩm qui huius natiuitatis sue testes misit apostolos natus: ipse ꝓphetas mittere dignatus est nasciturus. Et ꝓphete igitur ⁊ apostoli a ueritate missi uenerũt: ⁊ ab eadem quẽ nobis dicerẽt audierũt. In quoꝝ uerbis nihil est falsum: nihil ẽ dubium: sed totũ manifestissime uerum: totum uerissime manifestũ. Lec. q̃nta.

Ecce frẽs carissimi. ꝓphetica apostolicaqꝫ doctrina dum dei filiũ et factorem dicit ⁊ factũ. dũ creatorẽ asserit ⁊ creatũ. dũ tẽporalẽ ꝑdicat: ⁊ eternũ nullatenus a se ipsa discrepat: nec ipaz uitio falsitatis oppugnat: sed salutẽ fidei ueritatem utriusqꝫ natiuitatis uera ꝓfessiõe cõseruat. Manet eĩm ꝓrsus in dño unigeĩto utraqꝫ natiuitas uera: ĩ quo uera manet hũana diuiaqꝫ suba. Hic ẽ qꝛ ĩdubitanter catholica ecclesia: unũ eũdẽqꝫ dei filiũ creatorẽ redemptorẽqꝫ suuz cognoscit. Creatorẽ. s. qꝛ scd̃m diuinitatẽ fecit illam. redemptorẽ uero qꝛ scd̃m carnez factus ẽ ꝓpt̃ illã. Nouit certissime sponsũ suũ castissima spõsa: q̃ illi ẽ utriusqꝫ nature plenitudine ac ueritate ꝯiũcta. Nouit ipsũ caput suũ: nõ solum ex patre atqꝫ in patre mãere sempit̃nũ atqꝫ incõmutabilem dñm: uez̃ ẽt de mr̃e ipm deũ hoiem tẽporalez extitisse ꝑfectũ. Nouit ĩ eo unã diuinitatis cũ pr̃e naturã: nouit unã cum mr̃e carnis aĩeqꝫ subam. Nouit unũ eundẽqꝫ christũ: q ⁊ eẽ cepit: ⁊ esse non cepit

Lectio sexta.

Unigenitũ qppe dei filiũ: quẽ nouit ecclesia catholica: ex et̃no deo eternum deũ: ipm nouit ex hoĩe tp̃ali tẽporalem factũ. Propt̃ hec sãcta ecclesia unũ eundẽqꝫ dei filium ⁊ pr̃i equalem ꝑdicat ⁊ minorẽ: qꝛ nouit unũ mediatorẽ dei: et hoiuz hoiez xp̃m iesum nature saluatricis ⁊ saluate participẽ. Naturã qppe nostrã quã ex nobis deus totã: gratuita bonitate saluauit: totã deus unigenitus ut saluaret accepit. Atqꝫ ita factuz est: ut et deus pat̃ hoĩni salutẽ ꝑ unigenitũ deum diuinitatis sue participez daret: ⁊ homo saltem a deo ꝑ eundẽ unigenitũ deũ participem humanitatis accipet: atqꝫ ita in uno eodemqꝫ dei filio uera salus fidelium ꝑmaneret. Hec est uera catholice fidei regula. Hec ẽ diuia sanaqꝫ doctria: utranqꝫ ueram credere in filio dei: ⁊ ex hoc utranqꝫ natiuitatem unius eiusdemqꝫ filij ueraciter confiteri. Sit igitur frẽs in uestris cordibus certum: fixuz. sit fidi ueritate fundatum: sit caritatis plenitudine radicatum: unigenitum deum ꝑ quez facta sunt omnia: scd̃m ueritatem natum semel sine tẽpore semel in tẽpore. Semel sine initio: semel a certo ĩitio. Seml̃ a dõ patre: semel a dei uirgine matre. De deo patre sine aliqua matre. De uirgĩe uero matre: non omnino sine aliquo patre: sꝫ sine homine patre.

Secundum mattheum.

In illo tp̄e. Defuncto herode ecce angelus dn̄i apparuit i ſomnis ioſeph i egypto dicēs. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eiꝰ ⁊ uade in terra iſrl̄: defuncti ſūt eim q̄ querebāt aiaȝ pueri. Et reliqua. **Omelia ſcti Jeronymi preſbyteri. Lectio ſeptima.**

Ex hoc loco itelligimꝰ: non ſolū herodē: ſed ⁊ ſacerdotes ⁊ ſcribas eodem tp̄re necē dn̄i fuiſſe meditatos. Qui ſurgēs accepit pueꝝ ⁊ mr̄eȝ eiꝰ. Nō dixit accepit filiū ſuū ⁊ uxorē ſuā: ſȝ pueruȝ et matrē eiꝰ: quaſi nutritiꝰ nō maritꝰ. Audiens aūt qđ archelaus regnaret i iudea ꝓ herode frē ſuo timuit illo ire. **Lect. viij.**

Multi ꝓpt̄ ignorātiam hiſtorie labūtur in errorē: putātes eūdē eē herodem a quo i paſſiōe ſua dn̄s irridet̄: et q̄ nūc mortuꝰ eſſe refert̄. Ergo herodes ille q̄ cū pilato poſtea amicitias fecit: huiꝰ herodis filiꝰ ē frat̄ archelai. Quē ⁊ ip̄m thyberiꝰ ceſar lugduniū q̄ galliaꝝ ē ciuitas relegauit: fratrēqȝ eiꝰ herodē ſucceſſoreȝ regni fecit. Lege ioſephi hiſtoriā. Et ueniēs hitauit i ciuitate q̄ uocat̄ nazareth. ut adipleret̄ qđ dictū eſt ꝑ ꝓphetas: q̄m nazareꝰ uocabitur. **Lectio nona.**

Si fixū de ſcripturis poſuiſſet exemplū: nūq̄ȝ diceret qđ dictū eſt ꝑ prophetas: ſed ſimplicit̄ qđ dictū ē ꝑ ꝓphetam. Nūc aūt pluralr̄ ꝓphetas uocans oñdit ſe nō uerba de ſcripturis ſūpſiſſe: ſed ſenſū. Nazareꝰ ſcūs intp̄retat̄. Sāctū aūt dn̄m futuꝝ oīs ſcriptura cōmemoratur. Poſſumꝰ ⁊ alr̄ dꝛe: qđ ēt eiuſdē uerbis: iuxta hebraicā ueritatē i Iſaia ſcriptū ſit. Exiet uirga de radice ieſſe: ⁊ nazareꝰ de radice ꝯſcēdet. **Ad ueſpas aꝛ.** Añ luciferū. **Cū rel̄. de laud. p̄s.** Dixit dn̄s. **Cuȝ rel̄. In fine p̄s.** Laud. do. o. gētes. **Cap̄.**

Surge illūīare ierl̄ȝ: qꝛ uenit lumē tuū: ⁊ glīa dn̄i ſup te orta eſt. **hym.** Hoſtꝭ herodes. **℣.** Reges tharſis ⁊ iſule mūera offerēt. **℟.** Reges arabū ⁊ ſabba dōa adducent. **Ad mag. aꝛ.** Magi uidētes ſtellā dixerunt adinuicē: hoc ſignū magni regis ē: eamꝰ ⁊ īgramus eū: et offeramus ei mūera. auꝝ. thus. et myrrham. **Oratio.**

Deus q̄ hodierna die unigenitū tuū gētibus ſtella duce reuelaſti: ꝯcede ꝓpitiꝰ: ut q̄ iā te ex fide cognouimꝰ: uſqȝ ad ꝯtēplandā ſpeciē tue celſitudinis ꝑducamur: ꝑ eū. **In epiphania dn̄i ad mat. Nō dicit̄. Dn̄e labia mea: nec deus i adiutoriuȝ: ſed abſolute icipit hebdōadarius aꝛ.** Afferte dn̄o filij dei: adorate dn̄m in aula ſācta eius. **p̄s.** Ip̄m. **aꝛ.** Fluminis ipetꝰ letificat all'a. ciuitatē dei all'a. **p̄s.** Deus nr̄ re. **℣.** Pſallite deo nr̄o pſallite pſallite regi nr̄o pſallite ſapiēter. **p̄s.** Oēs gētes. **℣.** Oīs terra adoret te ⁊ pſallat tibi. **℟.** Pſalmū dicat nomini tuo domine. **Lectio prima.**

Omnes ſitientes uenite ad aquas: ⁊ qui nō habetis argentū properate: emite: ⁊ comedite. Uenite emite abſqȝ argento: ⁊ abſqȝ ulla cōmutatiōe uinuȝ ⁊ lac. Quare appenditis argentū nō in panibus: ⁊ laborem ur̄m nō in ſaturitate: Audite audientes me: ⁊ comedite bonuȝ: ⁊ delectabit̄ in craſſitudine aīa ur̄a. Inclinate aurē ueſtrā ⁊ uenite ad me: audite ⁊ uiuet aīa ur̄a. Et feriā uobiſcuȝ pactū ſepit̄nū miſericordias dauid fidelis. Ecce teſtē populis dedi eū: ducē ac preceptorem gentibus. Ecce gentē quaȝ neſciebas uocabis: ⁊ genteſ que nō cognouerūt te ad te currēt: ꝓpt̄ dn̄m deū tuū: ⁊ ſanctū iſrl̄ q̄ glorificauit te. Querite dominū dum iueniri pōt: iuocate eū duȝ ꝓpe eſt. Derelinquat ipius uiā ſuā: ⁊ uir iiquus cogitatōes ſuas ⁊ reuertat̄ ad dn̄ȝ ⁊ miſerebit̄ eius: ⁊ ad deū nr̄m q̄m multꝰ eſt ad ignoſcendū. Nō eīȝ cogitationes mee cogitatiōes ur̄e: neqȝ uie mee uie ueſtre dicit dn̄s: qꝛ ſicut exaltātur celi a terra: ſic exaltate ſunt uie mee a uijs ur̄is: et cogitatiōes mee a cogitationibꝰ ur̄is. Et quō deſcēdit imber ⁊ nix de celo: ⁊ illuc ultra nō reuertit̄: ſed inebriat terrā ⁊ infūdit eā: ⁊ germinare eā facit: ⁊ dat ſemē ſerenti ⁊ panem comedēti: ſic erit uerbum meū qđ egrediet̄ de ore meo. Nō reuertetur ad me uacuū: ſȝ faciet quecūqȝ uoluit: ⁊ ꝓſperabit̄ in his ad que miſi illud: qꝛ in leticia egrediemini ⁊ in pace deducemini. Mōtes ⁊ colles cantabūt coraȝ nobis laudem ⁊ oīa ligna regionis plaudent manibus ꝓ ſaliuncula aſcēdet abies: ⁊ ꝓ ortica creſcet myrtus: ⁊ erit dñs noīatus in ſignū eternū qđ nō aufertur: Hec dicit dñs. Cuſtodite iudiciuꝫ: ⁊ facite iuſticiā: qꝛ iuxta ē ſalus mea ut ueniat: ⁊ iuſticia mea ut reuelet̄. ℞. Hodie in iordane baptizato dño apti ſunt celi: ⁊ ſicut columba ſuꝑ eū ſpūs māſit: et uox prīs ītonuit. Hic eſt filius meus dilectus in quo mihi cōplacui. ℣. Deſcēdit ſpūs ſāctus corporali ſpē ſicut columba in ipſū: et uox de celo facta ē. Hic eſt.

Lectio ſecunda.

Surge illūīare ierl'm qꝛ uenit lumē tuū: ⁊ glīa dñi ſuꝑ te orta eſt. Quia ecce tenebre opiret terram: ⁊ caligo populos. Suꝑ te aūt oriet̄ dñs: ⁊ gloria eiꝰ in te uidebit̄. Et ambulabūt gētes in lumīe tuo: ⁊ reges in ſplēdore ortꝰ tui. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ uide: oēs iſti congregati ſūt uenerūt tibi. Filij tui de lōge uenīēt: ⁊ filie tue de latere ſurgēt. Tūc uidebis ⁊ afflues: ⁊ mirabit̄ ⁊ dilatabitur cor tuū: qñ ꝯuerſa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentiū uenerit tibi. Inundatio camelorū opiet te dromedarij: madiā: ⁊ epha. Oēs de ſabba uenīēt: aurum ⁊ thus deferētes: ⁊ laudē deo annūciantes. Omne pecus cedar cōgregabit̄ tibi arietes nabayoth miſtrabūt tibi. Offerent̄ ſuꝑ placabili altari mō: ⁊ domum maieſtatis mee glorificabo. Qui ſūt iſti q ut nubes uolāt: ⁊ quaſi ut colūbe ad feneſtras ſuas. Me eīm īſule expectant: ⁊ naues maris in pricipio: ut adducā filioſ tuos de lōge. Argentū eoꝝ ⁊ aurū eorū cum eis nōini dei tui. ⁊ ſācto iſrl' q glorificabit te. Et edificabūt filij ꝑegrinorum muros tuoſ: ⁊ reges eoꝝ miſtrabūt tibi. In īdignatiōe eīm mea ꝑcuſſi te: ⁊ in recōciliatiōe mea miſertus ſū tui. Et apientur porte tue iugit̄. die ⁊ nocte nō claudētur: ut auferat̄ a te fortitudo gentiū: ⁊ reges eoꝝ adducātur. Gens eīm ⁊ regnuꝫ qđ ñ ſeruierit tibi ꝑibit: ⁊ gētes ſolitudīe uaſtabuntur. Gloria libani ad te ueni⁊: abies: ⁊ buxus ⁊ pinus ſimul ad ornādum locū ſanctificatiōis mee: ⁊ locū pedum meoꝝ glorificabo. Et uenīēt ad te curui filij eoꝝ q hūiliauerunt te: ⁊ adorabunt ueſtigia peduꝫ tuorū oēs qui detrahebāt tibi: ⁊ uocabunt ciuitatē dñi ſācti iſrael. Pro eo ꝙ fuiſti derelicta et odio habita: ⁊ nō erat q ꝑtrāſiret. Ponā te in ſuꝑbiā ſeculoꝝ: ⁊ gaudiū in generatōe ⁊ generationē: ⁊ ſugges lac gentium: ⁊ mamilla regū lactaberis. Et ſcies qꝛ ego dominꝰ ſaluās te: ⁊ redēptor tuus fortis iacob. Pro ere afferā auꝝ: ⁊ ꝓ ferro afferā argētū: ⁊ ꝓ lignis es: ⁊ ꝓ lapidibꝰ ferrū. Et ponā uiſitationē tuā pacem: ⁊ prepoſitos tuos iuſticiam. Nō audietur ultra iniqtas in terra tua: uaſtitas ⁊ ꝯtritio in t̄minis tuis. Et occupabit ſalus muros tuos: ⁊ portas tuas laudatio. Nō erit tibi ſol āplius ad lucēdū per diē: uec ſplēdor lune illuminabit te: ſed erit tibi dñs in lucē ſempiternā: ⁊ deus tuus ī gloriā tuam. ℞. In colūbe ſpē ſpūs ſāctus uiſus ē: p̄rna uox audita eſt. Hic eſt filius meuſ dilectꝰ in quo mihi bñ cōplacui. ℣. Celi apti ſūt ſuꝑ eum: ⁊ uox patris intonuit. Hic.

Lectio .iii.

Gaudens gaudebo in domino: ⁊ exultabit aīa mea in deo meo: qꝛ induit me ueſtimēto ſalutis: ⁊ īdumento iuſticie circūdedit me. Quaſi ſpōſū decoratū corona: ⁊ quaſi ſpōſaꝫ ornatā monilibuſ ſuis. Sicut eīm terra ꝓfert germē ſuum: ⁊ ſicut ortus ſemen ſuū germinat: ſic dominus deus germīauit iuſticiā ⁊ laudeꝫ coram uniuerſis gentibus. Propter ſiō non tacebo: ⁊ ꝓpter ierl'm nō quieſcam: donec egrediat̄ ut ſplendor iuſtus eius: ⁊ ſaluator eius ut lāpas accēdat̄. Et uidebunt gentes iuſtū tuū: ⁊ cūcti reges iclytuꝫ tuū. Et uocabit̄ tibi nomen nouū qđ os dñi noīauit. Et eris corā glorie ī manu dñi: ⁊ diadema regni in manu dei tui: nō uocaberis ultra derelicta: ⁊ terra tua nō uocabitur āplius deſolata: ſed uocabis uoluntas mea ī ea: ⁊ terra tua inhitabit̄: quia cōplacuit domino in te: ⁊ terra tua inhabitabitur. habitabit eīm iuuenis cū uirgine: ⁊ habitabūt in te filij tui. Et gaudebit ſponſus ſuper ſpōſam: ⁊ gaudebit ſuper te deus tuus. Super muros tuos ierl'm ꝯſtitui cuſtodes: tota die ⁊ nocte ꝑpetuo nõ tacebũt. Qui reminiſcimi dñi ne taceatis: ⁊ ne detis ſilẽtiũ ei dõec ſtabiliat: ⁊ donec ponat ierl'm laudẽ in terra. Jurauit dñs in dextra ſua: in brachio fortitudinis ſue. Si dedero triticũ tuũ ultra cibũ inimicis tuis: ⁊ ſi biberit filij alieni uinũ tuũ i quo laboraſti: qꝛ cõgregabũt illud comedẽt ⁊ laudabũt dominũ: ⁊ q cõportant illud bibẽt i atris ſãctis meis. Trãſite trãſite ꝑ portas ꝑ̃parate uiaꝫ populo: planũ facite iter ⁊ eligite lapides: ⁊ eleuate ſignuꝫ ad ppl'os. Ecce dñs audituꝫ fecit i extremis terre. Dicite filie ſiõ. Ecce ſaluator tuus uẽit: ecce merces eiꝰ cũ eo: ⁊ opꝰ eius corã ipſo. Et uocabunt eos ppl's ſct's redẽptus a dño. Tu aũt uocaberis ciuitas q̃ſita ⁊ nõ derelicta. ℟. Reges tharſis ⁊ inſule mũera offerẽt. Reges arabum ⁊ ſabba dona dño deo adducent. ℣. Oẽs de ſabba uenient: auꝝ ⁊ thus deferentes. Reges. In ſecũdo noc. ꝛ. Oĩs terra adoret te ⁊ pſallat tibi: pſalmũ dicat nõini tuo dñe. p̄s. Jub. deo oĩs t̃ra ps. ꝛ. Reges tharſis ⁊ inſule mũera offerẽt regi dño. p̄s. Deꝰ iud. ꝛ. Oẽs gẽtes quaſcũq; feciſti uenient: ⁊ adorabũt corã te dñe. p̄s: Inclina. ℣. Reges tharſis ⁊ inſule mũera offerẽt. ℟. Reges arabũ et ſabba dona adducẽt. Sermo ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio quarta.

AD partũ uirginis adorandũ magi ab oriẽte uenerũt. Hũc diẽ hodie celebramꝰ: huic debituꝫ ſolẽnitati ſermonẽq; ꝑſoluiꝫꝰ. Illis dies iſte primꝰ illuxit: anniuerſaria nobis feſtiuitas redit. Illi erãt primitie gentiũ: nos ppl'i gentium. Nobis hoc ligua nũciauit aplorꝝ: ſtella illis tãq; lingua celorꝝ: ⁊ nobis ideꝫ apl'i tãq; alij celi enarrauerũt gloriã dei. Cur eĩm nõ agnoſcamꝰ eos celos: q facti ſĩt ſedes dei: Sicut ſcriptũ eſt. Aĩa iuſti ſedes eſt ſapiẽtie. Per hos eĩm celos ille celorũ fabricator ⁊ hitator itonuit: quo tonitruo mũdus tremuit. ℟. Illũiare illũinare ierl'm uenit lux tua. Et glĩa dñi ſuꝑ te orta ẽ. ℣. Et ambulabũt gẽtes in lumĩe tuo: ⁊ reges i ſplẽdore ortus tui. Et. Lectio quinta.

ECce iã redit magnũ ſacrm̃. In preſepe tunc iacebat ⁊ magos ab oriente adducebat. Abſcõdebatur in ſtabulo: et agnoſcebat̃ in celo: ut agnitus i celo manifeſtaret̃ i ſtabulo: ⁊ appellaret̃ epiphania dieſ iſte: qđ latine mãifeſtatio dici poteſt. ſil' eius celſitudinẽ hũilitatẽq; cõmẽdans: ut q i apto celo ſidereis ſignis mõſtrabat̃: in anguſto diuerſorio q̃ſitus iueniret̃: iualidus i infãtilibꝰ mẽbris: iuolutꝰ pãnis: adoraret̃ a magis: timeret̃ a mal'. ℟. Oẽs de ſabba uenient: auꝝ ⁊ thus deferentes: ⁊ laudẽ dño annũciãtes. All'a. all'a. all'a. ℣. Reges tharſis ⁊ iſule mũera offerẽt: reges arabũ: ⁊ ſabba dona adducẽt. All'a. Lec. ſexta.

TImuit eĩm eũ rex herodes eiſdem magis ſibi nũciãtibus: cũ adhuc q̃reret paruulũ quẽ cognouerãt celo teſte iã natũ. Quid erit tribunal iudicãtis: qñ ſuꝑbos reges cuna terrebat ĩfãtis: Quãto ꝯſultius reges nõ ſicut herodes iterficere querũt: ſed ſic magi potiuſ adorare. Iã preſerti eũ q ⁊ ipam mortẽ quã cupiebat iimicꝰ iferre: ẽt ꝓ ipis iimicis ab amicis ſuſtiuit: eãq; i ſuo corꝑe occiſꝰ occidit. ℟. Magi uenerũt ab oriẽte ieroſolymã querẽtes ⁊ dicẽtes ubi ẽ q natꝰ ẽ: cuiꝰ ſtellã uidimus. Et uenimꝰ adorare dñm. ℣. Uidimꝰ ſtellã eiꝰ in oriẽte. Et. In tertio noct. ꝛ. Uenite adoremus eũ: qꝛ ipe eſt dñs ds nr̃. p̄s. Uenite exultemus. Poſt duos ℣ſus pſalmi: altꝰ ali quantuluꝫ añt. reiterat̃. excepto ꝙ quando ꝑuentum fuerit ad uerſum. Uenite adoremus. anti. cantatur loco ℣ſus: ⁊ poſt ultimum uerſum qui ſingulariter dicitur reiteratur anti. ſiliter. Deinde. Gloria patri. Et Sicut erat. Et reiteratur anti. p̄s.

VEnite exultemus dño. iubilemꝰ deo ſalutari nr̃o. Preoccupeꝫ faciẽ eiꝰ i ꝯfeſſiõe: et i pſalmis iubilemus ei. ꝛ. Uenite adoremꝰ. Qm̃ deus magnus dñs: ⁊ rex magnus ſuper omnes deos. Quia i manu eius ſũt oẽs fines terre: ⁊ altitudines montium ipſius ſunt. ꝛ. Uenite adoremus. Quoniam ipſius eſt mare ⁊ ipſe fecit illud: ⁊ ſiccam mañ eius formauerũt. anti. Uẽite adoremus. Et nos populus paſcue eius. ⁊ oues manus eius. hodie ſi uocem eius audieritis: nolite obdurare corda ueſtra. Sicut in irritatione ſecundum diem tẽtatiõis in deſerto. antiphona. Uenite adoremus. Ubi tentauerũt me patreſ ueſtri probauerunt ⁊ uiderunt opera mea. Quadraginta annis offenſus fui generatiõi illi: ⁊ dixi ſemper hi errãt corde. a. Uenite adoremus. Et iſti nõ cognouerunt uias meas: ut iuraui in ira mea: ſi intrabunt in requiem meam. a. Uenite adoremus Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Sic̃ erat in principio ⁊ nunc ⁊ ſemper ⁊ in ſecula ſeculorum amẽ. a. Uenite adoremus. añt. Adorate dñm alleluia: in aula ſancta eius alleluia. pſal. Cant. i. añt. Adorate deum all'a. oẽs angeli eius all'a. pſal. Dñs regna. exul. ℣. Aorate dominũ all'a. ℟. In aula ſancta eius alleluia.

Secundum mattheum.

CUm natus eſſet ieſus in bethleem iude in diebus herodis regis. Ecce magi ab oriente uenerũt ieroſolymaꝫ dicentes. Ubi eſt qui natus eſt rex iudeorum. Et reliqua. Omelia ſancti gregorij pape.

Lectio ſeptima.

SIcut ex lectione euãgelica fratres cariſſimi audiſtiſ celi rege nato rex terre turbatus eſt: Quia nimiruꝫ terrena altitudo confunditur cuꝫ celſitudo celeſtis aperitur. Sed querenduꝫ nobis eſt. quid nam ſit ꝙ redemptore nato paſtoribus ĩ iudea angelus apparuit: atqꝫ ad adorandum hunc: ab oriente magos nõ angelus ſed ſtella perduxit. Quia uidelicet iudeis tanq̃ꝫ ratione utentibus: rationale animal. i. angelus predicare d̃buit. Gentileſ uero: quia uti ratione neſciebãt ad cognoſcendum dominũ: non per uocem ſed per ſigna perducuntur. Quia et illis prophetie tanq̃ꝫ fidelibus non infidelibus: ⁊ iſtis ſigna: tanq̃ꝫ infidelibus non fidelibꝰ data ſunt. ℟. Stella quã uid͛rant magi in oriente antecedebat eos dõec uenirent ad locum ubi puer erat. Uidentes autẽ eum gauiſi ſunt gaudio magno. ℣. Et intrãtes domum inuenerunt puerum cũ maria matre eius: ⁊ procidentes adorauerunt eum. Uidentes.

Lectio octaua.

ET notandum ꝙ redemptorem noſtrum cum iam perfecte eſſet etatis eiſdem gentibus apoſtoli predicant: eũ qꝫ paruuluꝫ ⁊ nec dum per humani corporis officium loquentem ſtella gentibꝰ denunciat. Quia nimiruꝫ rationis ordo poſcebat: ut ⁊ loquentem iam dominuꝫ loquentes nobis predicatores innoteſcerent: ⁊ nec dum loquẽtem elementa muta predicarent. Sed in omnibus ſignis que uel naſcẽte domino uel moriẽte mõſtrata ſunt: conſiderandũ nobis eſt: quãta fuerit in quorundam iudeorum corde duritia: que hũc neqꝫ per prophetie donum neqꝫ per miracula agnouerunt. ℟. Uidentes ſtellam magi gauiſi ſũt gaudio magno. Et intrantes domum inuenerunt pueruꝫ cum maria matre eius: ⁊ procidentes adorauerunt eum: ⁊ apertis theſauris ſuis obtulerunt ei munera. aurum. thus. ⁊ myrrham. ℣. Stella quã uiderant magi in oriente antecedebat eos: uſqꝫ duꝫ ueniens ſtaret ſupra ubi erat puer. Et.

Lectio nona.

OMnia quippe elementa mũdi auctorem ſuuꝫ ueniſſe teſtati ſunt. Ut eniꝫ de his quidã uſu humano loquar: deum hunc celi eſſe cognouerunt: quia protinus ſtellaꝫ miſerunt. Mare cognouit: quia ſub plantiſ eius ſe calcabile prebuit. Terra cognouit: quia eo moriente cõtremuit. Sol cognouit: quia lucis ſue radios abſcondit. Saxa ⁊ parieteſ agnouerunt: quia tempore mortis ſue ſciſſa ſt. Infernus agnouit: quia hos quos tenebat mortuos reddidit. Et tamen hunc quem deum omnia inſenſibilia elementa ſenſere: adhuc infidelium iudeorum corda deum eſſe minime cognouerunt: ⁊ duriora ſaxis ſcindi ad penitentiaꝫ nolunt. Eũqꝫ confiteri abnegant quem elementa ut diximus: aut ſignis aut ſciſſiõibus deum clamant. Reſpon. Tria ſunt munera precioſa que obtulerunt magi domio in die iſta: ⁊ habent in ſe diuina myſteria. In auro ut oſtendatur regis potentia. In thure ſacerdotem magnum conſidera: ⁊ in myrrha dominicam ſepulturam. ℣ſi. Salutis noſtre auctorem magi uenerati ſunt in cunabulis: ⁊ de theſauris ſuis myſticas ei muneruz ſpecies obtulerunt. Reſpon Uenit lumen tuum ieruſalez: ⁊ gloria domini ſuper te orta eſt: Et ambulabũt gẽtes in lumine tuo: ⁊ res ĩ ſplendore ortus tui. ℣ſi. Filij tui ď longe uenient: ⁊ filie tue de latere ſurgent. Et. Reſpon Deſcendit de celis deus uerus a patre genitus: introiuit in uterum uirginis: nobis ut appareret uiſibilis: indutus carne humana protoparentis edita. Et exiuit per clauſam portam deus ⁊ homo: lux ⁊ uita: conditor mundi. ℣ſi. Tanq̃ ſponſus dominus procedens de thalamo ſuo. Et. Reſpon Hic eſt dies preclarus in quo ſaluator mundi apparuit. Quem prophete predixerunt: angeli annunciauerunt: cuius ſtellam magi uidentes gauiſi ſunt ⁊ munera ei obtulerũt. ℣ſi. Dies ſanctificatus illuxit nobis uenite gẽtes ⁊ adorate dominum. Quem. Reſpon. Interrogabat magos herodes qď ſignum uidiſtis ſuper natum regem: ſtellam magnam fulgentem cuius ſplendor illuminat munduz. Et nos cognouimus: ⁊ uenimus adorare dominum. ℣. Magi ueniunt ab oriente inquirẽtes faciem domini ⁊ dicentes. Et. Ad laudes ⁊ per horas antiphona. Ante luciferuz genitus: ⁊ ante ſecula dominus ſaluator noſter hodie mundo apparuit. pſalmus. Dominus regna. Cum reliq̃s antiphona. Uenit lumen tuum ieruſalem: ⁊ gloria domini ſuper te orta eſt: ⁊ ambulabunt gentes in lumine tuo: alleluia. antiphona. Apertis theſauris ſuis obtulerunt magi domino aurum. thus. ⁊ myrrham alleluia. antiphona. Maria ⁊ flumina benedicite domino: hymnum dicite fontes domino alleluia. antiphona. Stella iſta ſic̃ flãma coruſcat: ⁊ regem regum deum demonſtrat: magi eam uiderunt: ⁊ magno regi munera obtulerunt. Capitulum. Surge illuminare. Hymnus. Hoſtis herodes. Et dicitur hodie tantum in laud̓. quia infra octauã ad laudes dicitur hymnus. Enixa eſt. In ſuo tono uerſi. Adorate deum alleluia. Reſpon. Omnes angeli eius alleluia. Ad bñdict. antiphona. Hodie celeſti ſponſo iuncta eſt eccleſia: quoniam in iordane lauit chriſtus eius crimina: currunt cuz muneribus magi ad regales nuptias: ⁊ ex aqua facto uino letantur conuiue alleluia. Oratio. Deus qui hodierna. Sciẽduz ꝙ omnes hymni cantantur in tono de epiphania uſqȝ ad octauam epiphanie. Et dicitur in fine. Gloria ti bi domine qui appa. Ad primaz reſpõſorium breue. Chriſte fili dei uiui miſerere nobis. ℣. Qui apparuiſti hodie. Reſpon. Miſer. Ad tertiam capitulum. Surge illuminare. Reſponſorium breue. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent. ℣ſi. Reges arabum ⁊ ſabba dona adducent. Reſpon. Munera. ℣ſi. Gloria. Reſpon. Reges. ℣ſi. Omnes de ſabba uenient alleluia. Reſpon. Aurum ⁊ thus deferentes alleluia.

Ad ſextam capitulum.

Leua ĩ circuitu oculos tuos ⁊ uide omnes iſti cõgregati ſunt uenerũt tibi: filij tui de longe uenient: ⁊ filie tue de latere ſurgent. Reſponſorium breue. Omnes de ſabba uenient alleluia. alleluia. uerſiculus. Aurum ⁊ thus deferentes. Reſponſorium. Alleluia. uerſiculus. Gloria Reſponſorium. Omnes. uerſiculus. Adorate dominum alleluia. Reſponſorium. In aula ſancta eius alleluia.

Ad nonam capitulum.

Omnes de ſabba uenient aurum et thus deferentes: ⁊ laudem domio annunciantes. Reſponſorium breue. Adorate dominum. Alleluia. alleluia. uerſi. In aula ſancta eius. Reſponſorium. Alleluia. uerſiculus. Gloria. Reſponſorium. Adorate. uerſiculus. Adorate deum alleluia. Reſponſorium. Omnes angeli eius alleluia. Ad ueſperas antiphona. Ante luciferum. Cum reliquis. pſalmus. Dixit dominus. Cum reliquis. In fine. pſal. In exitu. Et dicitur uſqȝ poſt octauam. Capitulum. Surge illuminare. Hymnus Hoſtis herodes. uerſiculus Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent.

℟. Reges arabū ⁊ ſabba dona adducēt. Ad mag. aꝑ. Trib⁹ miraculis ornatū diē ſāctū colimus. hodie ſtella magos duxit ad ꝑſepiū. hodie uinū ex aqua factū eſt ad nuptias. hodie a ioāne xp̄s baptizari uoluit ut ſaluaret nos al. Ōro. De⁹ q hodierna. Infra oct. īuitato. Xp̄us apparuit nobis. Uenite adoremus. ps Uenit. hym. Hoſtis. Alia dicūt de epi. pret aāt. ſeptia loco cui⁹ dī aꝑ. Hō factus ē in ea ipſe fūdauit eā altiſſim⁹. ps. Fūdamen. Sex lectiōes legūtur de ſermone ſancti auguſtini epi. Nup celebrauimus. uel d̄ ſermone ſācti leonis pape. Celebrato. uel de ſermōe epi. Ad partū. R̄nſo. ſupra. ⁊ tres de omel. epi. Lectio prima de ſermōe ſācti auguſtini epiſcopi.

Pie timeāt reges ad p̄ris dexterā iā ſedētē: quē rex ipius timuit adhuc m̄ris ubera labentē. Audiāt ꝙ ſcriptū ē. Et nūc reges intelligite: erudimi q iudicatis terrā. Seruite dn̄o in timore: ⁊ exultate ei cū tremore. Ille eīm rex ultor ipiorū regū ⁊ rector pioꝝ: nō ita nat⁹ eſt ut reges naſcūt̄ in ſeculo: qꝛ ⁊ ille nat⁹ eſt cui⁹ regnū nō eſt de hoc ſeculo. Nobilitas fuit naſcētis i uirginitate pariētis: ⁊ nobilitas pariētis i diuinitate naſcētis. Deiqꝫ cū mlti iā nati atqꝫ defūcti eēnt reges iudeoꝝ: nūqd quēqꝫ eoꝝ celo loquēte adorādū magi queſierūt: Nō qꝛ nec quē q̄ꝫ eoꝝ celo loquēte didicerūt.

Lectio ſecunda.

Verūtñ qđ preteūdū nō eſt. hec magoꝝ illūinatio magnū teſtimoniuꝫ cecitatis extitit iudeoꝝ. In t̄ra eoꝝ iſti regrebāt: quē illi i ſua ñ agnoſcebāt. Apud eos iſti īuenerūt: quē illi apud ſe negauerūt. In his t̄ris de lōginquo iſti ꝑegrini pueꝝ xp̄m nōdū uerba ꝓmētē adorauerūt: ubi ciues illi iuuenē miracula faciētē crucifixerūt. Iſti in mēbris paruis deuꝫ agnouerūt. Illi i factis magnis nec tāq̄ꝫ hoīni pepcerūt. quaſi plus fuerit uidere nouā ſtellā in ei⁹ natiuitate fulgentēꝫ: q̄ꝫ ſolē in eius morte lugentē.

Lectio tertia.

Iam uero ꝙ eadē ſtella q̄ magos ꝑduxit ad locū ubi erat cū matre uirgine deus infans: q̄ utiqꝫ pot̄at eos ⁊ ad ipaꝫ ꝑducere ciuitatē: ſꝫ tñ ſbtraxit ſe: nec eis ꝓrſus apparuit: donec de ciuitate in qua xp̄s naſceret̄ ijdē ipſi int̄rogarent̄ iudei: ipſi eā ſcđm diuine ſcripture teſtioniū noiarent. ipſi dicerēt in bethleē iude: ſic eīm ſcriptū ē. Et tu bethleē terra iuda nō eris minia i principib⁹ iuda: ex te eīm exiet dux: q regat pplm meū iſrl. Quid aliud ſignificauit hic diuia ꝓuidētia: niſi apđ iudeos ſolas l̄ras remāſurus: qbus gētes īſtruerēt: illi excecarēt quas portarēt nō ad adiutoriū ſalutis ſue: ſed ad teſtimoniū ſalutis n̄re.

Lectio quarta.

Nuper celebrauimus diem quo ex iudeis dominus natus eſt: hodie celebramus quo a gentibus adoratus eſt. Quoniam ſalus ex iudeis: ſed hec ſalus uſqꝫ ad fines terre. Nam ⁊ illo die paſtores adorauerūt: hodie magi. Illis angeli: iſtis autem ſtella nunciauit. Utriqꝫ de celo didicerunt: cum regem celi in terra uiderent: ut eſſet gloria in excelſis deo: ⁊ in terra pax hominibus bone uoluntatis. Ipſe eſt eniꝫ pax noſtra qui fecit utraqꝫ unum. Iā hic infans natus atqꝫ annūciatus oſtenditur: lapis ille āgularis. Iā in ipſo primordio natiuitatis apparuit: duos ex diuerſo parietes in ſe copulare iam cepit. Paſtores a iudea: magos ab oriente perducēs: ut duos conderet in ſe in unum hominem: faciens pacem his qui longe: ⁊ pacem his qui prope.

Lectio quinta.

Ideoqꝫ illi ipſo die de proximo uenientes: de longinquo iſti hodie ꝑuenientes duos dies celebrandos poſteris ſignauerunt: unam tamen lucem mūdi utriqꝫ uiderunt. Sed hodie de iſtis loquenduꝫ eſt: quos de remotis terre fid̄s duxit ad chriſtuꝫ. Uenerunt enim ⁊ queſiere eum dicentes. Ubi eſt rex iudeorū qui natus eſt: Uidimus enim ſtellā eius in oriente: ⁊ uenimus adorare eum. Annunciant ⁊ interrogant: credunt et querūt: tanq̄ꝫ ſignificātes eos qui ambulant per fidem ⁊ deſiderant ſpēꝫ. Nonne alij reges iudeoꝝ iã totiẽs ĩ iudea nati erãt. Quid est ꝙ iste ab aliẽigenis ĩ celo agnoscit: in t̃ra querit: in alto fulget: ĩ hũili latet: In oriẽte magi uidẽt stellã: ⁊ ĩ iudea natũ ĩtelligũt regẽ. Quis ẽ iste rex tã paruus tã magnꝰ: nõdũ ĩ terris loquẽs iã in celis edicta ꝓponẽs. **Lectio sexta.**

VErũtñ ꝓpi nos qbꝰ ꝺ scripturis suis sc̃is ĩnotescere uoluit: ipos etiaꝫ magos qbus iã claꝝ signũ ĩ celo ꝺderat: ⁊ quoꝝ cordibꝰ se ĩsinuãdũ ẽẽ reuelauerat: ꝓphetis tñ suis de se credere uoluit. Querẽdo eiꝫ ciuitatẽ ĩ qua natꝰ erat: quẽ uidere atqꝫ adorare cupiebãt: necesse habuerũt ꝑcũctari pr̃icipes iudeoꝝ: ut illi ꝺ sc̃a scripta quã ĩ ore nõ ĩ corde gestabãt ĩfideles fidelibꝰ: de gr̃a dei rñderẽt. Mẽdaces a se ueraces ꝯtra se. Quãtũ eiꝫ erat utile illis: ut q̃rẽtibꝰ xp̃m comites fierẽt: cũ ab eis audisset: qꝺ uisa stella eiꝰ uenerũt eũ adorare cupiẽtes. Ipi eos ad bethleẽ iude quẽ de libris diuinis ĩdicauerãt: ducerent: parit̃ uiderent: parit̃ adorarent. **Secundum mattheum.**

CUm natus eẽt iesus ĩ bethleẽ iude in diebꝰ herodis regis: ecce magi ab oriẽte uenerũt ierosolymam dicẽtes. Ubi est q natꝰ ẽ rex iudeoꝝ. Et reliqua.

Omelia sc̃i gregorij pape. lectio prima.

QUin ẽt ad dãnationis sue cumulũ eũ quẽ natũ despiciũt: nascituꝝ lõge añ prescierãt. Et nõ solũ qꝛ nasceretur nouerãt: sed ẽt ubi nasceret̃. Nã ab herode reqsiti: locuꝫ natiuitatis eiꝰ exprimũt: quẽ scripture auctoritate didicerunt. Et testimoniũ ꝓferũt qꝺ bethleẽ honorari natiuitate noui ducis oñdit: ut ipa eoruꝫ sciẽtia: ⁊ illis fieret ad testimoniũ dãnationis: ⁊ nobis ad adiutoriũ credulitatis. Quos ꝓfecto bñ Isaach cũ iacob filiuꝫ suũ bñdiceret designauit. Qui ⁊ caligãtibus oculis ⁊ ꝓphetãs ĩ p̃nteꝫ filiũ suũ ñ uidit: cui tñ multa ĩ posteꝝ p̃uidit. **lec. ij.**

QUia nimiꝝ iudaicus p̄plus ꝓphetie spũ plenꝰ ⁊ cecus: eũ de quo ml̃ta ĩ futuro p̃dixit: ĩ p̃nti positũ ñ agnouit. Sꝫ natiuitate regis nr̃i cognita: herodes ad callida argumẽta ꝯuertit̃: ne terreno regno priuaret̃. Renũciari sibi ubi puer inueniret̃ postulat: adorare se uelle sĩlat: ut quasi hũc si ĩuẽire possit extiguat. Sꝫ quãta ẽ hũana malicia ꝯtra ꝯsiliũ diuinitatis: Scriptũ qppe ẽ. Nõ est sapiẽtia: ñ est prudẽtia: nõ ẽ ꝯsiliũ ꝯtra dñm. Nam ea;q apparuit magos stella ꝑducit: natũ regeꝫ repiunt: mũera deferũt: ⁊ ne redire ad herodẽ debeãt ĩ sõnis admonentur.

Lectio tertia.

SIcqꝫ fit ut iesũ quẽ q̃rit herodes: ĩuenire nõ possit. Cuiꝰ ĩ ꝑsona q alij q̃ꝫ hypocrite designãt̃. Qui dũ ficte querũt ĩuenire deũ nũq̃ꝫ meret̃. Sed int̃ hec sciendũ est ꝙ p̃scillianiste heretici: nasci unũquẽqꝫ hoieꝫ sub ꝯstitutiõibꝰ stellaꝝ putãt: ⁊ hoc in adiutoriũ sui erroris assumũt: ꝙ noua stella exijt: cum dñs ĩ carne apparuit. Cuiꝰ fuisse fatũ: eãdẽ que apparuit stellã putãt. Sꝫ si euãgelij uerba pẽsamꝰ: qbus ꝺ eadẽ stella dr̃. usqꝫ dũ ueniens staret supra ubi erat puer. dũ ñ puer ad stellã: sed stella ad pueꝝ cucurrit: si dici liceat: nõ stella fatũ pueri: sꝫ fatũ stelle is q apparuit puer fuit. **Secũda die sermonis sancti augustini episcopi.**

Lectio prima.

NUnc uero alijs demõstrato uite fõte ipi sũt mortui siccitate. Facti sũt eis iudei tãq̃ꝫ lapides q amiliario uiatoribꝰ ãbulãtibꝰ aliqd oñdũt: sꝫ ipsi solidi atqꝫ ĩmobiles remãserũt. Magi q̃rebãt ut ĩuenirẽt: herodes querebat ut ꝑderet. Judei ciuitatẽ nascẽtis legebãt: tp̃s uenientis ñ ĩtelligebãt. Int̃ magoꝝ piũ amorẽ: ⁊ herodis crudelẽ timorẽ. Illi euanuerũt bethleeꝫ demõstrãtes xp̃m q ibi natus est ñ quesitũ sꝫ uisũ postea negaturi. Felix potius infantiuꝫ ignorantia: quos herodes persecutus est territus: q̃ꝫ istoꝝ scientia quos consuluit perturbatus. Illi pro christo potuere pati: quem nũduꝫ poterant confiteri.

Lectio secunda.

ISti docentis nõ secuti sunt ueritateꝫ: cuius nascentis nosse potuerãt ciuitatẽ. Magos sane ad ipm quippe locũ ubi dei uerbum infans erat illa stella ꝑduxit. Hinc iã erubeſcat ſtulticia ſacrilega: ⁊ quedã ut ſic dicã indocta doctrina: que iõ putãt xp̄ʒ ſub ſtellaꝝ decreto eſſe natum: qꝛ ſcriptum eſt in euangelio: qñ xp̄s natus ẽ ſtellam eius magos i oriente uidiſſe. Qđ uerũ de xp̄o nõ eẽt: nec ſi homines ſub decreto huiuſmodi naſcerẽtur: qꝛ nõ ſic filius dei ꝓpria uolũtate: ſed nature mortalis conditione naſcũtur. Nũc aũt tm̃ abhorret a uero ſubſtellato fato natũ eẽ xp̄m: ut nullũ hoiuʒ ita naſci credat qſquis recte credit i chriſtũ

Lectio tertia.

Sed de naturis hoiuʒ uani hoies loquãtur: qđ inſipiẽter opinãt̃. Negent uolũtatẽ qua peccãt: ꝯfingãt neceſſitatẽ qua peccata defendãt. Perditos mores ꝑ quos i terra ab hõinibus deteſtãtur: in celo etiã figere conẽt̃: ⁊ de ſideribus manere mẽtiant̃. Uideat tñ unuſqſquis eoꝝ quẽadmodũ nõ uitã: ſed familiã ſuã qualẽcũqꝫ poteſtate regendaʒ putet: qñ qdem iſta ſentiẽdo ſeruos ſuos in domo peccãtes uerberare non ſinitur: niſi prius deos ſuos i celo radiãtes blaſphemare cogatur. Chriſtum tamen iſti nec ſcđm ſuauiſſimas ꝯiectas: ⁊ nõ ſane fatidicos: ſed plane falſidicos libros poſſunt ideo putare ſub ſtellaꝝ decreto eſſe natũ: qꝛ eo nato ſtellã magi i oriẽte uiderunt.

Lectio quarta.

Hinc ẽt potius xp̄s nõ ſub dñatu eiꝰ: ſed dñs eiꝰ apparuit: qꝛ illa nõ i celo ſidereas uias tẽuit: ſed hominibꝰ querentibus xp̄m: uſqꝫ ad locũ in quo natꝰ fuerat demõſtrauit. Uñ nõ ipa xp̄m fecit mirabilit̃ uiuere: ſed ipſã xp̄us fecit mirabiliter apparere. Nec ipſa xp̄i mirabilia decreuit: ſed ipam xp̄s int̃ ſua mirabilia demõſtrauit. Ipſe eiʒ natꝰ ex matre de celo terre nouũ ſidus oñdit: q natꝰ ex pr̃e celũ terrãqꝫ formauit.

Lectio quinta.

Eo naſcẽte lux noua ẽ in ſtella reuelata: quo moriente ſolis ẽ claritas obſcurata. Eo naſcẽte ſupi nouo honore claruere: quo moriente iferi nouo tremore patuere: quo reſurgẽte diſcipli nouo amore exarſere: quo aſcendente celi nouo obſeqo patuere. Celebremꝰ ergo ꝺuota ſolẽnitate hũc diem quo cognitũ chriſtuʒ magi ex gentibus adorauerũt: ſicut celebrauimꝰ illũ diẽ quo natũ xp̄m paſtores ex iudea uiderũt. Ipſe eſt eim dñs deus nr̃ q elegit aplo̅s: ex iudea paſtores: per quos cõgregaret ſaluãdos: ẽt ex gẽtibꝰ peccatores. Qui uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorũ amen.

Lectio ſexta.

Celebrato ꝓxio die quo itemerata uirginitas humani generis edidit ſaluatorẽ: epiphania nobis dilectiſſimi ueneranda feſtiuitas dat ꝑſeuerãtiã gaudiorũ: ut inter cognatarũ ſolẽnitatuʒ uicina ſacra exultatiõis uigor ⁊ feruor fidi nõ tepeſcat. Ad omniũ eim hoium ſpectat ſalutẽ: qđ ifãtia mediatoris dei ⁊ hominũ iam uniuerſo declarabat̃ mundo: cum adhuc exiguo detineret̃ opidulo. Quãuis eim iſraeliticã gentẽ: ⁊ ipſius gẽtis unã familiã delegiſſet: de qua naturã uniuerſe hũanitatis aſſumeret: uoluit tñ in terra materne hitationis anguſtias ortus ſui latere primordia. Sʒ mox ab õibus uoluit agnoſci q dignatꝰ eſt ꝓ õibus naſci.

Secundum mattheum.

Cum natꝰ eẽt ieſus i bethleẽ iude in diebꝰ herodis regis: ecce magi ab oriẽte uenerũt ieroſolymã dicẽtes. Ubi eſt q natus ẽ rex iudeoꝝ. Et reliqua.

Omelia ſcti gregorij pape. Lectio pria.

Sed abſit hoc a fideliuʒ cordibꝰ: ut eẽ aliqd fatũ dicãt. Uitã qppe hominũ ſolus hãc ꝯditor q creauit adminiſtrat. Neqꝫ eim ꝓpter ſtellas hõ: ſed ſtelle ꝓpter hoieʒ facte ſũt. Et ſi ſtella fatuʒ hois dr̃: ipis ſuis miſterijs ſubeẽ hõ perhibet̃. Certe cũ iacob de ut̃o egrediens: prioris fr̃is plantã teneret manu: prior ꝑfecte nequaqꝫ egredi potuit: niſi ⁊ ſubſequẽs inchoaſſet. Et tñ cũ uno tp̄re eodẽqꝫ momẽto utrũqꝫ mat̃ fũderet: nõ una utriuſqꝫ uite equalitas fuit. Sʒ ad hec ſolẽt mathẽatici rñdere: qꝛ uirtꝰ ꝯſtellatõis in ictu puncti eſt. Quibus e diuerſo nos dicimus: quia magna eſt mora natiuitatis.

Lectio ſecunda.

Si igit̃ i ictu pũcti ꝯſtellatõ ꝑmutat̃: neceſſe iã erit ut tot dicãt fata: quot ſt̃ mẽbra naſcẽtiũ. Fateri ẽt mathẽatici ſolẽt: qđ qſqs ſigno aquarij naſcit̃: i hac uita piſcatoris miſteriũ ſortiat̃: piſcatores ut fertur getulia non habet. Quis igitur dicat: qꝛ nẽo illic in ſtella aquarij naſcit̃: ubi piſcator õi mõ non habet̃. Rurſum quos naſci ſigno libre aſſerũt. trapezitas futuros dicũt. Et trapezitas multaꝝ gentium ꝓuicie ignorãt. Fateãt̃ ergo neceſſe eſt aut hoc i eis ſignũ deeẽ: aut actũ fatale nullo modo habere. Lectio tertia.

In perſaꝝ quoqꝫ frãcorũqꝫ terra: reges ex genere ꝓdeũt. Quibꝰ profecto naſcẽtibꝰ: qs eſtimet quãti eiſdẽ momentis horaꝝ ac tẽpoꝝ ex ſeruili ꝯditione naſcũtur. Et tñ regnũ filij uno eodez qꝫ ſidere cũ ſeruis nati ad regnũ ꝓficiũt: cũ ſerui q ſecũ fuere geniti i ſeruitute moriũtur. Hec đ ſtella breuit̃ diximꝰ: ne mathematicoꝝ ſtulticiã indiſcuſſaz ꝑteriſſe uideamur. Magi uero auꝝ. thuſ. ⁊ myrrhã deferũt. Aurum qppe regi cõgruit. Thus uero in dei ſacrificio ponebatur. Myrrha aũt mortuoꝝ corpora cõdiũt̃. Eum ergo magi quẽ adorãt ẽt myſticis mũeribꝰ ꝑdicãt. Auro regẽ. thure deuz. myrrha mortalem. Tertia die ſermo ſãcti leonis pape. Lectio prima.

Tribus igit̃ magis i regiõe oriẽtis: ſtella noue claritatis apparuit: q̃ illuſtrior cetis: pulchriorqꝫ ſideribꝰ: facile in ſe ĩtuentiũ oculos aĩoſqꝫ ꝯuerteret: ut ꝯfeſtim ꝯuerteret̃ nõ eẽ ocioſuz: qđ tã inſolitũ uidebat̃. Dedit ergo aſpiciẽtibꝰ intellectũ qui ꝑſtitit ſignũ. Et qđ fecit ĩtelligi: fecit ĩqri: ⁊ ſe ĩueniendũ obtulit req̃ſitũ. Sequũt̃ tres uiri ſuꝑni lũinis ductũ ⁊ preuij fulgoris monitũ: intẽta ꝯtẽplatione comitãtes: ad agnitõez ueritatis gr̃e ſplẽdore ducũt̃: q hũano ſẽſu ſignificatũ ſibi regis ortum eſtimauerũt i ciuitate regia eẽ querendũ. Sed q ſerui ſuſceperat formã: ⁊ nõ iudicare uenerat ſed iudicari: bethleẽ ꝑelegit natiuitati: ieroſolymã paſſioni. Lectio ſecunda.

Herodes uero audiẽs iudeoꝝ prĩcipem natum. ſucceſſorem ſuſpicatus expauit. Et molitus neceſſe ſalutis auctori falſum ſpopõdit obſequiũ. Quã felix foret ſi magorũ imitaret̃ fidẽ: ⁊ ĩuerteret ad religionẽ: qđ diſponebat ad fraudez. O ceca ſtulte emulationis ĩpietas: que perturbandum putas diuinũ tuo furore cõſilium. Dñs mundi temporale non querit regnum qui preſtat eternum. Quid icõmutabilẽ diſpoſitarum rerũ ordinem uertere: ⁊ aliorum facinus preoccupare conaris? Mors chriſti non eſt temporis tui. Ante ꝯdendũ eſt euangeliũ: ante predicandũ eſt dei regnum: ante ſanitates donande: ante ſunt facienda miracula. Cum qđ alieni futuruz eſt operis: tui eſſe uis criminis: ⁊ nõ habiturus effectũ ſceleris: in ſolum te reatuz precipitas uoluntatis. Lectio tertia.

Nihil hac molitione proficis: nihil peragis. Qui uoluntate ſua natus eſt: arbitrij ſui poteſtate morietur. Conſumant ergo magi deſiderium ſuum: ⁊ ad puerum dominũ ieſum chriſtum eadem ſtella preeunte perueniunt. Adorant in carne uerbum: in infantia ſapientiam: in infirmitate uirtutem: ⁊ in homine ueritatis dominũ maieſtatis. Utqꝫ ſacramentum fidei ſue intelligentieqꝫ manifeſtent: qđ cordibus credunt muneribus proteſtantur. Thus deo: myrrham homini. aurum offerunt regi. Scienter humanã diuinãqꝫ naturam in unitate uenerãtes: quia qđ erat in ſubſtantia proprium nõ erat in poteſtate diuerſum.

Lectio quarta.

Reuerſis autem magis in regionez ſuam: ⁊ tranſlato ieſu in egyptum: ex ãmonitione diuina: exardeſcit fruſtrata in meditationibus ſuis herodis inſania: necari omnes in bethleez paruulos iubet. Et quoniam quem metuat neſcit infantem. generalem ſentẽtiã in ſuſpectã ſibi tendit etatẽ. Sed quos rex ĩpius eximit mundo: chriſtus inſerit celo. Et quibus nundum ſanguinis ſui impendit redemptionẽ: iam martyrij tribuit dignitatẽ. Erigite ergo dilectiſſimi fideles aĩos ad coruscantē gratiam lumīs sempiterni: ⁊ ipensa hūane saluti sacra uenerātes: studium uestrū his que ꝑ nobis gesta sūt subdite. **Lectio quinta.**

Diligite castimōie puritatē: q꜡ xp̄s ē uirginitatis filius. Abstinete uos a carnalibus desideriis que militāt aduersus aīam: quēadmodū uos p̄ns beatus apl's suis ut legimꝰ uerbis hortat̃. Malicia paruuli estote: q꜡ dn̄s glie se mortaliū ꝯfortauit īfātie. Sectamini hūilitatē: quā dei filius discipulos suos docere dignatus ē. Induite uos uirtute patiētie: ī qua aīas u̾as possitis acqrere: qm̄ q cūctorū est redēptio: ipse est ōiuꝫ fortitudo. Que sursū sūt sapite: nō q̄ sup terrā. Per uiaꝫ ueritatis ⁊ uite ꝯstant̃ īcedite: nec uos impediant t̄rena: qbus p̄ata sunt celestia. p xp̄m dn̄m nr̄m. **Lectio sexta.**

Ne timeāt reges ad p̄ris dexterā iā sedentē: quē rex ipius timuit adhuc m̄ris ubera labentē. Audiāt qd̓ scriptuꝫ est. Et nūc reges ītelligite erudimini q iudicatis terrā. Seruite dn̄o ī timore: ⁊ exultate ei cū tremore. Ille eīm rex ultor īpioꝝ regū: ⁊ rector pioꝝ nō ita natꝰ ē: ut reges nascūt̃ in seculo: q꜡ ⁊ ille natus est cuiꝰ regnū nō ē d̓ hoc seculo. Nobilitas fuit nascētis ī uirginitate pariētis: ⁊ nobilitas pariētis ī diuinitate nascentis.

Secundum mattheum.

Cum natus eēt iesus ī bethleē iude in diebꝰ herodis regis: ecce magi ab oriente uenerūt ierosolymā dicentes Ubi ē q natꝰ est rex iudeorū. Et reliqua.

De omelia sācti gregorii pape. lec. p̄ria.

Sunt nōnulli heretici qui hunc deum credūt: sꝫ ubiqꝫ regnare nequaqꝫ credūt. Illi ꝓfecto ⁊ thus offerūt: sed offerre ēt auꝝ nolūt. Et sūt nōnulli q hūc regē existimāt: sed deū negant. Hi uidelicet ei auꝝ offerūt: sed thus offerre nolūt. Et sūt n̄nulli q hūc ⁊ deū ⁊ regē fatent̃: sꝫ assūpsisse carnē mortalē negant. Hi nimirum ei aurū ⁊ thus offerunt: sed offerre myrrhā assūpte mortalitatis nolūt. Nos igiturqꝫ nato domino offeramus aurū: ut hunc ubiqꝫ regnare fateamur. Offeramus thus: ut credamus ꝙ is q ī tempore apparuit: deus ante tempora extitit. Offeramus myrrhā: ut eū quē credimꝰ ī sua diuinitate īpassibilē: credamꝰ ēt ī n̄ra fuisse carne mortalem. **Lectio secunda.**

Quāuis ī auro thure. ⁊ myrrha potest ⁊ aliud ītelligi. Auro nāqꝫ sapientia designat̃ salamōe attestāte qui ait. Thesaurus desiderabilis reqescit in ore sapientis. Thure aūt qd̓ deo īcendit̃: uirtus oratiōis exprimit̃: psalmista testante q dixit. Dirigat̃ oratio mea sicut īcensuꝫ in cōspectu tuo. Per myrrhā uero carnis nostre mortificatio figurat̃. Un̄ in sācta ecclīa de suis opariis: usqꝫ ad mortē pro deo certātibus dr̄. Manus mee distillauerunt myrrham. **Lectio tertia.**

Nato ergo regi auꝝ offerimus si in cōspectu illius claritate sup̄ne sapientie resplendemus. Thus offerimus si cogitatiōes carnis p sancta orationū studia ī ara cordis īcendimus: ut suaue aliqd deo p celeste desideriū redolere ualeamus. Myrrhā offerimus: si carnis uitia p abstinentiaꝫ mortificamus. Per myrrhaꝫ nāqꝫ ut diximus agitur: ne mortua caro putrefiat. Mortuā u̾o carnē putrescere ē hoc mortale corpꝰ fluxui luxurie deseruire. Sic̄ de qbusdā p ꝓphetā dr̄. Cōputruerēt iumēta ī stercore suo. Iumēta qppe ī stercore suo putrescere ē carnales homīes ī fetore luxurie uitam finire. Myrrhā ergo d̓o offerimꝰ: qn̄ hoc mortale corpꝰ a luxurie putredie. p cōdimentū ꝯtinētie custodimꝰ. **Quarta die de sermōe sc̄ti augustini ep̄i. Lectio prima.**

Deniqꝫ cū m̄ti iā nati atqꝫ defuncti eēnt reges iudeoꝝ: nūqd quēqꝫ eorū ad adorādū magi q̄siere: q꜡ nec quēqꝫ eoꝝ celo loq̄nte didicere. Uerū ꝙ p̄teudū n̄ est: hec magoꝝ illuīatio magnuꝫ testimōiuꝫ cecitatis extitit iudeoꝝ. In terra eoꝝ isti reqrebāt: qd̓ illi ī sua nō agnoscebāt. Apud eos isti iuenere: quē illi apud se negauerūt. In his t̄ris de lōgiquo isti ⁊ p̄egrini pueꝝ xp̄ꝫ n̄duꝫ u̾ba ꝓmētē adorauerūt: ubi ciues illi iuueneꝫ miracula facietē crucifixere. **Lectio secunda.**

ISti in mēbris paruis deū agnouere: illi in factis magnis: nec tanq̄ȝ hōīni pepcere. Quasi plus fuerit uidere nouā stellā in eius natiuitate fulgentē: q̄ȝ solem in eius mortem lugentem. Jam uero ꝙ eadem stella que magos perduxit ad locum ubi erat cum matre uirgine deus īfans: que utiq̄ȝ poterat eos ad ipsam ꝑducere ciuitatē: sed tñ subtraxit: nec eis ꝓrsus apparuit donec de ciuitate in qua christus nasceret̄: ijdē ipsi introgarent iudei. Ipsi eā secundū diuīe scripture testimoniū noīarent ipi diceret̄. In bethleem iude. Sic eīȝ scriptū est. Et tu bethleem nō eris minia in principib⁹ iuda. Ex te eīm exijt dux qui regnat populuȝ meum israel.

Lectio tertia.

QUid aliud significauit hec diuia ꝓuidētia: nisi apud iudeos solas litteras remāsuras: q̄bus gētes īstruerētur. illi excecarētur. quas portarēt: nō ad adiutoriū salutis sue: sȝ ad testioniū salutis nostre. Nā hodie quascūq̄ȝ ꝑmissas prophetias de christo ꝓferim⁹. iā reꝝ cōpletaꝝ luce ꝺclaratas. Si forte pagāi quos luctari uolumus dixerit nō eas tm̄ ante p̄dictos: sed post eoꝝ euentuȝ: ut ea que facta sīt ꝓphetata: putarēt a nobis eē cōficta iudeoꝝ codices recitam⁹: ut tollat̄ dubitatio paganoꝝ: q iam in magis sil'figurabātur: quos iudei de ciuitate ī qua natus ē christus diuinis elogis īstruebāt: ⁊ cum eis ipsi: nec reqrebant nec agnoscebant.

Lectio quarta.

NUnc ergo carissimi gr̄e filij: ⁊ heredes uidete uocationē ur̄am: ⁊ māifestato iudeis ⁊ gētibus christo tanq̄ȝ angulari lapidi: ꝑseuerātissima dilectiōe coherete. Manifestat⁹ eīm ē ī ipis cunabulis īfantie sue his qui ꝓpe ⁊ his q longe erant. Judeis in pastoꝝ ꝓpinqtate: gentibus in magoꝝ lōginqtate. Illi ipo die quo nat⁹ est: isti ad euȝ hodie uenisse credūtur. Māifestatus ergo est nec illis doctis: nec istis iustis. Preualet nanq̄ȝ imperitia in rusticitate pastoruȝ ⁊ impietas sacrilegijs magorum. Utrosq̄ȝ sibi lapis ille angularis applicuit.

Lectio q̄nta.

QUippe qui uenit stulta mūdi eligere: ut confunderet sapientes: ⁊ non uocare iustos sed peccatores: ut nullus magnus superbiret: nullus infimus desperaret. Unde scribę ⁊ pharisei dum nimis docti: ⁊ nimis iusti sibi uiderentur: cuius nascentis ciuitatem ostendere prophetica eloquia recitantes: hunc reprobauerunt edificantes. Sed quia factus ē in caput anguli: ⁊ qꝺ natus ostendit, passus impleuit. Huic nos inhereamus cū alio pariete habente reliquas israel: quę per electionem gratie saluę factę sunt.

Lectio sexta.

EOs eniȝ pastores illi prefigurabāt de proximo coniūgendos: ut etiaȝ nos quorum ex longinquo uocationeȝ magorum significabat aduentus: Jam n̄ peregrini ⁊ inquilini: sȝ ciues sanctoꝝ ⁊ domestici dei coedificati supra fundamentum apostolorum ⁊ prophetarum: ipso sūmo angulari lapide christo iesu: qui fecit utraq̄ȝ unum: ut in uno habeamus unitatē ad colligendos ramos: q ēt ꝺ oleastro īserto ꝑ supbiā fracti ⁊ herētici facti sīt. Qm̄ potēs ē ꝺs iteꝝ īserere illos: ut hēamus īfatigabilē caritatē. ꝑ dn̄m nostrū iesū xp̄m: Qui cū p̄re ⁊ spiritu sācto uiuit ⁊ regnat ī secula seculoꝝ amen.

Secundum mattheū.

CUm natus eēt iesus ī bethleē iude ī diebus herodis regis. Ecce magi ab oriēte uenerūt ierosolymam dicētes. Ubi ē q natus ē rex iudeoꝝ. Et reliqua.

De omelia sācti gregorij pape.

Lectio prima

MAgnū uero nobis aliqđ magi innuunt qꝺ ī regionē suā ꝑ uiaȝ aliaȝ reuertunt̄. In eo nanq̄ȝ qꝺ ammoniti faciunt: profecto nobis insinuant quid faciamus. Regio quippe nostra paradisus ē ad quā iesu cognito, redire per uiaȝ qua uenimus prohibemur. A regione etenim nostra superbiendo: inobediendo: uisibilia sequendo: cibum uetitum gustando: discerniȝ⁹: sȝ ad ea necesse ē ut flēdo: obediēdo: uisibilia ꝯtēnēdo: atq̄ȝ appetitum carnis frenādo rediaȝ⁹. Ergo ꝑ aliaȝ uiā ad regionem noſtram regredimur: quoniam qui a paradiſi gaudia per delectamenta diſceſſimus ad hoc per lamenta reuocemur. Lectio ſecunda.

Vade neceſſe eſt fratres cariſſimi: ut ſemper pauidi ſemperqꝫ ſuſpecti: põamus ãte oculos cordis hinc culpas operis: illic extreme iudicium diſtrictionis. Penſem⁹ q̃ꝫ diſtrictus iudex ueniat qui iudicium miat̃ ⁊ latet. Terrores peccatoribus intentat: ⁊ tamen adhuc ſuſtinet. Et idcirco uenire citiuſ differt: ut minus ĩueniat quos condẽnet. Pũiamus fletibus culpas: ⁊ cum pſalmiſte uoce p̃ueniamus faciem eius in confeſſiõe. Voluptatum nos ergo fallacia nulla decipiat: uana leticia ſeducat. In proxio nãqꝫ eĩm iudex qui dixit. Ve uobis qui ridetis nunc: quia lugebitis ⁊ flebitis. Hinc eĩm ſalamon ait. Riſus dolore miſcebit̃: ⁊ extrema gaudij luctus occupat. Hinc iterum dicit. Riſum deputaui merorem ⁊ gaudio dixi. Quid fruſtra decipieris. Hinc rurſum ait. Cor ſapientũ ubi triſticia ⁊ cor ſtultorum ubi leticia. Lec. iii.

Pertimeſcamus igitur precepta dei ſi celebramus ueraciter ſolẽnitateꝫ dei. Gratum nãqꝫ deo ſacrificium eſt afflictio contra peccatum: pſalmiſta teſtante qui dixit. Sacrificium deo ſpiritus cõtribulatus. Peccata ueſtra preterita in baptiſmatis perceptione donata ſũt. Et tamen poſt baptiſma multa omiſimus: ſed lauari iterum baptiſmatis aqua non poſſumus. Quia ergo ⁊ poſt baptiſma inquinauimus uitam: baptizemus lachrymis cõſcientiam. quatenus regionẽ nr̃aꝫ per uiam aliam repetẽtes: qui ex ea bõis delectati diſceſſimus: ad eã malis amaricati redeamus. Nota ꝙ in feſtis quoꝝ hiſtorie ꝑ octauas cantant̃. trib⁹ diebus ĩcipit̃ a prio R̃nſo. Ipſa die feſti. In octaua ⁊ in dñica que eſt infra octauã. Cetis uero diebus prima die qua cantat̃ de octaua a ſecundo incipit̃ R̃nſorio. ſecunda die a tertio. ⁊ ita per ordinem donec omnia R̃nſoria expleãtur. Expletis uero õibus R̃nſorijs ſemper incipitur a ſecũdo.

Antiphõe ſubſcripte dicũtur infra octauam epiphanie ad b. ⁊ mag. Ad b. anti. Ab oriente uenerunt magi in bethleem adorare dñm: ⁊ apertis theſauris ſuis precioſa mũera obtulerunt: aurum ſicut regi magno. thus ſicut deo uero. myrrhã ſepulture eius all'a. Ad mag. añt. Videntes ſtellam magi gauiſi ſũt gaudio magno: ⁊ intrantes domũ obtulerunt dño aurũ: thus: ⁊ myrrhã. Ad b. añt. Tria ſunt munera que obtulerunt magi dño aurũ: thus: ⁊ myrrhã filio dei: regi magno: alleluia. Ad mag. añt. Lux de luce apparuiſti xp̃e: cui magi mũera offerunt: all'a. all'a. Ad b. añt. Vidimus ſtellam eius in oriente: ⁊ uenim⁹ cũ muneribus adorare dñm. Ad mag. añt. Interrogabat magos herodes: qđ ſignũ uidiſtis ſuper natum regem: ſtellam uidimus fulgentẽ cuius ſplendor illuminat mundũ. Ad b. añt. Omnes nationes uenient a longe portantes munera ſua all'a. Ad mag. añt. Omnes de ſabba uenient aurum ⁊ thus deferentes all'a. all'a. Ad b. añt. Venient ad te qui detrahebant tibi: ⁊ adorabunt ueſtigia pedum tuoruꝫ. Ad mag. añt. Admoniti magi in ſõnis ab angelo: ꝑ aliam uiam reuerſi ſunt in regionem ſuam. Si feſtiuitas epiphanie in dominica uenerit totũ officium dñice fit in ꝓrio ſequenti ſabbato modo ſubſcripto. De feſtiuitatibus que infra octauã epiphãie uenerint: nihil tunc agit̃. Sꝫ pacta octaua de illiſ ⁊ loco ⁊ tempore cõgruenti ut lati⁹ in rubricis nouis nũcupatis ꝯſtat fit. Sabbato infra octauã epiphanie ad ueſperas capitulum.

Fratres obſecro uos per miſericordiam dei: ut exhibeatiſ corpora ueſtra hoſtiam uiuentem: ſanctã deo placẽtem: rationabile obſequium ueſtrum. Hym. ꝟſi. ſicut in epipha. ad mag. añt. Remãſit puer ieſus in ierlm: ⁊ nõ cognouerũt parẽtes eius exiſtimãtes illũ eẽ ĩ comitatu: ⁊ regrebant eũ inter cognatos ⁊ notos. Oratio.

Vota q̃s dñe ſupplicantis populi celeſti pietate proſequere: ut ⁊ que agẽda ſunt uideãt ⁊ adiplenda que uiderint cõualeſcãt. per. Añt. de epiphania q̃ cõpetit dicit̃ ꝟ. Oẽs de ſabba uenient: all'a. ℞. Auꝝ ⁊ thus deferẽtes: all'a. Oratio.

Deus qui hodierna. Dominica īfra octauā epiphanie. totum officium dicitur de epiphania. preter lectiones. cap̄. anti. ad b. ⁊ mag. ⁊ orationem. Sermo ſancti leonis pape. Lectio prima.

IUſtum ⁊ rationabile dilectiſſimi ⁊ uere pietatis obſequium eſt: in diebuſ qui diuine opera miſericordie proteſtantur: toto corde gaudere: ⁊ honorifice ea que ad ſalutem noſtram geſta ſunt celebrare. Uocante nos ad hanc deuotionem ipſa recurrentiū tempoꝛū lege: q̄ nobis poſt diem in quo coeternus pat̄ filius dei natus ex uirgine eſt breui interuallo epiphāie ītulit feſtum ex apparitione domini conſecratū. In quo magnū fidei nr̄e preſidiū prouidentia diuina cōſtituit: ut dum ſolēni ueneratiōe recolit̄: adorata ⁊ exordijs ſuis ſaluatoris infantia per ipſa originalia documēta probaretur ueri in chriſto hominis certa natura. Hoc eſt eīm qđ iuſtificat impioſ: hoc eſt qđ ex peccatoribus facit ſanctos: ſi i uno eodēqꝫ domino ieſu chriſto: ⁊ uera deitas ⁊ uera credatur humanitas. Deitas quia ante omnia ſecula in forma dei equalis eſt patri. humanitas quia in nouiſſimis diebus in forma ſerui unitus eſt homini. Ad roborandam ergo hanc fideꝫ: qua contra omnes premūiebamur errores: ex magna factum eſt diuini pietate cōſilij: ut gens in longinque orientalis plage regione conſiſtens: que ſpectādorum ſiderum arte pollebat: ſignū nati pueri qui ſuper omnem iſrael eſſet regnaturus acciperet. Noua ⁊ eiꝫ claritas apud magos ſtelle illuſtrioris apparuit: ⁊ intuentium animos ita āmiratione ſui ſplendoris impleuit: ut nequaq̄ꝫ ſibi crederent negligendum, qđ tāto nunciabat̄ indicio. Lectio ſecunda.

PReerat autem ſicut res docuit, huic miraculo gratia dei: ut cum chriſti natiuitatem nec ipſa adhuc bethleem tota didiciſſet: iam illam crediturs gentibus inferebat: ⁊ qđ nundū poterat humano eloquio diſſeri: celo faciebat euāgelizante cognoſci. Quāuis autem diuine dignationis eſſet hoc mun⁹: ut cognoſcibilis gentibus fieret natiuitas ſaluatoris: ad intelligendum tamen miraculum ſigni: potuere magi etiaꝫ de antiquis balaam pronūciationibus cōmoueri. Scientes olim eſſe predictum ⁊ celebri mēoria diffamatū. Orietur ſtella ex iacob: et exurget homo ex iſrael: ⁊ dn̄abitur gentium. Tres itaqꝫ uiri fulgore inſoliti ſideris diuinitus incitati: preuiū micantis lūīnis curſum ſequūtur: exiſtimātes ſe ſignificatum pueruꝫ ierl'is in ciuitate regia reperturꝝ. Sed cuꝫ eos hec opinio fefelliſſet: ꝑ iudeoꝛuꝫ ſcribas atqꝫ doctores: qđ ſacra de ortu chriſti prenūciabat ſcriptura didicēre: ut gemino teſtimonio confirmati: ardentiori fide expeterent: quem ⁊ ſtelle claritaſ: ⁊ ꝓphetie manifeſtabat auctoritas. Prolato autem diuino oracl'o ꝑ reſponſa pontificum: ⁊ declarata ſpiritus uoce que dicit. Et tu bethleem terra iuda nō eris minima int̄ principes iuda. Ex te eīm exiet dux qui regat populum meum iſrael. Lectio tertia.

QUam facile ⁊ q̄ꝫ ꝯſeq̄ns fuit: ut hebreoꝝ ꝓceres crederent qđ docebant. Sꝫ apparet illos carnalit̄ cū herode ſapuiſſe: ⁊ regnū xp̄i cōe cū hui⁹ mundi pot̄atib⁹ extimaſſe: ut ⁊ iſti tp̄alē ſperarent ducē ⁊ terrenū metueret ille ꝯſortē. Supfluo herodes timore turbaris: ⁊ fruſtra ī ſuſpectū tibi pueꝝ ſeuire moliris. Nō capit xp̄m regio tua: nec mūdi dn̄s p̄tatis tue ſceptris ē ꝯtēt⁹ anguſtis. Quē in iudea regnare nō uis: ubiqꝫ regnat. et felicius ipſe regnares: ſi ei⁹ īpio ſubdereris. Cur ſincero officio n̄ facis ꝙ ſubdola falſitate ꝓmittis. Perge cū magis et uerū deus ſimplicit̄ adorandū uenerare. Sed tu iudaice ſequacioꝛ cecitatis: n̄ imitaris gentiū morē: corqꝫ ꝑuerſū ad crudeles ꝯuertis īſidias: nō illū occiſure queꝫ metuis: nec illis nociture quos perimis. Deducti igit̄ dilectiſſimi in bethleeꝫ magi ſtelle p̄cedētis obſeqo: gauiſi ſunt gaudio magno ualde: ſicut euangeliſta narrauit. Et itrantes domū inuenerūt pueꝝ cū maria mr̄e ei⁹: ⁊ ꝓcidētes adorauerūt eum. Et aptis thesauris suis obtulere ei mūera. aurꝝ. thus. ⁊ myrrham. O ꝑfecte sciētie mirabilē fidē: quā nō terrena sciētia erudiuit: sed spūs sc̄ts istituit. Uñ eim hi uiri cū ꝓficiscerent e patria: ꝗ nūdū uiderāt iesū: nec aliqd intuitu eius: qđ tam ordinate uenerarēt aduerterāt. Lec. iiij.

HAnc ꝯferēdoꝝ mūeꝝ seruauere rōnē: nisi ꝙ preter illā stelle spēm: ꝗ corporeū incitauit obtutū: fulgētior ueritatis radius eoꝝ corda ꝑdocuit: ut prius ꝙ̄ laborē itineris ichoarēt eū sibi significare itelligerēt: cui i auro regius honor. in thure diuia ueneratio. i myrrha mortalitatis ꝯfessio deberet. Et hec qdē quātum ad illūinationē fidei ꝑtinebat: potuerunt illis credita ⁊ itellecta sufficere: ut corporali ituitu nō ingrerēt: qđ plenissimo uisu mētis ispexerāt: sꝫ diligētia sagacis officij usqꝫ ad uidendū pueꝝ ꝑseuerans: ⁊ nr̄i tēporis populis: seculi hōinibus seruiebat: ut sicut oībus nobis ꝓfuit: qđ pꝰ resurrectionē dn̄i uestigia uulnerū in carne eius thome apl̄i explorauit manꝰ: ita ad nr̄am utilitatē ꝓficeret: qđ infantiā ipsius magoꝝ ꝓbauit aspectus. Uiderūt itaqꝫ magi ⁊ adorauerūt pueꝝ de tribu iuda: de semie dauid secundum carnē natū ex mlīere: factū sub lege: quā nō soluere uenerat sꝫ adiplere. Uiderūt ⁊ adorauerūt pueꝝ quātitate paruū: aliene opis idignū: fādi ipotē: ⁊ nlla ab hūana ifātie generalitate discerptum. Quia sicut fidelia erāt testionia que in eo maiestatē iuisibilis diuinitatis affererēt: ita ꝓbatissimū eē debebat uerbū carnē factū: ⁊ sempit̄nā illā essentiā filij dei uerā hoīs suscepisse naturā: ne uel ineffabiliū opeꝝ secutura miracula: uł excipiēdaꝝ supplicia passionē sacm̄ fidei ex reꝝ diuersitate turbarēt: cū iustificari oīo nō possent: nisi ꝗ dn̄m iesū ⁊ uerū deū ⁊ uerū hoīez credidissent. Lectio quinta.

HUic singulari fidei dilectissimi: ⁊ ꝑdicatę ꝑ oīa secula ueritati: diabolica mãicheorū resistit ipietas: que sibi ad interficiēdas deceptorū aīas: nefādi dogmatis ferale cōmētū de sacrilegis ⁊ fabulosis mēdacijs texuere: ⁊ ꝑ has insanaꝝ opinionū ruinas: eo usqꝫ p̄cipites corruerūt: ut sibi falsi corporis fingerēt xp̄m: ꝗ nihil i se solidū: nihil uerū: oculis hoīuꝫ actiōibusqꝫ p̄buerit: sed sił̄ate carnis uacuam imaginē demōstraret. Indignum eīm iudei uolūt ut credatur ds̄ dei filius femineis se inseruisse uisceribꝰ: ⁊ maiestatem suā huic cōtumelie subdidisse: ut nature carnis imixtus: in uere hūane sube corpore nascerēt: cum totum hoc opus nō iiuria sit ipsius: sed potētia: nec credēda pollutio: sed gloriosa dignatio. Si eīz lux ista uisibilis nullis imundicijs qbus fuerit sup̄fusa uiolaꝛ̄: nec radiorū solis nitorem: que corporeā creaturā eē non dubium est: loca illa sordētia uel cenosa cōtamināt: qđ illius sempit̄ne ⁊ icorporee lucis essētia potuit qualibet sui qualitate polluere: ꝗ se ei quā ad imaginē suaꝫ cōdidit sociando creature purificationē prestitit: nō maculā recipit. Et sic sanauit uulnera infirmitatis: ut nulla paterēt dāna uirtutis. Lectio sexta.

QUod diuine pietatis magnū ⁊ ineffabile sacramentū est: qꝛ oībꝰ sanctarū scripturarū est testificationibꝰ nūciatuꝫ. Isti de qbus loqmur aduersarij ueritatis legē ꝑ moysen datā ⁊ inspiratā diuinitus: ⁊ ꝓphetaruꝫ oracula respuere: ipsasqꝫ euāgelicas ⁊ apostolicas pagias quedam auferendo: ⁊ quedam inserēdo uiolarunt: confingentes sibi sub apostolorum noībus: ⁊ sub uerbis ipsius saluatoris multa uolumina falsitatis: quibꝰ erroris sui cōmēta munirēt: ⁊ decipiēdorū mentibus mortiferū uirus infūderēt. Uidebant enim sibi uniuersa subsistere: oīa reclamare: Et non solum nouū: sed etiā uetus testamentuꝫ sacrilege ipietatis sue dementia confutare: ⁊ tamen in furiosis mendacijs persistentes: ecclesiam dei deceptiōibus suis perturbare nō desinūt. hoc miseris quos illaqueare potuerint persuadentes: ut negent a domino iesu christo humanam naturam uere esse susceptam: negent de eius latere lancea uulnerato sanguinem redemptiōis ⁊ aquā fluxiſſe baptiſmatis: negent eum ſepultũ ac die tertio ſuſcitatum: negent eum in ꝯſpectu diſcipulorum ad conſedendũ in dexteram patris: ſuper omnes celorum altitudines eleuatum. Et tota ſymboli apoſtolorum ueritate ſublata: nullus metus terreat impios: nulla ſpes incitet ſanctos.

Secundum lucam.

Cum factus eſſet ieſus annorũ duodecim aſcendentibus illis ieroſolymam ſcõm conſuetudinem diei feſti. Et reliqua.

Omelia origenis. Lec. ſeptia.

Puer ieſus creſcebat: ⁊ confortabatur ⁊ replebatur ſapientia. hoc hominum natura non recipit: ut ante duodeciꝫ annos ſapientia cõpleatur. Aliud eſt eĩm poteſtatem habere ſapientie: aliud ſapientia eſſe cõpletum. Non ambigamus ergo diuinum aliquid in ieſu carne apparuiſſe: ⁊ non ſolum ſuper hominem: ſed ſuper omnem quoqꝫ rationabileꝫ creaturam creſcebat. Humiliauerat enim ſe formam ſecundũ accipiens: ⁊ eadem uirtute qua ſe humiliauerat creſcebat. Apparuerat infirmus: quia infirmũ corpus aſſumpſerat: ⁊ ob id iterumqꝫ ꝯfortabatur. Euacuauerat ſe filius dei: et propterea rurſuꝫ complebatur ſapiẽtia: ⁊ gratia dei erat ſuper eum. Non quando uenit ad adoleſcentiam: non quãdo manifeſte docebat: ſed adhuc cum eſſet paruulus habebat gratiam dei. Et quomodo omnia in illo mirabilia fuerunt: ita pueritia mirabilis fuit: ut dei ſapiẽtia cõpleret̃. Ibãt itaqꝫ parentes ei⁹ iuxta ꝯſuetudinem in ieruſalem ad ſolẽnem diẽ paſche. Et cum factus eſſet ieſus annoꝝ duodeciꝫ. Diligenter obſerua. prius q̃ꝫ duodecim eſſet annorum: ſapientia dei ⁊ ceteris que ſcripta ſunt de eo cõplebat̃.

Lectio octaua.

Cum ergo ut diximus. xij. eſſet ãnorum: ⁊ iuxta morem dies ſolennitatis expleti eſſent: ⁊ reuerterentur parẽtes cum in fantulo ieſu: remanſit puer in ieruſalem ⁊ neſciebant parẽtes eius. Ex hoc ſublimius quidam q̃ꝫ humana natura patitur intelligi poteſt. Non eiꝫ ſimpliciter remanſit: ⁊ parentes eius ubi eẽt ignorabant. Sed quomodo in ioannis euangelio ſcriptum eſt: quando inſidiabantur ei iudei: elapſus eſt de medio illorum ⁊ non apparuit: ſic ⁊ nunc puto remanſiſſe puerum in ieruſalem: ⁊ parẽtes eius ubi remanſerit ignoraſſe. Nec miremini parentes uocatos: quorum alt̃ ob partuꝫ: alter ob obſequium matris ⁊ patris meruere uocabula. Sequitur dolentes querebamus te. Non puto eos iccirco doluiſſe: quia putarent erraſſe pueꝝ uel periſſe. Nec poterat accidere ut maria que ſciebat de ſpiritu ſancto ſe concepiſſe: que ⁊ angelum loquentem: ⁊ currẽtes paſtores ac ſymeonem audierat prophetantem: timeret ne puerum perderet oberrantem. Ad hanc opinionem maxime de ioſeph cui ab angelo preceptuꝫ ẽ ut tolleret puerum: ⁊ egyptuꝫ pergeret: qui audierat: ne timeas tollere mariam uxorem tuam: qđ eniꝫ in eo natum eſt đ ſpiritu ſancto eſt. nunq̃ꝫ fieri poterat ut ꝑditum formidaret infantem: quem diuinum eſſe cognouerat.

Lectio nona.

Aliud quiddaꝫ dolor ⁊ queſtio parentum q̃ꝫ ſimplex lector intelligi ſonat. Quomõ eĩm tu ſi quando ſcripturas legis queris in eis ſenſum cum dolore quodam atqꝫ tormento: Nunqđ ſcripturas erraſſe aut perperã quid habere arbitreris: ſed ꝙ ille intrinſecus habeat ueritatem: ſermonem: atqꝫ rationeꝫ: ⁊ tu nequeas inuenire qđ uerum eſt: Ita ⁊ illi querebant ieſum ne forte receſſiſſet ab eis: ne relinquenſ eos ad alia trãſmigraſſet: ⁊ qđ magis puto ne reuertiſſet ad celos: cuꝫ illi placuiſſet iterũ deſcenſurus. Dolentes ergo querebant filium dei: et dum quererent nõ inuenere inter cognatos ⁊ notos. Neqꝫ eiꝫ poterat humana conditio dei filium continere: Non inuenerunt inter notos: quia maior erat noticia ſcientiaqꝫ mortali. Ubi igitur inuenerunt eum: In templo. Ibi enim inuenit̃ filius dei. Si quando ⁊ tu queſieris filiũ dei quere primum ĩ templo: illuc ꝓpera ibi christū sermonē atqꝫ sapientiā.i.filiuꝫ dei reperies. Qm̄ uero paruulus erat inuenitur in medio ꝑceptoꝝ: n̄ eos docēs: sed interrogans. Quia paruulus erat inuenit̄ in medio sanctificās: ⁊ erudiēs eos non docens sed interrogans. Et hoc ꝓ etatis officio: ut nos doceret qd pueris q̄ꝫuis sapientes ⁊ eruditi sint cōueniret: ut audiant prius magistros q̄ꝫ docere d̄siderent: ⁊ se uana ostentatiōe nō iactēt. Interrogabat inquā magistros: nō ut aliquid disceret: sed ut introgans erudiret. Ex uno quippe doctrine fonte manat: ⁊ interrogare ⁊ respondere sapiēter: ⁊ eiusdeꝫ scientie est scire: qꝺ interroges: qdue respondeas. Oportuit primū saluatoreꝫ erudita interrogatione magistrū fieri: ut postea interrogantibus responderet iuxta rationem dei atqꝫ sermonem. Ad benedictus aꝝ. Remansit puer iesus. Rn̄sorie retro. ad mag. i primis uespis. Oīo. Uota q̄s. Deinde fit cōme. de epiphania aꝝ. Hodie celesti. ℣. Omnes de sabba uenient alla. ℟. Aurū ⁊ thus deferētes alla. Oratio Deus q hodierna. Ad tertiā capitulum. Fratres obsecro uos. Rn̄soria breuia ⁊ ℣. dicūtur de epiphania ad sextā capitulū.

Dico eīm per gratiā dei que data ē mihi oīb⁹ q sunt inter uos: nō plus sapere q̄ꝫ oportet sapere: sed sapere ad sobrietatem. Ad nonā capl'm.

Sicut eiꝫ i uno corpore mlta mēbra habem⁹: oīa aūt mēbra nō eūdem actū hn̄t: ita multi unū corp⁹ sum⁹ i xp̄o. singuli aūt alter alterius mēbra: i christo iesu dn̄o nostro. Ad uespas cap. Fratres obsecro uos. Ad mag. an̄t. Filij qd fecisti nobis sic: ego ⁊ pater tuus dolētes querebam⁹ te: ⁊ qd est ꝙ me querebatis: nesciebatis ꝙ i his que patris mei sūt oportet me esse. Et fit cōme. de epiphania aꝝ. Tribus miraculis. ℣. Omnes de sabba uenient alla. ℟. Auruꝫ ⁊ thus deferētes alla. Oīo. Deus qui hodierna. In uigil. octa. epiphanie ad uespas aꝝ. Ante luciferū. Cum rel. ps. Dixit dn̄s. Cū rel. in fine ps. In exitu. Cap. ⁊ hym. de epiphania ℣. In colūbe specie spūs scs̄ uisus est. ℟. Paterna uox audita ē: hic est filius meus dilectus. Ad mag. aꝝ. Descendit sp̄s scs̄ corporali specie sicͭ colūba i ip̄m ⁊ uox de celo facta ē: hic est fili⁹ meus dilect⁹ al'. Oīo.

Deus cuius unigenitus in sub̄a nr̄e carnis apparuit: p̄sta q̄s: ut per euꝫ quē sileꝫ nobis foris agnouim⁹: intus reformari mereamur. Qui tecū. In octa. epiphanie ad matut. inuita. Christus apparuit. Hym. Hostis herodes. In primo noct. an̄t. Veterē hoīeꝫ renouās saluator uenit ad baptismū: ut natura que corrupta erat ꝑ aquā recuparet incorruptibili ueste circūamictens nos. ps. Dn̄e dn̄s noster. an̄t. Te q in spiritu ⁊ igne purificas humana contagia: deum ac redēptoreꝫ oēs glorificemus. ps. Celi enar. aꝝ. Caput draconis saluator ꝯtriuit i iordane flumīe: ab eius ꝑtate omnes eripuit. ps. Dn̄i est t. ℣. Uox dn̄i sup aquas. ℟. Deus maiestatis intonuit. Sermo sancti ambrosij episcopi. Lectio prima.

Euāgelica scripta refert: sicut lectuꝫ nuper audiuimus dn̄ꝫ ad iordanē baptismi causa uenisse: ⁊ in eodem flumine mysterijs se celestibus consecrari uoluisse. Quod mirari non debemus cur hoc baptismum ipse dominus fecerit et magister. Quia ipse ait. Qui fecerit sic ⁊ docuerit maximus uocabit̄ in regno celorum. Facere igitur prius uoluit qꝺ faciendum omnib⁹ impabat. Ut bon⁹ magister doctrinam suam: non tam uerbis insinuaret q̄ꝫ actibus exerceret. Et ad fineꝫ nos gestu pariter ꝯfirmaret ⁊ sensu. Hoc aūt totū hodierna die gestū ēē manifestū est. Qꝺ ita ueꝝ ēē ipa possumus colligere rōne. Rn̄soria dicūtur sicut in die epiphanie preter octauū: qꝺ in suo loco erit. Hodie celi aperti sunt. Lec. ij.

Ratio eīm illa exigit: ut post diē natalis dn̄ici: licet interpositis ānis: eodē aūt t̄pre hec festiuitas sequeret̄. Quā ⁊ ipaꝫ festiuitatē natalē appellādā puto. Tūc eīm natus hoībus. hodie renatus est sacr̄is. Tūc eīm ꝑ uirginē editus. hodie per mysterium generatus. Ita enim disposuit dominus non longe iter se hominum uota distare: ut i uno tēpore quē genitū gratulabāt̄ in terra: sanctificatum letarẽtur in celis. Ut ꝙ partũ uirginis angelis nũciantibus poſſidebãt: dei filium celis teſtãtib⁹ retinerẽt. Certiqꝫ eẽnt hõines qꝛ ipſe ẽ filius dei: queꝫ uirgo p̄pat diuinitas agnoſcebat. Lectio tertia.

NOui eim part⁹ noua merẽtur obſeqa. Ibi cũ ſcõm ioãnẽ naſcit̃: mat̃ cũ maria ſinu circũfouet. Hic cũ ſecũdũ myſteriũ gignit̃: pat̃ eũ d̃s uoce cõplectitur. Ait eiꝫ. Hic ẽ filius me⁹ dilect⁹ ĩ quo mihi bñ cõplacui ipꝫ audite. Mat̃ ergo partui molli blãdit̃ gremio: pat̃ filio pio teſtionio faml'at̃. Mat̃ inquã eũ adorandũ magis ĩgerit: pat̃ colendũ gẽtib⁹ mãifeſtat. Siuu igit̃ retinet̃ a mr̃e cũ naſcit̃: ſꝫ pat̃ ei ſinus ſui fotũ iugit̃ ſubmĩſtrat. Legimus eim eũ ſine intmiſſiõe in pr̃is gremio qeſcentẽ. Dicẽte euãgeliſta. Deũ nemo uidit unq̃ꝫ: niſi unigenit⁹ filius q ẽ in ſinu pr̃is. In .ij. noct. aꝛ. Baptiſta ꝯtremuit ⁊ ñ audet tãgere ſãctũ dei ṽticẽ: ſꝫ clamat cũ tremore: ſãctifica me ſaluatoꝛ. pſal. Afferte. aꝛ. Magnũ myſteriũ d̃claratur hodie: qꝛ creatoꝛ oĩum in iordane expurgat nr̃a facinora. p̃s. Queãdmodũ. aꝛ. Aqua cõburit peccatũ hodie apparẽs liberatoꝛ: ⁊ rorat oẽm mũdũ diuinitatis ope. p̃s. Deus nr̃ refug.. ℣. Ueniẽt ad te ꝙ detrahebãt tibi. ℟. Et adorabũt ueſtigia pedum tuorum. Lectio quarta.

LIbent̃ ergo qeſcit dñs in ſinu ſctorũ. Uñ ⁊ ioãnes euãgeliſta ſinũ ut in eo accũberet libent̃ elegit. Sin⁹ ergo in quo xp̃s reqeſcit ñ corporis gremio p̄parat̃: nec ueſtimẽtoꝝ ãbitiõe cõponit̃: ſed celeſtiũ uirtutũ opatõe colligit̃. Naꝫ xp̄i ſinus erat ĩ ioãne euãgeliſta. fides in deo pr̃e diuinitaſ ĩ maria mr̃e uirginitaſ. Ibi ſinus xp̄i ẽ: ubi hĩtaculũ ẽ uirtutum. Ibi reclinat caput ſuũ: ubi domiciliũ celeſtiũ ĩuenit p̄ceptorũ. Nã ideo peccatoribus ĩfidelib⁹ dicit. Ulpes foueas hñt: ⁊ uolucres celi nidos: filius aũt hoĩs nõ hꝫ ubi caput reclinet. Lectio quinta.

IGitur dñs ieſus hodie uenit ad baptiſmũ: ⁊ corpus ſuũ ſctum uoluit aqua dilui. Dicat fortaſſe aliqs. Qui ſãctus eſt quare uoluit baptizari? Audi ergo. ideo baptizatur chriſtus: non ut ſanctificetur ab aquis: ſed ut aquas ipſe ſãctificet: ⁊ purificatione ſui purificet fluẽta illa que tangit. Conſecratio eim xp̄i ꝯſecratio maior eſt elementi. Cum enim ſaluatoꝛ abluit̃: iam tunc in noſtruꝫ baptiſmum tota aqua mundatur: ⁊ purificat̃ fons: ut ſecuturis poſtmodum populis lauacri gr̃a miſtret̃. Precedit ergo xp̄us ad baptiſma: ut xp̄iani poſt eũ ꝯfidenter populi ſubſequãtur. Lectio ſexta.

INtellige ergo myſteriũ. Iã ei⁹ colũna ignis preceſſit ꝑ mare rubrũ: ut intrepidũ iter filii iſrl' ſubſequerentur: et ipſa prius ꝑ aquas egreſſa eſt ut uenientibus poſt ſe intrãdi ſemitaꝫ prepararẽt. Quod factum ſicut apoſtolus dicit myſterium baptiſmi fuit. Baptiſmum plãe quodãmodo fuit. ubi homines nubes operiebat unda portabat. Sed hec oĩa operatuſ eſt xp̄us dñs idẽ ꝙ ⁊ mõ. Quia ſicut tũc ꝑ mare filios iſrl' in ſignis colũna preceſſit: ita nunc per baptiſmũ chriſtianos populos in corporis ſui colũna precedit. Ipſa inqꝫ eſt colũna que tũc lumen ſequentiũ oculis p̄ſtitit: modo lucẽ credentiuꝫ cordib⁹ ſubmĩſtrat. Tunc in fluctibus undarũ ſolidauit ſemitã: mõ ĩ lauacro fidei corroborat ueſtigia: ꝑ quã fidẽ ſicut filij iſrl' ꝙ intrepidus ãbulauerit ꝑſecutorem egyptuꝫ non hẽbit. in tertio noct. aꝛ. Pater de celis filiũ teſtificatur: ſpũs ſãcti p̃ñtia aduenit: unũ edocens ꝙ baptizatur xp̃s. p̃s. Deus iudi. aꝛ. Peccati aculeus cõteritur hodie baptizato dño: ⁊ nobis donata ẽ regeneratio. p̃s. Uoce mea. aꝛ. Baptizatur xp̃s: ⁊ ſãctificatur oĩs mũdus: ⁊ tribuit nob̃ remiſſionẽ peccatoꝝ: aqua ⁊ ſpũ oẽs purificãur. p̃s Cant. ij. ℣. Et erit nomẽ eius bñdictũ in ſecula. ℟. Et añ ſolẽ ꝑmanet nomẽ eius.

Secundum ioannẽ

IN illo tp̃e uidit ioãnes ieſũ uenientem ad ſe ⁊ ait. Ecce agnus dei: ecce ꝙ tollit peccata mũdi. Et reliqua.

Omelia ſancti auguſtini epi. lec. vij.

NEmo ſibi arroget ⁊ dicat: qꝛ ip̄e auferat peccata mũdi. iam intendite cõtra quos ſuꝑbos ĩtendebat ioãnes digitum. Nundum erant nati heretici: ⁊

demōſtrabātur: iā intendebat ꝯtra illos. Cōtra illos clamabat tūc a fluuio: cōtra quos mō clamat ex euāgelio. Uenit ieſus. Et qd dic̄ ille. Ecce agnꝰ dī. Si agnꝰ inocēs: ⁊ ioānes agnus: an nō ⁊ ipſe inocens. Sʒ qs inocēs? Aut quātū inocēs? Oēs ex illa radice ueniūt: ⁊ ex illa ꝓpagine de qua cātat gemēs dauid. Ego i īiqtatibꝰ ꝯceptus ſū ⁊ i peccatis mꝛ mea i utero me aluit. Solus ergo ille agnꝰ q ñ ſic uenit. Nō eim in īiqtate ꝯceptus eſt: q non de mortalitate ꝯceptꝰ eſt: nec euʒ in peccatis mat̄ eiꝰ in uťo aluit: quē uirgo ꝯcepit: uirgo pepit: qꝛ fide ſuſcepit. Ergo ecce agnꝰ dei. Nō hʒ iſte traducē ꝺ adā. Carnē tm̄ aſſūpſit de adā: peccatū nō aſſūpſit. Qui nō aſſūpſit de maſſa nr̄a peccatū: ipſe ē q tollit peccatum nr̄m. Ecce agnꝰ dei: ecce q tollit peccata mūdi. Noſtis qꝛ qdā homies dicūt aliqñ: nos tollimus peccata hōinibꝰ q ſācti ſumꝰ. Si eīʒ nō fuerit ſcīs q baptizat: quō tollit peccatū altius: cū ſit ille hō plenꝰ pccō. lec. viij

COntra iſtas diſputatōes uerba noſtra nō dicamꝰ. hunc legamꝰ. Ecce agnꝰ dei: ecce q tollit peccatū mūdi. Nō ſit preſūptio hōinibꝰ in hoies: nō trāſmigrat paſſer in mōtes i dn̄o ꝯfidat. Et ſi leuet oculos ſuos i mōtes: unde auxilium ueniet ei? Intelligat qꝛ auxiliū eiꝰ a dn̄o q fecit celū ⁊ terrā. Tāte erat excellētie ioannes ꝙ dī ei. Tu es xp̄s? Dic̄. nō. Tu es helyas? Dic̄ nō. Tu es ꝓpheta? Dic̄ nō. Quare ergo baptizas? Ecce agnꝰ dei inqt: ecce q tollit peccata mūdi. Hic ē de quo dixi. Poſt me uenit uir: q añ me factus ē: qꝛ prioꝛ me erat. Poſt me uēit: qꝛ poſteriꝰ natꝰ eſt. Añ me factꝰ eſt: qꝛ p̄latꝰ ē mihi. Prioꝛ me erat: qꝛ in pͥcipio erat uerbū: ⁊ uerbū erat apud deū: ⁊ ꝺs erat uerbū: ⁊ ego neſciebā eū. Sed ut māifeſtaret̄ in iſrl̄: ꝓpťea ego ueni i aqua baptizās: Et teſtioniū phibuit ioānes dicēs. quia uidi ſp̄m de celo deſcendētez quaſi colūbā: ⁊ māſit ſup eū: ⁊ ego neſciebam. Sed q me miſit baptizare i aqua: ille mihi dixit. Sup quē uideris ſpūʒ deſcēdentē: ⁊ manētē ſup eū: hic ē q baptizat i ſpu ſc̄o. Et ego uidi: ⁊ teſtioniū phibui: qa hic ē filius dei. Lectio nona

INtēdat mō caritas ur̄a. Joannes qñ didic̄ xp̄s miſſꝰ ē eīʒ ut baptizaret in aqua. Queſitū eſt quare? ut manifeſtaret̄ in iſrl̄ dixit. Quid ꝓfuit baptiſmus ioānis frēs cariſſimi. Si ꝓfuit aliquid: ⁊ modo maneret ⁊ baptizarēt hoieſ i baptiſmo ioānis: ⁊ ſic uenirēt ad baptiſmuʒ chriſti. Sed qd ait: ut manifeſtaret̄ i iſrl̄: id eſt i ipſis iſrael: ppl̄s iſrael ut manifeſtaretur xp̄s uenit baptizare in aqua. Accepit myſteriū baptiſmi ioānes in aqua penitētie parare uiā dn̄o: nō exiſtēs dn̄s. At ubi cognitus ē dn̄s ſupflua ei uia parabatur: qꝛ cognoſcētibus ſe ipſe factꝰ eſt uia: Jtaqʒ nō durauit diu baptiſmus ioannis. Sed quō demōſtratus ē dn̄s hūilis: ut ideo accipet baptiſmū ioannis: in quo ⁊ ego itrogās cito rn̄deo baptizaretur: ut ipſe dn̄s. Et opus erat ipſi domino baptizari? Opꝰ erat dn̄o crucifigi? opus erat dn̄o mori? Opus erat domino ſepeliri? Si ergo tantam ſuſcepit pro nobis humilitatem: baptiſmum non erat ſuſcepturus? Et quid profuit qꝛ ſuſcepit baptiſmuʒ ſerui? Ut tu nō dedignareris ſuſcipere baptiſmum domini. intendat caritas ueſtra. Futuri erant in eccleſia aliq excelſioris gratie cathecumini. Fit enim aliquando ut uideas cathecuminū abſtinentem ab omni concubitu: ualefaciētē ſeculo: renunciantem omnibus que poſſidebat: diſtribuentem pauperibus: ⁊ cathecuminus eſt: inſtructus etiā forte doctrina ſalutari ſupra multos fideles.

Ad l. p horas a͛. Baptizat miles regē: ſeruꝰ dn̄m ſuū: ioānes ſaluatorē: aqua iordanis ſtupuit: colūba ꝓteſtatur: paterna uox audita eſt: hic eſt filius meus dilectus. pſal. Dn̄s reg. Cum rel. a͛. Celi apti ſunt ſup eum: ⁊ uox facta eſt de celo dicens. Hic eſt filius meus dilectus in quo mihi bñ cōplacui. a͛. Chriſto datus ē principatus ⁊ honor regni: oīs populus tribus ⁊ lingue ſeruient ei in eternū. a͛. Fontes aquarū ſāctificati ſunt chriſto apparente in gloria orbis terraꝝ: haurite aquas de fonte ſaluatoris: ſāctificauit eīm nunc omnē creaturam chriſtus deus noſter. ã. Uox de celo ſonuit: ⁊ uox patris audita eſt. Hic eſt filius meus in quo mihi cõplacui ipm̃ audite. Cap̃. Surge illuminare. hym ℣. Hodie celeſti ſpon. iũcta eſt eccleſia. ℟. Q̃m̃ in iordane lauit xp̃s eius crimina. Ad bn̄dic. ã. Precurſor ioãnes exultat: cũ iordane baptizato dñ̃o: facta eſt orbis terrarum exultatio: facta ẽ peccatorũ nr̃oꝝ remiſſio: ſãctificãs aquas: ipſi om̃es clamemus miſerere nobis. Or̃o. Deus cuius unigenitus. Ad tertiã ſextã ⁊ nonã capi. Reſo. b. ⁊ ℣. dicũtur ſicut in epiphania Ad ueſpas ã. Baptizat miles. Cũ rel. p̃s cap̃. ⁊ hym. dicũt̃ ſicut in epiphania ℣. Hodie celeſti ſpõſo iuncta ẽ eccleſia. ℟. Q̃m̃ in iordane lauit xp̃s eius crimia. Ad mag. añt. Sup ripã iordanis ſtabat beatus ioãnes indutus ẽ ſplẽdore: baptizans ſaluatorẽ. baptiza me ioãnes baptiza: bn̄dicã te: ⁊ tu iordanis cõgaudẽs ſuſcipe me. Or̃o. Deus cuꝰ unigenitus. Notandũ ꝙ quocunqꝫ die poſt octa. epi. primo occurrerit agẽdũ de dominica aut. de fer. ſit officiũ de p̃s ſicut ꝓ tali die ꝯſequẽter ordinat̃. Sabbato primo poſt octa. epi. Ad ueſpas capitulũ:

O Altitudo diuitiaꝝ ſapiẽtie ⁊ ſciẽtie dei: q̃ꝫ incõprehenſibilia ſ̃t iudicia eius: ⁊ iueſtigabiles uie eiꝰ. hym O lux. Qui uſqꝫ ad dñ̃icã primã quadrageſime ⁊ ab octa. pent. uſqꝫ ad aduentum dr̃. ℣. Ueſptina or̃o aſcẽdat ad te dñe. ℟. Et deſcẽdat ſup nos miſericordia tua. Ad mag. ã. Suſcepit deus iſrl̃ pueꝝ ſuũ: ſicut locutus ẽ ad abraã ⁊ ſemẽ eius: exaltare hũiles uſqꝫ in ſeclꝫ Que ad mag. quolibet ſabbato uſqꝫ ad ſeptuageſimã tñ dicitur Or̃o.

Omnipotẽs ſempit̃ne d̃s: q celeſtia ſimul ⁊ t̃rena moderaris: ſupplicatiões populi tui clemẽter exaudi: ⁊ pacẽ tuã nr̃is ꝯcede tẽporibꝰ. p. Deide ꝓ apoſtolis ã. Petrꝰ apl̃s ⁊ paulus doctor gentiũ ipi nos docuerũt legẽ tuã dñe. ℣. Cõſtitues eos pricipes ſup oẽm terram. ℟. Memores erũt nomis tui dñe. Oratio.

Deus cuius dextera beatũ petrum ambulantẽ i fluctibꝰ ne mergeret̃ erexit: ⁊ coaplm̃ eius paulũ tertio naufragantẽ de ꝓfundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpitius ⁊ cõcede: ut amboꝝ meritis eternitatis gloriã ꝯſequamur. p. d. noſtrũ ieſum xp̃m. Deinde fiunt ſp̃ales cõmemoratiões ſanctoꝝ ſanctarũ ue ut puta de his ſub quoꝝ titulis eccleſie dedicate ſũt: ac de his etiã: erga quos quaſue deuotio tendit eoꝝ q diuina dicũt officia: nec nõ ſup his quoꝝ eccleſia romana generalit̃: aut i aliqbus ꝓuĩcijs ſiue terris aut locis cõmemoratiões facere ꝯſueuit. Ultimo de pace ã. Da pacẽ dñe in diebus nr̃is: qꝛ nõ eſt alius q pugnet ꝓ nobis niſi tu deus nr̃. ℣. Fiat pax in uirtute tua. ℟. Et abũdantia in turribus tuis. Oratio.

Deus a quo ſãcta deſideria recta cõſilia: ⁊ iuſta ſũt opa: da ſeruis tuis illã quã mũdus dare ñ põt pacẽ: ut ⁊ corda nr̃a mãdatis tuis dedita: ⁊ hoſtiũ ſublata formidine: tp̃a ſint tua ꝓtectiõe tãquilla. p. Ab hac dñ̃ica uſqꝫ ad dñ̃icã de paſſiõe ⁊ ab oct. pent. uſqꝫ ad aduẽtũ: i oĩbꝰ ueſpis ſabbati ⁊ matutinis ac ueſpis dominice ſupradicta ſuffragia predicto mõ dicũt̃. Ac i oĩbꝰ ueſpis ⁊ matutinis nouẽ ⁊ triũ lectionũ eorũdẽ tẽpoꝝ: exceptis feſtis duplicibꝰ: cũ oct. eoꝝ: ac feſtis aploꝝ petri ⁊ pauli. ſãcte crucis. ſãcti michaelis: nec nõ excepto ꝙ in mat. dr̃ ꝓ aplis ã. Glorioſi pricipes. ℣. In oẽs terrã. ℟. Et in fines orbis. Ad cõpletoriũ dr̃. Iube domne bn̄dicere. Bn̄dictio. Noctẽ qetã ⁊ finẽ ꝑfectũ: ꝯcedat nobꝭ oĩpotẽs dñs. ℟. Amẽ. lectio

Fratres ſobrij eſtote ⁊ uigilate: qꝛ aduerſariꝰ ur̃ diabolꝰ tãqꝫ leo rugiens circuit: q̃rẽs quẽ deuoret: cui reſiſtite fortes i fide. Tu aũt dñe miſerere nobis. ℟. Deo gr̃as. Deide ℣. Adiutoriũ nr̃m in noĩe dñi. ℟. Qui fecit celũ ⁊ terrã. Pꝰ ea dr̃ Pr̃ nr̃ ſecreto. Et nõ ꝓnũciat̃. Et ne nos ſed abſolute fit ꝯfeſſio. Cõfiteor deo oĩpotẽti ⁊ beate marie uirgini ⁊ beatiſ apoſtolis d̃i petro ⁊ paulo ⁊ oĩbꝰ ſctis: ⁊ tibi pr̃i me grauit̃ peccaſſe. ꝑ ſupbiã i lege d̃i mei cogitatione. delectatiõe. omiſſiõe. cõſenſu. uiſu. uerbo. opere. mea culpa. mea culpa. mea maxima culpa. Ideo precor beatiſſimã ⁊ glorioſam uirginem mariã ⁊ omnes ſãctos ⁊ ſanctas dei ⁊ uos fr̃es oꝛare pro me. Rñdetur. Miſereatur tui ōipotens deus: ⁊ dimiſſis ōibus peccatis tuis ꝑducat te ad uitã eternã. ℟. Amē. Deinde dī abſolutio. Indulgentiã abſolutionē ⁊ remiſſionē oīuꝫ peccatoꝝ nr̄oꝝ: tribuat nobis ōipotēs ⁊ miſericoꝛs dñs. ℟. Amē. Deīde dī ℣. Cōuerte nos d̄s ſalutaris nr̄. ℟. Et auerte irã tuã a nobis. ℣. Deus in adiutoriū meū intende. ℟. Dñe ad adiuuandū me feſtina. Cū Gloꝛia patri. et. Sicut erat. aꝛ. Miſerere. pſal. Cū inuocē. pſal. In te dñe ſperaui. uſqꝫ ibi. Deus ueritatis. pſal. Qui hitat. pſal. Ecce nūc. aꝛ. Miſerere mihi dñe: ⁊ exaudi oꝛonē meã. hym. Te lucis. Caplm.

Tu aūt in nobis es dñe: ⁊ nomē tuum īuocatū eſt ſuꝑ nos: ne derelinquas nos dñe deus nr̄. ℟. Deo gr̄as. Statim ſeqtur ℟n. b. In man⁹ tuas dñe cōmendo ſpm meū. ℣. Redemiſti nos dñe deus ueritatis. ℟. Cōmēdo. ℣. Gloꝛia. ℟. In man⁹ tuas dñe: cōmēdo ſpūꝫ meū. ℣. Cuſtodi nos dñe ut pupillã oculi. Sub umbꝛa alaꝝ tuarū ꝓtege nos. Ad canticū aꝛ. Salua nos dñe uigilãtes: cuſtodi nos doꝛmiētes: ut uigilemus cū xp̄o ⁊ reqeſcam⁹ in pace. pſal. Nūc dimittis. Kyr̄. xp̄e. kyr̄. Pr̄ nr̄. ſecreto ℣. Et ne nos. ℟. Sꝫ liba nos. ſymbolū Credo i deum. ſecreto ℣. Carnis reſurrectionē. ℟. Uitam eternã amē. ℣. Bñdictus es dñe d̄s patrū noſtroꝝ. ℟. Et laudabilis ⁊ gl'ioſus i ſecula. ℣. Bñdicam⁹ pr̄eꝫ ⁊ filiū cum ſc̄to ſpū. ℟. Laudem⁹ ⁊ ſupexaltemus eū i ſecula. ℣. Bñdictus es dñe in firmamēto celi. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus: ⁊ ſupexaltat⁹ in ſecula. ℣. Bñdicat ⁊ cuſtodiat nos ōipotēs: ⁊ miſericoꝛs dominus. ℟. Amē. ℣. Dignare dñe nocte iſta ℟. Sine peccato nos cuſtodire. ℣. Miſerere nr̄i dñe. ℟. Miſerere nr̄i. ℣. Fiat miſericoꝛdia tua dñe ſuꝑ nos. ℟. Quēadmodū ſꝑauimus in te. ℣. Dñe exaudi oꝛonē meã. ℟. Et clamoꝛ me⁹ ad te ueniat. ℣. Dñs uobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oratio.

Uiſita q̄s dñe habitatōeꝫ iſtã: ⁊ oēs inſidias iīmici ab ea lōge repelle: ⁊ angeli tui ſãcti habitēt i ea: q nos i pace cuſtodiãt: ⁊ bñdictio tua ſit ſuꝑ nos ſēp. ꝑ. ℣. Bñdicamus dño. ℟. Deo gratias. Seqtur benedictio. Bñdicat ⁊ cuſtodiat nos omnipotēs ⁊ miſericoꝛs dñs: pater filius ⁊ ſpiritus ſanctus. ℟. Amen. Notandū ꝙ preſcript⁹ cōpletoꝛij oꝛdo ꝑ totum annū in dñicis diebus ⁊ feſtis. ix. ⁊ triū lectionuꝫ obſeruatur. hoc excepto ꝙ i feſtis duplicibus ⁊ per octauas eoꝝ dicta añt. poſt p̄s. Nunc dimittis. ſtatim ſeqtur ℣. Dñs uobiſcū. Cum oratione. Uiſita q̄s. Inuitatoꝛia ſubſcripta ſingula ſigulis dñicis diebus uſqꝫ ad ſeptuageſimã dicuntur a calēdis octobꝛis uſqꝫ ad aduentū. Inuita. Uēite exultem⁹ dño. Jubilem⁹ d̄o ſalutari nr̄o. p̄s. Preoccupem⁹. Aliud inuita. Preoccupeꝫ⁹ faciē dñi. Et i pſalmis iubilem⁹ ei. p̄s. Uenit. Aliud inuita. Qm̄ deus magnus dñs. Et rex magn⁹ ſuꝑ oēs deos. pſal. Uenit. Aliud inuita. In manu tua dñe. omnes fines terre. pſal. Uenit. Aliud inuita. Uenite adoꝛemus dñm. Qui fecit nos pſal. Uenit. Aliud iuita. Dñm qui fecit nos. Uenite adoꝛemus. pſal. Uenit. Dominica pr̄ia poſt oct. epi. ad mat. inuita. Uenite exultemus dño. Jubilem⁹ deo ſalutari nr̄o. pſal. Preoccupem⁹. hym. Primo dierū. In pr̄io noct. aꝛ. Seruite dño in timore: ⁊ exultate ei cū tremoꝛe. pſal. Beatus uir pſal. Quare fre. pſal. Dñe qd mul. p̄s. Dñe ne infuroꝛe. aꝛ. Deus iudex iuſtus foꝛtis ⁊ lōganimis: nūqd iraſcetur ꝑ ſingulos dies. pſal Dñe d̄s me⁹ in te. pſal. Dñe dominus nr̄. pſal. Cōfit. pſal. In dño ꝯfi. aꝛ. Tu dñe ſeruabis nos: ⁊ cuſtodies nos p̄s Saluū me fac. pſal. Uſqꝫquo. pſal. Dixit inſip. pſal Dñe qs hitat. ℣. Memoꝛ fui nocte nōis tui dñe. ℟. Et cuſtodiui legem tuã. Hac nocte ep̄le pauli ponūt: ⁊ de ipſis tã in feriali q̄ꝫ in dñicali officio uſqꝫ ad ſeptuageſimã legit̄ pr̄ia pauli ep̄la ad romanos. Lectio prima.

Paulus ſeruus ieſu xp̄i uocat⁹ apoſtolus: ſegregat⁹ in euãgeliū dei: qd̄ añ ꝓmiſerat ꝑ ꝓphetas ſuos i ſcripturiſ ſanctis de filio ſuo: q factus ē ei ex ſemie dauid ſc̄dm carnē: q predeſtinatus ē fili⁹ dei in uirtute ſecundū ſpiritū ſanctificationis ex reſurrectiōe moꝛtuorū ieſu chriſti dñi nr̄i: ꝑ quē accepim⁹ gr̄am ⁊ apl'atū ad obediendū fidei in ōib⁹ gētib⁹ ꝓ noīe cius:in qbus eſtis ⁊ uos uocati ieſu xp̃i dñi noſtri:oĩbus q ſũt rome dilectis dei uocatis ſãctis:grã uobis:⁊ pax a dõ patre noſtro ⁊ dño ieſu xp̃o. Primũ qdez gratias ago deo meo ꝑ ieſum xp̃m ꝓ oĩbus uobis:qꝛ fides ueſtra annũciatur in uniuerſo mundo. Teſtis eĩm mihi eſt deus cui ſeruio in ſpũ meo in euãgelio filij eius:qđ ſine intmiſſione memoriã ueſtri facio ſemꝑ in orationibꝰ meis:obſecrãs ſi quo mõ tandez aliqñ proſpeꝝ iter habeam in uoluntate dei ueniendi ad uos ℟. Dñe ne in ira tua arguas me:neqꝫ in furore tuo corripias me. Miſerere mei dñe:qm̃ ĩfirmus ſũ. ℣. Timor ⁊ tremor uenerũt ſuper me:⁊ ꝯtexrũt me tenebre:⁊ dixi. Miſerere.

Lectio ſecunda.

Deſidero eĩm uidere uos: ut aliqd impartiar uobis gratie ſpiritualis ad confirmandos uos:id ẽ ſimul conſolari in uobis:ꝑ eã que ĩuicẽ eſt fidẽ ueſtram atqꝫ meã. Nolo aũt uos ignorare frẽs: qꝛ ſepe ꝓpoſui uenire ad uos:⁊ ꝓhibitꝰ ſum uſqꝫ adhuc ut aliquẽ fructũ hẽam ⁊ in uobis ſicut ⁊ in cetis gentibꝰ. Grecis ac barbaris:ſapientibus ⁊ inſipientibus debitor ſum:ita ꝙ in me promptũ eſt et uobis qui rome eſtis euangelizare. Nõ eĩm erubeſco euangelium. Uirtus enim dei eſt:in ſalutem oĩ credenti .iudeo primuz ⁊ greco. Juſticia eĩm dei in eo reuelatur ex fide in fidem ſicut ſcriptum eſt. Juſtus aũt ex fide uiuit. ℟. Deus q ſeđs ſup thronũ:⁊ iudicas eqtatẽ:eſto refugiũ pauperꝝ in tribulatiõe. Quia tu ſolus laborẽ ⁊ dolorẽ ꝯſideras. ℣. Tibi eiꝫ derelictꝰ ẽ pauꝑ:pupillo tu eris adiutor. Quia.

Lectio tertia.

Reuelatur eĩm ira dei de celo ſuper omnẽ ĩpietatem ⁊ iniuſticiã hominum eorum qui ueritatem dei in ĩiuſticiam detinent:quia qđ notum eſt dei mãifeſtum eſt in illis Deus enim illis manifeſtauit. Inuiſibilia eiꝫ ipſius a creatura mundi per ea que facta ſunt intellecta ꝯſpiciuntur. Sempiterna quoqꝫ eius uirtus ⁊ diuinitas:ita ut ſint inexcuſabiles. Quia cuꝫ cognouiſſent deum:non ſicut deuz glorificauerunt aut gratias egerũt: ſed euanuerunt in cogitationibus ſuis:et obſcuratum eſt inſipiens cor eorum. Dicentes eĩm ſe eſſe ſapientes: ſtulti facti ſt. ℟. A dextris eſt mihi dominus ne cõmouear. Propter hoc dilatatum eſt cor meuz:⁊ exultauit lingua mea. ℣. Dominus pars hereditatis mee:⁊ calicis mei. Propter In ſecũdo nocturno antiphona. Bonorum meoruz non indiges:in te ſperaui conſerua me domĩe pſalmus Conſerua. antiphona. Propter uerba labiorum tuorum:ego cuſtodiui uias duras. pſal. Exaudi. antiphona Diligã te domine uirtus mea. pſalmus. Ipſũ ℣. Quoniam tu illuminas lucernam meã domine. ℟. Deus meus illumina tenebras meas.

Lectio quarta.

Et mutauerunt gloriaz incorruptibilis dei in ſimilitudinez imaginis corruptibilis hoĩs:⁊ uolucrũ: ⁊ quadrupedum:⁊ ſerpentiũ. Propt̃ qđ tradidit illos deus in deſideria cordis eoꝝ ĩ imũditiaz:ut ꝯtumelijs afficiant corpora ſua in ſemeip̃is. Qui cõmutauerũt ueritatez dei in mendaciũ:⁊ coluerũt ⁊ ſeruierunt creature potiꝰ q̃z creatori: q ẽ bñdictus ĩ ſecula amẽ. Propt̃ea tradidit illos deus in paſſiões ignominie. Nã femĩe eoruz ĩmutauerũt naturalẽ uſũ:in eũ uſũ q ẽ cõtra naturã. Silr̃ aũt ⁊ maſculi relicto naturali uſu femĩe:exarſerũt in deſiderijs ſuis: inuicem maſculi in maſculos turpitudinem operantes:⁊ mercedez quã oportuit erroris ſui in ſemetip̃is recipientes. ℟. Notas mihi feciſti uias uite. Adimplebis me leticia cũ uultu tuo delectationes in dext̃a tua uſqꝫ in finem. ℣. Tu es qui reſtitues hereditatem meam mihi. Adimplebis.

Lectio q̃nta.

Et ſicut non probauerunt deuz habere in noticiam:tradidit illos deus in reprobum ſenſuz:ut faciant ea que non conueniunt:repletos omni iniquitate. malicia. fornicatione. auaricia. nequicia. plenos ĩuidia. hõicidijs. ꝯtẽtiõe dolo. malignitate. ſuſurrones. detractores dõ. odibiles. ꝯtũelioſos ſuꝑbos. elatos.

inuētores maloꝝ. parētibus nō obedientes. inſipiētes. incōpoſitos. ſine affectiōe abſqꝫ federe. ſine miſericordia. Qui cuꝫ iuſticiam dei cognouiſſent non intellexerūt: qm̄ ꝗ talia agunt digni ſūt morte: nō ſolū ꝗ faciūt ea: ſꝫ ēt ꝗ ꝯſētiūt facientibus

℞. Diligā te dn̄e uirtus mea: dn̄s firmamētū meū: Et refugiū meū. ℣. Liberator meus d̄s meus adiutor meus. Et refugium meum.

Lectio ſexta.

PRopter qd̓ inexcuſabilis es o hō ois ꝗ iudicas. In quo eīm iudicas alteꝝ teipm̄ ꝯdēnas. Eadē eīm agis ꝗ iudicas. Scimꝰ eīm qm̄ iudiciū dei ē ſcd̓m ueritatē i eos ꝗ talia agūt. Exiſtimas autem hoc o hō ꝗ iudicas eos ꝗ talia agūt ⁊ facis ea: qꝛ tu effugies iudiciū dei: An diuitias bonitatis eiꝰ: ⁊ patiētie ⁊ lōganimitas ꝯtēnis. Ignorās qd̓ benignitas d̄i ad penitentiā te ducit. Scd̓m duritiā autē tuā ⁊ īpenitēs cor theſaurizas tibi irā in die ire: ⁊ reuelatiōis iuſti iudicij dei: ꝗ reddet unicuiqꝫ ſcd̓m opa eiꝰ. His qdeꝫ ꝗ ſcd̓m patientiā boni opis gloriā ⁊ honorē: ⁊ incorruptionē querētibꝰ uitā eternam. his aūt qui ſūt ex cōtentione: ⁊ qui nō acqeſcūt ueritati: credūt aūt iniquitati: ira ⁊ indignatio. tribulatio. ⁊ anguſtia in omnē aīam hominis opantiſ malū: iudeis primū ⁊ grecis. Gl'ia āt: ⁊ honor ⁊ pax oī opāti bonū: iudeo priuꝫ ⁊ greco.

℞. Dn̄i eſt terra ⁊ plenitudo eius. Orbis terrarū ⁊ uniuerſi ꝗ hītat in eo. ℣. Ipſe ſup maria fūdauit eā: ⁊ ſup flumia ꝑparauit eā. Orb.

In tertio noc. a. Nō ſūt loquele neqꝫ ſmones: quoꝝ nō audiātur uoces eoꝝ. ps. Celi en. a. Exaudiat te dn̄s i die tribulatōis. ps. Ipm̄. a. Dn̄e in uirtute tua letabitur rex. ps. Ipm̄. ℣. Exaltare dn̄e in uirtute tua. ℞. Cātabimus ⁊ pſallimus uirtutes tuas.

Secundum ioannem.

IN illo tp̄e Nuptie facte ſūt in chana galilee: ⁊ erat mater ieſu ibi. Vocatus eſt autem ieſus ⁊ diſcipuli eius ad nuptias. Et deficiente uino dicit mater eius ad eum. Vinum non habent. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi.

Lectio ſeptima.

ADſit dominus deus noſter: ut donet nobis reddere qd̓ ꝓmiſimus. Heſterno enim die ſi meminit ſanctitas ur̄a: cū tēporis excluderemur anguſtia: ne ſermonē inchoatū īpleremus: in hodiernū diē diſtulimus: ut ea que in hoc facto euāgelice lectiōis myſtice in ſac̄is poſita eēnt: ipſo adiuuāte aperiētur. Nō itaqꝫ opus eſt iā morari diutius i cōmēdando miraculo dei. Ipſe eſt eīm deus ꝗ per uniuerſam creaturam quotidiana miracula facit: que hōinibus nō facilitate ſed aſſiduitate uiluere. Rara aūt q̄ fc̄a ſunt ab eodem dn̄o. i. a uerbo ꝓpt̄ noſ incarnato maiorē ſtuporē hominibꝰ attulere. Nō quia maiora erant q̄ꝫ ſūt ea que quotidie fiūt tāq̄ꝫ naturali curſu ꝑagūt. Illa uero efficaciā potentie tanquā preſētis exhibuiſſe uidentur oculis hominū.

℞. Ad te dn̄e leuaui aīam meā. Deus meus in te ꝯfido nō erubeſcā. ℣. Cuſtodi aīam meā ⁊ eripe me. Deus meꝰ.

Lectio octaua.

DIximus ſicut meminiſtis reſurrexit unus mortuus: obſtupuere hōines: cū quotidie naſci qui nō erant nēo miret̄. Sic aquā i uinū uerſaꝫ qs ñ miret̄: cū hoc ānis oībꝰ deus i uitibꝰ faciat: Sꝫ qꝛ oia que fecit dn̄s ieſus nō ſolū ualent ad excitāda corda nr̄a miraculis: ſꝫ ēt ad edificāda in doctrina fidei. ſcrutari nos oportet qd ſibi uelint iſta oia. i. qd ſignificēt. Hoꝝ eīm oium ſignificatiōes ſicut recordamini i diē hodiernū diſtulimus. Qd̓ aūt dn̄s iuitatus uenit ad nuptias: ēt excepta myſtica ſignificatōe ꝯfirmare uoluit qd̓ ipſe fecit. Futuri eīm erāt de ꝗbus dixit apl's ꝓhibētes nubere ⁊ dicentes ꝙ male eēnt nuptie: ⁊ ꝙ diabolꝰ eas feciſſet: cū idē dn̄s dicat i euāgelio: introgatus utrū liceat hōini dimittere uxoreꝫ ſuā ex qualibet cā: Rn̄dit nō licere: excepta cā fornicatōis. In qua reſponſione ſi meminiſtis hoc ait. Quod deus coniūxit homo non ſeparet.

℞. Duo ſeraphyn clamabāt alter ad alteruꝫ. Sāctus. ſc̄s. ſc̄s. dn̄s d̄s ſabaoth. Plena ē oīs terra gl'ia eiꝰ. ℣. Tres ſūt ꝗ teſtioniū dāt in celo: pater. uerbū. ⁊ ſpūs ſc̄s: ⁊ hi tres unū ſūt. Sanctus. ℣. Gloria. Plena.

Ab hac dn̄ica uſqȝ ad ſeptuageſimaȝ: et ab octa. pen. uſqȝ ad aduentū predictuȝ ℟ſo. in diebus dn̄icis cantat̄ qn̄ officiū agit̄ dn̄icale: ⁊ octauo loco ponit̄.

Lectio nona.

ET qui bn̄ eruditi ſūt in fide catholica nouerūt ꝙ deus fecerit nuptias. Et ſicut cōiugiū a deo: ita diuortiū a diabolo fit. Sed ꝑpterea in cauſa fornicationis licet uxorem dimittere: quia ipa uxor primo uoluit que fidē coniugalem marito nō ſeruauit. Nec ille que uirginitatē deo uouent: quāqȝ ampliorē gradū honoris ⁊ ſc̄titatis in eccleſia teneant ſine nuptijs ſūt. Nā ⁊ ipſe ꝑtinent ad nuptias cū tota eccleſia: in qbus nuptijs ſpōſus eſt chriſtus. Ac per hoc ergo dn̄s inuitatus uenit ad nuptias: ut coniugalis caſtitas firmaret̄: ⁊ oſtēderet̄ ſacr̄m nuptiarū: qr ⁊ illarū nuptiarū ſpōſus ꝑſonaȝ dn̄i figurabat: cui dictuȝ eſt. Seruaſti uinum bonū uſqȝ ad huc. Bonū eīȝ uinū xp̄s ſeruauit uſqȝ adhuc .i. euangelium ſuuȝ. Ad laudes an̄t. Alleluia all'a. pſal. Dn̄s re. pſal. Jub. pſal. Deus deus meus. an̄. Tres pueri iuſſu regis in fornace miſſi ſunt: nō timētes flām̄ā ignis: dicentes bn̄dict⁹ deus. pſal. Bened. oia opa. an̄t. Alleluia all'a. all'a. ps. Laudate dn̄ȝ de celis. Cap.

BEnedictio ⁊ claritas ⁊ ſapientia et gratiarū actio. honor. uirtus. ⁊ fortitudo deo nr̄o in ſecula ſeculorū amen. hym. Eterne rerum. Predicti duo hym. .ſ. Primo dierū. ⁊ Eterne rerū in dn̄icis diebus uſqȝ ad dn̄icam primā quadrageſime. Et a calēdis octob. uſqȝ ad aduentū cātāt. ℣. Dn̄s regnauit decorē induit. ℟. Induit dn̄s fortitudinē ⁊ precinxit ſe. Et dr̄ uſqȝ ad dn̄icā ſeptuageſime. Et ab octa. pent. uſqȝ ad aduentū. Ad bn̄dic. an̄. Nuptie facte ſunt in chana galilee: ⁊ erat ibi ieſus cū maria matre eius. Oratio. Omnipotēs ſempit̄ne deus. Deīde fit cōmemoratio de apoſtolis an̄t. Glorioſi principes terre quomō in uita ſua dilexerunt ſe: ita ⁊ in morte nō ſunt ſeparati. ℣. In omnem terrā exi. ſo. eorum. ℟. Et in fines orbis terre uerba eorū. Oratio. Deus cuius de t̄. Deinde fiūt ꝑticulares cōmemorationes ut ſupra dr̄ in rubrica in ueſpis. ultimo loco d̄ pace an̄. ℣. ⁊ orō. ut ſupra in ueſpis ad primā hym. Jaȝ lucis orto. an̄. All'a. all'a. all'a. pſal. Deus d̄s meus re. ps. Dn̄s regit. pſal. Dn̄i eſt t̄. pſal. Ad te dn̄e leuaui. pſal. Judica me dn̄e. pſal. Deus in no. pſal. Cōfitemini pſal. Beati imaculati. pſal. Retribue. pſal. Quicūqȝ uult ſaluus. Capitulum.

REgi ſeculorum imortali ⁊ inuiſibili: ſoli deo honor ⁊ gloria in ſecula ſeculorum amen. ℟. bre. Chriſte fili dei uiui miſerere nobis. ℣. Qui ſedes ad dexterā patris. ℟. Miſerere. ℣. Gloria. ℟. Chriſte. ℣. Exurge chriſte adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝑpter nomen tuū. Deinde. Kyr̄. xp̄e. kyr̄. Pater noſter. ſecreto ℣. Et ne nos. ℟. Sȝ libera nos. Deinde. Credo in deū. ſecreto ℣. Carnis reſurrectionē. ℟. Uitam eternaȝ. ℣. Et ego ad te dn̄e clamaui. ℟. Et mān̄e orō mea preueniet te. ℣. Repleatur os meum laude. ℟. Ut cantē gloriaȝ tuā tota die magnitudinem tuā. ℣. Dn̄e auerte faciē tuam a peccatis meis. ℟. Et omnes iniqtates meas dele. ℣. Cor mundum crea in me deus. ℟. Et ſpiritum rectum innoua in uiſceribus meis. ℣. Ne proijcias me a facie tua. ℟. Et ſpiritū ſanctū tuū ne auferes a me. ℣. Redde mihi leticiā ſalutaris tui. ℟. Et ſpiritu principali confirma me. ℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. Deīde fit ꝯfeſſio ut ſupra in cōpletorio. Qua finita poſt. Miſereatur. Indulgentiam. ⁊. dr̄ ℣. Dignare dn̄e die iſto. ℟. Sine peccato nos cuſtodire. ℣. Miſerere noſtri dn̄e. ℟. Miſerere noſtri. ℣. Fiat miſericordia tua dn̄e ſup nos. ℟. Quēadmodū ſperauimus in te. ℣. Dn̄e exaudi orōnem meam. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Dn̄s uobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

DOmine deus omnipotens: qui ad principium huius diei nos peruenire feciſti: tua nos hodie ſalua uirtute: ut in hac die ad nullum declinemus peccatum: ſed ſemper ad tuam iuſticiam faciendam noſtra procedant eloquia: dirigantur cogitationes ⁊ opera. per dn̄m noſtrum ieſum chriſtum.

Et ſciendum qđ pſal. ſupradicti dicũtur ad primã de dñica ꝑ totũ annũ preterqꝫ a paſcha uſqꝫ pẽt. Excepto etiaꝫ ꝙ a ſeptuageſima uſqꝫ ad paſcha dicitur ad primam ps̃. Dominns regnauit. loco. Cõfitemini. Inter pſal. Deus ĩ nomine tuo. pſal. Beati ĩmaculati. ⁊ pſal. Retribue. Ad primã cuiuſlibet feſti tantũ dicũtur etiaꝫ ſi in dñica celebretur. Cap̃. Regi ſeculoruꝫ. Cũ precibus ꝯfeſſiõe ⁊ orõne predictis. Simil'r per totũ annũ in dñicis diebus ⁊ feſtis. tã. ix. quã triũ lectionũ dicit̃: Excepto ꝙ in feſtis duplicibꝰ. ⁊ ꝑ octauas eoruꝫ poſt ℣. Exurge chriſte. ℟. Et libera nos. ſtatim ſeq̃r. ℣. Dñs uobiſcum. ⁊. orõ. Dñe deus õipotens.. Itẽ cap. Regi ſeculorum. dicit̃ quotidie ab octa. paſche uſqꝫ pꝰ oct. pent. Poſt primã ſcte marie ꝓnũciatur datariũ calendariȷ ⁊ luna cũ feſtiuitate ſeq̃ntis diei. ℟. Deo gratias. ſeq̃tur Precioſa in cõſpectu dñi. ℟. Mors ſanctorum eius. Deinde abſolute dicit̃ ſine oremus. Sancta maria ⁊ oẽs ſancti intercedant ꝓ nobis ad dñm: ut nos mereamur ab eo adiuuari ⁊ ſaluari: Qui uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorũ amẽ. ℣. Deus in adiutoriũ meũ intende. Dñe ad adiuuandũ me feſtina. Et ſic dicitur ter. Deinde. Gloria pr̃i. Et. Sicut erat. Kyr̃. xp̃e. kyr̃. Pater nr̃. ſecreto ℣. ne nos. ℟. Sed libera nos. ℣. Reſpice ĩ ſeruos tuos dñe: ⁊ in oꝑa tua: ⁊ dirige filios eoꝝ Et ſit ſplẽdor dñi dĩ nr̃i ſuꝑ nos: ⁊ oꝑa mãuũ nr̃arum dirige ſuꝑ nos: ⁊ opus manuũ nr̃arũ dirige. Gloria patri. Et. Sicut erat. Orõ.

Dirige ſãctificare regere ⁊ gubernare. dignare: dñe deus rex celi ⁊ t̃re: hodie corda ⁊ corpora nr̃a. ſẽſus. ſermones ⁊ actus noſtros in lege tua: ⁊ ĩ operibus mandatorũ tuoꝝ: ut hic ⁊ in et̃nũ te auxiliante ſalui ⁊ liberi eſſe mereamur ſaluator mundi. Qui uiuis ⁊ regnas ĩ ſecula ſeculorũ amẽ. Deinde lector dicit. Iube domne benedicere. Benedictio. Dies ⁊ actus meus ĩ ſua pace diſponat dominus omnipotens. ℟. Amen. lectio. Dominus autem dirigat corda: ⁊ corpora noſtra in caritate dei: ⁊ patientia chriſti. Et in fine dicitur Tu autem domine miſerere nobis. ℟. Deo gratias. Ad abſolutionem capituli tam in ferialibus q̃ꝫ in dominicis diebus. ab octaua epiphanie uſqꝫ ad dominicã ſeptuageſime. Et a dominica ſeptuageſime in ferialibus diebus uſqꝫ ad dominicaꝫ primam quadrageſime. Et ab octa. pentecoſtes tam in dominicis q̃ꝫ in ferialibꝰ diebus uſqꝫ ad aduentum ſupradicta lectio ſemper dicitur ℣. Adiutorium noſtrũ in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terrã ℣. Benedicite. ℟. Deus. Dominus nos benedicat: ⁊ ab omni malo defendat: ⁊ ad uitam perducat eternam. Et in fine dicitur. Et fidelium anime per dei miſericordiam requieſcant in pace. ℟. Amen. Precioſa modo predicto per totum annum dicitur excepta lectione que aliquando mutatur. Ad tertiam hymnus. Nunc ſancte. añt. Alleluia allelnia alleluia. pſal. Legem po. pſalmus. Memor eſto. pſalmus. Bonitatem. Capitulum.

Deus caritas eſt: ⁊ qui manet in caritate in deo manet: ⁊ deus in eo. ℟. breue. Inclina cor meum deus: in teſtimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne uideant uanitatem: in uia tua uiuifica me. ℟. In teſtionia. ℣. Gloria. ℟. Inclina. ℣. Ego dixi domine miſerere mei. ℟. Sana animam meam: quia peccaui tibi. Oratio. Omnipotẽs ſempiterne deus. Ad ſextã hymnus. Rector po. All'a. all'a. all'a. ps̃. Defecit. ps̃. Quomõdi. ps̃. Iniquos. Capitulum.

Alter alterius onera portate: ⁊ ſic adimplebitis legem chriſti. ℟. bre. In eternuꝫ dñe permanet uerbũ tuũ. ℣. In ſeculum ſeculi ueritas tua. ℟. Permanet. ℣. Gloria. ℟. in eternũ. ℣. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit. ℟. In loco paſcue ibi me collocauit. Ad. ix. hym. Rex deus te. All'a. all'a. al'. ps̃. Mirabilia. ps̃. Clamaui. ps̃. Principes. Capitulum.

Empti eiꝫ eſtis ꝑcio magno: glorificate: ⁊ portate deũ in corpore ur̃o. ℟. bre. Clamaui in toto corde meo. Exaudi me dñe. ℣. Iuſtificatiões tuas reqrã. ℟. Exaudi. ℣. Gloria. ℟. Clamaui. ℣. Ab oculis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis parce ſeruo tuo.

Notandum ꝙ per totum annum ad primam. tertiam ſextam: ⁊ nonam ⁊ cōpletorium dicūtur Hym. ſupradicti preter q̄ꝫ a quinta feria cene domini uſqꝫ ad ſabbatum in alb. Et excepto ꝙ non dicitur hymnus. Nūc ſancte nobis. Ad tertiam diei pent. nec per oct. ſed dr̄ hymn⁹ Veni creator ſpiritus. Ad ueſpas añt. Dixit dñs domīo meo ſede a dextris meis. p̄s. Ipſum. aꝛ. Fidelia oīa mādata eius: ꝯfirmata in ſeculū ſeculi. p̄s. Cōfit. aꝛ. In mādatis eius cupit nimis. p̄s. Beatus uir. aꝛ. Sit nomen dñi bñdictū in ſecula. p̄s. Laudate. aꝛ. Nos q uiuimus bñdicimus dño. p̄s. In exitu. Capitulum.

Benedictus deus ⁊ pat̄ dñi noſtri ieſu chriſti: pat̄ miſericordiaꝝ: ⁊ d̄us totius ꝯſolatiōis: q ꝯſolat̄ nos ī oī̄ tribulatione nr̄a. Hym. Lucis creator. Qui dr̄ uſqꝫ ad dominicā primā quadrageſime: Et ab octa. pent. uſqꝫ ad aduentu dr̄. ℣. Dirigatur dñe orō mea. ℟. Sicut incenſū in cōſpectu tuo. Ad mag. añt. Deficiente uino iuſſit ieſus īpleri hydrias aqua: que in uinum cōuerſe ſūt allā. Orō. Omnipotēs ſempitn̄e deus. Notandū ꝙ quando agitur officiū dominicale. p̄s. ad nocturnos. tertiā ſextā nonā ⁊ ueſpos per omnes dominicas āni ſicut ī p̄dicta dominica dicūtur. Item añt. nocturnales ⁊ ueſperoꝝ eedē dicūtur ī dñicis diebus ab octa. epiphanie uſqꝫ ad paſcha. Et ab octa. pent. uſꝫ ad aduentū. Item ꝟſiculi nocturnoꝝ et ueſpoꝝ: iidē dicunt̄ in dñicis diebus ab octa epiphāie: uſqꝫ ad p̄imā dominicā quadrageſime: ⁊ ab octa. pente. uſqꝫ ad aduentū. Itē añt. laud. prime. tertie ſexte none. eedē. Ac capitula ꝑ omnes horas eadem dicūtur: in dominicis diebus ab octa. epiphanie uſqꝫ ad ſeptuageſimā: ⁊ ab octa. pente. uſqꝫ ad aduentū. Itē ℟nſoria breuia ⁊ ꝟſiculi per horas eadē dicūtur in dñicis diebus ab octa. epiphanie uſqꝫ ad dominicā primā quadrageſime: ⁊ ab octa. pente. uſqꝫ ad aduentum. Feria ſecunda īuita. Venite exultem⁹ dño pſal. Iubilem⁹. Hym. Sōno refectis. Ad noct. añt. Dñs defenſor uite mee. pſal. Dominus illumia: pſal. Ad te dñe clamaui. añt. Adorate dñm in aula ſācta eius. pſal. Afferte. pſal. Exaltabo. añt. In tua iuſticia libera me dñe. pſal. In te dñe ſperaui. pſal. Beati quorū. añt. Rectos decet collaudatio. pſal. Exultate. p̄s. Bened. añt. Expugna īexpugnantes me. pſal. Iudica domine no. pſal. Dixit iniuſtus. añt. Reuela dño uiam tuaꝫ. pſal. Noli emul. pſal. Dñe ne in furore. ℣. Domine in celo miſericordia tua. ℟. Et uſqꝫ ad nubes ueritas tua. Lectio prima.

Non eim eſt perſonarum acceptio apud deum. Quicūqꝫ eiꝫ ſine lege peccauerunt: ſine lege peribunt. Et qcunqꝫ in lege peccauerūt: per legem iudicabuntur. Non eim auditores legis iuſti ſt̄ apud deuꝫ: ſed factores legis iuſtificabūtur. Cum enim gentes que legem nō habent: naturaliter ea que legis ſunt faciūt: eiuſmodi legem non habentes: ipſi ſibi ſunt lex. qui oſtendūt opus legis ſcriptū in cordibus ſuis: teſtimoniū reddente illis conſcientia ipſorum: ⁊ inter ſe inuiceꝫ cogitationum accuſantium: aut etiam defendentiuꝫ in die qua iudicabit deus occulta hominum ſecundum euangelium meum per ieſum chriſtum.

℟. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine: Quam abſcondiſti timentibus te. ℣. Et perfeciſti eis qui ſperant in te domine in cōſpectu filiorum hominum. Lectio ſecunda.

SI autem tu iudeus cognominaris ⁊ requieſcis in lege: ⁊ gloriaris in deo: ⁊ noſti uoluntatem eius: ⁊ probas utiliora inſtructus per legem: confidis teipſum ducem eſſe cecorum: lumen eorū qui in tenebris ſunt: eruditorem inſipientium: magiſtrum infantium: habentē formam ſcientie: ⁊ ueritatis in lege. Qui ergo aliū doces: teipſum non doces: Qui predicas non furandum furaris: Qui dicis non mechanduꝫ mecharis: Qui abhominaris dola ſacrilegium facis: Qui in lege gloriaris: per preuaricationem legis deum inhonoras.

℟. Adiutor meus eſto deus: Ne dereliquas me. ℣. Neqꝫ deſpicias me deus ſalutaris meus. Ne.

Lectio tertia.

NOmen enim dei per uos blaſphematur inter gentes: ſicut ſcriptum eſt. Circũciſio quidem pꝛodeſt: ſi legem obſerues. Si autem pꝛeuaricatoꝛ legis ſis: circunciſio quidem tua pꝛeputium facta eſt. Si igitur pꝛeputium iuſticias legis cuſtodiat: nonne pꝛeputium illius in circunciſione reputabitur: ⁊ iudicabit quod ex natura eſt pꝛeputium legem conſumãs te: q per lr̃am ⁊ circũciſionem pꝛeuaricatoꝛ legis es: Nõ eĩm q in mãifeſto iudeus ẽ: neqꝫ q̃ in manifeſto ĩ carne circũciſio: ſed q in abſcõdito iudeus eſt: ⁊ circũciſio coꝛdis in ſpiritu nõ in lr̃a cuius laus nõ ex hõĩnibꝰ: ſed ex deo eſt. ℟. Bñdicã dñm in omni tẽpoꝛe. Semp laus eius in oꝛe meo. ℣. In dño laudabit̃ aĩa mea audiãt mãſueti ⁊ letẽtur. Semp. Ad laudes añt. Miſerere mei deus. p̄s. Ipm. a̅. Intellige clamoꝛẽ meũ dñe. p̄s. Uerba mea. a̅. Deus ds̄ meus ad te de luce uigilo. p̄s. Ipꝫ a̅. Conuerſus eſt furoꝛ tuus dñe: ⁊ conſolatꝰ es me. p̄s. Confiteboꝛ tibi dñe quoniam ira. a̅. Laudate dñm de celis. p̄s. Ipm.

Capitulum.

NOx pꝛeceſſit: dies aũt appꝛopiquauit: abijciamuſ ergo opera tenebꝛarum ⁊ induamur arma lucis: ſic ut ĩ die honeſte ambulemus. Hym. Splendoꝛ paterne. ℣. Repleti ſumus mãe miſericoꝛdia tua. ℟. Exultauimus ⁊ delectati ſumus. Ad benedic. añt. Benedictus deus iſrael. p̄s. Ipſum. Kyř. xp̄e. kyř. Notandum ꝙ ĩ laudibus ⁊ in ueſperis pater noſter dicitur aliquãtuluꝫ alta uoce. Ceteris hoꝛis ſub ſilentio. Item ſciendum ꝙ in ferialibus diebus per omnes hoꝛas. cum uenit̃ ad pater noſter. qꝺ ãte pꝛeces dicitur ab õĩbus genu flectitur. Sed cum peruentuꝫ fuerit ad dñs uobiſcũ ſacerdos oꝛonem cum nota dicturus ſurgit. Et alij cum dixerit. Per dominum. ſimiliter ſurgunt. Pater noſter. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. ℣. Ego dixi domine miſerere mei. ℟. Sana animã meã: quia peccaui tibi. ℣. Conuertere domine uſqꝫquo. ℟. Et depꝛecabilis eſto ſuper ſeruos tuos. ℣. Fiat miſericoꝛdia tua domine ſuper nos. ℟. Quemadmodum ſperauimus in te. ℣. Sacerdotes tui induantur iuſticiam. ℟. Et ſancti tui exultent. ℣. Domine ſaluum fac regem. ℟. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. ℣. Saluũ fac populum tuum domine: ⁊ benedic hereditati tue ℟. Et rege eos ⁊ extolle illos uſqꝫ in eternuꝫ. ℣. Memento congregationis tue. ℟. Quã poſſediſti ab initio. ℣. Fiat pax in uirtute tua ℟. Et abundantia in turribus tuis. ℣. Oremus pꝛo fidelibus defunctis. ℟. Requiem eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro fratribus noſtris abſentibus. ℟. Saluos fac ſeruos tuos deus meus ſperantes in te. ℣. Pro afflictis ⁊ captiuis. ℟. Liba eos de omnibus tribulationibus ſuis. ℣. Mitte eis domine auxilium de ſancto. ℟. Et de ſiõ tuere eos. ℣. Domine exaudi oꝛationem meam. ℟. Et clamoꝛ meus ad te ueniat. p̄s. De profundis. Cum. Gloria patri. Et. Sicut erat. In omnibus aliis hoꝛis dicitur. p̄s Miſerere. Deinde dicitur ℣. Domine deus uirtutum conuerte nos. ℟. Et oſtende faciem tuam: ⁊ ſalui erimus. ℣. Exurge chꝛiſte adiuua nos. ℟. Et libera nos pꝛopter nomen tuum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamoꝛ meus ad te ueniat. ℣. Dominus uobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio ꝺ dominica. Item notandum ꝙ pꝛeces dicuntur modis pꝛedictis in feriali officio ad matut. tertiam ſextam. nonã. ⁊ ueſperas per totum annum. pꝛeterquam in triduo ante paſcha. Et inter paſcha ⁊ pentecoſtes. Incipiunt ſuffragia que dicũtur in ferialibus diebus ab hac die uſqꝫ ad dominicam de paſſione. Et ab octa. pentecoſtes uſqꝫ ad aduentum in ueſperis ⁊ matutinis. Excepto qꝺ in ueſperis mutatur antiphona cum ℣ſi. de apoſtolis ſicut in ueſperis pꝛecedentis ſabbati expꝛeſſum eſt. Oratione de feria dicta alte addita commemoꝛatione ſpeciali. ut ſupꝛa cum benedicamus domino. Suffragia ſequentia flexiſ genibus ſine nota dicũt̃. Et in fine ultĩe oꝛonis. Per chꝛiſtũ dominum noſtrum. ℟. Amẽ. De cruce antipho. Per ſignũ crucis de inimicis noſtris liberanos deus noſter. ℣. Omnis terra adoret te: et pſallat tibi. ℟. Pſalmum dicat nomini tuo. Oratio. PErpetua nos q̄s dñe pace cuſtodi: quos ꝑ lignū ſc̄te crucis rediere dignatꝰ es. Deīde de apl̄is aꝛ. Glorioſi pꝛīcipes terre. quō in uita ſua dilexerūt ſe: ita ⁊ in moꝛte ñ ſūt ſepati. ℣. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝛū. ℟. Et ī fines oꝛbis terre uerba eoꝛum. Oīo. Deus cuꝰ dextra. De pace aꝛ. Da pacē domine. Ut ſupra ℣. Fiat pax ī uirtute tua. ℟. Et abūdātia ī turribꝰ tuis. Oīo. Deus a quo ſācta deſideria. ut ſupra. Per. xp̄m dñz nr̄z ℟. Amē. Ad primā hym. Iā lucis oꝛto. aꝛ. Beati q̄ ābulāt in lege tua dñe ps. Deus in no. ps. Beati īmaculati ps. Retribue. Cap̄. Pacē ⁊ ueritatē diligite: ait dñs omnipotens ℟. b. Xp̄e fili dei uiui miſere nob. ℣. Qui ſedes. ℟. Miſerere. ℣. Glīa. ℟. Xp̄e ℣. Exurge chꝛiſte adiuua nos. ℟. Et libera nos. Kyr̄. xp̄e. kyr̄. Pater nr̄. ſecreto ℣. Et ne nos. ℟. Sz liba nos. Credo in deū. ſecreto ℣. Carnis reſurrectionē. ℟. Uitā eternaz. ℣. Et ego ad te dñe clamaui. ℟. Et māe oīo mea p̄ueniet te. ℣. Reple os meuz laude. ℟. Ut cantē glīā tuā tota die magnitudinē tuā. ℣. Dñe auerte faciē tuā a peccatis meis. ℟. Et oēs īiq̄tates meaſ dele. ℣. Coꝛ mūdū crea ī me deus. ℟. Et ſpūm rectū in noua ī uiſceribus meis. ℣. Ne ꝓiicias me a facie tua. ℟. Et ſpiritū ſāctū tuū ne auferas a me. ℣. Redde mihi leticiā ſalutaris tui. ℟. Et ſpū pꝛīcipali cōfirma me. ℣. Eripe me dñe ab hoīe malo. ℟. A uiro iniquo eripe me. ℣. Eripe me de īimicis meis d̄s meus. ℟. Et ab īſurgētibꝰ in me libera me. ℣. Eripe me de opātibus iniq̄tatē ℟. Et de uiris ſāguinū ſalua me. ℣. Sic pſalmū dicā nōini tuo ī ſeculū ſeculi. ℟. Ut r̄ddā uota mea de die in diē. ℣. Exaudi nos deus ſalutaris nr̄. ℟. Spes omniū finiū terre ⁊ in mari long. ℣. Deus ī adiutoꝛiū meū intēde. ℟. Dñe ad adiuuādū me feſtina. ℣. Sāctus deus. ſc̄s foꝛtis. ſc̄s ⁊ īmoꝛtalis. ℟. Miſerere nobis. ℣. Bn̄dic aīa mea dño. ℟. Et oīa q̄ ītra me ſūt nōini ſc̄to eius. ℣. Bn̄dic aīa mea dño. ℟. Et noli obliuiſci oēs retributōes eius ℣. Qui ꝓpiciatᷣ oībꝰ īiq̄tatibus tuis. ℟. Qui ſanat oēs īfirmitates tuas. ℣. Qui r̄dimit de interitu uitā tuā. ℟. Qui coꝛōat te ī miſicoꝛdia ⁊ miſeratiōibus. ℣. Qui replet in bonis deſideriū tuū. ℟. Renouabitur ut aq̄le iuuentus tua. ℣. Adiutoꝛium noſtrū in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. Confeſſio. Confiteoꝛ: ⁊ miſereatur: ⁊ indulgentiā. ℣. Dignare domine die iſto. ℟. Sine peccato nos cuſtodire. ℣. Miſerere nobis domine. ℟. Miſerere nobis. ℣. Fiat miſericoꝛdia tua domine ſuper nos. ℟. Queādmodum ſperaui in te. ℣. Domine exaudi oꝛationem meam. ℟. Et clamoꝛ meus ad te ueniat. pſal Miſerere. Cum Gloria patri. Et'. Sicut erat. ℣. Domine deus uirtutum conuerte nos. ℟. Et oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erimus. ℣. Exurge chꝛiſte adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝓpter nomen tuum. ℣. Domine exaudi oꝛationem meam. ℟. Et clamoꝛ meus ad te ueniat. ℣. Dominus uobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio Domine deus. Ut ſupra. Notandum ꝙ ſupra poſite preces cum capitulo. Pacem ⁊ ueritatem. dicūtur ad primam in ferialibus diebus per totum annum. preterq̄z ab octaua paſche uſqz poſt octauā pentecoſtes. Ad tertiā hymnus. Nunc ſancte nobis. antiphona. Deduc me domine in ſemitam mandatoꝛum tuoꝛum. pſalmus. Legem po. pſalmus. Memoꝛ eſto. pſalmus. Bonitatem.

Capitulum.

SAna me domine ⁊ ſanaboꝛ: ſaluuz me fac ⁊ ſaluus ero: quoniaz laus mea tu es. ℟. breue Sana animam meaz. Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi domine miſerere mei. ℟. Quia. ℣. Gloꝛia. ℟. Sana. ℣. Adiutor meus eſto ne derelinquas me. ℟. Neqz deſpicias me deus ſalutaris meus. Ad ſextā hymnus. Rector po. antiphona. Adiuua me dom ine ⁊ ſaluus ero. pſalmus. Defecit. pſalmus Quomodo. pſalmus. Iniquos.

Capitulum.

ALter alterius onera poꝛtate: ⁊ ſic adimplebitis legez chꝛiſti. ℟. breue. Benedicam dominum in omni tempoꝛe. ℣. Sēper laus eius in oꝛe meo. ℟. In. ℣. Gloꝛia. ℟. Benedic. ℣. Dominus regit me: ⁊ nihil mihi derit. ℟. In loco pa. ibi me collo.

Ad.ix.hym. Rerum deus. ꜳ. Aſpice ī me ⁊ miſerere mei dn̄e. p̄s. Mirabilia. p̄s. Clamaui. p̄s. Principes. Cap̄. Empti eiꝫ eſtis p̄cio magno ⁊c̄. ℟.b̄. Redime me dn̄e: ⁊ miſerere mei. ℣. Pes eīm meus ſtetit in uia recta ℟. Et. ℣. Gloria. ℟. Redi. ℣. Ab oculis meis munda me dn̄e. ℟. Et ab alienis parce ſeruo tuo. Ad ueſpas añt. Inclinauit dn̄s aurē ſuam mihi. p̄s. Dilexi. ꜳ. Credidi ꝑꝑ qd̄ locutus ſuꝫ. p̄s. Ipſum. ꜳ. Laudate dominū omnes gentes. p̄s. Ipſuꝫ. ꜳ. Clamaui ⁊ exaudiuit me. p̄s. Ad dn̄m cū tribu. ꜳ. Unde ueniet auxilium mihi. p̄s. Leuaui oculos. Cap. Benedictus deus. hym. Immē ſe ce. ℣. Dirigatur dn̄e oratio mea. ℟. Sic̄ ī cen. in cō.t. Ad mag. añt. Magnificat aīa mea dn̄m: q² reſpexit deus humilitatem meaꝫ.

Completorium dicitur ſicut in precedēti ſabbato notatuꝫ eſt. Excepto ꝙ in precibus poſt. ℣. Dn̄e exaudi orationē meam. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. Addit̄ pſal. Miſerere. Cum. Gloria patri. Et. Sicut erat. Deinde ſequitur. ℣. Dn̄e deus uirtutum conuerte nos. ℟. Et oſtende faciem tuaꝫ ⁊ ſalui erimus. ℣. Exurge chriſte adiuua nos ℟. Et libera nos propter nomen tuū. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Dn̄s uobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Poſtea ſeqtur oratio. Viſita queſum⁹. ℣. Ut ſupra. Feria t̄tia īuita. Iubilemus deo: ſalutari noſtro. pſal. Uēite hym. Conſors. Ad noct. añt. Ut nō delinquam. p̄s. Dixi cuſtodiam. Cum reliquis anti. ⁊ pſal. ut in pſalmiſta ℣. Immola dō ſacrificium laudis. ℟. Et redde altiſſimo uota tua. Lectio prima.

QUid ergo amplius eſt iudeo. aut que utilitas circūciſionis? Multū per omnem mundum. Primū quidem q² credita ſunt illis eloqa dei. Quid eſt ſi quidam illorum non credidere? Nūqd incredulitas illoꝝ fidem dei euacuauit? Abſit. Eſt autem deus uerax: omnis autem homo mendax: ſic ſcriptum eſt. Ut iuſtificeris in ſermonibus tuis: ⁊ uincas cum iudicaris. Si autem iniquitas nr̄a iuſticiam dei cōmendat: quid dicemus? Nūquid iniquus dn̄s qui infert irā? Secundum homines dico abſit. Alioquin quomō iudicabit deus hunc munduꝫ. Si enim ueritas dei in meo mendacio abundauit in gloriaꝫ ipſius: quid adhuc ⁊ ego tanq̄ꝫ peccator iudicor. Et non ſic̄ blaſphemamur: ⁊ ſicut aiunt quidā nos dicere: faciamus mala ut ueniant bona: quorum damnatio iuſta eſt.

℟. Auribus percipe domine lachrymas meas: ne ſileas a me remitte mihi. Quoniaꝫ incola ego ſum apud te ⁊ peregrinus. ℣. Cōplaceat tibi domine ut eripias me: dn̄e ad adiuuandum me feſtina: Quoniam. Lectio ſecūda.

QUid igitur precellim⁹ eos? Nequaq̄ꝫ. Cauſati enim ſumus iudeos et grecos ōnes ſub peccato eſſe: ſic ſcriptū eſt. Quia non eſt iuſtus quiſq̄ꝫ: non eſt intelligens. non eſt requirens deum. Oēs declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt: n̄ eſt qui faciat bonuꝫ: non eſt uſqꝫ ad unū Sepulchrum patens eſt guttur eorū: linguis ſuis doloſe agebant. Uenenū aſpidum ſub labijs eorum: Quorū os maledictione ⁊ amaritudine plenum eſt. Ueloces pedes eorum ad effundenduꝫ ſanguinem. Contritio ⁊ īfelicitas in uijs eorum: ⁊ uiam pacis non cognouerunt. n̄ eſt timor dei ante oculos eorum. Scim⁹ autem quoniam quecunqꝫ lex loquitur his qui ī lege ſunt loquitur: ut omne os obſtruat̄: ⁊ ſubditus fiat oīs mūdus dō: q² ex opib⁹ legis nō iuſtificabit̄ oīs caro corā illo. Per legē eiꝫ cognitio peccati.

℟. Statuit dominus ſupra petram pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos deus meus. Et immiſit in os meum canticum nouū. ℣. Exaudiuit preces meas: ⁊ eduxit me de lacu miſerie. Et.

Lectio tertia.

NUnc autē ſine lege iuſticia dei māifeſta ē teſtificata a lege ⁊ ꝓphetis. Iuſticia autem dei per fidem ieſu chriſti in omnes ⁊ ſuper omnes qui credunt in eū. Non enim eſt diſtinctio. Omnes eiꝫ peccauerunt: ⁊ egent gloria dei: iuſtificati gratis per gratiam ipſius: per redēptionem que eſt in chriſto ieſu: quem ꝓpoſuit deus propiciatorem per fidem ī ſanguine ipſius ad offenſionem iuſticie ſue:

propter remissionẽ precedentiuꝫ delictorum: in sustẽtatiõe dei ad ostẽsioneꝫ iusticie eiꝰ in hoc tp̄e: ut sit ipse iustus: ⁊ iustificãs eũ q̄ est ex fide iesu xp̄i. Ubi ē ergo gl̄iatio tua? Exclusa ē. p̄ quã legẽ. factoꝝ? Nõ: sed p̄ legẽ fidei. Arbitramur eiꝫ iustificari hoı̃eꝫ p̄ fidẽ sine opibꝰ legis. An iudeoꝝ d̄s tm̄? Nõne ⁊ gentiuꝫ? Immo ⁊ gentiũ. Qm̄qdẽ unus d̄s q̄ iustificat circũcisionẽ fide: ⁊ preputiũ p̄ fidẽ. Legẽ ergo d̄struiꝫꝰ p̄ fidẽ? Absit. Sꝫ legẽ statuiꝫꝰ.

℟. Ego dixi dñe miserere mei. Sana animaꝫ meam quia peccaui tibi. ℣. Ab omnibus iniqtatibus meis eripe me domine. Sana. Ad laudes aꝛ. Dele dñe. psal. Miserere. cũ reliq̄s anti. ⁊ psal. ut in psalmista. Cap̄. Nox precessit. hym. Ales diei. ℣. Repleti sumus. ℟. Exultauimꝰ. Ad bñdic. aꝛ. Erexit dñs nobis cornu salutis: in domo dauid pueri sui. Ad uespas añt. In domũ dñi. psal. Letatus. cum reliq̄s anti. ⁊ psal. ꝑut in psalmista. Cap̄. Bñdictus. hy. Telluris. ℣. Dirigatur dñe. ℟. Sicut incensum. Ad mag. anti. Exultet sp̄us meus: i dño deo salutari meo. Oro occurrẽs. Feria. iiij. Ad mat. inuita. In manu tua dñe: oẽs fines t̄re. psal. Uenite. hym. Rerũ creator. Ad noctur. aꝛ. Auertit dñs. psal. Dixit isipiens Cũ reliq̄s anti. ⁊ psal. ꝑut in psalmista ℣. Deus uitã meã annũciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas in ꝯspectu tuo. Lectio pria.

Quid ergo dicimus iuenisse abraã patrẽ nr̃m scd̃m carnẽ. Si eiꝫ abraam ex opibus legis iustificatꝰ ē hꝫ gl̄iaꝫ: sed nõ apud deũ. Quid eĩm scriptura dicit. Credidit abraã deo: ⁊ reputatum illi ad iusticiã. Ei aũt q̄ opatur nõ merces reputat̃ scd̃m gr̄am sed secũdũ debituꝫ. Ei uero qui operatur: credẽti aũt i eũ q̄ iustificat secũdũ propositũ gr̄e dei: sicut:in daniel' dicit̃. Beatitudinẽ hoı̃s cui deꝰ accepto fert iusticiaꝫ sine operibus. Beati quoꝝ remisse sũt iniqtates: ⁊ quoꝝ tecta sũt peccata. Beatus uir cui nõ iputauit dñs peccatũ. Beatitudo hec i circũcisione manet: an etiã in preputio? Dicimus eĩm qꝛ reputata ē abrae fides ad iusticiã. Quomodo ergo reputat̃ in circũcisione an in preputio. ergo signum accepit circũcisionis signaculum iusticie fidei que est in preputio: ut sit pater omniuꝫ credẽtium per preputium: ut reputetur ⁊ illis ad iusticiã: ut sit pater circũcisionis: non his tantum q̄ sunt ex circũcisione: sed et his qui sectãtur uestigia fidei: que ē in p̄ preputio patris nostri abrae.

℟. Ne p̄dideris me dñe cũ iniqtatibus meis. Neqꝫ in finem iratus: reserues mala mea. ℣. Nõ intres iudicium cũ seruo tuo dñe. Neqꝫ.

Lectio secunda.

Non eĩm p̄ legem promissio abrae aut semini eius ut heres esset mũdi: sed per iusticiam fidei. Si eĩm qui ex lege heredes sunt: exinanita ē fides abolita est ꝓmissio. Lex eiꝫ irã operat̃. Ubi est lex nec preuaricatio. Ideo ex fide ut secũdum gratiã firma sit ꝓmissio omni semini non ei qui est ex lege solum: sed ei qui ex fide est abrae. qui est pater omnium nostrũ: sicut scriptum est: quia p̄reꝫ multarum gentium proposui te ante deum cui credidisti. qui uiuificat mortuos: ⁊ uocat que non sunt tanq̄ꝫ ea que sunt. Qui contra spem in specie credidit: ut fieret pater multarum gentium secunduꝫ ꝙ dictum est ei. sic erit semen tuum sicut stelle celi: ⁊ sicut arena que est in littore maris.

℟. Paratuꝫ cor meũ deꝰ paratũ cor meũ. Cãtabo ⁊ psalmũ dicã dño. ℣. Exurge gl̄ia mea exurge psalteriũ ⁊ cythara: exurgã diluculo. Canta. Lectio tertia.

Et nõ infirmatus est fide: nec considerauit corpus suũ emortuum: cũ fere centum annorum esset: ⁊ emortuam uuluã sarre. In repromissione etiam dei non excitauit diffidentia: sed confortatus est fide: dans gloriam deo: plenissime sciens: quia quecunqꝫ promisit potens est ⁊ facere. Ideoqꝫ ⁊ reputatum est ei ad iusticiam. Nõ est autem scriptum propter ipsum: qꝛ reputatum est illi ad iusticiam: sed propt̃ nos quibus reputabitur credẽtibus in eum: q̄ suscitauit iesũ christũ dominũ nostrum a mortuis: qui traditus ē ꝓpter delicta nr̃a: ⁊ resurrexit ꝓpt̃ iustifi cationem noſtram.

℟. Adiutor meus tibi pſallã: q2 d̃s ſuſceptor meus es tu. Deus meus miſericordia mea. ℣. Letabor ⁊ exultabo in te: ⁊ pſallã nõi tuo altiſſime. Deus. Ad laudes aña. Ampli⁹. ps̃. Miſerere. Cũ reliqs ant. ⁊ pſal. ut i pſalmiſta. Cap̃ Nox p̃ceſſit. hy. Nox ⁊. ℣. Repleti. ℟. Exltaui3⁹. Ad bñ. aña. De mãu oĩu3 q oderũt nos: liba nos dñe. Ad ueſpas aña. Nõ ꝯfũdetur. pſal. Niſi dñs. Cũ rel. ant. ⁊ pſal. ut in ps̃. Cap̃ Bñdictus. hy. Celi d̃s. ℣. Dirigatur. ℟. Sic icẽ. Ad mag. aña. Reſpexit d̃s hũilitatẽ meã: ⁊ fecit i me magna qa potens eſt. Feria qnta inuita. Dñm q fec nos: uenite adorem⁹. pſal. Uenite. hym. Nox atra. ad noc. añt. Dñe d̃s. pſal. Saluũ me fac. Cũ rel. pſal. ut i ps̃. ℣. Gaudebũt labia mea dũ cantauero tibi. ℟. Et anima mea quã redemiſti. Lectio prima.

IUſtificati igit̃ ex fide: pacẽ hẽamus ad deũ ꝑ dñm nr̃m ieſũ xp̃m: ꝑ quẽ ⁊ acceſſũ hẽmus ꝑ fidẽ ⁊ i gr̃am iſtam in qua ſtam⁹ ⁊ gl̃iamur i ſpe gl̃ie filioꝝ dei. Nõ ſolũ aũt: ſ3 ⁊ gl̃iamur i tribulatiõib⁹ ſciẽtes qd tribulatio patiẽtiã opat̃. Patientia aũt ꝓbationẽ: ꝓbatio uero ſpem: ſpes aũt ñ ꝯfũdit: q2 caritas dei diffuſa ẽ in cordib⁹ nr̃is ꝑ ſpũ3 ſctm̃ q dat⁹ ẽ nob. Ut qd eĩm xp̃s cũ adhuc ĩfirmi eẽm⁹ ſecundũ tp̃s ꝓ ĩpijs mortuus ẽ. Uix ei3 ꝓ iuſto qs morit̃. Nã ꝓ bono forſan quis audeat mori: Cõmẽdat ſuã caritatẽ de⁹ i nobis: qm̃ adhuc pccõres eẽmus: xp̃s ꝓ nobis mortuus ẽ. Multo igit̃ iuſtificati nũc in ſãguie ipſius: ſalui erim⁹ ab ira ꝑ ip̃m. Si eĩm cũ ĩimici eſſem⁹ reconciliati ſum⁹ deo ꝑ mortẽ filij ei⁹: mľto magis recõciliati ſalui erim⁹ i uita ipſi⁹. Nõ ſolu3 aũt ſ3 gl̃iamur i deũ ꝑ dñm nr̃m ieſũ xp̃3 ꝑ quẽ nũc recõciliationẽ accepim⁹. ℟. Deus i te ſpaui nõ ꝯfũdar i eternũ: i tua iuſticia liba me: Et eripe me. ℣. Inclina ad me aurẽ tuã ⁊ ſalua me. Et. Lectio ſecunda.

PRopterea ſic̃ ꝑ unũ hoĩe3 in hunc modũ pcc̃3 ĩtrauit: ⁊ ꝑ pcc̃3 mors: ita ⁊ i oẽs hoĩes mors ꝑtrãſijt: i quo oẽs peccauerũt. Uſq3 ad legẽ eĩm pcc̃3 erat in mũdo. Peccatũ aũt ñ ĩputat̃ cũ lex ñ eſt: ſ3 regnauit mors ab adã uſq3 ad moyſen ẽt in eos qui ñ peccauerũt in ſimilitudinem preuaricationis ade: qui ẽ forma futuri. Sed nũc ſicut d̃lictũ: ita ⁊ donũ. Si enim unius delicto multi mortui ſunt: multo magis gratia dei ⁊ donum: i gratia unius hoĩs ieſu chriſti ĩplẽs abundauit. Et nõ ſicut per unu3 peccatu3: ita ⁊ donum. nam iudicium ex uno in ꝯdẽnationez: gratia aũt ex multis delictis in iuſtificationem. ℟. Repleatur os meum laude tua: ut hymnũ dicã gl̃ie tue: tota die magnificentia tua: noli me proijcere in tempore ſenectutis. Dum defecerit uirtus mea ne derelinquas me. ℣. Gaudebũt labia mea dum cantauero tibi: ⁊ aĩa mea quã redemiſti. Dum.

Lectio tertia.

SI eñi in unius delicto mors regnauit per unum: multo magis abundantiam gratie ⁊ donatiõis ⁊ iuſticie accipientes in uita regnabunt per unu3 ieſum chriſtum. Igitur ſicut per unius delictum omnes homines in condẽnationem: ⁊ ſic per unius iuſticiã omnes hoĩnes iuſtificationem. Sicut enim per inobedientiam unius hominis peccatores conſtituti ſunt multi: ita per unius obedientiam iuſti conſtituunt̃ multi. Lex autem ſubintrauit: ut abundaret delictum. Si autem abundauit delictum: ſuperabũdauit ⁊ gratia: ut ſicut regnauit peccatum in mortem: ita ⁊ gratia regnet per iuſticiam in uitam eternam per ieſum chriſtum dominum noſtrũ. Quid ergo dicemus. Permãebimus in peccato ut gratia abundet. Abſit. Qui enim mortui ſumus peccato: quomodo adhuc uiuemus in illo. An ignoratis quia quicũq3 baptizati ſumus. Conſepulti eĩm ſumus cum illo per baptiſmũ in mortem: ut ex quo ſurrexit chriſtus a mortuis per gloriaz patris: ita ⁊ nos in nouitate uite ambulemus. ℟. Gaudebunt labia mea dũ cantauero tibi: Et anima mea quã redemiſti dñe. ℣. Sed ⁊ lingua mea meditabitur iuſticiam tuam: tota die laudem tuam. Et. Ad laudes añt. Tibi ſoli. Cum reliquis pſal. ⁊ ant. ut in pſalmiſta. capitulum. Nox preceſſit.

Hym. Lux ecce ſur. ℣. Repleti. ℟. exultauimus. Ad bñ. aꝝ. In ſãctitate ſeruiamꝰ dño: ⁊ liberabit nos ab ĩmicis nr̃is. Ad ueſpas aꝝ. Et oīs. pſal. Memẽto. Cũ rel. anti. ⁊ pſ. ut i pſalmiſta. Cap. Magne deꝰ potẽtie. ℣. Dirigatur. ℟. Sic incenſũ. Ad magni. añt. Fac deus potẽtiã ĩ brachio tuo: diſperde ſupbos: ⁊ exalta hũiles. Feria ſexta ĩ inuita. Adoremꝰ dñm: qm̃ ipſe fecit nos. pſ. Uenite. hym. Tu trinitatis. Ad noct. aꝝ. Exultate. pſal. Ipm̃. Cũ rel. pſal. ⁊ ant. ut in pſalmiſta ℣. Intret oꝛo mea ĩ ꝯſpectu tuo ℟. Inclina aurẽ tuã ad precẽ meã. Lec. pͥa

SI eim cõplãtati facti ſumꝰ ſilitudini mortis eiꝰ: ſil ⁊ reſurrectiõis erimꝰ. Hoc ſciẽtes qꝛ uetus hõ nr̃ ſil crucifixus eſt: ut deſtruat corpꝰ peccati: ut ultra nõ ſeruiamꝰ peccato. Qui eim mortuus eſt iuſtificatꝰ eſt a pcc̃o. Si aũt mortui ſumꝰ cũ xp̃o: credimꝰ ẽt uiuemꝰ cuꝫ ipſo: ſcientes ꝙ xp̃s reſurgẽs ex mortuis iã ñ moritur mors illi ultra nõ dñabit. Qð eiꝫ peccato mortuus ẽ: ſemel mortuus ẽ: ꝙ aũt uiuit: uiuit deo. Ita ⁊ uos exiſtimate uos mortuos qdẽ ẽẽ peccato: uiuẽtes aũt dõ in xp̃o ieſu. Nõ ergo regnet pcc̃m ĩ ur̃o mortali corpore: ut obediatis cõcupiſcẽtijs eius: ſꝫ nec exhibeatis mẽbra ur̃a arma iniqtatis pcc̃o: ſꝫ exhibite uos dõ tã q̃ꝫ ex mortuis uiuẽtes: ⁊ mẽbra ur̃a arma iuſticie deo. Peccatũ eim nobis ñ dñabitur. Nõ eim eſtis ſub lege ſed ſub gr̃a. Quid ergo peccaui: qm̃ ñ ſumꝰ ſub lege ſꝫ ſub gr̃a: Abſit. Neſcitis qm̃ cui exhibtis uos ſeruos ad obediẽdũ ſerui eſtis eius cui obeditis: ſiue peccati ad mortem ſiue obeditionis ad iuſticiam. Reſpon. Cõfitebor tibi dñe dꝰs ĩ toto corde meo: ⁊ honorificabo nomẽ tuũ ĩ eternũ. Quia miſericordia tua dñe magna ẽ ſup me. ℣. Deus meus es tu ⁊ ꝯfitebor tibi: deus meꝰ es tu ⁊ exaltabo te. Quia. Lectio ſecunda.

GRatias aũt deo ꝙ fuiſtis ſerui peccati: obediſtis aũt ex corde ĩ ea forma doctrine in qua traditi eſtis. Liberati aũt a peccato: ſerui facti eſtis iuſticie. Hũanũ dico ꝓpt ĩfirmitatẽ carnis nr̃e. Sicut eim exhibuiſtis mẽbra ur̃a ſeruire ĩmũdicie: ⁊ iniqtati ad iniqtatem: ita nũc exhibete mẽbra ueſtra ſeruire iuſticie ĩ iuſtificationem. Cum eim ſerui eſſetis peccati: liberi fuiſtis iuſticie. Quem ergo fructum habuiſtis iuſticie tũc: in qbus nũc erubeſcetis: Nã finis illorum mors eſt. Nũc uero liberati a peccato: ſerui auteꝫ facti deo: habetis fructum ueſtrum in ſãctificationẽ: finem uero uitam eternam. Stipedium enim peccati mors. Gratia autem dei uita etn̄a: in xp̃o ieſu dño nr̃o. An ignoratis fratres: ſcientibus enim legem loquor: quia lex in homine dñatur: quanto tempore uiuit. Nãqꝫ ſub uiro eſt mulier: uiuente uiro alligata eſt legi. Si aũt mortuus fuerit uir eius: liberata eſt a lege uiri ut non ſit adultera ſi fuerit cuꝫ alio uiro. Itaqꝫ fratres mei ⁊ uos mortificati eſtis legi per corpus chriſti: ut ſitis alterius qui ex mortuis reſurrexit: ut fructificetis deo.

℟. Miſericordia tua dñe magna eſt ſup me: Et liberaſti aīam meã ex ĩferno ĩferiori. ℣. In die tribulatõis mee clamaui ad te: qꝛ exaudiſti me. Et. Lectio tertia.

CUm eim eſſemus in carne: paſſiones peccatorum que per legẽ erãt operabantur in mẽbris noſtris ut fructificarent morti. Nunc autem ſoluti ſumꝰ a lege mortis in qua detinebamur ita ut ſeruiamus in nouitate ſpritus ⁊ non ĩ uetuſtate littere. Quid ergo dicemus. Lex peccatum eſt: abſit. Sed peccatum non cognoui niſi per legem. Nam concupiſcentiam neſciebam: lex cum diceret non concupiſces. Occaſione autem accepta peccatum per mandatum operatũ eſt in me omnem concupiſcentiam. Sine lege enim peccatum mortuum erat. Ego autem uiuebaꝫ ſine lege aliquando. Sꝫ cum ueniſſet mandatuꝫ: reuiuiſcit peccatum. Ego autem mortuus ſum: ⁊ inuẽtũ eſt mihi mandatum qð erat ad uitã hoc eſſet ad mortem. Nam peccatum occaſione accepta per mandatum ſeduxit me: ⁊ per aliud occidit. Itaqꝫ lex quidem ſãcta: ⁊ mandatum ſanctum: ⁊ iuſtuꝫ ⁊ bonum. Quod ergo bonum eſt: mihi factũ eſt mors: abſit. Sed peccatuz ut appareat peccatū ꝑ bonū operatū eſt mihi mortem: ut ſciā ſupra modum peccans peccatum per mandatum.

℞. Factus ē mihi dñs in refugiū. Et d̄s me⁹ i auxiliū ſpei mee. ℣. Eripuit me de īimicis meis fortiſſimis: ⁊ factus ē dñs ꝓtector me⁹. Et

Ad laudes a̅. Spiritu principali. pſalm⁹. Miſerere. Cū reliq̄s anti. ⁊ pſal. ut i pſalmiſta. Cap̄. Nox preceſſit. hym. Eterna celi gloria. ℣. Repleti. ℞. Exultauimus. Ad bn. a̅. Per uiſcera miſericordie dei nr̄i: uiſitauit nos oriēs ex alto. Ad ueſpas a̅. In conſpectu. pſal. Cōfitebor. Cū rel. anti. ⁊ ps. ut in pſalmiſta. Cap̄: Bn̄dictus. hym. Plaſmator. ℣. Dirigatur. ℞. Sic̄ incenſū. Ad mag. a̅. Depoſuit potētes: ſāctos pſeq̄ntes: ⁊ exaltauit hūiles xp̄m cōfitētes. Sabbato inuita. Dn̄m deū nr̄m. Uenite adoremus. pſal. Uenite. hym. Sūme deus: Ad nocur. a̅. Quia mirabilia. pſal. Cātate. Cuz reli. anti. ⁊ pſal. ut in pſalmiſta ℣. Dn̄e exaudi orōnē meā. ℞. Et clamor meus ad te ueniat. Lectio prima.

Scim⁹. n. ꝙ lex ſpūalis eſt. Ego aūt carnalis ſuz: uenūdatus ſub pccō. Quod eīm oportet nō intelligo. Nō eīz qđ uolo bonum hoc ago: ſed qđ odi illud facio. Si aūt qđ nolo illud facio cōſentio legi quoniam bona eſt. Nūc autē iam non operor illud: ſed qđ habitat in me peccatū. Scio eīm quia non habitat in me: hoc eſt in carne mea bonum. Nā uelle adiacet mihi. perficere autē bonū nō inuenio. Nō eīm qđ uolo bonū hoc facio: ſed qđ nolo malū hoc ago. Si āt qđ nolo illud facio: nō ego operor illđ: ſed qđ habitat in me peccatum. Inucio igitur legem uolenti mihi facere bonuz: quoniam mihi malum adiacet. Condelector enim legi dei: ſcđm interiorē hominem. Uideo autem aliam legē i mēbris meis repugnātē legi mentis mee: ⁊ captiuantem me in lege peccati: que ē in mēbris meis. Infelix ego homo: quis me liberauit de corpore mortis huius? Grā dei per ieſum chriſtum dominū noſtrū. Igitur ego ipſe mente ſeruio legi dei: carne autem legi peccati.

℞. Miſericordiā ⁊ iudiciū cantabo tibi dñe. Pſallā ⁊ intelligā in uia īmaculata qn̄ uenies ad me. ℣. Perambulabā i inocentia cordis mei: in medio domus mee. Pſallam.

Lectio ſecunda.

Nihil ergo nunc dānationis eſt his qui ſunt in chriſto ieſu: qui non ſecundū carnem ambulant. Lex eīz xp̄us uite in chriſto: liberauit me a lege peccati ⁊ mortis. Naz ꝙ impoſſibile erat legi in quo infirmabatur per carnem: deus filium ſuum mittens in ſimilitudinez carnis peccati: de peccato damnauit peccatum in carne: ut iuſtificatio legis iplerer̄ i nobis: qui nō ſecundū carnem ambulamus: ſed ſecundū ſpiritum. Qui eīz ſecūdum carnem ſunt: que carnis ſunt ſentiunt. Qui uero ſecundum ſpiritum: que ſunt ſpū ſentiunt. Nam prudentia carnis mors eſt. Prudētia aūt ſpūs uita ⁊ pax: qm̄ ſapiētia carnis īimica ē dō. Legi eīz: nō eſt ſubiecta nec eīm pōt. Qui aūt ſūt in carne: deo placere nō poſſūt. Uos āt in carne n̄ eſtis: ſed in ſpū: Si tn̄ dei ſpūs hitat i uobis. Si qs āt ſpūm xp̄i nō hꝫ: hic nō eſt eius. Si aūt chriſtus in uobis eſt: corpus quidē mortuū eſt propt̄ peccatū: ſpūs uero uiuit ꝓpt̄ iuſtificationē. Quod ſi ſpiritus eius qui ſuſcitauit ieſū a mortuis: uiuificabit ⁊ mortalia corpora ueſtra ꝑꝑ inhītantē ſpm ei⁹ in uobis.

℞. Dn̄e exaudi orōnē meā: ⁊ clamor me⁹ ad te ueniat. Quia nō ſpernis deus p̄ces paupū. ℣. Fiāt aures tue ītendētes i orōnē ſerui tui. Quia. Lectio tertia.

Ergo fratres debitores ſumus nō carni: ut ſcđm carnē uiuamus. Si eīm ſecundum carnem uixeritis moriemini. Si autem ſpiritu facta carnis mortificaueritis: uiuetis. Quicunqꝫ eīm ſpu dei aguntur: hi filij ſunt dei. Non eīm accepiſtis ſpiritum ſeruitutis iteruz in timore: ſed accepiſtis ſpiritum adoptionis filiorum: in quo clamamus abba pater. Ipſe eīm ſpiritus teſtimoniuz reddit ſpiritui noſtro: ꝙ ſumus filij dei. Si autem filij ⁊ heredes: heredes quidez dei: cohe redes autem chriſti. Si autem compatimur ut glorificemur. Exiſtimo eĩm ꝙ ñ ſunt condigne paſſiones huius temporis ad futuram gloꝛiam que reuelabitur in nob. Nã expectatio creatᷓe reuelatõeꝫ filioꝝ dei expectat. Uanitati eĩm creatᷓa ſubiecta eſt ñ uolẽs: ſed ꝓpt̃ eũ q̄ ſubiec̃ in ſpe: qꝛ ⁊ ip̃a creatura liberabit̃ a ſeruitute coꝛꝛectiõis in libertate glie filioꝝ dĩ. Scimus eĩm ꝙ oĩs creatura ĩgemiſcit ⁊ parturit uſqꝫ adhuc. Nõ ſolũ aũt illa: ſꝫ nos ipſi pꝛimitias ſpũs hñtes: ⁊ ipſi ĩtra nos gemimus adoptionẽ filioꝝ dei expectantes redẽptionẽ coꝛpoꝛis nr̃i. Spe eĩm ſalui facti ſumus. Spes autem que uidet̃ non eſt ſpes. Nam qđ uidet quis qd ſperat? Si autem qđ nõ uidimus ſperamus: per patientiam expectamus.

℞. Velocit̃ exaudi me dñe: Quia defecerunt ſicut fumus dies mei. ℣. Dies mei ſicut ũbra declinauerũt: ⁊ ego ſicut fenũ arui. Quia. Ad laudes añ. Benigne fac. pſal. Miſerere. Cum rel. anti. ⁊ pſal. ut in pſalmiſta. Cap̃ Nox ꝓceſſit. hym. Auroꝛa. ℣. Repleti. ℞. Exultauim⁹. Ad bñ. añ. Illũinare dñe his: q̄ in tenebꝛis ſedẽt: ⁊ dirige pedes nr̃os ĩ uiã pacis deus iſrael. Notandũ ꝙ q̄ñ anti. ĩcipit ſicut ꝓs cãtoꝛ nõ reincipit a capite ſed ꝓſeq̄tur pſalmũ. Sabbato ad ueſpas añt. Bñdictus. Cap̃. hym. ℣. ⁊ añt. ad mag. dicũtur ſicut in pꝛecedẽti ſabbato. oꝛo.

Omnipotẽs ſempit̃ne deus infirmitatẽ noſtrã ꝓpitius reſpice: atqꝫ ad ꝓtegendũ nos dexterã tue maieſtatis extende. p. d. Sciendũ ꝙ pſal. ad mat. ⁊ ꝑ oẽs alias hoꝛas dicũt̃ ſcđꝫ oꝛdinẽ ſupꝛa dicte hebdomade ꝑ totũ annũ in officio feriali. Excepto ꝙ ꝓs. laudis mutãtur a paſcha uſqꝫ poſt oct. pent. Itẽ añt. feriales nocturnoꝝ ⁊ ueſpoꝝ: eedẽ ſẽp dicũt̃ niſi inter paſcha ⁊ pent. ⁊ ant. lauđ ſilit̃: niſi int̃ paſcha ⁊ pẽt. ac ultimis ſeptianis aduent⁹ ac quadrageſĩe. Itẽ cap̃la hy. ℣. ac ℞nſo. bꝛeuia ⁊ anti. ab b. ⁊ hoꝛas diei pꝛedicto modo dñr de feri. uſqꝫ ad quadrageſimã: ⁊ ab oct. pent. uſqꝫ ad aduentum. Excepto ꝙ a die cineꝝ inchoãt̃ ad b. anti. ſp̃ales. Itẽ añt. ad mag. eedẽ dicũtur in ferialibus diebus uſqꝫ ad ſeptuageſimã. Itẽ inuita. ferialia ꝓdicto modo uſqꝫ ad dñicam de paſſione: ⁊ ab oct. pẽte. uſqꝫ ad aduentũ dicũtur. Notãdũ ꝙ ſi tẽpus breue fuerit a dñica pꝛima poſt octa epi. uſqꝫ ad ſeptuageſimã: ita ꝙ officia dñicalia ñ poſſint expleri ſuis dieb⁹ de reſiduis dñicis nihil fit ꝑ hebdomadam: niſi ꝙ miſſarũ officia diſtribuũtur: ſi feſtũ nõ ĩpediat. Silr̃ fit de dñicis poſt octa. pent. uſqꝫ ad aduentũ. Dñica ſecũda poſt octa. epi. ad mat. ĩuita. Pꝛeoccupemus faciem dñi: ⁊ in pſalmis iubilemus ei. pſal. Venit. Epiſtola pauli pꝛima ad coꝛinthios. Lectio pꝛima.

Paulus uocatus ap̃ls ieſu xp̃i: ꝑ uoluntatẽ dei: ⁊ ſoſtenes frat̃ eccleſie dei q̄ ẽ coꝛĩthi ſctĩficatis ĩ xp̃o ieſu uocatis ſctĩs: cũ õibus q̄ ĩuocãt nomẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i in õi loco ipſoꝝ ⁊ nr̃o: gr̃a uob̃ ⁊ pax a deo patre noſtro ⁊ dño ieſu xp̃o. Gratias ago deo meo ſemper pro uob̃ in gratia dei q̄ data eſt uob̃ in xp̃o ieſu: qꝛ in õibus diuites facti eſtis ĩ illo in õi uerbo: ⁊ in õi ſciẽtia: ſic̃ teſtioniũ xp̃i ꝯfirmatum eſt in uobis: ita ut nihil uobis deſit in ulla gratia: expectãtibus reuelationẽ dñi noſtri ieſu xp̃i: q̄ ⁊ ꝯfirmabit uos uſqꝫ in finẽ: ſine crimĩe ĩ diẽ aduẽtus dñi noſtri ieſu chꝛiſti. Fidelis deus ꝑ quẽ uocati eſtis in ſocietatẽ filij eiuſ dñi ieſu xp̃i

℞nſoꝛia dicũtur de dñica pꝛeterita uſqꝫ ad ſeptuageſimã in dñicis diebus tãtũ.

Lectio ſecunda.

Obſecro aũt uos frẽs ꝑ nomen dñi nr̃i ieſu xp̃i: ut id ipſũ dicatis oẽs ⁊ nõ ſint in uobis ſchiſmata. Sitis autẽ perfecti ĩ eodem ſenſu ⁊ in eadẽ ſcientia. Significatum eſt eĩm mihi de uobis fratres mei ab his qui ſunt cloes: quia contentiones ſũt inter uos: hoc autem dico qđ unuſquiſqꝫ ueſtrum dicit. Ego quidẽ ſum pauli. Ego autem apollo: ego uero cephe: ego autem chꝛiſti. Diuiſus ẽ chꝛiſtus. Nũquid paulus crucifixus eſt pro uobis aut in noĩe pauli baptizati eſtis?

Lectio tertia.

Gratias ago deo meo ꝙ neminem

ueſtrū baptizaui niſi criſpū ⁊ gaiū: ne q̄s dicat ꝙ i noīe meo baptizati eſtis. Baptizaui aūt ⁊ ſtephãe domū. Ceteꝝ neſcio ſi quē uĩm aliū baptizauerĩ. Nō .n. miſit me xp̄s baptizare: ſꝫ euãgelizare. n̄ i ſapientia ṽbi ut n̄ euacueť crux xp̄i. Uerbū eĩm crucis peūtibus q̄dē ſtulticia ē. His aūt q ſalui fiūt: id ē nob̄ ṽtus dei ē. Scriptū eſt eĩm. Perdā ſapientiā ſapientium: ⁊ prudentiā prudentiū reprobabo. Ubi ſapiens? Ubi ſcriba? Ubi ꝯq̄ſitoꝛ hui᷒ ſeculi? Nōne ſtultam fecit deus ſapientiaꝫ huius mundi. Lectio quarta.

NAm q̄ꝛ i dei ſapiētia non cognouit mūdus ꝑ ſapientiā dei: placut deo per ſtulticiā p̄dicatōis ſaluos facere credentes. Qm̄ ⁊ iudei ſigna petūt: ⁊ greci ſapientiā q̄rūt. Nos aūt p̄dicamus xp̄m crucifixū: iudeis q̄dē ſcandalū: gentib᷒ aūt ſtultitiā. Ipſis auteꝫ uocatis iudeis atqꝫ grecis chriſtum dei ueritatem ⁊ dei ſapientiā: q̄ꝛ q̄ꝺ ſtultū ē dei: ſapiēti᷒ ē hōinib᷒: ⁊ q̄ꝺ īfirmū ē dei forti᷒ eſt hōinib᷒. Uidete enim uocationem ueſtram fratres: q̄ꝛ nō multi ſapientes ſecundum carnē: nō multi potētes: nō multi nobiles: ſed que ſtulta ſūt mūdi elegit d̄s: ut ꝯfūdat ſapiētes. ⁊ īfirma mūdi elegit d̄us: ut ꝯfundat fortia. ⁊ ignobilia mūdi: et ꝯtēptibilia elegit d̄s: ⁊ ea q̄ nō ſūt ut ea q̄ ſūt d̄ſtrueret: ut nō glorieť oīs caro i ꝯſpectu ei᷒. lec. v.

EX ipo aūt uos eſtis i xp̄o ieſu: q factus ē ſapiētia uobis a deo. ⁊ iuſticia. et ſc̄tificatio. ⁊ redēptio: ut quēadmodū ſcriptū ē qui gl̄iať: i dn̄o gl̄ieť. Et ego cū ueniſſem ad uos fr̄es ueī n̄ i ſublimitate ſermōis: aut ſapiētie: ãnūcians uob̄ teſtimoniū xp̄i. Nō eĩm iudicaui ſcīꝛ me aliq̄d iter uos: niſi xp̄m ieſū et hūc crucifixū. Et ego īfirmitate et timoꝛe: et tremore multo fui apud uos: et ſermo meus et p̄dicatio mea: nō i pſuaſibilib᷒ hūane ſapiētie ṽbis: ſꝫ i oſtēſione ſpūs et ṽtutis: ut fides ur̄a nō ſit i ſapiētia hoīuꝫ: ſed in ṽtute dei. Sapientiā aūt loq̄mur int̄ ꝑfectos. Sapiētiā ṽo n̄ hui᷒ ſecl̄i: neqꝫ p̄ncipū huius ſeculi qui deſtruūť: ſꝫ loq̄mur dei ſapientiā in miſterio que abſcōdita ē quā predeſtinauit deus ante ſecula i gloriā nr̄am: quā nēo principū huius ſeculi cognouit. Lectio ſexta.

SI eĩm cognouiſſet nūq̄ꝫ dn̄m gl̄ie crucifixiſſent. Sꝫ ſicut ſcriptū ē. q̄ꝺ oculus nō uidit nec auris audiuit nec in coꝛ hōinis aſcēdit: que p̄parauit d̄s his qui diligūt illū. Nob̄ aūt reuelauit d̄s ꝑ ſpūm ſc̄tū ſuū. Spūs eĩm oīa ſcrutať et ꝓfūda dei. Quis eiꝫ ſcit hoīuꝫ que ſunt hoīs niſi ſpūs hoīs qui i ipſo ē. Ita et q̄ dei ſūt nēo cognouit niſi ſpūs dei. Nos aūt nō ſpūm huius mūdi accepimus: ſꝫ ſpūꝫ qui ex deo eſt: ut ſciamus que a d̄o donata ſūt nob̄: que ⁊ loquimur: nō i doctis hūane ſapiētie ṽbis: ſꝫ i doctrina ſpiritus ſpiritualibus ſpūalia cōparantes. Aīalis aūt hō nō ꝑcipit ea que ſūt ſpūs dei. Stultitia eĩm ē illi et nō pōt ītelligere: q̄ꝛ ſpūalr̄ examinať. Spūalis aūt iudicat oīa: et ipe a nemīe iudicať. Quis eĩm cognouit ſenſū dn̄i: aut quis īſtruxit eū? Nos aūt ſenſū xp̄i habemus.

Secundum mattheum.

IN illo tp̄e. Cū deſcēdiſſet ieſus de mōte ſecute ſūt eū turbe multe. Et ecce leproſus ueniēs adoꝛabat eū. Et reliqua. Omelia origenis. Lectio ſeptĩa.

DOcēte i mōte dn̄o diſcipuli erant cū ipſo: ſicut alacres: ſic d̄oeſtici: ſic ꝓximi: ſic amici uel fr̄es: quibus datum erat celeſtis doctrine noſſe ſecreta: ꝑ quā ſalutis ſciētiā brutoꝝ coꝛda ſaluarent: cecoꝝqꝫ oculis: ꝑ mūdane delectatiōis tenebras caligantibus lucē patefacerēt ueritatis. Un̄ et dn̄s ad eos. Uos iḡt eſtis ſal terre. uos et lūinaria mūdi. Nūc uero deſcēdente eo de mōte: turbe ſecute ſunt eū. In mōtē .ſ. aſcēdere nequaq̄ꝫ poterāt ut pigri populi: ut negligētes: ut īꝑfecti: quia quos delictoꝝ ſarcina deprimit ad myſterioꝝ ſublimia niſi abiecto onere ſcandere minime ualent. Iccirco filij iſrl̄ primitus in monte aſcendere non ualuerunt propter ſuam irreligioſitatem et impietatem. ad obuiandū deo pergere nō poterant: quia egyptiaca grauati ꝯuerſatione prepediebantur: ſed ſolus moyſes aſcendit: ⁊ pauci ſenioꝝ iſrl' cū eo. Veluti deniqȝ tūc cū dn̄o diſcipuli ſoli ī mōte aſcēderūt: ⁊ tardiores deorſū ſteterūt. Sic ⁊ mō uigilantes: ⁊ alacres: ⁊ fideles aīe: deū timētes: ⁊ dn̄m diligētes: regna celeſtia deſiderātes: dn̄m ſemꝑ ſeq̄ntes: poſt dn̄m in illū mōtē celeſtē aſcēdūt: audientes apl'm dicentē. Que ſurſū ſt ſapite: ubi xp̄s eſt ī dextra dei ſedēs. Lectio octaua.

Deſcēdēte nūc dn̄o: hoc eſt īclināte ſe ad īfirmitatē ⁊ īpotētiā ceteroꝝ: miſerto īpfectiōi eoꝝ uł īfirmitati: ſecute ſūt eū turbe multe. Quidā ꝓpt̄ caritatē: pleriqȝ ꝓpt̄ doctrinā: nōnulli ꝓpt̄ admirationē ⁊ curatōez. Et ecce hō leproſus: un⁹ ex illis q curā querebāt: q leuamē deſiderabāt. Et ecce leproſus ueniēs adorabat eū dicēs. Dn̄e ſi uis: potes me mundare. Deorſū currēs. rogas hō: ⁊ ī mōte nihil dicis. Quare ſic: Quia tp̄s ad tp̄ra ōi rei ſub celo. Tēpus doctrine ⁊ tp̄s curationis. In mōte docuit. illūīnauit. monuit. aīaſ curauit. corda ſanauit. Propterea ergo illa maiora tētare nolui: illa ſūma tardare paſſus ſū. Ipis ergo ab illo cōpletis deorſū eo de mōte ad curāduz: ſicuti ď celeſtib⁹ mōtib⁹ ad ſaluādos carnales deſcēdente. Venit ergo ad eū hō leproſus adorās eū. Anq̄ȝ peteret adorare cepit. anq̄ȝ rogaret culturā oñdit. Adorauit eū. Pro hoc ip̄o deū ⁊ dn̄m eū inuocās: adorabat eū. Sic illi bn̄ magi pri⁹ ꝓcidētes adorauerūt eū: ita ⁊ demuz ei mūera obtulerūt. Eodē mō ⁊ nūc iſte cadēs adorabat: ⁊ ſic ſimplicē obtulit poſtulationē. Dn̄e dicēs tu q digne adoraris: ⁊ merito coleris: te ergo ut deū adoro: ideoqȝ ⁊ dn̄m dico: opa pri⁹ ꝯteſtans: ⁊ ſic uerba loquens. Lectio nona.

Per te eīm oīa facta ſūt: tu ergo dn̄e ſi uis potes me mundare. Voluiſti ut hec īmūdiſſima lepra ſuꝑ me ueniret: ſiue ꝑꝑ mea pccā corrept⁹ penituiſſez. ſeu ꝓpt̄ tuā ꝓuidētiā: ut mirabilr me mūdās magnificeris. Oīa diſpēſāt: ⁊ ꝓuident̄ facis: ⁊ ſalutē largiris. Siue ergo hāc leprā ꝓpt̄ mea peccata portaui: dimittēs cłpas meas mūda me: ſeu ꝓpt̄ ꝓuidētiā tuam mirabilit̄ me mūda: ut ab ōib⁹ magnificeris. Dn̄e ſi uis potes me mūdare. Volūtas tua op⁹ eſt: qꝛ ⁊ opa uolūtati tue obediūt: ideoqȝ ſi uis potes me mūdare. Nō dubitās fallor: nec dico ſic ille q filij ſalutem dep̄cabat̄: ſi qd potes adiuua nos: ſȝ ſcio qꝛ oīa potes. Iccirco nō potētiā peto nec fortitudinē q̄ro: has eīm ſcio īdeficiētes: ſȝ tm̄ uolūtatē tuā dep̄cor: ⁊ ſeq̄ns uirt⁹ ſtatī hāc grāz adiplebit. Dn̄e ſi uis poteſ me mūdare. Mihi ad bn̄ficiū: tibi ad laudē: uidētib⁹ aūt ad miraculū ⁊ ꝓficiēdi doctrinā. Dn̄e ſi uis potes me mūdare. Tu pri⁹ ait naaman pricipē ſyrie ꝑ helyſeū ī iordane tingēs lepra mūdaſti: ⁊ me mō ſi uis potes mūdare. Cui reſpōdēs dn̄s ait. Cōfidēs ꝓfiteris qꝛ ego poſſum: ⁊ ſi uolo fit: ideo uolo mundare. Voluntatē p̄caris: potētiā ꝯfiteris. uolo mundare. Magnifice credis: magnifice mūdariſ. Pleniſſime ꝯfiteris: pleniſſime letificaris. Volo mūdare. Nō dubitaſti credere: nō tardo ſanare. Nō diſtuliſti ꝯfeſſionē: nō differā te mūdare. Volo mūdare. Et ut magnā grāz tibi oñdā: manū ad te porrigo. Ad bn̄. aī. Cū aūt deſcēdiſſz ieſus de mōte: ecce leproſus ueniēs adorabat eū dicēs. Dn̄e ſi uis potes me mūdare: ⁊ extēdens manū tetigit eū dicens. uolo mundare. Orō. Omnipotens. ut ſupra ad mag. aī. Dn̄e ſi uis potes me mundare: ⁊ ait ieſus: uolo. mundare. Infra hebdomadam.

Lectio prima.

Et ego fratres non potui uobis loqui quaſi ſpiritualibus: ſed quaſi carnalibus. Tanq̄ȝ paruulis in chriſto: lac potum uobis dedi: non eſcam. Nondum enim poteratis: ſed ⁊ nec nunc quidez poteſtis. Adhuc eīm carnales eſtis. Cum eīm ſit inter uos zelus ⁊ contricio nōne carnales eſtis: ⁊ ſecundum hominem ambulatis? Cū eīm quis dicit. ego quidem ſum pauli. alius autez ego apollo. Quid uero paulus? Miniſter ei⁹ cui credidiſtis. Et unicuiqȝ ſicut dn̄s dedit. Ego plantaui: apollo rigauit: ſed deus īcrementum dedit. Itaqȝ neqȝ qui plātat eſt aliqd: neqȝ qui rigat: ſȝ qui incremētū dat deus. Qui plantat aũt ⁊ q rigat unũ ſunt. **Lectio ſecunda.**

Unuſqſqꝫ aũt ꝓpropriã mercedem accipiet ſcd̃m ſuũ laborẽ. Dei eĩm ſumus adiutores: dei agricultura eſtis: dei edificatio eſtis. Scd̃m gr̃am dei que data ẽ mihi: ut ſapiẽs architectus fundamentũ poſui. Alius aũt ſuꝑedificat. Un⁹qſqꝫ aũt uideat quomõ ſuꝑedificet. Fundamẽtũ.n. aliud nẽo põt põere pret̃ id qd̃ poſitũ eſt qd̃ eſt xp̃s ieſus. Si qs aũt ſuꝑedificat ſupra fundamẽtũ hoc. auꝝ. argẽtum. lapides precioſos. ligna fenũ ſtipulam. uniuſcuiuſqꝫ opus manifeſtũ erit.

Lectio tertia.

Dies eĩm dñi declarabit: qꝛ in igne reuelabit̃. Et uniuſcuiuſqꝫ op⁹ quale ſit ignis ꝓbabit. Si cuius op⁹ arſerit: detrimentũ patiet̃. Ipe aũt ſaluus erit ſic tñ quaſi ꝑ ignẽ. Si cui⁹ opus mãſerit qd̃ ſuꝑedificauerit: mercedẽ accipiet. Neſcitis qꝛ templũ dei eſtis: ⁊ ſpũs dei hĩtat in uobis. Si qs aũt templuꝫ dei uiolauerit diſꝑdet illũ deus. Tẽplũ eiꝫ dei ſãctũ eſt qd̃ eſtis uos. **Lectio prima.**

Nemo uos ſeducat. Si qs uidet̃ int̃ uos ſapiẽs eſſe in hoc ſeculo: ſtult⁹ fiat ut ſit ſapiẽs. Sapiẽtia eĩm hui⁹ mũdi ſtulticia eſt apud deũ. Scriptũ ẽ eiꝫ. Cõprehendã ſapiẽtes in ſtulticia eoꝝ. Et iterũ. Dñs nouit cogitatiões ſapientũ qm̃ uane ſũt. Itaqꝫ nẽo gloriet̃ in hõib⁹: ſꝫ in ieſu xp̃o dño nr̃o. Oĩa eiꝫ ur̃a ſũt. ſiue paulus. ſiue apollo. ſiue cephas. ſiue hic mũdus. ſiue uita. ſiue mors . ſiue pñtia. ſiue futura. Oĩa eĩm ur̃a ſũt. uos aũt xp̃i: chriſtus autem dei. **Lectio ſecunda.**

Sic nos exiſtiet hõ ut miſtros xp̃i: ⁊ diſpẽſatores miſterioꝝ dei: hic iã queritur int̃ diſpẽſatores: ut fidelis qs inueniat̃. Mihi aũt ꝓ minimo ẽ: ut a uob̃ iudicer aut ab hũano die: ſed neqꝫ meipſum iudico. Nihil eĩm mihi ꝯſcius ſum: ſed nõ ĩ hoc iuſtificatus ſũ. Qui autẽ me iudicat dñs ẽ: itaqꝫ nolite añ tp̃s iudicar̃: quo ad uſqꝫ ueniat dñs: qui ⁊ illuminabit abſcõdita tenebraꝝ: ⁊ mãifeſtabit cõſilia cordium: ⁊ tunc laus erit unicuiqꝫ a deo. **Lectio tertia.**

Hec aũt fratres trãſfiguraui in me et apollo ꝓpter uos: ut in uobis diſcatis: ne ſupra qꝫ̃ ſcriptum eſt: unus aduerſus alterum infletur ꝓ altero. Quis eĩm te diſcernit? Quid aũt habes qꝺ non accepiſti? Si aũt accepiſti: quid gloriaris quaſi nõ acceperis? Iã ſaturati eſtis: iaꝫ diuites facti eſtis. Sine nob̃ regnatis: et utinam regnaretis: ut ⁊ nos uobiſcuꝫ regnaremus. Puto enim qꝺ deus nos apoſtolos nouiſſimos oſtendit: tãqꝫ̃ morti deſtinatos: quia ſpectaculuꝫ facti ſum⁹ mundo: ⁊ angelis ⁊ hominibus.

Lectio prima.

Nos ſtulti propter chriſtum: uos aũt prudentes in chriſto. Nos infirmi uos autem fortes. Uos nobiles: nos autem ignobiles. Uſqꝫ in hanc horã et eſurimus ⁊ ſitim⁹ ⁊ nudi ſumus: ⁊ colaphis cedimur: ⁊ iſtabiles ſumus: ⁊ laboram⁹ operantes manibus noſtris. Maledicimur ⁊ benedicimus. Perſecutioneꝫ patimur: ⁊ ſuſtinemus. Blaſphemamur: et obſecramus. Tanqꝫ̃ purgamenta huiuſ mundi facti ſumus omniũ. ꝑuiſſima uſꝫ adhuc. Non ut confundam uos hec ſcribo: ſꝫ ut filios meos cariſſimos moneo. Nam ſi decẽmilia pedagogorum habeatis in chriſto: ſed non multos patres. Nam in chriſto ieſu ꝑ euangelium ego uos genui. **Lectio ſecunda.**

Rogo ergo uos fratres imitatores mei eſtote: ſicut ⁊ ego chriſti. Ideo miſi ad uos timotheũ: qui eſt filius me⁹ cariſſimus ⁊ fidelis in dño: qui uos cognoſcere faciat uias meas: que ſunt ĩ xp̃o ieſu: ſicut ubiqꝫ in õi eccleſia doceo. Tãqꝫ̃ non uenturus ſum ad uos: ſic inflati ſũt quidam. Ueniam autem cito ad uos ſi deus uoluerit: ⁊ cognoſcam nõ ſermonem eorum qui inflati ſunt: ſed uirtuteꝫ. Non enim in ſermone eſt regnum dei: ſed in uirtute. Quid multis? In uirga ueniam ad uos: an in caritate ⁊ ſpiritu mãſuetudinis?

Lectio tertia.

Omnino auditur inter uos fornicatio: ⁊ talis fornicatio qualis int̄ gētes non eſt: ita ut uxorem patris ſui aliqſ habeat. Et uos inflati eſtis: ⁊ nō magis luctum habuiſtis ut tollat̄ de medio ueſtrum qui hoc opus fecit. Ego quidem abſens corpore preſens autem ſpiritu: iā iudicaui ut preſens euȝ qui ſic operatus eſt in uomine domini noſtri ieſu chriſti. Non bona eſt gloriatio ueſtra. Congregans uobis in eo ſpiritu cum uirtute domini ieſu tradere huiuſmodi ſathane in interitu carnis: ut ſpiritus ſaluus ſit ī die domini noſtri ieſu chriſti.

Lectio prima.

Neſcitis quia modicum fermentum totam maſſam corrumpit: Expurgate ergo uetus fermentuȝ ut ſitis noua conſpſio ſicut eſtis azimi. Et eīm paſcha noſtrum īmolatus eſt chriſtus. itaqȝ epulemur. Non in fermento ueteri neqȝ ī fermento malicie ⁊ nequicie: ſed in azimis ſinceritatis ⁊ ueritatis. Scripſi uobis in epiſtola ne ꝯmiſceamini fornicarijs. Nō utiqȝ fornicarijs huius mundi: aut auaris: aut rapacibus: aut idolis ſeruiētibꝰ. Alioquin debueratis de hoc mundo exiſſe. Nunc autem ſcripſi uobis non commiſceri. Si is qui frater nominatur eſt fornicator: aut auaruſ: aut idolis ſeruiēs aut maledicꝰ: aut ebrioſus: aut rapax: cū eiuſmodi nec cibum ſumere. Quid eīm mihi de his qui foris ſunt iudicare: Nōne deus iudicabit: auferte malum ex uobis ipſis. Lectio ſecunda.

Audet aliqs ueſtrū hn̄s negocium aduerſus alterū iudicari apud iniquos ⁊ nō apud ſāctos: An neſcitis qm̄ ſācti de hoc mūdo iudicabūt: Et ſi ī uobis iudicabitur mūdus: indigni eſtis qui de minimis iudicetis. Neſcitis qm̄ angelos iudicabimus. Quāto magis ſecularia: Secularia igitur iudicia ſi habueritis contēptibiles qui ſunt ī eccleſia: illos conſtituite ad iudicandum: ad uerecūdiam dico. Si nō eſt inter uos ſapiens qſ q̄ȝ qui poſſit iudicare inter fratrem ⁊ fratrem ſuū: ſed frater cum fratre in iudicio ꝯtendit: ⁊ hoc apud infideles. Lectio. iij.

Iam qdem oīo delictū eſt in uobis ꝙ iudicia habetis inter uos. Quare nō magis iniuriam accipitis: Quare non magis fraudem patimini: Sed uos iniuriā facitis: ⁊ fraudatis ⁊ hoc fratribꝰ. An neſcitis quia iniq regnū dei non poſſidebunt: Nolite errare: neqȝ fornicarij: neqȝ idolis ſeruientes: neqȝ adulteri: ne molles: neqȝ maſculoꝝ ꝯcubitores: neqȝ fures: neqȝ auari: neqȝ ebrioſi: neqȝ maledici: neqȝ rapaceſ: regnū dei poſſidebūt. Et hec aliquando quidem fuiſtis ſed abſoluti eſtis: ſed ſanctificati eſtis: ſed iuſtificati eſtis in nomine dn̄i noſtri ieſu chriſti ⁊ in ſpiritu dei noſtri. Oīa mihi licēt: ſed non omnia expediūt. Omnia mihi licēt ſed ego ſub nulliuſ redigar poteſtate. Eſca uentri: ⁊ uenter eſcis. deus autem ⁊ ieſus has deſtruet.

Dominica tertia poſt octauam epiphanie oratio.

Deus qui nos in tantis periculis cōſtitutos pro humana ſcis fragilitate non poſſe ſubſiſtere: da nobis ſaluteȝ mētis ⁊ corporis: ut ea que pro peccatis noſtris patimur: te adiuuāte uincamus. ꝑ.d.n. Ad mat. inuit. Qm̄ deus magnus dn̄s. Et rex magnus ſuper omnes deos. ps. Uenit. Pauli epiſtola ad corinthios ſecunda. Lectio prima.

Paulus apl̄s ieſu xp̄i ꝑ uolūtatē dī: ⁊ timotheꝰ frat̄ eccl̄ie dei q̄ ē corinthi: cū ſctis oībꝰ q ſt in uniuerſa achaya: grā uobꝭ ⁊ pax a deo pr̄e nr̄o ⁊ dn̄o ieſu chriſto. Bn̄dictꝰ ds̄ ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: pr̄ miſericordiaꝝ ⁊ ds̄ totius ꝯſolatiōis: q ꝯſolat̄ nos in oī tribulatōe nr̄a: ut poſſumꝰ ⁊ ipſi ꝯſolari eos q in oī p̄ſſura ſūt: ꝑ exhortatōeȝ qua exhortāur ⁊ ipſi a dō. Qm̄ ſicut abūdāt paſſiōes xp̄i ī nobꝭ: ita ⁊ ꝑ xp̄m abūdat ꝯſolatio nr̄a. Siue autē tribulamur ꝓ ur̄a exhortatione ⁊ ſalute: ſiue ꝯſolāur ꝓ ur̄a ꝯſolatiōe ⁊ ſalute: ſiue exhortamur ꝓ ur̄a exhortatōe ⁊ ſalute: q̄ operat̄ tolerātiā earūdeȝ paſſionū quas ⁊ nos patimur: ⁊ ſpes nr̄a firma ſit ꝓ uobis. Sciētes qm̄ ſic̄ ſocij paſſionū eſtis: ſic et conſolatiōis eritis. Lectio ſecūda.

Non eīm uolum⁹ uos ignorare frēs de tribulatōe uřa q̄ facta ē in asya: qm̄ supra modū grauati sum⁹ supra uirtutē: ita ut tederet nos ēt uiuere. Sed et ipi in nob ipsis rn̄sū mortis hūim⁹: ut ñ simus fidētes i nobis: sꝫ i deo qui suscitat mortuos: q de tātis ꝑiculis eripuit nos ⁊ eruit: in quē spam⁹ qm̄ ⁊ adhuc eripiet: adiuuātib⁹ ⁊ uob in oꝛone ꝓ nob: ut ex multaꝝ ꝑsonis facieꝝ ei⁹ q̄ in nob ē dōationis: ꝑ multos gr̄e agāt ꝓ nob. Nā gloria nr̄a hec ē testioniū ꝯsciētie nr̄e: qd̄ in simplicitate ⁊ sinceritate dei: ⁊ ñ in sapiētia carnali: sꝫ i gr̄a dei ꝯuersati sum⁹ i hoc mūdo abūdāti⁹ aūt ad uos.

Lectio .iij.

Non eiꝫ alia scribim⁹ uobis q̄ꝫ que legistis ⁊ cognouistis. Spo aūt q̄ usqꝫ i finē cognoscetis: sicͨ ⁊ cognouistis nos ex ꝑte: qꝛ glīa uřa sum⁹: sicͨ ⁊ uos nr̄a in die dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Et hac ꝯfidētia uolui pri⁹ uēire ad uos: ut secūdā gr̄aꝫ hēretis: ⁊ ꝑ uos trāsirē in macedoniā: ⁊ iterū a macedonia uenirē ad uos: ⁊ a uob deduci in iudeā. Cū hoc ergo uoluissēꝫ nū qd leuitate usus sū? aut q̄ cogito secūdū carnē cogito: ut sit apud me: est ⁊ nō. Fidelis aūt d̄s: qꝛ sermo nr̄ q fuit apd̄ uos: nō ē in illo ē ⁊ ñ: sꝫ ē i illo est.

Lectio .iiij.

Dei eiꝫ fili⁹ iesus xp̄s q i uob p̄dicatus ē ꝑ me: ⁊ siluanū ⁊ tymotheuꝫ nō fuit i illo ē ⁊ nō: sꝫ ē in illo fuit. Quotquot eiꝫ ꝓmissiōes dei sūt: i illo ē. Ideo ⁊ ꝑ ipꝫ amē dicim⁹ deo ad glīaꝫ nr̄aꝫ. Qui aūt ꝯfirmat nos uobiscū in xp̄o: ⁊ q ūxit nos d̄s ē: ⁊ q signauit nos ⁊ dedit pign⁹ spūs i cordib⁹ nr̄is. Ego aūt testē deū inuoco i aīaꝫ meā: qd̄ parcēs uobis nō ueni ultra corinthū: nō qꝛ dn̄amur fidei uestre: sꝫ adiutores sum⁹ gaudij uři. Naꝫ fide statis.

Lectio quinta.

Statui aūt hoc ip̄m apud me: ne in tristicia iteꝝ uenirē ad uos. Si eīm ego ꝯtristo uos: ⁊ qs est q me letificet: nisi q ꝯtristat̄ ex me? Et hoc ip̄m scripsi uobis: ut ñ cū uenero tristiciā sup tristiciam hēaꝫ: de qb⁹ oportuerat me gaudere: ꝯfidēs i oīb⁹ uob: qꝛ meū gaudiū oīuꝫ uřm est. Nā ex mlta tribulatiōe ⁊ āgustia cordis scripsi uob ꝑ multas lachrymas: nō ut ꝯtristemini: sꝫ ut sciatis quā caritatē habeā abūdantius in uobis.

Lectio sexta.

Si qs aūt ꝯtristauit me: ñ me ꝯtristauit: sꝫ ex ꝑte ut non onerē oēs uos. Sufficͨ illi q eiusmōi ē obiurgatio hec q̄ fit a plib⁹: ita ut ecōtrario magis dōetis: ⁊ ꝯsolemini: ne forte abūdātiore tristicia absorbeat̄ q eiusmōi ē. Propt̄ qd̄ obsecro uos ut ꝯfirmetis i illū caritatē. Ideo eiꝫ hec scripsi ut cognoscā expimētū uřꝫ: an i oīb⁹ obediētes sitis. Cui aūt aliquid dōastis ⁊ ego. Nā ⁊ ego qd̄ dōaui si qd dōaui ꝓpt̄ uos i ꝑsona xp̄i: ut ñ circūueniamur a sathana. Nō eīm ignoramus cogitatōes eius.

Scd̄m mattheum.

In illo tp̄e. Ascēdēte iesu i nauiclaꝫ secuti sūt eū discipuli ei⁹. Et ecce motus magn⁹ fact⁹ est i mari: ita ut nauicla opiret̄ fluctib⁹. Ip̄e ỽo dormiebat. Et reliqua.

Omel. origenis. Lectio septima.

Ingrediēte dn̄o i nauiculā secuti sūt eū discipli ei⁹. Nō ibecilles: sꝫ firmi ⁊ stabiles i fid̄: māsueti ⁊ pij: spnētes mūdū: ñ duplici corde sꝫ simplici. Hi ergo secuti sūt eū: ñ tm̄ gressus ei⁹ seq̄ntes: sꝫ magis sc̄titatē ei⁹ comitātes: ⁊ iusticiā ei⁹ sectātes. Et ecce tēpestas magna fc̄a ē i mari: ita ut nauicla opiret̄ fluctib⁹. Cū enim mlta magna ⁊ mirāda oñdissꝫ i t̄ra trāsiit ad mare: ut ⁊ ibidem adhuc excellētiora opa d̄mōstraret: quaten⁹ t̄re marisqꝫ dn̄ꝫ se eē cūctis oñderet. Ingressus ergo nauiculā fecͨ turbare mare. cōmouit uētos. ꝯcitauit fluct⁹. Cur hoc? Ideo ut discipulos mitteret i timorē: ⁊ suū auxiliū postularēt: suāqꝫ potētiā rogātib⁹ māifestaret. Ipa tēpestas nō ex sese orta ē: sꝫ potestati paruit ipātis: ei⁹ q educit uētos de thesauris suis: q terminū mari arenā cōstituit. Dixit eiꝫ ei. Usqꝫ huc uenies ⁊ ñ ultra gradieris: sed i temetipo ꝯfringēt̄ fluctus tui. Huius ergo iussiōe ⁊ p̄cepto orta est tēpestas in mari ꝓpter occasiones superius memoratas.

Lectio octaua.

Facta ē tēpestas magna ⁊ ñ pusilla: ut magnum opus ⁊ non pusillum oñderet. Quātoqꝫ fluct⁹ nauicle irruebāt tanto magis timor discipl'os ꝯturbabat: ut plus magis desideraret ad libandū se mirarabilia saluatoris. Dn̄s x̄o dormiebat. O res mirabil's ⁊ stupēda: is q nūq̄z obdormit: dormit. Is q nūq̄z dormit neq̄z dormitat ipe dormire dr̄. Dormiebat qdē corꝑe: sꝫ uigilabat diuitate. Dormiebat corꝑe: sꝫ diuio nutu turbabat mare. Erigebatq̄z fluctꝰ: ⁊ ap'los ꝯturbabat: suam oñsurus potētiā. Dormiebat corꝑe sicuti ⁊ apud puteū de itiere lassus l' fatigatus sedebat: ōmōstrās q̄r uere hūanū portabat corpꝰ qḋ corruptibile iduerat. In ipso corꝑe dormiebat: diuitate x̄o cōcitabat mare: ⁊ iteruꝫ placabat. Dormiebat itaq̄z corꝑe: ut ap'los suscitaret ⁊ uigilare faceret. Lectio nona.

PRecipue aūt oēs nos āmonet: ne unq̄z aio dormiamꝰ: ne ue itellectu aut prudētia: sꝫ uigilare i ōi tp̄e ⁊ iubilar̄ dn̄o: ⁊ salutē ab eo postulare studeamꝰ. Nā ipse q'dormiebat corꝑe illud sctꝫ uerbū dic̄. Ego dormio ⁊ cor meū uigilat. Ad quē accedētes discipl'i suscitabāt euꝫ dicētes. Dn̄e salua nos: ꝑimꝰ. Tanto fuerāt metu ꝑtriti ⁊ pene aio alienati: ut irruerēt i eū n̄ modeste ut leuit̄ surgeret: sꝫ turbulent̄ suscitarēt eū dicentes. Dn̄e salua nos: ꝑimꝰ. O bt̄i ueracesq̄z discipuli: dn̄z saluatorē uobiscū hētis: ꝑiculūq̄z timetis? uobiscū uita ē: ⁊ de morte solliciti estis? Maris tremētes turbinē creatorē eiꝰ presentē: ita suscitatis quasi dormiētē corꝑe: fluctꝰ n̄ possit sedare l' mitigare. Sꝫ quid rn̄dēt hi discipuli. Paruuli sumꝰ iquūt ad hoc ifirmi: ⁊ nūdū robusti: iōq̄z timemꝰ: nec nō trepidamꝰ: nec dū uidemꝰ cruceꝫ: passio nos nec dū ꝯfirmauit: nec resurrectio dn̄i: ascēsio ue i excelsis: nec sc̄ti paracliti descēsio missi sp̄ūs: ꝓptea fragilitate mutāur: iccirco ⁊ a dn̄o sepiꝰ audiuimus increpatōeꝫ pusille fidei. Supportamus toleramꝰ libēter: uolūtarie sustiemꝰ. Vn̄ ⁊ nūc dic̄ dicēte dn̄o. Quare ꝯturbati estis pusilli fidei. Cur n̄ hētis fortitudinē? Cōfidentiā ⁊ fiduciā apud uos quare n̄ tenetis? Et si mors irrueret n̄ eā ōbuistis ꝯstātissime sustiere. Ad bn̄. an̄. Ascēdente iesu i nauiculā: ecce motus magnꝰ factus est in mari: ⁊ suscitauerūt eū discipl'i eiꝰ dicētes. Dn̄e salua nos: ꝑimꝰ. Ad mag. an̄. Dn̄e salua nos ꝑimꝰ impa: ⁊ fac ōs trāqllitatē. Infra hebdomadam. Lectio prima.

CUm uenissez aūt troadē ꝑp euāgeliū xp̄i: ⁊ hostiū mihi aptū eēt i dn̄o n̄ hūi requiē sp̄ui meo: eo q n̄ iuenerim tytū frēz meū: sed ualefaciēs eis ꝓfectꝰ suꝫ in macedoniā. Deo aūt grās q semꝑ triumphat nos i christo iesu: ⁊ odorē noticie sue māifestat per nos i ōi loco: q̄r christi bonus odor sumus deo i his q salui fiunt: ⁊ i his q pereūt: ⁊ alijs qdem odor mortis i mortē. alijs āt odor uite in uitā. Et ad hoc quis tā idoneus? Nō eim sumus sic̄ plurimi adulterātes x̄bū dei: sꝫ ex sinceritate sicut ex deo corā deo i xp̄o loquimur. Lectio secunda.

INcipimꝰ iteꝝ uos met ipsos cōmēdar̄? Aut nūqd egemꝰ sic̄ qdā ꝯmēdaticijs ep'lis ad uos aut ex uob? Ep'la n̄ra uos estis scripta i cordibus n̄ris: que scit̄ ⁊ legit̄ ab ōibꝰ hōibꝰ manifeste: qm̄ ep'la estis christi mīstrata a nob: ⁊ scripta nō atramēto: sed sp̄u dī uiui: nō i tabulis lapideis: sed i tabulis cordis carnalibꝰ. Fiduciā aūt talem hēmus per xp̄m ad ōum: n̄ q sufficientes scimus cogitare aliqd a nobis quasi ex nob: sed sufficientia n̄ra ex deo est. Qui ⁊ idoneos nos fecit mīstros noui testamenti: nō l'ra sed sp̄u. L'ra eīz occidit: sp̄ūs āt uiuificat. Lec. iij.

QUod si mīstratio mortis l'ris deformata i lapidibus fuit i gloria: ita ut nō possent intendere filii israel in faciem moysi ꝓpter gloriā uultus eius q̄ euacuatur: quomō nō magis mīstratio sp̄ūs erit i gloria? Nā si mīstratio dānationis ē in gloria: multo magis abundat misterium iusticie i gloria. Nā nec glorificatū ē qḋ claruit in hac parte ꝓpter excellentē gloriā. Si eim qḋ euacuat̄ per gloriā est: multo magis qḋ manet in gloria est.

Lectio prima.

HAbentes igit̄ talē spē: mlta fiducia utimur Et n̄ sic̄ moyses pōebat uelamē sup faciē suā: ut n̄ intēderēt filij isr'l.

in faciē ei⁹ qđ euacuat̃: ſʒ obtuſi ſt̃ ſenſus eoꝝ. Uſqʒ i hodiernū diē ad ipm uelam̃ in electiōe ueťis teſtamēti manet ñ reuelatū: qm̄ in xp̄o euacuat̃. Sʒ uſqʒ i hodiernū diē cū legit̃: moyſes uelamē ē poſituʒ ſup coꝛ eoꝝ. Cum aūt ꝯuerſus fuerit ad dn̄m tūc auferet̃ uelamē. Dn̄s aūt ſpūs eſt: ubi aūt ſpūs dn̄i: ibi libtas. **Lec. ii.**

NOs uero oēs reuelata facie gl̃iam dn̄i ſpeculātes: i eādē imaginē trāſformāur a claritate i claritatē: tāqʒ a dn̄i ſpu. Ideo hn̄tes hanc miſtrationē: iuxta qđ miſericoꝛdiā ꝯſecuti ſum⁹ ñ deficim⁹: ſed abdicam⁹ occulta dedecoꝛis: nō ābulātes i aſtutia: neqʒ adulterātes uerbum dei: ſʒ i māifeſtatiōe ueritatis: cōmēdātes nos metipos ad oēʒ ꝯſciētiā hoīuʒ coꝛā deo. Qđ ſi ēt optū ē euāgeliū nr̄m: i his q peūt ē optū. In qb⁹ deus hui⁹ ſecli excecauit mētes īfideliū: ut nō fulgeat illūinatio euāgelij gl̃ie xp̄i q ē imago dei.

Lectio tertia.

NOn. n. noſmetipos p̄dicam⁹: ſʒ ieſū dn̄m nr̄m: nos aūt ſeruos ur̄os per ieſum. Qm̄ ds q dixit de tenebris lucem ſplēdeſcere: ille illuxit in coꝛdib⁹ nr̄is ad illūinationē ſciētie claritatis dei i facie ieſu xp̄i. Habem⁹ aūt theſauꝝ iſtū in uaſis fictilibus: ut ſublimitas ſit uirtutis dei: ⁊ ñ ex nobis. In oīb⁹ tribulatōeʒ patiur ſed ñ anguſtiāur. Aperimur: ſʒ ñ deſtituimur. Perſecutōeʒ patimur: ſʒ ñ derelinqmur. Hūiliamur: ſʒ ñ ꝯfūdimur. Deijcimur: ſʒ ñ pim⁹. Sēp moꝛtificationeʒ ieſu xp̄i i coꝛpe nr̄o circūferētes: ut ⁊ uita ieſu xp̄i in coꝛpoꝛib⁹ nr̄is māifeſtet̃. **Lec. pria**

SEmp eiʒ nos q uiuim⁹ i moꝛte tradimur ꝓpt̃ ieſū: ut ⁊ uita ieſu manifeſtet̃ i carne nr̄a moꝛtali. Ergo moꝛs in nobis opat̃: uita āt a nobis: hn̄tes āt eundē fidei ſpūm ſic̄ ſcriptū ē. Credidi ꝓpter qđ locut⁹ ſū: ⁊ nos credim⁹ ꝓpt̃ qđ ⁊ loqmur: ſciētes qm̄ q ſuſcitauit ieſū ⁊ nos cū ieſu ſuſcitabit: ⁊ ꝯſtituet nos uobis. Oia eim ꝓpt̃ uos: ut gr̄a abūdans p multas gr̄aꝝ actiōes abūdet in gloꝛiā dei: ꝓpter qđ nō deficim⁹. Sed licet is q de foꝛis ē nr̄ hō coꝛrūpit̃: tn̄ is q ītus eſt renouat̃ đ die in diem. **Lectio ſecunda.**

ID eim qđ in p̄nti ē momētaneū et leue: tribulatiōes nr̄e ſupꝛa moduʒ in ſublimitate et̃nū gloꝛie pōdus opat̃ in nobis: nō ꝯtēplātib⁹ nobis q̄ uidēt̃: ſed q̄ nō uidēt̃. Que eiʒ uidēt̃ tēpoꝛalia ſt̃: que aūt ñ uidētur et̃na ſt̃. Scim⁹ eim qm̄ ſi terreſtris dom⁹ nr̄a hui⁹ hitatiōis diſſoluat̃ ꝙ edificatiōeʒ ex deo hēm⁹: domū ñ manu factā ſed et̃nā i celis. Nā ⁊ i hoc ingemiſcim⁹ hitationē noſtrā q̄ de celo ē ſupide diu cupiētes: ſi tn̄ ueſtiti ñ nudi īueniamur. Nā ⁊ q ſum⁹ i tabernaculo iſto ingemiſcim⁹ grauati: eo ꝙ nolum⁹ expoliari: ſed ſupueſtiri ut abſoꝛbeat̃ qđ moꝛtale eſt a uita. Qui aūt efficit nos i hoc ipʒ deus q dedit nob pign⁹: ſpūm. **Lec. iii.**

AUdentes igit̃ ſēp ⁊ ſciētes: qm̄ duʒ in hoc coꝛpoꝛe ſum⁹ pegrinamur a dn̄o. Per fidē eiʒ ambulam⁹: ⁊ ñ p ſpeʒ. Audem⁹ āt ⁊ bonā uolūtatē hēm⁹ pegrinari a coꝛpoꝛe: ⁊ p̄ntes eē ad dn̄ʒ: ⁊ iō cōtēdim⁹ ſiue abn̄tes ſiue p̄ntes placere illi. Oēs eim nos manifeſtari oʒ an̄ tribunal xp̄i: ut referat unuſqſqʒ ꝓpꝛia coꝛpoꝛis ꝓut geſſit ſiue bonū ſiue malū. **Lectio. i.**

SCiētes ergo timoꝛē dn̄i hōinib⁹ ſuadem⁹: đo aūt māifeſti ſum⁹. Spero aūt ⁊ i ꝯſciētijs ur̄is māifeſtos nos eſſe. Nō iteꝝ cōmēdam⁹ nos uobis: ſʒ occaſionē dam⁹ uobis gl̃iandi ꝓ nobis: ut habeatis ad eos q i facie gl̃iant̃: ⁊ ñ i coꝛde. Siue eim mēte excedim⁹ deo: ſiue ſobrij ſum⁹ uobis. Caritas eim xp̄i urget nos: eſtimātes hoc: qm̄ ſi un⁹ ꝓ oīb⁹ moꝛtuus ē: ergo oēs moꝛtui ſt̃. Et ꝓ oīb⁹ moꝛtuus ē xp̄s: ut ⁊ q uiuūt iā ñ ſibi uiuāt: ſʒ ei q ꝓ ipſis moꝛtuus ē ⁊ reſurrexit. **Lectio. ii.**

ITaqʒ nos ex hoc neminē nouim⁹ ſecundum carnem. Et ſi cognouimus ſcđm carnē xp̄m: ſʒ nūc iā ñ nouiʒ⁹. Si qua igit̃ i xp̄o noua creat̃a ē: uet̃a trāſiere: ecce facta ſunt omnia noua. Omia autem ex deo qui reconciliauit nos ſibi p xp̄m: ⁊ đdit nob miſteriū recōciliatōis. Qm̄quidē deus erat in xp̄o mūdū recōcilians ſibi: nō reputās illis đlicta ipoꝝ: Et poſuit i eiſ uerbū recōciliatōis. Pro xp̄o ergo legatiōe fungimur: tāq̄ȝ deo exhortāte ꝑ nos. Obſecramꝰ ꝓ xp̄o recōciliamini deo. Eū eim̄ q̄ nō nouerat pc̄c̄m ꝓ nobis peccatū fecit: ut nos efficerēur iuſticia dei in illo. **Lectio tertia.**

ADiuuātes aūt exhortamur ne ī uacuū grām dei recipiatis. Ait eīȝ tēpore accepto exaudiui te: ⁊ ī die ſalutis adiuui te. Ecce nūc tp̄s acceptabile: ecce nūc dies ſalutis. Nemini dantes ullā offenſionē: ut nō uitupet̄ miſteriū nr̄m. Sȝ in oībus exhibeamꝰ nos metip̄os ſic̄ dei miſtros in multa patiētia. in tribulatiōibus. ī neceſſitatibꝰ. in anguſtijs. in plagis in carceribꝰ. in ſeditiōibꝰ. in laboribꝰ. ī uigilijs in ieiunijs. ī caſtitate. ī ſcia. in lōganimitate. in ſuauitate. in ſpiritu ſancto. in caritate nō ficta. ī uerbo ueritatis. ī uirtute dei. Per arma iuſticie a dextris ⁊ a ſiniſtris. Per glīaȝ ⁊ ignobilitatē. Per infamiā ⁊ bonā famā. Ut ſeductores ⁊ ueraces. Sic̄ q̄ ignoti ⁊ cogniti. Quaſi morientes: ⁊ ecce uiuimꝰ. Ut caſtigati ⁊ nō mortificati. Quaſi triſtes: ſemꝑ aūt gaudētes. Sic̄ egētes multos aūt locupletātes. Tanq̄ȝ nihil hn̄tes: ⁊ oīa poſſidētes.

Dn̄ica. iiij. poſt octauā epiphāie oratio.

FAmiliā tuā q̄s dn̄e ꝯtinua pietate cuſtodi: ut q̄ in ſola ſpe grē celeſtis initit̄: tua ſemꝑ ꝓtectiōe muniat̄. ꝑ xp̄m. **Ad matu. iuita.** In manu tua dn̄e. Oēs fines terre. **pſal.** Uenit. **Ep̄la pauli ad galathas. Lectio prima.**

PAulus apoſtolus non ab hominibus neqȝ ꝑ hoiem: ſed ꝑ ieſū xp̄m: ⁊ deū ⁊ patrē: q̄ ſuſcitauit eū a mortuis: ⁊ q̄ mecū ſunt: oēs frēs eccl'ijs galatie. Grā uobis ⁊ pax a deo pr̄e noſtro: ⁊ domino ieſu xp̄o. Qui dedit ſemetip̄m ꝓ peccatis noſtris: ut eripet nos de p̄n̄ti ſeculo neq̄ȝ: ſecundum uoluntatem dei et pr̄is nr̄i: cui eſt glīa in ſecula ſeculoꝝ am̄. Miror q̄ ſic tā cito trāſferimini ab eo q̄ uos uocauit in grāȝ xp̄i. in aliud euāgelium: qd̄ nō eſt aliud niſi ſūt aliq̄ q̄ uos cōturbāt ⁊ uolūt ꝯuertere euāgeliū xp̄i. Sȝ licet nos aut angelus de celo euāgelizet uobis ꝓpt̄ quā q̄ euāgelizauimꝰ uobis anathema ſit. **Lectio ſecunda.**

SIcut predixi: ⁊ nunc iterum dico: Si q̄s uobis euāgelizauerit ꝑꝑ id qd̄ accepiſtis anathēa ſit. Nō eim̄ hoīnibꝰ ſuadeo an deo? Aut q̄ro hoīnibus placere? Si adhuc hoībꝰ placerē xp̄i ſeruus nō eēm. Notū eim̄ uobis faciā frēs euangeliū qd̄ euangelizatū ē a me: q2 nō eſt ſecūdū hoiem. Neqȝ eim̄ ab hoie accepi illud neqȝ didici: ſed ꝑ reuelationeȝ ieſu xp̄i. Audiſtis eim̄ aliq̄n ꝯuerſatiōeȝ meā in iudaiſmo: q̄m ſupra modū ꝑſeq̄bar eccleſiā dei: ⁊ expugnabā illā: ⁊ ꝓficiebam in iudaiſmo ſupra m̄ltos coetaneos meos: ī genere meo abūdātiꝰ emulator exiſtēs p̄rnaꝝ meaꝝ traditōuȝ. lec. iij

QUm autē placuit ei q̄ me ſegregauit ex utō m̄ris mee ⁊ uocauit ꝑ grāȝ ſuā ut r̄uelaret filiū ſuū ī me: ut euāgelizarē illū ī gētibꝰ: ꝯtinuo n̄ acqeui carni ⁊ ſāgui neqȝ uēi ieroſolymā ad ancẽſſores meos ap̄l'os: ſȝ abij ī arabiā: ⁊ iteꝝ reuerſus ſū damaſcū. Deide pꝰ ānos. iij. uēi ieroſolymā uideṙ petrū: ⁊ māſi apd̄ eū diebꝰ. xv. Aliū aūt ap̄l'oꝝ uidi neminē: niſi iacobū frēm dn̄i. Que āt ſcribo uob̄ ecce coram deo: q2 n̄ mētior. Deide ueni ī ꝑtes ſyrie ⁊ cilicie. Erā āt ignotꝰ facie eccl'ijs iudee que erāt ī xp̄o ieſu. Tm̄ āt auditū hēbāt de me: q̄m q̄ ꝑſeq̄bat̄ nos aliq̄n: nūc euāgelizat fidē quā aliq̄n expugnabat: ⁊ in me gl'ificabāt deū. **Lectio quarta.**

DEinde pꝰ ānos. xiiij. iteꝝ aſcendi ieroſolymā cū barnaba: aſſūpto ⁊ tyto. Aſcēdi āt ſcd̄m reuelatōeȝ: ⁊ ꝯtuli cū illis: euāgeliū qd̄ p̄dico ī gētibꝰ. Seorſū aūt hi q̄ uidebāt̄ aliqd̄ eē: ne forte ī uacuum currerē aut cucurriſſeȝ. Sȝ neqȝ tytꝰ q̄ mecū erat cū eēt gētil' ꝯpulſus ē circūcidi. Sȝ ꝑꝑ ſub ītroductos falſos frēs q̄ ſb̄ ītroierūt explorare libtatē nr̄aȝ q̄ȝ hūimꝰ ī xp̄o ieſu: ut nos ī ſeruitutē redigerent. Quibꝰ neqȝ ad horā ceſſimꝰ ſbiectiōi: ut ꝟitas euāgelij ꝑmāeat apd̄ nos. Ab his aūt q̄ uidebāt̄ eē aliqd̄: quales aliq̄n fuerint nihil mea intereſt. **Lectio quinta.**

DEus eim̄ ꝑſonam hoīs nō accipit. Mihi aūt q̄ uidebātur eē aliquid nihil ꝯtulerũt. Sꝫ ecõtra cũ uidiſſet qᵈ creditũ ẽ mihi euãgeliũ p̃putij: ſic̃ ⁊ petro circũciſiõis. Qui eĩꝫ opatꝰ ẽ petro ĩ apoſtolatũ circũciſiõis: opatꝰ ẽ ⁊ mihi int̃ gẽtes. Et cũ cognouiſſent gr̃az q̃ data ẽ mihi int̃ gẽtes: iacobus ⁊ cephas ⁊ ioãnes qui uidebãt colũne eſſe: dextras dedere mihi ⁊ barnabe ſocietatis: ut nos int̃ gẽtes euãgelizemur: ipſi aũt ĩ circũciſionẽ: tm̃ ut paupũ mẽores eſſemꝰ. Qᵈ ẽt ſollicitus fui hoc ipſum facere. **Lectio ſexta.**

CUm aũt uenisset petrꝰ antiochiã ĩ faciẽ ei reſtiti: qꝛ rep̄hẽſibilis erat. Priꝰ eĩm q̃ꝫ ueniret qdã a iacobo cũ gẽtibꝰ edebat. Cũ aũt uenisset ſubtrahebat ⁊ ſegregabat ſe: timẽs eos q ex circũciſione erãt: ⁊ ſiľatõi eiꝰ ꝯſenſere ceťi iudei: ita ut ⁊ barnabas duceret̃ ab eis ĩ illã ſiľationẽ. Sꝫ cũ uidiſſem ꝙ nõ recte ãbularẽt ad euãgelij ueritatẽ dixi cephe corã õibꝰ Si tu cũ iudeus ſis gentilit̃ ⁊ nõ iudaice uiuis: quõ gẽtes cogis iudaizare? Nos natura iudei ⁊ nõ ex gẽtibus peccatores

Secundum mattheum.

IN illo tp̃e dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Siľe eſt regnũ celorũ hõi q ſemiauit bonũ ſemẽ in agro ſuo. Et reliqua. **Omelia ſãcti auguſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.**

CUm negligent̃ agerẽt p̃poſiti eccleſie: ⁊ dormitionẽ mortis acciperẽt apli: uẽit diabolꝰ ⁊ ſup̃ſemiauit eos quoſ malos filios dñs int̃p̄tat̃. Sꝫ recte q̃rit̃ utrũ heretici ſint: an male uiuẽtes catholici: Poſſũt eĩꝫ dici mali filij ẽt heretici: q ex eodẽ euãgelij ſemie ⁊ xp̃i noĩe ꝓcreati: prauis opiniõibꝰ ad falſa dogmata ꝯuertũt̃. Sꝫ ꝙ dic̃ eos ĩ medio tritici ſeminatos quaſi uidẽt̃ illi ſignificari q unius cõionis ſũt. Ueꝝtñ qꝛ dñs agrũ nõ eccleſiã ſꝫ hũc mũdũ int̃p̄tat̃: itelligũt̃ heretici: qꝛ nõ ſocietate uniꝰ eccĺie uel uniꝰ fidei ſed ſocietate ſolius noĩs xp̃iani: in hoc mũdo p̄miſcẽt̃ bonis: ut illi q in eadẽ fidꝭ mali ſũt: palea potius q̃ꝫ zizania reputẽt̃ quia palea ẽt fundamẽtũ ipm̃ hꝫ cuꝫ frumẽto radicẽqꝫ cõeꝫ. **Lectio octaua**

i N illa plane ſagena qua ꝯcludunt̃ boni ⁊ mali piſces: non abſurde mali catholici itelligũtur: Aliud eſt mare qᵈ ſignificat magis iſtũ mũdũ: aliud ſagena qᵈ uniꝰ fidei uĺ uniꝰ eccĺie cõionẽ uidet̃ oñdere. Int̃ h̃ticoſ ⁊ malos catholicos hoc int̃eſt: ꝙ heretici falſa tradũt: illi aũt uera credẽtes ñ uiuũt ita ut credunt. Solet aũt q̃ri ẽt ſchiſmatici qd ab hereticis diſtẽt: ⁊ hoc iueniri: cũ ſchiſmaticos fidꝭ diuerſa nõ faciat: ſꝫ cõiõis diſrupta ſocietas. Si utꝝ int̃ zizania nũerãdi ſint dubitari põt. Magis eĩm uident̃ ſpicis corruptis eẽ ſiľiores ſicut ſcriptũ eſt. Uẽto aũt corrũpet̃ filiꝰ ĩiquus uel paleis ariſtaruꝫ fractis: uĺ ſciſſis ⁊ de ſegete ereptis. Quo eĩm altiores ſũt: id eſt ſup̃iores: eo fragiliores leuioreſqꝫ ſũt: nec tñ ꝯſequẽs eſt ut oĩs hereticus aut ſchiſmaticus ab eccĺa corp̄alit̃ ſeparetur. **Lectio nona.**

SI eĩꝫ falſa de eo credit: ĺ de aliqua p̄te doctrine q̃ ad fidei ꝑtinet edificationẽ: ita ut ñ q̃rentis cũctatiõe tẽpatꝰ ſit: ſꝫ ĩ hoc ꝯcuſſe credẽtis: nec oio ſciẽtis opione atqꝫ errore diſcordas h̃ticus ẽ: ⁊ foris ẽ aio q̃ꝫuis itꝰ eẽ corp̄alit̃ uideat̃. Multos eĩꝫ tales portat eccĺa: qꝛ ñ ita defendũt falſitatẽ ſñie ſue: ut itentã m̃ltitudinẽ faciãt: qᵈ ſi fecerit tũc pellũt̃. Itẽ qcũqꝫ iuidẽt bonis ita ut q̃ras occaſionẽ excludẽdi eos: uĺ ꝺ̇gradãdi: ĺ crimia ſua ſic defẽdere pati ſit: ſi obiecta ĺ ꝓdita fuerit: ut ẽt ꝯuẽticuloꝝ ſegregatões uĺ ĩ eccĺa ꝑturbatões cogitẽt excitare: iã ſchiſmatici ſit: ⁊ ab unitate corde diſciſi: ẽt ſine inuẽtiſ occõibꝰ aut occĺtatis fc̃is: ſacꝛo eccĺe corp̄ali ꝯuerſatõe ſociẽt̃. Qua p̄p̄ illi ſoli ſi catholici mali recte deputãt̃: q q̃ꝫuis ṽa p̄dicẽt q̃ ad fidei ꝑtinẽt doctrinã: ⁊ ſi q forte neſciũt ⁊ q̃rẽdũ exiſtiant: ſalua pietate diſcutiũt ſine aliquo p̄iudicio ṽitatis: et bõos: aut quos bonos putãt amãt atqꝫ hõorãt q̃ꝫtũ p̃ñt: tñ flagicioſe facioroſeqꝫ uiuũt: ꝯ quã uiuẽdũ eẽ credũt. **Ad bñ. aꝛ.** Dñe nñe bonũ ſemẽ ſemiaſti ĩ agro tuo: ṽñ ergo hꝫ zizania: ⁊ ait illis. hoc fecit ĩimicus hõ. **Ad mat. aꝛ.** Colligite primũ zizania: ⁊ alligate ĩ faſciculos ad ꝯburẽdũ: triticũ aũt cõgregate in horreum meum dicit dominus.

Infra hebdomadam. Lectio prima.

SCiētes aūt q̄ n̄ iustificaṫ hō ex opibus legis: nisi ꝑ fidē iesu xp̄i: ⁊ nos in xp̄o iesu credim⁹: ut iustificemur ex fide iesu xp̄i ⁊ n̄ ex opib⁹ legis. Propṫ qd̄ ex opib⁹ legis n̄ iustificabit oīs caro. Qd̄ si q̄rētes iustificari i xp̄o iuenti sum⁹ ⁊ ipi peccatores: Nūqd xp̄s peccati mīster ē: Absit. Si eīm q̄ destruxi: hoc iteꝝ reedifico ꝑuaricatorē me eē ꝯstituo. Ego eīm ꝑ legē dei mortuus sū legi: ut deo uiuaꝫ xp̄o ꝯfixus sū cruci. Viuo aūt iā n̄ ego uiuit uero i me xp̄s. Qd̄ aūt nūc uiuo in carne: in fide uiuo filij dei: q dilexit me et tradidit semetip̄m ꝓ me. Nō abijcio gratiā dei. Si eīꝫ ꝑ legē iusticia ē: ergo xp̄us gratis mortuus est. Lectio secunda.

O Insensati galathe: qs uos fasciauit nō obediꝛ ueritati: ante quoꝝ oculos xp̄s iesus ꝓscript⁹ ē: ⁊ i uobis crucifixus. hoc soluꝫ uolo a uobis discere. Ex opib⁹ legis sp̄m accepistis: an ex auditu fidei: Sic stulti estis: ut cū sp̄u cepitis: nō carne ꝯsūamini. Tāta passi estis sine cā. Qui ergo tribuit uobis sp̄m: ⁊ opaṫ uirtutes i uob̄ ex opib⁹ legis: an ex auditu fidei: Sic scriptū ē. Credidit abraā deo ⁊ reputatū ē illi ad iusticiā. Cognoscite ergo q꞉ q ex fide sūt: hi sṫ filij abrae. lec. iij.

PRouidēs aūt scriptura: q꞉ ex fid̄ iustificat gētes d̄us: Prenūciauit abrae: q꞉ bn̄dicēṫ in te oēs gētes. Igiṫ q ex fide sṫ: bn̄dicēṫ cū fideli abraā. Quicūqꝫ eīm ex opib⁹ legis sṫ: sub maledicto sṫ. Sic scriptū ē. Maledict⁹ oīs q n̄ ꝑmāserit i oībus q̄ scripta sṫ in libro legis: ut faciat ea. Qm̄ aūt i lege nēo iustificaṫ apd̄ deū: māifestū ē: q꞉ iust⁹ ex fide uiuit. Lex aūt n̄ ē ex fide: sed q fecerit ea uiuet i illis.

Lectio prima.

CHrist⁹ nos r̄dimit d̄ maledicto legis fact⁹ ꝓ nobis maledictū: q꞉ scriptū est. Maledict⁹ hō q pēdet i ligno: ut i gētibus bn̄dictio abrae fieret i xp̄o iesu: ut policitatōeꝫ sp̄us accipiam⁹ ꝑ fidē. Frēs scd̄ꝫ hoiem dico: tn̄ hois ꝯfirmatū testamētū nēo sp̄nit aut supordiat. Abrae dicte sṫ ꝓmissiōes ⁊ semini ei⁹. Nō dic̄ ⁊ seminib⁹ quasi i m̄ltis: sed quasi in uno: ⁊ semini tuo q est xp̄s. Hoc āt dico testamētū ꝯfirmatū a deo: q̄ p⁹ quadrigētos ⁊ trigita ānos fc̄a ē lex: n̄ irritū fac̄ ad euacuādā ꝓmissionē. Nā si ex lege hereditas: iā n̄ ex repromissione. Lectio secunda.

ABrae aūt ꝑ repromissionē dōauit d̄s. Quid igiṫ lex: Propṫ trāsgressiōes posita ē donec ueīret semē cui ꝓmiserat: ordiata ꝑ angelos i manu mediatoris. Mediator aūt uni⁹ nō ē: d̄s autē un⁹ est. Lex ergo aduersus ꝓmissa dei: Absit. Si eīm data eēt lex q̄ posset iustificaꝛ: uere ex lege eēt iusticia. Sꝫ ꝯclusit scriptura oīa sub peccato: ut ꝓmissio ex fide iesu xp̄i dareṫ credētib⁹. Pri⁹ aūt q̄ꝫ ueīret fides sub lege custodiebamur: ꝯclusi in eā fidē q̄ reuelāda erat. Lectio tertia.

ITaqꝫ lex pedagog⁹ nr̄ fuit in xp̄o: ut ex fide iustificemur. At ubi ueīt fides: iā nō sum⁹ sub pedagogo. Oēs eīꝫ filij d̄i estis ꝑ fidē i xp̄o iesu. Quicūqꝫ. n. i xp̄o baptizati estis: xp̄m iduistis. Non est iude⁹ neqꝫ grec⁹: n̄ ē seru⁹ neqꝫ liber: n̄ est masculus neqꝫ femīa. Omēs eīꝫ uos unū estis i xp̄o iesu. Si āt uos estis unū in xp̄o iesu: ergo abrae semē estis: secūdū ꝓmissionē heredes. Lectio prima.

DIco autem. Quanto tempore hēs ꝑuulus ē: nihil differt a seruo cū sit d̄ns oīuꝫ: sꝫ sub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ ē usqꝫ ad prefinitū tp̄s a p̄re. Ita nos cū essem⁹ paruuli sub elemētis hui⁹ mūdi eramus seruiētes. At ubi uenit plenitudo tp̄is: misit d̄s filiū suū factū ex muliere factuꝫ sub lege: ut eos q sub lege erāt redieret: ut adoptionē filioꝝ recipem⁹. Qm̄ autē estis filij dei misit d̄s sp̄m filij sui i corda ur̄a clamātē abba p̄r. Itaqꝫ iā n̄ ē seruus sꝫ fili⁹. Qd̄ si fili⁹ ⁊ heres ꝑ deū. Sꝫ tūc q dē ignorantes deum his qui natura nō sṫ dij seruiebatis. Nūc aūt cū cognoueritis deū: imo cogniti estis a deo: quō conuertimini iteꝝ ad ifirma ⁊ egēa elemēta: qbus denuo seruire uultis. Dies obseruatis ⁊ mēses ⁊ tp̄ra ⁊ ānos. Timeo ne forte sine cā laborauerim in uobis. Estote sicut ego: q꞉ ⁊ ego sicut uos.

Lectio secunda.

Fratres obsecro uos nihil me lesistis. Scitis autē quia p̄ infirmitatē carnis euāgelizaui uobis iam pridem: ⁊ tētationez uestrā in carne mea non spreuistis: neqz respuistis: sed sicut angelum dei excepistis me: sicut iesū christū. Ubi est ergo beatitudo uestra? Testimoniuz eīm p̄hibeo de uobis: quia si fieri potuisset oculos uestros eruissetis ⁊ dedissetis mihi. Ergo inimicus uobis factus sū uerum dicens uobis. Emulantur uos non bene sed excludere uos uolūt ut illos emulemini. Bonum autem emulari i bono semp̄: ⁊ non tm̄ cū p̄ns sum apud uos.

Lectio tertia.

Filioli mei quos iterum parturio: donec formet̄ xp̄s i uobis. Uellem autez esse apud uos modo: ⁊ mutare uocem meā: qm̄ confundor in uobis. Dicite mihi qui sub lege uultis esse: legem ñ legistis? Scriptum est enim: qm̄ abraam duos filios habuit: unum de ancilla et unum de libera. Sed qui de ancilla secūdum carnem natus est. Qui autem de libera per repromissionez que sunt per allegoricam dicta. Hec eīm sunt duo testamenta. Unum qdem in monte syna i seruitutē generans que est agar. Syna eīm mons est i arabia: qui ꝯiūctus est ei que nūc est ierl̄m: ⁊ seruit cum filiis suis. Illa autem que sursum est ierusalem libera ē que est mater nostra.

Lectio prima

Scriptū est eīm. Letare sterilis que nō paris: erūpe ⁊ clama que ñ parturis: quia multi filij deserte magis q̄z ei⁹ que hz uirū. Nos aūt fratres secundum Isaac promissionis filij sumus. Sz quō tunc is qui secundum carnem natus fuerat persequebatur eum qui secundū spiritum: ita ⁊ nunc. Sed quid dicit scriptura? Eijce ancillam ⁊ filium eius. Nō eīm erit heres filius ancille cum filio libere. Itaqz fratres non sumus ancille filii sed libere. Qua libertate christus nos liberauit.

Lectio secunda.

State ergo ⁊ nolite iterum iugo seruitutis ꝯtineri. Ecce ego paulus dico uobis: quoniam si circūdamini xp̄us uobis nihil ꝓderit. Testificor autez rursum omni hōini circūcidēti se: quoniam debitor est uniuerse legis faciende. Euacuati estis a christo qui i lege iustificamini a gratia excidistis. Nos enim spiritu ex fide spem iusticie expectamus. Nam i xp̄o iesu neqz circūcisio aliquid ualet neqz preputium sed fides que per caritatē opatur. Currebatis bene. Quis uos fascinauit ueritati non obedire? Nemini ꝯsenseritis. persuasio eīm hec nō est ex eo q uocat uos.

Lectio tertia.

Modicū fermentū totā massaz corrūpit. Ego confido de uobis i domino q̄ nihil aliud sapietis: nisi q̄ dn̄i estis. Qui aūt ꝯturbat uos: portabit iudiciū qcūqz ille ē. Ego autem frēs si circuncisionem adhuc predico quid adhuc p̄secutionē patior? Ergo euacuatū est scādalum crucis. Utinam ⁊ abscidātur qui uos conturbāt. Uos eīm in libertatē uocati estis frēs tantum ne libertatē in occasione detis carnis: sed p̄ caritatem spirit⁹ seruite inuicem. Ois eiz lex i uno sermone ipletur. Dilige proximum tuum sicut teipsum. Qd̄ si iuicē mordetis ⁊ comeditis: uidete ne ab iuicē ꝯsumamini.

Lectio prima.

Dico aūt in christo. spiritu ambulate ⁊ desideria carnis non p̄ficietis. Caro eīm ꝯcupiscit aduersus spūm: sp̄s aūt aduersus carnē. Hec eiz iuicē aduersant̄: ut non quecūqz uultis illa faciatis. Quod si spiritu ducemini nō estis sub lege. Māifesta aūt sūt opa carnis. q̄ st̄. fornicatio. imūdicia. ipudicitia. luxuria. auaricia q̄ ē idoloꝝ seruit⁹. ueficia. iimicitie. ꝯtētiōes. emulatōes. ire. rixe. dissensiōes secte. iuidie. hōicidia. ebrietates. comessatōes. ⁊ his silia: q̄ p̄dico uobis sic̄ p̄dixi: qm̄ q talia agūt regnū dı̄ ñ ꝯsequēt̄. Fructus aūt sp̄s ē caritas. gaudiū. pax. patiētia. lōganimitas. bōitas. benignitas. māsuetudo. fides. modestia ꝯtinētia. castitas Aduersus huiusmōi ñ ē lex. Qui aūt sūt xp̄i carnē suā crucifixerunt cū uitijs ⁊ cōcupiscētiis.

Lectio secunda.

Si spiritu uiuimus spiritu τ ambulemus. Nō efficiamur inanis glīe cupidi īuicē ꝓuocātes: īuicē īuidētes. Frēs τ si ꝑoccupatus fuerit homo ī aliquo delicto: uos q̄ spūales estis huiusmōi īstruite in spū lenitatis: ꝯsiderās teipm̄: ne τ tu tēteris. Alt̄ alteriꝰ onera portate: τ sic adīplebitis legē xp̄i. Nā si q̄s existiat se aliq̄d eē cū nihil sit: ipse se seducit. Opꝰ aūt suū ꝓbet unusq̄sqȝ: τ sic ī semetipo tātuȝ gliaȝ hēbit: τ nō ī alto. Unusq̄sqȝ eiȝ onꝰ suū portabit. Cōicet autē is q̄ cathetizat̄ uerbo: ei q̄ se cathetizat ī oībꝰ bonis.

Lectio tertia.

Nolite errare: d̄s n̄ irridet̄. Que eiȝ seminauerit hō: hec τ metet. Q̄m q̄ seminat in carne sua: de carne τ metet corruptionē. Qui aūt seminat ī spū: de spiritu metet uitā eternā. Bonū aūt faciētes nō deficiētes tp̄e eīm suo metemꝰ n̄ deficientes. Ergo dū tp̄s hēmꝰ opamur bonum ad oēs: Maxie āt ad domesticos fidei. Uidete qualibet lr̄is scripsi uobis mea manu. Quicūqȝ eiȝ uolūt placere in carne: hi cogunt uos circūcidi tm̄ ut crucis xp̄i ꝑsecutionē n̄ patiant̄. Neqȝ eīm q̄ circūcidūt̄ legē custodiūt: sed uolūt uos circūcidi: ut ī carne ur̄a glient̄. Mihi āt absit gliari: nisi ī cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i ꝑ quē mihi mūdꝰ crucifixꝰ ē τ ego mūdo. Dn̄ica q̄nta post octa. epiphāie. oīo ut supra Ad mat. īuita. Uenite adoremꝰ dn̄m. fecit nos. psalmꝰ. Uenit. Ep̄la pauli ad ephesios. Lectio prima.

Paulus ap̄ls iesu xp̄i ꝑ uolūtatē d̄i oībꝰ s̄ctis q̄ sūt ephesi τ fidelibus ī xp̄o iesu: grā uobis τ pax a deo p̄re dn̄i nostri iesu xp̄i q̄ bn̄dixit nos ī oī bn̄dictione spuali ī celestibꝰ ī xp̄o: sic̄ eligit nos in ipso an̄ mūdi ꝯstitutionē: ut eēmus sācti τ īmaculati in ꝯspectu eiꝰ in caritate. Qui predestinauit nos ī adoptōeȝ filioꝝ ꝑ iesum xp̄m in idipm̄: s̄cdm̄ ꝓpositū uolūtatis sue: in laudē glīe grē sue: ī qua gratificauit nos ī dilecto filio suo: in quo hēmus redēptionē ꝑ sāguinē eiꝰ: ī remissionē peccatoꝝ s̄cdm̄ diuitias grē eiꝰ: q̄ supabūdauit ī nobis in oī sapiētia τ prudentia: ut notū faceret nob̄ sacr̄m uoluntatis sue: s̄cdm̄ bonū placitū eiꝰ q̄d ꝓposuit in eo: in dispēsationē plenitudinis tēpoꝝ: īstaurare oīa in xp̄o q̄ in celis τ q̄ in t̄ra sūt in ipso. In quo ēt τ nos sorte uocati sumꝰ: p̄destinati s̄cdm̄ ꝓpositū eiꝰ: q̄ oīa opabat̄ s̄cdm̄ ꝯsiliū uolūtatis sue: ut simꝰ in laudē glīe eiꝰ: nos q̄ an̄ spauimꝰ ī xp̄o. In quo τ uos cū audissetis uerbuȝ ueritatis euāgeliū salutis ur̄e: in quo τ credētes signati estis spū ꝓmissiōis s̄cto: q̄ ē pignus hereditatis ur̄e in redēptionē acq̄sitionis: ī laudē glorie ipsius.

Lectio .ii.

Propt̄ea τ ego audiēs fidē uestraȝ que ē in dn̄o iesu: τ dilectōeȝ ī oēs sactos: nō cesso grās agēs ꝓ uobis mēoriā uestri faciēs in oꝛonibꝰ meis: ut deus dn̄i nr̄i iesu xp̄i pat̄ glorie det uobis spūȝ sapiētie τ reuelatiōis in agnitōeȝ eiꝰ illūinatos oculos cordis ur̄i: ut sciatis que sit spes uocatōis eiꝰ: τ que diuitie glorie hereditatis eiꝰ in s̄ctis: τ q̄ sit supeminēs magnitudo uirtutis eiꝰ in nos q̄ credidimꝰ s̄cdȝ opationē potētie ꝟtutis eiꝰ quā operatus ē in xp̄o: suscitās illū a mortuis: et ꝯstituēs illū ad dexterā suā in celestibꝰ supra oēm principatū τ p̄tateȝ τ uirtutē et dn̄ationē: τ oē nomē q̄d noīat̄ n̄ soluȝ in hoc sec̄lo sed ī futuro. Et oīa subiecit s̄b pedibꝰ eius: τ ipsū dedit caput supra oēȝ ecclesiā que ē corpꝰ ipsius: τ plenitudo eius q̄ ꝑ oīa in oībꝰ adiplet̄.

Lectio t̄tia.

Et uos cū essetis mortui delictis τ peccatis ur̄is: ī q̄bꝰ aliq̄n ambulastis secundū seculū mūdi huiꝰ: s̄cdm̄ pricipē p̄tatis aeris huiꝰ: spūs q̄ nūc opat̄ ī filios diffidētie: in q̄bꝰ τ nos oēs aliq̄n ꝯuersati sumꝰ in desiderijs carnis nr̄e: facientes uolūtatē carnis τ cogitationum: τ eramꝰ natura filij ire sic̄ τ ceti. Deus aūt q̄ diues ē in misericordia: ꝑꝑ nimiā caritatē suā qua dilexit nos: τ cū essemꝰ mortui pec̄cis ꝯuiuificauit nos ī xp̄o: cuiꝰ gratia saluati sumꝰ. Et cōresuscitauit τ ꝯsedere fecit ī celestibꝰ ī xp̄o iesu: ut oñderet in seculis supuenietibꝰ abūdantes diuitias gratie sue ī bonitate sup nos in xp̄o iesu

Lectio quarta

Gratia eiꝫ saluati sumus ꝑ fidem: ⁊ hoc non ex uobis. Dei donū est non ex opibus: ut ne qs glorietur. Ipsiꝰ eīm sumus factura creati in christo iesu: in operibus bonis: que prepauit deus: ut in illis ambulemus. Propter qđ memores estote ꝙ aliqñ uos qui gētes eratis in carne: ꝗ dicebamini preputiuꝫ: ab ea que dicitur circūcisio in carne manu facta: ꝗ in illo tēpore eratis sine christo alienati a ꝯuersatione israel: et hospites testamentorū ꝓmissionis: spem ñ hn̄tes et sine deo in hoc mūdo. Nūc autem in christo iesu uos qui aliqñ eratis longe: facti estis ꝓpe in sanguie christi. Lec. v.

Ipse eīm est pax uestra ꝗ fecit utraqꝫ unū: et mediū parietem macerie soluens inimicitias in carne sua: legē mādatorum decretis euacuās: ut duos condat in semetipso in unū nouū hoīem faciens pacem: ut recōciliet ambos in uno corpore deo ꝑ crucem: interficiens iīmicitias in semetipo. Et ueniens euāgelizauit pacem uobis ꝗ longe fuistis: et pacē his qui ꝓpe: qm̄ ꝑ ipm̄ habemꝰ accessū ambo in uno spiritu ad patrem. Ergo iā nō estis hospites et aduene: sꝫ estis ciues scōꝝ et domestici dei: supedificati supra fundamentū aplōꝝ et ꝓphetaꝝ: ipso sūmo angulari lapide christo iesu. In quo oīs edificatio ꝯstructa: crescit in templū scm̄ in dño. In quo et uos coedificamini in hītaculū dei in spū scō. Lec. sexta.

Huius rei grā ego paulus uinctus christi iesu ꝓ uobis gentibus: si tn̄ audistis dispensatōem gratie dei q̄ data est mihi in uobis: qm̄ scdm̄ reuelatiōem notū mihi factū ē sacm̄: Sicꝫ supra scripsi in breui, ꝓut potestis legētes itelligere. prudentiā meā i misterio christi ꝙ aliis generatiōibus ñ est agnitū filijs hoīum: sicut nūc reuelatuꝫ est sctis aplis eius et ꝓphetis in spū esse gentes coheredes et corporales et cōparticipes ꝓmissionis eius in christo iesu: ꝑ euangeliū eius factus sū minister: scdm̄ donū grē dei q̄ data est mihi scdm̄ opationē ꝟtutis eiꝰ. Euāgelium habetur in dñica precedenti Infra hebdomadam. Lectio prima.

Mihi oīum scōꝝ minimo data ē grā hec in gentibꝰ euāgelizare iuestigabiles diuitias xp̄i: et illūinare oēs que sit dispēsatio sacrī abscōditi a seculis i deo qui oīa creauit: ut inotescat principibus et p̄tatibus i celestibus: ꝑ ecclīam multiformis sapientie dei: scdm̄ prefinitionem seculoꝝ quā fecit i christo iesu dño nr̄o: i quo habemus fiduciā et accessū in cōfidentia ꝑ fidem eius. Propt̄ qđ peto ne deficiatis i tribulatōibus meis ꝓ uobis que est glīa ur̄a. Huius rei grā flecto genua mea ad p̄rem dñi nr̄i iesu christi: ex quo oīs p̄nitas i celo et i terra noīatur: ut det uobis secundum diuitias sue glorie ꝟtutē corroborari per spūm eius i interiorem hoīem christū hītare per fidē in cordibus ur̄is. In caritate radicati et fūdati: ut possitis ꝯprehēdere cum oībus sctis que sit latitudo. lōgitudo. et sublimitas. et ꝓfundū. Scire ēt supeminentē scientie caritatē xp̄i: ut ipleamini i omnem plenitudinem dei. Lectio secunda.

Ei autem ꝗ potens est oīa facere superabundāter q̄ꝫ petimus: aut itelligimus scdm̄ ꝟtutem que operat̄ i nob: ipi glīa i ecclīa et i christo iesu i oēs generatiōes seculi seculoꝝ. amen. Obsecro itaqꝫ uos fr̄es ego uictus i dño ut digne ābuletis uocatione qua uocati estis: cuꝫ oī humilitate et māsuetudie: cum patientia supportātes iuicem i caritate. Sollicti seruare unitatē spiritus i uiculo pacis. Unum corpus: et unus spiritus: sicꝫ uocati estis i una spe uocatiōis ur̄e. Unus dñs. una fides. unum baptisma. Unus deus et pater omnium: ꝗ super oēs: et per oīa: et i oībus uobis. Lectio tertia.

Unicuiqꝫ autem ur̄m data est grā secundum mensurā donatōis christi ꝓpter qđ dicit. Ascendens i altum captiuā duxit captiuitatem dedit dōa hoīibus. Qđ autem ascendit. qđ est eīm nisi qꝛ et descendit primuꝫ i iferiores partes terre. Qui descendit ipse est: ꝗ et ascēdit super omnes celos ut adipleret oīa. Et ipse dedit quosdā qdem aplōs: quosdā aūt ꝓphetas: alios uero euāgelistas: alios aūt pastores ⁊ doctores ad ꝯsūmatōes scoꝝ in opꝰ misterij: in edificationē corporis christi: donec occurramus oēs in unitatē fidei ⁊ agnitionis filij dei in uirū perfectum: in mēsurā etatis plenitudinis christi: ut iā ñ simus paruuli fluctuātes: ⁊ circūferamur ōi uento doctrine in nequitia hominū: in astutia ad circumuētionē erroris **Lectio prima.**

Veritatē aūt facientes ī caritate crescamus in illo ꝑ oīa q̄ est caput xp̄s: ex quo totū corpus cōpactū ⁊ ꝯnexum ꝑ oēm iūcturā subministrationis secūduꝫ oꝑationē in mēsurā uniuscuiusqꝫ mēbri: Augmentū corporis facit in edificatōeꝫ sui in caritate Hoc igit̄ dico ⁊ testificor ī dño: ut iam nō ambuletis sicut ⁊ gentes ambulant in uanitate sensus sui: tenebris obscuratum hn̄tes intellectum: alienati a uia dei ꝑ ignorantiā que est ī illis: ꝓpter cecitatem cordis ipoꝝ: qui desperantes semetipos tradidere impudicitie in operationē imūdicie oīs auaricie. **Lec. ij.**

Vos aūt nō ita didicistis xp̄m si tñ illū audistis: ⁊ in ipo edocti estis: sicut est ueritas in iesu. Depōite uos secūdum pristinā ꝯuersationē ueterē hoiem qui corrūpitur scđm desideria erroris. Renouamini aūt spū mētis uestre: ⁊ induite nouū hoiem qui scđm deū creatus est in iusticia ⁊ sāctitate ṽitatis. Propt̄ qđ deponētes mendaciū: loqmini ueritateꝫ unusqsqꝫ cū ꝓximo suo: quoniā sumus inuicem mēbra. **Lectio tertia.**

Irascimini ⁊ nolite peccare. Sol ñ occidat semꝑ iracundiā ur̄am. Nolite locū dare diabolo. Qui furabat̄: iaꝫ nō furet̄. Magis aūt laboret operando manibus suis qđ bonū est: ut hēat unde tribuat necessitatem patiēti. Oīs sermo malus ex ore ur̄o nō ꝓcedat: sed si qs bonus ad edificationē fidei ut det gr̄am audiētibus. Et nolice cōtristare spūm scēm dei: in quo signati estis in die redēptōis ur̄e. Oīs amaritudo ira ⁊ indignatio: et clamor: ⁊ blasphēia tollatur a uobis cū ōi malicia. Estote aūt inuicē benigni: misericordes: donantes inuicem sicut deus in christo donauit uobis. **Lectio prima**

Estote ergo imitatores dei sicut filij carissimi: ⁊ ambulate in dilectione sicut ⁊ xp̄us dilexit nos: ⁊ tradidit semetipm̄ ꝓ nobis: oblationē ⁊ hostiā deo in odorē suauitatis. Fornicatio aūt ⁊ omnis imūdicia: aut auaricia: nec noiet̄ ī uobis: sicut decet scōs: aut turpitudo: aut stultiloquiū: aut scurilitas que ad rē non ꝑtinet: sed magis gr̄aꝝ actio. Hoc enim scitote intelligentes q̄ oīs fornicator: aut imūdus: aut auarus qđ ē idoloꝝ seruitꝰ nō habet hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei.

Lectio secunda.

Nemo uos seducat inanibꝰ uerbis. Propter hoc eīm uenit ira dei in filios diffidentie. Nolite ergo effici participes eoꝝ. Eratis eīm aliqñ tenebre: nūc aūt lux in dño: ut filij lucis ābulate. Fructus eīm lucis ē ī ōi bonitate ⁊ iusticia ⁊ ueritate. Probātes qd sit bn̄placitū deo. Et nolite cōicare opibꝰ īfructuosis tenebraꝝ: magis aūt redarguite. Que eīm in occulto fiūt ab ipis: turpe est dicere. Oia aūt que arguūtur a lumīe māifestāt̄. Oē eīꝫ qđ manifestat̄ lumē ē: ꝓpter qđ dicit. Surge q̄ dormis: ⁊ exurge a mortuis: et illuminabit te christus. **Lectio tertia.**

Videte itaqꝫ frēs quō caute ābuletis: nō quasi īsipiētes sed ut sapientes. Redimētes tp̄s: qm̄ dies mali sunt. Propterea nolite fieri īprudētes: sed ītelligentes que sit uolūtas dei. Et nolite inebriari uino in quo ē luxuria: sed īpleamini spū scō: loquētes uob̄ metipis: in psalmis ⁊ hymnis ⁊ cāticis spūalibꝰ: cantantes ⁊ psallentes ī cordibꝰ ur̄is dño. Gratias agētes semꝑ ꝓ oībꝰ in noīe dñi nr̄i iesu christi deo ⁊ patri: subiecti īuicem in timore christi. **Lectio prima.**

Mulieres uiris suis subdite sint sic̄ dño. qm̄ uir caput ē mulieris sicut xp̄s caput ecclīe ⁊ ipse saluator corporis eius. Sed ut ecclīa subiecta est xp̄o: ita ⁊ mulieres uiris suis in oībus. Viri diligite uxores ur̄as: sic̄ ⁊ xp̄s dilexit ecclīam: ⁊ tradidit semetipꝫ ꝓ ea: ut illā scīficaret mundans eam lauacro aque in uerbo uite: ut exhiberet ipſe ſibi glorioſam eccleſiam non habentẽ maculã neqꝫ rugam: aut aliquid eiuſmodi: ſed ut ſit ſancta et ĩmaculata. Lectio ſecunda.

ITa ⁊ uiri debẽt diligere uxores ſuas ut corpora ſua. Qui uxorem ſuam diligit: ſeipſum diligit. Nemo eiꝫ unq̃ꝫ carnem ſuam odio habuit: ſed nutrit ⁊ fouet eã: ſicut ⁊ chriſtus eccleſiã. Quia mẽbra ſumus corporis eius: de carne eiꝰ ⁊ de oſſibuſ eius. Propter hoc reliquet homo patrem ⁊ matrẽ ſuaꝫ: ⁊ adherebit uxori ſue: ⁊ erunt duo in carne una. Sacramentũ hoc magnũ eſt. Ego autem dico in chriſto ⁊ in eccleſia. Uerũtñ ⁊ uos ſinguli unuſquiſqꝫ ſuam uxorem ſicut ſe ipſum diligat. Uxor autem timeat uiruꝫ ſuum. Lectio tertia.

FIlij obedite parentibus in domio: hoc eim iuſtum eſt. Honora patrẽ tuũ ⁊ matrem tuã: qđ eſt primuꝫ mandatum in ꝓmiſſione: ut bene ſit tibi: ⁊ ſis lõgeuus ſuper terram. Et uos patres nolite ad iracundiam ꝓuocare filios uřos: ſed educate illos in diſciplina ⁊ correptione dñi. Serui obedite dñis carnalibus cum omni timore ⁊ tremore ĩ ſimplicitate cordis ueſtri ſicuti chriſto. Nõ ad oculum ſeruientes quaſi hominibus placentes: ſed ut ſerui chriſti facientes uoluntatem dei ex aĩo: cum bona uoluntate ſeruientes ſicut dño ⁊ nõ hominibus. Scientes quoniam unuſquiſqꝫ qđcunqꝫ fecerit bonum: hoc ꝑcipiet a dño: ſiue ſeruus ſiue liber. Et uos dñi eadem facite illis: remittentes minas: ſcientes quia ⁊ illorum ⁊ noſter dñs eſt in celis: ⁊ perſõarum acceptio non eſt apud deũ. Lect. i.

DE cetero fratres confortamini ĩ domino ⁊ in potẽtia uirtutis eius. Induite uos armaturam dei: ut poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli: quia nõ eſt uobis colluctatio aduerſus carnem ⁊ ſãguinem: ſed aduerſus principes ⁊ poteſtates: aduerſus mundi rectores tenebrarum harum: contra ſpiritualia nequicie in celeſtibus. Propterea accipite armaturam dei: ut poſſitis reſiſtere in die malo ⁊ in omnibus perfecti ſtare. Lec. ij.

STate ergo ſuccincti lũbos ueſtros in ueritate: ⁊ induti lorica iuſticie: ⁊ calciati pedes in preparatione euangelij pacis. In omnibus ſumentes ſcutum fidei: in quo poſſitis omnia tela nequiſſimi ignea extinguere: ⁊ galeam ſalutis aſſumite: ⁊ gladiũ ſpũs qđ eſt uerbũ dei. ꝑ omnẽ orationẽ ⁊ obſecrationeꝫ orantes omni tempore in ſpiritu: ⁊ in ipſo uigilãtes in omni inſtantia ⁊ obſecratione pro omnibus ſãctis: ⁊ pro me: ut detur mihi ſermo in apertione oris mei: cuꝫ fiducia notum facere myſterium euangelij: pro quo legatione fungor in cathena: ita ut in ipſo audeam prout oportet me loqui.

Lectio tertia.

UT auteꝫ ⁊ uos ſciatis que circa me ſunt quid agam: omnia nota faciet uobis titicus meus cariſſimus frater: ⁊ fidelis miſter in dño: quem miſi ad uos in hoc ipſo ut cognoſcatis que circa nos ſunt: ⁊ conſoletur corda ueſtra. Pax fratribus ⁊ caritas cum fide a deo patre noſtro ⁊ dño ieſu chriſto. Gratia uobis cũ omnibus qui diligunt dñm noſtrũ ieſuꝫ chriſtum in corruptione. amen. Si i ſabbato ſeptuageſime purificationis feſtuꝫ celebretur: in ultimis ueſperis poſt orationẽ feſti fit cõmẽoratio đ dominica ⁊ in fine dicitur. Bñdicamus dño. allã. allã. ℟. Deo grãs allã. allã. Sabbato ſeptuageſime ad ueſperas. Capitulum.

FRatres neſcitis ꝙ hi qui in ſtadio currunt: omnes quidẽ currunt: ſed unus accipit brauiuꝫ: ſic currite ut cõprehendatis. Hym. O lux beata. ℣. Ueſptina orõ aſcendat ad te dñe. ℟. Et deſcẽdat ſuꝑ nos miſericordia tua. Ad mag. añt. Dixit dñs ad adã: de ligno qđ eſt in medio paradiſi ne comedas: in qua hora comederis morte morieris. Oratio.

PReces populi tui q̃s dñe clemẽter exaudi: ut qui iuſte ꝑ peccatis noſtris affligimur: pro tui nois gloria miſericorditer libereur. p. ℣. Bñdicamus dño allã. allã. ℟. Deo grãs. allã. alleluia. alleluia.

Deinceps uſqꝫ ad ſabbatū ſanctū nō dicitur. Dñica in ſeptuageſima ad matuti. inuitatoriū. Venite adoremꝰ dñm. Qui fecit nos. pſal. Venit. hẏ. Primo dierꝝ. Añe. noct. ⁊ ueſpoꝝ cū ſuis ps̄. in dñicis diebus ⁊ ferialibꝰ uſqꝫ ad paſcha de officio pſalmiſte dicūt̄. Itē ꝟſiculi nocturnoꝝ ⁊ ueſpoꝝ uſqꝫ ad dñicaꝫ primā quadrageſime de pſal. dicūtur. Hac nocte ponit̄ liber geneſis: ⁊ de eo legit̄ uſqꝫ ad quartā feriā cineꝝ etiā in feriali officio. Lect. i.

In principio creauit deus celum et terram. Terra aūt erat inanis ⁊ uacua: ⁊ tenebre erāt ſuꝑ faciē abyſſi: ⁊ ſp̄s dei ferebat̄ ſuꝑ aquas Dixitqꝫ ds̄. Fiat lux. Et facta ē lux. Et uidit deus lucē ꝙ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucez a tenebris. Appellauitqꝫ lucem diē: ⁊ tenebras noctez. Factūqꝫ eſt ueſpe ⁊ mane dies unus. Dixit quoqꝫ deus. Fiat firmamentū in medio aquaꝝ: ⁊ diuidat aquas ab aqs. Et fecit deus firmamentū: diuiſitqꝫ aquas q̄ erāt ſub firmamēto ab his q̄ erāt ſuꝑ firmamentū. Et factum eſt ita. Vocauitqꝫ deus firmamentum celum. Et factum eſt ueſpere ⁊ mane dies ſecundus.

℟. In principio fecit deus celū ⁊ terrā: ⁊ creauit in ea hoīem. Ad imaginē ⁊ ſilitudinē ſuaꝫ. ℣. Formauit igitur dñs hoīem de limo terre: ⁊ inſpirauit ī faciē eius ſpiraculū uite. Ad imaginem. Lectio ſecunda.

Dixit uero deus. Cōgregētur aque que ſub celo ſūt in locū unuꝫ ⁊ appareat arida. Factūqꝫ eſt ita. Et uocauit deus aridā terrā: cōgregationeſqꝫ aquarum appellauit maria. Et uidit ds̄ ꝙ eēt bonū ⁊ ait. Germinet tera herbā uirētē: ⁊ facientē ſemen: ⁊ lignū pomiferꝝ faciēs fructū iuxta genus ſuū: cuius ſemē in ſemetipſo ſit ſuꝑ terrā. Et factuꝫ eſt ita. Et ꝓtulit terra herbam uirentem: ⁊ afferentem ſemen iuxta genus ſuum: lignūqꝫ faciens fructū: ⁊ habens unūqdqꝫ ſemētez ſcd̄m ſpēm ſuā. Et uidit ds̄ qd̄ eēt bonū: factūqꝫ eſt ueſpere ⁊ mane dies tertius. ℟. In principio deus creauit celū ⁊ terrā: ⁊ ſpiritus dñi ferebatur ſuꝑ aquas. Et uidit ds̄ cūcta q̄ fecerat ⁊ erāt ualde bona. ℣. Igitur ꝑfecti ſūt celi ⁊ terra: ⁊ oīs ornatus eorum. Et.

Lectio tertia.

Dixit aūt deus. Fiant luminaria in firmamento celi: ⁊ diuidant diē ac noctē. Et ſint in ſigna: ⁊ tempora: ⁊ dies: ⁊ annos: ⁊ luceant in firmamento celi et illuminēt terram. Et factū eſt ita. Fecitqꝫ deus duo magna lumiaria: luminare maius ut p̄eſſet diei: ⁊ lumiare minus ut preeſſet nocti. Et ſtellas. Et poſuit eas in firmamēto celi: ut lucerēt ſuꝑ terrā ⁊ p̄eēnt diei ac nocti: ⁊ diuiderēt lucē a tenebris. Et uidit deus qd̄ eēt bonū: ⁊ factū ē ueſpere ⁊ mane dies quartus. Dixit ēt ds̄. Producāt aque reptile aīe uiuētis: ⁊ uolatile ſuꝑ terrā ſub firmamēto celi. Creauitqꝫ deus cete grandia ⁊ oēm aīaꝫ uiuētem atqꝫ motabilēꝫ: quā ꝓduxerāt aque in ſpēs ſuas: ⁊ ōe uolatile ſcd̄m genꝰ ſuū. Et uidit deus qd̄ eēt bonū: bñdixitqꝫ eis dicēs. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete aquas maris: aueſqꝫ multiplicēt̄ ſuper terrā. Et factū ē ueſpe ⁊ mane dies qntꝰ. ℟. Formauit igitur dñs hoīez de limo terre: Et iſpirauit in faciē eiꝰ ſpiraculū uite: ⁊ factus ē hō in aīam uiuentē. ℣. In principio fecit ds̄ celū ⁊ terrā ⁊ plaſmauit in ea hominem. Et.

Lectio quarta.

Dixit quoqꝫ deus. Producat terra aīam uiuentem in genere ſuo: iumēta ⁊ reptilia: ⁊ beſtias terre ſcd̄m ſpecies ſuas. Factūqꝫ eſt ita. Et fecit deus beſtias terre iuxta ſpēs ſuas: ⁊ iumenta et ōe reptile terre in genere ſuo. Et uidit deus ꝙ eſſet bonū ⁊ ait. Faciamus hoīem ad imaginē ⁊ ſimilitudinē noſtrā: ⁊ p̄ſit piſcibus maris: ⁊ uolatilibꝰ celi: ⁊ beſtijs uniuerſeqꝫ terre: ōiqꝫ reptili qd̄ mouetur in terra. Et creauit deus hoīem ad imagīez ⁊ ſilitudinem ſuā: ad imaginē dei creauit illum: maſculum ⁊ feminaꝫ creauit eos. Bñdixitqꝫ illis deus ⁊ ait. Creſcite ⁊ mltiplicamini ⁊ replete terrā: ⁊ ſubijcite eā: ⁊ dñamini piſcibus maris: ⁊ uolatilibus celi ⁊ uniuerſis aīantibus que mouētur ſuper terram. Dixitqꝫ deus. Ecce dedi uobis omnem herbā afferentem ſemen ſuper terrā: ⁊ uniuerſa ligna que habent in ſemetipſis ſementem generis ſui: ut ſit uobis in eſcã ⁊ cũctis aĩantibus terre: õiqꝫ uolucri celi et uniuerſis que mouẽtur in terra: et in quibus eſt aĩa uiuens: ut hẽbeant ad ueſcendũ. Et factum eſt ita. Viditqꝫ deus cuncta que fecerat: et erãt ualde bõa. Et fcm ẽ ueſpe et mãe dies ſextꝰ:

℞. Tulit ergo dñs hoĩem: ⁊ poſuit eũ in paradiſo uoluptatis. Vt oꝑaretur ⁊ cuſtodiret illũ. ℣. Plãtauerat aũt dñs deus paradiſũ uoluptatis a principio: in quo poſuit hoĩem quem formauerat. Vt operaretur. **Lectio quinta.**

Igitur perfecti ſũt celi et terra ⁊ oĩs ornatus eorum. Compleuitqꝫ die ſeptimo opus ſuũ qđ fecerat: ⁊ requieuit die ſeptimo ab uniuerſo opere qđ patrarat. Et benedixit diei ſeptimo et ſanctificauit illum: quia in ipſo ceſſauerat ab õi opere ſuo qđ creauit deus ut faceret. Iſte generationes celi et terre qñ create ſũt in die quo fecit deus celum et terrã ⁊ õe uirgultũ agri: anteq̃ꝫ oriretur ĩ terra: omneq̃ꝫ herbaꝫ regionis prius q̃ꝫ germinaret. Nõ eiꝫ pluerat dñs đs ſuꝑ t̃raꝫ ⁊ hõ ñ erat q̄ oꝑaret̃ terrã: ſed fons aſcẽdebat e terra irrigans uniuerſã ſuꝑficieꝫ terre.

℞. Dixit dñs deus nõ eſt bonũ eẽ hoĩeꝫ ſolũ Faciamꝰ ei adiutoriũ ſĩle ſibi. ℣. Ade uero nõ inueniebatur adiutor ſilis ſibi dixit uero deus Faciamus. **Lectio ſexta.**

Formauit igitur dñs deus hoĩeꝫ de limo terre: et ĩſpirauit in faciẽ eius ſpiraculũ uite: et factus eſt ĩ aĩaꝫ uiuentẽ. Plãtauerat aũt dñs deus paradiſũ uoluptatis a principio: in quo poſuit hoĩeꝫ quẽ formauerat. Produxitqꝫ dñs deus de humo omne lignũ pulchrũ uiſu: ⁊ ad ueſcendũ ſuaue: lignũ etiã uite in medio paradiſi: lignũ ſcientie bõi et mali. Et fluuius egrediebatur đ loco uoluptatis ad irrigandũ paradiſum: qui inde diuiditur in quatuor capita. Nomen uni phyſon. Ipſe eſt qui circuit omnem terrã euilath ubi naſcitur aurũ: et aurum terre illiꝰ optimũ eſt: ibiqꝫ iuenitur bdellium: ⁊ lapis onichinus. Et nomẽ fluuio ſecũdo gyõ. Ipſe eſt q circuit oẽꝫ terrã ethiopie. Nomẽ ꝟo fluuij t̃tij tygris. Ipſe uadit ꝯ̃ aſſyrios. Fluuius ãt quartus ip̃e ẽ eufrates.

℞. Immiſit dñs ſoporẽ in adã: ⁊ tulit una de coſtis eius. Et edificauit coſtã quã tulerat dñs de adã in mulierẽ: ⁊ adduxit eaꝫ ad adã ut uideret qđ uocaret eã: ⁊ uocauit nomẽ eius uirago: qꝛ de uiro ſuo ſũpta ẽ. ℣. Cũqꝫ obdormiſſet tulit unã de coſtis eiꝰ: ⁊ repleuit carnẽ ꝓ ea. Et. **Secundum mattheum.**

In illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulꝭ ſuis parabolã hãc. Sĩle eſt regnuꝫ celoꝝ hõini patrifamilias: qui exijt primo mane ꝯducere oꝑarios in uineã ſuã. Et reliqua. **Omelia ſancti gregorij pape Lectio ſeptima.**

In explanatione ſua multa ad loqñdũ ſcĩi euãgelij lectio poſtulat: quã uolo ſub breuitate ſi poſſuꝫ ꝑſtringere: ne uos extẽſa ꝓceſſione et ꝓlixa expoſitione uidear onerare. Regnũ celoꝝ pr̃i familias ſĩle dr̃: q ad excolendã uineam ſuam operarios ꝯducit. Quis uero patriſfamilias ſĩlitudinem rectius tenet: q̃ꝫ cõditor noſter qui regit quos cõdidit: et electos ſuos ſic in hoc mundo poſſidet quaſi ſubiectos dñs ĩ domo: Qui habꝫ uineam uniuerſã. ſ. eccl̃iam: que ab abel iuſto uſqꝫ ad ultimũ electũ q in fine mũdi uẽturus ẽ: quot ſcĩos ꝓtulit quaſi tot palmites miſit. Hic itaqꝫ pr̃familias ad excolendã uineã ſuã: mane hora t̃tia. ſexta. nona. ⁊ undecima oꝑarios ꝯducit: qꝛ a mũdi huius initio uſqꝫ in finẽ ad erudiendam plebẽ fideliũ ꝑdicatores congregare nõ deſtitit. Mane et eĩm mũdi fuit ab adam uſqꝫ ad noe. hora uero tertia a noe uſꝫ ad abraã. Sexta quoqꝫ ab abraam uſqꝫ ad moyſen. Nona aũt a moyſe uſꝫ ad aduentũ dñi. Undecima uero ab aduentu dñi uſꝫ ad finẽ mundi: in qua ꝑdicatores ſancti apoſtoli miſſi ſunt: qui mercedẽ plenaꝫ et tarde ueniẽtes accepe

℞. Plãtauerat aũt dñs deus paradiſũ uoluptatis a principio. In quo poſuit hoĩem queꝫ formauerat. ℣. Produxitqꝫ dñs đus de humo omne lignũ pulchrũ uiſu ⁊ ad ueſcẽdũ ſuaue: lignũ ẽt uite in medio paradiſi. In quo poſuit. **Lectio octaua.**

Ad erudiendam ergo dñs plebem

suā quasi ad excolendā uineā suā nullo tēpore destitit oparios mittere: qꝛ ⁊ pri⁹ p̱ p̄res: ⁊ postmodū p̱ legis doctores et ꝓphetas: ad extremū xp̄o p̱ ap̄los dū pleb̄ sue mores excoluit: quasi p̱ oparios i uinee cultura magnop̱e laborauit. Quanuis i quolibet modulo uel mēsura q̄sq̄s cū fide recta bone actiōis extitit hui⁹ uinee oparius fuit. Opaṫ ergo mane hora tertia. sexta ⁊ nona. ātiquus ille ⁊ ebraic⁹ populus designaṫ: q̄ in electis suis ab ipso mūdi exordio dū recta fide studuit deum colere: quasi nō destitit i uinee cultura laborare. Ad uudecimā uero gētiles uocātur: q̄bus ⁊ dicitur. Quid hic statis tota die ociosi? Qui eiꝫ trāsacto tā lōgo mundi tēpore ꝓ uita sua laborare neglexerāt: quasi tota die ociosi stabāt. Pesate frēs q̄d inq̄siti. Respōdeant. Dicūt eiꝫ qꝛ nēo nos ꝯduxit. Nullus quippe ad eos patriarcha: nullus ꝓpheta uenerat. Et q̄d est dicere ad laborē nēo nos ꝯduxit: nisi uite nobis uias nemo p̄dicauit. Quid ergo nos a bono op̱e cessantes i excusatiōe nostra dicturi sumus: q̄ pene a matris utero ad fidē uenimus: qui uerba uite ab ip̄is cunabulis audiuimus: q̄ ab uberibus sancte ecclesie potuꝫ superne predicationis sūpsim⁹ cū lacte carnis.

℞. Ecce adam quasi unus ex nobis factus est sciens bonū ⁊ malū. Videte ne forte sumat de ligno uite ⁊ uiuat i eternū. ℣. Fecit quoqꝫ dn̄s deus ade tunicā peliceā: ⁊ iduit eū ⁊ dixit. Videte ne forte. Lectio nona.

Possumus uero ⁊ easdeꝫ diuersitates horaꝝ ēt ad unūquēqꝫ hoīem per etatis momenta distinguere. Mane q̄ppe intellectus nostri puericia est. Hora autem tertia adolescentia intelligi potest: quia quasi iam sol in altum proficit: dum calor corporis crescit. Sexta uero iuuentus est: quia uelut in centro sol figitur: dum in eo plenitudo roboris solidatur. Nona autem senectus intelligitur in qua uelut sol ab alto axe descendit: quia etas a calore iuuētutis deficit. Undecia uero est ea etas que decrepita uel uet̄ana dicitur. Unde ⁊ greci ualde seniores non gerōtas sed presbyteros appellant. ut plus q̄ꝫ senes esse insinuent quos prouectiores uocant. Quia ergo ad uitam bonam alius in puericia. alius in adolescentia: alius in iuuētute: alius in senectute: alius i decrepita etate perducitur: quasi diuersis horis operarij ad uineam uocātur. Mores ergo ūros frēs aspicite: et si iaꝫ dei operarij estis uidete. penset un⁹quisqꝫ quid agat: et consideret si i dei uinea laborat Qui enim in hac uita ea q̄ sua sunt querit. adhuc ad dn̄i uineam non uenit. Illi nanqꝫ deo laborant qui non sua sed lucra domini cogitant: qui zelo caritatis studio pietatis inseruiūt: animabus lucrandis inuigilant: ⁊ alios perducere secum ad uitam festinant. Nā qui sibi uiuit: qui carnis sue uoluptatib⁹ pascitur recte ociosus redarguitur: quia fructum boni operis non sectatur.

℞. Ubi est abel frat̄ tuus dixit dn̄s ad cain. nescio dn̄e: nūq̄d custos fr̄is mei sū ego. ⁊ dixit ad eū: q̄d fecisti. Ecce uox sanguis fr̄is tui abel clamat ad me de terra. ℣. Maledict⁹ eris sup̱ terrā q̄ aperuit os suū ⁊ suscepit sāguinē fratris tui de manu tua. Ecce. Nonū ℞n. cantatur usqꝫ ad pascha in dn̄icis diebus: qꝛ te deum laudamus nō dr̄. ℞. Dū deambularet dn̄s i paradisū ad aurā post meridiē clamauit ⁊ dixit. Adā ubi es. audiui dn̄e uocē tuam. Et abscōdi me. ℣. Vocē tuā audiui i paradiso ⁊ timui eo q̄ nudus eēm. Et. ℞. In sudore uultui uesceris pane tuo dixit dn̄s ad adā: cū op̱atus fueris terrā nō dabit fructus suos. Sꝫ spinas ⁊ tribulos germiabit tibi. ℣. Quia audisti uocē uxoris tue: ⁊ comedisti d̓ ligno ex quo precepam ne comederes maledicta terra i op̱e tuo. Sed. Ad laud. aꝛ. Miserere mei de⁹ ⁊ a delicto meo mūda me: qꝛ tibi soli peccaui. ps̄. Ip̄m. aꝛ. Cōfitebor tibi dn̄e qm̄ exaudisti me. psal. Cōfitemini. aꝛ. Deus deus meus ad te de luce uigilo: qꝛ factus es adiutor me⁹. psal. Ipsuꝫ. aꝛ. Bn̄dictus es i firmam̄to celi: ⁊ laudabilis in secula deus nr̄. psal. Bn̄dictus. añt. Laudate dn̄m de celis. psal. Ipsum. Psalmi supradicti non mutantur in laudibus dominice usqꝫ ad pascha. Caplꝫ. Fratres nescitis. Hymnus. Eterne rerum.

℣. Dñe refugiū factus es nobis. ℟. A generatione ⁊ ꝓgenie. Ad bñdic. añt. Simile est regnū celoꝝ hoīni prīfamilias: q exijt primo mane cōducere oꝑarios in uineā suā dicit dñs. Oīo. Preces populi. Ad primā añt. Cōuentione āt facta cū operarijs ex denario diurno misit eos in uineā suā. psal. Deus deus meus respice. Cū ceteris psal. dñicalib⁹ excepto q̄ loco Cōfitemini dꝛ ps: regnauit deco. In dñicis dieb⁹ usqꝫ ad pascha. Ad tertiā añt. Ite ⁊ uos in uineaꝫ meā: ⁊ qḋ iustū fuerit dabo uobis. Capitulū Fratres nescitis. Rn̄soria breuia ⁊ ℣si. dñr de psalmista usqꝫ ad dñicam quadragesime. Ad sextā añt. Quid hic statis tota die ociosi: rñderunt ⁊ dixerūt: qꝛ nēo nos ꝯduxit. Cap. Omnis eīꝫ q in agone ꝯtēdit ab hoīb⁹ se abstiet: ⁊ illi qdē ut corruptibilē coronā accipiāt: nos aūt incorruptā. Ad nonā añt. Uoca oꝑarios ⁊ redde illis mercedē suā dicit dñs. Capitulum. Bibebāt aūt de spūali ꝯsequēti eos petra: petra aūt erat xp̄s. Ad uesperas añt. Dixit dñs. Cū rel. caplm. Frēs nescitis. Ad mat. añt. Dixit prīfamilias operarijs suis: quid hic statis tota die ociosi. At illi rñdenies dixerūt: qꝛ nemo nos ꝯduxit. Ite ī uineā meā ⁊ qḋ iustū fuerit dabo uobis. Añe subscripte dicūtur ad mat. per hebdomadam añt. Hi nouissimi una hora fecere ⁊ pares illos nobis fecisti q portauim⁹ pōdus diei ⁊ estus. ℟. Dixit aūt prīfamilias amice nō facio tibi īiuriā: nōne ex denario ꝯuenisti mecū: tolle qḋ tuū est ⁊ uade. ℣. Amice nō facio tibi īiuriā: nōne ex denario ꝯuenisti mecū: tolle qḋ tuū est ⁊ uade. ℟. Tolle qḋ tuū est ⁊ uade: qa ego bonus sū dicit dñs. ℣. Nō licet mihi qḋ uolo facere: an oculus tuus nequā ē: quia ego bonus sum dicit dñs. añt. Sic erunt nouissimi primi: ⁊ primi nouissimi. multi eīm sūt uocati: pauci uero electi. Infra hebdomadam:

Lectio prima.

Tulit ergo dñs deus hoīeꝫ ⁊ posuit eū in paradiso uoluptatis: ut operaretur ⁊ custodiret illū. Precepitqꝫ ei dicens. Ex omni ligno paradisi comede: ꝺ ligno aūt sciētie bōi ⁊ mali ne comedas. In quacunqꝫ eīm die comederis ex eo: morte morieris. Dixit quoqꝫ dñs deus. Nō est bonū eē hoiem solū: faciamus ei adiutoriū simile sibi. Formatis igit̄ dñs deus de humo cunctis aiantibus terre ⁊ uniuersis uolatilib⁹ celi: adduxit ea ad adam ut uideret quid uocaret ea. Oē eīm qḋ uocauit adā aīe uiuētis ipm̄ ēnomen eius. Appellauitqꝫ adā nōinib⁹ suis cūcta aiantia: ⁊ uniuersa uolatilia celi ⁊ oēs bestias terre. Lectio secunda.

Ade uero n̄ īueniebat̄ adiutor similis eius. Immisit ergo dñs deus soporē in adā. Cūqꝫ obdormisset tulit unā de costis eius: ⁊ repleuit carneꝫ ꝓ ea. Et edificauit dñs deus costaꝫ q̄ꝫ tulerat de adam in mulierē: ⁊ adduxit eaꝫ ad adā. Dixitqꝫ adā. Hoc nūc os ex ossib⁹ meis ⁊ caro de carne mea. Hec uocabit̄ uirago. qm̄ de uiro sumpta est. Quā ob rē relinquet hō prēꝫ suū ⁊ mrēꝫ suā ⁊ adherebit uxori sue: ⁊ erunt duo in carne una. Erat aūt uterqꝫ nudus adā. s. ⁊ uxor ei⁹ ⁊ nō erubescebāt. Lectio tertia.

Sed et serpēs erat callidior cunctis animantibus terre que fecerat dñs deus. Qui dixit ad mulierē. Cur p̄cepit nobis deus ut nō comederitis de omni ligno paradisi? Cui rñdit mulier ꝺ fructu lignoꝝ q̄ sūt in paradiso uescimur: ꝺ fructu uero ligni quod est ī medio paradisi precepit nobis deus ne comederemus illud ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierēꝫ. Nequaq̄ꝫ morte moriemini. Scit eīꝫ ds̄ qḋ ī quocūqꝫ die comederitis ex eo apient̄ oculi ur̄i: ⁊ eritis sicut dij sciētes bonū ⁊ malū. Lectio. i.

Uidit ergo mulier qḋ bonū esset lignum ad uescendum: ⁊ pulchrum oclis: aspectuqꝫ ꝺlectabile: ⁊ tulit ꝺ fructu illius ⁊ comedit: deditqꝫ uiro suo. Qui comedit: ⁊ apti sūt oculi amboꝝ. Cunqꝫ cognouissent se eē nudos ꝯsuerūt folia ficus: ⁊ fecerūt sibi pizomata. Et cū audissent uocē dñi dei deambulātis ī paradiso ad aurā post meridiē: abscōdit se adā ⁊ uxor eius a facie dñi dei ī medio ligni paradisi. Uocauitqꝫ dñs deus ⁊ dixit ei Ubi es? Qui ait. Uocē tuā dñe audiui ī paradiſo ⁊ timui: eo ꝙ nudus eſſeꝫ: ⁊ abſcondi me. Cui dixit dñs. Quis eiꝫ indicauit tibi ꝙ nudus eſſes: niſi ꝙ ligno de quo preceperam tibi ne comederes comediſti. Lectio ſecunda.

DIxitqꝫ adam. Mulier quā dediſti mihi ſociaꝫ dedit mihi de ligno et comedi. Et dixit dñs deus ad muliereꝫ. Quare hoc feciſti? Que reſpondit. Serpens decepit me ⁊ comedi. Et ait dñs deus ad ſerpentē. Quia feciſti hoc maledictus eris int̃ omnia animantia ⁊ beſtias terre. Supra pectus tuū gradieris: ⁊ terram comedes cunctis diebus uite tue. Inimicitias ponam inter te ⁊ muliereꝫ: ⁊ ſemen tuum ⁊ ſemen illius. Ipſa conteret caput tuū: ⁊ tu inſidiaberis calcaneo eius. Mulieri quoqꝫ dixit deus. Multiplicabo erūnas tuas ⁊ conceptus tuos. In dolore paries filios tuos ⁊ ſub uiri poteſtate eris: ⁊ ipſe dñabitur tui.

Lectio tertia.

ADe uero dixit. Quia audiſti uoceꝫ uxoris tue ⁊ comediſti de ligno ex quo preceperam tibi ne comederes: maledicta terra in opere tuo. In laboribus comedes ex ea cunctis diebus uite tue. Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi: ⁊ comedas herbas terre. In ſudore uultus tui ueſceris pane tuo donec reuertaris ĩ terrā de qua ſumptus es: quia puluiſ es ⁊ in puluerē reuerteris. Et uocauit adaꝫ nomen uxoris ſue eua: eo qđ mater eſſet cunctorum uiuentium. Lectio prima.

FEcit quoqꝫ dominus deus ade et uxori eius tunicas peliceas: ⁊ ĩduit eos ⁊ ait. Ecce adaꝫ factus eſt quaſi un⁹ ex nobis ſciens bonum ⁊ malum. Nūc ergo ne forte mittat manum ſuam ⁊ ſumat etiam de ligno uite ⁊ comedat et uiuat in eternum: emiſit eum dominus deus de paradiſo uoluptatis ut operaretur terram de qua ſumptus eſt. Eiecitqꝫ adam ⁊ collocauit ante paradiſum uoluptatis cherubin: ⁊ flameum gladium atqꝫ uerſatilem ad cuſtodiendam uiam ligni uite.

Lectio ſecunda.

ADam uero cognouit euam uxorē ſuaꝫ: que concepit ⁊ peperit chain dicens. Poſſedi hominem per deū: rurſūqꝫ peperit fratrem eius abel. Fuit aūt abel paſtor ouium: ⁊ chain agricola. Factum eſt autem poſt multos dies ut offerret chain de fructibus terre munera domino. Abel quoqꝫ obtulit de primo genitis gregis ſui: ⁊ adipibus eorum. Et reſpexit dominus ad abel ⁊ ad munera eius: ad chain uero ⁊ ad munera eius ñ reſpexit. Iratuſqꝫ eſt chain uehementer: ⁊ concidit uultus eius. Dixitqꝫ domin⁹ ad eum. Quare iratus es: ⁊ cur concidit facies tua? Nōne ſi bene egeris ĩcipies? Sin autem male: ſtatim in foribus peccatum aderit. Sed ſub te erit appetitus eius: ⁊ tu dominaberis illius.

Lectio tertia.

DIxitqꝫ chain ad abel fratrem ſuū. Egrediamur foras. Cunqꝫ eſſent ĩ agro conſurrexit chain aduerſus fratrē ſuum abel ⁊ interfecit eum. Et ait dominus ad chain. Vbi eſt abel frater tuus? Qui reſpondit neſcio. Nunquid cuſtos ego fratris mei ſuꝫ? Dixitqꝫ ad eū. Quid feciſti? Vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ergo maledictus eris ſuper terram: que aperuit os ſuum ⁊ ſuſcepit ſanguinem fratris tui de māu tua. Cum operatus fueris eam nō dabit tibi fructus ſuos: ſed uagus ⁊ profugus eris ſuper terram omnibus diebus uite tue. Lectio prima.

DIxitqꝫ chain ad dominū. Maior eſt enim iniquitas mea q̃ꝫ ut ueniā merear. Ecce eijcis me hodie a facie terre: ⁊ a facie tua abſcondar: ⁊ ero uagus ⁊ profugus in terra. Omnis igitur qui inuenerit me occidet me. Dixitqꝫ ei dominus. Nequaq̃ꝫ fiet ita: ſꝫ omnis qui occiderit chain ſeptuplum punietur. Poſuitqꝫ dominus in chain ſignum ut nō euꝫ interficeret omnis qui inueniſſet eum. Egreſſuſqꝫ chain a facie domini: habitauit in terra profugus ad orientalem plagam eden.

Lectio ſecunda.

COgnouit aūt cain uxorē suā que ꝯcepit ⁊ peꝑit enoch: ⁊ edificauit ciuitatē: uocauitqꝫ nomē eiꝰ ex noīe filij sui enoch. Porro enoch genuit irad: ⁊ irad genuit mamael: mamael genuit mathusael: ⁊ mathusael genuit lamech: Qui accepit uxores duas nomē uni ada: ⁊ nom̄ alteri sella. Genuitqꝫ ada iabal q̄ fuit pat̄ bitantiū in tentorijs atqꝫ pastoꝝ: ⁊ nom̄ frat̄ eiꝰ iubal. Ipse fuit pat̄ canētiū cythara et organo. Sella quoqꝫ genuit cubalthain: q̄ fuit maleator ⁊ faber in cuncta oꝑa eris ⁊ ferri. Soror uero cubalthain noema. Lectio tertia.

DIxitqꝫ lamech uxoribus suis ade ⁊ selle. Audite uocē meā uxores lamech: ascultate sermonē meū: qm̄ occidi uirum in uulnus meū: ⁊ adolescentuluz in liuorē meuz. Septulū ultio dabitur d̄ chain. De lamech uero septuagies septies. Cognouit quoqꝫ adhuc adan uxorē suā: ⁊ peꝑit filiū: uocauitqꝫ nomē eiꝰ seth dicens. Posuit mihi deus semē aliud ꝓ abel quē occidit chain. Sꝫ ⁊ seth natus est filius quē uocauit enos. Iste cepit inuocare nomē dn̄i. Lectio prima.

HIc est liber generatiōis adā in die qua creauit deus hoīem ad imaginem dei fecit illū. Masculū ⁊ feminā creauit eos: et bn̄dixit illis: ⁊ uocauit nomē eoruz adam in die qua creati sunt. Uixit autem adam centum triginta annis: ⁊ genuit filiū ad similitudinē ⁊ imaginez suā: uocauitqꝫ nomen eius seth. Et facti sunt dies adam postq̄ꝫ genuit seth octingenti anni: genuitqꝫ filios ⁊ filias. Et factū est omne tempus ꝙ uixit adaz anni nongēti triginta: ⁊ mortuus est. Lectio secūda.

UIxit seth centum quinqꝫ annis et genuit enos. Uixitqꝫ seth priusq̄ꝫ genuit enos octingentis septem annis: genuitqꝫ filios ⁊ filias. Et facti sūt om̄es dies seth: nongentorum duodecim ānorum ⁊ mortuus est. Uixit uero enos nonaginta annis: ⁊ genuit cainan. Post cuius ortum uixit octingentis quindecim annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Factiqꝫ sūt omnes dies enos nongentorum quinqꝫ annorum ⁊ mortuus est. Uixit quoqꝫ cainan septuaginta annis: ⁊ genuit malalehel. Lectio tertia..

ET uixit cainan postq̄ꝫ genuit malalehel octingentis quadraginta annis: genuitqꝫ filios ⁊ filias. Et facti sunt omnes dies cainan nongenti decem anni ⁊ mortuus est. Uixit autem malalehl̄ sexagintaquinqꝫ annis: et genuit iareth. Et uixit malalehel postq̄ꝫ genuit iareth octingentis triginta ānis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt omnes dies malalehel octingenti nonaginta quinqꝫ anni ⁊ mortuus est. Uixitqꝫ iareth centum sexagita duobꝰ ānis: ⁊ gēuit enoch. Lec. iiij.

ET uixit iareth pꝰ quā genuit enoch octingentis annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt omnes dies iareth nōgenti sexaginta duo anni ⁊ mortuus est. Porro enoch uixit septuaginta quinqꝫ annis: et genuit mathusalem. Et ambulauit enoch cum deo. Uixit autem enoch postquā genuit mathusalez trecentis annis et gēuit filios ⁊ filias. Lectio quinta.

ET facti sunt omnes dies enoch trecenti sexaginta quinqꝫ anni: ⁊ ambulauit cum deo: ⁊ non apparuit qꝛ tulit eum deus. Uixit quoqꝫ mathusalē cētū octoginta septē annis ⁊ genuit lamech. Et uixit mathusalē pꝰ quā gēuit lamech septingētis octogita duobꝰ ānis ⁊ gēuit filios ⁊ filias. Et facti sͭ oēs dies mathusalē nōgēti sexagita nouē āni ⁊ mortuus est. Lectio sexta

UIxit aūt lamech cētū octogita duobꝰ ānis: ⁊ genuit filiū. uocauit filiū: uocauitqꝫ nomē eiꝰ noe dicēs. Iste ꝯsolabit̄ nos ab opibꝰ ⁊ laboribꝰ manuū nr̄arū ī terra: cui maledixit dn̄s. Uixitqꝫ lamech pꝰ quā genuit noe q̄ngētis nonaginta q̄nqꝫ ānis ⁊ genuit filios ⁊ filias Et facti sͭ oēs dies lamech septigēti septuaginta septē āni. ⁊ mortuus ē. Sabbato sexagesime ad uesperas. Capitulum.

FRetres libēt suffertis īsipiētes cū sitis ipi sapiētes: sustietis eiꝫ si qs uos ī seruitutē redigit: si qs d̄uorat: si qs accipit: si qs extollit: si qs ī faciē uos cedit.

Ad matutinum antiphona.

Dixit dñs ad noe: finis uniuerſe carnis uenit coram me: fac tibi arcam de lignis leuigatis ut ſaluetur uniuerſum ſemen in ea. Oratio.

Deus q ɔſpicis: q꞉ ex nulla nr̃a actione ɔfidim⁹ ɔcede ꝓpitius: ut ɔtra aduerſa oĩa doctoris gentiũ ꝓtectõe muniamur. ꝑ xp̃m dñm nr̃m. Dñica in ſexageſima ad mat. inuitat. Preoccupemus faciẽ dñi: et in pſalmis iubilemus ei. pſal. Uenit. Lectio prima.

Noe uero cũ qngentoꝝ eẽt annoꝝ genuit ſem cham ⁊ iaphet. Cumqꝫ cepiſſent hoĩes multiplicari ſuꝑ terrã et filias ꝓcreaſſẽt: uidẽtes filij dei filias hominũ ꝙ eẽnt pulchre: acceꝑunt ſibi uxores ex oĩbus quas elegerãt. Dixitqꝫ ds̃. Nõ ꝑmanebit ſpũs meus in hoĩe ĩ etnũ q꞉ caro eſt. Erãtqꝫ dies illius centũuiginti annoꝝ. Gigãtes aũt erãt ſuꝑ terrã ĩ diebus illis. Poſtqꝫ eĩm ĩgreſſi ſũt filij dei ad filias hoĩs: illeqꝫ genuerũt: iſti ſũt potẽtes a ſeculo uiri famoſi. Uidẽs ãt deus ꝙ multa malicia hoĩuꝫ eẽt in terra: ⁊ cũcta cogitatio cordis ĩtenta eſſet ad malũ omni tẽpore: penituit euꝫ ꝙ hoĩem feciſſet in terra. Et precauẽs in futuꝝ ⁊ tactus dolore cordis ĩtrinſecus: delebo inqt hominem quẽ creaui a facie terre: ab hoĩne uſqꝫ ad animantia: a reptili uſqꝫ ad uolucres celi: penitet enim me feciſſe eos.

℟. Dixit dñs ad noe: finis uniuerſe carnis uenit corã me: repleta eſt iniqtate eoꝝ. Et ego diſperdã eos cũ terra. ℣. Fac tibi arcã de lignis leuigatis: manſiũculas in ea facies. Et ego.

Lectio ſecunda.

Noe uero ĩuenit gr̃aꝫ corã dño. He ſũt generatões noe. Noe uir iuſtus atqꝫ ꝑfect⁹ fuit in generatõib⁹ ſuis. Cum deo ãbulauit ⁊ gẽuit tres filios ſem. chã ⁊ iaphet. Corrupta eſt aũt t̃ra corã deo: ⁊ repleta ẽ iniqtate. Cũqꝫ uidiſſet ds̃ t̃rã eẽ corruptã: oĩs qppe caro corrũpat uiaꝫ ſuã ſuꝑ terrã: dixit ad noe. Finis uniuerſe carnis uenit corã me. Repleta ẽ terra iniqtate a facie eoꝝ: ⁊ ego diſꝑdã eos cũ terra. Fac tibi arcaꝫ de lignis leuigatis: manſiũculas in arca facies: ⁊ bitumĩe linies ĩtriſecus ⁊ extriſecus: ⁊ ſic facies eã. Trecentoꝝ cubitoꝝ erit lõgitudo arce: quinquaginta cubitorum latitudo: ⁊ triginta cubitorum altitudo illius.

℟. Noe uir iuſtus atqꝫ ꝑfectus cũ deo ãbulauit: Et fecit oĩa quecũqꝫ p̃cepit ei deus. ℣. Fecit ſibi arcã ut ſaluaretur uniuerſũ ſemẽ. Et fec̃ omnia. Lectio tertia..

Feneſtrã in arca facies: ⁊ in cubito ɔſumabis ſũmitatẽ eius. Hoſtium aũt arce pones ex latere deorſum. Cenacula ⁊ triſtega facies in ea. Ecce ego adducã diluuij aquas ſuꝑ terrã: ⁊ interficiã oẽm carnẽ in qua ſpũs uite ẽ ſubt̃ celuꝫ: ⁊ uniuerſa que in terra ſũt ɔſumẽt. Ponãqꝫ fedus meũ tecũ: ⁊ ĩgredieris ĩ arca tu ⁊ filij tui: uxor tua ⁊ uxores filioꝝ tuorum tecũ. Et ex cũctis aĩantib⁹ uniuerſe carnis bina ĩduces ĩ arcã: ut uiuãt tecuꝫ: maſculini ſexus ⁊ feminini. De uolucribus iuxta genus ſuũ: ⁊ de iumẽtis in genere ſuo: ⁊ ex oĩ reptili terre ſcd̃m genus ſuũ: bina de oĩb⁹ ĩgrediẽt tecũ: ut poſſint uiuere. Tolles igitur tecum ex omnib⁹ eſcis que mandi poſſunt: ⁊ cũ portabis apud te: ⁊ erunt tã tibi quã illis in eſcaꝫ.

℟. Quadragita dies ⁊ noctes apti ſũt celi: et ex oĩ carne hñte ſpũm uite ingreſſi ſũt in arcã. Et clauſit aſſoris hoſtiũ dñs. ℣. In articulo diei illius ĩgreſſus ẽ noe in arcã: ⁊ filij eius: uxor illius: ⁊ uxores filioꝝ eius. Et clauſit.

Lectio quarta.

Fecit ergo noe oĩa que preceperat illi deus. Dixitqꝫ dñs ad eum. Ingredere tu ⁊ omnis domus tua ĩ arcaꝫ. Te eĩm uidi iuſtum coram me in generatione hac. Ex omnibus aĩantibus mundis tolles ſeptena ⁊ ſeptena maſculum ⁊ feminam. De aĩantibus uero non mundis duo ⁊ duo maſculum ⁊ feminã. Sꝫ ⁊ de uolatilibus celi ſeptena et ſeptena maſculum et feminam: ut ſaluaret ſemen ſuper faciem uniuerſe terre. Adhuc eĩm ⁊ poſt ſeptem dies ego pluam ſuper t̃rã. xl. diebus et. xl. noctibus. et delebo omnem ſubſtantiam quã feci de ſuperficie terre. Fecit ergo noe omnia quecunqꝫ mandauerat ei deus. Eratqꝫ ſexcentorũ annoruꝫ qñ diluuii aque inundauerunt ſup terraꝫ. Et ingreſſus eſt noe et filij eiꝰ: uxor eius et uxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluuij.

℟. Edificauit noe altare dño offerẽs ſup illud holocauſtũ: odoratuſqꝫ ē dñs odoreꝫ ſuauitatis: ⁊ bñdixit eis dicẽs. Creſcite ⁊ ml̃tiplicamini ⁊ replete terrã. ℣. Ecce ego ſtatuã pactũ meũ uobiſcũ ⁊ cũ ſemĩe ur̃o poſt uos. Creſcite.

Lectio quinta.

De aiantibus quoqꝫ mũdis et imũdis: et de uolucribus: et ex omĩ qđ mouetur ſup terrã: duo et duo ĩgreſſa ſt̃ ad noe in arcam maſculus et femina: ſic̃ precepat dñs noe. Cũqꝫ trãſiſſent .vij. dies aque diluuij inundauerũt ſup terraꝫ. Anno ſexcenteſimo uite noe mẽſe ſecundo: ſeptimodecimo die menſis rupti ſunt omnes fontes abyſſi magne: et cataracte celi aperte ſũt: et facta eſt pluuia ſup terrã .xl. diebus ⁊ .xl. noctibꝰ. In articulo diei illius ingreſſus eſt noe: et ſem: et cham: ⁊ iapheth: filij eius: uxor illius: et tres uxores filiorũ eius cũ eis in arcã. Ipſi et omne aĩal ſcđm genus ſuum uniuerſaqꝫ iumẽta in genere ſuo: et om̃e qđ mouetur ſuper terrã in genere ſuo: cũctũqꝫ uolatile ſecundũ genus ſuũ. Uniuerſe aues: et omnes uolucres ingreſſe ſunt ad noe in arcam: bina et bina ex omĩ carne ĩ qua erat ſpiritus uite. Et que ĩgreſſe ſt̃ maſclus et femĩa ex õi carne ĩtroierũt: ſic̃ p̄cepat ei ds̃ et ĩcluſit eũ de foris dñs.

℟. Ponã arcũ meũ in nubibꝰ celi dixit dñs ad noe. Et recordabor federis mei ꝙ pepigi tecum. ℣. Cũqꝫ obduxero nubibꝰ celũ: apparebit arcus meus ĩ nubibꝰ. Et.

Lectio ſexta.

Factũqꝫ eſt diluuiũ .xl. diebꝰ ſup t̃rã et .xl. noctibꝰ: et multiplicate ſt̃ aq̃: et leuauerũt arcam in ſublime a t̃ra. Uehemẽter eiꝫ inundauerũt: et oĩa repleuerũt in ſupficie terre. Porro arca ferebat̃ ſup aquas et aque preualuere nimis ſup terrã. Optiqꝫ ſũt oẽs mõtes excelſi ſub uniuerſo celo. Quidecim cubitis altior fuit aqua ſuper mõtes quos operuerat. Cõſũptaqꝫ eſt omnis caro que mouebatur ſuper terram: uolucruꝫ: aĩantium: beſtiarum. omniũqꝫ reptiliũ que reptãt ſuper terraꝫ. Uniuerſi homines: et cuncta in quibus eſt ſpiraculũ uite in terra mortua ſunt. Et deleuit omnẽ ſubſtantiã que erat ſuper terraꝫ: ab hoĩe uſqꝫ ad pecus tã reptile q̃ꝫ uolucres celi: et deleta ſũt ď t̃ra. Remãſit ãt ſolꝰ noe: et q cũ eo erãt ĩ arca. Optinuerũtqꝫ aque t̃ras .c.l. diebꝰ.

℟. Permetip̃m iuraui dicit dñs: ut nõ adijciam ultra aquas diluuij ſup terrã: pacti mei recordabor. Ut nõ p̄dã aq̃s diluuij oẽm carnẽ. ℣. Arcũ meũ ponã in nubibꝰ: ⁊ erit ſignũ federis int̃ me ⁊ inter terrã. Ut nõ perdam.

Secundum lucam.

In illo tempore. Dixit ieſus turbis ſimilitudinem hanc. Exijt qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum. Et dum ſeminat aliud cecidit ſecus uiam et conculcatum eſt: et uolucres celi comedere illud. Et reliqua.

Omelia ſancti gregorij pape. Lectio ſeptima.

Lectio ſancti euangelij quã mõ fratres cariſſimi audiſtis expoſitione non indiget ſed ãmonitione. Quã enim per ſemetipſam ueritas expoſuit: hanc diſcutere humana fragilitas non preſumit. Sed eſt ꝙ ſollicite in hac ipſa expoſitione dominica penſare debemꝰ. Quia ſi nos uobis ſemen uerbum: agrum mũdum. uolucres demonia: ſpinas diuitias ſignificare diceremus. ad credenduꝫ nobis: mens forſitan ueſtra dubitaret. Unde et iſdem dominus per ſemetipſuꝫ dignatus eſt expõere ꝙ dicebat: ut ſciatis rerum ſignificationes querere: in his etiam que per ſemetipſum uoluit explanare. Exponendo ergo qđ dixit: figurate ſe loqui innotuit: quatenus certos nos redderet cum uobis noſtra fragilitas uerborum illius figuras aperiret. Quis enim mihi unq̃ꝫ crederet ſi ſpinas diuitias int̃pretari uoluiſſem: maxime cum ille pungant iſte delectent? Et tamen ſpine ſunt: quia cogitationum ſuarum punctõe mẽtes lacerant. Et cum uſqꝫ ad peccatum p̄trahunt: quaſi inflicto uulnere cruentãt. Quas bene in loco alio euangeliſta atteſtante nequãqꝫ dominus diuitias ſed fallaces diuitias appellat. Fallaces eiꝫ ſt̃ que nobiſcuȝ diu permanere nõ poſſũt. Fallaces ſũt que mẽtis noſtre inopiã nõ expellunt. Sole autem diuitie uere ſunt: que nos diuites uirtutibus faciunt.

℟. Bñdixit deus noe ꝛ filiis eius: ꝛ dixit ad eos. Creſcite ꝛ multiplicamini ꝛ replete terraȝ. ℣. Ecce ego ſtatuã pactũ meũ uobiſcũ: ꝛ cum ſemine ur̃o poſt uos. Creſcite. **Lectio. viij.**

SI ergo frẽs cariſſimi uere diuites eẽ cupitis: ueras diuitias amate. Si culmen ueri honoris q̃ritis: ad celeſte regnũ tẽdite. Si gloriã dignitatũ diligitis ĩ illa ſuꝑna ãgeloꝝ curia aſcribi feſtinate. Verba dĩ q̃ aure ꝑcipitis: mẽte retinete. Cib⁹ eĩm mẽtis ẽ ſermo dei. Et quaſi acceptus cib⁹ ſtõmacho lãguẽte reijcit: qñ auditus ſermo ĩ uẽtre mẽorie nõ tenetur. Sȝ qſqs alimẽta ñ retinet: hui⁹ ꝓfecto uita deſpat̃. Eterne ergo mortis ꝑiculũ formidate: ſi cibũ qdẽ ſãcte exhortatiõis nõ accipitis: ſi uerba uite: id ẽ alimenta iuſticie ĩ mẽoria nõ tenetis. Ecce trãſit õe qđ agitis: ꝛ ad extremũ iudiciũ ſine ulla momenti int̃poſitõe quotidie uolẽtes nolenteſqȝ ꝓperatis. Cur ergo amat̃ qđ relinquitur? Cur illud negligitur ad qđ peruẽit̃? Memẽto ꝙ dĩ. Si qs habet aures audiendi audiat. Oẽs eiȝ q illic aderãt aures corporis hẽbãt. Sȝ qd cũctis aures habẽtib⁹: ſi qs habet aures audiẽdi audiat: dic̃. aures ꝓcul dubio cordis reqrit. Curate ergo ut acceptus ſermo ĩ cordis aure remaneat. Curate ne ſemen iuxta uiã cadat: ne malignus ſpũs ueniat: ꝛ a mẽoria uerbũ tollat. Curate ne petroſa terra ſemen excipiat: ꝛ fructum boni operis ſine perſeuerantie radicibus mittat.

℟. Ecce ego ſtatuã pactũ meũ uobiſcũ: ꝛ cũ ſemine ur̃o poſt uos. Neqȝ erit deiceps diluuiũ diſſipãs terrã. ℣. Arcũ meũ ponã in nubib⁹: ꝛ erit ſignũ federis int̃ me ꝛ inter terraȝ. Neqȝ erit. **Lectio nona.**

MUltis eiȝ libet ꝙ audiũt: boni operis ĩitia ꝓponũt: ſȝ mox ut fatigari aduerſitatibus ceperint inchoata derelinquũt. Petroſa ergo terra humorẽ non habuit: quia hoc ꝙ germinauerat ad fructum perſeuerantie non perduxit. Multi nãqȝ cum uerbum contra auariciã audiunt: eandem auariciã deteſtantur: rerũ omniũ contẽptũ laudãt. Sed mox ut uiderit animus qd concupiſcat: obliuiſcit̃ qđ laudabat. Multi nãqȝ cum uerbum contra luxuriam audiunt. pollutõe carnis non ſolum perpetrare non appetũt: ſed etiam perpetratas erubeſcunt. Sed mox ut carnis ſpecies eorum oculis apparet: ſic mens ad deſideriuȝ rapitur: ac ſi adhuc ab ea nihil ſit contra hec eadeȝ deſideria deliberatum. Et dãnanda agit que quicquid egiſſe ſe meminit iam ꝛ ipſe damnauit. Sepe etiam contra culpas cõpungimur: ꝛ tamen poſt fletuȝ ad eaſdem culpas redimus. Sic balaam iſraelitici populi tabernacula contemplatus fleuit: eiſqȝ ſe ſimilem fieri in mortem depoſcit dicens. Moriat̃ anima mea morte iuſtorum: ꝛ fiant nouiſſima mea horũ ſimilia. Sed mox ut hora cõpunctionis tranſiit in auaricie nequiciaȝ exarſit. Nã propter promiſſa munera in eius populi mortem conſilium dedit: cuius morti ſe fieri ſimilẽ optauit. Et oblitus eſt ꝙ plãx erat cũ extĩguere uoluit qđ ꝑ auariciã ardebat.

℟. Cũ turba plurima ꝯueniret ad ieſũ: ꝛ de ciuitatib⁹ ꝓperarẽt ad eũ dixit ꝑ ſilitudinẽ. Exiit q ſemiat ſemiare ſemẽ ſuũ. ℣. Et dũ ſeminat aliud cecidit in terrã bonã ꝛ ortũ fecit frumẽtũ centuplũ. Exijt q ſemiat. **Dictũ ℟n. nõ cantatur ĩfra hebdomadã: qꝛ eſt de euãgelio dominice.** ℟. In articulo diei illius ĩgreſſus eſt noe in arcã ꝛ filij eius: Uxor illius: ꝛ uxores filioꝝ eius. ℣. Delecta ſũt uniuerſa de t̃ra: remãſit aũt ſolus noe ꝛ q cum eo erãt in arca. Uxor illius. ℟. Recordatus dñs noe adduxit ſpũm ſuꝑ terrã: ꝛ iminute ſũt aque. Et ꝓhibite ſũt pluuie de celis. ℣. Reuerſeqȝ ſũt aque de terra: eũtes ꝛ redeũtes ꝛ ceperũt minui poſt centũ. xl. dies. Et ꝓhibite. **Ad laudes añ.** Scđm mãgnã miſericordiã tuaȝ miſerere mei deus. **pſal.** Miſerere. **Cũ rel. ſicut in precedẽti dñica ℣.** Si mihi dñs ſaluator fuerit: nõ timebo qd faciat mihi hõ. ℣. In uelamento clamaui ualde diluculo: deus deus meus ad te de luce uigilo.

añt. Hymnũ dicamus dño deo noſtro. añt. In tympano ⁊ choꝛo: in choꝛdis ⁊ orgão laudate deum. Caplm. Fratres libenter. ℣. Domine refugium factus es nobis. ℟. A generatione ⁊ progenie. Ad bñ. añt. Cum turba plurima conuenirent ad ieſum: ⁊ de ciuitatibus properarent ad eum dixit per ſimilitudinem: exijt qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum. Oratio Deus qui conſpicis. Ad primam antiphona. Semẽ cecidit ĩ terrã bonam: et attulit fructum in patiẽtia. Ad tertiã aͣ. Qui uerbũ dei retinẽt corde ꝑfecto ⁊ optio: fructum afferẽt in patiẽtia. Cap̃. Frẽs libẽter. Ad ſextã añt Semẽ cecidit ĩ terrã bonã: ⁊ attulit fructũ: aliud centeſimũ: ⁊ aliud ſexageſimũ. Cap.

TEr uirgis ceſus ſũ: ſemꝉ lapidatus ſũ: ter naufragiũ feci: nocte ac die ĩ ꝓfundũ maris fui. Ad nonã aͣ. Si uere frẽs diuites eẽ cupitis: ueras diuitias amate. Cap.

LIbenꝉ igiꝉ gloꝛiaboꝛ ĩ ĩfirmitatibus meis: ut inhitet ĩ me ꝟtus xp̄i. Ad ueſpas aͣ. Dixit dñs. Cũ reliqs. Cap̃. Frẽs libenꝉ. Ad mat. aͣ. Uob̃ datuꝫ eſt noſſe myſteriũ regnũ dei: ceťis aũt ĩ parabolis dixit ieſus diſcipulis ſuis. Infra hebdomadã ad mat. añt. Si culmẽ ueri honoris q̃ritis: ad illã celeſtẽ patriã q̃ꝫtotius ꝓperate. añt. Semẽ ẽ uerbũ dei: ſatoꝛ autem xp̄s: oĩs qui ĩuenit eũ manebit in eternũ. añt. Qđ aũt cecidit in terrã bonã: hi ſũt q in coꝛde bono et optimo fructũ afferẽt in patiẽtia. Infra hebdomadam.

Lectio prima.

REcoꝛdatus eſt autem dñs noe cunctoꝛũqꝫ aĩantiũ ⁊ omniũ iumentorũ q erãt cũ eo in arca: ⁊ adduxit ſpũꝫ ſuper terrã: ⁊ ĩminute ſunt aque: ⁊ clauſi ſũt fontes abyſſi: ⁊ cataracte celi: ⁊ ꝓhibite ſũt pluuie đ celo. Reuerſeqꝫ ſũt aque de terra eũtes ⁊ redeũtes: ⁊ ceperũt minui poſt. c. l. dies. Reqeuitqꝫ arca mẽſe ſeptimo: uiceſima ſeptĩa die mẽſis: ſup mõtes armenie. At uero aque ibant ⁊ decreſcebãt uſqꝫ ad decimã menſeꝫ. Decio eim menſe pꝛima die mẽſis apparuerũt cacumia mõtium.

Lectio ſecũda.

CUm trãſiſſent. xl. dies aperiẽs noe feneſtrã arce quam fecerat dimiſit coruũ. Qui egrediebatur ⁊ non reuertebatur: donec ſiccarẽt aque ſuper terraꝫ. Emiſit quoqꝫ colũbã poſt eũ: ut uideret ſi iã ceſſaſſent aque ſup faciẽ terre. Que cũ nõ ĩueniſſet ubi regeſceret pes eius reuerſa eſt ad eũ in arcã. Aque erãt ſuper uniuerſam terrã. Extenditqꝫ manũ ſuaꝫ ⁊ appꝛehenſaꝫ ĩtulit in arcã. Expectatis aũt ultra ſeptẽ diebus alijs: rurſũ dimiſit colũbam ex arca. At illa uenit ad eũ ad ueſpam poꝛtãs ramũ oliue uirentibꝰ folijs in oꝛe ſuo. Intellexit ergo noe ꝙ ceſſaſſent aque ſup terram. Expectauitqꝫ nihilominus ſeptẽ alios dies ⁊ emiſit colũbam: que non eſt ultra reuerſa ad eum.

Lectio tertia.

IGitur ſexcenteſimo pꝛimo anno uice noe: mẽſe pꝛimo: pꝛima die menſis ĩminute ſunt aque ſuper terram. Et aperiens noe tectum arce aſpexit: uiditqꝫ ꝙ ex ſiccata eſſet ſuperficies terre. Menſe ſecundo: ſeptima ⁊ uiceſima die mẽſis arefacta eſt terra. Locutus eſt autẽ dñs ad noe dicẽs. Egredere de arca tu et uxoꝛ tua: ⁊ filij tui: ⁊ uxoꝛes filioꝝ tuoꝛuꝫ tecum. Cuncta animantia que ſunt apud te ex omni carne: tam in uolatilibus q̃ꝫ ĩ beſtiis ⁊ uniuerſis reptilibus que reptãt ſuper terraꝫ educ tecum: ⁊ ingredimini ſuper terram. Creſcite ⁊ multiplicamini ſuper eam.

Lectio prima.

EGreſſus eſt ergo noe ⁊ filii eius uxoꝛ illius ⁊ uxoꝛes filioꝛum eiꝰ cuꝫ eo. Sed ⁊ omnia animantia iumenta et reptilia que reptant ſuper terram ſecundum genus ſuum de arca egreſſa ſunt. Edificauit autem noe altare domino: et tollens de cunctis pecoꝛibus: ⁊ uolucribus mundis: obtulit holocauſta ſup altare. Odoꝛatuſqꝫ eſt dominus odorem ſuauitatis. Et ait ad eum. Nequaquã ultra maledicam terre pꝛopter homines. Senſus eniꝫ ⁊ cogitatio humani coꝛdis in malũ pꝛona ſunt ab adoleſcentia ſua. Non igitur ultra percutiam omnem animam uiuentem ſicut feci. Cunctis diebꝰ terre: ſementis ⁊ meſſis. frigus ⁊ eſtus: eſtas et hyems. nox et dies non requieſ cent. Lectio ſecunda.

Benedixitqꝫ dñs noe et filijs eius: ⁊ dixit ad eos. Creſcite et multiplicamini et replete terram: et terroꝛ ueſter ac tremoꝛ ſit ſuper cuncta aĩalia terre: et ſuper omnes uolucres celi cum uniuerſis que mouẽtur ĩ terra. Omnes piſces maris manui ueſtre traditi ſunt: et omne qđ mouetur et uiuit erit uobis ĩ cibũ. Quaſi olera uirentia tradidi uobis omnia: excepto ꝙ carnem cum ſanguine nõ comedetis. Sanguinem eĩm aĩarum ueſtrarũ reqram de manu cunctarum beſtiarum: et de manu hominis. Lectio tertia.

Quicunqꝫ effuderit humanũ ſãguinem: fundetur ſanguis illius. Ad imaginem quippe dei factus eſt homo. Uos autez creſcite et multiplicamini: et ĩgredimini ſup̃ t̃rã: et ĩplete eã. Hec quoqꝫ dixit ds̃ ad noe et ad filios eiuſ cũ eo. Ecce ego ſtatuã pactũ meũ uobiſcũ et cũ ſemĩe ur̃o p⁹ uos: ⁊ ad oẽm aĩam uiuẽtem q̃ eſt uobiſcũ: tã ĩ uolucrib⁹ qꝫ ĩ iumẽtis ⁊ pecudib⁹ t̃re: cũctiſqꝫ q̃ egreſſa ſt̃ de archa ⁊ uniuerſis beſtijs t̃re. Statuã pactũ meũ uobiſcũ: ⁊ nequaq̃ꝫ ultra ĩterficietur oĩs caro aq̃s diluuij: neqꝫ erit deinceps diluuiũ diſſipãs t̃rã. Lectio pri͞a.

Dixitqꝫ ds̃. hoc ſignũ federiſ qđ do int̃ me ⁊ uos ⁊ ad oẽz aĩam uiuẽtẽ q̃ eſt uobiſcũ ĩ generatões ſẽpit̃nas. Arcũ meũ ponã in nubib⁹: ⁊ erit ſignũ federis int̃ me ⁊ ĩter t̃rã. Cũqꝫ obduxero nubib⁹ celũ: apparebit arcus me⁹ in nubib⁹ ⁊ recordaboꝛ federis mei uobiſcũ: ⁊ cuz oĩ aĩa uiuẽte q̃ carnẽ uegetat: ⁊ nõ erunt ultra aque diluuij ad delẽdã uniuerſam carnẽ. Eritqꝫ arcus me⁹ ĩ nubib⁹: ⁊ uidebo illũ: ⁊ recordaboꝛ federis ſẽpit̃ni qđ pactũ eſt int̃ deũ ⁊ int̃ oẽm aĩam uiuentẽ uniuerſe carnis q̃ eſt ſup̃ t̃rã. Lectio .ij.

Dixitqꝫ deus noe. Hoc erit ſignũ federis qđ ꝯſtitui int̃ me ⁊ oẽz carnẽ ſup̃ terrã. Erãt igit̃ filij noe q̃ egreſſi ſt̃ de archa ſem. chã. ⁊ iaphet. Porro chã: ipſe eſt pr̃ chanaã. Tres iſti filij noe ſũt: ⁊ ab iſtis diſſemiatũ ẽ oẽ hoĩnũ genus ſuper uniuerſam terram. Cepitqꝫ noe uir agricola exercere terram ⁊ plantauit uineã: bibenſqꝫ uinum inebriatus eſt: ⁊ nudat⁹ in tabernaculo ſuo. Quod cum uidiſſet cham pater chanaam uerenda. ſ. patris ſui eſſe nudata: nũciauit duobus fratrib⁹ ſuis foras. At uero ſem ⁊ iaphet palliuz ĩpoſuerũt hũeris ſuis: ⁊ ĩcedentes retroꝛſuz operuerunt uerenda patris ſui. Facieſqꝫ eoꝛum auerſe erant: ⁊ patris uirilia non uidere. Lectio tertia.

Evigilans autem noe ex uino cum didiciſſet que fecerat ei filius ſuus minoꝛ ait. Maledictus puer chanaã ſeruus ſeruoꝛuz erit fratribus ſuis. Dixitqꝫ Benedictus dominus deus ſem: ſit chanaam ſeruus eius. Dilatet deus iaphet ⁊ habitet in tabernaculis ſem: ſitqꝫ chanaaz ſeruus eius. Uixit autem noe poſt diluuium trecentis. l. annis: ⁊ impleti ſũt omnes dies eius nonagentoꝛum. l. ãnorum: ⁊ moꝛtuus eſt. He generationes filioꝛum noe. ſem. cham. ⁊ iaphet. Natiqꝫ ſunt eis filij poſt diluuiuz. Filij iapheth. gomer. ⁊ magog ⁊ mada. ⁊ iauan. ⁊ tubal. ⁊ moſoch ⁊ tyras. Porro filij gomer. aſenez. ⁊ riphat. ⁊ thogoꝛma. filij ãt iauan. heliſa. ⁊ tharſis cethiz. ⁊ dodamin Ab his diuiſe ſunt inſule gentium in regionibus ſuis. Lectio prima.

Unuſquiſqꝫ ſecundum linguã ſuam ⁊ familias ſuas in nationibus ſuis Filij autez chã chus. et meſraim et phat et chanaan. Filij autem chus ſaba et euila. et ſabatha. et regma. et ſabathaca. Filij regma ſaba. et dadam. Porro chus genuit nẽroth. ipſe cepit eſſe potens ĩ t̃ra et erat robuſtus uenatoꝛ corã dño. Ab hoc exiuit, puerbiũ quaſi nẽroth robuſt⁹ uenatoꝛ corã dño. Fuit ãt pꝛĩcipiũ regni eius babylõ. et arach et achat. ⁊ chalanne ĩ terra ſennaar. De terra illa egreſſus eſt aſſur: et edificauit niniuem: et plateas ciuitatis. et chale. Reſen quoqꝫ inter niniuem et chale. hec ẽ ciuitas magna. At uero meſrain genuit ludim. et anamim. neptuim. et phetruſim. et celuim. De quibus egreſſi ſunt phyliſtijm et capturim.

Lectio ſecunda.

CHanaam autem genuit ſidonē primogenitum ſuū: etheum ⁊ iebuſeum. ⁊ amorreū ⁊ gergeſeum. eueū ⁊ aracheū. cineum ⁊ aradium. ſamarithen ⁊ amathē. Et per hos diſſeminati ſunt populi chananeorū. Factiqꝫ ſunt termini chanaan uenientibus a ſidone ieraram uſqꝫ gazam: donec ingrediaris ſodomā ⁊ gomorram. ⁊ adaman. ⁊ ſobim uſqꝫ ieſa. Hi ſunt filij cham in cognationibꝰ: et linguis ⁊ generationibus certis ⁊ gētibꝰ ſuis. De ſem quoqꝫ nati ſūt patres omīum filiorū heber fratre iafeth maiore. Filij ſem. elam ⁊ aſſur. ⁊ arphaxat. ⁊ lut. et aram. Filij aram. hus ⁊ hul ⁊ gether. ⁊ mes.

Lectio tertia.

AT vero arphaxat genuit ſale: ꝺ quo ortꝰ eſt heber. Natiqꝫ ſt̄ heber filij duo. nomē uni phaleg: eo ꝙ ī diebꝰ eiꝰ diuiſa ſit t̄ra: ⁊ nomē fratris eiꝰ iecthā. Qui iectham genuit elmodab. ⁊ ſaleph. ⁊ aſarmothiare. ⁊ aduram. ⁊ iazal. ⁊ deda. ⁊ hebal. ⁊ abumahel. ⁊ ſaba. ⁊ iophir. et eiula. ⁊ ioab. Omnes iſti filij iecthaz. Et facta eſt habitatio eorum de meſſa ꝑgentibus uſqꝫ ſephar montem orientalem. Iſti ſunt filij ſem ſcd̄m cognatiōes ⁊ linguas ⁊ regiōes in gentibus ſuis. He familie noe iuxta populos ⁊ natōes ſuas. Ab his diuiſe ſunt gentes ī terra poſt diluuium.

Lectio prima.

ERat autē terra labij uniꝰ: ⁊ ſermo eorundē. Cūqꝫ ꝓficiſcerētur ꝺ oriente: inuenere campum ī terra ſennaar: ⁊ habitauerūt in eo. Dixitqꝫ alter ad ꝓximū ſuū. Uenite faciamus lateres ⁊ coquamus eos igni. Habuerūtqꝫ lateres ꝓ ſaxis: ⁊ bitumē ꝓ cemēto. Et dixerunt Uenite faciamus nobis ciuitatē: ⁊ turri cuius culmen ꝑtingat ad celū: ⁊ celebremus nomen noſtrum anteq̄ꝫ diuidar̄ in uniuerſas terras. Deſcendit autem deuſ ut uideret ciuitatez ⁊ turrim quā edificabant filij adam. Et dixit. Ecce unus eſt populus: ⁊ unuz labium omnibꝰ. Ceperuntqꝫ hec facere: nec deſiſtent a cogitationibus ſuis donec eas opere compleant.

Lectio ſecunda.

UEnite igitur deſcendamus: ⁊ cōfundamus ibi linguam eorū: ut nō audiat unuſquiſqꝫ uocē proximi ſui Atqꝫ ita diuiſit eos dn̄s ex illo loco in uniuerſas terras: ⁊ ceſſauerunt edificare ciuitatem. Et iccirco uocatum eſt nomen eius babel: qꝛ ibi ꝯfuſū eſt labiū uniuerſe t̄re. Et inde diſperſit eos dn̄s ſuper faciē cūctarum gentium. He ſunt generatiōes ſē Sem erat annoꝝ centum quando gēuit arfaxat biēnio poſt diluuiū. Uixitqꝫ ſez poſtq̄ꝫ genuit arfaxat quingētis annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Porro araphaxat uixit. xxxv. annis ⁊ genuit ſale. ⁊ cetera.

Lectio tertia.

DUmqꝫ finitus eſſet ſermo loquentis cū eo aſcēdit dominus ad abraam. Tulit autem abraam hiſmaelē filiū ſuum: ⁊ omnes uernaculos domus ſue: uniuerſoſqꝫ quos emerat: cūctos mares ex omnibus uiris domus ſue: ⁊ circuncidit carnem preputij eorum ſtatim in ipſa die ſicut preceꝑat ei dn̄s. Abraam nonaginta nouē erat annoꝝ quando circūcidit carnē preputij ſui: ⁊ hiſmael filius eius. xiij. annos impleuerat tempore circūciſionis ſue. Eadem die circūciſus eſt abraam ⁊ hiſmael filius eius: ⁊ oēs uiri domus illius: tam uernaculi q̄ꝫ empticij ⁊ alienigene pariter circūciſi ſt̄.

Lec. i.

APparuit autem ei dn̄s in conuallem mābre ſedenti in hoſtio tab̄naculi ſui in ipſo feruore diei. Cūqꝫ eleuaſſet oculos apparuere ei tres uiri ſtantes ꝓpe eum. Quos cum uidiſſet occurrit ī occurſum eorum de hoſtio tabernaculi ſui: ⁊ adorauit in terrā ⁊ dixit. Dn̄e ſi inueī gratiā oculis tuis: ne tranſeas ſeruū tuū: ſed afferam pauxillum aque: ⁊ lauētur pedes ueſtri: ⁊ requieſcite ſub arbore Ponāqꝫ buccellam panis ⁊ confortet̄ cor ueſtrum: poſtea tranſibitis. Iccirco eīm declinaſtis ad ſeruum ueſtruz. Qui dixerunt. Fac ut locutus es.

Lec. ii.

HEſtinauit abraam in tabernaculuz ad ſarrā. Dixitqꝫ ei. Accelera tria ſaxa ſimul cōmiſce: ⁊ fac ſubcinericios panes. Ipſe uero ad armētum cucurrit:

⁊ tulit inde uitulū tenerrimū ⁊ optimuꝫ deditqꝫ puero. Qui feſtinauit ⁊ coxit illum. Tulitqꝫ butirū ⁊ lac ⁊ uitulū quem coxerat: et poſuit corā eis. Ipſe uero ſtabat iuxta eos ſub arbore. Cūqꝫ comediſſent dixerunt ad euꝫ. Ubi eſt ſarra uxor tua? Ille rn̄dit. Ecce in tabernaculo eſt. Cui dixit. Reuertens ueniam ad te tēpore iſto uita comite: ⁊ habebit filiuꝫ ſarra uxor tua. Lectio tertia.

QUo audito ſarra riſit poſt hoſtiuꝫ tabernaculi. Erant autem ambo ſenes ꝓuecteqꝫ etatis: et deſierant ſarre muliebria. Que riſit occulte dicens. Pꝰq̄ꝫ ꝯſenui: et dn̄s meus uetulus ē: uoluptati opam dabo? Dixit aūt dn̄s ad abraam. Quare riſit ſarra dicēs. Nō uere paritura ſum anus? Nunqd deo eſt quicq̄ꝫ difficile? Iuxta cōditum reuertar ad te: hoc eodeꝫ tēpore uita comite: ⁊ habebit ſarra filium. Negauit ſarra dicēs. non riſi timore ꝑterrita. Dn̄s aūt. Nō eſt inqt ita: ſed riſiſti. Lectio prima.

CUm ergo ide exiſſēt uiri direxerūt oculos ꝯtra ſodomā: ⁊ abraā ſimꝉ grediebatur deducens eos. Dixitqꝫ dominus. Nō celare potero abraā que geſturus ſum: cū futurus ſit ingentē magnā ac robuſtiſſimā ⁊ bn̄dicende ſint in illo omnes nationes terre? Scio eīm ꝙ precepturus ſit filijs ſuis ⁊ domui ſue poſt ſe ut cuſtodiāt uiā dn̄i: ⁊ faciant iuſticiaꝫ ⁊ iudiciū: ut adducat dn̄s ꝓpter abraaꝫ oīa que locutus eſt ad eum. Dixit itaqꝫ dn̄s. Clamor ſodomoꝝ ⁊ gomoreorum mltiplicatus eſt: et peccatū eoruꝫ aggrauatū eſt nimis. Deſcendā ⁊ uidebo utrū clamorem qui uenit ad me opere cōpleuerint: an nō eſt ita ut ſciam. Cōuerterūtqꝫ ſe inde ⁊ abierūt ſodomā. Lectio .ij.

ABraam uero adhuc corā dn̄o ſtabat: ⁊ appropinquans ait. Nunqd ꝑdes iuſtū cū impio? Si fuerint qnquaginta iuſti in ciuitate: ꝑibunt ſimul ⁊ non parces loco illi ꝓpter qnquagita iuſtos ſi fuerint in eo? Abſit hoc a te ut rē hāc facias: ⁊ occidas iuſtum cum īpio: fiatqꝫ iuſtus ſicut īpius. Nō eſt hoc tutum q iudicas omnē terrā. Nequaq̄ꝫ facies iudiciuꝫ hoc. Dixit dn̄s ad eū. Si īuenero ſodomis qnquaginta iuſtos in medio ciuitatis: dimittā omni loco ꝓpter eos. Reſpondens abraam ait. Quia ſemel cepi loquar ad dn̄m meū: cū ſim puluis et cinis. Quid ſi minus .l. iuſtis fuerūt .v. delebis ꝓpter .xlv. uniuerſā urbeꝫ? Et ait. Nō delebo ſi īuenero ibi .xlv. Rurſūqꝫ locutus eſt ad eum. Si aūt .xl. īuenti fuerint quid facies? Ait. Nō ꝑcutiā propter .xl. Ait rurſum. Ne queſo indigneris inquit dn̄e ſi loquar. Qd̓ ſi inuenti ibi fuerint .xxx? Rn̄dit nō faciā ſi īuenero ibi .xxx. Quia ſemel ait cepi loquar ad dn̄m meū. Qd̓ ſi īueneris .xx. Dixit. Nō interficiā ꝓpter .xx. Obſecro iqt ne iraſcaris dn̄e ſi loquar adhuc ſemel. Qd̓ ſi inuenti ibi fuerint .x? Dixit non delebo propt̄ decem. Lectio tertia.

ABijt dn̄s poſtq̄ꝫ ceſſauit loqui ad abraam: et ille reuerſus eſt in locū ſuum. Ueneruntqꝫ duo angeli ſodomā ueſpe ſedente loth ī foribꝰ ciuitatis. Qui cum uidiſſet eos ſurrexit et iuit obuiam eis: adorauitqꝫ pronus in terra et dixit. Obſecro domini declinate in domum pueri ueſtri et manete ibi. Lauate pedes ueſtros: et mane ꝓficiſſimini in uiaꝫ ueſtram. Qui dixerūt. Minime ſed in platea manebimus. Cōpulit illos oppido ut diuerterent ad eū. Ingreſſiſqꝫ domū illius fecit conuiuiū. Coxit azima ⁊ cōederunt. Prius autem q̄ꝫ irent cubitum uiri ciuitatis uallauerunt domum a puero uſqꝫ ad ſeneꝫ: omnis populus ſimꝉ. Uocauerūtqꝫ loth et dixerunt ei. Ubi ſunt uiri qui introierūt ad te nocte: educ illos huc ut cognoſcamꝰ eos. Egreſſus ad eos loth poſt tergum accludens hoſtium ait. Nolite queſo fratres mei nolite malū hoc facere. Habeo duas filias q̄ nec dum cognouerunt uirum. Educam eas ad uos: ⁊ abutimini eis ſicut placuerit uobis. dūmodo uiris iſtis nihil faciatis mali: quia īgreſſi ſunt ſub umbra culminis mei. At illi dixerunt. Recede illuc. Rurſus ingreſſus es īquiunt ut aduena nunq̄d ut iudices. Te ergo ip̄m magis q̄ꝫ hos affligemus. Uimqꝫ faciebāt loth uehemētiſſime: iāqꝫ ꝓpe erāt ut infringerent portas. Sabbato q̄nquageſime ad ueſperas. capitulum.

Fratres: ſi linguis hoīuꝫ loquar et angeloꝝ caritatē aūt nō hēam: factus ſuꝫ uelut es ſonans aut cymbalum tinnēs. Ad mat. añ. Pater fidei nr̄e abꝛaaꝫ ſūmus: obtulit holocauſtū ſup̄ altare ꝓ filio.

Preces n̄ras q̄s dn̄e clemēter Orō exaudi: atqꝫ a peccatoꝝ uinculis abſolutos: ab oī nos aduerſitate cuſtodi. ꝑ dn̄m. Dn̄ica in q̄nquageſima ad mat. inuitatoriū. Quoniā deus magnus dn̄s: Et rex magnus ſup̄ oēs deos. pſalm⁹. Uenit.

Lectio prima.

Dixit aūt dn̄s ad abꝛaā. Egredere ḋ terra tua: ⁊ de cognatiōe tua: ⁊ de domo patris tui: et ueni in terrā quā mōſtrauero tibi. Faciāqꝫ te in gentē magnā ⁊ bn̄dicā tibi: et magnificabo nomē tuū: eriſqꝫ bn̄dictus. Bn̄dicā bn̄dicētib⁹ tibi: et maledicā maledicētibus tibi: atqꝫ in te bn̄dicentur uniuerſe cognationes terre. Egreſſus eſt itaqꝫ abꝛaā ſicut precepat ei dn̄s: et iuit cū eo loth. Septuagitaqnqꝫ annoꝝ erat abꝛaam cum egrederetur de aram. Tulitqꝫ ſaray uxoꝛē ſuā: et loth filium fratris ſui: uniuerſāqꝫ ſubam quaꝫ poſſederāt: et aīas quas fecerāt in aram: et egreſſi ſunt ut irent in terrā chanaam. ℞. Locutus eſt dn̄s ad abꝛaā dicens: egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua: ⁊ ueni ī terram quā mōſtrauero tibi. Et faciā te creſcere ī gentem magnā. ℣. Bn̄dicens bn̄dicā tibi: et magnificabo nomē tuū: eriſqꝫ bn̄dictus. Et faciam. Lectio ſecunda.

Cumqꝫ ueniſſent in eam: pertranſiuit abꝛaam terram uſqꝫ ad locum ſychē: et uſqꝫ ad ꝯuallem illuſtrem. Chananeus autem tunc erat in terra. Apparuitqꝫ dn̄s ad abꝛaaꝫ et dixit ei. Semini tuo dabo terram hāc. Qui edificauit ibi altare domino qui apparuerat ei: et inuocauit nomen eius. Et inde tranſgrediēs ad montē qui erat contra oꝛientē bethel tetendit ibi tabernaculuꝫ ſuū: ab occidēte habens bethel et ab oriente hai. Edificauit quoqꝫ ibi altare domino: et inuocauit nomen eius. Perrexitqꝫ abꝛaā uadens et ultra progrediens ad meridieꝫ. Deſcenditqꝫ abꝛaam in egyptum: ut peregrinaretur ibi. Preualuerat eīm fames ī terra. ℞. Dum ſtaret abꝛaam ad iliceꝫ mābꝛe uidit tres uiros aſcendentes per uiam. Tres uidit et unū adorauit. ℣. Ecce ſarra uxor tua pariet tibi filium: et uocabis nomē eius Iſaac. Tres. Lectio tertia.

Cumqꝫ prope eſſet ut ingrederetur egyptum dixit ſarai uxori ſue. Noui ꝙ pulchra ſis mulier: et cum uiderit te egyptij dicturi ſunt: uxor illius eſt: ⁊ interficient me et te reſeruabunt. Dic ergo obſecro te ꝙ ſoror mea ſis: et bene ſit mihi propter te: ⁊ uiuat anima mea ob gratiam tui. Cum itaqꝫ ingreſſus eſſet abraam egyptum: uiderunt egyptii mulieꝛeꝫ ꝙ eſſet pulchra nimis. Et nunciauerunt principi pharaoni: et laudauerūt eum apud illum. Et ſublata eſt mulier ī domū pharaōis. Abraam uero bene uſu ſunt propter illam. Fuereqꝫ ei oues ⁊ boues et aſini: ⁊ ſerui: et familie: et aſine: et cameli. Flagellauit autem domius pharaonē plagis maximis et domuꝫ eius propter ſarai uxoꝛem abꝛaam. Uocauitqꝫ pharao abꝛaaꝫ et dixit ei. Quid nā eſt ꝙ feciſti mihi? Quare nō indicaſti ꝙ uxor tua eſſet? Quam ob cauſā dixiſti eſſe ſoroꝛē tuam: ut tollerem eam mihi in uxoꝛem? Nunc igitur ecce coniunx tua: accipe eā et uade. Precepitqꝫ pharao ſup̄ abꝛaaꝫ uiris et deduxerunt eum ⁊ uxoꝛem eius ⁊ omīa que habebat. ℞. Tentauit ḋs abraam ⁊ dixit ad euꝫ. Tolle filium tuuꝫ quem diligis Iſaac: ⁊ offeres illum ibi holocauſtuꝫ ſuper unum montiū queꝫ dixero tibi. ℣. Uocatus quoqꝫ a domino reſpondit adſum: ⁊ ait ei dn̄s. Tolle filium. Lectio quarta.

Aſcendit ergo abꝛaam de egypto ipſe ⁊ uxoꝛ eius ⁊ omīa que habebat: et loth cum eo ad auſtralem plagā. Erat autem diues ualde in poſſeſſiōe argenti et auri. Reuerſuſqꝫ eſt pariter quo uenerat a meridie in bethel uſqꝫ ad locū ubi prius fixerat tabernaculum inter bethel ⁊ hai. i loco altaris qd̕ fecerat prius ⁊ inuocauit ibi nomen domini. Sed et loth qui erat cum abraam fuerunt greges ouium: ⁊ armēta ⁊ tabernacula: nec poterat eos capere terra: ut habitarent ſimul. Erat quippe ſubſtantia eorum multa: ⁊ non quibant habitare cōmuniter. Unde ⁊ facta eſt rixa inter paſtores gregum abraam ⁊ loth.

℟. Angelus dñi uocauit abraam dicens. Ne extendas manū tuaꝫ ſuper puerum eo ꝙ timeas dñm. ℣. Cūqꝫ extendiſſet manū ut imolaret filium: ecce angelus dñi de celo clamauit dicens. Ne extendas. Lectio quinta.

EO autem tempore chananeus et ferezeus habitabant in illa terra. Dixit ergo abraam ad loth. Ne queſo ſit iurgium inter me ⁊ te: ⁊ inter paſtores meos ⁊ paſtores tuos: fratres eniꝫ ſumꝰ. Ecce uniuerſa terra coram te eſt: recede a me obſecro. Si tu ad ſiniſtram ieris: ego dexteram tenebo. Si tu dexteraꝫ legeris: ego ad ſiniſtraꝫ pergam. Eleuatis itaqꝫ loth oculis uidit omnē circa regionem iordanis que uniuerſa irrigabatur: anteq̄ꝫ ſubuerteret dominus ſodomam ⁊ gomorram ſicut paradiſus domini: ⁊ ſicut egyptus uenientibus i ſegor. Elegitqꝫ ſibi loth regionem circa iordanem: et receſſit ab oriente. Diuiſiqꝫ ſunt alterutrum a fratre ſuo.

℟. Uocauit angelus dñi abraam de celo ſecūdo dicens: benedicam tibi. Et multiplicabo te ſicut ſtellas celi. ℣. Poſſidebit ſemen tuū portas inimicorum tuorum: ⁊ benedicentur in ſemine tuo omnes reges terre. Et multiplicabo.

Lectio ſexta.

ABraam habitauit in terra chanaā ⁊ loth moratus eſt in oppidis que erant circa iordanem: ⁊ habitauit i ſodomis. Homines autem ſodomite peſſimi erant ⁊ peccatores nimis coraꝫ domio. Dixit autem dominus ad abraam poſt q̄ꝫ diuiſus eſt loth ab eo. Leua oculos tuos ⁊ uide a loco in quo nunc es ad aquiloneꝫ ⁊ meridiem. ad orientem ⁊ occidentem. Omnem terrā quā conſpicis tibi dabo ⁊ ſemini tuo uſqꝫ in ſempiternum. Faciāqꝫ ſemen tuum ſicut puluerē terre. Si quis poteſt hominū numerare puluerem terre. ſemen quoqꝫ tuum numerare poterit. Surge ⁊ perambula terraꝫ in longitudine ⁊ latitudine ſua: quia tibi daturus ſum eam. Mouens igitur abraam tabernaculum ſuum uenit ⁊ habitauit iuxta conuallem manbre que eſt in ebron. Edificauitqꝫ ibi altare domio

℟. Deus dñi mei abraam dirige uiam meaꝫ. Ut cum ſalute reuertar in domū dñi mei. ℣. Obſecro dñe fac miſericordiam cū ſeruo tuo. Ut cum. Secundum lucam.

IN illo tēpore aſſumpſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus hieroſolymam ⁊ conſumabuntur omnia que ſcripta ſunt per prophetas de filio hominis. Et reliqua. Omelia ſancti gregorij pape. Lectio ſeptima.

REdemptor noſter preuidēs ex paſſione ſua diſcipulorum animos ꝑturbandos eis longe ante eiuſdem paſſionis penam ⁊ reſurrectionis ſue gloriaꝫ predicit: ut dum eum morientem ſicut p̄dictum eſt cernerent: etiam reſurrecturū non dubitarent. Sed quia carnales adhuc diſcipuli nullo modo ualebant capere uerba myſterij: uenitur ad miraculum. Ante eorum oculos cecus lumē recepit: ut qui celeſtis myſterij uerba non caperent: eos ad fidem celeſtia facta ſolidarent. Sed miracula domini ⁊ ſaluatoris noſtri ſic accipienda ſunt fratres mei ut ⁊ in ueritate credantur facta: ⁊ tamen per ſignificationem nobis aliquid innuant. Opera quippe eius ⁊ per potentiaꝫ aliquid oſtēdunt: ⁊ per myſterium aliqd loquūtur. Ecce eīm quis iuxta hiſtoriaꝫ cecus iſte fuerit ignoramus: ſed tamen ꝑ myſterium quid ſignificet nouimus. Cecus quippe eſt genus humanuꝫ: qd̕ i parente primo a paradiſi gaudijs expulſuꝫ claritatem ſuperne lucis ignorans: damnationis ſue tenebras patitur: ſed tamen per redemptoris ſui preſentiam illuminatur: ut eīne lucis gaudia iā per deſideriū uideat atqȝ in uia uite boni opis greſſus ponat. ℟. Ueni hodie ad fonteȝ aque ⁊ oraui dñm dicēs. Dñe deus abꝛaā tu ꝓſperū feciſti deſideriū meū. ℣. Igitur puella cui dixero da mihi aquā de hydria tua ut bibaȝ: ⁊ illa dixerit bibe dñe: ⁊ camelis tuis potū tribuā: ipſa eſt quā p̄pauit dñs filio dñi mei. Domie.

Lectio octaua.

NOtandum uero eſt: ꝙ cum ieſus iericho appꝛopinquare dicitur cecus illūinatur. Iericho quippe interpꝛetatur luna. Luna autem in ſacro eloquio pro defectu carnis poniť: quia dum menſtruis momentis decreſcit defectum noſtre moꝛtalitatis deſignat. Dum igitur cōditoꝛ noſter appꝛopinquat iericho cecus ad lumen redit: quia dum diuinitas defectum noſtre carnis ſuſcipit humanū genus lumen qđ amiſerat recipit. Unde ei deus humana patitur: inde homo ad diuina ſubleuatur. Qui uidelicet cecus recte ⁊ iuxta uiam ſedere ⁊ mendicans eē deſcribitur. Ipſa eīm ueritas dixit. Ego ſum uia. Qui ergo eterne lucis claritatē neſcit cecus eſt. Sed ſi iam in redemptorem credit: iuxta uiam ſedet. Si autē iaȝ credidit ſed ut eternaȝ lucem recipiat rogoꝛe diſſimulat: atqȝ a pꝛecibus ceſſat: cecus quidem iuxta uiam ſedet: ſed minīe mēdicat. Si uero ⁊ credit ⁊ exoꝛat: ⁊ iuxta uiam ſedet cecus ⁊ mendicat. Quiſqs ergo cecitatis ſue tenebꝛas agnoſcit: quiſquis hoc qđ ſibi deeſt: lumen eternitatis ītelligit: clamet medullis coꝛdis: clamet ⁊ uocibus mētis dicens. Ieſu fili dauid miſerere mei. Sed qđ clamante ceco ſubiungitur audiamus. Et qui pꝛeibant increpabant eum ut taceret. Quid autem deſignant iſti qui ieſū uenientē pꝛecedūt: niſi deſiderioꝛū carnaliū turbas tumltuſqȝ uitioꝛum? Qui pꝛius q̄ȝ ieſus ad coꝛ noſtrum ueniat tentationibus ſuis cogitationem noſtram diſſipant: ⁊ uoces coꝛdis in oꝛatiōe perturbant. Reſponſoꝛiū

Factus eſt ſermo dñi ad abꝛaā dicens. Noli timere abꝛaā ego ꝓtectoꝛ tuus ſum: ⁊ merces tua magnanimis. ℣. Ego eīm ſum dñs deus tu⁹: q eduxi te de hur chaldeoꝝ. Noli timere.

Lectio nona.

SEpe nāqȝ dum ꝯuerti ad deū poſt perpetrata uitia uolumus: dum cōtra hec eadem exoꝛare uitia que ꝑpetrauimus conamur: occurrūt coꝛde fantaſmata peccatoꝛum que fecimus: mentis noſtre aciem reuerberant: confundunt animum: ⁊ uocem noſtre depꝛecationis pꝛemunt. Et qui pꝛeibant ergo increpabant eum ut taceret: quia pꝛius q̄ȝ ieſus ad coꝛ noſtrum ueniat mala que fecimus cogitationis noſtre ſuis imaginibus illiſa: ī ipſa nos noſtra oꝛatione perturbant. Sed quid ad hec illuminādus iſte cecus fecerit audiamus. Seqtur. Ipſe uero magis ac magis clamabat. Fili dauid miſerere mei. Ecce quem turba increpat ut taceat: magiſ ac magis clamat. Quia quanto grauioꝛi tumultu cogitationum pꝛemimur: tāto oꝛationi inſiſtere ardentius debemus. Contradicit turba ne clamemus: quia peccatoꝛuȝ noſtroꝛū fantaſmata plerūqȝ ⁊ in oꝛatione patiur. Sed nimirum neceſſe eſt ut uox coꝛdis noſtri quo durius repellitur: eo ualenti⁹ inſiſtat: quatenus cogitationis illicite tumultum ſuperet: atqȝ ad pias aures dñi nimietate ſue īpoꝛtunitatis erumpat. In ſe ut ſuſpicoꝛ recognoſcit unuſquiſqȝ qđ dicimus: quia dum ab hoc mundo animum ad deum mutamus: dum ad oꝛationis opus conuertimur: ipſa que pꝛius delectabiliter geſſimus: īpoꝛtuna poſt et grauia in oꝛatione noſtra toleramus. Uix eoꝛum cogitatio manu ſancti deſiderij ab oculis coꝛdis abigitur: uix eoꝛū fantaſmata per penitentie lamēta ſupāť. ℟. Cecus ſedebat ſecus uiaȝ trāſeunte dño et clamauit ad eum ⁊ ait illi dñs. Quid uis ut faciam tibi: dñe ut uideam lumen. ℣. Stās aūt ieſus iuſſit illū adduci ad ſe: ⁊ cū appꝛopiquaſſet īterrogauit eū dicens. Quid uis. Dictuȝ ℟n. nō cātať infra hebdomadā. ℟. Mouens igitur abꝛaā tabernaculū ſuū: uenit ⁊ habitauit iuxta cōuallem mābꝛe. Edificauitqȝ ibi altare dño. ℣. Dixit aūt dñs ad eum: leua oculos tuos ⁊ uide: omnē terrā quā conſpicis tibi dabo: ⁊ ſemini tuo in ſempiternū. Edificauitqȝ

℟. Credidit abraā deo: ⁊ reputatū ē ei ad iuſticiam. Et ideo amicus dei appellatus ē. ℣. Fuit aūt iuſtus corā dn̄o: ⁊ ambulauit in uijs eiꝰ. Et ideo amicus Ad laudes aṅt. Secunduꝫ ſimilitudinē miſerationū tuaꝝ dn̄e: dele iniqtatem meā. pſal. Miſerere. Cū rel. ſicut in dn̄ica ſeptuageſime ã. Deus meus es tu ⁊ cōfitebor tibi: deus meus es tu ⁊ exaltabo te. ã. Ad te de luce uigilo deus: ut uideā uirtutē tuā. ã. Hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. ã. Oēs angeli eius laudate dn̄m de celis. Caplm. Frēs ſi linguis. ℣. Dn̄e refugiū factus es nobis. ℟. A generatione ⁊ ꝓgenie. Ad bn̄dic. aṅt. Ecce aſcendimus hieroſolymam ⁊ ꝯſumabūtur oīa que ſcripta ſūt de filio hoīs: tradetur eīm gentibꝰ ⁊ illudetur: ⁊ flagellabitur. ⁊ cōſpuetur: ⁊ poſtq̄ꝫ flagellauerūt occident euꝫ: ⁊ tertia die reſurget. Orō. Preces Ad primā aṅt. Iter faciente ieſu duꝫ appropinquaret iericho: cecus clamabat ad eū ut lumen recipere mereretur. Ad tertiā aṅt. Trāſeunte dn̄o clamabat cecus ad eū: miſerere mei fili dauid. Caplm. Fratres ſi linguis. Ad ſextā aṅt. Et q̄ preibāt increpabāt eū ut taceret ipſe uero multo magis clamabat: miſerere mei fili dauid. Capitulum.

Siue ꝓphetie euacuabūtur: ſiue lingue ceſſabūt: ſiue ſcientia deſtruet: ex parte eīm cognoſcimꝰ ⁊ ex parte prophetizamus. Ad nonā aṅt. Cecus magis ac magꝭ clamabat: ut eū dn̄s illūinaret. Cap.

Nunc aūt manēt fides. ſpes. caritas tria hec. maior aūt hoꝝ ē caritas. ad ueſpas aṅt. Dixit dn̄s. Cū rel. caplm. Fratres ſi linguis. Ad mat. aṅt. Stās autē ieſus iuſſit cecū adduci ad ſe ⁊ ait illi. quid uis ut faciā tibi: dn̄e ut uideam: ⁊ ieſus ait illi reſpice. fides tua te ſaluū fecit: ⁊ ꝯfeſtiꝫ uidit: ⁊ ſequebatur illū magnificans deum. Feria ſecūda

Lectio prima.

Factū ē aūt ĩ illo tēpore. ut āraphel rex ſenaar: ⁊ arioth rex ponti: ⁊ codorlaomor rex elamitaꝝ: ⁊ thadal rex gentium inirent belluꝫ ꝯtra baſſa regeꝫ ſodomoꝝ: ⁊ ꝯtra berſa regē gomorre: et ꝯtra ſenaab regē adame: ⁊ ꝯtra ſemeber regem ſeboin: cōtraqꝫ regē bale ipſa ē ſegor. Omnes hi ꝯuenerūt in uallem ſiluestrem que nunc eſt mare ſalis. Duodecim eīm annis ſeruierant codorlaomor: ⁊ tertiodecimo anno receſſerunt ab eo. Igitꝛ anno quartodecimo uēit codorlaomor ⁊ reges qui erant cū eo: ꝑcuſſeruntqꝫ raphaiꝫ in aſtaroth: carnaym ⁊ zuzim cuꝫ eis. Et eīm in ſaue cariathaim: ⁊ chorreos: ĩ mōtibus ſeir uſqꝫ ad cāpeſtria pharan que eſt in ſolitudine. Lectio ſecūda.

Reuerſiqꝫ ſūt ⁊ cōuenerunt ad fontem meſpheth: ipſa ē cades. Et percuſſerūt oēm regeꝫ amalechitaꝝ ⁊ amorreoꝝ qui habitabant in aſaſonthamar. Et egreſſi ſūt rex ſodomoꝝ ⁊ rex gomorre: rex adame: ⁊ rex ſeboim. nec nō ⁊ rex bale que eſt ſegor: ⁊ direxerunt aciē ꝯtra eos in ualle ſiluestri. ſ. aduerſū codorlaomor regem elamitarū: ⁊ thadal regeꝫ gētium: ⁊ āraphel regem ſennaar: ⁊ arioth regē ponti: quatuor reges aduerſus qnqꝫ. Uallis autem ſiluestris habebat puteos multos bituminis. Lectio tertia.

Itaqꝫ rex ſodomorum ⁊ gomorre terga uertere: cecideruntqꝫ ibi ⁊ q̄ remanſerant fugere ad monteꝫ. Tulerūt autem omnem ſubſtantiā ſodomorū et gomorre: ⁊ uniuerſa que ad cibum pertinent: ⁊ abierunt. Nec non ⁊ loth: ⁊ ſubſtantiam eius: filium fratris abraam qui habitabat ĩ ſodomis. Et ecce unus qui euaſerat nūciauit abraaꝫ hebreo qui habitabat in conualle manbre amorrei fratris eſcol ⁊ fratris aner. Hi einm pepigerant fedus cum abraam. Quod cum audiſſet abraam captū uidelicet loth fratrē ſuū numerauit expeditos ſuos. ccc. x. et viij. ⁊ perſecutus eſt eos uſqꝫ dan. Et diuiſis ſocijs irruit ſuper eos nocte. Percuſſitqꝫ eos ⁊ perſecutus eſt uſqꝫ ſobaet phenicen que ē ad leua damaſci. Reduxitqꝫ omnem ſubſtantiā: ⁊ loth fratrem ſuū cum ſubſtātia illius. Mulieres quoqꝫ ⁊ populum. Ad matuti. antiphona. Et qui preibant increpabant eū ut taceret: ipſe uero multo magis clamabat: miſerere mei fili dauid. Feria tertia. Lectio prima.

Egreſſus eſt autem rex ſodomoruꝫ in occurſum eius poſtq̄ꝫ reuerſus eſt a cede codorlaomor ⁊ regū qui cū eo erant ī ualle ſaue: que eſt uallis regis. At uero melchiſedech rex ſalem: proferens panem ⁊ uinum. erat eiꝫ ſacerdos dei altiſſimi bn̄dixit ei: et ait. Benedict⁹ abraā deo excelſo qui creauit celum ⁊ terram. ⁊ bn̄dictus deus excelſus: quo protegē te hoſtes in manibus tuis ſunt. Et dedit ei decimas ex omnibus. Dixit autē rex ſodomorum ad abraam: da mihi aīas: cetera tolle tibi. Qui reſpondit ei. Leuo manum meam ad dominū deum excelſum poſſeſſorem celi ⁊ terre: ꝙ a filo ſubteg minis uſqꝫ ad corrigiam calige non accipiaꝫ ex omnibus que tua ſunt: ne dicas ego ditaui abraam: exceptis his q̄ comederūt iuuenes: ⁊ partibus uiroruꝫ qui uenerūt mecū. aner. eſcol. et mābre. Iſti accipient partes ſuas. Lectio ſcd̄a.

H Is itaqꝫ trāſactis: factus eſt ſermo dn̄i ad abraam per uiſionē dicens. Noli timere abraā. Ego protector tuus ſuꝫ: ⁊ merces tua magna nimis. Dixitqꝫ abraam. Dn̄e deus quid dabis mihi: Ego uadaꝫ abſqꝫ liberis: ⁊ filius ꝓcuratoris domus mee: iſte damaſcus eliezer. Addiditqꝫ abraā. Mihi autem non d̄diſti ſemen: ⁊ ecce uernaculus meus: hereſ meus erit. Statiqꝫ ſermo domini factus eſt ad eum dicens. Non erit hic hereſ tuus: ſed qui egredietur de utero tuo ipſuꝫ habebis heredem. Eduxitqꝫ eum foras ⁊ ait illi. Suſpice celuꝫ ⁊ numera ſtellas ſi potes. Et dixit ei. Sic erit ſemen tuuꝫ. Credidit abraam deo: ⁊ reputatum eſt illi ad iuſticiam. Dixitqꝫ ad eum. Ego dominus qui eduxi te de hur chaldeorum ut darem tibi terram iſtam ⁊ poſſideres eam. At ille ait. Domine deus unde ſcire poſſum ꝙ poſſeſſurus ſum eam: Reſpondens dominus ſume inq̄t mihi uaccam triennē ⁊ capram trinam: ⁊ arietem annorum triuꝫ: turturē ⁊ columbā. Qui tollens uniuerſa hec: diuiſit ea ꝑ mediū: ⁊ utraſqꝫ partes contra ſe altrinſecus poſuit: aues autē non diuiſit. Lectio tertia.

D Eſcenderuntqꝫ uolucres ſuꝑ cadauera: ⁊ abigebat eas abraam. Cumqꝫ ſol occūberet ſopor irruit ſuꝑ abraaꝫ: ⁊ horror magnus ⁊ tenebroſus iuaſit eū. Dictūqꝫ ē ad eum. Scito ꝑnoſcēs q̄d peregrinum futurum ſit ſemē tuum in terra n̄ ſua: ⁊ ſbijciēt eos ſeruituti: ⁊ affligēt quadringentis annis. Uerūtamē genteꝫ cui ſeruituri ſunt ego iudicabo. Et poſt hec egredientur cum magna ſubſtantia. Tu autē ibis ad patres tuos in pace ſepult⁹ i ſenectute bona. Generatione autē quarta reuertetur huc. Nec dum eīm cōplete ſunt iniquitates amorreorum uſqꝫ ad preſens tempus. Cum ergo occubuiſſꝫ ſol: fc̄a ē caligo tenebroſa: ⁊ apꝑuit ei cliban⁹ fumigans ⁊ lāpas ignis tranſiēs int̄ diuiſiones illas. In die illo pepigit domius cū abraā fed⁹ dicēs. Semini tuo dabo terram hanc a fluuio egypti uſqꝫ ad fluuiū magnū euphratē. Cineos: ⁊ cenezeos: ⁊ etheos: ⁊ ferezeos: raphaim quoqꝫ ⁊ amorreos: eueos: chananeos: ⁊ gergeſeos: ⁊ iebuſeos. Feria tertia mag. a͛ Miſerere mei fili dauid: quid uis ut faciaꝫ tibi: domine ut uideam. Ab iſta feria quarta cinerum uſqꝫ in cena domini ⁊ nullo alio tēpore: ante inchoationem matutinaꝝ abſolute incipitur canticū gradum in feriali officio ⁊ feſto trium lectionū tantūmodo. Pſalmi ſemꝑ dicūtur ſedēdo. Orationes uero ⁊ uerſiculi in feria flexis genibus. In feſto trium lectionū ſtando. ps. Ad dn̄m cum tribu. Cum reliquis uſqꝫ pſal. Qui confid̄. ſine Gloria patri. ⁊ Requiem eternam. Sꝫ in fine ultimi pſal. tantum dicitur ℣. Requiem eternam dona eis domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. Pat noſter. ſecreto ℣. Et ne nos. ℟. Sed liba nos. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animas eorū. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amē. ℣. Dn̄e exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Domin⁹ uobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio

A Bſolue queſumus dn̄e aīas famulorum famularūqꝫ tuarum: et oīuꝫ fidelium defunctorum ab omni uinculo delictoruꝫ: ut in reſurrectionis gloria int̄ ſanctos et electos tuos reſuſcitati reſpirent. per chriſtum dn̄m noſtrū. ℟. Amē.

Postea psal. Qui ꝯfid. Cū rel' usqʒ ad psal. De ꝓfundis. In fine cuiuslibet ps. dicitur. Gloria patri. Et. Sicut erat. Deide. Kyr̄. christel'. kyr̄. Pater noster. secreto ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Memēto congregationis tue. ℟. Quā possedisti ab initio. ℣. Domine exaudi orationem meaʒ. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Dn̄s uobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Deus cui ꝓpriū est misereri semꝑ et parcere suscipe dep̄cationē nostrā: ⁊ nos ⁊ oēs famł'os tuos quos delictoꝝ cathena ꝯstringit miseratio tue pietatis absoluat. ꝑ christū dn̄m nostrū. ℟. Amē.

Deinde dr̄ psal. De ꝓfūdis. Cū rel. usqʒ psal. Laudate nomen dn̄i. In fine cuiuslibet psal. dr̄. Gloria patri. Et. Sic̄ erat. Deinde. Kyr̄. christel'. kyr̄. Pater nr̄. secreto ℣. Et ne nos. ℟. Sed lib̄a nos. ℣. Saluos fac seruos tuos ⁊ ancillas tuas. ℟. Deus meus sperantes ī te. ℣. Dn̄e exaudi orationē meā. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Dominus uobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. oro.

Pretende dn̄e famulis ⁊ famulab' tuis dexterā celestis auxilij: ut te toto corde ꝑquirāt ⁊ que digne postulāt ꝯseq mereāt. ꝑ christū dn̄m nr̄m. ℟. Amen

Postea dr̄ officium sancte marie. Feria quarta cinerum. Secundum mattheuʒ.

In illo tp̄e dixit iesus discipl'is suis. Cū ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. Et reliqua. Omelia sācti augustini episcopi. Lectio prima.

Cum ieiunatis inq̄t nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exťmināt eiʒ facies suas ut appareāt hominib' ieiunantes. Amē dico uobis receperūt mercedē suā. Uos aūt ieiunātes ungite capita uestra: ⁊ facies uřas lauate: ne uideami ab omnib' ieiunātes: sed pr̄i uřo q̄ est in abscōdito: ⁊ paī uř q̄ uidet ī abscōdito reddet uobis. Māifestū est his p̄ceptis oēʒ nřam intētōeʒ ī inťiora debere gaudia dirigi: ne foris q̄rentes mercedē huic seculo ꝯformemur: ⁊ amittam' ꝓmissiōeʒ tāto solidioris atqʒ firmioris q̄nto iterioris beatitudinis: qua nos elegit d̄s ꝯformes fieri imagini filij sui. In hoc āt capitulo maxie aīaduertendū est: nō in solo rerū corporeaꝝ nitore atqʒ pōpa: sʒ ēt in ipis sordibus lutuosis eē posse iactantiā: ⁊ eo periculosiorem quo sub nomine seruitutis dei decipit. Lectio secunda.

Qui ergo imodrato cultu corporis atqʒ uestitu uel ceterarū reꝝ nitore fulget facile ꝯuincitur rebus ipis pōpaꝝ seculi esse sectator: ⁊ nequaq̄ʒ fallit dolosa imagine sanctitatis. Qui aūt in ꝓfessione christianitatis: inusitato squalore ac sordibus intētos in se hoīum oculos facit: cū id uoluntate faciat non necessitatē patiatur: ex ceťis eius opibus pōt ꝯuici utrū hoc ꝯtēptu superflui cultus aut ambitione aliqua faciat: quia nobis ouina pelle cauendos lupos dn̄s precipit. Sʒ ex fructibus iquit eorū cognoscetis eos. Cū eīm ceperint aliquibus tentationib' ea ipsa uel subtrahi: uel negari que ī isto uelamine uel consecuti sunt: uel ꝯseq cupiunt: tunc necesse est ut appareat utruʒ lupus in ouina pelle sit: an ouis in sua. Non eīm propterea ornatu superfluo d̄bet aspectus hominū mł'cere christianū: quia illum parcū habitū ac necessarium etiam simulatores sepe usurpant: incautos decipiāt. Quia ⁊ ille oues nō debēt deponere pelles suas: si aliquādo eis lupi se contegunt. Queri ergo solet quid sit q̄ ait. Uos autem ieiunantes ungite capita uestra: ⁊ facies uestras lauate ne uideamini ab hoīb' ieiunātes. Lect. iij.

Non eīm quispiaʒ recte p̄cepit: q̄zuis faciem quotidiana consuetudīe lauemus: unctis etiam capitibus cum ieiunamus nos esse debere. Quod si turpissimum hominuʒ fatetur. intelligenduʒ est hoc preceptū inunguendi caput ⁊ faciē lauandi ad interiorem homineʒ pertinere. Ungere ergo caput ad leticiam pertinet: lauare autem facieʒ ad mundiciam. Et ideo caput ungit qui letatur interius mente atqʒ ratione. Hoc eiʒ recte accipimus caput qd̄ in anima preminet: ⁊ quo cetera hominis regi ⁊ gubernari manifestum est. Et hoc facit qui non foris querit leticiā: ut de laudibus hoīuʒ carnali gaudeat. Caro eim que ſubiecta eſſe debet: nullo modo eſt totius nature humane caput. Nemo quidẽ unq̃z carnẽ ſuaz odio habuit: ſicut apoſtolus dicit: cũ de diligenda uxore precepiſſet. caput mulieris uir: cui uiro caput eſt chriſtus. Interius ergo gaudeat in ieiunio ſuo eo ipſo quo ſic ſe ieiunando auertit a uoluptate ſeculi ut ſubditus chriſto: qui ſcd̄m hoc preceptũ caput unctũ deſiderat habere. Ita eim ⁊ faciez lauabit id eſt cor mũdabit: quo uiſurus eſt deũ: nõ interpoſito uelamine ꝑpter infirmitatez ↄtractã de ſordibus: ſed firmus ⁊ ſtabilis quoniã mundus ⁊ ſimplex. Lauamini igr̃ mũdi eſtote. auferte nequitias ab animis ur̃is: atq̃z a conſpectu oculoꝛuz meoꝛum. Ab his igitur ſordibus facies ueſtra lauanda ẽ: quib us dei aſpectus offenditur. Ad bñ dic. añt. Cum ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. Oratio.

PResta domine fidelib⁹ tuis: ut ieiuniorũ ueneranda ſolẽnia ⁊ cõgrua pietate ſuſcipiant: ⁊ ſecura deuotiõe percurrant. per chriſtum dominũ noſtrum.

Ab iſto die uſq̃z in cena dñi in officio feriali tantũ: poſt laudes defunctoꝝ ſeptẽ pſalmos penitentiales flexis genibus dicimus: uidelicet pſal Dñe ne i fu. i. pſal. Beati quoꝝ. pſal Dñe ne in fu. ii. pſal. Miſerere mei d̄us. pſal Dñe exaudi. i. pſal. Deprofundis. ps. Dñe exaudi. ii. Sub hac antiphona. Ne reminiſcaris domine delicta noſtra uel parentũ noſtroꝝ: neq̃z uindictam ſumas de peccatis noſtris. . Cum letania ſumiſſa uoce ſine cantu.

Kyrieleiſon.
Chriſteleiſon.
Chriſte audi nos.
Chriſte exaudi nos.
Pater de celis deus miſerere nobis.
Fili redẽptoꝛ mũdi deus miſerere nob̄.
Spũs ſc̃te deus miſerere nobis.,
Sãcta trinitas unus d̄s miſerere nobis.
Sancta maria oꝛa pꝛo nobis.
Sancta dei genitrix oꝛa pꝛo nobis.
Sãcta uirgo uirginũ oꝛa pꝛo nobis.
Sancte michael oꝛa pꝛo nobis.
Sancte gabriel oꝛa pꝛo nobis.
Sancte raphael oꝛa pꝛo nobis.
Oẽs ſc̃ti angeli ⁊ archãgeli oꝛate ꝑ nob̄
Omnes ſancti beatoꝛuz ſpirituũ oꝛdies oꝛate pꝛo nobis.
Sãcte ioannes baptiſta oꝛa pꝛo nobis.
Oẽs ſancti patriarche ⁊ pꝛophete oꝛate pꝛo nobis.
Sancte petre oꝛa pꝛo nobis.
Sancte paule oꝛa pꝛo nobis.
Sancte andrea oꝛa pꝛo nobis.
Sancte iacobe oꝛa pꝛo nobis.
Sancte ioannes oꝛa ꝑ nobis.
Sancte iacobe oꝛa ꝑ nobis
Sancte philippe oꝛa pꝛo nobis.
Sancte thoma oꝛa pꝛo nobis.
Sancte bartholomee oꝛa pꝛo nobis.
Sancte matthee oꝛa pꝛo nobis.
Sancte ſimon oꝛa pꝛo nobis.
Sancte thadee oꝛa pꝛo nobis.
Sancte matthia oꝛa pꝛo nobis.
Sancte barnaba oꝛa pꝛo nobis.
Sancte luca oꝛa pꝛo nobis.
Sancte marce oꝛa pꝛo nobis.
Omnes ſancti apoſtoli ⁊ euãgeliſte oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſãcti diſcipuli dñi oꝛate ꝑ nob̄.
Omnes ſãcti innocentes oꝛate ꝑ nobis
Sancte ſtephane oꝛa pꝛo nobis.
Sancte laurenti oꝛa pꝛo nobis.
Sancte uincenti oꝛa pꝛo nobis.
Sancte fabiane oꝛa pꝛo nobis
Sancte ſebaſtiane oꝛa pꝛo nobis.
Sancti ioannes ⁊ pauli oꝛate ꝑ nobis.
Sancti coſma ⁊ damiane oꝛate ꝑ nob̄.
Sancti geruaſi ⁊ ꝓtaſij oꝛate ꝑ nobis.
Oẽs ſancti martyres oꝛate pꝛo nobis.
Sancte ſilueſter oꝛa pꝛo nobis.
Sancte gregoꝛi oꝛa pꝛo nobis.
Sancte martine oꝛa pꝛo nobis.
Sancte auguſtine oꝛa pꝛo nobis.
Sancte ambꝛoſi oꝛa pꝛo nobis.
Sancte hieronyme oꝛa pꝛo nobis.
Sancte nicolae oꝛa pꝛo nobis.
Sancte lodouice oꝛa pꝛo nobis.
Omnes ſancti pontifices ⁊ confeſſoꝛes oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti doctoꝛes oꝛate ꝑ nobis.

Sancte benedicte ora ꝓ nobis.
Sancte franciſce ora pro nobis.
Sancte antoni ora pro nobis.
Sancte dominice ora pro nobis.
Oēs ſcti mōachi ⁊ heremite orate ꝓ nob̄
Oēs ſcti ſacerdotes ⁊ leuite orate ꝓ nob̄
Sācta maria magdalena ora ꝓ nobis.
Sancta agnes ora ꝓ nobis.
Sancta lucia ora pro nobis.
Sancta cecilia ora pro nobis.
Sancta agatha ora ꝓ nobis.
Sancta catherina ora pro nobis.
Sancta clara ora ꝓ nobis.
Sancta heliſabet ora pro nobis.
Oēs ſcte uidue ⁊ uirgines orate ꝓ nob̄.
Omnes ſcti ⁊ ſācte dei int̄cedite ꝓ nob̄.
Propitius eſto parce nobis domine.
Propitius eſto exaudi nos domine.
Ab omni malo libera nos domine.
Ab omni peccato libera nos domine.
Ab ira tua libera nos domine.
A ſubitanea ⁊ iꝓuiſa morte lib̄. nos dn̄e
Ab inſidijs diaboli libera nos dn̄e.
Ab ira ⁊ odio ⁊ omni mala uoluntate libera nos domine.
A ſpiritu fornicationis lib̄. nos dn̄e.
A fulgore ⁊ tempeſtate libera nos dn̄e.
A morte ꝑpetua libera nos dn̄e.
Per myſteriū ſancte icarnatōis libera.
Per aduentū tuū libera nos dn̄e.
Per natiuitatē tuā libera nos dn̄e.
Per baptiſmū ⁊ ſctm̄ ieiuniū tuū lib̄.
Per crucē ⁊ paſſionē tuā lib̄. nos dn̄e.
Per mortē ⁊ ſepulturā tuam libera.
Per ſanctā reſurrectionē tuam libera.
Per admirabilē aſcenſionez tuā libera.
Per aduentū ſpūs ſancti paracliti lib̄a.
In die iudicij libera nos domine.
Peccatores te rogamus audi nos.
Ut nob̄ parcas. te rogamus audi nos.
Ut nobis idulgeas. te rogamꝰ audi nos
Ut ad uerā pn̄iaz nos ꝑducere digneris te rogamus audi nos.
Ut dōnū aplicū ⁊ oēs eccliaſticos ordines i ſcta r̄ligiōe ꝯſeruare digneris. te ℟.
Ut ĩimicos ſcte eccl̄ie hūiliar̄ digner̄. te.
Ut regibꝰ ⁊ principibꝰ xp̄ianis pacē ⁊ ueram ꝯcordiā donare digneris. te ℟.
Ut cūcto populo xp̄iano pacē ⁊ unitatē largiri digneris. te rogamus audi nos.
Ut nos met ip̄os in tuo ſācto ſeruitio cōfortare ⁊ ꝯſeruare digneris. te ℟.
Ut mentes n̄ras ad celeſtia deſideria erigas. te ℟.
Ut ōibꝰ bn̄factoribꝰ n̄ris ſempit̄na bona retribuas. te ℟.
Ut aīas n̄ras: frūz: ꝓpinquoꝝ: ⁊ bn̄fcoꝝ n̄roꝝ ab et̄na dānatōe eripias. te ℟.
Ut fructꝰ t̄re dar̄ ⁊ ꝯſeruare digneris. te.
Ut ōibꝰ fidelibꝰ defūctis reqem eternaz donare digneris. te ℟.
Ut nos exaudire digneris. te ℟
Fili dei. te rogamus audi nos.
Agnus dei q tollis peccata mūdi parce nobis dn̄e.
Agnꝰ dei q toll' pcc̄a mūdi: exaudi nos dn̄e.
Agnꝰ dei q toll' pcc̄a mūdi: miſerere nob̄
Chriſte audi nos. Chriſte exaudi nos. Kyrieleiſō. Xp̄eleiſon. Kyrieleiſon. Pr̄ noſter. ſecreto ℣. Et ne nos. ℟. Sed lib̄a nos. ps̄. Deus i adiutoriū. Totū cū Glīa prī. Et. Sic̄ erat. ℣. Saluos fac ſeruos tuos ℟. Deꝰ meꝰ ſpātes i te. ℣. Eſto nob̄ dn̄e turris fortitudinis. ℟. A facie ĩimici. ℣. Nihil ꝓficiat inimicꝰ i nob̄. ℟. Et filiꝰ iniq̄tatis n̄ appōat nocere nob̄. ℣. Dn̄e n̄ ƒm pcc̄a n̄ra facias nob̄. ℟. Neq; ƒm iniq̄tates n̄ras retribuas nobis. ℣. Oremꝰ ꝓ pōtifice n̄ro. ℟. Dn̄s ꝯſuet eū: ⁊ uiuificet eū: ⁊ beatū faciat eū i t̄ra ⁊ n̄ tradat eū in aīam inimicorum eius. ℣. Oremus ꝓ bn̄factoribꝰ n̄ris. ℟. Retribuere dignare dn̄e ōibꝰ nobis bōa faciētibꝰ ꝓpt̄ nomē tuū uitā eternā amē. ℣. Oremꝰ ꝓ fidelibꝰ defūctis. ℟. Reqē eternā dona eis dn̄e: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Reqeſcāt i pace. ℟. Amē. ℣. Pro frībꝰ n̄ris abſentibꝰ. ℟. Saluos fac ſeruos tuos d̄s meꝰ ſpantes i te. ℣. Mitte eis auxiliū de ſcto. ℟. Et de ſion tuere eos. ℣. Dn̄e exaudi orōnem meā. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Dominus uobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Orō.

DEus cui propriū eſt miſereri ſemꝑ ⁊ parcere: ſuſcipe d̄precatōez n̄raz: ⁊ nos ⁊ oēs famulos tuos quos delictorum cathena conſtrigit: miſeratio tue pietatis abſoluat. Oratio.

Exaudi queſumus dñe ſupplicū ꝑces ⁊ confitentiuꝫ tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus ⁊ pacem.

Oratio.

Ineffabilem nobis dñe miſericordiaꝫ tuā clemēt̄ oñde: ut ſil̄ nos ⁊ a peccatis oībꝰ exuas ⁊ a penis quas ꝓ his meremur eripias. Oratio.

Deus q̄ culpa offenderis: penitētia placaris: preces ppl̄i tui ſupplicantis ꝓpitiꝰ reſpice ⁊ flagella tue iracūdie q̄ ꝓ peccatis nr̄is meremur auerte. Oīo

Omnipotēs ſempiťne ds̄: miſerere famulo tuo pōtifici nr̄o ⁊ dirige eū ſcd̄m tuā clementiā in uiā ſalutis eterne: ut te donante tibi placita cupiat: ⁊ tota uirtute perficiat. Oratio.

Deus a quo ſācta deſideria recta cōſilia ⁊ iuſta ſūt opa. Da ſeruis tuis illā quā mūdꝰ dare n̄ pōt pacē: ut ⁊ corda noſtra mādatis tuis dedita: ⁊ hoſtiū ſublata formidine tēpora ſint tua protectiōe tranquilla. Oratio.

Ure igne ſancti ſpūs renes noſtros ⁊ cor noſtrum dñe: ut tibi caſto corpore ſeruiamꝰ: ⁊ mūdo corde placeamꝰ. Oīo

Fideliū deus oīuꝫ ꝯditor ⁊ redemptor: aīabꝰ famuloꝝ famulaꝝq̄ tuaꝝ remiſſionē cūctoꝝ tribue peccatoꝝ: ut indulgētiā quā ſemꝑ optauerunt piis ſupplicatiōibus ꝯſequant̄. Oratio.

Actiones noſtras q̄s dñe aſpirādo preueni: ⁊ adiuuādo ꝓſequere: ut cūcta nr̄a orō ⁊ opatio a te ſemꝑ īcipiat: ⁊ per te cepta finiatur. Oratio.

Omnipotēs ſempiťne ds̄ q̄ uiuorū dñaris ſimul ⁊ mortuoꝝ omniūq̄ miſereris: quos tuos fide ⁊ ope futuros eſſe prenoſcis te ſupplices exoramꝰ: ut ꝓ q̄bus effūdere p̄ces decreuimꝰ: quoſq̄ ꝑ p̄ns ſeculū adhuc ī carne retinet uel futurū iā exutos corpore ſuſcepit: int̄cedentibus oīibus ſāctis tuis: pietatis tue clementia omniū delictoꝝ ſuoꝝ ueniaꝫ cōſequantur. per dñm noſtrū ieſū chriſtū filiū tuū: q̄ tecū uiuit ⁊ regnat ī unitate ſpiritus ſancti deus. per oīa ſecula ſeculoꝝ.

℞. Amē. ℣. Dñs uobiſcum. ℞. Et cum ſpũ tuo. Sequitur. Exaudiat nos omnipotens ⁊ miſericors dominus. Reſponſo. Amen.

Item hac die ⁊ duobus ſequētibus diebus dicuntur ueſpere hora conſueta. A ſabbato uero in añ uſq̄ ad paſcha dicūtur ante comeſtionem tam in feſtis q̄ in feriis exceptis dominicis diebꝰ in q̄bꝰ dicūtur hora conſueta. Ad matut. añ.

Theſaurizate nobis theſauros in celo: ubi neq̄ erugo nec tinea demolitur. Oratio.

Inclinātes ſe domine maieſtati tue propiciatus intende: ut qui diuino munere ſūt refecti: celeſtibus ſemper nutriant̄ auxiliis: per dominum noſtrum.

Feria quinta. Secundum mattheum.

In illo tempore. Cū intraſſet ieſus capharnaum acceſſit ad eum centurio rogans eum ⁊ dicens. Domine puer meus iacet paraliticus in domo ⁊ male torquetur. Et ait illi ieſus. Ego ueniaꝫ ⁊ curabo eum. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

Videamus utrum de ſeruo centurionis ſibi mattheus lucaſq̄ conſentiat. Mattheus eīm dicit. Acceſſit ad eū centurio rogans eū ⁊ dicens. Puer meus iacet in domo paraliticus. Cui uidetur repugnare qđ lucas ait. Et cuꝫ audiſſet de ieſu miſit ad eum ſeniores iudeorum: rogans eum ut deſcenderet ⁊ ſaluaret ſeruum eius. At illi cum ueniſſent ad ieſum rogabant euꝫ ſollicite dicentes ei: quia dignus eſt ut hoc ei preſtes. diligit eīm gentem noſtram: ⁊ ſynagogam ipſe edificauit nobis. Jeſus autem ibat cum illis. Et cum iam non longe eſſent a domo: miſit ad euꝫ centurio amicos dicēs. Domine noli uexari. Non eīm dignus ſum ut intres ſub tectum meum: ꝓpt̄ qđ ⁊ me ipſum non ſum dignus arbitratus ut uenirem ad te: ſed dic uerbo ⁊ ſanabitur puer meus. ℞. Domine puer meus iacet paraliticus ī domo ⁊ male torquetur. Amen dico tibi: ego ueniam ⁊ curabo eum. ℣. Domine non ſum dignus ut intres ſub tectū meum: ſed tantum dic uerbo ⁊ ſanabitur puer meus. Amen dico tibi.

Hoc ℟nſo. tantũ hac die dr̃. alia duo ℟. dicũtur de hiſtoria abrae. Lectio ſcđa.

Si eĩm ita hoc geſtũ eſt quomõ erit puerũ ꝙ mattheus narrat. Acceſſit ad eũ qdã centurio: cũ ipſe nõ acceſſerit: ſed amicos miſerit: Niſi diligẽter aduertentes intelligam⁹ mattheũ nõ õimodo deſeruiſſe uſitatũ modũ loquẽdi. Nõ. n. ſolum dicere ſolemus acceſſiſſe aliquem etiam anteq̃ȝ ꝑueniat illuc quo dr̃ acceſſiſſe. Vñ ẽt dicim⁹ parũ acceſſit uł multũ acceſſit eo ꝙ appetit ꝑuenire. Veꝝ etiaȝ ipſa ꝑuentiõe cuius adipiſcẽdi cauſa acceditur. Dicim⁹ plerũqȝ factũ: ⁊ ſi eũ ad quẽ ꝑuenit nõ uideat ille ꝗ ꝑuenit: cũ per amicũ ꝑuenit ad aliquẽ cui⁹ rei fauor eſt neceſſarius. Qđ ita tenuit cõſuetudo: ut iam ẽt uulgo ꝑuentores appellẽt: qui ad potẽtuȝ quoꝝlibet tanq̃ȝ inacceſſibiles amicos ꝑ ꝯuenientiũ ꝑſonaꝝ iterpoſitionem ambitionis arte ꝑtingũt. Si ergo ipſa ꝑuentio uſitate dr̃ ꝑ alios fieri: quãto magis acceſſus ꝑ alios fieri põt: ꝗ plerũqȝ infra ꝑuentioneȝ remanet: qñ poterit q̇ſq̇ȝ pl̃m accedere quidem: ſed tamẽ nõ poterit peruenire.

Lectio tertia.

Non ergo abſurde mattheus etiam ꝙ uulgo poſſit intelligi ꝑ alios factuȝ acceſſũ centurionis ad dñm cõpendio dicere uoluit: acceſſit ad eum centurio. Verũtñ non negligenter intuenda ẽ etiaȝ ſancti euangeliſte multitudo myſtice locutionis: ſcđm ꝙ ſcriptum eſt i pſal. Accedite ad eum ⁊ illũinamini. Proinde: quia fidẽ centurionis qua uere acceditur ad ieſũ ipſe ita laudauit ut diceret: non inueni tantam fidem in iſrael. ipſum potius acceſſiſſe ad ieſum chriſtum dicere uoluit prudens euangeliſta: q̃ȝ illos ꝑ quos v̓ba ſua miſerat. Porro ãt Lucas ideo totuȝ quẽadmodũ geſtum eſſȝ aperuit: ut ex hoc itelligere cogeremur quẽadmodũ dixerit alius qui mentiri ñ poſſit. Sic eĩm illa mulier que ſanguinis fluxum patiebatur: q̃zuis fimbriaȝ ueſtimẽti eius tenuerit: magis tamen tetigit dominum. Ita ⁊ centurio quo magis credidit: eo magis acceſſit ad dominũ. Ita cetera in hoc capitulo que alter dicit: ⁊ alt̃ pretermittit ſuperfluo pertractantur: cuȝ ex illa regula primitus cõmendata nihil inueniatur contrarium.

Ad benedictus antiphona. Domine puer meus iacet paraliticus i domo ⁊ male torquetur. Amen dico tibi ego ueniam ⁊ curabo eum.

Oratio.

Deus qui culpa offenderis: penitentia placaris: preces populi tui ſupplicantis propitius reſpice: ⁊ flagela tue iracundie: que pro peccatis noſtris meremur: auerte. per dominũ.

Ad matu. añt. Dñe nõ ſum dignus ut intres ſub tectuȝ meũ ſed tantum dic uerbo: ⁊ ſanabitur puer meus.

Oratio.

Parce domine parce populo tuo: ut dignis flagellationibus caſtigatus: in tua ſemper miſeratione reſpiret. ꝑ

Feria ſexta. Secundum mattheum.

In illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Audiſtis quia dictum ẽ antiquis. Diliges proximum tuum: ⁊ odio habebis inimicũ tuum. Et reliqua.

Omelia origenis. Lectio prima.

Sicut illa alia precepta data eis fuerant in lege ſic ⁊ hoc. Sicut eiȝ ad dimittendas uxores iuſſum fuit ne eas interficerent: ſic ⁊ ad odiendum inimicum mandatum fuit: ⁊ ut amicuȝ non odiſſet. Conceſſa ſunt autem iſta populo illi ueteri adhuc rudi ⁊ infirmo: quãq̃ȝ inimic⁹ qui odio habendus dicitur iuxta ſubtiliorem intellectum diabolus poſſet intelligi. Ceterũ in euangelio ꝙ lege ueteri lõge excellentius ⁊ perfectius eſt: quid magiſter perfectionis dicat audiamus. Ait eĩm diſcipulis ſuis. Diligite inimicos ueſtros: benefacite maledicentibus uobis: benefacite ⁊ his qui oderunt uos: ⁊ orate pro perſequentibus uos. Secundum legem: diliges proximũ ⁊ odies inimicũ tuum. Et ſecundũ euangelium inimicuȝ ⁊ proximum diliges. Diligite inimicos ueſtros in perfectionem legis euangeliũ adimpleuit.

Lectio ſecunda.

Infirmitatẽ eoꝝ ꝗ ſub circũciſione erãt: hi ꝗ ſb grã fuere ꝯfirmauerũt:

qb⁹ uelut firmiſſimis ꝛ pfectis uiris: dn̄s hoc mādabat dicēs. Diligite īimicos ueſtros. uos māſueti. uos mites. uos benigni. uos īmaculati. uos imitatores mei. Uos me ſequētes. uos diligite inimicos ur̄os: ſiue paganos idoloꝝ cultores ſiue hereticos īfideles. Iſti eīm īimici nr̄i: iſti ſṫ ueritatis aduerſarij. Iſtos igiṫ diligite: mala aduerſus eos nō cogitantes: mala eis n̄ faciētes: n̄ aduerſa eis optātes. Sꝫ diligite eos ut ꝓxios: ꝛ hoꝝ errorē ſpernite ſic̄ abhoīationē. Ita ergo diligite īimicos ur̄os ſiue publicos: ſiue occultos ſiue eos q foris ſṫ: oēs diligite. Circa oēs bēigni ꝛ mites eſtote. Memores dauid manſuetudinis: reminiſcimini beati īmaclati ipius inocētia. quō dilexit eū. Quomodo dilexit ꝛ pepcit abſolon ꝛ oīb⁹ inimicis ſuis. Sub lege eīm cū eſſet legem tranſcēdit: in eo ꝙ īimicos dilexit. Similemus bonitati eius: ſequamur ueſtigia eius: propterea ut poſſimus dicere cum eo. Si reddidi retribuentibus mihi mala.

Lectio tertia.

BEnedicamus maledicentes nos. Benedicti ait eſtis: ſāctificati eſtis: propterea maledictum de ore ueſtro nō exeat. Prauus ſermo de ore ueſtro non procedat. Benedicite: quia benedictus ille in uobis habitat. Benedicite: qui ad benedictionem uocati eſtis. Benedicite maledicentes uos. eos ſpernentes. ꝯtrahentes. blaſphemantes qui dicunt uerbum malum aduerſus uos mentientes: benedicite maledicentes uos. Qui benedicit benedicetur in eadem benedictiōe in ea qua alium benigne benedicat. Si eīm dignus eſt benignus eſt benedictione ille: qui benedicit ꝛ qui benedicīt. Et ſi indignus eſt ille cui benedicitur: ſuper eū qui benedicit conuertitur benedictio. Et ille qui benedictus eſt: ſine particula benedictionis erit pro indignitate ſua. Benedicite ergo maledicentes uos: benefacite his qui oderunt uos. Prius helyſeus homo dei exercitum ſyria ſe perſequentem a deo in poteſtatem accepit: ꝛ ꝙ uoluerat adimpleuit īimicis ſuis benefacere. Nec eos ďpredatus eſt: aut maligne aduerſus malignantes egit: ſed cibum eis ꝛ potum concedens ad propriam remeare ī pace ſine leſione permiſit. Ita ꝛ quidem uos benedicite his qui oderunt uos. illis qui a fide uos ſeducere querunt: ꝛ ſcandalizare de pietatis ꝛ ſanctitatis uia uos deſiderātes per terrores inducere: uos benefacientes fidem eos inſtanter ueritatēq; docete: fideles ꝛ ueraces eos diſcipulos facere feſtinate: per doctrinam 'uite eos illuminate. Ad bn̄. añt. Cū facis elemoſynaꝫ neſciat ſiniſtra tua: qd faciat dextera tua. Oratio.

INchoata ieiunia queſumus domine benigno fauore proſequere: ut obſeruantiam quā corporaliter exhibemus: mentibus etiam ſinceris exercere ualeamus. per dominū noſtrū ieſū chriſtum. Ad mat. añt. Tu aūt cū oraueris ītra in cubiculū tuū: ꝛ clauſo hoſtio ora patrē tuū. Oro.

TUere dn̄e pplm̄ tuū: ꝛ ab oīb⁹ peccatis clemēt̄ emūda: q; ei nulla nocebit aduerſitas: ſi nl̄la ei dn̄et̄ iniqtas. per. Sabbato ſecundū marcum.

IN illo tp̄e. Cū ſero eēt fc̄m: erat nauis ī medio mari: ꝛ ip̄e ſolus ī t̄ra. Et uidēs eos laborātes ī remigādo. Et reliqua. Omelia uenerabilis bede pb̄ri.

Lectio prima

ET cū dimiſiſſꝫ eos abijt ī mōte ſol⁹ orare. Nō oīs q orat aſcēdit ī montē. Eſt eīꝫ oro q̄ pcc̄m facit. Sꝫ q bn̄ orat q deū orādo q̄rit. Hic a trenis ad ſupiora ꝓgrediēs: ꝟticē cure ſublimioris aſcēdit. Qui ꝟo de diuitijs aut de honore ſeculi: aut certe de īimici morte ſollicit⁹ obſecrat: ip̄e in īfimis iacēs uiles ad deū preces mittit. Orat āt dn̄s n̄ ut ꝓ ſe obſecret: ſꝫ ut ꝓ me īpetret. Nā ꝛ ſi oia poſuerit p in p̄ate filij: fili⁹ tm̄ ut formā hoīs īpleret obſecrādū p̄rē putat eſſe ꝓ nobis quia aduocatus eſt. Aduocatum eīm inquit habemus apud patrē dn̄m ieſū chriſtū. Si aduocatus eſt debet ꝓ meis interuenire peccatis. Nō ergo quaſi īfirmus: ſꝫ quaſi pius obſecrat. Uis ſcire ꝙ omnia que uelit poſſit: ꝛ aduocatus ꝛ iudex ē

In altero pietatis officium: in altero inſigne eſt poteſtatis. Lectio ſecunda.

Et cum ſero eſſet erat nauis in medio mari: ⁊ ipſe ſolus in terra: ⁊ uidens eos laborãtes ĩ remigãdo: erat eiꝫ uentus ꝯtrari⁹ eis. Labor diſcipulorũ in remigando ⁊ cõtrarius eis uentus labores ſancte eccleſie uarios deſignat: que inter undas ſeculi aduerſantis: ⁊ ĩmũdorũ flatus ſpirituũ ad quieteꝫ patrie celeſtis quaſi ad fidem littoris ſtationẽ peruenire conatur. Ubi bñ dicitur quia nauis erat in medio mari: ⁊ ipſe ſolus in terra. Quia nunq̃ꝫ eccleſia tantis gentiliũ preſſuris: non ſolum afflicta: ſed ⁊ fedata eſt. ut ſi fieri poſſet redemptor ipſius eaꝫ ꝓrſus deſeruiſſe ad tempus uideretur. Unde eſt illa uox eius iter undas procellaſqꝫ tentationũ uergentiũ deprehẽſe: atqꝫ auxiliũ ꝓtectionis illius gemebũdo clamore querentis. Ut quid domie receſſiſti lõge deſpicis in opportũitatibus ĩ tribulatione: Que pariter uocẽ ĩimici perſequẽtis exponit in ſeq̃ntib⁹ pſalmis ſubijciens. Dixit eĩm ĩ corde ſuo oblit⁹ ẽ ds: auertit faciẽ ſuã uſqꝫ in finẽ. Veꝝ ille nõ obliuiſcit᷑ orõnẽ paupeꝝ: neqꝫ auertit faciem ſuã a ſperãtib⁹ in ſe: qn potius ⁊ certantes cũ hoſtibus ut uicãt adiuuat: ⁊ uictores in eternũ coronat. Unde hic quoqꝫ aperte dicitur: quia uidit eos laborantes in remigando. Lectio tertia.

Videt quippe dominus laborãtes in mari: q̃ꝫuis ipſe poſitus in terra Quia ⁊ ſi horum differre uidetur auxilium tribulatis impendere: nihilominus eos ne in tribulationibus deficiant ſue reſpectu pietatis corroborat. Et aliquando etiam manifeſto adiutorio uictis aduerſitatibus quaſi calcatis ſedatiſqꝫ fluctuum uoluminibus liberat. Sicut hic quoqꝫ ſubſequenter inſinuatur cum dicitur. Et circa quartam uigiliam noctiſ uenit ad eos ambulans ſuper mare. Stationes ⁊ uigilie militares intra horaꝝ ſpatia diuidũtur. Quando ergo dicit quarta uigilia noctis ueniſſe ad eos dominũ. Oſtendit tota nocte periclitatos: ⁊ extremo noctis tempore eius auxilium prebituruꝫ. Laborabant ergo toto noctis opace tempore. Sed diluculo appropinquante: ⁊ lucifero ſolis dieiqꝫ exortuꝫ ꝓmittente uenit dominus ⁊ ſuperãbulãs timida freti terga comprimit. Quia cum preſſuris obſita fragilitas humana puſillitatẽ uirium ſuarum conſiderat: nil erga ſe aliud q̃ꝫ tenebras anguſtiarum: ⁊ eſt⁹ cernit hoſtium confligentium. Cum ꝟo mentem ad ſuperni lumen preſidij ⁊ perpetue dona retributionis erexerit: quaſi inter umbras noctis repente exortum luciferi conſpicit: qui diem proximum nũciet. Lucifer nanqꝫ cum plurimum tres horas noctis: id eſt totaꝫ uigiliam matutinam illuminare perhibetur. Aderitqꝫ dominus: qui ſopitis tentationum periculis plenam libertatis fiduciam ſue protectionis attribuat. Ad bñdictus añt.

Me et eĩm de die in diẽ querunt: ⁊ ſcire uias meas uolunt. Oratio.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris ⁊ concede: ut hoc ſolenne ieiunium ꝙ animis corporibuſqꝫ curandis ſalubriter inſtitutum eſt: de uoto ſeruitio celebremus. per. Sabbato ad ueſperas capitulum.

Fratres hortãur uos ne ĩuacuũ g̃ram dei recipiatis. ait eiꝫ. tp̃e accepto exaudiui te: ⁊ in die ſalutis adiuui te. hym. Audi benigne. ℣. Angelis ſuis deus mandauit de te. ℟. Ut cuſtodiãt te in õib⁹ uijs tuis. Ad mag. añ. Tũc ĩuocabis ⁊ dñs exaudiet: clamabis: ⁊ dicet. ecce adſum. Oratio.

Deus q eccliaꝫ tuã ãnua quadrageſimali obſeruatõe purificas p̃ſta familie tue: ut ꝙ a te obtĩere abſtinẽdo nitit᷑ hoc bõis opib⁹ exequat᷑. ꝑ dñm noſtrũ.

Dñica prima in quadrageſima ad mat. inuita. Nõ ſit uobis uanũ mane ſurgere ãte lucẽ. Quia ꝓmiſit dñs coronã uigilãtib⁹. ps. Uenite. hym. Ex more. Ad noctur. añt. Seruite. Cũ rel. ℣. Ipſe liberauit me de laq̃o uenantium. ℟. Et a uerbo aſpero. De ep̃la pauli ad corinthios. Lectio prima.

Adiuuantes aũt exhortamur ne in uacuũ g̃ram dei recipiatis. Ait eiꝫ

Tēpoꝛe accepto exaudiui te: ⁊ in die ſalutis adiuui te. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies ſalutis: nemini dantes ullā offenſionē: ut non uitupet̄ miſteriū nr̄m. Sed in oīb⁹ exhibeam⁹ noſmet ipos ſic̄ dei miſtros ī multa patiētia. in tribulationib⁹. ī neceſſitatib⁹. in anguſtijs. ī plagis. in carcerib⁹. in ſeditionib⁹. in laboꝛib⁹. in uigilijs. in ieiunijs. in caſtitate. in ſciētia. in longanimitate. ī ſuauitate. ī ſp̄u ſācto. in caritate nō ficta. ī uerbo ueritatis. ī uirtute dei. ꝑ arma iuſticie a dextris ⁊ a ſiniſtris. ꝑ gloꝛiā ⁊ ignobilitatē. ꝑ infamiā et bonā famā: ut ſeductoꝛes ⁊ ueraces. Sic̄ ꝗ ignoti ⁊ cogniti. Quaſi moꝛiētes et ecce uiuim⁹. Ut caſtigati ⁊ nō moꝛtificati. Quaſi triſtes ſemꝑ aut gaudētes. Sicut egētes multos aut locupletātes. Tanq̄ꝫ nihil hn̄tes ⁊ oīa poſſidētes. ℞. Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies ſalutis: cōmendemus noſmetip̄os in multa patiētia. In ieiunijs multis ꝑ arma iuſticie uirtutis dei. ℣. In oībus exhibeamus noſmetip̄os ſicut dei miniſtros in multa patiētia. In ieiunijs multis.

Lectio ſecunda.

Os nr̄m patet ad uos o coꝛīthi: coꝛ nr̄ꝫ dilatatū eſt. Nō anguſtiamini ī nobis: āguſtiamini aūt in uiſcerib⁹ ur̄is. Eandē aūt habentes remunerationē: tā q̄ꝫ filijs dico: dilatamini ⁊ uoſ. Nolite iugum ducere cū infidelibus. Que eiꝫ participatio iuſticie cuꝫ iniq̄tate? Aut que ſocietas lucis ad tenebras? Que aūt ꝯuentio chriſti ad belial? Aut pars fidelis cuꝫ infideli? Quis aūt conſenſus templo dei cum idolis? Uos eīm eſtis templum dei uiui ſicut dicit dn̄s. Qm̄ inhabitabo ī illis ⁊ inter eos inambulabo: ⁊ ero illoꝛū deus: ⁊ ipſi erunt mihi populus. Propter qđ exite de medio eoꝛuꝫ ⁊ ſeparamini dicit dominus: ⁊ immūdum ne tetigeritis: ⁊ ego recipiam uos: ⁊ ero uobis in patrem. ⁊ uos eritis mihi in filios ⁊ filias dicit dominus omnipotens.

℞. In oībus exhibeamus nos ſicut dei miniſtros ī multa patiētia. Ut nō uitupetur miſterium nr̄m. ℣. Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies ſalutis: cōmēdemus noſmetip̄os in multa patiētia. Ut nō.

Lectio tertia.

Has igitur habentes promiſſiones cariſſimi mundemus nos ab om̄i ingnamento carnis ⁊ ſpiritus: perficientes ſanctificationem in timoꝛe dei. Capite nos. Neminem leſimus: nemineꝫ coꝛrupimus: neminem circūuenimus. Nō ad condēnationem ueſtram dico. Predixi eīm ꝙ in coꝛdibus ueſtris eſtis ad ꝯmoꝛiendum ⁊ ad conuiuendum. Multa mihi fiducia ē apud uos: multa mihi gloꝛiatio pro uobis. Repletus ſuꝫ conſolatione: ſuperabundo gaudio in omni tribulatione ueſtra. Nam ⁊ cum ueniſſem⁹ macedoniam nullam requieꝫ habuit caro noſtra: ſed omnem tribulationem paſſi: foꝛis pugne. intus timoꝛis. Sed qui ꝯſolatur humiles conſolatus eſt nos de⁹ in aduentu tyti. Non ſolum autem in aduentu eius ſed etiam in ſolatio qui cōſolatus eſt nos in uobis: referēs nobis ueſtrum deſiderium: ueſtrum fletum: ueſtrā emulationem pro me: ita ut magis gauderem: quoniam ⁊ ſi contriſtaui uos in epiſtola non me penitet.

℞. In ieiunio ⁊ fletu oꝛabāt ſacerdotes dicentes. Parce dn̄e: parce poplo tuo: ⁊ ne des hereditatē tuā in ꝑditionē. ℣. Inter ueſtibulū et altare ploꝛabant ſacerdotes dicentes. Parce.

In ſecūdo noct. ℣. Scapulis ſuis obumbrabit tibi. ℞. Et ſub pēnis eius ſperabis.

Sermo ſācti auguſtini epi. Lec. iiij.

Sancte quadrageſime rōnē cui⁹ hodie iītiū celebram⁹ freq̄nt̄ edidim⁹: ⁊ cur tātoꝝ dieꝝ nūero ieiunem⁹ ſepe docuim⁹. Dixim⁹ eiꝫ ꝙ dn̄s ieſus xp̄s hūc eūdē nūeꝝ ieiunij ꝯſecrauit: ⁊ ꝯtinuatis dieb⁹ noctibuſq̄ꝫ nō capiēs cibū unū ieiunij coꝛp⁹ effecerit. Hoc eſt ſꝫ diei oꝛdo noctis intrūpet̄ aduētu: n̄ tn̄ intrupt⁹ ē oꝛdo ieiūij. Un̄ erāt apud dn̄ꝫ plura q̄dē tēpoꝝ curric̄la ſꝫ abſtinētie dies una. Oſtēdens uob̄ ita nos hūc nūeꝝ itegꝝ ieiūare debere: ut q̄ totā quadrageſimā cōplecti nō poſſumus: ſopito ⁊ uno ieiūio uel ſolido quotidianis eandeꝫ ſine intermiſſione ieiunijs celebremus. Ut ſi quiſq̄ꝫ unam diem abſtinendo p̄termiſerit totā quadrageſimā uiolauerit: ⁊ ꝓpt modici tꝑis cibū magni fructū laboris amiſerit ℟. Emendem⁹ ĩ melius que ignoranter peccauimus: ne ſubito preoccupati die mortis: queramus ſpatiū penitentie et ĩuenire nō poſſim⁹. Attende dñe et miſerere quia peccauimus tibi ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: et ꝓpt honorem nominis tui dñe libera nos. Attende.

Lectio quinta

SEd dicit aliquis. Quadrageſime aliquotiens accepimus rationem: ⁊ eam conſecratam a dño frequenter audiuimus: ſed cur eadem quadrageſima quadragīta et duos dies habeat audire geſtimus. Legimus in ueteri teſtamento cū ſāctus moyſes filios iſrl̄ de iugo egyptie captiuitatis erueret: ut in terraꝫ eos repromiſſionis induceret quadraginta ⁊ duoꝝ dierum eum ad memorataꝫ terram manſionibus ꝑueniſſe. Tantoqꝫ illū tempoꝝ numero petitū eſſe ꝓmiſſis: quanto ⁊ nobis promiſſis a ſaluatore ꝑ frui gratulamur. Eodem inquā nūero moyſes per manſiones peruenit ad requiem: quo ⁊ nos per ieiunia ꝓpam⁹ ad celum. Ieiunia eīm noſtra manſiones q̄dam ſunt per que iter ſpiritualiter facientes anime uirtutibus ambulamus: ⁊ diuino profectu repromiſſe uero terre uiciniores efficimur: ita ut citius perueniat qui deuotius ieiunauerit. Pedes eīm q̄dam aīe pn̄ices ſunt fides atqꝫ ieiunium qui cito de hūilioribus ad altiora ꝯſcendunt: cito ꝺ terrenis ad celeſtia gradiūť. De his pedib⁹ dicit apl's. Quā ſpecioſi pedꝺs euāgelizātiū pacē: euāgelizātiū bona. Hos pedes lauari ꝑcepit dñs: ſic ait apl's de iuda. Si ſāctorum pedes lauit. ℟. Derelinquat impius uiam ſuam: ⁊ uir iniquus cogitationes ſuaſ: ⁊ reuertatur ad dominum ⁊ miſerebitur eius. Quia benignus ⁊ miſericors eſt ⁊ preſtabilis ſuper malicia: dominus deus noſter. ℣. Nō uult dominus mortem peccatoris: ſed ut conuertatur ⁊ uiuat. Quia.

Lectio ſexta

DIgni eīm honore euangelizantiuꝫ pedes ſunt: qui ſpirituales ac nitidi doctrina ſuper hominū corda gradiūtur. Quadraginta enim ⁊ duorum dieꝝ numero iſrael populus peruenit ad fluēta iordanis: eodem quoqꝫ dierum circulo chriſtianus populus peruenit ad fluēta baptiſmatis. Et ſicut ait propheta iordanis conuerſus eſt retrorſum. Illic introeunte iſrael in qua fluminis unda ſuperfugit: hic deſcendente chriſtiano in fonte criminum peccata diffugiunt. Et mirum inmodum. Illic retrorſum cōuerſus fluuius in originem ſuam reuertitur: hic in poſterum reuocatus homo in originis ſue infantiam reparatur. Ibi fontem ſuū de quo egreſſa fuerat unda perquirit: Hic hominem ſuum a quo exierat innocentia recognoſcit. Ibi exinanit̄ alueus fluctibus: hic euacuantur corda criminibus: ita ut ſeruos dei illic aqua cenoſa nō madidet: hic famulos dei conſcia terra non polluat. Iordanis enim quidaꝫ eſt fons lauacri: per quem qui tranſierit relictis ſordibus paradiſum repromiſſionis ingreditur. In hoc ergo quadragenario ⁊ duali nūero iſrael populus relinquēs egyptum rubri maris fluenta tranſcēdit: ⁊ uos quoqꝫ in ipſo numero relinq̄ntes mundi egyptum: genne ardentis ſtagna tranſiuimus. Illos in fluctibus unda ſuſtētat: nos ignis flāma non urit. Illis ſolidatur aqua: nobis refrigeſcit incendiū: ⁊ contra nature uſum per eſtum ſiccatur mare: ꝑ fontem baptiſmi genna miteſcit. In hoc ĩquā myſtico numero filij iſrael ꝑuenientes ad marath: cum pre amaritudine aquā haurire nō poſſent. Habebat enim foris aquā: ſed dulcedinem nō habebat: erat delectabilis ad uiſioneꝫ: ſꝫ ſincerus non erat ad ſaporem. Iniecto ĩ eū ꝑ moyſen ligno. Dulcedinem ſuauitate potauerunt. ℟. Paradiſi portas aperuit nobis ieiunij tempus: ſuſcipiamus illud orantes ⁊ deprecantes. Ut in die reſurrectionis cū domino gloriemur. ℣. In omnibus exhibeamus nos metipſos ſicut dei miniſtros in multa patientia. Ut in die.

In tertio nocturno

Aı̄. Scuto circūdabit te ueritas eius. ℟. Nō timebis a timore nocturno.

Secundum mattheum.

IN illo tēpore ductus eſt ieſus in deſertū a ſpiritu ut tēptaretur a diabolo. Et cū ieiunaſſet .xl. diebus ⁊ .xl. noctibus poſtea eſuriit. Et reliqua. Omelia ſancti gregorij pape. Lectio ſeptima.

DUbitari a quibuſdā ſolet a quo ſpiritu ſit ieſus ductus in deſertū ꝓpt hoc ꝙ ſubdit. Aſſūpſit eū diabolus ī ſāctam ciuitatē: ⁊ rurſū aſſūpſit eum ī monteꝫ excelſum ualde. Sed uere ⁊ abſqꝫ ulla queſtione ꝯuenienť accipitur ut a ſācto ſp̄u in deſertuꝫ ductus credatur: ut illuc eum ſuus ſpiritus duceret: ubi hunc ad tētandū ſp̄us malignus inueniret. Sꝫ ecce cū dicitur deus homo: uel in excelſuꝫ montē: uel in ſanctā ciuitatē aſſūptus a diabolo mens refugit: humane hoc audire aures expaueſcunt. Cui tñ nō eē incredibilia iſta cognoſcimus: ſi in illo et alia facta penſamus. Certe iniquoꝝ omnium diabolus caput eſt: ⁊ huius capitis mēbra ſunt om̄es iniqui. An non diaboli mēbrū pilatus? An nō diaboli mēbra iudei ꝑſequētes ⁊ milites crucifigentes fuerūt? Quid ergo mirū ſi ſe ab illo ꝑmiſit in montē duci ⁊ tētari: qui ſe ꝑtulit: etiam a mēbris illius crucifigi. Nō eſt ergo indignū redēptori noſtro: ꝙ tētari uoluit qui uenerat occidi. Juſtū ꝗppe erat ut ſic tētationes noſtras ſuis tētationibꝰ uinceret: ſicut mortem noſtram uenerat ſua morte ſuꝑare. ℟. Scindite corda ur̄a ⁊ non ueſtimenta ueſtra: ⁊ cōuertimini ad dominum deū ueſtrū. Quia benignus ⁊ miſericors eſt. ℣. Derelinquat ipius uiam ſuam ⁊ uir iniquus cogitationes ſuas: ⁊ reuertatur ad dn̄m ⁊ miſerebitur eius. Quia. Lectio octaua.

SEd ſciendum nobis eſt: quia tentatio tribus modis agitur. ſuggeſtione. delectatione. conſenſu. Et nos cū tentamur plerūqꝫ ī delectatione aut in conſenſu labimur. Quia de carnis peccato ꝓpagati in nobis ipſis etiam gerimꝰ unde certamina tolleremꝰ. Deus uero qui ad ſuſceptionem carnis ſine peccato uenerat: nil cōtradictionis in ſemetipſo tolerabat. Tentari ergo per ſuggeſtionem potuit: ſed eius mentem peccati delectatio nō momordit. Atqꝫ ideo oīs diabolica illa tentatio foris non intus fuit. Sed ſi ip̄m ordinē tentationis eius aſpicimꝰ: penſemus quāta magnitudine nos a tētatione liberamur. Antiquus hoſtis cōtra primū parentē ueſtrū in tribus ſe tentationibus erexit: quia hūc uidelicet gula. uana gloria. ⁊ auaricia tentauit: ſed tētando ſuꝑauit: quia ſibi eum per conſenſum ſubdidit. Ex gula quippe tētauit cū cibuꝫ ligni uetitū oſtendit: atqꝫ ad comedendum ſuaſit. Ex uana autem gloria tētauit cū diceret: Et eritis ſicͭ dij. Ex ꝓuectu auaricie tētauit cū diceret: ſciētes bonū ⁊ malū. Auaricia eiꝫ n̄ ſolū pecūie ē: ſed ēt ſublimitatis. Recte eiꝫ auaricia dicitur cum ſupra modū ſublimitas ambitur. Si eīm non ad auariciaꝫ honoris ꝑtineret rapina nequaq̃ꝫ paulus de unigenito dei filio diceret: nō rapinā arbitratꝰ eſt eſſe ſe aqualem deo. ℟. Frange eſuriēti paneꝫ tuū: ⁊ egenos uagoſqꝫ induc ī domū tuam. Tūc erumpet quaſi mane lumen tuum: ⁊ anteibit faciem tuam iuſticia tua. ℣. Cum uideris nudum operi eum: ⁊ carnem tuam ne deſpexeris. Tunc. Lectio nona.

IN hoc ergo diabolus parentē noſtrum ad ſuꝑbiam traxit: ꝙ euꝫ ad auariciam ſublimitatis excitauit. Sed ꝗbus modis primū hominē ſtrauit: eiſdē modis ſecundo homini tētato ſuccubuit. Per gulam ꝗppe tentat cū dicit. Dic ut lapides iſti panes fiāt. Per uanā gloriam tētat cum dicit. Si filius dei es mitte te deorſum. Per ſublimitatis auariciam tētat: cum regna mundi oīa oſtendit dicens. Hec omnia tibi dabo ſi cadens adoraueris me. Sed eiſdem modis a ſecundo homine uincitur: ꝗbus primū homineꝫ ſe uiciſſe gloriatur: ut a noſtris cordibꝰ ipo auditu captus exeat: quos nos aditu intromiſſus tenebat. Sed eſt aliud frēs cariſſimi qd̓ in hac tētatōe dn̄ica penſare debeamus: quia tentatus a diabolo dn̄s: ſacri eloquij precepta reſpondit. Et qui ſolo uerbo tentatorē ſuū mergere in abyſſū poterat: uirtutem ſue potētie n̄ oñdit. Sola diuīe ſcripture p̄cepta ediditːquatenus nobis ſue patiētie preberet exēplūːut quotiēs a prauis hōíbus aliq̄d patimur ad doctrinā excitāur potius q̄ȝ ad uīdictā. Pēſate quāta eſt patiētia deiːquāta īpatiētia nr̄aːnos ſi īiurijs aut aliqua leſiōe ꝓuocamurːfurore permotiːaut quātū poſſumꝰ noſmetipos ulciſcimurːaut qđ nō poſſumꝰ facere minamur. ℞. Angelis ſuis deus mādauit de te ut cuſtodiāt te in oībus uijs tuis. In manibꝰ portabūt teːne unq̄ȝ offendas ad lapidē tuū. ℣. Sup aſpidē ⁊ baſiliſcū ambulabisː⁊ ꝯculcab leonē ⁊ draconē. In manibus. ℞. Abſcōdite elemoſynā in ſinu paupūː⁊ ipa orat ꝓ uobis ad dn̄m. Quia ſicut aqua extinguit ignemːita elemoſyna extinguit peccatū. ℣. Date elemoſynamː⁊ ecce oīa mūda ſūt uobis. Quia. Ad laudes aṅ. Cor mūdū crea in me deusː⁊ ſpiritū rectū innoua ī uiſceribus meis. ps. Miſerere. Cū rel' aṅ. O dn̄e ſaluū me facːo dn̄e bn̄ ꝓſperare. aṅ. Sic bn̄dicā te in uita mea domineː⁊ in nomīe tuo leuabo manus meas. aṅ. In ſpiritu hūilitatis ⁊ in aīo ꝯtrito ſuſcipiāur dn̄e a teː⁊ ſic fiat ſacrificiū nr̄m ut a te ſuſcipiat hodieː⁊ placeat tibi dn̄e deus. aṅ. Laudate deum celi celoꝝ ⁊ oēs aque. Caplm. Frēs hortamur. hym. Iā chriſte. ℣. Angelis ſuis d̄s mādauit de te. ℞. Ut cuſtodiāt te in oībus uiis tuis. Ad bn̄dic. aṅt Ductus ē ieſus ī deſertū a ſpiritu ut tentaret a diaboloː⁊ cū ieiūaſſet. xl. diebꝰ ⁊. xl. noctibusːpoſtea eſurijt. Oṙo. Deus q eccl'iam. Ad primā aṅt. Ieſus aūt cū ieiunaſſet. xl. diebus ⁊. xl. noctibꝰːpoſtea eſurijt. Ad tertiā aṅt. Tūc aſſūpſit eū diabolus in ſanctā ciuitatē ⁊ ſtatuit eū ſupra pinaculū tēpli ⁊ dixit eiːſi filius dei es mitte te deorſum. Cap̄. Fratres hortamur. ℞. b. Ipſe liberauit me de laqueo uenantiū. ℣. Et a uerbo aſpo. ℞. De laqueo. ℣. Gloria. ℞. Ipſe. ℣. Scapulis ſuis obūbrabit tibi. ℞. Et ſub pēnis eiꝰ ſperabis. Ad ſextā aṅt. Nō in ſolo pane uiuit homoːſed in oī uerbo qđ ꝓcedit de ore d̄i.

Ecce nūc tēpus acceptabile Caplz. ecce nūc dies ſalutisːnemini dātes ullā offenſionēːut nō uitupet miſterium nr̄m. ℞. b. Scapulis ſuis obūbrabit tibi. ℣. Et ſub pēnis eius ſperabis. ℞. Obūbrabit. ℣. Gloria. ℞. Scapulis ſuis. ℣. Scuto circundabit te ueritas eius. ℞. Non timebis a timore nocturno. Ad nonā aṅt. Dn̄m deuȝ tuū adorabis ⁊ illi ſoli ſeruies. Capitulum.

UT caſtigati ⁊ non mortificati quaſi triſtesːſemp autez gaudentes ſicut egentes multos aut locupletantes tāq̄ȝ nihil habētes ⁊ oīa poſſidentes. ℞. bre. Scuto circūdabit te ueritas eius. ℣. Nō timebis a timore nocturno. ℞. Ueritas. ℣. Glia. ℞. Scuto. ℣. Angelis ſuis deus mādauit d̄ te. ℞. Ut cuſtodiāt te in oībus uijs tuis. Ad ueſpas aṅt. Dixit dn̄s. Cū rel' cap̄. Frēs hortamur. hym. Aures ad. ℣. Angelis ſuis deus mādauit de te. ℞. Ut cuſtodiāt te in omnibus uijs tuis. Ad mag. aṅt. Ecce nūc tempus acceptabileːecce nūc dies ſalutisːī his ergo diebus exhibeamus noſmetiposːſic dei miſtros in multa patientia. in ieiunijs. in uigilijs. ⁊ in caritate nō ficta. Oratio ut ſupra. Hym. ℣. ℞. b. ſupra dicto modo i dominicis diebus ⁊ ferijs uſq̄ȝ ad dominicaȝ de paſſiōe dicūtur excepto hymno. Aures ad noſtras. Qui tm̄ dicit in ueſpis dn̄ice. Feria ſecūda ℣. Ipſe liberauit me de laqueo uenantium. ℞. Et a uerbo aſpero.

Secundum mattheum.

IN illo tempore dixit ieſus diſcipul' ſuis. Cum uenerit filius hominis in maieſtate ſuaːet omnes angeli eiꝰ cum eoːtunc ſedebit ſuper ſedem maieſtatis ſueːet congregabuntur ante eum omnes gentes. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epi. Lectio prima.

CUm autem uenerit filius hominis in maieſtate tuaːtunc ſedebit i ſede maieſtatis ſueː⁊ congregabūtur ante eū omnes gentesː⁊ ſeparabit eos ab inuicē ſicut paſtor ſegregat oues ab hedis : et ſtatuet quidem oues a dexteris : hedos autem a ſiniſtris. Tunc dicet eis qui a d̄xteris eius erunt. Uenite benedicti pr̄is mei percipite regnum qđ uobis paratū eſt ab origine mundi. Ubi lumen indeficiens. ubi gaudium ſempiternum. ubi uita pennis ⁊ imortalis : ⁊ leticia ſempiterna cum angelis ⁊ apoſtolis. Ubi lux lucis ⁊ fons luminis. Ubi ciuitas ſanctoꝝ ierl'm celeſtis. ubi conuentus martyrum

⁊ patriarcharum: cum abraam Iſaach. ⁊ iacob ⁊ ſanctorum omnium. Ubi dolor nullus nec triſticia poſt gaudiū. Ubi nox effugiet: ⁊ ſenectus non apparebit. Ubi caritas in explebilis: ubi pax idiuidua. Ubi aſſiſtunt angeli: ⁊ uniuerſe poteſtates. Ubi mãna id eſt cibus celeſtis: ⁊ uita angelica. Et ut infinita in breui cōprehendam omnis dolor ⁊ omne malū non uidebitur: ⁊ omne bonum non deeſſe unq̃ poterit. Lectio ſecunda.

Tunc iuſti ad hec reſpondebunt dicentes. Domine cur tantam ⁊ talē nobis gloriam preparaſti? Tunc ⁊ ipſe eis reſpōdebit. Pro miſericordia ueſtra ⁊ fide: pro hilaritate ⁊ patiētia. Pro longanimitate ⁊ manſuetudine ⁊ iuſticia: ꝓ ꝯtinentia ⁊ humilitate. Pro hoſpitalitate ⁊ affabilitate. Pro gaudio ad ꝑegrinos ⁊ ignotos. Pro iuſticia ⁊ ſāctitate. Pro triſticia ueſtra ĩ malo ꝓximi. Pro leticia ueſtra in bonis eius. pro gaudio ueſtro in his qui nec ſermonem ocioſuꝫ de ore ſuo proferunt. Pro timore dei q nec tranſgrediūtur pactuꝫ iota unū: aut unum apicem de lege domini. Pro eo ꝙ non accepiſtis munera ſuper innocentem: nec mendacium pro ueritate. Pro eo ꝙ uitium cordis ueſtri: nec non ⁊ corporis ſuccidiſtis: ⁊ nihilominus ſeculuꝫ ſpreuiſtis: ⁊ non tantum diabolo renunciaſtis ⁊ operibus eius: ⁊ ſeculo huic et pompis eiꝰ: ſed ⁊ uos metipſos abnegaſtis ⁊ tuliſtis crucem eius: ⁊ ſecuti eſtis eum. Lectio tertia.

Tunc reſpondebunt iuſti dicentes. Domine quādo ĩ nobis bona iſta uidiſti uel in proximo fecimus: quid ad tuam pertinet curaꝫ? Et dicet illis. Amē dico uobis q̃ꝫdiu feciſtis uni de minoribus his mihi feciſtis et in ꝯſpectu meo. Et uos qđ feciſtis in abſconſo: Ego uobis reddā in palam. Tunc dicet rex his qui a ſiniſtris erunt. Ite maledicti ĩ ignē eternum: quem preparauit pater diabolo ⁊ angelis eiꝰ: ubi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. Ubi ſunt oculi eorum lachryme. Ubi mors optatur ⁊ nō datur. Ubi uermes eorū non morientur: ⁊ ignis eorum non extinguetur. Ubi aliud nō paratur niſi pena. Ubi nullus nec domius ſuper ſeruum. Nec ſenis reuerentia nec iuuenis ad miniſterium. Ubi nullū gaudium nec leticia poſt triſticiam. Ubi nullus honor nec requies poſt penaꝫ. Ubi tenebre eternales ⁊ horror pene. Ubi ardor ſitis ⁊ terra obliuionis. Ubi ardor flamme ⁊ dolor uermium. Ubi nihil uidetur niſi pena: ⁊ nullus auditus niſi gemitus. Ubi nulla conſolatio: ubi infernꝰ id eſt profunditas genne. De qua ꝓpheta dixit. In inferno auteꝫ quis confitebitur tibi? Id eſt nullus. In illo loco quis poteſt confiteri domino? Deficit ab eis omnis materia operandi. Ubi erunt diuerſa genera penarū. Ubi eſt draco quē formauit dominus ad illudendū ei. Ue his cum quibus eſt draco ille quem dominus in cruce triūphando alligauit ut paſſerem. Si homines in mundo principatum eius ferre non poterant: quanto magis hi cuꝫ quibus eſt. Ad laudes antiphona. Miſerere. Cū reliquis de ps̄.

Capitulum.

Clama ne ceſſes: quaſi tuba exalta uocē tuaꝫ: ⁊ annūcia populo meo ſcelera eoruꝫ: ⁊ domui iacob peccata eorum. Ad benedictus antiphona Uenite bñdicti p̄ris mei ꝑcipite regnū: qđ uobis paratū eſt ab origine mūdi. Oratio.

Conuerte nos deꝰ ſalutaris noſter: ⁊ ut nobis ieiuniuꝫ quadrageſimale proficiat: mentes noſtras celeſtibus inſtrue diſcipulis. per. Ad primā antiphona Uiuo ego dicit dominus: nolo mortē peccatoris: ſed ut magis cōuertatur ⁊ uiuat. Ad abſolutionem cap. Lectio.

Querite dominū duꝫ īueniri poteſt inuocate euꝫ dum prope eſt. Et dicitur uſq; ad dominicā de paſſione in ferialibus diebus. Ad tertiam antiphōa. Aduenerunt nobis dies penitentie ad redimēda peccata: ad ſaluandas animas. Caplm̄.

Conuertimini ad me in toto corde ueſtro. in ieiunio. ⁊ fletu. ⁊ planctu ⁊ ſcindite corda ueſtra ⁊ non ueſtimēta ueſtra: ait dominus omnipotẽs. Ad ſextam añt. Cõmendemus uoſmetip̃os in multa patiẽtia: in ieiunijs multis per arma iuſticie. Capl̄ꝫ.

DErelinquat ipius uiã ſuã: ⁊ uir iniquus cogitatiões ſuas: et reuertat̃ ad dñm ⁊ miſerebit̃ eius: ⁊ ad deum noſtrũ: qm̃ multus eſt ad ignoſcẽdũ. Ad nonã añt. Per arma iuſticie uirtutis d̃i cõmendemus nos metip̃os in multa patiẽtia. Capl̄m.

FRange eſurienti panẽ tuũ ⁊ egenos uagoſqꝫ induc ĩ domuꝫ tuam: cum uideris nudũ operi euꝫ: ⁊ carnem tuã ne deſpexeris. Ad ueſpas anti. Inclinauit dñs. Cũ rel. de p̃s. Capitulꝫ.

INter ueſtibulum ⁊ altare plorabãt ſacerdotes miniſtri dñi dicentes. Parce dñe: parce populo tuo: ⁊ ne des hereditatem tuã in opprobriũ: ut nõ dominẽtur eis nationes. Ad mag. añt. Qd̓ uni ex minimis meis feciſtis: mihi feciſtis dicit dominus. Oratio.

ABſolue q̃s dñe noſtroꝝ uincula peccatoꝝ: ⁊ q̄cq̄d ꝓ eis meremur ꝓpiciatus auerte. p. Capitula ſupradc̄a ⁊ añe ꝑ horas non mutant̃ in ferialibus diebus uſqꝫ ad dominicaꝫ de paſſione. Feria tertia ℣. Scapulis ſuis obũbrabit tibi. ℞. Et ſub pennis eius ſperabis. Secundum mattheum.

IN illo tempore cum intraſſet ieſus hieroſolymã cõmota eſt uniuerſa ciuitas dicens. Quis eſt hic: Et reliqua. Omelia ſãcti auguſtini epi. Lectio pria.

ET ueniunt hieroſolymã: ⁊ cũ ĩtroiſſet templũ. cepit eijcere uendẽtes ⁊ ementes de templo: ⁊ menſas nũmulariorum: ⁊ cathedras uendentiũ colũbas euertit. Quod maledicẽdo ficũ ĩfructuoſam ꝑ figuram fecit dñs: hoc idem mox apertius oſtendit: eijciendo ĩprobos de templo. Neqꝫ enim aliquid peccauit arbor que eſuriente domio poma non habuit: quorum nec dum tempus aduenerat. Sed peccauere ſacerdotes qui in domo dñi ſecularia negocia gerebant: ⁊ fructum pietatis queꝫ debuerant: quẽqꝫ in eis dñs eſuriebat: ferre recuſabant. Arefecit dominus arborem maledictam: ut homines hoc uidentes ſiue audientes: multomagis intelligerent ſe diuino contemnẽdos eſſe iudicio: ſi abſqꝫ opeꝝ fructu de plauſu tantum ſibi religioſi ſermonis blandirent̃ uelut de ſonitu ⁊ blandimento uiridantiũ folioꝝ. Lectio ſecũda

VErum quia non intellexerunt conſequent̃ in ipſos diſtrictionem merite ultionis exercuit. Eiecitqꝫ cõmercia rerum humanaruꝫ de domo illa: in qua diuinas res tantum agi: hoſtias ⁊ oblationes deo offerri: uerbum dei legi: audiri ⁊ decantari: preceptum erat. Et quidem credendum eſt ꝙ ea tantũ uendi uel emi reperuerat ĩ templo: que ad miniſteriuꝫ templi eiuſdẽ neceſſaria erant. iuxta hoc qd̓ alias factum legimus: cum idem templum ingrediens inuenit in eo ementes ⁊ uendẽtes oues ⁊ boues ⁊ columbas. Que nimiꝝ oĩa nõ niſi offerentur in domo domini: eoſqꝫ qui de longe uenerãt ab indigenis comperare credenduꝫ eſt. Si ergo dominus nec ea uolebat in tẽplo offerri uidelicet propt̃ ſtudium auaricie ſiue fraudis: qd̓ propriuꝫ ſolet ẽẽ negociantium facinus: quanta putas aĩaduerſione puniret ſi inueniſſet alios ibi riſui uel uaniloquio uacãtes: aut alio cuilibet uicio mancipatos: Si enim ea que alibi libere geri potuerãt dominus ĩ domo ſua temporalia negocia geri non patitur: quanto magis ea que nuſq̃ꝫ fieri licet plus celeſtis ire merentur: ſi in edibꝰ deo ſacratis agantur. Lectio tertia.

VErum quia ſpiritus ſanctus in columba ſuper dominũ apparuit: recte per columbas ſpiritus ſancti cariſmata figurantur. Qui autem ſunt in templo dei hodie qui columbas uendunt: niſi q in eccleſia precium de ĩpoſitione ſcti ſpiritus celitus dant: Columba igitur uenditur cum manus impoſitio per quã ſpiritus ſanctus accipitur ad preciuꝫ prebetur. Sꝫ redemptor noſter cathedras uẽdentium columbas euertit: quia talium negociatorum ſacerdotium deſtruitur. Hinc eſt ꝙ ſacri canones ſimoniacaꝫ hereſim damnant: ⁊ eos ſacerdotio priuari pꝛecipiunt qui de largiendis ordinibus precium querunt. Cathedra ergo uendẽtiuz columbas euertitur: quia hi qui ſpiritualem gratiam uenũdant: uel ante humanos: uel ante dei oculos ſacerdotio priuantur. Et non ſinebat ut quiſq̃z traſ̃ferret uas per templum. De uaſis dicit illis: que mercãdi gratia inferebantur. Ceterum abſit ut uaſa deo dicata dominus eijceret de templo: ul' introferri prohiberet in templum: ſed potius inmũda ⁊ ꝓphana eliminat uaſa de tẽplo: ac ne diutius inferantur. Ubi ſui futuri examinis inſigne pretendit exemplum: quando ñ ſolum de eccleſia omnes repellit: ac d'turpat reprobos: uerum etiam ne ultra ad turbandaz eccleſiam intrent eterno eos uerbere compeſcit. Ad b. añt. Intrauit ieſus in templum dei: ⁊ eijciebat omnes uendentes ⁊ ementes: ⁊ menſas numulariorũ: ⁊ cathedras uendentium columbas euertit. Oratio.

Reſpice domine familiam tuam et preſta: ut apud te mens noſtra tuo deſiderio fulgeat: que ſe carnis maceratione caſtigat. per dominũ. Ad mag. añt. Scriptum eſt eĩm quia domus mea domus orationis eſt cunctis gentibus: uos autem feciſtis illam ſpelũcam latronum: ⁊ erat quotidie docens in templo. Oratio.

Aſcendant ad te domĩe preces noſtre: ⁊ ab eccleſia tua cunctaz repelle nequiciam. per dominũ noſtrum. Feria quarta quatuor tempoꝝ. ℣. Scuto circũdabit te ueritas eius. ℟. Non timebis a timore nocturno. Uerſus ſupradicti in tribꝰ ſequentibus diebus ordine quo ſupra repetũtur. Secundum mattheum.

In illo tempore. Acceſſerũt ad ieſũ ſcribe ⁊ phariſei dicentes. Magiſter uolumus a te ſignum uidere. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi.

Lectio prima.

Ea que de ſancto euangelio recitata ſũt fratres mei ſi omnia pertractare cupiamus: uix tẽpus ſufficit ſingulis: quanto magis ergo non ſufficit õibus ionam prophetam qui deiectus in mari belue marine utero exceptus eſt: ⁊ die tertio uiuus euomitur: figuram geſſiſſe ſaluatoris: qui paſſus eſt: ⁊ die tertia reſurrexit: ipſe ſaluator oſtendit. Accuſatꝰ eſt populus iudeorũ ĩ cõparatiõe niniuitarum: quoniam niniuite ad quos redarguẽdos miſſus eſt ionas propheta: agẽdo penitentiaz iram dei placauerunt: et miſericordiam meruerunt. Ecce inquit plus q̃z ionas hic uolens intelligi ſe ipz dominus ieſus. Audierũt illi ſeruum: et uias ſuas correxerunt. audierunt iſti dominum: ⁊ inſuper occiderũt. Regina auſtri exurget inquit in iudicio cum generatione hac ⁊ condẽnabit eam. Uenit eĩm a finibus terre audire ſapientiaz ſalamonis: ⁊ ecce plus q̃z ſalamon hic.

Lectio ſecunda.

Non fuit magnum chriſto plus eſſe q̃z ionas: plus eſſe q̃z ſalamon. ille eĩm dominus: illi ſerui erant. Sed tamẽ quales ſunt qui preſentem dominum cõtẽpſerunt: quando alienigene ſeruos ſuos audierunt: Deinde ſequitur. Cuz autem imundus ſpiritus exierit ab homĩe ambulat per loca arrida querens requiem ⁊ non inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domum meam unde exiui: ⁊ ueniens inuenit eam uacantem ſcopis mundatã ⁊ ornatam. Tunc uadit ⁊ aſſumit ſecum ſeptem alios ſpiritus nequiores ſe ⁊ itrãtes habitant in ea: ⁊ fiunt nouiſſima hominis illius peiora prioribꝰ. Sic erit generationi huic peſſime. Hoc ut intelligatur ſi congruenter exponatur multũ ſermo immorabitur. Breuiter tamen attingam quantuz dominus dõat: ne uos ab huius rei intellectu ieiunos dimittam.

Lectio tertia.

Quando fit in ſacramentis remiſſio peccatorum mundatur domus: ſʒ habitator eſt neceſſarius ſpiritus ſãctus: ſpiritus autem ſanctus non habitat niſi in humiles corde. Deus eĩm dicit. Sup̄ quem requieſcet ſpiritus meus. Et reſpõdet propoſito ſuper humilem: ⁊ quietuz ⁊ trementem uerba mea. Ille ergo cum fuerit habitator. ĩplet. regit. agit. refrenat a mal'. ad bõa excitat. ſuauẽ facit iuſticiã ut homo bene faciat amore recti: ñ timore ſupplicij. Hoc qd̃ dixi agere ꝑ ſemet ipm̄ homo minus idoneus eſt. Sãctum ſpũm ſi habitatorem habuerit: ipm̄ in oĩbus bonis inueniet adiutorem. Suꝑbi autem quidam peccatis ſibi remiſſis ſi p̄ſũpſerint ad bene uiuenduz: de ſolo libero humane uoluntatis arbitrio: ipſa ſuꝑbia a ſe excludunt ſpiritũ ſanctũ: ⁊ remanet domus quaſi munda a peccatis: ſed inanis omnibus bonis. Dimiſſa ſunt tibi peccata tua: caruiſti malis: ſed non te niſi ſpiritus ſanctus impleuit bonis: hũc repellit ſuperbia: preſumis de te: dimittit te. confidis tib i donãs tibi. Ad bñ. anti. Generatio hec praua ⁊ peruerſa ſignũ querit: ⁊ ſignum non dabitur ei niſi ſignum ione prophete. Oratio.

Preces noſtras queſumus domie clementer exaudi: ⁊ contra cuncta nobis aduerſantia dexteraz tue maieſtatis extende: ꝑ dominũ noſtrũ. Ad mag. añt. Sicut fuit ionas in uentre ceti tribus diebus ⁊ tribus noctibus: ita erit filius hominis in corde terre Oratio.

Mentes noſtras queſumus domine lumine tue claritatis illuſtra: ut uidere poſſimus que agẽda ſunt: ⁊ que recta ſunt agere ualeamus: per. Feria qnta. Secundum mattheum.

In illo tempore. Egreſſus ieſus ſeceſſit in partes tyri ⁊ ſidonis. Et reliqua. Omelia origenis. Lectio prima.

Fratres dicet aliquis ex uobis: feci peccata mlta ⁊ magna. Et quis ex uobis eſt qui non peccet? Tu dicis. Erraui ſuper omnes homines: ſufficit tibi i ſacrificio iſta confeſſio. Dic tu prior iniqtates tuas ut iuſtificeris. cognoſce teip̃z: quoniã peccator es. habeas triſticiã cuz conuerteris. eſto meſtus ⁊ noli deſperare: ſed lachrymas compunctus effunde. Nũquid aliud fuit i meretrice q̃z lachrymarum effuſio. Ex hac ꝓfuſione inuenit preſidiuz: ⁊ accepta fiducia acceſſit ad fõtem dominũ ieſum. Sed ueniamus ad cauſam. Quid ergo dicit euangeliſta. Et inde tranſiens dominus uenit in partes tyri ⁊ ſidonis: ⁊ ecce mulier chananea. Mira res o euangeliſta. Et ecce mulier caput peccati. arma diaboli. expulſio paradiſi. delicti mater. corruptio legis antique. Et ecce mulier ueniebat ad dñm ieſum. Mulier alienigena de gentibus nouella plantatio. Mix negocium. Iudei fugiunt. chananea ſequitur. Domeſtici derelinquũt: alienigena heret: iungere ac proximare cupit. ℟. Tribularer ſi neſcirez miſericordias tuas dñe: tu dixiſti nolo mortez peccatoris: ſed ut magis conuertatur ⁊ uiuat. Qui chananeam ⁊ publicanum uocaſti ad penitentiam. ℣. Secundũ multitudinez dolorũ meorum in corde meo conſolationes tue letificauerunt aĩam meã. Qui chananeã. Lec. ij.

Ecce mulier de finibus illis egreſſa clamabat dicẽs. Miſerere mei domine fili dauid. Mulier hec euangeliſta efficitur. Probauit eim diuini conſilij ſacramentum: quãdo ⁊ diuinã uirtutẽ obſecrat: ⁊ carnis naturã confitetur dicens. Miſerere mei fili dauid. Conſidera pulchraz mulieris mentez: uide quid dicat. Non eſt bonum inquit in actibus meis: non mihi de conuerſione iuſticia. ad miſericordiam tuã confugio: ubi nũc ſedet nec requiritur locus ſaluãdi. Et quomõ auſa eſt mulier legis ignara tam iniqua ſic abrupte accedere ad fontem ſalutis? Nõ petit iacobũ. non rogauit ioannem. nõ acceſſit ad petrũ. ſed hoc intermittẽs quid dicit? Nõ eſt mihi neceſſarius fideiuſſor. Suſcepit in ſe penitentie patrociniuz: ⁊ ſola currit ad dominũ: ⁊ tenuit eũ i uoce ac dixit. Miſerere mei fili dauid. Ideo deſcendiſti: ideo carnez ſuſcepiſti: ut ego loquar ad te ⁊ cum fiducia petam. Cherubin aſpectũ eius tremunt in celo: ⁊ in terra mulier non formidat. Angeli metuũt in excelſis: ⁊ mulier in terra non ueretur. Inſtat opportune: ⁊ uocez ſuam exaggerat dicens. Miſerere mei fili dauid. Nõ habeo opus ſponſore: per me accedo: per me obſecro. Miſerere mei fili dauid.

Lectio tertia.

Quid tibi opus eſt? Miſericordiaz

quero. Quid pateris? Dolorem quē nō ſuffero. Quid habes? Filia mea captiua tenetur. Quid illi eſt? Male a demonio uexatur. Et quid nūc? Miſerere mei domine: pignus meum conſumitur: ⁊ pars corporis uiolatur. Opinio iniqua exit ď filia mea. Noli me uidere peccatricem ⁊ miſeram. Tu es deus qui ſecreta conſiďras. Filia mea male uexatur. Quid deſideras? Ut liberetur a demonio. Miſerabilis luctus concluſit uterum meum: et animaȝ meam perturbat ſeuia tēpeſtas. Quid faciaȝ neſcio. Patitur miſera: nec ſentit tormenta. Nec mortem ſcit timere: nec uitam ſperare: miſerere mei. Jacet confuſa: ⁊ cauſaȝ tormenti ignorat. Me aſpice domie: me exaudi: uide diuturna uulnera mea. Jlla patitur: et ego deficio. Paſſio eius pauorē incutit cunctis. Facta ſum omnibus expectaculum. Quid faciam? aut quo uadam? Neſcio. Non poſſum ab illa diuelli: non poteſt ſola relinqui. Non enim de foris uenit: ſed intus eſt expugnator. Jn ſe habet hoſtem ⁊ gladium. Nauis eſt que de ſe concitat tempeſtatem. Non inueni nomen paſſionis eius: miſerere mei fili dauid. Utinā defuncta fuiſſet filia mea q̄ȝ ſic uiueret. Si eim mortua fuiſſet ⁊ ſepulta: tranſacto iam tempore oblita fuiſſeȝ nec meminiſſem uulneris ac doloris. Nunc uero cadauer ſemper eſt in domo mea. Caſa mea ſepulchrū eius. Augetur quotidie uulnus meuȝ: creſcit ⁊ opprobriū. Quomodo uideo oculis meis toruū aſpectū torqueri manus: criniū uittas diſſolui: dilacerari: ſpumas ex ore diffundi: dari uoces ⁊ mugitum horrendū: ſeuire intus iuiſibilem inimicū: ⁊ pugnam manifeſtā. Ad bn̄dic. añt. Egreſſus ieſus receſſit in partes tyri ⁊ ſidōis: ⁊ ecce mulier chananea a finibꝰ illis egreſſa clamabat dicens: miſerere mei fili dauid. Oratio.

DEuotionem populi tui queſumus domine benignus intende: ut qui per abſtinentiā macerantur in corpore: per fructum boni operis reficiant̄ in mēte. per. Ad mag. añt. O mulier: magna ē fides tua: fiat tibi ſicut petiſti. Oratio.

DA queſumus domine populis xp̄ianis: ⁊ que profitentur agnoſcere: ⁊ celeſte munus diligere qḋ frequentāt. per. Feria ſexta. Secundum ioannem.

IN illo tempore. Erat dies feſtus iudeoruȝ: ⁊ aſcendit ieſus hieroſolymam. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

MIrum non eſſe debet a deo factuȝ miraculum: mirum eim eſſet ſi homo feciſſet. Magis gaudere q̄ȝ mirari ďbemus: quia dn̄s noſter ⁊ ſaluator ieſus chriſtus homo factus eſt: q̄ȝ ꝙ diuia miracula inter homines deus fecit. Plus eſt eim ad ſalutem noſtram ꝙ factum eſt propter homines: q̄ȝ ꝙ fecit inter homines. Et plus eſt ꝙ uicia ſanauit aiaꝝ noſtrarum: q̄ȝ ꝙ ſanauit languores corporum mortuorū. Sed quia ipſa aia nō eum nouerat a quo ſananda erat: ⁊ oculos habebat in carne unde facta corporalia uideret: nūdum habebat ſanos in corde: unde deuȝ latentem cognoſceret. fecit ꝙ uideri poterat: ut ſanaret unde uideri non poterat. Jngreſſus eſt locū ubi iacebat magna multitudo languentiuȝ. cecorum. claudorum. arridorum. Et cū eſſet medicus ⁊ aiarū ⁊ corporum: ⁊ ueniſſet ſaluare omnes aias crediturоruȝ: de illis languentibus unum elegit quem ſanaret: ut unitatem ſignificaret.

Lectio ſecunda.

SI mediocri corde ⁊ quaſi humāo captu ⁊ ingenio conſideremus facientem: ⁊ qḋ ad poteſtateȝ pertinet non magnū aliquid ꝑfecit: ⁊ qḋ ad benignitatem parum fecit. Tot iacebant ⁊ unus curatus eſt: cum poſſet uno uerbo oīes erigere. Quid ergo intelligendum eſt: niſi quia poteſtas illa ⁊ bonitas illa magis agebat quid aīe in factis eius pro ſalute eterna intelligerent: quā ꝙ pro temporali ſalute corpora merentur. Corporum eim ſalus que uera expectatur a domio: erit ī fine ī reſurrectōe mortuoꝝ. Tūc qḋ uiuet nō morietur. Tunc qḋ ſanabit̄ nō egrotabit. Tūc qḋ ſaciabitur nō eſuriet:

aut ſitiet. Tūc qď ñ renouabiť ñ uetereſcet. Nūc uero in illis factis dñi ꝛ ſaluatoris nři ieſu xp̄i: ꝛ cecoꝝ apti oculi morte clauſi ſunt: ꝛ paraliticoꝝ mēbra ꝯſtricta morte diſſoluta ſūt: ꝛ quicqd ſanatū ē tēporaliť in mēbris mortalib⁹ in fine defec. Aia uero q̄ credidit ad uitā eternā trāſitū fecit. Aie ergo crediture cui⁹ peccata dimittere uenerat: ad cui⁹ lāguores ſanādos ſe hūiliauerat: de hoc lāguido ſanato magnū ſignū dedit: cui⁹ rei: cui⁹ ſigni ꝓfundū ſacīm quātū dñs donare dignatur: attētius uob: ꝛ orādo adiuuātib⁹ īfirmitatē nřaꝫ: loquar ut poſo. Quicqd aūt nō poſſuꝫ ſupplebit i uobis īpe: quo adiuuāte facio qď poſſuꝫ. De hac piſcina q̄ qnqꝫ porticib⁹ cingebať: in qb⁹ iacebat magna mltitudo lāguentiū: aſſidue nos tractaſſe me memini: ꝛ rē dictur⁹ ſū quaꝫ cūplures recognoſcūt poti⁹ q̄ꝫ cognoſcant. Uez nihil eſt ab re ēt nota repeteř: ut ꝛ q nō nouerūt īſtruāť. ꝛ q nouerāt cōꝯfirmēť. Pro ide tāqꝫ nota breuiť pſtringēda ſt: nō ocioſe inculcāda. Piſcina illa ꝛ aqua illa pplm mihi uideť ſignificaſſe iudeoꝝ. Significari eīm ppls nomine aquaꝝ apte nobis idicat i apocalypſi ioannes: ubi eīm cū oñderet aque multe ꝛ introgaſſꝫ qd eēnt: reſpōſū accepit pplꝫ eſſe: aquaſ quas uidiſtis populi ſt. Aqua ergo illa id ē ppls ille qnqꝫ libris moyſi: tāqꝫ qnqꝫ porticib⁹ claudebať. Sed illi libri ꝓdebāt ꝛ lāguidos ñ ſanabāt. Lex eīm peccatores ꝯuinciebat non abſoluebat. Jďo lřa ſine gřa reos faciebat quos ꝯfitētes gřa libabat. Nā hec dicit aplus. Si eīm lex poſſet uiuificare: oio ex lege eſſet iuſticia. Queriť ergo quare data eſt lex: Seqť ꝛ dicit. Sꝫ ꝯcluſit ſcripťa oia ſub peccato: ut ꝓmiſſio ex fide ieſu xp̄i dareť credentib⁹. Ad bñ. añt. Angelus domini deſcendebat de celo ꝛ mouebatur aqua: ꝛ ſanabatur unus. Oratio.

ESto dñe ꝓpiti⁹ plebi tue ꝛ quā tibi facis eē deuotā: benigno refoue miſeratus auxilio: p. Ad mag. añt. Qui me ſanū fecit ille mihi dixit: tolle grabatum tuū ꝛ ambula in pace. Oratio.

EXaudi nos miſericors deus: ꝛ mētibus noſtris gratie tue lumē oſtēde. p dominū. Sabbato. Secundū mattheum.

IN illo tēpore. Aſſumpſit ieſus petrum. ꝛ iacobum. ꝛ ioannem frēm eius: ꝛ duxit illos in mōtem excelſū ſeorſum. Et reliqua. Omelia ſancti leonis pape. Lectio prima.

EUangelica lectio dilectiſſimi: q̄ per aures corporis interiorem mentiū noſtrarum pulſauit auditum: ad magni ſacramēti nos intelligentiā uocat. Quā ꝯſpirante gratia dei facilius aſſequāur: ſi ꝯſiderationem noſtram ad ea que paulo ſuperius ſunt narrata referamus. Saluator eīm humani generis deus chriſt⁹: concedens eam fidem que impios ad iuſticiam: ꝛ mortuos reuocat ad uitaꝫ: ad hoc diſcipulos ſuos doctrine monitis: ꝛ operum miraculis ībuebat: ut idem et unigenitus dei ꝛ filius hominis crederetur. Nam unum horum ſine alio non ꝓderat ad ſaluteꝫ: ꝛ equalis erat ꝑiculi dominū noſtrum ieſum chriſtum: aut deuꝫ tantūmodo ſine homine: aut ſine deo ſolum hominē crediďiſſe: cum utrūqꝫ eſſet pariter confitendum. Quia ſicut deo uera humanitas: ita homini inerat uera diuinitas. Lectio ſecunda.

AD cōfirmandam ergo huius fidei ſalubritatem: interrogauerat diſcipulos ſuos dominus: inter diuerſas aliorum opiniōes: quid ip̄i de eo crederēt: quidue ſentirent. Ubi apoſtolus petrus per reuelationem ſūmi patris corporea ſuperans: ꝛ humana tranſcendens: uidit oculis mentis filium dei uiui: ꝛ cōfeſſus eſt gloriam deitatis: quia nō ad ſolaꝫ reſpexit ſubſtātiaꝫ carnis ꝛ ſanguinis. Tātūqꝫ i hac fidei ſublimitate cōplacuit: ut beatitudinis felicitate dotatus ſacram inuiolabilis petre acciperet firmitatem: ſupra quā fundata eccleſia portis inferni ꝛ mortis legibus preualeret. Nec in ſoluēdis aut ligandis quorūcunqꝫ cauſis aliud ratum eſſet in celo: q̄ꝫ qď petri ſediſſet arbitrio. Hec aūt dilectiſſimi laudate intelligentie celſitudo inſtruenda erat de inferiori ſubſtantie ſacramento: ne apoſtolica fides ad gloriaz confitende i xp̄o deitatis euecta: infirmitatis noſtre receptionem indignam ĩpaſſibili deo incongruam iudicaret. Et ita iam in ipſo hũanam crederet eſſe glorificatam naturam ut nec ſupplicio poſſet affici: nec morte diſſolui. Lectio tertia.

ET ideo dicente domino ꝙ oportz eum ire hieroſolymaz: ⁊ multa pati a ſenioribus: ⁊ ſcribis: a principibꝰ ſacerdotuz: ⁊ occidi: ⁊ tertia die reſurgere: cum beatus petrus qui ſuperno illuſtratus lumine de ardentiſſima filij dei confeſſione feruebat: contumelias illuſionũ ⁊ crudeliſſime mortis opprobriuz religioſo ut putabat ⁊ libero faſtidio reſpuiſſet: benigna ab ieſu increpatione correptus: ad cupiditatem participande cũ eo paſſionis animatus eſt. Subſequens eiz exhortatio ſaluatoris hoc ĩſpirauit: hoc docuit: ut uolentes eum ſequi negarent ſe ſibi: ⁊ pro fide eternorum leuiſſimũ ducerent temporalium detrimentum: quia id demũ animã ſuam ſaluam faceret: ga caz pro chriſto perdere non timeret. Ut ergo iſtam felicis conſtantie fortitudinez toto apoſtoli corde ꝯſpicerẽt: ⁊ nihil de ſuſcipiende crucis aſpitate trepidarẽt: ut de ſupplicio chriſti nõ erubeſcerent: nec pudendum ſibi: eam patientiã crederẽt: que ſubitura erat ſeuitiã paſſionis: ut nõ amitteret gloriã poteſtatis. Aſſumpſit ieſus petrum ⁊ iacobum: ⁊ fratrez eius ioannem: ⁊ coſcenſo cũ eis ſeorſum precelſam claritatez illis ſue glorie demonſtrauit. Ad benedic. añt. Aſſumpſit ieſus diſcipulos ſuos ⁊ aſcendit in montem: ⁊ transfiguratus eſt ante eos. Oratio.

POpulum tuum queſumus domie propitius reſpice: atqz ab eo flagella iracundie clementer auerte. per dominum noſtrum. Ad ueſperas capitulum.

FRatres rogamus uoſ ⁊ obſecramꝰ in dño ieſu: ut quẽadmodum accepiſtis a uobis quomodo uos oporteat ambulare ⁊ placere deo: ſic ⁊ ambuletis ut abundetis magis. Ad mag. añ. Viſiõez quã uidiſtis nemini dixeritis: donec a mortuis reſurgat filius hominis. Oratio.

DEus qui conſpicis omni nos uirtute deſtitui: interius exteriuſqz cuſtodi: ut ab omnibus aduerſitatibus muniamur in corpore: ⁊ a prauis cogitationibus mundemur in mente. p dominũ noſtrum ieſum chriſtum. Dominica ſecunda in quadrageſima ad mat. inuitatoriũ

Non repellet dominus plebem ſuam. Quia i manu eius ſunt omnes fines terre.

Lectio prima.

SEnuit autem iſaac ⁊ caligauerunt oculi eius: ⁊ uidere ñ poterat. Uocauitqz eſau filium ſuum maiorem: ⁊ dixit ei. Fili mi. Qui reſpõdit. Adſũ. Cui pater. Uides inquit ꝙ ſenuerim: ⁊ ignorem diem mortis mee. Sume arma tua pharetrã ⁊ arcum: ⁊ egredere foras. Cũqz uenatu aliquid apprehenderis: fac mihi inde pulmentum ſicut uelle me noſti: ⁊ affer ut comedam: ⁊ benedicat tibi anima mea antequã moriar. Quod cuz audiſſet rebecha: ⁊ ille abiſſet in agrum ut iuſſionem patris expleret: dixit filio ſuo iacob. Audiui patrem tuum loquentem cuz eſau fratre tuo ⁊ dicente ei. Affer mihi de uenatione tua: ⁊ fac cibos ut comedam: ⁊ benedicam tibi coram domio ãnteq̃z moriar. ℟. Tolle arma tua pharetrã ⁊ arcũ: ⁊ affer de uenatione tua ut comedam. Et benedicat tibi aĩa mea. ℣. Cũqz uenatu aliqd attuleris: fac mihi inde pulmentũ ut comedaz. Et benedicat. Lectio ſecũda.

NUnc ergo fili mi acquieſce conſiliis meis: ⁊ pergens ad gregez: affer mihi duos hedos optimos ut faciaz ex eis eſcas patri tuo quibus libenter ueſcitur. Quas cũ ĩtuleris ⁊ comederit: benedicat tibi priuſq̃z moriat̃. Cui ille reſpondit. Noſti ꝙ eſau frater meus homo piloſus ſit: ⁊ ego ſenis: Si attrectauerit me pater meus ⁊ ſenſerit: timeo ne putet me ſibi uoluiſſe illudere: ⁊ inducat ſuper me maledictionẽ pro benedictione Ad quẽ mater. In me ſit ait iſta maledictio fili mi tantum audi uocẽ meam ⁊ pergẽs affer que dixi. Abiit ⁊ attulit. deditqꝫ matri. Parauit illa cibos ſicut nouerat uelle patrem illius: ⁊ ueſtibus eſau ualde bonis: quas apud ſe habebat domi induit eum. Pelliculaſqꝫ hedorum circũdedit manibus: ⁊ colli nuda protexit. Deditqꝫ pulmentum: ⁊ panes quos coxerat tradidit. Quib⁹ illatis dixit. Pater mi. At ille reſpondit. Audio. Quis es tu fili mi. Dixitqꝫ iacob. ego ſum eſau primogenitus tuus. Feci ſicut precepiſti mihi. Surge ſede ⁊ comede de uenatione mea ut benedicat mihi anima tua. Reſpõſoriũ. Ecce odor filii mei ſic̃ odor agri pleni queꝫ bñdixit dñs: creſcere te faciat d̃s me⁹ ſic̃ arenã maris. Et donet tibi de rore celi benedictionem. ℣. Deus autem omnipotens benedicat tibi atqꝫ multiplicet. Et donet.

Lectio tertia

Rurſum iſaac ad filium ſuum. Quomodo inquit tam cito inuenire potuiſti fili mi? Qui reſpondit. Voluntas dei fuit: ut cito mihi occurreret qđ uolebam. Dixitqꝫ iſaac. Accede huc ut tangam te fili mi ⁊ probem utrum tu ſis filius meus eſau an non. Acceſſit ille ad patrem: ⁊ palpato eo dixit iſaac. Vox quidem uox iacob eſt: ſed manus manus ſt̃ eſau. Et non cognouit eum: quia piloſe manus ſimilitudinem maioris expreſſerant. Benedicens ergo ait illi. Tu es filius meus eſau? Reſpondit ego ſum. At ille. Affer mihi inquit cibos de uenatione tua fili mi ut comedam: ⁊ benedicat tibi anima mea. Quos cuꝫ oblatos comediſſet obtulit ei ⁊ uinum. Quo hauſto dixit ad eum. Accede ad me ⁊ da mihi oſculuꝫ fili mi. Acceſſit ⁊ oſculatus eſt eũ. Statim ut ſenſit ueſtimentoruꝫ illius fragrantiaꝫ: benedicens ait. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni: cui benedixit dominus. Det tibi deus de rore celi ⁊ de pinguedine terre abundantiam frumenti uini ⁊ olei: ⁊ ſeruiant tibi populi ⁊ adorent te tribus. Eſto dominus fratruꝫ tuoruꝫ ⁊ incuruentur ante te filij matris tue. Qui maledixerit tibi: ſit ille maledict⁹: et q bñdixerit tibi benedictionib⁹ repleat̃.

℟. Det tibi deus de rore celi: ⁊ de pinguedine terre abundantiam: ſeruiãt tibi tribus populi. Eſto dñs fratrũ tuorum. ℣. Et incuruẽtur ante te filij matris tue. Eſto dominus. Sermo ſancti ioannis osaurei. Lectio quarta.

Portabat rebecha gemĩos ĩ ut̃o fratres: ante ortus pĩcipia bellatores. Certantes filios mater ante ſentit q̃ꝫ nouit: ante patitur q̃ꝫ uidet: ante ſuſtinet q̃ꝫ agnoſcit. Licuit filioꝝ bella ſentire quos non delicuit generare. Certamen iter fratres in utero geritur: bellum inter natos cõmittitur: materna uiſcera quatiuntur. Nec ad ortus principia properat̃: ſꝫ ante principia noua certamina celebrãtur. Vellem cauſas tanti certaminis noſceꝛ: uellẽ iſti⁹ pugne negocia tractare. Quid interceſſerat? Quid factum fuerat? Que pugnãdi ratio? Que cauſa uĩcẽdi? Quo ſpectore id geritur? Quo iudice celebratur? Quid uictori promittitur? Quid uicto cõtrario denegatur? Quis certare docuerat? Quis pugnare monſtrarat? Sed notum eſt cunctis iſtorum certamine fratrum cauſas duoruꝫ exprimi populoꝝ. Vult eĩm deus ante oſtendere futura q̃ꝫ ueniãt: ante uentura monſtrare q̃ꝫ fiant. Certum preiudicari non poteſt pugna: ſi pugne non ſentiant merita. Sed fiturorum preſcius deus: monſtruoſum certamen uoluit exerceri. Dat certãdi affect⁹ uincendi uota oſtendit: ſpectatorem conſtituit: ſe iudicem demonſtrauit. ℟. Duꝫ exiret iacob de terra ſua uidit gloriaꝫ dei ⁊ ait: Quã terribilis eſt locus iſte: non eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. ℣. Vere deus eſt in loco iſto: ⁊ ego neſciebam. Quam.

Lectio q̄nta.

Adeo geritur certamen preſente d̃o qui genuit: ⁊ matre teſte que ſentit. Sed mater certamen ſentire potuit: uidere non potuit. Deniqꝫ interrogat dominum. Quid eſt inquit domĩe iſtud qđ geritur? Quid eſt inquit qđ in utero meo teſte tractatur? Quid facient nati qui ſic luctantur innati? Aut que natoruꝫ uota ſuſcipiã cũ ſic luctamĩe innatoꝝ ꝯcutiar.

Duo ſũt iquit dñs populi i utero tuo: et due gẽtes đ uẽtre tuo diuidẽt: ⁊ ppls populum ſupabit: ⁊ maior ſeruiet minori. O uenerãda preſciẽtia dei: deſignãtur i utriſqꝫ fratribꝰ gẽtes: in ſingulis populis declarãtur: imo ipſe gẽtes ⁊ populi nuncupãtur: futuroꝝ ſobolũ noia inatos ſerũtur: adhuc inatoꝝ noia ignorant̃. Ducũtur eim parẽtes q nec dũ filij nomẽ acceperãt. Appellãt̃ pr̃es: q nati nõ fuerãt: ut fierẽt genitores anteq̃ꝫ filij: fierẽt parẽtes ãteq̃ꝫ nati. Oñdũtur amboꝝ merita: ⁊ opatiõis nũdũ eſt cauſa. Quid quiſqꝫ mereat̃ edicit̃: ⁊ meriti cauſe ſilent̃. Sñia a deo ꝓfert̃: ⁊ adhuc q meret̃ nõ naſcit̃. Judiciũ diuinitꝰ celebrat̃: ⁊ adhuc i ut̃o q iudicaturus eſt detinet̃.. Precedit mores iudiciũ. ſentẽtia actibꝰ prior eſt. Nec expectat̃ tẽpus ut merita diſponãt̃. Diſputatoris potẽtia ãte nouit oia q̃ꝫ naſcãt̃

℟. Si dñs đs meꝰ fuerit mecũ i uia iſta ꝑ quã ego ãbulo ⁊ cuſtodierit me ⁊ dederit mihi panem ad edendũ: ⁊ ueſtimẽtũ quo oꝑiar: ⁊ reuocauerit me cũ ſalute. Erit mihi dñs in refugiuꝫ ⁊ lapis iſte inſignũ. ℣. Surgẽs ergo mane iacob tulit lapidẽ quẽ ſuppoſuerat capiti ſuo et erexit in titulũ fundẽſqꝫ oleũ deſuꝑ dixit. Erit mihi. Lectio ſexta.

INterea certamẽ nec naſcẽtibꝰ deſuit: dum minor maioris plante inexus aut prior naſci đſideret: aut ſe uictorem tali geſtu demõſtrat. Maior tñ ꝓperat in lucẽ: ⁊ adhuc tenet̃ in uentre. Querit prior naſci ne ⁊ in hoc poſſet a fr̃e deuinci. Cupit pudoreꝫ ꝓperantia tegere: deſiderat ignominiã feſtinatõe mutare: Timet uideri uictus anteq̃ꝫ natus: ſꝫ iaꝫ matri prouectus certaminis indicauerat deus indicat ⁊ naſcentiuꝫ ortus unde digne iacob ſupplãtator eſt uocitatꝰ. Sꝫ diuidit i amorẽ uterqꝫ parẽs utrũqꝫ naſcẽtem. Sic pat̃ maiorẽ: minorẽ mat̃ aſſũit. Pater in utero uictum amore ſolat̃: mater uero uictorẽ diligit quẽ pugnãtẽ ñ uidit. Optat pr̃ uictori uictũ equari ſi uicti mores poſſent a malicia imutari. Igitur ꝓperant ipleri predicta: feſtinãt geri que fuerant diuinitus nũciata. Deniqꝫ cogt iacob pulmentũ ꝯſtitutus i domo: deſiđrio rapit̃ ueniẽs eſau de campo. Sꝫ male deſideratur: qđ in dãnum ſalutis aſſũitur: q: contrarie eſuritur quando ſalus mãducãdo digerit̃: aut in uite iteritu cruciatur. Moleſta eim fames eſt q̃ ad hoc ſaginat̃ ut perdat. Pernicioſa eſuries q̃ iccirco excluditur ut peior i homine nutriatur. Quoniam damnoſa mercatio ẽ: ſi ſalꝰ ꝓ cibo ipẽdit̃: aut magis uilia opãt̃

℟. Erit mihi dñs in deũ: ⁊ lapis iſte quẽ erexi in titulũ uocabitur domꝰ dei: ⁊ de uniuerſis q̃ dederis mihi: Decimas ⁊ hoſtias pacificas offeram tibi. ℣. Si reuerſus fuero ꝓſꝑe ad domũ patris mei. Decimas.

Secundũ mattheum.

IN illo tẽpore. Aſſumpſit ieſus petrum. ⁊ iacobum. ⁊ ioannem frẽm eius ⁊ duxit illos in montẽ excelſum ſeorſum. Et reliqua.

Omelia ſãcti ambroſij epiſcopi. Lectio ſeptima.

DIco autem uobis uere ſunt aliqui hic ſtantes qui non guſtabũt mortem donec uideant regnuꝫ dei. Semper dominus ſicut ad premia erigit futura ꝟtutum: atqꝫ utilem ſecularium rerum docet eſſe contemptũ: ita etiam infirmitateꝫ mentis humane preſentium remuneratione ſubſtentat. Arduum quippe eſt crucem tollere: ⁊ animã periculis morti corpus offerre. Negare ꝙ ſis: cum uelis eẽ ꝙ non ſis. Raroqꝫ quãuis excelſa uirtꝰ futuris cõmutat preſẽtia. Difficile quippe uidetur hominibus: ut ſpeꝫ periculis emant damnoqꝫ preſentium: future locũ mercẽtur etatis. Ergo bonus ⁊ moralis magiſter ne quis đſperatione frangatur aut tedio: quoniam uite dulcis illecebra conſtantem quoqꝫ mulcet affectum: continuo ſeuiendi ſucceſſus fidelibꝰ pollicetur. Frigent eiꝫ ſolatia ſub metu mortis: magnuſqꝫ amor integre blandicias ſpei cum appetite ſalutis errore compenſat. Nõ habes igitur qđ queras: nõ habes qđ excuſes. Arbiter omniuꝫ dedit: ⁊ uirtutum premium ⁊ infirmitatis remediũ: ut p̃ſentibꝰ ſuſtineat̃ ĩſirmitas ꝟtꝰ futuris

℞. Dixit angelus ad iacob. Dimitte me aurora eſt. R̄n̄dit ei nō dimittam te niſi bn̄dixeris mihi: ⁊ benedixit eum in eodem loco. ℣. Cū qꝫ ſurrexiſſet iacob: ecce uir luctabatur cum eo uſqꝫ mane: ⁊ cum uideret ꝙ eum ſuperare non poſſet: dixit ad eum. Dimitte.

Lectio octaua.

SI fortis es ꝯtēne mortē: ſi ībecillis es fuge. Sed nēo pōt fugere morteꝫ: niſi uitā ſequatᷓ. Vita tua xp̄s eſt: ip̄a eſt uita que mori neſcit. Jtaqꝫ ſi uolumꝰ mortē nō timere: ſtemꝰ ubi xp̄us eſt: ut đ nobis dicat. Vere ſūt aliq̄ hic ſtantes q̄ nō guſtabūt mortē. Nō ſatis eſt ſtare: niſi ubi xp̄us eſt ſtetur. Soli eīm nō querūt guſtare mortē: q̄ poſſūt ſtare cū chriſto. In quo licet ex uerbi ipſius qualitate ꝑpēdere: ut tenuē quidē ſenſus mortis habituros: q̄ chriſti uideātur meruiſſe ꝯſortia. Certe mors corporis libando guſtetur: uita aīe poſſidēdo teneatur. Sed qd̄ eſt guſtare morteꝫ: ne forte quēadmodū panis uita eſt: ita etiam panis mors ſit. Sunt eīm qui mādūcant panē doloris: Sūt ēt ethiopū populi qui acceperūt in eſcam draconē. Abſit a nobis uenenum draconis uorare. habemus eīm panē uerum qui deſcendit de celo. Panē illum manducat: qui ea que ſcripta ſūt ſeruat.

℞. Vidi dn̄m facie ad faciem. Et ſalua facta ē aīa mea. ℣. Et dixit mihi nequaqꝫ̄ uocaberis iacob: ſed iſrl̄ erit nomē tuum. Et ſalua.

Lectio nona.

SUnt ergo qui mortem nō guſtent: donec uideant regnū dei. Sunt etiam qui moriē nō uideāt ſicut ſcriptū eſt. Quis eſt hō qui uiuet ⁊ nō uidebit mortem: Sed quis eſt hō qui nō moriatᷓ: cuꝫ reſurrectio niſi mortis eē nō poſſit. Quāuis de enoch ⁊ de helia nullam mortem corporis acceperimus: ⁊ de ioāne euangeliſta dn̄s dixerit. Si euꝫ uolo manere donec ueniā. Qm̄ nō de uno ioanne hic putemus expreſſum: ſed generale đ multis hoc eſſe preceptum. nō hic mors corporis ſed aīe denegatur. Sūt eīm q̄ mortui uiuūt: qm̄ ſūt qui mortui ſunt uiuētes ſicut illa que uiuēs mortua ē. Sic̄ ſcriptū eſt. Veniat mors ſuper eos ⁊ deſcēdant in īfernū uiuētes. Sic ergo uiuus q̄s ī infernū deſcendit. Peccato eīm mortis in infernū deſcendit habitaculū. Sunt profecto quibꝰ nec ī morte corporis īterruptus ſit ordo uiuendi: ſicut abraam Jſaac ⁊ iacob: quos uiuere diuine ſentētie auctoritate cōperimꝰ. Quod cū ſit đs abraā Jſaac. ⁊ iacob. non utiqꝫ deuſ mortuoꝝ eſt ſed uiuentiū. Jtaqꝫ nō de uno ſꝫ đ plīmis dicit. Neqꝫ eīm petrus mortuus eſt cui iuxta dn̄icāꝫ ſententiā īferi porte preualere non potuerunt. Nec iacobus et ioannes mortui filij tonitrui: quibus in uiſu glorie celeſtis aſſumptis: non preualent terrena ſed ſubiacent. Eſto ergo ⁊ tu petrus deuotus fidelis pacificus: ut portas eccleſie aperias. portas mortis euadas. Eſto filius tonitrui. Dicis quomō poſſum eſſe filius tonitrui: potes eſſe ſi n̄ in terra ſed in pectore chriſti recumbas. Potes eſſe filius tonitrui: ſi te terrena n̄ moueant: ſed ipſe potius ea que terrena ſūt mentis tue uirtute cōcutias. Tremāt te terrena non capiāt. Vereatur caro poteſtateꝫ animi tui ⁊ cōcuſſa ſubdatur.

℞. Cum audiſſet iacob ꝙ eſau ueniret contra eū: diuiſit filios ſuos ⁊ uxores dicens. ſi percuſſerit eſau unam turmam ſaluabitur altera. Libera me domīe qui dixiſti mihi: multiplicabo ſemen tuum ſicut ſtellas celi: ⁊ ſicut arena maris que pre multitudine numerari non poteſt. ℣. Domine qui dixiſti mihi reuertere in terrā natiuitatis tue: domine qui paſcis me a iuuentute mea. Libera. ℞. Dum iret iacob de berſabee ⁊ pergeret aram: locutus eſt ei deus dicēs. Terrā in qua dormis tibi dabo ⁊ ſemini tuo. ℣. Edificauit ex lapidibus altare ī honore domini: fundens oleum deſuper: ⁊ benedixit euꝫ deus dicens. Terram. ℞. Apparuit deus iacob ⁊ benedixit eum. ⁊ dixit ego ſum deus bethel ubi unxiſti lapidem ⁊ uotum uouiſti mihi Creſcere te faciam ⁊ multiplicabo te. ℣. Vere deus eſt in loco iſto: ⁊ ego neſciebaꝫ: Creſcere. Ad laudes an̄t. Domīe labia mea aperies: ⁊ os meum annūciabit laudem tuam. pſal. Miſerere. Cuꝫ reliquis. an̄t. Dextera domini facit uirtutē: dextera domini exaltauit me añt. Factus eſt adiutoꝛ meus deus meus. ꝟ. Trium pueroꝛum cantemus hymnū: quē cantabant in camino ignis benedicentes dominū. añt. Statuit ea in eternum ⁊ in ſeculum ſeculi: p̄ceptum poſuit ⁊ non p̄teribit. Capitulū. Fratres rogamus. Ad bn̄dic. añt. Aſſumpſit ieſus diſcipulos ſuos: ⁊ aſcendit in montē: ⁊ tranſfiguratus eſt ante eos. Oratio. Deus qui conſpicis. Ad primā ⁊ tertiā añt. Domine bonum eſt nos hic eſſe: ſi uis faciam⁹ hic tria tabernacula. tibi unum. moyſi unum. ⁊ helye unum. Caplm̄. Fratres rogamus. Ad ſextā añt Faciamus hic tria tabernacula: tibi unum moyſi unuꝫ. ⁊ helye unum. Capitulū.

HEc eſt eīm uoluntas dei ſanctificatio ueſtra: ut abſtineatis uos a fornicatione: ut ſciat unuſquiſqꝫ ueſtrū uas ſuuꝫ poſſidere in ſanctificatione ⁊ honore. Ad nonā anti. Viſionē quā uidiſtis nemini dixeritis: dōec a moꝛtuis reſurgat filius hominis. Capitulum

NOn eīm uocauit nos deus in imūdiciam ſed in ſanctificationē ī chriſto ieſu domino noſtro. Ad ueſpas añt. Dixit dominus. Cum reliquis. Capitulū. Fratres rogamus. Ad mag. añt. Viſionē. ut ſupra. Feria ſecunda. Secūdū ioān̄e.

IN illo tempoꝛe. Dixit ieſus turbis iudeoꝛū. Ego uado ⁊ queritis me: ⁊ ī peccato ueſtro moꝛiemini. Et reliqua Omelia ſācti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

LOcutus eſt dominus iudeis dicēs Ego uado ⁊ queritis me: non deſiderio ſed odio. Naꝫ illū poſteaqꝫ abſceſſit ab oculis hominū inquiſiere: ⁊ q̄ oderant ⁊ qui amabant. Illi perſequēdo illi habere cupiendo. In pſalmis ait ipſe dominus per prophetā. Periȷt fuga a me: ⁊ nō eſt qui requirat aīam meā. Et iterū ait alio loco in pſalmo. Cōfundātur ⁊ reuereantur requirentes animā meā. Culpauit qui nō requirerēt: dānauit qui req̄rerent. Malum eſt eīm nō querere aīaꝫ chriſti: ſed quomō eam queſiere diſcipuli. Et maluꝫ eſt querere aīam chriſti: ſed quomō eam queſierunt iudei. Illi eiꝫ ut haberent: illi ut perderent. Deniqꝫ iſti qꝛ ſic querebant moꝛe malo: coꝛde peruerſo: quid ſecutus adiūxit: Queritis me: et ne putetis ꝙ non bene me queritis: ī peccato ueſtro moꝛiemini. Hoc eſt chriſtuꝫ male querere in peccato ſuo moꝛi. Hoc eſt illum odiſſe: per queꝫ ſolus poſſet ſaluus eſſe. Cum eīm homīes quoꝛū ſpes in deo eſt: non debeant mala reddere ꝓ malis: reddebant iſti mala pro bonis.

Lectio ſecunda.

PRenūciauit ergo illis de⁹: dixitqꝫ ſententiā preſcius ꝙ ī peccato ſuo moꝛerentur. Deinde adiungit. Quo ego uado uos non poteſtis uenire. Hoc et diſcipulis alio loco dixit: nec tamen eis dixit ī peccato ueſtro moꝛiemini. Quid autē dixit ꝙ ⁊ iſtis: Quo ego uado uos uenire non poteſtis. Nō abſtulit ſpeꝫ ſꝫ predixit dilationem. Quādo eīm hoc diſcipulis dn̄s loquebatur: tūc non poterāt uēire quo ille ibat: ſed poſtea uēturi erāt. Iſti autem nunqꝫ quibus preſcius dixit in peccato ueſtro moꝛiemini. His auditis uerbis: quō ſolent carnalia cogitātes ⁊ ſecūdū carnem iudicantes: ⁊ totuꝫ carnaliter audientes atqꝫ ſapiētes dixerūt. Nunquid interficiet ſemetipm̄: quia dic̄ quo ego uado uos non poteſtis uenire. Stulta uerba omnino ⁊ inſipientie plēa Quid eiꝫ: Nō poterant illo uenire: quo ille perrexiſſet ſi īterficeret ſemetipm̄. nūquid non ipſi erant moꝛituri: Quid ē ergo: Nunquid non interficiet ſemetipm̄: quia dixit: quo ego uado uos non poteſtis uēire. Si de moꝛte hominis diceret: quis hominuꝫ non moꝛitur. Ergo quo ego uado dixit: non quo itur ad moꝛtem: ſed quo ibat ipſe poſt moꝛtem. Illi utiqꝫ non intelligentes iſta reſponderūt.

Lectio tertia.

ET dominus ad eos qui terrena ſapiebāt q̄d ait: Et dicebat eis. Vos deoꝛſū eſtis: ⁊ t̄rena ſapitis: qꝛ ſic̄ ſerpentes t̄rā māducatis. Quid eſt t̄rā māducatis: Terrenis paſcimini. terrenis delectamini. terrena inhiatis. ſurſum coꝛ nō habetis. Vos deoꝛſū eſtis. ego nō ſū d̄ hoc mūdo. Quō eiꝫ erat d̄ mūdo ꝑ quē fact⁹ eſt mūdus: Omnes đ mūdo poſt mūdū quia prius mūdus ⁊ ſic homo đ mūdo. Prius aūt xp̄s ⁊ deinde mūdus: qm̄ ante mundū chriſtus: ante chriſtū nihil. q̄a in pͥcipio erat uerbū oīa ꝑ ip̄m facta ſc̄. Si ergo erat ille de ſuꝑnis. De q̄bus ſuꝑnis: De aere: Abſit. ibi ⁊ aues uolitāt. De celo qđ uidemus: Et hoc abſit. ibi ⁊ ſtelle. ⁊ ſol. ⁊ luna circūeūt. De angelis: Neqꝫ hoc itelligatis. Per illū ⁊ angeli facti ſūt ꝑ quē oīa facta ſūt. De q̄bus ergo ſuꝑnis xp̄s. Ab ipſo patre. Nihil illo ſuꝑius qui uerbū genuit equale ſibi. coeternū ſibi. unigenitū ſibi. ſine tēpore per quem conderet tempora. Sic ergo accipe chriſtū de ſuꝑnis: ut excedas cogitatione tua ōe qđ factū eſt: uniuerſā omnio creaturā. omne corpus. omnem cōdituꝫ ſpūm. oēm rē quoquomō mutabilē totū excede ſicut exceſſit ioānes ut ꝯtingeret. In principio erat uerbū: ⁊ uerbum erat apud deum: ⁊ deus erat uerbuꝫ. Ad benedic. añt. Ego principiū q̄ ⁊ loquor uobis. Oro

PReſta q̄s ōipotens deus ut familia tua que ſe affligendo carneꝫ ab alimētis abſtinet: ſectādo iuſticiam a culpa ieiunet. ꝑ. Ad magni. antiphona. Qui me miſit mecū eſt ⁊ nō reliquit me ſoluꝫ: quia que placita ſūt ei facio ſemper. Oratio.

ADeſto ſupplicatiōib⁹ nr̄is ōipotēs deus: ⁊ q̄bus fiduciā ſperande pietatis īdulges: ꝯſuete miſericordie tribue benignus effectum per. Feria tertia.

Secundum mattheuꝫ

IN illo tēpore. Locutus ē ieſus ad turbas ⁊ ad diſcipl̄os ſuos dicēs. Suꝑ cathedram moyſi ſederūt ſcribe ⁊ phariſei. Oīa ergo q̄cūqꝫ dixerit uob̄ ſeruate ⁊ facite: ſecūdū uero oꝑa eorū nolite facere. Et reliqua. Omelia ſācti hieronymi preſbyteri. Lectio prima.

QUid manſuetius q̄d benignius domino: Tentatᷣ a phariſeis: ꝯfringūtur inſidie eoꝝ: ⁊ ſcđm pſalmiſtā: ſagitte paruuloꝝ facte ſūt plage eorū: ⁊ nihilominus ꝓpter ſacerdotiū: ⁊ nōis dignitatem hortatᷣ populos ut ſubiiciantur eis: nō operam ſed doctrinaꝫ conſiderātes. Qđ aūt ait: ſuper cathedraꝫ moyſi ſederunt ſcribe ⁊ phariſei. Per cathedrā doctrinaꝫ legis oſtēdit. Ergo ⁊ illud qđ dī in pſalmo. In cathedra peſtilētie ñ ſedit: ⁊ cathedras uendentiū colūbas euertit: ⁊ ꝑ cathedram doctrinā debem⁹ accipe. Alligant autem onera grauia ⁊ iportabilia: ⁊ iponūt ea in humeros hominū: digito autem ſuo nolunt eos mouere hoc generaliter aduerſus omnes magiſtros dictum eſt: qui grandia iubent ⁊ minora non faciunt. Lectio ſecūda

NOtādū āt ꝙ hūeri ⁊ digiti ⁊ onera ⁊ uincula q̄b⁹ allegāt onera ſpūalr̄ itelligēda ſc̄. Oīa ꝟo ſua oꝑa faciunt ut uideātur ab hominibus. q̄cūqꝫ igitᷣ ita fac̄ qđ libet ut uideatur ab hominib⁹ ſcriba eſt ⁊ phariſeus. Dilatant philateria ſua ⁊ magnificāt fimbrias. Amāt quoqꝫ primos accubitus in cenis: ⁊ primas cathedras in ſynagogis ⁊ ſalutatiōes in foro: ⁊ uocari ab hominibus rabbi. Ue uob̄ miſeris ad quos phariſeorum uicia tranſierunt. Dominus cum dediſſet mandata legis per moyſen ad extremū intulit. Ligabis eos in manu tua: ⁊ erunt imota ante oculos tuos. Et eſt ſenſus. Precepta mea ſint in manu tua: ut opere cōpleantur. Sint ante oculos tuos: ut die ac nocte mediteris in eis. Hoc phariſei male interpretantes ſcribebant in mēbranulis decalogum moyſi: id ē decē legis uerba: ꝯplicantes ea ⁊ ligantes in frōte: ⁊ quaſi coronā capiti faciētes: ut ſemper ante oculos mouerētur. Qđ uſqꝫ hodie indi ⁊ perſe: ⁊ babylonij faciunt: ⁊ qui hoc habuerit quaſi religioſus in populo iudicatur. Lectio tertia.

IUſſerat quoqꝫ aliud moyſes: ut in quatuor angulis palliorum iacictinas fimbrias facerent ad iſraelis populū dignoſcendum: ut quomodo in corporibus ſigna circūciſio iudaice gētis daret: ita ueſtis haberet aliquā differentiā. Superſticioſi magiſtri: captantes auraꝫ popularem: atqꝫ ex mulierculis ſectantes lucra: faciebant grandes fimbrias: ⁊ acutiſſimas in eis ſpinas ligabant: ut uidelicet ambulantes ⁊ ſedētes interduꝫ pungerent: ⁊ quaſi hac cōmonitione retraherētur ad officia dī: ⁊ ad miſteria ſeruitutis eius. Quia ergo dixerat dn̄s. opera ſua oīa faciūt: ut uideātur ab hōinibꝰ ꝙ generaliter accuſabat: nūc in partes diuidit. Parabola illa decalogi philateria uocabant: quod quicunqꝫ habuiſſet ea quaſi ob cuſtodiā ⁊ munimētū ſui haberet: nō intelligētibꝰ phariſeis: ꝙ hec in corde portāda ſint nō in corpore. alioquin ⁊ armaria: ⁊ arce habēt libros: ⁊ dī noticiā nō habēt. Hec apud nos ſupſticioſe muliercule in paruulis euāgelijs i crucis ligno: ⁊ in iſtius modi rebus que habēt quidē celū dei: ſed non iuxta ſcientiā uſqꝫ hodie factitant culicē liquātes: ⁊ camelum glucientes. Ad bn̄dictus ant. Unus eſt eīm magr̄ ueſter q in celis eſt chriſtꝰ dominus. Oratio.

PErfice queſumus dn̄e benignus i nobis obſeruātie ſācte ſubſidiū: ut que te auctoritate faciēda cognouimꝰ: te opante ipleamus. p. Ad mag. ant. Oēs aūt uos frēs eſtis: ⁊ patrē nolite uocare uobis ſup terrā: unus eſt eīm pater ueſter q in celis ē nec uocē magiſtri: quia magiſter unus ē xp̄us.

PRopitiare dn̄e ſupplicationibus nr̄is: ⁊ aīarū nr̄aꝝ medere languoribus: ut remiſſiōe ꝑcepta in tua ſemper bn̄dictione letemur. per. oīo. Feria quarta. Secundum mattheum.

IN illo tēpore. Aſcēdens ieſus hieroſolymā: aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ⁊ ait illis. Ecce aſcēdimus hieroſolymā ⁊ filius hoīs tradet̄ principibꝰ ſacerdotū ⁊ ſcribis: ⁊ ꝯdēnabūt euꝫ morte. Et reliqua. Omelia ſācti ambroſij epiſcopi. Lectio prima.

COnſiderandū eſt q̄ mat̄ filioꝝ zebedei cuꝫ filijs ⁊ pro filijs petat. Mater eſt utiqꝫ cui pro filioꝝ honore ſollicite imoderatior qdē: ſꝫ tn̄ ignoſcēda mēſura uotoꝝ eſt. Atqꝫ mat̄ etate lōgeua. ſtudio religioſa. ſolatio deſtituta. q̄ tūc tp̄is qn̄ uel iuuāda uel alēda foret: ualide prolis auxilio abeſſe ſibi liberos patiebat̄: ⁊ uolūtatis ſue mercedē ſequentiū chriſtū pretulerat filioꝝ. Qui prima uoce uocati a dn̄o ut legimus relictis retibꝰ ⁊ p̄re ſecuti ſūt eū. Hec igit̄ ſtudio mat̄ne ſedulitatis īdulgētior obſecrabat ſaluatorē dicens. Dic ut ſedeāt hi duo filij mei unus ad dexterā tuā: ⁊ aliuſ ad ſiniſtrā ī regno tuo. Et ſi error pietatis tamē error ē. Neſciunt eīm uiſcera materna patiētiā. Et ſi uoti auara: tamē uenerabilis cupiditas que nō pecunie ē auida ſed glīe. Nec inuerecūda petitio que nō ſibi ſed liberis cōſulebat. Lectio ſecunda.

MAtrem ꝯſiderate: matreꝫ cogitate. Sed nihil mirū ſi uilis uobis uidetur circa filios affectus parentū: qui etiā omnipotentis p atris uilem putatis eſſe circa unigenitū filiuꝫ caritatem. Dn̄s celi atqꝫ terraꝝ uerecūdabatur: ut ſecūduꝫ aſſumptioneꝫ carnis ⁊ uirtutis anime loquar uerecūdabatur inqꝫ. ⁊ ut ipſius uerbo utar cōfūdebatur matri pro filijs poſtulanti: etiam ſue ſedis conſortium denegare. Uos eterni dei filium proprium interdum pro miniſterio ſtare contenditis interdum famulatorium. Hoc eſt nō ex maieſtatis unitate: ſed ex patris preceptione uultis eius eſſe conſenſum. Et negatis hoc dō uero dei filio: qđ ille hominibus aperte noluit denegare. Conſiderabat eīm matris dilectionem que filiorum mercedem grandeuā ſolabatur ſenectā: ⁊ deſiderijs licet feſſam maternis: cariſſimorum pignorum tolerabat abſentiaꝫ. Cōſiderate etiā feminā. hoc eſt ſexuꝫ fragiliorem quā dominus propria nūdū cōfirmauerat paſſione. Conſiderate inqꝫ eue illius prime mlīeris hereditatē tranſfuſam in omnes: imoderate cupiditatis ſucceſſione labentem: quā dominus adhuc proprio ſanguine nō redemerat: nūdum inolitam affectibus omniuꝫ inmodici contra fas honoris appetendā: ſuo ieſus cruore diluerat hereditario.

Lectio tertia.

IGitur mulier delinquebat errore. Et quid mirum ſi mater pro filiorum ſuorum qđ eſt tolerabilius q̄ꝫ pro ſe: quando etiam apoſtoli ipſi inter ſe ſicut legimus de ſui prelatione certabāt. Nō debuit igitur medius oīuꝫ deſtitutā matrē ⁊ egrā adhuc mentē pudoris ꝯuitio ſauciare: nec poſtulato ſibi ſuꝑius denegato: quaſi īmoderate petitiōis dānata inhereret. Deniqꝫ dn̄s q honorandā ſciret eē pietatē nō mulieri: ſed filijs eius rn̄dit dicēs. Poteſtis bibere calicē queꝫ ego bibiturus ſū: Dicentibꝰ aūt illis poſſumus. ait illis ieſus. Calicē quidē meuꝫ bibetis: ſedere aūt ad dexterā meā uł ad ſiniſtrā nō eſt meū dare uobis: ſed qbus paratū eſt a patre meo. Quā patiēs ⁊ clemens dn̄s: quā alta ſapiētia ⁊ bona caritas. Uolēs eīm oſtēdere: qꝛ nō ꝑfunctoriam rē aliquā diſcipuli poſtularēt: ſed tanqꝫ īpetrare nō poſſent: prerogatiuaꝫ eis patne honorificētie reſeruauit: nō metuens ne qd iuri ꝓprio derogaret: q nō rapinaꝫ arbitratus eſt eſſe ſe equalē deo: ſił diligens diſcipulos: quia ſicut habes uſqꝫ in finem dilexit eos. Ad bn̄dictꝰ an̄t. Ecce aſcēdimus hieroſolymā ⁊ filius hoīs tradetur ad crucifigendū. Oratio.

Populum tuum queſumus domie propitius reſpice: ⁊ quos ab eſcis carnalibus precipis abſtinere: a noxijs quoqꝫ uitijs ceſſare concede. per dominum noſtruꝫ. Ad magnificat antiphōa: Tradetur eīm gētibus ad illudēdū: ⁊ flagellādum: ⁊ crucifigendū. Oratio.

Deus innocentie reſtitutor ⁊ amator: dirige ad te tuorum corda ſeruorum: ut ſpiritus tui feruore concepto: ⁊ in fide inueniantur ſtabiles: ⁊ in opere efficaces. per dominum. Feria quinta. Secundum lucam.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Homo quidam erat diues: ⁊ induebatur purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabatur quotidie ſplēdide. Et reliqua. Omelia ſācti gregorij pape. Lectio prima.

In uerbis ſacri eloquij fratres cariſſimi prius ſeruanda eſt ueritas hiſtorie: ⁊ poſt modū requirenda ſpiritualis intelligentia allegorie. Tunc nanqꝫ allegorie fructus ſuauiter capitur: cuꝫ prius per hiſtoriam ueritatis radice ſolidatur. Sed quia nonnūqꝫ allegoria fidem edificat: ⁊ hiſtorie moralitatem: nos qui auctore deo iam fidelibus loquimur: nō abre credimus ſi ipſuꝫ loquendi ordinē poſtponamus: quatenus qui fidem iam firmam tenetis prius de allegoria aliqd breuit᷑ audire debeatis. Et qđ uobis de moralitate hiſtorie ualde eſt neceſſariū: hoc in expoſitionis noſtre ordine ſeruet᷑ extremum: quia ea plerūqꝫ ſolent meliꝰ recoli que contingit poſtmoduꝫ audiri. Senſus ergo allegoricos ſub breuitate tranſcurrimus: ut ad moralitatis latitudinem citius uenire ualeamus.

Lectio ſecunda.

Homo quidam erat diues: ⁊ induebatur purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabatur quotidie ſplendide. Queꝫ fratres cariſſimi quē diues iſte qui induebat᷑ purpura ⁊ byſſo: ⁊ epłabatur quotidie ſplēdide: niſi iudaicum populum ſignificat. qui cultum uite exterius habuit. qui accepte legis delicias ad nitorē uſus ē glorie non ad utilitatem. Quem uero Lazarus ulceribus plenus: niſi gētilem populum figuraliter exprimit: qui dum cōuerſus ad deum peccata ſua confiteri n̄ erubuit: huic uulnꝰ in cute fuit. In cuiꝰ quippe uulnere uirus a uiſceribus trahitur ⁊ foras erumpit. Quid ergo eſt peccatorū confeſſio: niſi quedam uulneruꝫ ruptio. Quia peccati uirus ſalubriter aperitur ī confeſſione qđ peſtifere latebat in mēte. Uulnera et eīm cutis in ſuperficiem trahunt humorē putredinis. Et confitendo peccata quid aliud agimus: niſi malum qđ ī nobis latebat aperimus? Sed lazarus uulneratus cupiebat ſaturari de micis que cadebant de menſa diuitis ⁊ nemo illi dabat. Quia gentilem quēqꝫ ad cognitionem legis admittere ſuperbus ille populus deſpiciebat. qui duꝫ doctrinam legis non ad caritatem habuit: ſed ad elationem: quaſi de acceptis operibꝰ tumuit. Et quia ei uerba defluebāt ꝺ ſcientia: quaſi mice cadebant de menſa.

Lectio tertia.

AT contra iacentis pauperis uulnera lingebant canes. Nõnũq̄ȝ ſolent in ſacro eloquio per canes predicatores intelligi. Canum et eĩm lingua uulnus dum lingit curat. Quia ⁊ doctores ſancti duȝ in confeſſione peccati nr̄i nos inſtruũt quaſi uulnus mẽtis per linguaȝ tangunt. Et quia nos loquendo a peccatis eripiunt: quaſi tangendo uulnera ad ſalutẽ reducũt. Quia eĩm canum nomine predicatoꝝ lingua ſignatur: audi dñȝ per pſalmiſtam dicentem. Lingua canũ tuorum ex iĩmicis ab ipſo. Ex iudeis qppe infidelibus ſancti predicatores electi ſunt: qui in aſſertionem ueritatis contra fures latroneſq̄ȝ uenientes magnos pro domio: ut ita dicã: latratus d̕dere. Quo contra de quorũdam reprobatione dicit̃ Canes muti nõ ualentes latrare. Quia igitur predicatores ſancti peccata damnant: confeſſionem uero peccatorum approbant dicentes. confitemini alterutrũ peccata ueſtra: ⁊ orate pro inuicem ut ſaluemini: ulcera lazari canes lingunt. Sãcti et enim doctores dum gentilium confeſſionem accipiunt: mentium uulnera ſaluti reſtituunt. Unde ⁊ bene lazarus interpretatur adiutus: quia ipſi hunc ad erectionem iuuãt: qui eius uulnera per lingue correptionem curant. **Ad bñdic. aꝛ.** Fili recordare quia recepiſti bona in uita tua: ⁊ lazarus ſimiliter mala. **Oratio.**

PResta nobis queſumus dñe auxilium gratie tue: ut ieiunijs ⁊ orationibus conueniẽter intenti: liberemur ab hoſtibus mentis ⁊ corporis: per dñm.

Ad mag. añ. Diues ille guttam aque petijt qui micas pãis lazaro negauit. **Oratio.**

ADeſto domine famulis tuis: ⁊ perpetuam benignitatem largire poſcentibus: ut his qui te auctoritate ⁊ gub̕natore gloriantur: ⁊ cõgregata reſtaures ⁊ reſtaurata conſerues. per dominũ noſtrum ieſum. **Feria ſexta. Secundũ mattheum.**

IN illo tempore dixit ieſus diſcipul̕ ſuis ⁊ turbis iudeoruȝ. Hõ erat paterfamilias qui plantauit uineam: ⁊ ſepe circũdedit eam. Et reliqua. **Omelia ſancti ambroſii epi. Lectio prima.**

PLeriq̄ȝ uarias ſignificationes d̕ uinee appellatione deriuant. Sȝ euidenter Iſaias uineam domini ſabaoth: domum iſrael eſſe commemorat. Hanc uineã quis alius niſi deus condidit: hic eſt ergo qui locauit eam ⁊ peregre profectus eſt. Non quia ex loco ad locum ꝓfectus eſt dominus qui ubiq̄ȝ ſemper preſens eſt: ſed quia preſentior eſt diligentibus: negligentibus abeſt. Multis añ tẽporibus abfuit: ne propterea uideret̃ exactio. Naȝ quo indulgentior liberalitas eo inexcuſabilior peruicacia. Unde bñ ſecundum mattheuȝ habes: quia et ſepe circũdedit eam. hoc eſt diuine cuſtodie munitiõe uallauit: ne facile pateret ĩcurſibus beſtiarum. **Lectio ſecũda.**

ET fodit in ea torcular. Quomodo intelligimus quid ſit torcular: niſi quia forte pſalmi de torcularibus inſcribuntur: eo q̄ in his myſteria dominice paſſionis modo muſti ſancto feruẽte ſpiritu prophetarum ardentius eſtuantur. Deniq̄ȝ ebrij putabantur: quibus ſpũs ſanctus inundabat. Ergo ⁊ hic fodit torcular: in quo uue rationalis fructus interior ſpirituali infuſione deflueret. Edificauit turrim uerticeȝ. ſ. leges attollens: atq̄ȝ ita hanc uineam munitam. inſtructaȝ ornatam. locauit iudeis. Et tempore fructuum ſeruulos ſuos miſit. Bene tẽpus fructuum poſuit non prouentuȝ. Nullꝰ fructus extitit iudeorũ: nullus uinee huius prouẽtus. Deniq̄ȝ dominus ait. Expectaui ut faceret uuas: fecit autem ſpias Itaq̄ȝ non leticie uino: nõ ſpirituali muſto: ſed cruento prophetarum ſanguine torcularia redũdaret. **Lectio tertia.**

DEniq̄ȝ ieremias in lacũ miſſus eſt. Hec eĩm erant iã torcularia iudeorum: non uino repleta ſed rubore. Et lȝ generaliter prophete uideãtur exprimi: dat tamen lectio ut illum qui lapidatus eſt nabuthan eſſe credamus. Cuius et ſi nullum acceperimus propheticum uerbũ: q̄ꝛ mltos ꝓ uinea futuros martyres ꝓprio sanguine ꝓphetauit. Quis autez ille q̄ in capite uulneratus ē: Nimirꝫ isaias. Cuius facilius ꝯpaginē corporis serra diuisit q̄ꝫ fidem inclinauit. ꝯstantiā uera dn̄i triuit: aut uigorē mētis exercuit. Igit̄ factum est: ut cū plures alios destinasset: ⁊ quos iudei inhonores ⁊ inanes sibi d̄ qbus nil potuere ꝓficere dimiserūt. Nouissime ēt filium suū unigenitū mitteret. Quē ꝑfidi quasi heredē remouere cupiētes: occiderūt crucifigendo: eiecere negādo. Breuiter itaqꝫ q̄ꝫ magna q̄ꝫ multa. primū qꝛ naturalis est bonitas q̄ pleꝝqꝫ credit idignis. Deinde qꝛ postremū malorū remediū xp̄us aduenit. Tū qm̄ qui heredē negat: de auctore d̄sperat. Heres aūt xp̄s idēqꝫ testator. heres qꝛ morti ꝓprie semꝑ supra uiuit. Et testamētoꝝ que ipe ꝯtulit tanq̄ꝫ hereditaria in nr̄is ꝓfectibus emolumenta ꝯsequtur. Ad bn̄. anti. Malos male ꝑdet: ⁊ uineā suam locabit alijs agricolis qui reddāt ei fructū tēporibꝰ suis.

DA q̄s oīpotens deus: ut sacro oīo. nos purificāte ieiunio: sinceris mētibus ad sancta uentura facias ꝑuenire: ꝑ dn̄m nostrū. Ad mag. aīt. Querētes eū tenere timuerūt turbā: quia sicut ꝓphetam euz habebant. Oratio.

DA q̄s dn̄e populo tuo salutē mētis ⁊ corporis: ut bonis opibꝰ īherēdo tue semꝑ uirtutis mereat̄ ꝓtectione defēdi. ꝑ dn̄m nostrū. Sabbato. Secundum lucam.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Hō quidā habuit duos filios: ⁊ dixit adolescētior ex illis patri. Pat̄ da mihi portionē sub̄e que me ꝯtingit. Et reliqua. Omelia sancti ambrosij episcopi. Lectio prima.

VIdes ꝙ diuinuz patrimoniū petētibus datur. Nec putes culpa patris ꝙ adolescentiori dedit. Nulla dei regno infirma etas: nec fides grauat̄ ānis. Ipe certe se iudicauit idōeū q̄ poposcit: atqꝫ utinā nō recessisset a prē īpedimētū nescisset etatis. Sed postea q̄ꝫ ꝑegre ꝓfectus est: dissipauit substantiā suā uiuēdo luxuriose. Merito ergo ꝓdegit prīmōiū qui recessit ab ecclesia. Postea quaz domum inq̄t prīam derelinquēs ꝑegre profectus est in regionē longinquā. Quid lōginquius q̄ꝫ a se recedere: Nec regionibus sed moribꝰ sepāri: studijs discertum esse nō terris: Et quasi itersuso luxurie secularis estu: diuortia hr̄e sāctoꝝ. Et eiꝫ q̄ se a xp̄o sepat: exul ē prīe: ciuis est mūdi. Sed nos nō sumꝰ aduene atqꝫ ꝑegrini: sed sumus ciues sanctoꝝ ⁊ domestici d̄i. Qui eim eramꝰ longe: facti sumꝰ ꝓpe in sanguie christi. ℟. Pater peccaui in celū et corā te: iā nō sum dignus uocari filius tuus. Fac me sic̄ unū ex mercenarijs tuis. ℣. Quāti mercenarij in domo prīs mei abūdant panibus: ego aūt fame ꝑeo: surgā ⁊ ibo ad prēz meum ⁊ dicā ei. Fac me sicut. Lectio secunda.

NOn inuideamꝰ de longinqua regione redeūtibꝰ: quia ⁊ nos fuimꝰ ī regione lōgiqua: sic̄ Isaias docet. Sic eiꝫ habes. Qui sedebāt ī regiōe umbre mortis lux orta est eis. Regio ergo lōgiqua umbra mortis est. Nos autē q̄bus spūs ante faciē xp̄us est dn̄s: in umbra uiuimꝰ xp̄i. Et ideo dicit ecclesia. In umbra eiꝰ ꝯcupiui ⁊ sedi. Ille igit̄ uiuēdo luxuriose ꝯsūpsit oīa nature ornamēta. Vn̄ tu q̄ accepisti imaginē dei: q̄ habes si̅litudinem eiꝰ: noli eaꝫ irrōnabili feditate ꝯsumere. Opus dei es: noli ligno dicere. pat̄ meꝰ es tu: nec accipias si̅litudinē ligni: qꝛ scriptū est. Similes illis fiāt qui faciunt ea. Facta est fames per regionē illā. Fames non epularū sed bonoꝝ operuz ⁊ uirtutum. Que miserabiliora ieiunia: Et eim qui recedit a uerbo dei: esurit. Quia nō in solo pane uiuit homo: sed in oī uerbo dei. Qui recedit a fonte sitit. Qui recedit a thesauro eget. Qui recedit a sapientia: hebetatur. Qui recedit a uirtute: dissoluitur. Lectio tertia.

MErito iste egere cepit: q̄ thesauros sapientie ⁊ scientie dei diuitiarūqꝫ celestium altitudinem dereliquit. Egere ergo ideo cepit: ⁊ famem pati: quia nihil ꝓdigie satis est uoluntati. Sēper famez patitur sui: qui alimētis perpetuis nescit īpleri. Abijt igit̄qꝫ ⁊ hesit uni ciuiū. Qui cĩm heret in laqueo est. Et uidetur ciues iste princeps esse istius mundi. Deniqȝ ad uillam eius mittitur qui emit: qui excusat a regno. Et pascit porcos: illos utiqȝ in quos petit diabolus itroire: quos p̄cipitat ĩ mare istius mundi: in fetore ac sordibus uiuentes. Et cupiebat inquit d̄ siliqs ĩplere uentrē suū. Nequa eĩz aliēa cura est luxuriosis: nisi ut uentrē suū impleāt: quoꝝ deus uentͤ est. Qui aūt apti or huiuscemodi hōinibus cibꝰ q̄ȝ his q silique mō intus ianis: foris mollis est: quo corpꝰ nō reficit sed ipletͬ: ut sit magis oneri q̄ȝ usui. Sūt qui porcos accipiant ꝓ gregibus demonū: siliquas ꝓ exili uirtute inaniū hoīum: sermonūqȝ iactātia q nihil ꝓdesse possūt: inani quadaȝ philosophie seductione: ⁊ quodā sonoro facundie plausu: pompā magis q̄ȝ utilitatē aliquā demōstrantes. Sed hec diurna oblectamēta esse nō possunt. Et ideo nemo illi dabat. Erat eĩz in regiōe illius q neminē habȝ: quia eos qui sūt nō habȝ. Oēs qppe gentes in nihilū extimant. Solus aūt deus q uiuificat mortuos: uocat que nō sūt tanq̄ȝ que sūt. Ad bn̄di. anti. Uado ad p̄rem meū ⁊ dicā ei: pater fac me sicͭ unum ex mercenariis tuis. Oratio.

DA q̃s dñe nr̃is effectū ieiuniis salutarem: ut castigatio carnis assūpta ad nr̃am uegetationē transeat aiaꝝ. ꝑ dominum. Ad uesperas capitulum.

FRatres estote imitatores dei sicut filii carissimi: ⁊ ambulate in dilectione sicut ⁊ xp̄us dilexit uos: ⁊ tradidit semetip̄m ꝓ uobis: oblationē ⁊ hostiam deo in odorē suauitatis. Ad mag. anti. Dixit aūt pat̄ ad s̄uos suos cito ꝓferte stolaȝ primā ⁊ induite illū: ⁊ date anulū in manu eiꝰ ⁊ calciamēta in pedibus eius. Oratio.

QUesumus oīpotens deus uota humiliū respice: atqȝ ad defensionem nostrā dexterā tue maiestatis extende. ꝑ.

Dñica tertia in quadragesima ad matu. inuit. Uēite adoremus dñm. Qui fecit nos. psal. Uenit. Lectio prima.

IOseph cū sedecim esset annoꝝ pascebat gregē cū f̄ribus suis adhuc puer: ⁊ erat cū filiis bale ⁊ zelphe uxoꝝ patris sui. Accusauitqȝ f̄rēs suos apud p̄rem crimine pessimo. Isrl̄ āt diligebat ioseph sup̄ oēs filios suos eo ꝙ in senectute genuisset eū. Fecitqȝ ei tunicaȝ polimitā. Uidētes aūt f̄rēs eius ꝙ a p̄re plus cūctis filiis amaretͬ: odērāt eū: nec poterant ei q̄cq̄ȝ pacifice loqui. Accidit quoqȝ ut uisum somniū referret fratribꝰ suis q̄ causa maioris odii semiariū fuit. Dixitqȝ ad eos. Audite somniū meū qđ uidi. Putabā nos ligare manipulos in agro ⁊ quasi ꝯsurgere manipulū meū ⁊ stare: uosqȝ manipulos circūstantes adorare māipulū meū. Respōderunt fratres eius. Nūquid rex noster eris: aut subiiciemur ditioni tue? Hec ergo causa somnioꝝ atqȝ sermonum: inuidie ⁊ odii fomiteȝ ministrauit. Aliud quoqȝ uidit somniū qđ narrans fratribus ait. Uidi per somnuȝ quasi solem ⁊ lunam ⁊ stellas undeci adorare me. Quod cuȝ patri suo ⁊ fratribꝰ retulisset: icrepauit eū p̄r ⁊ dixit. Quid sibi uult hoc somniū qđ uidisti? Nūqd ego ⁊ mater tua ⁊ fratres tui adorabimꝰ te super terram? Inuidebant igitur ei fratres sui. Pater uero reȝ tacitus considerabat. R̄n. Uidentes ioseph a longe loquebātur mutuo f̄rēs dicētes. ecce somniator uenit Uenite occidamus eū: ⁊ uideamus si ꝓsint illi somnia sua. ℣. Cūqȝ uidissent ioseph f̄rēs sui ꝙ a patre cūctis fratribus plus amaretur: oderant eū: nec poterant ei quicq̄ȝ pacifice loqui: unde ⁊ dicebant. Uenite. Lectio secunda.

CUmqȝ fratres illius in pascendis gregibꝰ p̄ris moraren̄t in sicheȝ: dixit ad eum israel. F̄rēs tui pascunt oues in siccimis ueni mittam te ad eos. Quo respondente presto sum ait. Dixitqȝ ei. Uade ⁊ uide si cūcta prospera sint erga fratres tuos: ⁊ pecora: ⁊ ēnūcia mihi qđ agatur. Missus de ualle ebron uenit in sichem. Inuenitqȝ eum uir errantem in agro: ⁊ interrogauit quid quereret. At ille respondit. Fratres meos quero: idica mihi ubi pascant greges. Dixitqȝ ei uir. Recessere de loco isto. audiui auteȝ eos dicentes. eamus in dothaim. Qui cum uidiſſent euʒ pꝛocul anteqꝫ accederet ad eos cogitauerunt illum occidere: ⁊ mutuo loquebãtur. Ecce ſomniatoꝛ uenit. Uenite occidamus eũ: ⁊ mittamus in ciſternam ueterẽ: dicemuſqꝫ fera peſſima deuoꝛauit eum: ⁊ tũc apparebit quid illi ꝓſint ſomnia ſua. Audiens auteʒ hec ruben nitebatur liberare eum de manibus eoꝛuʒ: ⁊ dicebat. Non interficiamus animam eius: nec effundamus ſanguinem: ſed ꝓijcite eũ in ciſternam ueterem que eſt in ſolitudine: manuſqꝫ ueſtras ſeruate innoxias. Hoc autem dicebat uolens eripere eum de manibus eoꝛum ⁊ reddere pr̄i ſuo. ℟. Dixit iudas frib⁹ ſuis: ecce hyſmaelite tranſeũt: uenite uenũdetur: ⁊ man⁹ nr̄e ñ polluãtur. Caro eiʒ ⁊ frater nr̄ eſt. ℣. Quid eĩm pꝛodeſt ſi occiderimus frẽm noſtrũ: ⁊ celauerimus ſanguinẽ ipſius: melius eſt enim ut uenũdetur. Caro.

Lectio tertia.

Confeſtim igitur ut puẽit ad fratres ſuos: nudauerũt eum tunica talari ⁊ polimita: miſerũtqꝫ eum in ciſternã ueterem que nõ habebat aquã. Et ſedẽtes ut comederent panẽ uiderunt iſmaelitas uiatoꝛes uenire de galaad: ⁊ camelos eoꝛum poꝛtãtes aromata ⁊ raſinã ⁊ ſtacten in egyptum. Dixit ergo iudas fratribus ſuis. Quid nobis ꝓdeſt ſi occideremus fratrẽ noſtrũ: ⁊ celauerimus ſanguinẽ ipſius: Melius ẽ ut uenũdet̃ hyſmaelitis: ⁊ manus nr̄e nõ polluãtur: frater eĩm et caro noſtra ẽ. Acqeuerũt fratres ſermonibus illius: ⁊ pretereuntibus madianitis negociatoꝛibus extrahentes eũ de ciſterna uendiderũt eũ hyſmaelitis uiginti argenteis: qui duxerunt eum in egyptum. Reuerſuſqꝫ ruben ad ciſternam non inuenit puerum: ⁊ ſciſſis ueſtibus pergẽs ad fratres ſuos ait. Puer non comparet: et ego quo ibo: Tulerunt autem tunicam eius: ⁊ in ſanguine edi quem occiderant tinxerunt: mittentes qui ferent ad patreʒ ⁊ dicerent. Hanc inuenimus: uide utruʒ tunica filij tui ſit an non: Quam cum cognouiſſet pater ait. Tunica filij mei eſt. fera peſſima comedit eum: beſtia deuoꝛauit ioſeph. Sciſſiſqꝫ ueſtibus indutus ẽ cilitio: lugens filiuʒ ſuũ multo tempoꝛe. Congregatis autem cũctis liberis eius ut lenirent doloꝛem patris noluit conſolationem accipere: ſed ait. Deſcendã ad filium meum lugens in ĩfernũ. Et illo ꝑſeuerante in fletu: madianite uendiderũt ioſeph ĩ egypto phutifari eunucho pharaonis mḡro militum. ℟. Extrahentes ioſeph de lacu uendidere hyſmaelitis trigita argenteis. Reuerſuſqꝫ ruben ad puteum: ⁊ cum nõ inueniſſet eum: ſcidit ueſtimenta ſua cum fletu ⁊ dixit: puer non comparet: ⁊ ego quo ibo. ℣. At illi intincta tunica ioſeph in ſanguĩe hedi miſerunt q ferret eã ad patrẽ ⁊ diceret: uide ſi tunica filij tui ſit an nõ. Reuerſus.

Sermo ſancti ioannis osaurei. Lectio quarta.

Mittitur a iacob patre ſãctiſſimo ioſeph ſanctus ad fratres: qui ſaluteʒ patris ad illos: ⁊ illoꝛum ad patreʒ afferret: ut inter abſentes medius utriuſqꝫ nũcius extitiſſet: ⁊ qḋ ꝺ ſemetipſis abſentes ſcire nõ poterãt: ioſeph referente cognoſcerent: ⁊ diſiunctos huius relatio iungeret: quos locoꝛum diuerſitas ſeparabat. Quem cum uenientem de longe conſpicerent: ecce inquiũt. ecce ſomniatoꝛ ille. Uenite itaqꝫ occidamus illum: ⁊ uideamus quid illi pꝛoſint ſomnia ſua. O nephanda rabies iniquoꝝ nõ licet ioſeph: non licet inqꝫ impunitũ eſſe ꝙ bonus ẽ: non licet melioꝛem tuũ eſſe cum malis. Et quaſi inuidi aliquid perdant: aut diſpendiuʒ alicuius rei incurrant: ſic bonoꝛum uita detrimentum eſt peſſimoꝛum. zelant manſuetum inuidi. modeſtum ſuperbi. pꝛobum impꝛobi: mitem tumidi. inimica emulatione laceſcunt. Patitur ⁊ ioſeph ſanctus innocẽtis uite inuidiã: ⁊ emulos in ſe fratres ſancta exercitat uita. Bonuʒ mali uidere non poſſunt. Deniqꝫ uenienteʒ ad ſe lacerant. ſeuiunt. necare feſtinant. Nolunt melioꝛem uiuere: ne degeneres ipſi poſſent ĩpꝛoperia ſuſtinere. ℟. Uidens iacob ueſtimenta ioſeph: ſcidit ueſtimenta ſua cum fletu ⁊ dixit. Fera peſſima deuoꝛauit filium meum ioſeph. ℣. Tulerunt autem fratres eius tunicam illius mittentes ad patrem: quã cuʒ cognouiſſet pater ait.

Fera peſſima.

Lectio quinta.

Cur innocentem zelas inimica frat̃nitas. Cur inuides bono. Cur pati ſimplicem non potes? Cur modeſtuʒ ꝑſequeris? Cur probum non diligis. Cur rea inocẽtis ſãguis iueniris? Saltẽ diſtractus aliquatenus uiuat: ne ĩ te accuſator innocens ſanguis ut chaim aliquãdo exiſtat. Serua tibi. ſerna inimica frat̃nitas uiuũ quem ſentias aliquando placatũ. Serua incolumem: quem neceſſitatis tẽpore inuenias ꝓuiſorem. Forſitan enim adueniet tempus quo eum ſeruũ feciſſe peniteat. parricidiũ non perpetraſſe collibeat. Leuius crimẽ eſt ſcũʒ ſeruituti adiici: grauius nihil eſt q̃ʒ inocentẽ aĩam iugulari. In ſeruo quo curretur inuenies ĩ parricidio non reperies: ꝙ excuſes. Multis prouides ſi iſtuʒ diſtraxeris. Tibi nocueris ſi innocentem animaʒ iugularis. Diſtrahitur igitur ioſeph ſanctus ⁊ ducitur in egyptum accepturus totius prouincie principatum. Venũdatur ĩ ſeruũ. in famulum adiicitur. in innocentem fraterna crudelitaſ operatur. Suſcipit ſeruitutis notam: queʒ dominus preparabat ad gloriaʒ. humiliatur ad tempus imminenti tempore regnaturus. miniſtrat ut ſeruus. ut famulus paret. domeſtica cõplet officia: nec obſequendo deeſt in aliquo. humilitatem percipere: quicquid illi ingenue mentis gloria preſtitiſſet. Ad extremum ſublimatur in domo tantum famulis cunctis prefertur: tantuʒ a ſeruis omnibus honoratur: ut quãtũ ei dominus: tantuʒ ipſe familie ĩparet. Fit rector ⁊ propoſitus domus: fit cũctis imperãs ſolus: fit domeſtice cure aptiſſimus. ℟. Joſeph dum intraret in terram egypti: linguã quã non nouerat audiuit: manus eius in laboribus ſeruierũt. Et lingua eius inter principes loquebatur ſapientiam. ℣. Humiliauerunt in copedibus pedes eius: ferrum pertranſijt animam eius: donec ueniret uerbum eius. Et lingua.

Lectio ſexta.

Sed his proſperis celeſti dono conceſſis: tentatio inimica nõ defuit. Pudicum iuuenẽ patrona appetit impudica: ut diabolus qui in eius necem fratres armauerat contra eum armaret ⁊ feminã. Sed tam hoc dei iudicio concidit: q̃ʒ fratres deus ab eius parricidio ſeparauit. Deinde ſoluʒ ſola aggreditur: ⁊ cuʒ caſto puero inceſta mulier fabulatur. Tandem inquit optatuʒ tempus inueni: ⁊ ad cupiditatẽ uoluptatis ĩplende aptiſſimũ ſilentiuʒ repperi. Nullus internus arbiter teſtis exiſtit. nec maritus reperit: nec familia recognoſcit. nec aliquis de externis ĩteruenit. inter nos ſolũmodo cauſa eſt. Nullus poteſt exiſtere qui poſſit qď gerimus ĩdicare. Fac q̃ſo qď peto. exple animum cupientem ut poſco. Deſiderantis preces ne aſpernas exoro. Ego te muneribus honorẽ: ego te marito cõmendeʒ. Ego te libertateʒ condonem: nec quiſq̃ʒ te mihi carior poterit inueniri ſi mihi qď deſidero contigerit adipiſci. Fruſtra igr̃ ioſeph. fruſtra niteris ĩimica tentatio: fruſtra me innocenteʒ appetis: fruſtra caſtiſſimo mihi laſciuie uerba ĩmittis. Ego eiʒ qď loqueris fugio. qď queris nolo: qď ďſideras ꝑhorreſco. Soluʒ metuo ĩ celeſtibus deum: cuius diſciplinam ſeruo: integritatem diligo: caſtitatem cuſtodio. Si eĩm domus ueſtre totam poteſtatem accepi: ſi nihil mihi preter te meuſ domius denegauit: quomodo faciaʒ iſtud qď dicis: ut ⁊ dñatorem deum ⁊ patronum tã liberalem offendam. Nam ſi in me ꝑ mẽdacium crimen conuerteris: ⁊ qď nolo me uoluiſſe defenderis: dei erit liberare: quem in preſenti deſidero nõ offendere. ℟. Memento mei dum bene tibi fuerit. Ut ſuggeras pharaoni ut educat me de iſto carcere: quia furtim ſublatus ſum: ⁊ hic innocens in lacum miſſus ſum. ℣. Tres eĩm adhuc dies ſũt poſt quos recordabitur pharao miniſterij tui: ⁊ reſtituet te in gradum priſtinum: tunc memento mei. Ut ſuggeras.

Secundum lucam.

In illo tempore. Erat ieſus eijciens demoniũ: ⁊ illud erat mutũ. Et cũ eieciſſet demonium locutus eſt mutus: ⁊

⁊ admirate ſunt turbe. Et reliqua.

Omelia ſancti hieronymi preſbyteri.

Lectio ſeptima.

Tunc oblatus eſt ieſu demoniacus exiſtens cecus ⁊ mutus: ⁊ curauit euʒ ita ut loqueret̃ ⁊ uideret. Tria ſigna ſimul ĩ uno hoīe ꝑpetrata ſūt. Cecus uidet. mutus loq̃tur. poſſeſſus a demōe liberatur. Quod tūc carnalit̃ factū ē quotidie ĩpletur in conuerſatione credētium ut expulſo demone: primū fidei lumē aſpiciant: deinde in laudes dei tacētia priꝰ oꝛa laxētur. Jeſus autē ſciens cogitationes eoꝛum dixit eis. Omne regnuʒ diuiſuʒ contra ſe deſolabit̃. Turbe ſtupebāt ⁊ confitebantur eum: quia tanta ſigna faciebat filius dauid. Phariſei uero oꝑa dei: principi demōioꝝ deputabant. Quibus dominus non ad dicta: ſed ad cogitata reſpondet: ut uel ſic cōpellerētur credere potētie eiꝰ q̃ coꝛdis uidebat occlta.

℟. Merito hec patimur quia peccauimus in fratrem noſtrum uidentes anguſtiam anime eius duʒ depꝛecaretur nos ⁊ non audiuimus. Iccirco uenit ſuper nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratribus ſuis: nūquid non dixi uobis nolite peccare ĩ puerū: ⁊ nō audiſtis me. Iccirco.

Lectio octaua.

Si ſathanas ſathanam eijcit aduerſus ſe diuiſus eſt. Quomodo ergo ſtabit regnum eius? Non poteſt ciuitas ⁊ regnum contra ſe diuiſum ſtare. Sed quomodo concoꝛdia parue res creſcūt ſic diſcoꝛdia maxime dilabuntur. Si ergo ſathanas pugnat contra ſe: ⁊ demon inimicus eſt demoni: debet iam mundi uenire cōſumatio: nec haberent in eo locum aduerſarie poteſtates: quarum inter ſe bellum pax hoīuʒ eſt. Si autē putatis o ſcribe ⁊ phariſei ꝙ receſſio demonis obedientia ſit in pꝛincipem ſuū: ut homines ignoꝛantes fraudulenta ſimulatiōe deludant: quid poteſtis dicere de coꝛpoꝛuʒ ſanitatibus quas dominꝰ ꝑpetrauit? Aliud eſt ſi mēbꝛoꝛuʒ quoq; debilitates ⁊ ſpiritualium uirtutum inſignia demōibus aſſignetis. Si ergo in belzebub eiicio demones: filij ueſtri in quo eiciunt. Ideo ipſi iudices ueſtri erunt. Filios iudeoꝝ ido exorciſtas gētis illius ex moꝛe ſignificat: uel apoſtolos ex eoꝛum ſtirpe generatos: qui ad inuocationē dei eijciebant demones: hos coartat interrogatione pꝛudenti: ut confiteantur ſpiritꝰ ſancti opus eſſe. Quod ſi expulſio inquit demonum in filijs ueſtris deo ⁊ non d̄monibus deputatur: quaſi in me id opus n̄ eandem habet cauſam? Ergo idem ipſi iudices ueſtri erunt. nō poteſtate ſʒ oꝑatione: dum illi expulſionem demonum deo aſſignant: uos belzebub principi d̄moniorum. Sinautem de apoſtolis dictum eſt qđ ⁊ magis intelligere debemꝰ: ipſi erunt iudices eoꝛum: quia ſedebūt ĩ duodecim ſolijs iudicantes duodecim tribus iſrael. Si ego ergo in ſpiritu dei eiicio demōes: igit̃ ꝑuēit ĩ nos regnū d̄i.

℟. Dixit ruben fratribus ſuis: nunquid non dixi uobis nolite peccare in puerum: ⁊ non audiſtis me. En ſāguis eius exquiritur. ℣. Merito hec patimur: qꝛ peccauimꝰ in frēm nr̄m uidentes anguſtiā aīe eius: dū depcaretur nos ⁊ non audiuimus. En.

Lectio nona

In luca iſtum locum ita legimꝰ ſcriptum. Si auteʒ in digito dei eijcio demones. Iſte ē digitus quē confitentur ⁊ magi: qui cōtra moyſen ⁊ aaron ſigna faciebant dicentes. Digitus dei eſt iſte: quo tabule lapidee ſcripte ſunt in mōte ſyna. Si igitur manus ⁊ bꝛachiuʒ filius dei eſt: ⁊ digitus eius ſpiritus ſāctus. patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti una ſubſtātia eſt n̄ te ſcandalizet mēbꝛoꝝ inequalitas. cum edificet coꝛpoꝛis unitas. Peruenit in uos regnum dei: uel ſeipſuʒ ſignificat: de quo in alio loco ſcriptum eſt. regnum dei intra uos eſt: ⁊ medius ſtat inter uos quem uos neſcitis. uel certe eſt illud regnum qđ ⁊ ioannes ⁊ ipſe dominus pꝛedicauerat. Penitentiam agite appꝛopinquabit eīm regnum celoꝛum. Eſt ⁊ tertium regnū ſcripture ſancte: qđ auferetur a iudeis: ⁊ traditur genti facienti fructus eius. Aut quomodo poteſt quiſq; intrare in domum foꝛtis: ⁊ uaſa eius diripere niſi pꝛius alligauerit foꝛtem; ⁊ tūc domū illius diripiet. Nō debemus eſſe ſeueri. Aduerſarius noſter fortis: uictoris quoqȝ uocibus comprobatur. Domus illius mundus qui in maligno poſitus eſt: non creatoris dignitate ſed magnitudīe delinquentis. Vaſa illius nos quondaʒ fuimus. alligatuſ eſt fortis ⁊ relegatus in tartarum: ⁊ domini contritus pede: ⁊ direptis ſedibus tyrāni captiua ducta captiuitas. ℞. Lamētabatur iacob de duobus filijs ſuis. heu me dolens ſuʒ de ioſeph ꝑdito: ⁊ triſtis nimis de beniamin ducto pro alimōiis. Precor celeſtem regem: ut me dolentem nimium faciat eos cernere. ℣. Proſternens ſe iacob uehementer cuʒ lachrymis pronus ĩ terram: ⁊ adorans ait. Precor. ℞. Tollite hinc uobiſcum munera: ⁊ ite ad dominū terre: ⁊ cū inueneritis adorate eum ſuper terram. Deus autem meus faciat eum uobis placabilem: ⁊ remittat: ⁊ hunc fratrē uobiſcum: ⁊ eum quem tenet in uinculis. ℣. Sumite de optīs terre frugibus in uaſis ueſtris: ⁊ deferte uiro munera. Deus. ℞. Iſte eſt frater ueſter minim⁹ de quo dixeratis mihi: deus miſereatur tibi fili mi. Feſtinauitqȝ in domo ⁊ plorauit: quia erūpebāt lachryme: ⁊ non poterant ſe continere. ℣. Attollens autem ioſeph oculos: uidit beniamin ſtantem: cōmota ſunt omnia uiſcera eius ſuper fratre ſuo. Feſtinauitqȝ. ℞. Dixit ioſeph undecim fratribus ſuis. ego ſum ioſeph quem uēdidiſtis in egyptum: adhuc uiuit pater noſter ſenior de quo dixeratis mihi.. Ite adducite euʒ ad me ut poſſit uiuere. ℣. Bienniū eīm eſt ꝙ cepit eſſe fames in terra: adhuc reſtant anni qnqȝ: quibus nec arari poterit nec meti. Ite. ℞. Nunciauerunt iacob dicentes: ioſeph filius tuus uiuit: ⁊ ipſe dominatur in tota terra egypti: quo audito reuixit ſpiritus eius ⁊ dixit. Sufficit mihi uadam ⁊ uidebo eum anteqȝ moriar. ℣. Cūqȝ audiſſet iacob ꝙ filius eius uiueret: quaſi de graui ſomno euigilans ait. Sufficit mihi. Ad laudes antiphona. Fac benigne in bona uoluntate tua ut edificētur domīe muri ieruſalem. pſalmus. Miſerere. Cum reliquis. antiphona. Dominus mihi adiutor eſt: non timebo quid faciat mihi homo. antiphona. Deus miſereatur nobis: ⁊ benedicat nos. antiphona. Vim uirtutis ſue oblitus eſt ignis: ut pueri tui liberarētur illeſi. antiphona. Sol ⁊ luna laudate deum: quia exaltatuʒ eſt nomen eius ſolius. Capitulum. Fratres eſtote. Ad benedictus antiphona. Cum fortis armatus cuſtodit atrium ſuum: in pace ſunt omnia que poſſidet. Oratio. Queſum⁹ omnipotens. Ad primaʒ antiphona. Et cum eieciſſet ieſus demonium locutus eſt mutus: ⁊ admirate ſunt turbe. Ad tertiam antiphona. Si in digito dei eijcio demonia profecto peruenit in nos regnum dei. Capitulū. Fratres eſtote. Ad ſextā antiphona. Qui non colligit mecum diſpergit: ⁊ qui non eſt mecum contra me eſt.

Capitulum.

HOc autem ſcitote intelligentes: qꝛ omnis fornicator aut imūdus: aut auarus qđ eſt idoloruʒ ſeruitus: non habet hereditatem in regno chriſti ⁊ dei. Ad nonam antiphona. Cum imundus ſpiritus exierit ab homine ambulans per loca inaquoſa: querens requiem ⁊ non inuenit.

Capitulum.

ERatis eīm aliquando tenebre: nūc autem lux in domino ut filij lucis ambulate: fructus eīm lucis eſt in omni bonitate. ⁊ iuſticia. ⁊ ueritate. Ad ueſperas antiphona. Dixit dominus. Cum reliquis. Capitulum. Fratres eſtote. Ad magnificat antiphona. Extollens uocem quedā mulier de turba dixit: beatus uent᷑ qui te portauit ⁊ ubera que ſuxiſti: at ieſus ait: quinimo beati qui audiunt uerbum dei: ⁊ cuſtodiunt illud. Oratio. Queſumus omnipotens

Feria ſecunda. Sermo ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

DOminus deus noſter nolens aliquē nīm perire: colens eccleſiā ſuā ſuelut agrum ſuum: querens fructum de arboribus ſuis: anteqȝ tempus ſecuris adueniat: cui neceſſe erit infructuoſas arbores amputare: non ceſſat nos admōere: ut cum tempus eſt nobis cum dei adiutorio duʒ in noſtra poteſtate conſiſtit bona opera faciamus. Cum enim tranſierit tempus bene operādi: non reſtat niſi recipiendi. Nemo tibi dicturus eſt poſt reſurrectionem mortuoruʒ in regno dei.

frange eſurienti panem tuum: ⁊ egenos uagoſqꝫ induc in domum tuam: quia ñ inuenies eſurientem neqꝫ egentem. Nemo dicturus eſt ueſti nudũ: ubi omniũ tunica ĩmortalis erit. Nemo dicturus eſt ſuſcipe peregrinos: ubi omnia in patria ſua uiuent. Nam modo ſumus inde peregrini. Nemo eīm dicet uiſita egrum: ubi eſt ſempiterna ſanitas. Nemo dicet ſepeli mortuum: ubi mors morietur. Iſta omnia pietatis officia in uita eterna neceſſaria non erunt: niſi ſola pax erit ⁊ leticia ſempiterna.

Lectio ſecũda.

IN iſto autʒ tempore ut nouerim⁹ quantum nobis cõmendat deus opera miſericordie ipſos ſuos ſanctos egere fecit: ut cum fiunt hic amici de mãmona inquitatis recipiant ⁊ ipi amicos ſuos in tabernacula eterna: id eſt ut cum ſerui dei pij dum iugiter deo uacãt aliquotiens indigent: illi qui habent mũdi diuitias elemoſynas largiãtur. Quomodo eos participes faciunt in terrena ſubſtantia: ſic cum illis partem habere merebuntur in uita eterna. Hoc dixit ꝓpter electionem regnoruʒ quã primo audiuimus. Nunquid deus defecerat paſcere ſeruum ſuum heliam? non illi cui deerant hoīes alites miniſtrabant. Nõne illi panem offerebat coruus mane et ad ueſperam carnes? Oſtendit ergo deus quia unde uoluerit paſcere ſeruos ſuos poteſt. Et tamen ut poſſet cum religioſa uidua paſcere: fecit eum egere. Egeſtas autem anime ſancte: in abundantia uerſa eſt anime religioſe. Nõ poterat helias d̓ miſericordia dei dare ſibi qd̓ lagũcule dedit.

Lectio tertia.

VIdiſtis nempe ⁊ manifeſtũ ē ꝙ aliquando ſerui dei non habent ut ꝓbētur ꝙ habēt. Et tamē illa uidua nihil habebat. qd̓ illi reliquum erat finituʒ fuerat: ⁊ cum filiis ſuis moritura. Proceſſit ergo ut faceret ſibi panem: collegerat duo ligna: ⁊ tunc uidit eaʒ helias. Tũc eam homo dei uidebat quãdo illa duo ligna querebat. Mulier illa typum gerebat eccleſie: ⁊ quia duo ligna crucem faciunt querebat moritura unde ſemper eſſet uictura. Adũbrato ergo myſterio helias loquitur ad eam qd̓ audiuit: narrat illa diſpoſitionem ſuaʒ: morituram ſe dicit cuʒ conſumauerit qd̓ remãſerit. Ubi eſt ergo ꝙ dominus helie dixerat: uade in ſareptam ſydonie ibi enim mandaui mulieri uidue ut paſcat te. Videtis queʒ admodum mandet deus non in aure ſʒ in corde. Nũquid legimus quia miſſus eſt aliquis propheta ad illam mulierem ⁊ dictum eſt ei. Ecce dicit dominus. Uēturus eſt ad te eſuriens ſeruus meus: et ex eo qd̓ habes: miniſtra illi: inopiaʒ noli metuere: ego ſupplebo quod dederis. Hoc eīm dictũ non legim⁹: nec hoc legimus ꝙ in ſomnis ad eum miſſus fuerit angelus: ⁊ prenũciauerit heliam eſurientem eſſe uenturum: ⁊ de illo paſcendo aliquis mulierem illam ãmonuerit. Sed mandat deus miris modis q in cogitationibus loquitur. Ad benedictus antiphona. Amen dico uobis quia nemo propheta acceptus eſt in patria ſua. Oratio.

COrdibus noſtris queſumus domine gratiam tuam benignus infunde: ut ſicut ab eſcis corporalibus abſtinemus: ita ſenſus quoqꝫ noſtros a noxiis retrahamus exceſſibus. per Ad magnificat añt. Jeſus aũt tranſiens per mediũ illorum ibat. Oratio.

SUbueniat nobis domīe miſericordia tua: ut ab iminētibus peccatorum noſtrorum periculis: te mereamur protegente eripi te liberante ſaluari. per

Feria tertia. Secundum mattheum.

IN illo tempore. Reſpiciens ieſus i diſcipulos ſuos: dixit ſimõi petro. Si peccauerit in te frater tuus: uade et corripe eum inter te ⁊ ipſum ſoluʒ. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi

Lectio prima.

QUare illũ corripis? Quia doles ꝙ peccauit i te. Abſit. Si amore tuo id facis: nihil facis. Si amore illius facis optie facis. Deniqꝫ in ipis uerbis attēde cuius amore id facere debeas: utruz tui an illius. Si te audierit inquit lucratus eris fratrem tuũ. Ergo propter illuz fac: ut lucreris illum. Sic faciendo lucraris: niſi feciſſes perierat. Quid eſt ergo ꝙ pleriqꝫ homines iſta peccata contẽnũt ⁊ dicunt: quid magnũ feci? In hominez peccaui. Noli contẽnere ꝙ in hominẽ peccaſti. Uis noſce quia in hominẽ peccando perijſti. Si te ille in quẽ peccaſti corripuerit inter te ⁊ ipſũ ſolũ: ⁊ audieris illuz lucratus eſt te. Quid eſt lucratus eſt te: niſi quia perieras ſi non lucraretur te. Nam ſi non perieras quomodo te lucratus eſt. Nemo ergo contẽnat quãdo peccat in fratrem. Ait eĩm in quodam loco apoſtolus. Sic autem peccantes in fratres ⁊ percutiẽtes conſcientiã eorum infirmaz in chriſtũ peccatis: ideo quia mẽbra chriſti omnes facti ſumus. Quomodo non peccas in chriſtũ qui peccas in mẽbrum chriſti.

Lectio secunda.

NEmo ergo dicat quia non peccaui in deum: ſed peccaui in fratrez. In hominẽ peccaui leue peccatum eſt uł nullum peccatũ eſt. Forte tamen dicis: leue eſt quia cito curatur. Peccaſti in fratrez fac ſatiſfactionem ⁊ ſanatus es. Cito feciſti rem mortiferam: ſed remedium cito ĩueniſti. Quis ueſtrum ſperet regnũ celorum fratres mei: quando dicit euangelium: qui dixerit fratri ſuo fatue: reus erit genne ignis. Magnus terror: ſed uide ibi remediũ. Si obtuleris munus tuum ad altare: ⁊ ibi recordatus fueris ꝙ frater tuus habet aliquid aduerſum te: relinque ibi munus tuũ ante altare. Non iraſcitur deus quia differs ĩponere munus tuũ: te querit deus magis q̃z munꝰ tuũ. Nam ſi malum animũ gerens aduerſus fratrem tuũ: adueneris cum munere ad deum tuum: reſpondebit tibi. Tu periſti mihi quid attuliſti? Offerens munus tuum ⁊ tu non es munus dei. Plus querit chriſtus quem redẽit ſãguine ſuo q̃z qđ tu inueniſti in horreo tuo. Ergo relique ibi munus tuum ante altare: ⁊ uade prius reconciliari fratri tuo: ⁊ ſic ueniens offeres munus tuum. Ecce ille reatus genne q̃z cito ſolutus eſt. Nundum reconciliatus reuſ eras genne. Reconciliatus ſecurus offeres munus tuum ad altare.

Lectio tertia.

HOmines autez faciles ſunt ad irrogandas iniurias: ⁊ difficiles ad cõcordiam requirendam. Pete inquit ueniam ab homine quem offendiſti: ab homine quez leſiſti. Reſpondet. Nõ me humiliabo. Uel deum tuũ audi: ſi fratrez tuum contẽnis. Qui ſe humiliat exaltabiť. Nõ uis humiliare qui cecidiſti? Multũ inter eſt inter ſe humiliantem: ⁊ in terra iacentem. Iam iaces: ⁊ humiliare te non uis? Bene diceres nolo deſcẽdere ſi noluiſſes ruere. Hoc ergo debet facere qui fecit iniuriam. Qui autem te paſſus eſt: quid debet ꝙ audiuimus hodie. Si peccauerit in te frater tuus corripe euz inter te ⁊ ipſuz ſolum. Si neglexeris peior es. Ille iniuriã fecit: ⁊ iniuriaz faciendo graui ſe ipm̃ uulnere ꝑcuſſit. Tu uulnus fratris tui contẽnis: tu eũ uides ꝑire ⁊ negligis. Peior es tacẽdo q̃z ille conuiciãdo. Quando ergo in nos aliquis peccat: habeamus magnam curam non pro nob̄. Nã glorioſum eſt iniurias obliuiſci: ſed obliuiſcere iniuriam tuam non uulnꝰ fratris tui. Ergo corripe inter te ⁊ ipſum ſolum: intuens correctioni: parcens pudori. Forte eĩm pro uerecundia incipit defẽdere peccatum ſuum: ⁊ cũ uis facere correctionem facis peiorem. **Ad bñdictus antiphona.** Si duo ex uobis conſenſerint ſuper terram: de omni re quacunqꝫ petierint fiet illis a patre meo: dicit dominus.

Oratio.

EXaudi nos õnipotẽs ⁊ miſericors deus: ⁊ continẽtie ſalutaris propitius nobis dona concede. ꝑ dominum. **Ad magnificat antiphona.** Ubi duo uel tres congregati ſunt in nomĩe meo: ĩ medio eorum ſum dicit dominus.

Oratio.

TUa nos domine protectione defẽde: ⁊ ab omni ſemꝑ ĩiquitate coſtodi. ꝑ dominum.

Feria tertia. Secunduz mattheum.

In illo tempore. Acceſſerūt ad ieſū ab hieroſolymis ſcribe ⁊ phariſei dicētes. Quare diſcipuli tui tranſgrediūtur traditiones ſenioruꝫ? Et reliqua.

Omelia ſancti hieronymi preſbyteri.

Lectio prima.

Mira phariſeorum ſcribarūq; ſtultitia dei filium arguūt quare hoīum traditiones ⁊ precepta non ſeruēt. Non eīm lauant manus ſuas cum panē manducant. Manus id eſt opera nō corporis ſed aīe lauande ſunt: ut fiat in illis v͛bum dei. Ipſe autem reſpondens ait ill'. Quare ⁊ uos tranſgredimini mandatū dei propter traditionem ueſtram? Falſā calūniam uera reſponſione cōfutat cum inquit. uos propter traditionē hominuꝫ precepta dei negligatis: quare diſcipl'os meos arguendos creditis ꝙ ſenioꝝ iuſſa paruipendant ut dei ſcita coſtodiant? Nam deus dixit: honora patrem tuum ⁊ matrē: ⁊ qui maledixerit patri uel mr̄i morte moriatur. Vos autem dicitis: quicūq; dixerit pr̄i aut matri. mun⁹ quodcūq; eſt ex me tibi proderit: ⁊ nō honorificabit patrem ſuum aut matrem.

Lectio ſecunda.

Honor in ſcripturis nō tantum ī ſalutationibus ⁊ officijs deferendis quantum in elemoſynis ac munerū oblatione ſentitur. Honora inquit apoſtolus uiduas que uere uidue ſunt. Hic honor donū intelligitur. Et in alio loco. pr̄ſbyteri duplici honore honorandi ſunt: maxime qui laborant in uerbo ⁊ doctrina dei. Et per hoc mandatum iubemur ut boui trituranti os non claudamus: et dignus ſit operarius mercede ſua. Preceperat dominus uel ībecillitates ul' etates uel penurias parentuꝫ conſiderans: ut filij honorarent etiam in uite neceſſarijs miniſtrandis parentes ſuos. Hanc ꝓuidentiſſimam dei legeꝫ uolentes ſcribe phariſeiq; ſubuertere: ut impietateꝫ ſub nomine pietatis inducerent: docuerunt peſſimos filios: ut ſi quis ea que parētibus offerenda ſunt: deo uouer̄ uoluerit: qui uerus eſt pater: oblatio dei preponatur parentum muneribus: uel certe ipſi parentes: que deo conſecrata cernebāt: ne ſacrilegij crimen incurrent declinantes egeſtate cōficiebāt. Atq; ita fiebat ut oblatio liberoꝝ ſub occaſiōe tēpli ⁊ dei in ſacerdotū lucra cederet. Hec peſſima phariſeoꝝ traditio de alia occaſiōe ueniebat. Multi hn̄tes obligatos ere alieno ⁊ uolētes ſibi creditū reddere delegabāt ſacerdotib⁹: ut exacta pecunia miſtris tēpli ⁊ eorum uſibus deſeruiret. **Lect. iij.**

Poteſt āt ⁊ ī hoc loco breuit' habere ſenſum. munus qđ ex me eſt tibi ꝓderit. Cōpellitis inquit filios ut dicant parentibus ſuis qđcunq; donū oblaturus eram deo in tuos conſumo cibos: tibiq; proderit o pater ⁊ mater. Ut illi timētes accipere qđ deo uident mancipatuꝫ: inopem magis uellent uitā ducere q̄ꝫ comedere de conſecratis. Nō qđ intrat in os coinquinat hominem. Verbum cōe proprie ſcripturaruꝫ eſt ⁊ publico ſermone non teritur. Populus iudeoruꝫ partē dei ſe eſſe iacitās: cōes cibos uocat quibus omnes utūtur homines. Verbi gratia. ſuillam carnem. oſtreas. leporem. ⁊ iſtiuſmodi animantia que ungulā nō ſcindunt: nec ruminant: nec ſquamoſa in piſcibus ſunt. Unde ⁊ ī actibus apoſtolorum ſcriptuꝫ eſt: qđ deus ſanctificauit: tu ne cōe dixeris. Cōmune ergo ꝙ ceteris hōinib⁹ patet: ⁊ quaſi nō eſt de parte dei ꝓ īmundo appellatur. Nō qđ ītrat ī os coinquinat hominē: ſed qđ procedit ex ore hoc coinquinat hominem. Oppōat prudens lector ⁊ dicat: ſi qđ intrat in os Nō coinquinat hominem: quare idolatricis nō ueſcimur? Et apoſtolus ſcribit. Nō poteſtis bibere caliceꝫ domini ⁊ calicem demoniorum. Scienduꝫ igitur ꝙ ipſi quideꝫ cibi ⁊ dei creatura per ſe omnis munda ſit: ſed idolorum ac demonū inuocatio ea facit īmunda. Tunc accedētes diſcipuli eius dixerunt ei. Scis quia phariſei audito hoc uerbo ſcandalizati ſunt? Sermone uno omnis ſuperſtitio obſeruationuꝫ iudaicarum fuerat eliſa: qui in cibis ſumendis abominandiſq;

religionem ſuam ſitam arbitrabantur. Et qꝛ crebro teritur in eccleſiaſticis ſcripturis ſcandalū: breuit̄ dicēduꝫ qd ſignificet ſcalon ⁊ ſcandalū. nos offendiculuꝫ: uel ruinā uł īpactionē pedis poſſumus dicere. Qđ ergo legimꝰ qcunqꝫ de minimis iſtis ſcādalizauerit quēpiā hoc ītelligimus: q dicto factoue occaſioneꝫ ruine cuiqꝫ dederit. At ille rn̄dens ait. Oīs plātatio quā nō plantauit pat̄ meꝰ celeſtis eradicabit̄. Etiā que plena uidēt̄ in ſcripturis: plena ſunt queſtionibꝰ. **Ad bn̄dic. an̄t.** Audite ⁊ ītelligite traditiōes quas dn̄s dedit uobis.

Oratio.

PResta nobis q̄s dn̄e: ut ſalutaribꝰ ieiunijs eruditi: a noxiis quoqꝫ uitijs abſtinētes: ꝓpiciationē tuā facilius īpetremus. ꝑ dn̄m. **Ad mag. an̄t.** Nō lotis manibus mādurare: nō coīqnat hoīem.

Oratio

COnce q̄s oīpotens d̄s: ut q ꝓtectionis tue grām querimꝰ libati a malis oībus ſecura tibi mēte ſeruiamꝰ. per dn̄m. **Feria qnta. Secundum lucam.**

IN illo tp̄e. Surgens ieſus de ſynagoga: ītrauit ī domū ſimonis. Socrus aūt ſimōis tenebat̄ magnis febribꝰ. Et reliqua. **Omelia ſancti ambroſij epiſcopi. Lectio prima.**

VIde clementiā dn̄i ſaluatoris nec īdignatione cōmotus: nec ſcelere offenſus: nec īiuria uiolatꝰ: iudeā deſeruit. Quin ēt īmemor iniurie: memor clementie: nūc docendo: nūc liberādo: nūc ſanādo: plebis corda demulcet. Et bn̄ ſāctus Lucas uirū a ſpū neqcie liberatū ante ꝑmiſit: ⁊ ſubſtituit femine ſanitatē. Utrqꝫ eīm ſexum dn̄s curaturus aduenerat. Et prior ſanari debuit qui prior creatus eſt. Nec pretermitti illa debuit que mobilitate magis animi q̄ꝫ prauitate peccauerat. Sabbato dominice medicine opera cepta ſignificat: ut inde creatura noua ceperit: ubi uetus creatura ante deſinit: nec ſub lege eē dei filiū: ſed ſupra legem ī ipſo principio deſignaret: nec ſoluere legē ſed adimplere. Neqꝫ eīm per legem ſed uerbo factus eſt mundus ſicut legimus. Uerbo domini celi firmati ſunt. Nō ſoluitur ergo lex: ſed impletur: ut fiat renouatio hominis iam labentis. Unde ⁊ apoſtolus ait. Expoliantes uos ueterem hominem induite nouum qui ſecunduꝫ chriſtum creatus eſt.

Lectio ſecunda.

ET bene ſabbato cepit: ut ipſum ſe oſtenderet creatorem: qui opera operibus ītexeret: ⁊ perſequeretur opus qđ ipſe iam ceperat: ut ſi faber domuꝫ renouare diſponat non a fundamentis ſed a culminibus incipit ſoluere uetuſtaꝫ. Itaqꝫ ibi prius manum admouet ubi ante deſierat. Deinde a minoribus incipit: ut ad maiora perueniat: liberare a d̄mone homīes. ſed in uerbo dei poſſunt. Reſurrectionem mortuis imperare diuine ſolius eſt poteſtatis. Nec quēq̄ꝫ mouere debet ꝙ ieſu nazareno nomen in hoc libro diabolus dixiſſe prinus inducitur. Nec eīm ab eo chriſtus nomen accipit: qđ de celo angelus ad uirginem detulit. Eſt huius impudentie: ut inter homīes aliquid primus uſurpet: ⁊ ad homines quaſi nouum deferat quo terrorem ſue poteſtatis incutiat. Deniqꝫ in geneſi primus deum homini nuncupauit. Sicut enim habes. Et diabolus dixit mulieri. Quid utiqꝫ dixit deus: ne edatis de omni ligno. Uterqꝫ igitur adam deceptus eſt ſanatus a chriſto.

Lectio tertia.

SEquere cetere ⁊ euangelice lectionis diſce myſteria atqꝫ in duorum ſanitate: publice ſacramentum ſalutis agnoſce. Sicut eīm in adam omnes moriuntur: ita ⁊ in chriſto omnes uiuificabūtur. Quis eſt ille qui in ſynagoga ſpiritū demonij habebat immunduꝫ: niſi populus iudeorum: Qui quaſi ſerpentinis ſpinis reuinctus: īnodatuſqꝫ diaboli laqueis: ſimulatam corporis mundiciam interioris mentis ſordibus inquinabat. Et bene in ſynagoga homo erat qui ſpiritum immundum habebat: quia ſpiritum ſanctum amiſerat. Introierat enim diabolus unde christus exierat. Simul ostēditur natura diaboli nō iꝓba: oꝑa iniqua. Nam quem superiorem naturaꝫ deum confitetur: opere negat. Et in hoc apparet eius nequicia: iꝓbitas iudeorum ꝙ ita populo uesano cecitateꝫ mentis effudit: ut populus neget quem ẟmones confitentur. O peior magistro discipulorum hereditas. Ille uerbo dn̄m tentat: illi facto. Ille dicit mitte te: isti adoriūtur ut mittant. Si altiori ꝯsilio ista pēdamus animi: ẟbemus intelligere ⁊ corporis sanitatē: ut prius anim⁹ q serpentinis laborabat insidijs absolutus sit. Aīa eiꝫ nunq̃ꝫ a corpore uinceret̃: nisi prius a diabolo tentaret̃. Nā cuꝫ aīa corpus agat uiuificet ⁊ gubernet quēadmodū i eius illecebras captiua rapetur: nisi ⁊ ipsa superioris alicuius potestatis uinculis strīgeretur. Deniq̃ꝫ nō prius eua esuriuit q̃ꝫ serpētis eā uersucia tentauit. Et ideo aduersus ip̄m auctorē peccati prius debuit medicina salutis oꝑari. Ad bn̄dict. añt. Exibant aūt demonia a multis clamātia ⁊ dicentia: quia tu es xp̄us filius dei: ⁊ increpans nō sinebat ea loqui: quia sciebāt ip̄m eē christū.

Oratio.

MAgnificet te dn̄e sanctorū tuorum cosme ⁊ damiani beata solēnitas: qua ⁊ illis gloriam sempiternā: ⁊ opem nobis ineffabili ꝓuidentia contulisti. p. Ad mag. añt. Omnes qui habebāt īfirmos ducebant illos ad iesum ⁊ sanabātur. Oꝛo.

SUbiectum tibi populum quesum⁹ dn̄e propiciatio celestis āplificet: ⁊ tuis semper faciat seruire mandatis. p dominum. Feria sexta. Secundum ioānem.

IN illo tempore. Uenit iesus in ciuitate samarie que dicitur sychar: iuxta prediū qd̕ ẟdit iacob ioseph filio suo Et reliqua. Omelia sancti augustini episcopi. Lectio prima.

ERat autem ibi fons iacob. Pute⁹ erat: sed omnis puteus fons: non omnis fons puteus. Ubi enim de terra aqua manat ⁊ usui prebetur haurientib⁹ fons dicitur. Sed si i promptu ⁊ superficie sit: fons tantum dicitur. Si autem in alto ⁊ in profundo sit: ita puteus uocat̃: ut fontis nomen non amittat. Jesus aūt fatigatus ex itinere sedebat sic super fontem. Hora erat quasi sexta. Jaꝫ incipiūt mysteria. Nō eiꝫ frustra fatigatur iesus. Nō eīm frustra fatigatur uirtus dei. Nō eīm frustra fatigatur: per queꝫ fatigati recreantur. Non eiꝫ frustra fatigatur: quo deserente fatigamur: quo presente firmamur. Fatigatur tamen christus ⁊ fatigat̃ ab itinere ⁊ sedet: ⁊ iuxta puteum sedet: ⁊ hora sexta fatigatus sedet. Omnia ista innuūt aliquid: indicare uolunt aliquid. Intentos nos faciunt: ut pulsemus hortatur. Ipse ergo nobis aperiat ⁊ uobis: qui dignatus est ita hortari ut diceret. Pulsate ⁊ aperietur uobis. Ita fatigat⁹ est ab itinere iesus. Inuenimus uirtuteꝫ iesu: ⁊ inuenimus infirmitatem iesu: fortem ⁊ infirmum. Fortem quia in principio erat uerbum: ⁊ uerbuꝫ erat apud deum: ⁊ deus erat uerbuꝫ: hoc erat in principio apud deum. Uis uidere q̃ꝫ iste fortis sit. Omnia per ipsuꝫ facta sunt ⁊ sine ipso factum est nihil: ⁊ sine labore facta sunt. Quid ergo illo fortius: per quem sine labore facta sunt omnia? Infirmū uis nosse. Uerbum caro factū ē ⁊ habitauit in nobis. Fortitudo xp̄i te creauit. Infirmitas xp̄i te recreauit. Fortitudo christi fecit ut qd̕ nō erat esset. Infirmitas christi fecit: ut qd̕ erat non periret. Condidit nos fortitudine sua: quesiuit infirmitate sua.

Lectio secunda.

NUtrit ergo ipse infirmus īfirmos: tanq̃ꝫ gallina pullos suos. Huic enim similem se fecit. Quotiens inquit ad ierusalem uolui congregare filios tuos tanq̃ꝫ gallina pullos suos sub alis suis ⁊ noluisti. Uidetis autem fratres quemadmodum gallina infirmetur cum pullis suis. Nulla eīm alia auis ꝙ sit mater: sic agnoscitur. Uidemus nidificare passeres quoslibet ante oculos nr̄os. irundines. ciconias. columbas quotidie uidimus nidificare. Quos nisi quando iñ nidis uidemus parentes eſſe nõ agnoſcimus. Gallina uero ſic infirmatur in pullis ſuis: ut etiam ſi ipſi pulli non ſequantur: ⁊ filios non uideas matrem tamẽ agnoſcas. Ita fit alis demiſſis. plumis hyſpida. uoce rauca. omnibus mẽbris demiſſa ⁊ abiecta: ut quẽadmoduz dixi: ⁊ ſi filios non uideas: matrem tamẽ intelligas. Sic ergo ieſus ĩfirmus fatigatus ex itinere. Itez ipſius caro aſſumpta pro nobis. Quomodo eĩm iter habet q ubiq̃z eſt? Qui nuſq̃z deeſt quo it? Aut unde it niſi quia ad nos non ueniret: niſi formam uiſibilis carnis aſſumeret? qa ergo uenire ad nos eo modo dignatus eſt: ut in forma ſerui aſſumpta carne appareret: ipſa carnis aſſumptio eſt iter ei⁹. Ideo fatigatus ex itinere quid aliud eſt q̃z fatigatus a carne. Infirmus in carne ieſus: ſed noli tu infirmari. In illius infirmitate tu fortis eſto: quia qđ infirmuz eſt deo: fortius eſt hominibus.

Lectio tertia.

Sub hac rerum imagine adam qui erat forma futuri: prebuit nob̄ magnum indiciũ ſacramenti: imo deus in illo prebuit. Nam ⁊ adam dormiẽs meruit accipere uxorem ⁊ de coſta eius facta eſt uxor: quoniaz de chriſto in cruce dormiente futura erat eccleſia đ latere eius. de latere. ſ. dormientis: quia de latere in cruce pendẽtis lancea percuſſo ſacramẽta eccleſie profluxerunt. Sed quare hoc dicere uolui fratres: niſi quia infirmitas chriſti nos facit fortes. Magna ibi imago preceſſit. Potuit dominus carnez detrahere homini unde faceret feminam ⁊ magis uidetur quaſi congrue potuiſſe. Fiebat eĩm ſexus infirmior ⁊ magis de carne infirmitas fieri debuit q̃z de oſſe. Oſſa eĩm in carne firmiora ſunt. Non đtraxit carnem unde faceret mulierem: ſz detraxit os: detracto oſſe formata ẽ mulier: ⁊ in loco oſſis caro adipleta eſt. Poterat pro oſſe os facere. poterat ad faciendam mulierem non coſtam ſed carnem đtrahere. Quid ergo ſignificauit? Facta eſt mulier in coſta tanq̃z fortis. Factus ẽ adã ĩ carne tanq̃z ĩfirm⁹. Chriſtus eſt ⁊ eccleſia. Illius infirmitas noſtra eſt fortitudo. **Ad benedictus antiphõa.** Aqua quã ego dedero qui biberit ex ea non ſitiet in eternum. **Oratio.**

Ieiunia noſtra queſumus domine: benigno fauore proſequere: ut ſic̃ ab alimentis abſtinemus in corpore: ita a uiciis ieiunemus in mente. per. **Ad magnificat antiphona.** Domine ut uideo propheta es tu. patres noſtri in mõte hoc adorauerunt. **Oratio.**

Preſta queſumus omnipotẽs deus ut qui in tua protectione cõfidim⁹ cuncta nobis aduerſantia te adiuuante uincamus. per.

Sabbato ſecundum ioannem.

In illo tempore. Perrexit ieſus in monte oliueti: ⁊ diluculo iteruz uenit in templum. Et reliqua.

Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

In montẽ autem oliueti: in montez fructuoſum: in montem unguenti: in montem chriſmatis. Ubi eiz decebat docere chriſtum: niſi in montem oliueti. Chriſti eĩm nomen dictum eſt a chriſmate. Chriſma autez grece: latine unctio nominatur. Ideo autem nos unxit: quia luctatores contra diabolum fecit. Et diluculo iterum uenit in templum: ⁊ omnis populus uenit ad eum. Et ſedens docebat eos: ⁊ non tenebatur: quia nũdũ pati dignabatur. Nunc iam attendite ubi ab inimicis tentata ſit domini manſuetudo. Adducunt autem illi ſcribe ⁊ phariſei mulierem in adulterio deprehenſam ⁊ ſtatuere eam in medium: ⁊ dixerunt ei. Magiſter hec mulier modo deprehẽſa eſt in adulterio. In lege autem moyſes mandauit nobis huiuſmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hec autez dicebãt tentantes eum: ut poſſent accuſare eum. Unde accuſare? Nunquid ipſum in aliquo facinore dep̄henderãt. Aut illa mulier ad eum aliquo modo pertinuiſſe dicebat? Quid ergo tentantes eum: ut poſſent accuſare eum.

Lectio secunda.

INtelligimus fratres admirabilem mansuetudinē in dn̄o fuisse. Aīaduertant eum nimiū esse mitē: nimiuꝫ esse mansuetū. De illo quippe fuerat ante p̄dictuꝫ. Accingere gladio tuo suꝑ femur tuū potentissime. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: itēde ꝓspere procede. ⁊ regna. Propter ueritatē ⁊ mansuetudineꝫ ⁊ iusticiam. Ergo attulit ueritateꝫ ut doctor: māsuetudinē ut liberator: iusticiam ut cognitor. Propter hoc eum ꝓpheta in spiritu sancto esse uentuꝝ predixerat. Cum loqueretur ueritas agnoscebat̄. Cuꝫ aduersus īimicos nō moueretur: mansuetudo laudabat̄. Cuꝫ ergo de duobus istis id est de ueritate ⁊ mansuetudine eius. īimici liuore ⁊ īuidia torquerētur: in tertio id est iusticia. scandalum posuere. Quare: Quia lex iusserat adulteros lapidari. Et utiqꝫ lex: qđ iniustuꝫ erat iubere non poterat. Si aliquid aliud diceret q̄ꝫ lex iusserat: iniustus deprehenderetur. Dixere ergo apud semetip̄os. Uerax putatur mansuetus uidetur. de iusticia illi querēda est calūnia. Offeramus ei mulierem ī adulterio deprehensam. Dicamus quid de illa in lege preceptum sit. Si eaꝫ iusserit lapidari mansuetudinē non habebit. Si eam dimitti censuerit: iusticiam non tenebit. Ut autem mansuetudineꝫ inquiunt non perdat in qua iaꝫ populis amabilis factus est: sine dubio eaꝫ dimittere dicturus est. Hinc nos īueniemus accusandi occasionem: ⁊ rerum faciemus tanq̄ꝫ legis preuaricatorem dicentes ei. Hostis es legis contra moysen respondes: imo contra eum qui ꝑ moysen legeꝫ dedit. Reus est mortis. cum illa: ⁊ tu ip̄e es lapidandus. Posset his uerbis atqꝫ his sententijs īflāmari inuidia: feruere accusatio. flagitari damnatio.

Lectio tertia.

SEd cui hec ꝑuersitas rectitudini: falsitas ueritati: corruptum cor directo: stultitia sapientie. Quando illi laqueos prepararent: in quos non prius ip̄i caput inijcerent. Ecce dominus in respōdendo: ⁊ iusticiam seruaturus est: ⁊ a māsuetudine non recessurus. Non est captꝰ cui tendebantur laquei: sed potius capti sunt qui tendebant: quia in eum qui eos posset đ laqueis eruere non credebant. Quid ergo r̄spōdit dominꝰ iesus? Quid ergo respondit ueritas. Quid respondit sapientia. Quid respondit ipsa cui calūnia parabatur iusticia. Non dixit non lapidetur: ne contra legem dicere uideret̄. Absit autem ut diceret lapidetur. Uenit eiꝫ non perdere qđ inuenerat: sed querere qđ perierat. Quid ergo respōdit. Uidete q̄ꝫ plenum sit iusticia: plenum mansuetudine ⁊ ueritate. Qui sine peccato est uestrum inquit prior in illa lapidem mittat. O responsio sapientie quomodo intromisit iuste: foris eiꝫ calumniabant̄: se ipsos intrinsecus non perscrutabantur. Adulteraꝫ uidebant: se non respiciebāt. preuaricatores legis legeꝫ implere cupiebant: ⁊ hoc calūniando: nō uere tanq̄ꝫ adulteraꝫ castitate damnando. Audistis iudei. Audistis pharisei. Audistis doctores legis: legis custodē: sed nōdū intellexistis legislatorem. Quid uobis aliud significat cum diceret. Digito scribebat in terra. Digito eīm lex dei scripta est: sꝫ ꝓpter duros in lapide scripta est. Nūc iam dominus in terra scribebat: quia fructuꝫ querebat. Ad benedictus antiphona.

Inclinauit se iesus ⁊ scribebat in terra: siquis sine peccato est mittat in eam lapidem.

Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: ut qui se affligendo carnem ab alimentis abstinent: sectando iusticiaꝫ a culpa ieiunent. per dominum. Ad uesperas capituluꝫ.

FRatres scriptum est: quoniā abraā duos filios habuit: unum de ancilla: ⁊ unum de libera: sed qui de ancilla secundum carnem natus est: qui autem de libera per repromissionem que sunt per allegoriā dicta. Ad magnificat antiphona. Nemo te condēnauit mulier. nemo domine: nec ego te condemnabo: iam amplius noli peccare.

Oratio.

Concede q̃s õipotens deus: ut qui ex merito nr̃e actionis affligimur: tue gr̃e ꝯſolatiõe reſpirem⁹. ꝑ dñm nr̃m ieſum. **Dñica quarta in quadrageſima ad mat. inuit.** Populus dñi ⁊ oues paſcue eius. Uenite adoremus deũ. **ps.** Uenit.

Lectio prima.

Moyſes aũt paſcebat oues iethro ſoceri ſui ſacerdotis madian. Cuꝫqꝫ minaſſet gregẽ ad interiora deſerti: uenit ad monteꝫ dei horeb. Apparuitqꝫ ei dñs in flãma ignis de medio rubi: ⁊ uidebat ꝙ rub⁹ ardebat ⁊ nõ cõburet̃. Dixit ergo moyſes. Uadã ⁊ uidebo uiſioneꝫ hãc magnã: quare nõ cõburat̃ rub⁹. Cernens aũt dñs ꝙ ꝑgeret ad uidenduꝫ: uocauit eum de medio rubi ⁊ ait. Moyſes moyſes. Qui rñdit. Adſũ. At ille. Ne aꝓpies inqt huc. Solue calciamẽtũ ď pedib⁹ tuis: locus eĩm in quo ſtas: tr̃a ſcta eſt. Et ait. Ego ſũ deus pr̃is tui: d̃s abraam: ⁊ deus iſaac: ⁊ deus iacob. Abſconditqꝫ moyſes faciem ſuam: non eĩm auďbat aſpicere cõtra dominũ. Cui ait dñs. Uidi afflictionẽ populi mei q̃ eſt ĩ egypto: ⁊ clamorẽ eius audiui: ꝓpter duriciã cordis eoꝝ q̃ preſũt opib⁹. Et ſciẽs dolorem eius deſcẽdi ut liberarẽ euꝫ de mãibus egyptioꝝ: ut educam de terra illa ĩ terram bonam ⁊ ſpatioſam: in tr̃a q̃ fluit lacte ⁊ melle ad loca cananei. ethei. ⁊ amorrei. ferezei. ⁊ euei. ⁊ iebuſei. Clamor ergo filioꝝ iſrael uenit ad me: uidiqꝫ afflictioneꝫ eoꝝ qua ab egyptijs opprimũtur. Sed ueni mittã te ad pharaoneꝫ ut educas pplm meũ filios iſrael ď egypto.

℟. Locutus eſt dominus ad moyſen dicens. deſcende in egyptum dic pharaoni. Ut dimittat populum meum: induratuꝫ eſt cor pharaonis non uult dimittere populuꝫ meũ niſi ĩ manu forti. ℣. Clamor filioꝝ iſrael uenit ad me: uidiqꝫ afflictionem eorum: ſed ueni mittã te ad pharaonem. Ut dimittat.

Lectio ſecunda.

Dixitqꝫ moyſes ad deũ. Quis ego ſum ut uadã ad pharaoneꝫ ut educam filios iſrael de egypto? Qui dixit ei Ego ero tecum: ⁊ hoc habebis ſignũ ꝙ miſerim te. Cum eduxeris populũ meuꝫ de egypto: imolabis deo ſuꝑ montẽ iſtũ. Ait moyſes ad deũ. Ecce ego uadaꝫ ad filios iſrael ⁊ dicã eis. Deus patꝝ uřoꝝ miſit me ad uos. Si dixerũt mihi ꝙ nomen eſt eius qd dicaꝫ eis? Dixit dñs ad moyſen. Ego ſum: q̃ ſum. Sic dices filiis iſrael. Qui eſt miſit me ad uos. Dixitqꝫ iteꝝ deuſ ad moyſen. Hec dices filijs iſrael. Dñs deus patrũ uřoꝝ. deus abraam. deus iſaac. ⁊ d̃us iacob. miſit me ad uos. Hoc nomẽ mihi eſt ĩ eternũ: ⁊ hoc memoriale meũ in generatiõe ⁊ generationẽ. Uade ⁊ cõgrega ſeniores iſrael: et dices ad eos. Dñs deus patrũ uřoꝝ apparuit mihi deus abraã. deus iſaac. ⁊ deus iacob dicẽs. Uiſitans uiſitaui uos: ⁊ uidi oĩa que acciderũt uobis in egypto: ⁊ dixi ut educã uos de afflictiõe egypti ĩ terra cananei. ⁊ ethei. ⁊ amorrei. ⁊ ferezei ⁊ euei. ⁊ iebuſei: ad terram fluenteꝫ lacte ⁊ melle: ⁊ audient uocem tuam. ℟. Stetit moyſes corã pharaone ⁊ dixit: hec dicit dominus. Dimitte populum meum ut ſacrificet mihi in deſerto. ℣. Dominus dens hebreorum miſit me ad te dicens. Dimitte populum.

Lectio tertia.

Ingredieriſqꝫ tu ⁊ ſeniores iſrl' ad regem egypti ⁊ dices ad eum. Dominus deus hebreorũ uocauit nos. Ibimus uiam trium dierum in ſolitudinem ut imolemus domino deo noſtro. Sed ego ſcio ꝙ non dimittet uos rex egypti ut eatis niſi ꝑ manum ualidam extendã qꝫ manum meam ⁊ ꝑcutiam egyptuꝫ in cũctis mirabilibuſ meis que facturus ſũ in medio eoruꝫ. Poſt hoc dimittet uos daboqꝫ gratiaꝫ populo huic corã egyptijs: ⁊ cũ egrediemini non exibitis uacui ſed poſtulabit mulier a uicina ſua ⁊ ab hoſpita ſua uaſa argentea ⁊ aurea: ac ueſtes. põetiſqꝫ eas ſuꝑ filios ⁊ filias uřas: ⁊ ſpoliabitis egyptuꝫ. Rñdens moyſes ait. Non credẽt mihi neqꝫ audient uocẽ meã: ſꝫ dicẽt. Nõ apparuit tibi dñs. Dixit ergo dñs ad eũ. Quid eſt qď tenes in manu tua? Reſpondit uirga. Dixit dñs.

Proiice eam in terrã. Proiecit ⁊ uerſa eſt in colubrum ita ut fugeret moyſes. Dixitqʒ dñs. Extẽde manũ tuam ⁊ apprehende caudã eius. Extẽdit ⁊ tenuit: uerſaqʒ eſt in uirgã: ut credant inqt ꝙ apparuerit tibi dñs deus patrũ tuoꝝ deꝰ abraam. ⁊ deus Iſaac. ⁊ deus iacob. ℟. Cantemus dño glioſe eĩm honorificatus ẽ: equũ ⁊ aſſeſſorem ꝓiecit in mare. Adiutor ⁊ ꝓtector factus eſt mihi dñs in ſalutez. ℣. Dñs quaſi uir pugnator oĩpotẽs nomẽ eius. Adiutor.

Sermo ſãcti ioannis oſaurei.

Lectio quarta.

Stabat moyſes in mõte nõ armis: ſed ꝑcibꝰ pugnaturus. Stabat extenſis ad celũ manibꝰ deuoto orans affectu: nõ de terra ſʒ de celo auxiliũ poſtulabat. Pugnabat cũ hoſtibꝰ abſens: cũ exteris ſine bello decertabat: ut quẽ loci diuerſitas ab iĩmicis ſeiũxerat: orõnis effectus bellatorẽ pñtem hoſtibꝰ exhiberet. Fit moyſe orãte pugna occulta: ſʒ manifeſta uictoria. Latent dimicat: ut euidenter deuicat. Solus orat: ut mlti ſaluent. Stabat moyſes in mõte: iã ꝓximꝰ celo: iam uicinꝰ ſideribꝰ. Et quãto eũ ſublimitas mõtis extulerat: tanto orõ deo proximũ exhibebat. Fit moyſe orãte uictoria: ceſſante meſticia. Potẽtior hoſtis efficitur: iuſti corpore fatigato. Deſinit iſrl' uincere: moyſe deſiſtente i prece: ut dũ diuerſa populis exhiberẽtur: orõnis nob̃ potentia mõſtraret. Deniqʒ tam diu iſta diuerſitas ualuit ꝗʒdiu iugis oratio defuit. Perſeuerãte prece pſeuerãs uictoria roboratur. Iã gerit pugna cum hoſte: iam amalech precibꝰ debellat. ℟. In mari uie tue ⁊ ſemite tue in aquis multis. Deduxiſti ſicut oues populũ tuũ i mãu moyſi ⁊ aaron. ℣. Trãſtuliſti illos mare rubrũ: ⁊ trãſuexiſti eos per aquam nimiã. Deduxiſti. Lectio qnta.

Commendatur hebreorum populus deo: quẽ hoſtilis imanitas ꝓuocarat ad bellũ. Oratio in ultionẽ iĩmici dirigitur: cuius ſcelera iã interitum ꝓuocabant. Nec dũ moyſi oratio circa uictorie effectũ minus ualeret: inimici uirtus i populum dei potẽtior eſſet. Non iaʒ celeſte humanũ certamẽ ab oĩbus putaretur. Quis eiʒ iuſtoꝝ nõ orando pugnauit? Quis non hoſtẽ orando deuincit? Orationibus danieli uiſa pandũtur: ſopiunt flãme. fere ebeteſcũt. cadunt hoſtes: iĩmici uincũtur. Quantoqʒ eiʒ purior freqntiorqʒ fuerit celebrata orõ: tanto celerior erit de iĩmico uindicta. Licet colloq cuʒ dño orando: licet cuʒ eo fabulari cũ uel': licet precibus mercari qꝺ optas. Et quãuis uocem eius audire non poſſis: tamẽ duʒ id qꝺ deſideras accipis: colloq tecũ ⁊ ſi non uerbis tamen beneficijs dignat. Et factum eſt inqt cum leuaret manꝰ moyſes preualebat iſrael. Ubi autez ſubmiſerat manꝰ: iualeſcebat amalech. Bellũ chriſtianis indictũ hoc exemplo mõſtratur. Et belli effectus orõnis inſtantia apitur. Orat enim moyſes ⁊ uincit. ceſſat et uincitur. ℟. Qui perſequebãtur populũ tuũ dñe: dimerſiſti eos in profundum. Et in colũna nubis ductor eorum fuiſti dñe. ℣. Deduxiſti ſicut oues populum tuũ in manu moyſi ⁊ aaron. Et. Lectio ſexta.

Didicit chriſtianus qꝺ gerat: iuenit qd fugiat. Didicĩ iquã unde aut uĩcatur aut uincat. Quãuis iſtantius chriſtiano orandum ſit: quia ⁊ preliator hoſtis eſt: ⁊ pro ſeipſo ñ pro altero pugnat. Moyſes eĩm ⁊ contra hominem: ⁊ pro alijs orando pugnabat. Chriſtianus uero ⁊ pro ſe ipſo: ⁊ ꝯtra diabolũ pugnat. Nec quiſq̃ʒ poterit excuſari: qui hoſtem uincere noluit deuʒ orando ceſſauit. Et tamen in moyſe corpus deficiebat: non uoluntas aliquando ceſſabat. Si ergo fragilitatis cauſa in moyſe excuſari non potuit: quẽadmodum in nobis uolũtas poterit excuſari. Unꝺ apparet uires hoſti illum dare qui ceſſat: ⁊ ſeſe ei ſubijcere qui non orat. Quod totũ eſt odiſſe ſua: diligere aliena: ſibi ipſum hoſtem exiſtere: dum contra hoſtem nolit iugiter exorare. Hoſtis eĩm dum oras premit: dum ceſſas erigitur. Iniuriam nobis ab homine non nunq̃ʒ illataʒ impatienter qꝺ non licet ferimus: ⁊ maiorem contumeliam in illum qui intulit reuocamus.

Tu ꝯtumeliā tuā a te tibi illatā quō teipsum poteris uidicare: q ab illo illatā nō poteris sustinere. Aut tu in te ultionē cū mādabis cū ꝯtra teipm̄ hostē erigis: dū eū in te nō orando admittis. Oro iugis īfirmitas hostis. Ceteꝝ ipē ꝯ̄ se tela ministrat q hostē p̄cū instātia nō fatigat. Quare: Oronis īstātia hostis seuitia debelletur. Nō resumat dū parcimꝰ: nō erigatur dū aliqn̄ cessamꝰ. Oportet inqt sēp orare ⁊ nō deficere. Dū oportet dic̄ necessitatē inducit: Necessitas aūt tāta ui distringit: ut ꝙ necesse ē ēt sine nobis preterire n̄ possis. Deniqꝫ māducādi. bibēdi. uestiendi. necessitas. natura illata preteriri nō pōt: sine qbus geri uita ista non potīt: aut ꝑtermitte ista ⁊ uiue sine qbus uiuere nō potes: si pretmittis. Igiť si ista ꝑtermitti nō possūt: sine qbꝰ uita ista nō pōt celebrari: queādmodū tutꝰ ab hoste eē potīt: q qd̄ oportet semp orare ꝯtēpsit. ℟. Moyses famulus dei ieiūauit. xl. diebꝰ ⁊. xl. noctibꝰ. Ut legē dn̄i mereretur accipe. ℣. Ascēdēs moyses in mōtē sinai ad dn̄m: fuit ibi. xl. diebus ⁊. xl. noctibus. Ut. Secundum ioannem.

In illo tp̄e. Abijt iesus trāsmare galilee: qd̄ ē thyberiadis ⁊ sequebať eū multitudo magna: qa uidebant signa que faciebat sup̄ his q īfirmabāť. Et reliqua. Omelia scti augustini epi. Lec. vij.

Miracula q̄ fecit dn̄s nr̄ iesus xp̄us: sūt qdē diuina opa ⁊ ad intelligēdū deū de uisibilibꝰ admonēt hūanā mētē. Quia eīm ille n̄ est tal' subē q̄ uideri ocul' possit: ⁊ miracula eiꝰ qbꝰ totū mundū regit uniuersāqꝫ creaturā admīstrat assiduitate uiluerūt: ita ut pene nēo digneť attēdere opa d̄i mira ⁊ stupēda ī quolibet seminis grano scd̄m ipam suā misericordiam seruauit sibi q̄dā q̄ faceret opportūo tp̄e: preť usitatū cursū ordinēqꝫ nature: ut nō maiora sed īsolita uidēdo stupēt: qbus quotidiana uiluerūt. Maiꝰ eīm miraculū est gubnatio totiꝰ mūdi q̄ꝫ saturatio qnqꝫ miliū hoīuꝫ de. v. panibꝰ. Et tn̄ hoc nēo mirať. Illud miranť hoīes: non qa maiꝰ est: sꝫ qa raꝝ est. Quis eīꝫ ⁊ nūc pascit uniuersū mūdū: nisi ille q de paucis granis segetes creat. Fecit ergo quō deus. Un̄ eīm multiplicat de paucis granis segetes: ide ī manibꝰ suis multiplicauit. v. panes. ℟. Splēdida facta ē moysi dū respiceret in eū dn̄s. Uidētes seniores claritatem uultus eius admirātes timuerūt ualde. ℣. Cūqꝫ descēdisset de mōte sinai: portabat duas tabulas testimonij: ignorās ꝙ cornuta esset facies eius ex cōsortio sermōis dn̄i. Uidētes seniores. Lectio octaua.

Potestas eīm erat in manibꝰ xp̄i: panes aūt illi qnqꝫ quasi semina erāt: nō qdē terre mandata: sed ab eo q terrā fecit multiplicata. Hoc ergo admotū est sensibus quo erigeretur mēs. Exhibituꝫ oculis ubi exerceretur intellectus: ut inuisibilem deum per inuisibilia opera miraremur: ⁊ erecti ad fideꝫ ⁊ purgati p̄ fidē: esse ipsum inuisibiliter uidere cuperemꝰ: quem de rebus uisibilibus inuisibilē noscēremus. Nec sufficit hec intueri miraculis christi. Interrogemus ipsa miracula quid nobis loquētur de christo: habent enim si intelligātur linguam suam. Nam qꝫ ipse christus uerbum patris est: ēt fc̄ꝫ uerbi uerbuꝫ nobis est. Hoc ergo miraculum sicut audiuimus q̄ꝫ magnuꝫ sit: q̄ramus etiam q̄ꝫ profundū sit. Non tātū eius superficie delectemur: sed etiam altitudinem perscrutemur. Habet eīꝫ aliqd intus hoc: qd̄ miramur foris. Uidimꝰ et expectamus magnū quiddā: preclarum quiddā: imo omnīo diuinū qd̄ fieri nisi a deo possit. Laudauimus de facto fc̄orem. Sed queādmodū si litteras plures alicuius inspiceremus nō nobis sufficeret laudare scriptoris articulum qm̄ eas pariles: equales: decoras fecit: nisi etiam legeremus qd nobis per illas indicauerit. Ita factū hoc qui tantuꝫ inspicit delectatur pulchritudine facti: ut āmiretur artificem: qui auteꝫ intelligit quasi legit. ℟. Ecce mitto angelum meum qui precedat te et custodiat semper. Obserua ⁊ audi uocem meā ⁊ inimicus ero īimicis tuis: ⁊ affligētes te affligam: ⁊ precedet te angelus meus. ℣. Israel si me audieris: nō erit in te deus recens: neqꝫ adorabis deum alienū ego eīm dn̄s. Obserua.

Lectio nona.

Aliter eīm uidetur pictura: aliter uidetur lr̃e. Picturā cū uideris hoc eſt totū uidiſſe ⁊ laudaſſe. Lr̃as cū uideris nō hoc eſt totū: qm̄ cōmoueris ⁊ eas legere. Et eīm dicis cū uideris lr̃as: ſi forte nō noſti eas legere. Quid putam⁹ eſſe qđ hic ſcriptū eſt? Introgas qd ſit cū iaʒ uideas aliqd. Aliud tibi đmōſtratur⁹ eſt a quo q̄ris cognoſcere qđ uidiſti. Alios ille oculos habet. alios tu. Nōne ſimilr̃ apices uidetis? Sed ñ ſilr̃ ſigna cognoſcitis. Tu ergo uides ⁊ laudas. ille uidet: laudat: legit ⁊ intelligit. Quia ergo uidimus: quia laudauimus: legamus ⁊ intelligamus. Dñm in monte multo magis ĩtelligamus: quia dñs in mōte uerbū eſt ĩ alto. Pro inde non quaſi hūiliter iacet qđ in monte factuʒ eſt: nec tranſeundo p̄tereundum eſt ſed ſuſcipiendū. Turbas uidit eſurientes agnouit: miſericorditer pauit. nō ſolum pro bonitate: uerū etiaʒ pro poteſtate. Quid enim ſola prodeſſet bonitas ubi nō erat panis unde turba eſuriens paſceretur. Niſi bonitati adeſſet poteſtas ieiuna illa turba eſuriens remaneret. Deniqꝫ ⁊ diſcipuli qui erant cum dño in fame ⁊ ipſi turbas uolebant paſcere: ut ñ remāerēt ianes: ſed unde paſcerent non habebant. ℟. Attendite popule meus legem meum: Inclinate aureʒ uĩaʒ ĩ uerba oris mei. ℣. Aperiā in parabolis os meū loquar ꝓpoſitiones ab initio ſeculi. Inclinate ℟. Vos qui tranſituri eſtis iordanem edificate altare dño. De lapidibus quos ferrum nō tetigit: ⁊ offerte ſuper illud holocauſta ⁊ hoſtias pacificas deo ueſtro. ℣. Cūqꝫ intraueritis terrā quā dominus daturus eſt uobis: edificate ibi altare dño. De lapidibus. ℟. Audi iſrl̃ precepta dñi: ⁊ ea in corde tuo quaſi ĩ libro ſcribe. Et dabo tibi terram fluentem lac ⁊ mel. ℣. Obſerua igitur ⁊ audi uocem meam: ⁊ inimic⁹ ero inimicis tuis. Et. ℟. Sicut fui cū moyſe: ita ero tecum dicit dñs. Cōfortare ⁊ eſto robuſtus: introducens populum meū ad terraʒ lacte ⁊ melle manantem. ℣. Noli timere quoniā tecum ſum: ad quecunqꝫ ꝑrexeris nō dimittaʒ te neqꝫ derelinquaʒ. Confortare. ℟. Adduxi nos per deſertum. xl. annis ego dñs non ſunt attrita ueſtimenta ueſtra. Māna de celo plui uobis: ⁊ obliti eſtis me dicit dñs. ℣. Ego eduxi uos de terra egypti: ⁊ de domo ſeruitutis liberaui uos. Manna. Ad laudes añt. Tūc acceptabis ſacrificium iuſticie: ſi auerteris faciē tuam a peccatis meis. pſal. Miſerere. Cū reliquis añt. Bonum eſt ſperare in dño q̄ȝ ſperare in principibus. ℣. Bñdicat nos deus deus noſter: bñdicat nos deus. ℣. Potens es dñe eripe nos: de manu fortis liberare nos deus noſter. ℣. Reges terre: ⁊ omnes populi laudate deum. Capitulū. Fratres ſcriptū. Ad bñdic. añt. Cuʒ ſubleuaſſet oculos ieſus ⁊ uidiſſet maximam multitudinem uenientem ad ſe: dixit ad philippuʒ. unde ememus pāes ut manducent hi: hoc aūt dicebat tentans eū: ipſe eīm ſciebat quid eſſet facturus. Oro. Cōcede queſumus. Ad primā añt. Accepit ergo ieſus panes: ⁊ cum gratias egiſſet: diſtribuit diſcūbētibus. Ad tertiā añt. De qnqꝫ pāibus ⁊ duobus piſcibus ſaciauit dñs qnqꝫ milia hominum. Caplm. Fratres ſcriptuʒ. Ad ſextā añt. Saciauit dominus qnqꝫ milia hominū de qnqꝫ panib⁹ ⁊ duob⁹ piſcib⁹. Caplm

Letare ſterilis que non paris. erumpe ⁊ clama que non parturis: quia multi filij deſerte magis q̄ȝ eius que habet uirum. Ad nonaʒ añt. Illi ergo hoīes cum uidiſſent q̄ fecerat ieſus ſignuʒ dicebant: quia hic eſt uere propheta q̄ uenturus eſt ĩ mūdum. Capitulum.

Itaqꝫ fratres non ſumus ancille filij ſed libere: qua lib̄tate chriſt⁹ nos liberauit. Ad ueſperas añt. Dixit domin⁹ Cum reliquis. capitulum. Fratres ſcriptū Ad magnificat añt. Subijt ergo in montē ieſus: ⁊ ibi ſedebat cuʒ diſcipulis ſuis. Oro. Concede queſumus. Feria ſecunda. Secūdum ioannem.

In illo tēpore. Prope erat paſcha iudeorum: ⁊ aſcendit ieſus hieroſolymam. Et inuenit in templo uendentes oues ⁊ boues. Et reliqua. Omelia ſācti auguſtini epi. Lectio prima.

Quid audiuimus fratres: Ecce templum illud figura adhuc erat: ⁊ eiecit inde dominus omnes qui ſua q̄rebāt qui ad nūdinas uenerant. Et que illi uēdebāt: Illa q̄ opus habebāt hoīes in sacrificijs illius tēporis. Nouit eīz caritas uřa q̄ sacrificia illi populo ꝓ eiꝰ carnalitate ⁊ coꝛde adhuc lapideo talia data sūt: q̄bus teneret̄ ne in idola deflueret: ⁊ imolabāt ibi sacrificia. boues. ⁊ oues. ⁊ colūbas. Nostis qꝛ legistis. Nō ergo magnū peccatū si hoc uēdebāt in tēplo: qđ emebat̄ ut offerret̄ in tēplo: ⁊ tamē eiecit illos. Quid si ibi ebꝛiosos īueniret qd faceret dn̄s: Si uēdentes ea q̄ licita sūt ⁊ ꝯ̄ iusticiam nō sūt eiecit. Que eīm honeste emūt: nō illicite uēdunt̄ Expulit tn̄ ⁊ nō ē passus domū oꝛonis fieri domū negociationis. Si negociatiōis domus nō debet fieri domus dei: potationis debet fieri:

Lectio secūda.

Nos aūt qn̄ ista dicimꝰ: stridēt dentibus suis aduersus nos. Et ꝯsolat̄ nos psalmus quē audistis: striderūt sup me dentibꝰ suis. Nouimus ⁊ nos audiꝛ̄ unde curemur: ⁊ sic ingeminant̄ flagella chꝛisto: quia flagellat̄ sermo ipius. Congregata sūt inquit in me flagella ⁊ nescierunt. Flagellatus est flagellis iudeoꝛuꝫ: flagellatur blasphemijs falsoꝛum chꝛistianoꝛum. Multiplicant flagella domino suo ⁊ nesciūt. Faciamus nos q̄ʒtum ipse adiuuat. Ego autem cum mihi molesti essent induebam me cilitio: ⁊ humiliabā in ieiunio aīam meam. Dicimus tamen fratres: si eīm ⁊ ipse pepcit illis qui flagellandus ab eis erat: prioꝛ tamen illos flagellauit. Signum quoddā nobis ostendit: quia fecit flagellum de resticulis: ⁊ inde indisciplinatos negociationem in dei templo facientes flagellauit.

Lectio tertia

Et eīm qđ unusq̄sq3 peccatoꝛ ī peccatis suis restem sibi texit ꝓpheta dicit. Ue his qui trahunt peccata sicut restem longā. Quis facit restem longam: Qui peccato addit peccatum. Quomodo addūtur autez peccata peccatis: Cū peccata que facta sunt coopiuntur aliis peccatis. Furtum fecit aliquis. Ne inueniatur qui fecit: querit mathematicum. Suffecerat furtum fecisse. Quare uis adiungere peccatum peccato: Ecce qui sic agit: duo peccata. Cuz ad mathematicū prohiberis accedere blasphemas epm̄. Ecce tria peccata. Cum audis mitte illū foras đ ecclesia. Dicis. Duco me ad partem donati. Ecce addis quartum. Crescit restis: time restem. Bonum est tibi ut hic ide cū flagellaris: coꝛrigaris: ne i fine tibi dicatur. Ligate illi manus ⁊ pedes ⁊ proijcite eum in tenebꝛas exteriores. Criniculis eīm peccatoꝛum suoꝛum unꝰquisq3 constringitur. Illud dominus dicit: illud ⁊ alia scriptura dicit: sed utrūq3 dominus dicit. De peccatis suis ligātur homines: ⁊ mittūtur in tenebꝛas exteriores. Qui sunt tamen qui uendunt boues uideamus: ut i figura queramus mysterium facti. Qui sunt qui oues uendunt ⁊ columbas: Ipsi sunt qui sua querunt in ecclesia: non que iesu chꝛisti. Uenale habent totum quia nolunt redimi. Emi nolunt: ⁊ uendere uolunt.

Ad bn̄dic. añt.

Auferte ista hinc dicit dn̄s: ⁊ nolite facere domum patris mei domū negociatōis.

Oratio

Presta quesumus omnipotēs đus ut obseruationes sacras ānua đuotiōe recolentes: ⁊ coꝛpoꝛe tibi placeamꝰ ⁊ mente. p.

Ad mag. añt.

Soluite tēplum hoc dicit dn̄s: ⁊ post triduuz reedificabo illud. hoc aūt dicebat de templo coꝛpoꝛis sui.

Orō

Deprecationē nostram quesumꝰ domine benignus exaudi: ⁊ quibꝰ supplicandi prestas effectum: tribue defensionis auxilium. per.

Feria tertia. Secundum ioannem.

In illo tempoꝛe. Jam die festo mediante ascendit iesus in templuz et docebat: ⁊ admirabantur iudei. Et reliqua.

Omelia sancti augustini episcopi.

Lectio prima.

Ille qui latebat docebat ⁊ palam loquebatur: ⁊ non tenebatur. Illđ eīz ut lateret erat causa exempli: hoc potestatis. Sed cum doceret mirabātur iudei. Omnes quidem quantum arbitroꝛ mirabātur: sed non omnes conuertebāt. Et unde admiratio: Quia mlti nouerāt ubi natus: quēadmodū fuerit educatus. Nunq̄ȝ eū uiderāt diſcētem l̄ras. Audiebant aūt ꝺ lege diſputantē: legis teſtimonia ꝓferentē: q̄ nēo poterat ꝓferre niſi legiſſet: nēo legere niſi l̄ras didiciſſet. Et iō mirabāt̄. Eoꝝ aūt admiratio magiſtra facta ē iſinuāde altius ꝟitatis occaſio. Ex eoꝝ q̄ppe admiratōe ⁊ ꝟbis: dixit dn̄s aliq̄d ꝓfundū ⁊ diligētius iſpici ⁊ diſcuti dignū. Propt̄ qꝺ intētā facio caritatē uꝛ̄am non ſolū ad audiēdū ꝓ uobis: ſed ēt ad orandū ꝓ uobis. ℞. Quid me queritis interficere hoīem q̄ uera locutus ſū uobis. Si male locutus ſū teſtimoniū ꝑhibe de malo ſi aūt bn̄: cur me cedis? ℣. M̾lta bōa opa operatus ſū uob̄: ꝓpter qꝺ opꝰ uultis me occider̄. Si male. Lectio ſecunda.

Quid ergo dn̄s rn̄dit eis admirantibus quō ſciret l̄ras quas nō didicerat. Mea doctrina iq̄t non ē mea ſȝ eiꝰ q̄ miſit me. Hec ē eīm ꝓfunditas pria. Uidetur eīm paucis uerbis quaſi contraria locutus. Non eīm ait iſta doctrina non ē mea: ſȝ mea doctrina non ē mea. Si nō tua quomodo tua? Si tua quomodo nō tua? Tu eīm dicis utrūq̄ȝ ⁊ mea doctria ⁊ non mea. Nam ſi dixiſſet iſta doctrina non ē mea nulla eēt queſtio. Nunc uero fratres primitus intēdite queſtionē ⁊ ſic ex ordine expectate ſolutionē. Naȝ qui non uidet queſtionem que proponitur: quomodo intelligit qꝺ exponitur? Hoc ē ergo in queſtiōe ꝙ ait: mea ⁊ non mea. Hoc uidetur eē contrarium: quomodo mea: quomodo nō mea. Si ergo diligēt intueamur qꝺ ipſe in exordio dicit ſanctus euangeliſta. In principio erat ꝟbuȝ ⁊ ꝟbum erat apud deum: ⁊ deus erat ꝟbum. inde pēdet huius ſolutio queſtōis. Que ergo ē doctrina patris niſi ꝟbū patris. Ipſe ergo chriſtus doctrina patris: ſi ꝟbum patris. Sed quia uerbū nō poteſt eſſe nullius ſȝ alicuius: etiam ſuā doctrinam dixit ſeipſum: ⁊ non ſuam: quia patris eſt uerbum. Quid eīm tam tuum q̄ȝ tu. Et quid tam non tuum q̄ȝ tu ſi alicuius ē qꝺ es? Uerbum ergo ⁊ deus eſt: ⁊ doctrine ſtabilis uerbum eſt: non ſonabilis per ſyllabas ⁊ uolatilis: ſed manentis cuȝ patre ad quem conuertamur manentem: ſonis tranſeuntibus admoniti. Non eīm nos ita admonet qꝺ tranſit: ut ad tranſitoria uocet. Lectio tertia.

Admonemur ut diligamus deum. Totū hoc qꝺ dixi ſyllabe fuerūt: ꝑcuſſum aerem uerberauerunt ut ad ſenſum ueſtrarum aurium ꝑuenirēt ſonādo tranſierunt. Nō tamen illud qꝺ uos admonui tranſire debet: quia ille quē uos diligere admonui non tranſit. Et cū trāſeuntibus ſyllabis admoniti ad eum cōuerſi fueritis: nec uos tranſibitis: ſȝ cum manēte manebitis. Hoc ē ergo magnuȝ in doctrina: altum ⁊ eternum qꝺ manet: quo uocant̄ omnia que tēporaliter tranſeunt: quando bn̄ ſignificant: nec mēdaciter proferuntur. Omnia quippe ſigna q̄ proferimus: ſonis aliquid ſignificant qꝺ non ē ſonus. non eīȝ due breues ſyllabe deus ē: ⁊ duas breues ſyllabas colimus ⁊ duas ſyllabas breues adoramus: ⁊ ad duas breues ſyllabas ꝑuenire deſideramus: que pene ante deſinūt ſonare q̄ȝ ceperint: nec in eis ſedere locus ē: niſi pria tranſierit. Manet ergo aliquid magnuȝ qꝺ dicitur deus: q̄ȝuis non maneat ſonꝰ cū dicitur deus. Sic intendite doctrinaȝ chriſti: ⁊ peruenietis ad uerbum dei. Cū autem perueneritis ad uerbum dei intēdite: deus erat uerbum: ⁊ uidebitis ꝟbū dictum eē mea doctrina. Intendite etiaȝ cuius eſt uerbum: ⁊ uidebitis recte dc̄m eē non eſt mea. Ad bn̄dictus antiphōa. Quid me queritis interficere hominez: qui uera locutus ſum uobis. Oratio.

Sacre nobis queſumus domīe obſeruationis ieiunia: ⁊ pie conuerſationis augmētū: ⁊ tue propiciationis cōtinuum preſtēt auxlium. ꝑ dominū. Ad magnificat antiphona. Nemo in eum miſit manū: q̄ꝛ nūdū uenerat hora eius. Oratio.

Miſerere domine populo tuo: ⁊ cōtinuis tribulationibus laborantē: propitius reſpirare concede. per. Feria quarta ſecundum ioannem.

In illo tēpore. Preteriēs ieſus uidit

hominem cecum a natiuitate: ⁊ interrogauerunt eum diſcipuli eius. Rabbi qs peccauit hic: aut parentes eius ut cecus naſceretur? Et reliqua. Omelia ſācti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

EXiens ieſus uidit hominem cecuz non utcunqꝫ cecum ſed a natiuitate. Et interrogauerunt eum diſcipuli ei⁹. Rabbi. Scitis quia rabbi magiſter eſt. Magiſtrum appellabant: quia diſcere deſiderabant. Queſtionem quippe dn̄o propoſuerūt tanq̄ꝫ magiſtro. Quis peccauit hic: aut parentes eius ut cec⁹ naſceretur? Reſpondit ieſus. Neqꝫ hic peccauit: neqꝫ parentes eius: ut cecus naſceretur. Quid eſt qd̕ dixit? Si nullus hō ſine peccato: nunqd parentes huius ceci ſine peccato erant? Nunqd ipſe uel ſine originali peccato natus erat: uel uiuendo nihil addiderat. An quia oclos clauſos habebat: ꝯcupie minime uigilabāt. Quanta eīm mala ceci cōmittunt a quo malo abſtinet mens mala: etiam oculis clauſis. Non poterant uidere: ſed nouerat cogitare: ⁊ forte concupiſcere aliquid qd̕ cecus non poſſet implere. Sed ī corde iudicari a nullo poteſt: niſi a cordis ꝑſcrutatore. Lectio ſecunda.

SI ergo ⁊ parentes eius habuerūt peccatum: ⁊ iſte habuit peccatum: quare dominus dixit: neqꝫ hic peccauit neqꝫ parentes eius: niſi ad rem de qua īterrogatus eſt: ut cecus naſceretur. Habebant eīm parentes eius peccatum: ſꝫ non ipſo peccato factum eſt ut cecus naſceretur. Si autem non peccato parētuz factum eſt ut cecus naſceretur quare cecus natus eſt? Audi magiſtꝝ docentez. Querit credentem ut faciat intelligentē. Ipe cām dicit quare cecus ille ſit natus: Neqꝫ hic peccauit inquit neqꝫ parenteſ eius: ſed ut manifeſtentur opera dei in illo. Deinde ſeqtur. Me oportet operari opera eius q̄ miſit me. Ecce eīm ille miſſus in quo faciē lauit cecus: ⁊ uidete qd dixerit. Me oportet operari opera eius qui miſit me donec dies ē. Mementote quō uniuerſaz gloriā illi dat de quo eſt: quia habet filium qui de illo ſit: ipſe non habꝫ d̕ quo ſit. Sꝫ quare dixiſti domīe donec dies ē? Audi quare. Veniet nox quando nēo pōt opari. Nec tu domīe? Ita ne tantum ualebit nox illa: ut nec tu etiam illa poſſis operari: cuius opus eſt nox. Lectio tertia.

PUto eīm domine ieſu imo non puto: ſed credo atqꝫ confirmo: te ibi fuiſſe quādo dixit deus. Fiat lux: ⁊ facta eſt lux. Si eīm uerbo fecit per te fecit. Et ideo dictum eſt. omnia per ipſum facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil. Diuiſit deus inter lucem ⁊ tenebras: lucez uocauit diem ⁊ tenebras uocauit noctē. Que eſt illa nox que cum uenerit nemo poterit operari? Audi quid ſit dies: ⁊ tunc intelliges que ſit nox. Unde ſumuſ audituri. Quis naz ſit dies iſte ipſe dicat. Quādiu in mundo ſum: lux ſum mundi. Ecce ipſe dies eſt. Lauat oculos cecus in die: ut uideat diem. Quādiu inquit in mundo ſum lux ſuz mundi. Ergo neſcio que nox erit: quādo ibi ipe nō erit. Ideo nēo poterit operari. Reſtat inquirere fratres mei: patienter accipite inquirentem me. Vobiſcum quero: uobiſcum inueniaz a quo quero. Conſtat expreſſum ac definitum eſt diem cōmemoraſſe dominum: hoc loco ſeipſum: id eſt lumen mundi. Quādiu inquit ſum in hoc mundo: lux ſum mundi Ad bn̄dic. añt. Rabbi qd peccauit hō iſte ꝙ cecus natus eſt: rn̄dit ieſus ⁊ dixit: neqꝫ hic peccauit neqꝫ parētes eius: ſed ut manifeſtentur opera dei in illo. Oratio.

DEus q̄ ⁊ iuſtis premia meritoruꝫ: ⁊ peccatoribus ꝑ ieiuniū ueniaz prebes: miſerere ſupplicib⁹ tuis: ut reat⁹ nr̄i confeſſio indulgentiam percipere ualeat delictorum. per dominum. Ad magnificat añt. Ille hō q̄ dicitur ieſus lutum fecit ex ſputo: ⁊ liniuit oclos meos ⁊ mō uideo. Orō.

PAteant aures miſericordie tue domine precibus ſupplicātiū: ⁊ ut petentibus deſiderata concedas: fac eos q̄ tibi ſunt placita poſtulare. per dominuz noſtrum ieſum. Feria quinta. Secundū lucam.

IN illo tēpore. Jbat ieſus ĩ ciuitatē que uocat̃ naĩ: ⁊ ibãt cũ eo diſcipuli eius: ⁊ turba copioſa. Et reliqua.

Omelia ſancti ambroſij epi. Lectio pͥa

HIc locus ad utranqꝫ redūdat grãꝫ: ut ⁊ cito flecti diuinã miſericordiã matris uidue lamentatione credamus: eius precipue que inuniti filij uel labore uel morte frangatur. Cui tamen uidue grauitatis meritum exequiarum turba conciliet. Et hanc uiduam populorum turba ſeptam plus uideri eſſe q̃ꝫ femiaꝫ que reſurrectionē uniti adoleſcentis filij ſui lachrymis meruit ĩpetrare: eo ꝙ ſancta ecclĩa populũ iuniorē a pompa funeris atqꝫ ſupremis ſepulchris ſuaꝝ reuocet ad uitã ꝯtemplatione lachrymaruꝫ. Que flere ꝓhibetur eum cui reſurrectio debebat̃. Qui quidem mortuus in loculo: materialibus quatuor ad ſepulchruꝫ ferebatur elementis: ſed ſpem reſurgēdi habebat: quia ferebatur in ligno. Quid ⁊ ſi nobis ante nõ ꝓderat: tamen poſtea q̃ꝫ ieſus id tetigit ꝑficere cepit ad uitã: ut eſſet indicio ſaluteꝫ populo: ꝑ crucis patibulum refundendam. Lectio ſecunda.

AUdito igit̃ dei uerbo: ſteterũt acerbi illiꝰ funeris portitores: q corpꝰ humanũ letali fluxu nature material̃ urgebant. Quid eĩm aliud niſi quaſi ĩ quodam feretro: hoc eſt ſup̃mi funeris iſtrumento iacemus exaĩes: cũ uel ignis modice cupiditatis exeſtuat. ul̃ frigidus humor exudat: uel pigra quadã corporis ebitudine uigor ebetat̃ aĩoꝝ: uel cõcretã noſter ſpũs labe pure lucis uacuus alit mentem. Hi ſunt nr̃i funeris portitores. Sꝫ quãuis ſuprema mortis ſpē uite oĩs aboleuerit: ⁊ tumulo ꝓxia corpora iaceant ꝺfũctoꝝ: uerbo tñ dei iã moritura reſurgunt cadauera. Uox redit: reddit̃ filius mr̃i: reuocat̃ a tumulo: eripitur a ſepl̃chro. Quis ē iſte tumulus tuus: niſi mali mores? Tumulus tuus ꝑfidia ē. Sepulchrũ tuũ guttur eſt. Sepulchruꝫ eĩm patens eſt guttur eoꝝ. unde uerba mortua proferuntur. Lectio tertia.

AB hoc ſepulchro te liberet xp̃us. Ab hoc tumulo reſurges: ſi audias dei uerbũ. Et ſi graue peccatũ eſt: ꝙ penitentie tue lachrymis ipſe lauare nõ poſſis: fleat pro te mater eccleſia: que ꝓ ſingulis tanq̃ꝫ ꝓ unicis filijs uidua mat̃ intuenit. Cõpatitur eĩm quodã ſpũali dolore nature cũ ſuos libos letalibꝰ uiciis ad mortem cernit uergere. Uiſcera ſumꝰ ꝺ uiſceribus eius. Sũt eĩm ⁊ ſpũalia uiſcera q̃ habet paulus dicēs. Jta frat̃ ego te fruar in dño. Refice uiſcera mea in xp̄o. Nos ergo uiſcera eccleſie ſumꝰ: qm̃ mēbra ſumus corporis eius: ⁊ de carne eius ⁊ de oſſibus eius. Doleat igitur pia mater ⁊ aſſiſtat turba. Nõ ſolũ turba ſed etiam multa cõpatiatur parēti bone. Jaꝫ reſurges in funere: iaꝫ liberaberis a ſepl̃chro. Stabũt illi miſtri tui funeris: incipias uitalia loq: timebũt omnes. Uniꝰ eĩm exēplo plurimi corrigũtur. Laudabũt etiaꝫ deũ q tanta nobis remedia uitãde mortis indulſerit. Ad bñdic. aña. Jbat ieſus ĩ ciuitatē que uocatur naim: ⁊ ecce defũctus efferebatur filius unicus matris ſue. Oĩo.

PReſta q̃s omnipotēs ꝺs: ut quos ieiunia uotiua caſtigãt: ipſa quoqꝫ ꝺuotio ſãcta letificet: ut terrenis affectibꝰ mitigatis facilius celeſtia capiamꝰ. ꝑ dominũ. Ad mag. aña. Propheta magnꝰ ſurrexit ĩ nobis: ⁊ qꝛ ꝺs uiſitauit plebē ſuã. Oĩo.

POpuli tui ꝺs iſtitutor ⁊ rector: peccata q̄bus ĩpugnatur expelle: ut ſēper tibi placitus: ⁊ tuo mũimie ſit securꝰ. per dñm. Feria ſexta. Secũdũ ioanneꝫ.

IN illo tempore. Erat q̄daꝫ lãguēs Lazarus a bethania ꝺ caſtello marie ⁊ marthe ſororis eius. Et reliqua.

Omelia ſãcti auguſtini epi. Lectio pͥa.

IN ſuperiori lectione meminiſtis ꝙ dñs exijt de manibꝰ eoꝝ q lapidar̃ eũ uoluerãt: ⁊ diſceſſit tranſiordanē: ubi ioannes baptizabat: ibi dño ꝯſtituto ĩfirmabat̃ ĩ bethania Lazarus: qđ caſtellũ erat proximũ hieroſolymis. Maria aũt erat que unxit dñm unguento: ⁊ exterſit pedes eius capillis ſuis: cuius lazarꝰ frater infirmabat̃. Miſerũt ergo ſorores eiꝰ ad euꝫ dicentes. Jam intelligimus quo miſerūt ubi erat dn̄s: quoniā abſēs erat. Trāſiordanē. ſ. miſerunt ad dn̄m: nūciantes ꝙ egrotaret frater earuꝫ: ut dignaret̄ uenire: ⁊ eū ab egritudine liberare. Ille diſtulit ſanare: ut poſſꝫ reſuſcitare. Quid ergo annūciauerunt ſorores eius? Dn̄e ecce quem amas infirmatur. Non dixerunt ueni. Amanti eīm tantūmodo nūciandū eſt. Nō auſe ſt̄ dicere ueni et ſana: n̄ auſe ſt̄ dicere ibi iube ⁊ hic fiet. Lec. ij.

Cur eīm nō ⁊ iſte: ſi fides illius cēturionis inde laudatᷣ? Ait eīm. Non ſum dignus ut intres ſub tectum meum: ſed tantū dic uerbo ⁊ ſanabitur puer meus. Nihil hoꝝ iſte. Sed tātūmodo. Domine ecce quē amas infirmatur. Sufficit ut noueris: nō eīm amas ⁊ deſeris. Sed dicet aliquis: quomō per lazarum peccator ſignificabatur: ⁊ a dn̄o ſic amabatur? Audiat eum dicentē. Non ueni uocare iuſtos ſꝫ peccatores. Si eīm peccatores dn̄s non amaret: de celo ad terras nō deſcenderet. Audiens autē ieſus dixit eis. Infirmitas hec non eſt ad mortem: ſed pro gloria dei: ut glorificetur filius dei ꝑ eam. Talis glorificatio ipſius: non ipſuꝫ auxit ſꝫ nobis ꝓfuit. Hoc ergo ait. Nō eſt ad mortem quia ⁊ ipſa mors nō erat ad morteꝫ ſed potius ad miraculū: quo facto crederent homines in chriſtū ⁊ uitarent ueram mortem. Sane uidete quēadmodū tanꝗꝫ ex obliquo dn̄s ſe deuꝫ dixit propter quoſdam qui negant. Naꝫ ſunt heretici qui hoc negant ꝙ filius dei non ſit deus. Ecce audiant. Infirmitas hec inquit non eſt ad mortem: ſed ꝓ gloria dei. Qua gloria? Cuius dī? Audi qđ ſcriptum eſt. Ut glorificetur filius dei: infirmitas hec inquit nō eſt ad mortem ſꝫ pro gloria dei: ut glorificetur filius dei ꝑ eam. Per quā? Per illam infirmitateꝫ.

Lectio tertia.

Diligebat autem ieſus marthā: ⁊ ſororem eius mariam ⁊ lazarum. Ille languens: iſte triſtes omnes dilecti: ſed diligebat eos ⁊ languentium ſaluator: imo etiam mortuorum ſuſcitator ⁊ triſtiū cōſolator. Ut ergo audiuit: quia infirmabatur tunc quidem manſit in eodem loco duobus diebus. Nunciauerūt ergo ille: manſit illic ille. Tam diu tempus ductū eſt quouſqꝫ quatriduū cōpleretur. Non fruſtra niſi quia forte imo quia certe ⁊ ipſe numerus dierum intimat aliquod ſacramentum. Deinde dicit poſt hec diſcipulis ſuis. Eamus in iudeam iterū. Ubi pene fuerat lapidatꝰ: qui ꝓpterea ide diſceſſiſſe uidebatur ne lapidaretur. Diſceſſit eiꝫ ut homo: ſed in redeūdo quaſi oblitus infirmitatē oſtēdit poteſtatē. Eamꝰ inquit in iudeam. Deniqꝫ hoc dicto uidete quēadmodū diſcipuli territi fuerit. Dicunt ei diſcipuli. Rabbi. Nūc querebāt te iudei lapidare ⁊ iterū uadis illuc? Reſpondit ieſus. Nōne. xij. hore ſunt diei? Quid ſibi uult iſta reſpōſio? Illi dixeāt. Modo te lapidare uolebant iudei: ⁊ iterum uadis illuc ut te lapident? Et dominus. Nōne. xij. hore ſunt diei? Si qs ambulauerit in die non offendit quia luceꝫ huius mūdi uidet. Si autem ambulauerit in nocte offendit: quia lux non eſt in eo. De die quidem locutus eſt: ſed in noſtra intelligētia quaſi adhuc nox eſt. Inuocemus diem ut pellat noctem: ⁊ cor lumine illuſtret. Quid eīm dominus dicere uoluit? Quantum mihi uidetur quantum ſublucet altitudo profunditaſqꝫ ſententie: redarguere uoluit illorum dubitationem ⁊ fidei debilitatem. Uoluere eiꝫ conſilium dare domino ut moreretur: q uenerat mori: ne ipſi morerentur. Ad benedictus añt. Lazarus amicꝰ noſter dormit eamus ⁊ a ſomno excitemus eum. Oratio.

Deus qui ineffabilibus munduꝫ renouas ſacramētis preſta queſumꝰ: ut eccleſia tua ⁊ eternis proficiat īſtitutis ⁊ temporalibus nō deſtituatur auxiliis. per dominū. Ad mag. añt. Domine ſi hic fuiſſes lazarus non eſſet mortuus: ecce iam fetet quatriduanus in momento. Oratio.

Da queſumus omnipotens deus: ut qui infirmitatis noſtre conſcij ð tua uirtute confidimus: ſub tua ſemper pietate gaudeamus. per dominuꝫ Sabbato. Secundum ioannem.

IN illo tēpore. Dicebat ieſus turbiſ iudeorum. Ego ſum lux mundi. Qui ſequitur me nō ambulabat in tenebris: ſed habebit lumen uite. Et reliqua.

Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

QUod nūc ait dominus. Ego ſum lux mundi: clarum puto eſſe eis q̄ habent oculos unde huius lucis participes fiant. Qui autem non habent oclos niſi in ſola carne mirantur ꝙ dictum eſt a domino ieſu chriſto. Ego ſum lux mūdi. Et forte non deſit qui dicat apud ſemetipſum. Nunquid forte dominus eſt chriſtus ſol iſte qui ortu ⁊ occaſu ſuo pagit diem? Non eīm defuere heretici qui iſta ſenſerunt. Manichei ſolem iſtū oculis carnis uiſibilem expoſitum ⁊ publicum non tantum hominibus: ſed etiam pecoribus ad uidenduꝫ chriſtuꝫ eſſe putauerunt. Sed catholice eccleſie recta fides improbat tale cōmentum ⁊ diabolicam doctrinam eſſe cognoſcit. Non ſolum cognoſcit credendo: ſed in quibus poteſt ꝯuincit etiaꝫ diſputando. Improbemus itaqꝫ huiuſmodi errorem: quem ſancta ab iītio anathematizauit eccleſia

Lectio ſecunda.

NOn arbitremur dominū ieſū hunc eſſe ſolem quem uidemus oriri ab oriente: occidere in occidente: cuius curſui nox ſuccedit: cuius radij nube obumbrantur: qui certe de loco in locum motione tranſmigrat. Non eſt hic dominuſ ieſus chriſtus. Non eſt chriſtus ſol factꝰ ſed ꝑ quē ſol factus eſt: omnia ꝑ ipſuꝫ facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil. Eſt ergo lux qui fecit hanc lucem. Hāc amemus: hanc intelligere cupiamus: ip̄am ſitiamus: ut ipſa duce ad ip̄am aliquādo ueniamuſ: ⁊ in illa uiuamus ut nunq̄ꝫ ōino moriamur. Iſta eīm lux eſt de qua olim propheta premiſſa ita cecinit in pſalmo. Hoīes ⁊ iumenta ſaluos facies domine: ſicut multiplicata eſt miſericordia tua deus. Pſalmi ſancti iſta uerba ſunt. Auertite quid de tali luce antiquus ſanctorum omniū dei ſermo premiſerit. Homines inquit: ⁊ iumēta ſaluos facies domine: ſicut multiplicata eſt miſericordia tua deus. Quoniā eīꝫ deus es: ⁊ habes multiplicem miſericordiā. ꝑuenit eadem multiplicitas miſericordie tue non ſolū ad homines quos creaſti ad imaginem tuam: ſed etiam ad pecora que hominibus ſubdidiſti. **Lectio tertia.**

AQuo enim ſalus hominis ab illo ⁊ ſalus pecoris. Non erubeſcas hoc ſentire de domino deo tuo: imo preſumas ⁊ fidas: ⁊ caueaſ ne aliter ſentias. Qui ſaluū fecit te: ipſe ſaluū facit equum tuum: ipſe ouem tuam. Ad minia omnino ueniamus. ipſe galinam tuā: ⁊ ita deꝰ ſaluat: monet. Interrogas? Miror quia dubitas. Dedignabit̄ ſaluar̄: qđ dignatꝰ eſt creare? Dn̄i eſt ſalus: angeloꝝ hoīuꝫ pecoꝝqꝫ. Dn̄i eſt ſalus. Sicut nemo eſt a ſe ipſo: ita nēo ſaluus ē a ſe ipſo. Proīde uerisſime pſalmuſ atqꝫ optīe ait. Homines ⁊ iumenta ſaluos facies domine. Quare? Sicut multiplicata eſt miſericordia tua deus. Tu eīm deus: tu creaſti: tu ſaluas: tu dediſti eſſe: tu das ſaluos eſſe. Si ergo ſicut multiplicata eſt miſericordia dei ab illo homines ⁊ iumenta ſaluātur: nōne habent homines aliquid aliđ qđ eis deus preſtet creator qđ iumentis non preſtet? Nulla ne diſcretio eſt inter animal factum ad imaginem dei: ⁊ aīal ſubditum imagini dei? Eſt plane preter iſtam ſaluteꝫ cōmunē nobis cum animātibus mutis? Eſt qđ nobis preſtet deus: illis autem nō preſtet. Quid eſt hoc? Sequere in eodem pſ̄. Filij autem homīuꝫ ſub tegmine alarum tuarum ſperabunt.

Ad bn̄dictus añ. Qui ſequitur me nō ambulat in tenebris: ſed habebit lumen uite dicit dn̄s.

Oratio.

FIat dn̄e q̄s ꝑ grām tuā fructuoſus noſtre deuotiōis affectus: q꞉ tunc nobis ꝓderūt ſuſcepta ieiunia: ſi tue ſint placita pietati. ꝑ dn̄m. **Ad ueſꝑas capl̄ꝫ.**

FRatres chriſtus aſſiſtens pontifex futuroꝝ bonorum per amplius et perfectius: tabernaculum non manufactum: id eſt non huius creationis. **Hym.**

Vexilla. ℣. Eripe me dñe ab hoīe malo. ℟. A uiro iniquo eripe me. Ad mag. añt. Ego ſum q̄ teſtimoniū ꝓhibeo de me ip̄o: ⁊ teſtimoniū ꝓhibet de me q̄ miſit me pater. Oro.

Quesumus omnipotens deus familiaꝫ tuā ꝓpitius reſpice: ut te largiēte regatur in corpore: ⁊ te ſeruante cuſtodiatur in mente. per dominum. Ab iſto ſabbato uſq; ad ſabbatum poſt pen. nō ſit cōmemoratio d̄ apoſtolis: nec de ſancto: cuius aliqua eccleſia cōſueuit facere ſpalez cōmemoratione: neq; de pace: neq; fiūt ſuffragia in dieb⁹ ferialib⁹. Dñica de paſſione ad matuti. īuita. Hodie ſi uocē dñi audieritis. Nolite obdurare corda ur̄a. pſal. Venite. ſine. Gloria patri. Et cū ꝑuenitur ad ꝓpriū locū. ſ. Hodie ſi uocē. Cantatur totū īuitatoriū. Et illi q̄ cantāt. Venite nō recipiūt. Hodie ſi uocē. Sed incipiūt. Sic̄ in exacerbatione. Notandum q̄ ad īuitatoria ⁊ ad ℟ſoria tam breuia q̄ꝫ matutinalia uſq; ad paſcha non dr̄. Gloria patri. ſed a capite reīcipiūtur ubi Gloria pr̄i debet dici. In feſtiuis uero diebus ⁊ officijs ſancte marie dicitur Gloria pr̄i. hym. Pange lingua. Ad nocturnū anti. Seruite. Cū reliq̄s ℣. Erue a framea deus aīaꝫ meā. ℟. Et de manu canis unicā meam. De Jeremia. Lectio prima.

Verba ieremie filij elchie de ſacerdotibus q̄ fuerūt in anathoth: ī terra beniamin. Qđ factū eſt uerbū dñi ad eū in dieb⁹ ioſie filij amō regis iuda ī tertio decio anno regni eius. Et factū eſt in diebus ioachī filij ioſie regis iuda: uſq; ad ꝯſumationē undecimi anni ſedechie filij ioſie regiſ iuda: uſq; ad trāſmigrationem ierl'm in mēſe q̄nto. Et factū eſt uerbuꝫ dñi ad me dicēs. Prius q̄ꝫ te formarem in utero noui te: ⁊ anteq̄ꝫ exires de uulua ſāctificaui te: ⁊ ꝓphetā in gentib⁹ dedi te. Et dixi. A. a. a. dñe deus ecce neſcio loq̄ q̄a puer ego ſū. Et dixit dñs ad me. Noli dicere puer ſum: q̄m ad omnia que mittā te ibis: ⁊ uniuerſa quecūq; mādauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eorū: qꝛ ego tecū ſū ut eruā te dic̄ dñs d̄s.

℟. Iſti ſūt dies quos obſeruare debetis temporibus ſuis. Quartadecia die ad ueſperum paſcha dñi ē: ⁊ in q̄ntadecia ſolēnitatē celebrabitis altiſſimo dño. ℣. Locutus ē dñs ad moyſen dicens: loquere filijs iſrl' ⁊ dices ad eos. Quartadecima. Lectio ſecunda.

Et miſit dñs manū ſuā ⁊ tetigit os meū. Et dixit dñs ad me. Ecce d̄di uerba mea ī ore tuo: ecce ꝯſtitui te hodie ſuper gētes ⁊ ſup̱ regna: ut euellas ⁊ deſtruas. ⁊ diſp̄das: ⁊ diſſipes. ⁊ edifices. et plantes. Et factū eſt uerbū dñi ad me dicens. Quid tu uides ieremia? Et dixi. Virgā uigilantē ego uideo. Et dixit dñs ad me. Bñ uidiſti: qꝛ uigilabo ego ſuper uerbo meo ut faciā illud. Et factū ē uerbū dñi ſecūdo ad me dicēs. Quid tu uides? Et dixi. Ollā ſuccenſam ego uideo: ⁊ facieꝫ eius a facie aq̄lonis. Et dixit dominus ad me. Ab aq̄lone pandetur omne malū ſup̱ oēs habitatores t̄re. Quia ecce ego cōuocabo oēs cognationes regionum aquilonis ait dominus.

℟. Multiplicati ſūt q̄ tribulāt me ⁊ dicūt nō eſt ſalus illi in deo eius. Exurge dñe ſaluū me fac deus me⁹. ℣. Neq̄n̄ dicat īimicus meus p̄ualui aduerſus eū. Exurge. Lectio tertia.

Et uenient ⁊ ponet unuſq̄ſq; ſoliū ſuū ī itroitu portaꝝ ieruſalem: ⁊ ſuper oēs muros ei⁹ ī circuitu: ⁊ ſup̱ uniuerſas urbes iuda: ⁊ loquar iudicia mea cū eis: ſup̱ oī malicia eoꝝ q̄ d̄reliquerūt me ⁊ libauere dijs alienis: ⁊ adorauerūt op⁹ manuū ſuaꝝ. Tu ergo accīge lūbos tuos: ⁊ ſurge ⁊ loquere ad eos oīa q̄ ego p̄cipio tibi. Ne formides a facie eoꝝ: nec eiꝫ timere te faciā uultū eoꝝ. Ego q̄ppe dedi te ī ciuitatē munitā hodie: ⁊ in colūnam ferreā: ⁊ ī muꝝ eneū ſup̱ oēm terrā regib⁹ iuda: ⁊ p̄cipib⁹ ei⁹ ⁊ ſacerdotib⁹: ⁊ oī populo t̄re. Et bellabunt aduerſum te: ⁊ non p̄eualebunt: quia ego tecū ſuꝫ ait dominus ut liberem te.

℟. Uſq̄quo exaltabitur īimic⁹ meus ſup̱ me. Reſpice ⁊ exaudi me dñe d̄s meus. ℣. Qui tribulāt me exultabūt ſi motus fuero: ego aūt ī miſericordia tua ſ̄pabo. Reſpice. In ſecūdo noct. ℣. De ore leonis liba me dñe. ℟. Et a cornibus unicornioꝝ hūilitatē meā.

Sermo ſancti ambꝛoſij epi.

Lectio quarta.

SCitote frēs q̄ cuius opa qſq; facit eius ⁊ filius uocat̄. Vn̄ cū iudei dixiſſent pr̄ez ſuū eē abꝛaā audierūt a dn̄o: ſicut mō cū euāgeliū legeret̄ audiſtis. Si filii abꝛae eſtis opa abꝛae facite. Qui cuꝫ iteꝝ dixiſſent: deū ſe habere pr̄em: audierūt. Si d̄s pr̄ ur̄ eēt diligeretis utiq; me. His v̄bis aptiſſime demonſtrat̄ ꝙ mali ⁊ cupidi: nec abꝛae: nec dei filij ſūt. Nam cuius filij ſūt: ſequētia māifeſtāt. Ait eiꝫ. Vos ex pr̄e diabolo eſtis. Ac ſi dicat. Cur patrē mutatis: nūc abꝛaā nūc deū: Ego uobis oñdā pr̄em ur̄m. Pat̄ ur̄ diabolus eſt: nō creādo ſed d̄cipiēdo. Fugite talem patrem fugite: ſicut ꝓpheta ammōet. Ait eiꝫ. Obliuiſcere pplm̄ tuum ⁊ domū patris tui. Populum appellat uicia atq; peccata. Domū uero pr̄is: dicit mundū in quo h̄itat diabolus. Ille obliuiſcitur populū ſuū: qui reliq̄t uicia ſua: ⁊ ille obliuiſcit̄ domū pr̄is ſui: q̄ mundi huius falſas diuitias contēnit: p̄ quas diabolus tenet captiuū. Pater iſte non diligit filios ſuos ſꝫ odit. Sic amat diabolus filios ſuos ut perdat: ſicut amat gluto poꝛcellum ut comedat.

℞. Deus meus es tu ne diſcedas a me. Qm̄ tribulatio ꝓxia ē: ⁊ nō eſt q̄ adiuuet. ℣. Tu āt dn̄e ne elōgaueris auxiliū tuū a me: ad defenſionem meā aſpice. Qm̄.

Lectio quinta.

CAuete fratres mendaciū: quia omnes qui amant mendacium filij ſt̄ diaboli: qui non ſolum mendax eſt: ſed etiam ⁊ pater: id eſt inuentoꝛ ipſius mendacij eſt. Omnis ſimulatio ⁊ omnis duplicitas mendacium eſt. Ergo non ſoluꝫ in falſis uerbis: ſed etiam in ſimulatis operibus mendacium eſt. Mendaciū eſt chꝛiſtianū ſe dicere: ⁊ opera chꝛiſti nō facere. Mendacium eſt ſacerdoteꝫ uel clericum ſe pꝛofiteri: ⁊ ꝯ̄ria huic oꝛdini operari. Pertimeſcenda ſt̄ hec quia dei uerba ſunt. Ait eīm pꝛopheta dei. Perdes omnes qui loquūtur mendaciū. Tranſite ea pꝛopter fratres a mendacio ad ueritatem: ſi non uultis habere diabolūꝫ patrem. Nā qđ alibi legitur omnis homo mendax intelligendum eſt in quantū homo: in quantum carnalis: non in quātuꝫ ſpūalis. Deinde monet nos euangelica lectio ut ſitis patientes. Ecce cum multa conuicia dn̄s a iudeis audiſſet: patienter eos tolerauit: ⁊ patienter poꝛtauit: patiēter ſubſtulit. Et ſi dominus patientiam īter uerba habuit blaſphemie: qui ſuos īimicos uno uerbo poterat in abyſſum d̄mergere: quare miſeri hoīes pleni peccatis: non habēt patientiam qn̄ dura audiūt uel qn̄ ꝓ ſuis iniquitatibꝰ coꝛrigūt̄.

℞. In te iactatus ſū ex ut̄o de uētre mr̄is mee deus meus es tu ne diſcedas a me. Qm̄ tribulatio ꝓxia ē ⁊ nō ē q̄ adiuuet. ℣. Salua me ex oꝛe leōis: ⁊ a coꝛnibꝰ unicoꝛniū humilitatē meam.

Lectio ſexta.

VIdete fratres ne per opera uel cogitationes malas lapidetis ieſum. Lapidetis ſaluatoꝛem: cum iudeis incredulis de quibus dicitur. Tulerunt ergo lapides ut iacerent in euꝫ. Foꝛte dicitis. Malum fecerunt iudei qui eum lapidare uoluerūt: ⁊ qui eum crucifixerūt. Scitote ⁊ firmiter credite: quia hoc faciunt chꝛiſtiani hodie male uiuentes qđ tunc fecere iudei chꝛiſtū perſequentes. Quid uero ē ieſus niſi ueritas: ⁊ pax ⁊ iuſticia: Ergo qui ꝓ falſitate relinquit ueritateꝫ: ⁊ qui ꝓ cupiditate diſrūpit ⁊ odit pacē: ⁊ ꝓ aliquo pꝛemio occultat iuſticiā: nihil aliud facere uidetur q̄ꝫ lapidare ⁊ crucifigere ⁊ occidere chꝛiſtū: quia ipſius dona extinguit in ſeipo. O q̄ꝫ pauci ſunt in tanta multitudine chꝛiſtianoꝛum: qui ieſum non perſequantur: ⁊ lapident: ⁊ occidant. Sed ue illis quia ieſus abſcōdit noticiam ſuam: talis exijt de templo coꝛdium eoꝛum: ⁊ manifeſtat ſe amatoꝛibuſ ſuis: ⁊ habitat in illis: ſicut ipſe dilectori ſuo ſuperius pꝛomiſit. Ego ⁊ pater inq̄ens ad eum ueniemus: ⁊ manſionem apud eū faciemꝰ. Quia nolumꝰ uos frēs grauare multa loq̄ndo: oꝛamuſ ne ſcitis de illoꝝ nūero q̄ ieſū lapidar̄ uoluerunt ſed cū illis potius habeatis partem: qui ſuper omnia illū amando: ei⁹ gr̃az i ſuis cordibus ſuſcepunt. Quod ipſe nobis ꝯcedat ꝗ uiuit ⁊ regnat cuꝫ patre in unitate ſpūs ſācti deus ꝑ infinita ⁊ imortalia ſecula ſeculoꝝ amē. ℞. In ꝓximo ē tribulatio mea dn̄e: ⁊ nō eſt ꝗ adiuuet: ut fodiāt man⁹ meas ⁊ pedes meos: libera me de ore leonis. Ut narrē nomē tuū frīb⁹ meis. ℣. Erue a framea deus aīam meā: ⁊ de manu canis unicaꝫ meā. Ut. In tertio noc. ℣. Ne ꝑdas cū impiis deus aīam meā. ℞. ⁊ cū uiris ſāguinū uitaꝫ meam. Secundum ioannem.

IN illo tēpore. Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ ⁊ principib⁹ ſacerdotum. Quis ex uobis arguet me de peccato? Si ueritatē dico uobis: quare non creditis mihi? Et reliqua. Omelia ſancti gregorij pape. Lectio ſeptima.

PEnſate frēs cariſſimi māſuetudīeꝫ ꝺī: relaxare peccata uenerat ⁊ dicebat. Quis ex uobis arguet me de peccato? Nō dedignatur ex rōne oſtendere ſe peccatorē nō eſſe: ꝗ ex uirtute diuinitatis poterat peccatores iuſtificare. Sed terribile ē ualde qᵈ ſubdī. Qui eſt ex deo ℣ba dei audit: ꝓpterea uos nō auditis qꝛ ex deo nō eſtis. Si eīm uerba dei audit ꝗ ex deo eſt: ⁊ audire uerba eius nō pōt quiſqꝫ ex illo nō eſt: interroget unuſqꝫ ſi uerba dei in aure cordis ꝑcipit: ⁊ intelligat unde ſit. Celeſtē patriaꝫ deſiderare ueritas iubet: carnis deſideria ꝯterere: a mūdi gloria declinare: aliena nō appetere: propria largiri. Penſet ergo unuſqꝫ qꝫ ueſtrū apud ſe: ſi hec uox dei i cordis eius aure cōualuit: ⁊ qꝛ iam ex deo ſit cognoſcit. Nā ſūt nōnulli ꝗ precepta ꝺī nec aure cordis ꝑcipe dignant̄: Et ſūt nōnulli qui hec quidē cordis aure ꝑcipiūt: ſed nullo ea mētis deſiderio cōplectūt̄. Et ſūt nōnulli ꝗ libēter uerba dei ſuſcipiūt: ita ēt ut in fletib⁹ cōpūgātur: ſed poſt lachrymaꝝ tēpus ad iniqtatē redeūt. Hi ꝓfecto uerba dei nō andiūt: ꝗ hoc exercere opere cōtēnunt. ℞. Tota die contriſtatus ingrediebar dn̄e: quoniam anima mea cōpleta ē illuſionibus. Et uim faciebant qui querebant animā meam. ℣. Amici mei ⁊ proximi mei aduerſum me appropinquauerūt ⁊ ſteterunt: ⁊ ꝗ iuxta me erant de longe ſteterūt. Et uim.

Lectio octaua.

UItam ergo uꝛam frēs cariſſimi āte mētis oculos reuocate: ⁊ alta ꝯſiꝺratōe ꝑtimeſcite hoc qᵈ ex ore ueritatis ſonat. Propterea uero nō auditis qꝛ ex deo nō eſtis. Sed hoc qᵈ ꝺ reprobis ꝟitas loquitur: ipſi hoc de ſemetipis reprobi ſuis opib⁹ oſtēdūt. Nā ſequit̄. Reſpōderunt ergo iudei: ⁊ dixerūt. Nōne bn̄ dicimus nos qꝛ ſamaritanus es tu ⁊ demoniū habes? Accepta autē tanta ꝯtūelia: qd deus rn̄deat audiamus. Ego demoniū nō habeo ſed honorifico patreꝫ meū: ⁊ uos inhonoraſtis me. Quia eīm ſamaritanus interpretatur cuſtos: ⁊ ipſe ueraciter cuſtos eſt de quo pſalmiſta ait Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem: i uanum uigilāt qui cuſtodiūt eā. Et cui per iſaiam dicitur. Cuſtos qui de nocte: cuſtos ꝗ de nocte. Reſpōdere noluit dominus ſamaritanus nō ſum: ſed ego demonium non habeo. Duo quippe ei illata fuerant. unum negauit: aliud tacendo cōſenſit. Cuſtos nāqꝫ humani generis uenerat: ⁊ ſi ſamaritanum ſe eſſe nō diceret eſſe ſe cuſtodem negaret. Sed tacuit qᵈ recognouit: ⁊ patienter repulit qᵈ dictū fallaciter audiuit dicens. Ego demoniū non habeo. In quibus uerbis quid aliud niſi ſuperbia noſtra cōfunditur. que ſi exagitata uel leuit̄ fuerit atrociores reddit iniurias q̄ꝫ acceperit. Facit mala que poteſt. minatur ⁊ que non poteſt facere. ℞. Ne auertas faciem tuam a puero tuo dn̄e. Quoniam tribuloꝛ uelociter exaudi me. ℣. Intende anime mee ⁊ libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniam:

Lectio nona.

ECce iniuriam ſuſcipiens deus non iraſcitur: non contumelioſa uerba reſpondit. Quod ſi eiſdem iſta dicentib⁹ reſpondere uoluiſſet demoniuꝫ uos habetis: ueꝝ ꝓfecto diceret: quia niſi īpleti ꝺmōio tā ꝑuerſa ꝺ deo loq n̄ poſſēt. Sꝫ accepta iiuria ēt qᵈ ueꝝ erat dicere ꝟitas noluit: ne non dixiſſe ueritateꝫ: ſꝫ ꝓuocatus contumeliam reddidiſſe uideretur. Ex qua re qd nobis inuitur niſi ut eo tēpore quo a ꝓximis ex falſitate cōtumelias accipimus: eoꝝ etiā uera mala taceamus: ne miſteriū iuſte correctionis in arma uertamur furoris. Sed quia quiſqs dei zelo utit̃ a prauis hominibꝰ dehoneſtatur: in ſemetip̄o nobis dñs patientie p̄buit exemplū qui ait. Sꝫ honorifico patrem meū: ⁊ uos inhonoraſtis me. Sed qd nobis ad iſta faciendū ſit adhuc exēplo nos āmonet cuꝫ ſubiungit. Ego autem nō quero gloriam meā: eſt q querat ⁊ iudicet. Scimus certe ꝙ ſcriptū eſt: qꝛ pat̃ omne iudiciū dedit filio. Et tamē ecce idem filius īiurias accipiēs gloriā ſuā nō querit: illatas ꝯtumelias pr̄is iudicio ſeruat ut nobis ꝑfecto inſinuet quātum nos eē patiētes debeamus: dū ſe adhuc ulciſci nō uult ⁊ ipſe q iudicat. Cuꝫ uero maloꝝ ꝑuerſitas creſcit: nō ſolū frangi p̄dicatio nō debet: ſed etiā augeri. Quod ſuo dñs exemplo nos āmonet. q poſtq̄ꝫ habere demoniū dictus ē: p̄dicatōis ſue bn̄ficia largius īpendit dicēs. Amē amē dico uobis: ſi quis ſermonen meū ſeruauerit: mortē ñ uidebit in eternū. ℟. Quis dabit capiti meo aquā: ⁊ oculis meis fonteꝫ lachrymarum: ⁊ plorabo die ac nocte: quia frat̃ ꝓpinquus ſupplantauit me. Et omnis amicꝰ fradulenter incedit in me. ℣. Fiant uie eorum tenebre ⁊ lubricum: ⁊ angelus dñi perſequens eos. Et omnis. ℟. Deus meus eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu contra legem agētis ⁊ iniqui. Quoniā tu es patientia mea. ℣. Deus meus ne elongeris a me: deus meus in auxiliū meū reſpice. Quoniā tu ℟. Qui cuſtodiebant aīam meā conſiliū fecerūt in unum dicentes: deus dereliquit eū. Perſeqmini ⁊ comprehēdite eum: qꝛ nō eſt qui liberet eum: deus meus ne elongeris a me: deus meus in adiutorium meū intende. ℣. Omnes inimici mei aduerſum me cogitauerunt mihi mala: uerbū iniquū mandauerunt aduerſū me dicentes. Perſequimini. ℟. Pacifice loquebātur mihi inimici mei: ⁊ in ira moleſti erāt mihi. Uidiſti domine ne ſileas ne diſcedas a me. ℣. Ego auteꝫ cum mihi moleſti eſſent induebam me cilitio ⁊ humiliabam in ieiunio aīam meam. Uidiſti. ℟. Adiutor ⁊ ſuſceptor meus es tu domine: ⁊ in uerbum tuum ſperaui. Declinate a me maligni ⁊ ſcrutabor mādata dei mei. ℣. Iniquos odio habui: ⁊ legem tuam dilexi. Declinate. ℟. Doceam iniquos uias tuas: ⁊ impij ad te conuertentur. Libera me de ſanguinibus ꝺ̄us ſalutis mee. ℣. Domine labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuam. Libera. ℟. Ne perdas cum impijs deus animam meam: ⁊ cum uiris ſanguinum uitam meam. Redime me domine. ℣. Eripe me domine ab homine malo: a uiro iniquo libera me. Redime.

Ad laudes antiphona. Uide domine afflictionem meam: quoniam erectus eſt inimicꝰ meus. pſalmus. Miſerere. Cuꝫ reliquis antiphona. In tribulatione inuocaui ꝺñm: ⁊ exaudiuit me in latitudine. ℣ Iudicaſti domine cauſam anime mee: defenſor uite mee domine deus meus. ℣. Popule meus quid feci tibi: aut quid moleſtus fui reſponde mihi. ℣. Nunquid redditur pro bono malum: quia foderunt foueaꝫ aīe mee. Capitulum. Fratres chriſtus aſſi. hym. Luſtris ſex. ℣ Eripe me de inimicis meis deus meus. ℟. Et ab īſurgētibus in me libera me. Ad benedictus antiphona. Dicebat ieſus turbis iudeorum ⁊ principibus ſacerdotum: qui ex deo eſt uerba dei audit: propterea uos non audiſtis: quia ex ꝺ̄o non eſtis. Oratio. Queſumus omnipotens deus. Ad primā anti. Ego demoniū nō habeo ſed honorifico patrem dicit ꝺñs. Capitulum. Regi ſeculorum. ℟. bre. Chriſte fili ꝺ̄i uiui miſerere nobis. ℣. Qui ſedes. ℟. Miſerere. ℣. Chriſte fili. Et ſic dicūtur ſingula ℟nſoria per omnes horas per totam paſſionem ſine gloria. Ad tertiam anti. Ego gloriam meam non quero: eſt qui querat ⁊ iudicet. Capitulum. Fratres chriſtus aſſi. ℟nſorium breue. Erue a framea deus aīam meam. ℣. Et de manu canis unicam meam ℟. Deus. ℣. Erue. ℟. deus. ℣. De ore leōis libera me domine. Reſponſorium. Et a cornibus unicorniorum humilitatem meam. Ad ſextam antiphona. Amen dico uobis ſiqs ſermonem meum ſeruauerit morteꝫ non guſtabit in eternum. Capitulum.

NEqꝫ ꝑ sanguinē hyrcoꝝ aut uitulorum:sed ꝑ ꝓpriū sāguinē itroiuit semel i sācta etn̄a redēptiōe inuēta. ℟. b. De ore leonis libera me dn̄e. ℣. Et a cornibus unicornioꝝ humilitatē meam. ℟. Libera. ℣. De ore. ℟. Libera. ℣. Ne perdas cū īpiis ᵭus aiam meā. ℟. Et cū uiris sāguinū uitā meā Ad nonā añt. Tulerūt lapides iudei ut iacerent in eū:iesus aūt abscōdit se ⁊ exiuit ᵭ tēplo

Capitulum.

ET iđo noui testamēti mediator est: ut morte intcedēte in redemptione eaꝝ preuaricationū q̄ erant sub priori testamēto repromissionē accipiāt q uocati sūt eterne hereditatis: i xp̄o iesu dn̄o nostro. ℟. b. Ne ꝑdas cū ipijs Deus aiaꝫ meā ℣. Et cū uiris sanguinū uitā meā ℟. Deus. ℣. Ne ꝑdas. ℟. Deus. ℣. Eripe me dn̄e ab hoīe malo. ℟. A uiro iniquo eripe me. Ad mag. añt. Abraā pat̄ u̅r exultauit ut uideret diē meū:uidit ⁊ gauisus ē. Orō. Quesumus ōipotens deus. Hym. ꝟsi. ⁊ R̄nsoria bre. ordīe quo supra dicūtur usqꝫ ad quartā feriā maioris hebdōade. Feria secūda i uita. Hodie si uocē dn̄i audieritis: nolite obdurare corda u̅ra. psal. Uenit. Et dicitur ꝑ totā hebdōadā in feriali officio. ℣. Erue a framea ᵭs aiam meā. ℟. Et de manu canis unicā meam. Secundum ioannem.

IN illo tēpore. Miserūt principes ⁊ pharisei mistros : ut apprehēderēt iesum. Et reliqua. Omelia sancti augustini episcopi. Lectio prima.

QUomodo apprehēderēt adhuc nolentem: Quia ergo non poterant apprehendere nolentem:missi sunt ut audirent docentem. Quid docentē: Dixit ergo iesus. Adhuc modicū tempus uobiscum sum. Quod modo uultis facere: facturi estis sed non modo quia nolo. Quaꝛ adhuc modo nolo: Quia adhuc modicū tēpꝰ uobiscū sum: ⁊ tūc uado ad eum qui me misit. Implere debeo dispēsationem meam: ⁊ sic peruenire ad passionem meam. Queritis me ⁊ non inuenietis: ⁊ ubi ego sū uos nō potestis uēire. Hic iaꝫ resurrectionē suaꝫ predixit. Noluerūt eim eum agnoscere p̄ntem: ⁊ post ea quesierūt eū cū uiderūt in eū multitudinem iam credentē. Magna eim signa facta sūt etiā cū dominꝰ resurrexit ⁊ ascendit in celū. Tūc ꝑ discipulos facta sūt signa magna:sed ille per illos:qui ⁊ per se ip̄m. Ipse illis quippe dixerat. Sine me nihil potestis facere. Quando claudus ille qui sedebat ad portam ad uocem petri surrexit: ⁊ suis pedibus ambulauit:ut homines mirarent̄:sic eos locutus ē petrus:quia non in sua potestate ista fecit: sed in uirtute illius quem ipsi occiderāt. Multi ꝯpūcti dixerunt. Quid faciemꝰ: Uiderūt eim se ingenti crimine impietatis astrictos quando illū occiderūt:queꝫ uenerari ⁊ adorare ᵭbuerūt: ⁊ hoc putabant esse inexpiabile..

Lectio secunda.

MAgnū enim facinus erat cuius cōsideratio illos faceret desꝑare. Sꝫ non debebant desperare:pro qbꝰ i cruce pendens dominꝰ est dignatꝰ orare. Dixerat eim. Pater ignosce illis quia nesciūt quid faciūt. Uidebat quosdā suos inter multos alienos. Illis iā petebat ueniaꝫ: a qbus adhuc accipiebat iniuriā. Nō eiꝫ attēdebat ꝙ ab ipsis moriebat̄: sed quia ꝓ ipsis moriebat̄. Multū est qđ illis concessum est: ⁊ ab ipsis ⁊ ꝓ ipsis:ut nemo ᵭ sui peccati dimissione desperet: quando ⁊ illi ueniā meruerūt qui christū occiderūt. Mortuus ē xp̄s ꝓ nob̄ sꝫ nūqd a nobis: At uero illi uiderūt xp̄m suo scelere morientē: ⁊ credidere in xp̄m suis sceleribus agnoscentē. Quousqꝫ biberēt sāguineꝫ quē fuderāt ᵭ sua salute desꝑauerāt. Ergo hoc dixit:queritis me ⁊ non inuēietis: ⁊ ubi sū ego uos n̄ potestis uenire: qꝛ quesituri illū erāt post resurrectioneꝫ cōpuncti. Nec dixit ubi ero: sed ubi suꝫ. Semꝑ eim ibi erat xp̄us quo fuerat rediturus. Sic eiꝫ uenit ut nō recederet. Unde alio loco ait. Nemo ascendit in celuꝫ nisi qui descendit ᵭ celo:filius hominis qui est in celo. Nō dixit qui fuit in celo. In terra loquebatur ⁊ i celo se esse dicebat. Sic uēit ut ide n̄ abscederet. Sic redijt ut nos n̄ dereliq̄ret. Quid miramini

Deus hoc facit. Homo eim scđm corp⁹ in loco est: ⁊ de loco migrat: ⁊ cũ ad aliũ locũ uenerit in loco unde uenit nõ erit. Deus aũt implet oĩa: ⁊ ubiqꝫ totus ẽ nõ scđm spatia tenet locis. Lectio tertia

ERat tñ dñs iesus christus secũduz uisibilẽ carnẽ in terra: scđꝫ inuisibilem maiestatẽ ⁊ in celo ⁊ in terra. Ideo ait. Ubi ego sum uos nõ potestis uẽire: nec dixit ñ poteritis: sed nõ potestis. Tales eiz tũc erãt q nõ possẽt. Nã ut sciatis nõ hoc ad d̓sperationẽ dictũ: ⁊ discipul' suis dixit tale aliqd quo ego uado uos nõ potestis uenire: cũ ꝓ illis orans dixerit. Pat̃ uolo ut ubi ego sum ⁊ ipsi sint mecũ. Deniqꝫ hoc petro exposuit: ⁊ ait illi. Quo ego uado nõ potes tu me seq modo: sequeris ãt postea. Dixerũt ergo iudei: nõ ad ipm sed ad seipos. Quo hic iturus est: qꝛ nõ inuenim⁹ euz: nunqd in dispersionẽ gentium iturus est ⁊ doctur⁹ gentes: Nõ eim sciebant qd̓ dixerũt: sed quia ille uoluit ꝓphetizauerũt. Itur⁹ eiz erat dñs ad gentes: ñ pñtia corporis sui: sed tamẽ pedib⁹ suis: quia qui ierũt erãt pedes eius. Quos pedes cõculcare uolebat ꝑsequendo saulus: quãdo ei caput clamauit. Saule saule quid me ꝑseq̃ris: Quis est hic sermo q dixit queritis me ⁊ nõ inuenietis: ⁊ ubi ego sum uos nõ potestis uenire: Unde hoc dixit dñs nescierunt: ⁊ tamẽ aliquid qd̓ futurũ erat nescientes ꝑnũciauerunt. Dixit eiz hoc dñs: quia locum si locus dicẽdus est id ẽ sinũ patris unde nunqꝫ discessit unigenitus filius non illi nouerant. Nec cogitare idonei erant: ubi erat xp̃s: unde non recessit christus: quo rediturus erat christus: ubi manebat christus. Unde hec cordi humano cogitare nec dũ lingua explicare: Ad laudes añt Miserere. Cuz reliqs de psal. capitulum.

Uenite mittam⁹ lignũ in panẽ eius: ⁊ eradamus eũ de terra uiuentiuz: ⁊ nomen eius non memoretur amplius ℣. Eripe me de ĩimicis meis deus meus ℟. Et ab insurgentibus in me libera me. Ad benedic. añt. In die magno festiuitatis stabat iesus ⁊ clamabat dicens: si qs sitit uẽiat ad me ⁊ bibat. Oratio.

Sanctifica q̃s dñe nostra ieiunia: et cũctaꝝ nobis indulgentiam propitius largire culparũ Ad absolutionem capituli.

Faciem meã nõ auerti ab increpantibus ⁊ ꝯspuentibus in me: dñe deus auxiliator meus: ⁊ ideo nõ sum cõfusus. Et dicitur usqꝫ ad feriã quartaz maioris hebdomade in ferialibus diebus. Ad primã añt Libera me dñe ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuius uis manus pugnet contra me Ad tertiam añt. Iudicasti dñe causam aĩe mee: defensor uite mee dñe deus meus.

Capitulum.

Domine omnes qui te derelinquũt ꝯfũdãtur: recedẽtes a te ĩ terra scribentur: quoniã dereliquerũt uenã aquarum uiuentiũ dominũ: Ad sextam anti. Popule meus qd feci tibi: aut qd molestus fui responde mihi. Capitulum.

Confundant̃ q me ꝑsequũtur ⁊ nõ ꝯfundar ego: paueãt illi ⁊ nõ paueam ego: induc sup eos diẽ afflictionis et duplici ꝯtritiõe cõtere eos dñe deus nr̃. Ad nonã añt. Nũqd redditur ꝓ bono malum: quia foderũt foueã aĩe mee. Capitulũ.

Recordare qd̓ steterim in cõspectu tuo ut loquerer ꝓ eis bonũ: ⁊ auerterem indignationẽ tuaz ab eis. Ad uesperas Capitulũ.

Tu aũt dñe sabaoth qui iudicas iuste ⁊ ꝓbas renes ⁊ corda: uideã ultionẽ tuã ex eis: tibi eim reuelaui causaz meã dñe deus meus ℣. Eripe me domĩe ab omni malo. ℟. A uiro iniquo eripe me. Ad mag. aꝛ. Siquis sitit ueniat et bibat: ⁊ d̓ uentre eius fluent aque uiue. Oratio.

Da q̃s dñe populo tuo salutẽ mẽtis ⁊ corpis: ut bõis opibus ĩherẽdo: tua sẽp mereat̃ ꝓtectõe defẽdi. ꝑ dñm. Capitula supradicta suprascripto ordĩe in feriali officio usqꝫ ad quartã feriã maioris hebdõade dicunt̃. añe ℣o ꝑ horas usqꝫ ad dñicã in palmis tm̃. Feria. iij. ℣s. De ore leõis liba me dñe. ℟. Et a cornib⁹ unicorniõꝝ hũilitatẽ meã. Scđm ioannem.

IN illo tempore. Ambulabat ieſus in galyleā: nō eīm uolebat ī iudeā ambulare: qꝛ querebāt eū iudei interficere. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

DOminus noſter ieſus chriſtus d̄s ⁊ homo. Deus cū p̄re ſemꝑ: hō nobiſcū ex tēpore. Nō eīm quereret qđ fecerat: niſi ipſe qđ fecerat fieri uoluiſſet. Verū hoc mementote ⁊ de cordibꝰ ur̄is nolite dimittere: ſic eē chriſtū hoīeʒ ſc̄m: ut nō deſtiterit d̄s eē. Manēs deus accepit hoīem q fecit hoīem. Qñ ergo latuit ut hō nō potentiā ꝑdidiſſe putanduʒ eſt. ſed exemplū nr̄e infirmitati p̄buiſſe. Ille eīm qñ uoluit detētus eſt: qñ uoluit occiſus eſt. Sed qm̄ futura erāt mēbra eius: id eſt fideles eius: q nō haberēt illā poteſtatē quā hēbat ⁊ ip̄e dñs nr̄: qđ latebat: ꝙ ſe tāq̄ʒ nō occideret̄ occultabat. Hoc indicabat futura eē mēbra ſua: in qbꝰ utiqꝫ mēbris ſuis ip̄e erat. Nō eīm xp̄s ī capite ⁊ nō in corpore: ſed xp̄s totus ī capite ⁊ in corpore. Qđ ergo mēbra eiꝰ hoc ipſe: qđ aūt ipſe ñ ꝯtinuo mēbra eiꝰ. Nā ſi ipſi nō eſſent mēbra eius ñ diceret ſaulo. Quid me ꝑſequeris? Non eīm ſauluſ ip̄m ſed mēbra eius: id eſt fideles eiꝰ ī terra perſequebatur. Noluit tamen dicere ſanctos meos: ſeruos meos. Poſtremo honorabilius fratres meos ſed me: hoc eſt mēbra mea quibus ego ſum caput.

Lectio ſecunda.

HIs predictis puto nos in hoc capitulo qđ modo lectū ē nō eſſe laboraturos. Sepe eīm ſignificatū eſt in capite qđ futurum erat in corpore. Pꝰ hec inquit ambulabat ieſus in galyleam: non eīm uolebat in iudeā ambulare: quia q̄rebant eum iudei interficere. Hoc ē qđ dixi. infirmitati noſtre prebebat exēpla. Non ipſe perdiderat poteſtatem: ſed noſtram conſolabatur fragilitatem. Futurꝝ eīm erat ut dixi ut aliquis fidelis abſconderet ſe ne ꝑſecutoribus iueniretur. ⁊ ne illi pro crimine obiiceretur latibulum p̄ceſſit in capite qđ ī mēbra confirmaret̄. Sic eīm dictum eſt nolebat ambulare ī iudeam: quia querebant eum iudei interficere: quaſi non poſſet chriſtus ⁊ ambulare inter iudeos: ⁊ non occidi a iudeis. Hanc eīm potentiam quando uoluit d̄monſtrauit. Nam cum eum iam paſſum tenere. uellent: ait illis. Quem queritis? Reſponderunt ieſum. Et ille ego ſū. Nō ſe occultans ſed manifeſtans. Ad eaʒ tamen manifeſtationem illi non ſubſtitere ſed recedentes retro ceciderūt. Et tamē quia pati uenerat ſurrexerunt. tenuerunt ad iudicem adduxerunt: ⁊ occiderūt. Sʒ quid fecerunt? Quod ait quedaʒ ſcriptura? Terra data eſt in manus impiȷ: caro domini data eſt ī poteſtate iudeis: ⁊ hoc propterea ut quaſi ſacculus cū ſcinderet̄ unde noſtrꝝ peccatū emanaret. Lect. iij.

ERat autem in proximo dies feſtus iudeorum ſcenophegia. Quid ſit ſcenophegia? Scripturas q legere nouerunt faciebant die feſto tabernacula: ad ſimilitudinem tabernaculorum in quibꝰ habitauerunt cuʒ ex egypto educti peregrinarentur in heremo. Iſte erat dies feſtus. Magna ſolēnitate celebrabāt hūc iudei: uelut reminiſcentes beneficia dñi qui occiſuri erant dominum. Hoc ergo die feſto: quia plures erāt dies feſti: ſic enim appellabatur apud iudeos dies feſtus: ut non eſſet unus ſed plures. Locuti ſunt fratres eius ad dñm chriſtuʒ. Fratres eius ſic accipite ſic̄ noſtis. Nō enim nouū ē qđ auditis. Cōſāguinei uirginis marie frēs dñi dicebāt̄. Erat eīʒ ꝯſuetudinis ſcripṫaꝝ appellare frēs quoſlibʒ ꝯſāguieos: ⁊ cognatōis ꝓpiquos: ⁊ ex̄ uſū nr̄m ñ quo more nos loqm̄ur. Nā qs dicat frēs: auūculū ⁊ filiū ſororis? Scripta tñ ēt huiuſmōi cognatōes frēs appellat. Nā abraā ⁊ loth frēs ſṫ dicti: cū eēt abraam patruꝰ loth. Et laban ⁊ iacob ſṫ dicti frēs cū eſſet laban auūculꝰ iacob. Cū ergo auditis frēs dñi. marie cogitate ꝯſanguinitatē ñ iterꝝ parientis ullā ꝓpagineʒ. Sic̄ eīm ī ſepulchro ubi poſitū ē corpus dñi nec añ nec pꝰea mortuꝰ iacuit: ſic uterus marie nec añ nec pꝰea qcq̄ʒ mortale concepit.

Ad bñdic. añt. Tempus meū nundū aduenit: tēpus aūt ueſtrū ſemp̄ eſt paratū. **Oŕo.**

Noſtra tibi domine q̄s ſint accepta ieiunia: que nos ⁊ expiādo gratia tua dignos efficiāt: ⁊ ad remedia p̄ducāt eterna. p̄. **Ad mag. añt.** Uos aſcendite ad diem feſtū hunc: ego aūt nō aſcendā: qꝛ tēpus meum nundum aduenit. **Oratio.**

Da nobis q̄s dñe p̄ſeuerantē in tua uolūtate famulatū: ut in dieb⁹ nr̄is ⁊ merito ⁊ numero populus tibi ſeruiēs augeat̄. p̄ dñm. **Feria quarta ꝟſi.** Ne perdas cū īpiis deus aīam meam. ℟. Et cum uiris ſanguinum uitam meam. **Uerſus ſupra ſcripti his tribus diebus ſequētibus ſuo oꝛdine repetūtur. Secundū ioannem.**

In illo tēpoꝛe. Facta ſūt encenia in ierl̄ſis: ⁊ hyems erat. Et ābulabat ieſus in templo ī poꝛticu ſalomonis. Et reliqua. **Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.**

Encenia feſtiuitas erat dedicatiōis templi. Grece eīꝫ cenō dicit̄ nouū. Quādocūqꝫ eīm nouū aliquid fuerit dedicatū encenia uocat̄. Jam ⁊ uſus habꝫ hoc uerbū. Siquis noua tunica induat̄ enceniare dicit̄. Illū ergo diē quo tēpluꝫ dedicatū eſt iudei ſolēniter celebꝛabant. Ipſe dies feſtus agebat̄: cuꝫ ea que lecta ſūt locutus eſt dñs. Hyems erat: ⁊ ābulabat ieſus in poꝛticu ſalomonis. Circūdederūt ergo eū iudei ⁊ dicebāt ei. Quouſqꝫ aīam noſtrā tollis? Si tu es chꝛiſt⁹ dic nobis palā? Nō ueritatem deſiderabāt ſed calumniā p̄parabāt. Hyems erat: ⁊ frigidi erāt. Ad illū eīꝫ diuinū ignē accedere pigri erāt. Sed accedere eſt credere. Qui credit accedit: qui negat recedit. Nō mouet̄ aīa pedib⁹: ſed affectib⁹. Frigidi erāt nō diligēdo caritatē: ⁊ ardebant nocēdi cupiditate. Lōge aberāt: et ibi erant. Nō accedebāt credēdo: ⁊ p̄mebant p̄ſequēdo. Querebāt audire a dño ego ſum chꝛiſtus. Et foꝛtaſſe ꝺ chꝛiſto ſecundū hominē ſapiebant.

Lectio ſecunda.

Predicauerūt eīꝫ pꝛophete chꝛiſtū ſed diuinitatē chꝛiſti ⁊ in ꝓphetis ⁊ in ipſo euāgelio nec heretici intelligūt. Quanto minus iudei q̄ꝫdiu uelamen eſt ſup̄ coꝛ eoꝝ. Deniqꝫ quodaꝫ loco ſciēs eos dñs ieſus de chꝛiſto ſecundū hoīem ſapere non ſecundū deū: ſecundum id ꝙ homo erat nō ſecundū id ꝙ deus: etiam aſſūpto hoīe permanebat ait illis. Quid uobis uidetur ꝺ chꝛiſto: cuius filius eſt? Reſponderūt ſecundū opationē ſuam. Dauid. Sic eīm legerant: ⁊ hoc ſoluꝫ tenebant: quia diuinitatem eius legebant: ſed non intelligebant. Dominus autem ut eos ſuſpenderet ad querendam eius diuinitatem cuius contēnebant infirmitatem. Reſpondit eis. Quomodo ergo dauid in ſpiritu dicit eum dominū. Dixit dominus domino meo: ſede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos ſub pedibus tuis? Si ergo dauid in ſpiritu dicit eum dominū quomodo filius eius eſt? Non negauit ſed interrogauit ne q̄s hoc cū audierit putet ꝙ dominus ieſus negauerit ſe filium eſſe dauid. Filium dauid dñs chꝛiſtus ſi ſe negaret: cecos ſic eum inuocantes non illuminaret. Tranſiebat eīm aliquando ⁊ duo ceci ſedētes iuxta uiam clamauerunt: miſerere noſtri fili dauid. Qua uoce audita miſeratus ē. Stetit. ſanauit. lumen dedit: quia nomē agnouit. Dicit ⁊ apoſtoluſ paulus. Qui factus eſt ei ex ſemine dauid ſecundum carnem. Et ad timotheum quoqꝫ. Memoꝛ eſto ieſuꝫ chꝛiſtū reſurrexiſſe a moꝛtuis ex ſemine dauid ſecundum euangelium meuꝫ. Quia de ſemine dauid oꝛigineꝫ maria uirgo ducebat: inde dicitur ꝺ ſemine dauid. **Lectio tertia.**

Hoc pꝛo magno iudei a xp̄o querebant: ut ſi diceret ego ſū xp̄s: ſcd̄m qꝺ illi ſolū ſapiebāt de ſemīe dauid calūniarēt̄ ꝙ ſibi arrogaret regiā p̄tatē. Pl⁹ eſt qꝺ eis reſpondit. illi de filio dauid uolebant calumniari: ille filium dei ſe eē reſpondit. Et quomodo? Audite. Reſpondit eis ieſus. Loquoꝛ uobis ⁊ non creditis: opera que ego facio ī nomine patris mei hec teſtimonium perhibent de me: ſed uos non creditis. Quia non eſtis ex ouibus meis. Jaz ſuperius didiciſtis que ſunt oues. Eſtote ⁊ uos oues. Oueſ credendo ſunt. Oues paſtorem ſequẽdo ſunt. Oues redemptorem non contẽnẽdo ſunt. Oues per hoſtium intrando ſt̃. Oues exeundo ⁊ paſcua inueniendo ſt̃. Quare ergo iſtis dixit nõ eſtis ex ouibꝰ meis. Quia uidebat eos ad ſempiternũ interituz predeſtinatos: non ad uitã eternã ſui ſãguinis precio cõparatos. Oues mee uocem meaz audiunt. Et cognoſco eas: ⁊ ſequũtur me: ⁊ ego uitam eternaz do eis. Ecce ſunt paſcua ſi recolitis ꝙ ſuperius dixerat: ⁊ ingredietur: ⁊ egrediet̃ ⁊ paſcua inueniet. Ingreſſi ſumus credẽdo: ⁊ egrediemur moriendo. Sed quomodo per hoſtium fidei ingreſſi ſumꝰ: ſic fideles de corpore exeamus. Sic eim ꝑ iſtum hoſtium egrediamur: ut paſcua inuenire poſſimus. Bona paſcua uita et̃na dicitur. ubi nulla herba areſcit totum uiret: totum uiget. Solet quedam herba dici ſemperuiua: ibi ſolum uiuere inuenitur. Uitam eternam inquit dabo eis ouibus meis. Uos calũnias ꝓpterea queritis: quia de uita preſenti cogitatis. Et nõ peribunt in eternum. Subaudis tãq̃ȝ eiſ dixerit: uos peribitis in eternum quia ñ eſtis ex ouibus meis. Ad benedictus antiphona. Oues mee uocẽ meã audiũt: ⁊ ego deus agnoſco eas. Oratio.

Sanctificato hoc ieiunio deus tuorum corda fidelium miſerator illuſtra: ⁊ quibus deuotiõis preſtas affectũ prebe ſupplicantibus piuz benignus auditum. per dominũ. Ad mag. añt. Multa bõa opera oꝑatus ſũ uobis: ꝓpter qđ opꝰ uultis me occidere. Oratio.

Adeſto ſupplicationibus noſtris õipotens deus: ⁊ quibus fiduciã ſperande pietatis indulges: conſuete miſericordie tribue benignus effectum. per dominum. Feria quinta. Secũdũ lucam.

In illo tempore. Rogabat ieſum q̲dam phariſeus: ut manducaret cũ illo. Et igreſſus domũ phariſei diſcubuit. Et reliqua. Omelia ſancti gregorij pape. Lectio prima.

Cogitanti mihi de marie penitẽtia: flere magis libet q̃ȝ aliquid dicere. Cuius eim uel ſaxeuz pectus ille huius peccatricis lachryme ad exemplum pẽitendi non emoliũt. Conſiderauit nanq̃ȝ qđ fecit: ⁊ noluit moderari quid faceret. Super cõuiuantes ingreſſa eſt: nõ iuſſa uenit: iter epulas lachrymas obtulit. Dicite quo dolore ardet: que flere ⁊ int̃ epulas non erubeſcit. Hanc uero quã lucas peccatricem mulierẽ: ioannes mariã nominat. illam eſſe mariam credimꝰ de qua marcus. vij. demonia eiecta fuiſſe teſtat̃. Et quid per. vij. demones niſi uniuerſa uicia deſignantur. Quia eim ſeptem diebus omne tempus cõprehenditur: recte ſeptenario numero uniuerſitas figurat̃. Septem ergo demonia maria habuit q̃ uniuerſis uicijs plena fuit. Sed ecce qa turpitudinis ſue maculas aſpexit: lauando ad fontem miſericordie cucurrit: conuiuantes non erubuit. Nam quia ſemetipſam grauiter erubeſcebat intus: nihil eẽ credidit qđ uerecũderet̃ foris. Quid igitur miramur fratres. Mariam uenientem an dñm ſuſcipientem. Quia nimirũ ipſe eam per miſericordiam traxit ĩtus: q̃ per manſuetudinem ſuſcepit foris. Sed iam textũ ſancti euãgelij percurrentes ipſum quoq̃ȝ ordinem quo uenerat ſananda uideamus. Attulit alabaſtruz unguẽti ⁊ ſtans retro ſecus pedes dñi ieſu. Lachrymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabat̃ pedes eius: ⁊ unguento ungebat.

Lectio ſecunda.

Liquet fratres ꝙ illicitis actibꝰ priꝰ mulier intenta unguentum ſibi ꝓ odore ſue carnis adhibuit. Quod ergo ſibi turpiter exhibuerat: hoc iam domio laudabiliter offerebat. Oculis terrena ꝯcupierat: ſed hos iam per penitentiã cõterens flebat. Capillos ad cõpoſitionez uultus exhibuerat: ſed iã capillis lachrymas tergebat. Ore ſuperba dixerat: ſed pedes domini oſculans hoc in redemptoris ſui ueſtigia figebat. Quot ergo in ſe habuit oblectamenta: tot de ſe inuenit holocausta. Conuertit ad uirtutes nūeꝝ criminū: ut totū seruiret ꝺo i penitētia qc quid ex se deū contēpserat in culpa. Sꝫ hoc phariseus intuens despicit: ⁊ nō solum uenientem peccatricem mulierem: sed etiam suscipientem dominū reprehēdit dicens intra se. Hic si esset propheta sciret utiqꝫ que ⁊ qualis esset mulier que tangit eum quia peccatrix est. Ecce phariseus ueraciter apud se superbus: ⁊ fallaciter iustus: egram reprehendit de egritudine: medicū de subuentione: qui ipse quoqꝫ de elationis uulnere egrotabat ⁊ ignorabat. Inter duos autem egros medicus aderat: sed unus eger in febre integruꝫ sensum tenebat. Alter uero in febre carnis ⁊ sensum perdiderat mentis. Ille quippe flebat qꝺ fecerat phariseus falsa iusticia elatus: uiꝫ sue ualitudinis exagerabat. In egritudie ergo ⁊ sēsū ꝑdiderat qui hoc ipꝫ quoqꝫ qꝺ a salute longe eēt ignorabat. Lectio tertia.

SEd inter hec nos gemitus cogit: quosdam nostri ordinis uiros intueri: qui sacerdotali officio prediti: si quid fortasse iuste exterius uel tenuiter egerit: ꝓtinus subiectos ꝺspiciūt: ⁊ peccatores quosqꝫ in plebe positos dedignātur: eisqꝫ cōpati culpam suā confitētib⁹ nolūt: ac uelut pharisei more a peccatrice muliere tangi despiciunt. Que ꝓfecto mulier si ad pharisei pedes uenisset: nimiruꝫ calcibus repulsa absċederet. Inquinari eiꝫ se alieno peccato crediderat: sed qꝛ hūc uera sua iusticia nō replebat: ꝺ alieō uulnere egrotabat. Unde necesse semꝑ ē ut cū peccatores quosqꝫ conspicimus: nosmetipsos prius in illoꝝ calamitate defleamus: qꝛ fortasse i silibus aut lapsi sum⁹. aut labi possumus si lapsi nō sum⁹. Et si censura magisterij debet semꝑ uirtute discipline uicia ꝑsequi: oportet tñ ut sollicite discernamus: qꝛ districtionē debemus uiciis: cōpassionē nature. Si eīm feriēd⁹ est peccator: nutriēdus ē ꝓximus. Cum uero iā ꝑ penitētiā ꝑcutit ipse qꝺ fecit. iā noster ꝓximus peccator nō ē: qꝛ cuꝫ dei iusticiā ꝯtra se dirigit: ⁊ hoc i se punit qꝺ iusticia diuina reprehēdit. Sed iā iste superbus ⁊ arrogās qua sentētia ꝯuincatˀ audiamus. De duobus qppe ei debitoribus ꝑadigma opponitˀ: quoꝝ un⁹ min⁹ alius amplius debebat. Utroqꝫ ꝺbito dimisso quis amplius largitorē debiti diligat interrogatˀ. Quibus uerbis ꝓtinus ille respōdit. Ille plus diligit cui plus dimittitur. Ad bñdic. añt. Magister dicit tēpus meum ꝓpe est: apud te facio pascha cum discipulis meis. Oratio.

PResta qs omnipotens deus ut dignitas cōditionis humane ꝑ immoderantiā sauciata: medicinalis parsimonie studio reformetur. ꝑ dñm. Ad mag. aꝛ. Desiderio desideraui hoc pascha māducare uobiscum anteqꝫ patiar. Oratio

ESto quesumus domine propitius plebi tue ut que tibi nō placent respuentes: tuorum potius repleantur ꝺlectationibus mandatorum ꝑ dominū nostrum. Feria sexta. Secundū ioannem.

IN illo tempore. Collegerunt pontifices ⁊ pharisei consilium ⁊ dicebant. Quid facimus: quia hic homo mlˀta signa facit. Et reliqua. Omelia sancti augustini episcopi. Lectio prima.

POntifices ⁊ pharisei sibi ꝯsulebāt: nec tñ dicebant credamus. Plus eīm perditi homines cogitabāt quomodo nocerent ut perderent: qꝫ quomodo sibi consulerent ne perirent. Et tamen timebant ⁊ quasi consulebant. Dicebant eīm. Quid facimus: quia hic homo multa signa facit: si dimittimus eum sic om̄es credent in eum: ⁊ uenient romani ⁊ tollent locum nostrum ⁊ gentem. Temporalia quidem perdere timuerunt ⁊ uitaꝫ eternam non cogitauerunt: ac sic utrūqꝫ amiserunt. Nam ⁊ romani post domini passionem ⁊ glorificationem tulerūt eis locum ⁊ gentem expugnando: ⁊ transferendo: ⁊ illud eos sequitur qꝺ alibi dcm̄ est. Filii autem regni ibunt i tenebras exteriores. Hoc autem timuerant. ne si omnes in christum crederent: nemo remāneret qui aduersus romanos ciuitateꝫ dei templūqꝫ defenderet: quoniā contra ipꝫ templum: ⁊ ꝯtra suas paternas leges doctrinā christi eē sentiebant. **Lectio scđa.**

Unus aūt ex ipis caiphas noīe cuꝫ eēt pōtifex āni illiꝰ dixit illis. Uos nescitis quicq̄ꝫ nec cogitatis: qꝛ expedit uob̄ ut unꝰ moriat̄ hō ꝓ populo: ⁊ nō tota gens peat. Hoc aūt a se ipo nō dixit. Sed cū eēt pōtifex anni illiꝰ ꝓphetauit. Hic docemur ēt p̱ hoīes malos ꝓphetie spūm futura p̄dicere. Qđ tn̄ euangelista diuio tribuit sacio: qꝛ pōtifex fuit id ē sūmꝰ sacerdos. Pōt aūt mouere quō dicatur pōtifex anni illius: cū dn̄s unū cōstituerit sūmū sacerdotē: cui mortuo unꝰ succederet. Sed intelligēdū est p̱ ambitiones ⁊ ꝯtentiōes inter iudeos postea cōstitutū ut plures eēnt: ⁊ p̱ annos singl'os uicibus mīstrarent. Nam ⁊ de zacharia dicitur hoc. Factum est autem cuꝫ sacerdotio fungeretur in ordine uicis sue ante deum secundum cōsuetudinem sacerdotij: sorte exijt: ut incensum poneret ingressus in templum domini. Hinc apparet plures eos fuisse: ⁊ uices suas habuisse. Nam incensum non licebat ponere nisi sūmo sacerdoti. Et forte etiā uno āno pl'res admīstrabāt q̄bus alio anno alij succedebant: ex q̄bus sorte exiebat qui incēsum poneret. **Lectio tertia.**

Quid est ergo qđ caiphas ꝓphetauit: Quia iesus moriturꝰ erat ꝓ gēte ⁊ nō tm̄ ꝓ gēte sꝫ ut filios dei q̄ erāt dispsi ꝯgregaret i unū. Hoc euāgelista addidit. Nam caiphas de sola gente iudeoruꝫ ꝓphetauit: in qua erant oues de quibꝰ ait ipse dominus. Non sum missus nisi ad oues que perierūt domus israel. Sꝫ nouerat euangelista eē alias oues que nō erant ex hoc ouili quas oportebat adduci: ut eēt unum ouile ⁊ unus pastor. Hec autem secundū predestinationē dicta st̄. Nāq̄ꝫ oues eius nec filij dei adhuc erāt: qꝛ nūdum crediderant. Ab illo ergo die cogitauerunt interficere eū. Jesus ergo iam non in palam ambulabat apud iud̄os: sed abijt in regionem iuxta desertum in ciuitate que dicitur effrem: ⁊ ibi morabatur cum discipulis suis. Nō quia eius potentia defecerat in qua utiq̄ꝫ si uellet ⁊ palam cum iudeis ꝯuersaretur: ⁊ nihil ei facerent: sed in homis infirmitate uiuēdi exemplū discipulis dmōstrabat. In quo apparet nō eē peccatū si fideles eius qui sunt mēbra eius: oculis p̱sequentiū se sb̄traherent: ⁊ furorem sceleratoꝝ latendo potius deuitarent q̄ꝫ se ostendendo magis offenderent. **Ad bn̄dict. aīt.** Appropinquabat aūt dies festus: ⁊ querebāt p̄cipes sacerdotū quō iesum interficerent: sed timebāt plebem. **Oratio.**

Cordibus nr̄is q̄s dn̄e grām tuā benignus infunde: ut peccata nr̄a uoluntaria castigatione cohibentes: temporaliter potius maceremur q̄ꝫ suppliciis deputemur eternis. p̱ dn̄m. **Ad mag. aīt** Principes sacerdotū consiliū fecerūt ut iesum occiderent: dicebāt aūt non in die ne tuml'tus fieret in populo. **Oratio.**

Concede quesumus omnipotēs deus: ut qui ꝓtectionis tue gratiā q̄rimus: liberati a malis oībus secura tibi mente seruiamus. p̱ dn̄m. **Sabbato secūdum ioannem.**

In illo tempore. Dicebat iesus ad eos qui crediderunt ei iudeos. Si uos manseritis in sermone meo uere discipuli mei eritis. Et reliqua. **Omelia sancti augustini episcopi. Lectio pria**

Cum rex iusticie sederit in throno sicut scriptura loquitur quis gloriabitur castum se habere cor: aut quis gloriabitur mundum se eē a peccato: Multū nos terruit o fratres mei dicēdo. Seruus non manet in domo in eternū. Adiūgit autem ⁊ dicit. Filius māet in etn̄ū. Ergo solus i domo sua erit christꝰ. Nullus ei populꝰ coherebit: Cui erit caput si non erit corpus: An forte totuꝫ hoc filius caput ⁊ corpus. Non eiꝫ sine causa terruit ⁊ spem dedit. Terruit ne peccatū amaremus. Spem dedit: ne de peccati solutione diffideremus. Oīs inq̄t qui facit peccatū seruus ē peccati. Seruus aūt nō manet in domo in eternū. Que ergo nobis spes est: qui nō sumus sine peccato: Audi speꝫ tuā. Filius māet in domo in eternum. Si ergo filius uos liberauerit tũc uere liberi eritis. Hec ſpes nr̃a eſt fratres: ut a libero liberemur. Et liberando ſeruos nos fac. Serui eĩm eramꝰ cupiditatis: liberati ſerui efficimur caritatis. Hoc ⁊ apl̓us dicit. Uos aũt frẽs i libertatẽ uocati eſtis tantũ: ne libertatẽ in occaſionẽ carnis detis: ſed per caritateꝫ ſeruite inuicem.

Lectio ſecunda.

NOn ergo dicat chriſtiãus liber ſũ: in libertate uocatus ſũ: ſeruus erã: ſed redẽptus ſũ ⁊ in ipſa redemptione liber effectus ſum. faciaꝫ qd̓ uolo. Nemo me ꝓhibeat a uolũtate mea ſi liber ſuꝫ. Sed ſi iſta uoluntate peccatum facis: ſeruus es peccati. Noli ergo libertate abuti ad libere peccandum: ſed utere ad nõ peccandum. Erit eĩm uolũtas tua lib̃a: ſi fuerit pia. Eris liber ſi fueris ſeruꝰ. Liber peccati ſeruus iuſticie: dicente apl̓o. Cũ ſerui eſſetiſ peccati liberi fuiſtis iuſticie. Nũc aũt liberati a peccato: ſerui aũt facti deo habetis fructũ ur̃m in ſãctificationẽ: finẽ uero uitã eternã. Hoc conẽur: id agamus. Prima lib̃tas eſt carere criminibus. Intendite fratres cariſſimi itẽdite: ne forte poſſim perducere uobis ad ſenſum: ⁊ qualis modo ſit: ⁊ qualis futura ſit iſta libertas. Quẽlibet ualde iuſtũ diſcutias in hac uita: q̃zuis iam ſit dignꝰ iuſti uocabulo: non eſt tamen ſine peccato. Audi ipſum ſanctum ioannem cuiuſ hoc euangelium eſt in epiſtola ſua dicẽte. Si dixerimus inquit qꝛ peccatũ ñ habemus: nos ip̃os decipimus: ⁊ ueritas ĩ nobis non eſt. Solus hoc dicere potuit in mortuis liber. De ſolo dici potuit qui nõ nouerat peccatũ. De ſolo enim dici potuit: ⁊ eĩm expertus eſt omnia ſecũdũ ſimilitudinem ſine peccato. Solus dicere potuit. Ecce ueniet princepſ mũdi huius: ⁊ in me nihil inueniet.

Lectio tertia.

QUemcunqꝫ alium licet iuſtum diſcuſſeris nõ omnimodo ẽ ſine peccato. Nec qualis erat iob cui dñs tale teſtimonium perhibebat: ut diabolus inuideret: ⁊ poſtularet tẽtandum: tẽtans ſuperaretur: ut ille ꝓbaretur. Ideo autem ille ꝓbatus eſt nõ quia latebat deũ coronãdus: ſed ut innoteſceret hominibus imitandus. Etiam ipſe iob quid dixit. Quiſ eſt mundus? Nec infans cuius eſt uniuſ diei uita ſuper terram. Sed plane multi iuſti dicti ſunt ſine querela qd̓ intelligit̃ ſine crimine. Nulla eĩm querela iuſta eſt de his rebus humanis que nõ habent crimen. Crimen eſt autem peccatum graue accuſatione ⁊ dãnatione digniſſimũ. Non ergo deus quedam peccata damnat: quedã iuſtificat ⁊ laudat. Nulla laudat: odit omnia. Quomodo odit medicus egritudinem egroti: ⁊ id agit curando ut egritudo pellatur: eger leuetur. ſic deus gratia ſua hoc ĩ nobis agit: ut peccatum ꝯſumetur homo liberetur. Sed quando conſumitur inquies? Si minuit̃ quare non conſumitur? minuitur autẽ in uita proficientiũ: qd̓ in uita ꝯſumit̃ ꝑfectorum. Prima eſt ergo libertas carere criminibus. Ideo ⁊ apoſtolus paulꝰ quando elegit ordinandos: uel preſbyteros: uel diacones: ⁊ quicũqꝫ ordinãdus eſt ad prepoſituraꝫ eccleſie: non ait ſiqs ſine peccato eſt. Hoc eĩm ſi diceret oĩs homo reprobaretur nullus ordinaret̃. Sed ait. Si quis ſine crimine eſt: ſicuti ẽ homicidiũ: adulteriũ: aliqua imundicia fornicationis. furtum. fraus. ſacrilegium ⁊ cet̃a huiuſmodi.

Ad benedictus anti.

Clarifica me pr̃ apud te metipꝫ claritate quã habui prius q̃ꝫ mundus fieret.

Oratio.

PRoficiat q̃s dñe plebs tibi dicata pie deuotiõis affectu: ut ſacris actionibus erudita: quanto maieſtati tue fit gratior: tanto donis potioribus augeat̃. per.

Ad ueſperas Capitulum.

FRatres hoc eĩm ſentite ĩ uobis qd̓ ⁊ in chriſto ieſu qui cũ in forma dĩ eſſet nõ rapinam arbitratus eſt eſſe ſe equalem deo.

Ad mag. añt.

Pr̃ iuſte mũdus te non cognouit: ego aũt noui te: quia tu me miſiſti.

Oratio

OMnipotẽs ſempit̃ne d̓s q humão generi ad imitandũ hũilitatis exẽplũ ſaluatorẽ nr̃m carnẽ ſumere ⁊ cruceꝫ ſubire feciſti ꝯcede ꝓpiti⁹: ut ⁊ patiētie ipſius hr̃e documenta: ⁊ reſurrectiōis ꝯſortia mereamur. ꝑ eundē. Dominica i palmis ad matutinum inuitatorium. Ipſi uero nō cognouerūt uias meas: quibus iuraui in ira mea: ſi introibunt in requieꝫ meā. pſal. Uenit. Sed cū ꝑuenitur ad ꝓpriū locū ſcilicet. Ipſi uero. Chorus cantat ipſum ſicut inuitatoriū. ⁊ illi q cantant Uenite. reincipiunt inuitatoriū. ſ. Ipſi uero. Et cātatur uſqꝫ ad feriā quartā in ferialib⁹ diebus. De Jeremia ꝓpheta. Lectio pᷓa.

UIdete uerbū dñi. Nunqd ſolitudo fact⁹ ſū iſrl'i: aut terra ſerotia? Quare ergo dixit populus meus receſſimus non inueniemus ultra ad te? Nunquid obliuiſcitur uirgo ornamenti ſui: ⁊ ſponſa faſcie pectoralis ſue? Populus uero meus oblitus eſt mei diebus innumeris. Quid niteris bonā oſtēder̄ uiā tuā ad q̄rendam dilectioneꝫ: que inſuꝑ malicias tuas docuiſti uias tuas: ⁊ in alis tuis iuētus eſt ſanguis aīaꝝ pauꝑum ⁊ innocentium? Nō in foſſis iueni eos: ſed i ōibus que ſupra mēoraui. Et dixiſti. Abſqꝫ peccato ⁊ innocēs ego ſū: ⁊ ꝓpterea auertatur furor tuus a me. Ecce ego iudicio cōtendā tecum eo ꝙ dixeris non peccaui. Quam uilis facta es nimis iterans uias tuas: ⁊ ab egypto confunderis ſicut confuſa es ab aſſur. Nam ab iſta egredieris ⁊ manus tue erunt ſuper caput tuū: quoniam obtriuit dñs cōfidentiā tuā ⁊ nihil habebis ꝓſperū. ℟. In die qua iuocaui te dñe dixiſti noli timere. Judicaſti cām meam: ⁊ liberaſti me domine deus meus. ℣. In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudiſti me. Judicaſti. Lectio ſecūda.

UUlgo dicit̄. Si dimiſerit uir uxorē ſuā: ⁊ recedēs ab eo duxerit uirum alterū: nunqd reuertet̄ ad eū ultra? Nunquid nō polluta ⁊ ꝯtaminata erit mulier illa? Tu aūt fornicata es cū amatoribus multis: tñ reuertere ad me dicit dñs ⁊ ego ſuſcipiā te. Leua oculos tuos i directum ⁊ uide ubi nūc ꝓſtrata ſis. In uijs ſedebas expectans eos quaſi latro in ſolitudine: ⁊ polluiſti terram in fornicatiōibus tuis ⁊ in malicijs tuis. Quā obrem prohibite ſunt ſtille pluuiaꝝ ⁊ ſerotinus imber non fuit. Frons mulieris meretricis facta eſt tibi: noluiſti erubeſcere. Ergo ſaltem āmodo uoca me: pater meus dux uirginitatis mee: tu es. Nūqd iraſceris in perpetuū: aut perſeuerabis i finē? Ecce locuta es: ⁊ feciſti mala ⁊ potuiſti. ℟. Fratres mei elongauerunt a me: ⁊ noti mei Quaſi alieni receſſerunt a me. ℣. Dereliquerunt a me proximi mei: ⁊ qui me nouerunt. Quaſi alieni. Lectio tertia.

ET dixit dñs ad me in diebus ioſie regis. Nunquid uidiſti que fecerit aduerſatrix iſrl'. Abiit ſibimet ſuꝑ omnē montē excelſū: ⁊ ſub ōi ligno frondoſo: ⁊ fornicata eſt ibi: ⁊ dixi cum feciſſet hec oīa: ad me reuertere ⁊ nō eſt reuerſa. Et uidit ꝑ̄uaricatrix ſoror eius iuda: qꝛ pro eo ꝙ mechata eēt aduerſatrix iſrl' dimiſiſſem eā ⁊ dediſſeꝫ ei libellū repudij: ⁊ nō tīuit ꝑ̄uaricatrix iuda ſoror ei⁹: ſed abijt ⁊ fornicata ē etiā ipſa: ⁊ facilitate fornicationis ſue ꝯtaminauit terrā: ⁊ mechata eſt cum lapide ⁊ ligno. Et in ōibus his nō eſt reuerſa ad me preuaricatrix ſoror ei⁹ iuda i toto corde ſuo: ſed in mēdacio ait dñs. Et dixit dñs ad me. Juſtificauit animā ſuā aduerſatrix iſrl' cōꝑatione preuaricatricis iuda. Uade ⁊ clama ſermones iſtos contra aqloneꝫ ⁊ dices. Reuertere aduerſatrix iſrael ait dñs: ⁊ non auertam faciem meā a uobis: qꝛ ſanctus ego ſum dicit dñs: ⁊ nō iraſcar in perpetuū. Ueꝝtñ ſcito iniqtatē tuam: quia in dñm deuꝫ tuū preuaricata es. Et diſꝑſiſti uias tuas alienis ſub omni ligno frondoſo: ⁊ uocē meam nō audiſti ait dñs. ℟. Attende domine ad me ⁊ audi uoces aduerſariorum meorum. Nunquid redditur pro bono maluꝫ: qꝛ foderunt foueā anime mee. ℣. Recordare ꝙ ſteterim in conſpectu tuo ut loquerer pro eis bonum ⁊ auerterem indignationem tuam ab eis. Nunquid.

Sermo ſancti leonis pape. Lectio. iiij.

SCripturā qdem hebraici exitus et uerba myſterij frēs cariſſimi audiſtis: quō agnus imolat⁹ eſt: ⁊ quō plebs ſaluata eſt: ⁊ quomõ pharao ꝑ myſterū uerberatꝰ eſt. Intelligite dilectiſſimi quēadmodum ſit nouū ac uetus: tēporale ⁊ eternū: corruptibile ⁊ incorruptū: mortale ⁊ imortale paſchale myſterium. Uetꝰ quidem ſecundum legem: nouū ſecūdū uerbum. Temporale per exemplū: et̃nū per gratiam. Corruptibile ꝑ uictimam pecudis: incorruptibile propter dominū uitam. Mortale propter ſepulturā: imotale propter reſurrectionem. uetus ꝗdeꝫ eſt lex: nouū autem uerbū. Temporale exemplar: ſed ſempiterna eſt gratia. Corruptibilis ouis: incorruptibilis dominꝰ. Non cōminutus ut agnus: ſed reſuſcitatus ut deus. Et eīm ut ouis ad uictimaꝫ ductus eſt: ſed n̄ erat ouis. Et ſicut agnꝰ ſine uoce ſed non erat agnus. Illa enim in figura fiebant: hic uerius reperiūtur. Pro agno et eīm deus factus eſt: ⁊ pro pecude homo. Homo autem chriſtus ī quo capiuntur omnia. Iſaias autem ait Sicut ouis ad occiſionem dnctus eſt: et ſicut agnus coram tōdente ſe ſine uoce: ſic non aperuit os ſuum. In humilitate iudicium eius ſublatum eſt. generationē eius quis enarrabit: ℞. Cōcluſit uias meas inimicus: inſidiator factus eſt mihi ſicut leo in abſcōdito: repleuit ⁊ inebriauit me amaritudīe deduxerunt in lacum mortis uitam meam: et poſuerunt lapidem contra me. Uide domine iniquitates illorum: ⁊ iudica cauſam aīe mee d̄fenſor uite mee. ℣. Factus ſum in deriſum omni populo meo canticum eorū tota die. Uide.

Lectio quinta.

MUlta quidem ⁊ alia plurima a prophetis predicta ſunt in paſche myſterium ieſu chriſti. Ipſe eīm adductus ē ut agnus: occiſus ut ouis ueluti ab egypto: nos a mundi cultura redemit: ⁊ ſaluauit nos de manu diaboli: quaſi d̄ manu pharaonis ⁊ conſignauit animas noſtras proprio ſpiritu: ⁊ mēbra corporis noſtri ſuo ſanguine precioſo. Hic eſt qui in confuſionem mortem induit: ⁊ diabolum in planctum conſtituit. Hic eſt qui iniquitatem percuſſit ⁊ iniuſticiam: ſicut moyſes egyptum ſterilitate damnauit. Hic eſt qui nos cripuit de ſeruitute ad libertatem: de tenebris ad lucem: de morte ad uitam: a tyrānide in regnum perpetuum. Hic eſt qui ī multis multa ſuſtinuit. Hic eſt qui in abel occiſus eſt: ⁊ ī iſaac pedibus colligatus eſt: ⁊ in iacob ꝑegrinatus eſt: ⁊ in ioſeph uenundatus eſt: ⁊ in moyſe obuolutus eſt. ⁊ in amnē a matre expoſitus: ⁊ in agro iugulatus: ⁊ in dauid perſecutus: ⁊ in ꝓphetis exhonoratus. Hic eſt qui in terra ſepultus eſt: et reſurgens a mortuis ad celorum excelſa ꝯſcendit. Hic eſt agnus ſine uoce. Hic eſt qui de grege aſſūptus eſt. ad uictimā ueſpere imolatus ē: q in nocte ſepultus eſt. Hic eſt ieſus chriſtus dn̄s noſter qui reſurrexit a mortuis: ⁊ d̄ īferiori ſepulchro hoīem reſuſcitauit ad uitam. Hic itaqꝫ ī medio ierl̄m interemptus eſt. A ꝗbus: Ab iſrl̄. Quā ob cāꝫ: Quia claudos corū curauit: ⁊ leꝓſos mūdauit: ⁊ cecos illuminauit: ⁊ mortuos ſuſcitauit. ℞. Saluum me fac deus quoniā intrauerunt aque uſqꝫ ad aīam meā: ne auertas facieꝫ tuam a me. Qm̄ tribulor exaudi me deus meus. ℣. Intēde aīe mee ⁊ libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniam.

Lectio ſexta.

QUid feciſti o iſrl̄ tam nouam iuſticiam: Ignobilitaſti eum qui te nobileꝫ fecerat. Ignominiaſti eū qui te glīficauerat. Reticuiſti eum qui te predicauerat. Occidiſti euꝫ qui te uiuificauerat. Nōne ſcriptum eſt: non effundas ſāguinem innocentem ne peſſime moriaris. Ego inqt iſrl̄ hoc feci: quia pati eū oportuit. Erras o iſrl̄ cum taliter ſapis. Pati eum oportuit ſed nō per te. Oportuerat eum crucis ſuſpendi patibulo: ſed minīe per tuam dexteram debuit fieri. Hac o iſrl̄ uoce ad dn̄m clamare debueras. O dn̄e ſi uolūtas tua ita decreuit ut filiꝰ tuꝰ patiat̄: ſꝫ minīe ꝑ me patiat̄. Plāe ab alienigēis diiudicet̄ ab īcircūciſis: a quolꝫ tyranno clauis ꝯfigatur. Abſit ut ꝑ me hoc piaculum perpetretur. Hac o iſrael uoce proclamare minime uoluiſti: nec inferre in dominū tuum manus ꝓprias pepercisti. Non es ueritꝰ opera eiꝰ. nullā tibi incuſſit uerecundiã cuꝫ manus arida proprio corpori reſtituta eſſet incolumis: neqꝫ cũ obturati oculi patefacti fuiſſent: nec cũ diſſoluta mẽbra ꝑ eius cõſolidata ſunt uocem. Sed neqꝫ recẽs illud erubuiſti miraculum: ꝙ iam quatriduanus mortuus ad uocis eius ipiũ de ſepl̾chro reſurrexit. ℟. Noli eſſe mihi dñe alienus: parce mihi in die mala: ꝯfundãtur oĩes qui me ꝑſequũtur. Et nõ ꝯfundar ego. ℣. Cõfundãtur oẽs ĩimici mei qui querũt aĩam meã. Et. **Secundum mattheum.**

IN illo tẽpore. Cum appropinquaſſet ieſus hieroſolymis: ⁊ ueniſſet bethphage ad mõtẽ oliueti: tũc miſit duos ex diſcipulis ſuis dicẽs eis. Ite in caſtellũ qđ ꝯtra uos eſt: ⁊ ſtatĩ ĩuenietis aſinam alligatã ⁊ pullũ cũ ea: ſoluite: ⁊ adducite mihi. Et reliqua. **Omelia ſancti ambroſij. Lectio ſeptima.**

PUlchre aũt relictis iudeis habiturus in affectibꝰ gentiũ templũ dñs aſcẽdit. Hoc eĩm templũ eſt uerꝝ ĩ quo ñ in littera ſed in ſpiritu dñs adorat̃. Hoc dei templũ eſt qđ fidei ſeries: nõ lapiduꝫ ſtructura fundauit. Deſerũtur ergo q̲ adorant: eligũtur q̲ maturi erãt. Et ideo ad montẽ uenit oliueti ut nouellas oliuas ĩ ſublimi uirtute plãtaret: quarũ mat̃ eſt illa que ſurſũ eſt ierl̾m. In hoc mõte ẽ ille celeſtis agricola ut plãtati oẽs in domo dñi poſſint in ueritate dicere. Ego autẽ ſicut oliua fructificaui in domo dñi. Et fortaſſe ipſe mons eſt xp̃us. Quis eĩꝫ alius tales fructus ferret oleaꝝ nõ curueſcẽtiũ ubertate bacchaꝝ: ſed ſpũs plenitudine gentiũ fecundaꝝ. Ip̃e eſt ꝑ quẽ aſcẽdimꝰ ⁊ ad quẽ aſcẽdimꝰ. ip̃e eſt ianua: ip̃e ẽ uia qui aperit̃ ⁊ q̲ aꝑit: q̲ pulſat̃ ab ingrediẽtibus: ⁊ ab egrediẽtibꝰ adorat̃. Ergo in caſtello erat: ⁊ ligatꝰ erat pullus cum aſina: nõ poterat ſolui niſi iuſſu dñi. Soluit eũ manus ap̃lica. talis actus. talis uita. taliſ gratie. Eſto talis ut poſſis ligatos ſoluere. ℟. Dñs mecũ eſt tanq̃ꝫ bellator fortis: ꝓpterea ꝑſecuti ſt̃ me ⁊ ĩtelliger̃ ñ potuerũt: dñe ꝓbans renes ⁊ corda. Tibi reuelaui cauſã meã. ℣. Vidiſti dñe iniq̃tates eoꝝ aduerſũ me: iudica iudiciũ meũ. Tibi. **Lectio octaua.**

NUnc cõſideremꝰ q̲ fuere illi: q̲ errore detecto de paradiſo eiecti in caſtello ſint religati. Et uides quẽadmodũ quos mors expulerat: uita reuocauerit. Et ideo ſcđm mattheũ ⁊ aſinam ⁊ pullũ legimus: ut quia in duobus hominibus uterqꝫ fuerat ſexus expulſus: in duobus aĩalibus uterqꝫ reuocet̃. Ergo ille ĩ aſina matrem quaſi euam figurauit heredis: hic autem in pullo generalitatem populi gentilis expreſſit. Et ideo pullus ſedet̃ aſine: ⁊ bene ĩ quo nemo ſedit: quia nullus anteq̃ꝫ chriſtus nationum populos uocauit ad eccleſiam. Deniqꝫ ſecunduꝫ marcum ſic habes. Quem nemo adhuc ſedit hominum. Alligatus autem perfidie uinculis tenebatur. In quo additus domino errori famulatur: ſed dominatũ uendicare ſibi non poterat quem dominum fecerat non natura ſed culpa. Etiõ cum dñs dicitur unus agnoſcitur. Nam ⁊ multi dij: ⁊ multi dñi: ſed generalit̃ unꝰ deus ⁊ unus dominus. Itaqꝫ ſi non exprimitur dñs. definitur nõ iam per adiũctionem ꝑſone: ſed ꝑ uniuerſitatem nature. ℟. Dixerũt impij apud ſe nõ recte cogitantes: circũueniamus iſtum q̃m cõtrarius ẽ operibus noſtris: promittit ſe ſcientiã dei habere: filium dei ſe nominat: ⁊ gloriatur patrem ſe habere deum. Videamus ſi ſermones illius ueri ſunt: ⁊ ſi eſt uere filius dei liberet illum de mãibus noſtris: morte turpiſſima ꝯdẽnemus euꝫ. ℣. Tanq̃ꝫ nugaces exiſtimati ſumus ab illo: ⁊ abſtinet ſe a uiis ueſtris tanq̃ꝫ ab ĩmundicijs: ⁊ ꝓfert nouiſſima iuſtoꝝ ũ. Videamꝰ. **Lectio nona.**

MArcus aũt induxit ligatum ante ianuam: quia extra chriſtum quicunqꝫ eſt foris eſt inuia. Qui autem in chriſto eſt: foris non eſt. In tranſitu addidit: ubi nullius certa poſſeſſio. non preſepe: non alimenta: non ſtabulum. Miſera ſeruitus cui uagum ius eſt. Plures eĩꝫ dominos habet: qui unum non habet. Alieni alligant ut poſſideant: iſte ſoluit ut teneat. Vehementiora eĩm dona nouit ẽẽ q̃ꝫ uincula. Nec illud ocioſum ꝙ duo diſcipuli diriguntur. Petrus ad cornelium. Paulus ad reliquos. Et ideo non perſonas deſtinauit: ſed numerum definiuit. Tamen ſi quis eſt qui perſonas exigat: poteſt exiſtimare de philippo quez ſpūs miſit in gazam: quando candacis regie baptizauit eunuchum: ⁊ ab azoto in ceſaream per omnes ciuitates uerbū domini ſeminauit. Nec illud pretereundum ꝙ mox remittendos aſſerit: quia dirigendi erant qui dn̄m ieſum in finibus gentium predicarēt. Illi ergo directi cū ſoluerent pullum nunquid ſuis uerbis uſi ſunt: Minime. Sed dixerunt ſic̄ dixerat illis ieſus: ut agnoſcas ꝙ non ſuo ſermone ſed uerbo dei: nec proprio ſed chriſti nomine fidem populis infundere gentilibus: Atqz aduerſarie poteſtates que ſibi nationuz obſequia uendicabāt: mādato ceſſere diuino. Unde ⁊ apoſtoli propria chriſto ueſtimenta ſubſternūt: ſiue ꝙ facti gloriā euangelica predicatione preferrent. ℟. Circūdederūt me uiri mēdaces. ſine cauſa flagellis ceciderunt me. Sed tu domine defenſor iudica me. ℣. Quoniā tribulatio proxima eſt ⁊ non eſt qui adiuuet. Sz Ad laudes añt. Dn̄s deus auxiliator meuſ ⁊ ideo non ſum confuſus. pſal. Miſerere. Cū reliquis añt. Circundantes circūdedere me: ⁊ in nomine domini uidicabor in eis. aꝛ. Iudica cām meā defende: quia potens es domine. aꝛ. Cum angelis ⁊ pueris fideles inuēiamur triumphatori mortis clamantes oſanna in excelſis. aꝛ. Cōfundātur qui me perſequuntur: ⁊ non ꝯfundar ego domine deus meus. Caplm. Fratres hoc eīz ſentite. ℣. Eripe me đ inimicis meis deus meus. ℟. Et ab inſurgētibus in me libera me. Ad bn̄dictus añt. Turba multa que conuenerat ad diem feſtuz clamabat dn̄o: benedictus qui uenit in nomie dn̄i oſanna in excelſis. Oratio. Omnipotēs ſempiterne deus. Ad primā añt. Pueri hebreorum tollentes ramos oliuarum obuiauerunt domino clamantes ⁊ dicentes oſanna in excelſis. Ad tertiā añt. Pueri hebreorū ueſtimenta ꝓſternebant in uia: ⁊ clamabant dicētes oſanna filio dauid: benedictus qui uenit ī nomine domini. Caplm. Fratres hoc eīz ſentite. Ad ſextā añt. Tibi reuelaui cām meam domine: defenſor uite mee dn̄e deus meus.

Caplm

Humiliauit ſemetipm factus obediens uſqz ad mortē mortē autē crucis: ꝓpt̄ qđ ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ dōnauit illi nomē qđ eſt ſup̱ ōe nomē. Ad nonā añt. Inuocabo nomē tuū dn̄e: ne auertas faciē tuam a clamore meo. Caplm. In nomie ieſu ōe genu flectatur celeſtiū: terreſtriū: ⁊ infernoꝝ: ⁊ oīs lingua ꝯfiteatur qꝛ dn̄s noſter ieſus chriſtus in gloria eſt dei pr̄is. Ad ueſpas aꝛ. Dixit dn̄s. Cū reliqs. Caplm. Frēs hoc eīm ſentite. ℣. Eripe me dn̄e ab hoīe malo. ℟. A uiro iniquo eripe me. Ad mag. aꝛ. Scriptū eſt eīm ꝑcutiā paſtorē ⁊ diſp̱gētur oues gregis. poſtquā autē reſurrexero p̄cedā uos in galileā: ibi me uidebitis dicit dn̄s. Oro. Omnipotēs ſēpiterne đs. Feria ſecunda ad matutinum inuitatoriū. Ipi uero ⁊c. Ad noct. añt. Dn̄s defenſor. Cū reliqs. Secunduz ioannem.

In illo tempore. Ante ſex dies paſche uenit ieſus bethaniam ubi fuerat lazarus quem ſuſcitauit ieſus. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

Ne putarent homines fantaſma eē factuz quia mortuus reſurrexit: lazarus unus erat ex recūbentibus. Uiuebat. loquebatur. epl̄abatur. ueritas oſtēdebatur. infidelitas iudeorum confūdebatur. Diſcūbebat ergo dominus cum lazaro ⁊ ceteris. miſtrabat martha una ex ſororibus lazari. Maria altera ſoror lazari accepit libram unguenti nardipiſtici p̄cioſi: ⁊ unxit pedes ieſu: ⁊ exterſit capillis ſuis pedes eius: ⁊ domus īpleta eſt ex odore unguenti. Factuz audiuimꝰ requiramus myſterium. Quecunqz aīa fidelis uis eſſe cum maria: ungue pedes domini precioſo unguento. Unguentuz illud iuſticia fuit iđ lib̄a fuit. Erat aūt unguentū nardipiſtici p̄cioſi. Qđ ait piſtici locū aliquez credere debemꝰ: unde hoc erat unguentum precioſum. Nec tamen hoc uacat ⁊ ſacramento optime ꝯſonat.

℟. Uiri ipij dixerũt opprimamus uirũ iuſtũ iniuſte: ⁊ deglutiamus eũ tanq̃ꝫ infernus uiuũ auferamus memoriã illius de terra: ⁊ de ſpoliis eius ſortem mittam⁹ inter nos. ipi eĩm hõicide theſaurizauerũt ſibi mala. Inſipiẽtes ⁊ maligni oderũt ſapientiã ⁊ rei facti ſũt in cogitationibus ſuis. ℣. Hec cogitauerũt ⁊ errauerũt: et excecauit illos malicia eoꝝ. Inſipientes.

Lectio ſecunda.

PIſtis grece dicit̃ fides. Querebas oꝑari iuſticiã iuſtus ex fide uiuit. Unge pedes ieſu bene uiuẽdo: dñica ſectare ueſtigia. Capillis terge ſi habes ſuꝑflua: da pauꝑib⁹ ⁊ dñi pedes terſiſti. Capilli eĩm ſuꝑflua corꝑis uident̃. Habes qđ agas đ ſuꝑfluis tuis. Tibi ſuꝑflua ſũt: ſed dñi pedibus neceſſaria ſũt. Forte in terra dñi pedes ieſu indigẽt. De qb⁹ eĩm niſi de membris ſuis in fine dicturus eſt. Qđ uni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. Suꝑflua ueſtra ĩpendiſtis: ſed pedibus meis obſecuti eſtis. Dom⁹ aũt repleta eſt odore: mũdus ĩpletus eſt bona fama. Nã odor bon⁹ bona fama ẽ. Qui male uiuũt ⁊ chriſtiani uocant̃: iniuriam chriſto faciũt. De qbus dictũ eſt: ꝙ per eos nomẽ đi blaſphemat̃. Si ꝑ tales nomen dei blaſphemat̃: ꝑ bonos nomẽ dei laudat̃. Audi aplm. Chriſti bonuſ odor ſumus inqt in õi loco. Dicit̃ ⁊ in cãticis canticoꝝ. Unguentũ effuſũ eſt nomẽ tuum. Ad aplm reuoca intentionẽ. Chriſti inquit bonus odor ſum⁹ in õi loco: ⁊ in his qui ꝑeũt: ⁊ in his q ſalui fiũt. Alijs ſumus odor uite ad uitã: alijs autem odor mortis ad mortẽ. Et ad hec qs idoneus? ℟. Opprobriũ factus ſũ nimis ĩimicis meis: uiderũt me ⁊ mouerũt capita ſua. Adiuua me dñe deus meus. ℣. Locuti ſũt aduerſũ me lingua doloſa: ⁊ ſmõibus odij circũdederũt me. Adiuua.

Lectio tertia.

OCcaſionẽ nobis prebet pñs lectio ſancti euãgelij de iſto odore ita loqui: ut a nobis ſufficiẽter dicat̃: ⁊ a nobiſ diligẽter audiatur aplo ipſo dicente. Et ad hec quis idoneus? Ergo ut inde nos conemur loq nũqd idonei ſumus? Aut uos hec audire idonei eſtis? Nos qdeꝫ nõ idonei ſumus: ſed idoneus eſt ille q ꝑ nos dignet̃ dicere qđ a uobis poſſit audiri. Ecce apoſtolus. bonus odor ẽ ſicut dicit ipe. Sꝫ ipe bonus odor: alijs odor uite ad uitã: alijs odor mortis ad mortẽ. Tamẽ bonus odor. Nũqd eĩm ait. alijs ſumus odor bonus ad uitã: alijs malus odor ad mortẽ. Bonũ odorẽ ſe dixit nõ malũ. Et eundẽ bonũ odoreꝫ: alijs dixit ad uitam: alijs dixit ad mortẽ. Felices q bono odore uiuũt. Quid autẽ infelicius illis q bono odore moriũtur? Et quis ẽ ne aliqs quẽ bonus odor occidit? Hoc ẽ qđ ait apoſtoluſ. Et ad hec quis idone⁹? Quõ ea facit dñs miris modis: ut ⁊ bono odore boni uiuãt: ⁊ mali moriãt̃. quõ ſit. dicam quantũ dñs inſpirare dignat̃. Nã fortaſſis ibi latet ⁊ altior ĩtellectus: q a me nõ põt penetrari. Tamen quouſqꝫ penetrare potuero: uobis nõ debet đnegari. ℟. Inſurrexerunt in me uiri iniq abſqꝫ miſericordia queſierũt me interficere: ⁊ nõ pepcerunt in faciem ſpuere: ⁊ lanceis ſuis uulnerauerunt me: et cõcuſſa ſũt omnia oſſa mea. Ego autem exiſtimabã me tanq̃ꝫ mortuũ ſuper trã. ℣. Effuderũt furorem ſuũ in me: fremuerũt ꝯtra me dentibus ſuis. Ego. **Ad laudes ⁊ ꝑ horas anti.** Faciem meã non auerti ab increpantibus et conſpuentibus in me. **Pſalmi feriales añt.** Framea ſuſcitare aduerſus eos qui diſpergunt gregem meũ. **ar.** Apprehenderunt mercedem meam triginta argenteis: quibus appreciatus ſum ab eis. **ar.** Inundauerũt aque ſuper caput meum. dixi. perij inuocabo nomen tuum dñe deus. **ar.** Labia inſurgẽtiuꝫ et cogitationes eoꝝ uide domine. **Ad benedict⁹ ar.** Clarifica me pater apđ temetipm claritate quã habui priuſq̃ꝫ mũdus fieret. **Oro.**

DA queſumus omnipotens deus: ut qui in tot aduerſis ex noſtra ĩfirmitate deficimus: intercedente unigeniti filij tui paſſione reſpiremus. per eundeꝫ. **Ad ueſperas anti.** Inclinauit dñs. **Cũ reliquis. pſal.** Dilexi. **cum reliquis. caplm** Tu autem dñe ſabbaoth. **Hymnus.** Uexilla. ℣. Eripe me domine ab homine malo. ℟. A uiro iniquo eripe me. **Ad mag. anti.** Non haberes in me poteſtatẽ niſi deſuper tibi datũ fuiſſet. Oratio.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ ad beneficia recolẽda quibꝰ nos inſtaurare dignatus es: tribue uẽire gaudentes. per. Notandum ꝙ ſi feſtũ nouũ lectionum accidat in hac feria uel duabꝰ ſequentibus: añe laudum omittũtur. Reſponſoria uero ſecunde ferie in tertiam ⁊ tertie transferũtur in quartaꝫ. Feria tertia. Sermo ſãcti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

De domino ⁊ ſaluatore noſtro frẽs dilectiſſimi ante multa tempora ꝓphetatum eſt. Aſcendit ſicut uirgultum: ⁊ ſicut radix de terra ſitiẽti. Quare ut radix? Ideo quia non eſt ſpẽs illi: neqꝫ honor. Paſſus eſt. humiliatus eſt. conſputus eſt. non habebat ſpeciem. homo apparebat: cuꝫ deus eſſet. Sed quomodo radix nõ eſt pulchra: ſed intus habet uiꝫ pulchritudinis ſue. Attẽdite fratres mei: uidete miſericordiam dei: attendentes arborem pulchram. amenam. folijs uirentem. fructibus opulentam. Laudas. delectat aliquid de fructu eius capere: ſub umbra eius ſedere ⁊ requieſcereab eſtu. Laudas illaꝫ totam pulchritudinẽ. Si radix oſtendatur tibi: nulla pulchritudo in ea eſt. Noli contẽnere qđ abiectum ẽ inde ꝓceſſit qđ miraris: ut radix ſit in terra ſitienti. Attendite mõ claritatem arboris: creuit eccleſia. crediderũt gẽtes. uicti ſũt terre principes ſub noĩe xpĩ ut eſſent uictores in orbe terrarũ. Poſitũ ẽ collũ ſub iugo chriſti. Perſequebãt añ chriſtianos ꝓpter idola: ꝑſequũtur idola ꝓpt̃ chriſtũ. Omnes ꝯfugiũt ad auxiliũ eccleſie in omni preſſura: in õi tribulatõe ſua. ℟. Contumelias ⁊ terrores paſſus ſũ ab eis q erãt pacifici mei: ⁊ cuſtodientes latus meuꝫ dicentes decipiamuſ eũ ⁊ preualiamus illi: ſed tu dñe mecum es tanq̃ bellator fortis. Cadant ĩ opprobriũ ſempiternũ ut uideã uindictã ĩ eis: quia tibi reuelaui cauſam meã. ℣. Iudica domine cauſam aĩe mee: redemptor uite mee. Cadant. Lectio ſecunda.

Creuit illud granũ ſinapis. factũ ẽ maius ſuꝑ oĩa olera. Veniũt uolatilia celi: ſuꝑbi ſeculi: ⁊ requieſcũt ſub rãis eiꝰ. Unde eſt tãta pulchritudo? Neſcio đ qua radice ſurrexit: ⁊ iſta pulchritudo in magna glĩa ẽ. Queramꝰ radicẽ. ꝯſputꝰ ẽ. hũiliatus eſt. flagellatus ẽ. crucifixus eſt. uulneratus eſt. ꝯtẽptus eſt. Ecce hic ſpẽs nõ eſt: ſꝫ ĩ ecclĩa glĩa radicis pollet. Ergo ipm̃ deſcribit ſponſũ illũ ꝯtẽptũ inhonoratũ abiectũ. Sed modo habere uidetis arborẽ que ſurrexit de iſta radice: ⁊ impleuit orbẽ terraꝝ. Radix in terra ſitienti: ñ eſt ſpẽs illi neqꝫ honor: ⁊ uidimus illũ: ⁊ nõ habuit ſpẽꝫ neqꝫ decorẽ. Nõne hic ẽ fabri filius: q nõ habuit đcorẽ ut diceret. nõne ueꝝ dicimꝰ qꝛ đmoniũ hẽs? In nomie aũt ipius đmõia fugiebãt: ⁊ illi obijcit: qꝛ đmoniũ hẽs. Sꝫ cur hoc? Vidimꝰ eũ ⁊ nõ hẽbat ſpẽm neqꝫ decorem. Que ſpẽs illiꝰ ĩtus erat ubi nõ uidebaẗ. In principio erat ꝟbũ ⁊ ꝟbũ erat apud deũ ⁊ đus erat uerbũ. Que eſt ſpẽs ipius? Qui cũ ĩ forma dei eẽt nõ rapinã arbitratus ẽ eſſe ſe equalẽ deo. Et ubi uiſus ẽ nõ hꝛe ſpẽm neqꝫ decorẽ. Et nõ habuit ſpecieꝫ. Si uultus eiꝰ abiectus ⁊ deformis poſitio eius ab õibus hõinibꝰ. Hõ ĩ plaga: ĩ plaga hõ: añ plagã deꝰ: poſt plagã hõ đus. hõ ĩ plaga: ⁊ q ſciat ferre ĩfirmitates. Infirmitates quoꝝ? Ipoꝝ a q̃bus patiebatur. Medicus ferebat ĩfirmitates freneticoꝝ: ⁊ cũ ipſe crucifigeretur orabat ⁊ dicebat. Pater ignoſce illis quia neſciũt quid faciũt. ℟. Deus iſrael ꝓpter te ſuſtinui ĩproperiũ operaui reuerentia faciem meã: extraneus factus ſum fratribus meis: ⁊ hoſpes filiis matris mee. Quoniam zelus domꝰ tue cõedit me. ℣. Intende anime mee ⁊ libera eam propter inimicos meos eripe me. Quoniam zelus. Lectio tertia.

Attendite amenꝰ ſpõſus: quãto magis deformis nobis cõmẽdaẗ: tãto carior: tãto dulcior ẽ factꝰ ſpõſe. Propt̃ qđ ⁊ auertit ſe: auertit ſe ne illũ ĩtelligerẽt illi qui eum crucifigebant. Facies eius ĩiuriata eſt: nec magni eſtimata eſt. Hic ĩfirmitates noſtras portat: et pro nobis ĩ doloribus eſt: ⁊ nos exiſtimauimus illũ in doloribus eſſe: et in plaga: et in pena.

Ipse aũt uulneratus est ꝓpter peccata nr̃a: ⁊ īfirmatus ꝓpter iniq̄tates nostras. Eruditio pacis nr̃e in eũ: liuore eiꝰ sanati sumus. Oẽs ut oues errauimꝰ: ⁊ dñs tradidit illũ ꝓ peccatis nr̃is. Euãgeliũ ẽ an ꝓpheta? Quid dicũt ꝯtra ista iudei? Nõne mirum audire illos ista habere: illos ista legere: illos ista nõ īuenire de quo dici potuerũt nisi de illo uno q̇ in euãgelio predicat̃ ꝑ orbẽ terraꝝ: ⁊ adhuc nõ esse christianos sed eẽ illos cecos aduersus euidẽtissima eloq̄a ꝓphetarũ. Noli imitari cecitatẽ iudeoꝝ de xp̄o. Ecce transit qđ dicit̃ de spõso: incipit dici de sponsa. Et quomõ in spõso miraberis cecitatē iudeoꝝ: sic in spõsa miraberis cecitatem hereticoꝝ. Iã modo miremur cecitatē iudeoꝝ. Dñs tradidit illũ pro peccatis nostris: ⁊ ip̄e qm̃ traditus ẽ nõ apuit os. Ut ouis ad imolandũ ductꝰ est: ut agnꝰ ante eũ q̇ se tõderet fuit sine uoce: sic nõ apuit os suũ. In hũilitate iudiciũ eiꝰ sublatũ est ⁊ ne ꝯtẽnas: generationẽ eiꝰ quis enũerabit? Quã generationẽ? Ante luciferũ genui te. ℞. Synagoga populoꝝ circũdederũt me: ⁊ ñ reddidi retribuẽtibus mihi mala. Cõsũetur dñe neq̄cia peccatoꝝ ⁊ dirige iustũ. ℣. Iudica me dñe secundũ iusticiã meã: ⁊ secundũ innocentiã meã sup me. Cõsumetur Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Uide dñe ⁊ cõsidera qm̃ tribulor: uelociter exaudi me. psal. feriales añt. Discerne cãm meã dñe ab hoīe iniquo ⁊ doloso eripe me. añt. Dũ tribularer clamaui ad dñm de uẽtre inferi ⁊ exaudiuit me añt. Dñe uim patior respõde ꝓ me: q2 nescio quid dicam inimicis meis. añt. Dixerũt impij opprimamus uirum iustũ quoniã cõtrarius ẽ operibus nostris. Ad benedic. añt. Ante diem festum pasche sciens iesus quia uenit hora eius cũ dilexisset suos in finẽ dilexit eos. oõ. Omnipotẽs sempit̃ne deus da nobis ita dñice passionis sacramẽta ꝑagere: ut īdulgentiã ꝑcipere mereamur. ꝑ eũ. Ad uespas añt. In domũ dñi. Cuz reliquis. psal. Letatus. Cũ rel. Ad magnificat añt. Potestatem habeo ponẽdi animam meã: ⁊ iterum sumendi eam. Oratio. Tua nos misericordia deus ⁊ ab oĩ subreptione uetustatis expurget: ⁊ capaces sancte nouitatis efficiat. per dominũ

Feria quarta. Sermo sancti ambrosij episcopi. Lectio prima.

Legimus quia christus peccata nostra portat: ⁊ pro nobis dolet. Doles ergo domine non tua sed nostra uulnera: non tuam mortem sed nostram īfirmitatem: ⁊ nos estimauimus te esse ī doloribus cum tu nõ pro te: sed pro me doleres. Infirmatus eīm es sed propt̃ peccata nostra. Nõ quia tibi illa infirmitas erat ex patre assumpta sed pro me suscepta: quia nil proderat ut eruditio pacis nostre esset in te: nisi liuore tuo uulnera nostra sanares. Sed quid mirum si pro omnibꝰ doluit qui pro uno fleuit? Quid mirum si moriturus pro omnibus tedeat: qui lazaꝝ resuscitaturus illachrymat. Sed ⁊ ibi pie sororis lachrymis cõmouetur quia mentem humanã tangebat: ⁊ hic alto aperitur affectu: ut quia in carne sua peccata nostra premebat: mortē quoq3 anie nostre sue anime meror aboleret. Et fortasse ideo tristis est: quia post ade lapsuz tali transitu nobis erat đ hoc seculo recedendum ut mori esset necesse. Deus eīm mortẽ nõ fecit: nec letat̃ in ꝑditione uiuoꝝ: ⁊ ideo fastidit qđ ip̄e ñ fecit. Deniq3 ait. Trãsfer a me calicẽ istũ: quasi hõ mortẽ recusans: quasi deus sententiam suã reseruãs. ℞. Locuti sũt aduersuz me lingua dolosa: ⁊ sermonibꝰ odij circũdedere me: pro eo ut diligerẽt me detrahebãt mihi. Ego aũt orabã et exaudisti me dñe deus meꝰ. ℣. Et posuere aduersũ me mala pro bonis: et odiũ pro dilectione mea. Ego. Lectio scđa.

Oportet eīm nos mori seculo: ut resurgamus deo: ut iuxta diuinã sententiã lex maledictiõis resoluta in terre limũ nature fine soluat̃. Duas uolũtates in christo ītellige. Qđ aũt ait: nõ mea uolũtas sed tua fiat: suam ad hoīem retulit patris ad diuinitatẽ. Uolũtas eīm hoīs temporalis. Uoluntas diuinitatis et̃na. Non alia uolũtas patris: alia filij. Una uoluntas: ubi una diuinitas. Disce tamẽ deo esse subiectus: ut non quod ipse uis eligas: ſed qđ deo ſcias eſſe placiturum. Deinde uerboꝝ ipſoꝝ ꝓprietatē ɔſiđremus. Triſtis eſt aīa mea uſqꝫ ad mortē. Et alibi. Nūc aīa mea turbata eſt ualde. Nō ergo ſuſcipiens: ſed ſuſcepta turbat̄. Aīa eīm obnoxia paſſionib⁹: diuinitas libera. Deniqꝫ ſpūs ꝓmptus: caro aūt īfirma. Triſtis eſt aūt nō ipſe: ſed aīa. Nō eſt triſtis ſapiētia: nō diuīa ſubſtātia: ſed aīa. Suſcepit corpus meū: nō me feſellit ut aliud eēt: ⁊ aliud uideret̄. Triſtis uidebatur ⁊ triſtis erat: nō ꝓ ſua paſſione ſed ꝓ noſtra diſpſione. ℟. Frēs mei elōgauerunt a me ⁊ noti mei. Quaſi alieni receſſerūt a me. ℣. Dereliquerūt me ꝓximi mei: ⁊ qui me nouerunt. Quaſi. Lectio tertia.

DEniqꝫ ait. Percutiā paſtorez ⁊ diſpergētur oues gregis. Triſtis erat quia nos paruulos relinquebat. Ceterū qꝫ ɔſtant̄ ſe morti obtulerit ſcriptura declarat. Quādo quidē querētib⁹ occurret turbatos confirmauit: trepidos ꝓuocauit: ꝓditorez oſculi dignatione ſuſcepit. Nec illud diſtat a uero: ſi triſtis erat pro ꝑſecutoribus ſuis quos ſciebat in malis ſacrilegij penas daturos. Et ideo dixit. Trāſfer calicem hunc a me: nō quia dei filius mortē timebat: ſed quia uel malos perire nolebat. Deniqꝫ ait. Pater ne ſtatuas illis hoc peccatū: ut paſſio ſua eſſet omnibus ſalutaris. Iuda oſculo filiū hominis tradis: Magna diuīe ſignificatio poteſtatis: magna diſciplina uirtutis: et ɔſilium ꝓditoris apitur: ⁊ adhuc patientia nō negatur. Oñdiſti domine quez ꝓderet dum occulta manifeſtas. Oſtendiſti etiam quem traderet: dum dicis filiuz hominis: quia caro non diuinitas comp̄henditur. Illud tamen poſt confutat ingratum ꝙ eum tradiderit: qui cum eſſet dei filius propter nos tamē filius hominis eſſe uoluiſſet. Quaſi dicat. pro te ſuſcepi ingrate: qđ tradis in hypocriſi. ℟. Attende domine ad me ⁊ audi uoces aduerſariorum meorum. Nūquid redditur pro bono malum: quia foderunt foueam anime mee. ℣. Recordare ꝙ ſteterim in conſpectu tuo ut loquerer ꝓ eis bonum ⁊ auerterem indignatōez tuā ab eis. Nunq̄d. Ad laudes ⁊ per horas añt. Libera me de ſanguinibus deus deus meus: ⁊ exultabit lingua mea iuſticiam tuā. Pſal. feriales añt. Contumelias ⁊ terrores paſſus ſum ab eis: ⁊ dominus mecum eſt tanqꝫ bellator fortis. añt. Ipſi uero in uanū que ſierunt aīam meam introibunt in īferiora terre. añt. Omnes inimici mei audierunt malū meum: domine letati ſunt quoniam tu feciſti. añt. Alliga domine in uinculis nationes gentiuz: ⁊ reges earum in cōpedibus. Ad bñdictus añt. Simon dormis nō potuiſti una hora uigilare mecum. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: ut qui noſtris exceſſibus inceſſanter affligimur per unigēiti filij tui paſſionem liberemur. Qui tecum. Ad ueſperas anti. Non confundetur. Cum reliquis pſal. Niſi dominus Cum reliquis Ad mag. añt. Ancilla dixit petro. uere tu ex illis es. nam ⁊ loquela tua manifeſtum te facit.

Oratio.

REſpice quesumus domine ſup̄ hāc familiam tuam pro qua dominus noſter ieſus chriſtus non dubitauit māibus tradi nocentium: ⁊ crucis ſubire tormentum. Qui tecum. Non dicūtur ueſpere mortuorum nec ulterius dicitur officium pro defunctis uſqꝫ poſt octauam pente. Cōpletorium de beata uirgine dicitur: ſed de cetero non dicitur officium beate uirginis uſqꝫ ad ueſperas ſabbati poſt paſcha. His tribus ſequentibus diebus hebdomadarius omnibus aliis ꝑtermiſſis abſolute incipit ad matutinum antipho. pͥmi pſal. Item antiphōe matutinales ⁊ ueſperoruz dicuntur ſicut in feſto duplici. pſal. dicūtur ſine. Gloria patri. per omnes horas. Feria quinta in cena domini. In pͥmo nocturno antiphona. zelus dom⁹ tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrantiuz tibi ceciderunt ſuper me. pſal. Saluum me fac. antiphona. Auertantur retrorſum: ⁊ erubeſcant qui cogitant mihi mala. pſal. Deus in adiutorium. antipho. Deus me⁹ eripe me de manu peccatoris. pſalmus. In te domine. ij. ℣. Auertātur retrorſum ⁊ erubeſcant. ℟. Qui cogitant mihi mala

Deinde. Pater noſter. ſub ſilentio. Et nõ ꝓnunciatur Et ne nos. Neqꝫ dicitur abſolutio. In hoc triduo lectiões legũtur ſine Jube domne. ⁊ ſine Tu aũt. Sed ĩ tribus primis lectionibꝰ Jeremie loco Tu aũt. ſemper dicitur. Hieruſalem hieruſalem conuertere ad dominum deũ tuuꝫ.

Incipit lamentatio Jeremie prophete.

Lectio prima. Aleph.

Quomodo ſedet ſola ciuitas plena populo: facta ẽ quaſi uidua dña gẽtiũ: princeps prouinciaꝝ facta eſt ſub tributo. Beth. Plorãs plorauit ĩ nocte: ⁊ lachꝛyme eius ĩ maxillis eius. Nõ eſt q ꝯſulet eã: ex õibꝰ caris eius. Oẽs amici eius ſpꝛeuerũt eã: ⁊ facti ſt̃ ei ĩimici. Gymel. Migrauit iuda ꝓpter afflictionem ⁊ multitudinẽ ſeruitutis: habitauit inter gentes: nõ inuenit requiem. Omnes pſecutoꝛes eius apprehẽderũt eum inter anguſtias. Deleth. Ut ſion lugent eo ꝙ nõ ſint qui ueniant ad ſolẽnitatem. Omnes poꝛte eius deſtructe: ſacerdotes eius gementes: uirgines eius ſqualide: ⁊ ipa oppꝛeſſa amaritudine. He. Facti ſunt hoſtes eius in capite: ĩimici illius locupletati ſũt: quia dñs locutus eſt ſuper eã: ꝓpt̃ multitudinẽ iniquitatũ eius. Paruuli eius ducti ſunt in captiuitatẽ: ante faciem tribulantis. Uau. Et egreſſus eſt a filia ſion omnis decoꝛ eius: facti ſũt pꝛĩcipes eius uelut arietes non inuenientes paſcua: Et abierũt abſqꝫ foꝛtitudine ante faciem ſubſequentis. Zay. Recoꝛdata ẽ hieruſalem dierum afflictionis ſue: ⁊ pꝛeuaricationis omnium deſiderabilium ſuoruꝫ que habuerat a diebus antiquis cũ caderet populus eius in manu hoſtili ⁊ non eſſet auxiliatoꝛ: uiderũt eam hoſtes ⁊ deriſerunt ſabbata eius. Eth. Peccatum peccauit ierl̃m ꝓpterea inſtabilis facta eſt. Omnes qui gloꝛificabãt eaꝫ ſpꝛeuerunt illam: qm̃ uiderũt ignominia eiꝰ. Ipſa autẽ gemens: ⁊ conuerſa eſt retroꝛſum. Teth. Soꝛdes eius in pedibus eiꝰ: nec recoꝛdata eſt finis ſui. Depoſita ẽ uehemẽter nõ habens ꝯſolatoꝛem. Uide domine afflictionem meam: quoniã erectus eſt inimicus. Jerl̃m ierl̃m conuertere ad dominum deum tuum. ℟. In monte oliueti oꝛaui ad patrem: pater ſi fieri poteſt tranſeat a me calix iſte. Spũs quidẽ pꝛõptus eſt caro aũt infirma fiat uoluntas tua. ℣. Uigilate ⁊ oꝛate ut non intretis in tẽtationẽ Spũs.

Lectio ſecunda. Joth.

Manum ſuam miſit hoſtis ad omĩa deſiderabilia eius: quia uidit gẽteſ ingreſſas ſanctuarium ſuũ: de quibus p̃ceperas ne intrarent ĩ eccl̃iaꝫ tuã. Caph Omnis populus eius gemens ⁊ querẽſ panem: dederunt pꝛecioſa queqꝫ pro cibo ad refocillandam animã. Uide dñe ⁊ cõſidera quoniam facta ſum uilis. Lamech. O uos omnes qui tranſitis ꝑ uiã attendite ⁊ uidete ſi eſt doloꝛ ſicut doloꝛ meus: quoniaꝫ uindemiauit me ut locutus eſt dominus in die furoꝛis ſui. Men De excelſo miſit ignem in oſſibus meis ⁊ erudiuit me. Expandit rete pedibꝰ meis conuertit me retroꝛſum. poſuit me deſolatam tota die meroꝛe confectã. Nun. Uigilauit iugum iniquitatum mearum in manu eius conuolute ſunt ⁊ impoſite collo meo. Infirmata eſt uirtus mea. dedit me dominus in manu de qua nõ potero ſurgere. Samech. Abſtulit oẽs magnificos meos dominus de medio mei. Uocauit aduerſuꝫ me tempus ut contereret el̃ctos meos. Toꝛcl̃ar calcauit dñs ꝟgini filie iuda. Ayn. Iccirco ego plorans ⁊ oculus meus deducens aquam: quia longe factus eſt a me conſolatoꝛ: ꝯuertens animam meã. Facti ſũt filij mei ꝑditi: qm̃ inualuit ĩimicus. Phe. Expãdit ſion manus ſuas: non eſt qui conſoletur eam. Mandauit dominus aduerſuꝫ iacob in circuitu eius hoſtes eius: facta eſt hieruſalẽ quaſi polluta menſtruis int̃ eos. Sade. Juſtus eſt dominus: quia oſ eius ad iracundiam prouocaui. Audite obſecꝛo uniuerſi populi ⁊ uidete doloꝛẽ meum. Uirgines mee ⁊ iuuenes mei abierunt in captiuitateꝫ. Coph. Uocaui amicos meos ⁊ ipſi deceꝑunt me. Sacerdotes mei ⁊ ſenes mei ĩ urbe ꝯſũpti ſt̃: q̃ queſierũt cibũ ſibi ut r̃focillarẽt aĩaꝫ ſuã

Jerl̄m ierl̄m ꝯuertere ad dn̄m deū tuuꝫ. ℟. Triſtis eſt anima mea uſqꝫ ad mortem: ſuſtinete hic ⁊ uigilate mecuꝫ: nunc uidebitis turbam que circundabit me. Vos fugam capietis: ⁊ ego uadam imolari pro uobis. ℣. ſicut. Ecce appropinquat hora: ⁊ filius hominis tradetur in manus peccatoꝝ. Vos.

Lectio tertia. Res.

VIde dn̄e qm̄ tribulor uenter meus ꝯturbatus ē. Subuerſū eſt cor meum i memet ipa: qm̄ amaritudine plena ſuꝫ. Foris iterficit gladius: ⁊ domi mors ſilis eſt. Sen. Audierūt qr igemiſco ego ⁊ nō eſt q ꝯſolet̄ me. Oēs inimici mei audierūt malū meū letati ſt̄ qm̄ tu feciſti. Adduxiſti diē ꝯſolatiōis ⁊ fient ſimiles mei. Thau. Ingrediat̄ ōe malū eoꝝ corā te: ⁊ deuindemia eos ſicut uindemiaſti me ꝓpter oēs iniqtates meas. Multi eiꝫ gemitus mei ⁊ cor meuꝫ merens. Aleph. Quō obtexit caligine in furore ſuo dn̄s filiam ſion. ꝓiecit de celo in terrā iclytaꝫ iſrl̄: ⁊ nō recordatus ē ſcabelli pedū ſuorum in die furoris ſui. Beth. Precipitauit dn̄s nec pepcit oīa ſpecioſa iacob. Deſtruxit in furore ſuo: munitiōes uirginis iuda deiecit in terrā: polluit regnū et principes eius. Gymel. Cōfregit in ira furoris ſui ōe cornu iſrl̄. auertit retrorſuꝫ dexterā ſuā a facie īimici: ⁊ ſuccendit i iacob quaſi ignē flāme deuorātis in gyro. Deleth Tetēdit arcū ſuū quaſi inimic⁹: firmauit dexterā ſuā quaſi hoſtis: ⁊ occidit ōe qd̄ pulchrū erat uiſu in tabernaculo filie ſiō: effudit quaſi ignē idignationē ſuā. He. Factus eſt dn̄s uelut īimicus ꝓcipitauit iſrl̄. Precipitauit oīa menia ei⁹: diſſipauit munitiōes ei⁹: ⁊ repleuit i filia iuda hūiliatū ⁊ humiliatā. Vau. Et diſſipauit quaſi ortū tētoriū ſuū: demolitus eſt tabernaculū ſuum. Obliuiōi tradidit dn̄s in ſion feſtiuitatē ⁊ ſabbatū: ⁊ opꝓbrio i indignatōe furoris ſui regē ⁊ ſacerdotem. Zay. Repulit dn̄s altare ſuū: maledixit ſāctificatiōi ſue. Tradidit i manu īimici muros turriū eius. Vocē dederūt in domo dn̄i: ſicut in die ſolēni. Jerl̄m ieruſalem conuertere ad dn̄m deū tuum.

℟. Ecce uidimus eū non habentē ſpēm neqꝫ decorem: aſpectus eius in eo nō eſt: hic peccata noſtra portauit: ⁊ ꝓ nobis dolens: ipſe autē uulneratus eſt ꝓpter iniquitates noſtras. Cuius liuore ſanati ſumus. ℣. Vere languores noſtros ipſe tulit: ⁊ dolores noſtros ipſe portauit. Cuius. In ſecūdo noctur. añt. Liberauit dn̄s pauperem a potēte: ⁊ inopem cui non erat adiutor. pſal. Deus iudiciū. antipho. Cogitauerūt ipij ⁊ locuti ſt̄ nequitiā: iniqtatē i excelſo locuti ſt̄. pſal. Quā bonus iſrael. añ. Exurge dn̄e ⁊ iudica cām meā. pſal. Ut qd deus rep. ℣. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ℟. Et de manu ꝯtra legem agētis ⁊ inique. Ex tractatu ſancti auguſtini epī ſuper pſalmos. Lectio quarta.

EXaudi deus orationeꝫ meam ⁊ ne deſpexeris deprecationem meaꝫ: intende mihi ⁊ exaudi me. Satagentis ſolliciti in tribulatiōe poſiti uerba ſt̄ iſta. Orat multa patiens de malo liberari ꝺſiderans. Supereſt ut audiamus i quo malo ſit: ⁊ cum dicere ceperit agnoſcaꝫ⁹ nos ipſi eſſe: ut cōmunicata tribulatiōe coniungamus orationem. Contriſtatus ſum inquit in exercitatōe mea ⁊ conturbatus ſum. Ubi contriſtatus: Ubi conturbatus: In exercitatione mea inquit. homines malos quos patitur cōmemoratus eſt. Eandēqꝫ paſſionem malorum hominum exercitationem ſuam dixit. Ne putetis gratis eſſe malos in hoc mūdo: ⁊ nihil boni de illis agere deū. Oīs malus aut ideo uiuit ut corrigatur: aut ideo uiuit ut per eum bonus exerceat̄. Utinam ergo qui nos modo exercent conuertantur: ⁊ nobiſcum exerceantur. Tamen qꝫ diu ita ſunt ut exerceant nos non eos oderimus. Quia in eo ꝙ malū eſt quis eorum utꝝqꝫ uſqꝫ ad finem perſeueraturus ſit ignoramus. Et plerunqꝫ cum tibi uideris odiſſe inimicum: fratrē odiſti ⁊ neſcis. ℟. Amic⁹ me⁹ oſculi me tradidit ſigno: quem oſculatus fuero ipſe eſt tenete eum: hoc malum fecit ſignum: qui per oſculum adipleuit homicidium. Infelix pretermiſit precium ſāguinis ⁊ i fine laqueo ſe ſuſpēdit ℣. Bonum erat ei ſi natus non fuiſſet homo ille. Infelix.

Lectio quinta.

Diabolus ⁊ ãgeli eius in ſcripturis ſanctis manifeſti ſunt nobis: ꝙ ad ignē eternū ſt deſtinati. Ipoꝝ tñ deſpanda eſt coꝛrectio ꝯtra quos habem⁹ occultam luctã. Ad quã luctã armat nos apoſtolus dicēs. Nō eſt nobis ꝯluctatio aduerſus carnē ⁊ ſanguinē: id eſt aduerſus hoīes quos uidetis: ſed aduerſus pꝛincipes ⁊ poteſtates ⁊ rectoꝛes mundi tenebꝛarū haꝝ. Nō foꝛte cū dixiſſet mūdi intelligeres demōes eē rectoꝛes celi ⁊ t̄re: mūdi dixit tenebꝛaꝝ harum: mūdi dixit amatoꝝ: mūdi dixit ipioꝝ ⁊ iniquoꝝ: mūdi dixit de quo in euãgelio dicit. Et mūdus eū nō cognouit. Si eū mundus nō cognouit lucē que ī tenebꝛis lucet: et tenebꝛe eã nō cōpꝛehēderūt. Et ipe tenebꝛe que nō cōpꝛehēderūt lucē pn̄teꝫ mūdi noīe appellãtur. Haꝝ tenebꝛaꝝ ſunt illi rectoꝛes. De ipis ergo rectoꝛibus habemus determinatã ſcripture ſententiã: ꝙ oīo inde reditus alicui⁹ eoꝛum ſperandus nō eſt. At uero de ipis tenebꝛis quarum illi rectoꝛes ſūt nō ſum⁹ certi: ne foꝛte que erãt tenebꝛe fiãt lux. Fidelib⁹ qꝑpe iam factis dicit apl'us. Fuiſtis aliquãſto tenebꝛe nūc aūt lux in dn̄o. Tenebꝛe in nobis: lux in dn̄o. ℟ Judas mercatoꝛ peſſimus oſculum petijt domino: ille ut agnus innocens non negauit iude oſculum. Denarioꝛum numero chꝛiſtū iudeis tradidit. ℣. Melius illi fuerat ſi natus non fuiſſet. Denarioꝝ.

Lectio ſexta.

Ergo fratres omnes mali: cū mali ſunt exercent bonos. Ecce eiꝫ breuiter audite ⁊ intelligite. Si bonus es: iīmicū non habes niſi malum. Poꝛro ea tibi bonitatis regula pꝛefixa eſt: ut imiteris bonitatē patris tui q facit ſolē ſuū oꝛiri ſup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit ſup iuſtos ⁊ iiuſtos. Neqꝫ eim tu habes iīmicū: ⁊ ꝺus nō habet. Tu qdē eū habes iīmicū q tecū creatus eſt: ille uero eū quē creauit. Inimicos ergo dei malos ⁊ iniquos ſepe in ſcripturis legimus: ⁊ parcet eis ille qui nō habet: ꝙ illi iputet iīmic⁹: cui oīs amicus igratus. Ab illo eim habet quicqd boni habet. Ab ipo eim habet miſericoꝛdiam: quicqd etiã unde tribulatur. Ad hoc eim tribulat̄ ne ſupbiat: ad hoc tribulatur ut humilis excelſuꝫ agnoſcat. Tu ergo iīmico tuo quē intolerabiliter pateris qd pꝛeſtitiſti? Si ille eum habet iimicū q ei tanta p̄ſtitit: ⁊ facit ſolē ſuū oꝛiri ſup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit ſup iuſtos ⁊ iiuſtos: tu q nec ſolē poteris oꝛiri facē: nec ſup terras pluere: aliqd unū ſeruare nō poteris iīmico tuo: ut ſit tibi pax i terra hominib⁹ bone uolūtatis. Ergo quoniam hec tibi dilectiōis regula figitur ut imitans patrē diligas inimicū. Diligite iīmicos ueſtros iquit. In hoc pꝛecepto quō exerceris ſi nullū inimicuꝫ pateris. ℟ Unus ex diſcipulis meis tradet me hodie ue illi per quem tradar ego. Melius illi erat ſi natus non fuiſſet. ℣ Qui intingit mecuꝫ manum in parapſide: hic me traditurus eſt in manus peccatoꝛum. Melius. In tertio noct. antiphona Dixi iniquis nolite loqui aduerſus deum iniquitatem. pſal. Confitebimur an̄t Terra tremuit ⁊ quieuit dum exurgeret i iudicio deus. pſal. Notus i iudea. an̄t. In die tribulationis mee deum exquiſiui manib⁹ meis. pſal. Uoce mea. ℣. Exurge domie. ℟. Et iudica cauſam meã. De epiſtola pauli ad coꝛinthios pꝛima. Lectio ſeptia.

Conuenientibus ergo uobis i unū iam non eſt dominicam cenã manducare. Unuſquiſqꝫ eim ſuam cenam p̄ſumit ad manducãdum: Et alius quidē eſurit: alius autem ebꝛius eſt. Nunquid domos non habetis ad manducanduꝫ ⁊ bibendum. Aut eccleſiam dei contemnitis ⁊ confundetis eos qui non habēt? Quid dicam uobis? Laudo uos: i hoc non laudo. Ego eim accepi a domino qđ ⁊ tradidi uobis quoniam dominus ieſus i qua nocte tradebatur accepit panem: ⁊ gratias agens: fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate: hoc eſt coꝛpus meuꝫ qđ pꝛo uobis tradetur: hoc facite in meam cōmemoꝛationem. Similiter ⁊ calicē poſtqꝫ cēauit dicēs. Hic calix nouū teſtamētū eſt i meo ſãguie. Hoc facite quotienſcūqꝫ biberitis i meã cōmemoꝛatōeꝫ

Quotienſcūq₃ eim manducabitis panē hunc: ⁊ calicē bibetis: mortē dn̄i annūciabitis donec ueniat. Itaq₃ quicūq₃ manducauerit panē: uel biberit calicem dn̄i indigne: reus erit corporis ⁊ ſanguinis domini. Probet aūt ſemetip̄m hō: ⁊ ſic de pane illo edat: ⁊ de calice bibat. Qui eiꝫ māducat ⁊ bibit indigne: iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit: nō diiudicās corpus dn̄i. Ideo inter uos multi infirmi ⁊ ībecilles ⁊ dormiūt multi. Qd̓ ſi nos metipſos diiudicaremus: nō utiq₃ iudicaremur. Dū iudicāur aūt a dn̄o corripimur: ut nō cū hoc mundo damnemur. ℟. Eram quaſi agnus inocēs ductꝰ ſū ad imolādū: ⁊ neſciebā: ꝯſiliū fecerūt īimici mei aduerſū me dicētes. Venite mittamꝰ lignū ī panē eiꝰ ⁊ eradamus eū de terra uiuētiū. ℣. Oēs īimici mei aduerſū me cogitabāt mala mihi: ꝟbū iniquū mādauerūt aduerſū me dicētes. Venite. Lectio octaua

Itaq₃ fratres mei conueniētibꝰ uobis ad manducādū inuicē expectate. Si quis eſurit domi manducet: ut nō in iudiciū ꝯueniatis. Cetera autem cum uenero diſponā. De ſpūalibus aūt nolo uos ignorare frēs. Scitis qm̄ cū gentes eētis ad ſimlachra muta ꝑut ducebamini eūtes. Ideo notū uobis facio ꝙ nēo ī ſpiritu dei loquens: dicit anathema ieſu. Et nēo pōt dicere dn̄s ieſus niſi in ſpiritu ſancto. Diuiſiones uero gr̄aꝝ ſt̄: idem aūt ſpūs ⁊ diuiſiones miſtrationū ſt̄. idē autem dominus ⁊ diuiſiōes opationuꝫ ſūt: idē uero deus q opatur oia in oībꝰ. Unicuiq₃ aūt datur māifeſtatio ſpūs ad utilitatē. Alij qdē ꝑ ſpūm dat̄ ſermo ſapientie. alij aūt ſermo ſciētie ſecūdū eūdeꝫ ſpūm. Alij fides in eodē ſpiritu. Alij gr̄a ſanitatū in uno ſpiritu. Alij opatio uirtutum. Alij ꝓphetia. Alij diſcretio ſpirituum. Alij genera linguaruꝫ. Alij interp̄tatio ſermonū. Hec autem omnia operat̄ unus atq₃ idē ſpūs diuidēs ſingulis prout uult. ℟. Una hora nō potuiſtis uigilare mecū q exhortabamini mori ꝓ me. Vel iudā nō uidetis quō ñ dormit: ſ₃ feſtinat tradere me iudeis. ℣. Quid dormitis: ſurgite ⁊ orate ne ītretis in tentationē. Vel. Lectio nona.

Sicut eim corpus unū eſt: ⁊ mēbra multa habet. Oia aūt mēbra corporis cum ſint multa unū corpus ſunt: ita ⁊ chriſtus. Et eim in uno ſpiritu oēs nos in unū corpus baptizati ſumus: ſiue iudei ſiue gentiles: ſiue ſerui: ſiue liberi: ⁊ oēs uno ſpiritu potati ſumus. Nam ⁊ corpꝰ non eſt unum mēbrum ſed multa. Si dixerit pes quoniā nō ſum manus: nō ſuꝫ de corpore non ideo: non eſt de corpore. Si totum corpus oculus: ubi auditus? Et ſi totum auditus: ubi odoratus? Nūc aūt poſuit dꝰs mēbra: ⁊ unūqd̓q₃ eoꝝ ī corpore ſicut uoluit. Quod ſi eſſēt omia unum mēbrum: ubi corpus? Nunc autē multa quidem mēbra: unum autem corpus. Non poteſt autem dicere oclus manui opera tua non indigeo: aut iteruꝫ caput pedibus non eſtis mihi neceſſarij. Sed multo magis que uidentur mēbra corporis infirmiorra eſſe: neceſſaria ſūt. Et que putamus ignobiliora mēbra eē corporis: his honorem abundantiorem circūdamus. Et qui inhoneſta ſunt nr̄a: abūdantiorem honeſtatem habent. Honeſta autem noſtra nullius egent. Sed tēperauit corpus ei cui deerat: abundantiorem tribuendo honorē: ut non ſit ſchiſma in corpore: ſed in idip̄m pro inuiceꝫ ſollicita ſint mēbra. Et ſi quidem patitur unū mēbrum cōpatiūtur omnia mēbra. Cū gloriatur unū mēbrū cōgaudent oia mēbra. Vos auteꝫ eſtis corpus chriſti ⁊ mēbra de mēbro. ℟. Seniores populi conſiliū fecerūt. Ut ieſū dolo tenerēt ⁊ occiderent cū gladijs ⁊ fuſtibꝰ exierūt tāq₃ ad latronē. ℣. Collegerūt pōtifices ⁊ phariſei ꝯſiliū. Ut ieſū. Ad laudes aꝛ. Iuſtificeris dn̄e ī ſermōibꝰ tuis: ⁊ uincas cū iudicaris. p̄s. Miſerere. aꝛ. Dn̄s tāq₃ ouis ad uictimā ductꝰ ē: ⁊ nō apuit os ſuū. p̄s. Dn̄e refu. aꝛ. Cōtritū ē cor meū ī medio mei: ꝯtremuerūt oia oſſa mea. p̄s. Deus d̓s. aꝛ. Exhortatꝰ es ī uirtute tua: ⁊ ī refectione ſc̄a tua. p̄s. Cātemꝰ. aꝛ. Oblatꝰ eſt qꝛ ipſe uoluit: ⁊ peccata nr̄a ipſe portauit. pſal. Laudate. ℣. Hō pacis mee in quo ſperabaꝫ. ℟. Qui edebat panes meos āpliauit aduerſū me ſupplantationem.

Ad benedic. añt. Traditoꝛ aũt dedit eis ſignum dicens: quē oſculatus fuero ipſe eſt tenete eum. Anteqȝ compleantur laudes extinguũtur omnia luminaria pꝛeter duas candelas: quarum altera abſconditur reliqua extinguitur. quando incipitur añt. Traditoꝛ autem. pſal. Benedictus. alta uoce cantatur: ⁊ poſt añt. ℣. Chriſtus factꝰ eſt pꝛo nobis obediens uſqȝ ad moꝛtē. Qui pꝛima nocte terminat ibi Uſqȝ ad moꝛtē. Secunda nocte additur. Moꝛtem autē crucis. Tertia nocte additur Propter qđ ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ dedit illi nomē qđ eſt ſuper omne nomen. Et ſicut in matutinis ita dicitur per hoꝛas diei. Excepto ꝙ nõ cantatur niſi in matutinis iſtoꝛum trium dierum ⁊ in ueſperis huius diei tantū. Finito uero hoc uerſu flexis genibus ſine kyꝛ. dicitur. Pater noſter. Totum ſub ſilentio poſtea. pſal. Miſerere. aliquantulum altius ad inuicem. Quo finito immediate ſine oremus dicitur oratio. Reſpice queſumus. ſimili uoce. Sed. Qui tecũ. dicitur ſub ſilentio: ⁊ poſtea lumen abſcõditum repoꝛtatur. Item pꝛima. tertia. ſexta ⁊ nona abſolute incipiũtur a pſal. cõſuetis: quibus finitis dicitur ℣. Chriſtus factus eſt. Deinde. Pater noſter Miſerere. ⁊ oratio. Reſpice queſumus domine. flexis gẽibus ſicut ĩ matutinis. In hoc triduo non annũciatur aliquid de martylogio nec p̃cioſa dicitur. Ueſpere incipiũtur abſolute a pꝛima añt. ſ. añt. Calicem ſalutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo. pſ. Credidi. añt. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus dum loquebar illis ĩpugnabãt me gratis. pſal. Ad dñm cum tribu. anti. Ab hominibus iniquis libera me dñe. pſal. Eripe me. añt. Cuſtodi me a laqueo quem ſtatuerunt mihi ⁊ ab ſcandalis operantiũ iniquitatem. pſal Dñe clamaui. añt. Conſiderabam ad dexteram ⁊ uidebam: ⁊ nõ erat qui cognoſceret me. pſal. Uoce mea. Cap. hym. ℣ſi. non dicitur. Ad mag. añt. Cenantibꝰ autem accepit ieſus panem: benedixit: ac fregit deditqȝ diſcipulis ſuis. ℣. Chriſtus factus ē ꝓ nobis obediens uſqȝ ad moꝛtem. Ad cõpletoꝛiũ nec iube domne dicitur nec lectio Sed facta confeſſione ⁊ abſolutione abſolute incipitur pſal. Cum inuoca. ⁊ dicitur pſal. conſueti. Et nũc dimittis. Deinde ℣. Chriſtus factus eſt. Cum reliquis ut ſupꝛa in matutinis. Notandũ ꝙ in hoc triduo uſqȝ ad ueſperas ſabbati omnes hoꝛe terminãtur ſicut dictum eſt ſupꝛa.

Feria ſexta in paraſceue ad matutinũ in pꝛimo noctur. añt. Aſtiterunt reges terre: ⁊ pꝛincipes cõuenerunt in unũ aduerſus dominum: ⁊ aduerſus chꝛiſtum eius. pſal. Quare fre. añt. Diuiſerũt ſibi ueſtimenta mea: ⁊ ſuꝑ ueſtem meam miſerunt ſoꝛtē. pſal. Deus deus meꝰ reſpi. añt. Inſurrexerũt in me teſtes iniqui: ⁊ mẽtita eſt ĩiquitas ſibi pſal. Dñs illu. ℣. Diuiſerunt ſibi ueſtimenta mea. ℟. Et ſuꝑ ueſtem meam miſerunt ſoꝛtem.

Lectio pꝛima. Heth.

COgitauit dñs diſſipare murũ filie ſion: tetendit funiculum ſuũ: ⁊ non auertit manũ ſuam a perditione. Luxitqȝ ante murale: ⁊ murus pariter diſſipatus eſt. Teth. Defixe ſunt in terra poꝛte eius: perdidit ⁊ contriuit uectes eius: regem eius: ⁊ pꝛincipem eius in gentibꝰ. Non eſt lex: ⁊ pꝛophete eius nõ inuenerunt uiſionem a dño. Ioth. Sederunt ĩ terra: cõticuerũt ſenes. Filie ſion cõſperſere cinere capita ſua: uirgines ieruſalē accincte ſunt cilicijs. Abiecerunt in t̃ra capita ſua uirgines iuda. Caph Defecerunt pꝛe lachꝛymis oculi mei: ⁊ cõturbata ſunt uiſcera mea. Effuſum eſt in terra iecur meum ſuper contritione filie populi mei: cum deficeret paruulus ⁊ lactans in plateis oppidi. Lamech. Matribus ſuis dixerunt: ubi eſt triticum ⁊ uinum: cū deficerent quaſi uulnerati in plateis ciuitatis: cũ exaltarent aĩas ſuas in ſinu matrum ſuarum. Mem. Cui cõparabo te uel cui aſſimulabo te filia ierl'm? Cui exequabo te ⁊ conſolaboꝛ te: uirgo filia ſion? Magna eſt eĩm uelut mare contritio tua. Quis medebit̃ tui? Num. Pꝛophete tui uiderunt tibi falſa ⁊ ſtulta: nec aperiebant iniquitatem tuā: ut te ad penitentiam ꝓuocarent. Uiderunt autem tibi aſſũptiões falſas ⁊ eiectiões. Ierl'm hieruſalē conuertere ad dñm deū tuū ℞. Omnes amici mei dereliquerūt me: ⁊ ꝑualuerunt inſidiātes mihi: tradidit me quē diligebā. Et terribilibꝰ oculis: plaga crudeli percutiens: aceto potabant me. ℣. Inter iniquos ꝓiecert̄ me: ⁊ non pepercerunt anime mee. Et.

Lectio ſecunda. Samech.

PLauſerūt ſuꝑ te manibus oēs trāſeūtes per uiam: ſibilauerūt ⁊ mouere caput ſuū ſuper filiaȝ ieruſaleȝ. hec cine eſt urbs dicentes. ꝑfecti decoris gaudium uniuerſe terre: Ayn. Aperuerunt ſuper te os ſuum omnes inimici tui ſibilauerunt ⁊ fremuerūt dentibꝰ ⁊ dixerūt. Deuorabimus. En iſta eſt dies quaȝ expectabamus īuenimus. uidimus Phe. Fecit dñs que cogitauit: cōpleuit ſermonem ſuū quē preceꝑat a diebus antiq̄s: Deſtruxit ⁊ nō peꝑcit: ⁊ letificauit ſuper te inimicū: ⁊ exaltauit cornu hoſtiū tuorum. Sade. Clamauit cor eoꝝ ad dñm ſuper muros filie ſion. Deduc quaſi torrentē lachrymas per diem ⁊ noctē. Non des requieȝ tibi neq̄ȝ taceat pupilla oculi tui. Coph. Conſurge lauda in nocte ī principio uigiliaꝝ: effūde ſicut aqua cor tuū ante ꝯſpectū dñi. Leua ad deuȝ manus tuas ꝓ aīabus paruuloꝝ tuoꝝ: qui defecerunt in fame in capite omniū cōpitorum. Res. Uide dñe ⁊ conſidera quē uidemiaueris ita. Ergo ne comedēt mulieres fructū ſuū: paruulos ad menſuraȝ palme: Si occidit̄ in ſāctuario dñi ſacerdos ⁊ ꝓpheta. Sen. Jacuerūt in t̄ra foris puer ⁊ ſenex: uirgīes mee: ⁊ iuuenes mei ceciderūt in gladio. Interfeciſti me in die furoris tui. ꝑcuſſiſti nec miſertꝰ es. Thau. Uocaſti quaſi ad diē ſolennē qui terrerent me ꝺ circuitu ⁊ nō fuit in die furoris dñi qui effugeret ⁊ relinqueretur. Quos educaui ⁊ nutriui īimicus meꝰ cōſūpſit eos. Jerl'm ierl'm ꝯuertere ad dñm deū tuū. ℞. Ueluȝ templi ſciſſum eſt. Et omnis terra tremuit: latro de cruce clamauit dicēs memento mei domine dum ueneris in regnuȝ tuū. ℣. Petre ſciſſe ſunt: ⁊ mōumenta aperta ſunt: ⁊ multa corpora ſanctorū qui dormierāt ſurrexerunt. Et oīs.

Lectio tertia. Aleph.

EGo uir uidens pauꝑtatē meā ī uirga indignatiōis eius. Aleph. Me minauit ⁊ abduxit in tenebris ⁊ nō in lucem. Aleph. Tantū in me uertit ⁊ ꝯuertit manū ſuā tota die. Beth. Uetuſtam fecit pellem meā ⁊ carnē meā: ⁊ ꝯtriuit oſſa mea. Beth. Edificauit in gyro meo ⁊ circundedit me felle ⁊ labore. Beth. In tenebroſis collocauit me quaſi mortuos ſempit̄nos. Gymel. Circūedificauit aduerſum me ut nō egrediar: aggrauit cōpedē meū. Gymel. Sed et cū clamauero ⁊ rogauero excluſit orationem meā. Gymel. Concluſit uias meas lapidibus quadris: ſemitas meas ſubuertit. Deleth. Urſus inſidians factus ē mihi: leo in abſconditis. Deleth. Sēitas meaſ ſubuertit: ⁊ ꝯfregit me: poſuit me deſolatā. Deleth. Tetendit arcum ſuū: ⁊ poſuit me quaſi ſignū ad ſagittā. He. Miſit in renibꝰ meis filias pharetre ſue. He factus ſum in deriſū ōi populo meo: canticū eoꝝ tota die. He. Repleuit me amaritudinibꝰ: īebriauit me abſcithio. Uau Cōfregit ad numerū dentes meos: cibauit me cinere. Uau. Et repulſa eſt a pace aīa mea: oblitus ſum bonoꝝ. Uau. Et dixi. Perijt finis meus: ⁊ ſpes mea a domino. zay. Recordare pauꝑtatis ⁊ tranſgreſſiōis mee: abſcithij ⁊ fellis. zay. Memoria memor ero: ⁊ tabeſcet in me aīa mea. zay. Hec recolens in corde meo: ī deo ſperabo. Jerl'm ierl'ȝ conuertere ad dñm deum tuū. ℞. Uinea mea electa ego te plantaui. Quō ꝯuerſa es ī amaritudine: ut me crucifigeres: ⁊ barabā dimitteres. ℣. Sepiui te: ⁊ lapides elegi ex te: ⁊ edificaui turriȝ. Quō

In ſecūdo noc. añt. Uim faciebant q̄ querebant aīam meā. pſal. Dñe ne in furore. ii. añt. Cōfundātur ⁊ reuereātur q̄ querūt aīam meam: ut auferant eā. pſal Expectās. añt. Alieni īſurrexerūt in me: ⁊ fortes queſierūt animam meā. pſal. Deus in noīe. ℣. Inſurrexerunt in me teſtes iniq̄. ℞. Et mētita eſt iniq̄tas ſibi.

Ex tractatu ſancti auguſtini epī ſuper pſalmos. Lectio quarta.

PRotexiſti me deus a conuētu malignantium a multitudine oꝑantiū inquitatez. iaz ipſum caput nr̃m tueãur. Alii martyres talia paſſi ſunt: ſed nihil ſic elucet quomodo caput martyrũ. Ibi melius intuemur qđ illi experti ſunt. ꝓtectus eſt a multitudine malignantium: protegente ſe deo. Protegente carnem ſuam in ipſo filio ⁊ homine quem gerebat: quia filius hominis ⁊ filius dei eſt. Filius dei propter formam dei: filius hominis propter formam ſerui: habens poteſtatem ponere aiam ſuam ⁊ recipe eã. Quid eniz potuerunt facere iĩmici? Occiderunt corpus aiam autem non occiđrunt. Intendite: parum ergo erat dominũ hortari martyres uerbo: niſi firmaret exemplo. Noſtis qui cõuentus erat malignantium iudeorum: ⁊ que multitudo operantium iniquitatem. Quã iniquitatem? Quia uoluerunt occidere dominũ ieſum xp̃m. Tanta opera bona inqt oſtẽdi uobis: ꝓpter qđ hoꝝ uultis me occiđre. Pertulit omnes infirmos eorum: curauit omnes languidos eorum: p̃dicauit regnum celorum: non tacuit uicia eorũ: ut ipa potius eis diſplicerent: nõ medic⁹ a quo ſanabãtur. ℟. Tanq̃ȝ ad latronẽ exiſtis cũ gladiis cõprehendere me. Quotidie apud uos eram in tẽplo docens: ⁊ nõ tenuiſtis me: ⁊ ecce flagellatũ ducitis ad crucifigenduȝ. ℣. Cũq̃ȝ iniecisſet manus in ieſum: ⁊ tenuiſſet eum dixit ad eos. Quotidie. Lectio q̃nta.

HIs omnibus curationibus eius ingrati: tanq̃ȝ multa febre frenetici inſanientes in medicum qui uenerat curare eos: excogitauerunt conſilium perdẽdi eum: tanq̃ȝ ibi uolentes probare utrũ uere homo ſit qui mori poſſit: an aliqđ ſup hoies ſit: ⁊ mori ſe non ꝑmittat. Verbum ipſorum agnoſcamus in ſapiẽtia ſalomonis. Morte turpiſſima inquiũt cõdemnemus eum. Erit eiȝ reſpectus i ſermonibus ipius. Si eĩm uere filius dei ẽ liberet eũ. Videamus qđ ergo factũ ſit: qꝛ exacuerunt ut gladiũ linguas ſuas. Filij hominũ dentes eoꝝ arma ⁊ ſagitte: ⁊ lingua eoꝝ gladius acutus. Quod dicit alius pſalmus ſic ⁊ hic. Exacuerũt tãq̃ȝ gladiũ linguas ſuas. Nõ dicant iudei ñ occidimus chriſtum. Et eĩm ꝓpterea dederunt eum iudici pilato: ut quaſi ipſi a morte eius uiderent̃ imunes. Nam cum dixiſſet eis pilatus: uos eũ occidite. Reſpõderunt. Nobis nõ licet occidere quẽq̃ȝ. Iniqtatem facinoris ſui: in iudicẽ hominẽ refũdere uolebãt. Sed nũqđ deuȝ iudicem fallebant. Quid facit pilat⁹? In eo ipſo ꝙ fecit aliquãtulũ particeps fuit: ſed in cõpatione eorum multo ipe innocentior. ℟. Tenebre facte ſunt dũ crucifixiſſẽt ieſum iudei: ⁊ circa horã nonaȝ exclamauit ieſus uoce magna: deus ut quid me dereliquiſti Et inclinato capite emiſit ſpũm. ℣. Exclamãs ieſus uoce magna ait: pater in manus tuas cõmendo ſpũm meum. Et. Lectio ſexta.

INſtitit eĩm quantum potuit ut illũ ex eorum manibus liberaret. Naȝ flagellatuȝ propterea produxit ad eos. Non perſequendo deum flagellauit: ſed illorum furori ſatiſfacere uolens: ut uel ſic iam miteſcerent ⁊ deſinerent uelle occidere eum quem flagellatum uiderent. Fecit ⁊ hec. At ubi perſeuerauerunt: noſtis illum lauiſſe manus ⁊ dixiſſe ꝙ ipſe non feciſſet: mundum ſe eſſe a morte illius. Fecit tamen. Sed ſi reus quia fecit ł inuitus. Illi innocentes qui coegerũt ut faceret. Nullo modo. Sed ille dixit i eũ ſententiam: ⁊ iuſſit eum crucifigi: ⁊ quaſi ipſe occidit. Et uos o iudei occidiſtis. Vñ occidiſtis? Gladio lingue. Acuiſtis eĩm linguas ueſtras. Et quando pecuſſiſtis? niſi quando clamaſtis: crucifige crucifige. Propterea non eſt pretermittẽdũ quia uenit in mentem: ne forte aliqueȝ ꝑturbet lectio diuinorum librorum. Quidam euangeliſta ait hora ſexta crucifixũ dominum: ⁊ quidam hora tertia: ſi non ĩtelligamus perturbamur. Iam incipiente ſexta hora dicitur pilatus ſediſſe pro tribunali. Et reuera quando leuatus eſt dominus in lignum: hora ſexta erat. Sȝ alius euangeliſta intuens aium iudeorũ qui uolebant ſe imunes uideri a morte domini: narrando: eos oſtendit reos dicens: hora tertia dominum crucifixerũt. ℟. Animam meaȝ dilectam tradidi in manus iniquoꝝ: ⁊ facta eſt mihi hereditas mea ſic̄ leo in ſilua: dedit ꝯtra me uoces aduerſariꝰ dicēs: cōgregamini ⁊ ꝓperate ad deuorandū illū: poſuerūt me in deſerto ſolitudinis: ⁊ luxit ſuꝑ me oīs terra. Quia nō eſt inuentus q̄ me agnoſceret: ⁊ faceret bn̄. ℣. Inſurrexerūt ī me uiri abſqꝫ miſericordia: ⁊ non pepcerunt aīe mee. Quia.

In tertio noc. aꝛ. Ab inſurgētibus in me libera me dn̄e: quia occupauerunt aīam meam. pſal. Eripe me de īimicis. an̄t. Longe feciſti notos meos a me traditus ſū: ⁊ nō egrediebar. pſal. Dn̄e deus ſaluū. an̄t. Captabūt in aīam iuſti ⁊ ſanguinē innocentē ꝯdēnabunt pſal. Deus ulti. ℣. Locuti ſūt aduerſū me lingua doloſa. ℟. Et ſermonibus odij circūdedere me. De epiſtola pauli ad hebreos. Lectio ſeptima.

Feſtinemus ergo ingredi in illā requiem: ut ne in id ip̄m quis incidat incredulitatis exempluꝫ. Viuus eſt eīꝫ ſermo dei ⁊ efficax: ⁊ penetrabilior om̄i gladio ancipiti: ⁊ ꝑtingens uſqꝫ ad diuiſionem anime ac ſpiritus: compagum quoqꝫ ⁊ medularuꝫ: ⁊ diſcretor cogitatiōuꝫ: ⁊ intentionum cordis: ⁊ non eſt ulla creatura inuiſibilis in conſpectu eius. Omnia autem nuda ⁊ aperta ſūt oculis eius ad quem nobis ſermo. Habentes ergo pontificem magnum qui penetrauit celos ieſum filium dei: teneamuſ nr̄e ſpei ꝯfeſſionē. Non enim habemus pontificē qui non poſſit cōpati infirmitatibus noſtris: tentatum autem per omnia pro ſilitudīe abſqꝫ peccato. Adeamus ergo cū fiducia ad thronum gratie eius: ut miſericordiam conſequamur: ⁊ gratiā īueniamus in auxilio opportuno. ℟. Tradidere me in manus īpioꝝ: ⁊ inter īiquos ꝓiecerūt me: ⁊ nō pepcerunt aīe mee: cōgregati ſunt aduerſum me fortes. Et ſicut gigātes ſteterūt contra me. ℣. Alieni īſurrexerūt aduerſū me: ⁊ fortes queſierūt aīam meā. Et. Lectio octaua.

Omnis nāqꝫ pōtifex ex hominibuſ aſſūptus: ꝓ hominibꝰ ꝯſtituit ī his que ſunt ad deum: ut offerat dōa ⁊ ſacrificia ꝓ peccatis: qui condolere poſſit hiſ qui ignorant ⁊ errant: quoniaꝫ ⁊ ipſe circūdatus eſt infirmitate. Et propterea debet quēadmodum ⁊ populo: ita etiam ⁊ pro ſemetipſo offerre pro peccatis. Nec quiſquā ſumit ſibi honorem: ſed qui uocatur a deo tanq̄ꝫ aaron. Sic ⁊ chriſtus nō ſemetip̄m clarificauit ut pōtifex fieret ſed qui locutus eſt ad eum. Filius meus es tu ego hodie genui te. Quēadmodū ⁊ ī alio loco dicit. Tu es ſacerdos ī eternum ſcd̄m ordinem melchiſedech. Qui in diebus carnis ſue preces ſupplicationeſqꝫ ad eū qui poſſit ſaluum illū a morte facere cū clamore ualido ⁊ lachrymis offerens: exauditus eſt pro ſua reuerētia ℟. Jeſum tradidit īpius ſūmis principibus ſacerdotum ⁊ ſenioribus populi. Petrus aūt ſequebatur a longe ut uideret finem. ℣. Adduxerunt autem eum ad caipham principē ſacerdotuꝫ: ubi ſcribe et phariſei conuenerant. Petrus. Lectio nona.

Et quidem cum eſſet filius dei: didicit ex his que paſſus eſt obediētiam ⁊ conſumatus: factus eſt omnibus obtemperantibus ſibi cauſa ſalutis eterne: appellatus a deo pontifex: iuxta ordinē melchiſedech. De quo nob̄ grādiſ ſermo ⁊ interpretabilis ad dicendum: quoniam ībecilles facti eſtis ad audienduꝫ. Et eīm cum debetis magiſtri eſſe propt̄ tempus: rurſum indigetis ut uos doceamini que ſint elementa exordij ſermonū dei: ⁊ facti eſtis quibus lacte opus ſit nō ſolido cibo. Omnis eīm qui lactis ē particeps: expers eſt ſermonis iuſticie. Paruulus eīm eſt. Perfectorum autem ē ſolidus cibus: eorum qui pro conſuetudīe exercitatos habent ſenſus ad diſcretōeꝫ boni ac mali. Qua propter intermittentes inchoationis chriſti ſermonem: ad ꝑfectionem eius feramur: non rurſuꝫ iaciētes fundamentum penitentie ab operibꝰ mortuis ⁊ fidei ad deum baptiſmatū doctrine: impoſitionis quoqꝫ manuum: ac reſurrectionis mortuorum ⁊ iudicij eterni: ⁊ hoc faciemus ſi quidem permiſerit deus. ℟. Caligauerunt oculi mei a fletu meo: quia elongatus eſt a me qui conſolabatur me: uidete omnes populi. Si eſt dolor ſimilis ſic̄ dolor meus. ℣. O uos omnes qui tranſitis ꝑ uiam attendite ⁊ uidete. Si est dolor. Ad laudes añt. Proprio filio suo nõ pepcit deus: sed ꝓ nobis omnib⁹ tradidit illũ. psal. Miserere. añt. Anxiatus est in me spũs meus: ĩ me turbatum est cor meum. psal. Dñe exaudi .ii. añt. Ait latro ad latronem: nos quidem digna factis recipimus: hic aũt quid fecit: memento mei domine dum ueneris in regnũ tuũ ps Deus deus me. añt Dum conturbata fuerit anima mea: domine misericordie mẽor eris. ps. Dñe audiui. añt Memento mei domine dum ueneris in regnum tuum. ps. Laudate. ℣. Collocauit me in obscuro. ℟. Sicut mortuos seculi. Ad bñdictus añt. Posuerunt super caput eius causã ipsius scriptam: iesus nazarenus rex iudeoꝝ. añt Christus fact⁹ est pro nobis obediens usqꝫ ad mortem. Mortem aũt crucis. Ad uespas. añt: ⁊ psal. preteriti dicũtur sine cãtu. Ad magnificat añt. Cum accepisset acetum dixit cõsũmatum est: ⁊ inclinato capite emisit spiritum.

Sabbato sancto ad matutinũ añt. In pace ĩ id ipm dormiam ⁊ regescam. psal Cũ inuoca. añt. Habitabit in tabernaculo tuo: regescet in monte sancto tuo. psal. Dñe qs habitat. ant. Caro mea regescet in spe. psalm⁹. Conserua. ℣. In pace in id ipm. ℟. Dormiam ⁊ requiescam. Lectio prima. Heth.

Misericordie dñi quia non sumus ꝯsumpti: quia non defecerũt miserationes eius. Heth. Noui diluculo: multa est fides tua. Heth Pars mea dominus dixit aĩa mea: propterea expectabo eum. Teth Bonus est dominus sperãtibus in eum: anĩe querenti illum. Teth Bonum est prestolari cum silentio: salutare domini. Teth. Bonum est uiro cũ portauerit iuguz domini ab adolescẽtia sua. Joth. Sedebit solitarius ⁊ tacebit: quia leuauit se super se. Joth. Ponet ĩ puluere os suum: si forte sit spes. Joth. Dabit percutienti se maxillam saturabit opprobrijs. Caph. Quia non repellet ĩ sempiternum dominus. Caph. Quia si abiecit: ⁊ miserebitur secundum multitudinem misericordiarum suarum. Caph: Non eĩm humiliauit ex corde suo: ⁊ abiecit filios hominum. Lamech. Ut contereret sub pedib⁹ suis omnes uinctos terre. Lamech. Ut declinaret iudicium uiri in ꝯspectu uultus altissimi. Lamech Ut peruerteret hominẽ in iudicio suo: dominus ignorauit. Mem. Quis ẽ iste qui dixit: ut fieret domino non iubente: Mem. Ex ore altissimi non egrediẽtur nec mala nec bona. Mem. Quid murmurauit homo uiuens: uir pro peccatis suis. Nun. Scrutemur uias nostras: ⁊ q̃ramus: ⁊ reuertamur ad dominũ. Nun. Leuemus corda nostra cum manibus ad dominuz in celis. Nun Nos inique egimus: ⁊ ad iracundiam prouocauim⁹: iccirco tu iexorabilis es. Samech. Operuisti in furore ⁊ percussisti nos: occidisti nec pepercisti. Samech. Opposuisti nubem tibi ne trãseat oratio. Samech. Eradicationem ⁊ abiectionem posuisti me ĩ medio populorum. Ayn Aperuerũt super nos os suum omnes inimici. Ayn. Formido ⁊ laqueus factus est nobis: uaticinatico ⁊ contritio. Ayn Diuisiones aquarum deduxit oculus meus: in contritione filie populi mei. Fe. Oculus meus afflictus est nec tacuit: eo ꝙ non esset requies. Fe. Donec respiceret ⁊ uideret dominus de celis Fe. Oculus meus depredatus est aĩam meam: in cunctis filiabus urbis mee. Sade. Uenatione cepũt me quasi auem inimici mei gratis. Sade Lapsa est in lacum uita mea: ⁊ posuerũt lapidem super me. Sade Inundauerũt aque super caput meum: dixi pij. Coph Inuocaui nomen tuuz domine de lacu nouissimo. Coph. Uocem meam audisti: ne auertas aurẽ tuam a singultu meo ⁊ clamoribus. Coph. Appropinquasti ĩ die qñ iuocaui te: dixisti ne tieas. Res. Iudicasti dñe cãm anime mee redẽptor uite mee. Res. Uidisti dñe iniquitatẽ eorum aduersum me: iudica iudicium meum. Res. Uidisti omnem furorem uniuersas cogitationes eoruz aduersũ me. Sen. Audisti opprobria eorum domie: omnes cogitationes eorum aduersũ me Sen. Labia insurgentium mihi ⁊ meditationes eorum aduersum me tota die.

Sen. Seſſionem eorum ⁊ reſurrectiōeꝫ eorū uidi: ego ſum pſalmus eorū. Thau Redde eis uicem domine: iuxta opera manuū ſuarum. Thau. Dabis eis ſcutum cordis: laborem tuum. Thau. Perſequeris in furore ⁊ conteres eos ſub celis domine. Jerl̄m ieruſalem conuertere ad dominū deum tuum. ℞. Sicut ouis ad occiſionem ductus eſt: ⁊ dum male tractaretur non aperuit os ſuum: traditus eſt ad mortem. Ut uiuificaret populum ſuum. ℣. Tradidit in mortem animam ſuam: ⁊ inter ſceleratos reputatus eſt. Ut. Lectio ſecunda. Aleph

Quomodo obſcuratum eſt aurum: mutatus eſt color optimus: diſperſi ſunt lapides ſanctuarij in capite omnium platearuꝫ. Beth. Filij ſion incylti ⁊ amicti auro primo: quomodo reputati ſunt in uaſa teſtea: opus manuuꝫ figuli. Gymel. Sed ⁊ lamie nudauerunt mammam: lactauerunt catulos ſuos. Filia populi mei crudelis: quaſi ſtructio in deſerto. Deleth. Adheſit lingua lactentis ad palatum eius in ſiti. Paruuli petiere panē ⁊ non erat qui frangeret eis. He. Qui ueſcebantur uoluptuoſe interierunt ī uiis: qui nutriebantur a croceis amplexati ſunt ſtercora. Uau. Et maior effecta eſt iniquitas filie populi mei peccato ſodomorum: que ſubuerſa eſt in momento ⁊ nō ceperunt in ea manus. Zay. Candidiores nazarei eiꝰ niue: nitidiores lacte: rubicūdiores ebore antiquo: ſaphyro pulchriores. Heth. Denigrata eſt ſuper carbones facies eorum: ⁊ non ſūt cogniti ī plateis. Adheſit cutis eorū oſſibus: aruit: ⁊ facta eſt quaſi lignum. Teth. Melius fuit occiſis gladio q̄ꝫ interfectis fame: qm̄ iſti extabuerunt conſumpti a ſterilitate terre. Joth. Manus mulierū miſericordiuꝫ coxerunt filios ſuos: facti ſunt cibꝰ earū: in contritiōe filij populi mei. Caph. Compleuit dominus furorem ſuuꝫ: effudit irā indignatiōis ſue: ⁊ ſuccendit ignē in ſion ⁊ deuorauit fūdamenta eius. Lamech. Nō crediderūt reges terre: ⁊ uniuerſi habitatores orbis: quoniam ingrederetur hoſtis: ⁊ inimicus per portas ieruſalem. Men. Propter peccata ꝓphetarum eius: ⁊ iniquitates ſacerdotuꝫ eiꝰ: qui effuderunt ī medio eius ſanguīeꝫ iuſtorum. Nun. Errauerunt ceci in plateis polluti ſunt in ſanguine. Cunqꝫ non poſſent tenuerunt lacinias ſuas. Samech. Recedite polluti clamauerunt eis. recedite. abite. nolite tangere. Jurgati quippe ſunt ⁊ ꝯmoti dixerunt inter gentes. n̄ addet ultra ut inhabitet in eis. Fe. Facies domini diuiſit eos: non addet ut reſpiciat eos. facies ſacerdotuꝫ non erubuerunt: neqꝫ ſenū miſerti ſunt. Ayn. Cum adhuc ſubſiſteremus defecerūt oculi noſtri ad auxilium noſtrum uanum: cuꝫ reſpiceremus attenti ad gentem que ſaluare nos non poterat. Sade. Lubricauer̄t ueſtigia noſtra in itinere platearum nr̄arum: appropinquauit finis noſter: completi ſunt dies noſtri: quia uenit finis noſter. Coph. Velociores fuere ꝑſecutores noſtri aquilis celi. Super montes perſecuti ſunt nos in deſerto inſidiati ſunt nobis. Res. Spiritus oris noſtri chriſtus dominus. captus eſt in peccatis noſtris: cui diximuſ in umbra tua uiuemus in gētibus. Sen. Gaude ⁊ letare filia edon q̄ habitas in terra hus: ad te quoqꝫ perueniet calix inebriaberis atqꝫ nudaueris. Thau. Completa eſt iniquitas tua filia ſion: nō addet ultra ut tranſmigret te. Viſitauit iniquitatē tuā filia edon: diſcooperuit peccata tua. Jerl̄m ierl̄m conuertere ad dominum deum tuum. ℞. Jeruſalē luge: ⁊ exue te ueſtibus iocūditatis: induere cinere ⁊ alitio. Quia in te occiſus eſt ſaluator iſrl̄. ℣. Deduc quaſi torrentem lachrymas per diem: ⁊ nocte non taceat pupilla oculi tui. Quia in te eſt.

Incipit oratio hieremie ꝓphete Lectio tertia.

Recordare domine quid acciderit nobis: ituere ⁊ reſpicere opprobrium nr̄m. Hereditas noſtra uerſa eſt ad alienos: domꝰ noſtre ad extraneos. Pupilli facti ſumus abſqꝫ patre: matres noſtre quaſi uidue. Aquam noſtram pecunia bibimus. ligna noſtra precio cōparauimus. Ceruicibus noſtris minabamur laſſis nõ dabatur requies. Egypto dedimus manũ ⁊ aſſyrijs ut ſaturarẽur pãe. Patres noſtri peccauerũt ⁊ non ſunt: et nos iniqtates eorum portauimus. Serui dñati ſunt noſtri: non fuit qui redimeret de manu eorum. In animabus nr̃is ferebamus panem nobis: a facie gladij in d̃ſerto. Pellis noſtra quaſi clibanus exuſta eſt a facie tempeſtatũ famis. Mulieres in ſion humiliauerũt: ⁊ uirgines ĩ ciuitatibus iuda. Pricipes manu ſuſpẽſi ſunt: facies ſenũ nõ erubuerũt. Adoleſcentibus ĩpudice abuſi ſunt: ⁊ pueri in ligno corruerunt. Senes de portis defecerunt: iuuenes de choro pſallentiũ. Defecit gaudium cordis noſtri: uerſus eſt ĩ luctum chorus noſter. Cecidit corona capitis noſtri: ue nobis quia peccauimus. Propterea meſtũ factũ eſt cor noſtrum: ideo cõtenebrati ſunt oculi noſtri. Propter montẽ ſion quia diſpiit. Ulpes ambulauerunt in eo. Tu aũt dñe in eternuz ꝑmanebis: ſolium tuũ in generatione et generationez. Quare ĩꝑpetuũ obliuiſceris noſtri: derelinquis nos in longitudinem dierum: Conuerte nos dñe ad te et ꝯuertemur: innoua dies noſtros ſicut a principio. Sed ꝓijciẽs repuliſti nos: iratus es ꝯtra nos uehemẽter. Jerl̃m ierl̃m cõuertere ad dñm deũ tuũ. ℟. Plãge quaſi uirgo plebs mea: ululate paſtores in cinere ⁊ cilitio. Quia ueniet dies dñi magna ⁊ amara ualde. ℣. Accingite uos ſacerdotes: ⁊ plangite miniſtri altaris: aſpergite uos cinere. Quia.

In ſecũdo nocturno añt. Eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie. pſal. Dñi ẽ ter. añt. Credo uidere bona dñi in terra uiuẽtium. pſal. Dñs illumina. añt. Dñe abſtraxiſti ab inferis aĩam meam. pſal. Exaltabo ℣. Tu autẽ dñe miſerere mei. ℟. Et reſuſcita me: ⁊ retribuam illis. Ex tractatu ſancti auguſtini epiſcopi ſuper pſalmos. Lectio quarta.

ACcedet homo ad cor altum: ⁊ exaltabitur d̃s. Illi dixerũt. Quis nos uidebit: Defecerũt ſcrutãtes ſcrutatiões ꝯſilia mala. Acceſſit hõ ad ĩpa ꝯſilia: paſſus ẽ ſe teneri hõ. Nõ eĩm tenereť niſi hõ aut uidereť niſi homo: aut creďretur niſi homo: aut crucifigereť ⁊ morereť niſi homo. Acceſſit ergo homo ad illas om̃es paſſiones que in illo nihil ualerent niſi eſſet homo. Sed ſi ille nõ eſſet homo ñ liberareť homo. Acceſſit homo ad cor altum: id eſt cor ſecretum obijciens aſpectibus humanis hominem ſeruans ĩtus deum. Celans formam dei in qua equalis eſt patri. ⁊ offerens formaz ſerui qua minor eſt patre. Ipſe eĩm dixit utrũqꝫ: ſꝫ aliud ex forma dei: aliud ex forma ſerui. Dixit ex forma dei: ego ⁊ pater unuz ſumus. Dixit ex forma ſerui: quoniã pater maior me eſt. Unde ex forma dei: ego et pater unum ſumus: Quia cum in forma dei eſſet non rapinam arbitratus eſt eſſe ſe equalẽ deo. Unde ex forma ſerui quoniam pater maior me eſt: quia ſemetipm̃ exinaniuit formam ſerui accipiens ℟. Receſſit paſtor noſter fõs aque uiue: adcuius tranſitum ſol obſcuratus eſt. Nam ⁊ ille captꝰ eſt qui captiuũ tenebat primũ hominez: hodie portas mortis ⁊ ſeras pariter ſaluator noſter diſrupit. ℣. Deſtruxit quidem clauſtra ĩferni: ⁊ ſubuertit potentias diaboli. Nam.

Lectio quinta.

ACceſſit ergo homo ad cor altum: ⁊ exaltatus eſt deus. Occiditur hõ: exaltatur deus. Quod eĩm occiſus ẽ: ex infirmitate humana fuit. Quod reſurrexit ⁊ aſcendit: ex poteſtate diuina. Accedet homo ad cor altum: cor ſecretũ: cor abditum. Non oſtendens quid noſſet: ñ oſtendens quid eſſet. Illi putantes hoc totuz eſſe qđ uidebatur: occidunt hominem in corde alto: ⁊ exaltatur deus ĩ corde diuino. Potentia eĩm maieſtatis exaltatus eſt. Et quo exaltatꝰ: Unde receſſit humiliatus. Accedet homo ad cor altum ⁊ exaltabitur deus. Propterea iam attendite fratres mei cor altuz hominis. Cuius hominis: Mat̃ ſion dicet homo ⁊ homo factus eſt ĩ ea: ⁊ ip̃e fundauit eaz altiſſimus. In ipſa ciuitate factus eſt homo quã ipſe fũdauit altiſſimus: quia ĩ ea factus eſt homo. Ergo acceſſit homo ad cor altũ. Intuere hominem ĩ corde alto:

nude quantū pōt ii pōt: ⁊ deū. In corde alto accessit homo. Et quia deus erat: et quia passurus erat uolens: ⁊ qꝛ exemplū prebiturus erat īfirmis: ⁊ qꝛ nihil ei facturi erant: ꝗ seuiebāt tanq̄ passuro deo sed in hoīe: sed in carne. ℞. O uos oēs ꝗ transitis ꝑ uiā attēdite ⁊ uidete. Si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. Attendite uniuersi populi ⁊ uidete dolorē meū. Si est. Lectio sexta.

Quid seqtur: Sagitte infantiū facte sūt plage eoꝝ. Ubi est ita seuitia: Ubi est iste fremitus leonis populi rugientis ⁊ dicētis: crucifige crucifige: Ubi sūt insidie arcū tendentiū: Nōne sagitte ifantiū facte sūt plage eoꝝ. Nostis quēadmodū sibi faciūt de canitijs sagittas infātes. Quid feriūt aut ūde feriūt: Que manus aut qđ telū: que arma aut que mēbra: Sagitte infantiū facte sūt plage eorum. Acuāt nūc linguas suas tanq̄ gladiū: firmēt sibi sermonē malignū. Merito sibi ɔfirmauerūt: qꝛ infirmate sunt sup eos lingue eoꝝ. Nūqd poterat esse hoc firmū aduersus deū: Mentita est iiqtas inquit sibi. Infirmate sūt lingue eoꝝ sup eos. Ecce resurrexit dn̄s ꝗ occisus erat. Transiebāt ante crucem: uel stabāt: et intuebāt illū: sicut psalmus ante ꝑdixerat. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos: dinūerauerunt oīa ossa mea. Ipi uero ɔsiderauerūt ⁊ cōspexerūt me. Tūc caput agitabant dicentes. Si filius dei est dscēdat de cruce. Tentauerūt quodāmodo utrū filius dei esset: ⁊ quasi īuenerant ꝙ nō esset: qꝛ insultantibꝰ illis de cruce nō descendebat. Si descēderet de cruce filius dei esset. Quid tibi uidet: qui de cruce nō descēdit: de sepulchro surrexit. ℞. Ecce quomō moritur iustus ⁊ nemo ꝑcipit corde: ⁊ uiri iusti tollūtur ⁊ nēo cōsiderat: a facie īiqtatis sublatus est iustus. Et erit in pace mēoria eiꝰ. ℣. Tāq̄ agnus corā tōdēte se obmutauit: ⁊ ñ apuit os suū: de angustia ⁊ ď iudicio sblatus est. Et. In tertio noc. aīt. Deus adiuua me: et dn̄s susceptor est aīe mee. psal. Deus in nomie. aīt. In pace factus est locꝰ eiꝰ: et in sion habitatio eius. psal. Notus in iudea. aīt. Factus sum sicut hō sine adiutorio: inter mortuos liber. ps. Dn̄e deus salutis ℣. In pace factus est locus eius. ℞. Et i sion habitatio eius. De epistola pauli ad hebreos. Lectio septima.

Christus assistens pontifex futuroꝝ bonoꝝ ꝑ amplius ⁊ ꝑfectius: tabnaculū non manufactū: id est nō huiꝰ creationis. Neq̄ per sanguinē hircoꝝ aut uituloꝝ: sed ꝑ ꝓpriū sanguinē itroiuit semel in sancta eterna redēptione inuēta. Si eim sāguis hyrcoꝝ ⁊ tauroꝝ: ⁊ cinis uitule aspersus in quinatos sāctificat ad emundationē carnis: quanto magis sanguis christi qui ꝑ spūm sanctū semetipm obtulit imaculatū deo emūdabit cōsciētiam nr̄am ab operibus mortuis ad seruiendū deo uiuenti. Et ideo noui testam̄ti mediator est ut morte intercedēte in redemptionē earum preuaricationuz que erant sub priori testamento repromissionem accipiant: qui uocati sunt eterne hereditatis. Ubi eim est testamentū mors necesse est ut intercedat testatoris. Testamentum eim in mortuis confirmatū est. Alioquin nūdum ualet duz uiuit qui testatus est. Unde nec primū quidem sine sanguine dedicatum est. ℞. Astiterūt reges terre ⁊ principes conuenere in unū. Aduersus dn̄m ⁊ aduersus christū eius. ℣. Quare fremuere gētes et populi meditati sē in ania. Aduersus dominum. Lectio octaua.

Lecto eim mandato legis a moyse uniuerso populo: accipiens sāguinem uitulorum ⁊ hyrcorum: cum aqua ⁊ lana coccinea ⁊ isopo: ip̄z quoq̄ libꝝ ⁊ omnem populum aspersit dicens. Hic sanguis testamenti qđ mandauit ad uos deus. Etiam tabernaculum ⁊ omnia uasa ministerij sanguine similiter aspersit: ⁊ oīa pene in sanguine mundantur secundum legem: ⁊ sine sanguinis effusiōe nō fit remissio. Necesse est ergo exemplaria quidem celestium his mundari: ipsa aūt celestia melioribus hostijs q̄ꝫ istis. Nō eim in manufactis sanctis itroiuit iesus exemplaria uerorum. sed in ipsum celuz ut appareat nunc uultui dei pro nobis.

Neqꝫ ut ſepe offerat ſemetipſm: quemadmodum pontifex intrauit in ſancta per ſingulos annos in ſanguie alieno. Alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mūdi. Nūc aūt ſemꝉ in conſūatione ſeculorum ad deſtitutionem peccati per hoſtiam ſuam apparuit. Et quemadmodum ſtatutum eſt hominibus ſemel mori: poſt hoc autez iudicium ſic ⁊ chriſtus ſemel oblatus eſt ad multorum exhaurienda peccata: ſecundo autem ſine peccato apparebit expectantibus ſe i ſalutem. ℞. Eſtimatus ſum cum deſcendētibuſ in lacum. Factus ſum ſicut homo ſine adiutorio inter mortuos liber. ℣. Poſuerunt me in lacu inferiori in tenebroſis ⁊ in umbra mortis. Factus. Lectio nona.

Umbrā eim habens lex futuroruz bonoruz. non ipſam imaginem rerum: per ſingulos annos eiſdem ipis hoſtiis quas indeſinenter nunqꝫ poteſt accedentes perfectos facere. Alioquin ceſſaſſent offerri: ideo ꝙ nullam haberent ultra conſcientiam peccati cultores ſemꝉ mundati. Sed in ipis cōmemoratio peccatorum per ſingulos annos fit. Impoſſibile eim eſt ſanguine taurorum ⁊ hyrcorum auferri peccata. Ideo ingrediens mundum dicit. Hoſtiam ⁊ oblationem noluiſti: corpus autem aptaſti mihi. Holocauſtomata ⁊ pro peccato nō tibi placuerūt: tunc dixi ecce uenio. In capite libri ſcriptum eſt de me ut faciam deꝰ uolūtatē tuam. Supius dicens: quia hoſtias ⁊ oblationes ⁊ holocauſtomata ⁊ ꝓ peccato noluiſti: nec placita ſūt tibi que ſecundum legem offeruntur. Tūc dixi. Ecce uenio ut faciam uoluntatem tuaz. Aufert primum ut ſequens ſtatuat. In qua uoluntate ſanctificati ſumus per oblationem corporis ieſu chriſti ſemel. Et omnis quidem ſacerdos preſto eſt quotidie miniſtrans: ⁊ eaſdem ſepe offerens hoſtias: que non poſſunt auferre peccata. Hic autem unā pro peccatis offerēs in ſempiternuz hoſtiam. Sedet in dextera dei patris: de cetero expectans donec ponantur inimici eius ſcabellum peduz eius. Una eim oblatione conſumauit in ſempiternum ſanctificatos. Conteſtatur autem nos ⁊ ſpiritus ſanctus. ℞. Sepulto domino ſignatum eſt monumentum: uoluētes lapidem ad hoſtium monumenti. Ponentes milites qui cuſtodirent illum. ℣. Accedentes principes ſacerdotum ad pilatum petierūt illū. Ponentes. Ad laudes anti. O mors ero mors tua: morſus tuus ero inferne. pſal. Miſerere. anti. Plangent euz quaſi unigenitum: quia innocens dominꝰ occiſus eſt. ps. Judica me deus. anti. Attendite uniuerſi populi ⁊ uidete dolorem meum. pſal. Deus deus meus. antiphona. porta inferi: erue domine animā meam. pſal. Ego dixi. antiphona. O uos omnes qui tranſitis per uiam attendite ⁊ uidete: ſi eſt dolor ſicut dolor meus. pſal. Laudate. ℣. Caro mea requieſcet in ſpe. ℞. Et non dabis ſcēm tuū uidē corruptionem. Ad benedict. añt. Mulieres ſedentes ad monumentum lamentabantur flentes dominum. ℣. Chriſtus factus eſt pro nobis obediens uſqꝫ ad mortem. mortem autem crucis. Propter qđ ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ dedit illi nomen qđ eſt ſuper ōe nomen. Facta cōione ſacerdotis in miſſa ſtatim cantat in choro pro ueſperis añt. Alla. alla. alla. pſal. Laudate dominū omnes gentes. Cum. Gloria patri. Et. Sicut erat. Et reiteratur añt. Alla. Capitulum hym. ℣ſi. non dicuntur. Ad magnificat. añt. Veſpere autem ſabbati: que luceſſit in prima ſabbati uenit maria magdalene ⁊ altera maria uidere ſepulchrum alleluia. pſal. Magnificat. cū. Gloria patri. ⁊. Sicut erat. Et reiteratur antiphona. Veſpere autem ſabb. Poſt hec ſacerdos dicit. Dominus uobiſcuz. ℞. Et cum ſpiritu tuo. Oratio

Spiritū nobis domie tue caritatis infunde: ut quos ſacramentis paſchalibus ſaciaſti tua facias pietate concordes. per. in unitate eiuſdem. Deinde. Dominus uobiſcū. Poſtea diaconus dicit. Ite miſſa eſt cum duplici. Alla. eodē modo rñdetur. Deo gratias. Ad cōpletorium poſt Jube domne. Noctem quietam. Poſt lectionem Fratres ſobrij eſtote. Et adiutorium. Facta prīus confeſſione di citur ℣. Conuertere nos. Deus in adiutoriū. Gloria patri. Deinde ſine añt. dicūtur p̄s conſueti in octauo tono. Capitulū. hym ⁊ ℣ſi. non dicūtur. añt. Veſpere autē. pſal. Nunc dimittis. Et reiteratur añt. Veſpere autem. Ut ſupra in ueſperis. oratio. Viſita.

Dominica reſurrectionis domini ad matu. inuitatoriū. Surrexit dominus uere allā. pſal. Venite. Hym. capl'm non dicūtur in aliqua horarum uſq; ad ueſperas ſabbati nec ℣. niſi ad noct. Ad noctur. æ Ego ſum qui ſum: ⁊ conſilium meū non ē cū impijs: ſed in lege domini uoluntas mea ē alleluia. pſal. Beatus uir. añt. Poſtulaui patri meo allā. dedit mihi gētes allā. in hereditatem allā. pſal. Quare fre. añt. Ego dormiui ⁊ ſomnū cepi: ⁊ reſurrexi quia dominus ſuſcepit me allā. allā. pſal. Domine quid mul. ℣. Surrexit dominus de ſepulchro allā. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno allā.

Secundum marcum.

In illo tempore. Maria magdalene ⁊ maria iacobe: ⁊ ſalome: abeūtes emerunt aromata ut uenientes ungerent ieſū. Et reliqua. Omelia ſancti gregorij pape.

Lectio prima.

Multis uobis lectiōibus fratres cariſſimi per dictamen loqui conſueui: ſed quia laceſcente ſtomacho ea que dictauero legere ip̄e non poſſum: quoſdam ueſtrum minus libenter audientes intueor. Unde nunc a me met ip̄o exigere contra morem uolo: ut inter ſacra miſſarum ſolēnia lectionē ſancti euangelij non dictando ſed colloquēdo ediſſerā: ſicq; excipiatur ut loquimur. Quia collocutionis uox corda torpentia pluſq̄ lectionis ſermo excitat: ⁊ quaſi quadam manu ſollicitudinis ut euigilent pulſat. Et quidē ad hoc opus me ſufficere poſſe nō uideo: ſed tamen uires quas īperitia denegat: caritas miniſtrat. Scio nanq; qui dixit. Aperi os tuum ⁊ ego adimplebo illud. Bonum ergo opus nobis in uolūtate ſit: nam ex diuino adiutorio erit in perfectione. Dat loquendi auſum etiam reſurrectionis dominice tanta ſolēnitas: quia ⁊ indignum ualde eſt: ut eo die laudes debitas taceat lingua carnis: quo uidelicet die caro reſurrexit auctoris. ℟. Angelus domini deſcendit de celo ⁊ accedens reuoluit lapidem: ⁊ ſuper eum ſedit: ⁊ dixit mulieribus. Nolite timere ſcio eīm qa crucifixum queritis iam ſurrexit: uenite ⁊ uidete locum ubi poſitus erat dominus al. ℣. Et introeuntes in monumentū uiderunt iuuenem ſedentem in dexteris cooperiū ſtola candida ⁊ obſtupuerunt qui dixit illis. Nolite. ℣. Gloria patri. Et reiteratur reſponſorium.

Lectio ſecunda.

Audiſtis fratres cariſſimi: ꝙ ſancte mulieres que dominum fuerant ſecute cum aromatibus ad monumentū uenerunt ⁊ ei quem uiuentem dilexerāt etiam mortuo ſtudio humanitatis obſequūtur. Sed res geſta aliquid in ſancta eccleſia ſignificat gerendū. Sic quippe neceſſe eſt ut audiamus que facta ſunt: quatenus cogitemus etiā que nobis ſit ex eorum imitatione facienda. Et nos ergo in eum qui eſt mortuus credentes ſi odore uirtutum referti cū opinione bonorum operū dominum querimus: ad monumentū ꝓfecto illius cū aromatib⁹ uenimus. Ille autem mulieres angelos uident que cum aromatibus uenerunt. Quia uidelicet ille mentes ſupernos ciues aſpiciunt que cū uirtutum odorib⁹ ad deū per deſideria ſancta proficiſcuntur. Notandum uero nobis eſt quid nā ſit qd' in dexteris ſedere angelus cernit. Quid nāq; ꝑ ſiniſtrā niſi uita p̄ns: Quid uero per dexteram niſi perpetua uita ſignatur. Unde ſcriptum eſt. Leua ei⁹ ſub capite meo ⁊ dextera illius amplexabit̄ me. Quia igitur redemptor noſter iam preſentis uite corruptionē tranſierat: recte angelus qui nunciare perennem ei⁹ uitam uenerat in dextera ſedebat. Qui ſtola candida coopertus apparuit: quia feſtiuitatis nr̄e gaudia nunciauit. Cādor et eīm ueſtis ſplēdorē noſtre denūciat ſolēnitatis. Solēnitatis nr̄e dicam⁹ an ſue: Sed ut fateamur uerius ⁊ ſue dicam⁹ ⁊

noſtre. ℟. Dū trāſiſſet ſabbatū maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ maria ſalome emere aromata. Ut uenīētes ungerent ieſū al. al. ℣. Et ualde māe una ſabbatoꝝ ueniūt ad monumētum orto iaꝫ ſole. Ut. glia. al. Lectio tertia.

ILla qppe redemptoris nr̄i reſurrectio: ⁊ nr̄a feſtiuitas fuit: qꝛ nos ad immortalitatē reduxit: ⁊ angeloꝝ feſtiuitas extitit: qꝛ nos reuocādo ad celeſtia eorū numeꝝ ipleuit. In ſua ergo ac nr̄a feſtiuitate angelus in albis ueſtibus apparuit: qꝛ dū nos ꝑ reſurrectionē dn̄icaꝫ ad ſupna reducimur: celeſtis patrie dāna reparātur. Sed qd uenīētes feminas affatur audiamus. Nolite expaueſcere. Ac ſi apte dicat. Paueāt illi q nō amāt aduentū ſupnorū ciuiū. Pertimeſcāt q carnalibꝰ deſiderijs preſſi: ad eoꝝ ſe ſocietatē ptingere poſſe deſperāt. Uos aūt cur ptimeſcitis q̄ ur̄os cōciues uidetis. Un̄ ⁊ mattheus angelū apparuiſſe deſcribēs ait. Erat aſpectus eiꝰ ſicut fulgur: ⁊ ueſtimenta eius ſicut nix. In fulgore ⁊ eīm terror timoris ē: in niue aūt blādimentū candoris. Quia uero ōipotens deus ⁊ terribil' eſt peccatoribꝰ: ⁊ blandus iuſtis: recte teſtis reſurrectionis eiꝰ angelus in fulgore uultus: ⁊ in cādore hītus demōſtratꝰ: ut d' ipſa ſua ſpē ⁊ terreret reprobos ⁊ mulceret pios. Unde recte quoqꝫ pplm ꝑ d'ſerta gradientē colūna ignis i nocte: ⁊ colūna nubis preibat in die. In igne ⁊ enim terror eſt i nube aūt uiſiōis lene blādimētum. Dies uero uita iuſti: ⁊ nox accipit uita peccatoris. Unde ⁊ de ꝑuerſis peccatoribus paulus dicit. Fuiſtis aliquando tenebre: nūc autē lux in dn̄o. Ad laudes an̄. Angelus aūt dn̄i deſcēdit de celo: ⁊ accedēs reuoluit lapidē: ⁊ ſedebat ſup eū al. alleluia. pſal. Dn̄s regnauit. Cū reliqs an̄. Et ecce terremotus factus eſt magnus: āgelus aūt dn̄i deſcēdit d' celo alla. an̄. Erat aūt aſpectus eius ſicut fulgur: ueſtimenta eius ſicut nix alla. alla. an̄. Pre timore aūt eius exterriti ſūt cuſtodes: ⁊ facti ſūt uelut mortui alla. an̄. Reſpondens aūt angelus dixit mulieribus: nolite timere ſcio eīm ꝙ ieſuꝫ queritis alla. Pro caplo hym. ⁊ ꝟſi. dicit' an̄. Hec dies quā fecit dn̄s exultemus ⁊ letemur in ea. Et ſic cātatur ꝑ oēs horas. Ad bn̄dictus an̄. Et ualde mane una ſabbatoꝝ ueniūt ad monumētum orto iam ſole alla. Oratio.

DEus qui hodierna die ꝑ unigenitū tuū eternitatis nobiſ aditū deuicta morte reſeraſti: uota nr̄a que ꝓueniendo aſpiras: ēt adiuuādo ꝓſequere. p. e. Dn̄s nobiſcū. poſtea. Bn̄dicamus dn̄o alla. alla. Et dicit' cū duplici alla. in ueſpis ⁊ mat. tantū uſqꝫ ad ueſpas ſabbati. Ad primā tertiā. ſextā. ⁊ nonā poſt. Deus in adiutorium. Et. Gloria patri. imediate cantantur pſal. cōſueti in ſecūdo tono. Quibus finitis cantat' anti. Hec dies. ⁊ poſtea dicitur oratio. Ad abſolutionem capituli.

SI cōſurrexiſtis cū xp̄o que ſurſum ſūt querite: ubi xp̄us eſt in dextera dei ſedens: que ſurſū ſūt ſapite nō que ſuper terrā. Et dicit' uſqꝫ ad aſcenſionē taꝫ in dn̄icis q̄ꝫ in ferialibus diebus niſi ſit feſtū. Ad ueſpas an̄. Angelus aūt dn̄i. Cū reliqs in fine. ps. In exitu. Et ſic dicitur uſqꝫ ad ueſpas ſabbati. Poſtea ℣. Hec dies. Ad mag. an̄. Et reſpiciētes uiderūt reuolutū lapidē erat qppe magnus ualde alla. Oratio. Deus q hodierna. Ad cōpletorium facta prius ꝯfeſſiōe. poſt. Conuertere nos. ℣. Deus in adiutoriū. ℣. Gloria patri. Immediate cantāt' pſal. ꝯſueti i octauo tono. Quibꝰ finitis dicit'. alla. alla. alla. alleluia. in tono de an̄. Miſerere. poſtea ps. Nūc dimit. In ſecūdo tono. quo finito dicit' an̄. Hec dies. Seqt' orō. Uiſita. Su praſcriptus modus horaruꝫ ſeruat' uſqꝫ ad ueſpas ſabbati i albis. Infra octauaꝫ paſche nō fit de aliquo alio feſto: ſed peracta octaua celebrat'. Feria. ij. Inuitatorium an̄. ⁊ pſal. ad noc. ⁊ laud. dicūtur ſic̄ i paſcha: ⁊ ꝑ totā hebdomadā ſimiliter. ℣. Surrexit dn̄s de ſepulchro alla. ℟. Qui ꝓ nobis pepēdit in ligno alla. Scd̄m lucam.

IN illo tp̄e. Duo ex diſcipul' ieſu ibāt ipſa die i caſtellū qd̄ erat i ſpatio ſtadioꝝ ſexagita ab ierl'm: noīe emaus: ⁊ ipſi loquebāt' ad īuicē de his ōibus que acciderāt. Et rel'. Omelia ſcti gregorij pape. Lectio prima.

IN quotidiana nobis ſolēnitate laborātibus pauca loq̄nda ſūt: ⁊ fortaſſe hec utilius ꝓderūt: qꝛ ſepe ⁊ alimēta que minꝰ ſufficiūt: auiduis ſumūt. Lectionis ergo euāgelice ſumatiꝫ ſenſū ſtatui nō ꝑ ſingula uerba diſcutere: ne dilectionē uꝛam ualeat ſermo ꝓlixior expoſitionis onerare. Ecce audiſtis frēs cariſſimi quia duobus diſcipulis ambulantibus in uia: nō quidē credētibꝰ: ſed tamē de ſe loquentibus: dn̄s apparuit: ſed eis ſpēm quā recte cognoſceret nō oſtendit. Hoc ergo egit foris dn̄s ī oculis corporis: qđ apud ip̄os agebāt itus ī oculis. cordis. Ip̄i nāqꝫ apud ſemetip̄os intus ⁊ amabant ⁊ dubitabāt. Eis aūt dn̄s foris: ⁊ pn̄s aderat: ⁊ qs eēt nō oſtēdebat. De ſe ergo loquētibꝰ p̄ſentiaꝫ exhibuit: ſed de ſe dubitātibus cognitōis ſue ſpēꝫ occultauit. Uerba q̄dē ꝯtulit: duriciā itellectus icrepauit. Scripture ſacre myſteria que de ip̄o erant apuit: ⁊ qꝛ adhuc in eorū cordibus ꝑegrinus erat a fide ire ſe longius finxit. ℟. Maria magdalena et altera maria ibant diluculo ad monumentū. Jeſum quē queritis nō eſt hic ſurrexit ſicut locutꝰ eſt: p̄cedet uos in galileā: ibi eū uidebitis allā. allā. ℣. Et ualde mane una ſabbatoꝝ ueniūt ad monumentū orto iā ſole: ⁊ introeūtes uiderunt iuuenē ſedentē in dextris: q dixit illis. Jeſum.

Lectio ſcđa.

FIngere nāqꝫ cōponere dicimꝰ. Unde ⁊ compoſitores lutifigulos uocamꝰ. Nihil ergo ſimplex ueritas ꝑ duplicitatem fecit: ſed talem ſe eis exhibuit in corpore: qualis apud illos erat ī mēte. Probandi aūt erant ſi hi qui eum etſi nec dum ut deum diligerent: ſalteꝫ ut peregrinum amare potuiſſent. Sed q̄a eſſe extranei a caritate non poterant: hi cum quibus ueritas gradiebatur: eū ad hoſpitium quaſi peregrinū uocant. Cur autem dicimus uocant: cum illic ſcriptū ſit: ⁊ coegerunt eum: Ex quo nimirū exemplū colligitur: quia peregrini ad hoſpitium non ſolum inuitandi ſunt: ſed ēt trahendi. Menſam ponunt: cibos offerunt: ⁊ deum quem in ſcripture ſacre expoſitione non cognouerāt: in panis fractione cognoſcunt. Audiendo ergo precepta dei illuminati non ſunt faciendo illuminati ſunt. Quia ſcriptum eſt. Nō auditores legis iuſti ſunt apud deum: ſꝫ factores legis iuſtificabūtur. Quiſquis ergo uult audita intelligere: feſtinent ea q̄ iam intelligere potuit opere complere. Ecce dn̄s non eſt cognitus dum loqueretur: ſed dignatus eſt cognoſci duꝫ paſceretur. Hoſpitalitatem ergo fratres cariſſimi diligite: caritatiſ opera amate: hic ⁊ eiꝫ ꝑ paulum dicitur. Caritas fraternitatis maneat iu nobis: ⁊ hoſpitalitatem nolite obliuiſci. Per hanc eīm placuere quidam angelis hoſpitio receptis. Hic petrus ait. Hoſpitales inuicem ſine murmuratione. Hinc ipſa ueritas dicit. Hoſpes fui ⁊ ſuſcepiſtis me. ℟. Congratulamini mihi omnes qui diligitis dn̄m: quia quem querebam apparuit mihi. Et dum flerem ad monumentum uidi dn̄m meum. allā. ℣. Recedentibus diſcipulis nō recedebā: ⁊ amoris eiꝰ igne ſuccenſa ardebam deſiderio. Et.

Lectio tertia.

OPinata res eſt ualde: ⁊ ſenioꝝ noſtroꝝ nob̄ relatōe tradita. Quidā p̄rfamilias cum tota domo ſua magno hoſpitalitati ſtudio ſeruiebat. Cūqꝫ quotidie ad menſam ſuam ꝑegrinos ſuſciperet: quadam die peregrinus quidam int̄ alios uenit: ad menſam ductus eſt. Duꝫ qꝫ p̄rfamilias ex hūilitatis ꝯſuetudine: uellet aquā in eius manibus fundere: ꝯuerſus urceum accepit: ſed repente eum in cuius manibus aquam fundere uolebat non inuenit. Cūqꝫ hoc factum ſecū ip̄e miraretur: eadē nocte ei dn̄s ꝑ uiſionem dixit. Ceteris diebus me in mēbris meis: heſterno autem die me in memet ipſo ſuſcepiſti. Ecce in iudicium ueniēs dicet. Quod uni ex minimis meis feciſti mihi feciſtis. Ecce aute iudicium cum ꝑ membra ſua ſuſcipitur: ſuſceptores ſuos etiam ꝑ ſemetip̄m requirit: ⁊ tamen nos ad hoſpitalitatis gratiam pigri ſumus. Pēſate fratres quāta hoſpitalitatis uirtus ſit. Ad mēſas ur̄as chriſtū ſuſcipite:

ut uos ab eo ſuſcipi ad ꝯuiuia eťna ualeatis. Prebete mō ꝑegrīo xp̄o hoſpitiū ut uos in iudicio nō quaſi ꝑegrinos neſciat: ſed ut ꝓprios recipiat ad regnū. Ad bn̄dictus añ. Jeſus iūxit ſe diſcipulis ſuis in uia: ⁊ ibat cū illis. oculi eoꝝ tenebātur ne eū agnoſcerent ⁊ increpauit eos dicens. o ſtulti et tardi corde ad credendū in his que locuti ſunt ꝓphete. allá. Oratio.

DEus qui ſolēnitate paſchali mūdo remedia contuliſti: populum tuuz queſumus celeſti dono ꝓſequere: ut ⁊ ꝑfectam libertatem conſequi mereatur: et ad uitam proficiat ſempiternaz. per. Ad mag. añ. Qui ſūt hi ſermones quos cōfertis ad inuicem: ambulantes ⁊ eſtis triſtes. Oratio ut ſupra. Feria tertia ℣. Surrexit dn̄s uere allá. ℟. Et apparuit ſimoni allá. Sermo ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

PAſcha chriſti fratres cariſſimi regnum ē celorum: ſalus mundi: occaſus inferni: gloria ſupernoruz: uita credētium: reſurrectio mortuorum: teſtimoniū miſerationis diuine: precium redemptionis humane: contritio mortis abolite. Que feſtiuitas dei ſacra myſteria ⁊ incognita ſacramenta uirtutem dominice reſurrectionis per angelos indicat: ꝑ populos manifeſtat. Hec igitur eſt dies dilectiſſimi quā fecit dn̄s ut audiſtis: excelſior cunctis: dulcior uniuerſis: in qua dn̄s reſurrexit: in qua nouam ſibi plebem ut ipſi uidetis generationis ſpiritu ꝯquiſiuit: in qua ſingulorum mentes gaudio ⁊ exľtatione ꝑfudit. Sic ergo dies reſurrectionis chriſti defunctis uita: peccatoribꝰ uenia. ſanctis eſt gloria. Sic quidem operationes uirtutum eleuat de ſpinis: ſuſcitat de terrenis: collocat in excelſis: cōſumat iuſtos: firmat dubios: dānat īcredulos. Ad hoc eīm dn̄s reſurrexit: ut imaginez future reſurrectionis oſtenderet. Et idō hodie ut uitale lauacrum reſurgens dei populus: ad inſtar reſurrectionis eccleſiam noſtram ſplendore niueo illuminat. Gratias deo noſtro agere debemus: ꝙ duz ſancti paſche ſolēnitatem colimus: future reſurrectionis ſpeciem iam uidemus. Reſurrecturum eſt eīm genus humanum in ſeculi conſumatione pꝰ mortem: nunc reſurgit in baptiſmum. Suſcitandus eſt tunc dei populus poſt ſoporem: nunc ſuſcitandus poſt infidelitatez. Liberandus eſt tūc a mortali conditiōe nūc liberatur ab ignorantie cecitate. Renaſciturus eſt ad eternitatem: nunc renaſcitur ad ſalutem. ℟. Uirtute magna reddebant apoſtoli. Teſtimoniū reſurrectionis ieſu chriſti dn̄i noſtri. al'. al'. ℣. Repleti quidē ſpiritu ſancto loquebantur cum fiducia uerbū dei. Teſtimonium. Lectio ſecunda.

OMnes eīm qui olim in chriſto baptizati aſſumere non poſſunt cādidam ueſtem: conuerſationem ſaltem cādidam non relinquant. Solet ſub nigro habitu aīa ſatis pura latitare. Nec multum intereſt ſi non habet quis candidaz ueſtem. Talis fuit latro ille in euangelio qui crucifixus cuz ſaluatore clamaſſe dicitur. Memento mei domine duz ueneris in regno tuo. Attendite ergo dilectiſſimi ⁊ uidete quis noctis preterite gratū laborem: quis diei huius extimare poterit leticiaz? Dies autē iſta ꝙ̄ imoderata gaudia ꝓcreauit. Diem iſtū inter ceteros dies nobis dn̄s peculiariter fecit: exultemus ⁊ iocūdemur in eo. Ammōe diligenter iudee crudelis ſepulchruz. adijce cuſtodias milituz: manda uigilias: ut probes mortuū quē noluiſti cognoſcere uiuū. Jam ſurrexit iam in celis aſcendit. Jā gl'ificatꝰ eſt ꝓpt̄ nos: q ſeipz hūiliauerat ꝓpt̄ nos. Judei qd eſtis facturi? Facti ex amicis acerrimi īimici. Quē eiz zelātes ꝑuxiſtis: ipē uenit ī noīe pr̄is ſui. Deꝰ dn̄s illuxit nob: ⁊ uos ſubdidit pedibus nr̄is. Plꝰ ꝯpleuit pr̄ filio ꝙ̄ qď ꝑ ꝓphetā dixerat. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede ad dexterā meā. donec ponā inimicos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ. Et ad ďxterā pr̄is ſeďt ⁊ n̄ tm̄ ſubpedaneū xp̄i: quātū ſub pedibus ſeruoꝝ eiꝰ uos iudeos adduxit. Sꝫ ad lectōez ſc̄ti euāgelii aīuz ꝯuertamꝰ. Illa nobis placeant: illa delectent. que nr̄e feſtiuitati conueniunt. ℟. Tulerunt dominum meum ⁊ neſcio ubi poſuere eum: dicunt eiʒ angeli: mulier qd ploras? ſurrexit ſicͤ dixit. Precedet uos ī galyleā ibi eū uidebitis. al'. al'. ℟. Cum ergo fleret inclinauit ſe ⁊ ꝓſpexit monumentū: ⁊ uidit duos angelos in albis ſedentes q̄ dicūt ei. Precedet uos. Lectio tertia

Pergit maria magdalene ut fleat ad ſepulchrū. Et que ē maria magdalene. Ne uirginē putetis. Nō ē ipſa q̄ genuit ſaluatorē. Illa quidem pia mater immani dolore iubilans: pectora delicata ꝯtundēs. ita ip̄a uiſcera oīaqꝫ fatigauerat membra ut iam inceſſu deficiens uix peruenire potuiſſet ad chriſti funus. Ibi fuerat quidem ⁊ ipſa: illic ſe lamētauerat: ſʒ illi primū apparuit dominus. Maria eſt eīm magdalene ſicut alius euāgeliſta locutus eſt de qua excluſerat ſaluator demonia ſeptem. Si conſideremus fratreſ dilectiſſimi quoniā qui plus dilexit: pl's diligitur: non ſe manifeſtauerat adhuc dominꝰ diſcipulis nec ipſi genitrici. Frequentabat eīm maria magdalene ſepulchrum: nec uſpiam recedebat ſicuti ē ſolitum mulieribus dilectoruʒ cadaueribꝰ iubilantes inherere. Venit igitur ad monumentū: uidit angelos: uidit ip̄m dn̄m dicentem ſibi. Maria inquit. Tunc illa reſpiciens uocem agnouit ⁊ uultū: ac dicens. Raboni qd̄ ē magiſter bone. Qualiter poterat triūphaꝛ dū reſpiceret uiuū quē deſiderabat uidere ul' mortuū? Quāta illa mēs nacta fuerat ſecute leticie. Illud ēt qualiť referā ꝙ ap̄lis ī cōgregatōe apparuerit medius: quādo latera ferro effoſſa: atqꝫ clauorum in manibus loca demonſtrauit. Ut ueruʒ perſuaderet diſcipulis diei huius leti gaudia conteſtantur. Hoc conſenſit dominus patri. hoc egit filius dei ī quo ſpiritus ſanctus permanſit. Propterea nos leti cantauimuſ dicentes. Hec eſt dies quem fecit dominus exultemus ⁊ letemur in ea. Conuerſi ad dominum ipſum deprecemur pro nobis ⁊ pro omni plebe ſua adſtāte nobiſcum in atrijs domus ſue: quā cuſtodire protegereqꝫ dignetur: per ieſum xp̄m filium ſuum dominum noſtrum: qui cū eo uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorū amē.

Ad benedictus añ. Stetit ieſus in medio diſcipulorum ſuorum et dixit eis. pax uobis alľa. alľa. Oratio.

Deus qui eccleſiam tuam nouo ſep̄ fetu multiplicans concede famuliſ tuis: ut ſacramentuʒ uiuendo teneāt qd̄ fide perceperunt. per. Ad mag. añ. Uidete manus meas et pedes meos: quia ego ipſe ſum: al. al. Feria quarta ℣ſus. Gauiſi ſūt diſcipuli al'. ℟. Viſo dn̄o al'. al'. Verſus ſupra ſcripti repetūtur his tribus ſequentibus diebus ſuo ordine. Secundum ioannem.

In illo tempore. Māifeſtauit ſe iterum ieſus diſcipulis ſuis ad mare thyberiadis. māifeſtauit autem ſic: Erāt ſimul ſimon petrus ⁊ thomas qui dicit̄ didimus. Et reliqua. Omelia ſancti gregorij pape. Lectio prima.

Lectio ſancti euangelij que modo ī ueſtris auribus lecta eſt fratres cariſſimi queſtione aīum pulſat: ſed pulſatione ſua uim diſcretionis indicat. Queri et eīm poteſt cur petrus qui piſcatoꝛ āte conuerſionem fuit poſt conuerſionem ad piſcationem redijt. Et cum ueritas dicat nemo mittens manum ſuam ad aratrum ⁊ aſpiciens retro aptus eſt regno dei: cum repetijt qd̄ reliquit. Sed ſi uirtꝰ diſcretionis inſpicitur: citius uidetur: q̄a nimirum negociuʒ qd̄ ante conuerſiōeʒ ſine peccato extitit: hoc etiam poſt ꝯuerſionem repetere culpa non fuit. Naʒ piſcatorem petrum mattheum uero thelōariuʒ ſcimus. Et poſt conuerſionem ſuaʒ ad piſcationem petrus rediit: mattheus uero ad thelonei negocium non reſedit Quia aliud eſt uictum per piſcationē q̄rere: aliud thelonei lucris pecunias augere. Sunt enim pleraqꝫ negocia que ſine peccatis exhiberi aut uix aut nullatenus poſſunt. Que ergo ad peccatuʒ implicant: adhuc neceſſe eſt ut poſt cōuerſionem animus non recurrat. Queri etiā poteſt cur diſcipulis ī mare laborantibꝰ poſt reſurrectionem ſuam dominus ī litore ſtetit: qui ante reſurrectionem ſuaʒ coram diſcipulis ſuis in fluctibus maris ambulauit. Cui⁹ rei ratio feſtine cognoſcit ſi ipſa que tũc inerat cauſa penſetur. R. Ecce uicit leo de tribu iuda radix dauid apire librũ ⁊ ſoluere ſeptē ſignacula eius. Al. all'a. all'a. V. Dignus ē agnus q occiſus ē accipere uirtutē ⁊ diuinitatē ⁊ ſapientiã ⁊ fortitudinez. ⁊ honorē. ⁊ gloriã. ⁊ bñdictionē. all'a. all'a.

Lectio ſcd'a

Quid ⁊ eīm mare niſi pñs ſeculũ deſignat qd' ſe caliſaꝝ tumultibus et undis uite corruptibilis illidit? Quid ꝑ ſoliditatem littoris niſi illa perpetuitas getis eterne ſignatur. Quia igitur diſcipuli adhuc fluctibus mortalis uite ierãt in mare laborabant. Quia autem redēptor noſter iam corruptionem carnis exceſſerat: poſt reſurrectionē ſuam in littore ſtabat: ac ſi ipm reſurrectionis ſue myſterium rebus diſcipulis loqueretur dicens. Jam uobis in mare non apparendo: quia uobiſcum in perturbationis fluctibus non ſum. Hinc eſt ꝙ in alio loco poſt reſurrectionē ſuam eiſdem diſcipul' dicit. Hec ſũt uerba que locutus ſuz ad uos cũ adhuc eſſem uobiſcum. Neqꝫ eīz cum ipis nõ erat quibus preſens corporaliter apparebat. Sed tamen iam ſe eſſe cum ipis denegat: a quorũ mortali corpe carnis imortalitate diſtabat. Qd' illic cum ipſis poſitus fateť nõ ſe eē cum ipis: hoc quoqꝫ hic ſitu corporis idicat cum adhuc nauigãtibus ſe eſſe iã in littore demonſtrat. Facta eſt autem diſcipulis piſcationis magna difficultas: ut magiſtro ueniente fieret admirationis magna ſblimitas. Qui ꝓtin⁹ dixit. Mitte in dexteram nauigij rete: ⁊ inuenietis. R. Ego ſum uitis uera ⁊ uos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo: hic fert fructũ multũ. all'a. all'a. V. Sicut dilexit me pater: ⁊ ego dilexi uos. Qui manet. Lectio tertia.

Bis i ſcto euãgelio legitur qꝛ dominus dixit uel iuſſit: ut ad piſcãduz retia mitterentur: ante paſſionem uidelicet ⁊ poſt reſurrectionem. Sed prius qꝫ redēptor noſter pateretur ⁊ reſurgeret: mitti qdē rete ad piſcãdũ iubet: ſꝫ utꝝ in dextra an i ſiniſtra mitti d'buiſſꝫ nõ iubet. Poſt reſurrectõez xp̄o diſcipul' apparēs mitti rete i dextra iubet. In illa piſcatiõe tãti capti ſtut retia rũperetur. i iſta aũt ⁊ multi capti ſũt: ⁊ retia rupta nõ ſũt. Quis eīz neſciat bonos d'xtra ⁊ malos ſiniſtra figurari. Illa ergo piſcatio i qua ſpũalit' in quã partē mitti rete debeat nõ iubeť. preſentez eccleſia deſignauit: que bonos ac malos ſil' colligit nec elegit quos trahat: qꝛ ⁊ quos eligeť poſſit ignorat. Hec aũt piſcatio que poſt dñi reſurrectionez facta ē i ſolã dexterã miſſa ē: qꝛ ad uidendam claritatis eius gloriam ſola electorum eccleſia pertinget: que de ſiniſtro opere nihil habet. In illa piſcatione pre multitudine piſcium rete rumpebatur: quia nunc ad confeſſionem fidei: etiã cũ electis reprobi tanti intrant qui ipſã quoqꝫ eccleſiam hereſibus ſcindant. In iſta uero piſcatione ⁊ multi piſces ⁊ magni capiuntur ⁊ rete non rumpitur: quia ſancta electorum eccleſia in continua auctoris ſui pace requieſcens nullis iam diſſenſionibus dilaniatur. Ad benedict. aña. Mitte i d'xterã nauigij rete ⁊ inuenietis. al'. Orõ

Deus qui nos miſerationis dominice annua ſolēnitate letificas conced' propitius: ut per temporalia feſta que agimus: peruenire ad gaudia eterna mereamur. per. Ad mag. aña. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: afferte de piſcibus quos prendidiſtis nunc: aſcendit autem ſimon petrus ⁊ traxit rete in terram plenum magnum piſcibus.

Orõ. ut ſupra. Feria quinta Secunduz lucam.

In illo tempore ſtabat. Maria ad monumentum foris plorans. Dũ ergo fleret inclinauit ſe: ⁊ proſpexit i monumentum: ⁊ uidit duos angelos in albis ſedentes: unum ad caput ⁊ unuz ad pedes ubi poſituz fuerat corpus ieſu. Et reliqua. Omelia ſancti gregorij pape.

Lectio prima.

Maria magdalene que fuerat i ciuitate peccatrix amando ueritatem: lauit lachrymis macl'as criminis: ⁊ uox ueritatis impletur qua dicitur. Dimiſſa ſũt ei peccata multa qm̃ dilexit multum.

Que eīm frigida prius peccādo remāſerat:poſtmodū amādo fortiꝰ ard̄bat. Nā poſtqꝫ uenit ad monumentū ibiqꝫ corpꝰ dominicū nō īuenit:ſublatū credidit : atqꝫ diſcipulis nūciauit: ꝗ uenientes uiderunt:atqꝫ ita eē ut mulier dixerat credid̄rūt. Et de eis ꝓtinus ſcriptū eſt. Abierūt ergo diſcipuli ad ſe metipos. Ac deinde ſubiūgitur. Maria aūt ſtabat ad monumentū foris plorās. Qua in re penſādū eſt huius mulieris mēteꝫ quāta uis amoris accēderat que a monumēto dn̄i:etiaꝫ diſcipulis recedētibꝰ nō recedebat. Exquirebat quē nō īueniebat. Flebat ingrēdo ⁊ amoris ſui igne ſuccēſa eius queꝫ ablatum credidit ardebat deſiderio. Vn̄ cōtigit ut tūc eū ſola uideret que remanſit ut quereret. Quia nimiꝝ uirtus boni oꝑis ꝑſeuerātia ē. ⁊ uoce ueritatis dicit̄. Qui aūt ꝑſeuerauerit uſqꝫ in fineꝫ hic ſaluus erit. ℟. Surrexit paſtor bonus qui animā ſuam poſuit ꝓ ouibus ſuis:⁊ ꝓ grege ſuo mori dignatus eſt. Al'. al'. al'. ℣. Et eīm paſcha nr̄m imolatus eſt chriſtus. All'a. al'. al'. Lectio .ij.

ET bn̄ precepto legis cauda hoſtie ī ſacrificio iubet̄ offerri. In cauda quippe finis ē corporis. Et ille bene imolat qui ſacrificiū boni oꝑis uſqꝫ ad fineꝫ debite ꝑducit actionis. Hinc ioſeph inter reliquos frēs talarē tunicā habuiſſe d̄ſcribitur. Tunicā qꝑpe uſqꝫ ad talū ē bonū opus uſqꝫ ad ꝯſumationē. Sꝫ cū maria fleret:inclinauit ſe ⁊ ꝓſpexit in monumētuꝫ. Certe iā monumentū uacuū uid̄rat. iam ſublatū dn̄m nūciauerat. Quid ē qđ ſe iteꝝ īclinat. iteꝝ uidere deſiderat:· Sꝫ amāti ſemel inſpexiſſe nō ſufficit : qꝛ uis amoris intentionē inqſitōis multiplicat. Queſiuit igit̄ prius:⁊ minīe īuenit. Perſeuerauit ut quereret:unde ⁊ ꝯtigit ut inueniret. Actūqꝫ eſt ut d̄ſideria dilata creſcerēt:⁊ creſcētia caꝑent qđ īueniſſēt. Hic eſt eīm qđ de eodē ſponſo eccleſia in canticis canticoꝝ dicit. In lectulo meo per noctes queſiui illū ⁊ nō īueni. Surgā et circuibo ciuitatē ꝑ uicoſ ⁊ plateas:⁊ queram quē diligit aīa mea. Que defectum quoqꝫ inuētionis ingemiat dicēs. Queſiui illū ⁊ nō īueni. Sed quia diu īuentio nō elōgat:ſi inqſitio nō deſiſtit adiungit. Inuenerūt me uigiles ꝗ cuſtodiūt ciuitatē. Nō quē diligit aīa mea uidiſtis:· Paululum cū ꝑtranſiſſem eos īueni queꝫ diligit aīa mea. ℟. De ore prudentis procedit mel al'. dulcedo mellis eſt lingua eius al'. Fauꝰ diſtillans labia eius al'. al'. ℣. Sapientia reqeſcat in corde eius:⁊ prudentia in ſermone oris illius. Fauus. Lectio tertia.

DIlectum nāqꝫ in lectulo querimꝰ: quando in preſentis uite aliquātula requie redēptoris noſtri deſiderio ſuſpiramꝰ. Per noctē querimus: qꝛ ⁊ ſi iaꝫ in illo mens uigilat:tamē adhuc oculus caligat. Sꝫ ꝗ dilectū ſuū nō īuenit:reſtat ut ſurgat:ciuitatē circueat id ē ſāctaꝫ electoꝝ eccleſiā mēte ⁊ inqſitione ꝑcurrat. Per uicos eū ⁊ plateas querat:id eſt ꝑ āguſta ⁊ lata gradiētes aſpiciat:ut ſi qua inuenire ī eis ualeat:eius ueſtigia exquirat. Quia ſūt nōnulli etiā uite ſecularis: ꝗ imitandū aliq̄d habēt de actiōe uirtutis. Querentes aūt nos uigiles īuenūt ꝗ cuſtodiunt ciuitatem:quia ſancti patres qui eccleſie ſtatum cuſtodiunt:bonis noſtris ſtudijs occurrūt : ut ſuo uel uerbo ł ſcripto nos doceant. Quos cum paululum pertranſimus:inuenimus quem diligimus:quia redemptor noſter:⁊ ſi hūanitate homo inter homines: diuinitate tamen ſuper homines fuit. Cum pertrāſeuntur uigiles dilectus inuenitur:quia cum prophetas ⁊ apoſtolos infra ipſuꝫ eſſe conſpicimus:illum qui natura deuſ eſt eſſe ſupra homines conſideramus. Prius ergo non inuentus queritur: ut poſt inuentus ſtrictius teneatur. Sācta eīm deſideria ut prediximus dilatōe creſcunt. Si autem dilatione deficiunt deſideria non fuerunt. Ad benedictus anti.

Maria ſtabat ad monumentum plorans et uidit duos angelos in albis ſedentes ⁊ ſudarium qđ fuerat ſuper caput ieſu all'a. Oratio.

DEus qui diuerſitatem gentium in confeſſione tui nominis adunaſti: da ut renatis fonte baptiſmatis:una ſit fides mentium ⁊ pietas actionum. per.

Ad mag. añt. Tulerunt dñm meũ ⁊ neſcio ubi poſueꝛ̃t eũ: ſi tu ſuſtuliſti eũ dicito mihi. alleluia. ⁊ ego eum tollam al. Oratio ut ſupra

Feria ſexta ſermo ſancti ambroſij epiſcopi. Lectio prima.

AUdiſtis frẽs cariſſimi ꝙ ſancte mulieres q̃ cũ aromatibꝰ ad monumẽtum uenerũt: angelos uiderunt: ⁊ maria magdalẽa que artius ieſũ diligebat: apoſtolis ad domũ de qua cucurrerãt: reuertentibꝰ nũciauit. Quia erga ſepulchrũ ꝑſeuerauit deuz primũ omniũ cognouit. Nos ꝑ hoc monemur ut cuz aromatibꝰ id eſt cũ odore bonoꝝ opeꝝ ⁊ pleni uirtutibus deũ queramus. Sũt qui uident᷑ deum querere ſed ocioſi ſũt: ⁊ a uirtutibꝰ alieni: ideo illũ uidere nõ merent᷑. Quid querebãt ille ſãcte mlĩeres ĩ momẽto: niſi corpus dñi ieſu. Et uos qd queritis in eccleſia niſi ieſum id ē ſaluatorẽ: Sed ſi cupitis illũ ĩuenire: orto ſole uenite: id ē nõ ſint in cordibꝰ ur̃is tenebre uiciorum. Carnalia uero deſideria ⁊ oꝑa mala tenebre ſunt. In quoꝝ cordibuſ tales tenebre ſunt nõ uident lucẽ: nõ intelligũt xp̃z quia xp̃s lux eſt. Repellite a uobis frẽs tenebras id ē omnes delectatiões ⁊ oia opera mala: ⁊ curate habere aromata: hoc eſt orationem mundaz: dicentes cũ pſalmiſta. Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in ꝯſpectu tuo. ℟. Surgens ieſus dñs nr̃ ſtans in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ dixit. Pax uobis. all'a. gauiſi ſũt diſcipuli uiſo dño all'a. ℣. Una ergo ſabbatoꝝ cũ fores eẽnt clauſe ubi erãt diſcipuli cõgregati uẽit ieſus: ⁊ ſtetit in medio eoꝝ ⁊ dixit eis. Pax. Lectio ſc̄da

ECce maria ꝑſeuerãdo ad monumẽtum quem querebat ĩuenit: qꝛ qui ꝑſeuerauerit uſqꝫ in finẽ hic ſaluus erit. Unde ſicut neceſſe eſt ut malum a uobiſ repellatis: ita expedit oio ut in bono qđ iam inchoaſtis firmiſſime perſeueretis: ſi dominum uidere ⁊ ad celeſtem patriam peruenire deſideratis. Jam quia ſãctum paſcha celebratis: đbetis ſcire frẽs quid eſt paſcha. Paſcha trãſitus dicitur. Jđo tali nomine uocata eſt iſta feſtiuitas: qa ĩ ipſa tranſierunt filii iſrael de egypto: ⁊ in iſta tranſiuit filius dei ex hoc mundo ad patrem. Et quid uobis ꝓdeſt ꝙ paſcha celebratis: ſi nõ imitamini qđ colitiſ: hoc eſt ſi nõ trãſitis de egypto id ē a tenebriſ uiciorũ ad lucem uirtutũ: ⁊ a mũdi huiꝰ amore: ad deſideriũ celeſtis patrie: Sũt eĩm multi xp̃iani q gaudent in iſta feſtiuitate: ⁊ colunt hãc ſolẽnitatẽ: ⁊ tñ male et malo ſuo: quia nõ tranſeunt ex hoc mũdo ad pr̃em id ē non tranſeunt a mundi cupiditate ⁊ a carnali delectatione ad celeſtis patrie amorẽ. ℟. Expurgate uetꝰ fermẽtũ ut ſitis noua cõſꝑſio: ⁊ eĩz paſcha nr̃m imolatus ē xp̃us. Itaqꝫ epulemur ĩ dño all'a. ℣. Mortuus ē ꝓpter delicta nr̃a: ⁊ reſurrexit ꝓpter iuſtificatiões nr̃as. Itaqꝫ. Lectio tertia

OMiſeri chriſtiani qui in egypto ſũt: id eſt ſub poteſtate diaboli ⁊ gaudent in malis ſuis. Moneo quapropter frẽs ut paſcha celebretis: id eſt tranſitum faciatis. Quicũqꝫ mali hanc feſtiuitatem celebratis tranſite de uiciis ad uirtutes. Quicunqꝫ uero boni: tranſite de uirtutibus ad uirtutes: ⁊ ita ſit ut nullus remãeat qui tranſitum non faciat. Et ſicut iuđi quando paſcha celebrabant per ſeptem dies azima comedebant: ita omnis xp̃ianus qui ueri agni id ē xp̃i carnem comedit: per omne tempus uite ſue: que ꝑ ſeptem uoluitur dies: ſimpliciter ⁊ innocenť debet conuerſari. Uidete fratres. uidete ne fermentum uetus ſit apud uos: ſicut monet apoſtolus dicendo. Expurgate uetus fermentum id eſt ueteris hominis conuerſationẽ. Tunc eĩm eritis ueri xp̃iani ſi omne maluz declinaueritis: quod deſignatur per uetus fermentum: ⁊ hoc qđ in baptiſmo promiſiſtis cuſtodieritis Quod ipſe nobis cõcedat: Qui uiuit et regnat per infinita ſecula ſeculoꝝ amen. Ad bñdictus añt. Undecim diſcipuli in galileam uidentes dñm adorauerũt. all'a. Oro.

OMnipotẽs ſẽpiťne deus q paſchale ſacr̃m in reconciliationis humane federe contuliſti: da mentibus nr̃is ut qđ ꝓfeſſione celebramꝰ imitemur effectu per dominum. Ad magnificat antiphona. Data eſt mihi omnis poteſtas in celo ⁊ in terra. alleluia. Orõ ut ſupra. Scd̄m ioan̄ē.

In illo tēpore. Una ſabbati maria magdalene uenit mane cū adhuc tenebre eēnt ad monumentū. Et reliqua

Omelia ſancti gregorij pape. Lectio .i.

Tractus longa moleſtia ſtomachꝰ diuine caritati ure delectiōis euangelice loq expoſitiōe ꝓhibuit. Uox nanqꝫ ipſa a clamoris uirtute ſuccūbit: ⁊ qa a multis audiri nō ualeo: loq fateor iter multos erubeſco. Sꝫ hāc in me uerecūdiam: ⁊ ipſe repḣendo. Quid eīm: Nunquid ſi multis ꝓdeſſe nequeo: ne paucis curabo: Et ſi ex meſſe portare māiplos multos nō poſſum: nūqd naꝫ debeo ad aream uacuus redire: Quāuis eiꝫ quantoꝫ debeo ferre non ualeo: certe uel paucos: certe uel duos: certe uel unū feram. Habet nāqꝫ ipa īfirmitatis itētio mercedis ſue certitudinē: qꝛ ſupnꝰ arbitꝛ noſter ⁊ ſi pōdus ꝯſiderat in retributiōe. tamen uires pēſat i pōdere. Lectio ſācti euāgelij quā modo frēs audiſtis ualde in ſupſicie hiſtorica eſt aperta: ſed eius nobis ſūt myſteria ſub breuitate reqrēda. Maria magdalene cū adhuc tenebre eēnt uenit ad monumentū. Iuxta hiſtoriā notatur hora: iuxta intellectū uero myſticū reqrētis ſignatur itelligentia. Maria eīm auctorem omniū quē carne uiderat mortuū querebat in monumento: ⁊ quia hunc minime inuenit furatū credidit. ℞. Chriſtꝰ reſurgens ex mortuis: iaꝫ moritur mors illi ultra nō dn̄abitur: qꝺ autez mortuus eſt percato mortuus eſt ſemel. Quod aūt uiuit uiuit deo. allꝰa. allꝰa. ℣. Mortuus eſt enim ꝓpter delicta noſtra ⁊ reſurrexit ꝓpter iuſtificationes nr̄as.

Lectio ſecunda.

Adhuc ergo erant tenebre cū uenit ad monumentū. Cucurrit ergo citius diſcipulis nūciauit. Sꝫ illi pre ceteris cucurrerūt: qui pre ceteris amauerūt uidelicet petrus ⁊ ioannes. Currebāt āt duo ſimul. Sꝫ ioānes ꝑcucurrit citiꝰ petro: ⁊ uenit prior ad monumētū: ⁊ ingredi nō preſūpſit. Uenit ergo poſterior petrus ⁊ itrauit. Quid fratres: quid curſus iſte ſignificat: Nūquid hec tam ſubtilis euangeliſte deſcriptio a myſterijs uacare credenda eſt: Minime. Neqꝫ enim ſe ioannes ⁊ preiiſſe ⁊ non intraſſe diceret: ſi in ipſa ſua trepidatione myſterium defuiſſe credidiſſet. Quid ergo per ioannē niſi ſynagoga: Quid per petrū niſi eccleſia deſignatur: Nec mirꝫ eſſe uideatꝛ ꝙ ꝑ iuniorē ſynagoga: ꝑ ſeniorē uero eccleſia ſignari ꝓhibetꝛ. Quia ⁊ ſi ad dei cultū prior eſt ſynagoga qꝫ eccleſia gentiuꝫ. Ad uſum tamē ſeculi prior eſt multitudo gētiuꝫ qꝫ ſynagoga: paulo atteſtante q ait. Quia non priuſ qꝺ ſpūale eſt: ſed qꝺ aīale. Per ſeniorē ergo petrū ſignatꝛ eccl'ia gentium. Per iuniorē ioannē ſynagoga iudeoruꝫ. Cucurrerūt ambo ſimul: quia ab ortu ſui temporis uſqꝫ ad occaſuꝫ pari ⁊ cōmuni uia: ⁊ ſi non pari ⁊ cōmuni ſenſu gentilitas cum ſynagoga decucurrit. ℞. Iſti ſunt agni nouelli qui annūciauert allꝰa. modo uenerūt ad fontes. Repleti ſūt claritate. allꝰa. al'. ℣. In cōſpectu agni amicti ſunt ſtolis albis: ⁊ palme in manibus eorum. Repleti.

Lectio tertia.

Uenit ſynagoga prior ad monumētum ſed minime intrauit: quia legiſ quidē mandata ꝑcepit: ꝓphetias de īcarnatione ac paſſione dn̄ica audiuit: ſꝫ credere in mortuū noluit. Uidit eīm ioānes poſita linteamina nō tamē introiuit: qa uidelicet ſynagoga ⁊ ſi ſcripture ſacre ſacramēta cognouit: tamē fidem paſſionis dn̄ice credendo intrare diſtulit. Quē diu longeqꝫ ꝓphetauit preſentem uidit ⁊ renuit hominē eſſe ꝺſpexit: deū carnē mortale factū credere noluit. Quid ergo ē niſi quia citius cucurrit: ⁊ tamen añ monumentum uacua ſtetit. Uenit autem ſimō petrus ſequens eum ⁊ introiuit in mōumētum: quia ſecuta poſterior eccleſia gētium mediatorē dei ⁊ hoīum hominem chriſtū ieſum: ⁊ cognouit carne mortuū ⁊ uiuentē credidit deū. Uidit linteamia poſita ⁊ ſudarium qꝺ fuerat ſup caput eius: non cum linteaminibus poſitum ſꝫ ſeꝑatim inuolutuꝫ in uno loco. Quid eē fratres credimus ꝙ ſudariuꝫ capitis domini cū linteāinibꝰ ñ īuenitur i mōumto niſi quia atteſtāte paulo caput xp̄i deus: ⁊ diuinitatis incōprehēſibilia ſacra ab infirmitatis nr̄e cognitiōe diſiūcta ſūt: eius qꝫ potētia creature trāſcēdit naturā. Ad bn̄dic. an̄t. Currebāt duo ſimul ⁊ ille ali⁹ diſcipul⁹ p̄cucurrit citi⁹ petro: ⁊ uēit prior ad monumentū allā. allā. Oratio.

Concede q̄s ōipotens deus: ut q feſta paſchalia uenerādo egim⁹: per hec ꝯtingere ad gaudia eterna mereāur. per. Ad ueſpas an̄t. Allā. allā. allā. pſal. Bn̄dictus. Cum reliquis. Capitulum.

Cariſſimi. ōe qđ natū ē ex deo uincit mundū: ⁊ hec eſt uictoria q̄ uincit mundū fides nr̄a. Hym. Ad cenam ℣. Mane nobiſcū dn̄e allā. ℟. Qm̄ adueſperaſcit allā. Ad mag. an̄t. Cum eēt ſero die illo una ſabbatoꝝ: ⁊ fores eēnt clauſe ubi erāt diſcipuli cōgregati in unū: ſtetit ieſus in medio: et dixit eis pax uobis allā. Oratio

Preſta q̄s ōipotens deus: ut q paſchalia feſta pegimus: hec te largiēte moribus ⁊ uita teneam⁹. p. Deinde đ cruce an̄t. Crucē ſanctā ſubijt q infernū cōfregit: accinctus ē potētia: ſurrexit die tertia allā. ℣. Dicite i nationib⁹ al'. ℟. Quia dn̄s regnauit a ligno allā. Oratio.

Deus q ꝓ nobis filiū tuū crucis patibulum ſubire uoluiſti: ut īimici a nobis expelleres poteſtatē: cōcede nob famulis tuis: ut reſurrectiōis ei⁹ gr̄az cōſequamur. p eūdē. Bn̄dicamus dn̄o. ſine allā. Cōpletoriū dicit̄ ſicut ꝯſuetū eſt qn̄ fiunt. ix. lectiōes. Excepto ꝙ loco an̄e ſuper ps dicit̄. allā. allā allā. allā. Et i fine antī. Salua nos. additur allā. Ad R̄nſoria breuia ⁊ ℣ſi. per oēs horas iūgitur allā. uſqꝫ ad ſabbatū poſt pent. Et notādum ꝙ quādocūqꝫ. allā. breui R̄nſorio iungit̄ duplicat̄: ⁊ in ℣ſi. dicitur tm̄ ſemel. Que ſumus auctor oium. dicit̄ tm̄ hymnis paſchalibus. Gloria tibi dn̄e q ſurrexiſti. dicit̄ ad oēs hymnos etiā feſtiuos: q nō đbēt dici niſi in tono paſchali. Dn̄ica in octa. paſche ad matutinū inuita. Surrexit dominus uere allā. ps. Uenit. hym. Rex eterne. In primo noc. an̄t. Allā. lapis reuolut⁹ eſt allā. ab hoſtio monumēti allā. ps. Beat⁹ uir. Cum reliqs pſal. dn̄icalibus uſqꝫ ꝯſerua. ℣. Surrexit dn̄s de ſepulchro alla. ℟. Quia ꝓ nobis pepēdit in ligno alla. Liber actuū apoſtoloꝝ incipit. Lectio prima.

Primū qdē ſermonē feci de omnibus o theophile que cepit ieſus facere ⁊ docere: uſqꝫ i diē qua p̄cipiēs apoſtolis ꝑ ſpūm ſanctū quos elegit aſſūpt⁹ eſt. Quibus ⁊ p̄buit ſe ipm̄ uiuū p⁹ paſſionē ſuam in multis argumentis ꝑ dies. xl. apparens eis ⁊ loquēs đ regno dei. Et ꝯueſcens p̄cepit eis ab ierl'is ne diſcederent: ſed expectarēt ꝓmiſſionē patris quā audiſtis inqt ꝑ os meū: qꝛ ioānes quidem baptizauit aqua: uos autē baptizamini ſpiritu ſancto nō poſt mlt̄o hos dies. Igitur q ꝯuenerant introgabāt eū dicentes. Dn̄e ſi in tēpore hoc reſtitues regnum iſrl': Dixit aūt eis. Nō eſt ueſtrū noſſe tēpora uel momēta: que pat̄ poſuit in ſua poteſtate: ſed accipietis uirtutē ſuperueniētis ſpūs ſācti i uoſ: ⁊ eritis mihi teſtes in ierl'm: ⁊ i omni iudea ⁊ ſamaria: ⁊ uſqꝫ ad ultimū terre. Et cū hoc dixiſſꝫ uidētibus illis eleuatus eſt: ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. ℟. Angelus dn̄i deſcendit de celo: ⁊ accedēs reuoluit lapidē: ⁊ ſup eū ſedit: ⁊ dixit mulieribus. Nolite timere ſcio eīm quia crucifixū queritis: iā ſurrexit: uenite ⁊ uidete locū ubi poſit⁹ erat dn̄s alleluia. ℣. Et introeūtes in monumentū uiderūt iuuenē ſedentē in dexteris coopertū ſtola candida ⁊ obſtupuerūt: q dixit illis. Nolite. Lectio ſecūda

Cumqꝫ intuerētur i celū euntē illū: ecce duo uiri aſtiterūt iuxta illos i ueſtibus albis: q ⁊ dixerunt. Uiri galilei qd ſtatis aſpicientes in celū: Hic ieſus q aſſūptus ē a uobis i celū ſic ueniet: quēadmodū uidiſtis eū euntē in celū. Tunc reuerſi ſūt hieroſolymā a mōte q uocat̄ oliueti: qui eſt iuxta ierl'm: ſabbati habēs iter. Et cū introiſſent in cenaculū aſcēderunt ubi manebant. petrus. ⁊ ioannes. iacobus. ⁊ andreaſ. philippus. ⁊ thomas. bartholomeus. ⁊ mattheus. iacobus alphei. ⁊ ſimō zelotes. ⁊ iudas iacobi. Hi omnes erant perſeuerantes unanimiter i orōne cū mulierib⁹: ⁊ maria matre ieſu

⁊ fratribus eius. ℟. Angelus domini locutus eſt mulieribus dicens: quem queritis an ieſum queritis: iam ſurrexit. Uenite ⁊ uidete al. al. ℣. Jeſum queritis nazarenum crucifixum. Uenite. Lectio tertia.

IN diebus illis exurgens petrus in medio fratrum dixit. Erat autē turba hominū ſimul uere centum uiginti. Uiri fratres oportet īplere ſcripturā quā predixit ſpiritus ſanctus per os dauid ď iuda: qui fuit dux eorum qui cōprehēderunt ieſum: qui cōnumeratus erat in nobis: ⁊ ſortitus eſt ſortem miſterij huius. Et hic quidem poſſedit agrum de mercede iniquitatis: ⁊ ſuſpenſus crepuit medius: ⁊ diffuſa ſunt omnia uiſcera eius. Et notum factum eſt omnibus habitantibus ierl̄m ita ut appellaretur ager ille lingua eorum acheldemach: hoc ē ager ſanguinis. Scriptuꝫ eſt eīm in libro pſalmoruꝫ. Fiat habitatio eius deſerta: ⁊ nō ſit qui habitet in ea: ⁊ epiſcopatum eius accipiat alter. ℟. Dum tranſiſſet ſabbatum maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ ſalome emerunt aromata. Ut uenientes ungerent ieſū al. al. ℣. Et ualde mane una ſabbatorum ueniūt ad monumentum orto iam ſole. Ut. In ſecūdo noc. añt. Allā quem queritis mulier al. uiuentem cum mortuis al. al. pſal. Cōſerua pſal. Exaudi domine. ps̄. Diligam. ℣. Surrexit dominus uere al. ℟. Et apparuit ſimoni al. Sermo ſancti leonis pape. Lectio quarta.

REtinet ſanctitas ueſtra fratres cariſſimi ſuperiori tractatu: in quo ſcripſimus ſanctum thomam apoſtolum ad confirmandam fidem omnium poſt reſurrectionem dominici corporis mēbra palpaſſe: ⁊ ad repellendam ambiguitatē uniuerſorum: uulnerum eius cicatrices ſcrutari uoluiſſe. Non eīm propter ſe tātum operatus eſt beatus apoſtolus: ſed qđ ſibi geſſit cunctis profecit. Cum ſuaꝫ eīm confirmaret ſollicitudinem: fidē omnium confirmauit. Quis ex hoc dubitet rediiſſe a mortuis ſaluatoreꝫ: cuius poſt inferos preſentiam agnoſcat oculus: attrectet manus: digitus perſcrutet̃. Quaꝫuis igitur modice fidei homo: q̃ꝫuis ībecillis īgenii chriſtianus: nūq̃ꝫ ſollicitudinem ſuam inquiſitioni thome equiperare potuiſſet. Nunq̃ꝫ eīm poſt agnitionis conuerſionem ⁊ loquelam auſus eēt petere ut etiam tactu chriſtum perſcrutaret̃ in chriſto: ⁊ in ip̄o homine quem cerneret: hominis corpus inquireret. Et reſurrectionem eius non tam mirabilium crederet gloriam q̃ꝫ paſſionis iniuriam cōꝓbaret. ℟. Maria magdalene ⁊ alt̃a maria ibant diluculo ad monumentum. Jeſum quē queritis non eſt hic: ſurrexit ſicut locutus eſt: p̄cedet uos in galileam ibi eum uidebitis al. al. ℣. Et ualde mane una ſabbatorum ueniūt ad monumentum orto iam ſole: ⁊ introeūtes uiderunt iuuenem ſedentem in dextris: qui dixit illis. Jeſum. Lectio quinta.

THomas ergo cum eſſet ſanctus: fidelis: ⁊ iuſtus: hec omnia fideliter requiſiuit: non ꝙ ip̄e aliquid dubitaret: ſed ut omnem ſuſpicionem incredulitatis excluderet. Nam ſufficit illi ad fidem propriam uidiſſe quem nouerat: ſed nobis operatus eſt: ut tangeret quem uidebat. Ut ſi forte diceremus deluſos eē eiꝰ oculos: n̄ poſſemꝰ dicere manꝰ fuiſſe deluſas. Jn reſurrectionis eīm manifeſtatione ď aſpectu ambigi pōt: de tactu non poteſt dubitari. Conſtat eiꝫ iuxta ueritatis ip̄ius teſtimoniuꝫ rediiſſe ab inferis ſaluatorem. Quis non ſpem ſuam collocet: quis non ſpem ſuam ponat in domino: Ut dum illuꝫ credit ab inferis reſurrexiſſe: ip̄e reſurgat a mortuis. Dicit beatus apoſtolus. Si eīm mortui non reſurgunt: neqꝫ chriſtꝰ reſurrexit. Suſcitabūtur ⁊ mortui: quia ſi reſurrexit dominus ⁊ ſeruuli reuiuiſcent. Jp̄e enim eſt ſic̄ ait apoſtolus primogenitus ex mortuis. Primogenitꝰ ergo chriſtus uocatur ex mortuis eo ꝙ primum illum ex inferni tenebris in lucem reſurrectionis partus ediderit. Partus eſt eīm dictꝰ: ubi permutatione quadaꝫ anima tartari legibus moritur: ut recidiuo corporis uſui renaſcat̃. ℟. Cōgratulamini mihi omnes qui diligitis dominum: quia quem querebā apparuit mihi

Et dum flerem ad monumentũ uidi dominũ meum all'a. all'a. ℣. Recedentibus diſcipulis non recedebaz: ⁊ amoris eius igne ſuccenſa ardebam deſiderio. Et dum. Lectio ſexta.

Natiuitas eĩm reſurrectionis apud ſuperos mors quedam eſt inferorum. Unde ipſa mors mortem quodaz modo patitur: dum ei tanta defunctorũ multitudo ſubtrahitur. Nam ſicut beatꝰ apoſtolus dicit: nouiſſima autem inimica deſtruetur mors. Abſorta eſt mors in uictoria ⁊ reliqua. Cum ergo abſumitur mors in uictoria defectionis quadaz ſui internitione deſtruitur. Defectionem autem patitur cum poteſtas eius cũctis reſurgentibus uacuatur. Uideamus autẽ qd ſit qđ ait mortem in uictoria eſſe conſumptã. Abſũpta eſt plane mors ĩ uictoria ſua: dum chriſtum inferni legibꝰ ſubiiciens: ipſa ſe cum eũ uicit obtinuit. In eo eĩm in quo illum quem ſuperaſſe ſe credebat: paſſus eſt ab illo cuz reſurrexit. Totam ergo fidem noſtram in reſurrectõis gloria collocare debemus: ⁊ de uita futura magis ſperare de domino. Sic eĩm ait ſanctus apoſtolus. Si in hac uita tantum ſperantes ſumus in chriſto: miſerabiliores ſumꝰ omnibꝰ hominibꝰ. Miſer ergo eſt qui in hac uita tantum ſperat in domino. Miſer plane eſt quia cito ſpes eius ſubducitur dum citius hec breuis uita finitur. Nam ſpes illius caduca efficitur: dum temporali tranſitu uoluptas elabitur. De tali eĩm ſpe dicebat apoſtolus. Spes autem que non uidetur non eſt ſpes ⁊ reliqua. In futura igitur ſperemus in domino que ſolida eſt atqꝫ perpetua: ut non miſerabiliores cunctis hominibus: ſed miſerabiliores ⁊ meliores eſſe poſſimus. Ꝑ eundẽ dominũ noſtruz ieſum chriſtum. Qui uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorum amen. ℟. Uirtute magna reddebant apoſtoli. Teſtimoniũ reſurrectiõis ieſu chriſti dñi noſtri all'a. all'a. ℣. Repleti quidem ſpũ ſancto loquebãtur cum fiducia uerbũ dei. Teſtimoniũ. In tertio noct. añt. All'a. noli flere maria all'a. reſurrexit dñs al'. alle. ps. Celi enar. ps. Exaudi. pſal Dñe in uirtute. ℣. Gauiſi ſũt diſcipuli alleluia. ℟. Uiſo dño alleluia. Secundum ioannem.

In illo tempore. Cum eſſet ſero die illo una ſabbatorum ⁊ fores eſſent clauſe ubi erant diſcipuli congregati ꝓpter metũ iudeorum: uenit ieſus ⁊ ſtetit i medio: ⁊ dixit eis. Pax uobis. Et reli. Omelia ſancti gregorii pape. Lectio ſeptima.

Prima lectionis huius euangelice queſtio animũ pulſat: quomõ poſt reſurrectionem corpus dominicũ ueruz fuit: qđ clauſis ianuis ad diſcipulos igredi potuit. Sed ſciendum nobis eſt ꝙ diuina operatio ſi ratione cõprehenditur non eſt admirabilis nec fides habet meritum cui humana ratio prebet experimentũ. Sed hec ipſa redemptoris noſtri opera: que ex ſe metipſis cõprehendi nequaqꝫ poſſunt: ex alia eius operatiõe pẽſanda ſunt: ut rebus mirabilibus fidem prebeant facta mirabiliora. Illud enim corpus domini intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis: qđ uidelicet ad hũanos oculos per natiuitatem ſuam clauſo exiit utero uirginis. Quid ergo miruz ſi clauſis ianuis poſt reſurrectionez ſuaz i eternum iam uicturus intrauit: qui moriturꝰ ueniens nõ aperto utero uirginis exiit: Sed quia illud corpus qđ uideri pot̄at fides intuentium dubitabat: oſtendit eis ꝓtinus manus ⁊ latus. Palpandã carnem prebuit: quã clauſis ianuis ĩtroduxit. Qua in re duo mira ⁊ iuxta hũanã rationẽ ſibi ualde ꝯtraria oſtendit: dũ poſt reſurrectionem ſuã corpus ſuũ ⁊ incorruptibile ⁊ tamen palpabile d̓monſtrauit. Naz ⁊ corrũpi neceſſe ẽ qđ palpat̃: ⁊ palpari non põt qđ nõ corrũpitur. ℟. Tulerũt dñm meũ ⁊ neſcio ubi poſuerũt eũ: dicũt ei angeli: mulier qd ploras? Surrexit ſicut dixit. Precedet uos in galileã ibi eũ uidebitis all'a. all'a. ℣. Dũ ergo fleret inclinauit ſe ⁊ ꝓſpexit i monumentũ ⁊ uidit duos angelos in albis ſedentes: qui dicunt ei. Precedet. Lec. viij.

Sed miro modo atqꝫ inextimabili redẽptor nr̃: ⁊ incorruptibile poſt reſurrectionẽ ⁊ palpabile corpꝰ exhibuit ut monſtrando incorruptibile inuitaret ad premiū:prebēdo palpabile formaret ad fidem. Et incorruptibilē ſigno: ⁊ palpabileʒ demōſtrauit:ut ꝑfecto eſſe poſt reſurrectionē oſtenderet corpus ſuū: et eiuſdē nature ⁊ alterius glorie. Dic̄ eis Pax uobiſ. Sicut miſit me pater ⁊ ego mitto uos. Jd eſt ſicut miſit me pater deus deum:⁊ ego mitto uos homo homines. Pater filiū miſit qui hūc ꝓ redēptione generis humani incarnati cōſtituit. Quē uidelicet in mūdo uenire ad paſſionē uoluit: ſʒ tñ amauit filiū quē ad paſſionem miſit. Electos uero apoſtolos dominus nō ad mūdi gaudia: ſed ſicut ipſe miſſus eſt ad paſſiones ĩ mundo miſit. Quia ergo ⁊ filius amat̃ a pr̄e: ⁊ tamen ad paſſionē mittit̃:ita ⁊ diſcipuli amātur a dño:q tñ ad paſſionē mittūtur in mundū. Jtaqʒ dicitur. Sicut miſit me pater ⁊ ego mitto uos:id eſt ea caritate uos diligo cū inter ſcādala ꝑſecutorū mitto:qua me caritate pater diligit: queʒ uenire ad tolerādas paſſiones fecit. Quāuis mitti etiam iuxta naturam diuinitatis poſſit aliter ĩtelligi. ℞. Ecce uicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librū:⁊ ſoluere ſeptē ſignacula eius. Alľa. alľa. ℣. Dignus ē agnus qui occiſus eſt accipere uirtutē:⁊ diuinitatē: ⁊ ſapientiaʒ: ⁊ fortitudinē: ⁊ honorē:⁊ gloriā:⁊ benedictionem. Alleluia. Lectio nona.

Eo eim ipſo a patre filius mitti dicitur:quo a patre generatur. Nā ſanctum quoqʒ ſpiritum: qui cū ſit coequalis patri ⁊ filio:non tamen incarnatuſ ē: iſdē ſe filiꝰ mittere perhibet dicens. Cū uenerit paraclitus quē ego mittam uob̄ a patre. Si eim mitti ſolūmodo incarnari deberet intelligi ſanctus procul dubio ſpiritus:nullo modo diceretur mitti:qui nequaquā incarnatus eſt. Sed eius miſſio ipſa proceſſio eſt:qua de patre procedit:ita ⁊ filius non incōgrue mitti dicit̃: quia generatur. Hoc cum dixiſſet inſufflauit et dixit eis. Accipite ſpiritum ſanctum. Querendū nobis eſt quid eſt ꝙ ſpiritum ſanctum dñs noſter ⁊ ſemel dedit in terra conſiſtens:⁊ ſemel celo preſidēs Neqʒ enim in alio loco datus ſpiritus ſanctus aperte monſtratur:niſi tunc cuʒ per inſufflationem percipitur: ⁊ poſtmodum cum de celo ueniens in linguis uariis demonſtratur. Cur ergo prius in terra diſcipulis datur poſtmodum de celo mittitur:niſi ꝙ duo ſunt precepta caritatis. dilectio uidelicet dei:⁊ dilectio proximi. Jn terra ſpiritus ut diligatur proximus:e celo ſpiritꝰ ut diligatur deus. Sicut ergo una eſt caritas ⁊ duo precepta: ita unꝰ ſpiritꝰ eſt et duo data. Ad laudes añ. Alľa. aľ. aľ. aľ. aľ. alľa. aľ. aľ. aľ. aľ. pſalmꝰ Dominus regnauit. p̄s. Jubilate. pſal. Deus deus meus. añ. Surrexit chriſtus de ſepulchro qui liberauit tres pueros ď camino ignis ardentis alľa. pſal. Bñdictus. anti. Alľa. aľ. aľ. pſal. Laudate. Capituluʒ. Cariſſimi omne qđ natum. Hym̄ Aurora lucis. ℣. Jn reſurrectione tua chriſtus aľ. ℞. Celi ⁊ terra letētur alľa. Ad benedictus a͞. Cū eēt ſero die illo una ſabbatoꝝ ⁊ fores eēnt clauſe ubi erant diſcipuli congregati in unum: ſtetit ieſus in medio ⁊ dixit eis. Pax uobis alleluia. Oratio. Preſta queſumus .ut ſupra Poſtea de cruce anti. Crucifixus ſurrexit a mortuis:redemit nos alľa. aľ. ℣. Dicite in nationibus aľ. ℞. Quia dñs regnauit a ligno alleluia. Oratio. Deus qui pro nobis. Ad primam hymnus. Jam lucis. ℣. Alľa. aľ. alle. alle. pſal. Deus in nomine. p̄s. Beati. pſal. Retrib. pſal. Quicūqʒ. Qui iungitur predictis p̄s. dñicis diebus tantum uſqʒ ad aſcenſionem. Capitulum. Regi ſecu. ℞. b. Chriſte fili dei uiui miſerere nobis alle. alle. ℣. Qui ſurrexiſti a mortuis. ℞. Alle. ℣ Gloria. ℞. Chriſte. ℣. Exurge chriſte adiuua nos alle. ℞. Et libera nos ꝓpter nomē tuū alleluia. Et ſic dicitur quotidie uſqʒ ad aſcenſionem. Deinde. Kyr̄. xp̄e. kyr̄. Pater noſter. Et reliqua ſicut notata ſunt in dominica de pſal. Et ſic dicitur prima quotidie uſqʒ ad aſcenſionē Ad tertiam añ. Alľa. alle. alle. alle. pſal. conſueti. Capitulū Cariſſimi omne qđ natū. ℞. b. Surrexit dñs de ſepulchro alle. alle. ℣ Qui pro nobis pepēdit in ligno. ℞. Alle. ℣. Gloria. ℞. Surrexit. ℣. Surrexit dñs uere alleluia. ℞. Et apparuit ſimoni alleluia. Ad ſextam antiphōa. Alleluia. alleluia. all'a. alleluia. Capitulum.

QUis eſt autem qui uincit munduꝫ niſi qui credit quoniam ieſus eſt filius dei: hic eſt qui uenit per aquaꝫ ꝛ ſāguinem ieſus chriſtus: non in aqua ſolū ſed in aqua ꝛ ſanguine. ℟. bre. Surrexit dominus uere alleluia all'a. ℣. Et apparuit ſimoni. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Surrexit. ℣. Gauiſi ſunt diſcipuli alleluia. ℟. Viſo domīo alleluia. Ad nonam añt. Alleluia. all'a. al'. alleluia. Capitulum.

SI teſtimoniuꝫ hominū accipimus teſtimonium dei maius eſt: quoniam hoc eſt teſtimoniuꝫ dei qđ maius ē: qđ teſtificatus eſt de filio. ſuo qui credit in filium dei habet teſtimonium dei ī ſe. Rñſo. breue. Gauiſi ſunt diſcipuli alleluia alleluia. ℣. Viſo domino. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. Gauiſi. ℣. Mane nobiſcum domīe alleluia. ℟. Quoniam adueſperaſcit alleluia. Ad ueſperas añt. Alleluia. alleluia. alleluia alleluia. pſal. Dixit dominus. Cum reliquis de pſalmiſta. Capitulum. Cariſſimi omne qđ natum. Hymnus. Ad cenam. ℣. Mane nobiſcum domine alleluia. ℟. Quoniaꝫ adueſperaſcit alleluia. Ad magnificat añ. Poſt dies octo ianuis clauſis ingreſſus dñs dixit eis: pax uobis alleluia. alleluia. Oratio Preſta queſumus. Deinde de cruce añt. Crucem ſanctā. ℣ſi. ꝛ oratio ut ſupra. Notandū q̄ iuitat. añt. noct. ꝛ ueſpoꝝ cum ſuis pſal. ꝛ ℣ſi. dicūtur per omnes dominicas modo predicto uſqꝫ ad aſcenſiōeꝫ Item hym. ℣ſi. b. Rñſoria añe. lauduꝫ et per horas diei. Exceptis añti. in ueſpis dicūtur ſimili modo ſicut predictū eſt tā in dominicis q̄ꝫ in ferijs uſqꝫ ad aſcenſionem. Iteꝫ cōmemo. de cruce ſimili modo fit ut ſupra dictum eſt quotidie uſqꝫ ad aſcenſionem: niſi feſtuꝫ duplex occurrat: uel feſtum ſancte crucis. Feria ſecunda. Inuita. All'a. all'a. alleluia. ps Venit. Ad nocturnu ant. All'a. alleluia. all'a. all'a. pſal. Dñs illuminatio. Cū reliqs de pſalmiſta ℣. Surrexit dñs de ſepulchro all'a. ℟. Qui pro nobis pepēdit in ligno all'a. De actibus apoſtolorum p totam hebdoma

r. Lectio prima.

OPortet ergo ex his uiris q̄ nobiſcum ſūt cōgregati in ōi tēpore quo intrauit ꝛ exiuit inter nos dñs ieſus: incipiens a baptiſte ioānis uſqꝫ in dieꝫ qua aſſūptus eſt a nobis teſtē reſurrectionis eius nobiſcū fieri unū ex iſtis. Et ſtatuerunt duos. ioſeph q̄ uocabat̄ barſabas qui cognomiatus eſt iuſtus: ꝛ matthiā. Et orantes dixerunt. Tu dñe qui corda noſti omniū: oſtēde quē elegeris ex his duobus unū accipere locū miſterij huiꝰ ꝛ apl'atus: de quo preuaricatus ē iudas ut abiret in locum ſuū. Et dederunt eis ſortes. Et cecidit ſors ſup matthiā: ꝛ annumeratus eſt cū. xi. apoſtolis. ℟. Ego ſum uitis uera ꝛ uos palmites. Qui manet in me ꝛ ego in eo hic fert fructū multū. all'a. al'. ℣. Sicͤ dilexit me pater: ꝛ ego dilexi uos. Qui manet.

Lectio ſecunda.

ET cū cōplerentur dies pētecoſtes erāt omnes diſcipuli parit̄ in eodē loco. Et factus repēte de celo ſonus tanq̄ꝫ aduenietis ſpūs uehemētis ꝛ repleuit totā domū ubi erant ſedētes. Et apparuerunt illis diſptite lingue tanq̄ꝫ ignis: ſeditqꝫ ſupra ſingulos eorum. Et repleti ſūt oēs ſpiritu ſācto: ꝛ ceperūt loqui uariis linguis ꝓut ſpūs ſāctus dabat eloq̄ ill'. Erāt aūt in ierl'm habitātes uiri religioſi ex ōi natione que ſub celo eſt. Facta aūt hac uoce cōuenit multitudo ꝛ mente cōfuſa eſt: q̄m audiebat unuſqſqꝫ ligua ſua illos loquētes. ℟. Surrexit paſtor bonus q̄ aīam ſuā poſuit ꝓ ouibꝰ ſuis: ꝛ ꝓ ſuo grege mori dignatus eſt. All'a. al'. all'a. ℣. Et eīꝫ paſcha nr̄m imolatꝰ ē xp̄s. All'a. Lectio tertia.

NOnne ecce oēs iſti q̄ loquūtur galilei ſūt: Et quomō nos audiuimus unuſqſqꝫ linguā nr̄am in qua nati ſumꝰ: Parthi ꝛ medi. ꝛ elamite. ꝛ q̄ hitant meſopotamiā. iudeā. ꝛ capadociā. pontuꝫ. ꝛ aſyam. phrygiā. et pāphiliā. egyptum et partes libye: q̄ eſt circa cirenen: et aduene romāi. Iudei quoqꝫ et ꝓſeliti. cretes ꝛ arabes. audiuimꝰ eos loquētes nr̄is linguis magnalia dei. Stupebāt aūt om̄es et mirabātur ad iuicē dicētes. Quid nā uult hoc esse: Alij aūt irridentes dicebāt qꝛ iniusto pleni sūt isti. Sciendū ꝙ psal. feriales noc. ⁊ uespoꝝ usqꝫ ad ascēsiōeꝫ cantātur sub Allā. in moduꝫ prime ferialis añe. sup psal. Ad laudes aꝛ. Allā. Ut supra in dñica. Capitulum.

Christus resurgēs ex mortuis: iā nō morit̄: mors illi ultra nō dñabitur: ꝙ eim mortuus ē peccato mortuꝰ ē semel ꝙ aūt uiuit uiuit deo. Añe. subscripte dicūtur ad b. in ferialibus diebus usqꝫ ad ascensionē. añt. Surgēs iesus mane prima sabbati: apparuit pꝛīo marie magdalene: de q̄ eiecerat septē demōia allā. añt. Precedā uos in galileam: ibi me uidebitis sicut dixi uobis. allā. al. añt Ego sum uitis uera al. uos palmites ueri allā. al. aꝛ. Ardens est coꝛ meū: desidero uidere dñm meū: quero ⁊ nō īuenio ubi posuerūt eum allā. al. añt. Uenerūt ad monumētum maria magdalene ⁊ altera maria uidere sepulchrū alle. aꝛ. Euntes in mundū alle. docete oēs gentes alle. añt. Eūtes in munduꝫ docete oēs gentes: baptizātes eos in noīe patris. ⁊ filij. ⁊ spūs sācti alle. aꝛ. Ite nūciate fratribus meis allā: ut eant in galileā: ibi me uidebūt al. alle. allā. añt. Tu solus pegrinus es ⁊ nō audisti de iesu quō tradiderūt eū in damnationē mortis alle. aꝛ. Nōne sic oportuit pati christū ⁊ ita intrare in gloriā suā allā. añt. Et incipiēs a moyse ⁊ oībꝰ ꝓphetis intp̄retabat illis scripturas que de ip̄o erant alle. aꝛ. Et coegerūt illum dicētes: mane nobiscū dñe: quoniā aduesperascit allā. aꝛ. Mane nobiscū quoniam aduespascit ⁊ inclinata est iā dies allā. alle. aꝛ. Et īrauit cū ill' ⁊ factū ē dū recūberet cū illis: accepit panē ⁊ bñdixit: fregit: ac pōrigebat ill'. al. aꝛ. Cognouerūt dñꝫ iesuꝫ alle. ī fractōe pāis alle. aꝛ. Nōne coꝛ nr̄m ardens erat in nobis: duꝫ loq̄retur nobis in uia alle. añt. Pax uobis alle. nolite timere al. aꝛ. Spūs carnē ⁊ ossa nō habet sicut me uidetis habere: iā credite alle. aꝛ. Optulerūt discipuli dño partē piscis assi: ⁊ fauū mellis alle. alle. añt. Isti sūt sermōes quos dicebā uobis cū essem uobiscum alle. alle. añt. Oportebat pati christū: ⁊ resurgere a mortuis alle. aꝛ. Jesum q crucifixus ē queritis alle. nō est hic: surrexit eim sicut dixit uobis alle. Ad tertiā caplm. Christus resurgēs. Ad sextā capitulum.

Christus resurrexit a mortuis primicie dormientiū: qm̄ qdē p hominē mors: ⁊ p hominem resurrectio mortuorum: ⁊ sicut in adā oēs moriūtur: ita ⁊ in christo oēs uiuificabūtur. Ad nonā cap.

Christus semel ꝑ peccatis nr̄is mortuus est: iustꝰ ꝑ īiustis: ut nos offerrent deo mortificatos qdeꝫ carne: uiuificatos aūt spiritu. Ad uespas añt. Alle. alle. alle. psal. Dilexi. Cū reliqs. Capitulū Christus resurgens. Sciendū ꝙ inuita. et capl'a supradicta nō mutātur ī ferialibus diebꝰ usqꝫ ad ascensionē. Infra hebdōadam ad mag. añt. Pax uobis ego suꝫ alle. nolite timere alleluia. añt. Mitte manū tuaꝫ ⁊ cognosce loca clauoꝝ alle. ⁊ noli eē īcredulus sed fidelis alle. aꝛ. Quia uidisti me thoma credidisti: beati q nō uiderūt ⁊ crediderūt alle. aꝛ. Misi digitū meū in fixuras clauoꝝ ⁊ manum meā in latus eius: ⁊ dixi dñs meus ⁊ deus meus alle. añt. Multa qdē ⁊ alia signa fecit iesus in conspectu discipuloꝝ suoꝝ alle: que non sunt scripta in libro hoc alleluia. aꝛ. Hec auteꝫ scripta sunt ut credatis qꝛ iesus est filius dei ⁊ ut credentes uitam habeatis in nomine ipsius alleluia. Feria tertia ad noc. añt. Alleluia. alle. alle. psal. dixi custo. Cū reliqs ut in psalmista. ℣. Surrexit dñs uere alle. ℟. Et apparuit simoni alleluia. Lectio prima.

Stans aūt petrus cū undeciꝫ: leuauit uocē suā ⁊ locutus est eis. Uiri iudei ⁊ q habitatis irl'm uniuersi: hoc notuꝫ uobis sit: ⁊ auribꝰ ꝑcipite uerba mea Nō eim sicut uos estimatis hi ebrij sunt: cuꝫ sit hora diei tertia: sed hoc ē qđ dc̄m est ꝑ ꝓphetā iohel. Et erit in nouissimis diebus dicit dñs: effundā de spiritu meo sup omnē carnē: ⁊ ꝓphetabunt filij ur̄i ⁊ filie ur̄e. Juuenes ur̄i uisiōes uidebūt: et seniores uestri somnia somniabūt: Et quidem sup seruos meos ⁊ sup ancillas meas in diebus illis effundā de spū meo et ꝓphetabūt. Et dabo ꝓdigia ī celo sursū ⁊ signa in terra deorsū sanguinem ⁊ ignē ⁊ uaporem fumi. Sol conuertetur ī tenebras: ⁊ luna in sanguinem: anteq̄ꝫ ueniat dies dñi magnus ⁊ manifestus. Et oīs quicunqꝫ inuocauerit nomē dn̄i ſaluus erit. ℞. De ore prudētis ꝓcedit lac ⁊ mel al. dulcedo mellis eſt lingua eius alle. Fauus diſtillans labia eius alle. alle. ℣. Sapiētia regeſcit in corde eius: ⁊ prudētia in ſermōe oris illiꝰ. Fauus.

Lectio ſecunda.

VIri iſrl̄ite audite uerba hec. Jeſum nazarenū uirꝝ approbatū a deo in uobis uirtutibus ⁊ ꝓdigijs ⁊ ſignis que fecit ꝑ illū deus in medio ur̄i ſicut uos ſcitis. Hūc definito cōſilio ⁊ preſciētia dei traditū ꝑ manꝰ iniquoꝝ affligētes interemiſtis: quē deus ſuſcitauit ſolutis doloribus iferni: iuxta qđ ipoſſibile erat đtineri illum ab eo. Dauid eīm dicit in eum. Prouidebā dn̄m in ꝯſpectu meo ſemꝑ: qm̄ a dextris ē mihi ne cōmouear. Propter hoc letatū eſt cor meū ⁊ exultauit lingua mea: īſuꝑ ⁊ caro mea regeſcet i ſpe. Qm̄ nō derelinques aiaꝫ meā in iferno: neqꝫ dabis ſanctū tuū uidere corruptionem. Notas mihi feciſti uias uite: replebis me iocūditate cū facie tua. ℞. Surgēs ieſus dn̄s noſter ſtans in medio diſcipulorum dixit. Pax uobis alle. gauiſi ſūt diſcipuli uiſo dn̄o alle. ℣. Una ergo ſabbatoꝝ cū fores eēnt clauſe ubi erant diſcipuli cōgregati: uēit ieſus ⁊ ſtetit in medio diſcipuloꝝ ⁊ dixit eis. Pax.

Lectio tertia.

VIri fratres liceat audēter dicere ad uos đ patriarcha dauid: qm̄ defūctus eſt ⁊ ſepultus ē: ⁊ ſepulcrū eiꝰ ē apud nos uſqꝫ i hodiernū diē. Propheta igit̄ cuꝫ eēt ⁊ ſciret qr iureiurando iuraſſet illi deus: de fructu lūbi eius ſedere ſuper ſedē eius: pronidens locutus eſt de reſurrectione xp̄i: qr neqꝫ đrelictus eſt iferno: neqꝫ caro eius uidit corruptionē. Hunc ieſuꝫ reſuſcitauit deus: cuius oēs nos teſtes ſumus. Dextera igitur dei exaltatꝰ: ⁊ promiſſione ſpūs ſancti accepta a p̄re effudit hunc quē uos uidetis ⁊ auditis. Non eīm aliud aſcēdit in celos. Dicit āt ipē. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dexteris meis. donec ponā iīmicos tuos ſcabellū pedum tuoruꝫ. Certiſſime ergo ſciat oīs domus iſrl̄: quia ⁊ dn̄m eum ⁊ chriſtum đs fec: hūc ieſū quē uos crucifixiſtis. Ad ueſpas añt. Alle. alle. alle. pſal. Letatus. Cum reliquis. Feria quarta ad nocturnum anti. Alle. alle. alle. ps. Dixit inſipiens. Cum reliquis. ℣. Gauiſi ſūt diſcipuli alle. ℞. Uiſo dn̄o alle.

Lectio prima.

HIs auditis cōpuncti ſūt corde ⁊ dixerunt ad petrum ⁊ ad reliquos apoſtolos. Quid faciemꝰ uiri frēs: Petrꝰ uero ait ad illos. Penitentiā inqt agite: ⁊ baptizet̄ unuſqſqꝫ ur̄m i noīe ieſu xp̄i i remiſſionem peccatorum ueſtrorum: et accipietis donum ſpiritus ſancti. Uobiſ eīm ⁊ filijs ueſtris eſt repromiſſio ⁊ om̄ibus qui longe ſunt quouſqꝫ aduocauerit dominus deus noſter. Alijs etiā uerbis pluribus teſtificatus ē: ⁊ exhortabat̄ eos dicens. Saluamini a generatiōe iſta praua. Qui ergo receperunt ſermones eius baptizati ſunt. Et appoſite ſunt i illa die anime circiter tria milia. ℞. Expurgate uetus fermentum ut ſitis noua cōſperſio: et eīm paſcha noſtruꝫ imolatus eſt chriſtus. Itaqꝫ epulemur in domino alle. ℣. Mortuus ē propter delicta noſtra ⁊ reſurrexit propter iuſtificationes noſtras. Itaqꝫ.

Lectio ſecunda.

ERant autem perſeuerantes in doctrina apoſtolorum: ⁊ cōicatiōe fractiōis panis ⁊ orationibus. Fiebat autē omni anime timor. Multa quoqꝫ ſigna ⁊ prodigia fiebant per apoſtolos i ierl̄ꝫ. et metus erat maguus in uniuerſis. Oēs etiam qui credebant erant pariter: et habebant omnia cōmunia. Poſſeſſiones et ſubſtantias uendebant: et diuidebant illa omnibꝰ prout cuiqꝫ opus erat. Quotidie quoqꝫ ꝑdurantes unanimiter in tēplo: et frangenteſ circa domos panes ſumebant cibum cuꝫ exultatione et ſimplicitate cordis collaudantes deū: et habētes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem augebat qui ſalui fiebant in id ipſum quotidie. ℞. Chriſtus reſurgens ex mortuis: iam non moritur: mors illi ultra n̄ dominabitur: ꝙ autē mortuus eſt peccato mortuus eſt ſemel. Quod autem uiuit uiuit deo alleluia. ℣. Mortuus eſt eīꝫ propter delicta no ſtra: ⁊ reſurrexit propter iuſtificatiões noſtras. Quod autem uiuit.

Lectio tertia.

PEtrus autẽ ⁊ ioannes aſcendebãt in templum ad horam oratiõis nonam. Et quidaz uir qui erat claudus ex utero matris ſue baiulabatur: quem ponebãt quotidie ad portã tẽpli que dr̃ ſpecioſa: ut peteret elemoſynam ab introeũtibus in templum. Is cũ uidiſſet petrũ ⁊ ioannem incipiens intrare in templuz rogabat ut elemoſynã acciperet ab eis. Intuens autem in eum petrus cum ioãne dixit. Reſpice in nos. At ille intendebat in eos ſperans ſe aliquid accepturũ ab eis. Petrus autem dixit ei. Argẽtuz ⁊ aurum non eſt mihi: qđ autem habeo hoc tibi do. In nomine ieſu chriſti nazareni ſurge ⁊ ambula. Et apprehenſa manu eius dextera alleuauit eum. Et protinus conſolidate ſunt baſes eius ⁊ plãte: ⁊ exiliens ſtetit ⁊ ambulabat. Et intrauit cum illis in templũ ambulans ⁊ exiliẽs ⁊ laudans deum. Ad ueſperas antiphona. All'a. all'a. all'a. pſal. Niſi dominus. Cum reliquis. Feria quinta ad noctur. anti. All'a. all'a. all'a. pſal. Saluum me fac Cum reliquis.

Lectio prima.

ET uidit populus omnis eum ambulantem ⁊ laudantem deum. Cognoſcebant autem illum quia ipſe erat q ad elemoſynaz ſedebat ad ſpecioſã portam templi. Et repleti ſunt omnes ſtupore ⁊ extaſi in eo qđ contigerat illi. Cum tenerent autem petrũ ⁊ ioannem cucurrit omnis populus ad eoſ ad portã que appellabatur ſalomonis ſtupentes. Uidens autem petrus reſpondit ad populum. Uiri iſrl'ite quid admiramini in hoc aut quid intuemini nos: quaſi noſtra uirtute aut pietate fecerimus hunc ambulare. Deus abraam: ⁊ deus iſaac: ⁊ deꝰ iacob: deus patrum noſtrorum glorificauit filium ſuum ieſum: quem uos quidẽ tradidiſtis ⁊ negaſtis ante faciẽ pilati iudicante illo dimitti. Uos autem iſtuz et ſanctum negaſtis: ⁊ petiſtis uirũ homicidam donari uobis: auctorem uero uite interfeciſtis quem deus ſuſcitauit a mortuis: cuius nos teſtes ſumus: ⁊ in fide nominis eius hunc quem uidetis ⁊ noſtis confirmauit. Nomen eius ⁊ fides que ꝑ illum eſt: dedit illi integram ſanitatem in conſpectu omnium ueſtrum. ℟. Iſti ſũt agni nouelli qui annũciauerũt alleluia: modo uenerunt ad fontes. Repleti ſunt claritate alleluia alleluia. ℣. In conſpectu agni amicti ſunt ſtolis albis: ⁊ palme in manibus eorum. Repleti.

Lectio ſecunda.

FRatres ſcio quia per ignorantiam feciſtis hoc malum: ſicut ⁊ principes ueſtri. Deus autez qui prenunciauit per os omnium prophetarum pati chriſtum impleuit ſic. Penitentiam igit̃ agite: ⁊ conuertimini: ut deleantur peccata ueſtra: ut cum uenerint tempora refrigerij aſpectu domini ⁊ miſerit eum qui predicatus eſt uobis ieſum chriſtum quem oportet quidem celum ſuſcipere uſqꝫ in tempora reſtitutionis omniuz que locutus eſt ei deus per os ſanctorum ſuoruz omnium prophetarum. Moyſes quidẽ dixit patribus ueſtris. Quia prophetaz uobis ſuſcitabit deus de fratribus ur̃is tanq̃ꝫ me ipſum audietis: iuxta omnia q̃ locutus fuerit uobis. ℟. Dum tranſiſſet ſabbatum. Require ſupra in die paſche.

Lectio tertia.

ERit autem omnis anima que non audierit prophetam illum exterminabitur de plebe ſua: ⁊ omnes prophete a ſamuel: ⁊ deinceps qui locuti ſunt annunciauerunt dies iſtos. Uos eſtis filij prophetarum: ⁊ teſtamenti qđ diſpoſuit deus ad patres ueſtros dicens ad abraam. In ſemine tuo benedicentur omnes familie terre. Uobis prius ſuſcitauit deus filium ſuum: ⁊ miſit eum benedicentẽ uobis: ut ꝯuertat unuſquiſqꝫ ſe a nequicia ſua. loquentibus autez illis ad populum ſuperuenerunt ſacerdotes ⁊ magiſtratus templi: ⁊ ſaducei dolentes ꝙ docerent populum: ⁊ annunciarent in ieſuz reſurrectionẽ ex mortuis. Et iiecerũt i eos manꝰ: ⁊ poſuerũt i cuſtodia uſꝫ i craſtinũ

Erat eīm iam uespa. Multi aūt eoꝝ qui audierāt uerbū crediderūt: ⁊ factus nūerus uirorū q̄nqꝫ milia. Ad uesꝑas anti. Alła. ał. ał. ps. Memēto dn̄e dauid. Cū religs. Feria sexta ad noc. añ. Alła. ał. ał. alła. psal. Exultate. Cū religs. Lectio .i.

FActū est aūt in crastinū ut cōgregarētur principes eorū ⁊ seniores et scribe in ierłm: ⁊ annas princeps sacerdotū ⁊ chaiphas: ⁊ ioānes ⁊ alexāder: ⁊ quoquot erāt de genere sacerdotali. Et statuētes eos in medio introgabāt. In qua uirtute aut in quo noīe fecistis hoc uos: Tūc petrus repletꝰ sp̄u sancto dixit ad eos. Principes populi ⁊ seniores isrł audite. Si nos hodie diiudicamur in bn̄ficio hoīs īfirmi ī quo iste saluus factus ē: notū sit ōibus uobis: ⁊ ōi plebi isrł: qꝛ in noīe iesu christi nazareni quē uos crucifixistis: quē deus suscitauit a mortuis: ī hoc iste astat corā uobis sanus. R. Maria magdalene ⁊ altera maria. Reqre supra īfra octauā pasche feria secunda. Lectio secunda.

HIc est lapis q reprobatꝰ est a uobis edificātibus: q factus ē in caput anguli: ⁊ nō est ī alio aliquo salus. Nec eiꝫ nomē aliud ē sub celo datū hōinibus in quo oporteat uos saluos fieri. Uidētes aūt petri ꝯstantiā ⁊ ioānis: cōpto ꝙ oēs essent sine litteris ⁊ idiote admirabātur: ⁊ cognoscebāt eos q̄m cuꝫ iesu fuerant. Hoiem quoqꝫ uidētes stantē cū eis qui curatus fuerat: nihil poterāt ꝯtradicere. Iusserūt aūt eos foras extra ꝯsiliū secedere: ⁊ cōferebant ad inuicem dicentes. Quid facienꝰ hominibꝰ istis: Qm̄qdeꝫ notū signū factū est ꝑ eos ōibus hītantibus ierłm. Manif stū est ⁊ nō possumꝰ negare. Sed ne āplius diuulget in pplm cōminemꝰ eis nꝫ ultra loquātur in noīe hoc ulli hoīuꝫ. Et uocātes eos denūciauerūt ne omnio loquerent: nec docerēt ī noīe iesu. R. Cōgratulamini mihi oēs. Reqre supra in eadē feria. Lectio tertia.

PEtrus uero ⁊ ioānes rn̄dētes dixerūt ad eos. Si iustū ē ī ꝯspectu dei uos potius audire q̄ꝫ deū: iudicate. Nō eīm possus q̄ uidimus ⁊ audiuimus nō loq. Et illi cōminātes dimiserūt eos: nō inueniētes quō punirēt eos ꝓpter pplꝫ: qꝛ oēs clarificabāt id qđ factū fuerat in eo qđ acciderat. Annoꝝ ei erat amplius quadragita hō: in quo factū erat signuꝫ istud sanitatis. Dimissi aūt uenerūt ad suos: ⁊ annūciauerūt eis quāta ad eos pricipes sacerdotū ⁊ seniores dixissēt. Qui cū audissent unanimit leuauerūt uocem ad dn̄m ⁊ dixerūt. Tu dn̄e q fecisti celū ⁊ terrā: mare ⁊ oīa que ī eis sūt: q sp̄u sancto ꝑ os p̄ris nr̄i dauid pueri tui dixisti. Quare fremuerūt gētes ⁊ pplī meditati st iania. Astiterūt reges terre: ⁊ pricipes ꝯuenerūt in unū aduersus dn̄m ⁊ aduersus christum eius. Conuenerūt eiꝫ uere in ciuitate ista aduersus sanctū puerum tuū iesum quē unxisti herodes ⁊ pontiꝰ pilatus cū gentibus ⁊ populis israel facere que manus tua ⁊ consilium tuū decreuerūt fieri: ⁊ nunc dn̄e respice minas eorum: ⁊ da seruis tuis cū omni fiducia loqui uerbum tuum in eo ꝙ manuꝫ tuā extēdas ad sanitates: ⁊ signa ⁊ prodigia fieri: per nomē sancti filij tui iesu. Ad uesperas añt. Alła. ał. ał. psal. Confitebor. Cum reliquis. Sabbato ad noctur. añ. Alła. alła. alła. psal. Cant Cum reliquis.

Lectio prima.

ET cum orassent: motus est locus ī quo erant congregati: ⁊ repleti sūt omnes spiritu sancto: ⁊ loquebātur uerbum dei cum fiducia. Multitudinis autem credentium erat cor unum ⁊ anima una. Nec quisq̄ꝫ eorum que possidebat aliquid suum esse dicebat: sed erant illis omnia cōmunia. Et uirtute magna reddebant apostoli testimoniū resurrectōis iesu christi domini nostri: ⁊ grā magna erat in omnibus illis. Neqꝫ eīm quisq̄ꝫ agens erat inter illos. Quotquot eiꝫ possessores agrorum aut domoꝝ erāt uēdētes afferebāt precia eoꝝ que uendebant ⁊ ponebāt ante pedes apostoloꝝ. Diuidebant aūt singlis prout cuiqꝫ opꝰ erat. Joseph aūt q cognomiatꝰ est barnabas ab apostolis: qđ est interpretatum filius cõſolationis leuites: cyprius genere: cuꝫ haberet agrū uendidit eū: ⁊ attulit preciū: ⁊ poſuit ante pedes apl'orū. ℞. Virtute magna. Require ubi ſupra feria tertia. Lectio ſecunda

Vir ãt qdã noīe anaias cū ſaphyra uxore ſua: uẽdidit agꝝ ⁊ fraudauit de precio agri cõſcia uxore ſua: ⁊ afferẽs partẽ quãdã ad pedes apoſtoloꝝ poſuit. Dixit aũt petrus ad eū. Anania cur tẽtauit ſathanas cor tuū mentiri te ſpiritui ſãcto: ut fraudares de precio agri? Nonne remanẽs tibi manebat: ⁊ uenũdatum in tua erat poteſtate? Quare poſuiſti in corde tuo hãc rem? Nõ es mentitus hoīnibus ſed deo. Audiẽs aũt ananias hec uerba cecidit: ⁊ expirauit. Et factus eſt timor magnus in oẽs qui audierãt. Surgentes aũt iuuenes amouerũt eū: ⁊ efferentes ſepelierũt. ℞. Tulerũt dn̄m meum. Regre in eadẽ feria tertia. Lectio tertia.

Factū eſt aũt quaſi horaꝝ triū ſpatium: ⁊ uxor ipius neſciẽs qđ factuꝫ fuerat introiit. Dixit aũt ei petrus. Dic mihi mulier. Si tãti agrū uẽdidiſtis? At illa dixit. Etiã tanti. Petrus aũt ad eã. Quid utiqꝫ cõuenit uobis tentare ſpūm dn̄i? Ecce pedes eoꝝ q ſepelierũt uirum tuū ad hoſtiū: ⁊ efferent te. Et cõfeſtiꝫ cecidit ad pedes eius ⁊ expirauit. Intrantes aũt iuuenes inuenerũt illã mortuaꝫ: ⁊ extulerũt ⁊ ſepelierunt ad uirū ſuū. Et factus eſt timor magnus ī uniuerſa eccleſia ⁊ in oẽs qui audierũt hec. Per manꝰ aũt apoſtoloꝝ fiebãt ſigna ⁊ ꝓdiga multa in plebe. Et erãt unanimiter oẽs ī porticu ſalomonis. Ceteroꝝ aũt nemo audebat ꝯiũgere ſe illis: ſed magnificabat eos populus. Magis aũt augebaᵗ credentiū in dn̄o multitudo uiroꝝ ac mulierum: ita ut in plateas eiicerẽt īfirmos et ponerẽt in lectulis ⁊ grabatis: ut ueniente petro ſaltẽ umbra illius obumbraret quẽquã illoꝝ: ⁊ liberarẽᵗ ab īfirmitatibꝰ ſuis. Ad ueſpas a̅. Allã. al'. al'. al'. pſal. Benedictus. Cū reliqs. Capitulum.

Cariſſimi chriſtus paſſus ẽ ꝓ nob: uobis relinqns exẽplū ut ſequamini ueſtigia eiꝰ: q peccatū nõ fecit nec inuentus eſt dolus ī ore eiꝰ. Ad mag. añt. Ego ſū paſtor ouiū: ego ſū uia ueritas ⁊ uita: ego ſū paſtor bonus ⁊ cognoſco meas ⁊ cognoſcunt me mee all'a. al'. Oratio

Deus q in filij tui hũilitate iacentem mundū erexiſti fidelibꝰ tuis ꝑpetuã cõcede leticiã: ut quos ꝑpetue mortis eripuiſti caſibꝰ: gaudijs facias ſẽpiᵗnis perfrui. ꝑ eũdẽ dn̄m nr̄m. Dn̄ica ſecũda poſt paſcha ponitᵗ liber apoc. ⁊ legitᵗ ꝑ duas hebdomadas

Lectio prima.

Apocalypſis ieſu xp̄i quã dđit illi deꝰ palã facere ſeruis ſuis q̃ oportet fieri cito: ⁊ ſignificauit mittẽs ꝑ ãgelū ſuū ſeruo ſuo ioãni: q teſtimoniū ꝑhibuit uerbo dei: ⁊ teſtimoniū ieſu xp̄i q̃cunqꝫ uidit. Beatꝰ q legit ⁊ q audit uerba ꝓphetie huiꝰ ⁊ ꝯſeruat ea q̃ ī ea ſcripta ſt̄. Tempus eim ꝓpe ẽ. Ioãnes ſeptẽ eccleſiis que ſũt ī aſia. Gratia uobis ⁊ pax ab eo qui eſt ⁊ qui erat. ⁊ qui uẽturus eſt: ⁊ a ſeptẽ ſpiritibus qui ī ꝯſpectu throni eiꝰ ſunt: ⁊ a ieſu chriſto qui eſt teſtis fidelis primogenitus mortuoꝝ: ⁊ princeps regum terre. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis noſtris in ſanguine ſuo: ⁊ fecit nos regnum: ⁊ ſacerdotes đo patri ſuo. Ipſi gloria ⁊ iperium in ſecula ſeculoruꝫ amen. Et ecce uenit cum nubibus: ⁊ uidebit euꝫ oīs oculus ⁊ q eū pupugerũt. Et plangent ſe ſuper eum omnes tribus terre: etiam amen. Ego ſum alpha ⁊ .o. principium ⁊ finis dicit dominus deus. qui eſt: ⁊ qui erat: ⁊ qui uenturus eſt omīpotẽs. ℞. Dignus es dn̄e accipere librum et aperire ſignacula eius: quoniam occiſus es et redemiſti nos deo. In ſanguine tuo alleluia. ℣. Feciſti eim nos deo noſtro regnum ⁊ ſacerdotium. In ſanguine.

Lectio ſecunda.

Ego ioãnes frater uř ⁊ ꝑticeps ī tribulatione: ⁊ regno: et patientia in ieſu: fui in inſula que uocaᵗ pathmos ꝑꝑ uerbū dei: ⁊ teſtimõiū ieſu xp̄i. Fui ī ſp̄u in dn̄ica die. Et audiui poſt me uocẽ magnã tanqꝫ tube dicẽtis. Qđ uides ſcribe i libꝛo: ⁊ mitte .vij. eccl'ijs q̄ ſt̄ i aſia epheſũ ⁊ ſmirnã. ⁊ pergamuꝫ. ⁊ thiatyram ⁊ ſardis. ⁊ philadelphiã. ⁊ laodiciã. Et cõuerſus ſum ut uiderẽ uocẽ que loquebatur mecũ. Et ꝯuerſus uidi .vij. cãdelabꝛa aurea: ⁊ in medio ſeptẽ candelebꝛoꝝ aureoꝝ: ſimilẽ filio hoĩs ueſtitũ podere: et pꝛecinctũ ad mamillas zona aurea. Caput aũt eius ⁊ capilli erant candidi tãq̃ꝫ lana alba ⁊ tanq̃ꝫ nix: ⁊ oculi eius uelut flãma ignis: ⁊ pedes eius ſil'es auricalco ſicut in camino ardẽti. Et uox illius tanq̃ꝫ aquaꝝ mlt̃arũ. Et habebat i dextera ſua ſtellas ſeptẽ: ⁊ de oꝛe eiꝰ gladiꝰ ex utraqꝫ parte acutus exibat: ⁊ facies eiꝰ ſic̃ ſol cũ lucet in uirtute ſua. Et cũ uidiſſem eũ cecidi ad pedes eius tãq̃ꝫ moꝛtuus. Ex poſuit dexterã ſuã ſup me dicẽs. Noli timere. Ego ſũ pꝛimus ⁊ nouiſſimus ⁊ uiuus ⁊ fui moꝛtuus. Et ecce ſũ uiuẽs in ſecula ſeculoꝝ ⁊ habeo claues moꝛtis ⁊ inferni. ℞. Ego ſicut uitis fructificaui ſuauitatẽ odoꝛis al'. Tranſite ad me omnes qui cõcupiſcitis me: ⁊ a generatiõibus meis adimplemini all'a. all'a. ℣. In me omnis gratia uite ⁊ ueritatis: in me omnis ſpes uite ⁊ uirtutis. Tranſite

Lectio tertia.

SCribe ergo que uidiſti: ⁊ que ſunt ⁊ que opoꝛtet fieri poſt hec. Sacramentum .vij. ſtellarum quas uidiſti i dextera mea: ⁊ ſeptem candelabꝛa aurea. Septem ſtelle angeli ſunt ſeptem eccleſiaꝝ: ⁊ candelabꝛa ſeptẽ ſeptẽ eccleſie ſt̃. Et angelo epheſi eccleſie ſcribe. Hec dicit qui tenet ſeptẽ ſtellas in dextera ſua: qui ambulat in medio ſeptem candelabꝛoꝛum aureoꝛum. Scio opera tua ⁊ laboꝛem tuũ: ⁊ patientiam tuã: ⁊ quia nõ potes ſuſtinere malos: ⁊ tentaſti eos q ſe dicũt apoſtolos eſſe ⁊ non ſunt: ⁊ inueniſti eos mendaces. Et patiẽtiã habes. Et ſuſtinuiſti eos pꝛopter nomen meuꝫ: ⁊ nõ defeciſti. Sed habeo aduerſum te pauca ꝙ caritatem tuam pꝛimam dereliquiſti. Memoꝛ eſto itaqꝫ unde excideris: ⁊ age penitentiã: ⁊ pꝛima opera fac. Sin autem uenio cito ⁊ mouebo cãdelabꝛum tuum de loco ſuo niſi penitentiam egeris. Sꝫ hoc habes bonum: quia odiſti facta nicholaitarum: que ⁊ ego odi. Qui habet aures audiendi audiat quid ſpiritus dicat eccleſijs. Uincẽti dabo edere de ligno uite: qđ eſt i paradiſo dei mei. ℞. Audiui uocem de celo tanq̃ꝫ uocem tonitrui magni al'. regnabit deus noſter in et̃nũ al'. Quia facta eſt ſalus ⁊ uirtꝰ: ⁊ poteſtas chꝛiſti eius al'. al'. ℣. Et uox de thꝛono exiuit dicens: laudem dicite deo nr̃o oẽs ſancti eius: ⁊ qui timetis deum puſilli ⁊ magni. Quia.

Lectio quarta

ET angelo eccl'e ſmirne ſcribe. Hec dicit pꝛimus ⁊ nouiſſimus: qui fuit moꝛtus ⁊ uiuit. Scio tribulationẽ tuam ⁊ paupertatẽ tuam: ſed diues es: ⁊ blaſphemaris ab his qui ſe dicunt iudeos eſſe ⁊ non ſunt: ſed ſunt ſynagoga ſathane. Nihil hoꝛum timeas que paſſurꝰ es. Ecce miſſurus eſt diabolus ex uobis in carcereꝫ ut tẽtemini: ⁊ habebitis tribulationẽ diebus .x. Eſto fidelis uſqꝫ ad moꝛtem ⁊ dabo tibi coꝛonã uite. Qui habet aures audẽdi audiat qđ ſp̃s dicat eccleſiis: Qui uicerit non ledetur a moꝛte ſecũda. Et angelo pergami eccleſie ſcribe. Hec dicit qui habet rõpheaꝫ ex utraqꝫ parte acutam. Scio ubi habitas: ubi eſt ſedes ſathane: ⁊ tenes nomen meũ ⁊ nõ negaſti fidem meam. Et in diebus ill' antiphas teſtis meus fidelis qui occiſus ẽ apđ uos ubi ſathanas habitat. Sed habeo aduerſus te pauca: quia habes illic tenentes doctrinam balaam: qui docebat balac mittere ſcandalum coꝛam filiis iſrael edere ⁊ foꝛnicari. Ita habeſ ⁊ tu tenentes doctrinam nicholaitarum. Similiter penitentiã age. Si quo minuſ. ueniam tibi cito: ⁊ pugnabo cum illis in gladio oꝛis mei. Qui habet aures audiat quid ſpiritus dicat eccleſiis. Uincẽti dabo ei mãnam abſconditũ: ⁊ dabo illi calculum candidum: ⁊ in calculo nomẽ nouum ſcriptuꝫ qđ nemo ſcit: niſi q accipit ℞. Locutus eſt ad me unus ex ſeptẽ angelis dicens: ueni oſtendã tibi nouã nuptã ſponſaꝫ agni. Et uidi ierl'm deſcẽdentẽ de celo oꝛnataꝫ monilibus ſuis alleluia. alleluia. alleluia.

℣. Et ſuſtulit me in ſpiritu in montem magnū ⁊ altum. Et uidi.

Lectio quinta.

ET angelo thiathire eccl'ie ſcribe. Hec dic̄ fili⁹ dī q hꝫ oc'los ut flām̄a ignis ⁊ pedes ei⁹ ſil'es auricalco. Noui opera tua. ⁊ caritatem. ⁊ fidē. ⁊ myſterium ⁊ patientiā tuā: ⁊ opera tua nouiſſima plura prioribuſ. Sed habeo aduerſus te qꝛ pmittis mulierē iezabel que ſe dicit prophetā docere ⁊ ſeducerē ſeruos meos fornicari: ⁊ manducare ď idoloticis. Et dedi ei tēpus ut penitentiā ageret: ⁊ nō uult penitere a fornicatiōe ſua. Ecce mitto eā in lectū: ⁊ qui mechātur cū ea erūt in tribulatione maxīa: niſi penitentiā egerint ab opibus ſuis: ⁊ filios eius īterficiaꝫ in morte: ⁊ ſcient omnes eccleſie qꝛ ego ſuꝫ ſcrutans corda ⁊ renes ⁊ dabo unicuiqꝫ ueſtrū ſcd̄m opera ſua. Uobis aūt dico ceteris qui thiathire eſtiſ. Quicūqꝫ n̄ habent doctrinā hāc qui nō cognouerūt altitudinē ſathane queādmodū dicunt: nō mittā ſup uos aliud pōdus: tamē id qď habetis tenete donec ueniā. Et q uicerit ⁊ qui cuſtodierit uſqꝫ in finē opera mea: dabo illi poteſtatē ſup gētes: ⁊ regit eas in uirga ferrea: ⁊ tanqꝫ uas figuli cōfringentur: ſicut ⁊ ego accepi a patre meo: ⁊ dabo illi ſtellam matutinā. Qui habꝫ aures audiat qd ſpūs dicat eccleſijs. Reſ̄o. Audiui uocem in celo angeloꝝ multoꝝ dicentium. Timete dn̄m ⁊ date claritatē illi: ⁊ adorate eum q fecit celū ⁊ terrā: mare ⁊ fontes aquaꝝ al'. al'. ℣. Uidi angelū dei forte uolantē p medium celū uoce magna clamanteꝫ ⁊ dicentem. Timete dominum.

Lectio ſexta.

ET anglo eccleſie ſardis ſcribe. hec dicit q habꝫ ſeptē ſpūs dei: ⁊ ſeptē ſtellas. Scio opa tua: qꝛ nomē habes ꝙ uiuas ⁊ mortuus es. Eſto uigilās ⁊ ꝯfirma cetera que moritura erāt. Nō eīm inuenio opa tua plena coraꝫ deo meo. In mente ergo habe qualit̄ accepis ⁊ audieris: ⁊ ſerua: ⁊ penitentiā age. Si ergo n̄ uigilaueris ueniā ad te. Sed habes pauca noīa in ſardis: qui nō inqnauerūt ueſtimenta ſua: ⁊ ambulabūt mecū in alb quia digni ſūt. Qui uicerit ſic ueſtiet̄ ueſtimentis albis: ⁊ nō delebo nomē ei⁹ de libro uite: ⁊ cōfitebor nomini eius corā pr̄e meo ⁊ corā angelis eius. Qui habet aureſ audiēdi audiat qd ſpūs dicat eccleſiis. Et angelo philadelphie eccleſie ſcribe. Hec dicit ſāctus ⁊ uerus q habet claueꝫ dauid. qui apit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊ nemo aperit. Scio opera tua. Ecce dedi coram te hoſtiū apertū: qď nēo pōt claudere: quia modicam habes uirtuteꝫ ⁊ ſeruaſti uerbū meuꝫ: ⁊ non negaſti nomen meum. Et ecce dabo de ſynagoga ſathane qui dicūt ſe iudeos eſſe ⁊ nō ſūt ſed mentiuntur. Ecce faciam ut illi ueniant ⁊ adorent ante pedes tuos: ⁊ ſciēt qꝛ ego dilexi te. Quoniā ſeruaſti uerbū patientie mee: ⁊ ego ſeruabo te ab hora tētationis que uentura eſt in orbē uniuerſum tentare habitantes in terra. ℟. Ueīens a libano q̄ꝫ pulchra facta eſt al'a. Et odor ueſtimentorum eius ſuper omnia aromata al'. al'. ℣. Fauus diſtillās labia ei⁹: mel ⁊ lac ſub līgua eius. Et odor.

Secundum ioannem.

IN illo tempore. Dixit ieſus phariſeis. Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor aīam ſuam ponit pro ouib⁹ ſuis. Et reliqua.

Omelia ſancti gregorij pape. Lectio ſeptima.

AUdiſtis fratres cariſſimi ex lectiōe euangelica eruditionem ueſtram: audiſtis ex lectione euangelica periculū ueſtꝝ. Ecce eīm is qui non ex accidenti dono ſed eſſentialiter bon⁹ eſt dicit. Ego ſum paſtor bonus: atqꝫ eiuſdem bonitatis formaꝫ quā nos imitēur adiungit dicens. Bonus paſtor animam ſuam ponit pro ouibus ſuis. Fecit qď monuit: oſtendit qď iuſſit. Bonus paſtor pro ouibus ſuis animam ſuaꝫ poſuit: ut in ſacramento noſtro corpus ſuum ⁊ ſanguineꝫ uerteret: ⁊ oues quas redemerat carnis ſue alimento ſaciaret. Oſtenſa nobis eſt igitur de contēptu mortiſ uia quā ſequamur: appoſita forma cui iprimāur. Primum nobis eſt exteriora noſtra miſericorditer ouib⁹ eius īpēdere. Poſtremū uero ſi neceſſe ē ēt uitam n̄raꝫ ꝓ eiſdem ouibus miniſtrare. A primo aũt hoc minimo peruenitur ad poſtremũ maiꝰ. Sʒ cum incõparabiliter longe ſit aīa melius qua uiuimꝰ terrena ſubā quã exteriꝰ poſſidemus: qui nõ dat ꝓ ouibus ſubāʒ ſuã quãdo ꝓ his daturus eſt aīam ſuã: Et ſūt nõnulli qui dum plus terrenã ſubām q̃ʒ oues diligũt: meritũ paſtoris ꝑdũt. De qbus ꝓtinus ſubdit̃. Mercenarius autẽ ⁊ ꝗ nõ eſt paſtor: cuiꝰ nõ ſũt oues ꝓprie: uidet lupũ uenientẽ ⁊ dimittit oues ⁊ fugit. ℟. Decãtabat populus iſrael al. ⁊ uniuerſa mltitudo iacob canebat legitime. Et dauid cũ cãtoribus cytharã ꝑcutiebat in domo dñi: ⁊ laudes deo canebat al. al. ℣. Sãctificati ſũt ergo ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ uniuerſus iſrael d̉ducebat arcam federis dñi in iubilo. Et dauid.

Lectio octaua.

NOn paſtor ſed mercenarius uocat̃ ꝗ nõ ꝓ amore intimo oues dñicas ſed ad tẽporales mercedes paſcit. Mercenarius qppe ẽ ꝗ locũ qdẽʒ paſtoris tenet: ſed lucra aiaꝝ ñ querit. Terrenis cõmodis inhiat: honore ꝑlatiõis gaudet: tẽporalibus lucris paſcit̃: ĩpenſa ſibi ab hoĩbus reuerẽtia letat̃. Iſte ſũt ⁊ eiʒ mercedes mercenarij ut ꝓ eo ipo ꝙ in regimine laborat: hic qd̉ querit ⁊ ĩueniat: et ab hereditate gregis in poſteꝝ alienꝰ exiſtat. Utrũ uero paſtor ſit an mercenariꝰ cognoſci ueracit̃ nõ põt ſi occaſio neceſſitatis deeſt. Trãqllitatis eim tẽpore plerũqʒ ad gregis cuſtodiã ſicut uerꝰ paſtor ſic ⁊ mercenarius ꝯſtat: ſed lupus ueniẽſ indicat quo qſqʒ aīo ſup gregis cuſtodiam ſtabat. Lupus ⁊ eim ſuper oues uenit cum quilibet ĩiuſtus ⁊ raptor fideles quoſqʒ atqʒ humiles opprimit. Sʒ his qui paſtor eſſe uidebatur ⁊ non erat: reliquit oues ⁊ fugit: quia dum ſibi ab eo ꝑiculum metuit: reſiſtere eius iniuſticie nõ preſumit. Fugit autem non mutando locum: ſed ſubtrahendo ſolatium. Fugit quia iniuſticiam uidit ⁊ tacuit. Fugit qa ſe ſub ſilentio abſcondit. Quibus bene per prophetam dicitur. Non aſcendiſtis ex aduerſo neqʒ oppoſuiſtis muruʒ pro domo iſrael: ut ſtaretis ĩ prelio in die domini. Ex aduerſo quippe aſcendere eſt qbuſlibet poteſtatibus praue agentibus rationis libera uoce contraire. Et in die domini pro domo iſrael in prelio ſtamꝰ: ac murum opponimus: ſi fideles innocẽtes contra peruerſorum iniuſticiaʒ ex iuſticie auctoritate uindicamus. Qd̉ quia mercenarius non facit cum uenienteʒ lupum uiderit: fugit. ℟. Uidi portam ciuitatis ad orientem poſitã: ⁊ apoſtolorum nomia ⁊ agni ſuper eam ſcripta. Et ſuper muros eius angelorum cuſtodiam alleluia. ℣. Uidi celũ nouum ⁊ terram nouam ⁊ ciuitatem nouam deſcendentem de celo. Et.

Lectio nona.

SEd eſt alius lupus qui ſine ceſſatione quotidie non corpora ſed mentes dilaniat: malignus uidelicet ſpiritus qui caulas fideliũ inſidijs circuit: ⁊ mortes animaruʒ querit. De quo lupo mox ſubditur. Et lupus rapit ⁊ diſꝑgit oues. Lupus uenit ⁊ mercenarius fugit: quia malignus ſpiritus mentes fidelium in tẽtatione dilaniat: ⁊ is qui locum paſtoris tenet curaʒ ſollicitudinis non habʒ. Anime pereunt ⁊ ipſe de terrenis cõmodis letatur. Lupꝰ rapit ⁊ diſpergit oues: cum alium ad luxuriam pertrahit: aliuʒ in auariciam accendit: alium in ſuperbiam erigit: aliuʒ per iracundiam diuidit. Hunc inuidia ſtimulat: illuʒ fallacia ſupplantat. Quaſi ergo gregẽ dei lupus diſſipat: cum fidelem populum diabolus per tentationem necat. Sed contra hec mercenarius nullo zelo accenditur: nullo feruore dilectionis excitat. Quia duʒ ſola exteriora cõmoda requirit: ĩteriora damna gregis negligenter patitur. Und̉ ⁊ mox ſubiugitur. Mercenarius autem fugit quia mercenarius eſt ⁊ non pertiet ad eum de ouibus. Sola ergo cauſa eſt ut mercẽarius fugiat: quia mercenarius eſt. Ac ſi aperte diceretur. Stare in periculo ouium non poteſt quia in eo quod ouibus preeſt non oues diligit ſed lucꝝ terrenum querit. Dum eim honorẽ amplectitur: dum temporalibꝰ cõmodis letat̃ oppõere ſe ꝯ̃ ꝑiculũ trepidat: ne hoc qd̉ diligit amittat. Sed quia redemptor nī culpas ficti pastoris inotuit: iterū formā cui ōbeamus imprimi ostēdit dicēs. Ego sum pastor bonus. Atqꝫ subiūgit. Et cognosco meas. Hoc ē diligo. Et cognoscūt me mee. Ac si patēter dicat. Diligētes obsequūtur. Qui eīm ueritatem nō diligit adhuc minime cognouit. ℟. Ostendit mihi angelus fontē aque uiue: ⁊ dixit ad me alleluia. Hic deū adora all'a. all'a. al. ℣. Postq̄ꝫ audissem ⁊ uidissem cecidi ut adorarem ante pedes angeli qui mihi hec ostendebat ⁊ dixit mihi. Hic. ℟. Uidi ierl'm descēdētem de celo: ornatā auro mūdo: ex lapidibus preciosis itextā. All'a all'a. ℣. Et erat structura muri eius ex lapide iaspide: ipa uero auro mūdo simili uitro mundo. Alleluia. ℟. In diaďmate capitis aaron lapides preiosi fulgebant. Dū pficeretur opus dei alleluia. alla. alla. ℣. In ueste eīm poderis quā hēbat: totus erat orbis terraꝝ: ⁊ parentū magnalia in quatuor ordinibus lapidū sculpta erāt. Dū. ℟. Platee tue ierl'm sternētur auro mūdo alleluia. ⁊ cantabitur in te canticum leticie alleluia. Et p oēs uicos tuos ab uniuersis dicetur alleluia all'a. ℣. Luce splendida fulgebis: ⁊ oēs fines terre adorabunt te. Ad laudes a'. Alleluia. Cū reliq̄s ut in precedēti dn̄ica. caplm. Carissimi christus pass. Ad bn̄dictus anti. Ego sū pastor ouiū: ego sū uia ueritas ⁊ uita: ego sū pastor bonus: ⁊ cognosco oues meas: ⁊ cognoscūt me mee alleluia. all'a. Oratio. Deus qui in filij. Ad tertiā caplm. Carissimi christus pass. Ad sextam capitulum.

TRadebat āt iudicāti se iiuste q peccata nr̄a ipe ptulit i corpore suo super lignū: ut peccatis mortui iusticie uiuamus: cuius liuore sanitati sumus. Ad nonam capitulum.

ERatis eīm sicut oues errantes: sed cōuersi estis nūc ad pastorē ⁊ ep̄m aiarū uestraꝝ. Ad uespas caplm. Carissimi xp̄us pass. Ad mag. añt. Ego sū pastor bonus qui pasco oues meas: ⁊ ꝓ ouibus meis pono aiam meā alleluia. Oratio. Deus qui in filij. Per hebdomadā ad matuti. añt. Pastor bonus aiaꝫ suā ponit ꝓ ouibus suis. alleluia. añt. Mercenarius aūt cuius n̄ sunt oues ꝓprie: uidet lupū uenientē: ⁊ dimittit oues ⁊ fugit ⁊ lupus rapit ⁊ dispgit oues all'a. añt. Sicut nouit me pater ⁊ ego agnosco patrem: ⁊ aiam meā pono pro ouibus meis all'a. añt. Et alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere: ⁊ uocē meā audient: ⁊ fiet unum ouile ⁊ unus pastor all'a. añt. Mercenarius autē ⁊ qui non est pastor cuius non sunt oues ꝓprie: uidet lupum uenientē ⁊ dimittit oues ⁊ fugit alleluia. Infra hebdomadam. Lectio prima.

ECce uēio cito. Tene qđ habes: ut nemo accipiat coronaꝫ tuam. Qui uicerit faciam illū colūnā in templo dei mei: ⁊ foras non egredietur amplius. Et scribam super eum nomen dei mei: ⁊ nomen ciuitatis noue ierl'm que descēdit ď celo a deo meo: ⁊ nomen nouū meum. Qui habet aures audiat qđ spirit' dicat ecclesijs. Et angelo laodicie ecclesie scribe. Hec dicit amen. testis fidelis ⁊ uerus qui est principium creature dei. Scio opera tua quia neqꝫ frigidus es neqꝫ calidus. Utinam frigidus esses aut calidus Sed quia tepidus es ⁊ neqꝫ frigidus neqꝫ calidus: incipiam te euomere ex ore meo: quia dicis ꝙ diues sum ⁊ locupletatus: ⁊ nullius egeo ⁊ nescis quia tu es miser ⁊ miserabilis: pauper: cecus: et nudus. Suadeo igitur tibi emere a me aurum ignitum probatum: ut locuplex fias: ⁊ ut uestimentis albis induaris: ⁊ n̄ appareat confusio nuditatis tue. Et collirio iunge oculos tuos ut uideas. Ego quos amo arguo ⁊ castigo. Emulare ergo ⁊ penitentiam age.

Lectio secunda.

ECce sto ad hostium ⁊ pulso. Si q̄s audierit uocem meam: ⁊ apuerit ianuam introibo in illum: ⁊ cenabo cum illo ⁊ ille mecum. Qui uicerit dabo illi sedere mecum in throno meo: sicut ego uici ⁊ sedi cum patre meo in throno eius. Qui habet aures audiat. quid spirit' dicat ecclesijs. Post hec uidi: ⁊ ecce hostium apertuꝫ in celo: ⁊ uox prima quā audiui tāq̄ꝫ tube loq̄ntis mecū dicēs. Ascēde huc ⁊ ońdā tibi que oꝫ fieri cito. P' hec stati fui i sp̄u. ⁊ ecce seđs posita i celo

Et ſupra ſedem ſedens: ⁊ qui ſedebat ſimilis erat aſpectui lapidiſ iaſpidis ⁊ ſardinis. Et iris erat in circuitu ſedis ſimĺiſ uiſionis ſmaragdine. Et in circuitu ſediſ ſedilia uiginti quatuor: ⁊ ſuper thronos uiginti quatuor ſedentes circūamicti ueſtimentis albis: ⁊ in capitibus eoruȝ coronas aureas. Et de throno procedunt fulgora ⁊ uoces: ⁊ tonitrua. Et ſeptem lāpades ardentes ante thronum: que ſunt ſeptem ſpiritus dei. Et ī conſpectu ſedis tanq̄ȝ mare uitreum ſimile criſtallo. Et ī medio ſedis ⁊ in circuitu ſedis quatuor animalia plena oculis ante ⁊ retro. Et animal primū ſimile leoni. Et ſecundum animal ſimile uitulo. Et tertium animal habens faciem quaſi hominis. Et quartum animal ſimile aquile uolanti.

Lectio tertia.

ET quatuor animalia eorum habebant alas ſenas: ⁊ in circuitu ⁊ intus plena ſt oculis: ⁊ regē nō habebāt die ac nocte dicētia. Sanctus. ſanctus. ſanctus. domine deus omnipotens qui erat: ⁊ qui eſt: ⁊ qui uenturus eſt. Et cuȝ darēt illa animalia quatuor gloriā: ⁊ honorem ⁊ benedictionem: ſedenti ſuper thronum uiuenti ī ſecula ſeculorū. Procidebant uiginti quatuor ſeniores ante ſedentem in throno: ⁊ adorabant uiuētē ī ſecula ſeculorum. Et mittebant corōas ſuas ante thronum dicentes. Dignꝰ es domine deus noſter accipere gloriam: ⁊ honorem: ⁊ uirtutem: quia tu creaſti oīa ⁊ propter uoluntatem tuam erant ⁊ creata ſunt. Et uidi in dextera ſedentis ſuper thronum librum ſcriptum intus ⁊ foris: ſignatum ſigillis ſeptem. Et uidi angelū fortem predicantem magna. Quis dignus eſt aperire librum: ⁊ ſoluere ſignacula eius:

Lectio prima.

ET nemo poterat in celo neq̄ȝ ī terra: neq̄ȝ ſubtus terrā aperire librū neq̄ȝ reſpicere illum. Et ego flebam multum: quoniam nemo dignus inuentus ē aperire librum neq̄ȝ uidere eum. Et unꝰ de ſenioribus dixit mihi: ne fleueris. Ecce uicit leo de tribu iuda radix dauid: aꝑire librū ⁊ ſoluere ſeptē ſignacl'a eiꝰ. Et uidi ⁊ ecce in medio throni: ⁊ quatuor animalium: ⁊ in medio ſeniorum agnum ſtantem tanq̄ȝ occiſum: habentē cornua ſeptem: ⁊ oculos ſeptem: que ſunt ſepteȝ ſpiritus dei miſſi in omnem terram. Et uenit ⁊ accepit ď dextera ſedentis ī throno librum. Et cum aperuiſſet librū quatuor animalia ⁊ uiginti quatuor ſenioreſ ceciderunt coram agno: habentes ſinguli cytharas: ⁊ phialas aureas plenas odoramentorum que ſunt orationes ſanctorum. Et cantabant canticum nouū dicentes. Dignus es domine deus accipere librum ⁊ aperire ſignacula eius: quoniam occiſus es: ⁊ redemiſti nos deo in ſanguine tuo: ex omni tribu: ⁊ lingua: et natiōe ⁊ feciſti nos deo noſtro. regnū et ſacerdotes. ⁊ regnabimus ſuper terram.

Lectio ſecunda

ET uidi ⁊ audiui uocem angeloruȝ multorum in circuitu throni ⁊ aīalium ⁊ ſeniorum: ⁊ erat numerus eorum milia milium dicentiuȝ uoce magna. Dignus eſt agnus qui occiſus eſt accipere uirtutem: ⁊ diuinitatem: ⁊ ſapientiam: et fortitudinem: ⁊ honorem ⁊ gloriā: ⁊ benedictionem: ⁊ omnem creaturam que in celo eſt: ⁊ ſuper terram ⁊ ſub terra: ⁊ que ſunt in mari ⁊ que in eo ſūt omneſ audiui dicentes ſedēti in throno ⁊ agno Benedictio. ⁊ honor. ⁊ gloria. ⁊ poteſtas in ſecula ſeculorum amen. Et quatuor aīalia dicebant amen. Et uiginti quatuor ſeniores ceciderunt in facies ſuas: ⁊ adorauerunt uiuentem in ſecula ſeculorum. Et uidi ꝙ aperuiſſet agnus unum de ſeptem ſigillis ⁊ audiui unū de quatuor animalibus dicens tanq̄ȝ uocem tonitrui. Uēi ⁊ uide. Et uidi. Et ecce equꝰ albus: ⁊ qui ſedebat ſuper illū habebat arcum: ⁊ data eſt ei corona: ⁊ exiuit uincens ut uinceret.

Lectio tertia.

ET cum aperuiſſet ſigillum ſecūdū audiui ſecundum animal dicens. Ueni ⁊ uide. Et exiuit aliꝰ equus ruffus:

⁊ qui ſedebat ſuper eum datum eſt ei ut ſumeret pacem de terra: ⁊ ut inuiceʒ ſe interficiant: ⁊ datus eſt illi gladius magnꝰ. Et cū aꝑuiſſet ſigillū t'tiū: audiui tertium aīal dicens. Ueni ⁊ uide. Et ecce equus niger: ⁊ qui ſedebat ſuꝑ eū habebat ſtateram in manu ſua: ⁊ audiui tanq̄ʒ uocem in medio quatuoꝛ aīalium dicentē. Bilibris tritici denario uno: ⁊ tres bilibꝛeſ oꝛdei denario uno: ⁊ uinū ⁊ oleū ne leſeris Et cum aperuiſſet ſigillum quartū audiui uocē quarti aīalis dicentis. Ueni ⁊ uide. Et ecce equus pallidus: ⁊ qui ſed'bat ſuꝑ eū nomē illi moꝛs ⁊ infernus ſequebatur eū. Et data ē illi poteſtas ſuꝑ quattuoꝛ ꝑtes t̄re īterficere gladio fame ⁊ morte ⁊ beſtijs terre. Et cum aꝑuiſſet q̄ntum ſigillū uidi ſubtus altare dei aīas interfectoꝝ ꝓpt' uerbum dei: ⁊ ꝓpter teſtimōiū qđ habebant: ⁊ clamabant uoce magna dicētes. Uſquequo dn̄e ſc̄tus ⁊ uerus nō iudicas ſanguinē noſtrū de his q̄ habitāt in terra? Et date ſūt illis ſingule ſtole albe: ⁊ dictū eſt illis ut reqeſcerēt tp̄us adhuc modicū: donec īpleat̄ nūerus cōſeruoꝝ ⁊ fratrū eoꝝ q̄ interficiendi ſunt ſicut ⁊ illi. Lectio prima.

Et uidi cū aꝑuiſſet ſigilluʒ ſextū: et ecce terremotus factus eſt magnꝰ. Et ſol factus eſt niger tanq̄ʒ cilicinus: et luna tota facta eſt ſicut ſanguis: ⁊ ſtelle ceciderūt de celo ſuꝑ terrā. ſicut ficus emittit groſſos ſuos cū a uēto magno mouetur: ⁊ celum receſſit ſicut liber īuolutus: ⁊ oīs mōs ⁊ inſule de loco ſuo mote ſūt. Et reges terre ⁊ principes: ⁊ tribuni: et diuites: ⁊ foꝛtes: ⁊ oīs ſeruus ⁊ liber abſcōderūt ſe ī ſpelūcis ⁊ petris montiū: et dicūt mōtibꝰ ⁊ petris cadite ſuꝑ nos ⁊ abſcōdite nos a facie ſedētis ſuꝑ thꝛonum: ⁊ ab ira agni: q̄m uenit dies magnus ire ip̄orū: ⁊ quis pot̄it ſtare? Poſt hec uidi quattuoꝛ angelos terre tenētes quattuoꝛ uentos terre ne flarent ſuꝑ terrā: neq̄ʒ ſupꝛa mare: neq̄ʒ in ullā arboꝛē: ⁊ uidi alterum angelū aſcendentē ab oꝛtu ſolis habentem ſignū dei uiui: ⁊ clamauit uoce magna quattuoꝛ angelis: q̄bus datū eſt nocere terre ⁊ mari dicens. Nolite nocere terre ⁊ mari: neq̄ʒ arboꝛibus quoadusq̄ʒ ſignemus ſeruos dei noſtri in frōtibꝰ eoꝛum. Lectio ſecūda

Et audiui numeꝝ ſignatoꝝ centuʒ quadꝛaginta quattuoꝛ milia ſignati: ex oī tribu filioꝛuʒ iſrael. ex tribu iuda .xij. milia ſignati. Ex tribu ruben .xij. milia ſignati. Ex tribu gad .xij. milia ſignati. Ex tribu aſſer .xij. milia ſignati. Ex tribu neptalim .xij. milia ſignati. Ex tribu manaſſe .xij. milia ſignati. Ex tribu ſimeon .xij. milia ſignati. Ex tribu leui .xij. milia ſignati. Ex tribu iſachar .xij. milia ſignati. Ex tribu zabulon .xij. milia ſignati. Ex tribu ioſeph .xij. milia ſignati. Ex tribu beniamin .xij. milia ſignati. Poſt hec uidi turbam magnā quā dinūerare nemo poterat ex omnibus gentibus: et tribubus linguis ⁊ populis ſtantes ante thꝛonuʒ in conſpectu agni amicti ſtolis albis ⁊ palme in manibus eoꝛuʒ. Et clamabant uoce magna dicentes. Salus deo noſtro qui ſedet ſuꝑ thꝛonū ⁊ agno. Et omnes angeli ſtabāt in circuitu thꝛoni: ⁊ ſenioꝛum: ⁊ quattuoꝛ animalium: et ceciderunt in conſpectu thꝛoni in facies ſuas ⁊ adoꝛauerunt deum dicentes. amē Benedictio ⁊ claritas ⁊ ſapientia ⁊ gratiarum actio: honoꝛ: ⁊ uirtus: ⁊ foꝛtitudo deo noſtro in ſecula ſeculoꝛum amen.

Lectio tertia.

Et reſpondens unus de ſenioꝛibuſ dixit mihi. Hi qui amicti ſunt ſtol' albis qui ſunt ⁊ unde uenerunt? Et dixit illi. Domine mi tu ſcis. Et dixit mihi. hi ſunt qui uenerunt đ tribulatione magna ⁊ lauerunt ſtolas ſuas: ⁊ dealbauerunt eas in ſanguine agni. Ideo ſūt ante thꝛonum dei: ⁊ ſeruiunt ei die ac nocte in templo eius. Et qui ſedet in thꝛono habitat ſuꝑ illos. Non exurient neq̄ʒ ſitient āplius: neq̄ʒ cadet ſuꝑ illos ſol: neq̄ʒ ullus eſtus. Q̄m agnus q̄ in medio thꝛoni eſt reget illos. Et deducet illos ad uite fontes aquaꝝ. Et abſterget deus omnē lachꝛymaʒ ab oculis eoꝛum. Et cuʒ aꝑuiſſet ſigillum ſeptimū factū eſt ſilentium quaſi media hora. Et uidi ſeptẽ angelos ſtãtes in ꝯſpectu dei: ⁊ date ſũt illi ſepteȝ tube. Et alius angelus uenit: ⁊ ſtetit ante altare hñs turibulũ aureũ in manu ſua: ⁊ data ſũt illi incenſa multa: ut daret de orationib⁹ ſãctoꝝ oĩuȝ ſuꝑ altare aureũ qđ ẽ ante thronũ dei. Et aſcẽdit fum⁹ incenſorũ de orõnibus ſãctoꝝ de manu angeli coram deo.

Lectio prima.

ET accepit angelus turibulũ: ⁊ impleuit illud de igne altaris: ⁊ miſit in terram ⁊ facta ſũt tonitrua: ⁊ uoces: ⁊ fulgura ⁊ terremotus magnus. Et ſeptẽ angeli qui habebãt ſeptẽ tubas: parauerunt ſe ut tuba canerẽt. Et primus angelus tuba cecinit: ⁊ facta eſt grãdo ⁊ ignis mixta in ſanguine: ⁊ miſſum eſt in terrã. Et tertia pars terre cõbuſta eſt: ⁊ tĩa arborum ꝯcremata ẽ: ⁊ õe fenũ uiride ꝯbuſtũ eſt. Et ſecũdus angelus tuba cecinit: ⁊ tanq̃ȝ mõs magnus igne ardẽs miſſus eſt in mare: ⁊ facta ẽ tertia pars maris ſãguis. Et mortua ẽ tertia pars creature eorum q̃ habebãt aĩas i mari: ⁊ tertia pars nauiũ interijt. Et tertius angelus tuba cecinit: ⁊ cecidit de celo ſtella magna ardẽs tanq̃ȝ facula. ⁊ cecidit in tertiã partẽ flũinũ ⁊ i fontes aquaꝝ. Et nomẽ ſtelle dicitur abſinthiũ: ⁊ facta eſt tertia pars aquarum i abſinthiũ: ⁊ multi hoĩes mortui ſũt de aq̃s: q꞉ amare facte ſũt.

Lectio ſcđa.

ET quartus ãgelus tuba cecinit: et ꝑcuſſa eſt tĩa pars ſolis: ⁊ tĩa ꝑs lune: et tertia pars ſtellarũ: ita ut obſcuraretur tertia pars eoꝝ: et diei non luceret pars tertia: et noctis ſilr. Et uidi et audiui uocẽ unius aquile uolantis ꝑ mediuȝ celũ dicẽtis uoce magna. Ve ue ue habitantib⁹ in terra: de ceteris uocib⁹ triũ angelorũ qui erãt tuba canituri. Et qnt⁹ angelus cecinit: et uidi ſtellã de celo in ťraȝ cecidiſſe: et data eſt illi clauis putei abyſſi. Et aꝑuit puteũ abyſſi: et aſcẽdit fumus putei ſic̃ fum⁹ fornacis magne: et obſcurat⁹ ẽ ſol: et aer đ fumo putei. Et đ fumo putei exierũt locuſte i terrã. Et data ẽ illꝭ ꝑtas ſicut hñt poteſtatẽ ſcorpiões tre: et preceptũ eſt illis ne lederẽt fenũ terre: neq̃ȝ omne uiride: neq̃ȝ omnẽ arborẽ niſi tantũ hoĩes q nõ habẽt ſignũ dei i frõtibus eoꝝ: et datũ eſt illis ne occiderent eos: ſed ut cruciarent mẽſibus qnq̃ȝ. Et cruciatus eoꝝ ut cruciatus ſcorpii cuȝ ꝑcutit hoĩem.

Lectio tertia.

ET in diebus illis q̃rent hoĩes mortẽ et nõ inueniẽt eam: et cupiẽt mori et fugiet mors ab ipis. Et ſilitudies locuſtaꝝ ſimiles eq̃s paratis i ꝓliũ: et ſuper capita eoꝝ tanq̃ȝ corone ſimiles auro: et facies eaꝝ ſicut facies hoĩuȝ: et habebant capillos ſicut capillos mulierũ: et dentes eaꝝ ſicut dẽtes leonũ erant. Et habebãt loricas ſicut loricas ferreas: et uox alaꝝ eaꝝ ſicut uox curruũ equorũ multoꝝ currentiũ in bellũ. Et habebant caudas ſimiles ſcorpionũ: et aculei erãt in caudis eaꝝ: et poteſtas eaꝝ nocere hominibus mẽſibus qnq̃ȝ. Et habebãt ſuꝑ ſe regẽ angelũ abyſſi: cui nomẽ hebraice abaddon: grece aũt appollion: et latine habẽs nomẽ exterminãs. Ve unũ abijt ecce ueniũt adhuc duo ue poſt hec.

Lectio prima.

ET ſextus angelus tuba cecinit. Et audiui uocẽ unã ex quattuor cornibus altaris aurei qđ eſt añ oculos dei dicentẽ ſexto angelo q habebat tubam. Solue quattuor angelos qui alligati ſũt in flumine magno euphrate. Et ſoluti ſũt quattuor angeli q parati erãt in horã: et diẽ: et menſem: et annũ: ut occiderẽt tertiam partẽ hominũ. Et numerus equeſtris exercitus uiceſies milies dena milia. Audiui nũeꝝ eoꝝ. et ita uidi equos i uiſiõe et qui ſedebant ſuper eos habebãt loricas igneas: et hyacinthinas: et ſulphureas. Et capita equoꝝ erãt tanq̃ȝ capita leonum: et de ore ipoꝝ ꝓcedit ignis et fumus et ſulphur. Ab his trib⁹ plagis occiſa eſt tertia pars hominũ de igne et fumo et ſulphure: que ꝓcedebãt ex ore ipſorum. Poteſtas eĩm equoꝝ in ore iporum eſt: et in caudis eoꝝ. Nam caude illoꝝ ſĩles ſerpẽtibus habẽtes capita et in his nocent. Et ceteri hoĩes qui non ſunt occiſi in his plagis: neq̃ȝ penitẽtiã egerũt de opibus manuū ſuaꝝ ut nō adorarēt demonia ⁊ ſimulacra aurea: ⁊ argētea: et erea: ⁊ lapidea: ⁊ lignea: que neqꝫ uidere poſſūt: neqꝫ audire: neqꝫ ambulare: ⁊ nō egerūt penitentiā ab hōicidijs ſuis: neqꝫ a ueneficijs ſuis: neqꝫ a fornicatiōe ſua: neqꝫ a furtis ſuis.

Lectio ſecunda.

Et uidi aliū angelū fortē deſcendētem de celo amictū nube: ⁊ iris in capite eius. Et facies eiꝰ erat ut ſol: ⁊ pedes eiꝰ tanꝗ̄ colūna ignis. Et habebat ī manu ſua libellū apertū: ⁊ poſuit pedeꝫ ſuū dextrū ſupra mare: ſiniſtrū aūt ſuper terrā. Et clamauit uoce magna quemadmodū cū leo rugit. Et cū clamaſſet locuta ſūt ſeptē tonitrua uoces ſuas. Et cum locuta fuiſſent .vij. tonitrua uoces ſuas: ego erā ſcripturꝰ. Et audiui uocē de celo dicentē. Signa que locuta ſunt .vij. tonitrua: noli ea ſcribere. Et angelus queꝫ uidi ſtantē ſupra mare ⁊ ſuꝑ terraꝫ leuauit manū ſuā ad celū: ⁊ iurauit ꝑ uiuentē in ſecula ſeculoꝝ: ꝗ creauit celū ⁊ ea que in eo ſūt: ⁊ terrā: ⁊ ea que in ea ſūt: ⁊ mare ⁊ ea que in illo ſūt: qꝛ tēpus amplius non erit. Sꝫ in diebꝰ uocis ſeptimi angeli cuꝫ cepit tuba canere ꝯſumabiť miſteriū dī: ſic̄ euāgelizauit ꝑ ſeruos ſuos ꝓphetas. Et uocē quā audiui iteꝝ de celo loquentem mecū ⁊ dicentē. Uade accipe libruꝫ apertū de manu angeli ſtantis ſupra mare ⁊ ſupra terrā.

Lectio tertia.

Et abij ad angeluꝫ dicens ei: ut daret mihi librꝝ. Et dixit mihi. Accipe librꝝ ⁊ deuora illū: ⁊ faciet amaricare uentreꝫ tuū: ſed in ore tuo erit dulcis tanꝗ̄ mel. Et accepi librū de manu angeli: ⁊ deuoraui eū: ⁊ erat in ore meo tanꝗ̄ mel dulce: et cū deuoraſſeꝫ eū amaricatꝰ eſt uenter meus. Et dixit mihi oportet iteꝝ te ꝓphetare populis: ⁊ gentibꝰ: ⁊ linguis ⁊ regibus multis. Et datus ē mihi calamꝰ ſilis uirge dicēs. Surge ⁊ metire tēplum dei et altare: et adorātes in eo. Atriū aūt qđ eſt foris templū eijce foras: ⁊ ne metiaris illud: qm̄ datū eſt gētibꝰ. Et ciuitatē ſanctā calcabūt menſibꝰ quadragita duobus. Et dabo duobꝰ teſtibꝰ meis: et ꝓphetabūt diebus mille ducētis ſexagita amictis ſaccis.

Lectio prima.

Hi ſunt due oliue et duo candelabra in conſpectu dei terre ſtantes. Et ſi qs eos uoluerit nocēꝛ: ignis exiet đ ore illoꝝ et deuorabit inimicos eoꝝ. Et ſi qs uoluerit ledere eos ſic oportet eum occidi. Hi hn̄t poteſtatē claudēdi celū: ne pluat diebus ꝓphetie eoꝝ. Et habēt poteſtatē ſuꝑ aquas ꝯuertēdi eas in ſanguinē: et ꝑcutere terrā ōi plaga quotienſcūqꝫ uoluerūt. Et cū finierit teſtimoniuꝫ ſuū beſtia que aſcēdit đ abyſſo faciet aduerſus eos bellū et uicet illos: et occidet illos: et corpora eoꝝ iacebūt in plateis ciuitatis magne que uocať ſpūaliť ſodoma et egyptus: ubi ⁊ dominus illoꝝ ē crucifixus. Et uidebūt de tribubꝰ et populis et gētibus: et linguis: et iacebūt corpora eorū ꝑ tres dies et dimidiū: et nō ſinent ea poni in monumētis. Et inhabitantes terrā gaudebūt ſuꝑ illos et iocundabuntur: et mūera mittent īuicē: qm̄ hi duo ꝓphete cruciauerunt eos ꝗ habitant ſuꝑ terram.

Lectio ſecunda.

Et poſt tres dies et dimidiū ſpiritꝰ uite a deo īrauit in eos: et ſteterūt ſuꝑ pedes ſuos: et timor magnus cecidit ſuꝑ eos ꝗ uiderūt eos. Et audierūt uocē magnā đ celo dicētē illis. Aſcēdite huc. Et aſcēderūt in celū in nube: et uiderunt eos īimici eoꝝ. Et illa hora factus ē terremotus magnus et đcima pars ciuitatis cecidit. Et occiſa ſūt in terremotu nomina hominū .vij. milia. Et reliꝗ in timore ſunt miſſi: et dederūt gloriā deo celi. Ue ſecundū abijt: et ecce tertiū ueniet cito. Et ſeptimꝰ angelus tuba cecinit: et facte ſūt uoces magne in celo dicētes. Factuꝫ eſt regnū huius mūdi dn̄i nr̄i et xp̄i eius et regnabit in ſecula ſeculorum amen.

Lectio tertia.

Et uigintiquattuor ſeniores ꝗ ī cōſpectu dei ſedēt in ſedibus ſuis: ceciderunt in facies ſuas: et adorauerūt eū dicētes. Gratias tibi agimus dn̄e deus ōipotēs ꝗ es: et ꝗ eras: ꝗ accepiſti uirtutem magnā: et regnaſti. Et irate ſūt gētes

Et aduenit ira tua: et tēpus mortuorum iudicari ⁊ reddere mercedē seruis tuis ꝓphetis ⁊ sāctis: ⁊ timētibus nomē tuuȝ: pusillis: ⁊ magnis: ⁊ exterminandi eos q corruperunt terrā. Et aptū est templum dei in celo: ⁊ uisa est arca testamēti ei᷒ in tēplo eius. Et facta sūt fulgura: ⁊ uoces ⁊ terremotus: ⁊ grādo magna. Et signū magnū apparuit ī celo. Mulier amicta sole: ⁊ luna sub pedib᷒ eius: ⁊ in capite eius corona stellarū. xij. ⁊ ī utro habens: ⁊ clamat parturiens: ⁊ cruciat̄ ut pariat. Sabbato ad uesperas capitulum.

CArissimi obsecro uos tanq̄ȝ aduenas ⁊ ꝑegrinos abstinere uos a carnalibus desiderijs que militāt aduersus aīaȝ. ad mag. aīt. Modicū ⁊ nō uidebitis me dicit dn̄s: iteꝝ modicū ⁊ uidebitis me quia uado ad patrem alleluia. alleluia. Oratio.

DEus q errantib᷒ ut in uiā possint redire iusticie: ueritatis tue lumē ostēdis: da cūctis q christiana ꝓfessione censentur: ⁊ illa respuere que huic īimica sūt nomini: ⁊ ea que sūt apta sectari. p. Dominica tertia post pascha. Lectio prima

ET uisuȝ est aliud signū in celo. Et ecce draco magn᷒ rufus. hn̄s capita septē ⁊ cornua decē: ⁊ in capitib᷒ suis septē dyademata: ⁊ cauda ei᷒ trahebat tertiā partē stellarū celi: ⁊ dimisit eas in terrā. Et draco stetit ante mulierē q̄ erat paritura ut cū pepisset filiū ei᷒ ꝺuoraret. Et pepit filiū masculū: q rectur᷒ erat oēs gentes ī uirga ferrea. Et raptus est filius eius ad deū ⁊ ad thronū eius. Et mulier fugit in solitudinē ubi habet locū paratū a deo: ut ibi pascat illā diebus mille ducentis. lx. Et factū est preliū magnū in celo: michael ⁊ angeli ei᷒ p̄liabātur cū dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli eius et nō ualuerūt: neqȝ locus īuētus ē eorum amplius in celo. Et ꝓiectus ē ille draco magnus serpēs antiquus q uocat̄ diabolus ⁊ sathanas: q seducit uniuersuȝ orbē ꝓiectus est ī terrā ⁊ angeli ei᷒ cū illo missi s̄t. Rn̄soria dicunt̄ de preterita dominica. Lectio secunda.

ET audiui uocē magnā in celo dicētem. Nunc facta ē salus ⁊ uirt᷒ ⁊ regnuȝ dei nr̄i ⁊ potestas xp̄i ei᷒: qꝛ ꝓiectus ē accusator fratrū nr̄oꝝ q accusabat illos an̄ ꝯspectuȝ dei nr̄i die ac nocte. Et ipi uicerunt illum ꝓpter sanguinē agni: ⁊ ꝓpter uerbū testimōij sui: ⁊ nō dilexerunt aīas suas usqȝ ad mortē. Propt̄ea letamini celi ⁊ q hitatis in eis. Ue terre ⁊ mari qꝛ descēdit diabolus ad uos habēs irā magnā sciens ꝙ tēpus habet modicum. Et postq̄ȝ uidit draco qꝛ ꝓiect᷒ est ī terram ꝑsecutus est mulierē que pepit masculū. Et date sūt mulieri due ale aq̄le magne: ut uolaret in desertū locū suū: ubi alitur ꝑ tēpus ⁊ tēpora: ⁊ dimidiū tēporis a facie serpētis. Et misit serpēs ex ore suo p᷒ mulierē aquā tanq̄ȝ flumē: ut eaȝ faceret trahi a flumīe. Et adiuuit terra mulierē. Et aꝑuit terra os suū: ⁊ absorbuit flumē qꝺ misit draco ꝺ ore suo. Et iratus ē draco in mulierē: ⁊ abiit facere preliū cū reliquis ꝺ semīe ei᷒ q custodiūt mādata dei: ⁊ hn̄t testimoniū iesu xp̄i: ⁊ stetit suꝑ arenam maris. Lectio tertia.

ET uidi de mari bestiā ascendenteȝ ⁊ habentē capita septē ⁊ cornua. x. ⁊ suꝑ cornua ei᷒. x. diademata: ⁊ suꝑ capita eius noīa blasphemie. Et bestia quaȝ uidi silis erat pardo: ⁊ pedes ei᷒ sicut pedes ursi: ⁊ os eius sicut os leonis. Et dedit illi draco uirtutē suā ⁊ potestateȝ magnam. Et uidi unū de capitib᷒ suis quasi occisū ī mortē: ⁊ plaga mortis eius curata ē: ⁊ āmirata est uniuersa terra post bestiam. Et adorauerūt draconē q dedit potestatē bestie: ⁊ adorauerūt bestiā dicentes. Quis silis bestie ⁊ qs potīt pugnare cū illa: Et datū est ei os loq̄ns magna: ⁊ blasphemias. Et data ē illis potestas facere mēses quadragita duos. Et aperuit os suū in blasphemias ad deū blasphemare nomē eius: ⁊ illi bellū facere cū sāctis: ⁊ uincere eos. Et data ē illi potestas ī omnē tribū: ⁊ populū ⁊ linguā: ⁊ gentē. Et adorauerūt eū oēs q inhabitāt terrā: quoꝝ nō sūt scripta nomia in libro uite agni: q occisus ē ab origine mūdi. Si qs habet aurē audiat. Qui in captiuitatem duxerit in captiuitatē uadet. Qui in gladio occiderit oportet eum gladio occidi. Hec eſt patria ⁊ fides ſanctorum.

Lectio quarta.

ET uidi aliam beſtiam aſcendentez de terra: ⁊ habebat cornua duo ſimilia agni: ⁊ loquebatur ſicut draco. Et poteſtatem prioris beſtie omnē faciebat in cōſpectu eius. Et fecit terrā ⁊ hitātes in ea adorare beſtiā primā: cuius curata eſt plaga mortis. Et fecit ſigna magna ut etiā ignē faceret de celo deſcēdere ī terrā in ꝯſpectu hoīuz: ⁊ ſeduxit habitātes in terra ꝓpter ſigna que data ſūt illi facere in ꝯſpectu beſtie dicēs hitātibꝰ ī t̄ra ut faciant imaginē beſtie q̄ hꝫ plagā gladij et uixit. Et datū eſt illi ut daret ſpūm imagini beſtie: ⁊ ut loquat̄ imago beſtie. Et faciat ut quicūqꝫ nō adorauerit imaginez beſtie occidatur. Et faciet oēs puſillos ⁊ magnos ⁊ diuites ⁊ paupes ⁊ liberos ⁊ ſeruos habere caracterē in dextra manu aut ī frōtibꝰ ſuis: ⁊ ne qs poſſit emere aut uēdere niſi q hēat caracterem: aut nomē beſtie aut numeꝝ noīs eius. Hic ſapiētia eſt. Qui habet intellectū cōputet nūeruz beſtie. Nūerus eīm hoīs eſt: ⁊ nūerus eiꝰ eſt ſexcēti ſexaginta ſex.

Lectio quinta.

ET uidi. ⁊ ecce agnus ſtabat ſupra montē ſion: ⁊ cū eo centū quadraginta quattuor milia habētes nomē eiꝰ: ⁊ nomē patris eius ſcriptū in frontibꝰ ſuis. Et audiui uocē ꝺ celo tāqꝫ uocē aquarū multaꝝ: ⁊ tanqꝫ uocē tonitrui magni: ⁊ uocē quā audiui ſicut cytharedoꝝ cytharezantiū in cytharis ſuis. Et cātabāt quaſi canticū nouū ante ſedē dei: ⁊ ante quattuor aīalia ⁊ ſeniores. Et nēo potat dicere canticū niſi illa centū quadragīta quattuor milia: q empti ſūt de terra. Hi ſūt qui cū mulieribꝰ nō ſūt coingnati: uirgines eīm ſūt. Hi ſequūtur agnū quocūqꝫ ierit. Hi empti ſunt ex oībus primitie deo ⁊ agno. Et in ore eoꝝ nō eſt inuētuz mendaciū: ſine macula eīm ſunt añ thronum dei. Et uidi alterū angelū uolantez ꝑ mediū celū habentē euangeliū eternū: ut euāgelizaret ſedētibus ſuꝑ terram: et ſuper omnē gentē ⁊ tribū. ⁊ linguā. ⁊ populum dicens magna uoce. Timete dominū ⁊ date illi honorē: qꝛ uenit hora iudicij eius. Et adorate eū qui fecit celum ⁊ terram mare ⁊ oīa que in eis ſūt ⁊ fontes aquaꝝ.

Lectio ſexta.

ET alius angelus ſecutus eſt eū dicens. Cecidit cecidit babylon illa magna: q̄a uino ire fornicatōis ſue potauit oēs gētes. Et angelus tertius ſecutꝰ ē illos dicēs uoce magna. Si quis adorauerit beſtiam ⁊ imaginem eius ⁊ acceperit caracterē ī fronte ſua aut ī manu ſua: hic bibet de uino ire dei quod mixtū eſt mero ī calice ire ip̄ius: et cruciabit̄ igne: et ſulphure in conſpectu angeloꝝ ſāctorum: et ante conſpectum agni. Et fumus tormentorum eorum aſcendet in ſecula ſeculorum. Nec habent requiem die ac nocte qui adorauerunt beſtiam et imaginem eius: et ſi quis accepit caracterē nominis eius. Hic patria eſt ſanctorum. Et qui cuſtodiunt mandata dei et fidē ieſu. Et audiui uocem de celo dicentem mihi Scribe. Beati mortui qui in dn̄o moriuntur. Amō iam dicit ſpiritus: ut requieſcant a laboribus ſuis. Opera eīm illorū ſequūtur illos. Et uidi et ecce nubem cādidam et ſuper nubem ſedentem ſimilez filio hoīs habentem in capite ſuo coronam auream et in manu ſua falcem acutam. Et alter angelus exiuit de templo clamans uoce magna ad ſedentem ſuꝑ nubem. Mitte falcem tuam ⁊ mete: quia uenit hora ut metatur: quoniā aruit meſſis terre. Et miſit qui ſedebat ſuper nubē falcem ſuam in terram et meſſuit eam.

Secundum ioannem.

IN illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulꝭ ſuis. Modicum et iaz non uidebitis me: et iterum modicum et uidebitis me: quia uado ad patrem. Et reliqua.

Omelia ſancti auguſtini epī. Lect. vij.

HEc dn̄i uerba ubi ait. modicū et iā non uidebitis me: et iterū modicū et uidebitis me: et quia uado ad patrez: ita obſcura erāt diſcipulis anteqꝫ id qđ dixit eēt ip̄letū: ut querētes int̄ ſe qd eſſet qͦd diceret oīo se nescire faterētur. Seqꝉ eīm euāgeliū. Dixerūt ergo ex discipulꝭ eius ad inuicē. Quid ē hoc qͦd dicit nobꝭ modicū ⁊ nō uidebitis me: ⁊ iteꝝ modicū ⁊ uidebitis me: ⁊ qꝛ uado ad prēꝫ. Dicebāt ergo. Quid est hoc qͦd dicit modicū: Nescimꝰ qd loqꝉ. Hoc eniꝫ ē qͦd eos mouebat qꝛ dixit: modicū ⁊ nō uidebitis me ⁊ iteꝝ modicū ⁊ uidebitis me. Nā in precedētibus qꝛ nō dixerat modicū: sed dixerat ad patrē uado: ⁊ iā nō uidebitis me tanqꝫ apte illis uisus ē loq: nec inꝉ se de hoc aliqd q̄sierūt. Nūc ergo qͦd illꝭ tūc obscurū fuit ⁊ mox manifestum est: iam nobis utiqꝫ manifestum est. Post paululum eīm passus est: ⁊ nō uiderūt eum. Rursus post paululū resurrexit: ⁊ uidēꝛt eū. Illud aūt ꝙ ait ⁊ iā nō uidebitis me: qꝛ isto uerbo id ē iā hoc ītelligi uoluit ꝙ eū ulteriꝰ nō uiderēt: ibi exposuimꝰ quō accipiendū sit ubi dixit de iusticia arguet mundū spūs sāctus qꝛ ad prēꝫ uado: ⁊ iā nō uidebitis me: qꝛ. s. mortalē christū ulterius nō uiderunt. **Lectio octaua.**

COgnouit aūt iesus sicut sequēs euāgelista dicit qꝛ uolebāt eū inꝉrogare: ⁊ dixit eis. De hoc queritis inꝉ uos: qꝛ dixi modicū ⁊ nō uidebitis me: ⁊ iteꝝ modicū ⁊ uidebitis me. Amē amē dico uobis qꝛ plorabitis ⁊ flebitis uos: mundus aūt gaudebit. Uos aūt ꝯtristabimini: sed tristicia uꝛa in gaudiū erit. Et hoc si accipi pōt: qꝛ ꝯtristati sꝉ discipłi ꝺ morte dñi: ⁊ de resurrectōe ꝯfesti letati. Mūdū aūt quo noīe significati sūt īimici a qꝰbus xp̄us occisus est: tūc utiqꝫ letati sūt occiso christo: qn̄ sūt discipuli cōtristati. Mūdi qppe noīe malicia pōt huiꝰ mundi intelligi: id ē hoīuꝫ huiꝰ mūdi amicorū. Unde iacobus apłs in epła sua dicꝉ. Quicūqꝫ uoluerit eē amicus huius secłi īimicus dei ꝯstituetꝉ. Quibus īimicis dei factū est ut eius unigenito parceretꝉ. Deide subiūgit ⁊ dicit. Mulier cuꝫ parturit tristiciā habet: qꝛ uenit hoꝛa eius. Cū autē pepit pueꝝ: iā ñ meminit pressure ꝓpꝉ gaudiū: qꝛ natus ē hō in mūdo. Et uos igiꝉ nūc quidē tristiciā hētis. Iteꝝ auteꝫ uidebo uos: ⁊ gaudebit coꝛ uꝛm: ⁊ gaudiū uestrū nemo tollet a uobis. Nec ista silitudo uideꝉ eē difficilis ad intelligēdū: qm̄ cōpatio eius īpromptū est: eodē ipso exponēte cur dicta sit. Parturitio qppe tristicie: partus aūt gaudio cōparaꝉ. Qͦd tunc magis esse consueuit quādo nō puella sꝫ puer nasciꝉ. Quod uero ait ⁊ gaudium uestrum nemo auferet a uobis: qꝛ gaudium ipsoꝛum est ipse iesus significatum est ꝙ ait apostolus. Christus resurgens ex moꝛtuis iam moꝛitur: ⁊ moꝛs ei ultra non dominabitur. **Lectio nona.**

HUc usqꝫ in isto euāgelij caplo unde hodie disputamus: uelut facili intellectu oīa cucurrerunt. Acrioꝛ necessaria est ī his que sequūtur intentio. Quid est eīm ꝙ ait: ⁊ in illo die me non rogabitis quicqꝫ. Hoc uerbum qͦd ē rogare: nō solum petere uerum etiam interrogare significat. Et grecum euangelium unde hoc translatuꝫ est tale habet uerbū quo utrūqꝫ possit ītelligi: ut hec ambiguitas nec inde soluatur. Quāqꝫ ⁊ si solueretur non ideo nulla questio remaneret. Dñꝫ enim christum posteaqꝫ resurrexit: ⁊ inꝉrogatum legimus ⁊ rogatum. Nam interrogatus est a discipulis ascensurus in celum quando presentaretur: ⁊ quando regnum esset isrł. Cum uero iam esset in celo rogatus est a sancto stephano ut spiritum eius acciperet. Et quis audeat uł cogitare uel dicere in celo sedentem xp̄um rogandum non esse: ⁊ ī terra manentem rogandum fuisse. Rogandum non esse imortalē: rogari debuisse moꝛtalem. Immo carissimi rogemus eum: ut nodum questionis huius ip̄e dissoluat lucendo in coꝛdibus nostris ad uidenda que dicit. Puto eīm ꝙ ait. iterum autem uidebo uos: ⁊ gaudebit coꝛ uestruꝫ: ⁊ gaudium uestrum nemo tollet a uobis: nō ad illud tempus esse referendum: quo resurrexit eisqꝫ suam carnem cernendam tangendāqꝫ monstrauit: sed potius ad illud unde iam dixerat. Qui diligit me diligetur a patre meo: ⁊ ego diligā eum ⁊ mānifestabo me ipsum illi. **Ad laudes caplm**

Cariſſimi obſecro. Ad benedictus anti. Modicū ꝛ iam. Reqre ſupra in ſabbato precedenti. oratio Deus q errantibus. ubi ſupra. Ad tertiaꝫ capitulū. Cariſſimi obſecro. Ad ſextam capitulum.

Subiecti eſtote ōi hūane creature ꝓpter deū: ſiue regi quaſi ꝑcellenti: ſiue ducib⁹ tanq̃ꝫ ab eo miſſis: ad uindictam malefactoꝝ laudē uero bonoꝝ. Ad nonā capitulum.

Serui ſubditi eſtote ī ōi timore dñis nō tantū bonis ꝛ modeſtis: ſed ēt diſcolis. hec eſt eiꝫ gr̃a in chriſto ieſu domino nr̃o. Ad ueſpas capitulū. Cariſſimi obſecro. Ad magnificat añt. Amē amē dico uobis q꞉ plorabitis ꝛ flebitis uos: mūdus aūt gaudebit: uos aūt ꝯtriſtabimini: ſꝫ triſticia ueſtra uertetur in gaudiū all'a. Oratio ut ſupra. Deus q errantib⁹. Per hebdomadā ad mag. añt. Triſticia ur̃a uertetur in gaudium: ꝛ gaudiū ur̃m nemo tollet a uobis all'a al'. añt. Triſticia ipleuit cor ur̃m: ꝛ gaudiū ueſtꝝ nemo tollet a uobis all'a al'. añt. Triſticia ur̃a all'a. uertetur in gaudiū all'a. añt. Iteꝝ uiđbo uos al'. ꝛ gaudebit cor ur̃m all'a. al'. al'. ℟. Amē dico uobis mūdus aūt gaudebit ꝛ uos gaudebitis: ꝛ gaudiū ur̃m nemo tollet a uobis all'a. añt. Iterū aūt uidebo uos: ꝛ gaudebit cor ueſtrum all'a. ꝛ gaudiū ur̃m nemo tollet a uobis all'a. Infra hebdomadā. Lectio prima.

Et alius angelus exiuit de tēplo qđ eſt in celo: hñs ꝛ ip̃e falcē acutā. Et alius angelus exiuit de altari: q habebat poteſtatē ſup igneꝫ: ꝛ clamauit uoce magna ad eū q habebat falcē acutā dicēs. Mitte falcem tuā acutā: ꝛ uindemia botros uinee terre: qm̃ mature ſt̃ uue eius. Et miſit angelus falcē ſuā in terrā: ꝛ uindemiauit uineā terre ꝛ miſit in lacū ire dei magnū. Et calcatus ē lacus extra ciuitateꝫ: ꝛ exiuit ſāguis de lacu uſqꝫ ad frēos equoꝝ ꝑ ſtadia mille ſexcenta.

Lectio ſecunda.

Et uidi aliud ſignū in celo magnuꝫ ꝛ mirabile: angelos ſeptē: habētes plagas. vij. nouiſſimas: qm̃ in illis ꝯſūata eſt ira dei. Et uidi tanq̃ꝫ mare uitreum mixtū igni: ꝛ eos q uicerūt beſtiaꝫ ꝛ imaginem illius: ꝛ nūeꝝ nois eius ſtātes ſupra mare uitreū: habētes cytharas dei ꝛ cantātes canticū moyſi ſerui dei: ꝛ canticuꝫ agni dicētes. Magna ꝛ mirabilia ſt̃ opera tua dñe deus ōipotēs: iuſte ꝛ uere ſunt uie tue rex ſeculoꝝ. Quis non timebit te dñe ꝛ magnificabit nomen tuum. Quia ſolus pius es: qm̃ omnes gentes uenięt ꝛ adorabūt in ꝯſpectu tuo: qm̃ iudicia tua manifeſta ſunt. Lectio tertia

Et poſt hec uidi: ꝛ ecce apertū ē tēplū tabernaculi teſtionij in celo. Et exierūt ſeptē angeli hñtes ſepteꝫ plagas de tēplo ueſtiti lapide mūdo ꝛ candido: ꝛ precicti circa pectora zonis aureis. Et unū de quattuor aīalibus dedit ſeptē angelis ſeptē phialas aureas plenas iracūdie dei uiuētis in ſecula ſeculoꝝ. Et ipletum eſt templū dei fumo a maieſtate dei ꝛ uirtute eius. Et nemo poterat itroire ī templū dōec ꝯſumarent ſeptē plage ſeptem angelorum. Lectio prima.

Et audiui uocē magnā de tēplo dicentē ſeptē angelis. Ite ꝛ effundite ſeptē phialas ire dei ī terrā. Et abijt primus angelus ꝛ effudit phialā ſuā ī terrā Et factū ē uulnus ſeuū ac peſſimū ī oēs q habebāt caracterē beſtie: ꝛ eos q adorauerūt imaginē eius. Et effudit ſecūdus phialam ſuā in mare: ꝛ factus ē ſanguis tanq̃ꝫ mortui: ꝛ oīs aīa uiuēs mortua eſt in mari. Et tertius effudit phialā ſuā ſup flumina ꝛ ſup fontes aquaꝝ ꝛ factus eſt ſanguis Lectio ſecunda.

Et audiui angelū aquaꝝ dicenteꝫ. Iuſtus es dñe qui es: ꝛ qui eras ſāctus: qui hec iudicaſti: quia ſanguinē ſanctoꝝ ꝛ ꝓphetaꝝ fuderūt: ꝛ ſāguinē đdiſti eis bibere digni eīm ſūt. Et audiui alteꝝ angelū dicentē. Etiā dñe deus ōipotens uera ꝛ iuſta iudicia tua. Et quartus angelus effudit phialam ſuam in ſolem: ꝛ datum eſt illi eſtu affligere homines et igni. Et eſtuauerūt homīes eſtu magno: ꝛ blaſphemauerunt nomen dei habētis poteſtatem ſuper has plagas: neqꝫ egerunt penitentiam ut darent illi gloriā. Et quintus angelus effudit phialam ſuam ſuper ſedem beſtie: ⁊ factum eſt regnum eius tenebroſum. Et cõmanducauerunt linguas ſuas pre dolore: ⁊ blaſphemauerunt deum celi pre doloribus ⁊ uulneribus ſuis: ⁊ nõ egerunt penitentiã ex operibus ſuis.

Lectio tertia.

ET ſextus angelus effudit phialam ſuam in flumen illud magnum euphratẽ: ⁊ ſiccauit aquã eius: ut preparet̃ uia regibus ab ortu ſolis. Et uidi de ore draconis ⁊ de ore beſtie ⁊ de ore pſeudo prophete exiſſe tres ſpũs imũdos i modum ranarum. Sunt eĩm ſpũs demoniorum: facientes ſigna ⁊ procedunt ad reges totius terre congregare illos in prelium ad diem magnum dei omnipotentis. Et ecce uenio ſicut fur. Beatus qui uigilat ⁊ cuſtodit ueſtimenta ſua ne nudꝰ ambulet: ⁊ uideant turpitudinem eius. Et cõgregabit illos in locum qui uocatur hebraice hermagedon.

Lectio pria.

ET ſeptimus angelus effudit phialam ſuam in aereꝫ ⁊ exiuit uox magna de templo a throno dicens. Factuꝫ eſt. Et facta ſunt fulgura ⁊ uoces: ⁊ tonitrua: ⁊ terremotꝰ factus ẽ magnus: qualꝭ nunquã fuit ex quo homines fuerunt ſuper terraꝫ: talis terremotus ſic magnus. Et fracta eſt ciuitas magna in tres ptes. ⁊ ciuitates gentium ceciderunt. Et babylon magna uenit in memoriã ante deuꝫ: dare illi calicem indignationis ire eius. Et omnis inſula fugit: ⁊ montes nõ ſunt inuenti. Et grando magna ſicut talentuꝫ deſcendit de celo in homies. Et blaſphemauerunt homines deum: propter plagam grandinis: quoniam magna facta ẽ uehementer.

Lectio ſecunda.

ET uenit unus de ſeptem angelis q habebat ſeptẽ phialas: ⁊ locutus eſt mecum dicens. Ueni oſtendã tibi dãnationeꝫ meretricis magne que ſedet ſuper aquas multas: cum qua fornicati ſũt reges terre ⁊ inebriati ſunt qui ĩhabitãt terram de uino ꝓſtitutionis eius. Et abſtulit me in deſertũ in ſpiritu. Et uidi mulierem ſedentem ſuper beſtiam coccineã plenam nominibus blaſphemie: habentem capita ſeptẽ ⁊ cornua deceꝫ. Et mulier erat circũdata purpura: ⁊ coccino: ⁊ inaurata auro: ⁊ lapide precioſo: ⁊ margaritis: habens poculum aureum in manu ſua plenum abbominatione ⁊ imũdicia fornicationis eius. Et in fronte eius nomen ſcriptuꝫ myſterium. Babylon magna mater fornicationũ ⁊ abbominationum terre.

Lectio tertia.

ET uidi mulierem ebriam de ſãguine ſanctoruꝫ: ⁊ de ſanguine martyrum ieſu. Et miratus ſum cum uidiſſem illam ãmiratione magna. Et dixit mihi angelus. Quare miraris? Ego dicam tibi ſacramentum mulieris ⁊ beſtie q̃ portat eam: que habet capita ſeptem ⁊ cornua đcẽ. Beſtia quã uidiſti fuit ⁊ nõ eſt: ⁊ aſcenſura eſt de abyſſo ⁊ in interitum ibit. Et mirabũtur inhabitantes terram: quorum non ſunt ſcripta nomina i libro uite a conſtitutione mundi uidentes beſtiam que erat ⁊ nõ eſt. Et hic eſt ſenſus: qui habet ſapientiã. Septẽ capita: ſepteꝫ ſunt montes ſuper quos mulier ſedet: et reges ſeptẽ ſunt. qnqꝫ ceciderũt. unus ẽ: ⁊ alius nũdum uenit. Et ecce cum uenerit oportet illum breue tempus manere.

Lectio prima.

ET beſtia que erat ⁊ non eſt: ⁊ ipſa octaua eſt ⁊ de ſeptem eſt: ⁊ in interitum uadet. Et decẽ cornua que uidiſti decẽ reges ſunt qui nõdum acceperunt: ſed poteſtatem tanq̃ꝫ reges una hora accipient poſt beſtiam. Hi unũ cõſiliũ habent: ⁊ uirtutem ⁊ poteſtatem ſuã beſtie tradent. Hi cũ agno pugnabũt: ⁊ agnus uincet illos: q̃m dñs dñoꝝ eſt: ⁊ rex regũ ⁊ qui cũ illo ſũt uocati: ⁊ electi: ⁊ fideles. Et dixit mihi. Aquas quas uidiſti ubi meretrix ſedet: populi ſunt ⁊ gentes: ⁊ lingue. Et decẽ cornua que uidiſti ĩ beſtia. Hi odient fornicariaꝫ: ⁊ deſolatã faciẽt illaꝫ ⁊ nudã: ⁊ carnes eius manducabũt: ⁊ ipaꝫ igni cõcremabũt. Deꝰ eĩm đdit in corda eorum ut faciant qđ placitum eſt illi: ut dent regnum ſuum beſtie: donec ꝯſumenť uerba dei. Et mulier quã uidiſti eſt ciuitas magna: que habet regnum ſu per reges terre.

Lectio ſecunda.

ET poſt hec uidi aliū angelū deſcendentē de celo habentē poteſtatem magnā: ⁊ terra illūinata ē a gloria eiꝰ. Et exclamauit in forti uoce dicens. Cecidit cecidit babylon magna: ⁊ facta ē habitatio demonioꝝ: ⁊ cuſtodia oīs ſpūs imūdi: ⁊ cuſtodia oīs uolucris imūde: ⁊ odibilis: quia de ira fornicationis eius: biberunt oēs gentes. Et reges terre cum illa fornicati ſunt: et mercatores terre de uirtute deliciaꝝ eius diuites facti ſūt. Et audiui aliam uocem de celo dicentem. Exite de illa populus meus: ⁊ ne participeſ ſitis delictorum eius: ⁊ de plagis eius n̄ accipiatis: quoniam ꝑuenerunt peccata eius uſqꝫ ad celum: ⁊ recordatus eſt dñs iniquitatū eiꝰ. Reddite illi ſicut ⁊ ip̄a reddidit uobis: et duplicate duplicia ſecundum opera eius. In poculo quo miſcuit uobis: miſcete illi duplum. Quantum glorificauit ſe: et in delitiis fuit tantuꝫ date illi tormentum ⁊ luctum: quia in corꝺ ſuo dicit. Sedeo regina et uidua nō ſuꝫ et luctum non uidebo. Ideo in una die uenient plage eius. mors. et luctus. et fames. et igni cōburetur: quia fortis eſt deus qui iudicabit illam.

Lectio tertia.

ET flebunt et plangent ſe ſuper illaꝫ reges terre qui cuꝫ illa fornicati ſt̄: et in delicijs uixere cum uiderint fumuꝫ incendij eius: longe ſtantem ꝓpter timorem tormentoꝝ eius dicentes. Ve ue ciuitas illa magna babylō. ciuitas illa fortis: quoniam una hora uenit iudiciuꝫ tuum. Et negociatores terre flebunt ſuper illa: et lugebunt. quoniam merces eoruꝫ nemo emet āplius: merces auri et argēti. et lapidis precioſi. et margarite. et byſſi et purpure. et ſyrici. et coccini. et omne lignum tymū. et omnia uaſa eboris. et omnia uaſa de lapide precioſo. et eramēto. et ferro. et marmore. et cinnamomū. et amomū. et odoramentorum. et unguētorum. et thuris: et uini et olei. et ſimile ⁊ tritici. et iumentorū. et ouium. et equorum. et rhedarū. et mancipiorum. et animarum hominum. et poma deſiderij aīe tue diſceſſere a te. et omnia piguia et clara preteriere a te. Et amplius illa non inuenient mercatores eorum. Qui diuites facti ſunt ab ea longe ſtabunt propter timorem tormentorum eius: flentes ac lugentes et dicentes. Ve ue ciuitas illa magna: que amicta erat byſſino. et purpura et cocco. et deaurata eſt auro. et lapidē p̄cioſo et margaritis: quoniam una hora deſtitute ſunt tante diuitie.

Lectio prima.

ET omnis gubernator. et omnis q̄ in locum nauigant. et naute. et qui in mare operantur lōge ſtetere: et clamauerunt uidentes locum incendij eius dicētes. Que ſimilis ciuitati huic magne? Et miſere puluerem ſuper capita ſua. et clamauerunt flentes et lugentes et dicentes. Ve ue ciuitas illa magna in qua diuites facti ſunt omnes qui habent naueſ in mari. de precijs eius: quoniaꝫ una hora deſolata eſt. Exultate ſuper eam celi et ſancti apoſtoli et prophete: quoniam iudicauit dominus iudicium ueſtrum ꝺ illa. Et ſuſtulit unus angelus fortis. lapidem quaſi molarem magnum: et miſit in mare dicens. Hoc impetu mittetur babylon illa ciuitas magna: et ultra iaꝫ non inuenietur. Et uox cytharedorum et muſicorū. et tybia canentium et tuba non audietur ī ea amplius. Et omnis artifex omnis artificij non inuenietur in ea amplius. Et uox mole nō audietur in ea amplius: et lux lucerne non lucebit in ea amplius. Et uox ſponſi et ſponſe nō audietur adhuc in te amplius: quia mercatores tui erunt prīcipes terre: quia in ueneficijs tuis errauerunt omnes gentes: et in ea ſanguis prophetarum et ſanctorum inuentus eſt: et omnium qui interfecti ſunt in terra

Lectio ſecunda.

POſt hec audiui quaſi uoceꝫ tubarum multarum in celo dicentium alleluia. Laus et gloria et uirtus deo noſtro ē: qꝛ uera et iuſta iudicia eius ſūt qui iudicium de meretrice magna que corrupit terrã in ꝓſtitutõe ſua: ⁊ uindicauit ſanguinẽ ſeruoꝝ ſuoꝝ de manibꝰ eiꝰ. Et iterũ dixerũt all'a. Et fumus eiꝰ aſcendit in ſecula ſeculoꝝ. Et ceciderũt ſeniores uigintiquattuoꝛ ⁊ quattuoꝛ aĩalia: ⁊ adoꝛauerũt deũ ſedentẽ ſuꝑ thꝛonũ dicẽtes amẽ all'a. Et uox de thꝛono exiuit dicens. Laudẽ dicite deo nr̃o: oẽs ſc̃i eiꝰ: ⁊ q timetis deũ puſilli ⁊ magni. Et audiui quaſi uocẽ tube magne: ⁊ ſicut uocem aquarũ multarũ: ⁊ ſicut uocẽ tonitruoꝛũ magnoꝝ dicentiũ all'a: qm̃ regnauit dñs deus noſter õipotens. Gaudeamꝰ ⁊ exultemus ⁊ demus gloꝛiã ei: qa uenerunt nuptie agni: ⁊ uxoꝛ eius p̃pauit ſe: ⁊ datuꝫ eſt illi ut cooꝑiat ſe byſſino ſplẽdido ⁊ candido. Byſſinũ eĩm iuſtificatiões ſt̃ ſanctoꝝ. Et dixit mihi. Scribe. Beati q ad cenam nuptiaꝝ agni uocati ſũt. Et dixit mihi. Hec uerba dei uera ſũt. Et cecidi ad pedes eius: ut adoꝛarẽ eũ. Et dixit mihi. Uide ne feceris: cõſeruꝰ tuus ſũ: et fratrũ tuoꝝ habẽtiũ teſtimoniũ ieſu. Deum adoꝛa. Teſtimoniũ eĩm ieſu eſt ſpũs prophetie. Lectio tertia.

ET uidi celũ aptum. Et ecce equus albus: ⁊ q ſedebat ſuꝑ eũ uocabat̃ fidelis ⁊ uerax: ⁊ cũ iuſticia iudicat ⁊ pugnat. Oculi aũt eius ſicut flãma ignis: ⁊ in capite eius diademata multa: hñs nomẽ ſcriptũ qđ nẽo nouit niſi ipẽ: ⁊ ueſtitꝰ erat ueſte aſꝑa ſanguĩe: ⁊ uocabat̃ nomẽ eius uerbũ dei. Et exercitꝰ q ſũt in celo ſequebãtur eũ in eq̃s albis: neſtiti byſſino albo ⁊ mũdo. Et de oꝛe ipĩus ꝓcedebat gladius: ex utraqꝫ ꝑte acutus ut i ipſo ꝑcutiat gẽtes: ⁊ ipẽ reget eas in uirga ferrea. Et ipẽ calcauit toꝛcular uini furoris ire dei õipotẽtis. Et hꝫ in ueſtimento ⁊ in femoꝛe ſuo ſcriptũ. rex regũ. dñs dominantiũ. Et uidi unũ angelũ ſtantẽ i ſole: ⁊ clamauit uoce magna dicẽs õibꝰ auibus que uolãt ꝑ mediũ celi. Uenite ⁊ ꝯgregamini ad cenã dei magnã: ut mãducetis carnẽ regũ. ⁊ carnes tribunoꝛuꝫ. et carnes foꝛtiũ. ⁊ carnes equoꝝ. ⁊ ſedẽtiũ in ipĩs. ⁊ carnes oĩum liberoꝝ ac ſeruorum ⁊ puſilloꝝ. ⁊ magnoꝝ. Et uidi beſtiam ⁊ reges terre: ⁊ exercitus eoꝝ cõgregatos ad faciendũ pꝛeliũ cuꝫ illo q ſedebat i equo ⁊ cũ exercitu eiꝰ. Et apprehẽſa eſt beſtia: ⁊ cũ ea pſeudo ꝓpheta: q fecit ſigna coꝛã ipõ qbus ſeduxit eos q acceꝑe caracterẽ beſtie: ⁊ q adoꝛãt imaginẽ eius. Uiui miſſi ſũt hi duo i ſtagnũ ignis ardẽtis ⁊ ſulphuris. Et ceteri occiſi ſũt i gladio ſedentis ſuper equũ: qui pꝛocedit de oꝛe ipĩus. Et omnes aues ſaturate ſt̃ carnibus eoꝛum. Sabbato ad ueſpas capitulum.

CArissimi omne datum optimuꝫ: et omne donum perfectum deſurſuꝫ eſt: deſcendẽs a patre luminũ: apud quẽ non eſt tranſmutatio nec uiciſſitudinis obumbꝛatio. Ad mag. añt Uado ad euꝫ qui me miſit: ⁊ nemo ex uobis interrogat me quo uadis alleluia alleluia. Oratio.

DEus qui fidelium mentes unius efficis uolũtatis: da populis tuis id amare qđ pꝛecipis: id deſiderare qđ promittis: ut inter mundanas uarietates ibi ueſtra fixa ſint coꝛda ubi uera ſunt gaudia. per eundeꝫ. Dominica quarta poſt paſcha ponuntur epiſtole canonice ⁊ leguntur uſqꝫ ad aſcenſionem.

Lectio prima.

IAcobus dei ⁊ domini noſtri ieſu chꝛiſti ſeruus: duodecim tribubus que ſunt in diſperſione ſalt̃. Omne gaudium exiſtimate fratres mei cum in tentationes uarias incideritis: ſcientes ꝙ ꝓbatio fidei ueſtre patientiam operatur. Patientia auteꝫ opus perfectum habꝫ: ut ſcitis perfecti ⁊ integri in nullo deficiẽtes. Si quis autem ueſtrum indiget ſapientia poſtulet a deo qui dat omnibus affluenter: ⁊ non ipꝛoperat: ⁊ dabitur ei. Poſtulet autem in fide nihil heſitans. Qui eĩm heſitat ſimilis eſt fluctui maris qui a uẽto mouetur ⁊ circumfertur. Nõ ergo exiſtimet homo ille ꝙ accipiat aliquid a domino. Uir duplex animo incõſtans eſt i omnibus uijs ſuis. Gloꝛietur autem frater humilis in exaltatione ſua. Diues autem in humilitate ſua: quoniam ſicut flos feni tranſibit. Exoꝛtus eſt eĩm ſol cũ ardore ⁊ areſecit fenum: et flos eius decidit: ⁊ decor uultus eius deperijt. Ita ⁊ diues in itineribus ſuis marceſcet. ℟. Si oblitus fuero tui all'a. obliuiſcatur me dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: ſi nõ inuenero tui alleluia alleluia. ℣. Super flumina babylonis illic ſedimus ⁊ fleuimus dũ recordaremur tui ſion. Adhereat

Lectio ſecunda.

Beatus q ſuffert tentationẽ qm̃ cuꝫ probatus fuerit accipiet coronam uite: quã repromiſit ds̃ diligẽtib⁹ ſe. Nemo cũ tentat̃ dicat ꝙ a deo tentet̃. Deuſ aũt intentator maloꝝ eſt. Ipſe aũt neminem tentat. Unuſqſqꝫ uero tentat̃ a ꝯcupiſcẽtia ſua: abſtractus: ⁊ illect⁹. Deinde ꝯcupiſcẽtia cũ ꝯcepit parit pc̃m. Peccatuꝫ uero cũ ꝯſumatũ fuerit generat mortem. Nolite itaqꝫ errare frẽs mei dilectiſſimi. Om̃e datũ optimũ: ⁊ õe donũ pfectum deſurſum eſt deſcẽdens a patre luminũ apud quẽ nõ eſt tranſmutatio nec uiciſſitudinis obũbratio. Uolũtarie eiꝫ genuit nos uerbo ueritatis: ut ſimus initium aliqḋ creature eius. Sitis frẽs mei dilectiſſimi. Sit aũt oĩs hõ uelox ad audiendũ: tardus aũt ad loquẽdũ: ⁊ tarduſ ad irã. Ira eĩm uiri iuſticiã dei nõ opat̃. Propt̃ qḋ abijciẽtes oẽm imũdiciaꝫ ⁊ abundantiã malicie: in mãſuetudine ſuſcipite iſitũ uerbũ qḋ pt̃ ſaluare aĩas ueſtras. ℟. Uiderũt te aque deus: uiderunt te aque ⁊ timuerũt. Multitudo ſonitus aquarũ uocẽ dederũt nubes all'a. al'. al'. ℣. Illuxerunt coruſcatões tue orbi terre: uidit ⁊ cõmota eſt terra. Multitudo.

Lectio tertia.

Estote aũt factores uerbi ⁊ nõ auditores tm̃: fallentes uos met ipos. Quia ſi qs auditor eſt uerbi ⁊ nõ factor: hic cõparabit̃ uiro cõſiderãti uultũ natiuitatis ſue in ſpeculo. Cõſiderauit eiꝫ ſe ⁊ abijt ⁊ ſtatiꝫ oblit⁹ ẽ qualis fuerit. Qui aũt pſpexerit i lege pfecte libtatis: ⁊ pmãſerit in ea: nõ auditor obliuioſus fact⁹ ſꝫ factor opis: hic beat⁹ i facto ſuo erit. Si qs aũt putat ſe religioſũ eẽ nõ refrenãs ligũ ſuã: ſed ſeductus cor ſuũ hui⁹ uana ẽ religio. Religio mũda ⁊ imaculata apḋ deũ ⁊ patrẽ hec eſt. Uiſitare pupillos et uiduas in tribulatõe eoꝝ: ⁊ imaculatum ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. Frẽs mei nolite i pſonaꝝ acceptiõe hr̃e fidẽ dñi ieſu chriſti ⁊ glorie. Et eĩm ſi itroierit i ꝯſpectu ur̃o uir aureũ annulũ habẽs in ueſte candida: introierit aũt ⁊ paup in ſordido habitu: ⁊ intẽdatis in eũ q indutus eſt ueſte preclara ⁊ dixeritis ei: tu ſede hic bñ: paupi aũt dicatis: tu ſta illic aut ſede ſub ſcabello pedũ meorũ: nñe iudicatis apḋ uos met ipos: ⁊ facti eſtis iudices cogitatiõuꝫ iiquaꝝ. ℟. Narrabo nomen tuũ frib⁹ meis alleluia. In medio eccleſie laudabo te alleluia. all'a. ℣. Confitebor tibi populis domie: ⁊ pſalmum dicam tibi in gentibus. In medio

Lectio quarta.

Audite fratres mei dilectiſſimi. Nõne deus elegit pauperes i hoc mũdo: Diuites in fide ⁊ heredes regni celorum: qḋ repromiſit deus diligentib⁹ ſe: Uos aũt exhonoraſtis paupẽ. Nõne diuites per potentiam opprimunt uos: et ipſi trahunt uos ad iudicia: Nonne ipſi blaſphemant bonum nomen qḋ iudicatum eſt ſuper uos: Si tamen legem perficitis regalem ſecundum ſcripturam: diliges proximum tuum ſicut te ipſũ. Bene facitis. Si autem perſonam accipitis peccatũ operamini: redarguti a lege quaſi tranſgreſſores. Quicunqꝫ eĩm totaꝫ legem ſeruauerit: offendat autem in uno: factus eſt omnium reus. Qui eĩm dixit: non mechaberis dixit non occides. Qḋ ſi non mechaberis occidas autem fact⁹ eſt tranſgreſſor legiſ. Sic loquimini ⁊ ſic facite: ſicut per legem libertatis incipientes iudicare. Judicium ſine miſericordia erit illi qui non fecit miſericordiam. Superexaltat autem miſericordia iudiciuꝫ. Quid proderit fratres mei ſi fidem quis dicat ſe habere opera autem non habeat: Nunquid poterit fides ſaluare eum: Si autem frater aut ſoror nudi ſint: ⁊ indigeãt uictu quotidiano: dicat autem aliquis de uobis illis ite in pace: calefacimini ⁊ ſaturamini: non dederitis autem eis que neceſſaria ſt̃ corpori qd ipis ꝓderit:

Sic ⁊ fides: ſi nõ habeat opera: mortua eſt i ſemetipſa. Sed dicet aliqs. Tu fidē habes ⁊ ego opera habeo. Oñde mihi fidē tuā ſine opibus: ⁊ ego oſtendaꝫ tibi ex opibus fidem meam. Tu credis quoniā unus ē ds̄: bñ facis. ⁊ dmões credūt ⁊ ꝯtremiſcūt. ℟. In eccleſijs bñdicite deo alleluia. Dño de fontib⁹ iſrl̄ all'a. al'. ℣. Pſalmū dicite nõini ei⁹ date gloriam laudi eius. Dño.

Lectio qnta.

Uis aūt ſcire o hõ inanis: qm̄ fides ſine opib⁹ ocioſa eſt? Abraā pr̄ nr̄ nõne ex opib⁹ iuſtificat⁹ eſt offerēs iſaac filiū ſuū ſup altare? Uides ergo qm̄ fides coopabat̄ ex opib⁹ illi⁹. Et ex opibus fides ꝯſumata eſt: ⁊ ſuppleta ē ſcriptura dicens. Credidit abraā deo: ⁊ reputatū eſt illi ad iuſticiā: ⁊ amic⁹ dei appellatus eſt. Uidetis qm̄ ex opibus iuſtificat̄ hõ: ⁊ nõ ex fide tm̄. Silit̄ aūt ⁊ raab meretrix nonne ex opib⁹ iuſtificata ē: ſuſcipiēs nūcios: ⁊ ꝑ aliā uiā eos eijciēs. Sicut eim corp⁹ ſine ſpu mortuū eſt: ita ⁊ fides ſine opib⁹ mortua ē. Nolite plures magr̄i fieri frēs mei ſciētes qm̄ mai⁹ iudicium ſūitis. In multis eim offendim⁹ oēs. Si qs in ꝟbo nõ offendit hic ꝑfectus ē uir. pōt etiā freno circūducere totū corp⁹. Si aūt equis frena i ora mittimus ad ꝯſentiēdū nob: ⁊ õe corpus illoꝝ circūferimus. Et ecce naueſ cū magne ſint: ⁊ a uētis ualidis minētur: circūferunt̄ aūt modico gubnaculo: ubi ipetus dirigētis uoluerit: ita ⁊ lingua modicū qdē mēbrū eſt ⁊ magna exaltat. Ecce quātus ignis qꝫ magnā ſiluā incēdit. Et lingua nr̄a ignis ē uniuerſitas iniqtatis. Lingua ꝯſtituit̄ i mēbris nr̄is: q̄ maculat totū corp⁹: ⁊ inflāmat rotā natiuitatis nr̄e iflāmata a geēna. Ois enim natura beſtiaꝝ ⁊ uolucꝝ ⁊ ſerpētiū ⁊ ceteroꝝ: domat̄: ⁊ domita ſūt a natura humana. Linguā eiꝫ nullus hoiuꝫ domare pōt. Et eiꝫ inqetū maluꝫ: plena ueneno mortifero. In ipa bñdicim⁹ deū prēꝫ: ⁊ i ipa maledicim⁹ hoies q ad ſimilitudineꝫ dei facti ſūt. Ex ipo ore ꝓcedit bñdictio ⁊ maledictio. ℟. In toto corde meo al'. exqſiui te al. Ne repellas me a mādatis tuis al'. al'. ℣. Bñdictus es tu dñe doce me iuſtificatiões tuas. Ne repel.

Lectio ſexta.

Non oportet frēs mei hec ita fieri. Nūqd fons de eodē foramine manat dulcē ⁊ amarā aquā? Nūqd pōt frēs mei fic⁹ uuas facere: aut uitis ficus? Sic neqꝫ ſalſa dulceꝫ pōt facere aquā. Quis ſapiēs ⁊ diſciplinatus inter uos oſtēdat ex bona ꝯuerſatiõe opam ſuā in māſuetudine ſapiētie? Qđ ſi zelū amaꝝ hētis: ⁊ ꝯtentiões ſunt in cordibus ur̄is: nolite gloriari: ⁊ mendaces eē aduerſus ueritatem. Nõ eſt eim iſta ſapiētia de ſurſū deſcendēs ſꝫ terrena aīalis diabolica. Ubi eim zelus ⁊ ꝯtētio: ibi incõſtantia et oīe opus prauū. Que aūt deſurſū ē ſapiētia primū qdeꝫ pudica eſt: deinde pacifica. modeſta. ſuadibilis. bonis ꝯſentiēs. plēa miſericordia ⁊ fructib⁹ bonis: iudicās ſine ſil'atiõe. Fructus aūt iuſticie in pace ſeminat̄ facientib⁹ pacē. Uñ et bella et lites in uobis? Nõne ex cõcupiſcētijs ur̄is q militāt in mēbris ur̄is? Cõcupiſcitis et ñ habetis. Occiditis. et zelatis: et nõ poteſtis adipiſci. Litigatis ⁊ belligeratis: ⁊ ñ habetis ꝓpt̄ qđ nõ poſtulatis. Petitis et nõ accipitis: eo ꝙ male petatis: ut in cõcupiſcētijs ur̄is inſumatis. Adulti neſcitis qꝛ amicitia huius mundi inimica ē deo? Quicūqꝫ ergo uoluerit amicus eē ſeculi huius: inimicus dei cõſtituet̄. An putatis quia inaniter ſcriptura dicat. ad inuidiam cõcupiſcit ſpiritus qui habitat in uobis. Maiorem autem dat gratiam propter qđ dicit. Deus ſuperbis reſiſtit: humilibus autem dat gratiam. Subditi ergo eſtote deo: reſiſtite diabolo: ⁊ fugiet a uobis. Appropiquate deo: ⁊ appropinquabit uobis. Et mundate man⁹ peccatores: ⁊ purificate corda duplicia aīo. Miſeri eſtote: ⁊ lugete: ⁊ plorate. Riſus ueſter in luctum conuertatur ⁊ gaudiuꝫ in merorem. Humiliamini in conſpectu domini: ⁊ exaltabit uos. ℟. Hymnuꝫ cantate nobis alleluia. Quomodo cātabimus cāticum domini in terra aliena alleluia alleluia. ℣. Illic interrogauerunt noſ qui captiuos duxerunt nos uerba cantionum. Quomodo.

Secundum ioannem.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uado ad euꝫ q miſit me:⁊ nēo ex uobis introgat me quo uadis. Et reli

Omelia ſancti auguſtini epiſcopi.

Lectio ſeptima.

Cum dñs ieſus p̄dixiſſet diſcipulis ſuis ꝑſecutões quas paſſuri fuerāt poſt eiꝰ abſceſſū ſubiunxit atqꝫ ait. Hoc aūt uobis ab initio nō dixi:qꝛ uobiſcum eram:nunc aūt uado ad euꝫ q miſit me. Ubi primū uidendū eſt utrū eis futuras nō p̄dixerit antea paſſiões. Sꝫ alij tres euāgeliſte ſatis eū predixiſſe iſta demonſtrāt añquā uentū eēt ad cenā. Qua pacta ſcđꝫ ioānē iſta locutꝰ ē ubi ait. Hec autem uobis ab initio nō dixi:qꝛ uobiſcuꝫ eram. An forte hinc iſta ſoluiť q̄ſtio:qꝛ ⁊ illi eū narrāt paſſiōi ꝓximū fuiſſe cū hec diceret. Nō ergo ab ĩitio qñ cū illis erat:qa iā diſceſſurus iāqꝫ ad p̄reꝫ precturus hoc dixit. Et ideo ēt ſcđm alios euangeliſtas ueꝝ eſt qđ hic dictū eſt. Hec auteꝫ uobis ab ĩitio nō dixi. Sed qd agimꝰ de fide euāgelij ſcđm mattheū q hec eis a dño nō ſolū cū iā eſſet in paſcha cū diſcipulis cenaturus imīnēte paſſiōe: ueꝝ ēt ab ĩitio d̄nūciata eē ꝯmēorat:ubi primū noīatim. xij. apoſtoli exprimūtur:⁊ ad opera diuĩa mittūtur. Quid ergo uult qđ hic ait. Hec autem uobis ab ĩitio nō dixi:quia uobiſcū eram:niſi ea que ieſus hic dicit de ſpiritu ſācto ꝙ ſit uenturus ad eos:⁊ teſtimoniū ꝑhibiturꝰ:qñ mala illa paſſuri ſt̄. Hoc eis ab ĩitio nō dixit qꝛ cū eis erat. ℟. Deus canticū nouū cantabo tibi alle. In pſalterio decē cordaꝝ pſallā tibi allꝉa. alle. ℣. Deus meus es tu ⁊ cõfitebor tibi: d̄s meus es tu ⁊ exaltabo te. In.

Lectio octaua.

Conſolator ergo ille uel aduocatus utrūqꝫ eĩm inťpretať qđ ē grece paraclitus:xp̄o aſcēdente fuerat neceſſariꝰ:⁊ ideo de illo nō dixerat ab ĩitio qñ cum illis erat:qꝛ eius preſētia ꝯſolabātur. Abſceſſurus aūt oportebat ut diceret illū eē uenturū ꝑ quē futuꝝ erat ut caritate diffuſa in cordibꝰ ſuis uerbū dei cū fiducia predicarent:⁊ illo itrinſecus apud eos teſtimoniū ꝑhibēte de xp̄o ipĩ quoqꝫ teſtimoniū ꝑhiberent. Neqꝫ ſcādalizarētur cū ĩimici iudei abſqꝫ ſynagogis facerent eos:⁊ ĩterficerēt arbitrātes obſeqū ſe preſtare deo:qm̄ caritas oīa tolerat que diffundēda erat in cordibus eoꝝ ꝑ ſcti ſpiritus donū. Hinc ergo iſte totus dꝛ̄ ſenſus qꝛ facturus erat eos martyres ſuos:id ē teſtes ſuos ꝑ ſpiritum ſanctum:ut illo in eis operante perſecutionum quecūqꝫ aſpera tolerarent:nec frigeſcerent a caritate predicandi illo diuino igne ſuccenſi. Hec ergo inquit locutus ſum uobis:ut cum uenerit hora eorum reminiſcamini quia ego dixi uobis. Hec ſcilicet locutꝰ ſuꝫ uobis:non tantum quia paſſuri eſtis iſta:ſed quia cum uenerit paraclitus ille teſtimonium perhibebit de me:ne iſta timendo taceatis. Unde fiet ut etiam uos teſtimonium perhibeatis. ℟. Bonum ē confiteri domino alleluia. Et pſallere alleluia. ℣. In decacordo pſalterio cum cantico in cythara. Et pſallere.

Lectio nona.

Hec autem uobis ab initio non dixi quia uobiſcum eram:⁊ ego conſolabar mea preſentia corporali exhibita humanis ſenſibus ueſtris quā paruuli capere poteratis. Nunc autem uado ad eum qui miſit me:⁊ nemo ex uobis interrogat me quo uadiſ. Significat ſic ſe ituruꝫ ut nullus interrogaret qđ palam fieri uiſu corporeo cernerent. Nā ſuperius interrogauerant eum quo eſſet iturus:⁊ reſponderat eis:eo ſe iterum quo ipſi uenire non poſſent. Nunc uero ita ſe ꝓmittit iturum ut nullus eorum quo uadit interroget. Nubes eĩm ſuſcepit cum:quando abſcedit ab eis:⁊ euntem in celuꝫ nō uerbis queſierunt ſed oculiſ deduxerūt. Sed quia hec locutus ſuꝫ uobis inquit triſticia impleuit cor ueſtrum. Uidebat utiqꝫ quid illa ſua uerba in eorum cordibus agerent. Spiritualem quippe nundū habentes interius conſolationē quā ꝑ ſpūm ſanctū fuerāt hituri:id qđ extius in chriſto uidebāt amittere metuebant.

Et quia ſe amiſſuros eſſe illo uera denũciante dubitare nõ poterãt: ꝯtriſtabatur hũanus affectus: qꝛ carnalis deſolabat̃ aſpectus. ℞. Dicant nũc qui redempti ſunt alľa. A dño alľa. ℣. Quos redemit de manu inimici de regionibꝰ congregauit eos. A dño. ℞. Cantate dño alle. pſalmũ dicite ei alľa. ℣. Afferte dño gloriã ⁊ honorẽ afferte dño gloriam nomini eius. Pſalmũ. Ad laudes. Capitulũ. Cariſſimi omne. Ad bñdictus añ. Vado ad eum. Rqre ad mag. ſupra i ſabbato. Ad tertiã capitulũ. Cariſſimi õe datum. Ad ſextam capitulum.

Sitis frẽs mei dilectiſſimi: ſit autem oĩs homo uelox ad audiendũ: tardus autẽ ad loquendũ: ⁊ tardus ad irã: ira eĩm uiri iuſticiã dei nõ operatur. Ad nonam capitulum.

PRopter qđ abijcientes oẽm imundiciã ⁊ abundantiã malicie in mãſuetudine ſuſcipite inſitũ uerbuꝫ qđ põt ſaluare aĩas ueſtras. Ad ueſpas capłm. Cariſſimi omne datum. Ad magnificat añ. Vado ad eũ qui me miſit: ſed quia hec locutus ſum uobis triſticia ĩpleuit cor ur̃m alľa. Oratio. Deus qui fideliuꝫ. Infra hebdomadã ad mag. ã. Ego ueritatem dico uob̃: expedit uobis ut ego uadam: ſi eĩm nõ abiero paraclitus non ueniet ad uos al̃. ã. Cũ uenerit paraclitus ſpiritꝰ ueritatis ille arguet mũdum de peccato. ⁊ de iuſticia. ⁊ de iudicio alľa. ã. Adhuc multa habeo uobis dicere: ſed nõ poteſtis portare modo: cũ aũt uenerit ille ſpũs ueritatis docebit uos omnẽ ueritatẽ alľa. añt. Non eĩm loquetur a ſemetipõ: ſed quecunqꝫ audiet loquetur: ⁊ que uẽtura ſũt annunciabit uobis alľa. Per hebdomadã legit̃ epiſtola petri hoc ordine. Lectio prima.

PEtrus apoſtolus ieſu chriſti electis aduenis diſpſionis ponti. galacie. capadocie. aſye. ⁊ bithynie: ſcđꝫ preſciẽtiaꝫ dei patris in ſãctificationẽ ſpũs in obedientiã ⁊ aſpſionẽ ſanguinis ieſu xp̃i: gr̃a uobis ⁊ pax multiplicet̃. Bñdictus deus ⁊ pat̃ dñi nr̃i ieſu chriſti q ſcđm magnã miſericordiã ſuã regñauit nos in ſpẽ uiuã p̱ reſurrectõeꝫ ieſu xp̃i ex mortuis i hereditatẽ incorruptibilẽ: ⁊ incõtamiatã ⁊ immarceſſibilẽ ꝯſeruatã in celis: in uobis q in uirtute dei cuſtodimini p̱ fidẽ in ſalutẽ paratã reuelari ĩ tẽpore nouiſſimo In quo exultabitis modicũ nũc ſi oportet cõtriſtari in uarijs tentationibꝰ: ut p̱batio ur̃e fidei mł'to p̄cioſior ſit auro qđ p̱ ignẽ ꝓbatur. inueniat̃ in laudẽ: ⁊ gloriam: ⁊ honorẽ: ⁊ reuelationẽ ieſu xp̃i quẽ cũ nõ uideritis diligitis: in quẽ nũc quoqꝫ nõ uidẽtes creditis: credẽtes aũt exultabitis leticia inenarrabili ⁊ glorificata: reportãtes finẽ fidei ur̃e ſalutẽ aĩaꝝ ur̃aꝝ. De qua ſalute exq̄ſierũt atqꝫ ſcrutati ſũt ꝓphete q de futura in uobis gratia prophetauerunt: ſcrutantes in qđ uel quale tempus ſignificaret in eis ſpiritus chriſti: prenũcians eas que in chriſto ſũt paſſiones ⁊ poſteriores glorias. Quibus reuelatum eſt: quia non ſibi ĩpĩs: uobis autem miniſtrabant ea que nunc nunciata ſunt uobis per eos qui euangelizauerũt uobis ſpiritu ſancto miſſo de celo i quẽ deſiderãt angeli proſpicere.

Lectio ſcđa.

PRopter qđ ſuccinti lumbos mentis ueſtre: ſobrij: perfecti: ſperate in eam que offertur uobis gratiam: in reuelatione ieſu chriſti: quaſi filij obedientie: non configurati prioribus ignorãtie ueſtre deſiderijs: ſed ſecundum euꝫ qui uocauit uos ſanctum: ut ⁊ ĩpi ſancti in oĩi conuerſatione ſitis: quoniaꝫ ſcriptum ẽ. Sancti eritis: quoniam ego ſanctus ſuꝫ. Et ſi patrem inuocatis eum qui ſine acceptione perſonaruꝫ iudicat: ſecundum uniuſcuiuſqꝫ opus in timore incolatus ueſtri tempore conuerſamini. Scientes ꝙ non corruptibilibus auro uel argẽto redempti eſtis de uana ueſtra conuerſatione paterne traditiõis: ſed precioſo ſanguine quaſi agni ĩmaculati: ⁊ incõtaminati chriſti: precogniti quidem ante conſtitutionem mundi: manifeſtati autem i nouiſſimis temporibus propter uos: qui p̱ ĩpm fideles eſtis ideo qui ſuſcitauit eum a mortuis: ⁊ dedit ei gloriam: ut fides ueſtra ⁊ ſpes eẽt i deo. Aĩas caſtificantes i obedientia caritatis: infirmitatis amore ſimplici ex corde ĩuicẽ diligite attentiꝰ: renati non ex ſemine corruptibili ſed incorruptibili ꝑ uerbũ dei uiui ⁊ ꝑmanentis in eternũ: qꝛ ōis caro fenũ: ⁊ ōis gloria eius tãq̃ flos feni. Exaruit fenum ⁊ flos eius decidit: uerbũ aũt dñi manet ĩ eternũ. Hoc eſt aũt uerbũ qḋ euangelizatum eſt in uos.

Lectio tertia.

Deponẽtes igiť oẽm maliciã ⁊ oẽz dolũ: ⁊ ſĩlatiões: ⁊ ĩuidias: ⁊ oẽs detractiões. ſicut modo geniti ĩfantes rationabiles: ſine dolo lac cõcupiſcite: ut ĩ eo creſcatis in ſalutẽ: ſi tñ guſtaſtis quoniã dulcis eſt dñs. Ad quẽ accedẽtes lapidẽ uiuũ ab hoĩbꝰ qdẽ reprobatũ: a deo aũt electũ ⁊ honorificatũ: ⁊ ipi tãq̃ lapides uiui: ſupedificamini domos ſpũales ſacerdotiũ ſanctũ: offerre ſpũales hoſtias acceptabiles deo ꝑ ieſũ chriſtũ. Propť qḋ ꝯtinet ſcriptura. Ecce aũt pono in ſion lapidẽ ſũmũ. angularẽ. electũ. precioſum: ⁊ q crediderit in eũ nõ cõfundetur. Uobis igiť honor credẽtibus: nõ credẽtibus aũt lapis quẽ reprobauerunt edificantes hic factus eſt ĩ caput anguli: ⁊ lapis offenſiõis ⁊ petra ſcãdali his q offẽdunt uerbo nec credũt in quo poſiti ſũt. Uos aũt genus electũ: regale ſacerdotium. gens ſancta. populus acqſitiõis: ut uirtutes eius annuncietis q de tenebris uos uocauit in admirabile lumẽ ſuum. Qui aliquando nõ populus: nũc autez populus dei. Qui nõ ꝯſecuti miſericordiã: nũc aũt miſericordiam conſecuti.

Lectio prima.

Cariſſimi obſecro uos tanq̃ aduenas ⁊ ꝑegrinos abſtiere uos a carnalibꝰ deſiderijs q̃ militãt aduerſuſ aĩaz. Cõuerſationẽ ur̃am inter gẽtes habẽtes bonã: ut in eo qḋ detractãt de uobis tãq̃ de malefactoribꝰ: ex bonis opibꝰ uos cõſiderãtes: glorificẽt deũ in die uiſitationis. Sbiecti eſtote õi hũane creatě ꝓpť deũ: ſiue regi quaſi p̃cellẽti: ſiue ducibꝰ tanq̃ ab eo miſſis ad uindictã malefactoꝝ: laudẽ uero bonoꝝ. Quia ſic ẽ uolũtas dei: ut bñfaciẽtes obmuteſcere faciatis imprudẽtiũ hominũ ignorãtiã. Quaſi liberi: ⁊ nõ quaſi uelamẽ habẽtes malicie libertatẽ: ſꝫ ſicut ſerui dei. Oẽs honorate: fraternitatẽ diligite. Deum timete: regem honorificate.

Lectio ſecũda.

Serui ſubditi eſtote in omni timore dñis: non tantum bonis ⁊ modeſtis: ſed etiaz diſcolis. Hec eiz eſt gratia: ſi propter conſcientiam quis dei ſuſtinet triſticiam patiens iniuſte. Que eĩm ẽ gratia ſi peccantes et colaphizati ſuffertis: Sed ſi benefacientes patienter ſuſtĩetis: hec eſt gratia apud deum. In hoc enim uocati eſtis: quia chriſtus paſſus eſt pro nobis uobis relinquens exemplum ut ſequamini ueſtigia eius. Qui peccatum non fecit: nec inuentus eſt dolus in ore eius. Qui cum malediceretur non maledicebat: cum pateretur non cõminabatur: Tradebat autem iudicanti ſe iniuſte qui peccata noſtra ip̃e pertulit in corpore ſuo ſuper lignum: ut peccatis mortui iuſticie uiuamus: cuius liuore ſanati ſumus. Eratis eĩm ſicut oues errantes: ſed conuerſi eſtis nunc ad paſtorez et epiſcopum animarum ueſtraꝝ.

Lectio tertia.

Similiter et mulieres ſubdite ſint uiris ſuis: ut et ſi qui non credũt uerbo per mulierum conuerſationem ſine uerbo lucri fiant: conſiderantes in timore ſanctam conuerſationem ueſtrã. Quarum ſit non extrinſecus capillatura: aut circũdatio auri aut indumenti: ueſtimentorũq̃ cultus: ſed qui abſconditus ẽ homo cordis in incorruptibilitatem quieti et modeſti ſpiritus: qui eſt in conſpectu dei locuplex. Sic eĩm aliquando et ſancte mulieres ſperantes in deo ornabãt ſe ſubdite proprijs uiris: ſicut ſarra obediebat abrae dominum eum uocans: cuiuſ eſtis filie benefacientes et non timentes ullam perturbationez. Uiri ſimiliter cohabitantes ſecunduz ſcientiã quaſi infirmiori uaſculo muliebri ĩpertinentes honorem tanq̃ et coheredibus gratie et uite ut non impediantur orationeſ noſtre. In fide autem omnes unanimes. cõpatientes. fraťnitatis amatores. miſericordes modeſti. humiles. nõ reddẽtes maluz ꝓ malo: nec maledictū pro maledicto: sed ecōtrario bn̄dicētes: qꝛ i hoc uocati estis ut bn̄dictionē hereditate possideatis.

Lectio pͥma.

QUi eīm uult uitā diligere ⁊ uidere dies bonos: coherceat linguā suā a malo ⁊ labia sua ne loquātur dolum. Declinet a malo ⁊ faciat bonū: iqrat pacem ⁊ sequat̄ eā: qꝛ oculi dn̄i sup̱ iustos ⁊ aures eius in preces eoꝝ. Uultus eīm dn̄i sup̱ faciētes mala. Et qs ē q uob̄ noceat si boni emulatores fueritis? Sed et si qd patimini ꝓpter iusticiā beati eritis. Timorē aūt eoꝝ ne timueritis ⁊ nō conturbemini. Dn̄m āt xp̄m sāctificate i cordibus uestris parati semp̱ ad satisfactionem ōi poscēti uos rationē de ea que in uobis est fide ⁊ spe. Sed cū modestia ⁊ timore ꝯscientiā habētes bonā: ut in eo qd̓ detrahūt de uobis ꝯfundātur q calūniātur uestrā bonā i christo ꝯuersatiōez. Melius ē eīm bn̄faciētes si uelit uoluntas dei pati q̄ȝ malefaciētes: qꝛ ⁊ xp̄us semel ꝓ peccatis nr̄is mortuus est: iustus ꝓ iiustis: ut uos offerret deo: mortificatos qdē carne: uiuificatos autem sp̄u. In quo ⁊ his q in carcere erāt ꝯclusi sp̄ualit̄ adueniēs predicauit. q increduli fuerant aliquādo: qn̄ expectabāt dei patientiam in diebus noe cū fabricaret̄ archa: i qua pauci .i. viij. aīe salue facte sunt p̱ aquaȝ. Qd̓ ⁊ uos nūc similis forme saluos facit baptisma: nō carnis depositio sordiū sȝ cōsciētie bone iterrogatio in deū p̱ resurrectionē dn̄i nostri iesu xp̄i q ē i dextera dei patris d̓gluciēs mortē: ut uite eterne heredes efficeremur. Profect⁹ in celum subiectis angelis sibi ⁊ potestatibus et uirtutibus.

Lectio secunda

CHristo igit̄ passo in carne: ⁊ uos eadem cogitatiōe armamini: qꝛ q passus est in carne desijt a peccatis: ut iā nō hoīuȝ desiderijs: sed uolūtati dei qd̓ reliquū est in carne uiuat tēporis: Suffic̄ eiȝ p̄teritū tēp⁹ ad uolūtatē gentiū ꝯseruādā his q ābulauerūt i luxurijs. d̓siderijs. uinolētijs. cōmessatiōib⁹. potatiōib⁹. ebrietatib⁹ ⁊ illicitis idoloꝝ cultib⁹: i qb⁹ nūc obstupescūt in quo admirāt̄ nō ꝯcurrētibus uobis in eadē luxurie ꝯfusionē blasphemātes: q reddēt rationē ei q paratus est iudicare uiuos ⁊ mortuos. Propter hoc eīm ⁊ mortuis euāgelizatū est ut iudicētur quidē secūdū hoīes in carne: uiuant aūt scd̓m deū in sp̄u: omniū autez finis appropiquabit. Estote itaqȝ prudentes ⁊ uigilate in oꝛonib⁹: ante oīa autem mutuā in uobis metipis caritatē ꝯtinuā habētes: qꝛ caritas op̱it multitudinē peccatorū. Hospitales iuicē sine murmuratione: unusqsqȝ sicut accepit grāȝ in alterutrū illā ad mīstrantes sicut boni dispensatores multiformis gratie dei. Si qs loqtur quasi sermones dei: si qs ministrat tanqȝ ex ꝟtute quā admīstrat deus: ut in ōibus honorificetur deus p̱ iesū christū dn̄m nostrū cui est gloria ⁊ iperiū in secula seculoꝝ amen.

Lectio tertia.

CArissimi nolite p̱egrinari in feruore qui ad tentationē uobis fit: quasi noui aliquid uobis contingat: sed cōicātes christi passionibus gaudete: ut ⁊ i reuelatione glorie eius gaudeatis exultantes. Si exprobramini in nomine christi beati eritis: quoniam qd̓ est honoris et glorie ⁊ uirtutis dei: ⁊ qui est eius spirit⁹ sup̱ uos requiescet. Nemo autē uestrum patiat̄ quasi homicida: aut fur: aut maledicus: aut alienorum appetitor. Si autē ut christianus non erubescat: glorificet autem dominum in isto nomine: quoniam tempus est ut incipiat iudicium a domo domini. Si autem pͥmum a nobis quis finis eorum qui non credunt dei euangelio? Et si iustus quidem uix saluabitur: impius ⁊ peccator ubi parebunt? Itaqȝ ⁊ hi qui patiunt̄ secundum uoluntatem dei fideli creatori cōmendent animas suas in benefactis. Seniores ergo qui in uobis sunt obsecro cōsenior ⁊ testis christi passionum: ⁊ eius que in futuro ē glorie reuelanda cōmunicator. pascite qui in uobis est gregem dei: prouidētes non coacte sed spontanee secūdū deum. Neqȝ turpis lucri gratia sed uoluntarie: neqȝ ut dn̄antes in cleris: sȝ forma facti gregis ex aio: ut cuꝫ apparuerit pri̅ceps paſtoꝝ ꝑcipiatis imarceſſibilē glorie coronā. Silit̄ adoleſcētes ſubditi eſtote ſeniorībꝰ. Oēs eim inuicē hūilitatem iſinuate: qꝛ dn̄s ſupbis reſiſtit: hūilibꝰ aūt dat gr̄am. Hūiliamini igit̄ ſub potēti manu dei: ut uos exaltet i tēpore uiſitatōis: oēm ſollicitudinē ur̄am proijciētes i eū: qm̄ ipi cura eſt de uobis. Alia epiſtola petri. Lectio prima.

SImon petrus: ſeruus ⁊ apl'us ieſu chriſti. His q coequalē uobiſcum ſortiti ſūt fidē in iuſticia dei ⁊ ſaluatoris nr̄i ieſu chriſti: gr̄a uobis ⁊ pax adipleat̄ in cognitione dei ⁊ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Quō oīa nobis diuīe uirtutis ſue que ad uitā ⁊ pietatē donata ſūt ꝑ cognitōez eius q uocauit nos ꝓpria gloria ⁊ uirtute: ꝑ quē maxia ⁊ precioſa nobis ꝓmiſſa dōauit: ut ꝑ hec efficiamini diuīe ꝯſortes nature: fugientes eius que in mundo eſt concupiſcētie corruptionem. Uos aūt curam oēm ſubiferētes miſtrate i fide ur̄a uirtutem. In uirtute aūt ſcientiā. In ſciētia autem abſtinentiā. In abſtinētia aūt patientiā. In patiētia aūt pietatē. In pietate autem amorē frat̄nitatis. In amore aūt fraternitatis caritatē. Hec eiꝫ ſi uobis aſſint ⁊ ſupent nō uacuos: nec ſine fructu uos ꝯſtituēt in dn̄i nr̄i ieſu xp̄i cognitōe. Cui eim preſto nō ſūt hec: cecus ē ⁊ manu tētans obliuionē accipiēs purgatōis ueterum ſuorū delictoꝝ. Lectio ſecunda.

QUa ꝓpter fr̄es magis ſatagite ut ꝑ bona opa certā ur̄am uocatiōez et electionē faciatis. Hoc eim faciētes non peccabitis aliqn̄. Sic eim abūdant̄ miniſtrabit̄ uobis itroitus i eternū regnū dn̄i nr̄i ⁊ ſaluatoris ieſu chriſti. Propt̄ qđ incipiā uos ſemꝑ cōmonere de his: ⁊ qdē ſcientes ⁊ ꝯfirmātes uos i pn̄ti ueritate. Iuſtū aūt arbitror quādiu ſū in hoc tabnaculo ſuſcitare uos in cōmonitōez. Certus eim ſum ꝙ uelox ē depoſitio tabernaculi mei: ſecūdū ꝙ ⁊ dn̄s noſter ieſus chriſtus ſignificauit mihi. Dabo āt opaꝫ ⁊ frequent̄ habere uos poſt obitū meū: ut hoꝝ mēoriā habeatis. Nō eim indoctas fabulas ſecuti notā fecimꝰ uobis dn̄i nr̄i ieſu chriſti uirtutē ⁊ preſcientiā: ſꝫ ſpeculatores facti illis magnitudinis. Accipiens eim a deo prē honorē ⁊ gloriā uoce delapſa ad eū huiuſcemōi a magnifica gloria. Hic ē filius meus dilectꝰ i quo mihi cōplacuit: ipm̄ audite. Et hāc uocē nos audiuimus de celo allatam cuꝫ eſſemus cū eo i mōte ſancto. Lectio tertia.

ET habemus firmiorē ꝓpheticum ſermōez cui bn̄facitis attendentes quaſi lucerne lucenti i caliginoſo loco: donec dies illuceſcat: ⁊ lucifer oriat̄ i cordibus ur̄is. Hoc primū intelligentes ꝙ oīs ꝓphetia ſcripture ꝓpria intꝑretatōe nō fit. Nō eim uolūtate hūana allata eſt aliquādo ꝓphetia: ſed ſpū ſācto iſpirati locuti ſūt ſācti dei hoīes. Fuerūt uero et pſeudo ꝓphete i populo: ſicut ⁊ i uobis erūt magr̄i mēdaces: q ſubitroducent ſectas ꝑditiōis: ⁊ eū q emit eos dn̄z negāt: ſupducētes ſibi celerē ꝑditionē. Et multi ſequent̄ eoꝝ luxurias: ꝑ quos uia ueritatis blaſphemabit̄: ⁊ i auaricia fictis uerbis de uobis negociabūtur. Quibus iudicium iam olim non ceſſat: ⁊ ꝑditio eorum non dormitat. Si eim deus angelis peccantibus non pepercit: ſed rudentibꝰ flāmis inferni detractos in tartarū tradidit cruciandos in iudiciū reſeruari: ⁊ originali mundo non pepercit: ſed octauū noe iuſticie preconem cuſtodiuit: diluuium mundo impioruꝫ inducens: ⁊ ciuitates ſodomorum ⁊ gomorreorum in cinerem redigens: euerſione damnauit: exēplum eorum qui ipie acturi ſunt ponēs: ⁊ iuſtū loth oppreſſuꝫ a nephādoꝝ iiuria: ac luxurioſa ꝯuerſatione eripuit. Aſpectu eim ⁊ auditu iuſtꝰ erat: hitās apud eos qui de die in diem aiaꝫ iuſti iniquis operibus cruciabant. Lectio prima.

NOuit deus pios de tentatione eripere: iniquos uero in diem iudicij reſeruare cruciandos. Magis autē eos qui poſt carnem in cōcupiſcentia imūdicie ambulant dn̄ationemqꝫ contēnunt: audaces ſibi placentes: ſectas non metuunt itroducere blaſphēantes. Ubi āgeli fortitudine ⁊ uirtute cum ſint maiores ñ portant aduerſus ſe execrabile iudiciuȝ. Hi uero uelut irrationabilia pecora naturaliter in captionem: ⁊ i perniciē in his que ignorant blaſphemantes in corruptione ſua peribunt: percipientes mercedem iniuſticie: uoluptatem exiſtimantes diei delitias coinquinationis ⁊ macule: delitijs affluentes in conuiuijs ſuis: luxuriantes uobiſcum: oculos habentes plenos adulterij ⁊ inceſſabilis delicti: pellicientes animas inſtabiles: cor exercitatum auaricie habentes: maledictionis filij: derelinquentes rectam uiaȝ erraue͛rt: ſecuti uiam balaam ex boſor: qui mercedem iniquitatis amauit: corruptionē uero habuit ſue ueſanie. Subiugale mutū animal hominis uoce loquens prohibuit prophete inſipientiam.

Lectio ſecunda.

HJ ſūt fontes ſine aqua: ⁊ nebule turbinibus exagitate: quibus caligo tenebrarum reſeruatur. Superba enim natiuitatis loquentes. pellicientes in deſiderijs carnis luxurie eos qui paululuȝ effugiunt. Qui in errore conuerſati libertatem illis promittentes cum ipſi ſint ſerui corruptionis. A quo eīm quis ſuperatus eſt huius ⁊ ſeruus eſt. Si eīm refugientes coinquinationes mundi: in cognitiōe domini noſtri ⁊ ſaluatoris ieſu xp̄i. His rurſus iplicati ſuperantur: facta ſunt eis poſteriora deteriora prioribus. Melius eīm erat illis non cognoſcere uiam iuſticie: q̄ȝ poſt agnitionem retrorſum cōuerti ab eo qđ illis traditū eſt ſancto mādato. Contigit eīm eis illud ueri prouerbij. Canis reuerſus ad ſuum uomitum ⁊ ſus lota in uolutabro luti. Hanc ecce uobis cariſſimi ſecundam ſcribo epiſtolaȝ: in quibus ueſtram excito in cōmonitionem ſinceram mentem: ut memores ſitis eoꝝ que predixi uerboꝝ a ſanctis ꝓphetis ⁊ apoſtoloꝝ ſanctoꝝ preceptoꝝ dñi ⁊ ſaluatoris. Hoc primū ſcientes ꝙ uenient in nouiſſimis diebus i deceptiōe illuſores iuxta ꝓprias cōcupias ambulātes dicentes: ubi eſt promiſſio aut aduētus eius: Ex quo eīm patres dormierūt oīa ſic ꝑſeuerant ab iītio creature. Latet eīm eos hoc uolētes: ꝙ celi erant prius ⁊ terra de aqua: ⁊ ꝑ aquā ꝯſiſtēs dei uerbo ꝑ quē ille tunc mundus aqua inundatus ꝑijt. Celi aūt q̄ nunc ſunt ⁊ terra eodem uerbo repoſiti ſunt igni reſeruati. i diē iudicij ⁊ ꝑditionis īpiorum hominum.

Lectio tertia.

VNum uero hoc nō lateat uos cariſſimi: quia unus dies apud dñm ſicut mille anni: ⁊ mille anni ſicut unus dies. Non tardat dñs promiſſionē ſuam ſicut qdam exiſtimant: ſed patiēter agit ꝓpter uos nolēs aliquos ꝑire: ſed oēs ad penitentiam reuerti. Adueniet autē dies domini ut fur ī quo celi magno īpetu trāſient: elemēta uero calore ſoluētur: terra autem ⁊ que ī ip̄a ſunt oīa opera exurentur. Cuȝ hec igitur oīa diſſoluenda ſint: quales oportet uos eē ī ſanctis cōuerſationibus ⁊ pietatibus expectantes ⁊ properantes in aduentuȝ dei dñi noſtri ieſu chriſti. Per quē celi ardētes ſoluētur: et elemēta ignis ardore tabeſcent. Nouos uero celos: ⁊ nouam terram ſcđm ꝓmiſſa ip̄ius expectamus in q̄bus iuſticia habitat. Propter qđ cariſſimi hec expectātes ſatagite īmaculati ⁊ inuiolati ei inueniri in pace. Et dñi noſtri ieſu chriſti lōganimitate ſaluteȝ arbitramini. Sicut ⁊ cariſſimus frater noſter paulus: ſecundum datam ſibi ſapientiam ſcripſit uob: ſicut ⁊ in omnibus epiſtolis loquens ī eis de his in quibus ſunt quedam difficilia ītellectu: que īdocti ⁊ inſtabiles deprauant: ſicut ⁊ ceteras ſcripturas ad ſuam ipſoꝝ damnationem. Uos igitur fratres p̄ſcientes hec: cuſtodite uos metip̄os: ne inſipientium errore tranſducti: excidatis a ꝓpria firmitate. Creſcite uero in gratiam ⁊ cognitione domini noſtri ieſu chriſti ⁊ ſaluatoris ueſtri. Ip̄i gloria ⁊ nunc ⁊ ī diem eternitatis amen.

Sabbato ad ueſperas capitulum.

CAriſſimi eſtote factores uerbi ⁊ nō auditores tantū: fallentes uos metip̄os: quia ſi quis auditor eſt uerbi ⁊ nō factoꝛ hic comparabitur uiro conſiderāti uultū natiuitatis ſue ī ſpeculo. Ad magnificat anti. Uſqꝫ modo non poteſtis quicqꝫ ī noīe meo: petite: ⁊ accipietis alleluia. Oro.

Deus a quo bona cuncta procedūt largire ſupplicibus tuis ut cogitemus te inſpirante que recta ſunt: ⁊ te gubernante eadem faciamus. per. Dominica qnta poſt paſcha epiſtola ioannis. Lectio prima.

Quod fuit ab initio qď audiuimus: qď uidimus oculis noſtris: qď perſpeximus: ⁊ manus noſtre contrectauerunt de uerbo uite: ⁊ uita manifeſtata ē: ⁊ uidimus ⁊ teſtamur: ⁊ annūciamus uobis uitam eternam: que erat apud patrē ⁊ apparuit nobis. Quod uidimus ⁊ audiuimus annūciamus uobis: ut ⁊ uos ſocietatem habeatis nobiſcum: ⁊ ſocietas noſtra ſit cum patre ⁊ filio eius chriſto ieſu. Et hec ſcribimus uobis ut gaudeatis ⁊ gaudium ueſtrum ſit plenum. Et hec ē annūciatio quā audiuimꝰ ab eo: ⁊ annūciamus uobis quoniam deus lux eſt: et tenebre in eo non ſunt ulle. Si dixerimꝰ quoniam ſocietatem habemus cum eo ⁊ in tenebris ambulamus: mentimur et non faciamus ueritatem. Si autem in luce ambulamus: ſicut ⁊ ipſe in luce eſt: ſocietatem habemus ad inuicem: ⁊ ſāguis ieſu chriſti filij eius emundat nos ab ōi peccato. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus ip̄i nos ſeducimus ⁊ ueritas in nobis non eſt. Si confiteāur peccata noſtra fidelis ⁊ iuſtus ē ut remittat nobis peccata noſtra: ⁊ emūdet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccauimus mendacem facimus eum: ⁊ uerbum eius non eſt in nobis. Reſpōſoria dicūtur de preterita dominica. Lectio ſecunda.

Filioli mei hec ſcribo uobis ut nō peccetis. Sed ⁊ ſi quis peccauerit aduocatum habemus apud patreꝫ ieſū chriſtum iuſtum: ⁊ ip̄e ē propiciatio pro peccatis noſtris. Non pro noſtris auteꝫ tantum: ſed etiam pro totius mundi. Et in hoc ſcimus quoniā cognouimus eū: ſi mandata eius obſeruemus. Qui dicit ſe noſſe deum: ⁊ mandata eius nō cuſtodit: mendax ē ⁊ ueritas in eo nō ē. Qui autem ſeruat uerbum eius: uere in hoc caritas dei perfecta eſt. Et in hoc ſcimus quoniam in ip̄o ſumus. Qui dicit ſe ī ipſo manere debet ſicut ille ābulauit ⁊ ip̄e ambulare. Cariſſimi non mandatuꝫ nouum ſcribo uobis: ſed mandatuꝫ uetus qď habuiſtis ab initio. Mandatum uetꝰ ē uerbum qď audiſtis. Iterum mandatū nouum ſcribo uobis: qď ē uerum ⁊ ī ipſo ⁊ in uobis: quia tenebre tranſierunt ⁊ lumen uerum iam lucet. Qui dicit ſe ī luce eſſe ⁊ odit fratrem ſuum in tenebris ē uſqꝫ ad huc. Qui uero diligit fratrem ſuum: in lumine manet ⁊ ſcandalum in eo non ē. Qui autem odit fratrem ſuum ī tenebris ē: ⁊ in tenebris ambulat ⁊ neſcit quo uadat: quoniam tenebre obcecauerunt oculos eius. Scribo uobis filioli: quoniam remittūtur uobis peccata propter nomen eius. Scribo uobis patres quoniam cognouiſtis eum quia ab īitio eſt. Scribo uobis adoleſcentes: quoniā uiciſtis malignum. Scribo uobis infantes: quia cognouiſtis patreꝫ. Scribo uobis iuuenes: quoniam fortes eſtis ⁊ uerbum dei in uobis manet ⁊ uiciſtis malignum. Lectio tertia.

Cariſſimi nolite diligere mundum neqꝫ ea que in mundo ſunt. Si qs mundum diligit: non ē caritas patris in eo. Quoniam omne qď ē in mundo cōcupiſcentia carnis ē: ⁊ concupiſcentia oculorum: ⁊ ſuperbia uite: que non ex patre ſed ex mundo ē. Et mūdus tranſit et concupiſcentia eius. Qui autem facit uoluntateꝫ dei manet in eternū. Filioli mei nouiſſima hora ē: ⁊ ſicut audiſtis quoniam antechriſtus uenit. Nunc autem antechriſti multi facti ſunt. Unde ſcimꝰ qa nouiſſima hora ē: Ex uobis prodierūt: ſed non erant ex nobis. Nam ⁊ ſi fuiſſēt ex nobis ꝑmanſiſſent utiqꝫ nobiſcū. Sꝫ ut manifeſti ſint: quoniam non ſunt oēs ex uobis. Sed uos unctioneꝫ habeatis a ſancto ⁊ noſtis omnia. Nō ſcripſi uob quaſi ignorantibus ueritatem: ſed quaſi ſcientibus eam: ⁊ qm̄ omne mendacium ex ueritate nō eſt. Quis eſt mendax niſi is q negat qm̄ ieſus nō eſt xp̄us? Hic eſt antixp̄us q negat p̄rem ⁊ filiū. Ōis q negat filiū nec hꝫ p̄rem. Qui ꝯfitet̄ filium ⁊ patrem habet. Uos qđ audiſtis ab ītio in uobis ꝑmaneat. Si in uobis ꝑmanſerit qđ audiſtis ab ītio: ⁊ uos ī filio ⁊ p̄re manebitis. Et hec eſt repromiſſio quam ipſe pollicitus eſt uobis uitā et̄naꝫ. Hec ſcripſi uobis de his qui ſeducūt uos. Et uos unctionē quā accepiſtis ab eo māeat in uobis. Et nō neceſſe habetis ut aliquis doceat uos: ſed ſicut unctio eiꝰ docet uos de omnibꝰ. Et uerꝫ eſt ⁊ nō ē mēdacium. Et ſicut docuit uos manete ī eo. Et nūc filioli manete in eo: ut cū apparuerit habeamus fiduciam: ⁊ nō confundamur ab eo in aduentu eius. Si ſcitis qm̄ iuſtus eſt: ſcitote qm̄ ⁊ oīs q facit iuſticiā ex ipſo natus eſt. Lectio quarta.

Uidete qualem caritatē dedit nobis pater: ut filij dei noīemur ⁊ ſcimꝰ. Propter hoc mūdus non nouit uos qꝛ non nouit eum. Cariſſimi nūc filij dei ſumus: ⁊ nūdum apparuit nobis quid erimus. Scimus qm̄ cū apparuerit ſimiles ei erimus: qm̄ uidebimus eū ſicuti ē. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo: ſanctificat ſe: ſicut ⁊ ille ſāctus ē. Ōis q fac̄ peccatū ⁊ iniq̄tatē facit. Et peccatū eſt iīq̄tas. Et ſcitis qꝛ ille apparuit ut peccata tolleret: ⁊ peccatū in eo nō ē. Ōis q in eo manet nō peccat: ⁊ oīs q peccat nō uidet eū nec nouit eū. Filioli nemo uos ſeducat. Qui facit iuſticiā iuſtꝰ ē: ſicut ⁊ ille iuſtꝰ ē. Qui facit peccatū ex diabolo ē: qm̄ ab iītio diabolus peccat. In hoc apparuit filius dei: ut diſſoluat opa diaboli. Ōis q natus eſt ex deo peccatū non facit: qm̄ ſemen ipius in eo manet: ⁊ nō pōt peccare qm̄ ex deo natus eſt. In hoc manifeſti ſūt filij dei: ⁊ filij diaboli. Ōis q nō ē iuſtus: nō eſt ex deo: ⁊ q nō diligit fratrem ſuū. Quoniā hec eſt annūciatio quā audiſtis ab initio ut diligamus alterutrū. Non ſicut chain q ex maligno erat q ⁊ occidit fratreꝫ ſuū. Et ꝓpter qđ occidit eū? Qm̄ opera eius maligna erant: fratris autem eiꝰ iuſta. Nolite mirari fratres ſi odit uos mūdus. Nos ſcimus qm̄ tranſlati ſumꝰ de morte ad uitaꝫ qm̄ diligimus fratres. Qui nō diligit manet in morte. Ōis qui odit fratrē ſuū homicida eſt. Et ſcitis qm̄ omnis homicida nō habet uitā eternaꝫ in ſe met ipo manentem. Lectio quinta.

In hoc cognouimus caritateꝫ dei: qm̄ ille aīaꝫ ſuā ꝓ nobis poſuit: et nos debemus ꝓ fratribus noſtris aīas ponere. Qui habuerit ſubſtantiam huiꝰ mundi: ⁊ uiderit fratrem ſuum neceſſitatem habere: ⁊ clauſerit uiſcera ſua ab eo quomodo caritas dei manet in eo? Filioli mei nō diligamus uerbo neqꝫ ligua ſed opere ⁊ ueritate. In hoc cognoſcimꝰ qm̄ ex ueritate ſumus: ⁊ in conſpectu eiꝰ ſuadebimus corda noſtra: quoniaꝫ ſi reprehenderit nos cor noſtrum maior eſt deus corde noſtro: ⁊ nouit omnia. Cariſſimi ſi cor noſtꝝ non reprehenderit nos fidutiā habemus ad dn̄m: ut quicq̄d petierimus accipiemus ab eo: quoniā mādata eius cuſtodimus: ⁊ ea que ſunt placita corā eo facimus. Et hoc eſt mandatum eius ut credamus in nomine chriſti ieſu filij eius: ⁊ diligamus alterutrum ſic̄ dedit mandatū nobis. Et qui ſeruat mādata eius: in illo manet ⁊ ipe in eo. Et in hoc ſcimus quoniam manet in nobis đ ſpiritu ſancto quē dedit nobis. Lec. vi.

Cariſſimi nolite ōi ſpūi credere: ſed ꝓbate ſpūs ſi ex deo ſint: qm̄ multi pſeudo ꝓphete exiere in munduꝫ. In hoc cognoſcitur ſpūs dei. Ōis ſpūs qui confitetur ieſum chriſtum in carne ueniſſe. ex deo eſt: ⁊ omnis ſpūs qui ſoluit ieſum ex deo non eſt: ⁊ hic eſt antichriſtus de quo audiſtis quoniā ueniet ⁊ nunc iā in mundo eſt. Uos ex deo eſtis filioli et uiciſtis eum qm̄ maior ē q in uobis eſt: q̄ꝫ qui in mūdo eſt. Ipi de mūdo ſūt: ideo de mūdo loquūtur: ⁊ mūdus eos audit. Nos ex deo ſumus. Qui nouit deuꝫ audit nos. Qui aūt nō eſt ex deo nō audit nos. In hoc cognoſcimus ſpūm ỽitatis

⁊ ſpūm erroris. Cariſſimi diligamꝰ nos inuicem: quia caritas ex deo eſt. Et oīs q̄ diligit ex deo natus eſt: ⁊ cognoſcit deuꝫ. Qui nō diligit nō nouit deuꝫ: qm̄ deus caritas eſt. In hoc apparuit caritas dei in nobis: quoniā filiū ſuū unigenitū miſit deus in hunc mundū: ut uiuamꝰ ꝑ eum. In hoc eſt caritas non quaſi nos dilexerimus deum: ſed quoniam ipſe prior dilexit nos: ⁊ miſit filium ſuum ꝓpitiationem pro peccatis noſtris.

Secundum ioannem.

IN illo tēpore. Dixit ieſus diſcipul' ſuis. Amen amen dico uobis ſi qd petieritis patrem in nomine meo dabit uobis. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.

DOmini uerba nūc iſta tractanda ſt̄. Amen dico uobis: ſi qd petieritis patrem in nomine meo dabit uobis. Iā dictum eſt in ſuperioribus huius dominici ſermonis partibus: ꝓpter eos q̄ nō nulla petunt a patre in chriſti nomīe: nec accipiunt. Non petit in nomine ſaluatoris: quicq̄d petitur cōtra rationē ſalutis. Non eīm ſonū litteraꝝ ac ſyllabarū: ſed qđ ſonus ipſe ſignificat: ⁊ qđ eo ſono recte ac ueraciter intelligit̄. hoc accipiendū eſt dicere cum dicit in nomine meo. Unde qui hoc ſentit de chriſto qđ n̄ ē de unico filio ſentiendum non petit in eius nomine: etiam ſi non taceat litteris ac ſyllabis chriſtū: quoniā in nomine eius petit queꝫ cogitat cum petit. Qui uero qđ eſt de illo ſentiendū ſentit: ipſe in nomine eiꝰ petit: ⁊ accipit qđ petit: ſi nō contra ſalutem ſuam ſempiternam petit. Accipit autem quando debet accipere. Lectio. viii.

QUedam autem non negātur ſed ut cōgruo dentur tempore differunt̄. Ita ſane intelligenduꝫ eſt ꝙ ait: dabit uobis ut ea beneficia ſignificata ſciant̄ his uerbis que ad eos qui petunt proprie ꝑtinent. Exaudiūtur quippe omnes ſācti pro ſeip̄is: non autem pro omnibus exaudiūtur: uel amicis uel inimicis ſuis uł quibuſlibet alijs: quia non utcunqꝫ dictum eſt dabit ſed dabit uobis. Uſqꝫ mō inquit non poteſtis quicq̄ꝫ in noīe meo. Petite ⁊ accipietis: ut gaudiū ueſtrū ſit plenum. Hoc qđ dicit gaudium plenuꝫ profecto non carnale ſed ſpūale gaudiū eſt. Et quando tantum erit ut aliquid ei iam non ſit addenduꝫ: proculdubio tūc erit plenū. Quicq̄d eiꝫ petitur qđ pertīeat ad hoc gaudium conſequenduꝫ hoc in nomine meo chriſti petendū: ſi diuīaꝫ intelligimꝰ gr̄aꝫ: ſi uere beatā poſcimꝰ uitam. Quicq̄d autem aliud petit̄: nihil petitur. Non quia nulla omnino res ē: ſed quia in tante rei cōparatione quicquid aliud cōcupiſcitur nihil ē. Lectio nona.

NEqꝫ eīm prorſus nulla res eſt hō đ quo ait apoſtolus. Qui ſe putat eē aliquid cum nihil ſit. In cōparatione q̄ppe ſpūalis hominis qui ſcit gratiam dei ſe eſſe quod eſt: quiſquis uana preſumit nihil eſt. Etiā ſic recte intelligi pōt. Amē amen dico uobis: ſi quid petieritis pr̄eꝫ in noīe meo dabit uobis: ut hoc qđ ait. ſi quid non quodlibet ītelligatur: ſed aliquid qđ non in beate uite cōparatiōe ſit nihil. Et qđ ſeq̄tur. uſqꝫ modo non petiſtis qcq̄ꝫ in noīe meo duobꝰ modis ītelligi pōt: uel q̄r nō in noīe meo petiſtis. qđ nomē nō ſic cognoſcēdū ē cognouiſtis. uł nō petiſtis qcq̄ꝫ qm̄ ī cōpatōe rei quā petere debuiſtis ꝓ nihilo habendū ē qđ petiſtis. Ut igit̄ ī eius noīe non nihil ſed gaudiū plenū petāt: qm̄ ſi aliq̄d aliud petūt idē aliud nihil ē: exhortat̄ dicēs. Petite ⁊ accipietis ut gaudiū ur̄m ſit plenū: id eſt hoc ī noīe meo petite: ut gaudiū ueſtrum ſit plenū: ⁊ accipietis. Iſto eiꝫ bono ī petēdo ꝑſeuerantes ſāctos ſuos nequaq̄ꝫ diuina miſericordia fraudabit. Hec iq̄t ī ꝓuerbijs locutus ſum uobis. Uenit hora cū iā nō in ꝓuerbijs loquar uobis: ſed palā de pr̄e meo annunciabo uobis. Poſſem dicere hāc de qua loq̄t̄ horā: futuꝝ oportere ſeculū intelligi: ubi uidebimꝰ palā qđ beatꝰ apl̄s facie dic̄ ad faciē: ut qđ ait. hec ī ꝓuerbijs locutus ſū uobis: hoc ſic qđ ab eodē ap̄lo dictū ē: uidemus nūc ꝑ ſpeculū ī enigmate. Ad laudes cap̄ꝫ. Cariſſimi eſtote. Ad bn̄dictꝰ antiphona. Usq; mō nō petistis qcq̄ȝ: petite ⁊ accipietis al'. Ad tertiā caplm̄. Carissimi estote. Ad sextam capitulum.

QUi aūt ꝑspexerit i lege ꝑfecte libertatis: ⁊ ꝑmāserit in ea: nō auditoꝛ obliuiosus factus: sed factoꝛ opis hic beat⁹ in facto suo erit. Ad nonam capitulum.

REligio mūda ⁊ imaculata apd̄ deū ⁊ p̄rem hec ē: uisitare pupillos ⁊ uiduas in tribulatōe eoꝝ: ⁊ imaculatum se custodire ab hoc seculo. Ad uespas capitulū. Carissimi estote. Ad mag. aꝛ. Petite ⁊ accipietis ut gaudiū ur̄m plenū sit: ipse eīm pater amat uos: qꝛ uos me amastis: ⁊ credidistis al'. oīo. De⁹ a quo bona. Infra hebdomadā ad mag. aꝛ. Ipse eīȝ pr̄ amat uos quia uos me amastis ⁊ credidistis alleluia. anti. Exiui a patre ⁊ ueni in mundum: iterum relinquo mundū ⁊ uado ad p̄rem all'a. aꝛ. Ecce nūc palā loqueris ⁊ ꝓuerbiū nullū dicis: nescimus qꝛ scis oīa: ⁊ nō op⁹ ē tibi ut qs iterroget all'a. De epistola ioannis secūda ⁊ tertia ꝑ hebdomadā legit. ⁊ de epistola iude. Ioānis ep'la scd'a incipit. Lectio prima.

SEnioꝛ electe dn̄e ⁊ natis ei⁹ quos ego diligo in ueritate: ⁊ nō ego solus sed oēs q cognouerūt ueritatē ꝓpter ueritatē que ꝑmanet i uobis: ⁊ uobiscuȝ erit i eternū. sit uobiscū gr̄a misericordia ⁊ pax a deo p̄re ⁊ a iesu xp̄o filio p̄ris in ueritate ⁊ caritate. Gauisus sū ualde qm̄ inueni de filijs tuis ābulantes i ueritate: sicut mādatū accepim⁹ a p̄re. Et nunc rogo te dn̄a nō tāq̄ȝ mādatū nouū scribēs tibi: sed qd̄ habuim⁹ ab iītio ut diligam⁹ alterutrū. Et hec ē caritas ut ābulemus scd̄m mādatū eius. Hoc eīm mādatū ē: ut queādmodū audistis ab iītio i eo ābuletis: qm̄ multi seductoꝛes exierūt i mundum q nō ꝯfitent̄ iesuȝ christū uenisse in carne. Hic ē seductoꝛ ⁊ antixp̄s. Lec. ij.

VIdete uos metip̄os ne ꝑdatis que opati estis: sed ut mercedē plenam accipiatis. Oīs q p̄cedit ⁊ nō ꝑmanet in doctrina christi: deū nō hȝ. Qui ꝑmanet in doctrina hic ⁊ filiū ⁊ p̄reȝ hȝ. Si quis uenit ad uos ⁊ hāc doctrinā nō affert nolite recipe eū: nec aue ei dixeritis. Qui eīȝ dicit illi aue cōicat opib⁹ eius malignis. Ecce p̄dixi uobis ut nō in die dn̄i ꝯfundamini. Plura habens uobis scribere nolui ꝑ chartā ⁊ atramentū. Spero eīm me futuꝝ apud uos: ⁊ oꝛe ad os loq: ut gaudiū uestrū plenū sit. Salutant te filij sororis tue electe. Gratia dei tecū amen. Epistola ioannis tertia. Lectio tertia.

SEnioꝛ caio carissimo quē ego diligo i ueritate. Carissime de oīb⁹ oratione facio ꝓspe te ingredi ualere: sic ꝓspere agit aīa tua. Gauisus sum ualde uenientib⁹ f̄ribus ⁊ testimoniū ꝑhibētibus ueritati tue: sicut tu i ꝟitate ābulas. Maioꝛ hoꝝ grāȝ nō hēo q̄ȝ ut audiā filios meos in ueritate ābulare. Carissime fidelit̄ facis qcqd oparis in f̄res: ⁊ hoc in peregrinos: q testimoniū reddiderūt caritati tue in cōspectu eccl'ie quos bn̄facis d̄ducens digne deo. Pro noīe eius eīm ꝓfecti sūt nihil accipiētes a gētibus. Nos ergo debem⁹ huiusmōi suscipe: ut cooperatores simus ueritatis. Lectio prima.

SCripsissem forsitan eccl'ie: sed is qui amat primatū gerere in eis diotrephes nō recipit nos. Propt̄ qd̄ si uenero cōmoneā eius opa q̄ facit uerbis malignis garriens in nos. Et quasi ei ista nō sufficiūt nec ipse suscipit f̄res: ⁊ eos q suscipiunt ꝓhibet: ⁊ de ecclesia eijcit. Carissime noli imitari malū sȝ qd̄ bonū ē. Qui bn̄ facit ex deo ē. Qui aūt male facit nō uidet deū. Demetrio testimoniū reddit̄ ab oībus ⁊ ab ipa ueritate. Sȝ ⁊ nos testimoniū ꝑhibem⁹. Et nosti qm̄ testimōium nr̄m ueꝝ est. Multa habui scribere tibi: sȝ nolui ꝑ atramētū ⁊ calamū scribere. Spero aūt ꝓtinus te uidere: ⁊ oꝛe ad os loq̄mur. Pax tibi. Salutāt te amici. Saluta tu amicos noīatim. Epistola iude apostoli. Lectio secunda.

IUdas iesu xp̄i seruus: frat̄ aūt iacobi: his q i deo p̄re dilectis: ⁊ a iesu xp̄o ꝯseruatis: ⁊ uocatis sāctis: misericoꝛdia uobis ⁊ pax ⁊ caritas adimpleat̄. Carissimi oēm sollicitudinē faciēs scribendi uobis d̄ cōi ur̄a salute necesse habui scribere uob̄ dep̄cās supcertari seml' tradite ſanctis fidei. Subitroierūt eim quidam hoies q olim p̄ſcripti ſūt i hoc iudicium ipij:dei nr̄i gr̄az trāſferētes in luxuriaz:⁊ ſolum dn̄atorem dn̄m noſtrum ieſū chriſtum negantes. Lectio tertia.

Commonere autē uos uolo ſcientes ſemel oīa:qm̄ ieſus ppl̄m ð tra egypti ſaluās:ſecūdo eos q nō crediderūt ꝑdidit. Angelos ꝟo q nō ſeruauere ſuū principatū:ſed dereliquerūt ſuū domiciliū in iudiciū dei magni uincul̄ eternis ſub caligīe reſeruauit. Sic̄ ſodoma ⁊ gomorra ⁊ finitime ciuitates ſimlī mō exfornicate:⁊ abeūtes poſt carnē alterā facte ſūt exēplū:ignis et̄ni penā ſuſtinētes. Silit̄ ⁊ hi q carnē maculāt: dn̄atiōez aūt ſpnūt:maieſtatē aūt blaſphemāt. Lect. i.

Cum michael archangelus cū diabolo diſputans altcaret̄ de moyſi corpore:n̄ ē auſus iudiciū iferre blaſphemie:ſed dixit. Impet tibi dn̄s. Hi āt quecūqȝ quidē ignorāt blaſphemāt:q̄cunqȝ aūt naturalit̄ tāqȝ muta aialia nouere in his corrūpunt̄. Ve illis q in uiā caim abierūt:⁊ errore balaā mercede effuſi ſunt:⁊ ꝯtradictiōe chore ꝑierūt. Hi ſūt in epulis ſuis macule ꝯuiuantes:ſine timore ſemetip̄os paſcētes: nubes ſine aqua q̄ a uētis circūferūt̄:arbores antūnales:īfructuoſe:bis mortue:eradicate:fluctus feri maris:deſpumātes ſuas ꝯfuſiōes:ſidera errātia:qb' ꝓcella tenebraꝝ i eternū cōſeruata eſt. Lectio ſecunda.

Prophetauit āt de his ſeptim' ab adā enoch dicēs. Ecce ueniet dn̄s in ſāctis milib' ſuis:facere iudiciū ꝯ̄ oēs:⁊ arguere oēs ipios de ōibus opib' ipietatis eoꝝ:qbus ipie egerūt:⁊ de ōib' his que locuti ſūt ꝯ̄ dn̄m peccatores ipij. Hi ſūt murmuratores queruloſi:ſcd̄m deſideria ſua ambulātes:⁊ os illoꝝ loqtur ſupbiā mirātes ꝑſonas queſt' cā. Vos autē cariſſimi memores eſtote ꝟboꝝ que p̄dicta ſūt ab apl̄is dn̄i noſtri ieſu xp̄i:q dicebant uobis:qm̄ in nouiſſimo tēpore uenient illuſores ſcd̄z ſua deſideria ābulātes in ipietatē. Hi ſt̄ qui ſegregāt ſemetip̄os aiales ſpūm nō hn̄tes. Lectio tertia.

Vos aūt cariſſimi ſupedificātes uoſmetip̄os ſāctiſſime ur̃e fidei in ſpiritu ſācto orātes: uoſmetip̄os i dilectione dei ſeruate:expectātes miſericordiaz dn̄i noſtri ieſu chriſti in uitā eternā. Et hos qdem arguite iudicātes: illos aūt ſaluate de igne rapiētes. Alijs aūt miſeremini in timore odiētes : ⁊ eā que carnal̄ ē maculatā tunicā. Ei āt q potēs eſt uos ꝯſeruare ſine peccato:⁊ ꝯſtituere ante ꝯſpectuꝫ glorie ſue imaculatos i exultatiōe:i aduētum dn̄i noſtri ieſu xp̄i ſoli deo ſaluatori noſtro. ꝑ ieſū xp̄m dn̄m noſtrū gloria et magnificentia. iperiū ⁊ poteſtas. añ oīa ſecula. nūc ⁊ in oīa ſecula ſeculoꝝ amē.

In uigilia aſcēſionis dn̄i ad ueſpas añ. Viri galilei. Cū reliq̄s de laud. ps. Dixit dn̄s. Cū reliquis. In fine. ps. Laudate dn̄m oēs gentes. Capitulum.

Primū quidē ſermonē feci de omībus o theophile q̄ cepit ieſus facere ⁊ docere uſqȝ i diē qua precipiēs apoſtolis ꝑ ſpūm ſanctū quos elegit aſſūpt' eſt. hym. Ieſu noſtra redēptio. ℣. Aſcendit deus in iubilatione al̄. ℟. Et dn̄s in uoce tube alla. Ad mag. añ. Pater manifeſtaui nomen tuū hominibus quos dediſti mihi: nunc aūt ꝓ eis rogo nō ꝓ mūdo:qr ad te uenio alleluia. Oratio.

Concede q̄s ōipotens deus:ut qui hodierna die unigenitū tuū redēptorē nr̄m ad celos aſcēdiſſe credim': ipſi quoqȝ mēte i celeſtib' habitem'. ꝑ eūdē. Ad matuti. inuitatoriū. Alla xp̄m dn̄m aſcendentē in celū. Venite adorem' al. ps. Venit. hym. Eterne rex altiſſime. In p̄io nocturno añ. Eleuata eſt magnificētia tua ſuper celos deus alla. ps. Dn̄e dn̄s noſter. añ. Dn̄s in tēplo ſācto ſuo dn̄s in celo alla. ps. In dn̄o cōfido. añ. A ſūmo celo egreſſio eius ⁊ occurſus eius alla. ps. Celi enar. ℣. Aſcēde deus in iubilatōe alla. ℟. Et dn̄s i uoce tube alleluia. Lectio prima.

Primū quidē ſermonē feci de ōib' o teophile:que cepit ieſus facere ⁊ docere uſqȝ in diē qua p̄cipiēs apl̄is per ſpūz ſanctū quos elegit aſſūptus ē. Quibus ⁊ prebuit ſeip̄m uiuū poſt paſſionez ſuaȝ in multis argumētis:ꝑ dies quadraginta apparens eis ⁊ loquens de regno dei. Et ꝯueſcēs precepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt:ſed expectarēt ꝓmiſſionē patris:quā audiſtis inq̄t ꝑ os meū: qꝛ ioānes qdē baptizauit aqua:uos autē baptizamini ſp̄u ſācto:non poſt multos hos dies. Igit̄ ꝗ ꝯuenerāt interrogabāt eū dicētes. Dn̄e ſi i tēpore hoc reſtitues regnū iſrl̄: Dixit aūt eis. Nō eſt ūrm noſſe tēpora uel momēta que pat̄ poſuit in ſua poteſtate:ſed accipietis uirtutē ſuper ueniētis ſp̄us ſācti in uos ⁊ eritis mihi teſtes in ierl̄m ⁊ in ōi iudea ⁊ ſamaria ⁊ uſq; ad ultimū terre. Et cū hoc dixiſſet uidentibus illis eleuatus ē: ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Cūq; intuerent̄ in celū euntē illū:ecce duo uiri aſtiterūt iux̄ illos i ueſtibus albis:ꝗ ⁊ dixerunt. Uiri galilei qd ſtatis aſpiciētes in celū: Hic ieſus ꝗ aſſūptus ē a uobis in celū:ſic uēiet queādmodū uidiſtis eū euntē in celum. Tūc reuerſi ſūt hieroſolymā a mōte qui uocat̄ oliueti:ꝗ eſt iuxta ierl̄z:ſabbati habens iter. Et cū introiſſent i cenaculū aſcenderūt:ubi manebat petrus ⁊ ioānes: ⁊ iacobꝰ. philippus ⁊ thomas. bartholomeus ⁊ mattheus. iacobꝰ alphei ⁊ ſimō zelotes ⁊ iudas iacobi. Hi oēs erāt p̄ſentes unanimit̄ in oratōe cū mulieribus et maria matre ieſu ⁊ fr̄ibus eius. ℟. Poſt paſſionē ſuā ꝑ dies. xl. apparens eis ⁊ loq̄ns de regno dei all'a. Et uidētibꝰ illis eleuatus eſt all'a: ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ all'a. ℣. Et ꝯueſcēs precepit eis ab ierl̄is ne diſcederēt ſed expectarēt ꝓmiſſionē p̄ris. Et.

Lectio ſecunda:

In diebꝰ illis exurgēs petrus i medio fratrū dixit. Erat aūt turba hominū ſimꝉ fere centū uigīti. Uiri fr̄es oꝫ i̇pleri ſcripturā:quā p̄dixit ſp̄us ſc̄ts ꝑ os dauid de iuda ꝗ fuit dux eoꝝ:qui cōprehenderūt ieſū:ꝗ cōnūeratus erat in nob̄ ⁊ ſortitus ē ſorte miſterij huiꝰ. Et hic qdē poſſidebit agrū de mercede iniq̄tatis :et ſuſpēſus crepuit medius: ⁊ diffuſa ſt̄ oia uiſcera eius. Et notū factū ē ōibꝰ habitātibus ierl̄m:ita ut appellaret̄ ager ille lingua eoꝝ achelōmach:hoc ē ager ſāguis. Scriptū eſt eīm i libro pſalmoꝝ. Fiat cōmoratio eoꝝ deſerta: ⁊ nō ſit ꝗ inhitet in ea: ⁊ ep̄atū eius accipiat alt̄. Oportet ergo ex his uiris ꝗ nobiſcū ſūt cōgregati i ōi tēpore quo ītrauit ⁊ exiuit int̄ nos dominus ieſus īcipiēs a baptiſmate ioānis uſq; in diē qua aſſūptus ē a nobis :teſtē reſurretiōis eiꝰ nobiſcū fieri unū ex iſtis. Et ſtatuerūt duos:ioſeph ꝗ uocat̄ barſabas:ꝗ cognomiatus ē iuſtꝰ: ⁊ matthiaȝ. Et orātes dixerūt. Tu dn̄e ꝗ corda noſti oium:oñde quē elegeris ex his duobus unū accipe locū miſterij huiꝰ ⁊ ap̄latus: de quo p̄uaricatꝰ ē iudas:ut abiret i locū ſuū. Et dederūt ſontes eis. Et cecidit ſors ſup matthiā: ⁊ annūeratꝰ eſt cū. xij. ap̄lis. ℟. Ois pulchritudo dn̄i exaltata ē ſup ſidera Spēs eius i nubibus celi: ⁊ nomē eius i et̄nū ꝑmanet all'a. ℣. A ſūmo celo egreſſio eius uſq; ad ſūmum eius. Species.

Lectio tertia.

Et cū cōplerent̄ dies pētecoſtes: erāt oēs parit̄ in eodē loco. Et factꝰ eſt repēte de celo ſonus tāq̄ȝ adueniētis ſp̄us uehemētis ⁊ repleuit totā domum ubi erāt ſedētes. Et apparuerūt illis diſpertite lingue tāq̄ȝ ignis:ſeditq; ſupra ſingulos eoꝝ. Et repleti ſūt oēs ſp̄u ſācto: ⁊ ceperūt loq̄ uarijs linguis: ꝓut ſp̄us ſc̄tus dabat eloq̄ illis. Erāt i ierl̄m hitantes iud̄i uiri religioſi ex ōi natiōe:q̄ ſub celo ē. Facta aūt hac uoce ꝯuenit multitudo ⁊ mēte ꝯfuſa ē: q̄m audiebat unuſq̄ſq; lingua ſua illos loq̄ntes. Stupebāt āt oēs ⁊ mirabātur dicētes. Nōne ecce oēs iſti ꝗ loquūtur galilei ſūt: Et quō nos audiuimus unuſq̄ſq; liguā nr̄aȝ i qua nati ſumus: Parthi ⁊ medi ⁊ elamite ⁊ ꝗ habitant meſopotaniā iudeā ⁊ cappadociaȝ pontū ⁊ aſiaȝ phrygiā ⁊ pāphyliā egyptū ⁊ ꝑtes libye:q̄ eſt circa cirēem ⁊ aduene romani iudei quoq; ⁊ ꝓſeliti cretes ⁊ arabes:audiuimus eos loquētes nr̄is linguis magnalia dei. Stupebāt aūt oēs et mirabāt̄ ad iuicē dicētes:qdnā uult hoc eē. Alij aūt irridentes dicebāt: qꝛ muſto pleni ſt̄ iſti. ℟. Exaltare dn̄e al'. In v̄tute tua al'. ℣. Eleuata ē magnificētia tua sup̄ celos deus. In. In secūdo noc. aᷓ. Exaltare dn̄e in uirtute tua: cātabimꝰ ⁊ psallemꝰ alla. p̄s. Dn̄e in uirtute. aᷓ. Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepisti me alla. p̄s. Jp̄m. an̄t. Ascēdit deus i iubilatione: ⁊ dn̄s in uoce tube alla. p̄s. Oēs gētes. ℣. Ascēdens xp̄us in altū alla. ℟. Captiuā duxit captiuitatē alla. Sermo sancti augustini episcopi. Lectio quarta.

Saluator nr̄ dilectissimi frēs ascēdit in celū: nō ergo turbemur in terra. Ibi sit mens: ⁊ hic erit reqes. Ascēdamꝰ cū christo interiꝫ corde: ut cū dies ꝓmissus aduenerit sequamur ⁊ corpore. Scire tn̄ debemus frēs qꝛ cū christo nō ascēdit supbia. nō auaricia. nō luxuria. Nullum uitiū nr̄m ascēdit cū medico nr̄o. Et ideo si post medicū desiderāus ascēdere debemus uitia ⁊ peccata depōere. Oēs eim quasi qbusdam cōpedibus nos premunt: ⁊ peccatoꝝ nos retibꝰ ligare ꝯtendunt: Et ideo cuꝫ dei adiutorio scd̄m ꝙ ait psalmista. dirūpamus uicula eorū ut securi possimus dicere dn̄o. Dirupisti uicula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis. Resurrectio dn̄i spes nr̄a est. Ascēsio dn̄i glorificatio nr̄a est. Ascensiōis hodie solēnia celebramus: Si ergo recte: si fideliter: si sācte: si pie ascēsiōeꝫ dn̄i celebrāus: ascendamus cū illo ⁊ sursum corda hēamus. Ascēdentes aūt nō extollamur: ne de nr̄is quasi de ꝓpriis meritis presumamus. Sursum eim cor ad dn̄m refugiuꝫ uocatur. ℟. Tēpus ē ut reuertar ad eum q misit me dicit dn̄s: nolite contristari ne turbet cor uestrum. Rogo pro uobis patrem ut ipse uos custodiat alla. alla. ℣. Nisi ego abiero paraclitus non ueniet: dum assumptus fuero mittam uobis eum. Rogo.

Lectio quinta.

Uidete fratres magnū miraculū. Altus est deus. Erigis te ⁊ fugit a te. Quare hoc: Quia excelsus ē ⁊ humilia respicit ⁊ alta a longe cognoscit. Humilia de proximo respicit ut attollat. Alta id est superba. de longe cognoscit ut deprimat. Resurrexit eim christus ut spem nobis daret: quia ꝛ̄surgit homo qui moritur: ne moriendo dissiparemur: ⁊ uitaꝫ nostram morte finitam putaremus. Securos nos fecit. Sollicitị eramus de ip̄a anima: ⁊ ille nobis resurgendo d̄ carnis resurrectione fiduciaꝫ dedit. Crede ergo ut munderis. prius te oportet credere: ut postea per fidem deum merearis aspicere. Deum eim uidere uis: Audi ipsum. Beati mundo corde quoniam ipsi deuꝫ uidebūt. Priꝰ eiꝫ cogita de corde mūdādo: ⁊ qcqd ibi uid̄s qd̄ displiceat d̄o tolle. Uenire ad te deus uult. audi eum dicentem. Ego ⁊ pater ueniemus ⁊ mansionem apud eum faciemus. Ecce qd̄ promittit deus. ℟. Non conturbetur cor uestꝝ ego uado ad patrem: ⁊ dum assumptus fuero a uobis mittam uobis alleluia. Spiritum ueritatis ⁊ gaudebit cor uestrū alleluia. ℣. Ego rogabo patrem ⁊ alium paraclitum dabit uobis. Spiritum.

Lectio sexta.

Si ergo qualiscunqꝫ homo fragilis uenturum me ad domum tuam ꝓmitterem sine dubio mundares eam superflua proiiceres: que erunt necessaria p̄parares. Deus ad cor tuuꝫ uenire uult ⁊ piger es ei domum mundare. Omnia uicia inimica sunt deo. Et ideo ip̄o auxiliante proiice illa si uis excipere christuꝫ. Non eim amat deus habitare cum auaricia immunda. sordida. ⁊ insaciabili: cui infideles homines seruire uolunt: ⁊ deū uidere cupiunt. Et tu ergo munda cor tuum: si potes id agere. Ideo operare ut christus mundet ubi habitet ul' maneat. Roga ⁊ supplica humiliare ⁊ audi scripturam dicentem. Deus superbis resistit: humilibus autem dat gratiam. Esto humilis ut in te requiescat deus. Idem ip̄e christus tibi est ⁊ uia ⁊ patria. Si fideliter curris ad ipsum uadis: ad ipsum peruenies. Et enim tibi eterna uia assumpsit qd̄ non erat: non amisit quod erat. Ipsius ergo misericordiam deprecemur: ut nobis fidem rectam ⁊ itellectuꝫ sibi placitum: ad exercenda bona opa cōcedat, Quod ipſe preſtare dignet̃: q cū p̃re ⁊ ſpiritu ſācto uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorum amē. ℟. Aſcendens in altū al'. captiuaz duxit captiuitatē. Dedit dona hōibus al'. alleluia. ℣. Aſcēdit deus in iubilatōe ⁊ dñs in uoce tube. Dedit. In tertio noc. a͛. Nimis exaltatus eſt al'. ſup oēs deos alla. p̄s. Dñs reg. exul. añt Dñs in ſion al'. magn' ⁊ excelſus al'. p̄s. Dñs reg. iraſcant̃. a͛. Dñs i celo alla. parauit ſedē ſuā alla. p̄s. Bñdic aīa mea. ſ. ℣. Aſcēdo ad p̃rez meū ⁊ patrē ueſtruz alla. ℟. Deum meū ⁊ deum ueſtrū alleluia.

Secundum marcum.

In illo tēpore. Recūbētib'. xi. diſcipulis apparuit illis ieſus ⁊ exprobrauit incredulitatē illoꝝ ⁊ duritiaz cordis: q2 his qui uiderant eū reſurrexiſſe a mortuis nō crediderant. Et reliqua.

Omelia ſancti gregorij pape. Lec. vij.

Quod reſurrectionē dñicā diſcipuli tarde crediderūt nō tā illoꝝ īfirmitas q̄ꝫ nr̃a: ut ita dicam: futura firmitas fuit. Ipſa nāqꝫ reſurrectio illis dubitantibus p multa argumēta mōſtrata ē: q duz nos legētes agnoſcimus qd aliud q̄ꝫ de illoꝝ dubitatiōe ſolidamur. Minus eiz mihi maria magdalene p̃ſtitit q̄ citi' credidit: q̄ꝫ thomas q diu dubitauit. Ille et eīm dubitādo uulneꝝ cicatrices tetigit: de nr̃o pectore dubietatis uulnus āputauit. Ad inſinuandā quoqꝫ ueritatē dñice reſurrectōis notandū nobis ē: qđ lucas refert dicens. Cōueſcens precepit eis ab ierl'is ne diſcederēt. Et poſt pauca. Uidētibus illis eleuat' ē: ⁊ nubes ſuſcepit euz ab oc'lis eoꝝ. Notate uerba ſignate myſteria. Cōueſcēs eleuatus eſt. Comedit: ⁊ aſcēdit: ut uidelicet p effectū comeſtionis ꝟitas pateſceret carnis. Marcus uero prius q̄ꝫ celos dñs aſcenderet euz de cordis atqꝫ infidelitatis duritia increpaſſe diſcipulos memorat. Qua in re qd cōſiderandū eſt niſi ꝙ iccirco dñs tunc diſcipulos cum increpauit corporaliter reliquit: ut uerba que recedens diceret i corda audientiū arctius īpreſſa remanerēt. Increpata igit̃ eorum duritia quid āmonendo dicat audiamus. Eūtes in mūdū uniuerſum predicare euangeliuz ōi creature. ℟. Ego rogabo p̃rem ⁊ alium paraclitū dabit uobis. Ut maneat uobiſcum in eternuz ſpūm ueritatis alleluia. ℣. Si eīm non abiero paraclitus non ueniet ad uos: ſi autem abiero mittam eum ad uos. Ut maneat.

Lectio octaua.

Nunquid fratres mei ſanctū euāgelium uel īſenſatis rebus uel brutis aīalibus fuerat predicandū: ut de eo diſcipulis dicatur. Predicate euangelium omni creature. Sed omnis creature nomine ſignatur homo. Sunt nāqꝫ lapidꝭ ſed nec uiuūt nec ſentiūt. Sūt herbe ⁊ arbuſta: uiuūt quidē ſꝫ ñ ſentiūt. Uiuūt dico non p aīam ſed p uiriditatē. Quia et paulus dicit. Inſipiens tu qđ ſeminas ñ uiuificat̃: niſi pri' moriat̃. Uiuit ergo qđ morit̃: ut uiuificet̃. Lapides itaqꝫ ſūt: ſed nō uiuūt. Arbuſta aūt ſunt: uiuūt ſed nō ſentiūt. Bruta uero animalia ſunt: uiuūt ſentiunt: ſed non diſcernunt. Angeli et eīm ſunt: uiuūt: ſentiūt ⁊ diſcernunt. Oīs autem creature aliquid habet hō. Habꝫ nāqꝫ cōe eſſe cum lapidibus. uiuere cuz arboribus. ſentire cuz aīalibus. intelligere cum angelis. Si igitur cōe habet aliquid cum omni creatura homo: iuxta aliquid omnis creatura homo. Omni ergo creature predicatur euangeliū cū ſoli homini predicatur: q2 ille uidelicet docetur propter quē cuncta ſunt creata in terra: ⁊ a quo omnia per quandā ſimilitudinem aliena non ſunt. Poteſt ēt oīs creature nomie omnis natio gentiū deſignari. Ante ⁊ eīm dictū fuerat. In uiam gentium ne abieritis: nūc autem dicit̃. Predicate euangeliū omni creature. Ut ſcilicet a iudea apoſtolorum repulſa predicatio tunc nobis in adiutorium fieret: cū hanc illa ad damnationis ſue teſtimonium ſuperba repulſiſſet. ℟. Ponis nubez aſcenſum tuum domine. Qui ambulas ſuper pennas uentorum alleluia. ℣. Confeſſionez et decorem induiſti amictus lumine ſicut ueſtimētum. Qui.

Lectio nona.

Sed cum diſcipulos ad predicāduz

ueritas mittit: quid aliud in mundo facit nisi grana seminis spargit? Et pauca grana mittit in semie: ut multaꝝ messiuꝫ fruges recipiat ex nr̄a fide. Neqꝫ ⁊ eiꝫ ī uniuerso mūdo tanta fideliū messis exurgeret: si de mãu dñi ſup rōnalē terrā illa electa grana predicationū nō uenisset. Sequitur. Qui crediderit ⁊ baptizatꝰ fuerit saluus erit. Qui uero nō crediderit ꝯdēnabitur. Fortasse unusqsqꝫ apud seip̄m dicat. Ego iā credidi saluus ero. Uerꝫ dic̄: si fidem opibus tenet. Uera ⁊ eim fides est q̄ in hoc qđ uerbis dicit moribꝰ n̄ cōtradicit. Hinc est eim ꝙ de qbusdā falsis fidelibꝰ paulus dicit. Qui ꝯfitent̄ se nosse deū factis aūt negant. Hinc ioānes ait. Qui dicit se nosse deū ⁊ mādata eius nō custodit mēdax est. Que cū ita sint fidei nostre ueritatem in uite nostre cōsideratione debemus agnoscere. Tunc eim ueraciter fideles sumus: si qđ uerbis ꝓmittimus operibus īplemꝰ. In die quippe baptismatis ōibus nos antiqui hostis operibus atqꝫ omnibus pōpis abrenūciare ꝓmisimus. Ita unusqsqꝫ uīm ad ꝯsideratione suā mentis oculos reducat: ⁊ si seruat post baptismū qđ ante baptismum spopōdit certus iā qꝛ fidelis ē gaudeat. Sꝫ ecce qđ ꝓmisit minie seruauit. Ad exercēda praua opa: ad cōcupiscendas mūdi pōpas dilapsus est: uideamus si iā scit plangere qđ errauit. ℞. Si eīz nō abiero paraclitus nō ueniet ad uos: si aūt abiero mittā eū ad uos. Cū aūt uenerit ille docebit uos omnē ueritatē al'. ℣. Nō eim loquetur a semetip̄o: sed quecūqꝫ audiet loqtur: ⁊ que uētura annūciabit uobis. Cū. ℞. Ascēdit deus in iubilatione al'. Et dñs in uoce tube al'. al'. ℣. Ascēdens xp̄us in altū captiuā duxit captiuitatem. Et. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añ. Uiri galilei qd aspicitis in celū: hic iesus q assūptus est a uobis in celū sic ueniet al'. ps. Dñs reg. Cuꝫ reliquis añ. Cūqꝫ intuerētur in celum euntē illū dixerūt all'a. aꝛ. Eleuatis manibꝰ ferebatur in celū ⁊ bñdixit eis all'a. aꝛ. Exaltate regem regū: ⁊ hymnū dicite deo al'. aꝛ. Uidētibꝰ illis eleuatus est: ⁊ nubes suscepit eū in celo all'a. Caplm. Primū qdē. Hym. Jesu nostra redēptio. ℣. Dñs in celo al'. ℞. Parauit sedem suā all'a. Ad bñdictus añ. Ascendo ad patrē meū ⁊ p̄rem uīm: deū meū ⁊ deuꝫ uestrum all'a. Oratio. Concede. In fine om̄ium hymnoꝝ usqꝫ ad pent dicit̄. Gloria tibi dñe q scādis. ⁊ cantātur in tono đ ascēsione. Ad primā capitulū. Regi seculorū. ℞. n. b. Christe fili dei uiui miserere nobis all'a all'a. ℣. Qui scandis super sidera. ℞. All'a. ℣. Gloria. ℞. Christe. ℣. Exurge christe adiuua nos all'a. ℞. Et libera nos propter nomē tuuꝫ all'a. Et sic dicitur quotidie usqꝫ ad pent. Ad tertiam capitulum. Primum quideꝫ. ℞. b. Ascendit đs in iubilatione all'a all'a. ℣. Et dominus ī uoce tube. ℞. Alleluia. ℣. Gloria. ℞. Ascendit. ℣. Ascendens christus ī altū alleluia. ℞. Captiuam duxit captiuitatem al'. Ad sextam capitulum.

Et conuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederent: sed expectarent promissionem patris quaꝫ audistis inquit per os meum: quia ioannes qdem baptizauit aqua: uos autem baptizabimini spiritu sancto non post multos hos dies. ℞. b. Ascendens christus in altū alleluia alleluia. ℣. Captiuam duxit captiuitatem. ℞. Alleluia. ℣. Gloria. ℞. Ascendit. ℣. Ascendo ad patrem meuꝫ ⁊ patrem uestrū al'. ℞. Deū meū ⁊ deū uīm al'. Ad nonā capi.

Uiri galilī qd statis aspiciētes ī celū: hic iesus qui assumptus ē a uobis in celum: sic ueniet queādmodū uidistis eum euntem in celum. ℞. b. Ascendo ad patrem meum ⁊ patrem uestrum alleluia all'a. ℣. Deum meum ⁊ deum uestrum. ℞. Alleluia ℣. Gloria. ℞. Ascendit. ℣. Dominus in celo alleluia. ℞. Parauit sedem suam alleluia. Ad uesperas ant. Uiri galilei. Cum reliquis ps. Dixit dominus. Cum reliquis. In fine ps. Laudate dominū omnes gētes Capitulum. Primum quidem. hymnus. Jesu nostra redemptio. ℣. Dominus in celo alleluia. ℞. Parauit sedem suam alleluia. Ad magnificat anti. O rex glorie domine uirtutum: qui triūphator hodie super omnes celos ascendisti: ne derelinquas nos orphanos: sed mitte promissum patris in nos spiritum ueritatis alleluia. Oratio. Concede quesumus.

Infra octauã aſcenſionis quotidie uſqꝫ ad pente. fit officiũ de aſcenſiõe niſi feſtũ occurrat. Sex lectões legũtur de ſermonibus ſancti leonis pape. Poſt beatã et glorioſam. Et ſancti auguſtini epi. Aſcenſionis dñi noſtri. Et tres de omelia aſcenſionis ordie debito obſeruato. Sermo ſancti leonis pape. Lectio prima.

Poſt beatã ⁊ glorioſaꝫ dñi nr̃i ieſu chriſti reſurrectionẽ. qua ueꝝ dei templũ iudaica ĩpietate reſolutũ: diuina ſe ĩ triduo potẽtia ſuſcitauit. Quadragenarius hodie dilectiſſimi ſãctoꝝ dieꝝ expletus ẽ nũerus ſacratiſſima ordinatiõe diſpoſitus: ⁊ ad utilitatem noſtre eruditionis ĩpenſus: ut dum a domino in hoc ſpatio mora preſentie corporalis extẽditur: fides reſurrectionis documentis neceſſarijs muniretur. Mors enim chriſti multorum diſcipulorum corda turbauerat: ⁊ de ſupplicio crucis: ⁊ de emiſſione ſpũs: ⁊ de exanimati corporis ſepultura grauatis meſtitudine mentibus: quidaꝫ diffidentie torpor obrepſerat. Nam cuꝫ ſancte mulieres ſicut euãgelica patefecit hiſtoria: reuolutuꝫ a monumẽto lapidẽ: ſepulchrum corpore uacuum: ⁊ uiuẽtis domini teſtes angelos nũciarent: uerba earum apoſtolis alijſqꝫ diſcipulis delira mentis ſimilia uidebantur.

Lectio ſecunda.

Quam utiqꝫ heſitationeꝫ humana infirmitate nutantẽ: nequaqꝫ ꝑmiſiſſet ſpũs ueritatis. predicatorum ineſſe pectoribus: niſi illa trepida ſollicitudo ⁊ curioſa cũctatio nr̃e fidei fũdamẽta iecisſent. Noſtris igit̃ ꝑturbatiõibꝰ nr̃is ꝑiculis in aplĩs ꝯſulebat̃ nos in illis uiris cõtra calũnias ĩpioꝝ: ⁊ ꝯtra terrene argum̃ta ſapiẽtie docebãur. Nos illoꝝ ĩſtruxit aſpectus. nos erudiuit auditꝰ. nos cõfirmauit tactus. Grãs igit̃ agamꝰ diuĩe diſpenſationi ⁊ ſctoꝝ patꝝ neceſſarie tarditati. Dubitandũ eſt ab illis: ne dubitaret̃ a nobis. Lectio tertia.

Non ergo hi dies dilectiſſimi q̃ iter reſurrectionẽ dñi aſcẽſionẽqꝫ fluxerunt occiſo trãſiere diſcurſu: ſꝫ magna in eis ꝯfirmata ſacra ſũt reuelata myſteria. In his metus dire mortis aufert̃: ⁊ ñ ſolum aĩe: ſed ẽt carnis ĩmortalitas declaratur. In his ꝑ ſufflationẽ dñi ĩfundit̃ apoſtolis ſpũs ſãctus: ⁊ beato aplõ petro ſupra ceteros poſt regni claues ouilis dñici cura mandatur. In his diebus duobꝰ diſcipulis tertius in uia dñs iungitur comes: id eſt ad oẽm noſtre ambiguitatis caliginẽ detergendam: pauentium uł trepidantium tarditas increpatur. Flãmaꝫ fidei illuminata corda concipiunt: ⁊ que erant tepida: reſerante domino ſcripturas: efficiuntur ardentia. Lectio quarta.

In fractione quoqꝫ panis cõueſcẽtium aperiuntur obtutus: multo felicius horum oculis patefactis: quibus nature ſue manifeſta eſt glorificatio q̃ꝫ illorum generis noſtri principium quibꝰ preuaricationis ſue eſt ingeſta confuſio. Inter hec autem aliaqꝫ miracula cũ diſcipuli trepidis cogitationibus eſtuarẽt: ⁊ apparuiſſet in medio eorum dominꝰ: dixiſſetqꝫ pax uobis: ne hoc in eoruꝫ remaneret opinionibus qd̕ uoluebatur ĩ cordibus. putabant eĩm ſpiritum ſe uidere non carneꝫ: redarguit cogitationes a ueritate diſcordes. Ingerit dubitantium oculis manẽtia manibus ſuis ⁊ pedibus crucis ſigna: ⁊ ut diligẽtius ꝑtractet̃ inuitat: quia ad ſanãda infideliũ cordiuꝫ uulnera clauorum ⁊ lancee erãt ſeruata ueſtigia: ut nõ dubia fide ſed conſtãtiſſima ſcia teneret̃: eã naturã ĩ dei pr̃is ꝯſeſſurã throno q̃ iacuerat ĩ ſepulchro. Lect. v.

Per õe ergo tẽpus dilectiſſimi qd̕ inter reſurrectionẽ dñi ⁊ aſcẽſionẽ eiꝰ exactũ eſt: hoc prouidentia dei curauit: hoc docuit: hoc ſuorum ⁊ oculis inſinuauit ⁊ cordibus: ut dñs nr̃ ieſus xp̃us: uere agnoſceret̃ reſuſcitatus: qui erat natꝰ. paſſus ⁊ mortuus. Unde beatiſſimi. apl̃i omneſqꝫ diſcipuli: qui ⁊ de exitu crucis fuerant trepidi: ⁊ de fide reſurrectionis ambigui: ita ſunt ueritate perſpicua roborati: ut domino in celorum eunte ſublimia: non ſolum nulla afficerentur triſticia: ſed etiam magno gaudio replerent̃.

Et re uera magna ⁊ ineffabilis erat cauſa gaudendi: cum in conſpectu tante mlˀtitudinis ſupra omnem creaturã celeſtium dignitatem humani generis natura cõſcenderet: ſup̲ greſſura angelicos ordines: ⁊ ultra archangeloꝝ altitudines eleuanda nec illis ſublimitatibus modũ ſue prouectionis habitura: niſi eterni patris recepta conſenſu illius glorie ſociaretur in throno: cuius natura copulabatur in filio. Lectio ſexta.

Quia igitur chriſti aſcenſio ẽ nr̃a p̲uectio: ⁊ quo preceſſit gloria capitis eo ſpes tendit ⁊ corporis: dignis dilectiſſimi exultemus gaudijs: ⁊ pia gratiarum actione letemur. Hodie eĩm nõ ſolum paradiſi poſſeſſores firmati ſumus: ſed etiam celorum in chriſto ſuperna penetrauimuſ. Ampliora adepti p̲ ineffabilem chriſti gratiam: q̃ꝫ per diaboli amiſeramus inuidiam. Nam quos uiolenter inimicus primi habitaculi felicitate deiecit: eos ſibi corporatos dei filius ad patris dexterã collocauit. Qui uiuit et regnat cum deo patre omnipotente ⁊ ſpiritu ſancto in ſecula ſeculorum amen.

Secundum marcum.

In illo tempore recũbentibus ũdecim diſcipulis apparuit illis ieſus: ⁊ exprobrauit incredulitatem illorum et duritiam cordis: quia his qui uiderant eum reſurrexiſſe a mortuis non crediderant. Et reliqua. De omelia ſãcti gregorii pape. Lectio ſeptima.

Apud miſericordem nãqꝫ iudicem nec ille fallax habebitur qui ad ueritatem reuertitur: etiam poſtq̃ꝫ mentiť. Quia omnipotens deus dum libenter noſtram penitentiam ſuſcipit ipſe ſuo iudicio hoc qđ errauimus abſcondit. Signa autem eos qui crediderint hec ſeq̃ntur. In nomine meo demonia eijcient linguis loquentur nouis ſerpentes tollent. Et ſi mortiferum quid biberint non eos nocebit. Super egros manus ĩponent: ⁊ bene habebunt. Nũquid nam fratres mei: quia iſta ſigna non facitis minie credidiſtis? Sed hic neceſſaria in exordio eccleſie fuere. Ut eĩm ad fidem creſceret: miraculis fuerat nutrienda. Qui ⁊ nos cum arbuſta plantamus: tam diu eis aquam infundimus quouſqꝫ ea in terra ꝯualuiſſe uideamus. At ſi ſemel radicem fixerint: irrigatio ceſſabit. Lectio octaua

Hinc ẽ eĩꝫ qđ paulus dicit. Lingue in ſignum ſunt: non fidelibus ſed ĩfidelibus. An habemus de his ſignis atqꝫ uirtutibus que adhuc ſubtilius conſiderare đbeamus? Sancta quippe eccleſia quotidie ſpũaliter facit: qđ tunc per apoſtolos corporaliter faciebat. Naꝫ ſacerdotes eius cum per exorciſmi gratiã manum credentibus ĩponunt: ⁊ habitare malignos ſpiritus: in eoruꝫ mente cõtradicunt: quid aliud faciunt niſi demonia eijciunt. Et ſi fideles quiqꝫ qui iaꝫ uite ueteris ſecularia uerba derelinquunt: ſancta auteꝫ myſteria inſonant: conditoris ſui laudem ⁊ potentiam quantum p̃ualent narrant: quid aliud faciũt niſi nouis linguis loquũtur. Qui duꝫ bonis ſuis exhortationibus maliciam de alienis cordibus auferũt ſerpẽtes tollũt. Et duꝫ peſtiferas ſuaſiones audiunt: ſed tamen ad operationem prauam minime p̲trahuntur. mortiferũ quidem eſt qđ bibũt: ſed non eis nocebit. Qui quotiens proximos ſuos in bono opere infirmari cõſpiciunt dum eis tota uirtute cõcurrũt: ⁊ exemplo ſue operationis illorum uitam roborant: que in propria actione titubabant: quid aliud faciũt niſi ſup̲ egros manus ĩponunt: ut bene habeant? Que nimiꝝ miracula tanto maiora ſunt quãto p̲ hoc non corpora ſed aĩe ſuſcitantur.

Lectio nona.

Hec itaqꝫ ſigna frẽs cariſſimi auctoritate dñi ſi uultis ⁊ uos facitis. Ex illis eĩm exterioribus ſignis obtineri uita ab hec operantibꝰ nõ ualet. Nã corporalia illa miracula oñdũt aliqñ ſanctitatem: nõ aũt faciũt. Hec uero ſpũalia que aguñt in mẽte: uirtutẽ uite nõ oſtendunt ſed faciũt. Illa hñe ⁊ mali poſſunt. Iſtis aũt p̲frui niſi boni non poſſunt. Unde đ quibuſdam ueritas dicit. Multi dicent mihi i illa die. dn̄e dn̄e nōne in noīe tuo ꝓphetauimus: ⁊ in nomīe tuo demonia eiiciemus: ⁊ in noīe tuo uirtutes multas facimus. Et tūc confitebor illis: qꝛ nūq̄ꝫ noui uoſ. Diſcedite a me qui operamini in iniquitatem. Nolite ergo frēs amare ſigna: que poſſunt cū reprobis hr̄i cōia. Sed hec que modo diximus: caritatis atqꝫ pietatis miracula amate: que tanto ſiceriora ſūt: quāto ⁊ occulta ⁊ de q̄bus apud dn̄m eo maior ſit retributio quo apud hoīes minor eſt gloria.

De ſermone ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio pria

ASceñſiōis dn̄i noſtri ieſu chriſti ſāctus dies ⁊ ſolennis hodie illuxit: exultemus ⁊ letemur in ea. Chriſtus deſcent iferi patuerūt: xp̄s aſcēdit ſupna claruerūt. Chriſtus i ligno pepēdit inſultēt furentes. xp̄s in ſepulchro: mentiant̄ cuſtodientes. chriſt⁹ in iferno: uiſitent̄ quieſcentes. chriſt⁹ in celo credāt oēs gentes. Ip̄e ergo debet eē auctor noſtri ſermōis qui ē largitor noſtre ſalutis. Nō de alio aliquo loqmur uobis niſi d̓ illo qui modo ex euangelio loquebatur ōibus nobis. Et aſcēſurus ad p̄rem dicebat diſcipulis ſuis. Hec locutus ſum uobis cum adhuc eſſeꝫ uobiſcum. Paraclitus aūt ſpūs ueritatis quem mittet pater in noīe meo ille uos docebit omnia: ⁊ cōmouebit uos omnia que dixi. Non turbet̄ cor ueſtrū neqꝫ formidet. Audiſtis quia ego dixi uobis: uado ad patrē meū: qꝛ pater maior me eſt.

Lectio ſecunda.

NOſtis fratres dn̄m noſtrum ieſum chriſtum factū ꝓpter nos qd̓ ſum⁹ nos: māſurus aūt nihilominus in ea forma in qua equalis eſt patri. Factum eſſe aūt credimus dei filium noſtre infirmitatis participē: nec tamē ſue maieſtatis exꝑtem. Ip̄a ergo fides noſtra deus ſuper nos: ideqꝫ homo inter nos: ſed quia ꝓpter nos in formaꝫ humilitatis aſſumpte multa hic geſſit: ut diuinitatis ſubſtantiā que in eo latebat abſconderet. Qui hec diſcernere atqꝫ intelligere non potuere hereſes condiderūt. In his ſunt preter ceteros arriani qui deum patrem deo filio contendunt eſſe maioreꝫ. Hic catholica ueritas breuiter lucideqꝫ reſpōdeat. Querimus eīm ab eis unde maioreꝫ patrem filio dicāt. Si magnitudine dixerit id eſt mole aliqua corporali quemadmoduꝫ dicimus. uerbi gratia. mons ille maior eſt q̄ꝫ ille: aut illa ciuitas maior eſt q̄ꝫ illa. Reſpondemus eis ex euangelio: qꝛ deus ſpiritus eſt: ⁊ corporalia ſpiritualibus cōparari non poſſunt. Tunc eīm dici potuit aliquid maius uel minus: quando in utraqꝫ corporali forma definitur. Deus autem nec mole diſtenditur: nec liniamentis corporis diſtinguitur: nec locis concluditur nec coartatur anguſtijs: nec ullis limitibus terminatur. Non eiꝫ mole ſed uirtute magnus.

Lectio tertia

CEſſent ergo ⁊ conquieſcant cogitationum indigna fantaſmata: que fidelium ingrauidant ſuis imaginationibus mentes. Familiaritas quoqꝫ carnis omnino diſcedat. Quando de deo cogitamus nulla oculis noſtris ſpecies carnis occurrat. Sed rurſus dicunt tempore id eſt etate patrem eſſe maioreꝫ. Aſſerunt eīm nullo modo fieri poſſe: ut ille qui gignit: ⁊ ille qui naſcitur ſit coeuus. Neceſſe eīm dicunt ut prius exiſtat ille qui generat: de quo poſſit rurſum exiſtere ille qui naſcitur. Et hoc unde niſi d̓ cogitationibus carnis: Hoc eīm de cogitationis humane conſideratione ⁊ conſuetudine didicerūt. Nec conſiderant quia inter homines ubi eſt filius etate debilior: ibi eſt ⁊ pater ſenectute defectior. Et utiqꝫ filius qui minor eſt natus: quicq̄d creſcit ⁊ corroboratur: pater ſeneſcit ⁊ deficit.

Lectio quarta.

SI ergo uſquequaqꝫ contendūt patrē eſſe antiquiorem confiteantur neceſſe eē filium fortiorem. Quod certe ſi abſurdum eſt hoc de deo ſentire deſinant tandem humani generis ſenſu diuina cōmendare ſecreta. Sed parum ē ſic conuincere niſi aliquid demonſtrari potuerimus in creatura uiſibilium: ubi generatori ſuo ille qui naſcitur ſit coeuus. Ad has g̓ erroris tēbras repellēdaſ. unā lucernam ad cõparationẽ ꝓferam⁹: q̃ ardentis lini fomite tremulũ lumẽ effũdit. Ardet in eo utiqꝫ ignis in ſuba: ſplẽdor eſt in ſpecie: nec tamen de ſplẽdore ignis ſed de igne naſcitur ſplendor. Et tamen ſine ſplendore ſuo ignis nũq̃ꝫ fuit: q̃ꝫuis ſplendor de igne naſcitur. Sed ex quo primũ ille paruus igniculus cepit cũ ſuo utiqꝫ coeuo ſplendore ſurrexit. Splẽdor ergo igitur de quo naſcit̃ eſt coeuus: ⁊ eſſet utiqꝫ ſplendor coeternus: ſi eẽt ignis eternus. Sed abſit ut ꝑ hanc uiliſſimaꝫ cõparationẽ dño noſtro ieſu chriſto feciſſe uideamur iniuriam. **Lectio quinta.**

Debemus ergo oſtendere in euãgelio ubi ip̃e filius uel in qua forma iferiorem ſe dixerit patre. factus obediẽs uſqꝫ ad mortẽ: uel ubi equalem ſe oſtẽderit genitori. ego ⁊ pater unum ſum⁹. Dicunt eim̃ uobis ip̃i ecõtra. Ecce ip̃e fili⁹ dixit. Pater maior me eſt: nec intelligũt eum in carne poſitum iſta dixiſſe: quãdo non ſolum a deo patre: ſed ſicut diuinuſ pſalmus loquitur: minoratus eſt paulo minus ab angelis. Si hoc ſolum libẽter audire uolunt cur non attendunt qđ ipſe iterum dixit. Ego ⁊ pater unũ ſumus. Deinde conſiderent unde ſit dictũ. pat̃ maior me eſt. Aſcenſurus eim̃ ad patreꝫ contriſtati ſunt diſcipuli: ꝙ eos corporali forma deſereret: ⁊ ait illis. Quod dixi uobis uado ad patrem triſticia impleuit cor ueſtrum. Si me diligeretis gauderetis ꝙ uado ad patreꝫ: quia pater maior me eſt. Hoc eſt dicere. Ideo ſubtraho ueſtris oculis iſtam ſerui formam: ĩ qua pater maior me eſt: ut ab oculis carnis ſerui forma remota: dñm ſpũaliter uidere poſſitis. Ergo ⁊ ꝓpt̃ formã ſerui quã ſuſceperat ueruꝫ dixit. Pater maior me eſt: quia utiqꝫ homine maior eſt: ⁊ ꝓpter ueram formam dei in qua permanebat cum patre uerum dixit: ego ⁊ pater unũ ſumus. **Lectio ſexta.**

Aſcendit ergo ad p̃rem ꝑ id ꝙ hõ erat: ſꝫ mãſit ĩ p̃re ꝙ đs erat: q̃r ĩ carne ad uos ꝓceſſit. Aſcẽdit ĩquã ad p̃reꝫ x̃bũ qđ caro factũ eſt ut hitaret ĩ nobis: ⁊ ſuam preſentiã repromiſit dicens. Ecce uobiſcum ſum omnib⁹ dieb⁹ uſqꝫ ad conſumationem ſeculi. Secũdũ formaꝫ dei dicit de illo ioannes apoſtolus. Ipſe eſt uerus deus ⁊ uita eterna. Secunduꝫ formaꝫ ſerui dicit de illo apoſtolus paulus. Qui cum in forma dei eſſet nõ rapinam arbitratus eſt eſſe ſe equalem deo: ſed ſe met ip̃m exinaniuit formam ſerui accipiens. Secundum formam dei ipſe de ſe loquitur. Ego ⁊ pater unum ſum⁹. Secundum formam ſerui dicit. Triſtis eſt anima mea uſqꝫ ad mortem. Unde illa fiducia. unde eſt iſta formido. Illa utiqꝫ uox ex proprietate ſubſtantie: iſta x̃o ex participatione infirmitatis aſſumpte. Hic ergo cariſſimi prudentes intelligentes de ſcripturis ſanctis dũ legimus diſcernamus. Sed dum diſcernimus fortaſſis ne erremus intellectum ab ip̃o domino poſtulemus. Cui eſt honor ⁊ gloria ĩ ſecula ſeculorum amen.

Secundum marcum.

In illo tempore. Recũbentib⁹ unđcim diſcipulis apparuit illis ieſus: ⁊ exprobrauit incredulitatem illorum et duriciam cordis: quia his qui uiderant eum reſurrexiſſe a mortuis non crediderant. Et reliqua. **De omelia ſãcti gregorii pape. Lectio ſeptima.**

Sequitur ⁊ dñs quidem ieſus poſtq̃ꝫ locutus eſt eis aſſumptus eſt in celum ⁊ ſedit a dexteris dei. In ueteri teſtamento cognouim⁹ ꝙ helyas ſit rapt⁹ in celum. Sed aliud eſt celum aereum: aliud ethereum. Celum quippe aereum terre eſt proximum. Unde ⁊ aues celi dicimus: quia eas uolitare ĩ aerea uidem⁹. In celum itaqꝫ aereum helyas ſubleuatus eſt: ut in ſecreta quadam terre regiõe repẽte duceret̃: ubi in magna iã carnis ⁊ ſpirit⁹ quiete uiueret: quouſqꝫ ad finẽ mundi redeat: ⁊ mortis debitum ſoluat. Ille eim̃ mortem diſtulit non euaſit. Redemptor noſter autem quia non diſtulit ſuperauit: eamqꝫ reſurgendo conſumpſit: ⁊ reſurrectõis ſue gloriã aſcẽdẽdo declarauit. Notandũ quoqꝫ eſt ꝙ helyas ĩ curru legiť aſcendiſſe:ut uidelicet aperte monſtraretur:quia homo purus adiutorio egebat alieno. Per angelos quippe illa facta et oſtenſa ſunt adiumēta : quia nec ad celum quidem aereum per ſe aſcendere poterat:queꝫ nat̃e ſue īfirmitas grauabat. Redēptoꝛ autem nr̄ nō curru: nō angelis ſubleuatus legiť: quia his q fecerat oīa nimirꝝ ſuꝑ oīa ſua uirtute ferebatur. Illuc et eīm reuertebat̃ ubi erat. Et inde redibat ubi manebat. Quia cuꝫ ꝑ hūanitatē aſcēderet in celū:ꝑ diuitateꝫ ſuā ⁊ t̃rā parit̃ ꝯtinebat et celū. Lec. viij.

SIcut aūt ioſeph a frībus uēditꝰ uēditionē redēptoris nr̄i figurauit: ſic enoch trāſlatus atqꝫ ad celū aereū helyas ſubleuatꝰ:aſcenſionē dn̄icā ꝯſignauit. Aſcēſiōis ergo ſue dn̄s ꝑnūcios et teſtes habuit:unū ante legē:aliū ſub lege:ut qn̄ qꝫ ueniret ipe q celos ueracit̃ penetrare potuiſſet:unde et ipe oꝛdo in eoꝝ quoqꝫ utroꝝqꝫ ſubleuatōe ꝑ q̄dā incremēta diſtinguit̃. Nā enoch trāſlatus:helyas ꝟo ad celū ſubuectus eē mēoꝛat̃:ut uēiret pꝰ modū:q nec trāſlatus nec ſubuectꝰ: celū ethereum ſua uirtute penetraret. Qui ut nobis i ſe credētibꝰ:qꝛ carnis quoqꝫ mūdiciā largiret̃ indicaret:et ſub eo ꝑ icremēta tēpoꝝ uirtus caſtitatis excreſceret. In ipa quoqꝫ eoꝝ trāſlatione q aſcenſioneꝫ dominicā ut uidelicet famuli deſignauerūt et in ſe ipo q ad celū aſcēdit dn̄s oſtēdit. Nā enoch quidē uxorē et filios:helyas uero neqꝫ uxorem neqꝫ filios legitur habuiſſe. Lectio nona.

PEnſate ergo quō ꝑ incremēta creuit mūdicia ſāctitatis:qđ et ꝑ tranſlatos famulos:et ꝑ aſcēdentis dn̄i perſonam patent̃ oſtendit̃. Trāſlatus nanqꝫ ē enoch:et ꝑ coitū genitus:et ꝑ coitū generans. Raptus ē helyas:ꝑ coitū genitus: ſed:nō iā ꝑ coitū generās. Aſſūptus ꝟo eſt dn̄s neqꝫ ꝑ coitū generās neqꝫ ꝑ coitum generatus. Cōſiderandū ꝟo nobis eſt:qđ ē qđ marcꝰ ait. ſedet a dexteris dī: et ſtephanus dicit. Uidi celos aptos :et filiū hoīs ſtantē a dexteris dei. Quid eſt qđ nūc marcus ſedentē:ſtephanus uero ſtantē ſe uidere teſtat̃. Sed ſcitis frēs q ſedere iudicātis eſt:ſtare uero pugnātis uł adiuuātis. Quia igit̃ redēptoꝛ nr̄ aſſūptus eſt in celū:et nunc oīa iudicat:et ad extremū iudex omniū ueniet. Hūc poſt aſſūptionē marcus ſedere deſcribit: qui poſt aſcēſionis ſue gloꝛiā iudex in fine uidebit̃. Stephanus uero in laboꝛis certamine poſitus:ſtantē uidit quē adiutoreꝫ habuit:quia ut iſte in terra ꝑſecutoꝝ infidelitatē uinceret pro illo de celo illꝰ grā pugnauit. Sabbato ad ueſpas. capłm.

CArissimi eſtote prudētes et uigilate in oꝛonibus:ante oīa aūt mutuā i uobis metipis caritatē ꝯtinuā habētes: quia caritas opit multitudinē peccatoꝝ. Hymnus. Jeſu noſtra. ℣. Dn̄s in celo alłá. ℟. Parauit ſedē ſuā alłá. Ad mag. añ. Cū uenerit paraclitus quem ego mittaꝫ uobis ſpiritum ueritatis qui a patre procedit ille teſtimonium ꝑhibebit de me alleluia. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus: fac nos tibi ſemper et deuotam gerere uoluntatem et maieſtati tue ſincero coꝛde ſeruire. per. Deinde fit cōme. de aſcēſione. O rex gloꝛie. ℣. Aſcendit deus in iubilatione alleluia. ℟. Et dn̄s in uoce tube al. Oratio. Concede queſumus. Dominica infra octauā aſcenſionis totum officium fit de aſcenſione pꝛeter capitula lectiōes et añe. ad bn̄. et mag. et oꝛationem. Sermo ſancti auguſtini epi. Lectio pꝛima.

OMnia cariſſimi que dominꝰ ieſus chꝛiſtus in hoc mundo ſub fragilitate noſtra miracula edidit nobis ꝓficiunt. Qui dum humanam conditionem ſideribus iportauit credentibus celū patere poſſe monſtrauit. Et dum uictorem mortis in celeſtia eleuauit uictorem eiuſdem mortis quo ſequantur oſtendit. Aſcenſio ergo domini catholice fidei confirmatio fuit:ut ſecuri in poſterum crederemus miraculi illius donum cuius nō in pꝛeſenti percepiſſemus effectum. Et fidelis quiſqꝫ cum iam tanta perceperit ꝑ ea que agnoſcit pꝛeſtita:diſcat ſperare ꝓmiſſa:ac dei ſui preterita ꝑſentiqꝫ bōitate : quaſi futuroꝝ teneat cautionem.

Super excelſa ergo celi terrenū coꝛpus iponitur. Oſſa inter ſepulchri anguſtias paulo ante ↄcluſa angeloꝝ cetib⁹ iſerūt. In gremio moꝛtalitatiſ moꝛtalis natura trāſfūdit. Et iō ſacrata apl̄ice lectōiſ teſtatur hiſtoꝛia. Cū hec dixiſſet inqt. uidentibus illis eleuat⁹ eſt.

Lectio ſecunda.

Cum audis eleuatū agnoſce militie celeſtis obſequiū. Vñ hodierna feſtiuitas hōis nobiſ ⁊ dei ſacramenta manifeſtat ſub una eadēqꝫ ꝑſona. In eo qui eleuat diuinam potētiam: in eo q eleuat hūanam agnoſce ſubam. Ideoqꝫ ōibus modis deteſtāda ſūt uenena oꝛiētalis erroꝛis: qui ipia nouitate p̄ſumit aſſerere filiuꝫ dei ac filiū hōis unius eē nature. In alterutra .n. parte l' q ſolum hoīem fuiſſe dixerit: negauerit cōditoꝛis glām. ul' qui ſolū deum negauerit miām conditoꝛis. Quo gñe nō facile arrianuſ euāgelicam poterit apire ueritatem: ubi filium dei nē equalem legimus nunc minoꝛem. Qui enim unius nature ſaluatoꝛem nr̄m moꝛtifera perſuaſione crediderit: aut ſolū hominem de celo miſſum: aut ſolum deum dixerit crucifixum. Sed nō ita ē. Moꝛtē .n. nec ſolus deus ſentire: nec ſol⁹ homo ſuperare potuiſſet.

Lectio t̄tia.

Nos ergo nouim⁹ duplicem in xp̄o geminā qꝫ ſbam. De patre celeſteꝫ de matre t̄renam: q̄ꝫq̄ꝫ utrāqꝫ i uno eod̄ qꝫ redēptoꝛe ſuiſ ꝓmptū eſſet teſtimoniis explicare. Quaſi hō .n. dicebat: qꝛ pater maioꝛ me ē: ſed idē quaſi de⁹ ꝓnūciabat. Ego ⁊ pater unum ſum⁹. Quaſi hō dicebat: triſtis ē aīa mea uſqꝫ ad moꝛtem. ſed idem quaſi de⁹ fiducial'r loquebat'. Poteſtatem habeo ponendi aīam meā ⁊ poteſtatem iterum habeo ſumendi eaꝫ. Quaſi hō in cruce pēdebat: ſed quaſi deus regnum celeſte donabat. Arriani āt ↄfuſa mente diſtinctas ſubſtantias penes nos inuidentes que erant hominis ad deum impie retulerunt: credentes ꝙ minoꝛ loqueret' diuinitas ſubiecta deo: cum hōis demōſtrabat' īfirmitas. Nullā itaqꝫ faciētes iter celeſtia ⁊ terrena rōnem: dum iter deum ⁊ hominem diſtiguere neſciūt dei ſubam diuiſerūt. Et dum ad ſola uerba hominis reſpiciunt: deum ſibi intellectu luminis perdiderunt. Nos uero ut p̄fati ſumus: dei ⁊ hōis duplicem ſubſtantiaꝫ: ſꝫ ſimplicem nouerim⁹ ꝑſonam.

Lectio quarta.

Ille etiam erroꝛ ualde fugiēdus ē: q impie aſſerit ꝙ beata maria ſolū deum peperit: eo ꝙ ibi ſaluatoꝛ noſter celeſtem neſcio quam carnem intra uiſcera materna perfecerit: ⁊ ita tranſierit per uterum uirginis quaſi ꝑ coꝛpus alienuꝫ. Sed cum dicat ꝑ ꝓphetaꝫ ſermo diuin⁹. d̄ toꝛrente in uia bibit: ꝓpterea exaltauit caput. Si nō ē coꝛpus nr̄m quomodo ē caput noſtrum. Et cum alio loco ꝓpheta commemoꝛet. paruulus natus ē nob̄. Paruulus inq̄ꝫ natus ē nobis. Sed nō nobis natus ē: ſi nil ſumpſit ex nobiſ. Si nil de nr̄o ſuſcepit: nobis nil p̄ſtitit.

Lectio qnta.

Proinde cariſſimi ſi non in nr̄a carne de diabolo triumphauit: ſe exercuit nō nobis uicit. Si non in nr̄o coꝛpe reſurrexit: condictioni nr̄e reſurgēdo nil cōtulit. Hec qui dicit. ſuſcepte ⁊ aſſūpte carnis non intelligit rōem: confundit oꝛdinem: euacuat utilitatem. Si non i nr̄a carne peregit medicinam: ſolam ergo ex homine naſcendi elegit iniuriam. Recedat a ſenſibus noſtris tam periculoſa ꝑſuaſio. De noſtro eſt quod apprehēdit: de ſuo ē qd̄ donauit. Meum teſtoꝛ eſſe qd̄ iacuit itra tumulū: ut meum ſit quod aſcēdit i celum. In illo itaqꝫ nr̄i gñis homine nos xp̄i moꝛs uiuificauit. nos reſurrectio erexit: noſ aſcēſio erexit. In illo nr̄e oꝛiginis coꝛpe celeſtib⁹ regnis aram nr̄e ↄdictionis ipoſuit.

Lectio ſexta.

Elaboremuſ cariſſimi: ut quemadmodum dn̄s i hac die nr̄o cum coꝛpore ad ſuperna ↄſcēdit: ita nos p⁹ illum quō poſſum⁹ ſpe aſcēdam⁹: ⁊ corde ſequamur ipm̄ affectu parit'. Aſcēdam⁹ p⁹ illuꝫ ꝑ uitia ac paſſiōes nr̄as: ſi utiqꝫ unuſqſqꝫ nr̄m eas ſubdere ſibi ſtudeat: ac ſuper eaſ ſtare ꝯſueſcat. Ex ipis ſibi gradū ꝯſtruat qͦ poſſit ad ſupiora ꝯſcēdere. Eleuabūt nos ſi fuerit ītra nos. De uitꝭ nr̄is ſcalā nobis facimꝰ: ſi uicia ipſa calcemꝰ. Nā bōitatis auctore non aſcēdit malitia: nec cum filio ꝟginis libido atqꝫ luxuria. nec unqꝫ aſcēdeꝛt uitia pͦ ꝟtutū parentem: peccata poſt iuſtū: nec infirmitas ac morbus pn̄t ire pͦ medicum. Igitur ſi intrare ipſius mediſ regnum uolumꝰ priꝰ uulnera nr̄a curemus. Ordiemꝰ ⁊ cuſtodiamuſ in nobis ſtatuſ uniuſcuiuſqꝫ ſube: ne animam nobiliorem utiqꝫ hominis portionem tartari pars deuoluat inferior: ſꝫ potius celum ſanctificatum corpus acqrat natura glorioſior.

Secūdum ioannē.

In illo tp̄e. dixit ieſus diſcipulꝭ ſuis. Cū uenerit paraclitꝰ: queꝫ ego mittam uobis a patre ſp̄m ueritatis q a pr̄e ꝓcedit: ille teſtimoniuꝫ perhibebit ꝺ me: ⁊ uos teſtimonium perhibebitis: qꝛ ab initio mecū eſtis. Et reliqua.

Omelia ſcī auguſtini epī. Lectio ſeptīa.

Dominꝰ ieſus ī ſermōe quem locutꝰ ē diſcipulis ſuis pͦ cenam ꝓximus paſſioni tanqꝫ iturus ⁊ relicturꝰ eos preſentia corpali cum oībꝰ āt ſuis uſqꝫ ad ꝯſumatōeꝫ ſeculi futurꝰ pn̄tia ſpirituali: exhortatus ē eos ad ꝑferēdas ꝑſecutiones ipioꝝ: quos mūdi noīe nūcupauit. Ex quo tamē mūdo ēt ipos diſcipłos elegiſſe ſe dixerit: ut ſcirēt ſe gr̄a dei eē qꝺ ſunt: ſuis autem uitijs fuiſſe qꝺ fuerant. Deinde ꝑſecutores ⁊ ſuos ⁊ ipoꝝ iudeos euidenter expreſſit: ut oīno appareret etiaꝫ ipſos mundi damnabilꝭ appellatione cōcluſos q ꝑſequūt ſcōs. Cūqꝫ de illiſ diceret ꝙ ignorarent eum a quo miſſus eſt: ⁊ tamen odiſſent ⁊ filium ⁊ patrem: hoc eſt ⁊ eū q miſſus ē: ⁊ a quo miſſus eſt: de quibꝰ oībꝰ ī alijs ſermōibꝰ iam diſſeruimꝰ ad hoc ꝑuēit: ubi ait. Ut ipleatur ſermo q in lege eoꝝ ſcriptꝰ ē: qꝛ odio habuerūt me gratis. Deīde tāqꝫ ꝯſequēter adiūxit unde non diſputare ſuſcepimus.

Lectio octaua.

Cum aūt uenerit paraclitus quem ego mittam uobis a pr̄e ſp̄m ueritatis: q a pr̄e ꝓcedit: ille teſtionium ꝑhibebit de me. Et uos teſtioniū ꝑhibebitis: qꝛ ab īitio mecum eſtis. Quid hoc ꝑtinet ad illud qꝺ dixerat. nūc aūt ⁊ uiderūt ⁊ odeꝛt ⁊ me ⁊ pr̄em meū. Sed ut ipleatur ſermo: q in lege eoꝝ ſcriptꝰ ē. qꝛ odio habuerūt me gratis. An qꝛ paraclitꝰ qn̄ uēit ſp̄s ꝟitatiſ: eos q uideꝛt ⁊ odeꝛt teſtionio manifeſtiore cōuicit. Immo uero ēt ali quos ex illꝭ q uiderāt: ⁊ adhuc oderūt ad fidem ꝙ ꝑ dilectiōem opatꝛ ſua manifeſtatiōe ꝯuertit. Hoc ut ita ītelligamꝰ ita ſcm̄ eſſe recolimus. Uenit enim die pentecoſtes ſp̄s ſāctus ī cētū uigiti hoīes ꝯgregatos: ī quibꝰ ⁊ aplī oēs erāt: qui illo adimpleti cū liguis oīū gētiū loq̄rētur: plures ex hiſ q aderāt tāto miraculo ſtupefacti: qn̄ qdeꝫ uideꝛt loquēte petro: tā magnū atqꝫ diuinū teſtioniū ꝑhiberi de xp̄o: ut q occiſus ab eis īter mortuos deputabatur: reſurrexiſſe ⁊ uiuere ꝓbaret: ꝯpūcti corde ꝯuerſi ſūt: ⁊ tāti ſāguis tā ipie atqꝫ īmanitꝛ fuſi idulgētiā ꝑceperūt: ipo redēpti ſāguie quē fuderunt. Xp̄i. n. ſāguis ſic ī remiſſiōe oīū peccatoꝝ fuſus ē: ut ipm̄ ēt peccatū poſſit delere quo fuſus ē.

Lectio nona.

Hoc intuens dn̄s dicebat odio me habueꝛt gratis. Cū autem uenerit ſp̄s paraclitꝰ teſtionium ꝑhibebit de me. Tāqꝫ diceret: odio me habuerūt ⁊ occiderūt uidētes: ſed tale de me paraclitus teſtionium ꝑhibebit: ut eos faciat in me credere nō uidētes. Et uos īquit teſtimoniū ꝑhibebitis: qꝛ ab initio mecū eſtis. Perhibebit ſp̄s ſāctꝰ ⁊ uos ꝑhibebitis. Quia. n. ab īitio mecū eſtis. poteſtis p̄dicare qꝺ noſtis. Qꝺ ut mō nō facitis illꝰ ſp̄s plenitudo nōdū adeſt uobis. Ille ergo teſtimonium ꝑhibebit de me: ⁊ uos perhibebitis. Dabit enim uobis fiduciā teſtimonium perhibendi: caritas diffuſa in cordibꝰ ur̄is ꝑ ſp̄m ſāctum q dabitꝛ uobiſ. Que utiqꝫ petro adhuc ꝺfuerat: qn̄ mulieris ancille īterrogatiōe ꝑtritus: nō potuit ueꝝ teſtimonium ꝑhibere: ſed ꝯ ſuam pollicitatōem timore magno conpulſus eſt ter negare. Timor ăt iſte nō eſt ꝑfectus i caritate: ſed ꝑfecta caritas foraſ mittit timorem. Deniqꝫ ante paſſionem dn̄i ſeruil' timor eius iterrogatus eſt a femina ſeruitutiſ. Poſt reſurrectionē uero dn̄i liberalis amor ab ipſo principe lib̄tatiſ. Et iō ibi turbabatur: hic tranquillabatur. Ibi quem dilexerat negabat: hic quem negauerat diligebat.

Ad laudes caplm. Cariſſimi eſtote. Ad bn̄. aň. Cū uenerit p̄aclit⁹. Regre ē i ſabbato p̄cedēti ad mag. oratio. Oīpotēs ſepiterne. Et fit cōmemoratio de aſcenſiōe. aň. Aſcēdo ad p̄rem: ut ſupra i die aſcēſionis. Ad bn̄d. ℣. Aſcēdit de⁹ in iubilatōe alľa. ℟. ꝛ dn̄s i uoce tube alľa. Oro. Cōcede queſum⁹.

Ad tertiā Caplm. Cariſſimi eſtote.

Ad ſextam Caplm.

Hoſpitales inuicem ſine murmuratiōe: unuſqſqꝫ ſicut accepit gratiam in alterutrum illam āminiſtrantes: ſicut boni diſpenſatores multiformis gr̄e dei.

Ad nonā Caplm.

Siquis loquitur quaſi ſermōes dei: ſiquis miſtrat tanqꝫ ex uirtute quā āmiſtrat de⁹: ut i oīb⁹ honorificetur deus per ieſum xp̄m dn̄m nr̄m.

Ad ueſpas. Caplm. Cariſſimi eſtote.

Ad mag. aň. Hec locutus ſum uobis ut cuꝫ uenerit hora eoꝝ reminiſcamini: quia ego dixi uobis alleluia. Oratio. Omnipotens ſepiťne. Et fit ꝯmēoratio de aſcēſiōe. aň. O rex glorie: ut ſupra i die aſcēſiōis. ℣. Aſcendit de⁹ in iubilatione alle. ℟. Et dn̄s i uo. tu. alleluia. Oro. Concede queſumus.

His duobus diebus prima dicīt et cōpletorium ſicut īfra octauaꝫ. Feria ſexta ꝛ ſabbato p⁹ octauam aſcenſionis oīa fiunt de aſcenſione: niſi feſtum occurrat: p̄ter aň. ad bened. ꝛ mag. oꝛonē ꝛ capl'a q̄ accipiūtur de dn̄ica. Et p̄ter lectiōes que hoc ordine ponūtur. Feria ſexta ſex lectiones leguntur de ſermōib⁹ aſcēſionis ꝛ tres de omelia dn̄ice. Sabbato ſi feſtū nō fuerit. vi. lectiones leguntur de ſermone dn̄ice: ꝛ tres de omelia uigilie. Si uero feſtum aliquod i hoc uenerit ſabbato totum officiū fit de feſto. Ultīa excepta lectione q̄ legitur de omelia uigilie.

Secūdum ioannem.

In illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me mandata mea ſeruate: ꝛ ego rogabo patrem: ꝛ alium paraclitum dabit uobis. Et reli.

Omelia ſancti auguſtini epi.

Lectio prima

Audiuimus fratres cum euāgeliuꝫ legeretur dn̄m dicentem. Si diligitis me mandata mea ſeruate: ꝛ ego rogabo p̄rem ꝛ alium paraclitum dabit uob̄: ut maneat uobiſcum in eternum ſp̄m ueritatis: quem mundus nō pōt accip̄e: qꝛ non uidet eum nec ſcit eum. Uos autem cognoſcetis eum: quia apud uos manebit ꝛ in uobis erit. Multa ſunt q̄ in iſtis paucis uerbis dn̄i requirantur. Sed mľtum eſt ad uos: uel omnia que hic querēda ſunt querere: ľ omnia que hic q̄rimus inuenire. Uerūtamen quātū nob̄ dn̄s donare dignatur ꝓ nr̄a ꝛ ur̄a capacitate: qd dicere debeam⁹: ꝛ qcqd diſcere debeatiſ ꝛ qd audire debeatis: attēte ꝑ nos cariſſimi qđ poſſum⁹ ſumite: et ab illo qđ non poſſumus poſcite.

Lectio ſecunda.

Spiritum paraclitum xp̄us ꝓmiſit apl'iſ. Quo ăt mō ꝓmiſerit aduertamus. Si diligitiſ me inquit mādata mea ſeruate: ꝛ ego rogabo p̄rem: ꝛ aliuꝫ paraclitum dabit uobis ut maneat uobiſcū i eternum ſp̄m ueritatis. Hic eſt utiqꝫ i trinitate ſp̄s ſc̄s quē p̄ri ꝛ filio ꝯſub̄alem: et coetnū ꝛ coequalē: fides catholica cōfitetur. Ipſe eſt enim đ quo dicit apl's. Caritas dei diffuſa eſt i cordib⁹ ur̄is: ꝑ ſp̄ꝫ ſc̄m q datus ē uobis. Quō ergo dicit dn̄s: ſi diligitis me mādata mea ſeruate: et ego rogabo p̄rem ꝛ aliū paraclitū dabit uob̄ cū hoc dicat de ſp̄u ſc̄o: quē niſi habeaꝫ⁹ nec diligere deū poſſumus: nec ei⁹ mādata ſeruare. Quō diligim⁹: ut eum accipiamus: quem niſi hēamuſ diligere nō ualem⁹: Quō mādata ſeruabimus: ut euꝫ accipiam⁹: quem niſi hēam⁹ mādata ſeruaꝛ̄ nō poſſumus: An forte p̄cedit in uobis caritas qua diligimus xp̄m: ut diligēdo xp̄m eiuſqꝫ faciēdo mandata mereamur accipe ſp̄m ſc̄m: ut caritas nō xp̄i que iā preceſſerat: ſꝫ dei p̄ris diffūdat̃ i cordib⁹ nr̄is p ſp̄m ſāctum q dat⁹ eſt nobis. Peruerſa ē iſta ſñia. Qui enim ſe filium diligere credit: ⁊ p̄rꝫ non diligit ꝓfecto nec filium diligit: ſed qđ ſibi ipſe ꝯfinxit.

Lectio tertia.

DEinde apoſtolica uox eſt. nemo dicit dñs ieſus: niſi i ꝯſpectu ſc̄o. Et qs dñm ieſum: niſi eum qui diligit dicit. ſi eo mō dicit quo ap̄lus itelligi uoluit. Multi eniꝫ uoce dicūt: corde āt ⁊ factis negant. Sicut de talibus ait. Cōfitentur ſe noſſe dñm: factis āt negant. Si negat̃ factis: ꝓcul dubio etiam dr̄ factiſ. Nemo itaqꝫ dicit dñs ieſus. animo. uerbo. fc̄o. corde. ore. opere. niſi dicit dñs ieſus. niſi i ſp̄u ſc̄o: ⁊ nemo ſic dicit: niſi q diligit. Iaꝫ itaqꝫ ap̄li dicebāt. dñs ieſus. ⁊ ſi eo mō dicebāt: ut nō ficte dicerēt: ore ꝯfitentes: corde ⁊ factis negātes. ꝓrſus ſi ueraciter hoc dicebant procul dubio diligebant. Quō igit̃ diligebant: niſi i ſp̄u ſancto. Et tñ eis prius imperatur ut diligāt eū: ⁊ ei⁹ mādata ꝯſeruent: ut accipiāt ſp̄m ſāctuꝫ: quē niſi hr̄ent ꝓfecto diligere ⁊ mandata eius ſeruare nō poſſent. Reſtat ergo ut itelligamus ſp̄m ſc̄m hr̄e q diligit: ⁊ hn̄do mereri: ut plus hēat: ⁊ plus hn̄do: plus diligat. Iaꝫ itaqꝫ hēbāt ſp̄m diſcipl̄i quē dñs ꝓmittebat: ſine quo eum dñm nō dicebāt. Nec tñ eum adhuc habebant: ſicut eum dñs ꝓmittebat. Et habebant ergo ⁊ nō hēbant. qꝛ quātuꝫ habēd⁹ fuerat mundum hēbāt: hēbant itaqꝫ minus. dād⁹ eis erat amplius. hēbant occulte. accepturi erant manifeſte. Quia ⁊ hoc ad maius donum ſc̄i ſp̄s ꝑtinebat: ut eis innoteſceret qđ habebant. De quo munere loquēs ap̄ls ait. Nos āt nō ſp̄m hui⁹ mūdi accepim⁹: ſed ſp̄m q ex deo eſt: ut ſciam⁹ q̄ a deo donata ſūt nobis.

In uigilia pentecoſtes ad ueſperas. añ. Dū cōplerentur. Cum reliquis de laudib⁹ ps. Dixit dñs. Cū reliqs i fine. ps. Lauda. dñm omnes gentes.

Capitulum.

DUm complerēt̃ dies pētecoſtes erāt ōes diſcipuli pariter i eodē loco: ⁊ factus ē repēte de celo ſon⁹ tāq̄ꝫ aduenientiſ ſp̄s uehementis: ⁊ repleuit totaꝫ ubi erāt ſedētes. Hym. Ueni creator. ℣. Repleti ſūt ōes ſp̄u ſācto all'a. ℟. Et ceperūt loqui all'a.

Ad magnificat. añ. Nō uos relinquaꝫ orphanos alle. uado ⁊ uenio ad uos alle. ⁊ gaudebit cor ur̄m alle.

Oratio.

DEus q hodierna die corda fideliuꝫ ſc̄i ſp̄s illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem ſp̄u recta ſapere: ⁊ đ ei⁹ ſep̄ cōſolatione gaudere. p. in unit.

Ad matutinū. Inuitatorium.

All'a ſp̄s dñi repleuit orbem terrarū. Uenite adoremus alleluia. ps. Uenit. hym. Iam xp̄s. Ad nocturnū. añ. Factus eſt repente đ celo ſonus aduenientis ſpiritus uehemētis all. alle. ps. Magn⁹ dñs. añ. Confirma hoc deus qđ operatus es i nobis a templo ſācto tuo qđ eſt in hieruſalem alle. alle. ps. Exurgat de⁹. añ. Emitte ſpm̄ tuū et creabūt: et renouabis faciem terre alle. alle. ps. Bn̄d. aīa mea iij. ℣. Spiritus dñi repleuit orbem terrarum alle. ℟. Et hoc quod continet omnia ſciētiaꝫ hꝫ uocis alle.

Secūdum ioannē.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipuliſ ſuis. Siquis diligit me ſermonē meū ſeruabit. Et p̄r me⁹ diliget eū: ⁊ ad euꝫ ueniemus: ⁊ māſiōem apud eū faciem⁹. Et reliqua.

Omelia ſc̄i gregorij pape.

Lectio prima.

LIbet fratres mei cariſſimi euāgelice uerba lectiōis ſub breuitate trāſcurrere: ut p⁹ diutius liceat i ꝯtēplatione tante ſolēnitatis imorari. Hodie nanqꝫ ſp̄s ſc̄s repētino ſonitu ſup diſcipulos uenit: mēteſqꝫ carnaliū i ſui amore ꝑmutauit: ⁊ foris apparētibus linguis igneis intus facta ſūt corda flamātia. Quia dum deuꝫ i ignis uiſione ſuſcipiunt: per amorem ſuauiter arſerunt. Ipſe nanqꝫ ſp̄s ſc̄s amor eſt. Unde ⁊ ioānes dicit. Deus caritas ē. Qui ergo mēte integra deum deſiderat: profecto iam habet quem amat. Neqꝫ enim quiſq̄ꝫ poſſet deum diligere:

ſi eum quem diligit nõ hꝛ̃et. Sed ecce ſi unuſqſqꝫ uꝛ̃m ꝛegritur an diligat deuꝫ tota fiducia: ⁊ ſecura mẽte rñdet: diligo. In ipſo aũt lectionis exoꝛdio audiſtis ꝙ ueritas dixit. Siquis diligit me ſermonem meuꝫ eruabit. Pꝛobatio ergo dilectionis exhibitio ẽ opiſ. Hinc ĩ epl'a ſua iſdẽ ioãnes dicit. Qui dicit qꝛ diligo deum ⁊ mãdata eiꝰ nõ cuſtodit mẽdax eſt. Uere etenim deũ diligimus: ſi mãdata eiꝰ cuſtodimꝰ. Uere. n. diligimus: ſi nos a nr̃is uoluptatibꝰ coartamꝰ. Nã qui adhuc ꝑ illicita deſideria defluit: ꝓfecto deum non amat: ꝙ ei ĩ ſua uolũtate ꝯdicit. Et pater meꝰ diliget eum: ⁊ ad euꝫ ueniemuſ ⁊ mãſiõem apud eum faciemus. Rñſorium. Dũ cõplerẽtur dies pentecoſtes erãt ões parit̃ dicẽtes all'a.: ⁊ ſubito factus ẽ ſonus de celo alleluia. Tãqꝫ ſpũs uehemẽtis repleuit totaꝫ domũ alle. alle. ℣. Dum ergo eſſent in unuꝫ diſcipuli cõgregati ꝓpt̃ metũ iudeoꝝ ſonꝰ repẽte de celo uenit ſuper eos. Tãqꝫ.

Lectio secũda.

PEnſate fratres cariſſimi q̃ʒta ſit iſta ſolẽnitas: hꝛe ĩ coꝛdis hoſpitio aduẽtum dei. Certe ſi domũ uꝛ̃am qſqꝫ diues ac ꝑpotẽs amicꝰ itraret õi feſtinãtia domus tota mũdaret̃: ne qd foꝛtaſſe eſſet qḋ oculos amici itrãtis offenderet. Tergat ergo ſoꝛdes praui operiſ: q deo ꝑpat domũ mẽtis. Sed uidete qd ueritas dicat. Ueniemus ⁊ mãſiõem apud eũ faciemꝰ. In quoꝝũdã etenim coꝛde uenit: et mãſiões nõ facit: qꝛ ꝑ cõpunctõem quiḋ dei reſpectum ꝑcipiunt: ſed tẽtatiõis tp̃e hoc ipſum qḋ cõpũcti fuerãt obliuiſcũt̃: ſicqꝫ ad perpetrãda peccata redeũt ac ſi hec minime planxiſſent. Qui g° deũ ůe diligit ⁊ eius mãdata cuſtodit: ĩ eius coꝛde dñus ⁊ uẽit ⁊ mãſiõeꝫ facit: qꝛ ſic euꝫ diuinitatis amoꝛ penetrat: ut ab hoc amore tẽtatiõiſ tp̃e nõ recedat. Ille ergo uere amat: cuius uidelicet mentem delectatio praua ex cõſenſu nõ ſupat. Nam tanto quiſqꝫ a ſuperno amoꝛe diſiũgitur: q̃ʒto ĩferius delectatur. Unde ad hec ſbditur. Qui nõ diligit me ſermões meos nõ ſeruat. Reſponſorium. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto ⁊ ceperunt loqui ꝓut ſpiritus ſanctus dabat eloqui illis. Et conuenit multitudo dicentium all'. ℣. Loq̃bantur uarijs linguis apoſtoli magnalia dei. Et.

Lectio tertia.

AD uoſmetipſos fratres cariſſimi ĩtroꝛſus redite: ſi deũ uere amatiſ exquirite. Nec tñ ſibi aliqs credat qcquid ſibi aius ſine operis atteſtatione reſpõderit. De dilectione ꝯditoꝛis: lingua. mens ⁊ uita reqrat̃. Nũqꝫ ẽ dei amoꝛ ocioſus. Operatur etenim magna ſi ẽ. Si uero operari renuit amoꝛ nõ eſt. Et ſermonem quem audiſtis nõ ẽ meus: ſed eiꝰ q miſit me patris. Scitis fr̃es cariſſimi quia ip̃e qui loquit̃ unigenitus filius uerbuꝫ p̃ris ẽ. Et qꝛ a ſeipſo non loquitur: ſed a patre iõ ſermo quẽ loquitur filius: nõ ẽ filij ſed patris: qꝛ ipſe filiꝰ uerbum ẽ patris. Hec locutus ſum uobis apud uos manens. Qñ nõ manebat apud eos: q aſcẽſurus celos ꝓmittit dicẽs. ecce ego uobiſcũ ſũ õibꝰ diebꝰ uſqꝫ ad ꝯſũmatõem ſeculi: Sꝫ uerbũ ĩcarnatũ ⁊ manet ⁊ recedit. Recedit coꝛpe: manet diuinitate. Apud eos ergo mãſiſſe ſe perhibet: qꝛ iuiſibili ſemꝑ poteſtate pñs erat coꝛpoꝛali iam uiſione recedebat. Paraclitus aũt ſpũs ſãctuſ quẽ mittet pr̃ in nomĩe meo: ille uos docebit oĩa: ⁊ ſuggeret uobis oĩa quecũqꝫ dixero uobis. Noſtis plurimi fratres mei ꝙ greca locutiõe paraclitꝰ: latĩa aduocatuſ dr̃ l' ꝯſolatoꝛ. Qui iccirco aduocatꝰ dr̃: qꝛ ꝓ erroꝛe deliquẽtium; apud iuſticiã p̃ris iteruenit. Qui uniꝰ ſbe cum patre ⁊ filio exoꝛare ꝓ deliquẽtibꝰ ꝓhibetur: quia eoſ quos repleuerit exoꝛanteſ facit. Unde ⁊ paulus dicit. Ipſe enim ſpũs poſtulat pꝛo nobꝫ gemitibꝰ ĩenarrabilibꝰ. Minoꝛ eniꝫ ẽ q poſtulat q̃ʒ qui poſtulatur.

Ad laudes ⁊ ꝑ hoꝛas. añ. Dum complerẽt̃ dies pentecoſtes erãt omnes pariter dicentes alle. ps. Dñs regnauit: cum reliquis añ. Spiritus dñi repleuit oꝛbem terrarũ alle. añ. Repleti ſũt ões ſpiritu ſãcto ⁊ ceperunt loqui alle. añ. Fontes ⁊ omnia que mouẽtur ĩ aqs hymnũ dicite deo alle. añ. Loquebantur uarijs liguis apoſtoli magnalia dei. alle. alle. all

Capitulum Dū cōplerentur. hym. Beata nobis. ℣. Repleti sūt ōes spū scō alle. ℟. Et ceperūt loqui alle. Hic uersus hoc ĩ loco ꝑ totā oī hebdomadā. Ad bñd. añ. Accipite spm sāctū: quoꝝ remiseritis peccata remittūt eis alle. Oratio. Deus ꝗ hodierna.

Ad ōes hymnos ꝑ octauā dī. Glīa patri dño. Et cātatur ĩ tono de. Beata nob gaudia. Ad primā Caplm. Regi seculo. ℟. b. Xpe fili dei uiui misere nob al. al. ℣. Qui sed. ℟. Alla. ℣. Gloria. ℟. Xpe. Ad tertiā. hym Ueni creator. Et dī per totam octauam. Caplm. Dū ꝯplerentur. ℟. b. Sp̄s dñi repleuit orbem terraꝝ alle. alle. ℣. Et hoc qđ ꝯtiet oia sciam habet uocis. ℟. alle. ℣. Gloria. ℟. Sp̄s. ℣. Sp̄s paraclitus alla. ℟. docebit uos omnia alle. Ad sextā caplm.

Facta āt hac uoce ꝯuēit multitudo ꝛ mente cōfusa est: qm̄ audiebat unusqsqꝫ lingua sua illos loquētes. ℟. bī. Sp̄s paraclitus alle. alle. ℣. Docebit uos oia ℟. Alle. ℣. Gloria. ℟. Spiritus. ℣. Repleti sūt ōes spiritu sancto alle. ℟. Et ceperūt loqui alle. Ad nonā Caplm.

Iudei quoqꝫ ꝛ ꝓseliti: cretes: et arabes audiuim⁹ eos loquētes nr̄is linguis magnalia dei ℟. bre. Repleti sunt ōes spiritu sancto alle. alle. ℣. Et ceperūt loq. ℟. alle. ℣. Gloria. ℟. Repleti. ℣. Loquebant̄ uarijs ligūs apli alle. ℟. Magnalia dei al. Ad uespas. añ. Dū cōplerentur. Cū reliqs p̄s. Dixit dñs. Cū reliqs ĩ fine p̄s. In exitu. Caplm Dum complerētur. hym. Ueni creator. ℣. Loquebantur uarijs linguis apli alle. ℟. Magnalia dei alle. Ad magni. añ. Hodie completi sūt dies pentecostes alle. hodie spiritus sanctus in igne discipulis apparuit ꝛ tribuit eis carismatum dona: misit eos ĩ uniuersum mūdum predicare ꝛ testificari: qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit saluus erit alle. Oratio. Deus qui hodierna.

Infra octauā pētecostes fit officiū sicut ĩ die. Exceptis uersiculis ad noct. lectionibus rñsorijs añ. ad bened. ꝛ mag. ꝛ orōnib⁹: Et de nullo alio fit festo: sꝫ pacta octaua celebrāt̄. Feria secūda.

℣. Sp̄s dñi repleuit orbē t̄raꝝ. alle. ℟. Et h⁹ qđ continet omia sciam hꝫ uocis alle.

Secūdum ioannē.

In illo tpe. Dixit iesus discipul' suis. Sic dilexit de⁹ mūdū: ut filium suū unigenitū daret: ut ōis ꝗ credit ĩ illū non pereat sed hēat uitā eternā. Et reliqua.

Omelia sci augustini epi.

Lectio prima.

Quia sicut moyses exaltauit serpentem in deserto: sic exaltari oportet filium hoīs: ut oīs ꝗ credit ĩ eū nō pereat sed hēat uitā et̄nam. Quō ꝗ ītuebāt̄ illuꝫ serpētem nō ꝑibant morsib⁹ serpētiū: sic qui intuētur fiđ mortē xpi sanātur a morsib⁹ peccatorum. Sꝫ illi sanabātur a morte ad uitā tꝑalem: hi aūt ut hēant uitam eternam. Hoc enim īterest īter figuram: imaginem: ꝛ rem ipsam. Figura ꝑstabat uitam tꝑalem: res ipsa cui⁹ figura illa erat ꝑstat uitā eternam. Non enim misit deus filiū suū ĩ mūdū ut iudicet mūdū: sꝫ ut saluet̄ mūdus ꝑ ipm. Ergo quātum ĩ medico ē sanare uenit egrotū. Sed ipē se interimit ꝗ ꝑcepta medici obseruare n̄ uult. Uenit saluator ad mūdū. Quare saluator dictus ē mūdi: nisi ut saluet mūdum: ut nō iudicet mūdū: Saluari nō uis ab ipso ex te ipso iudicaberis. Et qđ dicaꝫ iudicaberis: Uide qđ ait. Qui credit in eū nō iudicat̄. Qui āt nō credit qđ dictur⁹ speras: nisi iudicatur. Additurus erat. Iā inquit iudicatus ē. Nōdū apparuit iudiciū: sed iā factū ē iudiciū. Rñsoriuꝫ.

Iā non dicā uos seruos sed amicos meos: quia oia cognouistis ꝗ̄ operatus sū in medio uřī alleluia. Accipite spiritū sāctum in uobis paraclitū: ille est quē pater mittet uobis alle. ℣. Uos amici mei estis si feceritis que ego precipio uobis. Accipite

Lectio secūda.

Nouit enim dñs qui sunt eius quos ad uitam preordinauit eternā. Nouit qui permaneant ad coronaꝫ: qui permaneant ad flammam. Nouit in area sua triticum: nouit paleam. Nouit segetē nouit zizaniam. Iam iudicatus ē ꝗ non credit. Quare iudicatus est: Quia nō credit in noīe unigeniti filij dei. Hoc est aūt iudiciū: quia lux uenit ĩ mūdū: ꝛ dilexerit hōíes magis tenebras q̄ȝ lucem. Erant .n. mala opera eoꝝ. Fratres mei quoꝝ opa bona íuenit dn̄s: Nulloꝝ. Omniuȝ mala opa íuenit. Quō ergo qdam fecerīt ueritatē: ⁊ uenerūt ad lucē: Et hoc .n. ſequitur. Qui āt facit ueritatem uenit ad lucē: ut manifeſtent̄ opa eiꝰ: qꝛ i deo facta ſūt. Quō qdā bonū opꝰ fecerūt: ⁊ uenerīt ad lucē .i. ad xp̄m: ⁊ quō quidam dilexerīt tenebras. Si enī oēs peccatores íuenit: et omnes a peccato ſanat: ⁊ ſerpēs ille quo figurata ē mors dn̄i egros ſanabat: qui morſi fuerāt: ⁊ pp morſū ſerpētiſ erectuſ ē ſerpēs .i. mors dn̄i pp hoīes mortales: quos íuenit íiuſtos: quō ítelligit̄ hoc eſt iudiciū: qm̄ lux uenit i mūdū: ⁊ dilexerūt hoíes magis tenebras q̄ȝ lucem: erāt enī mala opa eoꝝ. ℟. Spiritus ſāctus ꝓcedēs a throno apl̄orū pectora inuiſibilr̄ penetrauit nouū ſāctificatōis ſignū. Ut i ore eoꝝ omniuȝ genera naſceret̄ linguarū alle. ℣. Aduenit ignis diuinus nō ꝯburēs: ſed illumināſ: ⁊ tribuit eis cariſmatū dona. Ut.

Lectio t̄tia

Quid ē hoc. Quoꝝ enī erāt bona opera: Nōne uenisti ut iuſtifices ipios: Sed dilexerūt iquit tenebras magis q̄ȝ lucē. Ibi poſuit uim. Multi .n. dilexerūt peccata ſua: mlti cōfeſſi ſūt pecca ſua. Quia q ꝯfitet̄ peccata: ⁊ accuſat peccata ſua pactū cū deo facit. Accuſat deꝰ peccata tua: ſi ⁊ tu accuſas ꝯiūgeris deo. Quaſi due res ſt̄ hō ⁊ peccator. Qd̄ audiſ hō deꝰ fecit. Qd̄ audiſ peccator ipſe hō fecit. Oportet ut oderis i te opꝰ tuū: ⁊ ames in te opꝰ dei. Cū āt cepit tibi diſplicere qd̄ feciſti: ide icipiunt bōa opa tua: qꝛ accuſas mala opa tua. Initiū opm bonoꝝ cōfeſſio ē opm maloꝝ. facis ueritatem ⁊ uenis ad lucē. Quid ē facere ueritatem. Nō te palpas: nō tibi blādiriſ. Nō tibi adularis: nō dicis iuſtus ſū: cū ſis iniquus: ⁊ icipiſ facere ueritatem. Uenis āt ad lucē ut manifeſtent̄ opa tua: qꝛ i deo facta ſūt: Quia ⁊ hoc ipſuȝ qd̄ tibi diſplicuit peccatū tuum n̄ tibi diſpliceret niſi deꝰ tibi luceret: ⁊ eiꝰ ueritas tibi oſtēderet. Sed q admonitus diligit peccata ſua odit admonenteȝ lucem ⁊ fugit eam: ut nō arguant̄ mala opera eius q̄ diligit. Qui āt facit ueritateȝ accuſat i ſe mala ſua. Nō ſibi parcit: non ſibi ignoſcit: ut deꝰ ignoſcat: qꝛ qd̄ uult ut deꝰ ignoſcat ipſe ignoſcit: ⁊ uenit ad lucē cui gr̄as agit: qd̄ illi qd i ſe odiſſe debeat oñderit. Dicit deo. Auerte faciē tuam a peccatis meis. Et qua fronte dicit: niſi iterū dicat: qm̄ facinꝰ meū ego agnoſco: et peccatū meum coram me eſt ſemp: Sit ante te qd̄ nō uis eē ante deū. Si āt pꝰ te feceris peccatum tuuȝ: retorquet tibi illd̄ deꝰ āte oculos tuos: ⁊ tūc retorquet quādo iam penitētie fructꝰ nullus erit.

Ad bn̄dictus. añ. Sic deus dilexit mūduȝ ut filium ſuū unigenitū daret: ut oīs q credit i ipſum nō pereat: ſed hēat uitā eternā all'a.

Oratio.

Deus qui apl̄is tuis ſc̄m dediſti ſpiritum: ꝯcede plebi tue pie petitiōis effectum: ut quibꝰ dediſti fidem largiaris ⁊ pacem. Per. d. In unit. eiuſdē.

Ad magnificat. añ. Siqs diligit me ſermonē meum ſeruabit: ⁊ pr̄ meuſ diliget eū: ⁊ ad eū ueniemꝰ: ⁊ māſionem apud eū faciemus alle.

Oro: ut ſupra. Feria. tertia. Sp̄us paraclitus al'e. ℟. Docebit uos oīa alle.

Secūdum ioannem.

In illo tp̄e. Dixit ieſus phariſeis. Amē amē dico uobis: q non intrat per hoſtium in ouile ouiū: ſed aſcēdit aliundē ille fur ē ⁊ latro. Qui āt itrat per hoſtium paſtor ē ouium. Et reliqua.

Omelia ſc̄i auguſtini epi.

Lectio prima.

Dominus de grege ſuo: ⁊ de hoſtio quo itrat̄ ad ouile ſilitudinē propoſuit in hodierna lectiōe. Dicāt ergo pagani ł iudei uel heretici. Bene uiuimus. Si p hoſtium nō itrant: qd eis ꝓdeſt unde glīantur. Ad hoc debet enim cuiqȝ ꝓdeſſe bene uiuere: ut detur ei ſēp uiuere. Nam cui nō datur ſemper uiuere qd ꝓdeſt bene uiuere: qꝛ nec bn̄ uiuere dicendi ſunt: q finem bn̄ uiuendi ł per cecitateȝ neſciūt: uel p iflatiōem ꝯtemnunt. Non ē āt cuiqȝ ſpes uera et certa ſemper uiuēdi: niſi agnoſcat uitā q̄ eſt xp̄us: et p ianuam intret ĩ ouile. Quũter ergo plerũqꝫ tales hoieſ: ēt perſuadere hoib⁹ ut bñ uiuãt: et xp̄iani nõ ſũt. iſti ꝑ aliã ꝑtem uolũt aſcendere rape ⁊ occidere: nõ ut paſtoꝛ cõſeruare atqꝫ ſaluare. Fuerũt ergo qdaꝫ philoſophi de uirtutib⁹ ⁊ uitijs ſubtilia multa tractãtes: diuidẽtes: diffiniẽtes ratiocinãtes: acutiſſimos ſyllogiſmos ꝯcludentes: libꝛos iplẽtes. ſuam ſapiam buccis ꝯcrepãtib⁹ uentilãtes: q ēt dicere auderẽt hoib⁹. nos ſeqmini: ſectam nr̄am tenete: ſi uultis bñ uiuere: ſed ñ intrabant ꝑ hoſtium: perdere uolebãt: mactare ⁊ occidere. **Reſpõſorium** Apparuerũt apoſtolis diſpertite lingue tanq̃ꝫ ignis allã. Seditqꝫ ſup ſingulos eoꝝ ſp̄s ſãctus alle. alle. ℣. Et ceperũt loqui uarijs liguis: ꝓut ſp̄s ſãctus dabat eloqui alle. Seditqꝫ.

Lectio ſecunda.

Sed qd de iſtis dicã. Ecce ipſi phariſei legebãt: ⁊ in eo qđ legebãt xp̄ꝫ ſonabãt. uẽturum ſpabant: ⁊ preſentem nõ agnoſcebãt. Jactabãt ēt ſeipi inter uidẽtes: hoc ē iter ſapiẽtes: ⁊ negabãt xp̄m ⁊ nõ itrabãt ꝑ hoſtiũ. Ergo ⁊ ipſi quos forte ſeducerẽt mactãdos: ⁊ occidendos nõ liberãdos ſeducerent. Et hos dimittamus. Uideamus illos ſi forte ipi itrãt ꝑ hoſtiũ ĩ ouile q xp̄i noie gliant̃. Innũerabiles enim ſunt qui ſe uidenteſ nõ ſolũ iactãt: ſed a xp̄o illumiatoſ uideri uolũt. Sunt ãt heretici: forte ipſi ꝑ ianuam itrauerũt. Abſit. Sabelianus dicit. Qui fili⁹ ē ipſe ē pr̄. Sed ſi eſt fili⁹ nõ ē pater. Nõ itrat per hoſtium q filium dicit patrem. Arrianus dicit. Aliud eſt pr̄. aliud ē fili⁹. Recte diceret ſi diceret ali⁹: ñ aliud. Qñ n. dicit aliud: ei ꝯdicit a q⁰ audit. Ego ⁊ pr̄ unũ ſum⁹. Nec ergo ipſe intrat per hoſtium. Predicat eni xp̄m qualem ſibi fingit: nõ qualem ueritas dicit. Nomen hꝫ rem nõ habet. Alicui⁹ rei nomẽ eſt xp̄uſ. Tene ipam rem ſi uis ꝓdeſſe tibi nomẽ. Alius neſcio unde: ſicut fotinus: xp̄s hõ eſt inquit: de⁹ non eſt. Nec ipſe intrat per hoſtium: quia chriſtus ⁊ homo ⁊ deus eſt. **Reſpõſorium.**

Loquebantur uarijs linguis apoſtoli magnalia dei. Prout ſp̄s ſãctus dabat eloqui illis. ℣. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto: ⁊ ceperũt loqui. Prout.

Lectio tertia.

Et quid op⁹ ē multa ꝑcurrere: ⁊ multa uana hereſum enumerare: Hec tenete ouile xp̄i eẽ eccl'am catholicam. Quicũqꝫ uult itrare in ouile ꝑ hoſtium intret: xp̄m uerũ ꝑ̄dicet. Nõ ſolũ ãt xp̄m uerũ ꝑ̄dicet: ſed xp̄i gl'am querat nõ ſuã. Nam mlti q̃rẽtes gl'am ſuam oues xp̄i ſparſerũt: potiuſq̃ꝫ ꝯgregauerũt. Humil' eſt enim ianua xp̄s dñs. Qui intrat per hãc ianuam oportet ut humiliet ſe: ut ſano capite poſſit intrare. Qui ãt ſe nõ hũiliat: ſed extollit ꝑ maceriã aſcẽdere uult. q ãt ꝑ maceriã aſcẽdit: iõ exaltat̃ ut cadat. Certe cũ adhuc loquit̃ dñs ieſuſ nõdum itelligit̃. Noiat hoſtium: noiat ouile: nominat oues: ꝯmẽdat hec oia: ſed nõdum expõit. Legaꝫ⁹ ergo qꝛ uẽtur⁹ ē ad ea uerba ĩ quib⁹ nobis aliqua q̃ dixit dignetur exponere: ex quoꝝ expoſitiõe dabit nobis fortaſſe ēt illa q̃ nõ expoſuit intelligere. Paſcit enim manifeſtiſ: exercet obſcuris. Qui nõ itrat ꝑ hoſtium in ouile ouium: ſed aſcendit aliunde. Ue miſero qꝛ caſurus eſt. Sit ergo humilis ut ꝑ hoſtium intret: plano pede ueniat: ⁊ nõ offendat. Qui non intrat ꝑ hoſtium ille fur ē ⁊ latro. Oues eniꝫ ſuas uult dicere oueſ alienas. Ad hoc autem ſuas. i. furto ablatas: non ut ſaluet: ſed ut occidat. Ergo fur eſt: quia qđ alienũ ē ſuum dicit. Latro: qꝛ ⁊ quod ē furat⁹ occidit.

Ad bñd. añ Ego ſum hoſtium dicit dñs: ꝑ me ſiqs introierit ſaluabitur ⁊ paſcua inueniet allã.

Oratio.

Adſit nobis dñe q̃s uirtuſ ſp̄s ſãcti: que ⁊ corda nr̄a clementer expurget: ⁊ ab oĩb⁹ tueatur aduerſis. ꝑ inunit.

Ad mag. añ. Pacem relinquo uobis: paceꝫ meam do uobis: nõ quõ hic mũdus dat ego do uobis allã. **Oratio. ut ſupra.**

Feria. quarta. ℣. Repleti ſũt õẽs ſp̄u ſcõ al. ℟. Et ceperũt loqui alleluia.

Verſus ſupraſcripti repetūtur his trib⁹ ſequentib⁹ dieb⁹ ſuo ordine.

Secūdum ioannē.

In illo tp̄e. Dixit ieſus turbis iudeorum. Nemo pōt uenire ad me niſi pater qui miſit me traxerit eū. Et reli.

Omelia ſancti auguſtini epi.

Lectio prima.

Quid eſt. nemo poteſt uenire ad me niſi qꝛ nemo pōt credere in me: niſi ni qui miſit me pater traxerit eum. Ille uenit quem gratia dei ꝓuenit: qui cum ꝓpheta dicit. miſericordia eius preueniet me. Preueniet uelle: ſubſequet̃ ꝑficere. Trahit pater ad filium eos qui poſtea credūt in filium: quia eum cogitāt pr̄em hr̄e deum. Deus enim pater: equaleꝫ ſibi genuit filium. Et qui cogitat aut in fide ſua ſentit ⁊ ruminat equaleꝫ eſſe pr̄i eum in queꝫ credidit: ipſum trahit pr̄ ad filiū. Arrius credidit creaturam: non eum traxit pater: qꝛ non ꝯſiderat patrem q̄ filiuꝫ nō credidit equalem. Quid dicis o arri: Quid heretice loqueris. Quid ē chriſt⁹. Non inquit dñus uerus: ſed quem fecit uerus dñs. Nō te traxit pater. Nō enim intellexiſti patrem: cuius filium negas: aliud cogitas: non eſt ipſe filius: nec a patre traheris: nec ad filiū traheris. Aliud eſt filius: aliud quod tu dicis. Fotinus dixit. homo ſolus xp̄s ē: non eſt ⁊ deus. Qui ſic credit non pater eum traxit. Quē pr̄ traxit dixit. tu es xp̄us filius dei uiui. Non ſicut ꝓpheta: non ſicut ioannes: nō ſicut aliquis magnus iuſtus: ſed ſicut unicus: ſicut equalis. tu es xp̄s filius dei uiui. Vide qꝛ tractus eſt ⁊ a patre tract⁹ ē. Beatus es ſimon bariona: qꝛ tibi non reuelauit caro ⁊ ſāguis: ſed pater meus q̄ i celis eſt. Iſta reuelatio ipſa attractio.

Reſpōſoriū.

Diſciplinam ⁊ ſapientam docuit eos dñs all. firmauit in illis grām ſp̄us ſui. Et intellectu impleuit corda eorum all'a all'a. Repentino nāq̄ ſonitu ſp̄s ſāctus ſup eos uenit. Et.

Lectio ſecūda.

Ramum uiridem oſtendiſ oui: ⁊ trahis illā. Nuces puero oſtēdūt ⁊ trahit̃ ⁊ q̊ currit trahit̃. amādo trahit̃. ſine leſiōe trahit̃ corp⁹. cordis uīclo trahit̃. Si g̊ iſta q̄ int̃ delicias: uoluptateſq̄ terrenas reuelant̃ amātib⁹ trahūt: qm̄ uerꝫ eſt. trahit ſua quēq̄ uoluptas: nō trahit reuelatus xp̄s a patre. Quid enim fortius deſiderat aīa q̄ꝫ ueritatē. Quo auidas fauces habere dꝫ unde optare ut ſan⁹ ſit int⁹ palatum uera iudicādi: niſi ut manducet et bibat ſapiam: iuſticiaꝫ: ueram eternitatē. Ubi āt hoc: ibi melius. Verius ibi: plenius ibi. Nam hic facilius poſſumus eſurire: ⁊ hoc ſi bonam ſpem habem⁹ q̄ꝫ ſaciari. Beati enim inq̄t q̄ eſuriunt ⁊ ſitiunt iuſticiam hic: qm̄ ipſi ſaturabūt̃ ibi. Ideo cū dixiſſet nemo ad me uenit: niſi pr̄ qui miſit me traxerit euꝫ q̄d ſubiecit. Et ego reſuſcitabo illum in nouiſſimo die. Reddo illi quod amat: reddo quod ſperat. Videbit quod adhuc non uidendo credit. Manducabit eo quod eſurit: ſaturabitur eo q̄ ſitit. Ubi. In reſurrectione mortuorum: quia ego reſuſcitabo eum i nouiſſimo die.

Rn̄ſorium.

Ite in orbem uniuerſum: ⁊ predicate dicentes all'a. Et qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit: ſaluus erit all'a all'a. ℣. In nomine meo demōia eijcient. linguis loquētur nouis: ſerpentes tollent. Et qui.

Lectio tertia.

Scriptum ē enim in ꝓphetis. Et erūt omnes docibiles dei. Quare hoc dixit. O iudei: pater uos non docuit: et quomodo poteſtis me agnoſcere. Omnes regni illius homines docibiles dei erunt: non ab omnibus audient. Et ſi ab hominibus audiunt: tamen quod intelligunt intus datur. intus coruſcat. intus reuelatur. Quid faciunt hm̄ines forinſec⁹ annunciantes. Quid facio modo ego cum loquor. Strepitum uerborum ingero auribus ueſtris. Niſi ergo reuelet ille q̄ itus ē q̄d dico aut quid loquor. Exterior cultor arboris: interior eſt creator.

Qui plātat et qui rigat extrinsecus opaꝛ. Hoc facimus nos. Sed neqꝫ q plantat ē aliqd: neqꝫ q rigat: sed q icremētum dat deus. Hoc ē erunt ōnes docibiles dei. Qui ōes? Oīs q audiuit a pr̄e et didicit: uenit ad me. Videte quō trahit pr̄. Docendo dlectat: nō impēdēdo necessitatē. Ecce quō trahit. Et ōes docibiles dei. Trahere dei est. Oīs qui audiuit a pr̄e ⁊ didicit: uenit ad me: trahere enim dei est. Quid igitur fratres? Sꝫ oīs qui audiuit a pr̄e et didicit: ipse uenit ad xp̄m: xp̄s hic nihi docuit? Quid? q̄ pr̄em magistrꝝ homines non uiderūt: filium uiderūt: filius dicebat. sed pr̄ docebat. Ego cū hō sī queꝫ doceo.

Ad benedictus. añ Ego suꝫ panis uiuus dicit dn̄s q de celo descēdi. alle alle.

Oratio

Mentes nr̄as quesum⁹ dn̄e paraclit⁹ q a te ꝓcedit illuminet: et iducat in ōem: sicut tuus ꝓmisit fili⁹ ueritatē. Qui tecum eiusdem. **Ad magni. añ.** Ego sū panis uiuus q de celo descēdi: siquis māducauerit ex hoc pane uiuet ī eternū: ⁊ pāis quē ego dabo caro mea ē ꝓ mūdi uita alle.

Oīo. ut supra. Feria qnta.

Secundum lucam.

In illo tp̄e. Cōuocatis iesus. xij. discipulis suis dedit illis uirtutē et potestatē sup oia demonia: et ut languores curarent. Et reliqua.

Omelia sc̄i ābrosij epi. Lectio pr̄ia.

Qualis debeat eē qui euāgelizat regnū dei p̄ceptis euāgelicis designaꝛ ut sine uirga. sine pera. sine calciamēto. sine pane. sine pecunia. Hoc ē subsidij secularis adminicula n̄ reqrēs: fideiqꝫ tot⁹ putet sibi quo min⁹ ea ꝗquirat magis posse suppetere: q̄ pn̄t q uolunt ad eum deriuare tractatum: ut sp̄ualē tm̄mō loc⁹ iste uideatur formare affectum. Qui uelut indumētū qddā uideaꝛ corpis exuisse: n̄ solum potestate reiecta: cōtēptisqꝫ diuitijs: sed ēt carnis ipsius illecebris abdicatis. Quib⁹ primo ōium daꝛ pacis atqꝫ cōstātie gn̄ale mādatū. Ut pacē ferāt ꝯstātiaꝫ seruēt. hospitalis necessitudis iura custodiant. alienū a predicatore regni celestis asserēs: cursitare p domos: et iuiolabilis hospitij iura mutare. sed ut hospitij gr̄a deferēda censeꝛ: ita etiā si nō recipiāꝛ ad excutiendū puluerē: egrediēdū de ciuitate mādaꝛ: quo nō mediocris boni remūeratio doceꝛ hospitij: ut non soluꝫ pacem tribuamus hospitib⁹: uerū ēt siqua eos terrene obumbrāt delicta leuitatis receptis ap̄lice p̄dicatiōis uestigijs auferanꝛ.

℟. Aduenit ignis diuinus nō ꝯburēs sꝫ illuminās: nō ꝯsumēs sed lucēs: ⁊ iuenit corda discipuloꝝ receptacula mūda. Et tribuit eis carismatum dona alle. alle. ℣. Inuenit eos cōcordes caritatis ⁊ illustrauit eos gr̄a diuinitatis. Et tribuit.

Lectio secūda.

Nec ociose secunduꝫ mattheum dom⁹ quā igrediātur ap̄li eligēda decernit: ut mutādi hospitij necessitudinis qꝫ uiolāde cā nō suppetat. Nō tn̄ eadem cautio recepturi mādaꝛ hospitij ne dum hospes eligiꝛ: hospitalitas ipsa minuaꝛ. Sꝫ hec ut secundū lr̄aꝫ d hospitij religione uenerabilis ē forma p̄cepti: ita etiaꝫ d mysterio sētētie celestis arridet. Etenim cuꝫ dom⁹ eligiꝛ dign⁹ hospes inquiriꝛ. Videam⁹ ne forte ecclīa p̄ferēda designeꝛ et xp̄s. Que eni dignior dom⁹ ap̄lice predicatiōis igressu q̄ꝫ sancta ecclesia? Aut qs p̄ferēd⁹ magis omnibus uideꝛ eē q̄ꝫ xp̄s. Qui pedes suis ꝯsueuit lauare hospitib⁹: et quosqꝫ ī sua recepit domo pollutis nō patiatur habitare uestigijs: sꝫ maculosos lꝫ uite prioris: ī reliquuꝫ tn̄ dignatur mūdare ꝓcessus. **Responsorium.**

Sp̄s sc̄s repleuit totā domū ubi erant ap̄li: ⁊ apparuerūt illis disptite lingue tanqꝫ ignis: seditqꝫ supra singulos eorum. Et repleti sunt ōes sp̄u sancto: ⁊ ceperunt loqui uarijs linguis prout spiritus sāctus dabat eloqui illis alle. al. al. * Dum ergo essent in unum discipuli ꝯgregati ꝓpter metum iudeorum: sonus repente d celo uenit sup eos. Et repleti.

Lectio tertia.

Hic igiꝛ solus ē quē nēo deserere dꝫ: nēo mutare. Cui bn̄ diciꝛ. Dn̄e ad quē ibim⁹. Verba uite eterne hēs: ⁊ nos credim⁹ ⁊ cognouim⁹ q꞉ tu es xp̄s filius dei. Uides executorem celestiuꝫ p̄ceptorum: qm̄ q nō mutauit hospitium: celestis ꝯsortium ꝯsecratiōis emeruit. Fidꝭ igr̄ i primis q̄rēda mādat̄: i qua si xp̄s habitator sit: haud dubie sit eligēda. si ꝟo populus ꝑfidus fuerit: aut p̄ceptor heretic⁹: deforme habitaculū: uitāda hereticoruꝫ coio: fugiēda synagoga censet̄: executiēdus pedū puluis: ne fatiscētib⁹ ꝑfidie ac sterilis siccitatis fetib⁹: tāq̄ꝫ humo arrido arenosoq̄ꝫ mētis hois uestigiū polluat̄. Nā sicut corporeas infirmitates populi fidelis suscipe i se debet euāgelij predicator: ⁊ tanq̄ꝫ ꝓprijs inania gesta pulueri ꝯparāda eleuare atq̄ꝫ abolere uestigijs: iux̄ qđ scriptum ē. Quis ifirmat̄ ⁊ ego n̄ ifirmor: Ita siqua ē eccl'ia que fidē respuat: nec apl'ice p̄dicatiōis fūdamēta possideat: ne quā labē ꝑfidie possit aspergere deserēda ē. Qđ apl's quoq̄ꝫ euident̄ asseruit dicēs. hereticū hoiem p⁹ unā ⁊ secundā correptōem deuita.

Ad bñd. añ. Cōuocatis iesus. xij. discipulis suis dedit illis ꝟtutē ⁊ potestatē sup oīa demonia: ⁊ ut lāguores curarēt: ⁊ misit illos p̄dicar̄ regnū dei: ⁊ sanare ifirmos all'. **Oīo.**

Deus q hodierna die corda fideliū sci sp̄s illustratiōe docuisti: da nob̄ i eodē sp̄u recta sapere: ⁊ đ ei⁹ sp ꝯsolatōe gaudere. Per ī unit. eiusdem.

Ad mag. añ. Sp̄s qui a p̄re ꝓcedit all'a. ille me clarificauit. all'a all'a. **Oratio. ut supra.**

Feria sexta secūdū lucam.

In illo tp̄e. Factum est in una dierū: ⁊ ipse iesus sedebat docēs: ⁊ erāt pharisei sedētes: ⁊ legis doctores q uenerāt ex omni castello galilee ⁊ iudee ⁊ hierusalem: ⁊ uirtus dn̄i erat ad sanandos eos. Et reliqua.

Omelia sancti ambrosij epi.

Lectio prima.

Non ociosa hui⁹ paracliti nec angusta medicina ē: qn̄ dn̄s ⁊ orasse premittitur: nō utiq̄ꝫ pp suffragium: sꝫ ꝓpter exemplum. Imitādi. n. sp̄e dedit: nō ipetrādi ambitū requisiuit. Et ꝯueniētib⁹ ex oī galilea ⁊ iudea ⁊ hierl'm legis doctorib⁹ iter ceterorꝫ remedia debiliū: paralitici quoq̄ꝫ medicina describit̄. Primū oīum qđ ante diximus: unusq̄sq̄ꝫ eger petēde p̄catores salutis dꝫ adhibere: p quos uite nr̄e cōpago resoluta: actuūq̄ꝫ nr̄orū clauda uestigia uerbi celestis remedio reformentur. Sūt igr̄ aliqui monitores mētis: q aīum hois q̄ꝫuis exterioris corporis debilitate torpente ad supiora erigant. Quorꝫ rursus āminicul' ⁊ attollere ⁊ hūiliare se possit: ut facilius āte iesuꝫ locetur: dn̄ico uideri dignus aspectu. Humilitatem eni respicit dn̄s: q꞉ respexit humilitatē ancille sue: quorꝫ fidē ingt ut uidit dixit. Hō remittūt̄ tibi peccata tua. Magn⁹ dn̄s q aliorꝫ merito ignoscit alijs: et dū alios ꝓbat: alijs relaxat errata. Cur apud te hō collega nō ualeat: cū apđ deum seru⁹: ⁊ interueniēdi meritū: ⁊ ius habeat impetrādi: Disce qui iudicas ignoscere: disce q eger es ipetrare. Si grauiuꝫ peccatorꝫ diffidis ueniā: adhibe precatores: adhibe eccl'am q̄ ꝓ te p̄cetur: cui⁹ cōtemplatiōe qđ tibi dn̄s negare posset ig̊scit. **R.** Nō uos me elegistis: sed ego elegi uos ⁊ posui uos: Ut eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fruct⁹ ur̄ maneat alle all'a. **V.** Sicut misit me pater et ego mitto uos. Ut eatis.

Lect. secunda.

Et quāuis historie fidem debeam⁹ nō omittere: ut uere paralitici isti⁹ corpus credamus esse senatum cognoscet tamen interioris hominis sanitatem cui peccata donantur. Que cum iudei asserunt a solo deo posse concedi: deuꝫ utiq̄ꝫ confitentur: suoq̄ꝫ indicio perfidiaꝫ suam produnt: ut opus astruant: ꝑsonaꝫ negant. Itaq̄ꝫ ab ipsis operibus suis dei filius accepit testimonium: ⁊ uocis suffragium non requirit. Perfidia enim confiteri potest: credere auteꝫ non potest. Itaq̄ꝫ testimonium non deest diuinitati: sed fides deest saluti. Nā ⁊ ualidi⁹ ē ad fidem qđ cōfitentur iiusti: ⁊ perniciosius ad culpam qđ negant q suis assertiōib⁹ reuicūtur. Magna itaq̄ꝫ in fide plebis amētia:

ut cū cōfessa fuerit solius dei esse donare peccata: nō credat deo donāti peccata. Dn̄s autem saluos uolens facere peccatores ex occultoꝝ cognitiōe deum ee̅ demōstrat: ⁊ admiratōez factoꝝ adijciens: qd ē facilius dicere. dimissa sūt tibi peccata: aut dicere surge ⁊ ambula: Quo loco plenam spem resurrectiōis ondit: q mentis uulnerib⁹ corpisqꝫ sanitatē dōata peccata aioꝝ: ⁊ debilitatē carnis excludit. Hoc est enim totum hoīem ee̅ curatuz. Quāuis igi magnū sit hoīb⁹ peccata dimittere. qs. n. peccata pōt dimittere: nisi solus de⁹: q p eos quoqꝫ dimittit qb⁹ dimittēdo tribuit ptatez. Cū multo diuini⁹ ē resurrectiōem dare corpib⁹ qn̄quidem dn̄s resurrectio ē. ℟. Spiritus dn̄i repleuit orbem terrarū. Et hoc qd̄ continet omnia sciētiam habet uocis alle. alle. ℣. Omnium est. n. artifex: ōem hn̄s uirtutem: oīa pspiciens. Et.

Lectio tertia.

HIc lectus q tolli iubetur: qd est aliud nisi qꝛ humanū iubetur corpus attolli: Ipse est qui per singulas noctes lauatur a dauid lectus doloris: i quo aīa nr̄a graui conscie egra cruciatu iacebat. Sed siqs secūdum xp̄i precepta se gesserit: iam nō lect⁹ doloris ē sed quietis. Miseratōe eni dn̄i cepit qes esse q̄ mors erat: q nobis soporē mortis uertit i gr̄am uoluptatis. Nec solū leuare lectū: ſʒ etiā domū suā repetere: hoc ē ad paradisū rediē censetur. Si ē enim uera domus q̄ hoiez pma suscepit: nō iure amissa sed fraudē. Merito ergo restituitur dom⁹: qn̄ uenerat: q nexum fraudis aboleret: ius reformaret. Nec mora ulla sanitas iterueni: unum dictorum: remediorūqꝫ momētuz est. Spectant surgentem increduli: mirāt abeuntem: ⁊ diuini operis miracula malunt timere q̄ʒ credere. Naʒ si credidissēt nō utiqꝫ timuissent: sed dilexissent. Perfecta eni dilectio timorē excludit foras. Et ideo isti quia nō diligebāt calūniabātur. Calumniantibus autem dicit. Quid cogitatis mala in cordib⁹ ur̄is: Quis hoc dicit: Sacerdos magnus qui leprā uidebat in cordib⁹ iudeoꝝ ondit eos peiores esse leproso. Ille sacerdoti ē iussus offerre purgatus: hos sacerdos repudiat: ne alios quoqꝫ eoꝝ lepra ꝯtaminet.

Ad bn̄dictus. an̄. Dixit iesus ut sciatis aūt qꝛ filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata ait paralitico: tibi dico surge: tolle lectum tuum ⁊ uade in domum tuaz alle.

Oratio.

DA quesumus ecclesie tue misericors deus: ut sancto spiritu congregata: hostili nullatenus icursione turbetur. p in uni. eiusdem.

Ad magnificat. an̄. Paraclitus aūt spirit⁹ sanctus quem mittet pater in nomine meo: ille uos docebit omnia: ⁊ suggeret uobis oīa: quecūqꝫ dixero uobis alle. alle.

Oratio ut supra sabbato secūdū lucā.

IN illo tp̄e. Surgens iesus de synagoga intrauit in domum simonis. Socrus autem simonis tenebat magnis febribus. Et reliqua.

De omelia sancti ambrosij epi.

Lectio prima.

FOrtassis etiam in typo mulieris illius socrus simonis uarijs criminū febrib⁹ caro nr̄a lāguebat: ⁊ diuersarū cupiditatū imodicis estuabat illecebris: nec minorē febrē amoris esse dixeri q̄ʒ caloris. Itaqꝫ illa aium febris hui⁹ corp⁹ isirmat. Febris. n. nr̄a auaricia ē. febris nr̄a libido est: eo q ignite sint cupiditates. Un̄ ait ⁊ apl's. Si nō se ꝯtinent nubant. Meli⁹ ē nubere q̄ʒ uri. Febris nr̄a luxuria ē. Febris nr̄a ābitio ē. Febris nr̄a iracūdia ē. Que licet corpis uitia sūt: ignem tn̄ ossib⁹ implicāt: metē: aiuʒ: sensusqꝫ ptētāt. Hec prior diaboli sollicitat arte. ℟. Repleti sūt ōes spiritu sc̄to: ⁊ cepērt loq. put spiritus sc̄tus dabat eloqui illis. Et cōuenit multitudo dicentium alleluia. ℣. Loquebant uarijs linguis apli magnalia dei. Et.

Lectio secunda.

ETenim ager bon⁹: uestis: monile: suadela diaboli est honoꝝ gr̄a sublimitas potestatuū: epularum suauitas: forma meretricis: laqueus est diaboli:

⁊ quaſi quidđã nequitie ſpalis illecebroſus affatus. Qui ꝑ carnis illecebram q̃ cito feminea quadam lenitate molliter animumqꝫ de gradu deiicit: Neqꝫ eñi formam aius priuſ q̃ꝫ corporiſ oculuſ cõcupiſcit. Deniqꝫ qđ nõ uideris nõ amabiſ. Sed ubi caro cõcupierit ꝯpatiẽtis quoqꝫ animi cõſtantia defatiſcit: ⁊ mox cõſortio amoris iflectitur. ℞. Jam non dicã uoſ ſeruos ſed amicos meos: qꝛ oia cognouiſtiſ q̃ operatus ſum in medio uři alla. Accipite ſpm ſãctum i uobis paraclitum ille ẽ: quẽ pr̃ mittet uobis alla. ℣. Uos amici mei eſtis ſi feceritis q̃ ego precipio uobis. Accipite.

Lectio tertia.

Duo eniz in carne una ſunt: atqꝫ ita mors irrepſit ſcelis effectu tẽtãte diabolo carne ſuadẽte. Uehementior tñ ẽ animi q̃ꝫ corpis febris. Et iõ ꝓ animi uolũtate corpis ſalus plerũqꝫ contẽnit: nec a pleriſqꝫ abſtinetur. Unde nõ alienũ repetere uidetur quẽadmodũ theotim⁹ cũ graui oculoꝝ icommoda laboraret: ⁊ amaret uxorẽ: iterdictã ſibi facultatem coeũdi a medico: cupiditatis impatiens: atqꝫ impetu libidinis raptus moderare nequiuerit. Sciẽs .n. prudẽs ꝙ eſſet oculoſ amiſſurus: priuſq̃ꝫ ꝯueniret uxorẽ: in ipo eſtu furẽtis cupiditatis ⁊ cõſuetudiniſ apparatu uale inquit amicum lumen. Sic febre libido flagrãtior ẽ grauiuſqꝫ precipitat et iflãmat. Sed ubi qs reſpuerit a furore tunc conſcientie interioris uiſus aperitur: factiqꝫ ſuccedit pñia: ⁊ pudenda ſui unuſqſqꝫ facinoris erubeſcit. Tunc deus timetur: ⁊ peccator cupit ſe celare: ſed nõ põt. Tũc caro arguit: diabolus accuſatur.

Ad bñd. añ. Caritas dei diffuſa ẽ i cordib⁹ uřis per ihabitãtem ſpm eius in uobis. alla.

Oratio

Mentibus noſtriſ queſumuſ dñe ſpꝫ ſãctum benignus infunde: cuius ⁊ ſapia conditi ſumus: ⁊ ꝓuidentia gubernamur. Per eiuſdem.

In ſolennitate ſãctiſſime ⁊ indiuidue trinitatis. Ad ueſpas. añ. Gloria tibi trinitaſ. Cum reliquis de laudib⁹. ps. Dixit dñs. Cum reliquis in fine. Laudate dñm oẽs gẽtes.

Capłm.

O Altitudo diuitiarũ ſapie ⁊ ſcie dei: q̃ꝫ incõphẽſibilia ſũt iudicia eius ⁊ iueſtigabiles uie ei⁹. ℞. Deo grãs

Hymnus

Adeſto ſancta trinitas par ſplẽdor una deitas: rerum q̃ extaſ oĩuꝫ: ſine fine pricipiũ. Te celoꝝ militia. laudat adorat. ꝑdicat: triplexqꝫ mũdi machina bñdicit ꝑ ſecula. Aſſumus ⁊ nos cernui te adorãtes ſeduli: uota ꝑceſqꝫ ſupplicũ: hymnis iunge celeſtiũ. Unũ te lumẽ credim⁹: qđ ⁊ ꝑ idem colimus: alpha ⁊ o quem dicimus: te laudat ois ſpus. Laus pr̃i ſit ingenito. laus ei⁹ unigenito. laus ſit ſcõ ſpui. trino deo ⁊ ſimplici. Amen. ℣. Bñdicamus pr̃em ⁊ filium cũ ſcõ ſpu. ℞. Laudemus ⁊ ſuperexaltemus eum in ſecula: Ad mag. añ. Te deum pr̃em ingẽitũ. te filium unigenitũ. te ſpm ſcm paraclitũ ſãctã ⁊ indiuiduã trinitatẽ toto corde ⁊ ore cõfitẽur: laudamus: atqꝫ bñdicimus: tibi glã in ſecula. ps. Magnificat. Orõ.

Omnipotẽs ſempiterne de⁹: q dediſti famulis tuis i cõfeſſiõe uere fidei eťne trinitatis glãm agnoſcere: ⁊ ipotẽtia maieſtatis adorare unitatem q̃ſum⁹: ut eiuſdẽ fidei firmitate ab oĩbus ſemꝑ muniamur aduerſis.

Et ſit ꝯmemoratio de dñica. añ. Loquere dñe. ℣. Ueſpertina oratio. ℞. Et deſcendat. Oratio. Deus in te ſperãtium forti. Require i officio dñice que immediate ſequitur p⁹ ſcĩſſime trinitatis officium.

Ad matutinũ. Inuitatorium.

Deum uerum unum in trinitate ⁊ trinitatem i unitate. Uenite adoremus. ps. Uenite. hym. Adeſto ſãcta trinitas. In primo noc. an. Adeſto unus deus omnipotẽs pater ⁊ filius ⁊ ſpſ ſãctus. ps. Dñe dñs nr̃. an. Te unum in ſubſtantia trinitatẽ in perſonis confitemur. ps. Celi enarrãt. an. Te ſemper idem eſſe et uiuere et intelligere ꝓfitemur. ps. Dñi ẽ t̃ra. ℣. Benedicamus pr̃ẽ ⁊ filium cũ ſancto ſpiritu. ℞. Laudemus ⁊ ſuperexaltemus eum in ſecula.

Lectio prima

CRedimꝰ ſãctam trinitatem: id ē patrē ⁊ filiū ⁊ ſp̄m ſãctū: unū dn̄m oīpotētē. uniꝰ eētie. uniꝰ p̄tatis. creatorem oīum creaturaruꝫ. a quo oīa. ꝑ queꝫ oīa. ī quo oīa. Credimus p̄rem a ſemetipſo n̄ ab alio: filium a p̄re genitum. dn̄m ueruꝫ de deo uero. lumen uerum de lumine uero: nō tn̄ duo lumina: ſed unum lumen. Sp̄m ſãctum a patre ⁊ filio equaliter ꝓcedētem. conſubſtantialem ⁊ coeternum p̄ri ⁊ filio. Pater ē plenꝰ deus ī ſe: filius plenus deꝰ a p̄re genitus. ſp̄s ſc̄s plenus deus: a patre ⁊ filio ꝓcedens. Non tam̄ tres deos dicimꝰ: ſed unū dn̄m oīpotentem. eternum. iuiſibilem. icōmutabilem: ꝗ totus ubiqꝫ p̄ns: non ꝑ ꝑtes diuiſus: ſꝫ totū in oībus: non localr̄ ſed potētialiter. Qui ſine cōmutatione ſui mutabilia creauit: ⁊ creata gubernat: ſemper manens quod ē. Cui nihil accidēs eſſe poterit: qꝛ ſimplicis diuinitatis nature nil addi l' minui pōt: qꝛ ſꝑ ē qð ē: cui ꝓpriuꝫ eſt: cui ſēpiternuꝫ eſt: cui idem eſt eē: uiuere ⁊ intelligere. Et hec tria unus deꝰ: ⁊ unꝰ deꝰ hec tria. Idē deꝰ ⁊ dn̄s: uera ⁊ ſempit̄na trinitas in ꝑſonis uera ⁊ ſempiterna unitas ī ſb̄a: quia una ſubſtantia pater ⁊ filiꝰ ⁊ ſp̄s ſanctus.

Reſponſorium.

Benedicat nos deus deus noſter: benedicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. ℣. Deus miſereatur nr̄i ⁊ benedicat nos deus. Et metuant.

Lectio ſc̄da.

HEc uero ſancta trinitaſ nihil maiuſ ē in tribus perſonis ſimul nominatis: q̄ꝫ in una qualibet perſona ſeml' dicta: qꝛ unaq̄qꝫ ꝑſona plena eſt ſubſtantia ī ſe. non tamen tres ſubſtantie: ſed unus deus una ſubſtantia. una potentia. una eſſentia. una eternitas. una magnitudo. una bonitas. p̄r ⁊ filius ⁊ ſp̄us ſanctus. Nec aliud eſt pater in natura: q̄ꝫ filius ⁊ ſp̄us ſãctus: nec aliud filius ⁊ ſp̄s ſanctꝰ: q̄ꝫ pater in natura: quibus eſt una natura. Sed alius pater eſt in perſona. aliꝰ filius in perſona. aliꝰ ſp̄s ſãctus in perſona. In p̄re manet eternitas: in filio equalitas. in ſpiritu ſancto eternitatis. equalitatiſqꝫ connexio: quia pater ⁊ filius ⁊ ſp̄s ſãctus unꝰ ē deꝰ. Unū oēs ī ſubſtantia: et eſſentia: oīpotentia: ⁊ deitate ꝯfitemur. Sicut enim eadeꝫ ſancta trinitas inſeꝑabilis eſt in operibꝰ: q̄ꝫuis quedam opera dei ꝗbuſdam ꝑſonis ſpecialiter ꝯueniāt: ſicut patri uox illa que de celo ſonuit ſuper chriſtum baptizatum. Et ad filium ꝑſonam humanitatis tantummodo pertinet ſuſceptio: ⁊ ſpiritus ſancti perſone ꝓprie congruit illa columba in cuius ſp̄e idē ſpiritus ſãctus deſcendit ſuper eūdeꝫ filium dei: ſecundum hominem baptizatum. Tamen abſqꝫ dubitatione omni illam uocem ⁊ illam columbam: ⁊ xp̄i humanitatem tota ſancta trinitas operata ē: cuius oꝑa iſeꝑabilia ſūt. **Reſpōſoriū.** Benedictus dn̄s deus iſrahel qui facit mirabilia ſolus. Et benedictum nomen maieſtatis eius in eternum. ℣. Replebitur maieſtate eiuſ omnis terra fiat fiat. Et bn̄dictum.

Lectio tertia.

CRedimus eundem filium dei: uerbum dei: eternaliter natum de patre conſubſtantialem patri per omnia: temporaliter natum de ſpiritu ſancto ex maria ſemper uirgine: duas habentem natiuitates. Unam ex patre eternam: alteraꝫ ex matre temporalem. Qui etiam filius dei ſue carniſ conceptione conceptus ē: ⁊ ſue carnis natiuitate natus eſt. Deum uerū confitemur conceptum ⁊ dominuꝫ uerum natum: eundem dominum uerū ⁊ uerum hominem. unum chriſtum: unū filium dei unigenitum: proprium ⁊ ꝑfectum in duabus naturis: in unius perſōe ſingularitate. paſſibilem ⁊ impaſſibilem. mortalem atqꝫ immortalem. Crucifixum infirmitate noſtra: eundemqꝫ ſemper uiuentem in uirtute ſua. Qui mortuus eſt: carnis ſue morte ⁊ ſepultus: atqꝫ ab inferis damnato ⁊ ſpoliato principe totius iniquitatis rediens tertia die reſurrexit:

atqꝫ cū triūpho glīe uidentibꝰ diſcipulis celū aſcēdit. Sedēs ī dextra pr̄is: id ē maieſtate dītatis: ide iaꝫ uēturꝰ iudicaꝛ̄ uiuoſ ⁊ mortuos: quē impiȷ̄ iudicātez uidebūt: ī ea forma q̄ crucifixuſ ē: nō ī ea hūilitate qua īiuſte iudicatus ē: ſed in ea claritate qua iuſte iudicaturꝰ eſt mūduꝫ: cuiuſ maieſtatis uiſio et̄na: ē oīū ſāctoꝝ beatitudo ⁊ glīa. ℟. Quis magnus ſicut deus nr̄. Tu es deus q̄ facis mirabilia. ℣. Notā feciſti in pplis ꝟtutem tuā: redemiſti ī brachio tuo pplꝫ tuum. Tu es. Glīa pr̄i. Tu. In ſecūdo noc. ã. Te iuocamus te adoramuſ. te laudamuſ. o beata trinitas. ps. Oēs gētes. añ. Spes noſtra. ſalus nr̄a. honor nr̄ o beata trinitas. ps. Magnꝰ. añ. Libera nos. ſalua nos. uiuifica nos. o beata trinitas. ps. Deus iudiciū. ℣. Benedictus es dn̄e in firmamento celi. ℟. Et laudabil' ⁊ glo̅ſus et ſuperexaltatus ī ſecl̄a.

Lectio quarta.

OMnipotens gͦ deꝰ ieſtiabil': ieffabil' incomprehenſibiliſ: ultra oīa: extra omnia: preter omnia: oēm creaturā tuaꝫ excedit: oēm facturam p̄teriȷ̄t: uniuerſa ꝓcellit. Si enim queras magnitudinē maior ē: ſi pulchritudinem pulchrior: ſi dulcedinē dulcior: ſi ſplendorem fulgidior: ſi iuſtitiam iuſtior: ſi fortitudinem fortior: ſi pietatem clementior. Nulla .n. ratio patitur ut uel factura factori ſuo equet': ul' opus artifici cōparet'. Legimus ī ꝓpheta. Qui fecit fortia fortior ē: ⁊ q̄ fec̄ pulchra ille pulchrior ē. Sic āt hꝰ unice deitatis celſa inſigne predicamus: ut tamē nō ſic iudei: ſꝫ ſicut xp̄iani trinitatis diuine myſteria fateamur. Sicut enim oīpotens ⁊ ineffabilis pater eſt: ita omnipotens ⁊ īcomprehenſibiliſ filiꝰ: ita etiam ſp̄s ſāctꝰ ī patre ī filio diſcrete connexus ineffabil' atqꝫ immenſus eſt. Pater enim et filius ⁊ ſp̄s ſanctus. unus omnipotens deus. unus in trinitate. unus ī poteſtate. unitaſ trinitas. ſempiterna maieſtas. unū poteſ per oīa. ⁊ trinitas ī unitate: ⁊ unitas in trinitate conſiſtit. Sed nec trinitas diuidit': nec unitas ſeparatur. Reſponſorium.

Magnus dn̄us ⁊ laudabilis nimis. Et ſapie eius non eſt numerus. ℣. Magnus dn̄ſ ⁊ laudabilis nimis. et ſapie eius nō ē finis. Et.

Lectio q̄nta.

HAc igitur catholica fide armati atqꝫ inſtructi cariſſimi: nephādos arrianos hereticos: qui ſe hoc tempore impie iactitant: ⁊ multos xp̄ianos nr̄os ſeducēdo corrumpunt atqꝫ decipiunt: breuiter percūctemur. Quo modo orāt dominum qui ſentiunt contra dominum? Reſpondent nobis dicentes. Oramus dn̄m utiqꝫ in trinitate: ſed ut legimꝰ p̄rem maiorem: filium minorem: ſpiritum ſc̄m īferiorez: quia ipſe xp̄s dicit: pater maior me eſt. His reſpōdemus. Sic inqꝫ oratiſ ⁊ colitis dn̄m? Sic plane legimus ſic colimus. ſic oramus. Ad hos dicimus. Si ergo ita dn̄m colitis ⁊ oratis: hoc non ē. dn̄ꝫ magnum unum colere ⁊ rogare: ſed tres deos facere. Et ubi eſt quod in lege diuina dicitur. Audi iſrl' dn̄s deus tuus: deus unuſ eſt. Et iterum alibi ait. Dominum deum tuum adorabis ⁊ illi ſoli ſeruies. Si enim eſt pater aliud. aliud filius aliud ſpiritus ſanctus: iam non eſt una trinitas: ſed diuiſa poteſtas. Quomodo autem diſcrepans poteſtaſ ſtare pōt? In euangelio legimus quod domus in ſemetipſa diſcernitur cum lucis ſplendor aut ſolis calor nullatenus ſeparatur? Ecce enim ſicut uidemus in ſole tria ſunt: et ſeparari omnino non poſſunt. Que autē tria ſunt uideamꝰ. Curſus. ſplēdor. ⁊ calor. Uidemus enim ſolem in celo currentem. fulgentem. calentem. Diuide ergo arriane ſi potes ſolem: ⁊ tunc demum diuide trinitatem. Sed fortaſſis de ſole diſcernendo difficilis eſt ratio: quia in celo ē a nobis longe poſitus ē.

Reſpōſorium.

Gloria patri genitoqꝫ proli ⁊ tibi compar utriuſqꝫ ſemper ſpiritus alme deus unus. Omni tempore ſeculi. ℣. Da gaudiorum premia. da gratiarum munera: diſſolue litis uincula: abſtrige pacis federa. Omni.

Lectio ſexta.

Ecce aliud ꝓponim⁹ elemētum qđ minus eſt ⁊ in terra nobiſcum eſt. Ignez dico q in manib⁹ nr̄is habeť: ⁊ tamen nūq̄z diuiditur. Et ignis.n.tria h̄z ſed diuidi nō poteſt. Hoc eſt motum. lucem. ⁊ feruoꝛem. Si igitur nephande heretice diuidere non potes creatum ſolez ⁊ ignem: quō mō potes diuidere dn̄m ōium creatoꝛem. Audi āt ⁊ diſce hanc magnā ⁊ unicam trinitatem ab exoꝛdio generis humani fuiſſe oſtenſam. Audi in lege ⁊ ꝓphetis: in pſalmis ⁊ i euangelio. Audi i apl'o ꝓcul dubio declaratā. Audi inq̄z in geneſi: fecit deus hominem ad imaginem dei: ut ſimul oſtēderet inſeparabilem trinitatez. Ait etiam in eodē libꝛo. Et ſp̄s dei ferebatur ſuper aquas. Audi ꝓphetam dicētem ex perſona xp̄i. Sp̄uſ dn̄i ſuper me pꝛopter qđ unxit me: euāgelizare pauperibus miſit me. Audi in pſalmis. Uerbo dn̄i celi firmati ſunt: ⁊ ſp̄u oris eius omnis uirtus eorum: ⁊ ſp̄u pꝛincipali confirma me. Hoc idem dn̄s chꝛiſtus in euangelio diſcipulis dicens: ꝯfirmat. Euntes baptizate omnes gētes in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſp̄s ſcī. Audi in apl'o. Quis cognouit ſenſum dn̄i: aut qs ꝯſiliarius eius fuit: aut quis pꝛior dedit illis: ⁊ retribuetur ei: Quoniam ex ipſo ⁊ per ip̄m: ⁊ in ipſo ſunt omnia: ipſi gl'ia i ſecula ſeculorum amen. Reſponſoꝛium.

Honoꝛ uirtus ⁊ poteſtas ⁊ iperiū ſit trinitati ī unitate: unitati ī trinitate. In perenni ſecl'oꝛuz tp̄e. ℣. Trinitatis laus perennis unitati ſit decus perpetuum. In perenni.

In tertio noc. Aꝝ. Caritas pr̄ ē. gr̄a filius. cōmunicatio ſp̄s ſanct⁹ o beata trinitas. Pſ. Cāta. Aꝝ. Uerax ē pr̄. ueritas filius. ʋitas ſp̄s ſcūſ o beata trinitas. Pſ. Dn̄s re. ex. Aꝝ. Una igr̄ pr̄ logos paraclituſq̄z ſb̄a ē o beata trinitas. Pſ. Cātate. ij. ℣. Uerbo dn̄i celi firmati ſūt. ℟. Et ſp̄u oꝛis eius oīs uirtus eorū.

Secūdum ioannem.

In illo tp̄e dixit ieſus diſcipuliſ ſuiſ. Cum uenerit paracrituſ quem ego mittam uobis a patre: ſp̄m ueritatis q a patre ꝓcedit: ille teſtimoniū perhibebit de me: ⁊ uos teſtimoniū ꝑhibebitiſ: quia ab initio mecum eſtis. Et reliqua.

Omelia ſancti auguſtini epī.

Lectio ſeptima.

Dominus ieſus in ſermone quez locutus ē diſcipl'is ſuis p⁹ cenaz ꝓximus paſſioni tanq̄z iturus ⁊ relicturus eos preſētia coꝛpali cū ōib⁹ aūt ſuis uſq̄z ad cōſūmatiōem ſeculi futurus preſētia ſp̄uali exortatus ē eos ad ꝑferendas perſecutōes impiorum: quos mūdi nomīe nūcupauit. Ex quo tn̄ mūdo ēt ipſos diſcipulos elegiſſe ſe dixerit: ut ſciret ſe gr̄a dei eſſe qđ ſūt: ſuis autem uitijs fuiſſe qđ fuerāt. Deīde ꝑſecutores ⁊ ſuos ⁊ ipoꝝ iudeos euidenter expreſſit: ut omnino appareret etiam ipſos mundi damnabili appellatiōe ꝯcluſos q ꝑſequūtur ſanctos. Cunq̄z de illis diceret q̄ ignoꝛarent eum a quo miſſus eſt: ⁊ tamē odiſſent filium ⁊ patrem: hoc eſt euz qui miſſus eſt: ⁊ eum a quo miſſus eſt: de quibus omnibus in alijs ſermonibus iam diſſeruim⁹ ad hoc peruenit ubi ait. Ut impleať ſermo qui in lege eoꝛum ſcriptus ē: qꝛ odio habuerūt me gratis. Deinde tanq̄z conſequenter adiunxit unde nunc diſputare ſuſcepimus. Reſpōſoꝛium.

Bn̄dicamus pr̄ez ⁊ filiū cū ſcō ſp̄u laudemus ⁊ ſuperexaltemus eū in ſecula. ℣. Benedictuſ es i firmamēto celi: laudabil' ⁊ gl'oſus i ſecula. Laudemus.

Lectio octaua.

Cum autez uenerit paraclitus quē ego mittam uobis a patre ſpiritu ueritatis q a patre ꝓcedit: ille teſtimōiuz perhibebit de me. Et uos teſtimōium ꝑhibebitis: qꝛ ab īitio mecum eſtis. Quid hoc ꝑtinet ad illud qđ dixerat: nūc autē uiderunt ⁊ oderunt me ⁊ patrem meuz: Sed ut impleatur ſermo qui in lege eorum ſcriptus eſt: quia me odio habueꝛt gratis. An quia paraclitus quando uēit ſp̄us ueritatis eos qui uiderunt ⁊ odeꝛt teſtimonio manifeſtioꝛe cōuicit. Immo uero etiam aliquos ex illis qui uiderant ⁊ adhuc oderūt ad fidem q̄ per dilectionē opatur ſua manifeſtatiōe ꝯuertit. H⁹ ut ita ītelligamus: ita factū eſſe recolim⁹.

Venit enim die pentecoſtes ſp̄us ſāctus in cētum.xx. homines congregatos in quibus ⁊ apoſtoli omnes erant. Qui illo adimpleti cum linguis ōium gentium loquerētur. plures ex his qui aderāt tanto miraculo ſtupefacti: qm̄ quidem uiderunt loquente petro tam magnnm atq; diuinum teſtimoniū ꝑhiberi de xp̄o: ut ille qui occiſus ab eis inter mortuos deputabatur reſurrexiſſe ⁊ uiuere ꝓbareť: cōpūcti corde conuerſi ſunt: ⁊ tanti ſāguinis tam impie atq; immaniter fuſi indulgētiam ꝑceperunt: ut ipſo redēpti ſint ſāguine quē fuderūt. xp̄i.n. ſanguis ſic in remiſſiōem ōium peccatorum fuſus ē: ut ipſum poſſit delere quo fuſus ē. Hoc ergo intuens dn̄s dicebat: odio me habuerūt gratis. ℟. Summe trinitati ſimplici deo una diuinitas: equalis glā: coeťna maieſtas: pr̄i ꝓliq;: ſāctoq; flamini. Qui totū ſubdit ſuis orbem regibus. ℣. Preſtet nobis grām deitas beata patris ac nati pariťq; ſp̄s almi. Qui.

Ultima lectio legiť de dn̄ica uidelicet de euāgelio luce.ſ. Eſtote miſericordes. Cum omelia beati auguſtini. Quere in dn̄ica prima p⁹ pēte. de qua officiū alias fieri ꝯſueuerat: licet nūc officiū celebreť indiuidue trinitatis: qm̄ mai⁹ duplex ē.

Ad laudes ⁊ ꝑ horas. aꝛ. Gloria tibi trinitas. equalis una deitas ⁊ ante omnia ſecula ⁊ nunc ⁊ in perpetuum. ps Dn̄s regnauit. cū reliquis de laudib⁹. aꝛ. Laus ⁊ perennis glīa deo patri ⁊ filio ſācto ſil' paraclito in ſecula ſeculorum. añ. Gloria laudis reſonet i ore ōium: pr̄i genitiq; proli: ⁊ tibi ſācte ſtudio pēni: ſp̄ui nr̄o reſonet ab ore omne ꝑ euū. añ. Laus dō patri parilīq; ꝓli ſp̄ui ſācto pariť reſultet lauď perenni. añ. Ex quo oīa ꝑ quē oīa in quo oīa tibi gloria in ſecula. Capłm. O altitudo:

Hymnus.

O Trinitas laudabilis ⁊ unitas mirabilis in triplici ſubſtātia uirtus manēs intermina. Tu caritas. tu puritas. tu pax ⁊ imortalitas: patris nati paracliti pollens decore ꝑpetim. Fides corona ſupplicū: i te pie fidētium: exterge ſordes mentium: ſorti miſertus pauperum. Laus pr̄i ſit ingenito: eiuſq; unigentto laus ſit ſc̄o ſp̄ui: trino deo ⁊ ſimplici. amē ℣. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. ℟. Ex hoc nunc ⁊ uſq; in ſeculum. Ad bened. añ. Benedicta ſit ſancta creatrix atq; gubernatrix ōium ſācta et indiuidua trinitas: nūc et ſemꝑ et per infinita ſeculoꝝ ſecula. ps. Bn̄dictus. Oro ut ſupra Omnipotens. Et ſit ꝯmemoratio de dn̄ica. añ Eſtote miſericordes. ℣. Dn̄s regnauit ℟. Induit dn̄s. Oro: Deus i te ſperantium. Prout i officio dn̄ice p̄fate ꝯtieť.

Ad primā. añ. O beata. Et dn̄r. ps. Deus in nomine. Beati immaculati. Retribue Quicūq; uult. Ad tertiam capłm. O altitudo. ℣. Bn̄dicamus pr̄em et filium cum ſc̄o ſp̄u. ℟. Laudemus et ſuperexaltemus eum in ſecula. ℟. Cū ſācto. ℣. Gloria. ℟. Bn̄dicam⁹. ℣. Benedictus es dn̄e in firmamento celi. ℟. Et laudabilis et glorioſus i ſecula.

Ad ſextam. Capitulum.

Gratia dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ⁊ caritas dei ⁊ cōmunicatio ſācti ſpiritus ſit ſemper nobiſcum amen. ℣. Bn̄dictus es dn̄e i firmamēto celi. ℟. Et laudabilis er glorioſuſ in ſecula. ℟. In firmamēto celi. ℣. Gloria. ℟. Et laudabilis et glorioſus in ſecula. ℣. Verbo dn̄i celi firmati ſūt. ℟. Et ſpiritu oris ei⁹ ōis uirtus eorum.

Ad nonam: Capłm.

Tres ſūt q teſtioniū dāt in celo pať uerbū: ⁊ ſp̄s ſāctus: ⁊ hi tres unum ſūt. ℣. Verbo dn̄i celi firmati ſunt. ℟. Et ſpū oris eius omnis uirtus eoꝝ. ℣. Gloria. ℟. Virtus eorum. ℣. Sit nomen dn̄i benedictū. ℟. Ex hoc nunc et uſq; in ſeculum.

Ad ueſperas. aꝛ. Gloria tibi trinitas. ps. Dixit dn̄s. Cū reliq̄s in fine. ps. Lauda te dn̄m ōes gētes. Capłm. hym. uerſus ut ſupra in primis ueſpiſ ad Magnificat añ. Benedictio et claritas et ſapientia et graꝝ actio honor uirtus et fortitudo deo noſtro i ſecula ſeculorum amen. Oratio ut ſupra. Et ſit commemoratio de dn̄ica. añ. Nolite iudicare. ℣. Dirigatur. ℟. Sicut. Oro. Deus in te ſperantium: ut in ipſa dn̄ica ꝯtineť.

Rubrica de dominicis occurrentibus iť paſcha ⁊ pentecoſtes:

De dñicis occurrētibꝰ inter octauā pēte. ⁊ aduentum: qm̄ interduȝ quattuoꝛ ⁊ uiginti ad minꝰ. Interdum octo ⁊ uiginti ad plus occurrere poſſunt. Et huiꝰmōi ſupputatio dñicaꝝ ab hac citra fieri ſolȝ dñica prima pꝰ pente. Ideo ſup huiuſmodi ſubnectenda eſt talis regula. In primiſ igitur eſt aīaduertēdum: ꝙ officia dominicalia: non ſunt plus q̄ȝ quattuoꝛ ⁊ uiginti. Quotieſcūqȝ igitur fuerint quatuoꝛ ⁊ uiginti dñice. In qualibet dñica occurrēte pōitur ꝓprium officium: nec pretermitti pōt quin fiat occurrentis dominice cōmemoratio: licet in ea etiā feſtū maius duplex occurrat. Cuȝ uero occurrerit qnqȝ ⁊ uiginti dñice illa dimittitur: q̄ ifra octauā beati ioānis baptiſte occurrit. Et ſi occurrerit ſex ⁊ uiginti: illa omittitur: que ī octaua ſācti laurētij occurrit: cū alia ſupradicta. Cum uero occurrerit ſeptem ⁊ uiginti: illa dimittit̄ q̄ infra octauam aſſūptiōis beate marie uirginis occurrit: cum duabꝰ ſupradictis. Qñ uero occurrūt octo ⁊ uiginti: illa dimittitur q̄ occurrit ifra octauam natiuitatis bt̄e uirginis marie cū tribꝰ ſupradictis. Si autē pꝰ huiuſmodi octauas aliqua occurrerit feria: repetatur officiū ꝑcedentis dñice. Et hoc ordine nullus in dñicis ponēdiſ: ⁊ in ꝯmemoratiōibus fiendis erroꝛ emerget. Aduertēdū tm̄ eſt ꝙ ſi ī dñica feſtum occurrerit ōium ſāctoꝝ: tunc illa dñica q̄ ultimo loco omittēda erat: nō obmittat̄: ſed ꝺ̄ ea fiat ꝯmemoratio: ut de dñica illa que in die ōium ſāctoꝝ occurrerit: nulla fiat ꝯmemoratio: ſed potius uacua traſſeratur. Qm̄ equū ē ut ī die tāte ſolēnitatis de dominica in ea occurrente nulla fiat commemoratio.

In hoc ſabbato ad ꝯmēoratiōem dñice qm̄ de dñica nō agit̄: ut fieri alias ſolituȝ erat officiū pp feſtū ſcīſſime trinitatis dī hec añ. Loquere qꝛ audit ſeruꝰ tuꝰ. ℣. Veſpertina oꝛo. ℟. Et deſcendat. Oratio.

Deus in te ſperātiū fortitudo adeſto ꝓpitius inuocatiōibꝰ nr̄is: ⁊ qꝛ ſine te nihil pōt mortaliſ ifirmitaſ. pſta auxiliū gratie tue: ut ī exequēdis mādatis tuis: ⁊ uolūtate tibi ⁊ actione placeamus. p.

Et nulla fit de aplīs ꝯmemoratio: neqȝ ꝺ̄ pace: ſed imediate pꝰ feſtū ſāctiſſime trinitatis fit: niſi feſtū duplex occurrat.

Dñica prima pꝰ pente. Ad matutinū. Inuitatorium. Adoremus dñm qui fecit nos. ps. Venit. Hoc iuitatoriū cātatur ī dñicis diebꝰ uſqȝ ad calēdas octobris. hymnus Nocte ſurgentes. Ad nocturnum. aꝛ. Seruite. Cū reliqs. aꝛ. ⁊ pſalmis ſicut ī dominica pꝰ octauā epiphāie notatū ē. Et eo ordine totum officiū agit̄ ſicut ſupra ī ps. ordiatū ē. Et hoc fit uſqȝ ad aduētuȝ dñi: ꝑter lectōes ⁊ ℟ñ. ⁊ oꝛōnes q̄ mutāt̄ ſuis loco ⁊ tp̄e. Hac nocte ponūtur libri regū: ⁊ legitur de eis uſqȝ ad calēdas auguſti. primus regum liber.

Lectio prima.

Fuit uir unus ꝺ̄ ramathaim ſophi de mōte ephraim: ⁊ nomē eius helcana: filiuſ hieroboā. filij eliu. filij thau. filij ſuph. effrateus: ⁊ hūit duas uxores. Nomē uni anna: ⁊ nomē ſecūde fenēna. Fuerūtqȝ fenēne filij. anne autē nō erāt liberi. Et aſcēdebat uir ille ꝺ̄ ciuitate ſua ſtatutis diebꝰ: ut adoraret ⁊ ſacrificaret domino exercituū in ſilo. Erant aūt ibi duo filij heli: ophni ⁊ phinees ſacerdotes domini. Venit ḡ dies ⁊ imolauit helchana: deditqȝ fenenne uxori ſue ⁊ cūctiſ filijs eius ⁊ filiabꝰ ptes. Anne āt dedit ptē unā triſtis: qꝛ annā diligebat: dominꝰ aūt ꝯcluſerat uuluam eius. Reſpōſorium. Preparate corda uſ̄a dño ⁊ ſeruite illi ſoli. Et liberabit uos ꝺ̄ maībꝰ īimicoꝝ uſ̄oꝝ. ℣. Conuertimini ad eū in toto corde uſ̄o: ⁊ auferte deos alienos de medio uſ̄i. Lectio ſecūda.

Affligebat quoqȝ eā emula eiꝰ: ⁊ uehemēter angebat: ī tm̄ ut exprobraret ꝙ cōcluſiſſet dominꝰ uuluam eiꝰ. Sicqȝ faciebat ꝑ ſingulos annos: cū redeunte tp̄e aſcēderēt ad tēplū domini: ⁊ ſic ꝓuocabat eam. Porro illa flebat: ⁊ nō capiebat cibum. Dixit ergo ei helchana uir ſuuſ. Anna cur fles: ⁊ quare nō comedis: ⁊ quāobrē affligitur coꝛ tuū. Nūqd non ego melioꝛ ſum tibi q̄ȝ decem filij: Surrexit āt āna pꝰ q̄ȝ comederat ⁊ bibat in ſilo. Et heli ſacerdote ſedēte ſup̱ ſellaꝫ ante poſtes domꝰ dn̄i: cū eſſet anna amaro aīo: orauit dn̄m flens largiter: ⁊ uotuꝫ uouit dicēs.

Reſpōſorium.

Deus oīum exauditor ē: ipſe miſit angelū ſuū ⁊ tulit me de ouibꝰ pr̄is mei. Et unxit me ūctione miſericordie ſue. ℣. Dn̄s q̄ eripuit me de ore leonis: ⁊ de manu beſtie liberauit me. Et

Lectio tertia.

Domine exercituum ſi reſpiciens uideris afflictōem famule tue: ⁊ recordatus mei fueris: nec oblitus ancille tue: dederiſqꝫ ſerue tue ſexū uirilē: dabo euꝫ dn̄o oībꝰ diebꝰ uite eius: ⁊ nouacula non aſcēdet ſup̱ caput eiꝰ. Factū ē āt cum illa m̄ltiplicaret p̄ces corā dn̄o: ut heli obſeruaret os eius. Porro anna loquebatur ī corde ſuo: tm̄qꝫ labia illiꝰ mouebantur: ⁊ uox penitus nō audiebat̄. Eſtimauit igr̄ eā heli temulētam: dixitqꝫ ei. Uſqꝫqͦ ebria eris? Digere pauliſper uinum quo mades. ℟. Dn̄s qui eripuit me de ore leoniſ ⁊ de manu beſtie liberauit me. Ipſe eripiet de manibus inimicorum meoꝝ. ℣. Miſit deus m̄iam ſuam ⁊ ṽitatem ſuam: aīam meā eripuit de medio catuloꝝ leonum. Ipſe.

Lectio quarta.

Reſpōdens anna. Nequaq̄ꝫ inquit dn̄e mi. Nam mulier īfelix nimis ego ſū: uinūq̄ꝫ ⁊ oē qđ iebriare pōt nō bibi: ſed effudi aīam meā in ꝯſpectu dn̄i. Ne reputes ancillā tuā quaſi unā đ filiabꝰ belial: quia ex m̄ltitudīe doloris ⁊ meroris mei locuta ſū uſqꝫ in p̄n̄s. Tūc heli ait ei. Uade ī pace: ⁊ deꝰ iſrl̄ det tibi petitiōeꝫ quā rogaſti eum. Et illa dixit. Utinā īueniat ancilla tua gr̄am ī oculis tuis. Et abijt mulier ī uiam ſuam ⁊ comedit: uultuſqꝫ illiꝰ nō ſūt āpliꝰ ī diuerſa mutati. Et ſurrexerūt mane ⁊ adorauerūt coraꝫ dn̄o: reuerſiqꝫ ſūt ⁊ uenerūt ī domū ſuaꝫ ī ramatha. Cognouit āt helchana annā uxorē ſuā: ⁊ recordatꝰ ē eiꝰ dn̄s. Et factuꝫ ē poſt circulū dierū cōcepit anna ⁊ peperit filiū: uocauitqꝫ nomē eiꝰ ſamuel eo ꝙ a dn̄o poſtulaſſet eum. ℟. Percuſſit ſaul mille ⁊ dauid decē milia. Quia manuſ dn̄i erat cum illo: percuſſit philiſteū: ⁊ abſtulit opprobrium ex iſrl̄. ℣. Nōne iſte eſt dauid de quo canebant in choro dicēteſ: ſaul p̄cuſſit mille: ⁊ dauid decem milia.

Lectio quinta.

Aſcēdit āt uir eiꝰ helchana ⁊ oīſ domus eius ut īmolaret dn̄o hoſtiaꝫ ſolēnē ⁊ uotū ſuū: ⁊ anna nō aſcēdit. Dixit enim uiro ſuo. Nō uadā donec ablactetur īfans: ⁊ ducā eū: ⁊ appareat ante ꝯſpectū dn̄i ⁊ maneat ibi iugiter. Et ait ei helcana uir ſuꝰ: fac qđ tibi bonū uidetur ⁊ mane donec ablactes eum. Precorqꝫ ut ipleat dn̄s uerbū ſuum. Manſit ergo mulier ⁊ lactauit filium ſuū: donec amoueret eū a lacte. Et adduxit eū ſecū pꝰq̄ꝫ ablactauerat in uitulis tribꝰ: ⁊ tribꝰ modiis farine: ⁊ amphora uini: ⁊ adduxit euꝫ ī domum dn̄i in ſilo. Puer aūt erat adhuc īfantulus. Et īmolauerūt uitulum ⁊ obtulerunt puerū heli. Et ait anna. Obſecro mi dn̄e: uiuit aīa tua dn̄e ego ſum illa m̄lier: q̄ ſteti corā te hic orās dominū. Pro puero iſto oraui: ⁊ dedit dn̄s petitionem meam quā poſtulaui euꝫ. Iccirco ⁊ ego commodaui eum dn̄o cūctis diebꝰ quibꝰ fuerit accōmodatꝰ dn̄o. Et adorauerūt ibi dn̄m. Et orauit anna et ait. ℟. Montes gelboe: nec ros nec pluuia ueniat ſup̱ uos. Ubi ceciderūt fortes iſrl̄. ℣. Oēs mōtes qui eſtis ī circuitu eius uiſitet dn̄s a gelboe āt tranſeat. Ubi.

Lectio ſexta.

Exultauit cor meū ī dn̄o: ⁊ exaltatū ē cornu meū in deo meo. Dilatatū ē os meū ſup̱ inimicoſ meos: q̄r letata ſū ī ſalutari tuo. Nō ē ſanctus ut ē dn̄ſ: neqꝫ enim ē alius ex̄ te: ⁊ nō ē fortis ſicut deuſ nr̄. Nolite multiplicari loqui ſublimia: gl̄iantes. Recedāt uetera de ore ur̄o: q̄r deꝰ ſciarū dn̄s ē: ⁊ ipſi p̄parāt̄ cogitatōeſ. Arcus fortium ſup̱atus ē.: ⁊ infirmi accīcti ſunt robore. Repleti priꝰ ꝓ panibus ſe locauerūt: ⁊ famelici ſaturati ſunt. Donec ſterilis pep̱it plurios: ⁊ que multos hēbat infirmata eſt. Dn̄s mortificat ⁊ uiuificat. Deducit ad īferos ⁊ reducit. Dominus pauperem facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ ſubleuat. Suſcitat de puluere egenū et ď stercore eleuat paupeꝝ. Ut sedeat cū pricipib⁹: ⁊ soliū glīe teneat. Dn̄i enim sūt cardines terre: ⁊ posuit sup̱ eos orbem. Pedes sāctoꝝ suoꝝ seruabit: ut ipij in tenebris ꝯticescēt. Dn̄m formidabunt aduersarij ei⁹: ⁊ sup̱ ipsos i celis tonabit. Dominus iudicabit fines terre: ⁊ dabit ipiū regi suo: et sublimabit cornu xp̄i sui. ℞. Ego te tuli de domo p̄ris tui dicit dn̄s: ⁊ posui te pascere gregē populi mei. Et fui tecū in oīb⁹ ubicūq̄ ambulasti firmās regnū tuū i eternū. ℣. Feciq̄ tibi nomē grāde iux̄ nomē magnorum: qui sūt in terra: ⁊ regē dedi tibi ab oīb⁹ inimicis tuis. Et fui.

Secundum lucam.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipul' suis. Estote misericordes sicut ⁊ pr̄ uester misericors ē. Et reliqua.

Omelia sc̄i augustini ep̄i.

Lectio septīa.

Intendite fratres ipam miam et iudiciū: mie tp̄s mō est: iudicij p⁹erit. Unde ē mie temp⁹? Uocat modo aduersos: donat peccata ꝯuersis. Patiēs ē sup̱ peccatores donec ꝯuertant̄. Quicūq̄ cōuersi fuerit p̄terita obliuiscitur: futura ꝓmittit. Hortatur pigros: ꝯsolat̄ afflictos: docet studiosos: adiuuat dimicātes: neminem deserit laborātem: ⁊ clamātez ad se. Donat unde sibi sacrificet̄: ipse tribuit unde placet̄. Magnū mie tp̄s nō uos trāseat fratres: non uos transeat. Uenturuz ē iudicium: erit ⁊ tunc penitentia: sed infructuosa. Dicētes itra se pn̄iam agētes: ⁊ p̄ angustia sp̄s gemētes. Certe ista scripta sūt i libro sapiētie. Quid nobis ꝓfuit supbia: ⁊ diuitiarū iactātia qd cōtulit nobis? Trāsierūt oia tanq̄ umbra. Modo dicam⁹ trāseūt oia tanq̄ umbra. Modo fructuose dicam⁹ trāseūt: ne tūc dicamus ifructuose oia trāsierūt. Hoc ē ergo tp̄us mie ⁊ iudicij.

Responsorium.

Peccaui super numerum arene maris: ⁊ multiplicata sūt peccata mea: ⁊ non sum dignus uidere altitudinem celi pre multitudine iniquitatis mee: qm̄ irritaui iram tuam. Et malū coraz te feci. ℣. Qm̄ iniquitatē meā ego agnosco: et delictum meuz contra me est semper: q² tibi soli peccaui. Et malum.

Lectio octaua.

Ne putetis āt fratres ꝙ ista a se possint ideo aliquo mō separi. Uident̄ enim sibi aliqn̄ ꝯtria: ut q misericors est nō seruet iudiciū: ⁊ qui iudicij tenax est obliuiscatur misericordia. Oīpotens eni de⁹ nec in misericordia amittit iudicium: nec iu iudicio miam. Miseretur enim ⁊ cōsiderat imagiem suam. fragilitatem nr̄am. errorem nr̄m: cecitatē nr̄am. Et uocat: ⁊ ꝯuersis ad se donat peccata: non cōuersis nō donat. Misericors est et iustus. Nunquid aut iudiciuz amisit: aut non debuit iudicare iter ꝯuersos et nō cōuersos? An uobis iustuz uidet̄ ut ꝯuersus ⁊ nō ꝯuersus equalr̄ habeant̄. ut eo mō suscipiatur ꝯfitens et mētiens. humilis et superbus? Ergo h₃ et iudiciuz in ipsa misericordia. Rursus in ipso iudicio habet misericordiam: sī eos utiq̄ qb⁹ dictur⁹ ē. Esuriui et dedistis mihi manducare. Et eni dicit̄ in quadam ep̄la ap̄lica. Judicium eniz sine mia illi qui nō facit miam. Beati inquit misericordes: qm̄ ipsorum miserebit̄ de⁹. Ergo in illo iudicio erit ⁊ mia: sed nō sine iudicio. Si enim nō in quēlibet: sed in eū erit mia q p̄rogauit miam: ⁊ ipsa mia iusta erit: q² ꝯfusa nō erit. Mia est certe: ut dimittant̄ peccata. mia ē ut tribuatur uita eterna. Uide ubi iudicium. Dimitte inquit et dimittet̄ uobis. Date et dabitur uobis. Certe dabitur uobis: et dimittetur uobis mia est. Si nō precessiss₃ et iudicium non dēet: i qua mēsura mēsi fueritis: i ea remetietur uobis.

Responsorium.

Duo seraphin clamabāt alter ad alteꝝ. Sāctus sanctus. sanctus dn̄s deus sabbaot. Plena ē omnis terra gloria eius. ℣. Tres sunt q testimonium dant in celo: pr̄: uerbū: ⁊ sp̄s sanctus ⁊ hi tres unum sunt. Sāctus. ℣. Gloria patri Plena est.

Et dr̄ octauo loco i dn̄icis diebus usq̄ ad aduētum. Et ab octaua epiphanie usq̄ ad septuagesimā.

Lectio nona.

Audisti queādmodū exhibeat deus miam et iudicium. Exhibe et tu misericordiam et iudiciuz. An forte ad deū

ꝑtinent iſta:ad homniem nõ ꝑtinẽt. Si
ad hominem non pertinent: non diꝛet
deus phariſeis. Reliquiſtis grauioꝛa le
gis:miaꝫ ⁊ iudiciũ. Ergo ꝑtinet ad te mi
ſericoꝛdia ⁊ iudiciũ. ne puteſ qđ ad te mi
ſericoꝛdia ꝑtineat:iudiciũ ãt nõ ad te per
tineat. Aliquãdo audis cãm inter duos:
quoꝝ duoꝝ unꝰ ē diues ⁊ alius paupeꝛ.
Et cõtingit ut pauꝑ hẽat cãm malam:di
ues autẽ bonam. Jam ſi tu nõ es eruditꝰ
i regno dei:uideriſ tibi benefacere:ſi qua
ſi paupem miſeratus abſcõdas: ⁊ conte
gas iniquitatem illius:⁊ uelis eũ iuſtifica
ri:ut quaſi cãm bonaꝫ hꝛe uideatur. Et
ſi reprehenſus fueris ꝙ male iudicaſti:
quaſi de mia reſpõdes. Noui ⁊ ego ſcio
qꝛ pauꝑ erat:mia ei debebatur. Quomõ
tenuiſti miam:⁊ perdidiſti iudiciũ. Pro
nũciarem aduerſus pauperem:qui unde
redderet nõ haberet:aut ſi hꝛet cum red
didiſſet:unde poſtea uiueret nõ iueniret.
Ait tibi deus tuus. Ne accipias ꝑſonaꝫ
pauꝑis in iudicio. Ceterũ facile ē ut ad
moneamur ꝑſonã diuitiſ nõ accipe. Hec
omniſ hõ uidet. Atqꝫ utinam ſic oĩs illđ
faceret. Eſt ut fallit: uelut q uult placere
ſi ꝑſonã pauꝑis i iudicio accipiat:⁊ dicat
faui pauperi. Jmmo tenereſ utrũqꝫ ⁊ mi
ſericoꝛdiam ⁊ iudiciũ. Primo qualẽ mi
ſericoꝛdiam feciſti i eum cuiꝰ iniquitati fa
uiſti. Ecce ſacello peꝑciſti: coꝛ ꝑcuſſiſti.
Pauꝑ iſte iniquꝰ remanſit: ⁊ tãto iniqoꝛ
q̃ꝫto te quaſi hoiem iuſtũ fauere u det in
iquitati ſue. A te receſſit iiuſte adiutꝰ: đo
ꝛemãſit iuſte dãnãdus. Qualẽ miam pre
buiſti ei quẽ iiuſtũ feciſti. Ecce crudelioꝛ
iueneris q̃ꝫ miſericoꝛdioꝛ. Quid ergo in
quit facerẽ. Judicareſ pꝛimo ſecũdũ cãꝫ.
argueres paupem:flectereſ diuitem. Ali
us ē iudicãdi locꝰ:aliꝰ petẽdi.

Aduertendum ꝙ ab hinc uſqꝫ ad ad
uẽtum dñi:oĩbus diebꝰ dñicis:tres ultĩe
lectiones de omelia ipſius dñice legũtur
qñ maxie totũ ſit officiũ de dñica.

℟. Recoꝛdare dñe teſtamẽti tui: ⁊ dic angelo
ꝑcutiẽti ceſſet iam manus tua. Ut nõ deſoleĩ
t̃ra:⁊ ne perdas õem aĩam uiuam. ℣. Ego ſũ
qui peccaui:ego qui inique egi: iſti q oues ſũt
quid fecerũt. auertatur obſecro furoꝛ tuus dñe
a pplo tuo. Ut. ℟. Exaudiſti dñe oꝛonẽ ſerui
tui:ut edificarẽ tẽplũ noi tuo. Bñdic ⁊ ſãctifi
ca domũ iſtã i ſempiťnum deus iſrl. ℣. Dñe
qui cuſtodis pactum cũ ſeruis tuis qui ambu
lant coꝛam te i toto coꝛde ſuo: Benedic. ℟.
Audi dñe hymnum ⁊ oꝛonem quã ſeruus tuꝰ
oꝛat coꝛam te hodie:ut ſint oculi tui apti: ⁊ au
res tue intente. Super domũ iſtam die ac noc
te. ℣. Reſpice dñe de ſãctuario tuo:⁊ de excel
ſo celoꝝ habitaculo. Super. ℟. Dñe ſi cõuer
ſus fuerit ppls tuus:⁊ oꝛauerit ad ſãctuarium
tuum. Tu exaudies de celo dñe. Et libera eoſ
de manibus inimicoꝝ ſuoꝝ. ℣. Si peccauerit
in te ppls tuus et cõuerſus egerit pñiam: ueni
ẽſqꝫ oꝛauerit in iſto loco. Tu. ℟. Factum eſt
dum tolleret dñs heliam per turbinem i celũ.
Heliſeus clamabat dicens:pater mi. pať mi:
currus iſrael ⁊ auriga eius. ℣. Cũqꝫ pergerẽt
⁊ incedentes ſermocinarentur. ecce currꝰ igneꝰ
⁊ equi ignei diuiſerũt utrũqꝫ. et aſcẽdẽs heliaſ
per turbinem in celum. Heli.

Ad laudes aꝛ. Alleluia. Cum reliquis. aꝛ.
et ps ſicut ſupra i dñica de ps. Caplm.
Benedictio et clarita hym Ecce iam noctiſ.
Jſti duo hymni Ecce iam noctis:et Nocte
ſurgentes. dñr in dñiciſ diebꝰ uſqꝫ ad calẽ.
Octobꝛis. ℣ Dñs regnauit decoꝛẽ iduit. ℟.
Jnduit dñs foꝛtitudinem ⁊ p̃cinxit ſe v̓tute.
Ad benedictus. añ. Eſto ergo miſericoꝛdes
ſicut ⁊ pater uř miſericoꝛs ē dicit dñs. Oꝛatio
Deus i te ſperãtium. Ad magni. añ. Noli
te iudicare ut nõ iudicemini. in quo enim iudi
cio iudicaueritis iudicabimini dicit dñs.

Añe ſubſcripte dicũtur ad magnificat uſ
qꝫ ad calẽdas auguſti in feriali officio tã
tu. añ. Cognouerũt ões a dauid uſqꝫ berſa
bee ꝙ fidelis ſamuel ꝓpheta eſſet dñi. añ.
Preualuit dauid in philiſteuꝫ i funda ⁊ lapi
de in noie dñi. añ. Nonne iſte eſt dauid de qͦ
canebant in choꝛo dicẽtes: ſaul percuſſit mille
⁊ dauid decem milia in militibus ſuis. añ. Jra
tuſ rex ſaul dixit:mihi mille dederũt:⁊ filio iſai
dederũt decem milia. añ Quis enim i oibus
ſicut dauid fidelis inuentus eſt in regno ſuo:
egrediens ⁊ regrediens ⁊ pergens ad imperiũ
regis. añ. Puer ſamuel miſtrabat ante deum
coꝛam heli:⁊ ſermo dñi erat precioſus cum eo

añ. Saul et ionathas amabiles et decori in uita ſua: ĩ moꝛte quoqꝫ nõ ſũt diuiſi: aquilis uelocioꝛes: leonibus foꝛtioꝛes. quõ ceciderũt foꝛtes ĩ bello: ⁊ pierũt arma bellica inclyti iſrahel flete. añ. Rex ãt dauid coopto capite icedens lugebat filium dicẽs. abſalon fili mi: fili mi abſalon: qs mihi det ut ego moꝛiar ꝓ te fili mi abſalon. añ. Letatus ẽ rex dauid ante arcã domini: ⁊ reſpexit illũ uxoꝛ ſua. añ. Obſecro domine aufer iniquitatem ſerui tui: quia inſipient egi. añ. Unxerũt ſalonem ſadoch ſacerdos ⁊ nathã ꝓpheta regem in gyon: ⁊ aſcẽdẽtes leti dixerunt: uiuat rex in eternum. añ. Clamabat heliſeus ad heliam ⁊ dicebat. pr̃ mi. pr̃ mi currus iſrl' ⁊ auriga eius. añ. Dum tolleret dñus heliam per turbinẽ in celũ: heliſe⁹ clamabat dicens. pr̃ mi pr̃ mi. currus iſrl' ⁊ auriga ei⁹. añ. Doleo ſuper te frater mi ionatha: amabil' ualde ſup amoꝛem mulieꝝ: ⁊ ſicut mater unicum amat filium: ita te diligebã: ſagitta ionathe nũq̃ꝫ abiit retroꝛſum: nec declinauit clypeus eius in bello: ⁊ haſta ei⁹ nõ ẽ auerſa. añ. Montes gelboe nec ros nec pluuia ueniat ſuper uos: qꝛ ĩ te abiectus eſt clypeus foꝛtium: clypeus ſaul quaſi nõ eẽt unctus oleo: quõ ceciderũt foꝛtes ĩ bello. ionathas in excelſis tuis interfectus eſt: ſaul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decoꝛi ualde in uita ſua: ĩ moꝛte quoqꝫ nõ ſũt diuiſi.

De libro primo regũ.

Lectio prima.

ET abiit helchana ĩ ramatha ĩ domum ſuaꝫ. Puer autem erat miniſter in conſpectu dñi ante faciem heli ſacerdotis. Porro filij heli filij belial neſcientes dñm neqꝫ officium ſacerdotum ad ppl'm: Sꝫ quicũqꝫ imolaſſet uictimam: ueniebat puer ſacerdotis: dũ coquerẽtur carnes: ⁊ habebat fuſcinulam tridẽtem ĩ manu ſua: ⁊ mittebat eam in lebetem: ul' ĩ caldariã: aut in ollam. ſiue in cacabum: ⁊ omne quod leuabat fuſcinula tollebat ſacerdos ſibi. Sic faciebant uniuerſo iſrl'i uenientium in ſilo. Etiam anteq̃ꝫ adolerẽt adipem ueniebat puer ſacerdotis: ⁊ dicebat imolanti. Da mihi carnẽ ut coquam ſacerdoti. Non enim accipiaꝫ a te carnẽ coctã ſed crudaꝫ. Dicebatqꝫ illi imolãs. Incenditur primo iuxta moꝛem hodie adeps: ⁊ tolle tibi q̃ꝫtũcũqꝫ deſiderat aĩa tua. Qui rñdens aiebat ei. Nequaq̃ꝫ. Nũc eniꝫ dabis: alioquin tollã ui.

Lectio ſecunda.

ERat .n. peccatum pueroꝝ grande nimis coꝛam domino: qꝛ detrahebant hoĩes a ſacrificio dñi. Samuel aũt mĩſtrabat ante faciem dñi: puer accictus ephot lineo: ⁊ tũicã paruã faciebat ei mr̃ ſua: quã ei afferebat ſtatutis dieb⁹ aſcendens cum uiro ſuo ut imolaret hoſtiam ſolẽnem ⁊ uotum ſuum. Et bñdixit heli helchane et uxoꝛi eius. Dixitqꝫ. Reddat tibi dñs ſemen de muliere hac ꝓ fenoꝛe qd̕ cõmodaſti dño. Et abierunt in locuꝫ ſuum.

Lectio tertia.

UIſitauit g' dñs annã ⁊ ꝯcep̃ ⁊ peperit tres filios ⁊ duas filias. Et magnificatus ẽ puer ſamuel apud deum: heli ãt erat ſenex ualde. Et audiuit oĩa q̃ faciebant filij ſui uniuerſo iſrl'i: ⁊ quõ domiebant cum mulierib⁹ q̃ obſeruabant ad hoſtium tabernaculi: ⁊ dixit eis. Quare facitis res huiuſcemõi: quas ego audio res peſſimas ab õi ppl'o: Nolite filij mei. Nõ eſt eni bona fama quã ego audio ut trãſgredi faciatis ppl'ꝫ dñi. Si peccauerit uir in uirũ ei placari põt deus. Si aũt in deum peccauerit uir: qs oꝛabit pro eo: Et nõ audierũt uocẽ pr̃is ſui.

Lectio prima.

PUer ãt ſamuel ꝓficiebat atqꝫ creſcebat: ⁊ placebat tam deo q̃ꝫ hoĩbus: Uenit ãt uir dei ad heli: ⁊ ait ad eũ. Hec dicit dñs. Nũqd nõ apte reuelatus ſum domui pr̃is tui cum eſſet in egypto ĩ domo pharaonis: ⁊ elegi eum ex omnibus tribub⁹ iſrl' mihi in ſacerdotem: ut aſcẽderet ad altare meum ⁊ adoleret mihi icenſũ: ⁊ poꝛtaret ephot coꝛaꝫ me: ⁊ dedi domui patris tui oĩa d̕ ſacrificijs filioꝝ iſrl'. Quare calce abijcitis uictimam meam: ⁊ munera mea que p̃cepi ut offerent in tẽplo. Et magis honoraſti filios tuos q̃ꝫ me: ut comederetis primitias oĩs ſacrificij iſrl' populi mei.

Lectio ſecũda.

Propterea ait dñus deus iſrl': Loquens locutus ſum: ut domus tua ⁊ domus pr̃is tui miſtraret in conſpectu meo uſqꝫ in ſempit̃num. Nunc aũt dicit dñs. Abſit hoc a me. Sed quicũqꝫ glorificauerit me gl̃ificabo eum. Qui ãt cõtẽnunt me erunt ignobiles. Ecce dies ueniunt: ⁊ precidam brachium tuum: ⁊ brachiũ dom⁹ pr̃is tui: ut nõ ſit ſenex ĩ domo tua. Et uidebis emulum tuum in templo ĩ uniuerſis ꝓſpis iſrl': ⁊ nõ erit ſenex ĩ domo tua omnib⁹ dieb⁹. Uerũtamen nõ auferam penitus uiruꝫ ex te ab altari meo: ſed ut deficiãt oculi tui: ⁊ tabeſcat aĩa tua ⁊ pars magna domus tue morietur: cuꝫ ad uirilem etatem uenerit.

Lectio tertia.

Hoc autem erit tibi ſignũ qđ uẽturũ ẽ duob⁹ filijs tuis ophni ⁊ phinees. In die una morient ambo. Et ſuſcitabo mihi ſacerdotem fidelem: q iuxta cor meum ⁊ aĩam meam faciet. Et edificabo ei domum fideleꝫ: ⁊ ambulabit coraꝫ xp̃o meo cunctis dieb⁹. Futurum eſt autẽ ut quicũqꝫ remanſerit in domo tua: ueniat ut oretur ꝓ eo ⁊ offerat nummuꝫ argenteum. ⁊ tortã panis dicatqꝫ. Dimitte me obſecro ad unam ꝑtem ſacerdotalem: ut comedam buccellam panis.

Lectio p̃ia.

Puer aĩt ſamuel miniſtrabat dño coraꝫ heli: ⁊ ſermo dñi erat precioſus. In diebus illis non erat uiſio manifeſta. Factum eſt ãt in die quadam heli iacebat in loco ſuo: ⁊ oculi eius caligauerant: nec poterat uiđre. Lucerna dei ãteq̃ꝫ extingueretur. Samuel aũt dormiebat in templo dñi: ubi erat arca dei. Et uocauit dñs ſamuel. Qui r̃ndens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad heli ⁊ dixit. Ecce ego. Uocaſti enim me. Qui dixit. Nõ uocaui te. Reuertere ⁊ dormi. Et abijt ⁊ dormiuit.

Lectio ſecũda.

Et adiecit dñs uocare rurſũ ſamuel. Cõſurgẽſqꝫ ſamuel abijt ad heli ⁊ dixit. Ecce ego: quia uocaſti me. Qui r̃ndit. Non uocaui te fili mi. Reuertere ⁊ dormi. Porro ſamuel necdũ ſciebat dñm neqꝫ reuelatus fuerat ei ſermo dñi. Et adiecit dñus ⁊ uocauit adhuc ſamuel tertio. Qui ꝯſurgẽs abijt ad heli ⁊ dixit. Ecce ego: q: uocaſti me. Intellexit igitur heli: q: dñs uocaret puerũ ⁊ ait ad ſamuel. Uade ⁊ dormi. Et ſi deinceps uocauerit te dices. Loquere dñe q: audit ſeruus tuus.

Lectio t̃tia.

Abijt ergo ſamuel ⁊ dormiuit ĩ loco ſuo. Et uenit dñs ⁊ ſtetit: ⁊ uocauit ſicut uocauerat ſecũdo. Samuel Samuel. Et ait ſamuel. Loquere dñe: q: audit ſeruus tuus. Et dixit dñs ad ſamuel. Ecce ego facio uerbũ in iſrl': qđ qcũqꝫ audierit tinnient ambe aures eius. In die illo ſuſcitabo aduerſus heli oĩa que locutus ſum ſuꝑ domũ ei⁹. Incipiam ⁊ complebo. Predixi enim ei ꝙ iudicaturus eẽm domum eius ĩ eternum ꝓꝑ ĩiquitatẽ eo ꝙ nouerat indigne agere filios ſuos: ⁊ nõ corripuerit eos. Iccirco iuraui domui heli ꝙ nõ expiet iniquitas domus eius uictimis ⁊ munerib⁹ uſqꝫ ĩ et̃nũ.

Lectio prima.

Dormiuit autez ſamuel uſqꝫ mane. Aperuitqꝫ hoſtia dom⁹ dñi. Et ſamuel tĩebat indicare uiſionem heli. Uocauit ergo heli ſamuelẽ ⁊ dixit. Samuel fili mi. Qui r̃ndens ait. Preſto ſũ. Et interrogauit eũ. Quis ẽ ſermo quem locutus ẽ dñs ad te. Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi de⁹: ⁊ hec addat. ſi abſcõderis a me ſermonem ex oĩb⁹ uerbis q̃ dicta ſũt tibi. Indicauit itaqꝫ ſamuel ei uniuerſos ſermões: ⁊ nõ abſcõdit ab eo. Et ille r̃ndit. Dñs ẽ. Qđ bonum ẽ ĩ oculis ſuis faciat. Creuit ãt ſamuel ⁊ dñs erat cum eo: ⁊ nõ cecidit ex oĩb⁹ uerbis eius ĩ t̃ram. Et cognouit uniuerſus iſrl' a dauid uſqꝫ berſabee ꝙ fidelis ſamuel ꝓpheta eſſet dñi. Et addidit dñs ut appareret in ſilo quoniam reuelatus fuerat dñs ſamueli in ſilo iuxta uerbũ dñi. Et euenit ſermo ſamuelis uniuerſo iſrl'.

Lectio ſecũda

ET factū ē i dieb⁹ illis ꝯuenerūt philistiim i pugnā. Egressus ē nāqꝫ isrl' obuiā philistiim i preliū: ⁊ castrametatus ē iuxta lapidē adiutorij. Porro philistiiz uenerūt i apheth: ⁊ īstruxerūt aciē ꝯ isrl'. Inito āt certamine terga uertit isrl' philisteis: ⁊ cesa sūt in illo certamīe passim per agros: quasi quattuor milia uiroꝝ. Et reuersus ē ppl's ad castra. Dixerūtqꝫ maiores natu de isrl'. Quare ꝑcussit nos deus hodie corā philistiim. Afferam⁹ ad nos de silo arcā federis dn̄i: ⁊ ueniat i mediū nr̄i: ut saluet nos de manib⁹ inimicorum nr̄oꝝ.

Lectio tertia.

MIsit ergo ppl's in silo: ⁊ tulerūt ide arcā federis dn̄i exercituū sedentis sup cherubin. Erātqꝫ duo filij heli cū arca federis dn̄i ophni ⁊ phinees. Cumqꝫ uenisset arca federis dn̄i i castra: uociferat⁹ ē oīs isrl'. clamore grādi: ⁊ ꝑsonuit t̄ra. Et audierūt philistiim uocem clamoris: dixerūtqꝫ: Que nā ē hec uox clamoris magni i castris hebreoꝝ: Et cognouerūt ꝙ arca federis dn̄i uenisset in castra. Timuerūtqꝫ philistiim dicētes. Uenit deus in castra. Et gemuerūt dicētes. ue nobis. Nō enim fuit tanta exultatio heri ⁊ nudiustertius. Ue nob. Quis nos seruabit ď manu deoꝝ sublimiū istoꝝ: Hi sūt dij q ꝑcusserūt egyptū i oī plaga i deserto.

Lectio prima.

COnfortamini ⁊ estote uiri philistiiz ⁊ ne seruiatis uiris hebreis: sicut illi seruierūt nobis. Cōfortamini ⁊ bellate. Pugnauerūt ergo philistiim: ⁊ cesus est isrl': ⁊ fugit unusqsqꝫ i tabernaculū suuz. Et facta ē plaga magna nimis. Et ceciderede isrl' trigita milia peditū: ⁊ arca dei capta ē. Duo quoqꝫ filij heli mortui sūt: ophni ⁊ phinees. Currēs āt uir de beniamin ex acie uēit i silo i die illo scissa ueste: ⁊ ꝯspersus puluere caput. Cūqꝫ ille uēissz heli sedebat sup sellam contra uiaz spectans. Erat enim cor eius pauens pro arca domini.

Lectio secunda.

VIr āt ille postqꝫ igressus est nunciauit urbi: ⁊ ululauit omnis ciuitas. Et audiuit heli sonitū clamoris: dixitqꝫ. Quis ē hic sonit⁹ tumult⁹ hui⁹: Et ille festinauit ⁊ uenit: ⁊ nūciauit heli. Heli aūt erat nonagīta ⁊ octo ānoꝝ: ⁊ oculi eius caligauerāt: ⁊ uidere nō poterat. Et dixit ad heli. Ego sū q ueni de ꝑlio: ⁊ ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid actum ē fili mi: Rn̄dens āt ille q nūciabat. Fugit inquit isrl' corā philistiim ⁊ ruina magna facta est i ppl'o. Insup ⁊ duo filij tui mortui sunt ophni ⁊ phinees: ⁊ arca dei capta ē.

Lectio tertia.

CUmqꝫ ille noīasset arcā dei: cecidit de sella retrorsū iuxta hostiū: ⁊ fractis ceruicib⁹ mortu⁹ ē. Senex. n. erat uir ⁊ grandeuus: ⁊ ipse iudicauit isrl'. xl. ānis. Nur⁹ āt ei⁹ uxor phinees pregnans erat: uicinaqꝫ partui. Et audito nūcio ꝙ capta esset archa dei: ⁊ mortu⁹ socer su⁹ ⁊ uir suus icuruauit se ⁊ ꝑpit. Irruerāt. n. i eā dolores subiti. In ipso āt momento mortis ei⁹ dixerūt ei q stabāt circa eam. Ne timeas qr filiū ꝑpisti. Que non rn̄dit eis. Neqꝫ. n. aīaduertit. Et uocauit puerum icaboth dicēs. Trāslata ē glīa de isrl' eo ꝙ capta ē arca dei.

Lectio prima.

PHilistiim āt tulerūt arcā dei ⁊ asportauerūt eaz a lapide adiutorij i azotū. Tulereqꝫ philistiim arcā dei: ⁊ intulerūt eam in templuz dagon: ⁊ statuere eā iuxta dagon. Cūqꝫ surrexerunt diluclo azotij altā die: ecce dagon iacebat ꝓn⁹ i t̄rā ante arcā dn̄i. Et tulerūt dagon ⁊ restituerūt eū in locū suū. Rursūqꝫ mane die altō ꝯsurgētes īuenerūt dagon iacētē sup faciē suam in terra coram arca dn̄i. Caput āt dagon ⁊ due palme manuum eius abscise erant sup limē. Porro dagō truncus solus remanserat in loco suo. Propter hāc causam non calcant sacerdotes dagon: ⁊ omnes qui ingrediūtur templum eius sup limē dagon i azoto usqꝫ i hodiernum diem.

Lectio secūda.

AGgrauata eſt autem manuſ dñi ſuper azotoſ: ⁊ demolitus eſt eos: et ebullierunt uille et agri i medio regiōis illi⁹: ⁊ nati ſūt mures: ⁊ facta eſt confuſio mortis magna in ciuitate. Et percuſſit in ſecretiori ꝑte natiū azotū ⁊ fines ei⁹. Uidentes aūt uiri azotij huiuſcemōi plagā dixerūt. Non maneat arca dei iſrł apud nos: qm̄ dura eſt manus eius ſup nos et ſuper dagon deum nr̄m. Et mittentes cōgregauerūt ōes ſatrapas philiſtinoꝝ ad ſe ⁊ dixerunt. Quid faciemus de arca dī iſrł? Reſpōderuntqꝫ gethei. Circunducatur arca dei iſrł. Et circūduxerūt arcam dei iſrł. Illis āt circūducentib⁹ eam: fiebat manus dñi ſup ſingulas ciuitates interfectionis magne nimis: ⁊ ꝑcutiebat uiros uniuſcuiuſqꝫ urbis a paruo uſqꝫ ad maiorem: ⁊ computreſcebant prominentes exta eorū. Inierūtqꝫ gethei ꝯſilium ⁊ fecerūt ſibi ſedes pelliceas.

Lectio tertia.

MIſerūt ergo arcā dñi in acharon. Cūqꝫ ueniſſet arca dñi i acharon. exclamauerunt acharonite dicētes. Adduxerūt ad nos arcā dñi iſrł ut interficiat nos et ppłm nr̄m. Miſerunt itaqꝫ ⁊ congregauerunt omnes ſatrapas philiſtinorum. Qui dixerunt. Dimittite arcam dei iſrł et reuertatur in locum ſuum: ⁊ nō int̄ficiat nos cum populo noſtro. Fiebat. n. pauor mortis i ſinguł urbib⁹: ⁊ grauiſſīa erat ualdē man⁹ dñi. Uiri quoqꝫ qui mortui nō fuerāt ꝑcutiebāt i ſecretiori parte natium: ⁊ aſcēdebat ululatus uniuſcuiuſqꝫ ciuitatis in celum.

Liber regum ſecundus.

Lectio prima.

FActuʒ ē āt p⁹qꝫ mortu⁹ ē ſaul ut dauid reuerteret a cede amalech: māeretqꝫ i ſicelech dieſ duos. In die āt tertia apparuit hō ueniēs de caſtris ſaul ueſte ꝯſciſſa: ⁊ puluere aſperſuſ caput. Et ut uenit ad dauid: cecidit ſup facieʒ ſuā ⁊ adorauit. Dixitqꝫ ad eum dauid. Unde uenis? Qui ait ad eum. De caſtris iſrł fugi. Et dixit ad eum dauid. Quod eſt uerbū quod factum eſt? Indica mihi. Qui ait. Fugit populus e prelio: et multi corruentes ex ppło mortui ſunt. Sed et ſaul et ionathas fili⁹ ei⁹ iterierunt.

Lectio ſecūda

DIxitqꝫ dauid ad adoleſcētē ꝗ nunciabat ei. Unde ſcis qꝛ mortuus ē ſaul et ionathas fili⁹ ei⁹. Et ait adoleſcenſ ꝗ nunciabat ei. Caſu ueni in mōtem gelboe: et ſaul incumbebat ſuper haſtā ſuā. Porro currus et equites appropinquabant ei. Et conuerſus p⁹ tergum ſuum: uidenſqꝫ me uocauit. Cui cum rn̄diſſem aſſum. Dixit mihi. Quis nam es tu? Et aio ad eum. Amalechites ſuʒ. Et locut⁹ ē mihi. Sta ſuper me et interfice me: qm̄ tenent me anguſtie: et adhuc tota aīa mea i me eſt. Stanſqꝫ ſuper eum occidi illuʒ. Sciebat enim quod uiuere non poterat poſt ruinā. Et tuli diadema quod erat in capite ei⁹: ⁊ armillā dē brachio illi⁹: et attuli ad te dñm meum huc.

Lectio tertia.

APprehēdens autem dauid ueſtim̄ta ſua ſcidit: omneſqꝫ uiri qui erāt cum eo et planxerunt et fleuerunt: et ieiunauerunt uſqꝫ ad ueſperam ſuper ſaul et ſuper ionathā filium eius: et ſuper ppłm dñi: et ſuper domuʒ iſrł: eo qꝙ corruiſſent gladio. Dixitqꝫ dauid ad iuuenē ꝗ nunciauerat ei. Unde es tu? Qui rn̄dit. Filius hominis aduene amalechite ego ſū. Et ait ad eum dauid. Quare non timuiſti manum tuā mittere ut occideres xp̄ʒ domini? Uocanſqꝫ dauid unum de pueris ſuis ait. Accedens irrue in eum. Qui percuſſit eum et mortuuſ eſt. Et ait ad eū dauid. Sanguis tuus ſuper caput tuuʒ. Os enim tuum locutum eſt aduerſus te dicens.. Ego iterfeci xp̄m dñi.

Lectio quarta.

PLanxit āt dauid planctum huiuſcemodi ſuper ſaul et ſup ionathā filium eius: et precepit ut docerent filioſ iuda planctum ſicut ſcriptum eſt in libro iuſtorum. Et ait. Conſidera iſrael pro his qui mortui ſunt ſuper excelſa ſua uulnerati. Inclyti iſrael ſuper mōtes tuos interfecti sūt. Quō ceciderūt fortes. Nolite annūciare in geth. neqꝫ annūcietis in cōpitis ascalonis: ne forte letent̄ filie philistīm ne exultent filie circūcisoꝝ. Montes gelboe nec ros nec pluuia ueniet sup uos: neqꝫ sint agri primitiarum: qꝛ ibi abiectus est clypeus fortium. Clypeus saul quasi nō eēt unctus oleo.

Lectio quinta.

ASāguie ĩfectoꝝ: ab adipe fortiū. Sagitta ionathe nūqꝫ rediit retrorsum: ⁊ gladiꝰ saulis nō ē reuersus inanis. Saul et ionathas amabiles ⁊ decori ĩ uita sua: ĩ morte quoqꝫ nō sūt diuisi. Aq̄lis uelociores: leonibꝰ fortiores. Filie isrl̄ super saul flete q̄ uos uestiebat coccino in delitijs: q̄ ꝓbebat ornamenta aurea cultui ur̄o. Quō ceciderūt fortes in prelio: Jonathas in excelis tuis occisus ē. Doleo sup te frat̄ mi ionatha: decorꝰ nimis ⁊ amabilis sup amorē mulierū. Sicut mat̄ unicū amat filiū suū: sic ego te diligebā. Quō ceciderūt robusti: ⁊ perierūt arma bellica:

Lectio sexta.

IGitur pꝰ hec ↄsuluit dauid dn̄z dicens. Nō ascēdam in unam ꝺ ciuitatibus iuda. Et ait ad eū dn̄s. Ascēde. Dixitqꝫ dauid. Quō ascēdā: Et rn̄dit ei. In ebrō. Ascēdit ergo dauid ⁊ due uxores eiꝰ: achinoem iezrahelites: ⁊ abigail uxor nabal carmeli. Sed ⁊ uiros q̄ erāt cū eo duxit dauid singulos cū domo sua ⁊ mãserūt in opibꝰ ebrō. Venerūtqꝫ uiri iuda ⁊ unxerunt ibi dauid ut regnaret sup domum iuda. Et nunciatū est dauid ꝙ uiri iabes galaad sepelissent saul.

Infra hebdomadā de secundo libro regum. Lectio prima.

MIsit ergo dauid nuncios ad uiros iabes galaad dixitqꝫ ad eos. Benedicti uos a dn̄o q̄ fecistis miam hanc cum dn̄o ur̄o saul ⁊ sepelistis eum. Et nc̄ retribuet uob̄ q̄dē dn̄s miam ⁊ ꝟitatem. Sed et ego reddā grām eo ꝙ fecistis ꝟbuz istud. Cōfortentur manꝰ ur̄e: ⁊ estote filij fortitudinis. Licet eni mortuꝰ sit dn̄s ur̄ saul: tn̄ me unxit dn̄s iuda in regē sibi. Abner āt filiꝰ ner princeps exercitus saul: tulit isboseth filiū saul: ⁊ circūduxit eum ꝑ castra: regēqꝫ ↄstituit sup galaad: ⁊ sup gessuri ⁊ sup iezrael: ⁊ sup effraim ⁊ super beniamin: ⁊ sup isrl̄ uniuersum.

Lectio secunda

QUadragita annoꝝ erat isboseth filius saul: cum regnare cepisset sup isrl̄. ⁊ duobꝰ ānis regnauit. Sola āt domꝰ iuda seq̄bat̄ dauid. Et fuit dierū numerꝰ q̄bꝰ cōmoratus ē dauid ĩ ebrō iperās sup domū iuda. vij. annoꝝ: et mēsiū sex. Egressusqꝫ ē abner filiꝰ ner: ⁊ pueri isboseth filij saul de castris in gabaon. Porro ioab filiꝰ saruie et pueri dauid egressi sunt: ⁊ occurrerūt eis iuxta piscinā in gabaō. Et cū ĩ unum uenissent e regiōe sederūt hi ex una pte piscine: ⁊ illi ex alt̄a.

Lectio tertia.

DIxitqꝫ abner ad ioab. Surgāt pueri et ludant coraꝫ nobis. Et respōdit ioab. Surgant. Surrexerunt ergo et trāsierūt nūero. xij. de bēiamin ex parte isboseth filij saul: et. xij. ꝺ pueris dauid. Apꝑhēsoqꝫ unusq̄sqꝫ capite cōparis sui defixit gladiū ĩ latꝰ ↄtrarij: et ceciderūt siml̄. Vocatūqꝫ ē nomē loci illius ager robustoꝝ in gabaon. Et ortū ē bellū dux satis ĩ die illa. Fugatꝰqꝫ ē abner ⁊ uiri isrl̄ e pueris dauid. Erāt āt ibi tres filij saruie ioab et abisai asahel. Porro asahel cursor uelocissimꝰ fuit quasi unꝰ ex capreis q̄ morāt̄ ĩ siluis.

Lectio prima.

PErseq̄bat̄ āt asahel abner: ⁊ n̄ ꝺcliauit neqꝫ a ꝺxtris neqꝫ a sinistris omittēs ꝑseq̄ abner. Respexit itaqꝫ abner pꝰ t̄gū suū: et ait. Tu ne es asahel. Qui rn̄dit ego sū. Dixitqꝫ ei abner. uade ad ꝺxtraꝫ siue ad sinistrā et apꝑhēde unū ꝺ adolescētibꝰ et tolle tibi spolia eius. Noluit āt asahel omittere quin urgeret eū. Rursūqꝫ locutꝰ ē abner ad asahel. Recede noli me seq̄: ne cōpellar ↄfodere te ĩ t̄rā: et leuare nō potero faciē meā ad ioab frēꝫ tuū. Qui audire cōtēpsit: et noluit decliare. Percussit ḡ eū abner auersa hasta ĩ inguie: et trāsfodit: et mortuꝰ ē ĩ eodē loco. Oēsqꝫ q̄ trāsibant ꝑ locū illū ĩ quo ceciderat asahel et mortuꝰ erat subsistebāt.

Lectio secūda.

PErſequētibꝰ autem ioab ⁊ abiſai fugiētes abner ſol occubuit. Et uenerūt uſqꝫ ad collē aque ductus que eſt ex aduerſo uallis ⁊ itineris deſerti ī gabaō. Cōgregatiqꝫ ſūt filij bēiamin ad abner: et cōglobati in unum cuneū: ſteterūt ī ſūmitate tumuli unius. Et exclamauit abner ad ioab ⁊ ait. Nū uſqꝫ ad internitōez tuꝰ mucro deſeuiet? An ignoras ꝙ periculoſa ſit deſperatio? Uſqꝫquo nō dicis pplo: ut omittat ꝑſequi fratres ſuos? Et ait ioab. Uiuit dn̄s: qꝛ ſi locutus fuiſſes mane receſſiſſet ppl's ꝑſequēs fratrē ſuū.

Lectio tertia.

INſonuit ergo ioab buccina: ⁊ ſtetit ōis exercitus nec ꝑſecuti ſunt ultra iſrl': neqꝫ iiere certamē. Abner āt ⁊ uiri eꝰ abierūt ꝑ cāpeſtria moab tota nocte illa ⁊ trāſierūt iordanem: ⁊ luſtrata ōi bethorō uenerūt ad caſtra. Porro ioab reuerſus omiſſo abner cōgregauit ōem ppl'm ⁊ defuerunt de pueris dauid. xix. uiri excepto aſabele. Serui āt dauid ꝑcuſſerūt de beniamin ⁊ de uiris qui erāt cum abner trecētos ſexagita: q ⁊ mortui ſūt. Tulerūtqꝫ aſabel: ⁊ ſepelierūt eum in ſepulchro patris ſui in bethleē. Et ābulauerūt tota nocte ioab ⁊ uiri q erāt cum eo. et in ipſo crepuſculo ꝑuenerūt ī ebrō.

Lectio prima.

HActa ē ergo longa concertatio inter domū ſaul: ⁊ iter domū dauid. Dauid ꝓficiēs ⁊ ſꝑ ſe ipſo robuſtior: domus āt ſaul decreſcēs quotidie. Natiqꝫ ſ't filij dauid ī ebron. Fuitqꝫ priogenitus eiꝰ amō ḋ achinoe iezrabelite. Et pꝰ euz cheleab ḋ abigail uxore nabal carmeli. Porro ttiꝰ abſalon filiꝰ macha filie ptholomei regis ieſui. Quartus āt adonias filiꝰ agith: ⁊ qntus ſaphathias filiꝰ abithal Sextꝰ quoqꝫ ietraā de egla uxore dauid Hi nati ſūt dauid ī ebron.

Lectio secūda.

CUm āt eſſet prelium inter domuz ſaul: ⁊ domū dauid abner filiꝰ ner regebat domū ſaul. Fuerat āt ſauli cōcubina noie reſpha filia achia. Ingreſſuſqꝫ eſt ad eam abner. Dixit iſboſeth ad abner. Quare ingreſſus es ad concubinam pr̄is mei? Qui iratus nimis ꝓpt uerba iſboſeth ait. Nūqd caput canis ego ſum aduerſū iudā hodie: q feceri miſericordiam ſup domū ſaul pr̄is tui: ⁊ ſup fratres ⁊ ꝓxios eiꝰ: ⁊ nō tradidi te in manuſ dauid: ⁊ tu reqſiſti in me qḋ argueres ꝓ muliere hodie? Hec faciat deuſ abner ⁊ hec addat ei: niſi quō iurauit dn̄us dauid ſic faciā cū eo: ut trāſferatur regnum ḋ domo ſaul: ⁊ eleuetur thronꝰ dauid ſup iſrl' ⁊ ſup iudā a dan uſqꝫ berſabee. Et n̄ potuit rn̄dere ei qcq̄ꝫ qꝛ metuebat illū.

Lectio tertia.

MIſit ergo abner nūcioſ ad dauid ꝓ ſe dicētes. Cuiꝰ ē terra? Et ut loq̄ret. Fac mecū amicitias: ⁊ erit manus mea tecum: ⁊ reducā ad te uniuerſū iſrl'. Qui ait. Optime ego faciā tecū amicitias: ſed unā rē peto a te dicēs. Nō uidebis faciē meā āteqꝫ adduxeris michol filiam ſaul ⁊ ſic uenies et uidebis me. Miſit aūt dauid nūcios ad iſboſeth filiū ſaul dicens. Redde uxorē meā michol quā deſpōdi mihi cētū p̄putijs philiſtijm. Miſit g° iſboſeth ⁊ tulit eaz a uiro ſuo phaltiel filio lais. Seq̄batqꝫ eā uir ſuꝰ plorās uſqꝫ bauriz. Et dixit ad eū abner. Uade ⁊ reuertere. Qui reuerſus ē.

Lectio prima.

SErmonē quoqꝫ intulit abner ad ſeniores iſrl' dicēs. Tā heri q̄ꝫ nudiuſtertiꝰ q̄rebatis dauid ut īparet ſup uos. Nūc ergo facite qm̄ dn̄s locutꝰ eſt ad dauid dicēs. In manu ſerui mei dauid ſaluabo ppl'm meū iſrl' de māu philiſtinoꝝ ⁊ ōiū īimicoꝝ eiꝰ. Locutꝰ ē āt abner ēt ad bēiami: ⁊ abijt ut loq̄ret ad dauid ī ebrō oīa q̄ placuerāt iſrl': ⁊ uniuerſo bēiamyn. Uenitqꝫ ad dauid ī ebrō cū. xx. uiris ⁊ fecit dauid abner ⁊ uiris eiuſ q uenerāt cū eo cōuiuiū.

Lectio secūda.

ET dixit abner ad dauid. Surgam ut congregem ad te dn̄m meum regem oīm iſrl': ⁊ ineam tecum fedus: ⁊ imperes ōibus ſicut deſiderat aīa tua. Cuz ergo deduxiſſet dauid abner: ⁊ ille iſſet ī pace: ſtatim pueri dauid ⁊ ioab uenerūt ceſis latronibus: cū preda magna nimis

Abner ãt nõ erat cũ dauid in ebrõ: qꝛ iã dimiſerat eum ⁊ ꝓfectus fuerat in pace. Et ioab ⁊ oĩs exercit⁹ q erat cũ eo poſtea uenerũt. Nũciatũ ẽ itaqꝫ ioab a narrantib⁹. Uenit abner fili⁹ ner ad regẽ ⁊ dimiſit eum ⁊ abijt in pace.

Lectio ttia.

ET ingreſſus eſt ioab ad regẽ ⁊ ait. Quid feciſti? Ecce uenit abner ad te: Quare dimiſiſti eũ ⁊ abijt et receſſit. Ignoraſ abner filium ner: qm̃ ad hoc ad te uenit ut deciperet te ut ſciret exitũ tuũ ⁊ itroitũ tuũ ⁊ noſſet oĩa q̃ agiſ? Egreſſuſ itaqꝫ ioab ad dauid: miſit nũcioſ poſt abner: ⁊ reduxit eum a ciſterna ſyra ignorãte dauid. Cũqꝫ rediſſet abner in ebron ſeorſum adduxit eum ioab ad medium porte: ut loqueret̃ ei in dolo. Et ꝑcuſſit illum ibi in inguine: ⁊ mortu⁹ ẽ i ultionem ſanguis aſabel fratriſ ei⁹. Qd̃ cuꝫ audiſſꝫ dauid rem iſtam geſtam ait. Mundus ego ſum ⁊ regnum meum apud dñm uſqꝫ i ſempiternum: a ſanguine abner filij ner: ⁊ ueniat ſuꝑ caput ioab ⁊ ſuꝑ omnẽ domũ pr̃is eius. Nec deficiat de domo ioab fluxum ſeminis ſuſtinens: ⁊ leproſus ⁊ tenens fuſum: ⁊ cadens gladio: et indigens pane.

Lectio pr̃ia.

IGitur ioab ⁊ abiſai frater eius iterfecerũt abner. eo ꝙ occidiſſꝫ aſael fratrẽ eoꝝ i gabaon i ꝑlio. Dixit autem dauid ad ioab ⁊ ad oẽm pplm̃ q erat cũ eo. Scidite ueſtimenta ur̃a: ⁊ accigimini ſaccis: ⁊ plangite ante exequias abner. Porro rex dauid ſequebatur feretrum. Cũqꝫ ſepeliſſent abner in ebron leuauit rex dauid uocem ſuam ⁊ fleuit ſuper tumulum abner. fleuit ãt ⁊ oĩs ppl̃s. Plangenſqꝫ rex: ⁊ lugens abner: ait. Nequaq̃ꝫ ut ſolent mori ignaui: mortuus ẽ abner. Manus tue nõ ſũt ligate: ⁊ pedes tui ñ ſũt cõpedib⁹ aggrauati: ſꝫ ſicut ſolent cadere coram filijs iniquitatis ſic corruiſti. Cõgeminãſqꝫ oĩs ppl̃s fleuit ſuper euꝫ.

Lectio ſecũda.

CUnqꝫ ueniſſet uniuerſa multitudo cibum capere cum dauid clara adhuc die iurauit dauid dicens. Hoc faciat mihi de⁹: ⁊ hec addat. ſi ãte occaſuꝫ ſolis guſtauero panẽ ꝉ aliud qcq̃ꝫ. Omiſqꝫ ppl̃s audiuit: ⁊ placuerũt eis cũcta q̃ fec̃ rex i ꝯſpectu toti⁹ ppl̃i. Et cognouit om̃e uulg⁹ ⁊ uniuerſus iſrl̃ in die illa qm̃ non actũ fuiſſet a rege: ut occideret̃ abner filius ner. Dixit quoqꝫ rex ad ſeruos ſuos. Non ignoratis qm̃ p̃iceps ⁊ maxim⁹ cecidit hodie in iſrl̃. Ego ãt adhuc delicat⁹ ⁊ unctuſ rex. Porro uiri iſti filij ſaruie duri mihi ſunt. Retribuat dñs facienti malum iuxta maliciam ſuam.

Lectio tertia.

AUdiuit ãt iſboſeth fili⁹ ſaul ꝙ cecidiſſet abner in ebron: ⁊ diſſolute ſũt manus eius: oĩſqꝫ iſrl̃ ꝑturbatus ẽ. Duo aũt uiri p̃cipes latronum erãt filio ſaul nomen uni baana: ⁊ nomẽ alteri rechab filij remõberotithe de filijs bẽiamyn. Si qdẽ ⁊ beroth reputata ẽ in beniamyn. Et fugerũt berotithe i gethaim: fuerũtqꝫ ibi aduene uſqꝫ ad tẽpus illud. Erat aũt ionathe filio ſaul filius debilis pedibus. Quiquẽnis enim fuit qñ uenit nũcius ð ſaul: ⁊ ionatha ex iezrael. Tollens itaqꝫ nutrix ſua eum fugit. Cũqꝫ feſtinaret ut fugeret cecidit ⁊ claudus effectus ẽ: hũicqꝫ uocabulum miphiboſeth.

Lectio prima.

VEniẽtes igit̃ filij remõberotithe rechab ⁊ baana: ingreſſi ſũt feruẽte die domum iſboſeth: q dormiebat ſuper ſtratum ſuum meridie: ⁊ hoſtiaria dom⁹ purgãs triticũ obdormiuit. Ingreſſi ſunt aũt domũ latenter aſſumẽtes ſpicas tritici. Et ꝑcuſſerũt eum in inguine rechab ⁊ baana frater eius ⁊ fugerũt: Cum auteꝫ ingreſſi fuiſſent domum ille dormiebat ſuꝑ lectum ſuum in conclaui. Et percutientes interfecerunt eum: ſublatoqꝫ capite eius abierunt ꝑ uiam deſerti tota nocte ⁊ attollerũt caput iſboſeth ad dauid i ebron. Dixerũtqꝫ ad regẽ. Ecce caput iſboſeth filij ſaul inimici tui: q q̃rebat aĩaꝫ tuã. Et dedit dñs dño nr̃o regi ultiõeꝫ hodie de ſaul ⁊ de ſeĩe ei⁹.

Lect. ſecunda.

REſpondens autem dauid rechab ⁊ baana frĩ ei⁹ filijs remõberotithe dixit ad eos. Uiuit dn̄s q̄ eruit aīaꝫ meā de oī̄ anguſtia: q̄m̄ eum q̄ annūciauerat mihi ⁊ dixerat mortu᷒ ē ſaul: q̄ putabat ſe ꝓſpera nūciare tenui: ⁊ occidi eum in ſycelech: cui oportebat me dare mercedē ꝓ nuncio: q̄ꝫto magis nunc cū hoīes impij īterfecerūt uirū inoxiū ī domo ſua ſuꝑ lectū ſuū: Nū querā ſāguinem ei᷒ ď manu ur̄a: ⁊ auferā uos de t̄ra: Precepit itaqꝫ dauid pueris ſuis ⁊ īterfecerunt eos. Precidēteſqꝫ man᷒ ⁊ pedeſ eoꝝ: ſuſpēderūt eos ſuꝑ piſcinā ī ebron. Caput aūt iſboſeth tulerūt ⁊ ſepelierūt ī ſepulchro abner in ebron.

Lectio tertia.

ET uenerūt uniuerſe trib᷒ iſrl̄ ad dauid in ebron dicētes. Ecce nos os tuū ⁊ caro tua ſumuſ. Sed heri ⁊ nudiuſtertius cum eſſet ſaul rex ſuꝑ nos: tu eras educēs ⁊ reducēs iſrl̄. Dixit āt dn̄s ad te. Tu paſces pplm̄ meū iſrl̄: ⁊ eris dux ſuꝑ iſrl̄. Uenerūt quoqꝫ ⁊ ſeniores de iſrl̄ ad regē in ebron: ⁊ ꝑcuſſit cū eis rex dauid fedus ī ebron corā dn̄o. Unxerūtqꝫ dauid ī regē ſuꝑ iſrl̄. Fili᷒. xxx. annoꝝ erat dauid cū r̄gnare cepiſſet: ⁊. xl. ānis r̄gnauit. In ebrō r̄gnauit ſꝫ iudā. vij. ānis ⁊ ſex mn̄ſib᷒. In hieruſalē āt regnauit. xxx. trib᷒ ānis ſuper oē̄m iſrl̄ ⁊ iuda. Et abijt rex ⁊ oē̄s uiri q̄ erāt cū eo in ierl̄m ad iebuſeū hītatorē t̄re. Dictūqꝫ ē ad dauid ab eis. Nō egredieris huc niſi abſtuleris cecos ⁊ claudos dicētes. Nō īgredietur dauid huc. Cepit āt dauid arcē ſion. hec ē ciuitas dauid. Propoſuerat enim in die illa dauid primū: ⁊ ei q̄ ꝑcuſſiſſet iebuſeuꝫ: ⁊ tetigiſſet domatum fiſtulas: ⁊ abſtuliſſet claudos ⁊ cecos odientes aīam dauid. Iccirco dr̄ in ꝓuerbio. Cecus ⁊ claud᷒ n̄ ītrabunt templum.

Liber regū tertius.

Lectio prima.

ET rex dauid ſenuerat: hēbatqꝫ etatis plurimos dies. Cūqꝫ opiret̄ ueſtib᷒ non calefiebat. Dixerunt ergo ſerui ſui. Queramuſ domino noſtro regi adoleſcentulam uirginem ⁊ ſtet coram rege ⁊ foueat eum: dormiatqꝫ in ſinu ſuo ⁊ calefaciat dn̄m nr̄m regem. Queſierūt igit̄ adoleſcētulam ſpecioſam in omnib᷒ finib᷒ iſrl̄: ⁊ inuenerūt abiſaac ſunamitem: et adduxerūt eaꝫ ad regem. Erat āt puella pulchra nimis. Dormiebatqꝫ cū rege: et miniſtrabat ei. Rex uero nō cognouit eā.

Lectio ſcd̄a.

ADonias āt fili᷒ agith eleuabatur dicēs. Ego regnabo. Fecitqꝫ ſibi currū ⁊ equiteſ. ⁊. l. uiros q̄ ante eū currerēt. Nec corripuit eū pater ſu᷒ aliq̄n̄ dicens. Quare hoc feciſti: Erat āt ⁊ ipſe pulcher ualde ſecundus natus p᷒ abſalon. Et ſermo ei᷒ cum ioab filio ſeruie: ⁊ cum abiathar ſacerdote q̄ adiuuabant parteſ adonie. Sadoch uero ſacerdos ⁊ banaias filius ioiade ⁊ nathā ꝓpheta: ⁊ ſemei et ſerethi ⁊ phelethi: ⁊ omne robur exercituſ dauid non erat cum adonia. Imolatis ergo adonias arietib᷒ ⁊ uitulis: ⁊ uniuerſis pīguib᷒ iuxta lapidē zoeleth: qui erat uicinus fonti rogel. Uocauit uniuerſos fratres ſuos filios regis: ⁊ oē̄s ſeruos uiros iuda ſeruoſ regis. Nathā autem prophetam ⁊ banaiam ⁊ robuſtos quoſqꝫ ⁊ ſalomonē fratrem ſuum nō uocauit.

Lectio tertia.

DIxit itaqꝫ nathā ad berſabee matrem ſalomonis. Non audiſti quia regnauerit adonias filius agith: ⁊ dominus ueſter dauid hoc ignorat: Nūc ergo ueni ⁊ accipe a me ꝯſilium: ⁊ ſalua aīam tuam filijqꝫ tui ſalomonis. Uade ⁊ igredere ad regem dauid: ⁊ dic ei. Nonne tu domine mi rex iuraſti mihi ācille tue dicens quod ſalomon filius tuuſ regnabit p᷒ me: ⁊ ipſe ſedebit in ſolio meo. Quare ergo regnat adonias. Et adhuc ibi te loquente cum rege: ego ueniam p᷒ te ⁊ cōplebo ſermones tuos. Ingreſſa eſt itaqꝫ berſabee ad regem ī cubiculum. Rex āt dauid ſenuerat nimis ⁊ abiſaac ſunamitis miniſtrabat ei.

Lectio quarta.

INclinauit ſe berſabee et adorauit regē. Ad quā rex. Quid tibi īquit uis. Que rn̄dens ait. Dn̄e mi rex tu iuraſti per dn̄m deum tuū ancille tue: ſalon filius tuꝰ regnabit pꝰ me: ⁊ ipſe ſedebit in ſolio meo. Et ecce nūc adonias regnat: te dn̄e mi rex ignorāte. Mactauit boueſ ⁊ piguia queqꝫ ⁊ arietes plurimos: ⁊ uocauit ōes filios regis: abiathar quoqꝫ ſacerdotē: ⁊ ioab pricipē militie. Salonez ſeruū tuū nō uocauit. Ueꝝtn̄ dn̄e mi rex in te oculi reſpiciūt totꝰ iſrl̄: ut indiceſ eis q ſedere debeat in ſolio tuo dn̄e mi rex pꝰ te. Eritqꝫ cū dormierit dn̄s meꝰ rex cū tribus ſuis: erimꝰ ego ⁊ filiꝰ meꝰ ſalomon peccatores.

Lectio q̄nta.

Adhuc illa loquente cū rege nathā ꝓpheta uenit. Et nūciauerūt regi dicētes. Adeſt nathā ꝓpheta. Cūqꝫ itroiſſet in ꝯſpectu regis ⁊ adoraſſet eū ꝓnꝰ i terrā: dixit nathā. Dn̄e mi rex tu dixiſti adoniaſ regnet pꝰ me: ⁊ ipſe ſedeat ſuper thronū meū: qꝛ deſcēdit hodie: ⁊ imolauit boues ⁊ piguia: ⁊ arietes plimos: et uocauit uniuerſos filios regis ⁊ pricipeſ exercitꝰ: ⁊ abiathar quoqꝫ ſacerdotem. Illiſqꝫ ueſcetibꝰ ⁊ bibētibꝰ corā eo ⁊ dicētibus: uiuat rex adonias: me ſeruū tuum ⁊ ſadoch ſacerdotem: ⁊ banaiaz filiū ioiade: ⁊ ſalonem famulū tuū nō uocauit. Nūqd a dn̄o meo ꝛ̄ge exiuit hoc uerbū: ⁊ mihi nō idicaſti ſeruo tuo: q ſeſſurꝰ eſſꝫ ſuꝑ thronū dn̄i mei regis pꝰ eū:

Lectio ſexta.

Et reſpōdit rex dauid dicēſ. Uocate ad me berſabee: Que cū fuiſſet igreſſa coram rege ⁊ ſtetiſſet āte euz: iurauit rex ⁊ ait. Uiuit dn̄s q eripuit animaz meam de ōi anguſtia: qꝛ ſicut iuraui tibi ꝑ dn̄m deum iſrl̄ dicens: ſalon filiꝰ tuus regnabit pꝰ me: ⁊ ipſe ſedebit ſuꝑ ſolium meum pro me: ſic faciam hodie. Sūmiſſoqꝫ berſabee in terram uultu adorauit regem dicens. Uiuat deus meus rex dauid in eternum.

Infra hebdomadā de tertio libro regū.

Lectio prima.

Dixit quoqꝫ rex dauid. Uocate mihi ſadoch ſacerdotē ⁊ nathā ꝓphetam: ⁊ banaiā filiū ioiade. Qui cū igreſſi fuiſſent coraz rege: dixit ad eos rex. Tollite uobiſcū ſeruoſ dn̄i ur̄i: ⁊ iponite ſalomonem filium meum ſuper mulam meā ⁊ ducite eum i gyon: ⁊ ungat eum ibi ſadoch ſacerdos ⁊ nathā ꝓpheta i regem ſuper iſrl̄. Et canetiſ buccina atqꝫ dicetiſ. Uiuat rex ſalon. Et aſcendetis pꝰ eum ⁊ uenietis: ⁊ ſedebit ſuper ſolium meuz: ⁊ ipſe regnabit ꝓ me. Illiqꝫ precipiam: ut dux ſit ſuꝑ iſrl̄ ⁊ ſuꝑ iudam.

Lectio ſecunda.

Et rn̄dit banaias filius ioiade regi dicens. Amen. Sic loquat̄ dn̄s deus dn̄i mei regis. Quō fuit dn̄s cū domino meo rege: ſic ſit cuz ſalone: ⁊ ſublimiꝰ faciat ſoluz eius a ſolio dn̄i mei regiſ dauid. Deſcendit ergo ſadoch ſacerdoſ et nathā ꝓpheta: ⁊ banaias filius ioiade: ⁊ cerethi ⁊ phelethi: ⁊ impoſuer̄t ſalomonem ſuꝑ mulam regis dauid: ⁊ adduxerunt eum in gyon. Sumpſitqꝫ ſadoch ſacerdos cornu olei de tabernaculo: ⁊ unxit ſalomonē. Et cecinerunt buccina Et dixit ōis ppl̄s. Uiuat rex ſalon.

Lectio tertia.

Et aſcēdit uniuerſa mltitudo pꝰ eū ⁊ ppl̄s canētiū tibijs: ⁊ letātiū gaudio magno: ⁊ inſonuit t̄ra a clamore eorū. Audiuit āt adonias ⁊ ōes q iuitati fuerant ab eo. Iamqꝫ ꝯuiuium finitū erat. Sꝫ ⁊ ioab audita uoce tube ait. Quid ſibi uult clamor ciuitatis tumultuantis: Adhuc illo loq̄nte ioathā filꝰ abiathar ſacerdotis uenit. Cui dixit adonias. Ingredere quia uir fortiſ es ⁊ bōa ānūtiās. Rn̄ditqꝫ ioathā adōie. Nequaqꝫ. Dn̄s .n. nr̄ rex dauid regē ꝯſtituit ſalonē. Miſitqꝫ cū eo ſadoch ſacerdotez ⁊ nathā ꝓphetā: ⁊ banaiā filiuz ioiade: ⁊ cerethi et phelethi: ⁊ ipoſuer̄t eū ſuꝑ mulā regis. Unxer̄tqꝫ eū ſadoch ſacerdos ⁊ nathā ꝓphetā regē i gyon: et aſcēder̄t ide letātes: et iſonuit ciuitaſ. Hec ē uox quā audiſtis. Sed et ſalon ſedet ſuꝑ ſolium regni.

Lectio prima.

Et igreſſi ſerui regis bn̄dixer̄t dn̄o nr̄o regi dauid dicētes. Amplificet deꝰ nomē ſalonis ſuꝑ nomē tuuz: et magnificet thronuz eiꝰ ſuꝑ thronū tuuz. Et adorauit rex dauid i lecto ſuo: iſuꝑ et hec locutꝰ ē.

Benedictus dominus deus iſrl': q dedit hodie ſedẽtẽ in ſolio meo uidẽtibꝰ oculis meis. Territiqꝫ ſũt ergo: ⁊ ſurrexerũt õẽſ q iuitati fuerãt ab adonia: ⁊ unuſqſqꝫ iuit ĩ uiã ſuã. Adonias ãt timẽs ſal'onẽ ſurrexit ⁊ abijt ĩ tabernaculũ domini. Tenuitqꝫ cornu altaris. Et nũciauerũt ſal'oni dicentes. Ecce adonias timẽs regẽ ſal'onẽ tenet cornu altaris dicẽs. Iuret mihi hodie rex ſal'on ꝙ nõ iterficiat ſeruũ ſuum gladio. Dixitqꝫ ſal'on. Si fuerit uir bonꝰ nõ cadet: nec unꝰ qdem capillus eius in t̃raꝫ. Si ãt malũ iuentũ fuerit ĩ eo moriet̃. Miſit gᵒ rex ſal'on: ⁊ eduxit eũ ab altari. Et igreſſus adorauit regẽ ſal'onẽ. Dixitqꝫ ei ſal'on. Vade ĩ domũ tuã.

Lectio ſcda.

APpropiquauerũt ãt dieſ dauid ut moreretur: precepitqꝫ ſal'oni filio ſuo dicẽs. Ecce ego igredior uiaꝫ uniuerſe t̃re. Cõfortare ⁊ eſto uir fortis: ⁊ obſerua cuſtodias domini dei tui: ut ãbules in uijs eiꝰ: ⁊ cuſtodias cerimonias eiꝰ: ⁊ precepta eiuſ. ⁊ iudicia: ⁊ teſtimonia ſic̃ ſcriptum eſt in lege moyſi: ut itelligas uniuerſa que facis: ⁊ quocũqꝫ te uerteris: ⁊ confirmet dominꝰ ſermões ſuos quos locutꝰ ẽ dominꝰ de me dicẽs. Si cuſtodierint filij tui uias meas: ⁊ ãbulauerit corã me ĩ ueritate ⁊ ĩ õi corde ſuo: ⁊ ĩ õi aĩa ſua: ñ auferet̃ tibi uir de ſolio iſrl'.

Lectio tertia.

TU quoqꝫ noſti q̃ fecerit mihi ioab filius ſaruie: que fecerit duobꝰ principibꝰ exercitꝰ iſrl' abner filio ner ⁊ amaſe filio iether quoſ occidit: ⁊ effudit ſãguieꝫ belli ĩ pace: ⁊ poſuit cruorẽ belli ĩ baltheo ſuo: q erãt circa lũbos eiꝰ: ⁊ ĩ calciamẽto ſuo qđ erat a pedibꝰ eius. Facies ergo iuxta ſapiam tuã: ⁊ nõ deduces canicieꝫ eiꝰ pacifice ad iferos'. Sed ⁊ filijs berſelai galadithidis reddes grãm: erũtqꝫ comedẽteꝫ in menſa tua. Occurrerũt enim mihi qñ fugiebam a facie abſalõ frĩs tui: hẽs quoqꝫ apđ te ſemei filiũ iera filij gẽini de bahurin: q maledixit mihi maledictiõe peſſima: qñ ibã ad caſtra. Sꝫ qr đſcẽdit mihi ĩ occurſũ cũ trãſirẽ iordanẽ: ⁊ iuraui ei ꝑ dñz dicẽſ: ñ te itficiã gladio: tu noli pati eũ eſſe innoxiũ. Vir ãt ſapiẽs es ⁊ ſcies qd facies ei: deduceſqꝫ canes eiuſ cũ ſanguie ab iferos.

Lectio pͥma:

DOrmiuit igitur dauid cũ pr̃ibꝰ ſuis: ⁊ ſepultꝰ ẽ ĩ ciuitate dauid. Dies aũt qbus regnauit dauid ſuꝑ iſrl'. xl. anni ſũt. In ebron regnauit. vij. anniſ. ĩ ierl'm. xxxiij. Sal'on ãt ſedit ſuꝑ thronũ pr̃is ſui. Et firmatũ ẽ regnũ eiꝰ nimis. Et igreſſus eſt adonias filius agith ad berſabee matrẽ ſal'onis. Que dixit ei. Pacificus ẽ ne ingreſſus tuus? Qui rñdit ei. Pacificꝰ. Addiditqꝫ. Sermo mihi ẽ ad te. Cui ait. Loquere. Et ille. Tu iquit noſti qr meũ erat regnũ: ⁊ me ꝓpoſuerat õis iſrl' ſibi ĩ regẽ: ſed trãſlatũ ẽ regnũ: ⁊ factuꝫ ẽ fratriſ mei. A dño. n. ꝯſtitutũ ẽ ei. Nũc ergo petitionem unam precor a te: ne ꝯfũdas faciem meam. Que dixit ad eũ. Loquere. Et ille ait. Precor ut dicas ſal'oni regi: neqꝫ enĩ negare tibi quicqꝫ põt: ut det mihi abiſaach ſunamitẽ uxorẽ. Et ait berſabee. Bene ego loquar ꝓ te regi.

Lectio ſecũda.

VEnit ergo berſabee ad regẽ ſal'onẽ ut loqueret̃ ei ꝓ adonia. Et ſurrexit rex in occurſũ eius adorauitqꝫ eam: ⁊ ſedit ſuꝑ ſoliũ ſuũ. Poſituſqꝫ ẽ thronꝰ matri regis: que ſedit ad dexterã eiꝰ. Dixitqꝫ. Petitiõem unã paruulã ego depcor a te: ne ꝯfũdas faciẽ meã. Dixitqꝫ ei rex. Pete mater mi. Neqꝫ enim fas ẽ ut auertam faciẽ tuã. Que ait. Detur abiſaach ſunamitis adonie fratri tuo uxor. Rñdit qꝫ rex ſal'on ⁊ dixit matri ſue. Quare poſtulaſ abiſaach ſunamitem adonie? Poſtula ei ⁊ regnũ. Ipſe enim frater meꝰ maior me ẽ: ⁊ habet abiathar ſacerdoteꝫ et ioab filium ſaruie.

Lectio tertia.

IUrauit itaqꝫ rex ſal'on ꝑ dñz dicẽſ. Hec faciat mihi deuſ: ⁊ hec addat: qr ꝯ aiam ſuam loctus eſt adonias uerbum hoc. Et nunc uiuit dominus q firmauit me: ⁊ collocauit me ſuper ſolium dauid patris mei: et qui mihi fecit domum ſicut locutus ē: qꝛ hodie occidēt adonias. Miſitqꝫ rex ſalõn ꝑ manum banaie filij ioiade: qui interfecit eum et mortuus ē. Abiathar quoqꝫ ſacerdoti dixit rex. Uade in anathot ad agrū tuū. Et quidem uir mortis es: ſed hodie te ñ iterficiā: quia portaſti arcaꝫ dñi dei corā dauid pr̄e meo: ⁊ ſuſtinuiſti laborem i oībus i quibꝰ laborauit pater meus. Eiecit ergo ſalõn abiathar ut nō eēt ſacerdos dñi: ut impleretur ſermo dñi: quē locutus ē ſup domū heli i ſilo.

Lectio prima.

VEnit autēꝫ nūcius ad ſalõnē ꝙ ioab declinaſſet pꝰ adoniam ⁊ pꝰ ſalomonem ñ declinaſſet. Fugit ergo ioab in tabernaculum dñi: ⁊ app̄hēdit cornua altaris. Nūciatūqꝫ ē regi ſalõni ꝙ fugiſſet ioab i tab̄naculū dñi. Et eſſet iuxta altare. Miſitqꝫ ſalõn banaiā filiū ioiade dicens. Uade ⁊ iterfice eū. Et uenit banaias ad tab̄naculū dñi: ⁊ dixit ei. Hec dic̄ rex. Egredere: Qui ait. Nō egrediar: ſed hic moriar.

Lectio ſecunda.

REnūciauit banaias ſermoneꝫ regi dicēs. Hec locutꝰ ē ioab: ⁊ hec rñdit mihi. Dixitqꝫ ei rex. Fac ſic̄ locutꝰ ē: ⁊ interfice eū ⁊ ſepeli. Et āmouebis ſanguinem inocētem q̄ effuſus ē a ioab a me ⁊ a domo pr̄is mei. Et reddat dñs ſāguinē eiꝰ ī cap̄ eiꝰ q̄a itfec̄ duos uiros iuſtos: melioreſqꝫ ſe: ⁊ occidit eos gladio patre meo dauid ignorāte. Abner filiū ner pricipē militie iſrl': ⁊ amaſā filiū iether pricipē exercitus iuda. Et reuertet̄ ſāguis illorum in caput ioab: ⁊ i cap̄ ſeīs eiꝰ i ſempiternū. Dauid āt ⁊ ſemini eiꝰ ⁊ domui ⁊ trono illiꝰ ſit pax uſqꝫ i eternū a domino.

Lectio t̄tia.

AScēdat itaqꝫ banaias filiꝰ ioiade ⁊ aggreſſus eū interficit: ſepultuſqꝫ ē in domo ſua i deſerto. Et ꝯſtituit rex banaiam filium ioiade ꝓ eo ſuper exercitū ⁊ ſadoch ſacerdotē poſuit ꝓ abiathar. Miſit quoqꝫ rex ⁊ uocauit ſemei. Dixitqꝫ ei. Edifica tibi domum i hieruſalem ⁊ h̄ita ibi: ⁊ nō egrediaris huc atqꝫ illuc. Quacūqꝫ āt die egreſſus fueris ⁊ tranſieris torrētem cedrō ſcito te interficiendū. Sāguis tuus erit ſup caput tuū. Dixitqꝫ ſemei regi. Bonus ſermo. Sic locutꝰ eſt dñs meꝰ rex: ſic faciet ſeruus tuus. Habitauit igit̄qꝫ ſemei i ierl̄m diebꝰ multis.

Lectio prima.

FActum ē āt pꝰ annos tres ut fugerent ſerui ſemei ad achis filiū maacha regem geth. Nūciatūqꝫ ē ſemei ꝙ ſerui eius iſſent in geth. Et reſurrexit ſemei: ⁊ ſtrauit azinum ſuū: iuitqꝫ ad achis in geth ad regrēdū ſeruos ſuos: ⁊ adduxit eos de geth. Nūciatūqꝫ ē āt regi ſalomōi ꝙ iſſet ſemei i geth de ierl̄ꝫ ⁊ rediſſꝫ. Et mittēs uocauit eū: dixitqꝫ illi. Nōne teſtificatꝰ ſū tibi ꝑ dñꝫ ⁊ p̄dixi tibi: quacūqꝫ die egreſſus fueris huc atqꝫ illuc ſcito te moriturū: ⁊ rñdiſti mihi: bonꝰ ſermo quē audiui. Quare ergo ñ cuſtodiſti iuſiurādum dñi: ⁊ p̄ceptuꝫ qđ p̄cepam tibi: Dixitqꝫ rex ad ſemei. Tu noſti oē malum: cuiꝰ tibi ꝯſciū ē cor tuum qđ feciſti dauid pr̄i meo. Reddidit dñs malitiā tuā in caput tuū. Et rex ſalõn bñdictus: ⁊ thronꝰ dauid erit ſtabilis corā dño uſqꝫ i ſepiternum. Juſſit itaqꝫ rex banaie filio ioiade: q̄ aggreſſus ꝑcuſſit eū ⁊ mortuꝰ ē.

Lectio ſecūda.

COnfirmatuꝫ eſt igitur regnum in manu ſalomonis: ⁊ affinitate ꝯiūctus ē pharaōi regi egypti. Accepit nāqꝫ filiam eius ⁊ adduxit i ciuitatem dauid: donec compleret edificās domum ſuam ⁊ domum dñi: ⁊ murū hieruſalem ꝑ circuitum. Attamen ppl'ſ imolabat in excelſis. Non enim edificatum erat templum nomini dñi uſqꝫ i diem illum. Dilexit āt ſalõn dñm ambulans in p̄ceptis dauid pr̄is ſui: exceptis ꝙ i excelſis imolabat: ⁊ accēdebat thymiama. Abijt igiturqꝫ ſalõn i gabaon ut imolaret ibi. Illud qppe erat excelſum maximū. Mille hoſtias i holocauſtuꝫ obtulit ſalõn ſup altare illud i gabaon.

Lectio tertia.

APparuit āt dñs ſalomoni ꝑ ſōniū nocte dicens. Poſtula qđ uis: ut dem tibi. Et ait ſalõn. Tu feciſti cum ſeruo tuo dauid patre meo miſericordiam magnā ſicut ambulauit in ꝯſpectu tuo in ueritate ⁊ iuſticia ⁊ recto corde tecū. Cuſtodiſti eiꝫ miſericordiā tuā grandē: ⁊ dediſti ei filiū ſedentē ſup thronū eius ſic̄ ē hodie. Et nūc dn̄e deus tu regnare feciſti ſeruū tuū ꝓ dauid pr̄e meo. Ego autē ſū puer paruulus: ⁊ ignorās egreſſū ⁊ introitū meū ⁊ ſeruus tuus in medio ē populi quē elegiſti: popl̄i infiniti q̄ nūerari ⁊ ſupputari nō pōt pre multitudine. Dabis ergo ſeruo tuo cor docile ut poſſit iudicare populū tuū: ⁊ diſcernere bonū et malū. Quis eīm pōt iudicare populum iſtū populū tuū hūc multū. Lectio p̄ia

PLacuit ergo ſermo coram dn̄o: ꝙ ſal̄on rē huiuſcemodi poſtulaſſet. Et dixit dn̄s ſal̄oni. Quia poſtulaſti uerbum hoc: ⁊ nō petiſti dies m̄ltos: nec diuitias: aut aīaſ inimicoꝝ tuoꝝ: ſed poſtulaſti tibi ſapientiā ad diſcernendū iudicium: ecce feci tibi ſcd̄m ſermōes tuos: ⁊ ꝺdī tibi cor ſapiēs ⁊ intelligēs intantuꝫ ut nullus ante te ſilis tui fuerit: nec pꝰ te ſurrecturus ſit. Sed ⁊ hec q̄ nō poſtulaſti ꝺdi tibi diuitias. ſ. ⁊ gloriā: ut nemo fuerit ſilis tui in regibꝰ cunctis retro diebꝰ. Si aūt ambulaueris in uijs meis: ⁊ cuſtodieris p̄cepta mea: ⁊ mādata mea: ſicut ambulauit pat̄ tuus: lōgos faciā dies tuos. Igit̄ euigilauit ſalomon: ⁊ ītellexit qđ eēt ſomniū. Cū qꝫ ueniſſet ierl̄z ſtetit corā arca federis dn̄i: ⁊ obtulit holocauſta: ⁊ fecit uictimas pacificas: ⁊ grande ꝯuiuiuꝫ uniuerſis famulis ſuis. Lectio ſecunda.

TUnc uenerūt due mulieres meretrices ad regem: ſteterūtqꝫ coram eo. Quaꝝ una ait. Obſecro mi dn̄e. Ego et mulier hec habitabamꝰ in domo una: et peperi apud eā in cubiculo. Tertia autē die poſtq̄ꝫ ego pepi: pepit ⁊ hec. Et eramus ſimul nulluſqꝫ alius nobiſcū in domo exceptis nobis duabꝰ. Mortuus ē aūt filius mulieris huiꝰ: nocte dormiens q̄ppe opp̄ſſit eū: ⁊ ꝯſurgēs in tēpeſte noctis ſilentio tulit filiū meū de latere meo ancille tue dormiētis: ⁊ collocauit ī ſinu ſuo. Suū aūt filiū q̄ erat mortuus poſuit in ſinu meo. Cūqꝫ ſurrexiſſeꝫ māe ut darem lac filio meo: apparuit mortuꝰ. Quē diligētius intuens clara luce dep̄hendi nō eſſe meū quē genuerā. Rn̄dit alt̄a mulier. Nō eſt ita: ſꝫ filius tuus mortuus eſt: meus aūt uiuit. Et ecōtrario illa dicebat Mētiris. Filius q̄ppe meus uiuit: ⁊ filiꝰ tuus mortuus eſt. Atqꝫ in hūc modū cōtendebāt coram rege. Lectio tertia.

TUnc rex ait. Hec dicit. Filius meꝰ uiuit ⁊ filius tuus mortuꝰ ē. Et iſta rn̄dit. Nō. Sed filius tuus mortuus eſt: meꝰ aūt uiuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiū. Cūqꝫ attuliſſent gladiū coraꝫ rege. diuidite iq̄t infantē uiuū ī duas partes: ⁊ date dimidiā partē uni ⁊ dimidiaꝫ partē alteri. Dixit autē mulier cuiꝰ filius erat uiuus ad regē. Cōmota ſt̄ uiſcera eiꝰ ſup filio ſuo. Obſecro dn̄e. Date illi īfanteꝫ uiuū: ⁊ nolite īterficere eū. Ecōtrario illa dicebat. Nec mihi nec tibi ſꝫ diuidat̄. Rn̄dit rex ⁊ ait. Date huic īfantē uiuū ⁊ nō occidat̄. Hec ē enim mat̄ eiꝰ. Audiuit itaqꝫ oīs iſrl̄ iudiciū qđ iudicaſſet rex: et timuerūt regē uidētes ſapientiā dei eē in eo ad faciendū iudicium. Liber regum quartus. Lectio prima.

PReuaricatꝰ eſt aūt moab in iſrl̄: pꝰ q̄ꝫ mortuus eſt achab. Ceciditqꝫ ochozias p̄ cācellos cēaculi ſui qđ habebat ī ſamaria: ⁊ egrotauit. Miſitqꝫ nūcios dicēs ad eos. Ite ꝯſulite beelzebub ꝺum acharō: utrū uiuere queā de īfirmitate mea hac. Angelus aūt dn̄i locutꝰ ē ad heliaꝫ theſbitē dicēs. Surge ⁊ aſcēde in occurſū nūcioꝝ regis ſamarie: ⁊ dices ad eos. Nūq̄d nō eſt d̄us in iſrl̄: ut eatis ad ꝯſulendū beelzebub deuꝫ acharon: Quāobrē hec dicit dn̄s. De lectulo ſup quē aſcēdiſti nō deſcēdes: ſed morte morieris. Lectio ſecunda.

ET abijt helias. Reuerſiqꝫ ſūt nūcij ad ochoziā. Qui dixit eis. Quare reuerſi eſtis: At illi rn̄derūt ei. Uir occurrit nobis ⁊ dixit ad nos. Ite reuertimini ad regē q̄ miſit uos ⁊ dicetis ei. Hec dic̄ dn̄s. Nūq̄d qꝛ nō erat deus in iſrl̄ miſiſti ut ꝯſolat̄ deus acharō: Iccirco de lectulo ſup quē aſcēdiſti nō deſcēdes ſꝫ morte moꝛieris. Qui dixit eis. Cuiꝰ figure ⁊ habitus erat uir q occurrit uobis ⁊ locutꝰ ē uerba hec? At illi dixerūt. Uir piloſus: ⁊ zona pellicea accictus renibus. Qui ait helias theſbites eſt. Lectio tertia.

MIſitqꝫ ad eū qnquagenariū principem: ⁊ qnquaginta uiros qui erāt ſub eo. Qui aſcendit ad eū: ſedētiqꝫ i uertice mōtis ait. Homo dei rex p̄cepit ut d̄ſcendas. Rn̄denſqꝫ helias dixit qnquagenario. Si homo dei ſū deſcēdat ignis de celo ⁊ deuoꝛet te ⁊ qnquaginta tuos. Deſcēdit igit̄ ignis de celo: ⁊ deuoꝛauit eū ⁊ qnquaginta qui erant cum eo. Rurſum miſit ad eum principem qnquagēarium alterū ⁊ qnquagita cum eo. Qui locutus eſt illi. Homo dei hec dicit rex. Feſtina deſcēde. Reſpōdens helias ait. Si homo dei ego ſuz deſcēdat ignis d̄ celo ⁊ deuoꝛet te ⁊ qnquaginta tuos. Deſcendit ergo ignis de celo: ⁊ deuoꝛauit illum ⁊ quinquaginta eius. Lectio quarta.

ITerum miſit principē qnquagenarium tertium ⁊ qnquaginta q erāt cum eo. Qui cuz ueniſſet curuauit gēua ante heliam: ⁊ precatus eſt eū ⁊ ait. Hō dei noli deſpicere aiam meam: ⁊ animaſ ſeruoꝝ tuoꝝ qui mecū ſunt. Ecce deſcēdit ignis de celo deuoꝛauit duos principes quinquagenarios pꝛimos: ⁊ qnquagenos qui erant cum eis. Sed nunc obſecro ut miſerearis aie mee. Locutus eſt aūt angelus dn̄i ad heliam dicens. Deſcende cum eo ne timeas. Surrexit igit̄ ⁊ deſcendit cum eo ad regem: ⁊ locutus ē ei. Hec dicit dn̄s. Quia miſiſti nuncios ad conſulendum beelzebub deum acharon: quaſi nō eſſet deus in iſrl' a quo poſſes interrogare ſermonē: ideo de lectulo ſuꝑ quē aſcēdiſti nō deſcēdes: ſed moꝛte moꝛieris. Lectio quinta.

MOꝛtuus eſt aūt iuxta ſermonē dn̄i quē locutus eſt helias: ⁊ regnauit ioꝛā frater eius. Secundo anno ioꝛā filij ioſaphath regis iude. Nō eīm habebat filiū. Reliqua aūt uerboꝝ ochozie que oꝑatus eſt nōne hec ſcripta ſunt in libꝛo ſermonū dieꝝ regum iſrl'? Factuz eſt aūt cum eleuare uellet dn̄s heliā ꝑ turbinez in celū: ibant helias ⁊ heliſeus de galgalis. Dixitqꝫ helias ad heliſeū. Sede hic quia dn̄s miſit me uſqꝫ in bethel. Cui ait heliſeus. Uiuit dn̄s ⁊ uiuit aia tua quia nō derelinquā te. Lectio ſexta.

CUmqꝫ deſcendiſſet in bethel egreſſi ſūt filij ꝓphetarum qui erāt i bethel ad heliſeum: ⁊ dixerūt ei. Nunquid noſti quia hodie dn̄s tollet dn̄z tuū a te? Qui reſpondit. Ego noui. Silete. Dixit aūt helias ad heliſeuz. Sede hic q꞉ dn̄s miſit me i iericho. Et ille ait. Uiuit dn̄ſ et uiuit aia tua q꞉ nō derelinquā te. Cuz qꝫ ueniſſent iericho acceſſerūt filij ꝓphetarum q erant in iericho ad heliſeū ⁊ dixerūt ei. Nūqd noſti quia hodie tollet dn̄s dominum tuum a te? Et ait. Ego noui. Silete. Dixit autem helias. Sede hic: quia miſit me dn̄s uſqꝫ ad ioꝛdanē. Qui ait. Uiuit dn̄s ⁊ uiuit aia tua quia nō derelinquam te. Infra hebdomadam de quarto libꝛo regum. Lectio p̄ia.

IErūt igit̄ ambo pariter: ⁊ qnquaginta uiri de filijs ꝓphetaꝝ ſecuti ſūt eos: q ⁊ ſteterūt ecōtra longe. Illi autem ambo ſtabāt ſupꝛa ioꝛdanē. Tulitqꝫ helias palliū ſuum: ⁊ iuoluit illud ⁊ ꝑcuſſit aquas. Que diuiſe ſūt i utrāqꝫ partē. Et tranſierūt ambo ꝑ ſiccū: Cūqꝫ trāſiſſent: helias dixit ad heliſeū. Poſtula qđ uis ut faciā tibi anteqꝫ tollar a te. Dixitqꝫ heliſeus. Obſecro ut fiat ſpūs tuus duplex i me. Qui rn̄dit. Rē difficilez poſtulaſti. Attn̄ ſi uideris me qn̄ tollar a te erit qđ petiſti. Si aūt nō uideris nō erit. Lec. ij.

CUmqꝫ ꝑgerēt ⁊ icedētes ſermociarent̄: ecce currus igneus ⁊ eq ignei diuiſerūt utrūqꝫ. Et aſcēdit helias ꝑ turbinem i celū. Heliſeuſ aūt uidebat ⁊ clamabat. Pater mi. pat̄ mi. currꝰ iſrl' ⁊ auriga eius. Et nō uidit eū amplius. Appꝛehenditqꝫ ueſtimēta ſua ⁊ ſcidit illa in duas partes. Et leuauit palliū helie. qđ ceciderat ei: reuerſuſqꝫ ſtetit ſuꝑ ripā ioꝛdāis ⁊ pallio helie qđ ceciderat ei percuſſit aquas ⁊ nō ſūt diuiſe. Et dixit: ubi ē deus helie etiaz nunc? Percuſſitqꝫ aquas et diuiſe ſunt huc atqꝫ illuc ⁊ tranſiuit heliſeus. Lectio tertia.

Videntes aūt filij ꝓphetaꝝ ꝗ erant in iericho decontra. Dixerūt. Req̄euit ſpūs helie ſup heliſeū. Et ueniētes in occurſum eiꝰ adorauerūt eū ꝓni i terram. Dixeruntqꝫ illi. Ecce cum ſeruis tuis ſūt qnquaginta uiri fortes qui poſſūt ire ⁊ querere dominū tuū ne forte tulerit eum ſpūs dñi: ⁊ ꝓiecerit eū in unū montium aut in unā ualliuꝫ. Qui ait. Nolite mittere. Coegerūtqꝫ eū: donec acqeſceret ⁊ diceret. Mittite. Et miſerūt qnquaginta uiros. Qui cū queſiſſent tribꝰ diebꝰ nō inuenerūt ⁊ reuerſi ſunt ad eū. At ille habitabat i iericho. Dixitqꝫ ad eos. Nūqd nō dixi uobꝭ nolite mittere. Lectio pria.

Dixerūt quoqꝫ uiri ciuitatis ad heliſeū. Ecce hītatio ciuitatis huiꝰ optima eſt: ſicut tu ipe dñe ꝓſpicis: ſꝫ aque peſſime ſūt ⁊ terra ſterilis. At ille ait. Afferte mihi uas nouū: ⁊ mittite i illud ſal. Qui cū attuliſſēt: egreſſus ad fōtē aquarum: miſit in eū ſal ⁊ ait. Hec dicit dñs. Sanaui aquas has ⁊ nō erit in eis ultra mors neqꝫ ſterilitas. Sanate ſūt ergo aq̄ uſqꝫ in diē hāc iuxta uerbū heliſei qͦd locutus eſt. Aſcēdit aūt in die heliſeus i bethel. Cūqꝫ aſcenderet ꝑ uiā pueri parui egreſſi ſūt de ciuitate ⁊ illudebāt ei dicentes. Aſcēde calue. aſcēde calue. Qui cuꝫ reſpexiſſet uidit eos: ⁊ maledixit eis i nomine dñi. Egreſſiqꝫ ſūt duo urſi de ſaltu ⁊ lacerauerūt ex eis. xl. duos pueros. Abijt aūt inde in montē carmeli: ⁊ inde reuerſus eſt ſamariam. Lectio ſecunda.

Ioram uero filius achab regnauit ſup iſrl' in ſamaria: āno decimo octauo ioſaphath regis iude. Regnauitqꝫ .xij. ānis ⁊ fecit malū corā dño: ſed nō ſic̄ paṫ ſuus ⁊ maṫ. Tulit eīm ſtatuas baal quas fecerat pater ſuus. Verūtñ in peccatis ieroboā filij nabath qui peccare fecit iſrl' adheſit nec receſſit ab eis. Porro meſa rex moab nutriebat pecora multa: ⁊ ſoluebat regi iſrl' centū milia agnoꝝ: et centū milia arietū cum uelleribus ſuis.

Lectio tertia.

Cumqꝫ mortuus fuiſſet achab preuaricatus eſt fedus qͦd hēbat cū rege iſrl'. Egreſſus eſt igiṫ rex iorā in die illa de ſamaria: ⁊ recenſuit uniuerſū iſrl'. Miſitqꝫ ad ioſaphat regē iude dicens. Rex moab receſſit a me: ueni mecū ꝯtra eum in preliū. Qui rñdit. Aſcendā. Qui meus ē tuus ē: populus meꝰ ppl's tuus: ⁊ eq mei equi tui. Dixitqꝫ. Per quā uiā aſcēdemus? At ille rñdit ꝑ deſertum idumee. Lectio prima.

Perrexerūt igitur rex iſrl': ⁊ rex iuda: ⁊ rex edom: ⁊ circuierūt ꝑ uiā ſeptē dierū nec erat aqua exercitui ⁊ iumentis que ſequebātur eos. Dixitqꝫ rex iſrael. Heu heu. heu. Congregauit deus nos tres reges ut traderet i manu moab. Et ait ioſaphath. Eſt ne hic ꝓpheta dñi ut ꝺprecemur dñm ꝑ eū? Et rñdit unꝰ ꝺ ſeruis regis iſrael. Et hic heliſeus filius ſaphath qui fundebat aquaꝫ ſup manꝰ helie. Et ait ioſaphath. Et apud eū ſermo dñi? Deſcenditqꝫ ad eum rex iſrl': ⁊ ioſaphath rex iuda: ⁊ rex edom. Dixit auteꝫ heliſeus ad regem iſrl'. Quid mihi ⁊ tibi ē? Vade ad ꝓphetas p̄ris tui ⁊ m̄ris tue. Et ait illi rex iſrl'. Quare cōgregauit dñs tres reges hos: ut traderet eos in manu moab. Lectio ſecunda.

Dixitqꝫ ad eū heliſeꝰ. Viuit dñs exercituū i cuiꝰ ꝯſpectu ſto: ꝙ ſi ñ ultū ioſaphath regis iuda erubeſcerē. ñ attendiſſeꝫ qdē te: nec ꝯſpexiſſeꝫ. Nūc āt adducite mihi pſalten. Cūqꝫ cāeret pſalteſ fc̄a ē manꝰ dñi ſup eū ⁊ ait. Hec dic̄ dñs. Facite alueū torrētis hꝰ foſſas: ⁊ foſſas. hec eīꝫ dic̄ dñs. Nō uidebitis uētū neqꝫ pluuiā: ⁊ alueꝰ iſte replebiṫ aqs: ⁊ bibetiſ uoſ ⁊ familie uře ⁊ iumta uřa. Paruqꝫ hoc ē i ꝯſpectu dñi. Inſup tradet ēt moab in manꝰ uřas: ⁊ ꝑcutiētis oēꝫ ciuitatē mūitā ⁊ oēꝫ urbē electā: ⁊ uniuerſū lignū fructiferꝝ ſuccidētis. Cūctoſqꝫ fōtes aquaꝝ obturabitis: ⁊ oēꝫ agꝝ egregiū opietis lapidibus. Lectio tertia.

Factū ē igiṫ mane qñ ſacrificiū offerri ſolꝫ: ⁊ ecce ueniebāt ꝑ uiā edom: ⁊ repleta eſt ťra aqs. Vniuerſi āt moabite audiētes q̄d ascēdissent tres reges ut pugnarēt aduersū eos: ꝯuocauerūt oēs qui accīcti erāt baltheo desuꝑ ⁊ steterūt ī terminis. Prioqꝫ mane surgētes ⁊ orto iaꝫ sole ex aduerso aquaꝝ uider̄t moabites ecōtra aquas rubras quasi sāguinē: Dixerūtqꝫ. Sāguis ē gladij. Pugnauerūt reges ꝯ̄ se: ⁊ cesi sūt mutuo. Nūc ꝑge ad p̄dā moab. Perrexer̄tqꝫ ī castra isrł. lec. i.

Porro surgēs isrł ꝑcussit moab. At illi fugierūt corā eis. Uenerūt igit̄ q uicerāt ⁊ ꝑcusser̄t moab: ⁊ ciuitates destruxerūt: ⁊ oēꝫ agꝝ optimū mittētes singuli lapides repleuerūt: ⁊ uniuersos fontes aquaꝝ obturauerūt: ⁊ oia lingna fructifera succider̄t: ita ut muri tm̄ fictiles remanerēt. Et circūdata ē ciuitas a fūdibularijs ⁊ magna ex ꝑte ꝑcussa. Qd̄ cuꝫ uidisset rex moab p̄ualuisse. s. hostes tulit septigētos uiros educētes gladiū ut irrūperēt ad regē edom ⁊ n̄ potuerūt. Arripiensqꝫ filiū suū priogēitū q regnatur⁹ erat ꝓ eo obtulit holocaustū suꝑ muꝝ. Et f̄ca est īdignatio magna ī isrł. Statiqꝫ recesserūt ab eo: ⁊ reuersi sūt in t̄rā suā. Lectio. ij.

Mulier aūt q̄dā de uxorib⁹ ꝓphetarū clamabat ad heliseū dicēs. Seruus tu⁹ uir me⁹ mortuus ē: ⁊ tu nosti qa seruus tuus fuit timēs deū. Et ecce creditor uēit ut tollat duos filios meos ad seruiēdū sibi. Cui dixit heliseus. Quid uis ut faciā tibi? Dic mihi qd hēs in domo tua? Et illa rn̄dit. Nō hēo āncilla tua qcq̄ꝫ in domo mea nisi paꝝ olei quo ungar. Cui ait. Uade ⁊ pete mutuo ab oīb⁹ uicinis tuis uasa uacua n̄ pauca ⁊ igredere ⁊ claude hostiū tuū: cū intrisecus fueris tu ⁊ filij tui: ⁊ mitte īde ī oīa uasa hec. Et cū plena fuerit tolles. Lectio tertia.

Iuit itaqꝫ mulier ⁊ clausit hostiū super se ⁊ suꝑ filios suos. Illi offerebāt uasa: ⁊ illa īfūdebat. Cūqꝫ plena fuissēt uasa: dixit ad filiū suū. Affer mihi adhuc uas. Et ille rn̄dit. Nō hēo. Stetitqꝫ oleū. Uenit aūt illa ⁊ īdicauit hōini dei. At ille. Uade īgt uēde oleū ⁊ redde creditori tuo. Tu aūt ⁊ filij tui: uiuite de reliquo. Facta ē aūt q̄dā dies ⁊ trāsibat heliseus ꝑ sunā ciuitatē. Erat autē ibi mulier magna q̄ tēuit eū ut cōederet panē. Cūqꝫ freq̄nt̄ inde trāsiret: diuertebat ad eaꝫ ut comederet panē. Que dixit ad uiꝝ suum. Aīaduerto ꝙ uir dei sc̄s ē iste q trāsit ꝑ nos freq̄nt̄. Faciam⁹ ergo ei cenaculū paruū: ⁊ pōam⁹ ei ī eo lectulū. ⁊ mēsā. ⁊ cellā ⁊ candelabrum: ut cuꝫ uenerit ad nos maneat ibi. Lectio prima.

Facta ē igit̄ dies q̄dā ⁊ ueniēs diuertit ī cenaculū: ⁊ reqeuit ibi. Dixitqꝫ ad giezi pueꝝ suū. Uoca sunamitē istaꝫ. Qui cū uocassꝫ eā: ⁊ illa stetissꝫ corā eo: dixit ad pueꝝ suū. Loq̄re ad eā. Ecce sedule ī oībus mistrasti nob̄. Quid uis ut faciā tibi? Nūqd hēs negociū: ⁊ uis ut loquar regi siue p̄cipi milicie? Que rn̄dit In medio ppl̄i mei hito. Et ait. Quid ergo uult ut faciā ei. Dixitqꝫ giezi. Ne queras. Filiū eiꝫ nō hꝫ: ⁊ uir illius senex est. Precepit itaqꝫ ut uocaret eā. Que cum uocata fuissꝫ ⁊ stetissꝫ ad hostiū: dixit ad eā. In tēpore isto ⁊ ī hac eadē hora si uita comes fuerit hēbis ī utō filiuꝫ. At illa rn̄dit. Noli queso dn̄e uir dei noli mentiri ancille tue. Lectio secūda.

Et ꝯcepit mulier ⁊ pepit filiū ī tēpore ⁊ ī eadē hora qua dixerat heliseus. Creuit aūt puer. Et cū eēt quedaꝫ dies: ⁊ egressus isset ad p̄rem suū ad messores: ait p̄ri suo. Caput meū doleo. At ille dixit puero. Tolle ⁊ duc eū ad m̄rēꝫ suā. Qui cū tulisset ⁊ adduxisset ad m̄rēꝫ suā posuit illa eū suꝑ genua sua usqꝫ ad meridiē ⁊ mortuus ē. Ascēdit āt ⁊ collocauit eū suꝑ lectulū hoīs dei: ⁊ clausit hostiuꝫ. Et egressa uocauit uiꝝ suū ⁊ ait. Mitte mecū obsecro unū de pueris ⁊ asinaꝫ ut excurrā usꝫ ad hoīeꝫ dei ⁊ reuertar. Qui ait. Quā ob cām uadis ad eū? Hodie n̄ sūt calende neqꝫ sabbatū. Que rn̄dit. Uadā. Strauitqꝫ asinā ⁊ p̄cepit puero. Mina ⁊ ꝓpera: ne mihi morā facias ī eūdo: ⁊ hoc age q̄d p̄cipio tibi. Lectio tertia.

Profecta ē igit̄ ⁊ uēit ad uiꝝ dei in mōte carmeli. Cūqꝫ uidisset eā uir dei decōtra: ait ad giezi pueꝝ suuꝫ. Ecce sunamitis illa. Uade ergo ī occursū eius

⁊ dic ei. Recte ne agit͛ circa te: ⁊ circa uirꝝ tuū: ⁊ circa filiū tuū? Que rn̄dit. Recte. Cūqꝫ ueniſſet ad uirꝝ dei i montē apprehēdit pedes eiꝰ. Et acceſſit giezi ut ămoueret eā. Et ait hō dei. Dimitte illā. Aīa eīm eiꝰ in amaritudine ē ⁊ dn̄s celauit a me ⁊ nō idicauit mihi. Que dixit illi. Nūqd petiui filiū meū a dn̄o meo? Nūqd n̄ dixi tibi ne illudas me? Et ille ait ad giezi. Accinge lūbos tuos ⁊ tolle baculum tuū i manu tua ⁊ uade. Si occurrerit tibi hō nō ſalutes eū. Et ſi ſalutauerit te qſpiā: nō rn̄deas ei. Et pones baculū meū ſuꝑ faciē pueri. Porro mat͛ pueri ait. Viuit dn̄s ⁊ uiuit aīa tua nō dimittā te. Surrexit ergo ⁊ ſecutꝰ eſt eā. Giezi aūt ꝑceſſerat eos: ⁊ poſuerat baculū ſuꝑ faciē pueri ⁊ nō erat uox neqꝫ ſenſus. Reuerſuſqꝫ eſt i occurſū eius ⁊ nūciauit ei dicēs. Nō ſurrexit puer. Lectio prima.

INgreſſus ē igit͛ heliſeꝰ domū: ⁊ ecce puer mortuus iacebat i lectulo eius. Ingreſſuſqꝫ clauſit hoſtiū ſuꝑ ſe: et ſuꝑ puerꝝ: ⁊ orauit ad dn̄m. Et aſcēdit et incubuit ſuꝑ puerꝝ. Poſuitqꝫ os ſuū ſuper os eiꝰ: ⁊ oc̄los ſuos ſuꝑ oc̄los eiꝰ: et manꝰ ſuas ſuꝑ manꝰ eiꝰ: ⁊ icuruauit ſe ſuper eū. Et calefacta ē caro pueri. At ille reuerſus deābulabat in domo ſeml' huc ⁊ illuc. Et aſcēdit atqꝫ icubuit ſuꝑ eū. Et oſcitauit puer ſepties apuitqꝫ oc̄los. At ille uocauit giezi ⁊ dixit ei. Voca ſunamiteꝫ hāc. Que uocata ingreſſa ē ad eū. Qui ait. Tolle filiū tuū. Venit illa ⁊ corruit ad pedes eiꝰ: ⁊ adorauit ſuꝑ t͛rā. Tulitqꝫ filiū ſuū ⁊ egreſſa ē. Et heliſeꝰ reuerſus eſt in galgala. Lectio ſecunda.

ERat aūt fames i t͛ra ⁊ filij ꝓphetaꝝ hītabāt corā eo. Dixitqꝫ uni ꝺ pueris ſuis. Pōe ollā grandeꝫ ⁊ coque pulmentū filijs ꝓphetaꝝ. Et egreſſus unꝰ in agꝝ ut colligeret herbas agreſtas. Inuenitqꝫ quaſi uitē ſilueſtreꝫ ⁊ collegit ex ea cologntidas agri: ⁊ ipleuit palliū ſuū: et reuerſus ꝯcidit i ollā pulmēti. Neſciebat eīm qd eēt. Infuderūt ergo ſocijs ut comederēt. Cūqꝫ guſtaſſēt de coctōe exclamauerūt dicētes. Mors i olla uir dei. Et nō potuerūt comedere. At ille. Afferte inqt farinā. Cūqꝫ attuliſſēt: miſit i ollā ⁊ ait Infūde turbe ut comedāt. Et nō fuit amplius qdq̄ꝫ amaritudis i olla. Lect. iij.

VIr aūt qdā uenit de balſaliſa deferēs uiro dei panes p̄mitiaꝝ ⁊ .xx. panes ordeaceos: ⁊ frumētū nouū i pera ſua. At ille dixit. Da pp̄lo ut comedat. Rn̄ditqꝫ ei miſter eiꝰ. Quantū eſt hoc ut apponā corā cētū uiris? Rurſūqꝫ ille ait. Da pp̄lo ut comedat. Hec eīm dic̄ dn̄s. Comedēt ⁊ ſuperit. Poſuit itaqꝫ coram eis. Qui comederūt ⁊ ſupfuit iuxta ꝟbū dn̄i. Naamā p̄ceps milicie regis ſyrie erat uir magnꝰ apud dn̄m ſuū ⁊ honoratus. Per illū eīm dedit ſalutē dn̄s ſyrie. Erat aūt uir fortis ⁊ diues: ſed leproſus. Porro de ſyria egreſſi fuerāt latrūculi: ⁊ captiuā duxerāt de t͛ra iſrl' puellaꝫ paruulā: q̄ erat in obſeqo uxoris naaman. Que ait ad dn̄am ſuā. Utinā fuiſſet dn̄s meus ad ꝓphetā q eſt i ſamaria profecto curaſſet eū a lepra quam hꝫ. In ſolēnitate ſacratiſſimi corpis dn̄i nr̄i ieſu chriſti.

Ad ueſpas an̄t. Sacerdos in eternū xp̄us dn̄s ſc̄dm ordinē melchiſedech: panē ⁊ uinum obtulit. p̄s. Dixit dn̄s. aꝝ. Miſerator dn̄s eſcā dedit timētibꝰ ſe: i memoriā ſuoꝝ mirabiliū. p̄s. Cōfitebor. an̄t. Calicē ſalutaris accipiā ⁊ ſacrificabo hoſtiā laudis. p̄s. Credidi. aꝝ. Sicut nouelle oliuaꝝ eccl'ie filij ſīt i circuitu menſe dn̄i. p̄s. Beati oēs. aꝝ. Qui pacē poſuit fines eccl'ie frumēti adipe ſatiat nos dn̄s. pſal. Lauda hieruſalem. Capitulum.

DOminus ieſus chriſtꝰ in qua nocte tradebat͛ accepit panē ⁊ g͛ras agēs fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate: hoc ē corpus meū qd̄ ꝓ uobis tradetur: hoc facite in meā cōmemoratōeꝫ. hym.

PAnge lingua glorioſi corporis myſteriū: ſāguiniſqꝫ precioſi: quē i mūdi ꝓciū: fructus uentris generoſi: rex effudit gentiū. Nobis datꝰ: nobis natus: ex itacta uirgine: ⁊ i mūdo ꝯuerſatus ſparſo uerbi ſemīe: ſui moras icolatꝰ: miro clauſit ordine. In ſupreme nocte cene recumbens cū fratribus: obſeruata lege plene cibis in legalibus: cibū turbe duo dene ſe dat ſuis manibus. Verbū caro paneꝫ uerꝝ: uerbo carnē efficit: fitqꝫ ſãguis chriſti merꝝ: ⁊ ſi ſenſus deficit: ad firmãdū cor ſincerꝝ ſola fides ſufficit. Tantū ergo ſacramentū ueneremur cernui: ⁊ antiquuꝫ documētū nouo cedat ritui: p̄ſtet fides ſupplementū ſenſuū defectui. Genitori genitoqꝫ laus ⁊ iubilatio: ſalus honor ꝟtus quoqꝫ ſit ⁊ bñdictio: ꝓcedēti ab utroqꝫ ꝯpar ſit laudatio. ℣. Panē de celo p̄ſtitiſti eis all'a. ℟. Om̄e delectamētū i ſe habētē all'a. Ad mag. añt. O q̃ꝫ ſuauis ē dñe ſpũs tuus q ut dulcedinē tuã in filios demõſtrares: pãe ſuauiſſimo de celo p̄ſtito: eſuriētes replēs bõis faſtidioſos diuites dimittēs inanes. Oratio.

Deus q nobis ſb ſacr̄o mirabili paſſionis tue mẽoriã reliq̄ſti: tribue q̄s ita nos corpis ⁊ ſanguinis tui ſacra myſteria uenerari: ut redẽptõis tue fructū i nobis iugit̄ ſentiamus. Qui uiuis. Ad matuti. inuita. Chriſtū regē adorem⁹ dñantē gentibus. Qui ſe mãducantib⁹ dat ſpũs pinguedinem. Ps. Venite. Hymnus.

Sacris ſolēnijs iūcta ſit gaudia ⁊ ex p̄cordijs ſonēt p̄conia: recedãt uetera noua ſint oĩa. corda. uoces. ⁊ opa. Noctis recolit̄ cena nouiſſima: qua xp̄s credit̄ agnū ⁊ azima: dediſſe frib⁹ iux̄ legitima priſcis idulta p̄ribus. Poſt agnū typicū expletis epulis corp⁹ dñicū datū diſcipulis ſic totū oĩbus: q totū ſingulis eius fatemur manib⁹. Dedit fragilibus corpis ferculū: dedit ⁊ triſtib⁹ ſãguinis poculū: dicens accipite qd̄ trado uaſculū: oẽs ex eo bibite. Sic ſacrificiū iſtud iſtituit: cui⁹ officiū cõmitti uoluit: ſolis pb̄ris quibus ſic cõgruit ut ſumãt ⁊ dent ceteris. Panis angelicus fit panis hoiuꝫ: dat panis celitus figuris terminū: o res mirabilis mãducat dñm. paup. ſeruus. ⁊ hũilis. Te trina deitas unaqꝫ poſci⁹: ſic nos uiſitas ſic̄ te colim⁹: ꝑ tuas ſemitas duc nos quo tēdimus: ad lucē quã inhitas amē. In primo noc. aña. Fructū ſalutiferꝝ guſtandū dedit dñs mortis ſue tēpore. Ps. Beat⁹ uir. aña. A fructu frumēti ⁊ uini mltiplicati fideles i chriſti pace requieſcũt. Ps. Cū inuocarē. aña. Cõione calicis quo d̄s ip̄e ſumitur: nõ uitulorꝝ ſãguie cõgregauit nos dñs. Ps. Cõſerua me dñe. ℣. Panē celi dedit eis all'a. ℟. Panē angelorū mãducauit hõ all'a. Lectio prima.

Immẽſa diuīe largitatis bñficia exhibita pp̄lo xp̄iano ineſtimabilē ei cõferūt dignitatē. Neqꝫ eim̄ ē aut fuit aliq̄ñ tam grãdis natio q̄ hēat deos appropiquãtes ſibi ſicut adeſt nob d̄s nr̄. Unigenitus ſi qdē dei fili⁹ ſue diuinitatis uolēs nos eē ꝑticipes nr̄aꝫ naturã aſſūpſit: ut hoīes deos faceret fact⁹ eſt hõ. Et hoc inſup qd̄ de nr̄o aſſūpſit totū nob ꝯtulit ad ſalutē. Corp⁹ nãqꝫ ſuū ꝓ nr̄a recõciliatiõe in ara crucis hoſtiã obtulit d̄o p̄ri: ſanguinē ſuū fudit in p̄ciū ſil' ⁊ lauacrꝝ: ut redẽpti a miſerabili ſeruitute a peccatis oĩbus mūdaremur. Et ut tanti bñficij iugis in nob maneret mẽoria: corp⁹ ſuū in cibū: ⁊ ſãguinē ſuū in potū ſub ſp̄e panis ⁊ uini ſumēdū fidelib⁹ dereliq̄t. ℟. Immolabit hedū multitudo filiorꝝ iſrl' ad ueſꝑaꝫ paſche. Et edēt carnes: ⁊ azimos panes. ℣. Paſcha nr̄m imolatus ē xp̄s: itaqꝫ epulemur i azimis ſinceritatis ⁊ ueritatis. Et edēt. Lect. ij.

O Precioſuꝫ ⁊ admirandū ꝯuiuiuꝫ ſalutiferū: ⁊ oĩ ſuauitate repletum. Quid eim̄ hoc ꝯuiuio p̄cioſius eē pōt: i quo nõ carnes uitulorꝝ ⁊ hyrcorꝝ ut oliꝫ in lege ſed nob xp̄s ſumēdus p̄ponit̄ uerus d̄s. Quid hoc ſacr̄o mirabilius: i ipſo nãqꝫ panis ⁊ uinū i corpus xp̄i: ⁊ ſanguinē ſubalit̄ ꝯuertūtur. Ideoqꝫ xp̄s d̄s ⁊ hõ ꝑfectus ſub modici panis ſp̄e ꝯtinetur. Mãducat̄ itaqꝫ a fidelib⁹: ſꝫ minime lacerat̄. Quinimo diuiſo ſacr̄o iteger ſb qualibet diuiſiõis ꝑticula ꝑſeuerat. Accidentia ēt ſine ſubiecto i eodē exiſtūt: ut fides locū hēat: dū uiſibile iuiſibilit̄ ſũitur aliena ſp̄e occultatū: ⁊ ſenſus a deceptõe imunes reddãt̄ q de accidētib⁹ iudicãt ſibi notis. ℟. Comedetis carnes: ⁊ ſaturabimini panib⁹. Iſte ē pãis quē dedit uobis dñs ad ueſcendū. ℣. Nõ moyſes dedit uob paneꝫ de celo: ſed pat̄ meus dat uob panē de celo uerū. Iſte eſt. Lectio tertia.

Nullū ēt ſacr̄m ē iſto ſalubrius: quo purgant̄ peccata. ꝟtutes augent̄: ⁊ mens oĩuꝫ ſp̄ualiū cariſmatū abundãtia īpinguatur. Offertur ī eccleſia pro uiuis ꝛ mortuis ut omnibus proſit: qđ eſt pro ſalute omnium inſtitutum. Suauitatem deniqȝ huius ſacramēti nullus exprimere ſufficit: per qđ ſpūalis dulcedo in ſuo fonte guſtatur: ꝛ recolitur memoria ipſius quā in ſua paſſione chriſtus monſtrauit excellentiſſime caritatis. Unde ut arctius huius caritatis imēſitas cordibus infigeretur fidelium: in ultima cena quādo paſcha cum diſcipulis celebrato tranſiturus erat ex hoc mūdo ad patrē. Hoc ſacramentum inſtituit tanquā paſſionis ſue memoriale perēne: figuraruȝ ueterū īpletiuū: miraculorum ab ipſo factorum maximum: ꝛ de ſua contriſtatis abſentia ſolacium ſingulare reliquit. ℟. Reſpexit helias ad caput ſuum ſubcinericium panem q̄ ſurgens comedit ꝛ bibit. Et ambulauit ī fortitudine cibi illius uſqȝ ad montem dei. ℣. Si quis manducauerit ex hoc pane: uiuet in eternum. Et ambulauit. In ſecundo nocturno añt. Memor ſit dominus ſacrificij noſtri: et holocauſtum noſtrum pingue fiat. pſal. Exaudiat te. añt. Paratur nobis menſa domini aduerſus omnes qui tribulant nos. pſal. Dominus regit. añt. In uoce exultationis reſonent epulantes in menſa domini. pſalmꝰ Quēadmodum. ℣. Cibauit eos ex adipe frumenti allã. ℟. Et de petra melle ſaturauit eos allã.

Lectio quarta.

Conuenit itaqȝ deuotioni fidelium ſolēniter recolere inſtitutionem taȝ ſalutiferi tamqȝ mirabilis ſacramenti: ut ineffabilem modum diuine preſentie in ſacramento uiſibili ueneremur: ꝛ laudetur dei potentia que ī ſacramento eodeȝ tot mirabilia operatur: nec non ꝛ de taȝ ſalubri tamqȝ ſuaui beneficio exſoluātur deo gratiarum debite actiones. Uerum ꝛ ſi in die cene quando ſacramentuȝ predictum noſcitur inſtitutuȝ: inter miſſarū ſolēnia de inſtitutiōe ipſius ſpecialis mētio habeatur: totum tamen reſiduū eiuſdem officij ad chriſti pertinet paſſioneȝ: circa cuius uenerationem eccleſia illo tēpore occupatur. ℟. Panis quem ego dabo caro mea eſt pro mundi uita: litigabant ergo iudei dicentes. Quomodo poteſt hic nob̄ carnem ſuam dare ad manducandum. ℣. Locutus eſt populus contra dn̄m aīa noſtra nauſeat ſuper cibo iſto leuiſſimo. Quomodo.

Lectio quinta.

Unde ut integro celebritatis officio inſtitutionem tanti ſacramenti ſolēniter recoleret plebs fidelis: romanꝰ pōtifex urbanus quartus huius ſacramenti deuotione affectus: pie ſtatuit prefate īſtitutionis memoriaȝ prima quinta feria poſt octauas pentecoſtes a cunctis fidelibus celebrari: ut qui per totum anni circuluȝ hoc ſacramento utimur ad ſalutē: eius inſtitutionem illo ſpecialiter recolamus tempore: quo ſpiritus ſanctus diſcipuloruȝ corda edocuit ad plene cognoſcenda huius myſteria ſacramenti. Nam ꝛ in eodem tempore cepit hoc ſacramentum a fidelibus frequentari. Legitur eiȝ in actibus apoſtoloruȝ ꝙ erant perſeuerantes in doctrina apoſtolorum: ꝛ cōicatione fractionis panis ꝛ orationibus ſtatim poſt ſancti ſpūs miſſionem. ℟. Cenātibus illis accepit ieſus panem ꝛ benedixit ac fregit: deditqȝ diſcipulis ſuis ꝛ ait. Accipite et comedite hoc eſt corpus meum. ℣. Dixerūt uiri tabernaculi mei quis det de carnibus eiuſ ut ſaturemur. Accipite ꝛ comedite.

Lectio ſexta.

Ut aūt predicta q̄nta feria ꝛ ꝑ octauas ſequentes eiuſdem ſalutaris inſtitutionis honorificentius agatur mēoria: ꝛ ſolēnitas de hoc celebrior habeat̄: loco diſtributionū materialium que ī eccleſijs cathedralibus largiuntur: exiſtentibus canonicis horiſ: nocturnis pariter qȝ diurnis: prefatus romanus pontifex eiſ q̄ huiuſmōi horis ī hac ſolēnitate ꝑſonaliter in eccleſijs intereſſent ſtipendia ſpūalia apoſtolica largitione conceſſit: quatenus per hec fideles ad tanti feſti celebritatem auidius ꝛ copioſius conuenirent. Unde omnibus uere penitentibus ꝛ ꝯfeſſis q̄ matutinali officio huius feſti pn̄tialiter in eccleſia ubi celebraret̄ adeſſent. centū. Qui uero miſſe totideȝ. Illis aūt qui intereſſent in primis ipſius feſti ueſperis ſimiliter centum. Qui uero ī ſecundis totideꝫ. Eis quoqꝫ qui prime tertie. ſexte. none. ac cōpletorij adeſſent officijs pro qualibet horarum ipſarum quadragita. Illis qui per ipſius feſti octauas in matutinalibus. ueſpertinis. miſſe. ac p̃dictarum horarum officijs p̄ntes exiſterent: ſingulis diebus octauarum ipſaruꝫ centum dierum indulgentiam miſericorditer tribuit perpetuis temporibus duraturam. ℞. Accepit ieſus calicem poſtq̄ꝫ cenauit dicens: hic calix nouum teſtamentū ē ī meo ſanguine. Hoc facite in meam cōmemoratōēꝫ. ℣. Memoria memor ero: ⁊ tabeſcet in me anima mea. Hoc facite. In tertio noctur. añt. Introibo ad altare dei: ſumā chriſtum qui renouat iuuentutem meam. pſal. Iudica me. añt. Cibauit nos dominus ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle ſaturauit nos. p̄s. Exultate deo. añt. Ex altari tuo domine chriſtuꝫ ſumimus: in quem cor ⁊ caro noſtra exultat. p̄s. Quam dilecta. ℣. Educas panem de terra alleluia. ℞. Et uinum letificet cor hominis alleluia. Secundum ioannem.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbibus iudeorum. Caro mea uere eſt cibus: ⁊ ſanguis meꝰ uere eſt potus. Et reliqua. Omelia ſcti auguſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.

Cum eim cibo ⁊ potu id optant homines ut non eſuriant neqꝫ ſitiant: hoc uere non preſtat: niſi iſte cibus ⁊ potus qui eos a quibus ſumitur īmortales facit: id eſt ſocietas ip̄orum ſanctorū ubi pax erit ⁊ unitas plena atqꝫ ꝑfecta. Propterea quippe ſicut etiam ante nos hoc intellexerunt homines dei: dominus noſter ieſus chriſtus corpus ⁊ ſanguineꝫ ſuum ī eis rebus cōmendauit: que ad unū aliquid rediguntur. Ex multis nāqꝫ granis unus panis conficitur: ⁊ ex multis racemis uinum confluit. ℞. Qui manducat meam carnem: ⁊ bibit meū ſanguinem. In me manet ⁊ ego in illo. ℣. Non eſt alia natio tam grandis que habeat deos appropinquantes ſibi ſicut deus noſter adeſt nobis. In me.

Lectio octaua.

Deniqꝫ iam exponit quomodo id fiat qđ loquitur: ⁊ quid ſit manducare corpus eius ⁊ ſanguineꝫ bibere. Et qui māducat meaꝫ carnem ⁊ bibit meum ſāguinē in me manet ⁊ ego ī eū. Hoc eſt ergo māducare illā eſcā ⁊ illū bibere potuꝫ in xp̄o manere: ⁊ illū manētem in ſe hr̄e ac ꝑ hoc qui n̄ manet in chriſto ⁊ in quo n̄ manet chriſtus procul dubio non manducat ſpiritualiter eius carnem: licet carnaliter ⁊ uiſibiliter premat dētibus ſacramenta corporis ⁊ ſanguinis chriſti: ſꝫ magis tante rei ſacramentum ad iudicium ſibi manducat ⁊ bibit qui imundus preſumit ad chriſti accedere ſacramēta: que alius non digne ſumit niſi qui mundus eſt. De quibus dicitur. Beati mundo corde quoniaꝫ ipſi dominū uidebunt. ℞. Miſit me pater uiuens: ⁊ ego uiuo propt̄ patrem. Et qui manducat me uiuit propter me ℣. Cibauit nos dominus ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle ſaturauit nos. Et q. Lect. ix.

Sicut miſit me inquit uiuens pater: ⁊ ego uiuo propter patrem. Et qui māducat me ⁊ ipſe uiuit propter me. Nō eiꝫ filius participatione patris fit melior qui eſt natus equalis ſicut participatiōe filij per unitatem corporis ⁊ ſanguinis: quā illa māducatio potatioqꝫ ſignificat efficit nos meliores. Viuimus ergo nos propter chriſtum manducantes euꝫ idē per ipſum accipientes uitam eternā quā non habemus ex nobis. Viuit auteꝫ ipſe propter patrem miſſus ab eo: quia ſemetipſuꝫ exinaniuit factus obediēs uſqꝫ ad ſignum crucis. ℞. Unus panis ⁊ unuꝫ corpus multi ſumus. Omnes qui de uno pane: ⁊ de uno calice participamus.. ℣. Paraſti in dulcedine tua pauperi deus qui habitare facis unanimes in domo. Omnes. Ad lauđs ⁊ per horas aꝛ. Sapientia edificauit ſibi domū: miſcuit uinū ⁊ poſuit menſaꝫ all̄a. p̄s. Dominus reg. Cū reliqꝭ añt. Angeloruꝫ eſca nutriuiſti populū tuū ⁊ panē de celo p̄ſtitiſti eis all̄a. aꝛ. Pinguis ē panis xp̄i ⁊ p̄bebit delitias regibus all̄a. aꝛ. Sacerdotes ſācti incenſuꝫ Et panes offerūt deo all̄a. aꝛ. Vicenti dabo manna abſconditū: ⁊ nomē nouū all̄a. Capitulum. Dominus ieſus. Hymnus.

Verbū ſupnū ꝓdiēs: nec prīs linq̄ns dexterā: ad opus ſuū exiēs: uēit ad uite ueſpaꝫ. In morte a diſcipulo ſuis tradendus emulis: prius i uite ferculo: ſe tradidit diſcipulis. Quibus ſub bina ſpecie carnē dedit ⁊ ſanguineꝫ: ut duplici ſub̄a totū cibaret hoīem. Se naſcēs dedit ſocium: ꝯueſcēs in eduliū: ſe moriēs i preciū: ſe regnās dat in premiū. O ſalutaris hoſtia: q̄ celi pādis hoſtiū: bella p̄mūt hoſtilia da robur fer auxiliū. Uni trinoqꝫ domino ſit ſempit̄na gloria q̄ uitā ſine t̄mio nobis donet in patria amē. ℣. Poſuit fines tuos pacē all'a. ℟. Et adipe frumēti ſatiat te all'a. Ad bn̄dic. an̄t. Ego ſū panis uiuus q̄ de celo deſcēdi: ſi qs māducauerit ex hoc pane uiuet i eternū all'a. oro. Deus q̄ nob. Ad tertiā caplm. Dn̄s ieſus. ℟. b̄. Paneꝫ celi dedit eis all'a. all'a. ℣. Panē angeloꝝ māducauit hō all'a. ℣. Gloria. ℟. Panē. ℣. Cibauit illos. ℟. Et de petra. Ad ſextam capituluꝫ.

Quotieſcūqꝫ māducabitis panem hūc: ⁊ calicē bibetis mortē dn̄i ānūciabitis donec ueniat. ℟. b̄. Cibauit illos ex adipe frumēti all'a. all'a. ℣. Et de petra melle ſaturauit eos al'. ℣. Gloria. ℟. Cibauit. ℣. Educas panē. ℟. Et uinū. Ad nonam capitulū

Quicūqꝫ māducauerit panē ⁊ biberit calicē dn̄i idigne: reꝰ erit corp̄is: ⁊ ſāguinis dn̄i. ℟. b̄. Educas panē de terra all'a. all'a. ℣. Uinū letificat cor hoīs. al'. ℣. Gloria. ℟. Educas. ℣. Poſuit fines tuos pacem all'a. ℟. Et adipe frumēti. Ad ueſpas aꝛ. Sacerdos. p̄s. Dixit dn̄s. Cū reliq̄s ātiphonis ⁊ pſalmis ut in primis ueſpis caplꝫ. Dn̄s ieſus. hym. Pāge lingua. ℣. Panem de celo. ℟. Om̄e ꝺlectamētū. Ad mag. aꝛ. O ſacrū cōuiuiū in quo xp̄s ſūitur recolitur mēoria paſſionis eius: mēs īpletur gr̄a ⁊ future glorie nobis pignus datur all'a. oro. Deus qui.

De feſtiuitatibus infra octauā corporis chriſti occurrētibus nihil tūc fit: ſed pacta octaua celebrantur: ⁊ fiūt quotidie nouem lectiones infra octauā. Pro die ueneris. Lectio prima.

Huius ſacramēti figura p̄ceſſit quādo māna pluuit deus prībus in deſerto: q̄ quotidiano celi paſcebant̄ alimēto. Uñ dictū ē. Panē angeloꝝ māducauit hō. Sꝫ tn̄ panē illū q̄ māducauerunt oēs i deſerto mortui ſūt. Iſta āt eſca quaꝫ accipitis: iſte pāis uiuus q̄ de celo deſcendit uite eterne ſub̄am miſtrat. Et qcunqꝫ hūc panē māducauerit nō moriet̄ in eternuꝫ: qꝛ corpus xp̄i eſt. Cōſidera nūc utꝝ p̄ſtantior ſit panis angeloꝝ an caro chriſti que utiqꝫ eſt corpus uite. Māna illud de celo hoc ſup celū. Illud celi hoc dn̄i celoꝝ. Illud corruptiōi obnoxiū: ſi i diē alteꝝ ſeruaret̄. hoc alienū ab ōi corruptione. Quicūqꝫ eīm hūc religioſe guſtauerit corruptiōeꝫ ſentire nō poterit. Illis aqua de petra fluxit: tibi ſāguis ex chriſto Illos ad horā ſatiauit aqua: te ſāguis diluit in eternum. Lectio ſecunda.

Iudeus bibit ⁊ ſitit: tu cū biberis ſitire nō potis: ⁊ illd' in ūbra: hoc in ꝟitate. Si illud qd' miraris ūbra ē: quantū iſtd' ē cuiꝰ ūbra miraris. Audi qꝛ ūbra eſt: q̄ apud prēs facta ē. Bibebāt inqt de ſpūali ꝯſequēti eos petra Petra āt erat chriſtus. Sꝫ nō in pluribꝰ eoꝝ cōplacitū eſt deo. Nā ꝓſtrati ſūt in deſerto. Hec āt facta ſūt in figura nr̄i. Cognouiſti potiora: potior eſt eiꝫ lux q̄ꝫ umbra: ueritas q̄ꝫ figura: corpus auctoris q̄ꝫ manna de celo. Forte dicis aliud iudeo. Quō tu mihi aſſeris ꝙ corpus chriſti accipiā: Et hoc nobis ſup̄eſt ut ꝓbemus. quātis igit̄ utimur exēplis ut ꝓbemus hoc nō eſſe qd' natura formauit: ſed qd' bn̄dictio ꝯſecrauit: maiorēqꝫ uim eſſe bn̄dictionis q̄ꝫ nature: quia benedictione etiā natura chriſti mutat̄. Unde uirgā tenebat moyſes: ꝓiecit eā i terrā ⁊ facta ē ſerpēs. Rurſus app̄hendit caudā ſerpētis ⁊ i uirge naturā reuertit̄. Uidēs ergo ꝓphetica gratia bis mutatā nat̄aꝫ eē ſerpētis ⁊ uirge.

Lectio tertia.

Currebāt egypti flumīa puro meatu aquaꝝ ſubito de fōtiū uenis ſanguis cepit erūp̄e: nō erat potus i fluuijs. Rurſus ad ꝓphete p̄ces cruor fluminū ceſſauit: aquarum natura remeauit: circūcluſus undiqꝫ erat populus hebreorum. Hinc egyptijs uallatus unde mari conclusus. Virgaꝫ leuauit moyses separauit se aqua: ⁊ i murorum speciem se cōgelauit: atqꝫ iter undas uia pedestris apparuit. Jordanis retrorsum conuersus contra naturam: in sui fontis reuertitur exordium. Nōne claret naturam uel maritimorum fluctuum uel cursus fluuialis esse mutatā? Sitiebat populus patruꝫ: tetigit moyses petram: ⁊ aqua de petra fluxit. Nūqd nō preter naturaꝫ oꝑata est gr̄a ut aquaꝫ uomeret petra quaꝫ nō habebat ex natura. Lectio quarta

Marath fluuius amarissimꝰ erat: ut sitiēs ppl's bibere nō posset. Moyses misit lignū in aquā: ⁊ amaritudinē suam aquaꝝ natura deposuit: quaꝫ infusa gr̄a subito tēpauit. Sub heliseo ꝓpheta uni ex filiis ꝓphetaꝝ excussuꝫ ē ferrū de securi ⁊ statiꝫ imersū ē. Rogauit heliseū q amiserat ferꝝ. Misit ēt heliseus lignuꝫ in aquā ⁊ ferꝝ natauit. Utiqꝫ ēt hoc pret̄ naturā factū cognouimꝰ. Grauior ē eim ferri spēs q̄ꝫ aquaꝝ liquor. Aduertimus igit̄ maiorē esse gr̄am q̄ꝫ natāꝫ: ⁊ adhuc tn̄ ꝓphetice bn̄dictōis miramur gratiaꝫ. Qd si tn̄ ualuit hūana bn̄dictio ut naturam ꝯuerteret: qd dicemꝰ de ipa ꝯsecratione diuia: ubi ipa uerba dn̄i saluatoris opant̄. Nā sacīꝫ istud qd accipis xp̄i sermone ꝯficit̄. Qd si tn̄ ualuit sermo helie ut ignē de celo deponeret: n̄ ualebit christi sermo ut spēs elemētoꝝ mutet? lec. v.

In xp̄o semel oblata ē hostia ad salutē sempit̄nam potēs. Quid ergo nos diciꝫꝰ? Nōne p singlos dies offeriꝫꝰ? Sꝫ ad recordatiōeꝫ mortis eiꝰ ⁊ hostia ē una n̄ multe. Quō una ⁊ n̄ multe? Quia semel oblatus ē xp̄s. Hoc aūt sacrificiū exēplū est illius. Id ipsū ⁊ sēp. Id ipsuꝫ. Pro idē hoc idē est sacrificiū unū solū. Aliogn diceret̄ qm̄ i multis locis offert̄ multi sūt xp̄i. Nequaqꝫ. Sꝫ unus ubiqꝫ xp̄us ⁊ hic plenꝰ existēs ⁊ illic plenꝰ. Sic̄ eim ꝙ ubi offert̄ unū ē corpus ⁊ n̄ multa corpora: ita ⁊ unū sacrificiū. Pōtifex āt est ille q hostiā obtulit nos mūdantem. Ipaꝫ offerimꝰ nūc ēt que tūc oblata ꝯsumi nō pōt. Qd nos facimus i cōmemoratiōeꝫ fit eiꝰ qd factū est. Hoc eiꝫ facite ait in meā cōmemoratōeꝫ. In sacīoꝝ oblatiōibus q̄ int̄ missaꝝ solēnia dn̄o offerūt̄ panis tm̄ ⁊ uinū aqua ꝑmixtū i sacrificiū offerantur. Lectio sexta.

Non eim debet in calice dn̄i aut uinum solū: aut aqua sola offerri sed utruꝫqꝫ ꝑmixtū: q2 utrūqꝫ ex latere eius i passione sua ꝓfluxisse credit̄. Calix ēt dn̄icus uino ⁊ aqua ꝑmixtus debet offerri: q2 uidemus i aqua ppl'm itelligi. In uino ꝟo oñdi sanguinē xp̄i. Ergo cuꝫ in calice uinuꝫ aqua miscet̄ xp̄o ppl's adunat̄: ⁊ credentium ppl's ei in quē credidit copulat̄ ⁊ iūgitur: que copulatio ⁊ ꝯiūctio aque ⁊ uini sic miscetur i calice dn̄i: ut mixtio illa nō possit separi. Nā si uinū tm̄ qs offerat sanguis christi icipit eē sine nobis: si uero aqua sit sola plebs incipit eē sine christo. Ergo qn̄ botrus solus offertur i quo uini efficiētia tm̄ d̄signat̄: salutis nostre sacm̄ negligitur qd aqua significat̄. Huiꝰ sacri ritū oñdit melchisedech ubi panē ⁊ uinū tm̄ obtulit.

Secundum ioannem.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulꝭ suis ⁊ turbis iudeoꝝ. Caro mea uere ē cibus: ⁊ sanguis meus uere ē potus. Et reliqua. De omelia sancti augustini episcopi. Lectio septima.

Sicut me misit uiuens pat̄ ⁊ ipse uiuit ꝓpter me. Et q manducat me: ⁊ ipse uiuit ꝓpter me. Ac si diceret ⁊ ego uiuo ꝓpter pr̄eꝫ: ut ad illū tanq̄ꝫ ad maiorē referam uitā meaꝫ. Exinanitio mea fecit in quo me misit ut qsq̄ꝫ uiuat ꝓpter me. ꝑticipatio facit: q manducat me. Ego itaqꝫ hūiliatus uiuo ꝓpt̄ pr̄eꝫ ille erectꝰ uiuit ꝓpt̄ me. Nō de ea natura dixit qua sēp est equalis pr̄i: sꝫ ea qua mior factus est pr̄e de qua ēt supius dixit. Sic̄ pr̄ hꝫ uitam in semetipso: sic dedit ⁊ filio uitā habere in semetipso. Idē genuit filiū uitaꝫ habentē i se metipso. Lectio octaua.

Hic est panis qui de celo descendit: ut illum manducando uiuamus: quia eternam uitam ex nihilo habere n̄ possumus. Christus panis est de quo q mãducat uiuit ĩ eternũ de quo ip̃e met dixit. Et panis quẽ ego dabo caro mea eſt ꝓ mũdi uita. Deťmiat quõ ſit pãis ñ ſolũ ſcd̃m uerbũ quo uiuũt oĩa: ſꝫ ſcd̃m carnẽ aſſũptã ꝓ mũdi uita.

Lectio nona

HUmana eĩm caro q̃ erat pc̃co mortua carni mundi unita incorrupta unũ ẽ illa effecta: uiuit de ſpũ eiꝰ ſic̃ uiuit corpus de ſpũ ſc̃to. Qui xp̃o ñ eſt ď corꝑe xp̃i ñ uiuit de corꝑe ſpũs xp̃i. Corpꝰ ⁊ ſãguinẽ xp̃i dicimus illď qď ex fructibꝰ t̃re acceptũ ⁊ ꝓce myſtica ꝯſecratũ recte ſũimus ad ſalutẽ ſpũalẽ ĩ mẽoriã dñice paſſionis. Qď cũ ꝑ mãus hoĩs ad illã uiſibilẽ ſpẽꝫ ꝑducat ut ſit tã magnũ ſacm̃: ñ fit niſi opãte ĩuiſibilit̃ ſpũ ſc̃to: cũ hec oĩa q̃ ꝑ corꝑales motus in illo oꝑe fiunt deus opet̃.

Pro die ſabbato. Lectio prima.

SEd tu mihi dicis quomõ ergo melchiſedech uinum ⁊ panem dño obtulit: Quid ſibi ult̃ admixto aq̃: Rationem accipe. Primo omniũ figura fuit q̃ ante preceſſit tp̃e moyſi: qꝛ cum ſitiret populus iudeorum ⁊ murmuraret qꝛ aquã inuenire non poſſet: iuſſit dñs moyſi ut tangeret petram uirga: tetigit petrã: ⁊ petra undam maximã fudit ſicut apoſtoluſ dicit. Bibebant autẽ de ſpũali conſeq̃nti eos petra: petra autẽ erat chriſtus. Nõ ĩmobilis petra que populum ſequebat̃. Uide myſterium. Moyſes hoc eſt propheta. uirga hoc eſt uerbum dei. Sacerdos uerbo dei tangit petraꝫ ⁊ fluit aqua ⁊ bibit populus dei qui dei gratiam cõſecutus eſt. Didiciſti hoc accipe ⁊ aliud. In tempore dñice paſſionis cum ſabbacũ magnũ ĩſtaret: qꝛ diu ĩ cruce uiuebat dñs noſter ieſus xp̃s ⁊ latrones miſſi ſũt qui ꝑcuterent eos. Qui ueniẽtes ĩuenert̃ defunctũ dñm ieſum xp̃m. Tunc unus ď militibus lancea tetigit latus: ⁊ de latere eius aqua fluxit ⁊ ſanguis. Aqua autem ut mundaret.

Lectio ſecunda.

QUare de latere: quia unde culpa: ĩde ⁊ gratia. Culpa per feminã: gratia per dominũ noſtꝛ ieſum chriſtũ. Sic uero calix domini non eſt aqua ſola ⁊ uinum ſolum niſi utrũqꝫ miſceatur. Quomodo nec corpus domini poteſt eſſe farina ſola niſi utrũqꝫ adunatum fuerit: et copulatuꝫ ⁊ panis unius cõpage ſolidatum. In ſacramento corporis ⁊ ſanguinis domini nihil amplius offeratur: q̃ꝫ qď ipſe dominus tradidit hoc eſt uinum ⁊ panis aqua mixtum: nec amplius ĩ ſacrificio offeratur q̃ꝫ de uuis ⁊ frumento. Hec tria unum ſunt in chriſto ieſu. Hec hoſtia ⁊ oblatio dei in odorem ſuauitatis. In chriſto patre ⁊ chriſtus in nobis unuꝫ in his eſſe nos faciunt. Si uero carnem corporis noſtri chriſtus aſſumpſit: ⁊ uere homo ille chriſtus eſt: nos quoqꝫ uere ſub myſterio carnem corporis ſui ſumimus ⁊ per hoc unuꝫ corpus erimꝰ: quia pater in eo eſt ⁊ ip̃e in nobis. Quomodo eſt uoluntatis unitas aſſeritur cũ naturalis per ſacramentum proprietas perfectum ſit unitatis:

Lectio tertia.

NOn eſt humano aut ſeculari ſenſu de his rebus loquenduꝫ neqꝫ per uiolentiam atqꝫ ĩprudentem predicationem dictorum celeſtium ſanitati aliene atqꝫ impie intelligẽtie peruerſitas extorquẽda eſt. De naturali eiꝫ in uobis chriſti ueritate uel unitate que dicimus: niſi que dixerimuſ ab eo didicimus ſtulte atqꝫ impie dicimus. Ipſe enim ait. Caro mea uere eſt eſca ⁊ ſanguis meus uere eſt potus. Qui edit carnem meam et bibit ſanguinem meum in me manet et ego in eo. De ueritate carnis ⁊ ſanguis non relictus eſt ambigendi locus. Nũc enim ⁊ ipſius domini profeſſione ⁊ fide noſtra uere caro eſt: ⁊ uere ſanguis eſt: ⁊ hec accepta atqꝫ hauſta efficiũt: ut ⁊ nos in chriſto ⁊ chriſtus ĩ nobis ſit. Eſt ergo ip̃e in nobis per carnem. Quod autem in eo cõmunicare carnis ⁊ ſanguinis per ſacramentum ſumus ip̃e teſtatur dicens. Uos autẽ uiuetis quia ego uiuo: ⁊ uos uiuetis: quoniã ego in patre meo ⁊ uos in me ⁊ ego in uobis.

Lectio quarta.

SI uoluntatis tm̃ intelligi unitatem uellet ut heretici aſſerũt: cur gradũ quendam atqꝫ ordinē conſumande unitatis expoſuit niſi ut ille ī patre per naturam diuinitatis: Nos aliter ī eo ꝑ corporalem eius natiuitatem: ⁊ ille rurſus ī nobis ꝑ ſacroꝝ ineſſe myſterium crederet. Ac ſic ꝑfecta mediatorē unitas doceret. Cū nobis in ſe ꝑmanētibus ipſe maneret in pr̄e: ⁊ ī pr̄e manēs maneret ī nob: ⁊ ita ad unitatē ꝓficiſcemur ē q ī eo natal'r ſecundū natiuitatē ineſt. Nos quoqꝫ in eo naturalit̄ eēmus ipo ī nob̄ natural'r ꝑmanente. Qḋ aūt hec ī nobis natalit̄ unitaſ ſit ipſe teſtatus ē. Qui edit carnē meā ⁊ bibit ſanguieꝫ meū ī me manet ⁊ ego ī eo. Nō eiꝫ ī eo erit ī quo ipſe fuerit: eius tñ in ſe aſſūptā h̄ns carnē q ſuā ſūpſerat. Sic miſit me inq̄t uiuēs pr̄ ⁊ ego uiuo ꝓpter pr̄em. Quō ꝑ pr̄em uiuit eodeꝫ mō nos ꝑ carnē eius uiuimus. Hec ergo uite noſtre cā eſt ꝙ in nobis manere ꝑ carnem xp̄i h̄emus: uicturi ꝑ eū ea ꝯditione qua uiuit ipſe ꝑ pr̄em. Si ergo nos naturalit̄ ſcd̄m ſpūm in ſe pr̄em h̄eat cuꝫ ⁊ uiuit ipſe ꝑ pr̄eꝫ. Corpus xp̄i qḋ ſumit̄ de altari figura ē dum panis ⁊ uinū extra uidetur Veritas autē dum corpus xp̄i ⁊ ſanguis ſumit̄ inuēta iterius credit̄.

Lectio quita

Hec ſalutaris uictima illaꝫ nob̄ mortem unigeniti ꝑ myſteriuꝫ reparat: q licet ſurgens a mortuis iam nō morit̄ mors illi ultra ñ dñabit̄: tñ ī ſe ipo imortaliter ⁊ īcorruptibiliter uiuens. Iterum in hoc myſterio morit̄: eiuſ quoqꝫ ubiqꝫ corpus ſumit̄ eius caro in ſalutē populi patit̄: eius ſanguis nō iam ī manus īfidelium īfundit̄. Hic ergo pēſemus quale ſit ſacrificiuꝫ ꝙ ꝓ noſtra abſolutiōe paſſionem unigeniti filij ſemꝑ imitatus. Quis eīm fideliuꝫ habere dubiuꝫ poſſit in ipa imolatiōis hora ad ſacerdotis uoceꝫ celos aperiri: et in illo ieſu chriſti myſterio choros angeloruꝫ adeſſe. Sūma et ima ſociari unum qd ex iuiſibilibus atqꝫ uiſibilibus fieri. Item uno eodemqꝫ tp̄e ac momēto et in celo rapit̄ myſterio angeloruꝫ ꝯſocianduꝫ corpori chriſti: et añ oculos ſacerdotis ī altari uidet̄. Tanta unitas eccleſie ī chriſto ut unus ubiqꝫ ſit panis corporis xp̄i: et unus ſit calix eiꝫ quē ſacerdos catholicus ſc̄tificat nō eſt alius niſi ipſe quē dñs ap̄lis tradidit: qꝛ ſicut diuinitas uerbi ḋi una eſt q̄ totuꝫ īplet mūdum: ita licet multis locis et inumerabilibus diebus illud corpus ꝯſecrat̄: nō ſt̄ tñ multa corpora xp̄i neqꝫ multi calices: ſed unuꝫ corpus xp̄i et unus ſāguis eſt illo qḋ ſūpſit ī utero uirginis et qḋ dedit apoſtolis.

Lectio ſexta.

Diuinitas eiꝫ uerbi īplet illḋ ꝙ ubiqꝫ eſt ⁊ ꝯiungit ac facit: ⁊ ſicut ipſa uera eſt: ita ⁊ unū corpus eius ſit ī ueritate. Unde aīaduertendū eſt: qꝛ ſiue plus ſiue minuſqꝫ inde ꝑcipiat oēs equaliter corpus chriſti int̄ ſe ſumūt ⁊ generaliter oēs ⁊ ſpālit̄ unuſqſqꝫ. Myſteriū fidei dicitur ꝙ credere debes ꝙ ſalus nr̄a conſtat. Prouidens eīm nobis deus dedit hoc ſacrm̄ ſalutiſ: ut qꝛ nos quotidie peccamus ⁊ ille iā mori nō pōt: ꝑ iſtud ſacrꝫ remiſſionē ꝯſequamur. Quotidie eiꝫ ipſe comeditur ⁊ bibitur in ueritate ſed integer ⁊ uiuus ⁊ īmaculatꝰ. Et ideo magnū ⁊ pauendū eſt myſteriū: quia aliud uidetur ⁊ aliud intelligitur. Sed cum myſterium ſit unuꝫ: corpus ⁊ ſanguis dei figura panis ⁊ uini habet faciente dño: quia non habemus in uſum carnem crudaꝫ comedere ⁊ bibere ſanguinem. Sicut uerus eſt filius dei dñs noſter ieſus chriſtꝰ non quēadmodū homines per gratiam ſed quaſi filius ⁊ ſubſtantia patris: ita uera eſt chriſti caro ſicut ipſe dixit quem accepimus: uerus ſanguis eius eſt potus.

Lectio ſancti euangelij ſecundū ioannē.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulꝭ ſuis ⁊ turbis iudeorum. Caro mea uere eſt cibus ⁊ ſanguis meus uere ē potus. Et reliqua.

De omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.

Hoc eſt ſacramētū pietatis: ⁊ ſignuꝫ unitatis: ⁊ uinculuꝫ caritatis. Qui uult uiuere accedat ⁊ credat: incorporet hunc cibum ⁊ potum. Societatem uult intelligi corporis ⁊ mēbrorum ſuorū qḋ eſt eccleſie in predeſtinatis. Hoc eſt ꝙ dicimꝰ ꝙ oībꝰ modis approbare ꝯtēdimꝰ.

Sacrificiū eccl'ie duobus ꝯfici: duobꝰ cōſtare: uiſibili ſacr̄oꝝ ſpē: ⁊ inuiſibili dn̄i nr̄i ieſu xp̄i carne ⁊ ſāguie: ⁊ ſacr̄o ⁊ re ſacr̄i id eſt corp̄e xp̄i. Sic̄ xp̄i ꝑſona ꝯſtat ⁊ ꝯficitur ex deo ⁊ hoīe: cū ip̄e xp̄us uerus ſit d̄s ⁊ uerꝰ hō: qꝛ oēs res illaꝝ reꝝ nataꝝ ⁊ ỽitatē i ſe ꝯtinēt ex qbꝰ ꝯficiūt. lec. viij.

Conficit aūt ſacr̄m eccl'ie duobꝰ modis ſacr̄o ⁊ re ſacr̄i id ē corpore xp̄i Eſt igit̄ ſacr̄ꝫ idē corpꝰ xp̄i. Caro eiꝰ ē quā forma panis oꝑatā in ſacr̄o accipimꝰ: et ſāguis eius quē ſub uini ſpē atqꝫ ſapore mutamus. Caro uidelicet ē carnis: ⁊ ſanguis ē ſacr̄m ſāguinis. Caro ⁊ ſāguis eſt: ⁊ utroqꝫ exiſtēte inuiſibili. itelligibili. ſpūali: ſignificat uiſibile corpꝰ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ⁊ palpabile: plenū gr̄a oīum uirtutum ⁊ diuina maieſtate. Lectio nona.

Sicut ergo celeſtis panis ꝗ uere xp̄i caro eſt ſuo mō uocat̄ corpus cum re uera ſit ſacr̄m corporis xp̄i illius uidelꝫ qd̄ uiſibile qd̄ palpabile qd̄ mortale i cruce eſt poſitū: uocat̄qꝫ ip̄a carnis imolatio que ſacerdotis māibꝰ fit xp̄i paſſio. Mors. Crucifixio. nō rei ueritate ſed ſignificāte myſterio fit. Sacr̄ꝫ fid̄i qd̄ baptiſmus itelligit̄: ⁊ fides eſt. Pro dominica die illud idē officiū reſumit̄ qd̄ i die ſacratiſſimi corporis chriſti dicit̄. Pro die lune. Lectio prima.

Ego ſum inqt panis uiuus ꝗ de celo deſcēdi. Sꝫ caro nō deſcēdit de celo. Quō ergo deſcēdit d̄ celo panis uiuus: Quia idē dn̄s ieſus ꝯſors ē diuinitatis ⁊ corporis ⁊ tu ꝗ accipis carnē diuid̄re eiꝰ ſubie i illo participas ſacr̄o. Quia paſſus eſt ꝓ nob̄ dn̄s cōmēdauit nobis i iſto ſacr̄o ſāguinē ſuū ⁊ corpꝰ: ēt fec̄ nos metip̄os. Naꝫ ⁊ nos corpꝰ ip̄ius facti ſumus: ⁊ ꝑ miſericordiā ip̄ius qd̄ accepimꝰ nos ſumꝰ. Recordāini qꝛ ⁊ uos n̄ fuiſtis ⁊ creati eſtis ⁊ ad areā dn̄icā cōpati eſtis laboribꝰ boū. i. ānūciātiū euāgeliū triturāti eſtis. Qn̄ cathecūini deferebamini i horreo obſeruabamini: noīa nr̄a d̄diſtis: moli cepiſtis ieiunijs exorziſmis poſtquā ad aquā uēiſtis: ⁊ ꝯſparſi eſtis ⁊ panis dn̄icus facti eſtiſ. Ecce qd̄ accepiſtis. Quō ergo uid̄tis eē unū qd̄ factū ē: Sic unū eſtote uos diligētes uos. ſ. tenendo unā fidē. unā ſpēm. indiuiduam caritatē. Lectio ſecunda.

Heretici qn̄ hoc accipiūt ſacr̄m teſtimoīū ꝯtra ſe accipiūt: quia illi querunt diuiſionē panis iſte indicat unitatē. Sic ⁊ uinū in multis racemis fuit ⁊ mō unū eſt: uinum in ſua natiuitate calix eſt poſt preſſuram torcularis. Et uos poſt illa ieiunia: poſt labores: poſt humilitatē iam in nomine domini tanq̄ꝫ ad caliceꝫ chriſti ueniſtis: ⁊ ibi uos eſtis i menſa et in calice nobiſcum uos eſtis. Simul eiꝫ hoc ſumimus: ſimul bibimus: quia uiuimus. Ita dominus noſter ieſus chriſtus nos ſignificauit: nos ad ſe pertinere uoluit. Myſterium pacis ⁊ unitatis noſtre in menſa conſecrauit. Qui accipit myſterium unitatis ⁊ non tenet uinculum pacis: non myſteriuꝫ accipit per ſe: ſed teſtimonium contra ſe. Lectio tertia.

Nulli eſt aliquatenus ambigēdum unumquēqꝫ fidelium corporis ⁊ ſāguinis domini tunc eſſe participem quādo in baptiſmate efficitur membruꝫ chriſti: nec alienari ab illius panis caliciſqꝫ conſortio: etiam ſi anteq̄ꝫ illum panē comedat: calicēqꝫ bibat: de hoc ſeculo migrauerit in unitate corporis ꝯſtitutꝰ. Sacramenti quippe illius participatione ac beneficio non priuatur: quādo in ſe hoc qd̄ illud ſacramentuꝫ ſignificat inuenit̄. Qui manducant ⁊ bibunt chriſtum uitā manducant ⁊ bibunt. Illud māducare ē refici. Illud bibere eſt uiuere. Quod i ſacramento uiſibiliter ſumitur: in ip̄a ueritate ſpūaliter māducatur ⁊ bibitur. Māducatur chriſtus uiuit manducatus. Nā quando manducatur partes de illo facimus. Et quidem in ſacramento ſic fit. Et norunt fideles quando manducēt carnē xp̄i. Unuſqſqꝫ accipit ꝑtē ſuā. Per ꝑtes manducat̄ in ſacr̄o ⁊ manet integer totꝰ in corde tuo. Totus eīm erat apud pr̄eꝫ qn̄ uenit i uirginē: ipleuit illā nec receſſit ab illo. Ueniebat i carne ut hoīes eū māducarēt: ⁊ manebat integer apud patreꝫ ut angelos paſceret. Inuitat domin⁹ ſeruos ⁊ preparat eis cibum ſe ipſum.

Lectio quarta.

Quis audeat dn̄m ſuū manducare: Et tn̄ ait. Qui mādūcat me uiuit ꝓpter me. Qn̄ mādūcat̄ uita mādūcatur. Nec occidit̄ ut mādūcet̄. Sȝ mortuoſ uiuificat. Qn̄ mādūcat̄ reficit ſed nō defic̄. Nō ergo timeamus frēs mādūcare iſtū panē ne forte finiamus illū: ⁊ poſtea qd mādūcemus nō ĩuẽiamus. Qđ uidet̄ panis ē: ⁊ calix qđ oculi renūciāt. Qđ aūt fides poſtulat iſtruēda panis eſt ⁊ corpus xp̄i. Et calix ē ſāguis. Iſta ideo dicūt̄ ſacramēta q̄ꝛ i eis aliud uidet̄ ⁊ aliud itelligitur. Qđ uidet̄ ſpēm hȝ corporalē: qđ itelligit̄ fructū hȝ ſpūalē. Nihil in ſacrificiis maius pōt eē q̄ȝ corpus ⁊ ſanguis xp̄i nec ulla oblatio hac potior ē. Sed hec oēs p̄cellit que pura ꝯſcia dn̄o offerēda eſt: ⁊ pura mēte ſumenda: atq̄ȝ ab oībus uenerāda. Et ſicuti potior ē ceteris: ita potius excoli ⁊ uenerari dȝ.

Lectio quinta

Triforme ē corpus dn̄i pars oblate in calice miſſa: corpus xp̄i qđ iā reſurrexit: mōſtra t̄ ps comeſta ambulans adhuc ſup terrā: pars i altari uſq̄ȝ in finē miſſe remanēs: corpus i ſepulchro q̄ꝛ uſq̄ȝ in finē ſeculi corpora ſctoꝝ i ſeplc̄hris erūt. Dū frangit̄ hoſtia: dū ſāguis in calice i ora fideliū fundit̄ qd aliud q̄ȝ dn̄i corporis in cruce imolatio eiuſq̄ȝ ſāguis de latere effuſio ꝯ̄ſignat̄: Panis ⁊ calix nō qualibet ſed cūcta ꝯſecratiōe myſtic⁹ nobis ſit. Nō naſcit̄ ꝓinde q̄ ita ſit nobis. Quāuis panis ⁊ calix alimentū ſit reſurrectōis. Ante bn̄dictōez alia ſpēs noiat̄: poſt bn̄dictōez corp⁹ xp̄i ſignificat̄. In illo ſacͥo xp̄s eſt: q̄ mādūcauerit hoc corpus: fiet ei remiſſio peccatoꝝ. In illa myſtica diſtributōe ſpūalis alimōie hoc ip̄titur hoc ſumit̄ ut accipientes uirtutē celeſtis cibi: carnē ip̄ius q̄ caro fact⁹ eſt in noſtram transferamus.

Lectio ſexta.

Et cib⁹ refectōis ē cibus ⁊ ſāguis: ſicut eīm caro xp̄i uere ē cib⁹: ita ſanguis eius uere ē pot⁹. Idē ē corp⁹ đ quo dictū eſt. Caro mea uere ē cib⁹: ⁊ ſāguis meus uere ē pot⁹. Circa hoc op⁹ aq̄le ſūt que al̄. circūuolāt ſpūalib⁹. Un̄ ⁊ idē corpus xp̄i edimus ut uite etn̄e poſſim⁹ eſſe participes. Nos aūt in ſpecie panis ⁊ uini quē uidem⁹ res ĩuiſibiles: id eſt carneȝ ⁊ ſanguinē honoram⁹. Nec ſiliter cōprehēdimus has duas ſpēs quēadmodum añ ꝯſecrationē cōprehēdebam⁹ cū fideliter fateamur añ ꝯſecrationē panē eē ⁊ uinuȝ qđ natura formauit. Poſt ꝯſecrationeȝ uere eſſe carnē ⁊ ſanguinē xp̄i qđ benedictio ꝯſecrauit. Forte dicas quomō uera caro quō uerus ſanguis quia ſimilitudinē nō uideo carnis: nō uideo ſanguinis ueritatem:

Secundum ioannem.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipul̄ ſuis ⁊ turbiſ iudeoꝝ. Caro mea uere eſt cibus ⁊ ſāguis meus uere eſt pot⁹. Et reliqua.

De omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.

Iterat̄ quotidie hec oblatio licet chriſtus ſemel paſſus in carne per unam eandēq̄ȝ paſſionē mortis ſemel ſaluauit mundū ex qua morte idem reſurgens ad uitam mors illi ultra non dn̄abitur. Qui profecto ſapientia dei uocatuȝ m̄ltis cauſis hoc prouidit: pro eo quidē quia quotidie peccamus: ſalteȝ in peccatis ſine quibus mortalis infirmitas uiuere non poteſt: quia licet omnia peccata ꝯdōata ſint i baptiſmo: infirmitas tamē peccati adhuc manet in carne. Unde pſalmiſta. Benedic aīa mea dominū. Qui propiciatur omnibus iniquitatib⁹ tuis qui ſanat omnes infirmitates tuas.

Lectio octaua

Et ideo q̄ quotidie labimur: quotidie chriſtus pro nobis myſtice imolatur ⁊ paſſio chriſti in myſterio traditur: ut qui ſemel moriendo mortem uicerat: quotidie recidua delictorum: per hoc ſacramentum corporis ⁊ ſanguinis peccata relaxat. Unde oramus. Dimitte nob̄ debita noſtra. Quia ſi dixerimus quia peccatum non habemus ip̄i nos ſeducimus ⁊ ueritas in nobis non eſt. Iteratur etiam hoc ſacramentum ⁊ ob commēorationem paſſionis chriſti ſicut ipſe ait.

Hec quotienſcūqꝫ agitis in meā cōmeōrationē facite. **Lectio nona.**

Quotienſcūqꝫ ergo hunc panem ſumitis: ⁊ bibetis hūc calicē morteȝ dn̄i annūciabitis donec ueniat. Non ita qꝫ ſic accipiendū eſt donec xp̄i mors uēiat: qꝛ iā ultra nō moriet̄: ſꝫ donec ipe dominus ad iudiciū ueniat. Iteꝝ aūt ſemꝑ mors eſt xp̄i ꝓ ſeculi uita poſteris nūciāda: ut diſcāt qua caritate dilexit ſuos qui ꝓ eis mori dignat⁹ eſt. Cui oēs uicē d̄bemus īpēdere caritatis: qꝛ ad hoc nos prioꝛ dilexit cū eſſemus geēne filij ut diligeremus eū a morte iam liberati: qꝛ morte dn̄i liberati ſum⁹. Hui⁹ rei mēores i edēdo carnē ⁊ potādo ſanguinē ei⁹: que oblata ꝓ nobis ſūt ſignificamus. **Pro die martis. Lectio prima.**

Urbanus ep̄us ſeruus ſeruoꝝ dei: uenerabilib⁹ in xp̄o fratrib⁹ p̄iarchis: archiep̄is ep̄is ⁊ alijs eccl̄iaꝝ prelatis ſalutē ⁊ ap̄licaȝ bn̄dictionē. Trāſitur⁹ de mūdo ad p̄rem ſaluatoꝛ nr̄ dn̄s ieſus xp̄s cū tēpus ſue paſſiōis īſtaret: ſūpta cena in memoriā mortis ſue īſtituit ſūmuȝ ⁊ magnificū ſui corporis ⁊ ſāguis ſacr̄m: corp⁹ ī cibū ⁊ ſanguinē in poculū tribuēdo. Nā quotienſcūqꝫ hūc panē māducamus ⁊ calicē bibem⁹ mortē dn̄i annūciamus. Inſtitutiōe q̄dē hui⁹ maximi ſacramēti dixit ap̄l's. Hoc facite ī meaȝ cōmemorationē: ut precipuū ⁊ īſigne memoriale ſui amoris eximij quo nos dilexit eēt nobis hoc ꝑcelſuȝ ⁊ uenerabile ſacramētū. Memoriale inquā mirabile ac ſtupēdū delectabile ac ſuaue: tutiſſimuȝ: ac ſuper ōe pꝛecioſū: in quo īnouata ſūt ſigna ⁊ mirabilia: in quo habet̄ ōe delectamētū ⁊ oīs ſaporis ſuauitas: ipaqꝫ dulcedo dn̄i deguſtat̄: in quo utiqꝫ uite ſuffraguȝ conſequimur ⁊ ſalutis. **Lectio ſecunda.**

Hoc eſt memoriale dulciſſimū. memoriale ſacratiſſimuȝ. mēoriale ſaluificū: in quo gratā redēptōis nr̄e recenſemus memoriā. in quo a malo retrahimur cōfortamur in bono: ⁊ ad uirtutū et grāꝝ ꝓficimus īcremēta. In quo ꝓfecto ꝓficimus ipius corporali p̄ntia ſaluatoris. Alia nāqꝫ quoꝝ memoriā agim⁹ ſpiritu menteqꝫ cōplectimur: ſed nō ꝓpter hoc realem eoꝝ p̄ntiā obtinem⁹. In hac uero ſacramētali chriſti cōmemoratiōe ipe chriſtus preſens ſub alia quideȝ forma ſed in propria ſubſtantia eſt nobiſcū. Aſcenſurus eīm in celuȝ dixit apoſtolis ⁊ eorum ſequacibus. Ecce ego uobiſcū ſum omnibus diebus uſqꝫ ad conſumationem ſeculi benigna ipos promiſſione confortans ꝙ remaneret ⁊ eſſet cum eis etiam preſentia corporali. **Lectio tertia.**

O Digna ⁊ nunquā intermittēda memoria qua mortem noſtram recolimus mortuam: noſtrum interitū uite īteritu interiſſe ac lignum uiuificuȝ ligno crucis affixum fructum nobis attuliſſe ſalutis. Hec eſt cōmemoratio glorioſa q̄ fidelium animos replet gaudio ſalutari: ⁊ cū infuſione leticie deuotionis lachrymas ſubminiſtrat. Exultemus nimirum noſtram rememorando liberationem: ⁊ recolendo paſſionem dominicam per quā liberati ſumus uix lachrymas continemus. In hac itaqꝫ ſacratiſſima cōmemoratione aſſunt nobis ſuauiter gaudium ſimul ⁊ lachryme: quia in ea ⁊ gaud̄mus pie lachrymantes: ⁊ lachrymamuſ deuote gaudentes: letas habēdo lachrymas ⁊ leticiam lachrymantem. Nam et coꝛ ingenti perfuſum gaudio: dulces per oculos ſtillat guttas. **Lectio quarta.**

O Diuini amoris imenſitas: diuīe pietatis ſuperabundātia: ⁊ diuine affluentia largitatis: dedit eīm domin⁹ omnia quia ſubiecit omnia ſub pedibus noſtris ⁊ ſuper uniuerſas terre creaturas ꝯtulit nobis dominij principatū: ex miniſterijs etiam ſpirituū ſupernorum nobilitat ⁊ ſublimat hominis dignitatem. Adminiſtratorij nāqꝫ ſunt omnes in miſteriū ꝓpter eos qui hereditatem ſalutis capiunt deſtinati: ⁊ cum tam copioſa fuerit erga nos munificentia uolens adhuc ipe ī nob̄ ſuā exuberantē caritatē p̄cipua liberalitate mōſtrare ſemetipꝫ nob̄ exhibuit ⁊ trāſcēdēs oēȝ plēitudinē largitōis: oēȝqꝫ mōuȝ dōatōeſ excedēſ tribuit ſei cibū

Quã ſingularis ⁊ admirãda liberalitas: ubi donator uenit in donũ: ⁊ datũ ē ideꝫ penitus cũ datore.

Lectio quinta.

QUam larga ⁊ ꝓdiga largitas cum tribuit qs ſeipm̃: ⁊ ſic largiẽtis ſuꝑ abũdat affectio: ꝙ amplius rerũ ſparſa donarijs ut in largitionẽ ſupeffundit̃ largitoris: tãto plenius ad ipleta q̃zto copioſius eſt effuſa. Dedit igit̃ ſe nobis ſaluator in pabulũ: ut qꝛ ꝑ cibũ homo corruerat ad mortẽ: et ꝑ cibũ ip̃e releuaret̃ ad uitam. Cecidit hõ ꝑ lignũ cibi mortiferi: releuatus ē hõ ꝑ lignũ cibi uitalis. In illo pepẽdit eſca mortis: pepẽdit in iſto uite alimentũ. Illius eſus ĩtulit leſionẽ: iſtius guſtus ĩtulit ſanitatem. Guſtus ſauciauit et guſtus curauit. Uide qꝛ unde uulnus ē ortũ: ꝓdijt et miſericordia. et ũde mors ſubijt: exinde uita euenit. De illo ſiqdeꝫ guſtu dicit̃. quacũqꝫ die comederis morte morieris. De iſto aũt legit̃ ſi qs mãducauerit ex hoc pane uiuet in eternum.

Lectio ſexta.

HIc eſt cibꝰ ꝗ plene reficit: uere nutrit. ſũmeqꝫ ĩpinguat: nõ corpꝰ ſꝫ cor: ñ carnẽ ſꝫ aĩaꝫ: nõ uentrẽ ſꝫ mentẽ: hoĩni ergo ꝗ ſpũali cerimonia idigebat ſaluator ip̃e miſericors. de nobiliori ⁊ potentiori huiꝰ mũdi alimẽto ꝓ aĩe refectõe pia diſpoſitõe ꝓuidit. Cõdecẽs quoqꝫ libalitas extitit: ⁊ ꝯueniẽs cõpatio pietatis: ut uerbũ dei eẽnuꝫ ꝙ rõnabilis creature cibꝰ ē ⁊ refectio: factũ caro ſe rõnabili creature carni ⁊ corpori hoĩni uidelicet in eduliũ largiret̃. Panẽ eim angeloꝝ mãducauit hõ: ⁊ ideo ſaluator ip̃e ait. Caro mea uere cibꝰ eſt: ⁊ ſãguis meꝰ uere potꝰ ē. Hic panis ſumit̃ ſed nõ ꝯſumit̃: mãducat̃ ſed nõ trãſmutat̃ ⁊ i edẽte minie trãſformat̃: ſed ſi digne recipit̃ ſibi recipiẽs ꝯformat̃.

Lectio ſancti euãgelij ſcđm ioannem.

IN illo tp̃e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeoꝝ. Caro mea uere eſt cibꝰ ⁊ ſanguis meꝰ uere ē potus. Et reliqua.

De omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.

UTrũ ſub figura an ſub ueritate hoc myſticũ calicis ſacrum fiat ueritas ait. Caro mea uere eſt cibꝰ ⁊ ſanguis meus uere eſt potus. Alioqn quõ magnuꝫ erit panis quẽ ego dabo caro mea eſt ꝓ mũdi uita: niſi uera ſit caro? Sed qꝛ xp̃z uorari dentibꝰ fas nõ eſt: uoluit huc panem ⁊ uinũ in myſterio uere carnẽ ſuaꝫ ⁊ ſanguinẽ ſuũ cõſecratiõe ſpũs ſãcti potentialiter creari ⁊ quotidie ꝓ mũdi uita myſtice imolari. At ſicut de uirgie ꝑ ſpiritũ ſanctũ uera caro ſine coitu creat̃: ita ꝑ eũdem ex ſubſtãtia panis ⁊ uini myſtice idem corpꝰ chriſti cõſecret̃.

Lec. viij.

COrpus chriſti ⁊ ỽitas ⁊ figura eſt. Ueritas dũ corpꝰ chriſti ⁊ ſanguis in uirtute ſpũs ſancti ex uirtute ipſius ex panis uiniqꝫ ſubſtantia efficit̃. Figura uero ē id qđ exterius ſentitur. Intra catholicam eccleſiaꝫ in myſterio corporis xp̃i nihil a bono maius: nihil a malo minus perficitur ſacerdote: quia non in merito cõſecrantis ſed in uerbo efficitur creatoris: ⁊ in uirtute ſpũs ſancti. Si eiꝫ i merito eſſet ſacerdotis nequaq̃ꝫ ad chriſtum pertineret. Nunc autem ſicut ip̃e ē ꝗ baptizat: ita ip̃e eſt ꝗ ꝑ ſpũm ſanctũ hanc ſuã efficit carnem ⁊ tranſit uinum in ſanguinem.

Lectio nona.

UNde ⁊ ſacerdos iube inquit hec offerri ꝑ manus angeli ſancti tui in ſublime altare tuũ in ꝯſpectu diuine maieſtatis tue. Ut que deferenda in luce depoſcit ubiqꝫ ĩtelligatur ꝙ iſta fiãt ĩ eo ſacerdotio. Hanc ergo oblationem benedictaꝫ ꝑ quã benedicimur. Aſcriptam ꝑ quã homines in celo aſcribuntur. Ratã ꝑ quã uiſceribus chriſti eſſe cenſeamur. Rationabilẽ ꝑ quã a beſtiali ſenſu exuamur. Acceptabileꝫ ut qui nobis ip̃is diſplicemus ꝑ hanc acceptabiles eius unico filio ſimꝰ.

Pro die mercurij. Lectio prima.

O Excellentiſſimũ ſacramentuꝫ. o adorandum. colendum. glorificãdũ. amanduꝫ. ⁊ amplectendũ. precipuis magnificandum laudibus. ſũmis preconijs exaltandum. cũctis honorandum ſtudiis: deuotis obſequendũ obſequijs: ⁊ ſinceris mentibus retinenduꝫ. O mẽoriale nobiliſſimū intimis cōmēdatū precordiis. firmiter aīo obligādū. diligent̄ in cordis reſeruandū utero: ⁊ meditatōe ac celebratōe ſedula: huius ꝯtinuā debemus celebrare memoriā: ut ipius cuꝰ ipm̄ fore mēoriale cognoſcimꝰ: ſēp mēores exiſtamus: qꝛ cuius donū uel munꝰ freq̄nt̄ aſpicit: hoc ī uētre mēorie ſtrictius retiet̄. Licet igit̄ hoc mēoriale ſacm̄ ī quotidiāis miſſaꝝ ſolēniis freq̄ntet̄: ꝯueniēs tn̄ arbitramur ⁊ dignū ut de ipo ſemꝉ ſaltē ī āno ad ꝯfundēdā ſpāliꝉ hereticoꝝ ꝑfidiā ⁊ inſaniā mēoria ſolēnior ⁊ celebrior hēatur.

Lectio ſecunda.

In die nanqꝫ cene dn̄i quo die ipſe chriſtꝰ hoc iſtituit ſacm̄: uniuerſalꝭ eccl'ia ꝓ penitentiū recōciliatōe ſacri ꝯfectione chriſmatis ad īpletiōez mandati circa lotionē pedū ⁊ aliis plurimū occupata: plene uacare nō pōt celebratiōi huius maximi ſacri. Hoc eiꝫ circa ſanctos quos ꝑ anni circulū uenerāus ipa obſeruat eccleſia: ut quāuis ī letāiis: ⁊ ī miſſis: ac ēt alias ipoꝝ mēoria ſepius renouet̄: nihilominus tn̄ ipoꝝ natalicia certis diebus ꝑ annū ſolēniis recolat feſta: ꝓpter hoc eiſdē diebus ſpālia celebrādo. Et qꝛ in huiuſmōi feſtis circa ſolēnitatis debitum aliq̄d a fidelibuſ ꝑ negligentiā rei ſecularis occupatōez: aut alias ex hūana fragilitate omittit̄: ſtatuit ipa mať eccleſia certā diem ī qua generaꝉ ōium ſctoꝝ cōmemoratio fieret ut ipoꝝ celebritate cōi q̄cq̄d ī propriis ipoꝝ feſtiuitatibus omiſſū exiſteret ſolueretur.

Lectio tertia.

Potiſſime igit̄ id exeq̄ndū eſt erga hoc munificū ſacm̄ corporis ⁊ ſāguinis ieſu xp̄i: q̄ ē oīuꝫ ſctoꝝ gloria ⁊ corona: ut feſtiuitate ac celebritate prefulgeat ſpāli: quatenus ī ea qđ in aliis miſſaꝝ officiis circa ſolēnitatē eſt forſitan pretmiſſū: ꝺuota īdulgētia ſuppleat̄. Et ſi fidēles feſtiuitate ipa īſtāte interīꝫ p̄terita mēorātes id qđ ī ipis miſſaꝝ ſolēniis: ſeclꝭaribꝰ forſitan agēdis īplicīti: aut alias ex negligētia uel fragilitate hūana minus plene geſſerūt: tūc attente ī hūilitate ſpūs ⁊ animi puritate reſtaurēt. Intelleximus autē olim dū ī miori eēmus officio ꝯſtituti: qꝫ fuerat q̄buſdā catholicis diuinitus reuelatū feſtū huiuſmōi eſſe generaliter in eccleſia celebrandū.

Lectio quarta

Nos itaqꝫ ad corroboratōez ⁊ exaltatōez catholice fiđi digne ac rōnabiliꝉ duxius ſtatuēdū: ut de tāto ſacro pť quotidianā mēoriā quā de ipo fac̄ eccl'ia ſolēnior ⁊ ſpālior ānuatiꝫ mēoria celebretur: certū ad hoc deſignātes diē: q̄ntaꝫ uidelꝫ feriā poſt octauā pentecoſtes ꝓxio ſeq̄nteꝫ: ut ī ipa quīta feria deuote turbe fideliū ꝓpť hoc ad eccl'ias affectuoſe cōcurrant: ⁊ tam cl'ici q̄ꝫ ppl'i pariť gaudentes ī cantica laudis īſurgant. Tūc enim corda ōiuꝫ ⁊ uota oīa: ⁊ labia hymnos pſoluant leticie ſalutaris. Tunc pſallat fides. ſpes tripudiat. exultet caritas. deuotio plaudat: iubilet chorus. puritas iocūdet̄. Tūc ſinguli alacri aīo ꝓmpta uolūtate ꝯueniāt. ſua cuſtodia laudabiliť exeq̄nda: tanti feſti ſolēnia tranſfūdētes. Et utinaꝫ ad xp̄i ſeruitiū ſic eiꝰ fideles ardor dilectōis īflāmet: ut ꝑ hec ⁊ alia ꝓficientibus ipis meritoꝝ cumulo apud eū ipe q̄ ſe ꝓ illis dedit ī preciū: tribuitqꝫ ſe ipis in pabulū: poſt huius uite curſū tandeꝫ eis in premium largiatur.

Lectio quīta.

Ideoqꝫ uniuerſitateꝫ ur̄aꝫ monēus ⁊ hortamur ī dn̄o ꝑ ap̄lica ſcripta ī ꝟtute ſcte obediētie diſtricte mandātes: ac remiſſiōeꝫ peccaminū ī ungētes: quatenus taꝫ excelſū ⁊ taꝫ gl'ioſū feſtū p̄dc̄a quīta feria ſingulꝭ annis cū .ix. lectōibus cū R̄nſoriis: cū ꝟſiculꝭ: ātiphōis: pſalmis hymnis et orōnibus ipi feſto ſpecialꝛ cōgruētibus: q̄ cū ꝓprie miſſe officio uobꝭ ſub bulla nr̄a mittimus īrocluſa: ꝺuote ac ſolēniť celebretis: et faciatis ſtudioſe ꝑ uniuerſas ur̄aꝝ ciuitatū et dioceſū eccleſias celebrari. Sb̄ditos ur̄os ī p̄fata dn̄ica dictaꝫ quītaꝫ feriā ꝓxio p̄cedenteꝫ ſalutaribuſ mōitis ſollicite ꝑ uos et ꝑ alioſ exhortātes: ut ꝑ ꝟaꝫ et purā ꝯfeſſiōem et elemoſynaꝝ largitiōeꝫ: et ꝑ ſedulas orōnes et alia deuotōis et pietatis opa: ſe taliť ſtudeant p̄pare: qꝫ huiuſmōi p̄cioſiſſimi ſacri mereant̄ fieri participes illa die:

ꝯ

possintq; ipsũ suscipe reuerēter: ⁊ ꝟtutez consequi gratiarum. Lectio sexta.

NOs eim xp̄i fideles ad colenduz ⁊ celebrādū tm̄ festū donis uolentes spūalib⁹ aiare: ōibus uere penitētibus ⁊ ꝯfessis q matutinali officio festi eiusdē in ecclīa i qua idē celebratū fuerit. Centū. q ꝟo misse totidē: q aūt in primis ipsius festi uespis iterfuerit similit̄ centū. q ꝟo i secūdis totidē. illis ꝟo q p̄ie. tertie. sexte. none. ac cōpletorij officijs iterfuerint ꝓ qualibet horaꝝ ipsaꝝ quadragita. Eis aūt q ꝑ octauas ipsius festi matutinalib⁹ uesptinis misse ac predictaꝝ horaꝝ officijs interfuerit cētū dies singulis octauarum ipsaꝝ dieb⁹: de ōipotētis dei misericordia ⁊ beatoꝝ aplo̅ꝝ eius petri ⁊ pauli auctoritate ꝯfessi de iniūctis sibi penitētijs relaxamus. Data uiterbij. M.cc.lxiij. Indictōe. vi. v. idus ianuarij pontificatus nr̄i anno primo. Sūma indulgentiarum festi istius. xi. annoꝝ ⁊ octoginta dierum. Tres ultīe lectiōes resumūtur de euāgelio ut supra. In octaua sacratissimi corpis xp̄i illud idē qd̓ in die resūit officium ⁊ duplex agitur. Dn̄ica secūda post pentecost. oratio.

SAncti nois tui dn̄e. timorē parit̄ et amorē fac nos hr̄e ꝑpetuū: q2 nūq̄ȝ tua gubnatiōe ꝯstituis: quos i soliditate tue dilectōis istituis. ꝑ. Scd̓m lucam.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis pabolā hāc. Hō qdā fec̄ cenam magnā ⁊ uocauit multos. Et reli. Omelia sancti gregorij pape. Lectio septīa.

HOc distare frēs carissimi int̄ delicias corporis ⁊ cordis solet: q corporales delicie cū nō habent̄ graue in se desideriū accēdūt. Cū ꝟo habite edunt̄: comedētē ꝓtinus i fastidiū ꝑ sacietatez uertunt. At ꝯ spūales ꝺlicie cū ñ hn̄t in fastidio st̄: cū ꝟo hn̄t in desiderio. Tātoq; a comedēte āplius esuriūtur: quanto ⁊ ab esuriēte āplius cōedūtur. In istis appetitus placet. experiētia magis placet. In illis appetitus saturitatē. saturitas āt fastidiū generat. In istis aūt. appetitus saturitatē: saturitas appetitū parit. Augēt eiȝ spūales delitie ꝯsideriū i mēte dū saciāt: q2 quāto magis eaꝝ sapor ꝑcipit̄: eo āplius cognoscitur qd̓ auidius amet̄: ⁊ iccirco ñ hite amari ñ pn̄t: q2 eaꝝ sapor ignoratur. Quis eiȝ amare ualet qd̓ ignorat: Proinde. ps. nos āmōet dicēs. Gustate ⁊ uidete qm̄ suauis ē dn̄s. Ac si aperte dicat. Suauitatē ei⁹ ñ cognoscitis: si hāc minime gustatis. Sȝ cibū uite ex palato cordis tāgite: ut ꝓbātes eius dulcedinē amare ualeatis. Lectio octaua.

HAs aūt hō delicias tūc amisit: cuȝ i paradiso peccauit. Extra exijt cuȝ os a cibo etn̄e dulcedinis clausit. Unde nos quoq; nati in huius peregrinatiōis erūna: huc fastidiosi iā uēimus: nescimus qd desiderare debeāus. Tātoq; se āpli⁹ fastidij nr̄i morbus exaggerat: quāto magis ab esu illius dulcedinis aius elōgat: Et eo internas iā delicias ñ appetit: quo eas comedere diu lōgeq; desueuit. Fastidio ergo nr̄o tabescimus: ⁊ lōga inedie peste fatigamur. Et q2 gustare itus noluimus paratā dulcedinē: amāus foris miseri famē nr̄az. Sȝ sup nos pietas nec deserētes se deserit. Cōtēptas eniȝ illas ꝺlicias: ad mēorie nr̄e oculos reuocat: easq; nobis ꝓpōit in ꝓmissiōe: torporē excutit: atq; ut fastidiū nr̄m depellere debeamus iuitat. Nā hō qdā fecit cenā magnā ⁊ uocauit multos. Quis iste hō ē nisi ille de quo per ꝓphetaȝ dr̄. Et hō ē: ⁊ qs cognoscit euȝ: Qui fec̄ cenaȝ magnaȝ: q2 sacietatē nob̄ dulcedis etn̄e ꝑparauit. Qui uocat multos: sȝ pauci ueniūt: q2 nnūq̄ȝ ipsi q ei per fidē subiecti st̄ etn̄o: eius ꝯuiuio male uiuēdo ꝯdicunt. Lectio nona.

MIsit āt seruuȝ suuȝ hora cene dicēr ꝯuiuitatis ut ueirēt. Quid hora cene: nisi finis ē mūdi: In quo nimiꝝ nos sumus sic̄ iā dud̓ paulus testat̄ dicēs. Nos sumus i quos fines seculoꝝ deuenerūt. Si ergo hora iaȝ cene ē cuȝ uocamur: tāto minus debemus excusare nos a cōuiuio dei: quanto ꝓpiquasse iaȝ cernimus finē seculi. Quo eim pēsamus q2 nihil ē qd̓ restat: eo debemus pertimescere: ne tēpus gr̄e qd̓ presto ē pereat. Iccirco aūt hoc cōuiuiū dei nō prādiū ſꝫ cena noīat: qꝛ poſt prādiū cena reſtat: poſt cenā ꝟo cōuiuiū nob̄ in extremo ꝑpabit̄: rectū fuit ut hoc nō prādiū ſꝫ cena uocaret̄. Sꝫ qs ꝑ hūc ſeruū q a prefamilias ad īuitāduꝫ mittit̄: niſi ꝑdicatoꝝ ordo ſignatur. De quo uidelicet ordīe q̄ꝫuis adhuc īdigni exiſtimus: q̄ꝫuis peccatoꝝ nr̄oꝝ pōderibus grauamur: ⁊ nos tn̄ ī iſtis diebus ſumus. Et cū de edificatiōe nr̄a uob̄ aliqd loquor hoc ē qȯ ago. Seruus eiꝫ ſuꝫ ſūmi prīs familias. Et cū uos āmoneo ad cōtēptū ſeculi: īuitare uos uenio ad cenā dei. Nēo me ꝓpt̄ me hoc ī loco deſpiciat. Et ſi ad īuitandū nequaq̄ꝫ dignus appareo: ſꝫ tn̄ magne ſt̄ delicie quas ꝓmitto. Ad bn̄dic. aꝛ. Hō qdā fecit cenā magnā ⁊ uocauit multos: ⁊ miſit ſeruū ſuuꝫ hora cene dicere īuitatis: ut uenirēt: qꝛ oīa pata ſūt all'a. Ad mag. aꝛ. Exi cito ī plateas ⁊ uicos ciuitatis: ⁊ paupes ac debiles: cecos ⁊ claudos cōpelle ītrare ut īpleat̄ domus mea al'. Dn̄ica tertia poſt pentecoſtes oratio.

PRotector ī te ſpātiū deus ſine quo nihil ē ualidū nihil ſāctū: multiplica ſup nos miſericordiā tuā: ut te rectore te duce ſic trāſeam⁹ ꝑ bōa tēporalia ut nō amittamus etnā. p. Scd̄m lucam.

IN illo tpe. Erāt appropiquātes ad ieſuꝫ publicani ⁊ peccatores ut audirent illū. Et reliqua. Omelia ſācti gregorij pape. Lectio ſeptima.

EStiuū tēpus qȯ corpi meo ualde cōtrariū eſt loq me ꝺ expoſitōe euāgelij lōga mora intueniēte ꝓhibuit. Sꝫ qꝛ lingua tacuit: ardere caritas nō ceſſauit. Hoc et eiꝫ dico qȯ apud ſe unuſqſq̄ꝫ urm̄ cognoſcit. Plexꝝ eiꝫ caritas qbuſdaꝫ occupatiōis ꝑpedita ⁊ ītegra flagrat ī corde: ⁊ tn̄ nō mōſtrat̄ in ope. Quia ⁊ ſol cū nube tegit̄. nō uidet̄ in t̄ra: ⁊ tn̄ ardet ī celo. Sic ſic occupata eē caritas ſolet: ⁊ intus uim ſui ardoris exurit: ⁊ foris flāmas operis nō oñdit. Sꝫ qꝛ nūc ad loquendū tēpus rediꝫt: ura me ſtudia accēdāt: ut mihi tāto āplius loq libeat: quāto hoc ure mētes deſiderabilius expectāt. Audiſtis in lectiōe euāgelica frēs mei: qꝛ peccatores ⁊ publicani acceſſerūt ad redemptorem nrm̄ ⁊ nō ſolū ad colloquēdū: ſed et ad cōueſcendū recepti ſūt. Qȯ uidentes phariſei dedignati ſt̄. Ex qua re colligit̄: qꝛ uera iuſticia cōpaſſiōeꝫ hꝫ: falſa ꝟo dedignatōeꝫ: quāuis ⁊ iuſti ſoleāt recte peccatoribus dedignari. Lectio octaua.

SEd aliud ē qȯ agit̄ typo ſupbie: aliud qȯ zelo diſcipline. Dedignant̄ ⁊ eīm ſed nō dedignātes deſpāt. Nō deſpantes pſecutionē cōmouēt: ſꝫ amātes. Quia ⁊ ſi foris īcrepatōeꝫ ꝑ diſciplinam exaggerāt: ītus tn̄ dulcedinē ꝑ caritatem ſeruāt. Preponūt ſibi in aīo ipos plerūq̄ꝫ quos corrigūt: meliores eſtimant eos quos iudicāt. Quod uidelicet agentes ⁊ diſciplinā ſubditos: ⁊ ꝑ hūilitatē cuſtodiunt ſemetipos. At cōtra hi q de falſa iuſticia ſupbire ſolēt: ceteros quoſq̄ꝫ deſpiciūt: nulla īfirmātibus miſericordia cōdeſcēdūt: et quo ſe peccatores eē nō credūt: eo deterius peccatores fiūt. De quoꝝ ꝓfecto nūero phariſei extiterāt: q diiudicātes dn̄m qꝛ peccatores ſuſcipet: ardēti corde ipm̄ fōtem miſericordie reprehēdebāt. Sꝫ quia egri erāt: ita ut ſe egros eē neſcirēt: quatenus qȯ erant agnoſcerēt: celeſtis eos medicus blādis fomētis curat. Benignum paradigma obiicit: ⁊ ī eoꝝ corde uulneris tumorē ꝑmit. Ait nāq̄ꝫ. Quis ex uob̄ hō q hꝫ centū oues: ⁊ ſi pdiderit unā ex illis: nōne dimittit nonagīta nouē ī deſerto ⁊ uadit ad illā quā pdiderat. Lect. ix.

ECce mira diſpēſatōe pietatis ſimilitudinē ueritas dedit: quā ⁊ ī ſe hō recognoſceret: ⁊ tn̄ hoc ſpālit̄ ad ipm̄ auctorē hoīuꝫ ptineret. Quia eiꝫ centenarius pfectus ē nūerus ipe cētū oues habuit: cū angeloꝝ ſubaꝫ ⁊ hoīuꝫ creauit. Sꝫ una ouis tūc piꝫt: qn̄ peccādo hō paſcua uite dereliqt. Dimiſit aūt nonagīta nouem oues ī deſerto: qꝛ illos ſūmos angeloꝝ choros reliqt ī celo. Cur aūt celū deſertū uocat̄: niſi qꝛ deſertū dr̄ derelictū. Tūc āt celū hō deſeruit cū peccauit. In deſerto aūt nonagīta nouē oues remanſerāt: qn̄ in t̄ra dn̄s unā q̄rebat: qꝛ rōnal' creature nūerus angeloꝝ ⁊ hoīum que ad uidendū dn̄m ꝯdita fuerat ꝑeūte homine erat īimicus. Et ut ꝑfecte ſūma ouium reintegrareť i celo hō ꝑtus ꝗrebať in terra. Nā hic qđ euāgeliſta dicit in deſerto: alius dicit i mōtibus: ut ſignificet i excelſis. Quia nimiꝝ oues que nō ꝑierāt: i ſublīibus ſtabant. Et cū inuenerit ouez i'ponit i hūeros ſuos gaudens. Quē i humeris ſuis ipoſuit: qꝛ humanā naturam ſuſcipiēs peccata nr̄a ipſe poꝛtauit. Et ueniens domū cōuocat amicos ⁊ uicinos dicens eis. Cōgratulamini mihi qꝛ inueni ouē meā que ꝑierat. Inuenta oue ad domum redit: qꝛ paſtoꝛ noſter reparato hoīe ad regnū celeſte rediit: ibi amicos ⁊ uicinos īuenit illos uidelicet angeloꝝ choꝛos q amici eius ſūt: qꝛ uoluntatē eiꝰ ꝯtiue i ſua ſtabilitate cuſtodiūt. Ut ciues quoqꝫ eiꝰ ſūt: qꝛ claritate uiſionis illiꝰ ſua aſſiduitate ꝑfruūtur. Et notādū ꝙ ñ dic̄ cōgratulamini īuente oui ſꝫ mihi. Quia uidelicet eius ē gaudiū uita noſtra: ⁊ cuꝫ nos ad celū reducimur ſolēnitatē leticie illius iplemus. Ad bn̄dic. aꝛ. Quis ex uobis hō q hꝫ centū oues ⁊ ſi ꝑdiderit unā ex illꝭ: nōne dimittit nonagīta nouē i deſerto: ⁊ uadit ad illā que perierat donec īueniat illā all'a. Ad mag. aꝛ. Que mulier hn̄s drachmas decem: ⁊ ſi ꝑdiderit drachmā unā nōne accendit lucernā ⁊ euertit domū ⁊ ꝗrit diligēter donec īueniat.

Dn̄ica quarta poſt pentecoſt. oꝛatio.

Da nobis q̄s dn̄e ut ⁊ mūdi curſus pacifice nobis tuo oꝛdine dirigať: ⁊ eccl'ia tua trāq̄lla deuotiōe letetur. per.

Secundum lucam.

In illo tēpoꝛe. Cū turbe irruerent i ieſum ut audirent uerbū dei: ⁊ ipſe ſtabat ſecus ſtagnuꝫ geneſareth. Et reli.

Omel. ſcti ambroſij epi. Lectio ſeptima

Aſcendēs aūt in unā naui que erat ſimonis rogauit ut adduceret a terra aliquātulū. Ubi dn̄s multis iptiuit ſermonibus uaria genera ſanitatū: nec tp̄e nec loco cepit a ſtudio ſanandi turba cohiberi. Ueſper icubuit. ſequebanť. Stagnū occurrit. urgebāt: ⁊ ideo aſcēdit i petri nauim. Hec ē illa nauis que ſcđꝫ mattheū adhuc fluctuat: ſcđm lucā repletur piſcibus: ut ⁊ principia eccl'ie fluctuātis: ⁊ poſterioꝛa exuberantis agnoſcas. Piſces eīm ſūt q hāc enauigant uitā: ubi adhuc diſcipulis xp̄us doꝛmit: hic ꝑcipit. Doꝛmit eīm trepidis: uigilat ꝑfectis. Sꝫ quēadmodū doꝛmiat xp̄s: audiſtis dicētem in ꝓpheta. Ego doꝛmio: ⁊ coꝛ meū uigilat. Et ſāctus mattheus recte nō pretermittendū putauit eterne iudiciū poteſtatis: ubi ipauit uentis. Nō eſt eīm humana doctrina ſicut audiſtis iudeos dicere. uerbo iperat ſpiritibus ſed celeſtis maieſtatis inſigne: qđ turbatū ſedať mare ⁊ diuine uocis ipio obſequūtur elementa atqꝫ iſenſibilia. Senſū accipiūt obſequēdi. Diuīe myſteriū grē reuelabat: qđ fluctus miteſcūt ſeculi: uerbo imūdus ſpūs ꝯquieſcit. Nō alteꝝ altero reflectitur: ſꝫ utrūqꝫ celebrať. Habes miraculū in elementis: habes documentū in myſterijs.

Lectio octaua.

Ergo quia ſāctus mattheus illaꝫ ꝑlibauerat: ſāctus lucas eā ſibi nauī in qua petrus piſcareť elegit. Nō turbatur iſta que petrū habet: turbať illa que iudam habet. Et ſi multa illic merita diſcipuloꝝ nauigabant: tn̄ adhuc ꝑfidia ꝓditoꝛis agitabat: in utraqꝫ petrus. Sꝫ ſuis meritis firmus eſt turbatur alienis. Caueamus igitur ꝑfidum: caueamus ꝓditoꝛem: ne ꝑ unū plurimi fluctuemus. Hec ergo nō turbatur nauis in qua prudentia nauigat: abeſt ꝑfidia fides ſpirat. Quēadmodū eīm turbari poterat cui pꝛeerat is i quo eccl'ie firmamētū ē. Illic ergo turbatio ubi modica fides. Hic ſecuritas ubi ꝑfecta dilectio. Deniqꝫ ⁊ ſi alijs imparať: ut laxent retia ſua: ſoli tamē petro dicitur. Duc in altum hoc eſt in ꝓfundū diſputationum. Quid eīm tam altum ꝙꝫ altitudinem diuitiarum uidere: ſcire dei filium ⁊ pꝛofeſſionem diuine generationis aſſumere: Quā licet mens humana non queat plene rationem inueſtigationis cōpꝛehēdere: fidei tamen plenitudo cōplectitur. Naꝫ ⁊ ſi non licet mihi ſcire quēadmodū natus ſit: non licet tn̄ neſcire ꝙ natus ſit. Seriē generatōis ignoꝛo ſed auctoritatem generationis nō ignoro. Non interfuimus cum ex patre dei filius naſceretur: ſed interfuimus cuꝫ a patre dei filius diceretur. Si deo nō credimus: cui credimꝰ? Oīa eīm que credimꝰ uel uiſu credimus uel auditu. Viſus ſepe fallitur: auditus in fide eſt. An aſſerentis perſona diſcutitur: ſi uiri boni dicerent nephas putaremꝰ non credere. Deus aſſerit: probat filius. refulgēs ſol fatetur: tremens terra teſtatur. Lect. ix.

In hoc altum diſputationis ecclīa a petro ducitur: ut uideat hic reſurgentē dei filiuꝫ: inde ſpiritū ſcīm profluētem. Que ſunt autem apoſtolorum: que laxari iubētur retia: niſi uerborum ꝯnexiones: ⁊ quaſi quidam orationis ſinus: ⁊ diſputationum receſſus: qui eos quos ceperint non amittant. Et bene apoſtolica inſtrumenta ſunt retia piſcandi: que nō captos ꝑimunt ſed reſeruant: ⁊ de profūdo ad lumen extrahunt fluctuantes: de īfimis ad ſuperna tranſducunt. Eſt ⁊ aliud apoſtolicū piſcandi genus quo genere ſoluꝫ petrum piſcari dn̄s iubet dicēs. Mitte hamū ⁊ eum piſcem qui primus aſcenderit tolle. Magnū ⁊ ſpūale documentum qđ chriſtiani uiri ſublimioribꝰ poteſtatibus docentur debere eſſe ſubiecti: ne quis conſtitutionem regis terreni putet eſſe ſoluendam. Si eīm cenſum filius dei ſoluit: quis tu tantus es qui nō putas eſſe ſoluendum? Et ille ſoluit cenſuꝫ qui nihil poſſidebat: tu autem qui ſeculi ſequeris lucrum cur ſeculi obſequm nō recognoſcas? Cur te ſupra ſeculum quadam arrogantia animi feras: cum ſecl'o ſis miſera cupiditate ſubiectus? Prebēditur igitur de drachma quo erat preciū noſtre redēptionis ⁊ corporis. In lege ꝓmiſſum. in euāgelio perſolutuꝫ: nō ocioſe in ore piſcis īuentum. Ex ore eīm tuo iuſtificaberis. Et eīm preciuꝫ īmortalitatis nobis eſt noſtra cōfeſſio. Quia ſicut ſcriptum eſt: ore confeſſio fit ad ſalutem. Et fortaſſe primus hic piſcis primus eſt martyr in ore habens didrachma: hoc eſt precium cenſus. Didrachma noſtruꝫ chriſtus eſt. Habebat igitur primus ille martyr ſtephanus. ſ. in ore theſaurū: cuꝫ chriſtuꝫ in paſſione loquebatur. Ad benedictus añt. Aſcēdens ieſus in nauim ⁊ ſedens docebat turbā all'a. Ad mag. aꝛ. Preceptor ꝑ totā noctē laborātes nihil cepimus: ī uerbo aūt tuo laxabo rete. Dominica qnta poſt pentecoſt. oratio.

Deus ꝗ diligētibus te bōa īuiſibilia preparaſti: infunde cordibꝰ nr̄is tui amoris affectū: ut te in omnibus ⁊ ſuper oīa diligentes: ꝓmiſſiones tuas que omne deſideriū ſuꝑant conſequamur. Per eundē dn̄m nr̄m. Secundū mattheum.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipul' ſuis. Amen dico uobis: niſi abūdauerit iuſticia ueſtra plus q̄ꝫ ſcribarum ⁊ phariſeorum nō intrabitis in regnuꝫ celorum. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.

Niſi nō ſolum illa minima legis impleueritis precepta que inchoant homines: ſed ēt iſta que a me addūtur: q non ueni legem ſoluere ſed īplere nō intrabitis in regnum celorum. Sed dicis mihi. Si de illis mandatis minimis cuꝫ ſuꝑius legeretur dixit minimū uocari in regnum celoꝝ: qſquis unum eoꝝ ſoluerit: ⁊ ſcōm ſuam ſolutioneꝫ docuerit: magnū aūt uocari quiſqs ea fecerit: ⁊ ſic docuerit: ⁊ ex eo iam in regno celoꝝ futuꝝ eſſe qꝛ magnus eſt: quid opus eſt addi legis preceptis minimis ſua? In regno celorum poteſt eſſe: quia magnus eſt quiſquis ea fecerit: ⁊ ſic docuerit. Quapropter ſic eſt accipienda illa ſententia. Qui autē fecerit ⁊ docuerit ſic magnus uocabitur in regno celoꝝ: idē nō ſcōm illa minima: ſed ſcōm ea que ego dicturus ſuꝫ. Que ſunt aūt iſta? Ut abundet inquit iuſticia ueſtra ſuꝑ ſcribaꝝ ⁊ phariſeorum: qꝛ niſi abūdauerit nō ītrabitis in regnuꝫ celorum. Ergo qui ſoluerit illa minima ⁊ ſic docuerit: minimus uocabit'. Qui āt fecerit illa minima ⁊ ſic docuerit: nō iam magnus habendus eſt ⁊ idoneus regno celorum: ſed tn̄ nō tam minimus q̄ꝫ ille q ſoluit. Lectio octaua.

UT autꝫ ſit magnus atqꝫ illi regno aptus facere debet ⁊ docere ſicut chriſtus nunc docet: ut abundet iuſticia eius ſuper ſcribarum ⁊ phariſeorꝫ. Juſticia phariſeorum eſt: ut non occidant. Juſticia eorum eſt qui intraturi ſunt regnum dei ut non iraſcantur ſine cauſa. Minimū eſt ergo non occidere: ⁊ qui illud ſoluerit minimus uocabitur ī regno celorum. Qui autem illud īpleuerit: ut ñ occidat: nō continuo magnus erit ⁊ idoneus regno celorum: ſed tamen aſcēdet aliquem gradum. Perficietur autem ſi non iraſcatur ſine cauſa. Quod ſi perfecerit multo remotior erit ab homicidio. Qua propter qui docet ut non iraſcāur non ſoluit legeꝫ ut occidamus: ſed īplet potius ut ⁊ foris dum non occidimus: ⁊ in corde dum non iraſcimur innocentia cuſtodiamuſ. Audiſtis ergo inquit. quia dictum eſt antiquis nō occides. Qui autem occiderit reus erit iudicio. Ego aūt dico uobis: quia omnis qui iraſcitur fratri ſuo ſine cauſa reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri ſuo racha reus erit concilio. Qui autem dixerit fatue: reꝰ erit genne ignis. **Lectio nona.**

QUid inter eſt inter reum iudicio et reum concilio: ⁊ reuꝫ genne ignis? Nam hoc poſtremū grauiſſimuꝫ ſonat. Et āmonet gradus quoſdaꝫ factos a leuioribus ad grauiora: donec ad gēnam ignis ueniretur. Et ideo ſicut leuius ē eē reum iudicio q̄ꝫ reū eſſe concilio: ita leuius eſt eſſe reum concilio q̄ꝫ eſſe reū genne ignis. Oportet leuius eſſe intelligatur iraſci ſine cauſa fratri q̄ꝫ dicere racha. Et rurſus leuius eſſe dicere racha: q̄ꝫ dicere fatue. Non eīm reatus īpe haberet gradus: niſi gradatim etiam peccata cōmemorarentur. Unū autem hic uerbuꝫ obſcurꝫ poſitū ē: qꝛ nec grecū nec latinuꝫ eſt racha: qđ apud hebreos uox eſt indignantis animi motū ſignificans. Cetera uero in ſermone noſtro uſitata ſunt. Nōnulli aūt de greco trahere uoluerunt int̄pretationem huius uocis: putantes pannoſum dicere racha: quoniam grece pānus rachos dicitur. A qbus tamen cum queritur quid dicatur grece pannoſus: non reſpondēt racha. Deinde poſſet latinus interpres ubi poſuit racha pannoſum ponere. Nec ut in uerbo qđ ⁊ in latina lingua nulluꝫ ſit ⁊ in greca inuſitatū. Probabilius ergo eſt qđ audiui a quodam hebreo cum id interrogaſſem. Dixit eīm eē uocem non ſignificantem aliđ ſed indignantis animi motū exprimētē. Has int̄iectiones grāmatici uocant particulas orationis: ſignificantes cōmoti animi affectum: uelut cum dicit a dolēte hei uel ab iraſcēte. heu. Que uoces quarūqꝫ linguarum ſūt proprie: nec in alia lingua facile transferūtur. Que cauſa utiqꝫ coegit tam grecum interpretē q̄ꝫ latinū uocem ip̄am ponere: cum quo modo cā int̄pretaretur non inueniret. **Ad bñdic. añt.** Audiſtis quia dictum eſt antiq̄s non occides: qui autē occiderit reus erit iudicio. **Ad mag. añt.** Si offers munus tuū ante altare: ⁊ recordatus fueris qꝛ frater tuus habet aliq̄d aduerſū te: relinq̄ ibi munꝰ tuū añ altare: et uade priꝰ recōciliari fratri tuo: ⁊ tc̄ ueniēs offeres munus tuū allā. **Dominica ſexta poſt pentecoſt. oratio.**

DEus uirtutū cuius eſt totū qđ ē optimū: inſere peccatoribuſ nr̄is amorem tui nominis: ⁊ preſta in nobis religionis augmentum: ut que ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio que ſunt nutrita cuſtodias. per. **Secundum marcum.**

IN illo tēpore. Cū turba multa eēt cum ieſu: nec haberent qđ manducarent cōuocatis diſcipulis ait illis. Miſereor ſuper turbam: quia ecce iā triduo ſuſtinent me nec habēt qđ manducēt. Et reliqua. **Omelia ſancti ambroſij epiſcopi. Lectio ſeptima.**

POſteaquā illa que eccleſie typum accepit a fluxu curata eſt ſanguinis. Poſteaqꝫ apoſtoli ad euāgelizandum regnum dei ſunt deſtinati gratie celeſtis ip̄titur alimētum. Sꝫ quibus ip̄tiatur aduerte. non ocioſis: non in ciuitate quaſi in ſynagoga uel ſeculi dignitate reſidentibus: ſed inter deſerta querētibꝰ chriſtū.

Qui einm non faſtidiunt ipſi recipiunt a chriſto ⁊ cum eis loquitur dei uerbum: non de ſecularibus ſed de regno. Et ſi q̄ corporalis gerunt ulcera paſſionis his medicinaꝫ libenter indulget. Conſeq̄ns igitur erat ut quos a uulneruꝫ dolore ſanauerat: eoſ alimonijs ſpiritualibus a ieiunio liberaret. Itaqꝫ nemo cibum accipit chriſti niſi fuerit ante ſanatus. Et illi qui uocantur ad cenam prius uocando ſanantur. Si claudus fuit gradiendi facl'tatem ut ueniret accepit. Si lumine erat priuatus oculorum domū utiqꝫ dn̄i niſi refuſa luce intrare non potuit. Ubiqꝫ ergo myſterij ordo ſeruat̄ ut prius per remiſſionem peccatorum uulneribus medicina tribuatur: poſtea alimonia menſe celeſtis exuberet quā̄qꝫ nondum ualidioribus hec turba reficiatur alimētis: neqꝫ chriſti corpore ⁊ ſanguine ieiuna ſolidioris fidei corda paſcantur. Lacte inq̄t uos potaui: non eſca nūdum eīm poteratis ſed nec quidem adhuc poteſtis.

Lectio octaua.

In moduꝫ lactis qnqꝫ ſunt panes. eſca autem ſolidior corpus eſt chriſti. Potus uehementior ſanguis eſt dn̄i. Non ſtatim a primo epulamur oīa neqꝫ potamus omnia. Hoc primum inq̄t bibe. Eſt ergo primū qd̓ manduces: eſt etiam ſecūdum qd̓ bibas. Eſt ⁊ primuꝫ qd̓ manduces: eſt ⁊ ſecundū: ⁊ tertium. Primo qnqꝫ panes ſunt. ſecundo ſepteꝫ. tertium ipſum eſt corpus chriſti. Nequaq̄ꝫ igitur dn̄m talem deſeramus: qui ꝓ uni⁹cuiuſqꝫ uiribus ipartiri nobis alimenta dignatur: ne aut īfirmū ualidior cib⁹ opprimat: aut ualidum exilia alimenta nō ſacient. Qui eīm infirmus eſt olus manducet. Et ille qui uidetur laqueos īfirmitatis euadere de qnqꝫ iſtis manducet panibus ⁊ duobus piſcibus. Certe ſi peter̄ cibum uerer̄ ip̄e relictis ſuis omnibus: feſtinet ad dei uerbum. Dum audire incipit: incipit eſurire. Incipiūt apoſtoli eſurientem uidere: ⁊ ſi illi adhuc non intelligunt qd eſuriant intelligit chriſtus. Scit ꝙ nō ſeculariū cibuꝫ eſuriant: ſed cibum chriſti. Dicat dimittere eos ieiunos nolo: ne deficiant in uia.

Lectio nona.

Bonus dn̄s ſtudia exigit: uires miniſtrat. Utinaꝫ dn̄e ieſu uelis mecū iſtos ieiunos non dimittere: ſed imptitis abſte epulis reficias eos: ut poſſint tuis alimonijs fortiores infirmitatem ieiunij non timere. Dicas utinā de nobis nolo eos ieiunos dimittere. Cauſam mihi dicito quare nolis dimittere ieiunos. Immo iaꝫ dixiſti quia ſi quidē dimittis ieiunum deficit in uia. hoc ē deficit uel in iſtius curſu uite: uel antequā perueniat ad caput uie: anteq̄ꝫ perueniat ad patrē: ⁊ itelligat ꝙ ex patre chriſtus eſt. intelligat ꝙ chriſtus e celo: itelligat ꝙ chriſtus qui deſcendit: ip̄e eſt qui aſcendit: ne forte cū accepit ꝙ natus ex uirgine eſt: icipiat nō dei uirtutem ſed hominis exiſtimare. Ergo ne deficiant inquit. date uos illis mā̄ducare. At illi dixerūt. Non ſunt uobis plus q̄ꝫ panes quinqꝫ ⁊ duo piſces: niſi nos eamus ⁊ emamus in omnē hāc turbam eſcas. Nūduꝫ intellexerant apoſtoli cibuꝫ populi credentis non eē̄ uenalē. Nouerat chriſtus nouerat ip̄e nos eē̄ potiuſ redimēdos: ſuas uero epulas gratuitas. Nūdum ergo habebant apoſtoli cibum qui nos redimere poſſet: habebāt tamen cibuꝫ qui confirmare nos poſſet. Panis eiꝫ cor hominis confirmat. Miſeretur ergo dn̄s: ne quis deficiat in uia. Si quis ergo defecerit: non ꝑ dominum ieſum: ſꝫ ꝑ ſe deficit. Nec habes qd̓ aſcribas dn̄o qui uicit cum iudicat̄. Quid eiꝫ dicas ei qui i te contulit omnia firmamēta uirtutis? Nōne ip̄e te genuit? Nōne ipſe te pauit? Cibus eius uirtus ē. cib⁹ eius fortitudo eſt. **Ad bn̄dic. an̄.** Cum turba mlta eſſet cū ieſu nec haberent qd̓ manducarent: conuocatis diſcipulis ait illis: miſereor ſup turbam quia ecce iam triduo ſuſtinent me: nec habent qd̓ manducent alla. **Ad mag. an̄t** Miſereor ſuper turbam: quia ecce iam triduo ſuſtinent me nec habent qd̓ manducent: ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos deficient in uia alleluia.

Dn̄ica ſeptima poſt pentecoſt. oratio.

Deus cuius ꝓuidētia i ſui diſpoſitōe

nõ fallitur: te ſupplices exoramus: ut noxia cũcta ſubmoueas: ⁊ omnia nobis ꝓfutura concedas. per. **Secũdũ mattheũ**

In illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attendite a falſis ꝓphetis qui ueniunt ad uos in ueſtimentis ouiũ intrinſecus autem ſunt lupi rapaces. Et reliqua. **Omelia origenis. Lectio ſeptima.**

Quod paulo ſuperius ſpatioſã ⁊ latam uiam nominauit: hic nũc apertius falſos ꝓphetas oſtendit: ꝑ quos mľti in ꝑditionẽ abhominabilem abierũt: qui primo in iudea multi apparuerunt ⁊ modo in ꝑfidia totum ĩpleuere mundũ. Sed illi prius falſi prophete fuerunt: ueriſſimoſqꝫ domini ꝓphetas uſqꝫ ad mortem perſecuti ſunt: ſicut ieremiã ⁊ micheam alioſqꝫ multos. Iſti autem nunc falſi prophete ⁊ falſi chriſtiani qui ſunt ueraces chriſtianos ſine miſericordia ꝑſequũtur ⁊ opprimunt. aliquando ſi detur copia ẽt gladijs ſine intermiſſione autꝫ ſuis prauis moribus ⁊ exemplis. Iccirco omnes perueniens dominus adortatꝰ ẽ dicens. Attendite a falſis prophetis. Attendite diligentius: obſeruate cautius: ut non ſeducamini: ut non circũueniamini ut non fallamini. Attendite ergo hoc eſt conſiderate: quia non ſunt oues ſed lupi in ueſtimento ouium: quia non ſunt religioſi ſed irreligioſi ĩ figura religioſitatis: quia non ſunt chriſtiani: ſed ueritate uacui chriſtianorum perſecutores. Attẽdite a falſis prophetis qui ueniunt ad uos in ueſtimentis ouium intrinſecus autem ſunt lupi rapaces. Ipſos beatus apoſtolus ad epheſios loquens deſignabat dicens. Scio eĩm quia poſt diſceſſum meũ introibũt in uos lupi graues: lupi rapaces. **Lectio octaua.**

Lupi graues nominanť eſſe infideles heretici qui grauati ſanctam eccleſiam cõprimunt ẽt ⁊ ꝑſequũť: uel moleſtare frequentant: qui ſine miſericordia raꝑe ⁊ coaceruare non deſinunt. Aliquãdo pecunie irruũt aliene aliquando pecuniarum dños multo magis etiam ſatagunt animas raꝑe ⁊ ſecũ miſerabiliť in ꝑditionẽ ꝑducere. Et ueſtimeutũ ouiũ hic dicunť: eo ꝙ nomẽ chriſtianitatis habeant: uel quia ſe ſimulant miſtros iuſticie figuram religioſitatis mentientes. Per chriſtianũ itaqꝫ nomen multos ſeducere nitũtur: dulcibꝰ ſermõibus multis ſcãdalum inferentibus. Iſti ſũt de qbus iteruꝫ ait apoſtoľs. Per ſuos dulces ſermões ſeducent corda innocentiũ. Sed ex fructibus eoruꝫ cognoſcetis eos. Nolite ad uultũ attendere ſed ad oꝑa. Nolite ueſtimentum cõſiderare ſed inſpicite figuraꝫ fallacie. Apoſtolos predicãt ſed apoſtolis cõtraria annũciant. Martyres ſignificant ſed martyrum ꝑſecutores ꝓbanť. Apoſtoli ⁊ martyres ſancti: nõ perſecutionem fecerunt: ſed perſecutionem pertulerunt. Non maledixerunt: ſed maledicta ſuſtinuerunt. Non blaſphemauerunt: ſed blaſphemantibus interfecti ſunt. Iſti autem omnia nequiſſima omnia irreligioſa ĩplere curarunt. Sanctos perſequũtur. fideles opprimũt. deum etiam ſi non uerbis moribus tñ blaſphemant. Propterea ex fructibus eorũ cognoſcetis eos. Nũquid colligunt de ſpinis uuas: aut ď tribulis ficus? **Lectio nona.**

Maniſeſte dñs ꝑ hanc ſimilitudineꝫ declarauit: quia nullus prudentiuꝫ ad ſpinas ꝑgens: uuaꝝ dulcedinem querit. aut ſuꝑ tribulos incedens: ex inde florum colligit ſuauitatem. Ita ergo nulľs ſapientiũ nullus prudentiũ ab inanibus ueritatẽ hereticis. aut irreligioſis. aut infidelibus. exinde ſctitatis flagrãtiã. aut ueritatis ſuauitatẽ potiť ĩuenire: ſꝫ peſſima apud illos reꝑiet. Sic eĩm ſpine ⁊ tribuli quecũqꝫ caꝑe poſſũt attrahũt: detinẽt: ꝯſcindũt: ita oẽs ĩfideles heretici. Et preterea male uiuẽtes ẽt qui rectam uidetur fidẽ tenere: q humanã potẽtiaꝫ ⁊ corruptibilem principatũ ꝑ ĩiquos mores ⁊ praua exẽpla eẽ qcqd apprehẽdere poſſunt ꝯſcidunt. attrahunt. atqꝫ diripiũt. Quan tos hi tales ſibi ſocios aſſociauerũt: quãtos alienos arbores abſtulerunt: quãtas animas poſt ĩ perditionem depredati ſt̃. Merito igitur itaqꝫ dñs eos ſpinas ⁊ tribulos appellauit ĩ aſperitate in ſtimulis. in amaritudine. ĩ leſione. ĩ malignitate. in ĩpietate. Oĩa eĩm iſta ĩ ſpinis ĩuenimus. Oĩa hec ab infidelibus hereticis ⁊ falſo nomĩe chriſtiãis cõſumant̃. Quis ad ſpinas ⁊ tribulos mittẽs manũ uł approximans ibi nõ dilacerat̃. aut nõ ſcidat̃. aut eandẽ manũ nõ cruentaꝫ ĩueniat? Quis ergo hereticis manũ porrigẽs aut caput humiliãs ĩcõciſus a ſancto ſpiritu: aut ĩcruẽtus ab aĩe uulnere ĩueniat̃? Quis ſe iniquoꝝ factis accomodãs ñ ab eoꝝ ĩgnatõib⁹ peccati aculeo ꝑforet̃? Tales eiꝫ antiqtus ⁊ iudei fuerũt cũ deberẽt uuas afferre ꝓtulerunt ſpinas: ⁊ qui deberent ſuauitatem oſtẽdere ĩ amaritudinem a ſemetipſis cõuerſi ſunt. Quomodo cõuerſa es inquit ĩ amaritudineꝫ uitis aliena? Expectaui eĩm ut faceres uuas ⁊ feciſti ſpinas? Sic ergo omnis arbor bona fructus bonos facit: mala aũt arbor malos fructus facit. Ad bñdictus añ. Attendite a falſis ꝓphetis qui ueniunt ad uos in ueſtimentis ouium: intrinſecus autẽ ſunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoſcetis eos all'a. Ad magnificat añ. Non poteſt arbor bõa fructus malos facere: neqꝫ arbor mala fructus bonos facere: omnis arbor que non facit fructum bonum excidetur ⁊ in ignẽ mittetur. Dominica octaua poſt pentecoſt. oratio.

LArgire nobis queſumus dñe ſemꝑ ſpũm cogitandi que recta ſunt ꝓpitius ⁊ agendi: ut qui ſine te eẽ non poſſumus: ſcðm te uiuere ualeamus. per. Secundum lucam.

IN illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Homo quidam erat diues qui habebat uillicum: et hic diffamatus eſt apud illum: quaſi diſſipaſſet bona ipſius. Et reliqua. Omelia ſancti hieronymi preſbyteri. Lectio ſeptima.

QUeſtiunculam ꝓpoſuiſti qđ ſit uillicus ĩiquitatis q̄ uoce domini laudatur. Cui cum uellem ſcire rationeꝫ ⁊ de quo fonte ꝓceſſerat reuolui uolumen euãgelicuꝫ: ⁊ inter cetera repperi: ꝙ appropinquantibus ſaluatori publicanis ⁊ peccatoribus ut audirẽt eũ: murmurabãt phariſei ⁊ ſcribe dicentes. Quare iſte peccatores ſuſcipit: ⁊ comedit cum illis? Qui locutus eſt eis parabolam centũ ouium ⁊ unius perdite que inuenta paſtoris humeris reportata eſt. Et cum eſſet poſita ſtatim ĩtulit. Dico uobis ꝙ ita gaudiuꝫ erit in celo ſuper uno peccatore penitentiam agente: magis q̄ꝫ ſupra nonaginta noueꝫ iuſtis qui non habent opus penitentia. Aliam quoqꝫ parabolam decem drachmaꝝ uniuſ quoqꝫ perdite atqꝫ ĩꝑte cum propoſuiſſet: ſiłi eam fine compleuit. Sic dico uobis gaudiuꝫ erit angelis dei ſuper uno peccatore penitentiaꝫ agẽte. Tertiam quoqꝫ parabolam propoſuit hominis habentis duos filios: ⁊ diuidentis inter eos ſubſtantiaꝫ. Cũqꝫ mĩor facultatibus perditis egere cepiſſet: ⁊ comedere ſiliquas porcorum cibum: reuerſus ad patrem ſuſceptus eſt ab eo. Frat̃ quoqꝫ inuidens ſenior patris uoce corripitur: ꝙ letari debuerit ⁊ gaudere: quia frater eius mortuus erat ⁊ reuixit perierat ⁊ inuentus eſt.

Lectio octaua.

HAs tres parabolas contra phariſeos ⁊ ſcribas locutus eſt qui uolebant recipere penitentiam peccatoruꝫ ⁊ publicanorum ſalutem. Dicebat autem ⁊ ad diſcipulos ſuos haud dubiuꝫ quin parabolam ſicut prius ad ſcribas ⁊ phariſeos qua parabola ad clementiam diſpulos hortaretur: ⁊ aliis uerbis diceret. Dimittite ⁊ dimittetur uobis: ut in oratione dominica libera fronte poſcatis: dimitte nobis debita noſtra ſicut ⁊ nos dimittimus debitoribus noſtris. Que eſt ergo parabola ad clementiã diſcipulos prouocans. Homo q̄dam erat diues q̄ habebat uillicum ſiue diſpenſatorẽ. Hic aũt iconomum ſignificat. Uillicus auteꝫ ꝓprie uille gubernatorem. Unde ⁊ a uilla nomen accepit. Iconomus autem taꝫ pecunie qꝫ fruguꝫ ⁊ omniū que dominꝰ possidet dispensator est. Unde ⁊ iconomus xenofontis pulcherrimus liber ē: qui non gubernatorem uille sed dispensatorem uniuerse domus tullio interpretante significat. **Lectio nona.**

Iste igit̄ dispēsator accusatꝰ ē apud dn̄m suū ꝙ dissipasset subām eius. Quo uocato dixit. Quid hoc audio de te? Redde rōneꝫ dispēsatiōis: neqꝫ enim mea ultra dispēsabis. Qui dixit in semet ip̄o. Quid faciā: qꝛ dn̄s meꝰ aufert a me dispensatōeꝫ? Fodere nō ualeo: mēdicare erubesco. Scio qd faciā ut qn̄ sublata fuerit mihi dispēsatio: suscipiāt me in domos suas. Uocatisqꝫ singlis debitoribꝰ dn̄i sui dixit p̄rio. Quantum debes dn̄o meo? Qui dixit ei. Cētū cados olei. Ait illi. Accipe cautionē tuā de sede cito scribe. l. Deinde ad aliū locutus ē. Tu autē quātū debes? At ille rn̄dit. Cētū choros tritici. Dixit ei. Tolle cautiōeꝫ tuā ⁊ scribe octogīta. Et laudauit dn̄s uillicū ĩiq̄tatis siue dispensatorē: ꝙ prudent̄ fecerit: qꝛ filij huiꝰ seculi prudentiores sūt filijs lucis in generatiōe sua. Et ego uob̄ dico. Facite uob̄ amicos de mām̄ona ĩiq̄tatis ut cū defeceritis recipiāt uos in et̄na tab̄nacula. Qui fidelis ē in paruo: ⁊ ī m̄ltis fidelis est. Qui ī minimo ĩiquus ē: in maiore ĩiquus est. Si ergo in ĩiquo mām̄ona fideles nō fuistis: qđ uīꝫ est qs credet uobis? Et si in alieno fideles nō fuistis: qđ uīm est qs dabit uob̄? Nēo ergo seruus pōt duobꝰ dn̄is seruire. Aut eīꝫ unū odio habebit: ⁊ alteꝝ diliget. aut unū audiet ⁊ alteꝝ ꝯtēnet. Nō potestis deo seruire ⁊ mām̄one. Audiebāt aūt hec om̄ia pharisei q̄ erāt auari ⁊ deridebant illum.

Ad bn̄dictus añt. Ait dn̄s uillico qd hoc audio de te? redde ratiōeꝫ uillicatiōis tue all'a.

Ad mag. añt. Quid faciā qꝛ dn̄s meus aufert a me uillicatōeꝫ: fodere nō ualeo: mēdicare erubesco: scio qd faciā: ut cū amotꝰ fuero a uillicatione recipiāt me in domos suas. **Dominica nona post pentecost. oratio.**

Pateant aures misericordie tue dn̄e precibꝰ supplicantiū: ⁊ ut petētibus desiderata ꝯcedas: fac eos q̄ tibi sūt placita postulare. per. **Secundū lucam.**

In illo t̄pe. Cum appropiquaret iesus ierl'm uidēs ciuitatē fleuit sup illam dicēs. Quia si cognouisses ⁊ tu. ⁊ quidem ī hac die tua que ad pacē tibi: nunc aūt abscōdita sūt ab oculis tuis. Et reli.

Omelia sancti gregorij pape. Lectio septima.

Lectionem sancti euāgelij fratres carissimi breui si possum uolo sermone ꝑcurrere: ut illis in ea ꝓlixior detur intentio qui sciunt ex paucis multa cogitare. Quod flente dn̄o illa ierl'yoꝝ subuersio describatur: que a uespasiano ⁊ tyto romanis principibus facta est: nullus q̄ historiam euersionis eiusdem legit ignorat. Romani ⁊ eīm principes designant̄ cum dicitur. Quia uenient dies in te et circūdabunt te inimici tui uallo: ⁊ circūdabunt te: ⁊ coangustabunt te undiqꝫ: et ad terram prosternent te: ⁊ filios tuos q̄ in te sunt. hoc quoqꝫ qđ additur: non relinquent in te lapidem super lapideꝫ: etiam ipsa eiusdem ciuitatis transmigratio testatur. Quia dum in eo loco nunc constructa est: ubi extra portaꝫ dominus fuerat crucifixus: prior illa hierusalem ut dicitur funditus est euersa. Cui ex qua culpa euersionis sue pena fuerit illata sb̄iungitur eo ꝙ non cognoueris tempus uisitationis tue. Creator quippe omniuꝫ per incarnationis sue mysteriū hanc uisitare dignatus est: sed ip̄a timoris ⁊ amoris illius recordata non est. Unde etiam per prophetam in increpatione cordis humani aues celi ad testimonium deducuntur dum dicitur. Miluus in celo cognouit tempus suum: turtur ⁊ irundo et cichonia custodierūt tempus aduentus sui: populus autem meus non cognouit iudicium domini.

Lectio octaua.

Sed querēdū est qd sit qđ dī. uidēs ciuitatē fleuit sup illā dicēs: quia si cognouisses ⁊ tu. Fleuit eīꝫ p̄iꝰ redēptor ruinā ꝑſide ciuitatis: quā ipa ciuitas nō cognouit eſſe uenturā. Cui a flente dn̄o recte dr̄: qꝛ ſi cognouiſſes ⁊ tu. ſubaudi fleres: que modo qꝛ neſcis qđ īminet exultas. Unde ⁊ ſubauditur. Et quidem in hac die tua que ad pacem tibi. Cum eiꝫ carnis ſe uoluptatibus daret: ⁊ uentura mala non ꝓſpiceret in die ſua q̄ ad pacē ei eē potat hēbat. Cū ꝟo bona pn̄tia ad pacē hūit: manifeſtat̄ cū ſubdr̄. Nūc aūt abſcōdita ſt̄ ab ocul' tuis. Si eiꝫ a cordis eius oclīs mala q̄ īmiebāt abſcōdita nō eēnt: leta ī pn̄tibꝰ ꝓſpis ñ fuiſſet. Cuiꝰ mox ēt pena q̄ de romāis ſic̄ dixi principibus īmiebat adiūcta ē. Qua deſcripta qd dominꝰ fecerit ſubdit̄. Quia īgreſſus tēplū cepit eijcere uēdētes ī illo ⁊ emētes dicēs illis. Scriptū ē: qꝛ domꝰ mea domꝰ orōnis ē: uos āt feciſtis illā ſpeluncam latronum. Lectio nona.

Qui eiꝫ narrauit mala uētura ⁊ ꝓtinus tēplū īgreſſus ē: ut de illo uendētes ⁊ emētes eijceret ꝓfecto īnotuit: qꝛ ruia apl'i maxie ex culpa ſacerdotū fuit. Euerſiōeꝫ qppe deſcribēs: ſꝫ uēdentes ī tēplo ⁊ emētes feriēs: in ipo effectu ſui operis oñdit ūde radix ꝓdijt ſue ꝑditōis. Sic̄ aūt euāgeliſta alio teſtāte didicimꝰ ī tēplo colūbe uēdebāt̄. Et qd ꝑ colūbas niſi ſcti ſpūs donū accipit̄: Sꝫ uēdētes ⁊ emētes e tēplo elimiat: qꝛ ul' eos q ꝓ munere ipoſitōeꝫ manuū tribuāt: ul' eos q donū ſpūs emere nitunt̄ dānat. De quo tēplo mox ſubdit̄. Domꝰ mea domꝰ oratiōis ē: uos aūt feciſtis illā ſpelūcaꝫ latronū. Qui eiꝫ ad accipiēda mūera ī tēplo reſidebāt ꝓfecto: qꝛ qbuſdā nō dātibꝰ leſiōes exqrerēt dubiū ñ erat. Domꝰ ergo orōnis ſpelūca latronū facta fuerat: quia ad hoc ī tēplo aſſiſtere nouerāt: ut aut ñ dātes mūera ſtuderent corpalit̄ ꝑſeq: aut dātes ſpūalit̄ necare. Quia ꝟo redēptor nr̄ p̄dicatiōis ꝟba nec īdignis ⁊ ingratis ſubtrahit: poſtq̄ꝫ diſciplie uigorē eijciendo ꝑuerſos tēuit: domū mox gr̄e oñdit. Nā ſubdit̄. Et erat docēs ī tēplo. Ad bn̄dictus aꝛ. Cum appropiquaret dn̄s ierl'm uidens ciuitatē fleuit ſuꝑ illā ⁊ dixit: qꝛ ſi cognouiſſes ⁊ tu: qꝛ ueniēt dies ī te ⁊ circūdabūt te inimici tui uallo: ⁊ circūdabūt te: ⁊ coanguſtabūt te undiqꝫ: ⁊ ad terrā ꝓſternent te: eo ꝙ non cognouiſti tēpus uiſitatōis tue all'a. Ad mag. aꝛ. Scriptū eſt eiꝫ qꝛ domꝰ mea domꝰ orōnis eſt cūctis gētibꝰ: uos aūt feciſtis illā ſpelūcā latronū: ⁊ erat quotidie docēs in tēplo. Dn̄ica decima poſt pentecoſt. oratio.

Deus q̄ omnipotētiā tuā parcendo maxie ⁊ miſerādo manifeſtas: multiplica ſuꝑ nos miſericordiā tuam: ut ad tua ꝓmiſſa currētes: celeſtiū bonoꝝ facias eſſe ꝯſortes. p. Secundū lucam.

In illo tēpore. Dixit ieſus ad quoſdam qui in ſe confidebant: ⁊ aſpernabantur ceteros parabolam iſtā. Duo homines aſcenderunt in templuꝫ ut orarent: unus phariſeꝰ ⁊ alter publicanus. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.

Diceret ſaltem phariſeus: non ſum ſicut multi homines. Quid eſt ceteri hoīes niſi omnes preter ipſum: Ego inquit iuſtus ſum ceteri peccatores. Nō ſum ſicut ceteri homines auari. raptores adulteri. Et ecce tibi ex uicino publicāo maior eſt tumoris occaſio. Sicut inquit publicanꝰ iſte. Ego eīm inquit ſolus ſuꝫ. Iſte de ceteris eſt. Non ſum inquit talis qualis iſte per iuſticias meas quibus iniquus non ſum. Ieiuno bis in ſabbato. decimas do omniū que poſſideo. Quid rogauerit deum quere in uerbis eius ⁊ nihil inuenies. Aſcendit orare: noluit rogare deum: ſed ſe laudare: inſuper et roganti inſultare. Publicanus auteꝫ de longinquo ſtabat: ⁊ tamen deo ipē propinquabat. cordis conſcientia remordebat: pietas applicabat. Publicanus autem de longinquo ſtabat: ſed dominus euꝫ de propinquo attendebat. Excelſus eiꝫ dominus ⁊ humilia reſpicit: excelſos autem qualis erat ille phariſeus: excelſa autem a longe cognoſcit. Adhuc autem audi humilitatē publicani. Parū ē qꝛ ď longinquo ſtabat: nec ſuos oclōs ad celū leuabat: ut aſpiceret̄ ñ aſpiciebat: p̄mebat ꝯſcia: ſubleuabat ſpes. Adhuc audi

Percutiebat pectus ſuũ: penas de ſeipſo exigebat. Propt̃ea dñs ꝯfitēti parcebat. Percutiebat pectus ſuũ dicēs. Deꝰ ꝓpitius eſto mihi pccõri. Ecce q rogat. Quid miraris ſi dñs ignoſcit qñ ipe ſe agnoſcit. **Lectio octaua.**

DEinde phariſei ꝛ publicani accepiſti ꝯtrouerſiã audi ſentẽtiã. Audiſti ſupbũ accuſatorẽ: audi reũ hũileȝ. Audi nũc iudicẽ. Amẽ dico uob̄ ꝟitas dicit. deus dicit. iudex dicit. Amẽ dico uob: deſcẽdit hic iuſtificatus de tẽplo publicanꝰ: magis q̄ȝ ille phariſeus. Dic dñe cauſã. Ecce uideo publicanũ iuſtificatũ magis de tẽplo deſcẽdere q̄ȝ phariſeũ. Quero quare: Queriſ quare: audi quare: Quia oĩs q ſe exaltat hũiliabit̃: ꝛ q ſe hũiliat exaltabit̃. Audi ſñiaȝ caue cãm malaȝ. Aliud dico. Audiſti ſñiã: caue ſupbiã. Videant nũc. Audiãt iſta. Neſcio q ipie garrientes ꝛ de ſuis ꝟtutibꝰ p̄ſumẽtes. Audiant q dicũt. deus me hoieȝ fecit iuſtũ me ipe facio. O peioꝛ ꝛ deteſtabilioꝛ phariſeo. Phariſeꝰ ille ſupbꝰ qdẽ iuſtũ ſe dicebat: ſȝ tñ ille īde deo grãs agebat. Iuſtũ ſe dicebat: ſȝ tñ deo grãs agebat. Grãs tibi dõs: qꝛ nõ ſum ſicut ceti hoies. Grãs tibi dõs. Grãs deo agit: qꝛ non eſt ſic ceteri hoies: ꝛ tñ tanq̄ȝ ſupbuſ ꝛ inflatus reprehendit̃. Nõ qꝛ deo grãs agebat: ſȝ qꝛ uelut nihil ſibi addi cupiebat. Grãs tibi ago: qꝛ nõ ſũ ſicut ceti hoies iiuſti. Ergo tu iuſtꝰ: Ergo nil ignoras: Ergo iã plenꝰ es: Ergo nõ ẽ tẽtatio iuſta hũana ſuper terrã: Ergo iã plenus: Ergo iã abũdãs: Ergo iã nõ ẽ quare dicas dimitte nobis debita noſtra. **Lectio nona.**

QVi ẽ ergo q ipie oppugnat grãm: Reprehẽdit̃ qſqȝ q ſupbe agit gratias. Et ecce poſt dictã ꝯtrouerſiã ꝓlatã q̄ȝ ſñiaȝ ꝓcedũt ꝛ puuli: imo aſpnũtur et offerũt̃ tãgendi. Cui tãgẽdi niſi medico: Certe ſani cui iferũt̃ infãtes tangẽdi. cui: Saluatori. Si ſaluatori utiqȝ ſaluandi: cui niſi illi q uenit q̄rere ꝛ ſaluare qđ pierat: Vbi iſti pieũt: Quãtũ ad ipos ꝓprie ptiet inocentes uideo. Reatũ q̄ro: Vñ: Aplm̄ audio. Per unũ igt hoieȝ pccm̄ intrauit i mũdũ: ꝛ ꝑ pccm̄ moꝛs: ꝛ ita i oẽs ptrãſiuit i quo oẽs peccauerũt. Veniant ergo puuli ueniãt: audiãt. Dñs dic. Sinite puulos uenire ad me. Veniant puuli: ueniãt lãguidi ad medicũ: ueiãt pditi ad redẽptorẽ: ueniant. Nẽo ꝓhibeat. In ramo adhuc nil ꝯmiſerũt: ſȝ i radice pieũt. Bñdicat dñs puſillos cũ maioꝛibꝰ. Tãgat medicꝰ puſillos cũ magnis. Cauſam puuloꝝ cõmẽdamꝰ maioꝛibꝰ. Loq̄mini ꝓ tacentibꝰ. Orate ꝓ flẽtibꝰ. Si nõ fruſtra eſtis maiores: eſtote tutores. Tuemini eos q adhuc cãm ſuã agere nõ poſſũt. Cõis fuit pditio: ſit cõis iuentio: ſiles iueniãur in chriſto. Diſpar eſt meritũ: ſȝ cõis ẽ gratia. Nihil hñt boni niſi qđ de fõte traxerũt. Nihil habẽt mali: niſi qđ de oꝛigine traxerũt: multa addiderũt. Qui maioꝛ ẽ etate. maioꝛ ẽ ꝛ iiq̄tate: ſed gratia dei đlet qđ traxiſti: delet ꝛ qđ addiſti. Vbi eiȝ abũdauit peccatum ſuperabundauit ꝛ gratia. **Ad bñdictus añt.** Stans a lõge publicanus nolebat oculos ad celũ leuare: ſed percutiebat pectus ſuũ dicens: deus ꝓpitius eſto mihi peccatori. **Ad mag. ar.** Deſcẽdit hic iuſtificatus in ſuã domũ ab illo: qꝛ oĩs q ſe exaltat hũiliabitur: ꝛ q ſe hũiliat exaltabitur. **Dñica undecima poſt pentecoſt. oratio.**

OMnipotẽs ſempit̃ne dõs q abũdãtia pietatis tue ꝛ merita ſupplicum excedis ꝛ uota: effũde ſup nos miſericordiã tuã: ut dimittas q̄ ꝯſcia metuit: ꝛ adiicias qđ oõ ñ p̄ſumit. p. **Secũdũ marci.**

IN illo tpe. Exiẽs ieſus đ finibꝰ tyri uenit ꝑ ſidonẽ ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et reli. **Omelia ſancti gregorij pape. Lectio ſeptima**

VIgilant̃ ituẽdũ ẽ qđ uoce dñi ad ꝓphetã dr̄: ut puꝰ eiꝰ ſermões audiat ꝛ pꝰ modũ loquat̃. Audimꝰ eiȝ ꝟba dĩ ſi faciȝꝰ: ꝛ tũc ea ꝓxis recte loq̄mur: cũ puꝰ ipi fecerimꝰ. Qđ bñ marcꝰ euãgeliſta ꝯſumat cũ fcm̄ dñi miraculũ narrat dicens. adducũt ei ſurdũ ꝛ mutũ: ꝛ depcabãt̃ eũ ut iponerẽt illi manũ. Cuiꝰ oꝛdinẽ curationis iſinuat ſubdẽs. Miſit digitos ſuos in auriculas: expuenſqȝ tetigit linguam eius: ꝛ ſuſpiciens in celum igemuit ꝛ ait

illi. Ephta qđ est adapiere. Et statī apte
sūt aures eiꝰ: ⁊ solutū est uinculū lingue
eius ⁊ loq̄bat̄ recte. Quid ē eīm ꝙ crea
toꝛ oīuꝫ ds cū surdū ⁊ mutuꝫ sanare uo
luisset ī aures illiꝰ suos digitos misit: ⁊ ex
puens linguā eiꝰ tetigit? Quid ꝑ digitos
redēptoris nisi dona sācti spūs ꝯsignat̄?
Vn̄ cū ī loco alio eiecissꝫ demōiū dixit.
Si ī digito dei eijcio demōia ꝓfecto per
uenit ī uos regnū dei. Qua de re ꝑ euan
gelistā aliū dixisse describitur. Si ergo ī
spū dei eijcio demōia igit̄ ꝑuenit in uos
regnū dei. Ex quo utroqꝫ loco colligit̄:
qꝛ digitꝰ dei spūs uocat̄. Digitos āt ī au
riculā mittere ē ꝑ dona scti spūs menteꝫ
surdi ad obediendū apire. Lectio. viii.

QUid ē uero qđ expuēs linguā eiꝰ te
tigit? saliua nob̄ ē ex oꝛe redēptoris
accepta sapiētia ī eloq̄o diuino. Saliua
q̄ppe ex capite defluit ī oꝛe. Ea ergo sapi
entia q̄ ipse est dū lingua nr̄a tangit̄ mox
ad p̄dicatiōis uerba format̄. Qđ suspici
ens in celū īgemuit: nō ꝙ ipe necessariū
gemitū hr̄et q dabat qđ postulabat: sed
nos ad eū gemere q celo p̄sidet docuit:
ut ⁊ aures nr̄e ꝑ dona spūs apiri: ⁊ liguā
ꝑ saliuā oris id ē ꝑ sciaꝫ diuie locutionis
solui debeat ad ꝟba p̄dicatōis. Cui mox
ephta id ē adapire dr̄. Et statiꝫ apte sunt
aures eius ⁊ solutū ē uinculū lingue eiꝰ.
Qua ī re notādū ē ꝓpter clausas aures
dictū ē adapire. Sꝫ cui aures coꝛdis ad
obediendū apte fuerit ex subseq̄nti ꝓcul
dubio ēt lingue eiꝰ uinculū soluit̄. Vn̄ et
bn̄ addit̄. Et loq̄bat̄ recte. Ille eīm recte
loq̄t̄: q prius obediēdo fecerit q̄ loq̄ndo
admōet eē faciēda. Qđ ꝟo ad trāsmigra
tionē ppl'i āmonēdā ꝓphetā mittit̄: n̄ so
lum ea trāsmigratio dꝫ ītelligi que eiꝰ po
puli erat ī coꝛpe: sꝫ ēt q̄ facta fuerat ī men
te. Ab ierl'ꝫ q̄ppe ad babyloniā uenerat.
Et q̄d ierl'ꝫ nisi uisio pacis? Quid baby
lonia nisi ꝯfusio uocat̄? Quisq̄s ꝟo a rec
tis opibꝰ ī ꝑuersis actibꝰ cadit: qm̄ a bono
studio ad uitia defluit: quasi ab ierl'm ad
babylōeꝫ ciuitatē uēit. Lectio nona.

CAlmē eiꝫ bone ꝯtēplatiōis ꝯseruit
atqꝫ ī trāsmigratōe ꝯfusionis iacet.
Qđ illis sepe solet euenire: q cum bona
agūt: ī his de sua ꝟtute gloriāt̄. Vn̄. ps.
Ne a uisiōe pacis: id ē a bonis actibꝰ cap
tiuus ad babylōiaꝫ migraret dn̄o suppli
cans dicit. Auditoꝛ meꝰ n̄ emigrabo. Si
eiꝫ in se ꝯsideret a iusticie opibꝰ cadēdo
migrasset. Sꝫ neqꝫ hi q a statu rectitudi
nis ī praua actiōe ceciderūt despandi sīt:
qꝛ ecce ꝓpheta ad trāsmigratiōeꝫ baby
lōie mittit̄. Et ꝑ ꝓphetā aliū dn̄s dic̄. Et
uenies usqꝫ ad babylonē ibi libaberis.
Sepe eiꝫ q̄s postq̄ꝫ in ꝯfusionē uicioꝛuꝫ
ceciderit erubescens mala que ꝑpetrauit
ad pn̄iaꝫ redit: seqꝫ a suis lapsibꝰ bn̄ uiuē
do erigit. Quid ergo iste nisi usqꝫ ad ba
bylonē uenit: ⁊ ibi libatus est? Qui post
q̄ꝫ ꝯfusus mēte ꝑuersa ꝑpetrauit: hec ipa
erubescēs mala que fecit se ꝯtra se erigit:
⁊ bn̄ opādo ad statū rectitudis redit. In
babylone itaqꝫ libatus ē: q ꝑ diuinā gra
tiā oñdit̄ ēt ꝺ ꝯfusiōe saluat̄. Propheta
ergo ad trāsmigratōeꝫ loq̄t̄: cū illos icre
pat q a statu rectitudis ad erroꝛis uicia
trāsmigrādo ceciderūt. Ad bn̄dic. anti.
Dū transiret dn̄s ꝑ medios fines tyri: surdos
fecit audire ⁊ mutos loq. Ad mag. aꝛ. Bene
oīa fecit: surdos fecit audire ⁊ mutos loqui.

Dn̄ica duodecima post pente. oꝛatio.

OMnipotēs ⁊ misericoꝛs ds: de cu
ius mūere uenit: ut tibi a fidelibꝰ tu
is digne ⁊ laudabilit̄ seruiat̄: tribue que
sumus nobis: ut ad ꝓmissiōes tuas sine
offensiōe curramꝰ. p. Scd̄m lucam.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis su
is. Beati oculi q uidēt que uos ui
detis. Dico eīm uob̄ ꝙ multi ꝓphete ⁊
reges uoluere uidere que uos uidetis: et
non uiderēt. Et reliqua. Omelia sancti
ambrosij episcopi. Lectio septima.

IN lectione hac exponūtur hi q sibi
legis periti uidentur qui uerba le
gis tenent uim legis ignorant. Et ex ipo
primo legis capit'lo docet esse legis igna
ros: probans ꝙ in principio statim lex ⁊
patrem ⁊ filium predicauerit incarnatio
nis dominice annunciauerit sacramētuꝫ
dicens. Diliges dn̄m deū tuū: ⁊ diliges
ꝓximū tuum sicut te ipm̄. Vn̄ dn̄s ait ad

legis ꝑitū. Hoc fac ⁊ uiues. At ille q neſciret ꝓximū ſuū: qꝛ nō in xp̄m credebat. Rn̄dit. Quis ē meꝰ ꝓximus? Ita q xp̄z neſcit: neſcit ⁊ legē: quō ē meꝰ ꝓximus? Quō eīz pōt ſcire legē cū ꝟitatē ignoret: cum lex ānūciet ueritatē? Hō qdā ex ierl̄z dſcēdebat i iericho. Ut eīz locū q poſt poſitus ē nob̄ planiꝰ poſſimꝰ abſoluere ueterē ciuitatis iericho repetamꝰ hiſtoriā. Meminimꝰ itaqꝫ ꝙ iericho: ſic̄ legimus i libro q iſcribit̄ ieſu naue: magna ciuitas fuerit: muralibꝰ ſepta parietibꝰ q̄ n̄ ferro ꝑuia: n̄ arieti poſſit eē penetrabilis. In ea raab hitaſſe meretricē: q̄ exploratores quos dixerit ieſus hoſpitio ſuſcepit: ꝯſilio iſtruxit: poſtulātibꝰ ciuibꝰ abiiſſe reſpōdit. Abſcōdit in tecto: ⁊ ut ſe ſuoſqꝫ urb̄ excidio poſſet eripe coccū i feneſtra ligauit. Urbis aūt ipius iexpugnabiles muros ſeptē tubaꝝ ſacerdotaliū ſono: ⁊ populi ululātis ululatu conſono corruiſſe.

Lectio octaua.

Uidete quēadmodū unuſqſqꝫ ꝓpriū ſeruet officiū. Exploratores excubias: myſteriū meretrix: fidē uictor: religionē ſacerdos. Hi piculū ꝓ laude nō metuūt. Illa ſuſceptos nec i piculis prodit. Ieſus iſte ſolliciꝰ fidē magis ſeruare q̄ꝫ uincere. meretrici priꝰ mādat ſalutē q̄ꝫ excidiū ciuitati. Religiōis aūt iſignia arma ſt ſacerdotis. Nō illō qs n̄ plene putet eē miraculi ꝙ ex tota urbe ſeruatꝰ eſt nēo: niſi quē meretrix liberauit. Hec ſimplicis hiſtoria ꝟitatis. Que ſi altiꝰ ꝯſideret̄ admiranda ſignat myſteria. Iericho eīz figura iſtiꝰ mundi ē: in quā de padiſo hoc eſt ierl̄m illa celeſti eiectꝰ adā ꝓ lapſiōe ꝑuaricatōis deſcēdit. Hoc ē de uitalibus ad iferna demigrās. Cui n̄ loci ſed moꝝ mutatio nat̄e ſue fecit exiliū. Lōge eīz mutatꝰ ab illo adā q i offenſa beatitudine fruebat̄. Ubi i ſeclaria peca deflexit icidit i latrones. In quos nō icidiſſet niſi his mādatis celeſtibꝰ demū ſe feciſſet obnoxiū. Qui ſt iſti latrōes niſi āgeli noctis atqꝫ tenebraꝝ: q ſe n̄nūq̄ꝫ traſfigurāt in āgelos lucis: ſꝫ pſeuerare n̄ poſſūt? Hi aūt diſpoliāt q̄ accepimꝰ iduēta gratie ſpūalis: ⁊ ſic ulnera iferre ꝯſueuerūt. Nā ſi itemerata q̄ ſuſcepimus iduēta ſeruemꝰ: plagas latronū ſentire n̄ poſſumꝰ. **lec. ix.**

Caue ergo ne añ nuderis ſic̄ adā añ nudatꝰ ē: mandati celeſtis cuſtodia deſtitutꝰ: ⁊ exutus fidei ueſtimēto: ⁊ ſic letale uulnꝰ accepit: i quo ōe genꝰ occidiſſꝫ hūanū: niſi ſamaritanꝰ ille dſcēdens: uulnera eius acerba curaſſꝫ. Nō mediocris iſte ſamaritāus q eū quē ſacerdos quē leuita dſpexerat n̄ ēt ipſe deſpexit. Nec uocabulo ſecte deſpicias quē ꝟbi iťpretatiōe miraueris. Samaritani ⁊ eīm uocabulū: cuſtos ſignificat̄. Hoc hꝫ iťpretatio. Quis ē cuſtos: niſi ille de quo dictuz eſt. cuſtodiēs puulos dn̄s? Itaqꝫ ſicut iudeus alius i lr̄a alius i ſp̄u: ita ⁊ ſamaritanuſ alius foris: alius i occulto. Hic ergo ſamaritanꝰ deſcēdēs qs ē q deſcēdit dcelo: niſi q aſcēdit i celū filius hoīſ q ē in celo. Uidens ſemiuiuū quez nēo potuerat añ curare: ſicut illa q̄ fluxu ſāguis ꝓfluēs in medicis errogauerat ōe p̄imōiū ſuū uenit ſecus eū. Hec ē fons cōpaſſiōis noſtre ſuſceptōe finitimꝰ: ⁊ miſericordie collatōe uicinus. Et alligauit uulnera eius ifundēs oleū ⁊ uinū. Multa medicamēta iſte medicus hꝫ qbꝰ ſanare ꝯſueuit. Sermo eius medicamētū ē. Alius eīm ſermo ꝯſtrigit uulnera: alius oleo fouet: aliꝰ uinū infūdit. Cōſtrigit uulnera auſteriore p̄cepto: fouet remiſſiōe pecci. Sic̄ uino cōpūgit de annūciatōe iudicij. Et ipoſuit igt i iumentū ſuū. Audi quō te iponat: hic peccata nr̄a portat: ⁊ ꝓ nob̄ dolet. Et paſtor ipoſuit ouē laſſam ſuꝑ hūeros ſuos. Hō eīz iumēti ſilis factus ē: ⁊ ideo ſupra iumētū ſuū nos ipoſuit: ne nos eēmꝰ ſicut eque ⁊ mulus. Ut ꝑ nr̄i corpis aſſūptōez: iſirmitatē nr̄e carnis aboleret. **Ad bn̄dic. aꝶ.** Magr̄ qd faciēdo uitā eternā poſſidebo? at ille dixit ad eū. i lege qd ſcriptū eſt? quō legis? diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo alľa. **Ad mag. aꝶ.** Hō qdā deſcēdebat ab ierl̄m in iericho ⁊ icidit i latrones: q ēt diſpoliauerūt eū ⁊ plagis impoſitis abierunt ſemiuiuo relicto. **Dn̄ica terciadecima poſt pentecoſtes oratio.**

Omnipotẽs ſempiťne deus da nob̃ fidei. ſpei. ⁊ caritatis augmẽtũ: ⁊ ut mereãur aſſeq qđ ꝓmittis: fac nos amare qđ precipis. per. Secundũ lucam.

In illo tẽpore: cũ iret ieſus in ierl'm trãſibat ꝑ mediã ſamariã ⁊ galileã: Et cũ igrederet̃ qđdam caſtellũ occurrere ei decez uiri leproſi. Et reliqua. Omelia ſancti auguſtini epi. Lectio ſeptima.

DE decẽ leproſis quos dñs ita mundauit cũ ait. Jte oñdite uos ſacerdotib⁹: queri pōt cur ad ſacerdotes eos miſerit: ut cũ irent mũdarent̃. Null's eiz eoꝝ qbus corpalia hec bñficia ꝑſtitit iuenitur miſiſſe ad ſacerdotes niſi leproſos. Nã ⁊ illũ a lepra mundauerat cui dixit. Uade oñde te ſacerdoti: ⁊ offer ꝓ te ſacrificiũ qđ ꝑcepit moyſes in teſtimoniũ ill'. Querẽdũ eſt igit̃ qd ipa lepra ſignificet. Nõ eim ſanati ſed mũdati dicũt̃ q ea caruerũt. Coloris qppe uiciũ eſt nõ ualitudinis aut itegritatis ſenſũ atq̃ mẽbrorũ. Leproſi ergo nõ abſurde itelligũtur qui ſciẽtiã uere fidei nõ hñtes: uarias doctrinas ꝓfitẽt̃ erroris. Nulla porro falſa doctrina eſt que nõ aliqua uera intmiſceat. Uera ergo falſis iordiate ꝑmixta: i una diſputatiõe uel narratiõe hõinis: tãq̃ in unius corpis colore apparẽtia ſignificãt leprã: tanq̃ ueris falſis coloꝝ locis hũana corpa uariãtẽ atq̃ maculãtẽ. Lec. viij

SAcerdotiũ xᵒ iudeoꝝ nẽo fere fidliũ dubitat figurã fuiſſe futuri ſacerdotij regalis: qđ eſt i ecclia: quo ꝯſecrant̃ oẽs ꝑtinẽtes ad corp⁹ xp̃i ſũmi ⁊ ueri pricipis ſacerdotũ. Nã nũc ⁊ oẽs ũgũt̃: qđ tũc regib⁹ tm̃ ⁊ ſacerdotib⁹ fiebat. Et qđ ait petrus ad xp̃ianũ ppl'm ſcribẽs regale ſacerdotiũ: utrũq̃ ppl'o illi nom̃ ꝯueire ḋclarauit quo illa unctio ꝑtinebat. Cetera utiq̃ uitia tãq̃ ualitudis: ⁊ quaſi mẽbroꝝ atq̃ aie ſenſuũ ꝑ ſeipm intius i cõſciẽtia ⁊ itellectu ſanat ⁊ corrigit. Doctrina xᵒo uel ibuẽdi ꝑ ſacra uel cathetizãdi ꝑ ſermõez ſanãtẽ atq̃ lectõez eccl'ie ꝓprie ꝯtributa ẽ. Jtaq̃ ⁊ paulus uoce dñi audita qd me ꝑſeq̃ris: ⁊ ego ſũ ieſus nazarenus quẽ tu ꝑſequeris. Ad ananiã tñ miſſus ẽ: ut illo ſacerdotio qđ i ecclia ꝯſtitutũ eſt ſacrm doctrine fidei ꝑcipet: ⁊ uerus ei⁹ ap ꝓbaret̃ color. Nõ qꝛ ñ pōt ꝑ ſemet ipm dñs oia facere. Nã qs ali⁹ hec fac̃ ẽt in eccleſijs eſſet. Lectio nona.

SEd ut ipa ſocietas cõgregatoꝝ fidliũ approbãdo iuicẽ atq̃ cõicãdo uere fidei doctrinã: i oib⁹ que dicũt̃ xᵒbis illis ſignãt̃ ſacris: tãq̃ unã ſpẽz ueri coloris obducat. Uoce ꝯſona ⁊ corde cõcordi ꝓ ipo corde nr̃o dñz deꝑcãtẽ dixim⁹. Cor mũdũ crea i me ḋs: ⁊ ſpũz rectũ inoua i uiſcerib⁹ meis. Hic pauca q̃ dñs dederit i eius gr̃a miſtrabimus uob̃. Pſalm⁹ ẽ penitẽtis amiſſã ſpez recupare cupiẽtis: lapſu ſuo iacẽtis ⁊ dñi mãu ſurgere ḋprecãtis: tãq̃ q fuerit idone⁹ ad uulnerãdũ ⁊ ñ ſit ad ſanãdũ. Sic ãt ipaz carnem nr̃az ꝑcute ⁊ uulnerare cũ uolum⁹ poſſumus: ut xᵒo ſanet̃ medicũ querimus: nec ita nr̃a ꝑtate ſanamur: ut nr̃a ꝑtate ſauciamur: ita ⁊ ad peccãdũ aia ſibi ipſa ſuffic̃. Ad ſanãdũ aũt qđ peccãdo leſerit ḋi medicialẽ dexterã iplorat. Uñ dic̃ i alio pſ. Ego dixi dñe miſerere mei: ſana aiaz meam qꝛ peccaui tibi: ut ꝯſtitueret añ oclos uolũtatẽ arbitriũq̃ peccandi ex aia oriri ſibiq̃ ſufficeꝛ ut ꝑdat. dei ãt ẽ q̃reꝛ qđ pierat: ⁊ ſaluũ faceꝛ qđ ſe uulnerauerat. Uenit eiz filius hois quere ⁊ ſaluũ faceꝛ qđ ꝑierat. Hic precez fũdentes dicim⁹. Cor mũdũ crea i me ḋs ⁊ ſpũz rectũ inoua i uiſcerib⁹ meis. Dicat aia que peccauerit ne plus ꝑeat ḋſpãdo: q̃ ſe ꝑdidit deliquẽdo. Ad bñdic. aꝛ. Cũ trãſiret ieſus quoddã caſtellũ occurrerũt ei decẽ uiri leproſi q ſteterũt a lõge: ⁊ leuauerũt uocẽ dicẽtes. Jeſu ꝑceptor miſerere nr̃i. Ad mag. aꝛ. Un⁹ aũt ex illis ut uidit qꝛ mũdat⁹ ẽ: regreſſus eſt cũ magna uoce magnificãs dñm all'a. Dñica. xiiij. poſt pẽt.

CUſtodi dñe q̃s eccliaz tuã ꝓpiciatiõe ꝑpetua: ⁊ qꝛ ſine te labit̃ hũana mortalitas tuis ſẽp auxilijs ⁊ abſtrahat̃ a noxijs ⁊ ad ſalutaria dirigatur. per

Secundũ mattheũ.

IN illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo pōt duobus dominis ſeruire. Et reliqua.

Omelia sancti ambrosij epi. Lect. vij.

NOlite solliciti eē aīe ūr̄e qd manducetis: neq3 corpori ūr̄o qd īduamini. Nōne aīa plus ē q̄3 esca: ⁊ corp⁹ plus q̄3 uestimentū: Nihil ei3 moralius ad faciendā fidē: oīa credētib⁹ a deo posse cōferri. q̄3 ꝙ aereus ille spūs uitale collegium aīe corporisq3 ꝯtubernio federatu3: sine nr̄o labore ꝑpetui nec salutaris usus deficit alimenti nisi cū uenerit supm̄a dies moriēdi. Cū igit̄ aīa īdumēto corpis uestiat̄: et uigore aīe corp⁹ aiet̄: absurdū est ut uictus nob̄ copiā defuturā deputemus: q uiuēdi iugē subam ꝯsegmur. Cōsiderate inqt uolatilia celi. Magnū sane ⁊ aptū qđ fide sumam⁹ exēplū. Nā si uolatilia celi qbus nullū exercitiū cultōis: nullus de messiu3 fecūditate ꝓuētus est in deficientē: tn̄ ꝓuidētia diuia largit̄ alimoniā: uer3 ē cā3 iopie nr̄e auariciā uideri. Et eim illis iccirco sine labore pabuli usus exuberat ꝙ fruct⁹ sibi cōe3 ad esca3 datos spūali quodā nesciūt uēdicare dominatu. Nos cōia amisim⁹: dū ꝓpria uēdicam⁹. Nā nec ꝓpriū qcq̄3 ē: ubi ꝑpetuum nihil ē: nec certa copia ubi icert⁹ euē tus. Cur ei3 diuitias tuas estimas cū tibi dn̄s ēt uictū cū ceťis aīantib⁹ uoluerit eē cōe3: Aues celi spāle sibi nihil uēdicāt: ⁊ ideo pabulis idigere nesciūt: q2 nō nouerūt alijs iuidere. Lectio octaua.

COnsiderate lilia quō crescūt. Et infra. Si aūt fenū qđ hodie ē ⁊ cras in clibanū mittit̄ ds sic uestit. Bon⁹ qdē sermo atq3 moralis: qđ ad fidē nos diuine misericordie ꝯferēde. uł iux̄ l̄ra3: quia ad staturā corpis nr̄i uł spūalit̄: q2 supra mēsurā stature nr̄e: sine dei fauore nil ualeamus adiūgere cōpatiōe nos floris et feni sermo dn̄icus ꝓuocauit. Quid eim tā morale ad ꝑsuasionē q̄3 cu3 uideas ꝙ ēt que sꝭ irrōnabilia sic dei ꝑspiciētia uestiātur: ut nullo hoꝝ uel ad gr̄a3 egeant uel ornatū. Multo magis credas rōnabilē hoie3 si oē3 sui usū in deo collocet̄: nec studio iuitādi uiolet fidē: nūq̄3 egere posse: eo ꝙ iure ꝑsūpserit de fauore diuino. S3 tn̄ ut ēt altius ista ꝑādam⁹ q2 non ociosū uidet̄ qđ flos l' hōini ꝯfert. uel certe plus pene q̄3 hōinib⁹ in salōne ꝑferat̄ q tm̄ meruit: ut uel in spēm tēplū deo cōderet: uel ī mysterio christi ecclesia3 figuraret. Lectio nona.

NOn alienū uidet̄ ut ꝑ claritate coloris angeloꝝ celestiū gloriā putemus expressa3: q uere mūdi istius flores sꝭ ꝙ eoꝝ claritatib⁹ mūdus ornat̄: ⁊ bōu3 odorē scīficatiōis aspirāt: quoꝝ ꝑsidio fulti possumus dicere. Bon⁹ odor christi sum⁹ deo ī his q salui fiūt. Qui nulla sollicitudīe ꝑpediti: nullo usu laboris exercitati: diuie ī se libalitatis gratiā ⁊ celestis seruāt dona nature. Vn̄ bn̄ ⁊ hic uestitus gloria sua salon: ⁊ alibi coopt⁹ ostēditur. Qđ infirmitatē nature corporee uelūti uirtute quadā mētis adoptā opum gloriā uestiebat. Angeli uero quorū natura diuinior exps manet iiurie corpalis recto licet maxio uiro ꝯsideratione tam̄ nr̄e iiurie ꝑferunt̄. Ergo qm̄ ꝑ r̄surrectionē3 erūt homies sicut angeli ī celis: nos quoq3 exēplo āgeloꝝ gr̄e celestis augm̄tum dn̄s q ī eam illis attribuit sperare ꝑcepit quoad absorbeat̄ hoc mortale a uita. Oportet eim corruptibile hoc iduere incorruptiōe3: ⁊ mortale hoc iduere imortalitatem. Ad bn̄dic. aīt. Nolite solliciti esse dicētes: qd mānducabimus aut qd bibemus: scit eim pater uester qd uobis necesse sit all'a. Ad mag. aīt. Querite primū regnū dei ⁊ iusticiā eius: ⁊ hec oīa adijciētur uobis all'a.

Dn̄ica qnta decima post pētecostē.

Oratio.

ECclesiā tuā dn̄e miseratio ꝯtinuata mūdet ⁊ muniat: ⁊ q2 sine te nō potest salua ꝯsistere: tuo semper munere gubernetur. per Secundum lucam.

IN illo tp̄e. Ibat iesus ī ciuitatē q uocat̄ naim: ⁊ ibāt cū eo discipuli ei⁹ et turba copiosa. Et reliqua. Omelia sancti augustini episcopi. Lectio septima.

DE iuuene illo resuscitato gauisa est mater uidua. De hominibus quotidie in spiritu resuscitatis gaudet mater eccl'ia. Ille qdē mortu⁹ erat corpe: illi aūt mēte. Illi⁹ mors uisibil' uisibilr plāgebat̄:

illoꝝ mors inuiſibilis alibi nec querebat nec uidebatur . Queſiuit ille q nouerat mortuos. Jlle ſolus nouerat mortuos q poterat facre uiuos . Niſi enim ad mortuos ſuſcitādos ueniſſet apl's nō diceret. ſurge q dormis: ⁊ exurge a mortuis: ⁊ illuminabit te xp̄s. Dormiētem audis cū dicit: ſurge q dormis. Sed mortuū itellige cū audis: ⁊ exurge a mortuis. Dicti ſūt ſepe dormiētes ⁊ moriētes uiſibil'r ⁊ plāe ei q pn̄t excitare dormiūt. Mortuus eni tibi mortuus ē: qui q̄ztulibet expulſes q̄ztūlibet lanies: q̄ztūlibꝫ uellices nō expergiſcitur. Xp̄o āt ille dormiebat: cui dictū eſt ſurge: ⁊ cōtinuo ſurrexit. Nemo taꝫ facile excitat i lecto q̄z facile xp̄s i ſepl'chro. Tres .n. mortuos iuenimus a dn̄o reſuſcitatos uiſibil'r: milia iuiſibil'r. Quot aūt mortuos uiſibil'r ſuſcitauerit quis nouit? Nō .n. oīa ſcripta ſunt q̄ fecit. Joānes hᵒ dicit. Multa ⁊ alia ſigna fecit ieſuſ que ſi ſcripta eſſēt arbitror totū mūduꝫ nō poſſe libros cape. Multi ſūt ergo alibi ſuſcitati ſine dubio fortaſſe: ſed nō fruſtra treſ commemorati.

Lectio octaua.

Dominus enim nr̄ ieſus xp̄s ea q̄ faciebat corpal'r: ēt ſpualiter uolebat intelligi. Neq̄ꝫ tm̄ miracula ꝓpter miracula faciebat: ſed ut illa q̄ faciebat mira eſſent uidentibꝰ: uera eſſēt intelligentibꝰ. Quēadmodū q uidet l'r̄as i codice optīe ſcripto: ⁊ nō nouit legere. Laudet qdem antiquarij manū: āmirāſ apicū pulchritudinem: ſed qd ſibi uelint qd indicent illi apices neſcit. Et ē oculis laudator: mente non cognitor. Alius āt ⁊ laudat artificiū ⁊ capit itellectū. Jlle utiq̄ꝫ nō ſolum uidere qd̄ cōe eſt oībus pōt: ſed etiam legere qd̄ qui nō didicit nō pōt. Jtaq̄ꝫ q uiderūt xp̄i miracula: ⁊ nō itellexerūt qd ſibi uellent: ⁊ qd itelligētibus quodāmō īuenirēt: mirati ſunt tm̄ q̄ facta ſunt. Alij uero ⁊ facta mirati: ⁊ intellectū aſſecuti. Tales nos i ſchola xp̄i eē debemꝰ. Qui .n. dicit xp̄m ꝑpea tm̄ feciſſe miracula: ut nō eſſent niſi miracula: poteſt illum dicere etiam neſcire quod non eſſet tempus pomorū qn̄ ficus q̄ſiuit in arbore. Non .n. erat illius pomi tempus: ſicut euangeliſta teſtatur: ⁊ tn̄ eſuriens poma q̄rebat in arbore. Xp̄s neſciebat qd̄ ruſticus ſciebat. Qd̄ nouerat arboriſ cultor: nō nouerat arboris creator.

Lectio nona.

Cur ergo eſuriens poma queſiuit i arbore: ſignificauit ſe aliquid eſurire: ⁊ aliqd aliud q̄rere. Et arborē illā ſine fructu: folijs plenā repperit: ⁊ maledicit: ⁊ aruit. Quid arbor fecerat fructū nō afferēdo? Que culpa arboriſ infecunditaſ? Sed ſūt q fructum uoluntate dare pn̄t. Jlloꝝ ē culpa ſterilitas: quoꝝ fecunditaſ eſt uolūtas. Erant ergo iudei habentes uerba legis: ⁊ facta nō hn̄tes. Pleni folijs: ⁊ fructus nō ferētes. Hoc dixi ut perſuaderem dn̄m ieſum xp̄um ideo feciſſe miracula: ut aliquid illis miraculis ſignificaret. Ut excepto eo ꝙ mira ⁊ magna ⁊ diuina erāt aliqd inde etiaꝫ diſceremꝰ. Uideamꝰ ergo qd̄ nos diſcere uoluit in tribꝰ mortuis quos ſuſcitauit. Reſuſcitauit filiam mortuā archiſynagogi ad quā egrotātem petebaſ: ut eā de egritudine liberaret: ⁊ cū pergit mortua nūciaſ. Et quaſi iam fruſtra fatigaretur: renūciatū ē pr̄i eiꝰ: puella mortua eſt. Quid adhuc fatigaſ magiſtruꝫ? Jlle āt prexit: ⁊ ait pr̄i puelle. Noli tiere tm̄mō crede. uēit ad domū ⁊ iuēit iā obſeq̄a funeri debita ꝑpata: ⁊ dicit illis. Nolite flere. Non enim mortua eſt puella: ſed dormit. Uerū dixit dormiebat: ſed illi a quo poterat excitari. Hanc excitans reddidit uiuā parentibꝰ. Excitauit ⁊ hunc iuuenē uidue filium: d̄ quo nūc admoniti ſumꝰ: ut hic iſta q̄ ipſe largiri dignatur: cū nr̄a caritate loquere mur. Nō audiſtis quō excitatꝰ ē.

Ad bn̄dictus. an̄. Jbat ieſus in ciuitatem q̄ uocatur naim: et ecce defunctus efferebatur filius unicus matris ſue.

Ad magnificat. an̄. Propheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊ quia deus uiſitauit plebeꝫ ſuam.

Dn̄ica ſextadecima pꝰ pente. Oratio.

Tua nos dñe q̄ſum⁹ gr̄a ſemp̄: ⁊ preueniat et ſequat̄: ac bōis opib⁹ iugiter p̄ſtet eē itentos. Per.

Secundum lucam.

In illo tp̄e. Cū itraret ieſus i domū cuiuſdā p̄cipis phariſeoꝝ: ſabbato māducare panē ⁊ ipſi obſeruabāt eū. Et ecce hō qdam hydropicus erat ante illum. Et rel. Omelia ſc̄i ābroſij ep̄i.

Lectio ſeptima.

Curatur hydropic⁹: in quo fluxus carnis exuberās: aīe grauabat officia ſp̄s extinguebat ardorem. Deinde docetur humilitas: dum in illo conuiuio nuptiali appetētia loci ſup̄ioris arcetur. Clemēter tñ ut p̄ſuaſiōis hūilitas aſpitatē coertiōis excluderet: rō proficeret ad p̄ſuaſionis effectū: ⁊ correctio emēdaret affectuꝫ. Hinc quaſi ꝓxio limine hūanitatis copulatur. Que ita dñice ſñie diffinitiōe diſtinguit̄: ſi in paupes ⁊ debiles ꝯferat̄. Nam hoſpitalem eſſe remūeraturis effect⁹ auaritie ē. Poſtremo quaſi emerite militie uiro ꝯdemnādarum ſtipēdiū p̄ſcribitur facultatum: qd̄ neqꝫ ille q ſtudijs itētus iferiorib⁹: poſſeſſiōes ſibi t̄renas coemit regnū celoꝝ poſſit adipiſci cum dñs dicat. Uende oīa tua: ⁊ ſeq̄re me. Impio quippe ſitire ē hui⁹ mundi bona concupiſcere. Unde ⁊ redēptor intra phariſei domum hydropicum curat ⁊ cum ꝯ̄ auaritiam diſputaret: ſcriptuꝫ ē. Audiebāt āt hec oīa phariſei q erāt auari ⁊ deridebant illum.

Lectio octaua.

Quid ergo eſt qd̄ intra phariſei domū hydropicus curatur: niſi ꝙ p alteri⁹ egritudiem corpis i altero exprimitur egritudo cordis? Hydropic⁹ quippe quo ampli⁹ biberit: amplius ſitit: qꝛ ⁊ oīs auar⁹ ex potu ſitim mlt̄iplicat: qui cuꝫ ea q̄ appetit adeptus fuerit ad appetenda alia ampli⁹ anhelat. Qui. n. adipiſcēdo pl⁹ appetit: huic ſitis ex potu creſcit. Sequitur. Abſcōdita ē i t̄ra pedica eius: ⁊ decipula ei⁹ ſup ſemitaꝫ. In t̄ra pedica abſcōdit: cū culpa ſub terrenis cōmodis occultatur. Jnimicus qppe inſidians oſtendit humane menti in terreno lucro qd appetat ⁊ occultat peccati laqueū: ut ei⁹ aīum ſtringat: quaten⁹ uid̄at qd ē qd̄ cōcupiſcere ualeat: ⁊ tñ nequaq̄ꝫ uideat: in quo culpe laqueo pedē pōat. Decipula uero a d̄cipiendo uocata ē. Et tunc ab antiquo hoſte ſuper ſemitam decipula ponit̄: qñ in actiōe hui⁹ mūdi quam mēs appetit: pecc̄i laque⁹ pāt̄. Que uidet̄ decipl̄a pōit ut dū eſca oſtēdit̄ nequaq̄ꝫ ipſa a tranſeunte uideatur. Quaſi eſca quidem i laq̄o eſt: lucrū cum culpa ⁊ hui⁹ mūdi ꝓſperitas cum iniquitate.

Lectio nona.

Cum itaqꝫ cōcupiſcētie lucrum appetitur: quaſi pedē mētis apprehēdit decipula q̄ nō uidetur. Sepe ergo ꝓponūtur in aīo cum culpa: honor ⁊ diuitie: ſalus ⁊ uita t̄palis: q̄ menſ infirma dū quaſi eſcam uidet: ⁊ decipulā nō uidet: p eſcā quā uidens appetit: i culpa ꝯſtringitur q̄ non uidet̄. Qui deum timetis ñ dubito: ꝙ uerbū ei⁹ i timore audiatis: ſꝫ cū hilaritate faciatis: ut qd̄ ꝓmiſit mō ſperetis. Dñꝫ mō audiuim⁹ precipiētē nob̄ xp̄ꝫ ieſū filiū dei. Precepit nobis ueritas q̄ nō fallit̄. Audiuim⁹: timeam⁹: caueamus. Quid ergo p̄cepit? Dico inquit uobis. Abſtiete ab ōi auaritia. Quid eſt ab ōi? Quare addidit ab ōi? Pōt etiā ⁊ ſic dicere. Cauete ab auaritia. Pertinuit ad eū: ut diceret ab ōi: ⁊ diceret cauete ab omī auaritia. Quare hoc dixerit uelut occaſio ipſa unde natus ē ſermo: apparet i ſc̄o euāgelio. Interpellauit enim eum quidā ꝯ̄ fratrem ſuum: q totum p̄imonium abſtulerat: ⁊ fratri ſuo ptem ſuam nō reddebat. Quam bonaꝫ ergo cām habuit iſte interpellator aduertitis. Nō rape querebat aliena: ſed ſua a parentib⁹ derelicta ſibi querebat ipſo dño interpellato: ⁊ iudicante poſcebat. Hēbat īimicū frēm: ſed iuſtū iudicē iuenerat ꝯ̄ īimicū fratrem.

Ad bñdictus. añ. Cū intraret ieſus in domū cuiuſdā p̄cipis phariſeoꝝ ſabbato manducare panem: ⁊ ecce homo quidaꝫ hydropic⁹ erat ante illū: ipſe uero apprehēſum ſanauit eum ac dimiſit. Ad magni. añ.

Cū uocatus fueris ad nuptias recūbe ī nouiſſimo loco: ut dicat tibi q te inuitauit amice aſcēde ſuperiꝰ: ⁊ erit tibi gl'a corā ſil' diſcūbētibꝰ all'a.

Dñica decimaſeptīa pꝰ pente. Orō.

DA qſumꝰ dñe pplo tuo diabolica uitare cōtagia: et te ſoluʒ deū pura mente ſectari. Per.

Secūdum mattheū.

IN illo tp̄e. Acceſſerūt ad ieſū phariſei et īterrogauit eū unꝰ ex eis legis doctor tētans eū. Et reli.

Omelia ſcī ioannis os aurei.

Lectio ſeptima.

QOnuenerūt ut mltitudie uicerent: quē rōne ſupare nō poterāt. A ueritate nudos ſe eē ꝓfeſſi ſūt: q mltitudie ſe armauerūt. Dicebāt. n. apd ſe: unꝰ loquatur ꝓ oibꝰ: et ōes loquamur ꝑ unū: ut ſiqdē uicerit: ōes uideamur uiciſſe: ſi āt uicꝰ fuerit l' ſolus uidaꝷ ꝯfuſus. O phariſei: q oia ꝑꝑ hoies cogitatis et facitis. Primū qdem uenietes cum uno: uicēdi eſtis per unū. Tamē ponite qꝛ uno uicto homine nō itelligūt uos eē ōes uictos. Nūqd cōſcie uīe non ſentiūt ſe eē cōfuſas. Leuis. n. ē ꝯſolatio: q in ſe ipo cōfuſus ē: quod ab aliis ignoraꝷ. Interogauit ieſū unuſ ex phariſeis legis doctor tētās eū. Magiſt qd ē mādatū magnū in lege? Magiſtrū uocat: cuiꝰ nō uult eſſe diſcipulus. Sipliciſſimꝰ īterogator: et maligniſſimꝰ inſidiator. d magno mādato iterrogat: q nec minimū obſeruat. Ille eniʒ dʒ iterogare d maiore iuſticia: q iā miorē cōpleuit. Dñs āt ſic ei rñdit: ut iterrogatiōis eius fictaʒ ꝯſciam ſtati pīo reſpōſo ꝑſcruteꝷ dicēs. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo. i. nō ſicut tu q deuotiōem oſtēdis in ore et fraudem meditaris in corde.

Lectio octaua.

MAgnū āt et minimū mādatū diciʒꝰ q̄ʒtum ad dignitatē mādatoꝝ: non q̄ʒtum ad utilitatē. Alioqn utilitas ōium mādatoꝝ una ē: et omia mādata quaſi unū uideꝷ eē mādatū. Quia ita ſibi coherēt: ut alteꝝ ſine alīo eē ñ poſſit. Utputa ſi īterroget te aliqs ī edificatiōe domoruʒ: q pars ē melior: dices fūdamtū. Sed quēadmodū edificatō nō pōt eſſe niſi fuerit fūdamtū: ita nec fūdamtū eē pōt: niſi edificatio fuerit ſubſecuta. Nec dr fūdamtū niſi fuerit edificatio cuiꝰ fūdamētū dicaꝷ. Ergo fūdamētum in edificatiōe dignitoſius ē nō utiliꝰ. Sic et caput dignitoſiuſ ē q̄ʒ mēbra: tñ nec membra ſine capite: nec caput ſine mēbris. Sic et digniores ſt ſacerdotes q̄ʒ ppl's: nō tñ utiliores: qꝛ nec ppl's ſine ſacerdotibꝰ: nec ſacerdotes ſine pplo eē pñt. Ita et dignitoſius ē hoc mādatū. diliges dominū deum tuū ex toto corde tuo q̄ʒ illud. nō occides: nō concupiſces: tñ utilitas una ē. Nā q diligit deū ille nō occidit: aut nō ꝯcupiſcit: q āt occidit aut cōcupiſcit: ñ diligit dñm deū ſuuʒ

Lectio nona.

QSe āt minora mādata dñus manifeſtat dicēs. Siqs unuʒ ex minimiſ iſtis mādatiſ ſoluerit et docuerit ſic hoieſ mimus uocabiꝷ ī regno celoꝝ. Diliges igt nō timeas: qꝛ diligere maiꝰ eſt q̄ʒ timere. Inchoatio eni culture dei hʒ timorē: ꝑfectio āt dilectōem dicēte ioanne. Perfecta dilectio foras mittit timorē. Donec eni hō timet deuʒ non euʒ diligit. Cuʒ āt diligere cepit iā nō euʒ tātummodo tiet: ſʒ ēt ampliꝰ diligit. Timere. n. ſeruoꝝ ē: diligere āt filioꝝ. Timor ſub neceſſitate ē: dilectio ī libtate. Qui in timore ſeruit dō penā qdē euadit: mercedē āt iuſticie ñ hʒ qꝛ īuitus fecit bonuʒ ꝑꝑ timorem. Non uult ergo deꝰ ut tieaꝷ ab hoibꝰ quaſi dñs: ſʒ ut diligaꝷ quaſi pr̄ q adoptionis ſpum donauit hoibꝰ. Nā ſi conſidramꝰ ab initio creati hoiſ cām: itelligimꝰ qꝛ deꝰ magiſ ſe uoluit prēm eē hoiuʒ q̄ʒ dñʒ. Non eni dixit tm̄modo faciamꝰ hoieʒ ſecundum imaginē et ſilitudinē nr̄aʒ. Similare āt filiiſ couenit ad prēſ ſuos: non ēt ſeruis ad dños ſuos. Quid eſt ergo diligere dñm ex toto corde: ut cor tuuʒ non ſit icliatuʒ ad ullius rei dilectionē ampliꝰ q̄ʒ dei: nec delecteris ī aliqua ſpe mūdi āpliꝰ q̄ʒ deo. Nō ī honoribꝰ: ñ auro l' argento: non in poſſeſſiōibꝰ aut uineis: non ī aialibuſ aut mācipiis: nō ī ornamētis aut ueſtibꝰ: non ī filiis aut parētibꝰ aut amicis. Sed hec omia eſtimes tibi eſſe ī dō: ut ꝓ his ōib⁹ deum ames. **Ad benedictus. añ.** Magiſter qō ē mādatū magnū ī lege. ait illi ieſus: diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo allā. **Ad mag. aꝛ.** Quid uobis uidet̄ dō xp̄o cui⁹ fili⁹ eſt? dicūt ei ōes: dauid. dicit ei ieſus. quō dauid ī ſp̄u uocat eum dn̄m dicens. dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis.

Dn̄ica decimaoctaua poſt pente:

Oratio

Dirigat corda nr̄a q̄s dn̄e tue miſeratiōis oꝑatio: qꝛ tibi ſine te placere nō poſſumus. Per.

Secundum mattheum

In illo tp̄e. Aſcendens ieſus in nauiculā trāſfretauit: et uenit ī ciuitatē ſuā. Et reliqua.

Omelia ſancti ioānis os aurei:

Lectio ſeptima.

Chriſtum ī humanis actib⁹ diuina geſſiſſe myſteria: et in reb⁹ uiſibilib⁹ inuiſibilia exercuiſſe negocia: lectio hodierna mōſtrauit. Aſcendit inqt ī nauiclāꝫ et trāſfretauit: et uenit ī ciuitatem ſuam. Nōne ipſe q fugatis fluctib⁹ maris ꝓfunda nudauit: ut iſrlitic⁹ ppl's iter ſtupentes undas ſicco ueſtigio uelut mōtium concaua trāſiret. Nōne hic eſt q petri pedib⁹ marinos uertices iclinauit: ut iter liqduꝫ humanis greſſib⁹ ſolidum p̄beret obſequium. Et qd̄ eſt q̄ ipſe ſibi ſic maris denegat ſeruitutem: ut breuiſſimi laci trāſituꝫ ſub mercede nautica trāſfretaret. Aſcendit inquit in nauiculam: et tranſfretauit. Et qd mirꝝ fratres xp̄s uenit ſuſcipe īfirmitates nr̄as: et ſua nob̄ conferre remedia ſanitatis: qꝛ medic⁹ q nō infert ſanitatem curare neſcit. Et qui nō fuerit cum infirmo infirmatus: īfirmo nō pōt ꝯferre ſanitatem. Xp̄s ergo ſi ī ſuis māſiſſet uirtutib⁹ cōe cum hōib⁹ nihil hr̄et. Et ſi nō impleſſet carnis ordinē: carnis ī illo eēt otioſa ſuſceptio. Suſtinuit ergo has neceſſitates: ut hō uer⁹ hūanis neceſſitatibus ꝓbaret̄.

Lectio octaua.

Aſcendit ī nauiculā xp̄s eccl'e nauē ſeculi fluctus ſp̄ mitigatur⁹ aſcēdit: ut credētes in ſe ad celeſtē patriā trāqlla nauigatiōe ꝑducat: ⁊ municipes ciuitatis ſue faciat: quos humanitatis ſue fecit eē ꝯſortes. Nō g° naui xp̄s idiget: ſꝫ nauis idiget xp̄o: qꝛ ſine celeſti gubernatore nauis eccl'ie per mūdanū pelag⁹: ⁊ ꝑ talia ⁊ tāta diſcrimina ad celeſtē portū n̄ ualet ꝑuenire. Hec dixim⁹ fratres q̄ꝫtum ad intelligētiam ſp̄ualem uerū ipſi⁹ hiſtorie ordinē ꝓſequamur. Aſcēdit inquit ī nauiculā ⁊ trāſfretauit: ⁊ uenit ī ciuitatē ſuam. Creator ōiuꝫ de⁹ poſteaq̄ꝫ ſe pp nos nr̄a anguſtauit ī carne cepit hr̄e humanā patriā: ceperit ciuitatis iudaice eē ciuis: parētes hr̄e cepit: parētū ōiū ipſe parens: ut īuitaret amor: attraheret caritas: uiceret affectio: ſuaderet hūanitas: quos fugarat dn̄atio met⁹ diſperſerat: ⁊ fecerat ius pīatis extorres. Uenit ī ciuitatē ſuā: ⁊ obtulerūt ei paraliticū iacētē in lecto. Et uidēs inquit ieſus fidem illoꝝ: dixit paralitico. Cōfide fili: dimittuntur tibi pecc̄a tua. Audiuit ueniam ⁊ tacet paralitic⁹. Nec ullam r̄ndit gr̄am: qꝛ plus corꝑis q̄ꝫ aie tēdebat ad curam: ⁊ tp̄ales erūnas: reſolute corꝑis cōpage ſic ꝯflebat: ut et̄nas penas reſolutōis aie nō defleret: gratiorem ſibi p̄ntem uitā iudicās q̄ꝫ futura.

Lectio nona.

Merito xp̄s offerētiū fidē reſpicit: ⁊ uecordiā reſpicit ſic iacētis: ut fidei aliene ſuffragio paralitici aīa āte curaret q̄ꝫ corp⁹. Reſpiciens inquit fidem illoꝝ. Cernitis ī hoc loco fratres: deū nō querere inſipiētiū hōium uolūtates: n̄ expectare ignorātium fidē nec īfirmi ſtulta deſideria ꝑſcrutari: ſed ob alteri⁹ fidē ſubuenire. Et reuera fratres qn̄ medic⁹ lāguētiū: aut querit aut reſpicit uolūtates cū ſꝑ ꝯtria deſideret: ⁊ reqrat īfirm⁹: Hic eſt q̄ nunc ferrū: nūc ignē: nūc pocula amara ingerit: ⁊ apponit in uitiis: ut curam ſani ſentiāt quā ſentire n̄ poterāt egrotantes. Et ſi hō iīurias deſpicit: maledicta ꝯtemnit: ut ſauciatis manib⁹ ſponte uitā conferat ⁊ ſalutem: q̄ꝫto magis xp̄s medicus bōitate diuina morbis ſautios peccatoꝝ ⁊ freneſi criminū laborātes: ad ſalutem ēt inuitos attrahit ⁊ nolētes. O ſi uelim⁹ fratres cariſſimi: o ſi uelim⁹ mētis nr̄e ōēȝ paraliſim ſꝑ uidere: ⁊ aiaȝ nr̄am ꝟtutib⁹ deſtitutam iacere ĩ uitioꝝ ſtratib⁹: cernerem⁹ ⁊ lucere nobis quēadmodū xp̄s et nr̄as quotidie noxias deſpicit uolūtateſ: ⁊ ad ſalutaria noſ remedia ꝑtrahit ⁊ purgat iuitos. Fili ĩqͭ remittūt̄ tibi peccata tua. Hec dicēſ deū ſe uolebat ĩtelligi: qui ꝑ hoīem oculis adhuc latebat humaniſ. Uirtutib⁹ .n. ⁊ ſignis cōpabat̄ ꝓphetis: q꞉ꝑ ipm̄ fecere ⁊ ipſi ꝟtutes. Peccatis āt dare ueniā penes hoīem n̄ ē: ſȝ ē ſingulare diuītatis ĩſigne. Deū igi꞉ peccatoribus inſerebat humanis.

Ad bn̄dictuſ. an̄. Dixit dn̄s paralitico cōfide fili: remittuntur tibi peccata tua. Ad mag. an̄. Tulit ergo paralitic⁹ lectū ſuuȝ in quo iacebat magnificās deū: ⁊ oīs plebs ut uidit dedit laudem deo.

Dn̄ica decianona p⁹ pēte: Oratio.

OMnipotēſ ⁊ miſericorſ de⁹: uniuerſa nobiſ aduerſātia ꝓpiciat⁹ exclude: ut mēte ⁊ corꝑe parit̄ expediti: q̄ tua ſunt liberis mētib⁹ exequamur. ꝑ.

Secundū mattheū.

IN illo tp̄e loq̄bat̄ ieſus pn̄cipibus ſacerdotū parabolā hāc. Sīle factū ē regnū celoꝝ hōi regi q fecit nuptias filio ſuo.

Omelia ſc̄i grego. pape.

Lectio ſeptima.

TExtum lectiōis euāgelice fr̄es cariſſimi uolo ſi poſſū ſub breuitate trāſcurrere: ut ĩ fine ei⁹ ualeā ad loquēdū largi⁹ uacare. Sȝ q̄rēdū pri⁹ ē an hec apud mattheū: ipſa ſit lectio q̄ apͩ lucā ſub appellatiōe cene deſcribit̄. Et q̄dē ſt̄ n̄nulla q̄ ſibi diſſona eē uideant̄: q꞉ hic prādium illic cēa mēmorat̄. Hic q ad nuptiaſ n̄ dignis ueſtib⁹ ĩtrauit repulſus eſt: illic null⁹ ĩtraſſe dr̄: q repulſus eē ꝓhibeat̄. Qua ex re recte colligit̄: ꝙ et hic ꝑ nuptias preſēſ ecclia: ⁊ illic ꝑ cenam eternum ⁊ ultimuȝ cōuiuiū deſignat̄: q꞉ ⁊ hāc nōnulli exituri intrant: ⁊ ad illud q̄ſqs ſemel ĩtrauerit ultrius non exibit. At ſiqs forte cōtendat hāc eādem eē lectōem: ego melius puto ſalua fide alieno intellectui cedere q̄ȝ cōtētiōib⁹ deſeruire. Qm̄ et intelligi cōgrue forſitan pōt: q꞉ de ꝓiecto eo: q cū nuptiali ueſte n̄ uenerat qͩ lucas tacuit mattheus dixit. Qͩ uero cena ꝑ illū ꝑ hūc autē prādiū dr̄: nequaq̄ȝ l'hoc nr̄e ĩtelligentie obſiſtit: q꞉ cū ad horā nonam apud antiquos quotidie prādiū fieret: ipm̄ quoq̄ȝ prādiū cena uocabatur.

Lectio octaua.

SEpe āt iam dixiſſe me memini ꝙ plerūq̄ȝ in ſācto euāgelio regnū celoꝝ p̄n̄s ecclia noiatur. Cōgregatio q̄ppe iuſtorum regnum celorum dr̄. Quia ēt ꝑ ꝓphetā dn̄s dicit. Celum mihi ſedes eſt: Et ſalon dicit. Aia iuſti ſedes ē ſapie. Paulus ēt dicit. Xp̄m dei uirtuteȝ ⁊ dei ſapiāȝ: liquido colligere debem⁹: quia ſi de⁹ ſapia: aia āt iuſti ſedes ſapie: dum celuȝ dr̄ ſedes dei: celū ergo ē aia iuſti. Hic ꝑ pſalmiſtā de ſāctis p̄dicatorib⁹ dr̄. Celi enarrāt gl'iam dei. Regnū ergo celorum eſt eccl'a iuſtoꝝ: q꞉ dū eoꝝ corda in t̄ra nil ambiunt: ꝑ hoc qͩ ad ſupna ſuſpirat: iam ĩ eis dn̄s quaſi ĩ celeſtib⁹ regnat. Dicat̄ ergo. Sīle ē regnū celoꝝ hōi regi: q fecit nuptias filio ſuo. Jam ĩtelligit caritas ur̄a qs ē rex regis filij p̄r. Jlle nimirū cui pſalmiſta ait. Dn̄s iudiciū tuuȝ regi da: ⁊ iuſticiam tuam filio regis. Qui fecit nuptiaſ filio ſuo. Tūc .n. de⁹ p̄r dͦ filio ſuo nuptias fecit: qn̄ hunc in utero uirgiſ humane nature ꝯiūxit: qn̄ deū āte ſecula fieri uoluit hoiem ĩ fine ſeculoꝝ. Sed q꞉ ex duab⁹ ꝑſonis fieri ſolȝ iſta ꝯiūctio: abſit hoc ab ĩtellectib⁹ nr̄is: ut ꝑſonam dei ⁊ hōis redēptoris nr̄i ieſu xp̄i ex duab⁹ ꝑſonis credam⁹ unitā. Ex duab⁹ q̄ppe atq̄ȝ ĩ duab⁹ hunc naturis exiſtere dicimuſ: ſȝ ex duabus perſonis compoſitū credi ut nephas uitamus.

Lectio nona.

APertiuſ igitur atq̄ȝ ſecuri⁹ dici pōt: q꞉ ĩ hoc p̄r regi filio nuptias fecit: quo ei ꝑ ĩcarnatiōis myſteriū ſc̄aȝ eccl'aȝ ſociauit. Uterus āt genitriciſ uirgis hui⁹ ſpōſi thalam⁹ fuit. Unde pſalmiſta dicit. Jn ſole poſuit tabnaculū ſuū ⁊ ipſe tāq̄ȝ ſpōſus ꝓcedēs de thalamo ſuo. Tanq̄ȝ ſponſus q̄ppe de thalamo ſuo ꝓceſſit:

qꝛ ad coniungendam ſibi eccl'iam incarnatus deꝰ de incorrupto utero uirgis exiuit. Miſit ergo ſeruos ſuos: ut ad iſtas nuptiaſ amicoſ ſuos iuitarent. miſit ſemꝉ miſit ⁊ iterū: qꝛ icarnationis dñice predicatores ⁊ prius ꝓphetas: ⁊ poſtmodum apoſtolos miſit. Biſ itaqꝫ ſeruos ad imitādū miſit: qꝛ icarnatiōem unigeniti: et ꝑ ꝓphetas dixit futuram: ⁊ ꝑ apl'os nūciaui factam. Sed qꝛ hi qui prius inuitati ſūt ad nuptiaꝝ ꝯuiuiū uenire noluerūt: i ſecūda iuitatiōe iam dr̄. Ecce prādiū meum paraui: tauri mei ⁊ altilia occiſa ſunt: ⁊ omnia parata. Quid i tauris uꝉ altilibꝰ fratres cariſſimi: niſi noui ac ueteris teſtamenti patres accipimus? Quia enim in uulgo loquor: etiā ipſa me neceſſe ē ꝟba euangelice lectionis explanare. Altilia enim ſaginata dicimꝰ. Ab eo enim qd̕ eſt alere: altilia quaſi alitilia uocamꝰ.

Ad benedictus. añ. Dicite inuitatiſ: ecce prādium meum paraui uenite ad nuptias all'a.

Ad mag. añ. Intrauit āt rex ut uideret diſcūbentes: ⁊ uidit ibi hoīem nō ueſtituꝫ ueſte nuptiali: ⁊ ait illi: amice quō huc itraſti nō habens ueſtem nuptialē?

Dominica uigeſima pꝰ pētecoſtes.

Oratio.

LArgire q̄s dñe fidelibꝰ tuis idulgētiā placatꝰ ⁊ pacem: ut parit ab ōibꝰ mūdent offenſis: ⁊ ſecura tibi mēte deſeruiant. ꝑ dñꝫ. Secundū ioannem.

IN illo tp̄e. Erat qdam regulus: cuius filius infirmabatur capharnaum. Et reliqua. Omelia ſci gregorij pape.

Lectio ſeptima.

LEctio ſācti euāgelij quā mō fratres audiſtis expoſitione nō indiget: ſꝫ ne hāc tacite ꝑteriſſe uideamur: exhortādo potiuſ q̄ꝫ exponēdo i ea aliqd loquamur. Hoc āt nob ſolūmō de expōne uideo eſſe requirēdū: cur is q ad ſalutē petēdā uenerat audiuit: niſi ſigna ⁊ ꝓdigia uideritis nō creditis. Qui enim ſalutem querebat filio ꝓcul dubio credebat. Neq̄ꝫ enim ab eo q̄reret ſalutem quē nō crederet ſaluatorē. Quare ergo ei dr̄ niſi ſigna et ꝓdigia uideritis nō creditis q āte credidit q̄ꝫ ſignū uideret? Sed memēto te qd̕ petijt: et apte cognoſcetis: qꝛ in fide dubitauit. Popoſcit nāqꝫ ut deſcēderet et ſanaret filium eiꝰ. Corꝑalem gꝰ p̄ñtiaꝫ dñi querebat: q ꝑ ſp̄m nuſq̄ꝫ deerat. Minus itaqꝫ in illo credidit: quē nō putauit ſalutē poſſe dare niſi p̄ñſ eſſet et corpore. Si enim perfecte crediſſet: ꝓcul dubio ſciret: qꝛ non eēt locus ubi nō eſſet dñs. Ex magna ergo ꝑte diffuſus ē q uirtutis honorem non dedit maieſtati: ſed p̄ñtie corporali. Et ſalutē itaqꝫ filio petijt: et tñ in fide dubitauit: qꝛ eum ad quē uenerat ⁊ potentem ad curandum credidit: et tñ morienti filio eſſe abſentem putauit. Sꝫ dñs q rogatur ut uadat: qꝛ nō deſit ubi iuitat̄ idicat ſolo iuſſu ſalutē reddidit qui uolūtate oīa creauit.

Lectio octaua:

QUa in re nobis ſolerter ītuendū ē: qd̕ ſicut euāgeliſta alio teſtāte didicimus: centurio ad dñm uenit dicēs. Domine puer meꝰ iacet in domo paraliticus ⁊ male torquet̄. Cui a ieſu ꝓtinus r̄ndet̄. Ego ueniam ⁊ curabo eum. Quid ē qd̕ regulus rogat: ut ad eius filiuꝫ ueniat: et tñ ire corporaliter recuſat: ad ſeruū uero centurionis ñ inuitatus: ⁊ tñ ire ſe corporalr̄ pollicet̄. Reguli filio ꝑ corꝑalē p̄ñtiam nō dignatur adeē: centurionis ſeruo non ded gnatur occurrere. Quid ē hoc niſi ꝙ ſuꝑbia nr̄a retūdit̄: q i hōibꝰ non naturā qua ad imaginem dei facti ſūt: ſꝫ hoīes ⁊ diuitias ueneramur. Cūqꝫ pēſamus que circa eos ſunt negligimꝰ penſare qd̕ ſūt. Redemptor uero ueſter ut oſtēderet: qꝛ q̄ alta ſūt hoīum: ſāctis deſpiciēda ſūt: et q̄ deſpecta ſūt hoīum deſpicienda non ſunt. ad filium reguli ire noluit: ad ſeruum uero centurionis ire paratus fuit. Increpata eſt ergo ſuꝑbia noſtra: q̄ neſcit pēſare hoīes ꝑꝑ hoīes. Sola ut diximꝰ q̄ circunſtant hoībꝰ penſat: naturam uero aſpicit: honorem dei in hōibꝰ non agnoſcit. Ecce ire non uult filiuſ dei ad filium reguli: et tñ ire paratus eſt ad ſalutem ſerui.

Lectio nona.

Certe si nos cuiuspiā seru⁹ rogaret: ut ad eū ire deberem⁹ ꝓtin⁹ nobis nr̄a sup̄bia ī cogitatiōe tacita rn̄deret dicens. Nō eas q̄r temetip̄m degn̄as. Honor tu⁹ despicit laus uilescit. Ecce de celo uenit q̄ seruo occurrere ī terra nō despic̄: ⁊ n̄ hūiliari ī t̄ra ꝯtēnim⁹ q̄ de t̄ra sumus. Quid u̾o apd̄ deū uili⁹: q̄d eē despectius pōt q̄3 seruare honorē apd̄ hoīes: ⁊ ī t̄ra testis oculos nō timere. Unde ⁊ in sacro euangelio ad phariseos ipse dn̄us dicit. Uos estis q̄ iustificatis uos coram hōib⁹: de⁹ āt nouit corda ur̄a. quia qd̄ hoīb⁹ altū ē: abhoīabile ē apd̄ deū. Notate f̄res notate qd̄ dr̄. Si. n. qd̄ hōib⁹ altū ē abhoīabile ē apd̄ deū: cogitatio cordis nr̄i tāto apd̄ dn̄3 ī imo ē: q̄3to hōib⁹ ī alto: ⁊ hūilitas cordis nr̄i tanto apd deū ī alto ē: q̄3to hōib⁹ ī imo. Despiciam⁹ ergo siq̄d bona gerim⁹: nulla nos nr̄a inflet op̄atio: n̄ reꝝ abundantia: n̄ gl̄a extollat. Si q̄buslibet bonis affluētib⁹ ītus ītumescim⁹ deo despecti sum⁹. Quo ꝯ̄ psalmista de humilib⁹ dicit. Custodiēs paruulos dn̄s. Qui q̄m̄ paruulos hūiles appellat: p⁹ q̄3 s̄niā3 ꝓtulit cā3 ꝯsilij ei⁹ subiungit. Nam quasi quererem⁹ q̄d ipse adhuc faceret adiūxit hūiliatus sum ⁊ liberauit me.

Ad bn̄d. añ. Erat q̄dam regulus cui⁹ fili⁹ infirmaba᷑ capharnau3. hic cū audisset ꝙ iesus uēiret ī galileā: rogabat eū ut sanaret filiū eius.

Ad mag. añ. Cognouit āt p̄ ī q̄r illa hora erat ī qua dixi᷑ iesus fili⁹ tu⁹ uiuit: ⁊ credidit ipse ⁊ domus eius tota.

Dn̄ica uigesimap̄ria p⁹ pēte. Oratio:

Familiā tua3 q̄s dn̄e ꝯtinua pietate custodi: ut a cūctis aduersitatib⁹ te ꝓtegēte sit lib̾a: ⁊ ī bōis actib⁹ tuo nōi sit deuota. p̄ dn̄m nr̄m.

Secūdum mattheum.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Sil̄e ē regnū celorū hōi regi q̄ uoluit rōem ponere cū seruis suis. Et reliqua.

Omelia sc̄i augustini ep̄i.

Lectio septima.

Narrauit dn̄s sil̄itudiem ualde terribilem: q̄r sil̄e ē regnū celoꝝ hōi patrifamilias q̄ posuit rōem cū seruis suis: ī quib⁹ īuenit debitorē decēmiliū talētorū. Et cū iussisset ut oīa q̄ hēbat ⁊ ois eius familia ⁊ ipse uēderet̄: ⁊ debitū solueret̄ ad uolut⁹ genib⁹ dn̄i sui rogabat eū dilatōe3 ⁊ meruit remissiōem. Misertus ē. n. dn̄s ei⁹ sicut audiuim⁹: ⁊ ōe debitum dimisit illi. At ille debito liber: sed īiquitatis seru⁹. p⁹ q̄3 egressus ē a facie dn̄i sui: īuenit ēt ipse debitorē suū: q̄ debebat nō decē milia talētoꝝ: q̄3tum ipsi⁹ debitum fuit: sed cētu3 denarios. cepit suffocare eum: trahere: et dicere. redde qd̄ debes. At ille rogabat ꝯseruū: sic̄ ipse rogauerat dn̄m. Sed non talem ipse īuenit ꝯseruū: qualē ille dn̄m. Nō solū illi remittere debitū uoluit: sed nec dilatōe3 dedit. Cōtortū rapiebat ad solutōem: ia3 debito dn̄ico liber. Displicuit ꝯseruis: renūciauer̄t dn̄o suo qd̄ actū esset. Et dn̄s fecit adeē seruū: ⁊ dixit ei. Serue neq̄3 cum mihi tanta deberes misertus tui ōe debitum dimisi tibi. Nonne ergo oportebat: ⁊ te misereri conserui tui sicut ⁊ ego tui misertus sū: Et iussit oīa q̄ illi dimiserat exigi.

Lectio octaua.

Ergo hāc sil̄itudiem ad ur̄a3 īstructiōem ꝓposuit: ⁊ āmonēdo perire nos noluit. Sic inquit ⁊ uob̄ faciet pater ur̄ celestis: si non remiseritis unusquisq̄3 ur̄m f̄rib⁹ ur̄is ex corde ur̄o. Ecce fratres: res ī apto ē. Ammōitio utilis ⁊ ualde salubris: obediētia debet̄: ut qd̄ iustū ē ipleat̄. Quia hō ⁊ debitor ē dei: ⁊ debitore3 h3 fratrem suum. Quis est. n. q̄ non sit debitor dei: nisi ī quo nullu3 pōt inueniri peccatū. Quis ē āt q̄ nō hēat debitore3 f̄rem nisi in quē nemo peccauit: Putas ne ꝙ ī gn̄e hūano repiri pōt: q̄ nō et ipse aliquo peccato obstrictus sit fratri suo: Debitor est ergo ois homo: hn̄s tamen ⁊ ipse debitorem. Ideo de⁹ iust⁹ ꝯstituit tibi rl̄am ī d̾bitore tuo: qd̄ faciet ⁊ ipse cū suo. Duo. n. s̄t op̄a mīe q̄ nos liberāt q̄ breuiter ipse dn̄s posuit ī euāgelio. Dimittite: ⁊ dimittet̄ uob̄. Date ⁊ dabit̄ uob̄. Dimittite ⁊ dimittet̄ uob̄ ad ignoscēdū ꝑtinet. Date ⁊ dabit̄ uob̄: ad ꝓstādū bn̄ficiū ꝑtiet. Qd̄ ait de ignoscēda: ⁊ tu uis tibi ignosci qd̄ peccas: et habes aliuʒ cui tu poſſis ignoſcere. Rurſum qđ pertinet ad tribuendū beneficium petit mendicus: et tu es dei mendicus.

Lecio nona.

OMnes enim quando oram⁹ mēdici dei ſum⁹: ante ianuā magni pr̄is familias ſtamus: immo ēt ꝓſternimur: ſupplices igemiſcim⁹: aliqđ uolentes accipere: et ip̄m aliqđ ip̄e de⁹ ē. Quid a te petit mēdic⁹? Panem. Et tu quid petis a deo niſi xp̄m? Qui dicit. Ego ſum panis uiuus qui đ celo deſcendi. Ignoſci uob uultis: ignoſcite. Remittite: et remittetur uobis. Accipite ſi uultis: date et dabitur uobis. Sed qđ i hac apta p̄ceptione mouere poſſit audite. Interemiſſiōe ubi uenia petit̄: ab ignoſcēte debet̄. Hoc poteſt mouere qđ et petrū mouit. Quotienſ debeo iquit ignoſcere. Sufficit uſʒ ſepties. Nō ſufficit ait dn̄s. Nō dico uſqꝫ ſepties ſed uſqꝫ ſeptuagies ſepties. Iam tu enūera quotiens peccauerit in te frater tuus: ſi potueris peruenire uſqꝫ ad ſeptuageſimam et octauan culpam: ut tranſeat ſeptuageties ſepties: tunc molire uindictaʒ. Ita ne ueruʒ qđ dicit: et uere ita ſe reſ hʒ ut ſi peccauerit ſeptuagies ſepties ignoſcas. Si āt peccauerit ſeptuagies ſepties iam non licet tibi ignoſcere. Audeo: audeo dicere: ut ſi et ſeptuagies octies peccauerit ignoſcas. Si āt peccauerit ut dixi ſeptuagieſ octieſ ignoſce: et ſi centies peccauerit ignoſce. Et qđ dicā. Totiēs et totiēs ōino quotiēs peccauerit ignoſce. Ergo ego auſus ſū ſupgredi modū dn̄i nr̄i. Ille i ſeptuageſimo et ſeptimo numero ignoſcēdi limitē fixit: hūc ego limitē trāſilire p̄ſumā. Nō ē uerū. Nō ſū auſus. Pl⁹ aliqđ ip̄m dn̄m meū audiui loq̄ntē i ap̄lo ſuo ubi mod⁹ et nūer⁹ p̄fix⁹ nō ē. Ait eniʒ. Donātes uobiſ met ip̄is ſiq̄s aduerſuſ aliquē hʒ q̄relaʒ: ſicut de⁹ i xp̄o donauit uobis. Audiſtiſ formā: ſʒ ſeptuagies ſeptieſ: peccata tibi donauit xp̄us. Si huc uſqꝫ ignouit et ultra negauit: p̄ōe et tu limiteʒ et ulteri⁹ noli ignoſcere. Si āt xp̄us milia peccata peccatoꝝ iuenit: et tn̄ oīa donauit: noli ſubducere miam: ſed poſce illius numeri ſolutionem.

Ad bn̄dictuſ. an̄. Dixit āt dn̄s ſeruo redde qđ debes. ꝓcidēs āt ſeru⁹ ille rogabat eum dicens: patiētiam habe in me ⁊ oīa reddā tibi.

Ad mag. an̄. Serue neqꝫ ōe debitū dimiſi tibi q̄m rogaſti me: nonne ergo oportuit et te miſerere cōſerui tui: ſicut et ego tui miſert⁹ ſū al.

Dn̄ica uigeſimaſecūda p⁹ pentecoſtes.

Oratio.

DEus refugiū nr̄m et uirtus: adeſto pijs eccl'ie tue p̄cib⁹ auctor ip̄e pietatis et p̄ia: ut qđ fidelit̄ petim⁹ efficacit̄ cōſequamur. Per.

Secundū mattheū.

IN illo tp̄e. Abeūtes phariſei ꝯſiliū inierūt: ut caperēt ieſum i ſermōe. Et reliqua. **Omel. ſc̄i ioānis chryſoſtomi.**

Lectio ſeptima.

OMnis malicia ꝯfūdit̄ aliquotieſ rōne ueritatis: corrigit̄ āt nūqꝫ. Maxime eoꝝ q̄ ꝓpoſito malo et nō ignorātia peccāt. Ecce. n: ſacerdotes p⁹ q̄ꝫ tēre. dn̄m nō potuerūt dicentes: i qua poteſtate hec facis. P⁹ q̄ꝫ parabolaꝝ rōe ꝯſtricti ſuo iudicio ip̄i ſe reos fecert̄ dicētes: malos male ꝑdet nemine ȝ eos dicēte teſtioniū niſi ꝯſcia ſola. Nūqđ ꝯpūxit eoſ tior peccati. Nūqđ cōpeſcuit eos: l' libertatis ꝯſideratio. Sed quid. Abierūt: et ꝯſiliuʒ acceperunt ut eū capent i ſermōe. Queʒ admodū ſi aliq̄s claudere uoluerit currētis aque meatū: ſi una ex p̄te cluſa fuerit aqua: uiolētia aliūde ſibi ſemitā rumpit: ſic et eoꝝ malignitas ex una p̄te conſuſa: aliū ſibi aditū adiuenit. Sicut eniʒ n̄ pōt fieri: ut ligna mittēdo extiguas ignem: ſic fieri nō pōt: ut rōeʒ reddendo placeſ hominē malum. Et ſic ignis q̄ꝫto magis ligna ſuſcepit i maiorē flāmā erigit: ſic aiuſ malus q̄ꝫto magis ueritatē audierit tāto āpli⁹ i maliciā excitat̄. Abiert̄ g⁹ ⁊ cōſiliū accepert̄. Quo abiert̄. Ad herodianos. Nā ex eo q̄ nō dicit cōſiliati ſunt ſʒ cōſiliū accepert̄: et ex eo q̄ parit̄ cū herodianis uenerunt apparet q̄ cuʒ ill' eiuſmodi circunuentionis conſilium tractauerunt.

Lectio octaua.

Hodies coloni cuiꝰ trā poſſidēt eius auxilio opꝰ hn̄t. Qui iuſticiā tenet: nulliuſ ꝓcinio idiget niſi dei. Qui ī diaboli iīqtatibꝰ ābulat: diaboli adiutoriuꝫ neceſſariū hꝫ. Coloni. n. dei: diaboli adiutoriū nō reqrūt. Colonꝰ āt diaboli auxiliū dei nō qrit: ⁊ ſi q̄rit: nō iueniet. Uidiſti aliqn̄ eūtem ad furtum deū orare: ut bn̄ ꝓſpet in furto: Aut q uadit ad fornicatōem nūqd ſignū crucis pōit ſibi ī frōte: ut nō ꝯꝑhēdať ī crie: Qđ ſi fecerit: n̄ ſolū nō iuuať: ſed āpliꝰ tradiť: qꝛ neſcit iuſticia dei ꝓcinīū dare crimibꝰ. Sic ⁊ iſti xp̄m expugnare cupiētes: ꝯueniēt non ad ſeruos dei uiros religioſos: ſꝫ ad gētiles. i. ad herodianos ſe cōtulerūt. Quale cōſiliū tales ⁊ ꝯſiliatores. Quis āt poťat dare ꝯſiliū ꝯ̄ xp̄m: niſi diabolus q erat aduerſariuſ xp̄i: Cogitabāt. n. apud ſe ſacerdotes: ſi nos ſoli eūtes ītrogauerimꝰ xp̄ꝫ q̄ꝫuis dixerit: qꝛ n̄ lꝫ dari ceſari tributuꝫ: tn̄ nēo nob credet dicētibꝰ ꝯ̄ eum. Jaꝫ. n. ōes ſciūt: qꝛ īimici eiꝰ ſumꝰ. Jnimicoꝝ āt teſtioniū ī iudicio: ⁊ ſi ueꝝ fuerit quaſi ſuſpectum reprobať. Sed nec ꝑ ſe ip̄os iterrogare uolebāt xp̄m: qꝛ ī magna ſuſpitione iīmicitie fuerāt apđ xp̄m: ne forte quaſi ſuſpecti circūuenire eū non poſſint. Nā īimicꝰ manifeſtꝰ melior ē q̄ꝫ amicꝰ fictus. Jlle dū timeť facile uitať: iſte dū n̄ agnoſciť preualet.

Lectio nona.

Miſerunt ergo diſcipl'os ſuos quaſi adhuc minꝰ cognitoſ ⁊ minꝰ ſuſpectos: ut aut abſcōdite facile deciperēt euꝫ: aut deꝑhenſi minꝰ erubeſcerēt apud eū. Nā cōſilio malo deꝑhenſo: tanto minor naſcitur ꝯfuſio: q̄ꝫto fuerit ꝑſona detior. Sꝫ diſcipli illi magr̄is ſuis etate miores erāt: malicia āt pares. Nā et pulli ſerpentiū ſtatura breuiores: ueneno āt equales ſūt. Et catuli luporū adhuc teneri ꝯſtituti ⁊ ſi uenatiōeꝫ obtiere n̄ pn̄t: iā tn̄ ſanguie gaudēt ⁊ morſibꝰ ludūt. Magiſter ſcimꝰ qꝛ uerax es: ⁊ uiam dei in ueritate doceſ. Magiſtrū eū uocāt et ueracē magiſtrū: ut quaſi honoratꝰ ⁊ laudatꝰ myſteriū ſui cordis ſimpliciť eis aꝑiat tāq̄ꝫ uolēs eos hr̄e diſcipl'os. Hec. n. eſt hypocritaꝝ prima potētia ſimulata laudatio. Laudant. n. quos ꝑdere uolūt: ut ꝑ delectationem laudis paulati corda hoium ad ſimplicitatē benigne ꝯfeſſiōis iclinēt. ueluti ſiquiſ taurū ualidū uiribꝰ nō pōt ſubiugare et uinculo: ⁊ uiribꝰ flectere mollibꝰ: manibꝰ nodoſā eiꝰ fricat ceruicē: ut quē ꝟtute tenere nō potuit: ꝑ blādimētū cōprehēdat. Sic ⁊ iſti cathenā ſub dole laudis portātes in ore: ⁊ malitie gladium abſcōdētes in corde: taurū eccl'aſtici gregis dolo laudis cōprehēdere feſtinabāt. De quo tauro ꝓphetabat iacob: iam tc̄ ⁊ icrepabat leui filiū ſuuꝫ: qꝛ de leui naſcituri ſacerdotes erant: qui iterfecturi fuerāt xp̄m. Symeon ⁊ leui fratres ꝯſūmauerūt iīqtateſ ſuas. Jn cogitatōeſ eoꝝ nō ueniat aīa mea ⁊ ī cōſilia eoꝝ nō cadāt ꝑcordia mea: qꝛ ī ira ſua occidere uiꝝ: ⁊ in furore ſuo ſubleuauerunt tauꝝ. De talibꝰ dicit ꝓpheta. Multi ſt̄ ſermōes eoꝝ ſuꝑ oleū: ⁊ ipſi ſūt iacula. Quid tibi uideť: licet cenſū dare ceſari an non: Non ē iuſtuꝫ ut ſummi regis ſerui: regibꝰ terrenis ſeruiamus.

Ad benedictus. añ. Magiſter ſcimuſ quia uerax es: ⁊ uiā dei ī ꝟitate doces alleluia.

Ad mag. aꝛ. Reddite ergo que ſūt ceſaris ceſari: ⁊ que ſūt dei deo alleluia.

Dñica uigeſimatertia pꝰ pētecoſtes.

Oratio.

ABſolue q̄ſ dn̄e tuoꝝ delicta ppl'oꝝ ⁊ a peccōꝝ nr̄oꝝ nexibus q̄ ꝓ nr̄a fragilitate ꝯtraximꝰ: tua benignitate liberemur. Per.

Secūdum mattheum.

In illo tp̄e loquēte ieſu ad turbas: ecce pīceps unꝰ acceſſit ⁊ adorauit eū dicēſ. Dn̄e fila mea mō defūcta ē. Et reliqua.

Omel'. ſcī hieronymi pbr̄i.

Lectio ſeptima.

OCtauum ſignum eſt in quo pīcepſ ſuſcitari poſtulat filiam ſuam nolēſ de myſterio ꝟe circūciſiōiſ excludi. Sed ſubitrauit mulier ſanguie fluēs ⁊ octauo ſanať loco: ut pīcipiſ filia de hoc excluſa nūero ueniat ad nonū: iux̄ illud quod in pſalmo dī. Ethyopia ꝑueniet manꝰ eius deo. Et cū itrauerit plenitudo gentiuꝫ: tc̄ oīs iſrl' ſaluꝰ erit. Et ecce mulier q̄ ſāguis fluxū patiebat̃. xij. ānis: acceſſit retro ⁊ tetigit fimbriā ueſtimēti eiꝰ. In euāgelio ſecūdū lucā ſcribit: qꝛ pricipiſ filia. xij. ānoſ hr̄et etatis. Nota gꝰ ꝙ eo tp̄e hec mulier .i. gētiū pp̄ls cepit egrotare: quo genꝰ crediderit iudeoꝝ. Niſi. n. cōpatiōe uirtutū uitium nō oſtēdit̃.

Lectio octaua.

Hec āt mulier ſāguie fluēs: nō in domo: nō i urbe: accedit ad dn̄z: quia iux̄ legē urbibꝰ excludebat̃: ſed in itinere ābulāte dn̄o: ut dum ꝑgit ad aliam: alia curaret̃. Unde dicūt ⁊ ap̄li. Uob quidez prius oportebat ꝑ̄dicare uerbū dei: ſed qm̄ uos indignos iudicaſtis ſalute tranſgredimur ad gētes. Dicebat enim intra ſe. Si tetigero tm̄ fimbriam ueſtimēti eiuſ ſalua ero. Iuxta legez. q mulierem menſtruatam aut fluentem ſanguine tetigerit immūdus ē. Iſta iō tangit dn̄m ut ſāguiſ uitio etiam ipſa curaret̃. Confide filia qꝛ fides tua te ſaluā fecit. Ideo filia qꝛ fides tua te ſaluam fecit. Nec dixit fides tua te ſaluam factura ē: ſed ſaluam fecit. In eo enim ꝙ credidiſti iā ſalua facta es.

Lecio nona.

Et cum ueniſſet ieſuſ in domo principis: ⁊ uidiſſet tibicines ⁊ turbam tumultuantem. Uſqꝫ hodie iacet puella i domo pricipiſ mortua. Et qui uidentur magiſtri tibicineſ ſūt: carmen lugubre canētes. Turba quoqꝫ iudeoꝝ nō ē turba credētiū: ſꝫ turba tumultuātiū. Non eſt puella mortua ſꝫ dormit: qꝛ d̄o uiuūt oīa Et cū eiecta eēt turba: ītrauit ⁊ tenuit manū eiꝰ. Nō. n. erat digna: ut uideret myſteriū reſurgētis: q reſuſcitantem idignis cōtumelijs deridebant. Et tenuit manū eiꝰ. et reſurrexit puella. Ni prius mūdate fuerint manꝰ iudeoꝝ: que ſanguie ꝑ̄le erāt: ⁊ ſi ſynagoga eoꝝ mortua non reſurgit. **Ad bn̄dictuſ. an̄.** Dicebat enim intra ſe: ſi tetigero fimbriam ueſtimenti eius tantū ſalua ero. **Ad mag. an̄.** At ieſus conuerſuſ ⁊ uidēſ eam dixit: confide filia: fides tua te ſaluum fecit alleluia.

Dn̄ica uigeſimaquarta pꝰ pētecoſtes.

Oratio.

Excita q̄s dn̄e tuoꝝ fidelium uolūtates: ut diuini operis fructum ꝓpēſius exequētes: pietatis tue remedia maiora percipiant. Per.

Secundū mattheū.

In illo tp̄e. Dixit ieſuſ diſcipuliſ ſuiſ. Cū uideritis aboīatiōem deſolatōnis que dicta eſt a daniele ꝓpheta ſtante in loco ſancto. Et reliqua.

Omelia ſācti hieronymi pb̄ri.

Lectio ſeptima.

Quādo ad intelligentiam ꝓuocāur myſticum mōſtratur eſſe qd̄ dictū eſt. Et legimuſ in daniele hoc modo. In dimidio hebdomadis auferetur ſacrificium meum ⁊ libamina: ⁊ in templo deſolatiōum abominatio erit uſqꝫ ad cōſummatiōez temporis: ⁊ ꝯſūmatio dabit̃ ſup ſolitudinem. De hoc ⁊ apoſtolus loquit̃ ꝙ homo iniquitatis: ⁊ aduerſarius eleuandus ſit ꝯ̄ omne quod dicitur deus: aut quod colit̃: ita ut audeat ſtare i tēplo dei: ⁊ oſtendere ꝙ ipſe ſit deus. Cuius aduentus ſecundum oꝑatiōem ſathane deſtruet eos: ⁊ ad ſolitudinem rediget: q ſe ſuſceperint. Pōt āt ſimpl̄r aut de antixp̄o accipi: aut d̄ imagie ceſariſ quā pilatuſ poſuit in templo: aut de arriani eq̄ſtri ſtatua q̄ in ipſo ſācto ſāctoꝝ loco uſqꝫ i p̄ſntem diez ſtetit. Abominatio quoqꝫ ſecūdum ueterem ſcripturam idoloruz ſeruituſ nuncupatur: ⁊ iccirco additur deſolationiſ: ꝙ i deſolato templo atqꝫ d̄ſtructo poſ tuz ſit. Tunc qui in iudea ſūt fugiant ad montes: ⁊ qui in tecto ſunt nō deſcendant tollere aliud d̄ domo ſua: ⁊ qui i agro nō reuertat̃ tollere tunicā ſuam. Abominatio deſolationis intelligi pōt: ⁊ omne dogma peruerſum. Quod cum uiderimuſ in loco ſancto: hoc eſt in eccleſia: ⁊ ſe oſtēdere deum: debemus fugere ad montes: hoc eſt dimiſſa occidente l̄ra ⁊ iudaica prauitate appropinquare montibꝰ eternis: d̄ quibꝰ illuminat mirabiliter deus ⁊ eſſe in tecto: ⁊ in dogmate quo nō poſſint ignita diaboli iacula peruenire: nec deſcendere ⁊ tollere aliud de domo conuerſationis priſtine nec reſpicere : que retrorſum ſunt: ſed magis ſerere in agro ſp̄uali ſcripturarum : ut fructus capiamus ex eo: nec tollere aliam tunicā quā apl̄i habere perhibētur.

Lectio octaua.

HEc hoc.i. de abominatione deſolationis : q̄ dicta eſt a daniele ꝓpheta ſtante in loco ſancto. multa porphirius tertiodecimo operis ſui uolumine ꝯ̄ nos blaſphemauit: cui euſebius ceſarienſis ep̄s trib⁹ expoſuit uoluminib⁹ nonodecimo ⁊ uiceſimo. Et apolinaris quoqꝫ ſcripſit pleniſſime: ſupflueqꝫ conatus eſt uno capitulo diſerere : de quo tantis uerſuum milibus diſputatum eſt. Ue āt pregnātibus: ⁊ nutrientib⁹ in illis dieb⁹. Ue illis aiabus que non ī ꝑfectū uirū ſua germia ꝓduxerūt: ſed initia hn̄t fidei ut enutritione indigeant magiſtrorum. Hoc quoqꝫ dici pōt: qd̓ in perſecutiōe antixp̄i ſeu romane captiuitatis pregnantes ⁊ nutrientes ⁊ uteri ⁊ filioꝝ ſarcina pregrauati expeditā figurā hr̄e nequerit. Orate aūt ut non fiat fuga ueſtra hyeme uel ſabbato. Si de captiuitate ierl̄m uoluerim⁹ accipe qn̄ a tito ⁊ ueſpaſiano capta eſt: orare debent ne fuga hyeme ł ſabbato fiat. Quia in altero duricia frigoris ꝓhibeat ad ſolitudines pergere: ⁊ in montibus deſertiſqꝫ latitare: in altero autem tranſgreſſio legiſ eſt: ſi fugere uoluerit: aut mors iminēſ ſi remāſerint. Si āt de ꝯſumatiōe mūdi ītelligitur. hoc precepit ut nō refrigeſcat fides nr̄a: ⁊ in xp̄o caritas. Neqꝫ ocioſi ī ope dei: torpeam⁹ uirtutū ſabbati.

Lectio nona.

ET ubi breuiati fuiſſēt dies illi n̄ fieret ſalua ōis caro. Sꝫ pp electos breuiabūt dies illi. At breuiatos dies n̄ ſecūdū deliramēta quorūdā q̄ putāt tp̄m momēta mutari: nec recordāt illi⁹ ſcripti. ordinatiōe tua ꝑſeueret dies. Sed iuxta tp̄m qualitatez ſentire debemus.i. abbreuiatos nō mēſura ſed nūero. Ut qn̄ in benedictione dr̄: longitudine dierum replebo eum: ſic ⁊ nūc abbreuiati dies intelligātur: nec tp̄m mora ꝯcutiat fides credētium. Tunc ſiquis uobis dixerit ecce hic xp̄s aut illic nolite credere. Multi captiuitatis iudaice tp̄e principes extitere: qui chriſtianos ſe eē dicerēt: i tm̄ uel obſidentib⁹ romanis tres intus fuerint factiōes. Sed melius de ꝯſumatione mundi intelligitur. Surgent.n. pſeudo xp̄i: ⁊ pſeudo ꝓphete: ⁊ dabunt ſigna multa ⁊ ꝓdigia: ita ut in errorez inducantur ſi fieri poteſt etiam electi. Ecce predixi nobis. Tripliciter: ut ante iam dixi locus hic differēd⁹ ē: aut de tp̄e obſidionis romane: aut de conſumatione mundi : aut de hereticorum contra eccleſiam pugna ⁊ iſtiuſ modi antixp̄os: qui ſub oppoſitione falſe ſcientie contra chriſtum dimittatur. Si ergo dixerint uobiſ ecce in deſerto ē nolite exire: ecce in penetralib⁹ nolite credere. Siquis promiſerit uobis: quod in deſertum gentilium: ⁊ phōrum penetralibus chriſtuſ moretur: aut in hereticoruꝫ penetralibus: qui dei pollicentur archana: nolite exire: nolite credere: ſiue quia ꝑſecutionis ⁊ anguſtiarum tempē ſēp pſeudo ꝓphete decipiendi inuenient locum. Siquiſ ſub noīe xp̄i ſe iactare uoluerit: non ſtatim accommodetis fidem.

Ad bn̄d. an̄. Cum uideritis abominatiōem deſolationis que dicta eſt a daniele propheta ſtante in loco ſancto q̄ legit intelligat.

Ad magnificat. an̄. Amen dico uobis: qꝛ non preteribit generatio hec donec omnia fiant. celum et terra tanſibunt. uerba autem mea non tranſibunt dicit dn̄s

Sciendum ꝙ ōes hiſtorie que ī calēdis mutāt ſi fuerit calēde. ij. iij. ul. iiij. feria ponūt ī ꝓcedēti dn̄ica: qm̄ dn̄ica illa ꝓcedēſ ī nūero dn̄icaꝝ ſbſequētis mēſis ꝯputat quo ad offm̄ : ⁊ occurrēs hiſtoria illi⁹ mēſis pōit: niſi pp feſtū īpediat. Si uero fuerit. v. vi. feria uel ſabbato in ſequenti dn̄ica ponunt. Hoc tamen ordine obſeruato quod qn̄cunqꝫ littera domnicalis occurrerit. A. Libri Sapie ſalomōis ponuntur die trigeſima menſis iulij ⁊ legit uſqꝫ ad diem ſecundā ſeptembriſ. Diſtributis libris per ſingulas dn̄icaſ niſi feſtū occurrerit quod impediat.

Qñ uero occurrit lr̃a dñicalis. B Libri Sapie Ponūt trigeſia pria iulij: ⁊ ꝺ eis uſq₃ ad diē tṛiā ſeptēbriſ legit. Qñ lr̃a dñicalis occurrerit. C. Libri. Sapie ponūtur octaua die mēſis auguſti: qm̃ pria dies dñica: pp feſtū ſācti petri ad uincula impedit: ⁊ de eis uſq₃ ad quartā diē ſeptembris legit. Qñ āt lr̃a dñical' occurrerit. D Libri. Sapie ponūt ſecūda die auguſti: ⁊ legit de bis uſq₃ ad diē uigeſimā nonā dicti mēſiſ. Qñ uero lr̃a dñical' occurrerit E Libri Sapie ponunt tṛia die auguſti ⁊ de eis uſq₃ ad trigeſimā diē dc̃i menſis legit. Cū āt lr̃a dñicalis. F. occurrerit. Libri Sapie ponūt quarta die auguſti: ⁊ ꝺ eis uſq₃ ad calendas ſeptēbris legit. Si uero lr̃a dñicalis occurrerit. G. Libri. Sapie. uigeſimanona die iulij ponunt. Et de bis legit uſq₃ ad calēdas ſeptēbriſ obſeruato tñ ordine i libris diſtribuēdis ut ſupra. Sabbato ꝓxio calēdis auguſti Ad mag. aꝛ. Sapia edificauit ſibi domū excidit colūnas ſeptem ſubdidit ſibi gētes: ſuperborūq₃ ⁊ ſublimiū colla ꝓpria ỽtute calcauit.

Dñica prima menſis auguſti ponunt libri ſalonis. ſcilicet. Parabole. Eccl'aſteſ. Sapiētia ⁊ Eccl'iaſtic⁹: ⁊ legit ꝺ eis ordie ut ſupra obſeruato. Parabole ſalonis.

Lectio pria.

PArabole ſalonis filij dauid regiſ iſrl' ad ſciēdā ſapiaz ⁊ diſciplinā ad itelligēda uerba prudētie ⁊ ſuſcipiēdā eruditōez doctrie: iuſticiā ⁊ iudiciū ⁊ eqtatez: ut det paruul' aſtutia: ⁊ adoleſcentib⁹ ſcia ⁊ itellect⁹. Audiēs ſapiēs ſapientioꝛ erit: ⁊ itelligens gubnacula poſſidebit. Aiaduertet pabolā ⁊ itꝑtatōez uerba ſapiētiū ⁊ enigmata eoꝝ. Timoꝛ dñi pricipiuz ſapientie. Sapiaz atq₃ doctrinā ſtulti ꝺſpiciūt. Audi fili mi diſciplinā pr̃is tui: ⁊ ne dimittas legē m̃ris tue: ut addat gr̃a capiti tuo: et torq̃s collo tuo. Fili mi ſi te lactauerit peccōres ne acqeſcas eis. Si dixerit ueni nobiſcuz: inſidiemur ſanguini: abſcōdam⁹ tendiculas ꝯ iſōtez fruſtra: ꝺglutiam⁹ euz ſic ifern⁹ uiuentez: et itegruz quaſi deſcendentem i lacuz: ōem ꝑcioſaz ſbaz reꝑiem⁹. iplebim⁹ domos nr̃as ſpoliis: ſortem mitte nobiſcuz marſupiuz unū ſit ōium nr̃m: fili mi ne ābules cum eis ꝓhibe pedez tuuz a ſemitis eoꝝ. Pedes .n. illoꝝ ad maluz curīt et feſtināt ut effūdāt ſāguiem. ℟. In pricipio de⁹ āteq₃ terraz faceret: pri⁹q₃ abyſſos ꝯſtitueret pri⁹q₃ ꝓducēt fontes aquaꝝ: āteq₃ mōtes collocarēt. Ante ōes colles gñauit me dñs. ℣. Qñ ꝑpabat celos aderā: cuz eo eram cuncta ꝯponēs. Ante.

Lectio ſecūda.

FRuſtra āt iacit rete āte oculos pennatoꝝ. Ipi quoq₃ ꝯ ſāguinez ſuuz iſidiant: et moliunt fraudes ꝯ aias ſuas. Sic ſemite ois auari aias poſſidentium rapiunt. Sapia foris ꝑdicat: i plateis dat uocez ſuā. In capite turbaꝝ clamitat: in forib⁹ portaꝝ urbis ꝓfert ỽba ſua dicēs. Uſq₃quo paruuli diligitiſ iſantiaz: ⁊ ſtulti ea q̄ ſibi ſt̄ noxia cupient: et iprudenteſ odibunt ſciaz. Conuertimini ad correctionez meam. En ꝓferam uob ſpm meuz: ⁊ oſtendaz uerba mea qꝛ uocaui ⁊ renuiſtis: extendi manum meam: ⁊ non fuit q aſpiceret. Deſpexiſtis ōe ꝯſilium meum et increpationes meas neglexiſtis. Ego quoq₃ in interitu ur̃o ridebo: et ſubſānabo cum uobis: qꝺ timebatis aduenerit. Cū irruerit repentina calamitas: et interitus quaſi tempeſtas ingruerit: qñ uenerit ſuper uos tribulatio et anguſtia. Tūc iuocabūt me et non exaudiā: mane conſurgent et non inuenient me: eo ꝙ exoſam habuerint diſciplinā: et timorez dñi ñ ſuſceperint: nec acquieuerint conſilio meo ⁊ detraxerint uniuerſe correctioni mee. Comedent igit fruct⁹ uie ſue: ſuiſq₃ cōſilijs ſaturabuntur. Auerſio paruuloꝝ iterficiet eos: ⁊ ꝓſperitas ſtultoꝝ perdet illos. Qui me āt audierit abſq₃ terroꝛe quieſcet: ⁊ abundantia ꝑfruetur maloꝝ timoꝛe ſublato.

R̃ſſorium.

Gyrum celi circuiui ſola ⁊ in fluctibus maris ambulaui in omni gente ⁊ in omni populo primatum tenui. Superboꝝ et ſublimiuz colla ꝓpria uirtute calcaui. ℣. Ego in altiſſimis habito: et thronus meus in columna nubis. Superborum.

Lectio tertia.

FIli mi: ſi ſuſcepis ſermões meos: ⁊ mãdata mea abſcõderis penes te: ut audiat ſapiam auris tua: iclina coꝛ tuum ad cognoſcẽdã prudẽtiã. Si .n. ſapiẽtiam iuocaueris: ⁊ coꝛ tuũ icliaueris prudẽtie: ſi q̃ſieris eã quaſi pecuniã: ⁊ ſic theſauros effoderiſ illã: tc̃ itelliges timoꝛem dñi: ⁊ ſciam dei iuenies: qꝛ dñs dat ſapiẽtiã: ⁊ ex oꝛe eiꝰ ſapia ⁊ prudẽtia. Cuſtodi et rectoꝝ ſalutẽ: ⁊ ꝓteget gradiẽtes ſiplicit̃ ſeruãs ſemitas iuſticie ⁊ uias ſc̃oꝛum cuſtodiẽs. Tũc itelliges iuſticiã ⁊ iudicium ⁊ eq̃tatẽ: ⁊ õem ſemitã bonã. Si itrauerit ſapia coꝛ tuuꝫ: ⁊ ſcia aie tue placuerit: ꝯſiliũ cuſtodiet te: ⁊ prudẽtia ſeruabit te: ut eruaris de uia mala: ⁊ ab hoie q̃ ꝑuerſa loq̃t. Qui derelinquũt iter rectũ: et ambulãt ꝑ uias tenebroſas. Qui letãtur cũ male fecerit: ⁊ exultant i rebꝰ peſſimiſ: quoꝝ uie ꝑuerſe ⁊ iſames greſſus eoꝝ. Ut eruaris a muliere aliena: ⁊ ab ext̃nea: q̃ mollit ſermões ſuos: ⁊ reliq̃t ducẽ pubtatis ſue: ⁊ pacti dei ſui oblita ẽ. Jncliata ẽ .n. ad moꝛtẽ domꝰ eiꝰ ⁊ ad iſeros ſemite ipſiꝰ. Oẽs q̃ igrediũt̃ ad eã nõ reuertẽtur: nec apꝓhẽdẽt ſemitas uite. Ut ambuleſ i uia bõa: ⁊ calles iuſtoꝝ cuſtodias. Qui .n. recti ſt̃ hitabũt i t̃ra: ⁊ ſimplices ꝑmanebũt i ea. Jmpij uero de t̃ra ꝑdent̃: et q̃ inique agunt auferẽtur ex ea. Rñſoꝛium.

Emitte dñe ſapiam de ſede magnitudiniſ tue: ut mecũ ſit ⁊ mecũ laboꝛet. Ut ſciã q̃d acceptũ ſit coꝛã te oĩ tp̄e. ℣. Da mihi dñe ſedium tuaꝝ aſſiſtricẽ ſapiam. Ut.

Lectio quarta.

FIli mi ne obliuiſcaris legis mee: et ꝓcepta mea cuſtodiat coꝛ tuũ. Lõgitudiem .n. dieꝝ ⁊ ãnos uite: ⁊ pacẽ apponẽt tibi. Mia ⁊ ỽitas nõ te deſerant. Circũda eas gutturi tuo: ⁊ deſcribe i tabulis coꝛdis tui: ⁊ iuenies gr̃aꝫ ⁊ diſciplinam bonã coꝛã deo ⁊ hoĩbꝰ. Habe fiduciam i dño ex toto coꝛde tuo: ⁊ ne innitaris prudẽtie tue. Jn oĩbus uijs tuis cogita illum: ⁊ ipſe diriget greſſus tuos. Ne ſis ſapiẽs apꝺ̃ temetipm̃. Time dñm ⁊ recede a malo. Sãitas q̃ppe erit umbelico tuo: ⁊ irrigatio oſſium tuoꝛum. Honoꝛa dñm de tua ſubſtantia: ⁊ de primitijs oĩũ frugum tuaꝝ da paupibꝰ: ⁊ implebuntur hoꝛrea tua ſaturitate: ⁊ uino toꝛcularia redũdabũt. Diſciplinã dñi fili mi ne abijcias nec deficias cũ ab eo coꝛripieris. Quẽ .n. diligit dñs coꝛripit: ⁊ quaſi pat̃ i filio ꝯplacet ſibi. Beatꝰ q̃ iuenit ſapiam: ⁊ qui affluit prudẽtia. Melioꝛ ẽ acq̃ſitio eiꝰ negociatiõe argenti et auri primi ⁊ puriſſimi fructꝰ eius. Precioſioꝛ ẽ cũctis opibꝰ: ⁊ oĩa q̃ deſiderãt̃ huic nõ ualẽt ꝯparari. Lõgitudo dieꝝ in dextra eiꝰ: ⁊ i ſiniſtra illiꝰ diuitie ⁊ gloꝛia. Uie eius uie pulchꝛe. ⁊ omnes ſemite illius pacifice. Lignum uite eſt his qui apprehenderint eam: ⁊ q̃ timuerit eam beatus. Reſpõſoꝛium.

Da mihi dñe ſediũ tuaꝝ aſſiſtricẽ ſapiaꝫ: ⁊ noli me repꝛobare a pueris tuis. Qm̃ ſeruus tuꝰ ſum ego ⁊ filiꝰ ancille tue. ℣. Mitte illã de ſede magnitudinis tue: ut mecum ſit ⁊ mecuꝫ laboꝛet. Quoniam.

Lectio q̃nta.

DOminus ſapientia fundauit terraꝫ ⁊ ſtabiliuit celos prudẽtia. Sapientia illius eruperũt abyſſi: ⁊ nubes roꝛe ꝯcreſcunt. Fili mi: ne effluãt hec ab oculis tuis. Cuſtodi legem meam atqꝫ conſiliũ meum: ⁊ uita erit anime tue: ⁊ gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialit̃ in uita tua: ⁊ pes tuus non impinget. Si doꝛmieriſ ñ tiebis: q̃eſceſ et ſuauis erit ſõnus tuus. Ne paueas repentino terroꝛe: ⁊ irruentes tibi potentias impioꝛum. Dominus eniꝫ erit in latere tuo: et cuſtodiet pedem tuum ne capiaris. Noli ꝓhibere bñfacere eũ q̃ põt: ſi uales et ipſe benefac. Ne dicas amico tuo uade et reuertere: et cras dabo tibi: cũ ſtatim poſſiſ dare. Ne moliaris amico tuo malum: cum ille in te hẽat fiduciam. Ne contendas aduerſus hominem fruſtra: cum ipſe tibi nihil mali fecerit. Ne emuleris hominem iniuſtum: nec imiteris uias eiuſ: quia abominatio domini eſt omnis illuſoꝛ: et cum ſimplicibus ſermocinatio eiꝰ.

Egestas a dño i domo ipij: bitacula aũt iustoꝝ bñdicent. Illusores ipse deludet: ⁊ mãsuetis dabit grãam. Glĩam sapientes possidebũt: stultoꝝ exaltatio ignominia. ℞. Initiũ sapie timor dñi. Intellectus bonus oĩbꝰ facientibus eũ: laudatio eiꝰ manet i secłm secłi. ℣. dilectio illius custodia legũ ē: qꝛ oĩs sapiẽtia timor dñi. Intellectus.

Lectio sexta.

Audite filij disciplinã pr̃is: ⁊ attẽdite ut sciatis prudẽtiã. Donum bonuz tribuã uobis: legẽ meã ne dereliquatis. Nã ⁊ ego filius fui pr̃is mei tenellus: et unigenitꝰ corã matre mea: ⁊ docebat me atqꝫ dicebat. Suscipiat ꝟba mea cor tuuz: custodi ꝓcepta mea ⁊ uiues. Posside sapiaz posside prudẽtiaz: ne obliuiscaris neqꝫ declines a ꝟbis oris mei. Ne dimittas eam ⁊ custodiet te: diliges eã ⁊ seruabit te. Principiũ sapie posside sapiam: ⁊ i oĩ possessiõe tua acqre prudẽtiã. Arripe illam ⁊ exaltabit te: glĩficaberis ab ea cũ eã fueris amplexatꝰ. Dabit capiti tuo augmẽta grãꝝ: ⁊ corona iclyta ꝓteget te. Audi fili mi ⁊ suscipe ꝟba mea: ut multiplicẽtur tibi anni uite. Uiam sapie monstrabo tibi: ducã te ꝑ semitas equitatis: quas cũ igressus fueris non arctabuntur gressus tui: ⁊ currẽs ñ hẽbis offẽdiculũ. Tene disciplinam ne dimittas eaz: custodi illam qꝛ ipsa ē uita tua. Ne delecteris i sẽitis ipioꝝ: nec tibi placeat malorũ uia. Fuge ab ea ne trãseas ꝑ illam: declina et desere eam. Nõ enim dormiũt nisi male fecerit: nec rapit̃ sõnꝰ ab eis nisi supplantauerit. Comedũt panẽ ipietatis: ⁊ uinuz ĩiqtatis bibũt. Justorum ãt semita quasi lux splẽdẽs: ꝓcedit ⁊ crescit usqꝫ ad ꝑfectũ diem. Uia impioꝝ tenebrosa: nesciũt ubi corruant. Rñsorium.

Uerbum iniquũ ⁊ dolosũ lõge fac a me dñe. Diuitias ⁊ pauptates ne dederis mihi: sꝫ tm̃ uictui meo tribue necessaria. ℣. Duo rogaui te: ne deneges mihi anteq̃ȝ moriar. Diuitias. ℞. Dñe pr̃ ⁊ deus uite mee ne dereliquas me in cogitatu maligno: extollẽtiã oculoꝝ meoruz ne dederis mihi: ⁊ desideriũ malignũ auerte a me dñe: aufer a me cõcupiam. Et aio irreuerẽti ⁊ infrunito ne tardas me dñe. ℣. Ne derelinquas me dñe ne accrescãt ignorãtie mee: ⁊ multiplicẽt̃ delicta mea. Et. ℞. Ne derelinquas me dñe pr̃ ⁊ dñator uite mee: ut nõ corruam in cõspectu aduersarioꝝ meoꝝ. Ne gaudeat de me inimicus meus. ℣. Apprehẽde arma ⁊ scutuz ⁊ exurge in adiutoriuz mihi. Ne. ℞ Magna n. sunt iudicia tua dñe: ⁊ ienarrabilia ꝟba tua. Magnificasti pplm tuũ ⁊ honorasti. ℣. Trãstulisti illos mare rubrũ ⁊ trãsuexisti eos per aquam nimiam. Magni. ℞. Que sũt in corde hoĩum oculi tui uidẽt dñe. et in libro tuo oĩa scribentur: Hõ uidet i facie: deus ãt i corde. ℣. Omnia enim corda scrutatur: ⁊ uniuersas mentium cogitationes itellgit. Hõ. ℞. Prebe fili cor tuum mihi: ⁊ oculi tui uias meas custodiant. Ut addatur grã capiti tuo. ℣. Attẽde fili mi sapiẽtiam meam: ⁊ ad eloquium meum inclina aurem tuam. Ut.

Añe subscripte dr̃ in feriali officio ad magni. usqꝫ ad calendas septembris.

añ. Ego in altissimis habito ⁊ thronus meus in colũna nubis. añ. Omnis sapiẽtia a dño deo ē: ⁊ cum illo fuit semp̃ et est ante euum. añ. Sapientia clamitat in plateis: siquis diligit sapientiam ad me declinet ⁊ eã inueniet: ⁊ eaz cũ inuenerit beatus erit si tenuerit eaz. añ. Obserua fili precepta patris: ⁊ ne dimittas legem matris tue: liga eam in corde tuo iugiter. añt. Audi fili mi disciplinam patris tui: ⁊ ne dimittas legem matris tue: sed serua eam semper in corde tuo. añ. Fili a iuuentute tua accipe doctrinam: ⁊ usqꝫ ad canos inuenies sapientiam. añ. Dominus possedit me in initio uiarum suarum anteq̃ȝ quicq̃ȝ faceret a principio: necdum erant abyssi ⁊ ego parturiebar: quando preparabat celos aderam cum eo eram componens omnia.

Dñica secunda liber ecclesiastes.

Lectio prima.

Uerba ecclesiastes filij dauid regis ierlm. Uanitas uanitatũ dixit ecclastes: uanitas uanitatũ et omnia uanitas.

Quid hꝫ ampli⁹ hõ de uniuerſo labore ſuo quo laborat ſub ſole. Generatio p̄terit ⁊ gñatio aduenit: t̃ra ꝟo ĩ eternũ ſtat. Orit̃ ſol et occidit: ⁊ ad locũ ſuũ reuertit̃: ibiqꝫ renaſcẽs gyrat ꝑ meridiẽ ⁊ flectitur ad aq̄lonẽ. Luſtrãs uniuerſa in circuitu ꝑgit ſp̃s: ⁊ ĩ circulos ſuos reuertit̃. Oĩa fluĩa ĩtrant mare: ⁊ mare ñ redũdat. Ad locũ unde exeũt fluĩa reuertũt̃: ut iterum fluãt. Cũcte res difficiles ñ põt hõ eas explicare ſermõe. non ſaturat̃ oculus uiſu: nec auris ĩplet̃ auditu. Quid ẽ qđ fuit? Ipm̃ qđ futuꝝ ẽ. Quid ẽ qđ factum eſt? Ipm̃ qđ faciẽdũ ẽ. Nihil ſub ſole nouũ: nec ualet qſq̃ȝ dicere. ecce hoc recens ẽ. Jam. n. p̄ceſſit in ſeculis q̃ fuerũt ãte nos. Nõ ẽ prioꝝ memoria: ſꝫ nec eoꝝ ꝗdem q̃ poſtea futura ſũt erit recordatio apud eos q̃ futuri ſũt ĩ nouiſſimo.

Lectio ſecũda.

EGo eccl'aſtes fui rex in iſrl' in ierl'm: ⁊ ꝓpoſui in aĩo meo querere ⁊ inueſtigare ſapiẽt̃ đ oĩb⁹ q̃ fiũt ſub ſole. hanc occupatõez peſſimã dedit de⁹ filijs hoĩu ut occuparẽtur in ea. Uidi que fiũt cũcta ſub ſole: ⁊ ecce uniuerſa uanitas ⁊ afflictio ſp̃s. Peruerſi difficile corrigũt̃: ⁊ ſtultoꝝ ĩfinit⁹ ẽ nũer⁹. Locut⁹ ſũ ĩ corde meo dicens. Ecce magnus effectus ſum ⁊ preceſſi ſapĩa oẽs q̃ fuerũt añ me in ierl'm: et mẽs mea ꝯtẽplata ẽ multa ſapient̃ ⁊ didici. Dediqꝫ cor meũ ut ſcirẽ prudẽtiaꝫ atqꝫ doctrinam: erroreſqꝫ et ſtulticiaꝫ: ⁊ agnoui ꝙ in hiſ quoqꝫ eẽt labor ⁊ afflictio ſp̃s eo ꝙ in multa ſapĩa multa ſit ĩdignatio: ⁊ q̃ addit ſciam addit ⁊ laborem. Dixi ergo ĩ corde meo. Uadam ⁊ affluam delitijs ⁊ fruar bonis: ⁊ uidi ꝙ hoc quoqꝫ eẽt uanitas. Riſum deputaui errorem et gaudio dixi. Quid fruſtra decipis?

Lecto tertia.

COgitaui in corde meo abſtrahere a uino carnem meam: ut aĩuꝫ meũ trãſferrẽ ad ſapĩam: deuitarẽqꝫ ſtulticiaꝫ: donec uiderẽ q̃d eſſet utile filijs hoĩum. Quo facto opus eſt ſub ſole nũero dierum uite ſue. Magnificaui op̃a mea. edificaui mihi domos. plãtaui uinea: ⁊ feci hortos ⁊ pomeria: ⁊ cõſeui ea cuncti gñiſ arborib⁹. Extruxi mihi piſcinas aquarũ ut irrigarem ſiluam lignoꝝ germinãtiũ. Poſſedi ſeruos ⁊ ancillaſ multãqꝫ familiam habui. Armenta quoqꝫ ⁊ magnos ouium greges: ultra oẽs qui fuerũt ante me in ierl'm. Coaceruaui mihi argentuꝫ ⁊ aurum: ⁊ ſubſtãtias reguꝫ ac ꝓuĩciaꝝ. Feci mihi cãtores ⁊ cantatrices: ⁊ delitias filioꝝ hoĩum. Scyphos ⁊ urceolos ĩ miſterio ad uina fundẽda. Et ſupgreſſuſ ſũ opib⁹ oẽſ q̃ fuerũt ãte me ĩ ierl'm. Sapientia quoqꝫ ꝑſeuerauit mecum: ⁊ oĩa q̃ deſiderauerũt oculi mei non negaui eis. Nec ꝓhibui cor meum q̃n oĩ uoluptate frueretur: ⁊ oblectaret ſe in his q̃ parauer am. Et hãc ratus ſum partem meam ſi uterer labore meo.

Lectio quarta.

CUmqꝫ me ꝯuertiſſeꝫ ad uniuerſa opera q̃ feciſſent manus mee: ⁊ ad labores in quib⁹ fruſtra ſudaueram uidi ĩ oĩb⁹ uanitatem ⁊ afflictiõem animi: ⁊ nihil ꝑmanere ſub ſole. Trãſiui ad ꝯtẽplãdam ſapĩam: erroreſqꝫ ⁊ ſtulticiaꝫ. Quid eſt inquã homo ut ſequi poſſit regeꝫ factorem ſuum? Et uidi quia tantum precederet ſapientia ſtulticiam: quãtum differt lux a tenebris. Sapiẽtis oculi in capite eius: ſtultus in tenebriſ ambulat. Et didici ꝙ unus utriuſqꝫ eſſet interitus. Et dixi in corde meo. Si unus: ⁊ ſtulti ⁊ me⁹ occaſus erit: quid mihi prodeſt ꝙ maiorem ſapientie dedi operam. Locutuſqꝫ fui cum mente mea animaduerti ꝙ hoc quoqꝫ eſſet uanitas. Non enim erit memoria ſapientis ſimiliter ⁊ ſtulti in perpetuum: et futura tempora obliuione cũcta pariter operiẽt. Moritur doctus ſimilit̃ et indoct⁹. Et iccirco teduit me uite mee uidẽtẽ mala eẽ uniuerſa ſub ſole: ⁊ cuncta uanitatem ⁊ afflictiõem ſp̃s.

Lectio quinta.

RUrſus deteſtat⁹ ſũ oẽꝫ ĩduſtriã meã q̃ ſub ſole ſtudioſiſſime laboraui: hiturus heredẽ p⁹ me quẽ ignoro utrum ſapiens an ſtultus futurus ſit: ⁊ dñabitur i laboribꝰ meis qbꝰ ꝺſudaui ⁊ ſollicitꝰ fui. Et ē qcq̄ꝫ tã uanũ. Unde ceſſaui: ⁊ renũciauitqꝫ cor meũ ultra laborare ſub ſole. Nã cũ aliꝰ laboret in ſapia ⁊ doctrina et ſollicitudīe: hōi ocioſo q̄ſita dimittit. Et hec ergo uanitas et magnũ malũ. Quid .n. ꝓderit hōi de uniuerſo labore ſuo: et afflictōe ſp̄us: qua ſub ſole cruciatus ē? Cũcti dies eiꝰ doloribꝰ ⁊ erũnis pleni ſt: nec ꝑ noctē mēte requeſcit. Hec nōne uanitas ē? Nōne meliꝰ ē cōedere q̄ꝫ bibere ⁊ oñdere aīe ſue bōa ꝺ laboribꝰ ſuis. Et hͦ de manu dei ē. Quis ita laborauit et delitijs affluet ut ego? Hōi bono i cōſpectu ſuo dedit deꝰ ſapiam ⁊ ſciam ⁊ leticiam. Peccatori autez dedit afflictionem ⁊ curã ſupfluã: ut addat: ⁊ cōgreget: ⁊ tradat ei q placuit deo. Sꝫ ⁊ hoc uanitas ⁊ caſſa ſollicitudo m̄tis.

Lectio ſexta.

Omnia tp̄s hñt: ⁊ ſuis ſpatijs tranſeunt uniuerſa ſub ſo'e. Tp̄s naſcendi ⁊ tp̄s moriēdi. Tp̄s plãtãdi ⁊ tp̄s euellendi qꝺ plãtatũ eſt.. Tp̄s occidēdi: ⁊ tp̄ſ ſanandi. Tp̄s deſtruēdi ⁊ tp̄s edificandi. Tp̄s flēdi et tp̄s ridendi. Tp̄s plãgendi: ⁊ tp̄s ſaltãdi. Tp̄s ſpargēdi lapides: ⁊ tēpꝰ colligēdi. Tp̄s ãplexãdi: et tp̄s longe fieri ab amplexibꝰ. Tp̄s acqrēdi: ⁊ tp̄s ꝑdendi. Tp̄s cuſtodiēdi: ⁊ tp̄s abijciendi. Tp̄s ſcidendi: ⁊ tp̄s ꝯſuēdi. Tp̄s tacēdi: ⁊ tp̄s loquēdi. Tp̄s dilectōis ⁊ tp̄s odij. Tp̄s belli: et tp̄s pacis. Quid hꝫ ampliꝰ homo ꝺ labore ſuo. Uidi afflictōeꝫ quã dedit deꝰ filijs hoīum ut diſtendat̃ in ea. Cũcta fec̃ bona in tp̄e ſuo: et mũdũ tradidit diſpōni eoꝝ: ut nō inuēiat homo qꝺ oꝑatus ē deus ab initio uſqꝫ ad finē. Et cognoui ꝙ nō eēt meliꝰ niſi letari ⁊ facere bene i uita ſua. Oīs .n. hō q comedit: et bibit: et uidet bonũ de labore ſuo: hoc donũ dei ē. Didici ꝙ oīa opa q̄ fecit deus ꝑſeuerēt in et̄nũ. Non poſſumus eis qcq̄ꝫ addere nec auferre q̄ fecit deꝰ: ut timeat̃. Qꝺ factũ ē ipꝫ ꝑmanet: q̄ futura ſt iam fuere: ⁊ deꝰ inſtaurat qꝺ abijt.

Dñica tertia liber ſapientie.

Lectio prima.

Diligite iuſticiam qui iudicatis trã. Sētite de dño i bōitate: ⁊ i ſimplicitate cordis querite illũ: qm̄ iuenit ab hiſ q nō tētãt illũ: apparet ãt eis q fidē hñt i illũ. Peruerſe .n. cogitatōeſ ſeparãt a deo ꝓbata ãt uirtuſ corripit inſipientes. Qm̄ in maliuolam aīam non introibit ſapia: nec habitabit in corpore ſubdito peccīſ. Sp̄s .n. ſanctus diſcipline effugiet fictuꝫ: et aufert ſe a cogitationibꝰ que ſunt ſine intellectu: et corripiet̃ a ſuꝑueniente iniquitate. Benignus ē enim ſp̄s ſapie: et nō liberabit maledictum a labijs ſuis: qm̄ renum eius teſtis eſt deus: et cordis illius ſcrutator ē uerus: et lingue eius auditor. Qm̄ ſpiritus dñi repleuit orbeꝫ terraꝝ: ⁊ hoc qꝺ cōtinet omnia ſciam hꝫ uocis. Propt̃ hoc qui loquitur iniqua nō pōt latere: nec ꝑteriet illũ corripiēs iudiciũ.

Lectio ſecũda.

In cogitatiōibus enim impij erit interrogatio. Sermonum autem illius auditio ad deum ueniet: ⁊ ad correctionē iniqtatũ illiꝰ: qm̄ auris zeli audit oīa: et tumultus murmurationum nō abſcōdet̃. Cuſtodite ergo uos a murmuratiōe q̄ nihil ꝓdeſt: et a detractiōe parcite lingue: qm̄ ſermo obſcurꝰ i uacuũ nō ibit. Os ãt qꝺ mētit̃ occidit aīaꝫ. Nolite zelaī mortē i errorē uite ur̄e: neꝫ acqratiſ ꝑditionē i opibꝰ mãuũ ur̄aꝝ: qm̄ ñ deꝰ fec̃ mortē ut letat̃ i ꝑditiōe uiuoꝝ. Creauit deꝰ ut eſſent oīa: et ſanabiles fecit natōes orbis t̃raꝝ. Nō ē .n. in illis medicamentũ exterminij: nec iferoꝝ regnũ i terra. Juſticia .n. ꝑpetua eſt et imortal': iiuſticia ãt mortis acquiſitio. Jmpij autem manibus et uerbis accerſerunt illam: et eſtimãtes illam amicam defluxerunt: et ſponſiones poſuerunt ad illam: qm̄ morte digni ſunt q ſũt ex ꝑte illiꝰ.

Lectio tertia.

Dixerũt .n. ipij apꝺ ſe ñ r̄cte cogitãteſ. Exiguum eſt: et cũ tedio eſt tp̄s uite nr̄e: et nō eſt refrigeriũ in fine hoīs: et nō eſt qui agnitꝰ ſit: reuerſus ab iferis: qꝛ ex nihilo nati ſumus. et pꝰ hec erimus tã q̄ꝫ ſi non fuerimus. Qm̄ ſumꝰ: et afflatus ē in narib⁹ nr̄is: ⁊ sermo scītille ad cōmouēdū cor nr̄m: q̄r extincta cinis erit corp⁹ nr̄m: ⁊ sp̄s diffūdet̄ tāq̄ȝ mollis aer. Et trāsiet uita nr̄a tāq̄ȝ uestigiū nubis: ⁊ sicut nebula dissoluet̄: q̄ effugata ē a radijs solis: ⁊ a calore illi⁹ aggrauata. Et nomē nr̄um obliuiōem accipiet p̄ tp̄s: ⁊ nēo mēoriaȝ hēbit opm̄ nr̄oꝝ. Umbre.n. trāsit⁹ ē tēp⁹ nr̄m: ⁊ nō ē reuersio finis nr̄i: q̄m ꝯsignata ē ⁊ nemo reuertit̄. Uenite ergo ⁊ fruamur bonis q̄ sūt: ⁊ utamur creatura tāq̄ȝ ī iuuētute celeriter. Uino p̄cioso ⁊ unguēto nos ipleam⁹: ⁊ nō preterat nos flos tēporis. Coronem⁹ nos rosis anteq̄ȝ marcescāt: nullū pratū sit q̄d nō p̄trāseat luxuria nr̄a: nemo nr̄m sit exors luxurie nr̄e. Ubiq̄ȝ reliquam⁹ signa leticie: q̄m hec ē p̄s nr̄a: ⁊ hec ē sors nr̄a.

Lectio quarta.

OPprimam⁹ paupem iustū: ⁊ n̄ parcam⁹ uidue: nec uetano nec reuereamur canos m̄lti tp̄is. Sit āt fortitudo nr̄a lex iusticie. Q̄d eni īfirmū ē iutile iuenit̄. Circūueniam⁹ ergo iustū: q̄m iutilis ē nobis: ⁊ ꝯtri⁹ opib⁹ nr̄is: ⁊ ip̄ropat nob̄ peccata legis. diffamat i nos pecc̄a discipline nr̄e. Promittit se sciam dei hr̄e: ⁊ filiū dei se noiat. Fact⁹ ē nobis i traductiōem cogitatōum nr̄arū. Grauis ē nobis etiam ad uidēdū: q̄m dissimilis ē alijs uita illi⁹: ⁊ imutate sūt uie ei⁹. Tāq̄ȝ nugaces estimati sumus ab illo: ⁊ abstinꝫ se a uijs nr̄is tāq̄ȝ ab imūdicijs: ⁊ p̄fert nouissima iustorū: ⁊ gl̄atur p̄rem se hr̄e deū. Uideamus ergo si sermōes illi⁹ ueri sūt: ⁊ tētemus q̄ uētura sūt illi: ⁊ sciem⁹ q̄ erūt nouissima illius. Si.n. ē uer⁹ fili⁹ dei suscipiet illum ⁊ liberabit illū d̄ mānu ꝯtrarioꝝ. Cōtumelijs et tormēto iterrogam⁹ illū: ut sciam⁹ reuerētiam ipsius: ⁊ p̄bemus patiētiā ei⁹. Morte turpissima ꝯdēnem⁹ eū. Erit.n. respect⁹ ex sermonib⁹ illi⁹.

Lectio quinta.

HEc cogitauerūt ⁊ errauerūt. Execauit .n. illos malitia eoꝝ. Et nescierunt sacramēta dei: neq̄ȝ mercedē sp̄auerūt iusticie: nec diiudicauerūt honorē aīarū sāctarū: q̄m de⁹ creauit hoiem iexterminabilē: ⁊ ad imaginē silitudis sue fec̄ illū. Inuidia āt diaboli mors itroiuit i orbē terraꝝ. Imitantur āt illū q̄ sūt ex p̄te illi⁹. Iustorū aīe i manu dei sūt: ⁊ nō tāget illos tormentū mortis. Uisi sūt ocul' isipiētiū mori: ⁊ extimata ē afflictio exit⁹ illoꝝ: ⁊ q̄ a nobis ē iter exterminij: illi āt sūt i pace. Et si coram hoīb⁹ tormēta passi sūt: spes illorum i mortalitate plena ē. In paucis uexati in multis bn̄ disponent̄: q̄m de⁹ tētauit illos ⁊ iuenit illos dignos se. Tanq̄ȝ auꝝ in fornace p̄bauit illos: ⁊ quasi holocausti hostiam accepit illos: ⁊ i tp̄e erit respect⁹ illoꝝ. Fulgebūt iusti: ⁊ tāq̄ȝ scītille i arundineto discurrent. Iudicabūt natiōes ⁊ dn̄abūt p̄plis: ⁊ regnabit dn̄s illoꝝ i perpetuū. Qui ꝯfidunt i illis itelligēt ꝟitatē ⁊ fideles in dilectiōe acq̄escēt illi: q̄m donū et pax ē electis dei.

Lectio sexta.

IMpij āt secundum q̄ cogitauerūt correptōeȝ hēbunt: q̄ neglexerūt iustū et a dn̄o recesserūt. Sapiam.n. ⁊ disciplinā q̄ abijcit ifelix ē: ⁊ uacua est spes illorum: ⁊ labores sine fructu: ⁊ iutilia opa illorum sūt: mulieres autem eorum isensate sūt: ⁊ neq̄ssimi filij eorum. Maledicta creatura illoꝝ q̄m felix est sterilis: ⁊ coinquinata: que nesciuit toꝝ i delicto: hēbit fructū i respectiōe aīaꝝ sāctaꝝ. Et spado q̄ nō opatus est p̄ man⁹ suas iiq̄tateȝ: nec cogitauit aduersus deū neq̄ssima. Dabit eni illi fidei donū electū: ⁊ sors in templo dn̄i acceptissima. Bonoꝝ eni laboꝝ gl̄osus est fruct⁹: ⁊ q̄ nō cōcidat radix sapie. Filij āt adulteroꝝ i ꝯsūmatiōe erūt: et ab iniquo toro semen extermiabit̄. Et siq̄dē lōge uite sue: erūt i nihilū ꝯputabuntur et sine honore erit nouissima senect⁹ illorū. Et si celeri⁹ defuncti fuerint non habebunt spem: nec in diem agnitionis allocutionem. Nationes enim inique dire sūt consumationis.

Dn̄ica quarta: liber ecclesiasticus.

Lectio prima.

OMnis sapia a dn̄o deo ē: et cū illo fuit sp̄ et ē āte euū arenam maris: ⁊ pluuie guttas: et dies seculi q̄s dinūerauit

Altitudiez celi: τ latitudinē tre: τ ꝓfūdū abyſſi qs mēſus ē: Sapiam dei pcedentē oia qs iueſtigauit: Prioꝛ ōium creata ē ſapia: τ itellectus prudētie ab euo. Fōs ſapie uerbū dei in excelſis: τ igreſſus illi⁹ mādata eterna. Radix ſapie cui reuelata ē: τ aſtutias illi⁹ qs agnouit. Diſciplia ſapiētie cui reuelata ē τ manifeſta: τ mltiplicatōem igreſſus illi⁹ qs intellexit: Unus ē ōipotens creatoꝛ ōiū altiſſim⁹ rex potēſ τ metuēdus nimis: ſedens ſup thronū illi⁹ τ dn̄anſ de⁹. Ipſe creauit illam i ſpiritu ſancto: τ uidit: τ dinūerauit: τ mēſus eſt: τ effudit illā ſup oia opa ſua: τ ſup omnē carnē. Secūdū datū ſuū prebet illā diligētib⁹ ſe. Timoꝛ dn̄i dilectabit coꝛ: τ dabit letitiā τ gaudiū i lōgitudinē dierum. Timēti dn̄m bn̄ erit i extremis: τ i die ďfunctiōis ſue bn̄dicitur.

Lect. ſecunda.

Dilectio dei honoꝛabil' ſapia: qbus āt apparuerit in uiſu: diligūt eaꝫ in uiſiōe: τ i agnitiōe magnaliū ſuoꝝ. Initium ſapiētie timoꝛ dn̄i: τ cū fidelib⁹ i uulua ꝯcreat⁹ ē: τ cū electis femis graditur: τ cū iuſtis τ fidelib⁹ agnoſcit Timoꝛ dn̄i ſcie ꝛligioſitaſ: Religioſitaſ cuſtodiet τ iuſtificabit coꝛ: iocūditatem atqꝫ gaudiuꝫ dabit. Timēti dn̄m bn̄ erit: τ in dieb⁹ conſumatiōis illi⁹ bn̄dicet. Plenitudo ſapientie timere deū: τ plenitudo a fructibuſ illi⁹. Oēm domū illi⁹ iplebit a gn̄atiōib⁹: τ receptacula a theſaurif illi⁹. Corona ſapientie timoꝛ dn̄i replens paceꝫ τ ſalutiſ fructū: τ uidit: τ dinūerauit eā. Utraqꝫ āt ſūt dona dei. Sciam τ itellectū prudētie ſapia ꝯpartiet: τ gliaꝫ tenētiū ſe exaltat. Radix ſapie ē timere deū: rami enim illius lōgeui. In theſauris ſapie itellectuſ τ ſcie religioſitaſ: extractio āt peccatoribuſ ſapia.

Lecto tertia.

Timoꝛ dn̄i expellit peccatū. Nam q ſine timoꝛe ē: nō poterit iuſtificari. Iracūdia enim aioſitatis illi⁹ ſubuerſio illius eſt. Uſqꝫ i tp̄s ſuſtinebit patiēs: τ poſtea redditio iocūditatis. Bon⁹ ſēſus uſqꝫ i temp⁹ abſcōdet uerba illi⁹: τ labia ml'toꝝ enarrabūt ſēſū illi⁹. In theſauris ſapiētie ſignificatio diſcipline execratio āt peccatoꝛi cultura dei. Fili ꝯcupiſce ſapiētiam: ꝯſerua iuſticiam: τ de⁹ p̄bebit illam tibi. Sapia eni τ diſciplia timoꝛ dn̄i τ beneplacitū ē illi fides τ māſuetudo: τ adiplebit theſauros illi⁹. Nō ſis incredibiliſ timoꝛi dn̄i: τ ne acceſſeris ad illū coꝛde duplici. Ne fueris hypocrita in ꝯſpectu hoim: τ nō ſcādalizeris in labijs tuis. Attende i ill' ne foꝛte cadas: τ adducas aie tue ihonoꝛatōem: τ reuelet de⁹ abſconſa tua: τ i medio ſynagoge elidat te: qm̄ acceſſiſti maligne ad dn̄m: τ coꝛ tuum plenū ē dolo τ fallacia.

Lectio quarta

Fili accedēs ad ſeruitutē dei ſta in iuſtitia τ timoꝛe τ p̄para aiam tuaꝫ ad tētatiōem. Deprime coꝛ tuū τ ſuſtine. Declia aurē tuā τ excipe uerba itellect⁹: τ ne feſtines i tp̄s obductiōis. Suſtine ſuſtentatiōes dei cōiūgere deo et ſuſtine: ut creſcat i nouiſſimo uita tua. Oīe qd̄ tibi applicitū fuerit accipe: τ i doloꝛe ſuſtine: τ i humilitate tua patiētiaꝫ habe: qm̄ i igne ꝓbat aurū et argētū: hoīes uero receptibiles i camino humiliatiōis. Crede deo τ recupabit te: τ dirige uiā tuā τ ſpa i illū. Serua timoꝛē illi⁹: et i illo ueteraſcere. Metuētes dn̄m ſuſtinete miam ei⁹: et n̄ ďflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis deum credite illi: et nō euacuabit merces ur̄a. Qui timetis dn̄m ſpate i illū: et i oblectatiōem ueniet uobis mia. Qui tīetis dn̄m diligite illū: et illuminabunt coꝛda ur̄a.

Lectio qnta.

Reſpice fili natōes hoīuꝫ et ſcito: qꝛ nullʼ ſpauit i dn̄o et ꝯfuſus ē: pmāſiti mādatis ei⁹ τ derelict⁹ ē. Aut qs iuocauit eū: et deſpexit eū: Qm̄ pi⁹ τ miſericoꝛs ē de⁹ et remittet i tp̄e tribulatōis peccata: et ꝓtectoꝛ ē ōib⁹ exqrentibus ſe in ueritate. Ue duplici coꝛde et labijſ ſceleſtis: et manibus malefacientibuſ: et peccatoꝛi terrā igredienti duabuſ uijs. Ue diſſolutiſ coꝛde q nō credūt deo: et iō n̄ ꝓtegēt ab eo. Ue his q pdideřt ſuſtinētiā: q dereliqrūt uias rectas: et diuerterūt i uias prauas. Et qd faciēt cū inſpicere fecerit domin⁹. Qui timent dn̄m non erunt incredibiles uerbo illius: ⁊ qui diligunt illum conſeruabunt uiam illius. Qui timent dñm inquirent que beneplacita ſũt illi: Et qui diligũt eum replebuntur lege ipſius. Qui timent dñm preparabunt corda ſua: ⁊ i ꝯſpectu illius ſanctificabunt animas ſuaſ. Qui timent dñꝫ cuſtodiẽt mandata illiꝰ: ⁊ patientiam habebunt uſqꝫ ad inſpectionem illius dicenteſ. Si penitentiam nõ egerimus incidemus in manus dñi: ⁊ ñ in manus hominum. Secundum enim magnitudinem illius: ſic et miſericordia ipſius cum ipſo ē.

Lectio ſexta.

FIlij ſapientie eccleſia iuſtorum: et natio illorum obediẽtia ⁊ dilectio. Judicium patris audite filij dilecti: et ſic facite: ut ſalui ſitis. Deus enim honorauit pr̃em in filijs: et iudicium matris exquirens firmauit in filios. Qui diligit deum exorabit pro peccatis: ⁊ continebit ſe ab illis: ⁊ in oratione dieruꝫ exaudietur. Et ſicut qui theſaurizat: ita ⁊ q honorificat matrem ſuam. Qui honorat patrem ſuũ uita uiuet longiore: ⁊ qui obedit pr̃i refrigerabit m̃rem. Qui timet dñm honorat parẽtes: ⁊ quaſi dñis ſeruiet hiſ q ſe genuerit i ope ⁊ ſermone et õi patientia. Honora pr̃em tuum: ut ſuꝑueniat tibi bñdictio a deo: et benedictio illiuſ i nouiſſimo manet. Bñdictio pr̃is firmat domos filiorum: maledictio ãt matris eradicat fundamẽta. Ne glorieris i cõtumelia patris tui: nõ enim eſt tibi gloria ſed confuſio. Gloria enim hominis ex honore parentis ſui: ⁊ dedecus filij pater ſine honore. Fili ſuſcipe ſenectutem patris tui: et ne ꝯtriſtes eum in uita illius. Et ſi defecerit ſẽſu ueniam da: ⁊ ne ſpernas eum i tua uirtute. Helemoſyna enim pr̃is non erit in obliuione. Nam pro peccato matris reſtituetur tibi bonum: ⁊ iuſticia edificabit̃ tibi: et in die tribulatiõis commemorabitur tui: et ſicut in ſereno glacies: ſoluẽtur peccata tua. Quam male fame eſt qui relinquit patrem: et eſt maledictus a deo q exaſꝑat matrem.

Tabula dominicarum menſis ſeptẽbris ponendarum.

Quoniam in ponendis hiſtorijs menſiſ ſeptẽbris frequenter ſboriri ſolet aliquis error. Quoniam hiſtorie quattuor ſunt tm̃. Dñice ṽo aliqñ quattuor tantum: nõ nũqꝫ pluresſ ñnũqꝫ pauciores. Propterea ne qs i ordinãdis hiſtorijs huiuſmõi mẽſis: ac ponendis quoquomodo deficiat: huiuſcemodi ſubnectenda eſt tabula: recto ſeruato ordine litterarum.

Quando lr̃a dñicalꝭ occurrerit. **A.** tres ſolum dñice ſunt i menſe ſeptembri quo ad officium dñicale. In prima igitur liber **Job.** ponitur die. iij. ſeptembris. In ſabbato uero dñice q̃ eſt infra octauam natiuitatis beate marie: qm̃ ea non cenſetur dñica quo ad officiũ dñicale, ꝓ cõmemoratiõe ipſius dñice dicitur. añ. de **Job.** In ſecũda uero põit **Thobias.** die. xvij. In t̃tia põit **Judit.** die. xxiiij. **Heſter** uero ꝑ hebdomadam diſtribuat̃: ſecũda feria l' quinta. Qñ uero occurrerit lr̃a dñicalis. **B.** Quarta die ſeptembris. Liber **Job.** põitur. Liber uero **Thobie.** xviij. ponitur. Liber **Judit.** xxv. Liber uero **Heſter.** die. xxviij. eiuſdẽ mẽſis. ſ. Feria quarta. Qñ uero occurrerit. **C.** lr̃a dñical. Die q̃nto ſeptẽbris liber **Job.** põitur **Thobie.** xix. **Judit.** xxvi. **Heſter** uero uigeſimaoctaua eiuſdẽ mẽſis. In ſabbato ãt dñice q̃ ẽ ĩfra octauã natiuitatis uirgiſ marie dicet̃ i ueſpis ꝓ ꝯmẽoratiõe dñice añ. de hiſtoria **Thobie.** Qñ uero lr̃a dñical' occurrerit. **D.** Liber **Job.** põit. xxx. die auguſti. Lib **Thobie.** die. vi. ſeptembris. Lib **Judit.** xx. die ſeptẽbris. Liber **Heſter.** xxvij. dicti mẽſis. Qñcũqꝫ littera dñicaliſ occurrerit. **E.** Lib **Job.** põit̃ die. xxxi. auguſti. Lib ãt **Thobie** põit. vij. die ſeptẽbriſ. Lib. **Judith.** xxi. eiuſdẽ mẽſis põit: et hoc ꝓꝑ feſtũ exaltatõis ſacratiſſime crucis qd̓ trãſferri minime põt: imo fit eo die q̊ occurrit: cũ ꝯmẽoratione dñice d̓ hiſtoria **Thobie:** qd̓ ẽt pari mõ fieret: ꝓꝑ octauã natiuitatis beate uirgiſ. Et lꝫ. xxi. dicti mẽſis feſtũ occurrat beati mathei apli: de eo tñ nihil fit: ſed i ſecũdã feriaꝫ trãſfertur; ut lib **Judit** ponatur.

Liber aūt. Heſter. Uigeſimaquarta ſeptēbris pōitur. ſ. feria quarta. Qñ lr̄a dñicaſ occurrit. f. Liber. Job. die prima ſeptēbris ponitur. Liber. Thobie. xxij. die eiuſdē mēſiſ: qm̄ alie due dñice extant impedite: ⁊ ꝑꝑ natiuitatem uirginis marie: ⁊ ꝑꝑ eiuſdem uirginis octauam. Judit. autem. xxv. dicti menſis ponitur. ſ. feria quarta. Heſter. ultimo loco. xxviij. menſis prefati ponit̄. hoc ē ſabbato ꝓxime ſequenti. Qñ uero lr̄a dñicalis occurrit g. Liber. Job. ſecūda die ſeptembris ponitur. Liber. Thobie. ſextodecio eiuſdem menſis. Liber. Judit. xxiij. p̄dicti mēſis. Liber. demum. Judit. diſtribuit̄ ꝑ hebdomadā. Feria. iij. ɫ. vi. dicti mēſiſ ſeptēbris: hoc ē die. xxv. ɫ. xxviij.

Sabbato ꝓximo calēdis ſeptembris.

Ad mag. añ. Cum audiſſet iob nūcioꝝ uerba ſuſtinuit patienter et ait: ſi bona ſuſcepimuſ de manu dñi: mala āt quare non ſuſtineamus in omnibus his non peccauit iob labijs ſuis: neqꝫ ſtultū aliqd ꝯ deum locutus ē.

Liber iob. Lectio prima.

VIr erat in terra hus noīe iob. Et erat uir ille ſimplex ⁊ rectꝰ ac timēſ deum: ⁊ recedens a malo. Natiqꝫ ſūt ei .vij. filij: ⁊ tres filie. Et fuit poſſeſſio eius ſeptēmilia ouium: ⁊ tria milia camelorū: q̄ngenta quoqꝫ iuga boū: ⁊ q̄ngente aſine: ac familia multa nimis. Eratqꝫ uir ille magnus iter ōes oriētales. Et ibant filij eius ⁊ faciebāt cōuiuia ꝑ domos unꝰqſqꝫ i die ſuo. Et mittēteſ uocabāt treſ ſorores ſuas: ut comederēt ⁊ biberēt cū eiſ. Cūqꝫ in orbem tranſiſſent dies conuiuij mittebat ad eoſ iob: ⁊ ſanctificabat illoſ: ꝯſurgēſqꝫ diluclo: offerebat holocauſta per ſingulos. Dicebat eniꝫ. Ne forte peccauerint filij mei: ⁊ bñdixerint deo i cordibus ſuis. Sic faciebat iob cūctis diebꝰ

℟. Si bona ſuſcepius de manu dñi: mala aūt quare non ſuſtineamus? Dñs dedit dñs abſtulit: ſicut dño placuit ita factuꝫ eſt. ſit nomen dñi benedictum. ℣. Nudus egreſſus ſum de utero matris mee nudus reuertar illuc. Do.

Lectio ſecūda.

QUadam āt die cū ueniſſent filij dei ut aſſiſterēt corā dño affuit iter eos ⁊ ſathan. Cui dixit dñus. Unde uenis? Qui rñdens ait. Circuiui terrā ⁊ ꝑambulaui eam. Dixitqꝫ dñs ad eū. Nūqd cōſideraſti ſeruū meū iob ꝙ nō ſit ei ſilis i tra hō ſimplex ⁊ rectus: ac timēs deū: ⁊ recedens a malo. Cui reſpondens ſathā ait: Nūqd fruſtra iob timet deum? Nōne tu uallaſti eum: ac domū eius uniuerſamqꝫ ſubſtantiam eiuſ ꝑ circuitum? Operibuſ manuū eius benedixiſti: ⁊ poſſeſſio eius creuit in terra. Sed extende paululum manū tuā: ⁊ tange cūcta q̄ poſſidet: niſi in facie benedixerit tibi. Dixit ergo dñſ ad ſathā. Ecce uniuerſa q̄ hꝫ i manu tua ſūt: tm̄ i eum ne extendas manum tuam. Egreſſuſqꝫ ē ſathā a facie dñi. Rñſoriū.

Anteq̄ comedaꝫ ſuſpiro: ⁊ tanq̄ mundātis aque ſic rugitꝰ meꝰ: qꝛ timor quē timebā euenit mihi: ⁊ quod uerebar accidit: nonne diſſimulaui? nonne ſilui. nonne quieui. Et uenit ſuper me indignatio. Ecce nō eſt auxilium mihi i me: ⁊ neceſſarij quoqꝫ mei receſſerūt a me. Et.

Lectio tertia.

CUm āt quadam die filij ⁊ filie eius comederēt ⁊ biberent uinum i domo fratris ſui primogeniti: nūcius uenit ad iob q dr̄et. Boues arabāt: ⁊ aſine paſcebantur iuxta eos: ⁊ irruerūt ſabei: tulerūtqꝫ oia: nec nō ⁊ pueros ꝑcuſſerūt gladio: ⁊ euaſi ego ſolus ut nūciarem tibi. Cūqꝫ adhuc ille loqueret̄ uenit alter et dixit. Ignis dei cecidit de celo: ⁊ tactas oues pueroſqꝫ cōſūpſit: ⁊ effugi ego ſolꝰ ut nunciarem tibi. Sed et illo adhuc loquēte uenit alius et dixit. Caldei fecerūt tres turmas: ⁊ iuaſerūt camelos: ⁊ tulerūt eos: nec nō ⁊ pueros ꝓcuſſerūt gladio: ⁊ effugi ego ſolꝰ ut nūciarē tibi. Adhuc loquebat̄ ille. Et ecce aliꝰ itrauit ⁊ dixit. Filijs tuis ⁊ filiabus ueſcētibꝰ et bibentibus uinū in domo fratris ſui primogeniti: repēte uētus uehemēs irruit a regione deſerti: ⁊ cōcuſſit quattuor angulos domus. Que corruēs oppreſſit liberos tuos: ⁊ mortui ſūt: ⁊ effugi ego ſolus ut nūciarem tibi. Reſponſorium.

Quare detraxiſtis ſermonibꝰ ueritatis ad icrepandū v̄ba cōponitis: ⁊ ſubuertere nitimini amicū u̾m. Verūtñ q̄ cogitaſtiſ explete. ℣. Nō iuſtū ē iudicate: ⁊ nō ïuenietis ī līgua mea iniqtatē. Ver.

Lectio quarta.

Tunc ſurrexit iob et ſcidit tunicā ſuam: et tonſo capite corruens ī t̄raꝫ adorauit et dixit. Nudus egreſſus ſū de utero mr̄is mee: nudus reuertar illuc. Dñs dedit dñus abſtulit: ſicut dño placuit ita factū ē: ſit nomē dñi bñdictū. In oībꝰ his nō peccauit iob labijs ſuis: neqꝫ ſtultuꝫ qd ꝯ deū locutꝰ ē. Factum ē aūt cū quadā die ueniſſent filij dei et ſtarēt corā dño: ueniſſet quoqꝫ ſathā iter eos et ſtaret in cōſpectu eiꝰ: ut diceret dñs ad ſathā. Unde uenis? Qui rñdēs ait. Circuiui t̄rā et perambulaui eam. Et dixit dñs ad ſathan. Nūqd cōſideraſti ſeruum meum iob ꝙ nō ſit ei ſilis in terra? Vir ſimplex et rectꝰ et timēs deū ac recedēſ a malo: et adhuc retinēs inocētiam. Tu aūt cōmouiſti me aduerſus eum: ut affligerē illum fruſtra. Cui rñdens ſathā ait. Pellem ꝓ pelle: et cūcta q̄ hꝫ hō dabit ꝓ aīa ſua. Alioqn mitte manuꝫ tuā: et tāge os eiuſ et carnē: et tc̄ uidebis ꝙ in facie bñdicat tibi. Dixit ergo dñs ad ſathā. Ecce in manu tua ē: uerūtñ aīaꝫ illiꝰ ſerua. ℟. Induta ē caro mea putredine ⁊ ſordibus pulueris cutis mea aruit: ⁊ cōtracta ē. Memēto mei dñe qm̄ uētꝰ ē uita mea. ℣. Dies mei uelociꝰ tranſiere q̄ꝫ a texente tela ſuccidit̄: ⁊ cōſūpti ſūt abſqꝫ ulla ſpe. Memento.

Lectio qnta.

Egreſſus igr̄ ſathā a facie dñi ꝑcuſſit iob ulcere peſſimo a planta pedis uſqꝫ ad uerticē eiuſ. Qui teſta ſaniē radebat̄: ſedēs ī ſterquilinio. Dixit aūt illi uxor ſua. Adhuc ꝑmanes in ſimplicitate tua. Benedic deo et morere. Qui ait ad illā. Quaſi una ð ſtultis mulieribꝰ locuta es. Si bona ſuſcepimꝰ de manu dñi: mala aūt quare nō ſuſtineamꝰ? In oībꝰ hiſ ñ peccauit iob labijſ ſuiſ. Igr̄ audiētes treſ amici iob ōe malum qð accidiſſꝫ ei uenerūt ſinglī ð loco ſuo. elyphas themāites: et baldath ſuithes: et ſophar naamatitheſ. Cōdixerāt eni ut parit̄ ueniētes uiſitarēt eū et cōſolarent̄. Cumqꝫ eleuaſſent ꝓcul oculos ſuos ñ cognouerūt eum. Et exclamātes plorauerunt: ſciſſiſqꝫ ueſtibꝰ ſparſerunt puluerē ſup caput ſuum ī celum. Et ſederūt cum eo ī t̄ra. vij. diebꝰ et ſepteꝫ noctibꝰ. Et nemo loquebat̄ ei v̄bum: uidebat eni dolorē eſſe uehemētem. ℟. Paucitas dierꝝ meorꝝ finiet̄ breui: dimitte me dñe ut plāgā paululū dolorē meū. Anteq̄ꝫ uadā ad t̄rā tenebroſā ⁊ optā mortis caligine. ℣. Manꝰ tue dñe fecerūt me ⁊ plaſmauerūt me totum ī circuitu: ⁊ ſic repēte ꝑcipitas me. Anteq̄ꝫ

Lectio ſexta.

Poſt hec aꝑuit iob os ſuū: et maledixit diei ſuo: et locutꝰ ē. ꝑeat dies ī qua natꝰ ſum: et nox ī qua dictum eſt cōceptus ē hō. Dies ille uertat̄ ī tenebras. Nō reqrat eum deꝰ deſup: et nō illuſtret̄ luīe. Obſcurēt eum tenebre et ūbra mortis. Occupet eum caligo et ïuoluat̄ amaritudine. Noctem illā tenebroſus turbo poſſideat. Nō cōputet̄ ī diebꝰ āni nec nūeret̄ in menſibꝰ. Sit nox illa ſolitaria nec laude digna. Maledicāt ei q maledicūt diei: q parati ſt̄ ſuſcitare leuiathā. Obtenebrēt̄ ſtelle caligine eiꝰ. Expectet lucem ⁊ nō uideat: nec ortū ſurgētis aurore: qr nō cōcluſit hoſtia uētris q portauit me: nec abſtulit mala ab oculis meis. Quare nō ī uulua mortuus ſū: ⁊ egreſſuſ ex utero nō ſtatim perij? Quare exceptuſ genibꝰ. Cur lactatus uberibꝰ? Nūc. n. dormiēs ſilerē: ⁊ ſōno meo requieſcerē cum regibꝰ ⁊ ꝯſulibꝰ t̄re: q edificāt ſibi ſolitudines: aut cū ꝑncipibꝰ q poſſidēt aurꝝ: ⁊ replent domos ſuas argento: aut ſicut abortiuū abſcōditū nō ſubſiſterē: l' q ꝯcepti nō uiderūt lucē. Ibi ipij ceſſauerūt a tumultu: ⁊ ibi requeuerūt feſſi robore ⁊ quōdā uincti parit̄ ſine moleſtia nō exaudierūt uocē exactoris. Paruus ⁊ magnus ibi ſūt: ⁊ ſeruus liber a dño ſuo. Quare data ē miſero lux: ⁊ uita his q ī amaritudine aīe ſūt? Qui expectāt mortē ⁊ nō uenit: quaſi effodiētes theſaurū: gaudentqꝫ uehementer cum iuenerit ſepulchꝝ. Viro cuiꝰ abſcōdita eſt uia et circundedit eū deus tenebris. Anteq̄ꝫ comedā ſuſpiro:

⁊ quaſi inundantis aque ſic rugitꝰ meꝰ: qꝛ timor quē timebā euenit mihi: ⁊ qđ uerebar accidit. Nōne diſſimulaui? Nonne ſilui? Nōne qeui? Et uēit ſuper me indignatio. ℟. Nō abſcōdas me dn̄e a facie tua: manum tuaȝ longe fac a me. Et formido tua nō me terreat. ℣. Corripe me dn̄e in mīa ⁊ nō ī furore tuo: ne forte ad nihilū redigas me. Et ℟. Quis mihi tribuat ut in īferno ꝓtegas me ⁊ abſcōdas me donec ꝑtrāſeat furor tuus dn̄e niſi tu q ſolus es deꝰ. Et cōſtituas tp̄s in quo recorderis mei. ℣. Nunqd ſicut dies hoīs dies tui: ut queras īiqtatem meam: cum ſit nemo q de manu tua poſſit eruere. Et. ℟. Uerſa ē in luctuȝ cythara mea: ⁊ organum meum ī uoce flentium. Parce mihi dn̄e nihil enim ſunt dies mei. ℣. Cutis mea denigrata eſt ſuper me ⁊ oſſa mea aruerunt. Parce. ℟. Utinaȝ appēderentur peccata mea quibꝰ iram merui. Et calamitas quā patior in ſtatera. ℣. Quaſi arena maris hec grauior appareret: unde ⁊ ṽba mea dolore ſūt plena. Et.

Añe. ſubſcripte dn̄r. Ad mag. ꝑ hebdōadas duas. Antiphona.

In omnibus his non peccauit iob labijs ſuis: neqȝ ſtultū aliqd ꝯ deū locutꝰ ē. añ. Dn̄s dedit dn̄s abſtulit ſicut dn̄o placuit ita factum ē. ſit nomē dn̄i bn̄dictum. añ. Quātas habeo iniquitates ⁊ peccata oſtende mihi: cur faciem tuam abſcondis: ⁊ arbitraris me inimicum tuum. añ. Quare detraxiſtis ſermonibus ueritatis ad īcrepandum uerba componitis: ⁊ ſbuertere nitimini amicum ueſtrū uerūtn̄ que cogitaſtis explete. añ. Auditu auris audiui te: nunc āt oculus meus uidet te: iccirco ipſe me repħēdo: ⁊ ago pn̄iam in fauilla ⁊ cinere. añ. Cum egrotaſſet iob fleuit ⁊ dixit. noti mei ⁊ ꝓpinqui mei dereliquerūt me. Uita mea immutata eſt: dies mei breuiabuntur. uidete ōes ppl'i ſi ē dolor ſimil' ſicut dolor meus. añ. Paucitas dierum meorum finietur breui: dimitte me dn̄e ut plāgam paululū dolorem meuȝ: anteqȝ uadā ad ṫram tenebroſam ⁊ optam mortis caligine.

Infra hebdomadā de libro iob.

Lectio prima.

Reſpōdens āt elyphaȝ themanites dixit. Si ceperimꝰ loq tibi forſitan moleſte accipies. Sed ꝯceptū ſermoneȝ tenere qs poterit. Ecce docuiſti multos ⁊ manus laſſas roboraſti. Uacillātes cōfirmauerūt ſermōes tui: ⁊ genua trementia ꝯfortaſti. Nūc āt uenit ſuꝑ te plaga et defeciſti: tetigit te ⁊ ꝯturbatꝰ es. Ubi eſt timor tuꝰ: fortitudo tua: patientia tua: ⁊ ꝑfectio uiaꝝ tuaꝝ? Recordare obſecro te qs ūqȝ innocēs perijt: aut qn̄ recti deleti ſunt? Quin potiꝰ uidi eos q opant̄ iniquitatem: ⁊ ſeminant dolores: ⁊ metunt eos: flante deo ꝑijſſe: ⁊ ſpū ire eius eē ꝯſūptos. Rugitus leonis ⁊ uox leene: ⁊ dentes catuloꝝ leonum ꝯtriti ſūt. Tygris perijt eo ꝙ non hƀet predam: ⁊ catuli leonis diſſipati ſunt.

Lect. ſecunda.

Porro ad me dictum eſt uerbuȝ abſconditum: ⁊ quaſi furtiue ſuſcepit auris mea uenas ſuſurrij eius. In horrore uiſionis nocturne qn̄ ſolet ſopor occupare hoīes: pauor tenuit me ⁊ tremor: et oīa oſſa mea ꝑterrita ſūt. Et cum ſp̄s me pn̄te trāſiret: inhorrere pili carnis mee. Stetit qdam cuiꝰ nō agnoſcebam uultū: imago corā oculis meis ⁊ uocē quaſi aure lenis audiui. Nūqd hō dei ꝯpatiōe iuſtificabiť: aut factore ſuo purior erit uir? Ecce q ſeruiūt ei nō ſūt ſtabiles: ⁊ ī āgelis ſuis repꝑit prauitatē. Quāto magis hiq habitant domos luteas qui terrenū hn̄t fundamētuȝ cōſumētur uelut a tinea. De mane uſqȝ ad ueſperaȝ ſuſcitētur: ⁊ quia nullus ītelligit ī eternuȝ peribūt. Qui āt reliqui fuerit auferēt ex eis: morientur et non in ſapīa.

Lectio tertia.

Uoca ergo ſi ē q tibi rn̄deat: ⁊ ad aliquē ſanctoꝝ ꝯuertere. Uiꝝ ſtultū interficit iracūdia: ⁊ paruulū occidit inuidia. Ego uidi ſtultum firma radice: ⁊ maledixi pulchritudini eius ſtatim. Longe fient filij eius a ſalute ⁊ cōterētur ī porta: ⁊ nō erit qui eripiat. Cuiꝰ meſſem famelicus comedet: ⁊ ipȝ capiet armatꝰ: ⁊ bibēt ſitiētes diuitiasteius. Nihil in ṫra ſine cā fit ⁊ de humo nō oriť dolor. hō ad laborem naſciť: ⁊ auis ad uolādū. Quā ob rē ego deꝑcabor dn̄m: ⁊ ad deum ponam eloquium meuȝ: qui facit magna ⁊ īſcru tabilia ⁊ mirabilia abſqꝫ nũero. Qui dat pluuiã ſup faciẽ terre: ⁊ irrigat aquis uniuerſa. Qui põit humiles i ſublime ⁊ merẽtes erigit ſoſpitate. Qui diſſipat cogitatiões malignoꝝ: ne poſſint iplere manꝰ eoꝝ qđ cepant. Qui apphẽdit ſapiẽteſ i aſtutia eoꝝ: ⁊ ꝯſilium prauoꝝ diſſipat. Per diem incurrent tenebras: ⁊ quaſi i nocte ſic palpabũt i meridie.

Lectio pria.

POrro ſaluũ faciet egenũ a gladio oris eoꝝ: ⁊ de manu uiolẽti paupẽ. ⁊ erit egeno ſpes: iniqtas ãt ꝯ̃het os ſuũ. Beatꝰ hõ q corripit a deo. Increpatõeꝫ ergo dñi ne reprobes: qꝛ ipſe uulnerat et medet: ꝑcutit ⁊ manꝰ eiꝰ ſanabũt. In ſex tribulatõibꝰ liberabit te: ⁊ in ſeptima non tanget te malum. In fame eruet te ꝺ̓ morte: ⁊ i bello ꝺ̓ manu gladij. A flagello lingue abſconderis: ⁊ non timebis calamitatẽ cũ ſuꝑuenerit. In uaſtitate ⁊ fame ridebis: ⁊ beſtias ťre nõ formidabis: ſed cũ lapidibꝰ regionũ pactũ tuũ: ⁊ beſtie ťre pacifice erũt tibi. Et ſcias ꝙ pacẽ hẽat tabernaculũ tuũ: ⁊ uiſitãs ſpẽm tuã ñ peccabis. Et ſcies qm̃ mltiplex erit ſemẽ tuũ ⁊ ꝓgenies tua quaſi herba ťre. Ingredieris i abũdãtia ſepulchꝛũ: ſicut iferť aceruꝰ tritici i tp̃e ſuo. Ecce hoc ut iueſtigauimꝰ ita ẽ qđ auditũ mẽte ꝑtracta.

Lectio ſecunda.

REſpõdens ãt iob dixit. Utinaꝫ appendentur peccata mea qbus iraꝫ merui: ⁊ calamitas quã patioꝛ i ſtatera. Quaſi arena maris hec grauioꝛ appareret. Unde ⁊ uerba mea doloꝛe ſũt plẽa: qꝛ ſagitte dñi i me ſť: quare idignatio ebibit ſp̃m meũ: ⁊ terroꝛes dñi militãt ꝯ̃ me. Nũqd rugiet onager cum habuerit herbam aut mugiet boſ cũ ante preſepe plenũ ſteterit? Aut potit comedi iſulſũ qđ ñ ẽ ſale ꝯditũ? Aut põt aliqs guſtare quod guſtatũ affert moꝛtem? Anime.n. eſuriẽti ẽt amara dulcia eẽ uidenť. Que priꝰ nolebat tãgere aĩa mea: nunc pre anguſtia cibi mei ſunt.

Lectio tertia.

QUis det ut ueniat petitio mea: ⁊ qđ expecto tribuat mihi deꝰ. Et qui cepit ipſe me cõterrat? Soluat manũ ſuã et ſuccidat me. Et hec mihi ſit ꝯſolatio: ut affligens me doloꝛe nõ parcat: nec ꝯ̃dicã ſermonibꝰ ſci. Que ẽ.n. foꝛtitudo mea ut ſuſtineam? Aut qs finis meꝰ ut patienter agam. Nec foꝛtitudo lapidum foꝛtitudo mea: nec caro mea enea ẽ. Ecce nõ ẽ auxilium mihi i me: ⁊ neceſſarij quoqꝫ mei receſſeꝛt a me. Qui tollit ab amico ſuo miſericoꝛdiã: timoꝛẽ dñi dereliquit. Fratres mei ꝑterierũt me ſicut toꝛrẽs: q rapti trãſit i cõuallibꝰ. Qui timẽt pruinã irruet ſuper eos nix. Tp̃e quo fuerit diſſipati peribũt: ⁊ ut icaluerit ſoluẽtur de loco ſuo. Inuolute ſũt ſemite greſſuũ eoꝛũ ambulabunt in uacuũ ⁊ peribunt.

Lectio pꝛima.

COnſiderate ſemitaſ themã: itinera ſaba: ⁊ expectate pauliſper. Confuſi ſť qꝛ ſꝑaui. Uenerũt quoqꝫ uſꝫ ad me: ⁊ pudoꝛe cooꝑti ſť. Nũc ueniſtis ⁊ modo uidentes plagam meam timetis. Nũqd dixi afferte mihi: ⁊ de ſbſtantia uřa donate mihi: ł liberate me de manu hoſtis: et de manu robuſtoꝛum eruite me. Docete me et ego tacebo: ⁊ ſiqd foꝛte ignoꝛaui iſtruite me. Quare detraxiſtis ſermõibus ueritatis: cum e uobis nullus ſit q poſſit arguere me? Ad icrepãduꝫ tm̃ eloqa concionatis. ⁊ in uentum uerba ꝓfertis. Suꝑ pupillũ irruitis: ⁊ ſubuertere nitimini amicum uřm. Uerũtñ qđ cepiſtis explete. Prebete aurẽ: ⁊ uiđte an mẽtiar. Reſpõdete obſecro abſqꝫ ꝯtẽtiõe: ⁊ loquẽteſ: id qđ iuſtũ ẽ iudicate: ⁊ nõ inuenietis in lingua mea iniquitatẽ: nec i faucibus meis ſtulticia ꝑſõabit.

Lectio ſecũda.

MIlitia ẽ uita hoĩs ſuꝑ terrã: ⁊ ſicut mercenarij dies eius. Sicut ſeruuſ deſiderat umbꝛã: ⁊ ſicut mercenariꝰ ꝑſtolatur finẽ opis ſui: ſic ⁊ ego hũi mẽſeſ uacuos: ⁊ noctes laboꝛioſaſ enumeraui mihi. Si doꝛmiero: dicã qñ ꝯſurgã? Et rurſus expectabo ueſperã: ⁊ repleboꝛ doloribꝰ uſqꝫ ad tenebꝛaſ. Induta ẽ caro mea putredine ⁊ ſoꝛdibꝰ pulueris. Cutis mea aruit et ꝯ̄cta ē. Dies mei uelocius trāſierunt q̄ȝ a texēte tela ſuccidit̄: et ꝯſūpti ſūt abſq; ulla ſpe. Memēto q: uētus eſt uita mea: ⁊ nō reuertet̄ oculus meꝰ: ut uideat bona: nec aſpiciat me uiſus hoīs. Sed oculi tui ī me et nō ſubſiſtā. Sicut ꝯſumit̄ nubes ⁊ ꝑtranſijt: ſic q deſcēderit ad inferos nō aſcēdet: nec reuertet̄ ultra ad domuȝ ſuā: neq; cognoſcet eū ampliꝰ locus eiꝰ. Qua pp̄ et ego ñ parcā ori meo. Loquar in tribulatōe ſp̄ſ mei: ⁊ cōfabulabor cū amaritudīe aīe mee.

Lectio tertia.

Nunqd mare ſū ego aut cetuſ: quia circūdediſti me carcere. Si dixero cōſolabit̄ me lectulus meꝰ: et reuelabor loquēs mecū ī ſtratu meo: t̄rebis me per ſomnia: et ꝑ uiſiōes horrore concuties. Quāobrem elegit ſuſpēdiū aīa mea: et mortē oſſa mea. Deſpaui. Nequaq̄ȝ ultra iā uiuā. Parce mihi dñe: nihil eniȝ ſt̄ dies mei. Quid ē hō q: magnificas euȝ: aut qd apponis erga eū cor tuū? Viſitas eum diluculo: et ſubito ꝓbas illum. Vſq̄ȝquo nō parcis mihi: nec dimittis me: ut glutiaȝ ſaliuā meā. Peccaui. Quid faciam tibi o cuſtos hoīm? Quare poſuiſti me ꝯ̄triū tibi: ⁊ factꝰ ſū mihi met ipi grauis? Cur nō tollis peccatū meū: et quare nō aufers iiquitatem meam? Ecce nunc ī puluere dormiā: et ſi mane me q̄ſieriſ ñ ſubſiſtā.

Lectio prima.

Reſpōdēs āt baldath ſuithes dixit. Vſq̄ȝquo loqueris talia ⁊ ſp̄s mltiplex ſermōis oris tui. Nūqd deꝰ ſupplātat iudiciū: et ōipotēs ſubuertit qd̓ iuſtuȝ ē. Etiā ſi filij tui peccauerīt ei: et dimiſit eoſ ī manu iniqtatis eoꝝ: tu tñ ſi diluculo cōſurrexeris ad deū: et ōipotētē fueris deꝑcatꝰ: ſi mūdꝰ et rectꝰ inceſſeris ſtati euigilabit ad te: et pacatū reddet hitaculū iuſticie tue: ī tñ ut priora tua fuerit parua et nouiſſima tua mltiplicēt̄ nimis. Interroga. n. gñatōem priſtinā: et diligēt̄ iueſtiga pr̄m mēoriā. Externi qppe ſumꝰ et ignoramꝰ: qm̄ ſicut umbra dies nr̄i ſt̄ ſup trā. Ipſi docebūt te: et loquēt̄ tibi: et d̓ corde ſuo ꝓferēt eloq̄a.

Lect. ſecunda.

Nunqd uiuere pōt ſcyrpꝰ abſq; humore aut creſcere carectū ſie aqua? Cū adhuc ſit ī flore: nec carpat̄ māu āte ōes herbas areſcit. Sic uita ōiuȝ q obliuiſcūt̄ deū: et ſpes hypocrite ꝑibit. Non ei placebit uecordia ſua: et ſicut tela aranearū fiducia eiꝰ. Innitet̄ ſup domū ſuā et nō ſtabit: fulciet eā: et nō cōſurget. Humectꝰ uidet̄ āteq̄ȝ ueniat ſol et ī ortu ſuo germē eiꝰ egrediet̄. Sup aceruū petrarū radices eiꝰ denſabūt̄: et iter lapides ꝯmorabitur. Si abſorbuerit eū de loco ſuo: negabit eum: et dicet. Nō noui te. Hec ē .n. letitia uie eiꝰ: ut rurſuȝ alij de terra germinētur. Deꝰ nō ꝓijciet ſimplicē: ut porriget manuȝ malignis: donec ipleatur riſu os tuuȝ: et labia tua iubilo. Qui oderūt te iduētur cōfuſiōe: et tabernaculuȝ ipioruȝ ñ ſubſiſtet.

Lectio tertia.

Et reſpōdēs iob ait. Vere. n. ſcio q ita ſit: et q non iuſtificet̄ hō ꝯpatꝰ deo. Si uoluerit cum eo cōtendere: ñ potit rñdere ei unuȝ ꝓ mille. Sapiens corde ē et fortis robore. Quis reſtitit ei et pacem habuit? Quis trāſtulit monteſ: et neſcierūt hi quos ſubuertit ī furore ſuo. Qui ꝯmouet trā de loco ſuo et columne eiꝰ cōcutient̄. Qui ꝓ̄cipit ſoli et nō orit̄ et ſtellas claudit quaſi ſub ſignaculo. Qui extendit celos ſolus: et gradit̄ ſup fluctꝰ maris. q fac̄ arctuꝝ: et oriona: et hyadas et it̄iora auſtri. Qui facit magna et icomꝑheſibilia: et mirabilia quoꝝ nō eſt nūerꝰ. Si uenerit ad me nō uidebo euȝ: ſi abierit nō itelligā eū. Si repente itroget qs rñdbit ei? Vel qs dicere pōt: cur ita facis? Deꝰ cuiꝰ ire nemo reſiſtere pōt: et ſub quo curuāt̄ q portāt orbeȝ. Quātꝰ gͦ ego ſum: q. ut rñdeā ei: et loquar ꝟbis meis cū eo. Qui ēt ſi habuero qppiā iuſtuȝ nō rñdebo: ſȝ meum iudiceȝ deꝑcabor. Et cuȝ iuocātem exaudierit me: nō credo q audierit uoceȝ meā. In turbine enim cōteret me: et mltiplicabit uulnera mea etiaȝ ſine cā. Nō ꝯcedit reqeſcere ſpm meum: et ipletme amaritudinibꝰ. Si fortitudo q̄rit̄ robuſtiſſimꝰ eſt: ſi eqtas iudicij nēo ꝓ me audet teſtioniū rñdere. Si iuſtificare me uoluero: os meũ ꝯdẽnabit me. Si innocẽtẽ me ostẽdero: prauum me ꝓprobabit. Et si simplex fuero: hoc ipm̃ ignorabit aĩa mea: ⁊ tedebit me uite mee. Unũ ẽ qđ locutꝰ sũ: inocẽtẽ ⁊ ipiũ ipe ꝯsumet. Si flagellat: occidit semľ: ⁊ de penis inocẽtũ ñ ridebit. Terra data ẽ i manꝰ impij: uultũ iudiciũ eiꝰ opit. Qđ si nõ ille ẽ: quis ergo est? **Sabbato dñice tertie mẽsis septẽbris. Ad mag. añ.** Ne reminiscaris dñe delicta mea ľ parẽtũ meoꝝ: neqꝫ uindictaꝫ sumas de peccatis meis.

Dñica tertia mẽsis septẽbris põit̃ lib thobie: ⁊ legit̃ p unã hebdomadã.

Liber thobie. Lectio prima.

THobias ex tribu ⁊ ciuitate neptali q̃ ẽ i supioribus galilee s̃ naasõ pꝰ uiã q̃ ducit ad occidẽtẽ i sinistro hñs ciuitatẽ sephet: cũ captꝰ eẽt i diebꝰ salmanasar regis assyrioꝝ i captiuitate tñ positꝰ uiaꝫ ueritatis nõ deseruit: ita ut oĩa q̃ hr̃e poterat quotidie cũ captiuis fratribꝰ q erãt ex gñe ipsiꝰ iptiret. Cũqꝫ eẽt iunioꝛ oĩbus i tribu neptalim nihil tñ puerile gessit in ope. Deniqꝫ cũ irẽt oẽs ad uitulos aureos: quos hieroboã fecerat rex isrľ. hic solus fugiebat cõsortia oium ⁊ pgebat ad ierlm̃ ad tẽplũ dñi: ⁊ ibi adoꝛabat dñm deũ isrľ.. Oia primitiua sua ⁊ decimas suas fideliter offerens: ita ut i ťtio ãno ꝓselitis ⁊ aduenis mĩstraret oẽm deciatõeꝫ. Hec et his silia secũdũ legẽ dei puerulus obseruabat. Cũ uero factꝰ fuisset uir accepit uxoꝛẽ annã ꝺ tribu sua. Genuitqꝫ ex ea filiũ nomẽ suũ iponẽs ei. Quẽ ab ifantia timere deũ docuit: ⁊ abstiẽre ab omni peccatoꝛ. ℟. Peto dñe ut de uinculo iproperij huius absoluas me: aut certe desuper ťraꝫ erspias me. Ne reminiscaris delicta mea ľ parẽtũ meoꝝ: neqꝫ uidictam sumas de pc̃cis meis: qꝛ eruis sustinẽtes te dñe. ℣. Oia enim iudicia tua iusta sũt et oẽs uie tue mia et ueritas: et nũc dñe memẽto mei. Ne. re.

Lectio secunda.

IGitur dũ p captiuitatẽ deuenisset cũ uxoꝛe sua ⁊ filio i ciuitatẽ niniue cũ oĩ tribu sua: ⁊ oẽs ederẽt ex cibis gẽtiliũ: iste custodiuit aĩaꝫ suã: ⁊ nũq̃ꝫ cõtaminatꝰ ẽ in escis eoꝝ. Et qm̃ memoꝛ fuit deo i toto coꝛde suo: dedit illi grãm i ꝯspectu salmanasar regis: ⁊ dedit ei ptãtẽ quocũqꝫ uellet ire hñs libtatẽ q̃cũqꝫ facere uoluisset. Pergebat ergo p oẽs q erãt i captiuitate: ⁊ monita salutis dabat eis. Cũ ãt uenisset i rages ciuitatẽ medoꝛũ: et ex his a qbꝰ honoꝛatꝰ fuerat a rege habuisset .x. talẽta argẽti: ⁊ cũ i mľta turba gñis sui gabellũ egẽtẽ uideret: q erat ex tribu eius sub chirographo dedit illi mẽoꝛatũ põdus argẽti. ℟. Omni tp̃e bñdic deũ: et pete ab eo ut uias tuas dirigat. In oĩ tp̃e ꝯsilia tua in ipo permaneãt. ℣. Inqre ut facias que placita sũt illi in ṽitate ⁊ in tota ṽtute tua. In.

Lectio tertia.

POst multum uero tp̃is moꝛtuo salmanasar rege cũ regnaret sẽnacherib filiꝰ eiꝰ ꝓ eo: ⁊ filios isrľ exosos hr̃et in ꝯspectu suo: thobias pgebat ad oẽm cognatõem suam: ⁊ ꝯsolabat̃ eos: diuidẽbatqꝫ unicuiqꝫ ꝓut poťat i facultatibꝰ suis. Esuriẽtes alebat: nudis uestimẽta prebebat: ⁊ moꝛtuis atqꝫ occisis sepulturã sollicitꝰ exhibebat. Deniqꝫ cũ reuersus essꝫ rex sennacherib: fugiẽs a iudea plagam quã circa eũ deꝰ fecerat pp blasphemiaꝫ suã: ⁊ iratꝰ multos occideret ex filijs isrľ: thobias sepeliebat coꝛpa eoꝝ. At ubi nũciatũ ẽ regi: iussit eũ occidi: ⁊ tolli ei oẽm sbam eiꝰ. Thobias uero cum filio suo et uxoꝛe fugiẽs nudꝰ latuit: qꝛ mľti diligebãt eũ. Pꝰ dies uero quadragitaqnqꝫ occiderũt regẽ filij ipsiꝰ: ⁊ reuersus ẽ thobias ad domũ suã. oĩsqꝫ facultas eiꝰ restituta ẽ ei. ℟. Memoꝛ esto fili qm̃ paupem uitam gerimus. Habebis mľta bõa si timueris deũ. ℣. In mẽte hẽto eũ: et caue ne qñ ꝑtermittas precepta eius. Hẽbis.

Lectio quarta.

POst hec uero cũ eẽt dies festus dñi ⁊ factũ eẽt prãdiũ bonũ i domum thobie dixit filio suo. Uade ⁊ adduc aliquos ex tribu nr̃a timẽtes deũ: ⁊ epulent̃ nobiscũ. Cũqꝫ abijsset reuersus nũciauit unũ ex filijs isrľ iugulatũ iacere i platea. Statiqꝫ exiliẽs de accubitu suo relinqns prãdiũ ieiunus puenit ad coꝛpꝰ. Tollẽsqꝫ illud poꝛtauit ad domũ suam occulte: ut dū ſol occubuiſſet caute ſepeliret eū. Cū qꝫ occultaſſet corpus manducauit panē cuʒ luctu ⁊ tremore: mēorās illū ſermōeʒ quem dixit dñs per amos ꝓphetaʒ. Dies feſti noſtri ꝯuertentur in lamētatiōem ⁊ luctuʒ. Cuʒ uero ſol occubuiſſet: abijt ⁊ ſepeliuit eū. Arguebāt āt illū ōēs ꝓximi ſui dicētes. Jā h⁹ rei cā iterfici iuſſus es: ⁊ uix effugiſti mortis ipium: ⁊ iteꝝ ſepelies mortuos? Sʒ thobias plus timēs deum qꝫ regē: rapiebat corꝑa occiſoꝝ: ⁊ occultabat in domo ſua: et medijs noctib⁹ ſepeliebat ea. ℟. Sufficiebat nobis paupertas nr̄a: ut diuitie computarentur: nūqꝫ fuiſſet pecunia ipſa ꝓ qua miſiſti filium nr̄m. Baculuʒ ſenectutis nr̄e. ℣. Heu me fili mi ut qd te miſimus peregrinari lumē oculoꝝ nr̄orū. Ba.

Lectio quinta.

COntigit āt ut quadā die fatigatus a ſepultura ueniēs domū: iactaſſet ſe iuxta parietem et obdormiſſet ex nido hirūdinū dormiēti illi calida ſtercora icideret ſuꝑ oculos ei⁹ fieretqꝫ cec⁹. Hāc aūt tētatōem iō ꝑmiſit dñs euenire illi: ut poſteris daret exēplū patientie ei⁹: ſicut ⁊ ſci iob. Nā cū ab ifātia ſua ſēꝑ deū timuerit et mādata ei⁹ cuſtodierit: n̄ ē ꝯtriſtat⁹ ꝯtra deū: qm̄ plaga cecitatis euenerit ei: ſʒ immobil' i dei tiore ꝑmāſit agens gr̄as deo ōib⁹ dieb⁹ uite ſue. Nā ſicut bt̄o iob iſultabāt reges: ita iſti parētes et cognati ei⁹: ⁊ irridebāt uitā ei⁹ dicētes. Ubi ē ſpes tua ꝓ qua helemoſynas et ſepulturas faciebas? Thobias uero icrepabat eos dicēs. Nolite ita lo qqm̄ filij ſcoꝝ ſum⁹: et uitā illā expectam⁹ quā de⁹ datur⁹ ē his q fidē ſuā nūqꝫ mutāt ab eo. ℟. Benedicite deū celi: ⁊ corā ōib⁹ uiuētib⁹ ꝯfitemini ei. Quia fecit nobiſcū miaʒ ſuā. ℣. Jp̄m benedicite ⁊ cātate illi: ⁊ enarrate oīa mirabilia eius. Quia.

Lectio ſexta.

ANna uero uxor eius ibat ad opus textrinum quotidie: et de labore manuū ſuarū uictū quē ꝯſequi potuiſſet deferebat. Uñ factū ē ut hedū capraruʒ accipiēs detuliſſet domi. Cui⁹ cū uocem balātis uir ei⁹ audiſſet dixit. Uiďo ne forte furtiuus ſit. Reddite eū dño ſuo: qꝛ nō lʒ nobis ex furto aliqd edere aut ꝯtingere. Ad hec uxor ei⁹ irata rn̄dit. Manifeſte uana facta ē ſpes tua: et helemoſyne tue mō patuerūt. Atqꝫ his et alijs hui⁹cemodi uerbis exprobrabat ei. Tūc thobias igemuit: et cepit orare cū lachrymis dicēs: Juſt⁹ es dñe: et oīa iudicia tua iuſta ſunt: et ōes uie tue mīa et ueritas et iudicium. Et nūc dñe memor eſto mei: et ne uindictam ſumas de peccīs meis: neqꝫ remiſcaris delicta mea l' parētū meoꝝ: qm̄ n̄ obediuim⁹ p̄ceptis tuis: et traditi ſum⁹ i direptōem: et captiuitatē: et mortē: et i fabulā: et i ꝓpperiū ōib⁹ natioib⁹ i qb⁹ diſꝑſiſti nos. Et nc̄ dñe magna iudicia tua: qꝛ n̄ egim⁹ ſecūdū p̄cepta tua: et n̄ ābulauim⁹ ſinceriter corā te. Et nc̄ dñe ſecūdū uolūtatē tuaʒ fac mecū miaʒ. et p̄cipe in pace recipi ſp̄m meū. Expedit. n. mihi magis mori qꝫ uiuere. ℟. Tp̄s ē ut reuertar ad eū q miſit me: uos āt bn̄dicite deū. Et enarrate oīa mirabilia eius. ℣. Cōfitemini ei corā ōib⁹ uiuentibus: qꝛ fecit nobiſcū miaʒ ſuā. Et.

Septimū ℟ſoriuʒ addit de ſequenti hiſtoria Judith .ſ. Tribulationes ciuitatum. Octauū. Duo ſeraphin. Añe ſubſcripte dn̄r Ad mag. per hebdomadam. añ.

Omni tp̄e bn̄dic dn̄m: ⁊ pete ab eo ut uias tuas dirigat. añ. Memor eſto fili qm̄ pauperꝫ uitā gerimus: hēbis mlta bona ſi timueris deum. añ. Peto dñe ut de uiclo iproperij huius abſoluas me: aut certe deſuper t̄rā eripias me: ne remiſcaris delicta mea l' parētū meorū: neqꝫ uīdictā ſumas de peccīs meis: qꝛ eruis ſuſtinētes te. añ. Jngreſſus ē raphael āgelus ad thobiā: ⁊ ſalutauit eum dicēs: gaudium tibi ſemꝑ ſit: cui thobias rn̄dēs ait: quale mihi gaudiuʒ erit qꝛ i tenebris ſeďo: ⁊ lumē celi nō uideo: cui āgelus ait. forti aīo eſto: i ꝓxio ē ut a deo cureris. añ. Dixit āgelus ad thobiā gaudium tibi ſemper ſit. At ille reſpōdet quale mihi gaudium erit: qꝛ lumen celi nō uideo: ſʒ ſpero in dño: qa nō me derelinquet.

Infra hebdomadā ď libro thobie.

Lectio prima.

EAdem itaqꝫ die ꝯtigit ut ſarra filia reguelis i rages ciuitate medoꝝ: et ipſa audiret iproperiū ab una ex āncillis patris ſui: quoniam fuerat ſeptem uiris tradita: et demonium nomine aſmodeꝰ occiderat eos: mox ut igreſſi fuiſſent ad eam. Ergo cũ ꝓ culpa ſua icreparet puellã. Rñdit ei dicẽs. Amplꝰ ex te nõ uideamus filiũ aut filiã ſup trã iterfectrix uirorũ tuoꝝ. Nũqd ⁊ me occidere uis: ſicut ⁊ iã occidiſti .vij. uiros? Ad hãc uoceȝ ꝓrexit ſnpꝰ i cubiculũ domꝰ ſue: ⁊ tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ ñ mãducauit neqȝ bibit: ſȝ i oꝛone pſiſtẽs cũ lachꝛymis depcatur dñm: ut ab ip̄o ip̄ꝛopio liberaret eã.

Lectio ſecũda.

FActũ ẽ ãt die tria dũ ꝯpleret oꝛoeȝ bñdicẽs dñm dixit. Bñdictũ ẽ nomẽ tuũ deꝰ pꝛm nroꝝ: q cũ iratus fueris miam facies: ⁊ i tpe tribulatiõis peccata dimittis his q iuocãt te. Ad te dñe facieȝ meã ꝯuerto: ad te oculos meos erigo. Peto dñe ut de uiculo ip̄ꝛopij huiuſ abſoluaſ me: aut certe deſup trã eripiaſ me. Tu ſcis dñe qꝛ nũqȝ ꝯcupiui uiꝝ: ⁊ mundã ſeruaui aiam meã ab õi ꝯcupia. Nunqȝ cũ ludẽtibꝰ miſcui me: neqȝ cũ his q i leuitate ambulãt ꝑticipẽ me ꝓbui. Viruȝ ãt cũ timoꝛe tuo nõ cũ libidine mea conſenſi ſuſcipe. Et aut ego indigna fui illis: aut illi foꝛſitan mihi nõ fuerũt digni: qꝛ foꝛſitan uiro alij ꝯſeruaſti me. Nõ ẽ eni i hois ꝑtate ꝯſiliũ tuũ. Hoc ãt ꝓ certo hȝ ois q colit te: qꝛ uita eiꝰ ſi i ꝓbatiõe fuerit coꝛonabit̃. Si ãt i tribulatiõe fuerit liberabit̃: ⁊ ſi i coꝛꝛuptiõe fuerit ad miam tuam ꝑuenire licebit. Nõ eni delectaris i ꝑditionibꝰ nrĩs: qꝛ pꝰ tẽpeſtatẽ trãqllũ facis: et pꝰ lachꝛymatõem ⁊ fletũ exultatiõe iſundis. Sit nomẽ tuũ deꝰ iſrł bñdictũ i ſecła. In illo tpe exaudite ſunt ꝑces ãboꝛuȝ in ꝯſpectu glie ſũmi dei. Et miſſus ẽ ãgeluſ dñi ſãctꝰ raphael: ut curaret eos ambos: quoꝝ uno tpe ſũt oꝛoes i ꝯſpectu dñi recitate.

Lectio tertia.

IGitur cũ thobias putaret oꝛonem ſuã exaudiri ut moꝛi potuiſſȝ: uocauit ad ſe filiũ ſuũ thobiã dixitqȝ ei. Audi fili mi uerba oꝛis mei: ⁊ ea in coꝛde tuo quaſi fũdamẽta ꝯſtrue. Cum accepit deuſ aiaȝ meã coꝛpꝰ meũ ſepeli: ⁊ honoꝛẽ habebis matri tue õibꝰ diebꝰ uite eius. Memoꝛ.n. debes eẽ: q̃ ⁊ q̃ta ꝑicula ſit paſſa ꝓp te i utero ſuo. Cũ ãt et ip̄a cõpleuerit tp̃s uite ſue ſepelies eaȝ circa me. Oibuſ ãt diebꝰ uite tue deũ i mẽte hẽto: ⁊ caue ne aliqñ peccõ ꝯſẽtias: ⁊ ꝑtermittas precepta dei nr̃i. Ex ſba tua fac helemoſynã ⁊ noli auerte faciẽ tuam ab ullo paupe. Ita.n. fiet: ut nec a te auertat̃ facies dñi. Quõ potueris ita eſto miſericoꝛs. Si mł tũ tibi fuerit: abũdant̃ tribue. ſi exiguum tibi fuerit: ẽt exiguũ. libẽt̃ iptiri ſtude. premiũ.n. bonũ tibi theſaurizaſ i die neceſſitatis: qm̃ helemoſyna ab õi peccato ⁊ a moꝛte liberat: ⁊ nõ patiet̃ aiam ire i tenebras. Fiducia .n. magna erit coꝛã ſũmo deo helemoſyna õibꝰ faciẽtibꝰ eã.

Lectio pꝛima.

ATtẽde tibi fili mi ab õi foꝛnicatiõe: ⁊ ꝑter uxoꝛẽ tuã nũqȝ patiaris crimẽ ſcire. Supbiã nũqȝ i tuo ſenſu aut in tuo uerbo dñari ꝑmittas. in ip̄a.n. iitium ſũpſit oiſ ꝑditio. Quicũqȝ tibi aliqd opatꝰ fuerit: ſtati ei mercedẽ reſtitue: ⁊ merceſ mercenarij tui apd̓ te õino nõ remaneat. Qd̓ ab alio oderiſ fieri tibi: uide ne alteri tu aliqñ facias. Panẽ tuũ cũ eſurientibꝰ ⁊ egenis comede: ⁊ d̓ ueſtimẽtis tuis nudoſ tege. Panẽ tuũ ⁊ uinũ tuũ ſup ſepulturã iuſti ꝯſtitue: ⁊ noli ex eo mãducare ⁊ bibere cum peccatoꝛibꝰ. Cõſiliũ ſp a ſapiẽte ꝑqre. Oi tp̃e bñdic deũ: ⁊ pete ab eo ut uias tuas dirigat: ⁊ oia cõſilia tua i ipſo ꝑmaneãt. Indico ẽt tibi fili mi dediſſe me .x. talẽta argẽti dũ adhuc infantulꝰ eſſẽ: gabello i rages ciuitate medoꝛum ⁊ chirographũ eiꝰ apd̓ me hẽo. Et iõ ꝑqre quõ ad euȝ ꝑuenias: ⁊ recipias ab eo ſupꝛa memoꝛatũ pod̓ꝰ argẽti: ⁊ reſtituas ei chirographũ ſuũ. noli timere fili mi. paupem qdẽ uitã gerimꝰ: ſed mlta bona habebimus ſi timuerimꝰ deũ: ⁊ receſſerimꝰ ab õi peccato ⁊ fecerimꝰ bñ.

Lect. ij.

TUnc thobias rñdit pr̃i ſuo ⁊ dixit. Omnia quecunqȝ precepiſti mihi faciam pr̃. Quõ ãt hãc pecuniã ingram ignoꝛo. Ille me neſcit: neqȝ ego illũ agſco: Sed neqȝ uiã qua ꝑgat̃ illuc: aliqñ cognoui. Quod ſignuz dabo illi? Tunc pater ſuꝰ rn̄dit: ⁊ dixit illi. Chirographū quidem eiꝰ penes me hēo: qd̉ dū illi oſtēderis: ſtati tibi reſtituet. Sꝫ ꝑge nūc ⁊ iqre aliquē tibi fidelē uirū: q eat tecū ſalua mercede ſua: dū adhuc uiuo: ut recipias eam. Tūc egreſſus thobias inuenit iuuenem ſplēdidū ſtātem p̄cinctum paratum ad ambulādum: ⁊ ignorās ꝙ āgeluſ dei eſſet ſalutauit eū ⁊ dixit. Vn̄ te hēmꝰ bōe iuuenis? At ille rn̄dit. Et filijſ iſrahel. Et thobiaſ dixit ei. Noſti iquit uiā q̄ ducit i regionē medoꝝ? Qui reſpondit. Noui. ⁊ omnia itinera eius frequenter ambulaui: ⁊ manſi apd̉ gabelū frēm uꝛm̄ q moratur i rages ciuitate medoꝝ: q̄ poſita eſt i monte egbathanis. Cui thobias ait. Suſtine me obſecro: donec hec ipſa nunciē patri meo.

Lectio tertia.

Tunc thobias igreſſus domū indicauit hec uniuerſa pr̄i ſuo. Superque āmiratꝰ pater rogauit ut introiret ad eū. Ingreſſus itaqꝫ ſalutauit eū ⁊ dixit. Gaudiū ſēp tibi ſit. Et thobias ait. Quale mihi gaudiū erit: qꝛ i tenebris ſedeo: et lumē celi n̄ uideo? Cui ait iuuenis. Forti aio eſto i ꝓrio ē ut a deo cureris. Dixit itaqꝫ illi thobias. Nunqd poteris perducere filiū meum ad gabelum in rages ciuitate medorum? Et cum redieris: reſtituam tibi mercedem tuam. Et dixit ei angelus. Ego eum ducaml et reducam ſanuz ad te. Cui thobias ait. Rogo te idica mihi de qua domo: aut de qua tribu es tu. Cui raphael angelus dixit. Genus mercenarij q̄ris: an ipm̄ mercenariuz q cum filio tuo eat? ſꝫ ne forte ſollicitū te reddā ego ſū azarias ananie magni filius. Cui thobias rn̄dit. Ex magno gn̄e es tu: ſed peto ne iraſcaris ꝙ uolueriz cognoſcere genꝰ tuū. Dixitqꝫ āt illi angelus. Ego ſanum ducā: ⁊ ſanum reducā filium tuum tibi. Rn̄dēs āt thobias dixit: Bene ambuletis: ⁊ ſit deꝰ in itinere ur̄o. Et angeluſ eiꝰ comitteť uobiſcū.

Sabbato dominice quarte mēſis ſeptēbris. Ad mag. añ.

Adonai dn̄e deus magne et mirabilis: qui dediſti ſalutē i manu femine: exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuorum.

Dn̄ica quarta mēſis ſeptēbris ponit̄ lib̄ iudith: ⁊ legit̄ p unā hebdomadā.

Liber iudith. Lectio prima.

Arphaxat itaqꝫ rex medoꝝ ſubiugauerat mltas gētes impio ſuo: ⁊ ipſe edificauit ciuitatē potētiſſimā q̄ꝫ appellauit egbathanis. Ex lapidibuſ quadratis et ſectis fecit muros eiꝰ i altitudie cubitorum ſeptuagita: ⁊ in latitudine cubitoꝛuz trigita. Turreſ uero eiꝰ poſuit i altitudine cubitoꝝ cētū. Per quadrū uero earū latus utrūqꝫ uicenoꝝ pedum ſpatio tendebatur. Poſuitqꝫ portas eiꝰ i altitudie turrium: ⁊ gl̄iabať quaſi potēs i potētia exercitus ſui: ⁊ i gl̄ia quadrigarum ſuarum. Anno igiť duodecio regni ſui nabuchodonoſoꝛ rex aſſyrioꝝ qui regnabat i ciuitete niniue magna pugnauit ꝯ arphaxat ⁊ obtinuit euz i cāpo magno q appellať ragau circa euphraten ⁊ tigrin: ⁊ hiadaſon i campo erioch regis elycorum. ℟. Adonai dn̄e deꝰ magne ⁊ mirabil̕ qui dediſti ſalutē i manu femine. Exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuorū. ℣. Benedictus es dn̄e qui nō derelings p̄ſumētes de te: ⁊ de ſua v̄tute gl̄iantes humilias. Exaudi preces.

Lectio ſecūda.

Tunc exaltatū ē regnū nabuchodonoſoꝛ: ⁊ coꝛ eiꝰ eleuatū ē. Et miſit ad ōes q hitabāt i cilicia. ⁊ damaſco et libano. ⁊ ad gētes q̄ ſt̄ i carmelo. ⁊ cedar. ⁊ ibitātes galileā: i campo magno eſdrelon: ⁊ ad ōeſ q erāt i ſamaria: ⁊ trās flum̄ ioꝛdanem uſqꝫ ierl̄m: ⁊ ad ōem trā ieſſe: quouſqꝫ ꝓueniať ad mōtes ethiopie. Ad hos ōes miſit nūcios nabuchodonoſoꝛ rex aſſyrioꝝ. Qui ōes uno aio ꝯdixerūt: ⁊ remiſerūt eos uacuos: ac ſine honoꝛe abiecerūt. Tūc idignatus ē nabuchodonoſoꝛ rex ad ōem trā illā: ⁊ iurauit per regnū et thronū ſuū: ꝙ defēderet ſe de ōibꝰ regiōibꝰ his. ℟. Tribulatōes ciuitatū audiuimus: quaſ paſſe ſūt ⁊ defecimus: timoꝛ ⁊ ebitudo mētis cecidit ſuper nos ⁊ ſuper liberos nr̄os: ipſi mōtes nolūt recipe fugā nr̄az. Dn̄e miſerere. ℟. Peccauimꝰ cū patribꝰ nr̄is iniuſte egimus iniquitatē fecimꝰ. Dn̄e.

Lectio tertia

Anno tertiodecimo nabuchodonoſoꝛ regis uiceſima ⁊ ſecūda die primi mēſis: factum ē uerbū in domo nabuchodonoſoꝛ regis aſſyrioꝝ ut defēderet ſe. Uocauitqꝫ ōes maiores natu omnesqꝫ duces bellatoꝛes ſuos: ⁊ habuit cū eiſ myſteriū ꝯſilij ſui. Dixitqꝫ cogitationem ſuā in eo eē: ut ōem terram ſuo ſubiugaret imperio. Qđ dictū cū placuiſſet ōibꝰ uocauit nabuchodonoſoꝛ rex holophernē pꝛīcipem militie ſue: ⁊ dixit ei. Egredere aduerſū ōe regnū occidentis: ⁊ ꝯ̃ eos precipue qui cōtempſerūt iperiū meum. Nō parcet oculus tuꝰ ulli regno ōemqꝫ urbē munitā ſubiugabis mihi. Tūc holophernes uocauit duces ⁊ magiſtratꝰ uirtutis aſſyrioꝝ ⁊ dinūerauit uiros i expeditiōe ſua: ſicut p̄cepat ei rex: cētū uiginti milia peditum pugnatoꝛum: ⁊ equites ſagittarios. xij. milia. Ōemqꝫ expeditionem ſuā fecit p̄ire i mĺtitudie inumerabiliū cameloꝝ: cū his qui exercitibꝰ ſufficerēt copioſe. Boū quoqꝫ armēta: gregeſqꝫ ouiū quoꝝ nō erat nūerꝰ. Frumētūqꝫ ex ōni ſyria i trāſitu ſuo parari cōſtituit. Aurū uero ⁊ argētū de domo ꝛ̄giſ aſſūpſit multū nimis: Et ꝓfectꝰ ē ipſe ⁊ oīs exercitꝰ cū quadrigis ⁊ equitibꝰ: ⁊ ſagittarijs q coop̄uerūt faciē t̄re ſicut locuſte. Rn̄ſo.

Benedixit te dn̄s i uirtute ſua q ꝑ te ad nihilū redegit iimicoſ nr̄os: ut nō deficiat laus tua de oꝛe hoīum. ℣. Benedictus dn̄s q creauit celū ⁊ t̄rā: qꝛ hodie nomē ſuū ita magnificauit. Ut

Lectio quarta.

Cumqꝫ ꝑtrāſiſſet fines aſſyrioꝝ uenit ad magnos mōtes ange qui ſūt a ſiniſtro cilicie. Aſcenditqꝫ oīa caſtella eoꝛum ⁊ obtinuit ōem munitōem eoꝛuꝫ. Effregit āt ciuitatē opulētiſſimā melothi p̄dauitqꝫ ōes filios tharſis: ⁊ filioſ hiſmael: q erāt ꝯtra faciē deſerti: ⁊ ad auſtrum t̄re celeon. Et trāſiuit euphraten ⁊ uenit i meſopotamiā: ⁊ fregit ōes ciuitateſ excelſas que erāt ibi a toꝛrēte mābꝛe quouſqꝫ ꝑueniat ad mare. Et occupauit termios eiꝰ a cilitia uſqꝫ ad fines iaphet q ſunt ad auſtrū. Deduxitqꝫ ōes filios madian: ac p̄dauit ōem locupletatōem eoꝝ: ōeſqꝫ reſiſtētes ſibi occidit in oꝛe gladij. Et poſt hec deſcēdit in cāpos damaſci in diebus meſſis: ⁊ ſuccidit oīa ſata: ōeſqꝫ arboꝛes ac uineas fecit icidi: ⁊ cecidit timoꝛ illius ſup ōes ihitātes t̄rā. ℟. Nos alium deū neſcimus p̄ter deū in quo ſperamꝰ. Qui non deſpicit nos nec amouet ſalutē ſuā a gn̄e nr̄o. ℣. Indulgētiā ipſiꝰ fuſis lachꝛymis poſtulemus: ⁊ humiliemꝰ illi aīas nr̄as. Qui.

Lectio quinta.

Tunc miſerūt legatos ſuos uniuerſarū urbiū ⁊ ꝓuinciaꝝ reges ac principes ſyrie. ſ. meſopotamie: ⁊ ſyrie: ſobal: ⁊ libye: atqꝫ cilitie: q̄ uenietēſ ad holophernem dixerūt. Deſinat idignatio tua circa nos. Meliꝰ ē. n. ut uiuētes ſeruiamus nabuchodonoſoꝛ regi magno: ⁊ ſubditi ſimꝰ tibi q̄ꝫ moꝛiētes cū iteritu nr̄o ipi ſeruitutis nr̄e dāna patiamur. Oīs ciuitaſ nr̄a oīſqꝫ poſſeſſio: ōes colles: ⁊ mōtes: ⁊ cāpi: armēta boū: ⁊ greges ouiū: capraꝝqꝫ equoꝝ: cameloꝝ: ⁊ uniuerſe facultates nr̄e atqꝫ familie in ꝯſpectu tuo ſt̄. ſint oīa ſub lege tua: nos ēt ⁊ filij nr̄i ſerui tui ſumus. Ueni nobis pacificꝰ dn̄s: ⁊ utere ſeruicio nr̄o: ſicut placuerit tibi. Tūc deſcēdit de mōtibꝰ cū equitibꝰ i uirtute magna ⁊ obtinuit ōem ciuitatē ⁊ ōem ihitantem t̄rā. De uniuerſis āt urbibꝰ aſſūpſit uiros auxiliarios: uiros foꝛtes: ⁊ electoſ ad bellū. ℟. Dn̄atoꝛ dn̄e: celoꝝ ⁊ t̄re: creatoꝛ aquaꝝ: rex uniuerſe creature tue. Exaudi oꝛonē ſeruoꝝ tuoꝝ. ℣. Tu dn̄e cui hūliū ſemper ⁊ māſuetoꝛum placuit deprecatio. Exaudi.

Lectio ſexta.

Tantuſqꝫ metꝰ ꝓuinciis illis icubuit: ut uniuerſarū urbiū hitatoꝛes: principes: ⁊ honoꝛati ſil' cū pplis exirēt in obuiā uenieti: excipiētes eū cū coꝛonis ⁊ lapidibꝰ: ducētes choꝛos cū tympanis ⁊ tibijs. Nec iſta tn̄ faciētes ferocitatem pectoris eiꝰ mitigare potuerūt. Nā ⁊ ciuitates eoꝝ deſtruxit: ⁊ lucos eoꝝ ſuccidit. Preceperat. n. illi nabuchodonoſoꝛ rex ut ōes deos t̄re extermiaret: uidelicet ut ipe ſolus diceret deꝰ ab his natiõibꝰ q̃ potuiſſet holophernis potẽtia ſubiugari. Pertranſiẽs aũt ſyriam ſobal: ⁊ õem appamiam õemqꝫ meſopotamiam : uẽit ad idumeos ĩ terra gabaa. Accepitqꝫ ciuitates eoꝝ ⁊ ſedit ibi ꝑ. xxx. dies: qbꝰ diebꝰ adunari p̃cepit uniuerſũ exercitũ uirtutiſ ſue. Tunc audiẽtes hec filij iſrl̃ q hitabãt trã iuda: timuerũt ualde a facie eiꝰ. Tremor ẽt ⁊ horror inuaſit ſenſus eoꝝ: ne hoc faceret ierl̃m ⁊ tẽplo dñi: qđ fecerat ceteris ciuitatibꝰ ⁊ tẽplis eaꝝ. Et miſerũt ĩ õem ſamariam ꝑ circuitum uſqꝫ iericho : ⁊ p̃occupauerũt ões uerticeſ mõtiũ: ⁊ muriſ circũdederũt uicos ſuos: ⁊ ꝯgregauerũt frumẽta ĩ ꝑpatiõe pugne.

Infra hebdomadam de libro iudith.

Lectio prima.

SAcerdos ãt eliachi ſcripſit ad uniuerſos q erant ꝯ̃ eſdrelon q̃ ẽ ꝯtra facieꝫ campi magni iux̃ dothai: ⁊ uniuerſis ꝑ quos uie trãſitꝰ eẽ poterat: ut obtinerẽt aſcẽſus mõtiũ ꝑ quos uia poterat eẽ ad ierl̃ꝫ ut illic cuſtodirẽt ubi anguſtũ it̃ eẽ poterat iter mõtes. Et fecerũt filij iſrl̃ ſecũdũ q̃ ꝯſtituerat eis ſacerdos dñi eliachi. Et clamauit õis ppl̃s ad dñm inſtãtia magna. Et hũiliauerũt aĩas ſuas ĩ ieiunijs ⁊ orõnibꝰ ipſi ⁊ mulieres eorũ. Et induerũt ſe ſacerdoteſ cilitijs: ⁊ ĩfãtes ꝓſtrauerũt ꝯ̃ faciẽ tẽpli dñi: ⁊ altar̃ dñi operuerũt cilitio. Et clamauerũt ad deũ iſrl̃ unanimit̃: ne darẽt ĩ predã ĩfãtes eoꝝ ⁊ uxoreſ eoꝝ in diuiſiones: ⁊ ciuitates eoꝝ ĩ extermiñũ: et ſãcta eoꝝ ĩ pollutiõem: ⁊ fierẽt ĩ opprobriũ gentibus.

Lectio ſecunda.

TUnc eliachi ſacerdos dñi magnuſ circuiuit õem iſrl̃: ⁊ allocutus ẽ ad eos dicẽs. Scitote qm̃ exaudiuit dñs preces urãs: ſi manẽtes perſeuerauerítis ĩ ieiunijs ⁊ orõnibꝰ in ꝯſpectu dñi. Memoreſ eſtote moyſi ſerui dei: q amalech ꝯfidẽtẽ ĩ ꝟtute: ⁊ ĩ potẽtia ſua ⁊ ĩ exercitu ſuo: ⁊ ĩ clypeis ſuis ⁊ ĩ curribꝰ ſuiſ: ⁊ ĩ eqtibꝰ ſuis ñ ferro pugnãdo: ſed p̃cibꝰ ſãctis orãdo deiecit. Sic erũt uniuerſi hoſtes iſrl̃: ſi ꝑſeuerauerítis ĩ hoc oꝑe quod cepiſtis. Ad hãc igitur exhortatõem eiꝰ deprecantes dñm ꝑmanebãt ĩ ꝯſpectu dñi: ita ut ẽt hi qui holocauſta dño offerebãt p̃cincti cilitijs offerrẽt ſacrificia dño: ⁊ erat cinis ſuꝑ capita eorũ: ex toto corde ſuo omneſ orabant deũ ut uiſitaret ppl̃m ſuũ iſrl̃.

Lectio t̃tia.

NUnciatũqꝫ ẽ holopherni principi militie aſſyrioꝝ q̃ filij iſrl̃ p̃pararẽt ſe ad reſiſtẽdũ ac mõtiũ itinera cõcluſiſſent ⁊ furore nimio exarſit ĩ iracũdiam magnã. Uocauitqꝫ ões pricipes moab ⁊ duces amon: ⁊ dixit eis. Dicite mihi qs ſit iſte ppl̃s q mõtana obſidet: aut que ⁊ quales: ⁊ quãte ſint ciuitates eoꝝ: q̃ ẽt ſit uirtus eoꝝ: aut q̃ ſit multitudo eoruꝫ: t̃ qs ẽ rex militie eoꝝ: ⁊ quare p̃ oĩbꝰ q habitãt ĩ oriẽte: iſti ꝯtẽpſerũt nos: ⁊ nõ exierũt obuiã nobis: ut ſuſciꝑent nos ĩ pace.

Lectio prima.

TUnc achior dux õniuꝫ filioꝝ amõ rñdens ait. Si digneris audire domine mi dicã ueritatẽ ĩ ꝯſpectu tuo đ populo iſto qui ĩ mõtanis hitat: ⁊ non egredietˀ uerbũ falſum ex ore meo. Populuſ iſte ex ꝓgenie chaldeorũ ẽ. hic primum ĩ meſopotamia hitauit qm̃ noluerũt ſequi deos p̃rm ſuorum q erãt ĩ t̃ra chaldeoꝝ. Deſerẽtes itaqꝫ cerimonias patrũ ſuorũ q̃ ĩ multitudĩe deoꝝ erãt: unũ deum celi colebãt: q p̃cepit eis ut exirẽt inde ⁊ habitarẽt ĩ charrã. Cũqꝫ operuiſſet õeꝫ t̃rã fames: deſcẽderũtqꝫ ĩ egyptũ: illic ꝑ quadrigẽtos annoſ ſic multiplicati ſunt ut dinũerari eoꝝ ñ potuiſſꝫ exercitꝰ. Cũqꝫ grauaſſet eos rex egypti atqꝫ ĩ edificatiõibꝰ urbiũ ſuarũ ĩ luto ⁊ lat̃e ſubiugaſſet eos: clamauerũt ad deũ ſuũ. ⁊ ꝑcuſſit totã t̃rã egypti plagis uarijs.

Lectio ſecũda.

CUmqꝫ eieciſſent eos a ſe egyptij: ⁊ ceſſaret plaga ab eis: ⁊ iteruꝫ uellẽt eos caꝑe ⁊ ad ſuũ ſeruitiũ reuocare fugientibus his deuſ celi mare aperuit: ita ut hic ide aq̃ quaſi muri ſolidarẽt: et iſti pede ſicco fũdũ maris ꝑãbulãdo trãſirent. In quo loco dũ enumerabilis exercitus egyptioꝝ eos ꝑſeq̃rẽt: ita aqs cooptus ẽ: ut ñ remãeret t̃l unꝰ q factũ poſteris nũtiaret. Egreſſis ẽt mare rubrũ deſerta mõtiſ ſina occurreēt: i quibus nũqꝫ hõ habitara potuit, ł filꝰ hoĩs requieuit. Illic fõtes amari obdulcati ſũt eis ad bibẽdũ ⁊ ꝑ annos .xl. ãnonã de celo cõſecuti ſũt. Ubicũqꝫ ĩgreſſi ſũt ſine arcu ⁊ ſagitta ⁊ abſqꝫ ſcuto ⁊ gladio: deꝰ eoꝝ ꝓ eis pugnauit et uicit: ⁊ nõ fuit q̃ iſultaret ppl'o iſti: niſi qñ receſſerit a cultura dñi dei ſui.

Lectio tertia.

Quotieſcũqꝫ ãt ꝑter ipm deũ ſuũ alteꝝ coluerẽt dati ſũt ĩ pdã ⁊ ĩ gladiũ ⁊ ĩ opprobriũ. Quotieſcũqꝫ ãt pẽituerit ſe receſſiſſe a cultura dei ſui: dedit eis deus celi uirtutẽ reſiſtẽdi. Deniqꝫ chananeum regem: ⁊ iebuſeũ ⁊ ferezeũ ⁊ etheuz: ⁊ eueũ: ⁊ amorreũ: ⁊ ões potẽtes i eſebõ ꝓſtrauerẽt ⁊ t̃ras eoꝝ: ⁊ ciuitateſ eoꝝ ipſi poſſiderũt: ⁊ uſqꝫ dũ nõ peccaſſent i conſpecu dei ſui erãt cũ illis bona. Deus ãt eoꝝ odit iniqtatẽ. Nã ⁊ ante hos annos cum receſſiſſent a uia quã dederat illiſ deus ut ãbularẽt i ea: extminati ſunt prelijs multis a natiõibꝰ: ⁊ plurimi eoꝝ adducti ſũt captiui i t̃rã nõ ſuã. Nup ãt reuerſi ad dñm deũ ſuuz ex diſpſione qua diſpſi fuerãt adunati ſt: ⁊ aſcẽderẽt mõtana hec oia: ⁊ iteꝝ poſſident ierl'm ubi ſt ſcã ſcõꝝ

Si mẽſiſ iſte ſeptẽbriſ habuerit .v. dñicaſ hiſtoria heſter põit dñica quĩta. Si uero nõ habuerit põitur ĩ quattuor tp̃ibꝰ ⁊ ſupplẽtur ℞ſoria de hiſtoria iudith. Hec quattuor tp̃a nihil ꝓpriũ hñt niſi tm̃ i miſſa. Liber heſter.

Lectio prima.

In diebꝰ aſſueri qui regnauit ab india uſqꝫ ethyopiã ſup cẽtum uiginti ſeptem prouincias qñ ſedit ĩ ſolio regni ſui ſuſa ciuitas regni eiꝰ exordiũ fuit. Tertio igĩt ãno ĩperij ſui fecerat grãde ꝯuiuium cũctis pricipibꝰ: ⁊ pueris ſuis: fortiſſimis pſaꝝ ⁊ medoꝝ iclytis: ⁊ p̃fectis prouiciarũ corã ſe: ut oſtẽderet diuitias glĩe regni ſui: ac magnitudiem atqꝫ iactãtiaꝫ potẽtie ſue mlťo tp̃e cẽtũ uidelicet ⁊ octogita diebꝰ. Cũqꝫ implerẽt dies ꝯuiuij ĩuitauit õez pplꝫ q̃ iuẽtꝰ ẽ i ſuſis a maxio uſqꝫ ad minimũ: ⁊ .vij. diebꝰ iuſſit cõuiuium preparari ĩ ueſtibulo orti ⁊ nemoriſ: qđ regio cultu ⁊ mãu ꝯſitũ erat. Et pẽdebãt ex õi pte tẽtoria aerei coloriſ: ⁊ carbaſini ⁊ hiacynctini: ſuſtẽtata finibꝰ byſſiniſ atqꝫ purpureis: q̃ eburneis circul' inſerti erãt ⁊ colũnis marmoreis fulciebãt. ℟. Dñe rex õipotẽs iditiõe tua cũcta ſũt poſita: ⁊ non ẽ qui poſſit reſiſtere uolũtati tue: Libera nos propť nomẽ tuum. ℣. Exaudi orõnem nrãm: ⁊ cõuerte luc ũ nr̃m i gaudiũ. Libera.

Lectio ſecũda.

Lectuli quoqꝫ aurei ⁊ argentei ſup pauimẽto ſmaragdino: ⁊ pario ſtratũ lapide diſpoſiti erãt: qđ mira uarietate pictura decorabat. Bibebãt ãt q̃ ĩuitati erãt aureis poculis: ⁊ alijs atqꝫ alijs uaſis cibi inferebãt. Uinũ quoqꝫ ut magnificẽtia regia dignũ erat abundãs ⁊ precipuũ põebať. Nec erat q̃ nolẽtes cogeret ad bibẽdũ: ſꝫ ſicut rex ſtatuerat p̃ponenſ mẽſis ſingl'os đ pricipibꝰ ſuis ut ſumeret unuſqſqꝫ qđ uellet. Uaſthi quoqꝫ regina fecit ꝯuiuiũ femiarũ i palatio: ubi rex aſſuerꝰ manere cõſueuerat. Itaqꝫ die ſeptimo cũ rex eẽt hilarior: ⁊ pꝰ nimiã potationẽ icaluiſſꝫ mero p̃cepit mauman: ⁊ bazatha ⁊ barbõa: ⁊ balgatha: ⁊ abagatha zarach: ⁊ carchaſ .vij. eunuchiſ: q̃ i ꝯſpc̃u eiꝰ miſtrabãt ut itroducerẽt reginã uaſthi coram rege: poſito ſup caput eiꝰ diađmate ut oſtenderet cũctis pplis ⁊ principibꝰ pulchritudinẽ eius. Erat eni pulchra ualde. Que renuit: ⁊ ad regis imperium qđ per eunuchos mandauerat uenire contempſit. Unde iratus rex ⁊ nimio furore ſuccenſus interrogauit ſapientes qui ex more regio ſemper ei aderãt: ⁊ eorum faciebat cũcta ꝯſilio ſciẽtium leges ac iura maioꝝ. ℟. Conforta me rex ſãctoꝝ pricipatũ tenens: Et da ſermonem rectũ ⁊ bñ ſonantem i os meũ. ℣. Dñe rex uniuerſe poteſtatis: conuerte cõſiliũ eoꝝ ſuper eos. Et da.

Lectio tertia.

Erãt ãt primi ⁊ ꝓximi charſena: et ſethar: ⁊ admatha: ⁊ tharſis: ⁊ mares: ⁊ marſana: ⁊ mamucha .vij. duces pſaꝝ atqꝫ medoꝝ: q̃ uidebãt faciem regis ⁊ primi pꝰ eũ ꝯſidere ſoliti erãt: cui ſñie uaſthi regina ſubiaceret: q̃ aſſueri regiſ ipiũ qđ ꝑ eunuchoſ mãdauerat facẽr noluiſſꝫ

Rn̄ditqꝫ mamucha audiēte ꝛge atqꝫ pricipib⁹. Nō ſolū regē leſit regia uaſthi: ſꝫ ōes pricipes ⁊ ppl'os q ſūt i cūctis ꝓuinciis regis aſſueri. Egredieť eni ſermo regine ad ōes mulieres: ut ꝯtēnant uiros ſuos. Et dicāt. Rex aſſuer⁹ iuſſit ut regina uaſthi intraret ad eum: ⁊ illa noluit: atqꝫ hoc exēplo ōes pricipū ꝯiuges perſarū atqꝫ medoꝝ paruipēdēt iperia maritoꝝ. Unde regis iuſta eſt idignatio. Et ſi tibi placeat egrediať edictuꝫ a facie tua: ⁊ ſcribať iuxta legē pſaꝝ atqꝫ medoꝝ quā ꝑteriri illicitū ē: ut nequaqꝫ ultra uaſthi regina igrediatur ad regē: ſed regnum illi⁹ altera q̄ melioꝛ illa ē accipiat. Et hoc in omne quod latiſſimū ē ꝓuīciarū tuaꝝ diuulgeť iperiū: ⁊ cūcte uxoꝛes tā maioꝛuꝫ q̄ꝫ mioꝛū: honoꝛē deferāt maritis ſuis. ℟. Spē i aliū nūq̄ꝫ habui pret i te de⁹ iſrl'. Qui iraſceris: ⁊ ꝓpiti⁹ eris: et oīa peccata hoīuꝫ i tribulatiōe dimittis. ℣. Dn̄e deus creatoꝛ celi ⁊ t̄re: reſpice ad hūilitatē nr̄am. Qui.

Lectio quarta.

Placuit ꝯſiliū ei⁹ regi ⁊ cūctis pricipib⁹. Fecitqꝫ rex iuxta ꝯſiliū mamucha: ⁊ miſit epl'as ad uniuerſas ꝓuincias regni ſui: ut queqꝫ gēs audire ⁊ legere poterat: diuerſis liguis et lr̄is: eē uiros et pricipes ac maioꝛes i domib⁹ ſuis: ⁊ hoc ꝑ cūctos ppl'os diuulgari. His itaqꝫ geſtis p⁹q̄ꝫ regis aſſueri deferbuerat idignatio recoꝛdat⁹ ē uaſthi: et q̄ feciſſet l' q̄ paſſa fuiſſet. Dixerūtqꝫ pueri regis ac miſtri ei⁹. Querāť regi puelle ꝟgīes ac ſpecioſe: et mittāť q ꝯſiderēt ꝑ uniuerſas ꝓuicias puellas ſpecioſas et uirgies: et adducāt eas ad ciuitatē ſuſan: et tradāt i domo feīarū ſub manu egei eunuchi: q ē ꝓpoſit⁹ et cuſtos mulieꝝ regiaꝝ: et accipiāt mūdū muliebꝛē ⁊ ceťa ad uſus neceſſaria: ⁊ q̄cūqꝫ iter oēs oculis regis placuerit: ipa regnet ꝓ uaſthi. Placuit ſermo regi: et ita ut ſuggeſſerāt iuſſit fieri. ℟. Memēto mei de⁹ i bono. Et ne deleas miſeratiōes meas: quas feci i domo dei mei: ⁊ i cerimonijs ei⁹. ℣. Recoꝛdare mei dn̄e deus meus. Et ne.

Lectio quinta.

Erat uir iude⁹ i ſuſis ciuitate cui uocabulū erat mardoche⁹ fili⁹ iair filij ſemei filij cis de ſtirpe gemini: q tráſlat⁹ fuerat d̄ ierl'ꝫ eo tp̄e quo iechoniā regē iuda nabuchodonoſoꝛ rex babylonis tranſtulerat. Qui fuit nutrici⁹ filie fratris ſui ediſſe: q̄ alto noīe heſter uocabať: ⁊ utꝝqꝫ parētē amiſerat pulchꝛa nimis: et decoꝛa facie. Moꝛtuiſqꝫ p̄re ei⁹ ac matre: mardoche⁹ eā ſibi adoptauit i filiā. Cūqꝫ ꝑcrebuiſſet regis ipiū: et iuxta mādatū illi⁹ multe uirgies pulchꝛe adducerēť ſuſan: et egeo traderēť eunucho. Heſter quoqꝫ iter ceťas puellas ei tradita ē ut ſeruareť i nūero feīarū. Que placuit ei: et iuenit grām i ꝯſpectu illi⁹: et p̄cepit eunucho ut acceleraret mūdū muliebꝛē: et tradeꝛet ei ꝑtes ſuas: et. vij. puellas ſpecioſiſſimas d̄ domo regis: et tā ipſā q̄ꝫ pediſſequas ei⁹ oꝛnaret atqꝫ excoleret. Que noluit idicare ei populū et patriā ſuā.

Lectio ſexta.

Mardoche⁹. n. p̄cepat ei: ut d̄ hac re oīno reticeret. Qui deambulabat quotidie ante ueſtibulū dom⁹ i qua electe uirgies ſeruabāť: curā agēs ſalutis heſter: ⁊ ſcire uolēs qd ei accideret. Cum āt ueniſſet tp̄s ſingularū ꝑ oꝛdinē puellarū: ut itrarēt ad regē expletis oīb⁹ q̄ ad cultū muliebꝛē ꝑtinebant mēſis duodecimus ꝟtebať: ita dūtaxat ut ſex mēſes oleo ungerēť myrtino et alios ſex qbuſdā pigmētis et aroātib⁹ uterēť. Ingrediēteſqꝫ ad regē qcqd poſtl'aſſēt ad oꝛnatū ꝑtinēs accipiebāt: et ut eis placuerat ꝯpoſite d̄ triclinio feīaꝝ ad reg' cubiculū tráſibāt. Et q̄ itrauerat ueſpe egrediebať mane: atqꝫ i ſecūdas edes deducebāť: q ſub manu ſaſagazi eunuchi erāt: q cōcubinis regis p̄ſidebat. Nec hēbat ꝑtatē ad regē ultra redeūdi: niſi uoluiſſꝫ rex: et eā ueire iuſſiſſꝫ ex noie. Si ſupraſcripta hiſtoria pōitur dn̄ica. v. qđ min⁹ ē ſuppleť d̄ hiſtoria adonai. Infra hebdomadā d̄ libro heſter. Lec. j.

Euoluto āt tp̄e ꝑ oꝛdiēꝫ iſtabat dies q̄ heſter abiahil f'ris mardochei quā ſibi adoptauerat i filiā itrare deberet ad regē: q nō q̄ſiuit muliebꝛē cultum: ſꝫ q̄cūqꝫ uoluit egeus eunuchus cuſtos uirginum; hec ei ad oꝛnatū dedit.

Erat.n. formoſa ualdē ⁊ icredibili pl̄chritudine: oīū oculꝭ gratioſa ⁊ amabilꝭ uidebatur. Ducta ē itaqꝫ ad cubiculū regis aſſueri menſe decimo q uocat̄ thebeth. vij. anno regni eius. Et adamauit eā rex plus ꝙ̄ oēs mulieres: hūitqꝫ grāaꝫ ⁊ mīaꝫ corā eo ſup̄ oēs mulieres. Et poſuit diadema regni i capite eiꝰ: fecitqꝫ regnare eā i loco uaſthi. Et iuſſit ꝯuiuiū ꝑpari per magnificū cūctis pricipibꝰ ⁊ ſeruis ſuis ꝓ ꝯiūctiōe ⁊ nuptijs heſter. Et dedit reqez uniuerſis ꝓuincijs ac dona largitus ē iux̄ magnificētiā pricipalē.

Lectio ſecūda.

Cumqꝫ ⁊ de ſecūdo q̄rerēt uirgines et ꝯgregarēt: mardocheꝰ manebat ad regis ianuā. Nec dū ꝓdiderat heſter p̄riaꝫ ⁊ pplm̄ ſuū iux̄ mandatū eiꝰ. Quicqd.n. ille p̄cipiebat obſeruabat heſter: ⁊ ita cūcta faciebat: ut eo tp̄e ſolita erat q° eā paruulā nutriebat. Eo igit̄ tp̄e q° mardocheꝰ ad regis ianuam morabat̄: irati ſūt bagathā ⁊ thares: duo eunuchi regis: q ianitores erāt: ⁊ i p̄rio palatij limine preſidebāt: uoluerūtqꝫ iſurgere i regē ⁊ occidere eū. Quod mardocheum nō latuit. Statiqꝫ nūciauit regine heſter: ⁊ illa regi ex noīe mardochei q ad ſe rē detulerat. Queſitū eſt: ⁊ iuentū eſt: ⁊ appēſus ē uterqꝫ eorū i patibulo. Et iuſſit rex ut i libro mēoriali ſcriberet̄: ut ꝓ uita ſua aliquid repēſaret ei. Mādatūqꝫ ē hiſtorijs ⁊ ānalibꝰ traditū corā rege.

Lectio tertia.

Poſt hec rex aſſuerꝰ exaltauit aman filiū amadathi: q erat d̄ ſtirpe agag ⁊ poſuit ſoliū eiꝰ ſup̄ oēs pricipes quos hēbat. Cūctiqꝫ ſerui eiꝰ q in foribꝰ palatij uerſabāt: flectētqꝫ gēua ⁊ adorabāt amā. Sicqꝫ eni eis p̄cepat ipator. Solus mardocheꝰ n̄ flectebat genua neqꝫ adorabat eū. Cui dixer̄t r̄gis pueri: q ad fores palatij p̄ſidebāt. Cur p̄ter ceteros nō obſeruas mādata regis? Cūqꝫ hoc crebrꝰ dicerent ⁊ ille nollet audire: nūciauerūt amā ſcire cupiētes: utrū ꝑſeueraret i ſn̄ia. Dixerat eni eis ſe eē iudeū. Qd̄ cū audiſſꝫ aman: ⁊ expimēto ꝓbaſſet ꝙ mardocheꝰ ſibi nō flectaret genu nec ſe adoraret: iratꝰ ē ualde. Et ꝓ nihilo duxit i unum mardocheum mittere manus ſuas: audierat eni ꝙ eēt gentis iudee. magiſqꝫ uoluit oēm iudeorū qui erāt i regno aſſueri ꝑdere nationem.

Lectio prima.

Menſe primo cuiꝰ uocabulū ē niſan: anno.xij. regni aſſueri miſſa ē ſors i urnā: q̄ hebraice d̄r phur: corā aman: q° die: ⁊ quo mēſe gēs iudeoꝝ deberet interfici. Et exiuit mēſis.xij. q uocat̄ adar. Dixitqꝫ amā regi aſſuero. Et ppl̄s ꝑ oēs ꝓuincias regni tui diſꝑſus: ⁊ a ſe mutuo ſeparatus nouis utens legibꝰ ⁊ cerimonijs inſuper ⁊ regis ſcita contemnens. Et optime noſti: quod nō expediat regno tuo ut inſoleſcat per licentiaꝫ. Si tibi placet decerne ut pereat: ⁊ decem milia talētoꝝ appendam archarijs gaze tue. Tulit ergo rex anuluꝫ quo utebat̄ de manu ſua: et dedit eum aman filio amadathi de ꝓgenie agag hoſti iudeorum: dixitqꝫ ad eum. Argentum quod tu polliceris tuuꝫ ſit: de ppl̄o age qd̄ tibi placet.

Lectio ſecūda.

Vocatiqꝫ ſūt ſcribe regis primo mēſe niſan: tertiadecima die eiuſdem mēſis: ⁊ ſcriptum eſt ut iuſſerat aman ad omnes ſatrapas regis: ⁊ iudices ꝓuinciarum diuerſarūqꝫ gētiū: ut queqꝫ gēs legere poterat: ⁊ audire pro uarietate linguarum ex nomine regis aſſueri. Et lr̄e ſignate ipſius anulo miſſe ſūt ꝑ curſores regis ad uniuerſas ꝓuincias ſuas: ut occiderēt ⁊ delerēt oēs iudeos: a puero uſqꝫ ad ſenem: paruulos ⁊ mulieres uno die. hoc eſt tertiodecimo die menſis duodecimi: qui uocatur adar. et bona eorum diriperent. Summa autem epiſtolarum hec fuit: ut omnes prouincie ſcirent ⁊ prepararent ſe ad predictam diem. Feſtinabant curſores qui miſſi erant regis iperium explere. Statimqꝫ in ſuſis pepēdit edictum a rege: ⁊ aman celebrante conuiuium et cunctis iudeis qui in urbe erāt flentibus.

Lectio tertia.

Que cū audiſſet mardocheꝰ ſcidit ueſtimēta ſua ⁊ idutꝰ ē ſacco ſpargenſ cinerē capiti ſuo: ⁊ ī platea medie ciuitatis uoce magna clamabat oſ̄dēs amaritudīem animi ſui: ⁊ hoc eiulatu uſqȝ ad fores palatij gradiēs. Nō .n. erat licitum īdutū ſacco aulā regis ītrare. In oībus quoqȝ ꝓuīcijſ. oppidiſ ac locis. ad q̄ crudele regis dogma ꝑuenerat planctus ingens erat apud iudeos. ieiuniū ululatuſ: et fletꝰ. ſacco ⁊ cinere mltis ꝓ ſtratu utētibꝰ. Ingreſſe ſt āt puelle heſter ⁊ eunuchi nūciauerūtqȝ ei. Qđ audiēſ ꝯſternata ē ⁊ miſit ueſtē ut ablato ſacco īdueret eam. Quā accipe noluit. Accitoqȝ athach eunucho quē rex miſtrū ei dederat: ꝑcepit ut iret ad mardocheum ⁊ diſceret ab eo cur hoc faceret. Egreſſuſqȝ athach iuit ad mardocheū ſtātē in platea ciuitatiſ ante hoſtiū palatij. Qui īdicauit ei oīa q̄ acciderāt: quō amā ꝓmiſiſſet ut ī theſauroſ regiſ ꝓ iudeoꝝ nece īferret argētū. Exemplar quoqȝ edicti qđ pendebat ī ſuſis dedit ei ut regine oſ̄deret: ⁊ moneret eaȝ ut ītraret ad regē: ⁊ deprecaret euȝ ꝓ populo ſuo.

In hiſtorijs ponēdis ī mſe octobriſ ordo Qñ occurrit. A. lr̄a dñical. Libri Machabeoꝝ die primo mēſis octobris ponūt ⁊ de eis legit uſqȝ ad diem .xxviij. ipſius menſis. Qñ occurrerit. B. lr̄a dñicalis: Libri. Machabeoꝝ. die .ij. octobriſ ponūt: ⁊ diſtribuūt ꝑ hebdomadas ꝓut cōtinetur in rubrica in loco ꝓprio poſita. Qñ occurrerit. C. lr̄a dñical. Libri Machabeoꝝ die .iij. octobris ponūt ⁊ legit de eiſ uſqȝ ad .xxiiij dicti menſis: diſtributis libris ꝓut ī rubrica ꝓpria ꝯtinetur. Qñ lr̄a dñicalis. D. ocurrererit. Libri Machabeoruȝ quarta die octobris ponūt ⁊ de eis legit uſqȝ ad .vij. diē nouēbr̄. Qñcūqȝ lr̄a dñical. E. occurrerit. Libri Machabeoꝝ .xxviij. die ſeptēbriſ ponūtur: ⁊ đ eis uſȝ ad diē primā nouēbr̄. legit. Qñ lr̄a dñical. F. occurrerit. Libri Machabeoruȝ .vi. die octobris ponūt: qm̄ ī ꝑcedenti dñica nō ponūt ꝑꝑ feſtum dedicationis beati michaelis. Et de eis legitur uſqȝ ad ſecundā diem nouembris: Qñcūqȝ lr̄a dñical. G. occurrerit. Libri Machabeoꝝ die .vij. octobris ponunt qȝ ꝑcedēs dñica īpedit ꝑꝑ feſtū diui hieronymi: ⁊ de eis uſqȝ ad diē tertiā nouēbris legit. Sabbato ꝓximo calēdis octobris. Ad mag. a. Adapiat dñs cor uēm in lege ſua ⁊ ī preceptis ſuis: ⁊ faciat pacē dñs deꝰ nr̄. Dñica prima mēſis octobris ad matu. Inuitatoriū Uenite exultemꝰ dño. Iubilemus deo ſalutari nr̄o. ps Preocupemus Cū reliquiſ Inuita. dñicalibꝰ: ut ī pſalmiſta que etiam ponunt hic per ordineȝ uſqȝ ad aduentum: ita tñ ꝙ ultimū ſi oportuerit repetat̄. hymnꝰ. Primo dieꝝ.

Hac nocte ponūt libri Machabeoruȝ. Primus legitur ꝑ duas hebdomadas. Secūdus ꝑ alias duas: ut ī ordine ſupra ſcripto patet.

Liber primꝰ machabeoꝝ. Lectio prīa.

Et factū ē poſtq̄ȝ ꝑcuſſit alexāder philippi macedo q primꝰ regnauit ī grecia: egreſſus đ t̄ra cethi: dariū regem pſarum ⁊ medorum: conſtituit prelia mlta: ⁊ oīum obtinuit munitiōes: ⁊ interfecit reges t̄re: ⁊ ptrāſijt uſqȝ ad fines t̄re ⁊ accepit ſpolia multitudis gētiuȝ: ⁊ ſiluit t̄ra ī conſpetu eius: et congregauit uirtutem et exercitum fortem nimis: et exaltatuȝ ē et eleuatū cor eiꝰ. Et obtinuit regiones gētiū et tyrānos: et facti ſt illi ī tributū. Et pꝰ hec decidit ī lectū: ⁊ cognouit qȝ moreret̄. Et uocauit pueros ſuos nobiles qui ſecū erāt nutriti a iuuētute ſua: et diuiſit illis regnū ſuū cum adhuc uiueret. Rñſo. Adaperiat dñs cor uēm ī lege ſua ⁊ ī ꝑceptis ſuis: ⁊ faciat pacem in diebus noſtris. Concedat nobis ſalutem: ⁊ redimat uos a malis. ℣. Exaudiat dñs oꝛōnes uēas: ⁊ recōcilietur uobis: nec uos deſerat in tempore malo. Con.

Lectio ſecūda.

Et regnauit alexander annis .xij. et mortuꝰ ē. Et obtinuerūt pueri eiꝰ regnum unuſquiſqȝ in loco ſuo ⁊ impoſuerūt ſibi oēs diademata pꝰ mortem eius: et filij eorum poſt eos annis multis: et multiplicata ſunt mala in terra.

Et exiit ex eis radix peccati antiochus illustris fili⁹ antiochi regis: q fuerat rome obses: ⁊ regnauit i anno centesimo tricesimo septimo regni grecoꝝ. In dieb⁹ ill' exierũt ex isrl' filij iniqui ⁊ suaſerũt multis dicẽtes. Eam⁹ ⁊ disponam⁹ testamẽtum cũ gẽtib⁹ q̃ circa nos sũt: qꝛ ex quo recessim⁹ ab eis: iuenerũt nos mlta mala. Et bon⁹ uisus ẽ sermo i oculis eoꝝ. Et destinauerũt aliq de pplo ⁊ abierũt ad regẽ: ⁊ dedit eis ꝑtatem ut facerẽt iusticiã gẽtium. Et edificauerũt gymnasiũ i ierl'is secũdũ leges nationũ: ⁊ fecerũt sibi ꝑputia: et recesserũt a testamẽto sãcto: ⁊ iũcti sũt nationib⁹: ⁊ uenũdati sũt ut facerẽt malum. ℞. Exaudiat dñs orõnes nr̃as: ⁊ recõciliet uobis: nec uos deserat i tp̃e malo. Dñs deus nr̃. ℣. Det uobis coꝛ õib⁹ ut colatis eum ⁊ faciatis ei⁹ uolũtatem. Dñs.

Lectio tertia.

ET patuz ẽ regnũ i ꝯspectu ãtiochi ⁊ cepit regnare i terra egypti: ut regnaret sup duo regna. Et itrauit egyptũ i mltitudie graui i currib⁹ ⁊ elephãtibus ⁊ equitib⁹: ⁊ copiosa nauiũ mltitudie: et cõstituit bellũ aduersus ptolemeũ regez egypti. Et uerit⁹ ẽ ptholeme⁹ a facie eius ⁊ fugit: ⁊ ceciderũt uulnerati multi. Et ꝯphẽdit ciuitates munitas i terra egypti: ⁊ accepit spolia t̃re egypti. Et ꝯuertit se antioch⁹ p⁹q̃z ꝑcussit egyptũ in cẽtesimo ⁊ quadragesimo ⁊ tertio anno: ⁊ ascẽdit ad isrl'. Et ascẽdit hierosolymã i multitudine graui: ⁊ intrauit in sanctificationem cum sup̃bia: ⁊ accepit altare aureum: et candelabꝛum luminis ꝑ uniuersa uasa eius: ⁊ mẽsam ꝓpositõis ⁊ libatoꝛia: ⁊ phialas: ⁊ moꝛtariola aurea: ⁊ ueluz ⁊ coronas: ⁊ oꝛnamentum aureum qd̕ i faciem templi erat ⁊ comminuit omnia.. ℞ñso. Congregati sunt inimici nr̃i et gl'iantur in uirtute sua: cõtere foꝛtitudinez illoꝝ dñe et disperge illos. Ut cognoscant quia non est alius q pugnet ꝓ nobis nisi tu deus noster. ℣. Dispge illos in uirtute tua: ⁊ destrue eos ꝓtectoꝛ noster domine. Ut.

Lectio quarta.

ET accepit argentum et auruz ⁊ uasa concupiscibilia: ⁊ accepit thesauros multos quos inuenit: ⁊ sublatis omnib⁹ abijt in terram suam: ⁊ fecit cedes hominum: ⁊ locutus ẽ superbia magna. Et factus est planctus magnus i isrl' et i omni loco eoꝛum. Et ingemuerũt pꝛincipes ⁊ senioꝛes. iuuenes. ⁊ uirgines: infirmati sunt: ⁊ speciositas mulierum immutata ẽ. Omnis maritus sumpsit lamẽtum: ⁊ que sedebant in toro maritali lugebant: ⁊ ꝯmota est terra super inhabitantes in ea. ⁊ uniuersa domus iacob induit ꝯfusiõez. Et p⁹ duos annos dierum misit rex principem tributoꝛum in ciuitates iuda: ⁊ uenit ierl'm cuz turba magna: ⁊ locutus est ad eos uerba pacifica in dolo. Et crediderunt ei. ℞. Impetum inimicoꝛum ne timueritis: memoꝛes estote quomodo salui facti sũt patres uestri. Et nunc clamemus in celum et miserebitur uestri deus noster ℣. Memento te mirabilium eius que fecit pharaoni et exercitui eius in mari rubꝛo. Et.

Lectio q̃nta.

ET irruit super ciuitatem repente ⁊ percussit eam plaga magna. Et ꝑdidit populum multum ex israel: ⁊ accepit spolia ciuitatis: ⁊ succendit eam igni: ⁊ destruxit domos eius ⁊ muros eius in circuitu. Et captiuas duxerunt mulieres ⁊ natos: ⁊ pecoꝛa possederunt. Et edificauerunt ciuitatem dauid muro magno et firmo: ⁊ turribus firmis: et facta est illis in arcem. Et posuerunt illic gentem peccatricem: uiros iniquos: et conualuerunt i ea. Et posuerunt arma et escas: et cõgregauerunt spolia ierl'z: ⁊ reposuerunt illic: ⁊ facti sunt in laqueum magnum. Et factum est hoc ad insidias sanctificatiõum: et in diabolum malum in israel semper.

Respõsoꝛium.

Congregate sunt gentes in multitudine ut dimicent contra nos: et ignoꝛamus quid agere debeamus. Domine deus ad te sunt oculi nostri ne pereamus. Uersus.

Tu ſcis qꝛ cogitant in nos quomodo poterimus ſubſiſtere ante faciē illoꝝ niſi tu adiuues nos. Domine.

Lectio ſexta.

ET effudeꝛt ſāguiem inocentē ꝑ circuitū ſcĩficatiōis: ⁊ cōtamiaueꝛt ſcĩficatōem. Et fugeꝛt hitatores ierlm ꝓpt eos: ⁊ facta ē habitatio exterorū: ⁊ facta ē extera ſemini ſuo: ⁊ nati eiꝰ reliq̄rūt eā. Sāctificatio eiꝰ deſolata ē ſicut ſolitudo. Dies feſti eiꝰ cōuerſi ſt̄ ĩ luctū: ſabbata eiꝰ ĩ opprobriū: honores eiꝰ ĩ nihilū. Secundū glĩam eiꝰ mltĩplicata ē ignominia eiꝰ ⁊ ſublimitas eiꝰ ꝯuerſa ē ĩ luctū. Et ſcripſit rex antiochꝰ ōi regno ſuo: ut eēt oĩs ppl's unꝰ. Et reliquerūt unuſq̄ſq; legē ſuā: ⁊ cōſenſeꝛt ōes gētes ſecūdū uerbū regis antiochi. Et mlti ex iſrl' ꝯſēſeꝛt ei: ⁊ ſacrificauerūt idolis et coinquinaueꝛt ſabbatū. ℞. Tua ē potētia tuū regnū dñe: tu es ſuꝑ ōeſ gētes. Da pacē dñe in diebus nr̄is. ℣. Creator oĩū deus .terribil' et fortis. iuſtus et miſericorſ. Da. ℞. Refulſit ſol in clypeos aureoſ ⁊ reſplēdueꝛt mōtes ab eis. Et fortitudo gētiū diſſipata ē. ℣. Erat enim exercitus magnus ualde et fortis: et appropĩquit iudas et exercitus eius ĩ ꝑlio. Et. ℞. Dixit iudas ſimoni fratri ſuo: elige tibi uiros ⁊ uade libera fratres tuos in galileam: ego aūt ⁊ ionathas frater tuus ibimus ĩ galadithim. Sicut fuerit uolūtas in celo: ſic fiat. ℣. Accingimini filij potētes ⁊ eſtote parati: quoniā melius eſt nobis mori in bello q̄ȝ uidere mala gētis noſtre ⁊ ſanctorum. Sicut. ℞. Ornauerunt faciem templi coronis aureis et dedicaueꝛt altare dño. Et facta ē leticia magna in ppl'o. ℣. In hymnis et confeſſionibus bn̄dicebāt dnm̄. Et. ℞. In hymnis ⁊ confeſſionibus benedicebant dnm̄. Qui magna fecit ĩ iſrl' ⁊ uictoriam dedit illis dn̄s omnipotēs. ℣. Ornauerunt faciem templi coronis aureis: et dedicaueꝛt altare domino. Qui. ℞. Hic ē frm amator et ppli iſrl'. hic eſt qui multum orat ꝓ populo: et uniuerſa ſācta ciuitate ierlm. ℣. Uir iſte in populo ſuo mitiſſimus apparuit. Hic. ℞ñſo Tu domine uniuerſorum qui nullam habes indigentiam uoluiſti templum tuum fieri in nobis. Conſerua domum iſtam immaculatam in eternum domine. ℣. Tu elegiſti domine domum iſtam ad inuocandum nomen tuum in ea: ut eſſet domus orationis et obſecrationis populo tuo. Conſerua. ℞. Aperi oculos tuos domine et uide afflictionem nr̄am: circundederunt nos gentes ad puniendū noſ. Sed tu domine extende brachium tuum et libera animas nr̄as. ℣. Afflige opprimentes nos: ⁊ contumeliam facientes in ſuperbiam: et cuſtodi partem tuam. Sz.

Ad laudes. añ. Alleluia. Cum religs de ps. hymnꝰ Eterne rerum.

Añe ſubſcripte dñr ad mag. in feriali officio uſq; ad calendas nouēbris. añ.

Refulſit ſol in clypeos aureos: ⁊ reſplendueꝛt montes ab eis: ⁊ fortitudo gentium diſſipata ē. añ. Extende domine brachium tuum: ⁊ libera animaſ nr̄as ne pereamuſ. añ. Exaudiet dominus orationes ur̄as: ⁊ reconcilietur uobiſ: nec uoſ deſerat in tp̄e malo dominus deus noſter. añ. Lugebat autem iudam iſrael planctu magno ⁊ dicebat: quomodo cecidiſti potēs in prelio: qui ſaluum faciebas populum domini. añ. Tua eſt potentia tuum regnum domine: tu es dñe ſuꝑ omnes gentes: da pacem dñe in diebus nr̄is. añ. Ornauerūt faciem templi coronis aureis: ⁊ dedicauerūt altare dño: ⁊ facta ē leticia magna in ppl'o. añ. In hymniſ ⁊ confeſſionibus bn̄dicebant dnm̄: qui magna fecit in iſrael: ⁊ uictoriā dedit illis dn̄s oĩpotens. añ. Accĩgimĩ filij potētes: ⁊ eſtote parati pugnare ĩ ꝑlio: quoniam melius ē nob' mori ĩ bello q̄ȝ uidere mala gētis nr̄e et ſāctoꝝ: ſicut fuerit uolūtas in celo ſic fiat. añ. Impetū ĩimicoꝝ ne timueritis: mēores eſtote quomō ſalui facti ſunt pr̄es nr̄i: et nūc clamemus in celū et miſerebit' nr̄i deus nr̄. añ. Cōgregate ſt̄ gētes in multitudine: ut dimicent ꝯ nos et ignoramus quid agere debeamus: dñe deus ad te ſt̄ oculi nr̄i ne ꝑeamuſ. añ. Iudas machabeus: et iōathas frater eius tranſierunt iordanē: et abieꝛt uiam triū dieꝝ per deſertum.

Infra hebdomadā de libro primo machabeorum. Lectio prima.

ET miſit rex ātiochꝰ libroſ ꝑ manꝰ nūcioꝝ ĩ ierlꝫ et ĩ ōes ciuitates iude: ut ſeq̄rent legeſ gentiū t̄re: et ꝓhiberent holocauſta et ſacrificia et placationes fieri ĩ tēplo dei: et ꝓhibereꝛt celebrari ſabbatū

⁊ dies ſolẽnes: ⁊ coiquĩnari ſc̄a: ⁊ ſãctum ppl̄m iſrl̄. Et iuſſit edificari aras: ⁊ tẽpla: ⁊ idola: ⁊ imolari carnes ſup illas: ⁊ pecora cõia: ⁊ reliquere filios ſuos icircũciſos: ⁊ coiquinari aĩas eoꝝ i õib⁹ imũditijs: ⁊ aboĩationib⁹: ita ut obliuiſcerentur legem ⁊ imutarẽt ões iuſtificatiões dei. Et qcũqꝫ nõ feciſſent ſecũdũ uerbũ regiſ antiochi morerent̄.

Lectio ſecũda.

SEcundũ .n. uerba hec ſcripſit õi regno ſuo: ⁊ ꝓpoſuit pĩcipes ppl̄o q hec fieri cogerẽt. Et iuſſerũt ciuitatibus iude ſacrificare. Et ꝯgregati ſũt multi de ppl̄o ad eos q dereliquerãt legẽ dñi ⁊ fecer̄t mala ſup t̄ram. Et effugauer̄t populi iſrl̄ i abditis ⁊ abſcõſis fugitiuoꝝ locis. Die qntadecia mẽſis caſleu qnto ⁊ quadrageſimo ãno edificauit rex antiochus aboĩandũ idolũ deſolatiõis ſup altare dei: ⁊ ꝑ uniuerſas ciuitates iude i circuitu edificauer̄t aras. Et ãte ianuas domorũ: ⁊ i plateis icendebãt thura ⁊ ſacrificabant.

Lectio tertia.

ET libros legis dei ꝯbuſſer̄t igni ſcindẽtes eos. Et apȯ quẽcũqꝫ iueniebãt libri teſtam̄ti domini: ⁊ qcũqꝫ obſeruabãt legẽ dñi ſecũdũ edictũ legis trucidabãt eũ. In uirtute ſua faciebãt hec populo iſrl̄ q iueniebãt i õi mẽſe i c̄itatib⁹. Et qnta ⁊ uiceſima die mẽſiſ ſacrificabãt ſup arã q̄ erat ꝯ̄ altare. Et mulieres quę circũcidebãt filios ſuos trucidabãt ſ̄m iuſſũ regiſ ãtiochi. Et ſuſpẽdebãt pueroſ a ceruicib⁹ ꝑ uniuerſas domos eorum: ⁊ eos q circũciderãt eos trucidabãt. Et ml̄ti de ppl̄o iſrl̄ definier̄t apȯ ſe ut nõ manducarẽt imũda: ⁊ eleger̄t magis mori q̃ꝫ cibis coiq̄nari imũdis. Et noluerũt infringere legẽ dñi ſc̄am: ⁊ trucidati ſ̄t: ⁊ facta ẽ ira magna ſup ppl̄m ualde.

Lectio prima.

IN dieb⁹ ill̄ ſurrexit mathatias fili⁹ ioãnis filij ſymeonis ſacerdos ex filijs ioariꝫ ab ierl̄m: ⁊ cõſedit i monte modin: ⁊ hẽbat filios .v. ioannãꝫ qui cognomiabat gaddiſ: ⁊ ſymeon q cognoĩabat thaſi: ⁊ iudã q uocabat machabe⁹: ⁊ eleazaꝝ q cognoĩabat abarõ: ⁊ iõathã q cognoĩabat apphus. Hi uider̄t mala q̄ fiebãt i ppl̄o iuda ⁊ ierl̄m: ⁊ dixit mathatias. Ve mihi ut qd nat⁹ ſũ uidere ꝯtritõeꝫ ppl̄i mei: ⁊ ꝯtritõem ciuitatis ſc̄e: ⁊ ſedẽre illic cũ dat̄ i maĩb⁹ iĩmicoꝝ. Sãcta i mãu extraneoꝝ facta ẽ. Tẽplũ ei⁹ ſic̄ hõ ignobil̄: uaſa glīe ei⁹ captiua abducta ſũt.

Lectio ſecũda.

TRucidati ſunt iuuenes eius in plateis: ⁊ iuuenes ei⁹ ceciderunt i gladio iĩmicoꝝ. Que gẽs nõ hereditauit regnũ ei⁹: ⁊ ñ obtinuit ſpolia ei⁹: Omis compoſitio ei⁹ ablata ẽ: ⁊ q̄ erat libera facta ẽ ancilla. Et ecce ſãcta nr̄a: ⁊ pulchritudo nr̄a: ⁊ claritas nr̄a deſolata ẽ: ⁊ coinquinauer̄t eã gẽtes. Quo ergo nobis adhuc uiuere: Et ſcidit mathatias ⁊ filij eius ueſtimẽta ſua: ⁊ operuer̄t ſe cilitijs: plãxerũtqꝫ ualde. Et uener̄t illuc q miſſi fuerãt a rege antiocho: ut cogerẽt eos q ꝯfugerant i ciuitatẽ modin imolare: ⁊ thura accẽdere: ⁊ a lege dei diſcedere. Et ml̄ti de ppl̄o iſrl̄ ꝯſentiẽtes acceſſerũt ad eos ſꝫ mathatias ⁊ filij ei⁹ ꝯſtãtes ſteter̄t.

Lectio t̄tia.

ET reſpõdentes q miſſi erãt ab antiocho dixerũt mathatie. Princeps clariſſim⁹ ⁊ magn⁹ eſ i hac ciuitate ⁊ ornat⁹ filijs ⁊ fratrib⁹. Ergo accede prior ⁊ fac iuſſum regis: ſicut fecerunt omnes gẽtes ⁊ uiri iuda: ⁊ qui remanſerunt in hieruſalem: ⁊ eriſ tu et filij tui inter amicos r̄gis: ⁊ amplificatus argento et auro et munerib⁹ multis. Et reſpondit mathatias ⁊ dixit uoce magna. Et ſi omnes genteſ regi antiocho obediunt ut diſcedat unuſquiſqꝫ a ſeruitute legis patrum ſuorum et cõſentiunt mandatis eius: ego et filij mei: et fratres mei obediem⁹ legi p̄rm nr̄orum. Propiti⁹ ſit uobiſ de⁹. Non eſt nob̄ utile relinquere legem et iuſticias dei. Nõ audiemus uerba legis antiochi: nec ſacrificabim⁹ trãſgredientes legis nr̄e mãdata: ut eamus altera uia.

Lectio prima.

ET ut ceſſauit loqui ꝟba hec acceſſit qdam iudeꝰ ĩ oĩum oculis ſacrificare idolis ſup arã ĩ ciuitate modin ſecũdum iuſſum regis. Et uidit mathatias et doluit: ⁊ ꝯtremuerũt renes eiꝰ: ⁊ accẽſus eſt furoꝛ eius ſecundum iudiciũ legis: et inſiliẽs trucidauit eũ ſuper aram. Sed et uirũ quẽ miſerat rex antiochꝰ q cogebat ĩmolari occidit ĩ ipſo tp̃e: ⁊ arã deſtruxit. Et zelatus ẽ legẽ ſicut fecit phinees zambri filio ſalomi. Et exclamauit mathatias ĩ ciuitate uoce magna dicẽs. Ois qui zelũ hꝫ legis ſtatuẽs teſtamẽtũ exeat pꝰ me. Et fugit ipſe ⁊ filij eius ĩ montes: ⁊ reliquerũt quecũqꝫ hẽbant ĩ ciuitate.

Lectio secũda.

TUnc deſcẽdeꝛt mlti qrẽtes iuſticiã ⁊ iudiciũ ĩ ꝺſertũ. Et ſederũt ibi ipi ⁊ filij eoꝝ: et mulieres eoꝝ ⁊ pecoꝛa eoꝝ qm̃ irrueꝛt ſup eos mala. Et renũciatum ẽ uiris regis: et exercitui q erãt ĩ ierl'z ciuitate dauid: qm̃ diſceſſiſſent uiri qdam q diſſipauerãt mãdatũ regis ĩ loca occulta ĩ deſerto: et abijſſent pꝰ illos mlti. Et ſtati prexeꝛt aduerſus eos: et ꝯſtitueꝛũt aduerſus eos ꝑliũ ĩ die ſabbatoꝝ: et dixerũt ad eos. Reſiſtitis et nũc adhuc? Exite et facite ſecũdũ ꝟbũ regis antiochi et uiuetis. Et dixeꝛt. Nõ exibunꝰ neqꝫ faciemus ꝟbũ regis: ut polluamꝰ diẽ ſabbatoꝝ.

Lectio tertia.

ET ꝯſtitueꝛt aduerſus eos ꝑliũ et nõ r̃ndeꝛt illis: nec lapidẽ miſeꝛũt ĩ eos nec oppilaueꝛt loca occlta dicẽtes. Moriamur oẽs in ſimplicitate nr̃a: et teſtes eꝛt ſup nos celũ et terra ꝙ ĩiuſte ꝑditis nos. Et ĩtuleꝛt eis bellũ ſabbatis: et moꝛtui ſt̃ ipſi: et uxoꝛes eoꝝ: et filij eoꝝ et pecoꝛa eoꝝ uſqꝫ ad mille aĩas hoĩum. Et cognouit mathatias et amici eius: et luctum habueꝛt ſup eos ualde. Et dixit uir ꝓximo ſuo. Si oẽs fecerimꝰ ſicut fratres nr̃i feceꝛũt: et nõ pugnauerimꝰ aduerſũ gẽtes ꝓ aĩabꝰ nr̃is: et iuſtificatoĩbꝰ nr̃is citꝰ diſperdent nos a t̃ra.

Lectio prima.

ET cogitaueꝛt ĩ illa die dicẽtes. Ois hõ qcũqꝫ uenerit ad nos in bello ĩ die ſabbatoꝝ pugnemꝰ aduerſus eũ ⁊ nõ moꝛiamur oẽs ſicut moꝛtui ſt̃ fr̃es nr̃i in occultis. Tũc ꝯgregata ẽ ad eos ſynagoga iudeoꝝ: fortis uiribꝰ ex iſrl': ois uoluntariꝰ ĩ lege: ⁊ oẽs q fugiebãt a malis additi ſt̃ ad eos. Et f̃ci ſt̃ ill' ĩ firmamẽtũ. Et collegeꝛt exercitũ: et ꝑcuſſeꝛt peccoꝛes ĩ ira ſua ⁊ uiros ĩiquos ĩ idignatoẽ ſua: ⁊ ceteri fugeꝛt ad natiões ut euadereꝛt. Et circuiuit mathatias et amici eiꝰ: et deſtruxeꝛt aras et circũciderũt pueros ĩcircũciſos quotquot ĩueneꝛt ĩ finibꝰ iſrl' ĩ foꝛtitudine: et ꝑſecuti ſt̃ filios ſupbie: et ꝓſꝑatum ẽ opus ĩ manibꝰ eoꝝ. Et obtinueꝛt legẽ ꝺ manibꝰ gẽtiuꝫ: et nõ dedeꝛt coꝛnu peccatoꝛi.

Lectio secũda.

ET appꝛopiquaueꝛt dies mathatie moꝛiẽdi: et dixit filijs ſuis nc̃ ꝯfoꝛtata ẽ ſupbia et caſtigatio: et tp̃s euerſionis ⁊ ira ĩdignationis. Nc̃ ergo o filij emulatoꝛes eſtote legis: et date aĩas ur̃as pro teſtamento patꝝ. Et memẽtote opm patrũ q̃ feceꝛt ĩ gñatoĩbꝰ ſuis: et accipietis gl'iaꝫ magnã et nomẽ etnuꝫ. Abꝛaã nõne ĩ temtatiõe ĩuẽtus ẽ fidelis: Et reputatum ẽ ei ad iuſticiaꝫ. Joſeph ĩ tp̃e anguſtie ſue cuſtodiuit mãdatuꝫ: et factꝰ ẽ dñus egypti. Phynees pꝛ nr̃ zelãdo zeluꝫ dei accepit teſtamẽtuꝫ ſacerdotij etni. Jeſus duꝫ ipleret ꝟbũ f̃cs ẽ dux iſrl'. Chaleph dũ teſtificat ĩ eccl'ia accep̃ hereditatẽ. Dauid ĩ ſua mia ꝯſecutꝰ ẽ ſedẽ ꝛgni ĩ ſecl'a. Helias dũ zelat zeluꝫ legis ꝛceptꝰ ẽ ĩ celuꝫ. Ananias azarias et miſael credẽtes libati ſt̃ de flãma. Daniel ĩ ſua ſimplicitate libatꝰ ẽ ꝺ oꝛe leonum. Et ita cogitate ꝑ gñatoẽm et generatiõem: qꝛ oẽs q ſperãt ĩ eum nõ infirmantur.

Lectio tertia.

ET a uerbis uiri peccatoꝛis nõ timueritis: qꝛ gl'ia eiꝰ ſtercꝰ et uermis eſt. Hodie extollit: et cras nõ ĩuenietꝛ: qꝛ conuerſus ẽ ĩ t̃rã ſuã: et cogitatio eiꝰ ꝑijt. Uos ergo filij confoꝛtamini: et uiriliť agite ĩ lege: qꝛ cuꝫ feceritis q̃ uob' ꝑcepta ſt̃ ĩ lege a dño ꝺo nr̃o ĩ ip̃a gl'oſi eritis. Et ecce ſymeon frater uꝛ ſcio ꝙ uir conſilij eſt: ipſum audite ſemper: et ipſe erit uobis pater.

Et iudas machabeus fortis uiribuſ a iuuentute ſua ſit uobis princeps militie: et ipſe aget bellū ppl'i. Et adducetiſ ad uoſ ōes factores legis: ⁊ uidicate uindictam ppl'i uřī. Retribuite retributiōeȝ gētib⁹: ⁊ intendite in p̄ceptū legis.

Lectio prima.

ET benedixit eoſ: ⁊ appoſit⁹ ē ad patres ſuos. Et defūctus ē centeſimo xlv. āno: ⁊ ſepult⁹ a filijs ſuis i ſepulchris patrū ſuoꝝ i modin. Et plāxerūt eū ōis iſrl' plāctu magno. Et ſurrexit iudas qui uocabit̄ machabe⁹ fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Et adiuuabāt eū ōes fratres eius: ⁊ uniuerſi qui ſe ɔiūxerant p̄ri eius: ⁊ preliabāt p̄liū iſrl' cū leticia. Et dilatauit gl'am ppl'o ſuo: et īduit ſe loricam ſic̄ gygas: ⁊ ſuccinxit ſe arma bellica ſua in p̄lijs: ⁊ ꝓtegebat caſtra gladio ſuo.

Lectio ſecunda.

SImilis fact⁹ ē leoni i opib⁹ ſuis: ⁊ ſicut catulus leonis rugiēs i uenatione ſua. Et ꝑſecut⁹ ē iniquos ꝑſcrutās eoſ: ⁊ q ɔturbabāt ppl'm ſuū eos ſuccēdit flāmis. Et repulſi ſūt īimici p̄ timore eius: ⁊ ōes oꝑarij iniqtatis ɔturbati ſūt: ⁊ directa ē ſalus i manu eius. Et exacerbabat reges multos: ⁊ letificabat iacob i opib⁹ ſuis ⁊ i ſecl'm mēoria ei⁹ i bñdictiōe. Et ꝑambulabat ciuitates iuda: ⁊ ꝑdidit impios ex eis: ⁊ auertit irā ab iſrl'. Et noiat⁹ ē uſqȝ ad nouiſſimū t̄re: ⁊ ɔgregauit ꝑeuntes.

Lectio tertia.

ET ɔgregauit apoloni⁹ gētes ⁊ a ſamaria ꝟtutē mltā ⁊ magnā ad bellādum ɔ̄ iſrl'. Et cognouit iudas: et exijt obuiam illi: ⁊ ꝑcuſſit et occidit illū. Et ceciderūt uulnerati multi: et reliq fugerūt: ⁊ accepit ſpolia eoꝝ. Et gladiū apolōij abſtulit iudas: ⁊ erat pugnās i eo oibus dieb⁹. Et audiuit ſeron p̄iceps exercituſ ſyrie: ꝙ ɔgregauit iudas ɔgregatiōeȝ et eccl'am fideliū ſecū. Et ait. Faciam mihi nomen: ⁊ gl'ificabor i regno: ⁊ debellabo iudā: ⁊ eos q cū ipo ſūt: q ſꝑnebāt uerbū regis. Et p̄ꝑauit ſe: et aſcēderūt cū eo caſtra ipioꝝ fortes auxiliarij: ut facerēt uindictā in filios iſrl'.

Lectio prima.

ET appropiquauerīt uſqȝ bethorō: et exiuit iudas obuiā illi cū paucis. Ut uiderīt āt exercitū uēientē ſibi obuiaȝ dixerūt iud̄. Quō poterim⁹ pauci pugnare ɔ̄ multitudinem hāc tātā et tā fortem: Et noſ fatigati ſum⁹ ieiunio hodie. Et ait iudas. Facile eſt ɔcludi mltos i manus paucoꝝ: et nō eſt differētia i ɔſpectu dei celi liberare i multis et i paucis: qꝛ non i multitudine exercit⁹ uictoria belli: ſed de celo fortitudo ē. Ipſi ueniūt ad nos i mltitudine cōtumaci et ſuꝑbia: ut diſꝑdant nos et uxores nr̄as et filios nr̄os: et ut ſpolient nos: nos uero pugnabim⁹ ꝓ aiab⁹ nr̄is et legib⁹ nr̄is: et ipſe dñſ ɔteret eoſ ante faciem nr̄am. Uos āt ne timueritis eos.

Lectio ſecūda.

UT ceſſauit āt loq inſilijt in eos ſubito. Et ɔtrit⁹ ē ſeron et exercitus eiuſ i ɔſpectu ipius: et ꝑſecutus eſt eū in deſcēſu bethoron uſqȝ i campū. Et ceciderūt ex eis octingenti uiri: reliqui āt fugerunt i t̄raȝ philiſtiim. Et cecidit timor iude ac fratrū eius: et formido ſuꝑ omnes gētes i circuitu eoꝝ: ⁊ ꝑuenit ad regem nomen eius: et de prelijs iude narrabāt ōes gentes. Ut āt audiuit rex antioch⁹ ſermoneſ iſtos iratus ex animo: et miſit et congregauit exercitum uniuerſi regni ſui caſtra fortia ualde. Et aꝑuit erariū ſuū: et d̄dit ſtipendia exercitui in annū: et mandauit illis ut eſſent parati ad oia.

Lectio tertia

ET uidit ꝙ d̄fecit pecūia de theſauris ſuis: et tributa regionis modica ꝑꝑ diſſenſionem et plagam quam fecit i terra: ut tolleret legitima que erāt a primis diebus: et timuit ne non haberet ſicut ſemel et bis in ſumptus: et donatiua que dederat añ larga manu: et abūdauerat ſuper reges q añ eum fuerant: et ɔſternatus erat aio ualde. Et cogitauit ire in ꝑſidē ut accipet tributa regionū: et ɔgregaret argentum multū. Et reliquit lyſiā hoīem nobilē de gñe regali ſuper negocia a flumine euphrate uſqȝ ad flumen egypti: et ut nutriret antiochum filium ſuum donec rediret. Et tradidit ei medium exercitum: et elephantos:

⁊ mādauit ei de oībꝰ q̄ uolebat: ⁊ de hitātibꝰ iudeam ⁊ ierl̄m: ⁊ ut mitteret ad eos exercitum ad conterendam ⁊ extirpādā uirtutem iſrl̄: ⁊ reliquias ierl̄m: ⁊ auferendam memoriam eorum de loco: ⁊ ut cōſtitueret habitatores filios alienigenas ī oībus finibꝰ eorum: ⁊ ſorte diſtribueret t̄ram eorum.

Dn̄ica tertia liber machabeoꝝ ſecundꝰ legitur. Lectio pⁱma.

FRatribꝰ q̄ ſunt ꝑ egyptum iudeis ſalutē dicūt fratres q̄ ſunt ī ierl̄mis iudei: ⁊ qui in regione iuda: ⁊ pacem bonam. Bene faciat uobis deꝰ: ⁊ meminerit teſtamēti ſui qđ ad abraam: ⁊ iſaac: et iacob: locutus eſt ſeruorum ſuoꝝ fideliuʒ. Et det uobis cor oībus: ut colatis euʒ ⁊ faciatis eius uolūtatem corde magno ⁊ aīo uolenti. Adapiat cor uīʒ ī lege ſua et in preceptis ſuis: ⁊ faciat pacem. Exaudiat orōnes ur̄as: ⁊ recōcilietur uobis: nec uoſ deſerat in tempore malo. Et nūc hic ſumuſ orātes ꝓ uobis: regnāte demetrio anno cēteſimo ſexageſimonono.

Lectio ſecūda

NOs iudei ſcripſimus uobis ī tribulatiōe et impetu q̄ ſuꝑuenit nobis ī iſtis anniſ. Ex quo receſſit iaſon a ſancta terra et a regno portam ſuccenderunt: et effuderūt ſāguinem innocētem. Et orauimus ad dn̄m: ⁊ exauditi ſumus: ⁊ obtulimus ſacrificium: ⁊ ſimilaginem: ⁊ accendimus lucernas: ⁊ ꝓpoſuimꝰ panes. Et nunc frequētate dies ſcenophegie mēſis caſleu. Anno cēteſimo ⁊ octogeſimo octauo: ppl̄s q̄ ē hieroſolymis ⁊ in iudea: ſenatuſqꝫ: ⁊ iudas: ariſtrobolo magiſtro ptolemei regis q̄ ē de gn̄e chriſtoꝝ ſacerdotum: ⁊ his q̄ in egypto ſunt iudeis ſalutem ⁊ ſanitatem.

Lectio t̄tia

DE magniſ periculis a deo liberati. magnifice gr̄as agimꝰ ip̄i: utpote q̄ aduerſus talem regem dimicauimꝰ. Ipſe .n. ebullire fecit de perſiđ eoſ q̄ pugnauerunt ꝯ nos: ⁊ ſāctam ciuitatem. Nam cū ī ꝑſide eēt dux ipſe: et cum ipſo imenſus exercitus cecidit ī templo nanee conſilio deceptus ſacerdotis nanee. Etenim cum eo habitaturus uenit ad locū antiochuſ ⁊ amici eiꝰ: et ut acciperēt pecunias multas dotis noīe. Cūqꝫ ꝓpoſuiſſent eas ſacerdotes nanee: ⁊ ipſe cū paucis igreſſuſ eſſet intra ambitū phani: clauſerūt tēplū cum itraſſet antiochus. Aptoqꝫ occulto aditu templi mittētes lapides ꝑcuſſerūt ducē: ⁊ eos q̄ cū eo erāt: et diuiſerunt mēbratim: ⁊ capitibꝰ amputatis foras proiecerunt. Per oīa bn̄dictus deꝰ q̄ tradidit īpios.

Lectio quarta.

FActuri igitur q̄nta et uiceſima mēſis caſleu purificationem templi neceſſarium duximus ſignificare uobis: ut uos quoqꝫ agatis diem ſcenophegie: et diem ignis qui datus ē: q̄n neemias edificato templo et altari obtulit ſacrificia. Nā cū ī ꝑſide ducerētur p̄res nr̄i ſacerdotes q̄ tūc dei cultores erāt: acceptū igneʒ đ altari occulte abſcōderunt in ualle: ubi erat puteꝰ altus et ſiccus: et in eo ꝯtutati ſt̄ eū: ita ut oībꝰ ignotus eſſet locus. Cuʒ āt ꝑteriſſent āni multi: et placuiſſet đo ut mitteret̄ neemias a rege ꝑſidis: nepotes ſacerdotum illoꝝ q̄ abſcōderāt miſit ad requirenduʒ ignem: ⁊ ſicut narrauerunt nob̄ nō inuenerunt igneʒ: ſʒ aquā craſſā. Et iuſſit eos haurire et afferre ſibi. Et ſacrificia q̄ īpoſita erāt iuſſit ſacerdos neemies aſpergi ipſa aqua: et ligna que erāt ſuppoſita. Atqꝫ hoc factū ē et tp̄s affuit: ꝙ ſol refulſit q̄ priꝰ erat in nubilo: accenſus ē ignis magnꝰ: ita ut oēs mirarēt̄.

Lectio quinta.

ORātes āt faciebant oēs ſacerdoteſ dū ꝯſumarēt ſacrificiū: ionatha inchoāte cet̄is āt r̄ndentibꝰ. Et neemie orō erat hn̄s hunc modum. Dn̄e deꝰ oīum creator: t̄ribilis: et fortis: iuſtus: et miſericors: q̄ ſolus es bonꝰ rex: ſolus p̄ſtās: ſolus iuſtus: et oīpotens ⁊ eternꝰ: qui liberas iſrl̄ đ oī malo: q̄ feciſti patres electos et ſāctificaſti eos: accipe ſacrificium pro uniuerſo ppl̄o tuo iſrl̄: et cuſtodi ꝑtē tuā et ſāctifica. Et ꝯgrega diſꝑſionem nr̄am: libera eos q̄ ſeruiunt gentibꝰ. ꝯtēptos et abhoīatos reſpice: ut ſciāt gēteſ ꝙ tu es dn̄us noſter. Afflige opprimētes nos: ⁊

⁊ ꝯtumeliā faciētes in ſupbia. Conſtitue populū tuū in loco ſācto tuo ſicut dixit moyſes. Lectio ſexta.

SAcerdotes aūt pſallebāt hymnos uſqꝫquo ꝯſūptū eſſet ſacrificiū. Cū autem conſumptum eſſet ſacrificiū: ex reſidua aqua neemias iuſſit lapides maiores pfundi. Qđ ut factū eſt flāma ex eis accēſa ē: ſed ex lumie qđ refulſit ab altari ꝯſūpta eſt. Ut uero manifeſtata ē res renunciatū eſt regi pſaꝝ ꝙ in loco in quo ignē abſcōderāt hi ꝗ trāſlati fuerāt ſacerdotes aqua apparuit: de qua neemias ⁊ qui cū eo erāt purificauerāt ſacrificia. Cōſiderās aūt rex ⁊ rē diligent examinans: fecit ei tēplū ut ꝓbaret qđ factuꝫ erat. Et cū ꝓbaſſet ſacerdotib⁹ donauit mlta bona: ⁊ alia atqꝫ alia mūera: ⁊ accipiēs manu ſua tribuebat eis. Appellauit āt neemias hūc locū nepthar qđ intpretat purificatio. Uocat aūt apud plures nephi.

Infra hebdomadā de ſecūdo libro machabeorum. Lectio prima.

INuenit aūt i deſcriptōib⁹ hieremie ꝓphete qđ iuſſit accipe ignē eos ꝗ trāſmigrabātur ut ſignificatū eſt: ⁊ ut mādauit trāſmigratis. Et dedit illis legeꝫ ne obliuiſcerent p̄cepta dñi: ⁊ ut ñ exerrarēt mētib⁹ uidētes ſimulacra aurea ⁊ argentea ⁊ ornamēta eoꝝ. Et alia huiuſcemodicēs. Hortabat ēt ne legē amouerent a corde ſuo. Erat aūt in ipa ſcriptura quō tabernaculū ⁊ arcā iuſſit ꝓpheta diuino reſpōſo ad ſe facto comitari ſecū uſque quo exijt i mōtē i quo moyſes aſcēdit ⁊ uidit dei hereditatē. Et ueniēs ibi hieremias iuenit locū ſpelūce: ⁊ tabnaculū et arcam: ⁊ altare icēſi itulit illuc: ⁊ hoſtiuꝫ obſtruxit. Lectio ſecunda

ET acceſſerūt qdā ſil' ꝗ ſequebāt ut notarēt ſibi locū: ⁊ nō potuerūt iuenire. Ut āt cognouit hieremias illos dixit ꝙ ignotus erit locus dōec cōgreget deus cōgregatōeꝫ ppli: ⁊ ꝓpitius fiat. Et tūc dñs oñdet hec ⁊ apparebit maieſtas dñi: ⁊ nubes erit ſicut ⁊ moyſi manifeſtabatur. Et ſic cū ſalon orauit: ⁊ petijt ut locus ſctificaret magno deo: magnifice eiꝫ ſapientiā tractabat. Et ut ſapiētiā habēs obtulit ſacrificiū dedicatōis ⁊ ꝯſumationis tēpli: ſicut ⁊ moyſes orabat ad dñm ⁊ deſcēdit ignis de celo: ⁊ holocauſtū cōſūpſit. Sic ⁊ ſalomon orauit: ⁊ deſcendit ignis de celo ⁊ ꝯſūpſit holocauſtum. Lectio tertia

DIxitqꝫ moyſes eo ꝙ ñ ſit cōmeſtuꝫ qđ erat ꝓ pcc̄o ⁊ ꝯſūptū eſt. Similiter ⁊ ſalon octo dieb⁹ celebrauit dedicationē. Inferebant aūt in deſcriptioib⁹ et cōmētarijs neemie hec eadē ⁊ qualr ut ꝯſtruēs bibliothecā cōgregauit de regioībus libros ⁊ ꝓphetaꝝ: ⁊ dauid ⁊ epl'as regū de donarijs. Sil'r aūt ⁊ iudas ea ꝗ didicerat ꝑ bellū qđ nobis acciderat cōgregauit oīa: ⁊ ſūt apud nos. Si ergo ꝯſideratis hec mittite ꝗ pferāt uob̄. Lect. i.

ACturi itaqꝫ purificatōeꝫ ſcripſimus uobis. Bñ ergo facietis ſi egeritis hos dies. Deus aūt ꝗ liberauit ppl'ꝫ ſuū ⁊ reddidit hereditatē oīb⁹ gētib⁹ ⁊ regnū ⁊ ſacrificiū: ⁊ ſctificatōeꝫ ſicut ꝓmiſit i lege ſperam⁹ ꝙ cito nři miſerebit: ⁊ ꝯgregabit de ſub celo in locū ſanctū. Eripuit eiꝫ nos de magnis ꝑiculis ⁊ locū purgauit. De iuda xp̄o machabeo; ⁊ de fr̄ibus ⁊ de tēpli magni purificatōe: ⁊ de aree dedicatiōe: ſed ⁊ de p̄lijs que ꝑtinēt ad antiochū nobilē ⁊ filiū ei⁹ eupatorē: ⁊ de illuminationib⁹ que de celo facte ſūt ad eos ꝗ ꝓ iudeis fortit fecerūt: ut ita uniuerſaꝫ regionē cū pauci eſſent uidicarēt: ⁊ barbaram multitudinē fugarēt: ⁊ famoſiſſimuꝫ toto orbe tēplū recuparēt: ⁊ ciuitatē liberarēt: ut ⁊ leges que abolite erāt reſtituerent dño cū oī trāqllitate ꝓpitio facto illis: itēqꝫ ab iaſone cyreneo quaſi qnqꝫ libris cōprehēſa tētauimus nos uno uolumine breuiare. Lectio ſecunda.

COnſiderātes eiꝫ multitudinē librorū ⁊ difficultatē uolētibus aggredi narratiōes hiſtoriaꝝ ꝓpt multitudinem reꝝ: curauimus uolētibus qdem legere: ut eēt animi oblectatio: ſtudioſis uero ut facilius poſſit mēorie cōmendare: oībus aūt legētibus utilitas cōferat. Et nobis qdem ipis opus breuiādi cā ſuſcepim⁹ nō facilē laborē. imo uero negocium plenū uigiliaꝝ ⁊ sudoris assūpsimus: sicut hi q preparāt ꝯuiuiū ⁊ querūt alioꝝ uolūtati parere ꝓpt̄ multoꝝ grāz libent̄ laborem sustinem⁹. Ueritatez qdē de singulis auctori ꝯcedētes: ipi aūt scdm̄ datā formam breuitati studentes.

Lectio tertia.

Sicut eim̄ noue dom⁹ architecto đ uniuersa structura curādus ē: ei uero q pingere curat: q̄ apta sūt ad ornatū exqrēda sīt: ita estimādū ⁊ i uob. Et eiz intellectū colligere ⁊ ordiare sermōez: ⁊ curiosius ptes singulas quasqz ingrere historie ꝯgruit auctori. Breuitatē ꝟo dictionis sectari: ⁊ executōes reꝝ uitare breuitati ꝯcedendū ē. Hic igit̄ narratōez incipiemus de p̄fatiōe tm̄ dixisse sufficiat. Stultū ⁊ eiz est añ historiā effluere: in ipa aūt historia succingi.

Lectio prima.

Igitur cū sācta ciuitas hītaret̄ in ōi pace leges ēt adhuc optime custodirent̄ ꝓpt̄ onie pōtificis dispositionez ⁊ pietatē: ⁊ aīos odio hn̄tes mala fiebat: ut ipi reges ⁊ pn̄cipes locuz sūmo honore dignū ducerēt: ⁊ tēplū maximis mūerib⁹ illustrarēt: ita ut seleucus asie rex de redditib⁹ suis p̄staret oēs sūptus ad misterium sacrificioꝝ ptinētes. Simō āt đ tribu beniamin p̄positus tēpli ꝯstitut⁹: ꝯtendebat obsistēte sibi pn̄cipe sacerdotū iiquū aliqd i ciuitate moliri. Sz cū uicer̄ oniā nō posset uenit ad apoloniū tharsee filiuz: q illo tp̄e erat dux celessyrie ⁊ phenicis: ⁊ nūciauit ei pecūijs innūerabilibus plenū eē erariū ierl̄is: ⁊ cōes copias immēsas eē: que nō ptinēt ad rōez sacrificiorum: eē aūt possibile sub potestate regis cadere uniuersa.

Lectio secunda.

Cumqz rettulisset apoloni⁹ ad regē de pecūijs que delate erāt: ille accitū heliodoꝝ q erat sup negocia ei⁹: misit cū mādatis ut p̄dictā pecūiā trāsportaret. Statiqz heliodor⁹ iter aggressus specie qdē quasi p celessyriaz ⁊ phenicē ciuitates eēt pagraturus: re aūt uera regis ꝓpositū pfecturus. Sz cū uenisset ierl̄imā: ⁊ benigne a sūmo sacerdote i ciuitate eēt receptus: narrauit de dato idicio pecūiarum ⁊ cuius rei cā adijsset apparuit. Interrogabat aūt si uere hec ita essent.

Lectio tertia.

Tunc sūmus sacerdos oñdit deposita eē hec ad uictualia uiduaꝝ ac pupilloꝝ: quedā ꝟo eē hirchani tobie uiri ualde eminētis: i his que detulerat ipius simon. Uniuersa aūt argēti talēta quadraginta eē: ⁊ auri ducēta. Decipi uero eos q credidissent loco ⁊ tēplo qđ p uniuersū mundū honorat̄: p sui ueneratiōe ⁊ scītitate ipossibile oio eē. At ille p his que hēbat in mandatis a rege dicebat ōi genere regi ea eē deferēda. Cōstituta aūt die itrabat đ his heliodrus ordiaturus. Nō modica ꝟo p uniuersaz ciuitatē erat trepidatio.

Lectio prima.

Sacerdotes aūt ante altare cū stolis sacerdotalib⁹ iactauerūt se: ⁊ iuocabant de celo eū q depositis legē posuit: ut his q deposuerant ea salua custodiret. Jam uero q uideret sūmi sacerdotis uultuz: mēte uulnerabat̄. Facies eim̄ ⁊ color imutatus declarabat in eternū animi dolorem. Circūfusa eiz erat uiro mesticia q̄dam: ⁊ horror corporis p quē māifestus aspiciētibus dolor cordis eius efficiebatur. Alij ēt cōgregatim de domibus ꝯfluebant: publica supplicatiōe obsecrātes: p eo ꝙ in ꝯtēptū locus eēt uēturus. Accincteqz mulieres cilitijs: ⁊ pcutiētes pectus p plateas ꝯfluebāt. Sz ⁊ uirgines q̄ cōcluse erāt pcurrebāt ad oniam. Alie āt ad muros: quedā ꝟo p fenestras aspiciebāt. Uniuerse aūt ꝓtēdentes manus i celū dep̄cabantur.

Lectio secunda.

Erat autez misera cōmixte multitudinis: ⁊ magni sacerdotis in agōe constituti expectatio. Et hi qdez inuocabant omnipotētē deū: ut credita sibi his q crediderāt cum omni itegritate ꝯseruarentur. Heliodorus autē qđ decreuerat pficiebat: eodē loco ipe cum satellitibus circa erarium presens. Sed spūs omnipotentis magnā fecit sue ostensionis euidentiam: ita ut omnes qui ausi fuerāt parere ei ruentes dei uirtute in desolationē ⁊ formidinē conuerterent̄. Apparuit aūt illis quidam equus terribilē habēs ſeſſorem optimis opimentis adornatus: iſqʒ cū ōi īpetu heliodoro priores calces eliſit. Qui aūt ei ſedebat uidebat̄ arma habere aurea. Alij apparuere duo iuuenes uirtute decori: optimi gloria: ſpecioſiqʒ amictu: q circūſteterūt eū ⁊ ex utraqʒ ꝑte flagellabāt ſine intermiſſione multis plagis uerberantes.

Lectio tertia.

Subito auteʒ heliodorus ꝯcidit in terrā: eūqʒ multa caligīe circūfuſuʒ rapuerūt: atqʒ in ſella geſtatoria poſituʒ eiecerūt. Et is q cuʒ multis curſoribus ⁊ ſatellitibus predictū ingreſſus ē erarium portabat̄ nullo ſibi auxiliū ferente māifeſta cognita dei uirtute. Et ille qdē ꝑ diuinam ꝟtutē iacebat mut⁹: atqʒ ōi ſpe ⁊ ſalute priuat⁹. Hi aūt dñʒ bñdicebāt: quia magnificauit locū ſuū: ⁊ tēplū qđ paulo añ timore ac tumultu erat plenū apparēte ōipotēte dño gladio ⁊ leticia impletū eſt.

Lectio prima.

Tunc uero ex amicis heliodori quidam rogabāt ꝯfeſti oniā ut inuocaret altiſſimū: ⁊ uitā donaret ei q in ſōno ſpiritu erat deſtitut⁹. Cōſiderās aūt ſūm⁹ ſacerdos ne forte rex ſuſpicaret̄ maliciaʒ aliquā ex iudeis circa heliodoꝝ ꝯſūatā: obtulit ꝓ ſalute uiri hoſtiā ſalutarē. Cuʒqʒ ſūmus ſacerdos exoraret ijdē iuuenes eiſdē ueſtib⁹ amicti adſtantes heliodoro dixerūt Onie ſacerdoti gr̄as age: Nam ꝓpter eū tibi dñs uitā donauit. Tu autē ab eo flagellatus nūcia ōibus magnalia dei ⁊ poteſtatē. Et his dictis nō comparuerunt.

Lectio ſecunda.

Heliodorus aūt hoſtia deo oblata ⁊ uotis magnis ꝓmiſſis ei q uiuere illi ꝯceſſit ⁊ onie gr̄as agens: recepto exercitu repedabat ad regem. Teſtabat̄ āt ōibus ea que ſub oculis ſuis uiderat oꝑa magni dei. Cū aūt rex introgaſſʒ heliodoꝝ qs eſt aptus adhuc ſemel hieroſolymā mitti. ait. Si quē habes hoſtem aut regni tui īſidiatorē mitte illuc: ⁊ flagellatum eū recipies: ſi tñ euaſerit eo ꝙ ī loco uere ſit dei quedā uirtus. Nā ip̄e qui habet in celis habitationē uiſitator ⁊ adiutor eſt loci illius. Et ueniētes ad male faciendū ꝑcutit: ac ꝑdit. Igit̄ de heliodoro ⁊ erarij cuſtodia ita ſe res habet.

Lectio tertia.

Simon aūt ꝑdictus: pecuniaꝝ ⁊ patrie delator male loquebat̄ ꝺ onia tanqʒ ip̄e heliodoꝝ inſtigaſſet ad hec: et ip̄e fuiſſet incenſor maloꝝ. Prouiſorēqʒ ciuitatis ac defenſorē gentis ſue: ⁊ emulatorem legis dei: audebat inſidiatorem regni dicere. Sed cū īimicitie in tm̄ ꝓcederent: ut ēt ꝑ quoſdā ſimonis neceſſarios hōicidia fierēt: cōſiderās onias ꝑiculuʒ contentionis: ⁊ apoloniū inſanire: utpote ducē celeſſyrie ⁊ phenicis: ad augēdā maliciā ſimōis ad regē ſe ꝯtulit nō ut ciuium accuſator: ſed cōem utilitatē apud ſemetipʒ uniuerſe multitudinis ꝯſid͛ās. Uidebat eīm ſine regali ꝓuidētia īpoſſibile eē pacem rebus dari: nec ſimonem poſſe ceſſare a ſtulticia ſua.

Lectio pria.

Sed poſt ſeleuci uite exceſſum cum ſuſcepiſſet regnū antiochuſ q nobilis appellabat̄: ābiebat iaſon frater onie ſūmum ſacerdotiū. adito rege ꝓmittens ei argēti talēta trecēta ⁊ ſexagīta: ⁊ ex redditibus alijs talēta octoginta. Suꝑ hec ꝓmittebat ⁊ alia cētum qnquagīta ſi poteſtati eius concederet gymnaſiū ⁊ ephebiam ſibi conſtituere: ⁊ eos qui in hieroſolymis erant antiochēos ſcribere. Qđ cum rex annuiſſet: ⁊ obtinuiſſet principatum: ſtatim ad gentilē ritum contribules ſuos transferre cepit. Et amotis his que humanitatis cauſa iudeis a regibus fuerant conſtituta: ꝑ ioannē patrem eupolemij qui apud romanos de amicitia ⁊ ſocietate fūctus eſt legatione legitima: ciuium iura deſtituēs praua inſtituta ſanciebat.

Lectio ſecunda.

Et eīm auſus eſt ſub ip̄a arce gymnaſiū conſtituere: ⁊ optimos quoſqʒ epheborum in lupanaribus ponere. Erat autem hoc non initiū ſed incrementum quoddā ⁊ profectus gentilis ⁊ alienigene conuerſationis ꝓpter īpij ⁊ nō ſacerdotis iaſonis nepharium ⁊ inauditū ſcelus: ita ut ſacerdotes iā ñ circa altaris officia dediti eſſent: ſed contẽpto templo ⁊ ſacrificijs neglectis feſtinarent participes fieri paleſtre: ⁊ prebitionis eius iniuſte ⁊ in exercitijs diſci. Et patrios quidẽ honores nihil habentes: grecas glorias optimas arbitrabãtur. Quaꝝ gratia ꝑiculoſa eos contentio habebat: ⁊ eorum inſtituta emulabãtur: ac ꝑ omnia his cõſimiles eſſe cupiebant: quos hoſtes ⁊ ꝑẽptores habuerant. In leges eĩm diuinaſ ĩpie agere ĩpune nõ cedit: ſed hoc ſeq̃ns tempus declarabit.

Lectio tertia

Cum autem qnquẽnalis agon tyro celebraretur ⁊ rex preſens eſſet: miſit iaſon facinoroſos ab ieroſolis uiros peccatores portãtes argẽti didrachmas tercentas in ſacrificijs herculis: quas poſtulauerunt hi qui apportauerãt ne ĩ ſacrificijs erogarent: quia non oporteret: ſed ĩ alios ſũptus eas deputari. Sȝ hec oblata ſunt qdem ab eo qui miſerat ĩ ſacrificium herculis: ꝓpter preſentes autẽ date ſunt in fabricam nauiũ triremium. Miſſo aũt in egyptũ apolonio ueſthey filio ꝓpter primates ptholemei phylometoriſ regis: cũ cognouiſſet antiochus alienum ſe a negocijs regni effectum ꝓpriis utilitatibus cõſulens: ꝓfectus inde uenit iopen ⁊ inde ieroſolyam: ⁊ magnifice ab iaſone ⁊ ciuitate ſuſceptus: cuȝ facularũ luminibus ⁊ laudibus ingreſſus eſt: ⁊ inde in phenicẽ exercitum conuertit.

Lectio prima.

Et poſt triẽnij tempus miſit iaſon menelaum ſupradicti ſimonis fratrem: portantem pecunias regi: ⁊ de negocijs neceſſariis reſponſa platuꝝ. At ille cõmendatus regi cum magnificaſſȝ facieȝ poteſtatis eius in ſemetipm retorſit ſũmum ſacerdotium: ſuperponens iaſõi talenta argenti trecenta. Acceptiſqȝ a rege mandatis uenit: nihil quidem dignũ habens ſacerdotio: animos uero crudelis tyrãni ⁊ fere belue iram gerens. Et iaſon quidem qui ꝓpriuȝ fratrem captiuauerat ĩpe deceptus: ꝓfugus in amaniteȝ expulſus eſt regionem. Menelaus autẽ principatum quidem obtinuit. De pecunijs uero regi ꝓmiſſis nihil agebat: cum exactioneȝ faceret ſoſtratus qui arci erat prepoſitus. Nã ad hunc exactio uectigalium ꝑtinebat. Quã ob cãm utriqȝ ad regem ſunt euocati: ⁊ menelaus amotus ẽ a ſacerdotio: ſuccedẽte lyſimacho fratre ſuo: ſoſtratus autem prelatus eſt cyprijs

Lectio ſeptima.

Et cuȝ hec agerent̃ cõtigit tharſenſes ⁊ mallotas ſeditioneȝ mouere: eo ꝙ antiochi regis cõcubine dono eẽnt dati. Feſtinãt̃ igitqȝ rex uenit ſedare illoſ relicto ſuffecto uno ex comitib⁹ ſuis andrõico. Ratus autem menelaus accepiſſe ſe tempus opportunũ: aurea quedam uaſa e tẽplo furatus donauit andrõico: ⁊ alia uendiderat tyro: ⁊ per ciuitates uicinas. Qđ cum certiſſime cognouiſſet onias: arguebat eum ĩpe in loco tuto ſe cõtinens ãtiochie ſecus daphnẽ. Unde menelaus accedẽs ad andronicũ rogabat ut oniam interficeret. Qui cum ueniſſet ad oniam: ⁊ datis dextris cum iureiurãdo quãuis eſſet ei ſuſpectus ſuaſiſſet de aſylo ꝓcedere: ſtatim eum ꝑemit non ueritus iuſticiam. Ob quã cauſam nõ ſolũ iudei: ſed ⁊ alie quoqȝ nationes indignabãtur: ⁊ moleſte ferebant de nece tanti uiri iniuſta.

Lectio tertia.

Sed regreſſum regẽ de cilicie locis adierunt iudei apud antiochiaȝ ſimul ⁊ greci: cõquerentes de iniqua nece onie. Cõtriſtatus itaqȝ aĩo antiochus ꝓpter oniam: ⁊ flexus ad miſericordiaȝ lachrymas fudit: recordatus defũcti ſobrietatem ⁊ modeſtiam. Accenſiſqȝ aĩs andrõicuȝ purpura exutum: circũduci per totam ciuitatem iubet: ⁊ in eo loco ĩ quo in oniam ĩpietatem cõmiſerat ſacrileguȝ uita priuari: dño illi cõdignã penã retribuente. Multis auteȝ ſacrilegijs in templo a lyſimacho cõmiſſis menelai cõſilio ⁊ diuulgata fama cõgregata eſt multitudo aduerſus lyſimachũ multo iaȝ auro exportato.

Lectio prima.

Turbis aũt ĩſurgentib⁹ ⁊ aĩs ira repletis lyſimach⁹ armatis fere trib⁹ milibus iniquis manibus uti cepit: duce quodam tyranno etate pariter ⁊ dementia prouecto. Sed ut intellexrūt conatū lyſimachi. alij lapiđs. alij fuſtes ualidos arripuere. quidaꝫ uero cinereꝫ in lyſimachum iecere. Et multi quidē uulnerati: quidam autem proſtrati: omnes uero in fugam conuerſi ſunt. Ipm̄ etiam ſacrilegum ſecus erariū interfecerunt. De his ergo cepit iudicium aduerſus menelaū agitari. Et cum ueniſſet rex tyrum ad ipſum negocium detulerunt miſſi uiri tres a ſenioribus. Et cum ſuparetur menelaꝰ promiſit ptholemeo multas pecūias dare ad ſuadendum regi. Lectio ſecunda.

Itaqꝫ ptholemeus in quodā atrio poſitum quaſi refrigerandi gratia regem adijt: ⁊ a ſententia deduxit: ⁊ menelaum quidem uniuerſe malicie rerum criminibus abſoluit: miſeros autem qui etiam ſi apud ſcythas cauſam dixiſſent innocētes iudicarētur: hos morte damnauit. Cito ergo iniuſtam penam dederūt: qui ꝓ ciuitate ⁊ popl̄o ⁊ ſacris uaſis cāꝫ ꝑſecuti ſunt. Quam ob rem tyrij quoqꝫ īdignati erga ſepulturā eoꝝ liberaliſſimi extiterunt. Menelaus autem ꝓpt̄ eoruꝫ qui īpotentia erant auariciam ꝑmāebat in poteſtate creſcens in malicia ⁊ ad īſidias ciuium. Lectio tertia.

Eodem tēpore antiochus ſecundā ꝓfectionem parauit in egyptū. Cōtigit autem ꝑ uniuerſam hieroſolymorū ciuitatem uideri diebus. xl. ꝑ aera eqtes diſcurrentes: auratas ſtolas habentes: ⁊ haſtaſ: quaſi cohortes armatas: ⁊ curſus equorum ꝑ ordines digeſtos: ⁊ congreſſiones fieri cominus: ⁊ ſcutorum motus ⁊ galeatoꝝ multitudinem gladijs diſtrictis: ⁊ tellorum iactus: ⁊ aureorum armorum ſplendorem oīſqꝫ generis loricarū. Qua ꝓpter omnes rogabant in bonuꝫ monſtra uerti. Sed cum falſus rumor exiſſet tanq̃ꝫ uita exceſſiſſet antiochus: aſſūptis iaſon nō minus mille uiris repente agreſſus eſt ciuitateꝫ. Et ciuibus ad murum cōuolantibus: ad ultimū apprehenſa ciuitate menelaus fugit in arcem.

Lectio prima.

Iaſon uero nō parcebat in cede ciuibus ſuis: nec cogitabat ꝓſꝑitatē aduerſus cognatos: maluꝫ eē maximū: arbitrans hoſtiuꝫ ⁊ nō ciuiū ſe trophea capturum. Et principatū quidem nō obtinuit: finem uero inſidiaꝝ ſuarum cōfuſionem cepit: ꝓfugus iteꝝ abijt in amanitem: ad ultimū in exitiuꝫ ſui cōcluſus ab areta arabum tyrāno fugiens de ciuitate in ciuitatem: omnibus odioſus: ut refuga legum: ⁊ execrabilis: ut patrie ⁊ ciuiū hoſtis in egyptuꝫ extruſus eſt. Et qui iuſtos de patria ſua expulerat ꝑegre ꝑijt: lacedemonas ꝓfectus quaſi ꝓ cognatiōe ibi refugium habiturus. Et qui inſepultos abiecerat multos: ip̄e ⁊ illamētatus ⁊ inſepultus abiicit̄ a ſepultura: neqꝫ ꝑegrino uſus: neqꝫ patrio ſepulchro participans. Lectio ſecunda.

His itaqꝫ geſtis ſuſpicatus ē rex ſocietatē deſerturos iudeos: et ob hoc ꝓfectus ex egypto efferatis aīs: ciuitateꝫ quidem armis cepit. Iuſſit autem militibus interficere: nec parcere decurſantibꝰ et ꝑ domos aſcendentes trucidare. Fiebant ergo cedes iuuenū ac ſenioruꝫ. mulierum et natoruꝫ ext̄minia. uirginūqꝫ et paruulorum neces. Erant autem toto triduo octoginta milia interfecti: et quadraginta milia uicti: nō minus autem uenūdati. Sed nec iſta ſufficiūt. Auſus eſt ēt intrare templum uniuerſe t̄re ſanctius menelao ductore: qui legum et patrie fuit ꝓditor. Et ſceleſtis manibus ſumens ſancta uaſa: que ab alijs regibus et ciuitatibꝰ erant poſita ad ornatum loci et gloriam cōtractabat indigne et cōtaminabat. Ita alienatus mente antiochus nō cōſiderabat ꝙ ꝓpt̄ peccata habitantium ciuitatem: modicū dominus fuerat iratus: ꝓpter qđ et accidit circa locum deſpectio. Alioquin niſi ꝯtigiſſet eos multis peccatis eē inuolutos ſicut heliodorus q̄ miſſus ē a ſeleucho rege ad expoliandum erarium etiaꝫ hic ſtatim aduenīes flagellatuſ et repulſus utiqꝫ fuiſſet ab audacia.

Lectio tertia.

Verum non propter locū gentem:

ſed ꝓpter gentẽ locum dominus elegit. Ideoqꝫ ⁊ ipe locus particeps factus eſt populi malorum: poſtea autem fiet ſocꝰ ⁊ bonoꝝ. Et qui derelictus eſt in ira dei omnipotentis iterum in magni dñi recõciliatione cum ſũma gloria exaltabitur. Igitur ãtiochus mille octingentis ablatis de templo talentis uelociter antiochiam regreſſus eſt: exiſtimans ſe pre ſuperbia terrã ad nauigãdũ: pelagus uero ad iter agendũ deductuꝝ ꝓpter mẽtis elationem. Reliquit autẽ ⁊ prepoſitos ad affligendam gentem. hieroſolymis quidẽ philippũ genere phrygen moribꝰ crudeliorez: eo ipo a quo conſtitutus eſt in garizim ante andronicũ ⁊ menelauz: ꝗ grauius qꝫ ceteri iminebant ciuibus. Cũqꝫ appoſitus eẽt ꝯtra iudeos miſit odioſuz principem apoloniũ cuz exercitu .xx. duobus milibus: precipiens ei omnes ꝑfecte etatis interficere mulieres ac iuuenes uendere. Qui cuz ueniſſet hieroſolymã pacem ſimulans: quieuit uſqꝫ ad ſanctuz diez ſabbati. Et tũc feriatis iudeis arma capere ſuis precepit: omneſqꝫ ſimul qui ad ſpectaculũ ꝓceſſerant trucidauit: ⁊ ꝑ ciuitatem cum armatis diſcurrens ingẽtem multitudinem pemit. Judas autem machabeus qui decimus fuerat ſeceſſerat in deſertum locum: ibiqꝫ int̃ feras uitam in montibus cum ſuis agebat: ⁊ feni cibo ueſcentes demorabãtur: ne participes eẽnt coinqnationis. In hiſtoriis diſtribuendis per menſez nouẽbris ordo. Quando littera dñicalis .a. occurrerit liber ezechielis põitur die uigeſima nona octobris. Libri aũt danielis .xii. eiuſdez menſis. Libri duodecim ꝓphetaꝝ decimanona dicti menſis ponũtur: ⁊ de eis uſqꝫ ad aduentũ legitur. Quãdocũqꝫ littera dñicalis .b. occurrerit. liber ezechielis ponit̃ die trigeſima menſis octobris Danielis aũt libri tertiadecia nouẽbris. Libri ꝓphetaꝝ die uigeſima dicti menſis ponunt̃. Quãdo lr̃a dñicalis .c. occurrerit. liber ezechielis trigeſima prĩa octobris ponit̃. Liber autẽ danielis .xiiii. die nouẽbris. Libri .xii. ꝓphetaꝝ die .xxi. eiuſdem menſis ponũtur ⁊ de eis legit̃ uſqꝫ ad aduentũ. Qñcunqꝫ lr̃a dñicalis .d. occurrerit liber ezechiel̃ .viii. die nouẽbris ponit̃: quia prima dñica propt̃ feſtũ om̃ium ſanctoꝝ ipeditur: Liber danielis .xv nouẽbris. Libri ꝓphetaꝝ .xxii. nouembris ponũtur ⁊ de eis uſqꝫ ad aduentuz legit̃. Quãdo uero littera dñicalis .e. occurrerit liber ezechielis ſecũda die nouẽbris ponit̃: ⁊ legit̃ ꝑ unam hebdomadã: quia ſequens dñica ipedit̃ ꝓpter dedicationem ſaluatoris. liber danielis .xvi. die menſis prefati. libri uero .xii. ꝓphetaruz .xxviii. die dicti mẽſis: quia dñica precedens extat ipedita ꝓpter feſtuz ſancti clementis pape ⁊ martyr. iux̃ ſancionẽ rubricaꝝ nouaꝝ: ⁊ de his uſqꝫ ad aduẽtuz legitur. Quandocũqꝫ littera dñicalis .f. occurrerit: liber ezechielis tertio nouembris põit̃: liber danielis .xvi. die dicti mẽſis: libri uero ꝓphetaꝝ .xxiiii. eiuſdẽ mẽſis ponunt̃: ⁊ de his uſqꝫ ad aduentuz legitur. Quando littera dñicalis .g. occurrerit liber ezechiel̃ quarta die nouẽbris ponit̃ ⁊ legitur ꝑ unam hebdomadã: qa in ſecunda dñica feſtum occurrerit beati martini liber danielis .xvi. die dicti menſis ponit̃: quia ſequens dñica extat ipedita ꝓpter dedicationem baſilicaꝝ petri ⁊ pauli. Libri .xii. ꝓphetarum .xxviii. eiuſdem menſis ponũtur: quia dñica ipedit̃ propter feſtuz beate catarine: ⁊ de his uſqꝫ ad aduentuz legitur. Sabbato dñice primo kalendis nouẽbris ad mag. anti.

Vidi dñm ſedentem ſuper ſolium excelſum: et plẽa erat omnis terra maieſtate eius: ⁊ ea que ſub ipo erant replebãt templum. Dominica prima in kalendis nouẽbris ponit̃ liber ezechielis ꝓphete ⁊ legitur ꝑ duas hebdomadas. Lectio prima.

ET factum eſt in triceſimo anno in quarto menſe: in quinta menſis cũ eſſem in medio captiuorum iuxta fluuiũ chobar aperti ſunt celi: ⁊ uidi uiſiões dĩ in quinta menſis: ipe eſt annus quintus tranſmigrationis regis ioachim. Factuz eſt uerbuz domini ad ezechielẽ filiuz buzi ſacerdotẽ i terra chaldeorũ iux̃ fluuiũ chobar. Et facta eſt ſuper eum ibi manꝰ dñi. Et uidi: ⁊ ecce uentus turbinis ueniebat ab aquilõe ⁊ nubes magna: ⁊ ignis inuoluens: ⁊ ſplendor ĩ circuitu eiꝰ. Et dͦ medio eius quaſi ſpẽs electri: id ẽ de medio ignis. Et in medio eorum quaſi ſimilitudo quattuor animaliũ ⁊ hic aſpectus eorum. Similitudo hominis in eis. Et quatuor facies uni: ⁊ quattuor penne uni. Et pedes eoruꝫ pedes recti: ⁊ plãta pedis eorum quaſi planta pedis uituli: ⁊ ſcintille quaſi aſpectus eris cãdẽtis. Et manus hominis ſub pennis eorum in quattuor partibus. Et facies ⁊ pẽnas ꝑ quattuor ꝑtes habebant iuncteqꝫ erãt penne eorum alterius ad alterum. Non reuertebantur cum incederent: ſed unũqͦqꝫ ante faciem ſuam gradiebatur. ℞. Vidi dñm ſedentem ſuper ſolium excelſum et eleuatuꝫ: ⁊ plena erat omnis terra maieſtate eiꝰ Et ea que ſub ipſo erant replebant templum. ℣. Seraphyn ſtabant ſubter illud: ſex ale uni ⁊ ſex ale alteri. Et **Lectio ſecunda.**

Similitudo autem uultus eorũ facies hominis ⁊ facies leonis a dextris ipſorum quattuor: facies aũt bouis a ſiniſtris ipſorum quattuor: ⁊ facies aq̃le deſuper ipſorum quattuor. Et facies eorum ⁊ penne eoꝝ deſuꝑ. Due penne ſingulorum iungebant̃: ⁊ due tegebant corpora eorum. Et unũqͦdqꝫ eorum coram facie ſua ambulabat. Vbi erat ipetꝰ ſpiritus illuc gradiebãtur: nec reuertebantur cum ambularent. Et ſimilitudo aĩalium ⁊ aſpectus eorum quaſi carbonuꝫ ignis ardentiuꝫ: ⁊ quaſi aſpectus lampadaꝝ. Hec erat uiſio diſcurrens in medio aĩalium: ſplendor ignis ⁊ de igne fulgor egrediens. Et aĩalia ibant ⁊ reuertebãtur in ſimilitudinem fulguris coruſcantis. Cũqꝫ aſpicereꝫ animalia apparuit rota una ſuper terraꝫ: iuxta aĩalia habens quattuor facies. Et aſpectus rotarum ⁊ opꝰ earum quaſi uiſio maris: ⁊ una ſimilitudo ipſaꝝ quattuor. Et aſpectus earũ ⁊ opa: quaſi ſit rota in medio rote. Per quattuor partes earum euntes ibant ⁊ nõ reuertebantur cum ambularent. ℞. Aſpice domine de ſede ſancta tua ⁊ cogita de nobis: inclina deus meus aurem tuaꝫ ⁊ audi. Ap̄i ocłos tuos ⁊ uide tribulationem noſtraꝫ. ℣. Qui regis iſrael itẽde: qui deducis uelut ouẽ ioſeph. Aperi. **Lectio tertia.**

Ad quem locum declinabat q̃ prĩa erat: ſequebãtur ⁊ cetere: nec reuertebãtur cum ãbularent. Statura quoqꝫ erat rotis ⁊ altitudo: ⁊ horribilis aſpectꝰ ⁊ totum corpus plenum oculis in circuitu ipſarum quattuor. Cũqꝫ ambularent aĩalia: ambulabãt parit̃ ⁊ rote iuxta ea: ⁊ cum eleuarẽtur aĩalia de terra eleuabãtur ſimul ⁊ rote. Quocunqꝫ ibat ſpũs illuc eũte ſpiritu ⁊ rote parit̃ leuabãtur ſequentes eum. Spũs eiꝫ uite erat ĩ rotis. Cum eũtibus ibant: ⁊ cum ſtantibus ſtabant: ⁊ cum eleuarent̃ aĩalia a terra: pariter eleuabãtur ⁊ rote ſequentes ea: quia ſpũs uite erat in rotis: ⁊ ſimilitudo ſuper caput aĩalium firmamẽti quaſi aſpectus cryſtallis horribilis: ⁊ extenti ſuper capita eorum deſuper. Sub firmamento aũt penne eorum recte alterius ad alterum. Vnũquodqꝫ duabus alis uelabat corpus ſuum: ⁊ alterũ ſimilit̃ uelabat̃. Et audiebam ſonum alarum quaſi ſonũ aquarum multarum: ⁊ quaſi ſonum ſublimis dei. Cũ ambularent quaſi ſonus erat młtitudinis ut ſonus caſtrorum. Cũqꝫ ſtarent demittebãtur penne eoꝝ. Nam cuꝫ fieret uox ſupra firmamentum qͦd erat ſuper capit eorũ ſtabãt ⁊ ſubmittebãt alas ſuas. ℞. Aſpice dñe quia facta eſt deſolata ciuitas plena diuitijs: ſedet in triſticia dña gentium. Non eſt eſt qui ꝯſoletur eam niſi tu deus. ℣. Plorans plorauit in nocte ⁊ lachryme eiꝰ in maxillis eius. Non eſt. **Lectio quarta.**

Et ſuꝑ firmamentũ qͦd erat iminẽs capiti eoꝝ quaſi aſpectus lapidis ſaphiri ſimilitudo throni. Et ſuꝑ ſimilitudinem throni ſilitudo quaſi aſpetus hominis de ſuꝑ. Et uidi quaſi ſpẽm electri: uelut aſpectum ignis ĩtrinſecus ꝑ circuitum eius a lumbis eius: ⁊ deſuꝑ ⁊ a lumbis eius uſqꝫ deorſum: uidi quaſi ſpecieꝫ ignis ſplendentis in circuitu: uelut aſpectuꝫ arcus cũ fuerit in nube in die pluuie

Hic erat aſpectus ſplēdoris ꝑ gyꝝ. Hec uiſio ſimilitudo glorie dñi. Et uidi ⁊ cecidi in faciē meā. Et audiui uocē loquētis: ⁊ dixit ad me. Fili hoīs ſta ſuꝑ pedes tuos ⁊ loquar tecū. Et igreſſus ē in me ſpiritus poſtq̄ȝ locutus eſt mihi. Et ſtatuit me ſupra pedes meos. Et audiui loquētē ad me ⁊ dicentē. Fili hoīs: mitto ego te ad filios iſrael ad gētes apoſtatrices q̄ receſſerūt a me. Pr̄es eoꝝ preuaricati ſūt pactū meū uſq; ad diē hāc: ⁊ filij dura facie ⁊ indomabili corde ſūt ad quos ego mitto te. ℞. Suꝑ muros tuos ierl̄m ꝯſtitui cuſtodes. Tota die ⁊ nocte nō tacebūt laudare nomen dñi. ℣. Predicabunt populis fortitudinem meā: ⁊ annūciabūt gentibus gloriā meam. Tota die ⁊ nocte. Lectio quinta.

Et dices ad eos. Hec dicit dñs deus: ſi forte uel ip̄i audiant: ⁊ ſi forte q̄eſcāt: q̄m dom⁹ exaſpās eſt. Et ſciēt q̄ ꝓpheta fuerit in medio eoꝝ. Tu ergo fili hoīs ne timeas eos: neq; ſermōes eoruȝ metuas: q̄m increduli ⁊ ſubuerſores ſūt tecum: ⁊ cū ſcorpionib⁹ habitas. Uerba eoꝝ ne timeas: ⁊ uultus eoruȝ ne formides: q̄ꝛ domus exaſpans eſt. Loqueris ergo uerba mea ad eos ſi forte audiant ⁊ quieſcant q̄m irritatores ſūt. Tu autē fili hoīs audi quecūq; loquor ad te: ⁊ noli eſſe exaſpās ſicut domus exaſpatrix eſt. Aꝑi os tuū: ⁊ cōede quecūq; ego do tibi. Et uidi. Et ecce manus miſſa ad me: ī qua erat īuolut⁹ liber. Et expādit illū coram me: q̄ erat ſcriptus intus ⁊ foris. Et ſcripte erāt in eo lamentationes ⁊ carmē ⁊ ue. Et dixit ad me. Fili hoīs q̄dcūq; inueneris comede. Comede uolumē iſtud ⁊ uadēs loquere ad filios iſrael. Et aꝑui os meū: ⁊ cibauit me uolumīe illo. Et dixit ad me. Fili hoīs uent̄ tuus comedet: ⁊ uiſcera tua ꝯplebūtur uolumīe iſto q̄d ego do tibi. Et comedi illud. Et factū eſt in ore meo ſicut mel dulce. Reſponſoriū

Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos dñe: ⁊ armis tue potentie ꝓtege nos ſemꝑ. Libera dñe deus iſrl̄ clamantes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis: ⁊ da gloriā nōini tuo. Libera domine. Lectio ſexta.

Et dixit ad me. Fili hoīs uade ad domū iſrael: ⁊ loqueris uerba mea ad eos: nō eīȝ ad populū ꝓfundi ſermonis ⁊ ignote lingue tu mitteris ad domū iſrael: neq; ad populos multos ꝓfundi ſermonis: ⁊ ignote lingue: quoꝝ nō poſſis audire ſermones. Et ſi ad illos mittereris ip̄i audirent te. Domus aūt iſrl̄ nolunt audire te: q̄ꝛ nolūt audire me. Oīs quippe domus iſrael attrita frōte ē ⁊ duro corde. Ecce dedi faciem tuā ualentiorem faciebus eoꝝ: ⁊ frontē tuā durioreȝ frōtibus eoꝝ. Ut adamāteȝ: ⁊ ut ſilicē dedi faciē tuā. Ne timeas eos neq; metuas a facie eoꝝ: q̄ꝛ domus exaſpās eſt. Et dixit ad me. Fili hoīs oēs ſermones meos quos loquor ad te aſſume in corde tuo: ⁊ auribus tuis audi: ⁊ uade igredere ad trāſmigrationē ad filios populi mei. Et loqueris ad eos ⁊ dices eis. Hec dic̄ dominus deus: ſi forte audiāt ⁊ quieſcant. Et aſſūpſit me ſpūs ⁊ audiui poſt me uocem cōmotiōis magne. Bñdicta gloria dñi de loco ſuo. Et uocē alaꝝ aīaliū ꝑcutientiū alterā ad alterā. Et uocē rotaꝝ ſequentiū aīalia: ⁊ uocem cōmotionis magne. Spūs quoq; eleuauit me: ⁊ aſſūpſit me. Et abij amarus in idignatiōe ſpirit⁹ mei. Manus eīm dñi erat mecū confortans me. Et ueni ad tranſmigrationē ad aceruū nouarum frugū ad eos qui habitabant iuxta flumen chobar. Et ſedi ubi illi ſedebāt. Et māſi ibi ſeptem dieb⁹ moerens in medio eorum. ℞. Suſtinuim⁹ pacē ⁊ non uenit: queſiuimus bona ⁊ ecce turbatio cognouimus dñe peccata noſtra. Nō iꝑpetuum obliuiſcaris nos. ℣. Peccauimus: īpie geſſimus: iniquitatē fecimus domine ī omnem iuſticiam tuā. Non. ℞. Laudabilis populus. Quem dominus exercituum benedixit dicens opus manuū mearum tu es hereditas mea iſrael. ℣. Beata gens cuius dominus deus populus electus in hereditatem. Queȝ. ℞. Redemit dominus populum ſuum ⁊ liberauit eum: ⁊ uenient: ⁊ exultabunt in monteȝ ſion ⁊ gaudebunt de bonis domini ſuper frumēto uino ⁊ oleo. Et ultra non eſurient. ℣. Erit q̄; anima eorum quaſi ortus irriguus. Et. ℞.

Anguſtie mihi ſunt undiqꝫ: ⁊ quid eligā ignoro: Melius eſt mihi incidere ī manꝰ hominū quaꝫ derelinquere legem dei mei. ℣. Si eīm hoc egero mors mihi eſt: ſi autem non egero non effugiam manus ueſtras. Melius.. ℟. Miſit dominus angelū ſuum ⁊ concluſit ora leonum. Et non me contaminauerunt quia coram eo iuſticia inuenta eſt in me. ℣. Miſit deus miſericordiam ſuam ⁊ ueritatem ſuam: animam meam eripuit de medio catuloruꝫ leonū Et non. ℟. A facie furoris tui deus conturbata eſt omnis terra. Sed miſerere domine: et ne facias conſumationem. ℣. Domine dn̄s noſter ꝙ̄ admirabile eſt nomen tuum. Sed ℟. Ciuitatem iſtam tu circūda domine: ⁊ angeli tui cuſtodiant muros eius. Exaudi domine populum tuum cum miſericordia. ℣. Auertatur furor tuus domine a populo tuo: ⁊ a ciuitate ſancta tua. Exaudi ℟. Genti peccatrici: populo pleno peccato miſerere Domine deus. ℣. Eſto placabilis ſuper nequiciaꝫ populi tui Domīe. ℟. Indicabo tibi homo quid ſit bonum: aut quid dominus requirat a te facere iudicium ⁊ iuſticiam. Et ſollicite ambulare cum dn̄o tuo. ℣. Spera in domino ⁊ fac bonitatē ⁊ inhabita trā. Et Antiphone ſubſcripte dicūtur uſqꝫ ad aduentum in feriali officio. Ad magnificat añt. Aſpice domine quia facta eſt deſolata ciuitas plena diuitijs: ſedet in triſticia domina gentium: non eſt qui cōſoletur eam niſi tu deus. añt. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos domine: ⁊ armis tue potētie protege nos ſēp. añt. Qui celoruꝫ contines thronum: ⁊ abyſſos intueris domine rex regum: montes ponderas: terrā palmo concludis: exaudi nos domine in gemitibus noſtris. añt. Suſtinuimus pacem ⁊ non uēit queſiuimus bona ⁊ ecce turbatio: cognouimꝰ domine peccata noſtra: ne ī perpetuum obliuiſcaris nos deus iſrael. ℣. Super muros tuos hieruſalem conſtitui cuſtodes: tota die ⁊ nocte non tacebunt laudare nomen domini.

Infra hebdomadaꝫ de libro ezechielis

Lectio prima.

Cum autem pertranſiſſent ſepteꝫ dies factum eſt uerbū domini ad me dicens. Fili hominis ſpeculatorem dedi te domui iſrael. Et audies de ore meo bum ⁊ annūciabis eis ex me. Si dicente me ad impium morte morieris: non annūciaueris ei neqꝫ locutus fueris: ut auertatur a uia ſua impia ⁊ uiuat: ipſe impius in iniquitate ſua morietur: ſanguinem autem eius de manu tua requiram. Si auteꝫ tu annūciaueris impio: ⁊ ille nō fuerit cōuerſus ab īpietate ſua ⁊ a uia ſua impia: ipſe quidem in iniquitate ſua morietur: tu autem animam tuam liberaſti.

Lectio ſecunda.

Sed ⁊ ſi conuerſus iuſtus a iuſticia ſua fuerit ⁊ fecerit iniquitatem: ponam offendiculum coram eo. Ipſe morietur quia non annūciaſti ei. In peccato ſuo morietur: ⁊ non erunt in memoria iuſticie eius quas fecit: ſanguinem uero eiꝰ de manu tua requiram. Si autem tu annūciaueris iuſto ut non peccet iuſtus: et ille nō peccauerit: uiuens uiuet: quia annunciaſti ei: ⁊ tu animam tuam liberaſti. Et facta eſt ibi ſuper me manus domini ⁊ dixit ad me. Surgens egredere in campum: ⁊ ibi loquar tecuꝫ. Et ſurgēs egreſſus ſum in campum: ⁊ ecce ibi gloria domini ſtabat quaſi gloria quam uidi iuxta fluuium chobar: ⁊ cecidi in faciem meā. Et ingreſſus eſt in me ſpiritus. Et ſtatuit me ſuper pedes meos: ⁊ locutus eſt mihi ⁊ dixit ad me. Ingredere ⁊ includere in medio domus tue.

Lectio tertia.

Et tu fili hominis: ecce data ſunt ſuper te uincula ⁊ ligabunt te in eis: ⁊ non egredieris in medio eorum. Et linguam tuam adherere faciam palato tuo ⁊ eris mutus: nec quaſi uir obiurgans: quia domus exaſperans eſt. Cum auteꝫ locutus fuero tibi aperiam os tuum: et dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Qui audit audiat: ⁊ q quieſcit quieſcat: quia domus exaſperans eſt. Et tu fili hominis ſume tibi laterem: ⁊ pones euꝫ coram te: ⁊ deſcribes in eo ciuitatem hieruſalem. Et ordinabis aduerſus eam obſidionem ⁊ edificabis munitiones: ⁊ comportabis aggerem: ⁊ dabis contra eam caſtra: et pones arietes in gyro.

Lectio prima.

ET tu ſūme tibi ſartaginē ferreaꝫ: et pones eam in murum ferreum iterte ⁊ inter ciuitatem: ⁊ obfirmabis facieꝫ tuam ad ea: ⁊ erit in obſidionem: ⁊ circūdabis eaꝫ. Signum eſt domui iſrael. Et tu dormies ſuper latus tuū ſiniſtrū: ⁊ pones īiquitates domus iſrael ſuper eo numero diebuſ quibus dormies ſuper illō: ⁊ aſſumes iniquitatem eorum. Ego autē dedi tibi annos iniquitatis eorum nūero dierum trecentos ⁊ nonaginta dies: ⁊ portabis iniquitatem domus iſrael. Et cū īpleueris hec dormies ſuper latus tuum dexterum ſecundo: ⁊ aſſumes iniquitatem domus iuda quadraginta dieb⁹. Diem pro anno: diem inquā ꝓ anno d̄di tibi.

Lectio ſecunda.

ET ad obſidionem hieruſalem conuertes faciem tuam: ⁊ brachium tuum erit extentum ⁊ prophetabis aduerſus eam. Ecce circūdedi te uinculis: ut n̄ conuertes te a latere tuo in latus aliud: donec cōpleas dies obſidiōis tue. Et tu ſume tibi frumentum. ⁊ ordeum. ⁊ fabā. ⁊ lentem. ⁊ milium. ⁊ uiciam. ⁊ mittes ea in uas unum: ⁊ facies tibi panes numero dierum quibus dormies ſuper latus tuuꝫ. Trecentis ⁊ nonaginta diebus comedes illud. Cibus auteꝫ tuus quo ueſceris erit in pōdere uiginti ſtateres ī die. A tempore uſqꝫ ad tempus comedes illud. Et aquam in menſura bibes: ſextaꝫ partem hin. A tempore uſqꝫ ad tempus bibes illud. Et quaſi ſubcinericiuꝫ ordeaceū comedes illud. Et ſtercore qđ egredietur de homine operies illud in oculis eorum.

Lectio tertia.

HEc dicit dominus. Sic comedent filij iſrael panem ſuum pollutum īter gentes ad quas eijciam eos. Et dixi. Ha. ha. ha. domine deus: ecce aīa mea non eſt polluta: ⁊ morticinum ⁊ laceratū a beſtijs n̄ comedi ab infantia uſqꝫ nūc: ⁊ non eſt ingreſſa in os meum omnis caro īmunda. Et dixit ad me. Ecce dedi tibi fimum boum pro ſtercoribus humanis: ⁊ facies panem tuum in eo. Et dixit ad me. fili hominis. Ecce ego conteram baculum panis in hieruſaleꝫ: ⁊ comedēt panē ī pondere ⁊ in ſollicitudine: ⁊ aquā in menſura ⁊ in anguſtia bibent: ut deficientibus pane ⁊ aqua corruat unuſquiſqꝫ ad fratrem ſuum: ⁊ contabeſcant in iniq̄tatibus ſuis.

Lectio prima.

ET tu fili hominis ſume tibi gladiū acutum radentem pilos. Et aſſumes eum ⁊ duces per caput tuum et per barbam tuam. Et aſſumes tibi ſtateram ponderis ⁊ diuides eos. Tertiam partem igni cōbures in medio ciuitatis iuxta cōpletionem dierum obſidionis. Et aſſumes tertiam partem: ⁊ concides gladio in circuitu eius. Tertiam uero aliam diſperges in uentum: ⁊ gladium nudabo poſt eos. Et ſumes inde paruum numerum: et ligabis eos in ſūmitate pallij tui. Et ex eis rurſuꝫ tolles: ⁊ proijcies eos in medium ignis: et ex eo ingrediet᷑ ignis in omnem domum iſrael.

Lectio ſecunda.

HEc dicit dominus deus. Iſta ē hieruſalem. In medio gentium poſui eam: et in circuitu eius terras. Et contēpſit iudicia mea ultra q̄ꝫ terre que in circuitu eius ſunt. Judicia eīm mea proiecerūt et in preceptis meis non ambulauerūt: iccirco hec dicit dn̄s d̄us. Quia ſuꝑaſtis gētes q̄ ī circuitu u̅ro ſt: ⁊ ī p̄ceptis meis n̄ ābulaſtis ⁊ iudicia mea n̄ feciſtis: ⁊ iux̄ iudicia gentiū que in circuitu ueſtro ſt n̄ eſtis operati: ideo hec dicit dominus deus. Ecce ego ad te: et ip̄e ego faciaꝫ ī medio tui iudicia in oculis gentium: et faciam in te que non feci: et quibus ſimilia ultra non faciam: propter omnes abominationes tuas. Ideo patres comedēt filios in medio tui: et filij comedent patres ſuos: Et faciam in te iudicia: et uentilabo uniuerſas reliquias tuas in oēm uentum.

Lectio tertia.

IDcirco uiuo ego dicit dominus: niſi pro eo ꝙ ſanctum meum uiolaſti in omnibus offenſionibus tuis: et ī oī bus abominationibus tuis: ego quoqꝫ confringam:et non parcet oculus meus ⁊ non miſerebor. Tertia tui pars peſte morietur: ⁊ fame conſumetur in medio tui:⁊ tertia pars tui gladio cadet ī circuitu tuo. Tertiam uero partem tuam ī omnem uentum diſpergam: ⁊ gladium euaginabo poſt eos. Et cōplebo furorē meum ⁊ requieſcere faciam indignationem meam in eis:⁊ conſolabor. Et ſcient ꝗa ego dominus locutus ſum in zelo meo: cum ipleuero indignationem meā i eis.

Lectio prima.

ET dabo te in deſertum ⁊ in opprobriuz gentibus que in circuitu tuo ſunt in ꝯſpectu oīs pretereūtis. Et eris opꝓbriū ⁊ blaſphēia exēplū ⁊ ſtupor i gētibꝰ q̄ i circuitu tuo ſūt. Cū fecero i te iudicia i furore ⁊ i idignatōe: ⁊ i icrepatōibꝰ ire: q̄ ego dominus locutus ſum:qn̄ miſero ſagittas famis peſſimas in eos:que erunt mortifere:⁊ quas mittam ut diſperdam uos. Et famē congregabo ſuꝑ uos ⁊ ꝯterā i uoƀ baculū pāis:⁊ mittā i uos famē ⁊ beſtias peſſimas uſqꝫ ad internitionem. Et peſtilētia ⁊ ſanguis tranſibūt per te ⁊ gladium inducam ſuper te. Ego dominus locutus ſum.

Lectio ſecunda.

ET factus eſt ſermo domini ad me dicens. Fili hominis pone faciem tuam ad mōtes iſrael:⁊ prophetabis ad eos ⁊ dices. Montes iſrael audite ꝟbū domini dei. Hec dicit dominꝰ deus mōtibus:⁊ collibus: rupibus: ⁊ uallibꝰ. Ecce ego inducam ſuper uos gladium: et diſperdā excelſa ueſtra:⁊ demoliar aras ueſtras:⁊ confringētur ſimulacra ueſtra: ⁊ deijciam interfectos ueſtros ante idola ueſtra. Et dabo cadauera filiorum iſrl̄ ante faciem ſimulacrorum ueſtrorum:et diſperdaꝫ oſſa ueſtra circū aras ueſtras in omnibus habitationibus ueſtris. Urbes deſerte erūt: ⁊ excelſa demolientur: ⁊ diſſipabūtur ⁊ interibunt are ueſtre et confringentur. Lectio tertia.

ET ceſſabunt idola ueſtra:⁊ conterētur delubra ueſtra: ⁊ đlebūtur opera ueſtra:⁊ cadet interfectus i medio ueſtri:⁊ ſcietis quia ego ſum dominus. Et relinquā in uobis eos qui fugerint gladium in gentibus:cum diſperſero uos in terris. Et recordabuntur mei liberati ueſtri in gentibus ad quas captiui ducti ſt̄: quia contriui cor eorum fornicans ⁊ recedens a me:⁊ oculos eorum fornicātes poſt idola ſua. Et diſplicebunt ſibimet ſuper malis que fecerant in uniuerſis abominationibus ſuis. Et ſcient quia ego dominus non fruſtra locutus ſum: ut facerez eis malum hoc. Lectio prima.

HEc dicit dominus deus. Percute manum tuam ⁊ allide pedem tuū: ⁊ dic heu ad omneſ abominationes malorum domus iſrael:qui gladio. fame. et peſte ruituri ſunt. Qui lōge eſt:peſte morietur. Qui autem prope gladio corruet. Et q relictus fuerit ⁊ obſeſſus: fame morietur:⁊ complebo indignationem meā in eis. Et ſcietis quia ego dominus cum fuerint interfecti ueſtri in medio idolorū ueſtrorum in circuitu ararum ueſtrarum in omni colle excelſo :⁊ in cunctis ſūmitatibus montium:⁊ ſubtus omne lignuz nemoroſum:⁊ ſubtus uniuerſaz quercū frondoſam:locum ubi accenderunt thura redolentia uniuerſis idolis ſuis. Et extendam manum meam ſuper eos ⁊ faciam terram eorum deſolatam:⁊ deſtitutā a deſerto deblatha in omnibus habitationibus eorum. Et ſcient quia ego dominus. Lectio ſecunda.

ET factus eſt ſermo domini ad me dicens. Et tu fili hominis:hec dic̄ dominus deus terre iſrael. Finis uenit: uenit finis ſuper quattuor plagas terre. Nunc finis ſuper te: ⁊ imittam furorem meum in te:et iudicabo te iuxta uias tuas:et ponam contra te omnes abomiationes tuas. Et nō parcet oculus meus ſuper te.⁊ miſerebor ſed uias tuas ponā ſuper te:et abominationes tue in medio tui erunt. Et ſcies quia ego dominus. Hec dicit dn̄s deus. Afflictio una: afflictio ecce uēit. Finiſ uēit:uēit finis. Euigilauit aduerſū te: ecce uēit. Uēit ꝯtritio ſup te: qui habitas in terra. Uenit tempus: Prope eſt dies occiſionis: ⁊ non glorie montium.

Lectio tertia.

NUnc de ꝓpinquo effundaꝫ irã meam ſuꝑ te: ⁊ cõplebo furorẽ meũ ĩ te: ⁊ iudicabo te iuxta uias tuas: ⁊ ipõaꝫ tibi oĩa ſcelera tua: ⁊ nõ parcet ocl's me⁹ neqꝫ miſerebor: ſed uias tuas iponã tibi ⁊ aboĩatiões tue ĩ medio tui erũt. Et ſcietis qꝛ ego ſũ dñs ꝑcutiens. Ecce dies: ecce uẽit. Egreſſa eſt ꝯtritio. Floruit uirga: germinauit ſuꝑbia: iniqtas ſurrexit ĩ uirga ipietatis. Nõ ex eis: ⁊ nõ ex populo: neqꝫ ex ſonitu eoꝝ: ⁊ nõ erit reges ĩ eis. Uenit tẽpus: appropiquauit dies. Qui emit nõ letet̃: ⁊ ꝗ uẽdit non lugeat: qꝛ ira ſuꝑ oẽm populũ eius. Quia ꝗ uẽdit ad id qđ uẽdidit nõ reuertet̃: ⁊ adhuc ĩ uiuẽtibus uita eorum.

Lectio prima

UIſionẽ ad oẽm multitudinẽ eius ñ regrediet̃: ⁊ uir in ĩiqtate uite ſue ñ ꝯfortabit̃. Canite tuba p̄parẽtur oẽs: ⁊ ñ eſt ꝗ uadat ad preliũ. Ira eĩm mea ſuper uniuerſum populũ eius. Gladius foris. peſtis: ⁊ fames ĩtrinſecus. Qui in agro ẽ gladio moriet̃: ⁊ qui ĩ ciuitate peſtilẽtia ⁊ fame deuorabũtur. Et ſaluabũtur qui fugerint ex eis: ⁊ erũt in mõtibus quaſi columbe ꝯualliũ oẽs trepidi unuſqſqꝫ ĩ iniqtate ſua. Oẽs manus diſſoluẽtur: ⁊ oĩa genua fluent aqs. Et accigent ſe cilitijs ⁊ opiet eos formido: ⁊ in oĩ facie ꝯfuſio: et in uniuerſis capitibus eoꝝ caluiciũ. Argentũ eoꝝ foras proijciet̃: auꝝ eoꝝ ĩſterquiliniũ erit. Argentũ eorum ⁊ auꝝ eoꝝ nõ ualebit liberare eos in die furoris domini.

Lectio ſecunda.

ANimã ſuam nõ ſaturabũt: ⁊ uẽtres eorum nõ iplebũtur. Quia ſcandalum iniqtatis eorum factũ eſt: ⁊ ornamẽta monilium ſuoꝝ in ſuꝑbia poſuerũt: et imagines aboiationũ ſuarum: ⁊ ſimulacrorũ ſuoꝝ fecerũt ex eo: ꝓpter hoc d̄di eis illud in imundiciã: ⁊ dabo illud ĩ manus alienoꝝ ad diripiendũ: ⁊ ipijs terre in predã: ⁊ ꝯtaminabũt illud. Et auertaꝫ faciem meã ab eis: ⁊ uiolabũt arcanum meũ: ⁊ introibũt in illud emiſſarij: ⁊ ꝯtaminabũt illud. Fac cõcluſionẽ: quoniaꝫ terra plena eſt iudicio ſãguinũ: ⁊ ciuitas plena eſt iniqtate. Et adducã peſſimos đ gentib⁹ ⁊ poſſidebũt domos eoꝝ. Et qeſcere faciã ſuꝑbiã potentiũ: ⁊ poſſiđbũt ſanctuaria eorum. Anguſtia ſuperueniẽte requirent paceꝫ ⁊ non erit. Conturbatio ſuper conturbationem ueniet: ⁊ auditus ſuper auditum. Et querent uiſioneꝫ de propheta: ⁊ lex peribit a ſacerdote: et conſilium a ſenioribus. Rex lugebit: et princeps induetur merore: ⁊ manus populi terre conturbabuntur. Secũdũ uiam eorum faciam eis: ⁊ ſecundum iudicia eorum iudicabo eos. Et ſciens quia ego dominus.

Lectio tertia.

ET factuꝫ eſt in anno ſexto: in ſexto menſe: in quinta menſis: ego ſedebam in domo mea: ⁊ ſenes iuda ſedebãt coram me. Et cecidit ſuper me ibi man⁹ domini dei. Et uidi: ⁊ ecce ſilĩtudo quaſi aſpectus ignis. Ab aſpectu lumborum eius ⁊ deorſum erat ignis: et a lumbis eius: ⁊ ſurſum quaſi aſpectus ſplendoris: ut uiſio electri. Et emiſſa ſimilitudo manus apprehendit me in cicinno capitis mei. Et eleuauit me ſpiritus inter terraꝫ ⁊ celum: ⁊ adduxit me in hieruſalem in uiſione dei iuxta hoſtium interius qđ reſpiciebat ad aquilonem: ubi erat ſtatutũ idolum celi ad prouocandam emulationem. Et ecce ibi gloria dei iſrael ſecũdũ uiſionem quã uideram in campo. Et dixit ad me. Fili hominis leua oculos tuos ad uiam aquilonis. Et leuaui oculos meos ad uiam aquilonis. Et ecce ab aquilone porte altaris. idolum celi in ĩpo introitu. Et dixit ad me. Fili hominis putas ne uides tu quid iſti faciunt: abominationes magnas quas domus iſrael facit hic: ut procul recedamus a ſanctuario meo: Et adhuc conuerſus uidebis abominationes maiores.

Dominica tertia prefati menſis ponitur liber danielis ꝓphete: ⁊ per unam legitur hebdomadã.

Liber danielis prophete.

Lectio prima.

ANno t̃io regni ioachiꝫ regis iude

uenit nabuchodonoſoꝛ rex babylonis in hieruſalem: ⁊ obſedit eam. Et tradidit dn̄s in manu eius ioachim regem iude: et partē uaſoꝝ domus dei. Et aſpoꝛtauit ea ī terrā ſennaar in domuʒ dei ſui: et uaſa intulit in domū theſauri dei ſui. Et ait rex aſphanā p̄poſito eunuchoꝝ ſuoꝛuʒ: ut ītroduceret de filijs iſrael: et de ſemie regio et tyrānoꝝ pueros: in q̄bus nulla eēt macl̄a: decoꝛos foꝛma: et eruditos ōi ſapiētia: cautos ſciētia: et doctos diſciplina: et q poſſent ſtare ī palatio regis: ut doceret eos l̄ras et liguā chaldeoꝝ. Et ↄſtituit eis rex ānonaʒ ꝑ ſingulos dies de cibis ſuis: et de uino unde bibebat ip̄e: ut enutriti tribꝰ ānis poſtea ſtarēt in cōſpectu regis. Lectio ſecunda.

Huerūt ergo inter eos de filijs iude daniel anaias: myſabel ⁊ azarias: Et īpoſuit eis p̄poſitus eunuchoꝝ noīa: dāieli. balthaſar. ⁊ ananie: ſidrach. myſabeli: miſac ⁊ azarie: abdenago. Pꝛopoſuit aūt daniel in coꝛde ſuo: ne pollueret̄ de mēſa regis: neqꝫ de uino potꝰ eiꝰ. Et rogauit eunuchoꝝ prepoſitū ne ↄtaminaretur. Dedit aūt dn̄s danieli gr̄am ⁊ miſericoꝛdiā in ↄſpectu principis eunuchorum. Et ait princeps eunuchoꝝ ad danielem. Timeo ego dn̄m meū regeʒ: q ↄſtituit nobiſ cibū ⁊ potū. Qui ſi uiderit uultus uꝛ̄os macilētioꝛes pꝛe ceteris adoleſcentibꝰ coeuis uꝛ̄is: ↄdēnabitis caput meum regi. Lectio tertia.

ET dixit daniel ad malaſſar quē cōſtituerat principē eunuchoꝝ ſuper danielē azariaʒ. Tenta nos obſecro ſeruos tuos diebꝰ decē: ⁊ dent̄ nobis legūina ad ueſcendum: ⁊ aqua ad bibenduʒ: ⁊ contēplare uultuſ noſtros ⁊ uultus pueroꝛum qui ueſcuntur cibo regio: ⁊ ſicut uideris facies cuʒ ſeruis tuis. Qui audito ſermone huiuſcemodi tentauit eos diebus decē. Poſt dies aūt decē apparuerunt uultus eoꝛum melioꝛes ⁊ coꝛpulentioꝛes pꝛe ōibus pueris qui ueſcebantur cibo regio. Poꝛro malaſſar tollebat cibaria ⁊ uinuʒ potus eoꝛum: dabatqꝫ eis legumina. Pueris autez his dedit deus ſcientiam: ⁊ diſciplinam in omni uerbo: ⁊ ſapientia. danieli autem intelligentiam omniū uiſionum ⁊ ſomnioꝝ. Lect. iiii.

COmpletis itaqꝫ diebus poſt quos dixerat rex ut introducerētur: ītroduxit eos prepoſitus eunuchoꝝ in conſpectu nabuchodonoſoꝛ. Cūqꝫ locutus eis fuiſſet rex: non ſunt inuenti de uniuerſis tales: ut daniel. ananias. myſabel. et azarias. Et ſteterunt in conſpectu regis: ⁊ omne uerbuʒ ſapientie ⁊ ītellectus qđ ſciſcitatꝰ eſt ab eis rex: īuenit in eis decuplum ſuper cūctos ariolos ⁊ magos: q erant in uniuerſo regno eius. Fuit āt daniel uſqꝫ ad annuʒ primū cyri regis. In āno ſcđo regni nabuchodonoſoꝛ uidit nabuchodonoſoꝛ ſōniū ⁊ ↄtritus ē ſpūs eius: ⁊ ſomniū eius fugit ab eo. Pꝛecepit ergo rex ut ↄuocarēt arioli. ⁊ magi. ⁊ malefici. ⁊ chaldei ut indicarēt regi ſomnia ſua. Qui cū ueniſſent ſteterūt coꝛā rege. Et dixit ad eos rex. Uidi ſomniuʒ: et mēte cōfuſus ignoꝛo qđ uiderim. Reſpōderūtqꝫ chaldei regi ſyriace. Rex in ſempiternum uiue. Dic ſomniū ſeruis tuis: ⁊ interpꝛetationem eius indicabimus.

Lectio quinta.

ET reſpōdit rex ⁊ ait chaldeis. Sermo receſſit a me. Niſi īdicaueritis mihi ſomnium ⁊ coniecturam eius peribitis uos: ⁊ domus ueſtre publicabunt̄. Si autem ſomniū ⁊ coniecturam eiꝰ narraueritis: pꝛemia ⁊ dona: ⁊ honoꝛē multum accipietis a me. Somnium igitur et interpꝛetationem eius indicate mihi. Reſponderunt ſecūdo atqꝫ dixerunt. Rex ſomnium dic ſeruis tuis ⁊ interpꝛetationem indicabimus. Reſpondit rex ⁊ ait. Certe noui ꝙ tempus redimitis: ſciētes ꝙ receſſerit a me ſermo. Si ergo ſomnium non indicaueritis mihi una eſt đ uobis ſententia ꝙ interpꝛetationem quoqꝫ fallacem ⁊ deceptionē plenā compoſueritis: ut loquamini mihi donec tempus pertranſeat. Somnium itaqꝫ dicite mihi: ut ſciam ꝙ interpꝛetationem quoqꝫ eius ueram loquamini. Reſpondentes ergo chaldei coꝛam rege dixerunt.

Non eſt homo ſuꝑ terrã q ſermonẽ tuũ rex poſſit iplere: ſed neqꝫ regũ quiſqꝫ potens ⁊ magnus uerbũ huiuſcemodi ſciſcitatur ab õi ariolo: ⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo eĩm quẽ tu queris rex grauis ẽ: nec reꝑiet qſqꝫ qui idicet illũ i ɔſpectu regis exceptis dijs: quoꝝ nõ ẽ cũ hoĩibꝰ cõuerſatio. Quo audito rex in furore et in ira magna precepit ut ꝑirent oẽs ſapientes babylonis. Et egreſſa ſñia ſapientes inficiebant. Querebatqꝫ daniel ⁊ ſocijs eius ut ꝑirent. Lectio ſexta.

Tunc daniel requiſiuit de lege atqꝫ ſñia ab arioch pꝛicipe milicie regis q egreſſus fuerat ad iterficiendũ ſapiẽtes babylonis. Et introgauit eũ q a rege acceꝑat poteſtatẽ: quã ob cãm tã crudelis ſentẽtia a facie regis eẽt egreſſa. Cũ ergo rez indicaſſet arioch danieli: daniel igreſſus rogauit regẽ: ut tẽpꝰ daret ſibi ad ſolutionẽ indicandã regi. Et igreſſus eſt domũ ſuã. ananieqꝫ: myſabeli: ⁊ azarie ſocijs ſuis indicauit negociũ: ut quererẽt miſericordiã a facie dei celi ſuꝑ ſacramẽto iſto ⁊ nõ ꝑirent daniel ⁊ ſocij eius cũ ceteris ſapiẽtibus babylonis. Tũc danieli myſteriũ ꝑ uiſionẽ nocte reuelatũ ẽ. Et daniel bñdixit deũ celi: et locutꝰ ait. Sit nomẽ dñi bñdictũ a ſeculo uſqꝫ i ſeculũ: qꝛ ſapiẽtia et fortitudo eius ſũt: et ipe mutat tẽpora et etates: trãſfert regna atqꝫ ɔſtituit. Dat ſapientiã ſapiẽtibus: et ſcientiam intelligẽtibus diſciplinã. Ipe reuelat abſcõdita et ꝓfũda: et nouit i tenebri cõſtituta: et lux cũ eo eſt. Tibi deus patruz noſtroꝝ cõfiteor: teqꝫ laudo: quia ſapiẽtiã et fortitudinẽ dediſti mihi: et nũc oſtẽdiſti mihi que rogauimuſ te: quia ſermonez regis aperuiſti nobis. Infra hebdomadã de libro danielis. Lectio prima.

Poſt hec daniel igreſſus ad arioch quẽ ɔſtituerat rex ut ꝑderet ſapientes babylonis: ſic ei locutus eſt. Sapientes babylonis ne ꝑdas. Introduc me in ɔſpectuz regis: et ſolutionem regi narrabo. Tũc arioch feſtinus itroduxit danielem ad regẽ et dixit ei. Inueni hominez de filijs trãſmigratõis iude q ſolutionez regi annũciet. Rñdit rex et dixit danieli: cuiꝰ nomẽ erat balthaſar. Putas ne uere potes indicare mihi ſomniuz qđ uidi et interpretationẽ eius? Et reſpõdit daniel coram rege et ait. Myſteriũ qđ rex interrogat ſapientes: et magi: et arioli: et aruſpices nequeũt idicare regi: ſed eſt deus in celo reuelans myſteria q indicauit tibi rex nabuchodonoſor que uẽtura ſũt nouiſſimis tẽporibus. Somniũ tuũ ⁊ uiſiones capitis tui i cubili tuo huiuſcemodi ſũt. Tu rex cepiſti cogitare i ſtratu tuo qd eẽt futuꝝ poſt hec: et q reuelat myſteria oñdit tibi que uẽtura ſũt. Mihi quoqꝫ nõ in ſapiẽtia que ẽ in me plus q̃ꝫ i cũctis uiuẽtibus: ſacrãm hoc reuelatũ eſt: ſꝫ ut inťpretatio regi manifeſta fieret: et cogitationes mentis tue ſcires.

Lectio ſecunda.

Tu rex uiđbas. Et ecce quaſi ſtatua una grandis. Statua illa magna: et ſtatua ſublimis ſtabat ɔtra te: et ituitꝰ eius erat terribilis. Huius ſtatue caput ex auro optimo erat: pectus autez et brachia de argento. Porro uenter et femora ex ere: tibie autem ferree. Pedũ q̃daz pars erat ferrea: quedã aũt fictilis. Uidebas ita donec abſciſus eſt lapis de mon ſine manibꝰ: et ꝑcuſſit ſtatuã i pedibꝰ eiꝰ ferreis et fictilibus et cõminuit eos. Tũc ɔtrita ſũt pariť ferrũ teſta. es. argentuz. et auꝝ: et redacta quaſi i fauillã eſtiue aree: que rapta ſũt a uẽto: nulluſqꝫ locus inuẽtus eſt eis. Lapis autem qui percuſſerat ſtatuam factus eſt mons magnus et impleuit uniuerſaz ťram. Hoc eſt ſomniũ. Inťpretationẽ quoqꝫ eius dicemus coraz te rex. Lectio tertia.

Tu rex regum es: ⁊ deus celi: regnũ ⁊ fortitudinem. ⁊ iperium. ⁊ gloriã dedit tibi: ⁊ omnia i quibus habitãt filij hoĩuz: ⁊ beſtie agri: uolucres quoqꝫ celi dedit in manu tua: ⁊ ſub ditione tua uniuerſa conſtituit. Tu es ergo caput aureum. Et poſt conſurget regnum aliud minus te argẽteũ. Et regnũ ťtiũ aliud eneũ qđ ipabit uniuerſe ťre. Et regnũ quartuz erit uelut ferꝝ. Quomodo ferꝝ cõminuit

⁊ domat omnia: ſic cõminuet hec oĩa et cõteret. Porro qꝛ uidiſti pedũ ⁊ digitoruꝫ parte teſteã figuli: ⁊ parte ferream: regnuꝫ diuiſũ erit: qḋ tñ de plantario ferri orietur. Secundũ ꝙ uidiſti ferrũ mixtũ teſte ex luto: ⁊ digitos pedũ ex parte ferreos: ⁊ ex ꝑte fictiles: ex ꝑte regnũ erit ſolidum. ⁊ ex ꝑte ꝯtritũ. Qḋ aũt uidiſti ferrum mixtũ teſte ex luto. cõmiſcebũtur ꝗdem hũano ſemine: ſed nõ adherebũt ſibi. ſicuti ferrũ miſceri nõ poteſt teſte.

Lectio prima.

IN diebus aũt regnoꝝ illoꝝ ſuſcitabit deusceli regnũ qḋ in eternũ nõ diſſipabiť: ⁊ regnũ eius populo alteri nõ tradeť. Cõminuet aũt ⁊ ꝯſumet uniuerſa regna hec: ⁊ ipm̃ ſtabit in eternũ. Secundum qḋ uidiſti ꝙ de monte abſciſus ē lapis ſine manibus: ⁊ cõminuit teſtã: ⁊ ferrum: ⁊ es: ⁊ argentũ: ⁊ auꝝ: deus magnꝰ oñdit regi que futura ſũt poſtea. Et uerũ eſt ſomniũ: ⁊ fidelis intꝑretatio eiꝰ. Tunc rex nabuchodonoſor cecidit i faciẽ ſuã: ⁊ danielem adorauit: ⁊ hoſtias: ⁊ incẽſũ precepit ut ſacrificarẽt ei. Loquẽs ergo rex ait danieli. Uere deus nr̃ deus deoꝝ eſt: ⁊ dñs regũ reuelans myſteria: qm̃ potuiſti aꝑire ſacr̃m hoc. Lectio ſcđa.

TUnc rex danielem in ſublime extulit: ⁊ mũera magna ⁊ multa ḋdit ei. Et ꝯſtituit eum principem ſuper omnes ꝓuincias babylonis: ⁊ prefectũ ⁊ magiſtrũ ſuꝑ cũctos ſapiẽtes babylonis. Daniel aũt poſtulauit a rege: ⁊ cõſtituit ſuꝑ oꝑa ꝓuĩcie babylonis. ſidrac. miſac. ⁊ abdenago. Ipſe autem daniel erat in foribꝰ regis. Ego nabuchodonoſor quietꝰ erã in domo mea: ⁊ florens in pallatio meo. Somniũ uidi qḋ perterruit me: ⁊ cogitationes in ſtratu meo: ⁊ uiſiones capitis mei conturbauerunt me. Et per me poſitum eſt decretum: ut intruducerentur in conſpectu meo cuncti ſapientes babylonis: ⁊ ut ſolutioneꝫ ſõniȷ indicarẽt mihi. Tunc ingrediebantur arioli. magi. chaldei. ⁊ aruſpices. Et ſõniũ narraui i ꝯſpectu eorum: et ſolutionem eius non indicauerunt mihi: donec collega ingreſſus eſt in conſpectu meo daniel: cui nomen balthaſar: ſecũdũ nomẽ dei mei: ꝗ habꝫ ſpiritum deorum ſanctorũ in ſemetipſo. Et ſomniũ corã eo locutꝰ ſũ. Lectio tertia.

BAlthaſar princeps ariolorum qm̃ ego ſcio ꝙ ſpiritum deorum habeas in te: ⁊ omne ſacramentum non eſt impoſſibile tibi: uiſiones ſomniorum meorum quas uidi: ⁊ ſolutionem earuꝫ narra. Uiſio capitis mei in cubili meo. Uiḋbam ⁊ ecce arbor in medio terre: ⁊ altitudo eius nimia: magna arbor ⁊ fortis: ⁊ ꝓceritas eius contingens celum. Aſpectꝰ illius erat uſqꝫ ad terminos uniuerſe terre. Folia eius pulcherrima: ⁊ fructus eiꝰ nimius: ⁊ eſca uniuerſoruꝫ in ea. Subter eam habitabant animalia ⁊ beſtie: ⁊ i ramis eius conuerſabantur uolucres celi: ⁊ ex ea ueſcebať omnis caro. Uidebam in uiſione capitis meiſuper ſtratuꝫ meũ. Et ecce uigil ⁊ ſanctus de celo deſcẽdit: ⁊ clamauit fortiter: ⁊ ſic ait. Succidite arborem ⁊ precidite ramos eius: excutite folia eius: ⁊ diſpergite fructum eius. Fugiãt beſtie q̃ ſubter eã ſunt: ⁊ uolucres ḋ ramis eius. Uerũtamen germen radicũ eius in terra ſinite: ⁊ alligetur uinculo ferreo ⁊ eneo in herbis que foris ſunt: ⁊ rore celi tingatur: ⁊ cũ feris pars eius i herba terre. Cor eius ab humano cõmuteť: ⁊ cor fere detur ei: ⁊ ſeptem tempora mutentur ſuper euꝫ. In ſententia uigiluꝫ decretum eſt: ⁊ ſermo ſanctorum: ⁊ petitio donec cognoſcant uiuentes: quoniã dominatur excelſus i regno hominũ: ⁊ cuicunqꝫ uoluerit dabit illud: ⁊ humilimuꝫ hominẽ conſtituet ſuꝑ illḋ. Lectio pr̃ia.

HOc ſõniũ uidi ego nabuchodonoſor rex. Tu ergo balthaſar ĩtꝑretatõeꝫ narra feſtinꝰ: qꝛ oẽs ſapientes regni mei neq̃unt ſolutõeꝫ edicere mihi. Tu aũt potes: qꝛ ſpũs deoꝝ ſctoꝝ ē i te. Tũc daniel cui nomẽ balthaſar cepit intra ſemet ipm̃ tacitus cogitare: quaſi una hora: et cogitationes eius conturbabant eum. Reſpondens autem rex ait. Balthaſar ſomnium ⁊ interpretatio eius non conturbent te. Reſpondit balthaſar ⁊ dixit.

Dñe mi ſomniũ his q̄ te oderũt ⁊ intꝑpretatio eius hoſtib⁹ tuis ſit. Arboꝛẽ quã uidiſti ſblimẽ atq̃ robuſtã: cuius altitudo ꝑtigit uſq̃ ad celũ: ⁊ aſpect⁹ illi⁹ uſq̃ ad oẽm terrã: ⁊ rami illi⁹ pulcherrimi: ⁊ fructus eius nimi⁹: ⁊ eſca oĩum in ea: ſubter eã habitãtes beſtie agri: ⁊ in ramis ei⁹ cõmoꝛãtes aues celi. tu es rex q̄ magnificatus es ⁊ inualuiſti: ⁊ magnitudo tua creuit: ⁊ ꝑuenit uſq̃ ad celũ: ⁊ poteſtas tua in terminos uniuerſe terre. Lectio .ij.

QUod aũt uidit rex uigilẽ ⁊ ſanctuz deſcẽdere de celo: ⁊ dicere: ſuccidite arboꝛẽ ⁊ diſſipate illã. At tñ germẽ radicum eius in terra dimittite: ⁊ uinciatur ferro ⁊ ere in herbis foꝛis: ⁊ roꝛe celi cõſpargat̃: ⁊ cũ feris ſit pabulũ eius donec ſeptẽ tẽpoꝛa cõmutent̃ ſup eũ. Hec eſt interꝑtatio ſentẽtie altiſſimi: q̄ ꝑuenit ſuper dñm meũ regẽ. Eijciẽt te ab hõib⁹ ⁊ cũ beſtijs feriſq̃ erit hitatio tua: ⁊ fenum ut bos comedes: ⁊ roꝛe celi ĩfunderis. Septem quoq̃ tẽpoꝛa mutabũtur ſup te: donec ſcias ꝙ dñetur excelſus ſup regnum hoĩum: ⁊ cuicũq̃ uoluerit det illud. Qd̓ aũt precepit ut germẽ radicũ eius relinq̄ret: id ẽ arboꝛis regnũ tuũ tibi manebit: poſtq̃ cognoueris poteſtatẽ eẽ celeſtez. Quã obrez rex ꝯſiliuz meũ placeat tibi. ⁊ peccata tua elemoſynis redime: ⁊ iniq̄tates tuas miſericoꝛdijs paupũ. Foꝛſitan ignoſcet d̓s delictis tuis. Oĩa hec uenient ſup nabuchodonoſoꝛ regem.

Lectio tertia.

POſt finẽ mẽſiũ .xij. in aula babylonis deambulabat. Rñditq̃ rex et ait. Nõne hec ẽ babylon ciuitas magna quã ego edificaui in domũ regni: ĩ roboꝛe foꝛtitudis mee: ⁊ ĩ gloꝛia decoꝛis mei: Cũq̃ adhuc ſermo eſſet ĩ oꝛe regis: uox de celo ruit. Tibi d̓r nabuchodonoſor rex. Regnũ tuũ trãſibit a te: ⁊ ab hõib⁹ te eijcient: ⁊ cũ beſtijs ⁊ feris erit habitatio tua: fenũ quaſi bos comedes: ⁊ ſeptez tẽpoꝛa mutabũtur ſuper te: donec ſcias ꝙ dñetur excelſus in regno hominũ: ⁊ cuicũq̃ uoluerit det illud. Eadem hoꝛa ſermo completus eſt ſuper nabuchodonoſoꝛ regem. Ex hominibus eiectus eſt: et fenuz ut bos comedit: ⁊ roꝛe celi coꝛpus ei⁹ infectũ eſt: donec capilli ei⁹ in ſimilitudinem aquilarum creſcerẽt: ⁊ ungues ei⁹ quaſi ungues auium. Lectio pria.

IGit p⁹ finẽ dieꝝ ego nabuchodonoſoꝛ oculos meos ad celum leuaui: ⁊ ſenſus meus redditus eſt mihi: ⁊ altiſſimo benedixi: ⁊ uiuentem in ſempiternuz laudaui ⁊ gloꝛificaui: quia poteſtas eius poteſtas ſempiterna: ⁊ regnuz eius in generationem ⁊ generationẽ: ⁊ om̃es habitatoꝛes terre apud eum in nihilum reputati ſunt. Juxta uoluntatem eim ſuã facit: tam in uirtutibus celi q̃z in habitatoꝛibus terre: ⁊ non eſt qui reſiſtat manu eius: ⁊ dicat ei. Quare ſic feciſti: Jn ipſo tempoꝛe ſenſus meus reuerſus ẽ ad me: ⁊ ad honoꝛem regni mei decoꝛemq̃ perueni: ⁊ figura mea reuerſa ẽ ad me: ⁊ optimates mei ⁊ magiſtratus mei requiſierũt me: ⁊ in regno meo conſtitutus ſuz: ⁊ magnificentia mea amplioꝛ addita eſt mihi. Nũc igitur ego nabuchodonoſor laudo. ⁊ magnifico. ⁊ gloꝛificabo regem celi: quia omnia opera eius uera: ⁊ omnes uie eius iudicia: ⁊ gradientes in ſuperbia potens eſt humiliare.

Lectio ſecunda.

BAlthaſar rex fecit grande conuiuium optimatibus ſuis mille: ⁊ unuſquiſq̃ ſecundum ſuam bibebat etatem. Precepit ergo iam temulentus ut auferentur uaſa aurea ⁊ argentea: que aſpoꝛtauerat nabuchodonoſoꝛ pater eius de templo: qd̓ fuit in hieruſalem ut biberẽt ex eis rex ⁊ optĩates ei⁹: uxoꝛeſq̃ ei⁹ ⁊ cõcubine. Tunc allata ſunt naſa aurea ⁊ argentea: que aſpoꝛtauerat nabuchodonoſoꝛ de templo qd̓ fuerat in hieruſalem: et biberent in eis rex ⁊ optimates eius: uxoꝛes ⁊ concubine eius. Bibebant uinuz ⁊ laudabant deos ſuos aureos ⁊ argenteos. ⁊ ereos. ferreos. ligneoſq̃. ⁊ lapideos. Jn eadẽ hoꝛa apparuerũt digiti quaſi man⁹ hoĩs ſcribẽtis ꝯtra cãdelabꝝ ĩ ſuꝑficie parietiſ aule regie: ⁊ rex aſpiciebat articulos manus ſcribentis. Tunc regis facies cōmutata eſt: ⁊ cogitatōes ei⁹ ꝑturbabant eum: ⁊ compages renum eius ſoluebātur: ⁊ genua eius ad ſe inuicē collidebāt̄. Exclamauit itaqꝫ rex fortit̄: ut introducerent caldeos: ⁊ magos: ⁊ aruſpices: ⁊ ꝓloquēs rex ait ſapiētib⁹ babylonis. Quicūqꝫ legerit ſcripturā hāc ⁊ interpretationē eius māifeſtā mihi fecerit purpura ueſtiet̄: ⁊ torquē aureaꝫ habebit in collo: ⁊ tertius in regno meo erit.

Lectio tertia.

Tunc igreſſi oēs ſapiētes regis: nō potuere ſcripturā legere: nec int̄pretationeꝫ indicare regi. Uñ rex balthaſar ſatis ꝯtriſtatus eſt: ⁊ uultus illi⁹ imutatus eſt: ſꝫ ⁊ optimates ei⁹ ꝯturbabant̄. Regina aūt ꝓ re q̄ acciderat regi ⁊ optimatib⁹ eius: domū ꝯuiuij igreſſa eſt: ꝓloq̄ns ait. Rex inet̄nū uiue. Nō te ꝯturbēt cogitationes tue: neqꝫ facies tua imutet̄. Eſt uir ī regno tuo q̄ ſpūm ſāctoꝝ deoꝝ hꝫ in ſe: ⁊ in diebus pr̄is tui ſciētia ⁊ ſapiētia iuente ſūt in eo. Naꝫ ⁊ rex nabuchodonoſor pat̄ tuus principē magoꝝ: ⁊ incātatoꝝ: chaldeoꝝ: ⁊ aruſpicū: ꝯſtituit eū. Pat̄ inquā tuus o rex: qꝛ ſpūs amplior: prudentia itelligētiaqꝫ: ⁊ int̄pretatio ſomnioꝝ: ⁊ uiſio: ⁊ oſtēſio ſecretoꝝ: ac ſolutio ligatorum iuente ſūt ī eo. Hoc eſt ī daniele cui rex poſuit nomē balthaſar. Nūc itaqꝫ daniel uocet̄: ⁊ int̄pretationē narrabit. Igit̄ introduct⁹ eſt daniel corā rege. Ad queꝫ prefat⁹ rex ait. Tu es daniel de filijs captiuitatis iude quē adduxit pat̄ meus de iudea: Audiui de te qm̄ ſpūm deorū habeas: ⁊ ſciētia itelligētiaqꝫ ac ſapiētia ampliores iuēte ſūt in te. Et nūc itrogreſſi ſt̄ in ꝯſpectu meo. ſapiētes magi: ut ſcripturam hāc legerēt: ⁊ int̄pretationē ei⁹ indicarēt mihi: ⁊ nequerūt ſenſū ſermōis huius edicere mihi. Porro ego audiui de te ꝙ poſſis obſcura int̄pretari: ⁊ ligata diſſoluere. Si ergo uales ſcripturā hanc legere: ⁊ int̄pretationē idicare mihi. purpura ueſtieris: ⁊ torquē aureā circa collū tuū habebis: ⁊ t̄tius in regno meo princeps eris. Dñica quarta ponūt libri. xij. ꝓphetaꝝ: ⁊ đ his legit̄ uſqꝫ ad aduentū.

Liber oſee prophete primus.

Uerbū dñi qđ factū eſt ad oſee filiuꝫ beeri in diebus ozie: ioathan: achaz: ezechie regum iuda: ⁊ in diebus ieroboam filij ioas regis iſrael. Principium loquēdi domino in oſee. Et dixit dominus ad oſee. Uade aſſume tibi uxorem fornicationum: ⁊ fac tibi filios fornicationum: qꝛ fornicans fornicabitur terra a domino. Et abijt: ⁊ accepit gomer filiam de belaim: Et concepit ⁊ peperit ei filiū. Et dixit dominus ad eum. Uoca nomē eius iezrael: lquoniam adhuc modicum ⁊ uiſitabo ſanguinem iezrael ſuper domuꝫ hieu ⁊ quieſcere faciam regnum domus iſrl̄. Et in illa die conteram arcum iſrael ī ualle iezrahel. Et concepit adhuc ⁊ peperit filiam. Et dixit ei. Uoca nomen eius abſqꝫ miſericordia: quia non addam ultra miſereri domui iſrael: ſed obliuione obliniſcar eoruꝫ. Et domui iuda miſerebor: ⁊ ſanabo eos in domino deo ſuo: ⁊ non ſaluabo eos in arcu ⁊ gladio: ⁊ in bello: ⁊ in equis. ⁊ in equitibus. Et ablactauit eam que erat abſqꝫ miſericordia. Et concepit ⁊ peperit filiuꝫ: ⁊ dixit ei. Uoca nomen eius non populus meus: quia uos non populus meus: ⁊ ego nō ero ueſter deus. Et erit numerus filiorū iſrael quaſi arena maris que ſine menſura eſt: ⁊ nō numerabitur. Et erit in loco ubi dicetur eis: non populus meus uos: dicetur eis filij dei uiuentis. Et congregabuntur filij iuda: ⁊ filij iſrael pariter. Et ponent ſibimet caput unuꝫ: ⁊ aſcendent de terra: qꝛ magnus dies iezrael.

Liber ioelis prophete ſecundus.

Uerbum domimi qđ factū eſt ad iohel filium phatuel. Audite hec ſenes: ⁊ auribus percipite omnes habitatores terre: ſi factum eſt iſtud in dieb⁹ ueſtris: aut in diebus patrum ueſtrorum. Super hoc filijs ueſtris narrate: ⁊ filij ueſtri filijs ſuis: ⁊ filij eoꝝ generationi alt̄e. Reſiduū eruce cōedit locuſta: ⁊ reſiduū locuſte cōedit bruch⁹: ⁊ reſiduuꝫ bruchi cōedit rubigo. Exꝑgiſcimi ebrij ⁊ flete: ⁊

ululate oēs q bibitis uinū i dulcedie: qm̄ ꝑijt ab ore uestro. Gens enim ascendit sup terrā meā fortis ⁊ innūerabilis. Dētes eius ut dētes leōis: ⁊ molares eiꝰ: ut catuli leonis. Posuit uineā in desertū: ⁊ ficū meā decorticauit. Nudās spoliauit eā et ꝓiecit: albi facti sūt rami eius. Plāge quasi uirgo accincta sacco sup uirum pubtatis sue. Perijt sacrificiū et libatio de domo dn̄i: et luxerūt sacerdotes ministri dn̄i. Depopulata ē regio: luxit humꝰ qm̄ deuastatū est triticū: cōfusuz ē uinuz: ⁊ elāguit oleuz. Cōfusi sṫ agricole: ululauere uinitores sup frumēto: ⁊ ordeo: qa ꝑijt messis agri: uinea ꝯfusa ē: ⁊ ficus elāguit. Malegranatū: ⁊ palma. ⁊ malū. et oīa lingna agri aruerūt: qr ꝯfusū ē gaudium a filijs hoīuz. Accingite uos ⁊ plangite sacerdotes: ululate mīstri altaris. Ingredimini: cubate in sacco mīstri dei mei qm̄ intijt ꝺ domo dei ur̄i sacrificiū ⁊ libatio. Sāctificate ieiuniū: uocate cetū: ⁊ cōgregate senes oēs hītatores t̄re i domuz dei ur̄i. Et clamate ad dn̄m. A.a.a. diei: qr ꝓpe est dies dn̄i: ⁊ quasi uastitas a potente ueniet. Nūqd nō corā oculis ur̄is alimēta ꝑierūt de domo dei ur̄i leticia ⁊ exultatio? Cōputruerūt iumēta i stercoꝛ̄ suo. Demolita sṫ horrea: dissipate sṫ apothece: qm̄ ꝯfusū est triticū. Quid igemuit aīal: mugierūt greges armēti? Quia n̄ est pascua eis: sed ⁊ greges pecoꝝ disꝑierūt. Ad te dn̄e clamabo qr ignis cōedit speciosa ꝺserti: ⁊ flāma succēdit oīa ligna regionis. Sz ⁊ bestie agri quasi area sitiens imbrē suspexerūt ad te: qm̄ exiccati sṫ fōtes aquaꝝ: ⁊ ignis deuorauit speciosa deserti.

Liber amos ꝓphete tertius.

Verba amos q fuit in pastoralibus techue q̄ uidit sup isrl̄: in diebꝰ ozie regis iude: ⁊ i diebꝰ ieroboā filij ioas regis isrl̄: ante duos annos t̄remotꝰ. Et dixit. dn̄s ꝺ sion rugiet ⁊ de ierl̄m dabit uocem suā. Et luxerūt speciosa pastoꝝ: ⁊ exiccatus ē uertex carmeli. Hec dicit dn̄s. Sup tribꝰ sceleribus damasci: ⁊ sup quatuor: non ꝯuertaz eum: eo ꝙ triturauerit in plaustris ferreis galaad. Et mittā ignē in domū azahel: ⁊ deuorabit domos benadab. Et ꝯuertā uectes damasci: ⁊ disꝑdam habitatorē de cāpo idoli: ⁊ tenentē sceptrū de domo uoluptatis. Et trāsferet populus syrie: ⁊ cyrenē dic̄ dn̄s. Hec dic̄ dn̄s. Sup tribus scelerībꝰ gaze: ⁊ super quattuor non cōuertaz eum: eo ꝙ trāstulerit captiuitatē ꝑfectam ut ꝯcluderet eaz in idumea. Et mittā ignez in murū gaze ⁊ deuorabit edes eius. Et disꝑdaz habitatorem de azoto: ⁊ tenentē sceptrū ꝺ ascalone. Et ꝯuertā manū meā sup acharō ⁊ ꝑibūt r̄liq̄ philistioꝝ dic̄ dn̄s ds̄. Hec dic̄ dn̄s ds̄. Sup tribꝰ scelerībꝰ tyri: ⁊ sup quattuor non ꝯuertam eum: eo ꝙ cōcluserunt captiuitatē ꝑfectā in idumea: ⁊ nō sint recordati federis fratrū. Et imittam ignem in muꝝ tyri: ⁊ deuorabit edes eiꝰ. Hec dicit dn̄s. Sup tribꝰ scelerībꝰ edon: ⁊ super quattuor non conuertam eū: eo ꝙ persecutus sit in gladio fratrem suum: ⁊ uiolauerit misericordiam eius: ⁊ tenuerit ultra furorem suum: ⁊ indignationez suam seruauerit usqꝫ in finem.

Liber abdie prophete quartus.

Visio abdie. Hec dicit dn̄s deus ad edon. Auditum audiuimus a dn̄o ⁊ legatum ad gentes misit. Surgite ⁊ cōsurgamus aduersus eum in prelium. Ecce paruulū dedi te in gentibus: contēptibilis tu es ualde. Suꝑbia cordis tui extulit te habitantē in scissuris petraꝝ ⁊ exaltantē soliū tuū. Qui dicis i corde tuo. Quis detrahet me i terrā? Si exaltatus fueris ut aqla: ⁊ si int̄ sidera posueris nidū tuū: ide detrahā te dicit dn̄s. Si fures introissent ad te si latrones ꝑ noctē: quō ꝯticuisses? Nōne furati eēnt sufficiētia sibi? Si uindemiatores introissent ad te: nūqd saltē racemos reliqssent tibi? Quō scrutati sunt esau iuestigauerūt abscondita eius. Usqꝫ ad termios emiserūt te oēs uiri federis tui: illuserūt tibi: inualuerunt aduersum te uiri pacis tue. Qui comedunt te cū ponent insidias subter te. Nō est prudentia in eo. Nunquid non in die illa dic̄ dn̄s ꝑdā sapiētes de idūea: ⁊ prudētiā de mōte esau? Et timebūt fortes tui a meridie: ut intereat uir de domo esau. Propter iterfectionē ⁊ ꝓpt iniqtatem in frēm tuū iacob: oꝑiet te ꝯfusio: ⁊ ꝑibis in eternum.

Liber ione ꝓphete quintus.

ET factū est ṽbū dn̄i ad ionā filium amathi dicēs. Surge ⁊ uade i niniuem ciuitatē grandē: ⁊ ꝑdica in ea qꝛ ascēdit malicia eius corā me. Et surrexit ionas ut fugeret in tharsis a facie dn̄i. Et ꝺscendit ioppen: ⁊ iuenit nauē euntem in tharsis: ⁊ dedit naulū eius ⁊ descēdit i eā ut iret cū eis in tharsis a facie dn̄i. Dn̄s aūt misit uētū magnū in mare: ⁊ facta est tēpestas magna in mari: ⁊ nauis ꝑiclitabat̄ ꝯteri. Et timuerūt naute: ⁊ clamauerunt uiri ad deū suū. Et miserūt uasa que erāt i naui in mare: ut alleuaret̄ ab eis. Et ionas descēdit ad intiora nauis: ⁊ dormiebat sopore graui. Et accessit ad eum gub̄nator ⁊ dixit ei. Quid tu sopore ꝺprimeris? Surge ⁊ inuoca deū tuū: si forte recogitet ꝺus de nob ⁊ nō pereamꝰ. Et dixit uir ad collegā suū. Uenite ⁊ mittamꝰ sortes: ⁊ sciamus quare hoc malū sit nobis. Et miserūt sortes. Et cecidit sors suꝑ ionā. Et dixerūt ad eū. Indica nobis cuius cā malū istud sit nobis. Qd̄ ē opꝰ tuum: que t̄ra tua: ⁊ quo uadis: uel ex quo pp̄lo es tu. Et dixit ad eos. Hebreꝰ ego sum: ⁊ dn̄m deū celi ego timeo q fec̄ mare ⁊ aridā: ⁊ timuerūt uiri timore magno ⁊ dixerūt ad eum. Quid hoc fecisti? Cognouerāt eīm uiri ꝙ a facie dn̄i fugeret: quia indicauerat eis ionas. Et dixerunt ad eū. Quid faciemꝰ tibi: ⁊ cessabit mare a nob? Quia mare ibat ⁊ itumescebat suꝑ eos. Et dixit ad eos. Tollite me ⁊ mittite in mare: ⁊ cessabit mare a uob. Scio eīm ego ꝙ ꝓpt me tēpestas grādis hec sit super uos. Et remigabāt uiri: ut reuerterent̄ ad aridā ⁊ n̄ ualebāt: qꝛ mare ibat ⁊ intumescebat super eos. Et clamauerūt ad dn̄m ⁊ dixerūt. Quesumꝰ dn̄e ne pereamus in aīam uiri istius: ⁊ ne des super nos sāguinē innocētē: qꝛ tu dn̄e sicut uoluisti fecisti. Et tulerūt ionā ⁊ miserūt euz in mare: ⁊ stetit mare a feruore suo. Et timuerūt uiri timore magno dn̄m: ⁊ imolauerūt hostias dn̄o: ⁊ uouerūt uota. Et ꝑparauit dn̄s piscez grādē: ut deglutiret ionā. Et erat ionas in uētre piscis tribus diebus ⁊ tribꝰ noctibus.

Liber michee prophete sextus.

VErbum dn̄i qd̄ factuz est ad micheam morastitē in diebus ioatham. achaz. ezechie. regum iuda: qd̄ uidit super samariam ⁊ ierusalez. Audite populi ōes: ⁊ attendat terra ⁊ plenitudo eius: et sit dominus deus nobis in testem: dominus de templo sancto suo. Quia ecce dominus egredietur de loco sancto suo et descendet: et calcabit super excelsa terre. Et consumentur montes subtus euz: et ualles scindent̄ sicut cera a facie ignis: sicut aque que decurrunt in preceps. In scelere iacob ōe istud: et in peccatis domus israel. Quod scelus iacob? Nonne samaria? Et que excelsa iude? Nōne ierusalem? Et ponam samariaz quasi aceruū lapidum in agro cum plantatur uinea. Et detraham in uallem lapides eius: Et fundamenta eius reuelabo. Et oīa sculptilia eius concident̄: et omnes mercedes eius comburentur igni. Et omnia idola eius ponam in perditionem: quia ꝺ mercedibus meretricis congregata sunt: et usqꝫ ad mercedez meretricis reuertetur. Super hoc plangam et ululabo: uadaz spoliatus et nudus. Et faciam planctum uelut draconum: et luctum quasi strutionum: quia desperata est plaga eius: quia uenit usqꝫ ad iudam: tetigit portaz populi mei usqꝫ ad ierusalem. In geth nolite annūciare: lachrymis ne ploretis. In domo pulueris puluere uos conspargite: ⁊ transibit uobis habitatio pulcra confusa ignominia. Non est egressa que habitat in exitu.

Liber naum prophete septimus.

ONus niniue liber uisionis nauz elchesei. Deus emulator et ulciscens dominus. Ulciscens dominus et habēs furorem: ulciscens dominus in hostes suos: et irascens ipse inimicis suis. Dominus patiens et magnus fortitudine et mundans non faciet innocentem.

Dn̄s in tēpeſtate: ⁊ turbine uie eius: ⁊ nebule puluis pedum eius. Increpās mare ⁊ exiccans illud: ⁊ oīa flumina ad deſertū deducēs. Infirmatus ē baſan ⁊ carmelus: ⁊ flos libāi elanguit. Mōtes cōmoti ſūt ab eo: ⁊ colles deſolati ſūt. Et ꝯtremuit terra a facie eius: ⁊ orbis ⁊ oēs habitantes in eo. Añ faciē indignatiōis eius quis ſtabit? Et qs reſiſtet in ira furoris eius? Indignatio eiꝰ effuſa ē ut ignis: petre diſſolute ſunt ab eo. Bonus dn̄s ⁊ ꝯfortans in die tribulationis: ⁊ ſciēs ſperantes in ſe. Et in diluuio pretereunte ꝯſumationē faciet loci eius. Et īimicos eiꝰ ꝑſequētur tenebre. Quid cogitatis ꝯ̄ dominū? Conſūmationē ipe faciet. Nō conſurget duplex tribulatio: qꝛ ſicut ſpine ſe inuicem cōplectūtur: ſic ꝯuiuiū pariť potantiū: ⁊ cōſumētur quaſi ſtipula aridi tate plena. Ex te eīm exibit ꝯ̄ dn̄m cogitās maliciam: mente ꝑtractans preuaricationem. Hec dicit dn̄s ſi ꝑfecti fuerint: ⁊ ita plures: ſic quoqꝫ attendētur: ⁊ ꝑtrāſibūt. Afflixi te: ⁊ non affligam te ultra: ⁊ n̄ cōteram uirgam eius de dorſo tuo: ⁊ uīcla tua diſrūpam: ⁊ precipiet ſup te dn̄s. Nō ſeminabiť ex noīe tuo amplius. đ domo dei tui interficiā ſculptibile ⁊ conflatile ponam ſepulchrū tuū quia īhonoratꝰ es

Liber abachuc ꝓphete octauus.

ONus qꝺ uidit abachuc propheta. Uſquequo dn̄e clamabo: ⁊ non exaudies uociferabor ad te: ui patiens: ⁊ nō ſaluabis? Quare oſtēdiſti mihi iniqtatem ⁊ laborē uidere predā ⁊ iuſticiā ꝯ̄ me? Quare reſpicis cōtēptores: ⁊ taces ꝯculcāte īpio iuſtiorē ſe? Et facies hominis quaſi piſces maris ⁊ quaſi reptilia n̄ habētia ducē. Et factū eſt iudiciū ⁊ ꝯ̄dictio potentior. Propť hoc lacerata ē lex: ⁊ nō ꝑuenit uſqꝫ ad finē iudiciū: qꝛ īpius preualet aduerſus iuſtū: ꝓpterea egredietur iudiciū ꝑuerſum. Aſpicite in gētibꝰ ⁊ uidete: ⁊ amiramini ⁊ obſtupeſcite: qa opus factū eſt in diebus ueſtris: qꝺ nēo credet cū narrabitur. Quia ecce ego ſuſcitabo chaldeos gentē amarā ⁊ uelocē: ambulantē ſup latitudinē terre: ut poſſiđat tabernacula non ſua. Horribilis ⁊ terribilis eſt: ex ſemetipſa iudicium ⁊ onus eius egredietur. Leuiores pardis eq eiꝰ: ⁊ uelociores lupis ueſpertinis: ⁊ diffundentur equites eius. Equites nāqꝫ eius de longe uenient: uolabunt quaſi aquila feſtinans ad comedendū. Omnes ad ꝑdam uenient: facies eorū uentus urēs. Et congregabit quaſi arena captiuitatē: Et ipe de regibus triūphabit: ⁊ tyrāni ridiculi eius erūt. Ipe ſup oēm munitionē ridebit: ⁊ cōportabit aggerē: ⁊ capiet eā. Tunc mutabiť ſpūs eius ⁊ pertranſibit: ⁊ corruet. Hec eſt fortitudo eius dei ſui. Nunqd nō tu a principio dn̄e deus meꝰ ſancte meus ⁊ non moriemur. Dn̄e in iudicium poſuiſti eum: ⁊ fortem ut corriperes fundaſti eum. Mundi ſunt oculi tui ne uideas maluꝫ: ⁊ reſpicere ad iniqtatē non poteris. Quare non reſpicis ſup iniqua agentes: ⁊ taces deuorāte īpio iuſtiorem ſe. Et facies hominis quaſi piſces maris ⁊ quaſi reptile non habens principem. Totum in hamo ſubleuabit: traxit illud in ſagena ſua: ⁊ congregauit in rete ſuum.

Liber ſophonie prophete liber nonus.

VErbum dn̄i qꝺ factū eſt ad ſophoniam filium chuſi filij godolie. filij amaſie. filij ezechie. in diebus ioſie filij amon regis iuda. Congregās congregabo omnia a facie terre dicit dn̄s. congregans hoīeꝫ ⁊ pecus. congregans uolatilia celi: ⁊ piſces maris. Et ruine īpiorum erunt: ⁊ diſperdam homines a facie t͛re dicit dn̄s. Et extendam manum meā ſup iudam: ⁊ ſuper omnes habitantes ierl̄ꝫ. Et diſperdam de loco hoc reliquias baal: ⁊ noīa edituoꝝ cū ſacerdotibꝰ: ⁊ eos qui adorant ſuper tecta miliciam celi: et adorant ⁊ iurant in dn̄o: ⁊ iurant in melchon: ⁊ qui auertūtur de poſt tergū dn̄i: ⁊ qui non queſierunt dn̄m: nec inueſtigauerunt eum. Silete a facie dn̄i dei: qꝛ iuxͣ eſt dies dn̄i: qꝛ preparauit dn̄s hoſtiam: ſanctificauit uocatos ſuos. Et erit: in die hoſtie dn̄i uiſitabo ſuper principes: ⁊ ſuper filios regis: ⁊ ſuper omnes qui induti ſūt ueſte peregrina. Et uiſitabo ſup ōem q arrogāter īgrediet̄ ſup limē ī die illa q ꝯplent domū dn̄i dei ſui iniqtate ⁊ dolo: Et erit ī die illa dicit dn̄s uox clamoris a porta piſciū : ⁊ ululat⁹ a ſecūda: ⁊ ꝯtritio magna a collib⁹. Ululate hitatores pile. Cōticuit ōis ppl's canaā: diſpier̄t ōes īuoluti argēto. Et erit. In tp̄e illo ſcrutabor ierl'm ī lucernis: ⁊ uiſitabo ſup uiros defixos ī fecib⁹ ſuis: q dicūt ī cordib⁹ ſuis. Nō faciet bn̄ dn̄s: ⁊ n̄ faciet male. Et erit fortitudo eoꝝ ī direptiōem: ⁊ dom⁹ eorū ī deſertū. Et edificabūt domos ⁊ nō habitabūt: ⁊ plātabūt uineas: ⁊ nō bibēt uinum eaꝝ.

Liber aggei ꝓphete decimus.

IN anno ſecūdo darij regis pſaruz: in menſe ſexto: in die una mēſis: factum ē uerbū dn̄i ī manu aggei ꝓphete: ad zorobabel filiū ſalathiel ducez iuda: ⁊ ad ieſum filiuz ioſedec ſacerdotem magnum dicens. Hec ait dn̄s exercituuz dicēs. Populus iſte dicit. Nūdū uenit tp̄s dom⁹ dn̄i edificādē. Et fc̄m ē uerbum dn̄i ī manu aggei ꝓphete dicēs. Nūqd tēp⁹ uob ē: ut hitetis ī domib⁹ laqueatis et dom⁹ iſta deſerta: Et nūc hec dicit dn̄s exercituum: Ponite corda ur̄a ſup uiaſ ur̄aſ. Semiaſtis mltū ⁊ ītuliſtis paꝝ. Comediſtis ⁊ nō eſtiſ ſaciati: bibiſtis ⁊ nō eſtis inebriati. Opuiſtis uos ⁊ nō eſtiſ calefacti. Et q mercedes ꝯgregauit miſit eis ī ſacculū ꝑtuſū. Hec dicit dn̄us exexercituū. Ponite corda ur̄a ſup uias ur̄as. Aſcendite ī mōtē: portate ligna: ⁊ edificate domū: ⁊ acceptabilis mihi erit: ⁊ glificabor dicit dn̄s. Reſpexiſtis ad āpli⁹: ⁊ ece fc̄m ē minuſ. Et intuliſtis in domuz: ⁊ exſufflaui illō. Quā ob cām dicit dn̄ſ exercituū: Quia dom⁹ mea deſerta eſt: ⁊ uos feſtinaſtis unuſqſq3 ī domū ſuā. Propt' h⁹ ſup uos ꝓhibiti ſūt celi ne darent rorem: et terra prohibita eſt ne daret germen ſuū ⁊ uocaui ſiccitatē ſup t'rā ⁊ ſup mōtes: et ſup triticū: ⁊ ſup uinū: ⁊ ſup oleū: ⁊ q̄cunq3 ꝓfert hum⁹: ⁊ ſup hoīes: ⁊ ſup iumēta ⁊ ſup ōem laborē manuū. Et audiuit zorobabel fili⁹ ſalathiel: ⁊ ieſus fili⁹ ioſedec ſacerdos magn⁹: ⁊ ōes reliq ppl'i uocez dn̄i dei ſui: ⁊ uerba aggei ꝓphete: ſicut miſit eū dn̄s de⁹ eoꝝ ad ipos. Et timuit ppl'us a facie dn̄i.

Liber zacharie ꝓphete undecim⁹.

IN menſe octauo: in anno ſecundo darij: factū ē uerbū dn̄i ad zachariam filium barachie: filiū addo ꝓphetaz dicēs. Iratus ē dn̄s ſup patres ur̄os iracundia. Et dices ad eos. Hec dicit dn̄s de⁹ exercituum. Cōuertimini ad me dicit dn̄s exercituum: ⁊ ego cōuertar ad uos dicit dn̄s exercituū. Ne ſitis ſicut pr̄eſ ur̄i ad quos clamabāt ꝓphete priores dicētes. Hec dicit dn̄s exercituū. Cōuertimini ď uijſ ur̄is mal': ⁊ ď cogitatōib⁹ ur̄is peſſiſ. Et nō audier̄t neq3 attēder̄t ad me dicit dn̄s. Pr̄es ur̄i ubi ſ̄t et ꝓphete: Nunqd ī ſempit'nū uiuent: Uerūtamē ꝟba mea: et legitima q̄ mādaui ſeruis meis ꝓphetis: nūqd nō ꝯphēderūt pr̄eſ ur̄oſ: ⁊ ꝯuerſi ſ̄t ⁊ dixer̄t. Sicut cogitauit dn̄s exercituū facere nob ſecūdum uias nr̄aſ: ⁊ ſecūdū adiuentiōes nr̄as fecit nobis. In die uiceſima ⁊ quarta undecimi mēſiſ ſabbaoth ī anno ſecūdo darij regis: factū ē uerbū dn̄i ad zachariā filiū barachie: filium addo ꝓphetam dicens. Uidi ꝑ noctem: ⁊ ecce uir aſcendens ſuper equum rufuz ⁊ ipſe ſtabat inter myrteta que erant in ꝓfundo: et poſt eum rufi equi: uarij ⁊ albi. Et dixit. Qui ſunt iſti dn̄e mi: Et dixit mihi angelus qui loquebatur ad me. Ego oſtendam tibi quid ſint hec. Et rn̄dit uir qui ſtabat inter myrteta ⁊ dixit. Iſti ſunt quos miſit dn̄s ut perambularent terrā. Et rn̄derunt angelo dn̄i: qui ſtabat inter myrteta ⁊ dixerunt. Perambulauimus t'ram: ⁊ ecce omnis terra hitat' ⁊ quieſcit. Et rn̄dit angelus dn̄i et dixit. Domine exercituum uſq3quo tu non miſereberis ierl'm: ⁊ uerbum iuda: quib⁹ irat⁹ es: Iſte iam ſeptuageſimus annus ē. Et reſpōdit dn̄s angelo qui loquebatur in me: uerba bona conſolatoria. Et dixit ad me angelus qui loquebatur in me. Clama dicēs. Hec dicit dn̄s exercituum. zelatus ſum ierl'm et ſion zelo magno: et ira magna ego iraſcar ſup gentes opulētas: qꝛ ego iratus ſum paꝝ. Ipſi uero adiuuerunt i malū. Propterea hec dicit dn̄s. Reuertar ad ierl'm in miſericordijs: ⁊ domus mea ʒedificabit̄ i ea: ait dn̄s exercituū: ⁊ ꝑpēdiculum extendet̄ ſup ierl'm.

Liber malachie ꝓphete duodecimꝰ.

Onus uerbi dn̄i ad iſrl' i manu malachie ꝓphete. Dilexi uos dicit dn̄s. Et dixiſtis. i q̊ dilexiſti nos: None fr̄ erat eſau iacob dic̄ dn̄s: ⁊ dilexi iacob. eſau aūt odio habui: Et poſui mōtes eiꝰ i ſolitudinē: ⁊ hereditatem eiꝰ i dracones deſerti. Qd̉ ſi dixerit idumea deſtructi ſumꝰ: ſed ꝯuertētes edificabimꝰ q̄ deſtructa ſūt. Hec dicit dn̄s exercituum. Iſti edificabunt ⁊ ego d̉ſtruā. Et uocabūt̄ termi impietatis ⁊ ppl's cui iratꝰ ē dn̄s uſqꝫ i eternū. Et oculi uřī uidebūt: ⁊ uos dicetis. Magnificet dn̄s ſup t̄minū iſrl'. Filiꝰ honorat prē ⁊ ſeruus dn̄m ſuum. Si ergo pater ego ſum: ubi eſt honor meꝰ: Et ſi dn̄s ego ſū: ubi eſt timor meꝰ dicit dn̄s exercituum: Ad uos ſacerdotes q deſpexiſtis nomē meū: ⁊ dixiſtis. In quo deſpeximꝰ nomē tuū: Offertis ſup altare meū panē pollutum: ⁊ dicitis i quo polluimꝰ te: In eo ꝙ dicitis. Mēſa dn̄i de pecta ē. Si offeratis cecū ad imolādū nōne malū ē. Et ſi offeratis claudū ⁊ lāguidū: nōne malū ē. Offer illd̉ duci tuo ſi placuerit ei: aut ſi ſuſcepit faciē tuā dicit dn̄s exercituū. Et nc̄ deprecamini uultū dn̄i ut miſereat̄ uřī. De manu eni uřa fc̄m̄ ē hoc: ſi q̊ mō ſuſcipiat facies uřas dicit dn̄s exercituum. Quis eſt i uob q claudat hoſtia: q cedat hoſtias: ⁊ incedat ad altare meum gratuito: Non ē mihi uoluntas in uobis dicit dn̄s exercituum. Et munus non ſuſcipiam d̉ māu uřa. Ab ortu enim ſolis uſqꝫ ad occaſuꝫ magnū ē nomē meum in gentibus. Et in omni loco ſacrificatur ⁊ offertur in noīe meo oblatio mūda: qꝛ magnum ē nomē meum in gentibus dicit dn̄s exercituuꝫ. Et uos polluiſtis illud. In eo ꝙ dicitis mēſa dn̄i ꝯtamiata eſt: ⁊ qd̉ ſuppōit̄ ꝯtēptibile ē: cū igne q illd̉ deuorat. Et dixiſtis. Ecce de labore: ⁊ exſufflaſtis illud dicit dn̄s exercituū: ⁊ intuliſtis de rapinis claudū ⁊ lāguidū: ⁊ intuliſtis munus. Nūqd ſuſcipiam illud de manu uřa dicit dn̄s: Maledictus doloſus q hꝫ in grege ſuo maſculum: ⁊ uotum faciens imolat debile dn̄o: qꝛ rex magnꝰ ego: dicit dn̄us exercituum: ⁊ nomē meum horribile i gētibꝰ.

Rubrice generales breuiarij ueteres appellate.

Aduentus dn̄i celebratur ubicunqꝫ dn̄icus dies uenerit inter. v. calēdas decembris: ⁊. iij. nonas eiuſdē mēſis. Notandum ꝙ feria quarta ꝓxima poſt diē ſācte lucie. Cinerꝝ diei pente. ⁊ exaltatiōis ſancte crucis: ſēp quatuor tp̄a celebrātur. ¶ Sciēdum ꝙ ſi feſtum alicuius apoſtoli. Euāgeliſte. ſancti michaelis: uł ſancte crucis: uel aliud hn̄s aliqua ꝓpria rn̄ſoria ſeu feſtū ſolēne gn̄alr̄ aut aliqbꝰ t̄ris ł locis ueniat die dn̄ica: in qua nō ponitur primo ꝓpria hiſtoria officium fit de feſto: ⁊ ꝯme. de dn̄ica fit i utriſqꝫ ueſperis matu. ⁊ miſſa: ⁊ nona lectio legit̄ d̉ omelia dn̄ice. ¶ Item qd̉cūqꝫ feſtum. ix. lectionum: etiam ſi duplex fuerit uenerit i dominica: i qua p̄io pōit̄ hiſtoria que non pōt cantari in aliqua ſequēti dn̄ica: transfertur. Si uero hiſtoria tūc ponenda poſſit cantari in aliqua ſequēti dn̄ica: feſtum duplex celebratur eadē die: ⁊ fit ꝯmemoratio de dominica. preterqꝫ in feſto ōium ſanctorum. Alia uero feſta que nō ſūt duplicia transferunt̄. ¶ Item quodcūqꝫ feſtum nonum lectionum aliud a predictis uenerit die dn̄ica: transfertur in ſecundam feriam. Excepto feſto ſancti thome martyris: ⁊ ſancti ſiluestri pape: ⁊ ſancti euſtachij: ⁊ ſancti leonis. Et ſi eadem feria fuerit feſtū. ix. lectionum: ipſum transfertur in tertiam feriam: ⁊ ſic de alijs donec feſta omnia celebrentur: niſi ſit feſtuꝫ apoſtoli uel euangeliſte: uel aliud habēs aliqua ꝓpria rn̄ſoria: uel feſtum ſolenne gn̄aliter: aut in terris uel locis aliquibus ſ̄ueniat. Huiuſmodi enim feſta de ſuis locis mutari nō debent. Et tunc feſtum min⁹ qđ añ illđ feſtū celebrari ſi potuit p⁹ feſtū illđ magis īmediate celebreť. Siliť feſta ſolēnia in aliquib⁹ terris ł locis: et ſi in noſtro calendario non habentur ī eiſdem terris uel locis celebrentur: nec a locis ſuis mouetur: qm̄ curia illud idem facere de feſtis talibus conſueuit. ¶ Item quando plura feſta .ix. lectionum de minoribus continue fiunt: in ſecūdis ueſperis precedentis feſti incipitur a caplo de feſto ſubſequenti: ⁊ fit ꝯmemoratio de feſto precedenti. Si uero in feſto ſequenti occurrat aliud feſtum: de quo tantum fit ꝯmemoratio ī p̄cedentib⁹ ueſpis poſt primam orationem agitur de feſto ꝯmemorationis: ⁊ poſtea đ feſto precedenti.

¶ Feſtum autem min⁹ omne illud eſſe intelligitur: quod non ē duplex: nec ſācte crucis: nec angelorum: nec apoſtoloꝝ: nec euāgeliſtarum: nec ſolenne generaliť: aut in aliquib⁹ t̄ris uel locis. Quelibet etiam octaua non duplex feſtuꝫ minus iudicatur. Excipitur octaua epiphanie. ¶ Iteꝫ quādocūqꝫ feſtum nouem lectionum celebratur in ſabbato ſiue de apl̄is: ſiue aliud non duplex: excepto feſto innocētiū: a cap⁹ in antea fit de dn̄ica aut đ feſto: aut octaua: quibuſ ipſa cedit: ⁊ ꝯmemoratio de feſto precedenti. Si uero duplex feſtū fuerit: ꝯmēoratio tm̄ fit de dn̄ica. Itē notandum ꝙ quandocunqꝫ aliqđ feſtum celebratur die dn̄ico: in ſecūdis ueſperis caplm dicitur de eodem: niſi ſecūda ſeq̄nti feria fuerit feſtum cui dn̄ica cederet.

¶ Item de feſto non duplici quod celebratur ſecunda feria: fit ꝯmemoratio tantuꝫ ī ueſperis dn̄ice precedentis: niſi ſit feſtū apoſtoli uel euangeliſte: uel aliud habēs aliqua ꝓpria rn̄ſoria: uel ſit feſtum ſolenne gn̄aliter: aut in aliquib⁹ t̄ris uel locis. Pro huiuſmodi enim īcipiť a caplo: et ꝯmemoratio de dn̄ica. ¶ In ſecundiſ ueſperis feſtorum duplicium: ſancte crucis: angelorum: apoſtolorum: euangeliſtaꝝ: ſeu feſtorum ſolennium gn̄aliter: aut ī aliquibus terris uel locis: fit tm̄ cōmemoratio de feſto ſequenti: niſi feſta predicta ſequereť feſtū duplex ł equale: uel dies octaua alicuius feſti. Tunc eniꝫ incipitur a caplo de feſto ſequenti. Exceptis illis feſtis octauas hn̄tibus: que feſta ueniūt infra octauam nati. dn̄i: que hn̄t ſecundas ueſperas ¶ Item ſciendum ꝙ in uigilia feſti duplicis ueſpere fiūt totaliť đ feſto duplici: ita ꝙ quāuis eadē die ſit feſtum non duplex uel dn̄ica: de neutro fit ꝯmemoratio. Preterqꝫ in quadrageſima et aduentu. Tunc.n. fit ꝯmemoratio đ dn̄ica. ¶ Item ī feſto duplici omnes añe duplicanť in ueſpis ⁊ matu. tm̄. Item ſi feſtum nouem lectionum uenerit infra octauam: infra quam occurrentes feſtiuitates celebrantur: de feſto occurrente fiūt ueſpere a caplo in antea cum ꝯmemoratione octaue: niſi uenerit immediate poſt feſtuꝫ đ quo fit octaua: ł die lune. Tunc enim in dn̄ica fit de octaua: ⁊ memoria tantum de feſto: niſi fuerit feſtum duplex ſeu aliud hn̄s aliqua ꝓpria rn̄ſoria uł feſtum ſolenne gn̄aliter: aut in aliquib⁹ t̄riſ uel locis. In ſecundis uero ueſperiſ feſti minoris a caplo in antea: fit de octaua et ꝯmemoratio đ feſto. Et ſi feſtum uenerit ī dn̄ica: infra tales octauas tranſfertur: niſi habeat aliqua ꝓpria R̄n̄ſoria. Excepto feſto ſancti leonis pape qđ nō tranſferť. ¶ Item notandum ꝙ quandocūqꝫ īfra aliquas octauas alique feſtiuitates continue celebrantur: ſēp tam ī ueſperis qꝫ ī matutinis fit ultima ꝯmemoratio đ octaua. ¶ Itē notādum ꝙ īfra octauam ſēp dicitur ad mag. añ. de ſecūdis ueſperis feſti. In primis uero ueſperis diei diciť eadem añ. ad magni. que in uigilia feſti.

¶ Item in feſtis que in quadrageſima celebrātur: fit ſēp ꝯmemoratio de fer. in utriſqꝫ ueſperis ⁊ mat.: ⁊ in ultima lectione ſi ſit omelia. In feſtiuitatibus aduētuſ ſimiliť fit ſine ultima lectione: niſi occurrat ī .iiij. t̄pibus. Nullo āt alio t̄pe fit ꝯmēoratio ferie ī feſto ¶ Item ſi feſtum aliqđ habeat ꝓpriaꝫ hiſtoriam non completam: ſuppletur đ communi ſanctorum: incipiendo a ſecūdo R̄n̄ſorio. Et gn̄aliter quādocūqꝫ feſto deeſt aliquod ꝓpriū: ꝑ illo recurratur ad commune ſanctorum.

Notandum ꝙ feſtū duplex agitur ī die natiuitatis dn̄i. Et duobꝰ ſequētibꝰ diebꝰ. ī die circūciſionis. ī die epiphanie. ī purificatiōe beate uirginis. ī annūciatiōe eiuſdem. ī reſurrectione dn̄i: ⁊ duobꝰ ſequētibꝰ diebꝰ. ī die aſcēſionis. ī die pētecoſtes. ⁊ duobꝰ ſequētibꝰ diebꝰ. ī die natiuitatis beati ioannis baptiſte. ī feſto apl'oruꝫ petri ⁊ pauli. ī ꝯmēoratione ſancti pauli. in octaua eorūdē. et ī ōibꝰ feſtiuitatibꝰ ōiuꝫ apl'oꝝ. euāgeliſtaꝝ. in die ſancti laurētij. ī aſſūptione beate marie uirginiſ. et ī octaua eiꝰ. in natiuitate eiuſdem. in feſto ſācti michaelis. in feſto omnium ſanctorum. ī dedicatione eccl'e: ⁊ anniuerſario eiuſdē.

¶ Octauas facimus de feſtis natiuitatis dn̄i: et tribus ꝓximo ſequentibus feſtiſ. Itē epiphanie. paſche. aſcenſionis ⁊ pētecoſtes. natiuitatis ſancti ioannis baptiſte. apl'orum petri ⁊ pauli. ſancti laurētij: aſſumptiōis beate uirginis. ⁊ natiuitatis eiuſdem. ¶ Sciendū ꝙ Te deū laudamꝰ īmediate dr̄ pꝰ ultimam lectionem: a die paſche uſqꝫ ad octauam pente.. Et quādocūqꝫ. ix. lectiones legūt̄. Exceptis diebus dn̄icis ab aduentu uſqꝫ ad natiuitateꝫ dn̄i. et a ſeptuageſima uſqꝫ ad paſcha et die innocētium qn̄ nō occurrit in dn̄ica ¶ Et notādum ꝙ qn̄ nō legūt̄. ix. lectiones legētur tres: ⁊ cantantur tria reſpōſoria. Excepto ꝙ ꝑ hebdomadas a die paſche uſqꝫ ad aſcenſionem: ⁊ per octauā pente. tn̄ duo rn̄ſoria cātant̄: licet tūc tres lectiones legāt̄. ¶ Et notādū ꝙ glīa patri ſēꝑ dicit̄ ī tertio. vi. ⁊ ultimo rn̄ſorio preterqꝫ a dn̄ica de paſſione uſqꝫ ad dominicam reſurrectionis. Eodem tamen tempore dr̄ in feſtis ſi occurrerit: ⁊ officiis beate marie uirginis. ¶ Notanduꝫ ꝙ ī ōibꝰ feſtiuitatibꝰ an̄e laudum dicūt̄ ad primam: tertiam: ſextam: ⁊ nonam ꝑ ordinē. iiij. an̄. pretermiſſa. Et ad ueſꝑas ſimilit̄ dicūt̄. an̄e. laudū niſi alie aſſignēt̄. ¶ Notandum ꝙ in omnibꝰ dn̄icis diebꝰ ⁊ feſtis ⁊. ix. ⁊ trium lectionum illa ōrō q̄ dicit̄ ī primis ueſperis: dr̄ per omnes horas ſequentis diei: qn̄ fit de eis. Preter primā ⁊ completorium. Alijs uero diebus illa ōrō que dicit̄ ad matu. dr̄ ꝑ ōes horas. Preter primaꝫ ⁊ completorium et ueſperas in quadrageſima. Et. iiij. temporibuſ de aduentu. cum cantantur. an̄e maioreſ. ſ. O ſapientia.

¶ Rubrice noue nuncupate ſuperioribus addite ſunt: quo ſacerdotes qui quotidie diuina agunt officia: ſiquid fuerit ſubortum dubij facilꝰ enodare ualeāt. Naꝫ aduerſari inuicem in pleriſqꝫ locis qdaꝫ putant: qđ ꝓfecto apparet minime: ſi ſeruato ordine: ⁊ tempora diſtincta fuerint ⁊ loca: qm̄ he rubrice noue: aut addunt aliquid aut declarant: ⁊ ꝓꝑ dubia ī eccl'aſticis officijs milies emergentia. He noue ſanctiones a ſummis pontificibꝰ emanate ſunt. Et licet in his plura dicta ſint: que ueteribus ſuis in locis explicata fuerūt: que quidem repetere ſuperfluum uideretur: ea tn̄ omnia perſpicienda ſtudioſorum: relinquimus iudicio lectorum. Ordo igitur harum rubricarum ē qcqd de menſe in menſem occurrerit īcipiēdo ab aduentu dn̄i uſqꝫ ad finem anni paucis abſoluere. Sit igitur harum huiꝰmodi exordium.

¶ Rubrica menſis decēbris.

¶ Sciendum in primiſ eſt: ꝙ nulla hiſtoria ꝓpria uocatur: niſi habeat. ix. lectiones: ⁊ ad minus octo rn̄ſoria ¶ Sciēdum eſt ꝑterea ꝙ ille dn̄ice q̄ habent tria uel ſex reſponſoria tm̄: ⁊ reliqua ſunt retro l'āte. ſ. de hiſtoria ꝑcedenti uel ſequenti: non uocātur hiſtorie ꝓprie: ⁊ ratio huiuſmodi eſt: qm̄ mille īperfecta nō faciunt unū ꝑfectū. Ideo hiſtoria ꝓpria uocat̄ qn̄ nihil deficit. Iccirco nota ꝙ ī talibꝰ dn̄iciſ q̄ nō hn̄t hiſtoriā ꝓpriā ⁊ ꝑfectā. Romana curia ꝯſueuit facere de feſto duplici l' ſemiduplici cum ꝯmēoratione dominice: etiam ſi iſta tal' hiſtoria īperfecta ſit in ſequenti dn̄ica uel infra hebdomadam: ſi dominica deficeret ⁊ non in alijs.

¶ Aduentus dn̄i celebratur ſemper in illa dñica q̄ ē magis ꝓxia feſto ſancti andree ſiue ꝑcedat ſiue ſequat̄: ⁊ ſi ꝑdictū feſtum cadit i dñica: ⁊ i ipa dñica ſit aduētus dñi feſtū beati ādree trāſſert̄. Et ſi ꝑfatū feſtū cadat i ſabbato: i ſecūdis ueſpis dc̄i feſti a caplo i antea fit de aduentu: ⁊ duplicatur añt. de aduentu. Ad magni. ſ. Ecce nomē dñi: rōe feſti. deinde fit ꝯmēoratio de ſācto andrea. Et hoc fit ꝑꝑ nouitateꝫ officij ⁊ temporis: ſolūmō in hoc primo ſabbato de aduentu: ⁊ nō i alijs i quibuſ cadūt feſta duplicia: nō tñ dr̄ offm̄ beate marie uirgis: q2 duplex feſtū agitur: ſed i ſequenti ſabbato: i quo ē feſtū ſācti ābroſij: ⁊ in alio ſabbato ſubſequēti: in quo ēt feſtū beati thome apli n̄ fiat i iſtis ſabbatis: niſi ꝯmēo. de dñica.

¶ Notādū ꝙ ōes quattuor dñice aduētus dñi hn̄t hiſtoriaꝫ ꝓpriā: ⁊ cum quattuor ſit dñice: ⁊ quattuor hēant hiſtorias: iō n̄ mutant̄ de locis ſuis: nec ēt pn̄t trāſferri: ēt ſi duplex feſtū i hiſ quattuor dñicis occurrat. Un̄ feſtum ſācti thome qn̄ cadit i aliqua ꝑdictaꝝ dñicaꝝ: dꝫ regulari ſecūdum rubricam ſiue tabulam ð natiuitate q̄ occurrit anno illo.

¶ Sciendum eſt ꝙ romana curia n̄ cōſueuit facere commemoratiōem de feria: niſi dūtaxat in aduentu: ⁊ quadrageſīa dū fit de feſto aliquo.

¶ De feſtiuitatib⁹ que celebrātur in illis ferijs aduētus que habent laudes ꝓprias Scias ꝙ p⁹ orōnē diei feſti fit ꝯmemoratio de feria. Et completis ōib⁹ de feſto iterū dicūt laudes de feria cum qnqꝫ añis ⁊ qnqꝫ pſalmis: ꝓut mādat̄: abſqꝫ caplo hymno: bn̄dictus: ⁊ orōne. Sed dicto. Laudate dñm de celis: cum ſua. añ. laudes t̄minat̄. Ita uidet̄ hr̄e quedā rubrica q̄ ē in feria ſecūda p⁹ dñicam tertiam de aduentu

¶ Si feſtum ſancti ambroſij uenerit in dñica nō fit de eo: ſed transfert̄ i tertiam feriā primo ꝑꝑ dñicam que hꝫ hiſtoriā ꝓpriā. ſecūdo: q2 in ſecunda feria occurrit feſtū conceptionis beate uirginis: ⁊ ideo in ſecundis ueſperis dñice fit totaliter de conceptione cū ꝯmēoratiōe dñice.

¶ Si feſtum ſc̄i nicolai uenerit in ſabbato: in ſecūdis ueſperis fit de dñica cū ꝯmēoratione feſti: ſic ēt ſi uenerit feria ſecunda in ſecundis ueſperis dñice.

In anno illo in quo natiuitas dñi uenerit die lune: in illo die uacuo: i quo nō fit de aliquo feſto fiat offm̄ ſecūdum pn̄tem rubricam.

¶ In feſto ſācti thome marti. in ſecūdis ueſperis. Ad ueſpas añ. Tecum principiū. Caplm. Multifarie mltiſqꝫ. hym. Xp̄e redēptor ōium. ℣. Notum fecit dñs. Ad mag. an. Hodie xp̄s. Orō cōcede q̄ſum⁹ ad matu. Inuita. Xp̄s nat⁹ ē: ⁊ oīa alia dicūt̄ ſicut i die natal' dñi: pret̄ ſex lectioneſ: que legūt̄ de ſermōe ſācti auguſtini epi. ſ. Hodie fratres cariſſimi. Uel. Caſtiſſimū marie. Et tres de omelia ſup euāgelium ſecūdum lucā. ſ. Paſtores loq̄bātur. Et icipit̄ a ſecūdo R̄nſo. ſ. Hodie nobis de celo: ⁊ octauū R̄nſo. pōit̄. O regē celi. Ad lau. ⁊ ꝑ ho. añ. Quem uidiſtis paſtores. cū reliqs. Caplm. Multiphariam. hym. A ſolis ortuſ. ℣. Notuꝫ fecit dñus. Ad bn̄d. an. Glia i excelſis deo. Orō. Cōcede q̄s. ⁊ ꝯmēo. de ōib⁹ octauis. Itē ad miſſā itroit⁹. Puer nat⁹. Regre in prima miſſa maiori ꝑ ordinem. ꝑter eplaꝫ q̄ dr̄. Apparuit benignitaſ. Et euāgeliuꝫ. ſ. Paſtores loq̄bant̄ ad iuicē. In ſecūdis uero ueſpis añe. Tecū pricipiū cū reliqs Caplm de ſancto ſilueſtro. Poſtea fit cōmemoratio de dñica. añ. Dum medium ſilentiū. ℣. Uerbū caro. Orō. Oipotēſ. ſ. De⁹. Poſtea fit ꝯmēo. de natiuitate ⁊ ð alijs octauis.

¶ Notādū ꝙ ſi feſtū natiuitatis dñi. ſc̄i ſtephani. ſc̄i ioannis. ſc̄orum inocētum: l' ſc̄i thome mar. uenerit i dñica: ipſa die nihil fit de dñica: ſed die ꝓxima p⁹ feſtum ſancti thome fit offm̄ dñice: ꝓut ordinatum ē i breuiario: ꝙ ſi feſtū nō fit: agit̄ offm̄ de natiuitate: ꝑter capla. añe. ad mag. ad bn̄dic. ⁊ Orō ⁊ lectiones. Sed cum nulluꝫ feſtum ex ſupradictis uenerit in dñica ſeqtur ꝙ ꝓxima die p⁹ feſtuꝫ ſancti thome martyris nō fit offm̄ de dñica: ſed fieri dꝫ de natiuitate dñi ⁊ hoc ſolum accidit qn̄ nati. dñi uenerit die lune: ⁊ tũc fiat ſecundum ſupradictam rubricã.

¶ Aduertendum quoqꝫ ꝙ a natiui. dñi uſqꝫ ad epiphaniaꝫ excluſiue nõ ẽ niſi una dñica quo ad offiñ: ⁊ nũqꝫ fit de ea: niſi die ſequenti poſt feſtũ ſancti thome martyris: uel fit tantum ꝯmemoratio in feſto ſancti ſilueſtri. Et hoc quando p̄fatum feſtum uenerit in dñica: agitur de feſto cuꝫ commẽoratione dñice ĩ utriuſqꝫ ueſperiſ matutinis ⁊ miſſa.

¶ Nota ꝙ ℞ica illa q̃ dicit: ꝙ hymni a die nati. dñi cuꝫ Glia tibi dñe ⁊c. uſqꝫ ad octauam nati. cantantur: prorogentur uſqꝫ ad epiphaniam.

¶ Rubrica menſis ianuarij.

¶ Sciendum ꝙ in circũciſione dñi: non fit aliqua commemoratio: nec de octauis: nec de ſancto baſilio: nec de ſãcta martia tenet hec ℞ica p exuagãtem domini clementis. pp. vi. qui ſtatuit ut de ſcis nulla fieret ꝯmemoratõ: nec ĩ duplicibus nec ĩ ſemiduplicibuſ: ſꝫ q̊libet feſtum habeat diem ſuum: ꝓut alij ſãcti hñt.

¶ Item prefatus Pon. maxi. decreuit: ꝙ nũqꝫ fiat ꝯmemoratio alicuꝰ feſti eoꝝ q cadũt maioribꝰ ⁊ principalioribꝰ feſtiuitatibꝰ: ſed huiuſmodi ꝯmẽoratio trãſferatur: ⁊ ſuis loco ⁊ tp̃ibꝰ fiãt de eo. ix. lectiones: ſicut de aliis feſtis. Etiam feſtum q̄ꝫtumcunqꝫ ſimplex fuerit: nullo modo trãſeat per ꝯmemoratiõem: ſed poſt ĩ ſuo ordine celebretur cum. ix. lectionibus et rñſorijs: ꝓut fit in alijs feſtis.

¶ Bonifacius. ix. ⁊ clemens. vi. mãdauert ꝙ ĩ ſecũda miſſa nati. dñi nulla fieret cõmemo. de ſca anaſtaſia: ſꝫ immediate pꝰ octauã epiphanie fieret officiuꝫ de ea: vꝫ. ix. lectiões. Sequẽti uero die fiat de ſco baſilio: poſtea de ſãcta martina. Deinde de alijs feſtis ſubſequẽter: ꝓut ĩ ℞ica breuiarij ꝯtinet̃. Ita tñ ꝙ ĩ illis ꝯmẽoratiõibꝰ ſiue feſtis: vꝫ. ſci pauli primi heremite: et ſãcti mauri abbis: fiat feſtũ. ix. lectionum ut ſupradictũ ẽ.

¶ Inſup notãdum ꝙ feſtum ꝯmẽoratiõis nũqꝫ trãſfert̃ de ꝓprio loco qñ uolumus facere ſecũdũ ℞icas antiquas: q̃uis alĩ feſtum in quo eſt ꝯiunctum trãſferatur: ſꝫ aliq trãſferãt cũ ſuo p̃cipaliori feſto. primus tamen modus eſt rationabilior. Feſtum epiphanie nõ hꝫ uigiliam: ⁊ eſt maiuſ duplex: ⁊ ſeruatur ſimplicit̃ prima dies ex p̄cepto eccl̃ie. Ceteri uero duo dies nõ: niſi forte ꝯſuetudo aliter dictaret: ꝙ ſeruaretur.

¶ Si feſtiuitas epiphanie in dñica uenerit: totum officium dominice fit in primo ſequenti ſabbato: ſed in illo ſequẽti ſabbato in ſecũdis ueſp̃is totuꝫ officiũ fit đ octaua epiphanie: ut deſignatur ĩ dicta octaua: ⁊ fit ꝯmẽo. dñice. i. illa. añt. q̃ incipit Fili qd feciſti nobis ſic. ℣. Reges tharſiſ ℞. Reges. Orõ. Uota q̃s dñe ⁊c.

¶ Circa octauam epiphanie attẽde: ꝙ ſi dies ipſe octaue ueniat in ſabbato. In ultimis ueſp̃is a capl̃o ĩ ãtea fit de dñica cuꝫ ꝯmẽoratione epiphanie: ⁊ licet fiat ꝯme. de apl̃is ⁊ de pace: in ꝯpletorio tamẽ nõ dicunt̃ p̄ces: ſicut ĩ alijs octauis ⁊c.

¶ Item ab octaua epiphãie uſqꝫ ad ſeptuageſimã ſũt ad minꝰ q̃nqꝫ officia dñicalia ſꝫ tñ una ẽ hiſtoria. Et ide quando non cadit niſi una dñica ab ipſa octaua uſqꝫ ad ſeptuageſimã nullo mõ põt tranſferri ipſa dominica: nec infra hebdomadam: qa nulla hebdomada hꝫ officiuꝫ feriale cum ꝓprijs reſponſorijs. Et iõ qualecũqꝫ feſtuꝫ occurrerit: ẽt duplex: in ipſa dominica trãſfertur ĩ ſequẽtem diem. Item ſecus quando plures ſunt dominice: quia hiſtoria dominice poteſt inde tranſferri uel cantari: ideo tranſfertur dominica: ⁊ fit de feſto: ſicut de conuerſione ſancti pauli l' ſancte agnetis: q̃ feſta regulãt: ut dc̃m ẽ: ſi uẽiat ĩ dñica. ⁊ ſi. vi. dñica occurrerit resumit officiū ꝑcedētis dñice cū epl'a pauli q̄ cadit i ordie. Preterea nota ꝙ si festū sācte agnetis cadit in sabbato a capl'o i antea fit de dñica: ⁊ postea fit ꝯmemoratio de sc̄a agnete: ⁊ festū sāctoꝝ uicentij ⁊ anastasij trāsfetur ad secundā feriā: qꝛ ut dc̄m ē fit officium dñice. Si āt festū sācte agnetis cadat i dñica. uesꝑe secūdū: totū fit de sc̄a agnete ⁊ pᵒ fit ꝯmēo. de sāctis: uincētio ⁊ anastasio. Deide fit de dñica: ⁊ oībᵒ alijs diebᵒ fit a capitulo i antea ut supra ordinat.

¶ Si festū sācti antonij: sāctoꝝ fabiani ⁊ sebastiani: uicentij ⁊ anastasij. purificatiōis uirgīs marie: ⁊ sācte agate uenerit i dñica fit de festo cū ꝯmēo. dominice: sed hoc si uenerit ante. lxx. Si ꝟo i. lxx. l' pᵒ trāsfert i secūdam feriam: ⁊ sic de eis fit: sicut dictum ē đ dominicis aduentus.

¶ Attēde quādo. lxx. uenerit. xij. calendas martij debet fieri commemoratio de dominica que uenerit in festo sancte agnetis. Siliť quādo septuagesima uenerit. xi kal'. martij dꝫ fieri ꝯmēo. de dominica q̄ uenerit i festo sācte agathe qꝛ officia desiciūt: sed īfra hebdomadaꝫ dī orō ꝑterite dominice.

¶ Notandum quippe ꝙ quādo pascha resurrectionis dñi occurrerit. xxij. xxiij. xxiiij. mēsis martij: nullus dies dñicus infra octauā epiphanie: ⁊. lxx. occurrerit: in qᵒ possit historia psalmiste pōi: quare sic occurrēte fac feriam pᵒ octauam epiphanie trāsferēdo festū illiᵒ diei: ⁊ pone historiam psalmiste ad silitudinem historiarum iudith ⁊ hester: q̄ quando carēt dominico die ponūť īfra hebomadā icipiendo a secundo respōsorio ⁊ legas tres lectiones: duas de epl'is pauli: ⁊ tīā de omelia sācti augustini. s. Adsit dñs nī sup euangel'ꝫ ioannis. Nuptie facte sunt: ad silitudiem tertij nocturni oīum sāctorum: ac totiēs quotiens occurrit silis casus: fac ut supra Aduertēdum quoqꝫ ē ꝙ quādo pascha occurrit. xxij. xxiij. xxiiij. xxv. mēsis aprilis supabūdat una dominica īter octauā epiphanie ⁊. lxx. quare sic occurrente dimitte totalr̄ illam dominicaꝫ i qua occurrit festum sancte agnetis l' sancte agathe aut aliud duplex l' solenne festum ad silitudinē dominicarum: q̄ occurrūt ab octaua pentecostes usqꝫ ad aduentuꝫ: ⁊ sic adequabis nūeruꝫ dominicaꝝ numero officioꝝ. Si uero in aliqua dominicarū pᵒ octauam epiphanie usqꝫ ad. lxx. nō occurrit aliqđ festum de suprascriptis: tunc replica quartuꝫ officiū quarte dominice pᵒ octauā epiphanie i q̄nta dominica ad silitudinē iuitatorioꝝ: ubi quādo superabundat tempᵒ ultimum. s. inuitatorium replicatur. Et dominice festum omnium sanctorum quādo festum cadit in dominica: nam tunc illa dominica precedens seruit duabus hebdomadis: qꝛ nihil fit de illa que cadit in festo. Etiam in hoc casu uide prudentes clericos ita se regere

¶ Rubrica mensis februarij.

¶ Sciendum est ꝙ si festum purificatiōis uirginis marie in dominica occurrerit fit de festo cum ꝯmēoratiōe dominice: nisi uenerit in dominica. lxx.: quia tūc trāsfertur ad diem lune ⁊ fit de dominica: quoniam hꝫ historiam propriam: q̄ trāsferri in sequētem dominicam non potest.

¶ Notādū ē ꝙ oēs dominice q̄ occurrūt a. lxx. usqꝫ ad domicam in albis inclusiue ꝓpriam habent historiam: que i seq̄ntem dominicam transferri non possunt: ꝓpterea de festis occurrētibus in huiusmodi dominicis minime fit.

¶ Aduerte insuper: ꝙ ⁊ in dominicis aduētus: ⁊ a. lxx: usqꝫ ad pascha si festum duplex occurrerit: de eo nihil fit: sed i feriaꝫ trāsfertur secūdam. Et semp in secundis uespis diei dominice de festo fit: ⁊ cōmemoratio de dominica. In alijs uero temporibus nūqꝫ in secūdis uespis fit ꝯmēoratio de dominica. Nota ēt ꝙ si secunda feria festum semiduplex occurrerit: in secūdis uesperis diei dominice fit de festo a capl'o in antea cū commemoratiōe dominice. De alijs uero festis occurrētibus i secūda feria: que non sunt duplicia ul' semiduplicia fit soluꝫ de his ꝯmēo. in secūdis uespis diei dominice: ut supra dictū ē

¶ Sciēdū eſt ꝙ āno dñi. M.ccc.lxxxviiij. tempore ſāctiſſimi. d. urbani pape. vi. pōtificatus ſui anno. iiij. Feſtum purificationis occurrit ī dñica ſeptuageſime: ⁊ ꝓpt̄ cōcurſū ⁊ deuotiōem romanorum cādelas portantium ⁊ petentium: decretū fuit: ꝙ cādele diſtribuerent̄: ⁊ officiū fieret de dñica: ⁊ officiū purificatōis trāſferretur ad diem lune: ⁊ eo die dñico qͦ feſtū occurrerit. Cāpane nihilominꝰ pulſātur: ⁊ luminaria accēdunt̄: ac ſi fieret de feſto duplici: ꝓpter deuotiōem ppl̄i: exceptis indumentis: nam indumenta ponuntur dñice cōgruentia.

¶ Rubrica diei cinerum.

¶ Rubrica ſubſcripta per dñm clemētem papam. vi. anno. x. pontificatus ſui addita fuit. Anno dñi. M.ccc.lij. in die cathedre ſācti petri ⁊ publice ꝓmulgata per quēdam abbatem in capella coram ſāctiſſimo. d. nr̄o die cinerum. Qua die celebrauit miſſam coram p̄fato pōtifice cardinalibꝰ ⁊ alijs prelatis: Dñus guielmus tituli ſācte marie trāſthyberim preſbyter cardinalis.

¶ Decretum.

¶ Iniungitur ōibꝰ archiep̄is: ep̄is: ac miniſtris ōnibꝰ ⁊ p̄latis: ac quibuſcūqꝫ eccl̄iarum rectoribꝰ: ex parte ſāctiſſimi dñi nr̄i clemētis diuina ꝓuidentia pape ſexti pōtificatꝰ ſui āno. x. Si feſtū aliqđ duplex l' ſemiduplex: ſeu hñs aliquam ꝓpriam hiſtoriā: ſeu gn̄aliter ſolenne: l' ſpecialiter in aliquibꝰ terris l' locis: uenerit feria quarta cinerum: ipſa die nihil fiat đ feſto: ſꝫ ſolum de feria. Feſtū uero trāſferat̄ ī ſequētē feriā. Huic rubrice additur feſtū cathedre ſācti petri: qđ ſi ī die cinerꝝ occurrerit trāſferat̄. Si uero die ſequēti occurrerit: aut ēt aliqđ feſtū duplex prime ueſpe fiūt ōino de feſto. In alijs uero feſtis incipit̄ a capl'o ī antea.

¶ Rubrica mēſis martij.

¶ Siendū ꝙ ſi feſtū annunciatiōis bt̄e marie uenerit ī quadrageſima. Nota rubricā ꝓpriā in loco ſuo. vꝫ. ſciendum ē: ꝙ ſi feſtiuitas occurrat in feria quarta maioris hebdomade: nihil de ea fiat: ſed tranſſertur ī diē lune pꝰ dñicam in albis: ⁊ fiat officium ſolenne: ⁊ ī dñica fiant ueſpe ſolennes.

¶ Rubrica menſis aprilis.

¶ Sciendum ē ꝙ ſi feſtuꝫ ſancti marci euāgeliſte uel aliud occurrat in dñica de feſto fiat cuꝫ commemoratione dominice: niſi ī dominica in albis: uel infra octauā paſche occurrat: qm̄ tūc de feſto nihil fit: ſed ad diem lune tranſſertur: niſi occurreret in eccleſia ꝓpria: qm̄ adueniente caſu de feſto fieret cum commemoratiōe dñice ī utriuſqꝫ ueſperis ⁊ matutinis: ⁊ nona lectio đ omel'. dñice legeret̄.

¶ Rubrica mēſis maij.

¶ Aduertendum ē ꝙ feſtum īuentionis ſāctiſſime crucis duplex eſt: ⁊ ꝓprium habꝫ officium: a dño petro ep̄o tunc ſingalenſi editum: a ſanctiſſimo uero dño noſtro domino gregorio papa. xi. approbatuꝫ. De ſanctis autem ea die occurrentibꝰ nihil fit: ſed in alium trāſferūt̄ diem. Preterea ſi feſtum ſupradictum inuentionis. feſtum etiam apoſtolorum philippi ⁊ iacobi. ſācti ioannis ante portā latinā. Apparitio ſācti michaelis. ⁊ ſancti barnabe apoſtoli in aliqua occurrerit dñica: totuꝫ officium fit de feſto cum commemoratione de dñica.

¶ Rubrica menſis iunij.

¶ De dñicis que occurrerunt inter pentecoſten ⁊ aduentum: reqre rubricā in proprio loco: immediate poſt feſtū īdiuidue trinitatis ī breuiario.

¶ Rubrica corporis xp̄i.

Notãdum ē ꝙ de feſtis occurrentibus ĩ die ĩfra octauã corporis xp̄i nihil tũc fit Exceptis feſtis ſãcti ioannis baptiſte et apoſtolorum petri ⁊ pauli. Et ſi feſtũ ſãcti ioannis baptiſte in die corporis xp̄i occurrerit: nihil ꝺ̓ eo fit ſed in craſtinũ celebratur. Et in ſecundis ueſperis corporis xp̄i ꝺ̓ ſancto ioanne tantummodo fit cõmemoratio. Et octaua ſancti ioannis in craſtinum octaue corporis xp̄i celebrat̃. Si uero octaua corporis xp̄i in die ap̄lorum petri ⁊ pauli occurrerit: ipſa euchariſtie octaua in craſtinum dicti diei tranſfert̃: et tertia die fit ꝯmẽo. ſãcti pauli. Similiter ſi feſtum ſancti ioannis in die octaue predicte uenerit: fiat de ſancto ioanne cum commemoratione octaue ĩ utriuſqȝ ueſperis: matutinis et miſſa: ⁊ ita factũ ē anno dñi. M.ccc.lxxxviij. Non diſtãte conſtitutione ſanctiſſimi .d.d. Joannis pape. xxij. in cõtrarium ſonante. Quam oñderunt canonici ſancti petri. Die uero ueneris immediate ſequentis feſtum predicte octaue celebretur.

¶ De feſto ſancti barnabe apoſtoli aduerte: ꝙ anno dñi. M.ccc.lxxxvi. urbano ſexto pontifice maximo. Feſtum prefatũ die mercurij infra octauam corporiſ xp̄i occurrit: ⁊ de eo nihil tunc actum ē: nec tantum commemoratio: ſed potius de ip̄a octaua: ⁊ ita ſi occurreret ĩ alijſ dieb⁹ octaue. Quoniam poſt octauam die ueneris immediate fit de ſancto barnaba apoſtolo.

¶ In feſto ſancti ioãnis baptiſte. ſancti laurentij. ſanctorum. auguſtini. hieronymi. ambroſij ⁊ gregorij in miſſa dicitur credo: ⁊ in octaua ſancti ſtephani: ex eo ꝙ uenit infra octauã beati ioannis euãgeliſte: ⁊ hoc ex decreto ſummorum pontificum. Gregorij. xi. ⁊ Urbani. vi.. Licet anno dñi. M.ccc. tẽpore ſanctiſſimi domini domini innocentij pape. vii. in miſſa beati ioannis baptiſte: nulla fuerit fc̄a commemoratio: dato ꝙ in dominica uenerit: nec credo dici uoluit: niſi uenerit in dominica. Ne uideatur eſſe diſſonantia inter hos ſummos pontifices: Innocentium dicemus immutatum fuiſſe ueteres rubricas. gregorium ⁊ urbanum: nouas ediſſe ſanctiones.

¶ De ſancto martiale apoſtolo fit in craſtinum poſt octauam uiſitationis uirginis marie. Prout de uno apoſtolo fieri conſuetum eſt.

¶ Rubrica menſis iulii.

¶ Sciendum eſt ꝙ urbanus ſextus pontifex maximus ſui anno. xi. ſtatuit ſexto id⁹ aprilis: ut feſtum uiſitationiſ beate marie quando. ſ. uiſitauit heliſabet: ſexto nonaſ iulii celebretur: ⁊ fiat officium duplex. Ac etiam ſecundum nouam conſtitutionem ſtatuit huiuſmodi uigilia a cunctis ieiunari debere. Et eedem indulgentie ꝯceſſe ſunt per dominum bonifacium nonum. In officiis hui⁹ feſti: ⁊ ꝑ octauam: q̃ in officio ſacratiſſimi corꝑis xp̄i conceduntur: prout expreſſe ꝯtinetur in decreto ſuo: ſeu priuilegio: bulla plũbea: uera: bullato: qnto idus nouẽbris. Põtificat⁹ ſui anno primo. Itẽ nota ꝙ ĩfra octauaȝ feſti uiſitatiõis b̃te marie ꝟgis fit officiũ ſicut in die: ⁊ fiunt quotidie nouem lectiones. De feſtis uero que infra octauam occurrunt nihil tunc agitur: ſed peracta octaua celebrãtur. De octaua uero apoſtolorum petri et pauli fit eo die quo cadit totum duplex: cum ꝯmemoratione octaue uiſitationiſ. Et hoc factum fuit anno domini. M.ccc.lxxxxi. ſed ĩ conſilio ꝯſtantieñſi celebratum non fuit.

¶ Notandum inſuper ꝙ in die octaua mẽſis prefati officium defunctorum fieri debet pro fratribus: id eſt romanis pontificibus.

¶ Si feſtum ſãctorum ꝓceſſi ⁊ martiniani ĩ dñica uenerit eadẽ die nõ celebratur: qꝛ de eis offm̃ ꝓpriũ nõ habetur: iõ trãſfert ad diem lune. Sabbato ĩ ueſpis officiuꝫ agit̃ de octaua ſãcti uſqꝫ ad caplm̃. Caplꝫ uero dicat̃ de cõi aplõꝝ: hymnꝰ. Exultet celum laudibꝰ. An. ad mag. gl'ioſi principes. Deinde fit de ſãcto ioãne cõmemo. ⁊ de dñica ſi fiẽdũ occurrerit. Iſta rubrica clarioꝛ hẽtur in cõibus rubricis. habꝫ hec rubrica locũ ĩ curia: qꝛ nõ ꝯſueuit facere officiũ uiſitatiõis marie: ⁊ ĩ his locis ubi huiꝰmõi officiũ fieri nõ ꝯſueuit.

¶ Notãdũ ꝙ ſi ĩfra octauã alicuꝰ feſti feſtũ aliqd̾ ſolẽne uenerit: de quo ẽt agitur octaua: ipſa die ſolẽni nõ fit de octaua feſti ꝯmẽo. ĩ utriuſqꝫ ueſpis ⁊ miſſa: niſi ĩ die octaue primi feſti: quo caſu fit de ipſa cũ ꝯmẽo. ſecũde octaue: ĩcipiẽdo in primis ueſpis a caplõ ĩ antea. Itẽ ĩ ſecũdis ueſperis fit a caplõ ĩ ãtea de ſecunda octaua cũ cõmemo. prime octaue. Qd̾ obſeruatur ĩ õibꝰ octauis occurrẽtibꝰ excepto die octaue aplõꝝ petri ⁊ pauli: qꝛ duplex officiuꝫ de ea agitur cũ ꝯmẽo. tm̃: uiſitatõis uirgis marie. Item die dominica occurrẽte ĩfra tales octauas: ſi fuerit de nũero xxiiij. de ſecũda fit octaua: cũ prima ꝯmemoratione dñice: qꝛ nõ dimittit̃ ĩfra octauã prime in utriuſqꝫ ueſpis: matutinis: et miſſa. Si uero dies octaua die prime octaue uenerit: loquẽdo d̾. xxiiij. dominicis de prima fit: de ſecũda ãt octaua cõmẽo. ĩ primis ueſpis tm̃. Et ĩ matutinis nona lectio de omel. dominice legit̃. In ſecundis uero ueſperis officiũ ſecũde octaue ĩcipitur cũ ꝯmẽoratione prime: ꝓ prima ꝯmẽo. ⁊ dominice ꝓ ſecũda ꝯmẽo. Si uero dicta dies dominica ĩfra octauã uenerit ſecũdi feſti ł octaue: fiat d̾ octaua cũ ꝯmẽo. dominice ĩ utriuſqꝫ ueſpis: matu. ⁊ miſſa: ⁊ legit̃ ĩ matu. nona lectio d̾ omelia dominice.

¶ An de octaua an de feſtis occurẽtibꝰ ĩfra octauã fieri debeat.

Qm̃ plerũqꝫ dubitari ſolet circa rubricã illã: q̃ dicit de feſtis occurrẽtibꝰ infra octauam. vꝫ. ꝙ fiat de octaua: niſi feſtũ occurrat: an infra huiuſmõi octauas debeant poni feſta precedentia. Ubi romana curia declarauit: qd̾ ſolũ de feſtis ſituatis ĩfra tales octauas fiat. Preterea ꝙ in ꝑfatis octauis non fiant ĩ laudibꝰ ſuffragia neqꝫ preces: tam in prima q̃ꝫ ĩ ꝯpletorio ſed fit ſicut in duplici feſto: non rõe feſti: ſed octaue. Et hoc ſemꝑ ĩ capella pape ſeruatur.

¶ De ſancta anna.

¶ Notãdũ ẽ ꝙ romani ſummi põtifices cõſueuerunt facere feſtum beate anne mr̃is uirginis marie: qd̾ feſtum. xij. kalẽ. auguſti celebrat̃: ⁊ lꝫ nõ proprium habeatur officium: ſex tamen lectiones dicuntur de canticis caticorum. ſ. oſculetur me: ⁊ tres de omelia ſancti hieronymi ſuper euãgelium. Liber generationis ieſu xp̃i: de quo ſemper fit per rõanos põtifices: niſi in dominica uenerit: qꝛ in ſequentꝫ transfertur diem: tamen alibi cõſuetudo tenet: ut fiat huiuſmodi officium de una ſancta nec martyre nec uirgine.

¶ Rubrica mẽſis auguſti.

¶ Sãctorum machabeorum officium trãſfertur: qm̃ totũ officium fit de uincula ſãcti petri apoſtoli.

¶ De ſcõ euſebio fiat feſtũ ꝑ ſe.

¶ Poſt octauam aſſumptionis beate marie uirginis fit de ſãcto bernardo abbate. De ſancto hermete martyre: qd̾ ĩ die occurrit beati auguſtini nõ fit cõmemo. ſed tranſfertur. Similiter ⁊ de ſancta ſabina que in die decollationis ſãcti ioãnis baptiſte occurrit nulla fit ꝯmemo. Qm̃ de feſto decollatõis ſuꝑiꝰ facta ẽ mẽtio: equuꝫ eſt ut huiuſmodi adiũcta ſit.

¶ Regula.

¶ Anno a natiuitate domini. M.ccc.lxxxviiij. põtificatus domini urbani pape. vi. anno. xij. dies primus mẽſis ſeptembris fuit dies mercurij: ⁊ feſtum decollationis ioannis baptiſte occurrit ĩ dominica currẽte. C. lr̃a. Et ſecunduꝫ aliquas rubricas antiquas: aliqui affirmabant fieri debere de dñica: ⁊ ponere. Iob: qm̄ ē hiſtoria ꝓpria: ⁊ nō de feſto occurrente. Sed pſatꝰ pōtifex decreuit fieri ꝺ ſācto ioāne: ex eo ꝙ hiſtoria. Iob. poterit transferri in ſequentem dñicam: ⁊ ſecūdum illaꝫ rubricam. Quandocunqꝫ aliquod feſtum duplex apoſtoli uel euangeliſte: ſeu habēs aliqua ꝓpria rñſoria: uenerit in dñica: in qua ponitur hiſtoria: que poteſt transferri in ſequētem dñicam: tūc fiat de feſto: ⁊ non de dñica: ⁊ ita factum ē: ⁊ in tertia dñica poſitum fuit officiuꝫ de octaua natiuitatis beate marie uirginis: ⁊ in feria .vi. prime ſequēti Liber Thobie. Dñica quarta Liber Iudith. Et dñica qnta Liber Heſter. De hoc ordine etiam in tabula menſis ſeptembris dictum ē: lege qñ occurrit lr̃a dñicalis. C. et licet uideatur eſſe aliqua differentia inter has rubricas: tamen ſi diligenter aduertimꝰ i idem redeunt.

¶ Rubrica mēſis ſeptembris.

¶ Die prima mēſis ſeptēbris i ꝓuincia ꝓuīcie fit de ſācto egidio abbate. Ideo nota ꝙ ſiue in ꝓuincia ſiue alibi romanꝰ ordo facere ꝯſueuit offm̄ ꝑ ſe.

¶ Gregorꝰ. x. Pon. max. Hic ſtatuit ut feſtum natiuitatis beate marie uirgis uigiliam habeat: ſicut feſtum aſſumptionis. Item urbanus. xi. Pont. max. mandauit uigilias celebrari in oībꝰ feſtis glīoſe uirginis marie.

¶ De feſtiuitatibꝰ q̄ īfra octauam beate marie uirgis occurrūt: nihil tūc agr̄: ſed pacta octaua celebrātur: excepto feſto exaltatiōis ſācte crucis: qꝺ die occurrente celebratur cū ꝯmemoratiōe octaue: ⁊ quotidie fiunt nouem lectiōes. de canticiſ treſ. de ſermōe ſancti auguſtini tres. ⁊ tres de omelia ſācti hieronymi pbr̄i: ⁊ quotidie incipitur a primo reſponſorio. Et fit de octaua die ſuo: lꝫ occurreret in dñica habente hiſtoriam ꝓpriam primo ponēdam. In octaua fit idem officium quod in die.

¶ Feſtuꝫ exaltationis ſancte crucis duplex eſt: ⁊ habet officium ꝓprium: ⁊ fit eo die quo cadit cuꝫ commemoratione octaue natiuitatis ſancte marie in utriuſqꝫ ueſperis matutinis ⁊ miſſa. Si uero cadat in dñica: fit de dñica prima cōmemoratio. Secunda uero de octaua natiuitatis ſācte marie in utriuſqꝫ ueſperis matu. ⁊ miſſa. Et nona lectio de omelia dominice dicitur.

¶ Nota ꝙ quando infra octauā natiuitatiſ beate marie officium ſancte crucis celebratur: in omnibus hymnis ſuis dicitur gloria tibi dñe qui natus. Et idem dicit ad primam in reſponſorio breui .ſ. Qui natus es ⁊c̄.

¶ Feſtū ſanctorum cornelij et cipriani trāſfertur: ⁊ per ſe fit. Eodem modo fit de ſancto hadriano.

¶ Rubrica menſis octobris.

¶ In die ſāctoꝝ ſergij ⁊ bacchi: feſtū occurrit etiam ſancti marci pape ⁊ confeſſoris ⁊ de ſingulis fit feſtū ꝑ ſe.

¶ Gregorius undecimus Pontifex maximus: ſtatuit ut in die ſanctarum. xi. milia uirginum: ubi officium non habetur ꝓprium: officium fiat plurimorum martyrum. Feſtum uero beati Ilarionis transfertur: ⁊ per ſe fiat.

¶ Statuit inſuper prefatus pontifex: ut in feſto uniꝰ ſācte uirginis ⁊ martyris quando ad matutinuꝫ dicuntur pſalmi de cōmuni martyrum: in utriuſqꝫ ueſperis debent dici pſalmi infraſcripti: uidelicet. Dixit dominus. Confitebor. Beatus. Laudate pueri dominum. et Lauda hieruſalem: ⁊ hoc maxīe quando agitur duplex feſtum de ſancta predicta: ut habetur in ſancta agnete.

¶ Rubrica mēſis nouembris.

¶ Notādū ꝙ ſi feſtum ōniū ſāctoꝝ ī dñica occurrerit: fit officiū de feſto abſqꝫ ꝯmēoratione dñice: cuiꝰ officium ōino ad diem martis trāſfertur. Si uero feſtū aliquod occurrerit: utputa ſancti clemētis: aut habens aliqua ꝓpria rñſoria uel aliud feſtū ſolenne: fiat de ſancto cū cōmemoratiōe dñice in utriuſqꝫ ueſꝑis. matu. ⁊ miſſa. et nona lectio de omelia dñice legit̄. ⁊ hoc qm̄ hic menſis ſolam hēat hiſtoriam. Et liber ēt danieliſ: ⁊. xij. ꝓphetaꝝ pñt diſtribui ī penultia ł ultima hebdomada: ſi dominice fuerit ipedite propter feſta occurrentia.

¶ Urbanꝰ papa. vi. mandauit ueſperi mortuoꝝ cantari duplicando antiphōas immediate poſt ſecūdos ueſꝑos ōium ſanctorum. Ad hec ēt mandauit prefatꝰ pōti. ꝙ ſi feſtum ōnium ſanctorum in ſabbato occurrerit officium defunctorum ad diē lune tranſferatur.

¶ Item nota ꝙ pꝰ feſtum ōium ſanctoꝝ in illo die agitur officium feriale: ⁊ ſi feſtum aliqđ occurrerit tranſferatur: qꝛ đꝫ ī aliaꝫ diem conuenientem trāſferri. hec tamen rubrica in pleriſqꝫ locis nō obſeruat̄.

¶ In feſto ſācti martini: ꝯmēoratio non fit de ſācto mēna: ſed officiū fit ꝑſe. Item in miſſa ñ fit ꝯmēoratio de dñica: qꝫuis fiat ultima lectio: ⁊ añ. ad bened. ⁊ ī. ſecūdis ueſꝑis fiat ēt ꝯmēoratio.

¶ Rubrica indiuidue trinitatis.

¶ Scienduꝫ ē ꝙ feſtum ſc̄e trinitatis nō hꝫ octauā. Item ſi ꝯtingeret dictum feſtum occurrere in die ſācti barnabe aplī: uel ī alio duplici feſto: de trinitate officium fiat: abſqꝫ ꝯmemoratione ſancti barnabe uel alius feſti.

¶ Rubrica ſuꝑ ſalue regina ⁊ alijs.

Notādum ē ꝙ hec. añ. ſ. Alma redēptoris mr̄ dr̄ a ſabbato primo de aduētu excluſiue uſqꝫ ad feſtū purificatōis. Et hec añ. ſ. Salue regina. A feſto purificatōis excluſiue: uſqꝫ ad quartam feriam maioris hebdomade dr̄. Et hec. añ. ſ. Regina celi letare. A feſto reſurrectionis dñi excluſiue uſqꝫ ad ſabbatum indiuidue trinitatis dicitur. Et hec. añ. ſ. Aue regina celoꝝ. A ſabbato uigilie ſācte trinitatis uſqꝫ ad aduentum dñi excluſiue dicit̄. Quas quidem antiphōas. Clemens. vi. pontifex max. ordinauit: ⁊ in urbe ſtatuit pōtificatus ſui anno. viij.

¶ Rubrica ſuper feſtiuitatibꝰ totiꝰ anni: cū earum diuiſionibus.

¶ Aduertendū eſt in primis: ꝙ illđ cenſet̄ eſſe feſtū ſolenne qđ ī ciuitatibꝰ uillis: ⁊ qbuſuis alijs locis celebrat̄ a clericis. Et mechanici ob reuerentiam illius feſti de ꝯſenſu ſeu approbatōe epī ceſſāt ab opere mechanico.

¶ Notādum p̄terea: ꝙ feſtiuitateſ totiꝰ anni ī treſ ꝑteſ pͥcipales diuidūtur. ſ. in duplices: ⁊ ſemiduplices: et ſimplices. Et quelꝫ ꝑs diuidit̄ ī duas. Nam prima pars duplicum diuiditur in maiorem duplicem ⁊ minorem duplicem. Secūda ī maiorē ſemiduplicem ⁊ minorem. Tertia in maiorem ſimplicem ⁊ minorem.

¶ Hec ſunt feſta prime partis maiora duplicia. vꝫ natiuitaſ dñi. octaua eiuſdē. epiphania. purificatio uirginis marie. ⁊ ōes feſtiuitates eiuſdem uirginis. reſurrectio domini. aſcenſio. pentecoſtes. feſtum trinitatis. corporis chriſti. natiuitatis ſancti ioannis baptiſte. apoſtolorum petri et pauli. Tranſfigurationis domini. feſtuꝫ īuentionis ⁊ exaltationis ſancte crucis. Feſtū ꝓprij loci ł dedicatōiſ eiuſdē ecclie

¶ Hec omnia duplicantur. Et ſacerdos induitur in principio ueſperorum ⁊ cāpana ter pulſatur. Addunt etiam alij oēs dies dominicos.

¶ Hec ſunt feſta ſecūde ꝑtis .ſ. minora duplicia. Feſtum ſancti ſtephani ꝓtomartyris. ioannis euangeliſte. in cena domini. ⁊ ſabbato ſancto. uigilia pentecoſtes. prima dies ⁊ ſecunda: poſt dominicā reſurrectionis ⁊ pentecoſtes. conuerſiōis ſācti pauli. cathedra ſācti petri. commemoratio ſancti pauli. octaua apoſtolorum petri et pauli. feſtuꝫ ſancti laurentij. octaua corporis chriſti. octaua uiſitationis. aſſumptioniſ. ⁊ natiuitaſ. gl'oſe uirginis marie. i ſancti petri aduincula. dedicatio ſācti michaeliſ. dedicatio baſilice ſaluatoriſ. feſta apoſtolorum. euangeliſtaruꝫ. ⁊ doctoruꝫ. In quib⁹ omnes añe. duplicātur. Sacerdos uero in principio ueſperorū nō induit: ſed a cap'lo in antea: ⁊ cāpana ter pulſatur. Eſt āt aduertendum: ꝙ ſi eodem die. maius duplex ⁊ minus duplex feſtuꝫ occurrerit minus duplex trāſfertur. Et in ſecūdis ueſperis totū fiat de maiori duplici: cum commemoratione minoris duplicis.

¶ Hec ſunt feſta tertie ꝑtis .ſ. maioris ſemiduplicis: feſtū ſāctorū innocentū: octaua ſācti ſtephani. ⁊ ſancti ioannis euangeliſte. octaua epiphanie. octaua ſācti ioāniſ baptiſte. octaua aſcenſionis. apparitio ſācti michaelis. feſtum ſancte marie magdalene. octaua ſancti laurētij. decollationis ioannis baptiſte. ſancti martini. ⁊ q̃cūqꝫ miſſa beate marie uirginis: q̃ i ſabbato celebratur.

¶ Hec ſunt feſta quarte ꝑtis .ſ. minoris ſemiduplicis. feſtum ſancti nicolai. ſācte lucie. uigilia natalis dñi. feſtum ſācti antonij. A feſto inocētū uſqꝫ ad octauā natal' dñi. agnetis primo. agathe. benedicti. ioanniſ ⁊ pauli. A cōmemoratōe ſācti pauli uſqꝫ ad octauā ap'loꝝ. A feſto aſſūptionis uſqꝫ ad octauam eius. A feſto corporis xpi uſqꝫ ad octauā eius. A feſto uiſitationiſ uſqꝫ ad octauam ei⁹. A feſto natiuitatis beate marie uſqꝫ ad octauā ei⁹. feſtū clemētiſ. ſācti blaſii. ſācte cecilie: ⁊ ſācte catharine.

¶ Hec ſunt feſta q̄nte ꝑtis .ſ. maiora ſimplicia. Et ſūt q̃ hñt officiū ꝓpriū i miſſa: et ſi duo uenerit eadem die: primo agitur de primo uſqꝫ ad cap'lm in ſecūdiſ ueſperiſ: de ſecūdo agit̃ a cap'lo in antea: niſi alie rubrice ſp̄ales iuenirētur.

¶ Hec ſūt feſta ſexte partis: ⁊ ſūt om̄ia alia ſuꝑius nō aſſignata: ⁊ uocāt̃ feſta mīora ſimplicia: ⁊ ſēp fit ꝺ feſto p̄cedēti uſqꝫ ad cap'lm i ſecūdis ueſp̄is: ⁊ a cap'lo i antea fit de feſto ſequēti. De feſtiuitatib⁹ trium lectionū nulla fit mētio: qm̄ ꝓrſus abuſe ſunt ⁊ iuxta mandatum ſanctiſſimi. d. d. ioannis pape. xxij. iuſſit fieri nouem lectiones: niſi officium fieret de feria.

¶ Dies ieiunij obſeruandi.

¶ Uigilia natiuitatis dñi. pentecoſtes. ioānis baptiſte. laurentij. aſſumptiōis beate marie. natiuitatiſ ⁊ uiſitatōiſ eiuſdeꝫ ſecundum ſanctōem rubricarū nouarum. ap'lorum omnium. ioannis euangeliſte. philippi ⁊ iacobi: ac bernabe uigiliis demptis. oīum ſanctorum. quattuor tp̄a tota quadrageſima exceptis diebus dominicis.

¶ Feſta ex decreto eccleſie obſeruāda.

¶ Om̄es dies dñici. feſtum natiuitatis dñi. Sāctoꝝ laurētii ſtephani. ioānis euāgeliſte. inocētum. ſilueſtri. circūciſiōis. purificatiōis. ānūciationis. reſurrectionis domini cum duob⁹ ſequētibus diebus. philippi ⁊ iacobi. iuētiōis ſācte crucis. aſcenſionis dñi. pentecoſtes cū duob⁹ ſequentibus dieb⁹ corporis chriſti. ioannis baptiſte. apoſtolorum petri et pauli. uiſitationis beate marie. aſſumptiōiſ ⁊ natiuitatis. exaltationis ſancte crucis. dedicatio ſci michael'. oīuꝫ ſāctoꝝ. ſci martini. Et ꝺdicatōiſ cuiuſlibꝫ eccl'e i ꝓpria parochia et aliorꝝ feſta ſecūdū p̄cepta epoꝝ. Et ōe feſtū gn̄aliter ſolēne: utputa baſilij: antonij: georgij: catharine ⁊ lucie: ⁊ ōium ſāctorꝝ ſpecialiū ĩ t̄ris ſuis. Necnō et feſtum trāſfigurationis dn̄i ex decreto ſāctiſſimi d.d. caliſti tertij pont. max.

¶ Incipit tabula pariſienſis.

De antiphonis laudū ſpecialibꝰ q̄ āte natiuitatē dn̄i ſuis diebꝰ diſtribuunt̄: fiat ut ĩ ſubſcriptis tabulis cōtinet̄.

¶ Tabula prima.

IN āno illo ĩ quo natiuitas dn̄i uenerit ĩ dn̄ica ſecūdū ſequētē tabulā ꝓcedat̄.

¶ Feria .iiij. tertie hebdōade aduēt9 ad laudes ⁊ ꝑ ho. aꝛ. Prophete p̄dicauerunt. cum ſuis an̄. ⁊ ps̄. ad bened. aꝛ. Miſſus ē gabriel. ad mag. aꝛ. Ecce ancilla dn̄i. Feria .v. ad laud. aꝛ. Tibi ſoli. cū reliquis ps̄. d ps̄. ad bened. an. Cōſolamini. ad mag. an. Letamini cū ierl̄m. Feria .vi. ad laud. an̄. Sp̄u principali. cum reliquis de an̄is et ps̄ de ps̄. ad bened. an. Ex quo facta eſt. Ad mag. aꝛ. O ſapia. Sabbato ad laud. an̄t. Benigne fac. ad cāticū an. Expectet̄. ad bn̄ an̄t. Quō fiet iſtd. ad mag. an. O adonai. Dn̄ica .iiij. d aduētu ad laud. et ꝑ ho. an̄. Canite tuba. ad bn̄. an. Aue maria. ad ma. an̄. Joſeph fili dauid. Feria .ij. quarte hebdomade. ad laudes et ꝑ horaſ. aꝛ. Ecce ueniet. dn̄us. ad bened. ant. Egrediet̄ uirga. ad mag. an̄. O radix ieſſe. Feria tertia. ad laudes ⁊ per horas. an̄t. Rorate celi. Ad bn̄d. an. Tu bethleē. ad mag. an. O clauiſ dauid. Feria .iiij. in feſto ſancti thome in laudibus ad ꝯmēoratōem aduentus. an. Nolite timere.. In ueſpis ad commemorationem aduentus. an̄. O oriens. Feria .v. ad laud. et ꝑ horas. an. De ſiō uēiet. ad bn̄d. an̄. Vigilate animo. Ad magni. aꝛ. O rex gētiū. Feria .vi. ad laudes et ꝑ horas an. Conſtātes eſtote. cum ſuis antiphonis. Ad bened. an. Ecce cōpleta ſunt. Ad mag. aꝛ. O emanuel. Sabbato uigilia natiuitatis dn̄i. ad laudes et ꝑ horas an. Judea ⁊ ierl̄m. ⁊c̄.

¶ Secunda tabula.

IN anno illo in quo natiuitas dn̄i ſecunda feria uenerit ſic fiat. Feria .v. ſecūde hebdomade aduentus. ad laudes et per horas. an̄. De ſion ueniet. ad benedi. an. Vigilate animo. ad mag. an. Qui poſt me uenit. Feria .vi. ad laudes an. Sp̄u principali. Ad bn̄. an̄. Dicite puſilli. ad mag. an̄ Cantate dn̄o. Sabbato ad lau. an̄. Benigne fac. ad bn̄d. ant. Leuabit dn̄ſ. ad mag. an. O ſapia. Dominica tertia ad laudes et per horas .ant. Veniet dominus. Ad benedic. an̄. Super ſolium. Ad mag. an. Beata es maria. Feria ſecūda tertie hebdomade ad laudes ⁊ per horaſ antiphona. Ecce ueniet dominus. Ad bened. an̄. Egredietur uirga. ad mag. an. O adonai. Feria tertia ad laudes et ꝑ horas an̄. Rorate celi.. Ad benedictus. an. Tu bethleē. ad mag. an. O radix ieſſe. Feria .iiij. ad laudes et per horas .an. Prophete p̄dicauerūt. ad benedictus. ant. Miſſuſ eſt. ad magni. an̄. O clauis dauid. Feria quinta feſtum ſancti thome ad laudes ꝓ ꝯmēoratione aduētus. Nolite timere. In ueſpiſ pro commemoratione aduentus .anti. O oriens. Feria ſexta ad laudes et ꝑ horas an. Cōſtātes eſtote. ad benedictuſ. an̄. Ex quo facta eſt. ad magni. an. O rex gentium. Sabbato ad laudes ⁊ per horas. an̄. Canite tuba. Ad canticum an̄. Expectetur. ad benedictus .an̄. Ecce completa ſt̄. ad magni. an. O emanuel. Dn̄ica .iiij. uigilia natiui. dn̄i. ad laudeſ et ꝑ horaſ an. Judea ⁊ ierl̄m.

¶ Tertia tabula.

IN anno illo in quo natiuitas domini feria tertia uenerit ſic fiat. Feria ſexta ſecunde hebdomade aduentus ad laudes et per horas antiphona. Conſtantes eſtote. Ad benedictus antiphona. Dicite puſil. ad magnificat antiphona. Cantate domino. Sabbato ad laudes antiphona. Benigne fac. Ad benedictuſ antiphona. Leuabit dominus. Ad magnificat antiphona. O ſapientia.

¶ Dominica .iij. ad laudes ⁊ ꝑ horaſ an̄.

Ueniet dñs. ad beneđ. an. Sup ſolium. ad mag. an. Beata es maria. Feria. ij. tertie hebdomade ad laudes ⁊ per horas añ. Ecce ueniet. ad bened. an. Egredietur ṽga. ad magni. an. O adonai. Feria tertia ad lauđ. ⁊ p̱ hores an. Rorate celi. ad bened. añ. Tu bethleē. ad mag. an. O radix ieſſe. Feria. iiij. ad laud. ⁊ p̱ horaſ an. Prophete p̄dicauerunt. ad bened. an. Miſſus eſt. ad mag. an. O clauis dauid. Feria. v. ad laudes ⁊ p̱ horas an. De ſion ueīet. ad bened. añ. Uigilate aīo. Ad magn. an. O oriens. Feria. vi. in feſto ſcī thome p̄ cōmemoratiōe aduentus. an. Nolite timere. In ueſpis p̄ ꝯmēoratiōe an. O rex gētiū. Sabbato ad lauđ. ant. Benigne fac. ad cāticum añ. Expectetur. Ad bñdict᷒. an. Quomodo fiet. ad mag. an. O emanuel. Dñica. iiij. ad laudes ⁊ p̱ horas. an. Canite tuba. ad bened. an. Ecce cōpleta ſunt. ad mag. an. Aue maria. Feria. ij. uigilia nati. dñi ad laudes ⁊ p̱ horas an. Juda et ierlm

Quarta tabula.

In anno illo i quo nati. dñi feria quarta uenerit ſic fiat. Sabbato ſecūde hebdomade aduentus ad lauđ. an. Benigne fac. ad canticū an. Expectetur. ad bened. an. Leuabit dñs. ad mag. añ. Ante me nō eſt. Dominica tertia ad laudes ⁊ p̱ hor. an. Ueniet dñs. ad bened. an. Sup ſolium dauid. ad mag. ant. Beata es maria. Feria ſecunda tertie hebdomade aduētus. ad laudes an. Miſerere. ad benedic. an. dicit dñs. ad magn. an. O ſapiētia. Feria .iij. ad laud. ⁊ p̱ horas. an. Rorate celi. ad bened. an. Tu bethleē. ad ma. an. O adonai. Feria. iiij. ad laudes ⁊ p̱ horas. an. Prophete p̄dicauerūt. ad bñd. añ. Miſſus eſt. Ad mag. an. O radix ieſſe. Feria. v. ad laudes ⁊ p̱ horas. an. De ſion ueniet ad bened. an. Uigilate aīo. ad mag. ant. O clauis dauid. Feria. vi. ad laudes et p̱ horas an. Cōſtantes eſtote: ad bened. an. Ex quo. ad ma. an O oriens. Sabbato in feſto ſancti thome p̄ ꝯmēo. aduētus. an. Nolite timere. In ueſperis pro cōmemoratione aduētus an. O rex gentium. Dominica. iiij. ad laudes et p̱ horas. an. Canite tuba. Ad benedictus antiphōa. Aue maria. ad mag. an. Joseph fili dauid Feria. ij. quarte hebdomade aduēt᷒ ad laudeſ et per horaſ an. Ecce ueniet ad bñ. an. Ecce completa. ad mag. an. O emanuel Feria. iij. uigilia natiuitatis dñi ad laud. et p̱ horas an. Judea ⁊ ierlm.

Quinta tabula.

In anno illo i quo nati. dñi feria quītā uenerit ſic fiat. Feria. ij. tertie hebdomade aduentus ad laudes et p̱ hor. an. Ecce ueniet. ad bened. an. Egredietur ad mag. an. Beatam me dicent. Feria tertia ad laudes añ. Dele dñe. cum reli. de p̄s. ad bene. an. Cōſurge. ad mag. an. O ſapientia. Feria quarta ad laudes et p̱ hor. an. Prophete p̄dicauerūt. ad benedic. an. Miſſus eſt. ad mag. an. O adonai. Feria quinta ad laudes et p̱ horas an. De ſion ueniet. ad bened. an. Uigilate aīo ad mag an. O radix ieſſe. Feria. vi. ad laudes et per horas an. Conſtantes eſtote. ad benedic. an. Ex quo facta. ad magni. an. O clauis dauid. Sabbato ad laudes. Benigne fac. cū reliquis ut i pſalmiſta. ad canticum Expectetur. ad bened. Quō fiet iſtud. ad mag. an. O oriens. Dominica. iiij. ad laudes et per horas. an. Canite tuba. ad bened. an. Noli timere. ad mag. an. p̄ cōmemoratōe aduētus. Aue maria. Feria .ij. quarte hebdomade in qua transfert feſtum ſācti thome ad lauđ p̄ ꝯmēoratione aduent᷒. an. Dicit dñs. In ueſpis p̄ ꝯmēoratiōe aduētus an. O rex gentium. Feria. iij. ad laud. et p̱ ho. an. Rorate celi ad bened. an. Ecce cōpleta. ad mag. an. O emanuel. Feria. iiij. uigilia nati. dñi ad laudes et p̱ horas. an. Judea et ierlm.

Sexta tabula.

In āno illo in quo nati. dni feria. vi. uenerit ſic fiat. Feria. ij. tertie hebdōade aduētus: i qua traſfert feſtū ſācte lucie, in laudib᷒ p̄ ꝯmēoratiōe aduēt᷒ an. Egredietur ṽga. Expleto ṽo officio ſācte lucie cū ꝯmēoratiōe aduent᷒ dicāt āne. laud. ſecū ferie ſine nota cum ſuis p̄s. tm̄. ſ. Ecce ueniet dñs. cum reliquis. añis. In ueſpis p̄ ꝯmeo. aduētus an. Beatam me dicent.

Feria tertia. Ad laudes. añ. Dele domine Cũ reliqs de p̄s. Ad bened. añ Cõsurge Ad mag. aꝶ. Eleuare. Feria. iiij. Ad laudes. aꝶ. Amplꝰ la cũ reli. de p̄s. Ad bñd. aꝶ. Missus ē. Ad mag. aꝶ O sapia. Feria. v ad laudes ⁊ ꝑ bo. aꝶ. De siõ uẽiet. Ad bñ. aꝶ Vigilate aio. Ad mag. aꝶ. O adonai Feria. vi. ad laudes et ꝑ horas. aꝶ. Constãtes estote. ad bened. aꝶ. Ex quo facta est. Ad mag. aꝶ O radix iesse. Sabbato ad lau. añ Benigne fac. cũ reliqs de p̄s. ad cãticũ Expectet. Ad bened. añ. Quõ fiet istđ. Ad mag. añ. O clauis dauid. Dñica. iiij. ad laudes et ꝑ horas añ. Canite tuba. Ad bened. ant Aue maria. Ad mag. añ. Joseph fili dauid. Feria secũda quarte hebdõa de ĩ festo. s. scĩ thome, ꝑ ꝯméoratiõe aduẽtus ĩ laudibꝰ. an. Nolite timere. In uespis ꝑ ꝯméoratõe. an. O oriens. Feria t̃tia ad laudes et ꝑ horas. an. Rorate celi. ad bened. an. Tu bethleẽ ad mag. an. O rex gẽtiũ. Feria. iiij. ad laudes et ꝑ horas an. Prophete p̄dicauerit ad bñd. an. Ecce cõpleta sũt ad magn. an. O emanuel. Feria. v. uigilia nati. dñi. ad laud. et ꝑ horas. an. Juda ⁊ ierlm.

Septima tabula.

In ãno illo ĩ quo nat. dñi sabbato uenerit sic fiat. Feria. iij. tertie hebdomade aduẽtꝰ ad laudes et ꝑ horas. añt. Rorate celi. ad bened. an. Tu bethleẽ. ad mag. an Eleuare eleuare Feria. iiij. ad laud. ant. Amplius. cũ reliqs ð p̄s. ad bened. ant. Missus ē gabriel. Ad mag. ant. Ecce ãcilla dñi. Feria. v. ad laud. añ. Tibi soli. cũ reliqs ð p̄s. ad bñd. ant. Cõsolamini. ad mag. an. O sapia. Feria. vi. ad laud. et ꝑ horas an. Cõstãtes estote. ad bened. an Ex qº fc̃a est ad mag. an. O adonai. Sabbato ad laudes an. Benigne fac. cũ reliqs ð p̄s. ad cãticũ. Expectet. ad bened. an. Quõ fiet istud. ad mag. an. O radix iesse. Dñica. iiij aduẽtus ad laudes et ꝑ horas an Canite tuba. ad bñd. añ. Aue maria. ad mag. an. Joseph fili dauid. Feria secũda. iiij. hebdomade aduentus ad laudes et ꝑ horas añ. Ecce ueniet. ad bened. Egredietur. ad mag. an. O clauis dauid. Feria tertia in festo sancti thome in laud. ꝑ ꝯméoratõe aduẽtus. an. Nolite timere. In uespis ꝑ ꝯméoratione aduẽtus an. O oriens. Feria. iiii. ad laudes et per horas. an. Prophete predicauerunt. ad bened. an. Ponaz in sion. ad mag. an. O rex gẽtiũ. Feria. v. ad laudes et ꝑ horas an. De sion ueniet. Ad bñd. an. Ecce cõpleta sũt. ad mag. an. O emanuel. Feria. vi. uigilia nati. dñi ad laud. et ꝑ horas añ. Judea ⁊ ierlm. ⁊c.

Sanctuarium ubi geſta ſanctoꝝ narrantur ſcd̃m ritum romane curie ꝑ ãni circulum: incipit.

In feſto ſancti ſaturnini martyris: oꝛo.

Deus q̄ nos beati ſaturnini martyris tui cõcedis natalitio ꝑfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. ꝑ. d. Lec. i.

Rome natale ſancti ſaturnini martyris ⁊ ſenis ⁊ ſiſinnij diacõi: ſub maximiano: a quo primo iter alios ſeruos dei dãnati ſunt: ad fodiendum arenã: ad faciendas thermas dioclicianas. Quorum unũ ſiſiniũ pñtatum ſibi cũ interrogaſſet iſdem maximianus q̄s uocaretur. R̄ndit: Ego peccatoꝛ ſiſinnius ſeruꝰ ſeruorum dñi nr̄i ieſu chriſti. Cui cũ poſt talia diceret maximianꝰ: aut ſacrifica deo herculi: aut carnes tuas igni cremabo. R̄ndit: Et ego quidez ſemꝑ hoc optaui: ueruntñ ſi meritꝰ fuero ut coronam deſideratã accipiam. Lectio ſcd̃a.

Traditus igr̃ lauditio prefecto: miſſus eſt in cuſtodiã decem ⁊ ſeptem diebus. Inde exhibitꝰ eſt ab amproniano comentarienſi aſpectibus lauditis: ⁊ ſubito lux de celo facta eſt: ⁊ uox cum luce audita. Uenite bñdicti patris mei percipite regnum q̄d uobis paratum ẽ a cõſtitutione mundi. Tũc amproníanus tremefactꝰ. Cecidit ad pedes ſiſinnij, dicẽs. Adiuro te ꝑ ieſuz chriſtũ quem ꝯfiteris: ne tardes me baptizare: ⁊ facias me pertingere tecũ ad coronam. Qui baptizatꝰ ſtatim obtruncatiõe capitis coronã martyrij inuenit. Retruditur iteꝝ i cuſtodia ſiſinnius ⁊ ſenex ſaturninꝰ cum illo: ubi multos gentiles ad ſe ueniẽtes docebãt: ⁊ baptizabant. Lectio tertia.

Poſt. xlij. deniq̄z dies: uincti cathenis ac nudis pedibus educti d̄nuo añ prefectuz: delata eſt tripoda ut ſacrificarent. Tunc beatꝰ ſaturninus dixit. Cõterrat dñs: deos gẽtium. Et ꝯtinuo ſoluta eſt tripoda erea uelud lutũ. Q̄d uidentes duo milites: papias ⁊ maurꝰ. Crediderunt chriſto. Et cõprehenſi a lauditio non poſt multos dies martyrio coronati ſunt. Deinde lauditꝰ beatum ſenez ſaturninum ⁊ ſiſinniuz in heculeo iuſſit leuari ⁊ attrahi: neruis ⁊ fuſtibꝰ ⁊ ſcoꝛpiõibus cedi. Quibus ẽt flammas poſt modum iuſſit apponi ad lat̃a: ⁊ depoſitos d̓ heculeo ductoſq̄z miliario ſcd̓o: uia numentana capite detruncari. Quorũ corpoꝛa cum ioanne pb̄ro colligens tharſõ uir chriſtianiſſimus: qui de facultatibus ſuis martyribus multa miniſtrabat. Sepeliuit i predio ſuo uia ſalaria: ſub die tertio calendarum decembrium. In uigilia ſancti andree apoſtoli capitulum.

Fratres coꝛde creditur ad iuſtitiaz: Oꝛe aũt ꝯfeſſio fit ad ſalutem: dicit eiñ ſcriptura: õis qui credit in illũ non ꝯfundetur. Hymni uerſiculi pſalmi ⁊ reſponſoꝛia breuia dicunť de cõmuni. apl̓oꝝ ad magnif. añt. Unus ex duobus q̄ ſecuti ſunt dominum erat andreas frater ſimonis petri: alleluia. oꝛatio.

Maieſtatem tuam dñe ſuppliciter exoꝛamus: ut ſicut eccl̓ie tue btũs andreas apl̓s extitit predicatoꝛ ⁊ rectoꝛ: ita apud te ſit ꝓ nobis ꝑpetuus interceſſoꝛ. Per dñm. Ad matut. inuitatoꝛiuz. Regem apoſtoloꝝ. p̄s. Uenite. In primo nocturno añt. Uidit dñs petrum ⁊ andream: et uocauit eos. p̄s. Celi enarrant. añt. Uenite poſt me dicit dñs faciam uos fieri piſcatoꝛes hoĩum. p̄s. Benedicam dñm. añt. Relictis retibus ſuis ſecuti ſunt dñm redemptoꝛẽ. p̄s. Eructauit coꝛ. Lectio prima.

Paſſionem ſancti andree apl̓i quaz oculis noſtris uidimus. Oñs preſbyteri ⁊ diacones eccl̓arum achaie: ſcribimus uniuerſis eccl̓ijs que ſunt in oriẽte ⁊ occidente ⁊ meridiano ⁊ ſeptentrione i chriſti noĩe ꝯſtitute. Pax uobis ⁊ uniuerſis qui credunt in unũ deum ⁊ i trinitatem ꝑfectam. uerum p̄rem ingenitũ. uerum filium unigenitum. ⁊ uerum ſp̄m ſanctum ꝓcedentem ex p̄re: ⁊ in filio permanentez: ut oñdať unus ſp̄s ſanctus eſſe in p̄re ⁊ filio: ⁊ hunc eſſe unigenitum filium q̄d ⁊ ille qui genuit. Hanc fidem didicimus a ſancto andrea apl̓o ieſu chriſti. Cuius paſſionem quam corã poſiti ſtetimus prout poſſumus explicamus

Proconſul itaq; egeas patras ciuitatē īgreſſus cepit cōpellere credētes i chriſto ad ſacrificia idoloꝝ. Cui occurrens ſāctꝰ andreas dixit. Oportebat ut tu q̄ iudex eſſe hoīuʒ cōprobaris. Judicē tuū q̄ eſt i celis agnoſceres: ⁊ agnitū coleres ⁊ colēdo euʒ qui uerus deus eſt ab his qui ueri dij non ſūt animū reuocares. R̄ſoriū.

Dum pambularet dn̄s ſup mare ſecus littus galilee: uidit petrum ⁊ andreā retia mittentes in mare: ⁊ uocauit eos dicēs: Uenite poſt me ⁊ faciam uos fieri piſcatores hoīum. ℣. Erāt eim piſcatores ⁊ ait illis. Uenite poſt. Lec. ij.

QUi egeas dixit: Tu es ādreas qui deſtruis templa deorum: ⁊ ſuades hoībus ſupſtitioſam ſectā quam nup delatam romani principes exterminari iuſſerunt. Sanctus andreas rn̄dit. Romāi principes nōdū cognouerunt hoc: q̄ p̄ ſalute hoīum ueniēs dei filius docuerit. Iſta idola non ſolū deos non eſſe: ſʒ eē demonia peſſima humano generi inimica: que hoc doceāt hoīes unde offendatur d̄s: ut dū offenſus fuerit auertat: ⁊ nō exaudiat: ⁊ cū auerſus fuerit ⁊ non exaudierit: hēant cum diabolo ipſi captiui: ⁊ tandiu eos deludat q̄ʒdiu de corpore exeant rei ⁊ nudi: nihil ſecum preter peccata portantes. Egeas dixit. Iſta ſupſtitioſa ⁊ uana uerba ſunt. Naʒ ⁊ ieſus ueſter dum hec predicaret: iudei illum crucis patibulo affixerunt. Andreas rn̄dit: O ſi uelis ſcire myſterium crucis: q̄ʒ rōnabili caritate auctor humani generis p̄ reſtauratione nr̄a. Hoc crucis patibulum non inuictꝰ ſed ſponte ſuſceperit. ℞. Mox ut uocē dn̄i predicātis audiuit beatus andreas relictis retibꝰ quoꝝ uſu actuſq; uiuebat: Eterne uite ſecutus eſt premia largientē. ℣. Hic eſt qui p̄ amore chriſti pependit in cruce ⁊ p̄ lege eius ſuſtinuit paſſionē. Etne. Lectio t̄tia.

EGeas dixit: Cum traditus afferat a ſuo diſcipulo ⁊ a iudeis tentus ⁊ preſidi adductus: ⁊ ad petitionē iudeoꝝ a militibus preſidis crucifixus. Quō tu dicis ſpōtaneū crucis ſubijſſe patibulū: Andreas rn̄dit. Et ego dico ſpōtaneū: q̄m ſꝰ cū ipſo fui cuʒ a ſuo diſcipulo tra- deret ⁊ an̄q̄ʒ traderet dixit nobiſq; tradēdꝰ eēt ⁊ crucifigēdꝰ p̄ ſalute hoīuʒ: et t̄tia die reſurrecturū ſe eſſe predixit. Cui cū frater meus petrus diceret: p̄picius tibi eſto dn̄e ne fiat iſtud. Indignatus ſic ait petro: Uade retro ſathana: q̄ʒ non ſapis que dei ſt̄. Et ut plenius nos inſtrueret: q̄m ſpōte paſſionē ſuſciperet: dicebat nobis. Poteſtatem hēo ponendi animaʒ meam: ⁊ poteſtatem hēo iterum ſumēdi eam. Ad ultimū uero duʒ cenaret nobiſcum ⁊ diceret unus ur̄m me traditurus eſt: ⁊ ad iſtā uocē ōes contriſtaremur: ne ſuſpenſos cogitatio trucidaret. Ait: Cui dedero panis fragmētū manu mea: ipſe eſt. Et cum dediſſet uni ex eiʒ diſcipulis nr̄is: ⁊ futura quaſi preterita iā narraret. Docuit ſe uoluntate fuiſſe traditum: cuʒ nec traditorē fugiendo deſeruit: ⁊ i loco quo ſciebat illum eſſe uenturū p̄māſit. ℞. Doctor bonus ⁊ amicus dei andreas ducitur ad crucē aſpiciens a longe uidit cruceʒ: ⁊ dixit ſalue crux: Suſcipe diſcipulum eius q̄ pependit in te magiſter meꝰ chriſtus. ℣. Salue crux que in corpore chriſti dedicata es: ⁊ ex mēbris eius tāq; margaritis ornata. Suſcipe. In .ij. nocturno an̄t. Dignum ſibi dn̄s cōputauit martyrem: quem uocauit aplm̄ dum eēt in mari alleluia. p̄s. Omnes gentes. an̄t. Dilexit andreā dn̄s in odorē ſuauitatis. p̄s. Exaudi d̄s deprecationē. an̄t. Biduo uiuens beatus andreas pendebat i cruce p̄ chriſti noīe ⁊ docebat pp̄lm. p̄s. Exaudi d̄s orōnē. Lec. iiij.

EGeas dixit: Miror te prudentē uirū iſtum uelle ſectari. Quem quocunq; pacto aut ſponte aut inuitū. Cruci tn̄ ꝯfiteris affixū. Andreas rn̄dit: Hoc eſt qd̄ ēt me dixiſſe iā retines. Magnum ē myſteriuʒ crucis. Qd̄ ſi forte uolueris audire retexā. Egeas dicit myſteriuʒ nō pōt dici ſed ſupplicium. Andreas rn̄dit: Ipſū ſupplicium myſteriū reſtaurationis humane ſi patiēter audieris cōprobabo. Egeas dixit: Ego quidē patienter audiā ſed tu ſi me obtēperant non audies: ipſū crucis myſteriuʒ in te ipſo excipies. Andreas rn̄dit Ego ſi crucis patibulū [illegible] patientē: gl̄iam crucis non predicarem

Egeas dixit: Insanus sermo tuus predicat crucē supplicij: qꝛ ꝑ audaciam non times penā mortis. Andreas rn̄dit: Non ꝑ audaciam sed ꝑfidē: non timeo penam mortis. Mors aūt peccatoruz pessima. Et iō audire te uolo crucis mysterium: ut agnitū forsitan credas. Et credens ad restaurationem tue aīe quoquo pacto ꝑtigas. Egeas dixit. Restauratur hoc qđ ꝑisse docet. nūqđ aīa mea ꝑijt: ut ad eiꝰ restauratione ueīā ꝑ fidē n̄ possī quā tu asseras. R. Hō oī ducebat ut crucifigerēt eū: ppl's aūt clamabat uoce magna dicēs: Innocēs eiꝰ sanguis sine cā damnat. V. Cumq; ducerent euz ut crucifigeretur: fc̄s est ꝯcursus ppl'oꝝ clamantiū ⁊ dicentiū. Innocēs. Lectio q̄nta.

Andreas rn̄dit: Hoc est q̄ te discere ꝯsiderabā: ut dū ꝑditas aīas oīuz hoīum docuero. Iustā restauratione earum ꝑ crucis mysteriū pandam. Primꝰ eīm hō ꝑ lignū preuaricationis mortem īduxit: ⁊ necessarium erat hoc generi humāo: ut ꝑ lignū passionis mors que īgressa fuerat pelleret. Et qm̄ de immaculata terra factus fuerat hō primꝰ: q̄ per lignū preuaricationis mūdo mortē intulerat: necessario de īmaculata uirgine natꝰ est ꝑfectus hō: in quo dei filꝰ q̄ primuz fecerat hoīem: uitā eternā quā perdiderat ꝑ adam repararet: ac de ligno crucis lignuz ꝯcupiscentie excluderet: expāderet ī cruce īmaculatas manus ꝓ manibus incōtinenter extentis: Pro suaui cibo arboris uetite escam fellis accipet. Et in se suscipiens mortalitatē nr̄am. Suam nobis īmortalitatem offerret. Egeas dixit. Ista uerba illis narrare potes q̄ tibi credunt. Mihi aūt nisi hoc ꝯsentias: ut sacrificiū dijs oīpotētibꝰ offerras. In ipsa quā laudas crucē te fustigatū affligi ꝑcipiam. R. O bona cruxs que decorē ⁊ pulchritudinem de mēbris dn̄i suscepisti: accipe me ab hoībus ⁊ redde me magistro meo: Ut ꝑ te me recipiat qui ꝑ te me redemit. V. Beatus andreas expansis manibus ad colum orabat dicens: salue me bona crux. Ut ꝑ te. Lectio sexta.

Andreas rn̄dit: Omipotenti deo q̄ unus ⁊ uerus est oī die sacrifico nō thuris fumum: nec tauroꝝ mugientium carnes nec hircoꝝ sanguinem: sed īmaculatū agnuz quotidie in altari crucis sacrifico. Cuius carnes postq̄z oīs ppl's credentiuz manducauerit: ⁊ eiꝰ sanguinē biberit: agnus q̄ sacrificatus ē: integer ꝑseuerat ⁊ uiuus. Et cū uere sacrificatus ē ⁊ uere carnes māducate sint a ppl'o: ⁊ uere sanguis eius sit bibitus: tn̄ ut dixi integer ꝑmanet: ⁊ īmaculatus ⁊ uiuus. Egeas dixit: Quō potest hoc fieri: Andreas rn̄dit: Si uis noscere quō pōt fieri. Assume formaz discipuli: ut possis doceri qđ queris. Egeas dixit: Ego a te tormentis exigo huiꝰ rei notitiam. Andreas rn̄dit: Miror te hoīem prudentem ad tantam stultitiā deuolutū: ut putes me tormētis diuina tibi pandere sacramenta. Audisti mysterium crucis. Audi mysteriū sacrificij. Si credideris christū filiū dei q̄ crucifixus est a iudeis uerū eē deum. Pandā tibi quo ordine occisus uiuat agnus: qui cū sacrificatꝰ fuerit ⁊ comestus: īteger tn̄ ⁊ immaculatus in suo regno ꝑmanet. R. Expandi manus meas tota die ī cruce ad populum non credentē sed ꝯdicentez mihi. Qui ambulant uias non bonas sed pꝰ peccata sua. V. Deus ultionū dn̄s: ds̄ ultionuz libere egit exaltare qui iudicas terram: redde retributionē superbis. Qui ambulant. In. iij. nocturno an̄t. Non me ꝑmittas dn̄e famulum tuuz a te separari: tp̄s est ut comendes terre corpus meū. ps. Confitebimur. an̄t. Andreas autē rogabat ppl'm: ut non īpedirent passionem illius. ps. Dn̄s regnauit. i. an̄t. Recipe me ab hoībus ⁊ r̄dde me magistro meo: ut ꝑ te me recipiat: qui ꝑ te me redemit: all'a. ps. Dn̄s regnauit. ij. Lectio sancti euangelij secūduz mattheum.

In illo tp̄re. Ambulans iesus iuxta mare galilee: uidit duos fr̄es: simonē qui uocat petrus ⁊ andreā fr̄em eius mittētes rete ī mare. Erant eīz piscatores Et reliqua. Omē. sc̄ti greg. pape Lec. vij.

Audistis fr̄es carissimi: qꝛ ad unius iussionis uocē petrꝰ ⁊ andreas relictis retibus secuti sīt redemptorē. Nulla uero hūc adhuc mirabilia facerē uiderāt

Nihil ab eodē premio retributiōis eterne audiuerant: ⁊ tñ ad unū deum preceptum hoc qđ poſſideř uidebanť obliti ſī. Quāta nos eius miracula uidem⁹: quot flagellis affligimur: Quantis minarū aſpitatibus deterrimur: ⁊ tñ uocantē ſequi ꝯtēnimus: in celo iā ſedet qui de ꝯuerſione nos admonet. Jaꝫ iugo fidei colla gētium ſubdidit. Jam mundi gl'iaꝫ ſtrauit. Jam minis crebreſcentibus diſtricti ſui iudicij ꝓpinquum denūtiat diē: ⁊ tñ ſuperba mens nr̃a non uult hoc ſponte deſerere: qđ quotidie perdit in uita. Quid ergo fr̃es cariſſimi: qd in eius iudicio dicturi ſumus: qui ab amore pn̄tis ſeculi nec preceptis flectimur: nec uerberibus emēdamur. Sed fortaſſe aliquis tacitis ſecū cogitationibus dicat. Ad uocē dñicam uterqꝫ iſte piſcator quid aut q̄ꝫtum dimiſit. Qui pene nihil hūit: Sed hac in re fr̃es cariſſimi affectū đbemus potius pēſare q̄ꝫ cenſum. ℟. Orauit ſāctus andreas dum reſpiceret in celū: uoce magna clamauit ⁊ dixit: Tu es đs meus quem uidi: ne patiaris me ab ipio iudice deponi: Quia uirtutē ſancte crucis agnoui. ℣. Tu es magiſter meus chriſtus quē dilexi: quē cognoui: quem ꝯfeſſus ſū tm̄modō i iſta uoce exaudi me. Quia. Lec. viij.

Multuꝫ reliqt qui ſibi nihil retinuit. Multū reliquit qui q̄ꝫlibet paruꝫ totū đſeruit. Certe nos ⁊ habita cū amore poſſidemus: ⁊ ea que minime habem⁹: ex deſiderio querimus. Multū ergo petrus ⁊ andreas dimiſit qñ deſideria uterqꝫ ēt hñdi dereliquit. Multū dimiſit qui cum re poſſeſſa ēt ꝯcupiſcentijs renunciauit. A ſequentibus ergo tanta dimiſſa ſī q̄ꝫta a non ſeqnentib⁹ ꝯcupiſci potuerunt. Nemo igiť cum quoſdā ꝯſpicit multa dereliqſſe apud ſemetipſū dicat. Imitari huius mundi cōtemptores uolo: ſed qđ derelinquā non hēo. Multa fr̃es derelinquitis ſi deſiderijs terrenis renunciatis. Exteriora eīm nr̃a deo q̄ꝫlibet parua ſufficiunt: Cor nanqꝫ ⁊ non ſbām pēſat: nec ꝑpendit q̄ꝫtum in eius ſacrificio: ſed ex q̄ꝫto ꝓferatur. Nā ſi exteriorē ſubſtantiā ꝑpendamus. Ecce ſācti negociatores noſtro perpetuam angeloꝝ uitam datis retib⁹ ⁊ naui mercati ſūt. R̃ſoꝛiū. Uidens crucē beatus andreas exclamauit dicens: o crux admirabilis: o crux inenarrabilis o crux que ꝑ totū mundum rutilas: Suſcipe diſcipulum chriſti: non me ꝑmittas errare ſicut ouem non hñtē paſtorem. ℣. O bona crux q̄ decorē ⁊ pulchritudinem de mēbris dñi ſuſcepiſti. Suſcipe diſcipulum. Lectio nona.

Eſtimationē quippe precij non hēt ſed tñ regnum dei tm̄ ualet quātuꝫ hēs. Ualuit nanqꝫ zacheo dimidiuꝫ ſubſtantie: qꝛ dimidium aliud ad hoc qđ iniuſte abſtulit reſtituenduꝫ in quadruplū reſeruauit. Ualuit petro ⁊ andree dimiſſis retibus ⁊ naui: Ualuit uidue duob⁹ minutis. Ualuit ⁊ alteri calicē aque frigide. Regnum uero dei ut diximus tm̄ ualet q̄ꝫtum hēs. Penſate igiť quid uilius cū emitur. Quid cari⁹ cum poſſideť. Sꝫ fortaſſe nec calix aque frigide ſuppetit q̄ indigenti prebeať: et tunc ſecuritatem nobis ꝓmittit ſermo diuinus. Redēptore ⁊ eīm nato celi ciues oſtenſi ſūt: qui clamarent gl'ia in excelſis deo: ⁊ i terra pax hominibus bone uolūtatis. Añ dei nanqꝫ oculos nunq̄ꝫ eſt uacua manus a munere: ſi fuerit arca cordis repleta bona uoluntate. Hic ⁊ eīm pſalmiſta dicit. In me ſī đs uota tua: que reddā laudationes tibi. Ac ſi apte dicat: Etſi exterius munera offerenda non hēo. Intra memetipſū tñ inuenio qđ in ara tue laudis ipono: qꝛ q̄ nr̃a datione non paſceris: oblatione cordis meli⁹ placaris. Nihil quippe đo dulci⁹ uoluntate bona offerť. Uoluntas aūt bona ē ſic aduerſa alterius ſic nr̃a ptimeſcere: ſic de ꝓſperitate ꝓximi ſicut de nr̃o ꝓfectu gl'iari. Aliena dāna nr̃a credere: aliena lucra noſtra deputare. Amicum nō propter mundum: ſed propter deuꝫ diligere: inimicum etiam amando tolerare. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Salue crux precioſa: ſuſcipe diſcipulum eius q̄ pependit in te magiſter meus chriſtus. ps. Dñs reg. cuꝫ reliqs. añt. Beatus andreas orabat dicēs: dñe rex eterne glorie: ſuſcipe me pendentē i patibulo. añt. Andreas chriſti famulus: dignus dei aplꝰ:germanus petri ⁊ ĩ paſſione ſocius. añt. Maximilla chriſto amabilis : tulit corpꝰ aplĩ optimo loco cum aromatibus ſepelliuit. añt. Qui ꝑſequebantur iuſtũ demerſiſti eos dñe ĩ infernum ⁊ in ligno crucis dux iuſti fuiſti. capitulũ. Fr̃es corde enim. Ad bñd. añt. Concede nobis hoĩem iuſtum:redde nobis hoĩeꝫ ſanctum:ne interficias hoĩem deo carũ:iuſtũ: manſuetum: ⁊ pium. oĩo. Maieſtateꝫ. Ad tertiã caplm. Fr̃es corde eĩm credi. Ad ſextam caplꝫ.

Non ẽ diſtinctio iudei ⁊ greci:nã idem dñs oĩum diues in oẽs q inuocant illũ:oĩs eĩm qcunqꝫ inuocauerit nomẽ dñi ſaluꝰ erit. Ad.ix.caplꝫ.

Iſaias eĩm dicit: dñe quis credidit auditui nr̃o:ergo fides ex auditu: auditus aũt ꝑ uerbũ chriſti:ſed dico : nũ qd non audierũt ⁊ qdẽ:in oẽm terrã exiuit ſonus eoꝝ:⁊ in fines orb terre uerba eoꝝ. Ad ueſperas añt de laudibus capitulum. Fr̃es corde enim. Ad mag. añt. Cũ perueniſſet beatus andreas ad locum ubi crux pata erat exclamauit ⁊ dixit:o bona crux diu deſiderata ⁊ iam ꝯcupiſcenti aĩo preparata:ſecurꝰ ⁊ gaudẽs uenio ad te:ita ⁊ tu exultãs ſuſcipias me diſcipulum eius q pependit in te. oĩo. Maieſtatẽ tuã. In ſcĩ nicolai epĩ ⁊ ꝯfeſſ. oĩo.

Deus q beatũ nicolaum pontificẽ tuũ:in numeris decoraſti miraculis:tribue queſumꝰ: ut eius meritis ⁊ ꝓcibꝰ a gehẽne icẽdijs liberemur. ꝑ. Lect. i.

Nicolaus itaqꝫ ex illuſtri ꝓſapia ortus ciuis fuit patere urb. Que adhuc multa plebiuꝫ generoſitate referta. Parẽtes eius int̃ cateruas potẽtiũ qͣꝫta honorificentia celebrabant̃:tanto ſuꝑne patrie accenſi deſiderio: magis celeſtis qꝫ terrene dignitatis gl'iam appetebãt. Reuera eiꝫ cũ eſſẽt nimiũ locupletati. Nullius honoris iſignia. Nulliuſqꝫ ſume dignitatis diſponere moderamina uoluerunt:ſed oĩ ſtudio ꝯtinẽtiũ ſe lege uinciẽtes. Celibẽ uitam actitare ſatagebant. Et mirꝝ in modũ cũ in primeuo iuuẽtutis flore:hunc ſolũ genuiſſent filiũ cunctis ſe uoluptatibꝰ abdicarũt:⁊ inter ſuas ꝓces quas frequent̃ i dñi tẽplo fũdebant hunc ſolũ ſupſtitẽ:hunc nõ tm̃ diuitiaꝝ:qͣꝫtum moꝝ flagitabant heredem. Quoꝝ uota ds̃ ex alto ꝓſpectans haud eoꝝ defuit petitioni. Nimirꝝ qual' futurꝰ eẽt puer. In ipſo ut ita dicam primordio natiuitatis eius mõſtrare dignatus eſt. Lec. ij.

Enim uero cũ adhuc mr̃is lacte aleret̃:cepit bino hebdomadꝫ die. iiij. ⁊. vi. feria ſemel bibere mãmas:⁊ hac uice ꝯtẽtus tota die ſic permanebat. Puerilibus igĩ ãnis:ut pr̃iarcha iacob domi ſimpl'r trãſactis:cepit bone idolis adoleſcẽs eſſe:⁊ ſicut illa etas aſſolet laſciuã cõplexus ñ ẽ mundi:ſꝫ nũc parentũ comitatus ueſtigia:nũc ſolus eccl'aꝝ trebat limina: ⁊ qd ibi de ſcripturis patulo aduertebat auditu:nõ imemor armariolo ꝯdebat pectoris. Ubi aũt utroqꝫ parente orbatus ẽ. Sepius illd euãgelicũ ante ſue mẽtis deducebat oclos. Niſi qs renũtiauerit oĩbus que poſſidet nõ pt̃ meus eẽ diſcipl's. Et cũ hanelaret ad pficiẽduꝫ qd pio uertebat̃ i pectore: iuuenilẽ cepit titilare mẽtẽ ne fauoralis ꝑcelleret aura: qcqd ꝓ chriſto facere diſponebat:hec ſecũ ad deũ uero cũtũ deſiderij ſui pandẽs uelamẽ depcabat̃:ut ille q oĩum ſciaꝫ hꝫ inſpirare dignaret̃:quatenus de tãtis ſibi relictis opibus ſic ordiaret:ut muta laude hũana ꝯſpectui placeret diuio. L. iij.

Talia eo cogitãte accidit:ut qdã cõuicaneus eius nimiũ locuplex ad tantã ueniret iopiã:ut nec ẽt neceſſaria uite hr̃et. Quid pl'a: Urgente iedia tres filias quas hẽbat uirgies fornicari ꝯſtituit: ut eaꝝ ſaltẽ iſãi Cõmertio infelicẽ ageret uitã:proh pudor ex tẽplo fama tãti mali cuius ñ aliud uelocius uiget mobilitate:totã ꝓtulit urbem:⁊ mltiplici pplin ſermone replebat. Qd ubi uir ſactus cõpit nicolaus:ꝯdoluit miſerrimo hoĩ:atꝫ uirginũ execrans ſtuprũ:decreuit oĩo ex ſuis habũdãtijs eoꝝ ſupplere iopiã: ne puelle nobilibus orte natalibus lupanari macularent̃ iſamia. Sꝫ cũ nolet aliũ niſi chriſtũ in ſuis factis hr̃e ꝯtẽplatorẽ:cepit tp̃oꝝ uices explorare: quo id ſic oparet̃: ut ẽt eos lateret qbus fiebat. Facta autẽ cuiuſdã noctis hora:ſumẽs non modicũ aurũ ligansqꝫ i pãno: ꝑrexit ad domũ uiri: quã undiqꝫ circũspiciẽs ꝑ fenestrã que cõpetens uidebať. Clam ĩro ꝓiecit: clãqꝫ discessit.

Lectio quarta.

Mane itaqꝫ facto cuꝫ surrexisset hõ: aurũqꝫ illud reperisset: diriguit primũ. Ac tunc q̃ꝫto gestiuit gaudio: q̃ꝫtasue deo grãs egit siqs uelit exobortis eius lachrymis põt aduertere. Celebratis itaqꝫ ex more primogenite filie sue nuptijs. Cepit hõ diligenter iq̃rere qs eẽt q illius inopie tantã ꝓstitisset humanitatẽ. Cum diu talia molireť. Nicolaus haud multo post primi sĩle ꝑegit opus. Ubi uero tris reddita est dies: ꝓsiliuit hõ destratu suo inuenitqꝫ fului põdꝰ metalli prioris equale. Tanto exultauit gaudio: qd̕ si homeri aut maronis adesset facũda loquacitas: in tantaꝝ magnitudine laudũ exprimenda succũberet. Sꝫ nonnulla orõnis eius ꝓsequẽtes: ceťas sagaci lectori meliꝰ sub silentio ad intelligẽdũ relinquere q̃ꝫ idagare eligimus. Orauit aũt sic. Dñe ds̕ iquit absqꝫ cuiꝰ nutu nec passus ad terrã: nec foliũ cadit arboris. Dep̃cor ineffabilẽ clementiã tuã: ut tu q oĩa nosti ostendere digneris qs sit ille q tanta bona erga me exhibere non desinit. Hoc autẽ dñe peto non ut eũ temerario ausu pollutis ꝯtingere queã manibꝰ: sꝫ ut sciã famlꝫ tuum q inť hoies degẽs angelicã hꝫ ꝯuersationẽ: ⁊ magnificẽ nomen tuũ bñdictũ in secula.

Lectio quinta.

Talibus orabat dictis: talibusqꝫ se hortabať sermonibꝰ. Auferã certe sõnum ab ocul' meis: excubabo sollicitꝰ uigilansqꝫ ꝑnoctabo: forsitan oñdet mihi dñs seruũ suũ. Dixit ⁊ dictũ cepit opere exercere. Interea paucis ad modũ euolutis diebus: ecce cultor trinitatis aduẽit nicolaꝰ: ⁊ iterate uicis factũ terno cupiẽs supplere numero: equale duoꝝ iactauit talentũ. Cuius sonitu excitatꝰ hõ statim egressus: iã uadentẽ. Iãqꝫ fugienteꝫ tali subsequebať uoce. Siste gradũ teqꝫ meo ne subtrahas aspectui. Olim te cupiui cernere. Olĩ te desideraui. Sic fatꝰ otior aduolat spatioqꝫ correpto nicolaum cognouit ꝑ umbrã. Mox humi ꝓstratus. Osculari satagebat pedes eiꝰ. Qd̕ sanctꝰ pio ut erat pectore ꝓhibuit fieri: sed breuiter allocutꝰ exegit ab eo: ne cuiq̃ꝫ q uitales carperet auras: nicolaũ huiꝰ rei indicaret auctorẽ. Felix felicẽ imitatꝰ est magistrũ q non solũ hoĩes sꝫ demões cõprimebat. Ne famã eius sererẽt in ppl'o. Ille eĩm ne ueris falsa misceret. Iste aũt ne quolibꝫ tollereť rumusclo inťdixit hõi ut nullo mõ panderet nomẽ eiꝰ.

Lec.vi.

Hic oĩbꝰ uotis colendus: oĩbusqꝫ p̃conijs extollẽdus: q sciẽs duobus nõ posse placere dñis. unũ elegit: cuiꝰ onꝰ leue est: cuius iugũ ferre suaue est: cui tota deuotiõe colla submitẽs: ponderosaꝫ sarcinã mundi cũ oblectatiõe sua ꝓiecit. Noluit eĩm quocũqꝫ mõ seculi captare famã: ne sãctoꝝ ꝯtubernio priuaret. Cõmittẽs se deo assidue: q dispensat ⁊ ordinat oĩa qñ uult ⁊ quõ uult. His ita transactis myrea metropolis ciuitas orbata ẽ suo antistite. Cuius obitũ non mediocriter adiacẽtium ꝑochiaꝝ ꝯdolentes epĩ. Fuerat eĩm bñ morigeratꝰ ac religiosus. Conuenerũt ĩ unũ cũ cl'icis cunctis: ut ãnuẽte dño iesu ꝓuiderẽt illi ecclesie scd̕m scripta canonũ idoneũ presulẽ. Conuẽtiõe itaqꝫ facta inťerat qdaꝫ pontifex magne auctis uir: ad cuiꝰ intuitũ oĩum pẽdebat sñia: ut quẽ ille uoce ꝓderet: hunc ꝓcul dubio eligerent uniuersi. Hic ergo p omnia sequens ap'l'orum uestigia. Cunctos ieiunijs deuotissimisqꝫ p̃cibꝰ insisteꝛ hortatꝰ ẽ: quatenꝰ ille q mathiã indidit ut numeꝝ suppleret ap'licũ. Ipse solita clemẽtia pandere dignareť: quẽ uellet fungi tãto sacerdocio.

Lectio .vij.

Tunc oẽs quasi celesti cõmonereñ oraculo: sic ꝯuersi ad deum flagitabãt ex intimis p̃cordijs: ut pastor eternus utilẽ suaꝝ ouiũ pastorẽ oñdeꝛ dignareť. Illis qppe cũ sũma deuotiõe orantibus uocẽ de celo audiuit dicentẽ sibi: ꝓdictus pontifex: ut egrediẽs añ portas eccl'ie staret ⁊ quẽ primũ matutinali hora uenire ꝯspiceret: ipsũ ꝯsecraret antistitẽ. Adiũgẽtẽ ẽt ꝙ nicolaꝰ uocareť. Tunc ꝓsul ceťis epĩs hanc suã reuelationẽ narrans adiecit: Uobis ĩ orõnibus ꝑsistentibus: ego forinſec⁹ excubabo. Orate oēs ecce ego excubabo. Credo eīm ꝙ n̄ priuemur beneficio dei. Sic ait: Et ualuaſ baſilice ſc̄a calliditate obſeruabat. Mirū ī modum matutinali hora quaſi adeo miſſus: ante oēs ſe agebat nicola⁹. Cumqꝫ ad eccl'e ianuas ꝓpinquaſſet: ī iecta manu eū app̄hendit ep̄s: blāditqꝫ ſciſcitat⁹ eſt dicens: Quale hēs nomē. Ille colūbina ut erat ſimplicitate īclinato capite nicolaus: inquit uře ſanctitatis ſeruus.

Lectio.viij.

QUi ꝓtin⁹ p̄ſul palmis īnexis ait: Fili ueni mecū: ē aliqd ſecretū qd̄ tue indoli fari debeā. Mox īgreſſus. En fr̄es ꝓclamauit: uere ait dn̄s: qd̄cunqꝫ petieritis pr̄em in noīe meo: credite qꝛ accipietis ⁊ fiet uob. En inq̄ꝫ qd̄ petim⁹ accepimus. En adeſt ꝯ quo uřa flagitauit caritas. Quo uiſo ingētē oēs tulere clamorē ad ſydera: ⁊ certatim ſaluatoris. Laudabant magnalia. Ep̄i letabant̄ ꝓ collega celliť ſibi collato: clīci alludebāt ſicut bōe pecudes. Quid m̄ltis morer: Lꝫ plimū renitens obſtiterit: plimūqꝫ recuſauerit: inthronizat⁹ ilico ſicut mos exigebat regionis illi⁹ pontificalē accepit īfulam. Pōtificali igr̄ cathedra ſublimat⁹ eādēꝫ moꝝ grauitatē q̄ꝫ pri⁹: eandēqꝫ ſectabat̄ hūilitatē. Creber ī oꝛ̄one puigilabat: corp⁹ atterebat ieiuniis. Mlieꝝ ꝯſortia: lꝫ ab ipſo pueritie ſue tp̄e exhorruerit: tam̄ ex hoc quaſi quandā peſtē fugiebat. In ſuſcipiēdis hoībus humilēꝫ: ī loquēdo efficacē ſe p̄bebat. Alacer erat ī exhortādo: ſeuer⁹ in corripiēdo uiduaꝝ ⁊ orphanorū atqꝫ oppreſſoꝝ ſic negocia curabat: ac ſi ꝓpria eēnt. Rapinam execrabatur potentum.

Lectio nona.

ARguebat uinolentos: ⁊ ſi quē forte quolibet caſu afflictū cernebat: mirabilius ꝯſolabat̄. Creſcebat quotidie fama bonitatis ei⁹. Que ubiqꝫ laudeꝫ ferebat nicolai: hinc potēs hic īpotens illuꝫ noīabat. Gaudebat ppl's cūct⁹ de tl'i pr̄ono. Letabant̄ heroes de tāto pōtifice: qꝛ ita ſe aucte ⁊ gr̄a plenū exhibebat: ut oīum gereret curā: ⁊ ep̄alē dignitatē n̄ amitteret. Vex tp̄s añ deficeret: qn ⁊ ſermo ꝯſereret: ſi de ſinglis ei⁹ meritis ſcribere tētauero. Siqs ſcire uoluerit qualē ſe q̄ꝫtū qꝫ preſtitit mordacē cōprimat dentē ⁊ ex ſubiectis euident̄ agnoſcere ualebit. Cū igr̄ oīum cariſmatū uirtute corroboraret̄ nicolaus: ⁊ nihil ſibi ſꝫ totū dei gr̄e tribueret: cepit ita coruſcare miraculis: ut non tm̄ ſui ſꝫ ēt alieni qbuſlibet opp̄ſſi āguſtiis inuocato noīe ei⁹ ſtatī ſentiret leuamē.

In ſc̄i ābroſij ep̄i ⁊ ꝯfeſſoris Lec. prima.

IGit poſito ī admiſtratiōe p̄fecture galliaꝝ pr̄e ei⁹ ambroſio: nat⁹ ābroſi⁹ ē. Qui īfans ī area p̄torij in cuna poſit⁹ cū dormiret apto ore: ſubito examē apū adueniēs: faciē ei⁹ atqꝫ ora ita compleuit ut īgrediendi ī os egrediēdiqꝫ frequentarēt uices. Quē pr̄ q ꝓpe cuꝫ mr̄e uel filia deābulabat: ne abigerent̄ ab ancilla que curā nutriēdi īfātē ſuſcepat ꝓhibēs. Solicita eīm erat ne īfāti noceret: expectabat tm̄ pr̄io affectu quo fine illud miraclꝫ clauderet̄. At ille p⁹ aliq̄ꝫdiu euolantes ī tātā aeris altitudinē ſubleuate ſt̄: ut humāis oclis mīme uiderent̄. Quo f c̄o territus pr̄ ait: Si uixerit īfātl's iſte: aliqd magni erit.

Lectio.ij.

SEd poſtq̄ꝫ edoct⁹ liberalib⁹ diſciplinis ex urbe egreſſus ē. Profectuſqꝫ in auditorio p̄fecture p̄torij: ita ſplēdide cāſ perorauit: ut eligeret̄ a uiro illuſtri ꝓbo tunc p̄fecto p̄torij ad ꝯſiliū tribuendū. Poſtq̄ꝫ ꝯſularitatis ſuſcepit īſignia: ut regeret lyguriā emyliāqꝫ ꝓuicias: uenit mediolanū. Per idē tp̄s mortuo auxetio arriāe p̄fidie ep̄o: q dionyſio beate memorie ꝯfeſſore ad exiliū deſtinato īcubabat eccl'iam. Cū ppl's ad ſeditionē ſurgeret ī petendo ep̄o: eētqꝫ illi cura ſedande ſeditiōis: ne ppl's ciuitatis ī p̄iclm ſui ꝯuerteret̄: perexit ad eccl'iam: ibiqꝫ cū alloqueret̄ plebē: ſubito uox fert̄ īfantis īnſonuiſſe ī pplo: ambroſiū ep̄m: ad cui⁹ uocis ſonitū toti⁹ ppli ora ꝯuerſa ſūt: ac clamantis ambroſiū ep̄m.

Lectio.iij.

ITaqꝫ qui añ turbulētiſſime diſſidebant: qꝛ arriani ⁊ catholici ſibi ep̄ꝫ ſupatis alt̄utris ordinari cupiebant. repēte in hūc unū mirabili ⁊ īcredibili cōcordia ꝯſēſerūt. Miſſa itaqꝫ relatio ē ad clemētiſſimū īperatorē: Tunc ualētinianus cuꝫ ſūmo gaudio accepit: ꝙ iudices a ſe directi ad ſacerdociū peterent. Letabat̃ ēt ꝓbꝰ ꝑfectus ꝙ uerbū eiꝰ ipleret̃ i ābroſio. Dixerat.n. ꝓficiſcenti cū mādata ab eoꝺ̄ darent ut moris ē. Uade age non ut iudex ſꝫ ut ep̄s. Pendēteqꝫ relatōe iteri fugā parauit atqꝫ i poſſeſſiōe cuiuſdā leoncij clariſſimi uiri aliq̄ꝫdiu latuit. Sed ubi relatōi rñſū ē ab eoꝺ̄ leontio ꝓditur. Preceptū.n. erat uicario: ut īſiſteret rebꝰ ꝑficiēdis. Qui iīūcta ſibi cū uellet iplere: ꝓpoſito edicto ꝯuenit ōes: ut ſi uellent ſibi rebuſqꝫ ſuis ꝯſuleꝛ ꝓderēt uiꝝ. L.iiij.

PRoditꝰ itaqꝫ ⁊ adductꝰ mediolanū cū intelligeret circa ſe dei uolūtatē nec ſe diutiꝰ poſſe reſiſtere. Poſtulauit ñ ſe niſi a catholico ep̄o baptizari. Sollicitā.n. hēbat ꝑfidiam arrianoꝝ. Baptizatus itaqꝫ oīa fert̃ eccl̄iaſtica ipleſſe officia: atqꝫ octauo die ep̄s ordinatꝰ ē ſūma cū gr̄a ⁊ letitia cunctoꝝ. Ipſe de ſua morte añ ꝑdixit: ꝙ uſqꝫ paſca nobiſcū futurꝰ eēt qꝺ̄ qdē meruit dñm obſecrādo: quo maturiꝰ hic liberaret̃. Sꝫ eoꝺ̄ t̄pe quo a nobis migrauit ad dñm: ab ora circit̃ undecima diei uſꝫ ad illā horā qua emiſit ſp̄ꝫ. Expanſis māibꝰ i moduꝫ crucis orauit. Nos uero labia illiꝰ moueri uidebamuſ: uocē autem non audiebamꝰ. Lectio.v.

HOnoratꝰ ēt ſacerdos eccl̄e uercellēſis. Cū i ſupiora domꝰ ſue ad qeſcēdum ſe cōpoſuiſſet: t̄tio uocē uocātis ſe audiuit ſibiqꝫ dicentis: Surge feſtina: qꝛ mō ē receſſurꝰ. Qui deſcēdēs obtulit ſāctū dñi corpꝰ: quo accepto ubi glutiuit emiſit ſp̄m. Bonū uiaticū ferrens: ut i uirtute eſce aīa refectiore angeloꝝ ꝯſortio: quoꝝ uita uixit i t̄ris ⁊ helye ſocietate letaret̃: qꝛ ut helyas nunq̄ꝫ regibꝰ: nec ulliſ alijs p̄tatibꝰ. Ita ⁊ iſte ꝓ dei tiore loq ueritꝰ non ē: atqꝫ iñ ad eccl̄am maiorē ante lucanā horā qua defūctꝰ ē. Corpꝰ ipſius portatū ē. Ibiqꝫ eaꝺ̄ fuit nocte qua uacauimꝰ in paſcha. Lectio ſexta.

QUē plīmi infātes baptizati cū a fōte uenirēt uiderūt. Ita ut aliq ſedēte in tribunali cathedra dicerēt: alij uero aſcendēte ſuis parētibꝰ digito oñderent. Sed illi uidētes uidere parēteſ ñ poterāt qꝛ tā mūdos oculos nō hēbant. Plīmi aūt ſtellā ſupra corpꝰ eius ſe uidere narrabāt. Sed luceſcēte die dñico: cū corpꝰ eiꝰ pactis ſacramñtis diuinis de eccl̄a leuaretur: portādū ad baſilicā ābroſianā i qua poſitꝰ ē. Ita ibi demonū turba clamabat ſe ab illo torqueri ut eiulatꝰ eoꝝ ferri non poſſet: Que gr̄a ſacerdotis nō ſolū i illo loco: uerū ēt i plīmis ꝓuincijs uſqꝫ i hodiernū diē manet. In ſc̄i melciadis pape ⁊ martyris. Lectio prima.

MElciades natōe afer: ſedit ānos.iij. menſes.vij.dies octo: ex die nōas iulias a ꝯſulatu maxētij noni uſqꝫ maxētiū ſcōm q fuit mīſe ſeptēbrio uoluſiano ⁊ rufino ꝯſulibꝰ. Hic ꝯſtituit mlta rōe dñico die aut qnta feria ieiuniū celebrandū a fidelibꝰ: qꝛ eos dies pagani quaſi ſacrū ieiuniū celebrabant. Et manichei iuēti ſūt in uerbo ab eoꝺ̄: fecit ut oblatōes ꝯſecrate ꝑ eccl̄as ex ꝯſecratu ep̄i dirigerent̃: qꝺ̄ declarat̃ fermñtū. Hic fecit ordinatōem unā ꝑ mēſē decēbris: p̄bros.vij. diacones .v. ep̄os ꝑ diuerſa loca numero .xij. Hic ſepultꝰ ē in cimitio calixti uia apia.iiij.idꝰ decēbris. Et ceſauit ep̄atꝰ die.xvi. In ſc̄i damaſi pape ⁊ ꝯfeſſoris oꝛo.

EXaudi dñe p̄ces n̄ras: ⁊ intueniēte btō damaſo ꝯfeſſore atqꝫ pōtifice: ſupplicatiōes n̄ras placatꝰ itēde. ꝑ.

DAmaſus natōe hiſpanꝰ ex p̄re ātonio: ſedit ānos.xviij. menſes duos dies.x. Et cū eoꝺ̄ ordinat̃ ſub ꝯtētōe urſinꝰ: ⁊ ſc̄o ꝯcilio ſacerdotū ꝯſtituerunt damaſū: qꝛ fortior ⁊ plīma multitudo erat: ⁊ ſic ꝯſtitutꝰ ē damaſus: ⁊ urſinū eijcierūt ab urbe: ⁊ ꝯſtituerunt eū neapoli ep̄ꝫ. Et manſit damaſus i urbe roma p̄ſul i ſede ap̄lica. Fuit aūt i t̄pibꝰ iuliani. Lec.ij.

HIc fecit baſilicas duas: unaꝫ iuxta theatrū ſc̄i laurētij ⁊ aliā uia ardeatina ubi requieſcit in catacūbis. Et dedicauit platoniā: ubi corpora ap̄loꝝ iacuerant petri ⁊ pauli: quā uerſibꝰ adornauit Hic multa corpora ſc̄oꝝ martyrū reqſiuit ⁊ inuēit: quoꝝ ēt cōcilia uerſibꝰ adornauit. Hic ꝯſtitutuꝫ fecit de eccl̄ia. Hic accuſatꝰ iuidioſe. Crimīatꝰ ē ꝺ̄ adulterio Et facta ſynodo purgatꝰ eſt a.xliiij.ep̄is:

poſſet. Que gr̃a ſacerdotis nō ſolū ī illo loco: uerū ēt ī plimis ꝓuinciis uſqꝫ ī hodiernū diem manet. Lectio ſancti euangelii ſecundum mattheum.

In illo tēpore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uos eſtis ſal terre. quod ſi ſal euanuerit ī quo ſaliet̃: Et reliqua. Omelia ſancti ioannis os aurei. Lec. vij

Uos eſtis ſal terre quaſi īterrogantibus apl'is ad quos ſit oīa iſta locutus: utrū generalit̃ ad populū: aut ad ipſos: uolēs oñdere: qm̄ ad ipos ꝑcipue loquebat̃ addidit. Uos eſtis ſal terre. Hoc q̄ dicit uos eſtis ſal terre. Ad id reſpicit qđ ſupius dixit: qꝛ doctor oībus ꝟtutibꝰ debet eē ornatus. Debet eē paup ut auariciā libã uoce caſtigꝫ. Debꝫ ſēp eē ſuſpirās ⁊ lugēs: ſiue ſua ſiue aliēa d'licta: ut ꝯfūdat eos: q nec peccare dubitant priꝰ q̄ꝫ peccēt: nec pꝰ q̄ꝫ peccauerit triſtāt̃ qꝛ peccaueĩt. Iđ ſuſpirꝫ ⁊ plāgat: ut p hoc oſtēdat: qꝛ grauis ⁊ piclosus ē mūdꝰ iſte fidelibꝰ. Debꝫ eſuriēs eē ⁊ ſitiēs iuſticiā: ut pigros circa bona opa uel lectōeꝫ fiducialiter uerbo fidei: uel īcrepatiōis flagello ualeat indagare magis exēplo q̄ꝫ uoce. Debet eē māſuetus: ut magis īdulgēdo q̄ꝫ iudicando īgat eccl'iaꝫ: ut magis ametur q̄ꝫ timeat̃. Debet eſſe miſericors aliis: ſibi aūt auſterus ut ſibi qdē graue pōdus iuſticie īponat: aliis autē leue. Lectio octaua.

Debet eē mūdo corde ut nō ſolum nō ſe miſceat circa negocia ſecularia: ſed nec cogitet de mūdo. Sicut eīm oculus quāto mūdior fuerit tāto lōgius uidet. Sic ⁊ aīa quāto fuerit lōgius a ſolicitudine mūdiali: tanto deo ampliꝰ ꝓximior eſt. Cuius eīm oculus cordis mundum aſpicit: illius mēs nō pōt deū uidere. Sit aūt pacificus: ut tota eccl'ia eius quaſi una ſit aīa. Ubi aūt ꝯcordia nō eſt: nec oīo illic exaudit̃: nec oblatō ſuſcipit̃: qꝛ nec ibi ē deus ubi diſcordia dñat̃. Debet aūt eē paratꝰ ad paſſionē: nō vana deſideria martyrii hñs: ſꝫ ꝯſtātiaꝫ fidei martyribꝰ dignā. Nā quātū ad ſapientes miles ille patus nō dꝛ ad bellū q ꝯcupiſcit exire: ſꝫ q potēs eſt exire. Si eīꝫ his oībꝰ ꝟtutibus fuerit ornatus: tūc eſt quaſi optimū ſal: ⁊ totus ppl'us de illo ꝯdit̃: magis uidēdo illū q̄ꝫ audiendo. Nā prima doctrina ē uidere bonū. ſecūda eſt audire. Lectio nona.

Uos eſtis lux mūdi. Nō ꝯſideramꝰ qꝛ opus ē ſalis: qđ ⁊ lucis admōet nos: ut queramꝰ ob quā cām apl'i ſali cōparati ſūt: ob quā cām aūt luci. Sal' opꝰ eſt: rē ī eo ſtatu tenere ī quo īuenerit eaꝫ: ut ad deterius mutari eā nō ſinat: ad melius aūt pducere non pōt. Ut puta tenet carnē ne putreſcat: putridā aūt nō pōt tenere īcorruptā. Lucis autē opus ē: ſoluere ipas tenebras ⁊ ea q̄ fuerāt ī tenebris illuſtrare . Sic ⁊ apl'i ceteriqꝫ doctores ſal quidem ſunt populi chriſtiani cognoſcentis deū: ſeruantes eum ī ipa cognitione dei ⁊ ſāctitate: id ē terre culte que uerbo iā crucis: quaſi uomeri aratri ſubiecta eſt. Lux aūt ſunt gentiū ꝓducētes eas ad ſcientie lumen: uel ceterorum q forte ī eccleſia ceciderūt ī tenebras peccatoruꝫ. Itē bōa ꝯuerſatio ſacerdotis ſine uerbo tenet qdem ſanctos ī ſanctitate p ſuū exēplum. Adducere aūt ignorantes ad ſciētiam ueritatis nō poteſt. In uerbo adducere qdem ignorantem ad ſciētiā ueritatis: ⁊ ſine conuerſatōe bona poteſt: tenere autem ī fide ⁊ ſanctitate abſqꝫ bona ꝯuerſatōe non poteſt. Magis autē ſcādalizat ſicut ī ſequentibus oſtendemus. Ergo propter bonam conuerſatōem ſuam ſacerdotes ſunt ſal: quoniā bona cōuerſatio ſacerdotum conditura populi eſt: propter uerbū aūt doctrine lux: qm̄ ꝟbū ignorantiū lumen eſt. In uigilia cōceptionis ſancte marie. ad ueſpas añt. Cōceptio glorioſe. Cū rel'. de laud. ps. de ſancta maria. Capl'm. Ab initio ⁊ ante. Hymnus Aue maris. ℣. Cōceptio ē hodie ſācte marie uirginis. ℟. Cuius uita īclyta cūctas illuſtrat eccleſias. Ad mag. añt. Glorioſe uirginis marie ortum digniſſimū recolamus: que ⁊ genitricis dignitatē obtinuit ⁊ uirginalem pudicitiam non amiſit. Oratio.

Famulis tuis q̄s dñe celeſtis gratie

munus ĩptire ut ꝗbus beate uirginis paratus extitit salutis exordiuꝫ ꝯceptionis eius uotiua solẽnitas pacis tribuat incrementũ. Ad matu. inuitat. Cõceptio uirginis marie celebremus: christũ eius filiũ adoremus dñm. p̄s. Uenite. hym. Quẽ terra põtus. In primo noct. añt. Bñdicta tu ĩ mulierib⁹ ⁊ bñdictus fructus uẽtris tui. p̄s. Dñe dñs noster. añt. Sicut myrrha electa odorẽ dedisti suauitatis sãcta dei genitrix. p̄s. Celi enar. añt. Ante torũ huius uirginis frequentate nobis dulcia cãtica drachmatis. p̄s. Dñi est terra. ℣. Spẽ tua ⁊ pulchritudine tua. ℞. Intẽde ꝓspe ꝓcede ⁊ regna. Lectio prima.

ANselmus cantuariẽsis archiepus: ⁊ pastor ãgloꝝ. Uenerabilib⁹ coepiscopis suis ceterisqꝫ orthodoxis salutem ⁊ pacẽ. Cõceptio uenerãde dei genitricis marie dilectissimi frẽs quemadmodũ multa signoꝝ expiẽtia in anglia ⁊ in frãcia ceterisqꝫ comitatib⁹ celebrãda sit: declarata me narrãte audiat dilectio uestra. Tẽpore illo nãqꝫ quo diuie placuit pietati angloꝝ gentẽ de suis malis corrigere: gloriosissimo normãdoꝝ duci gulielmo eãdẽ priaꝫ debellãdo subegit. Qui .s. gulielmus rex angloꝝ factus dei uirtute ⁊ ĩdustria sua oẽs eccl'iasticas dignitates in melius reformauit. ℞. Hodie cõcepta est beata uirgo maria ex ꝓgenie dauid ꝑ quã salus mũdi credẽtib⁹ apparuit: cuius uita gloriosa lucẽ dedit seculo. ℣. Cõceptionẽ beate marie uirginis cuꝫ gaudio celebrem⁹. Per quã. Lectio secunda.

QUius pie intẽtiõis opibus ĩuidens ille oiuꝫ bonoꝝ opeꝝ ĩimicus diabolus: tã familiaꝝ fraudib⁹ qꝫ extraneorũ ĩcursibus: m'totiẽs conatus ẽ ei⁹ obsistere successib⁹: sꝫ deo ꝓtegẽte ⁊ se deũ regẽ timentẽ ⁊ glorificãtẽ: ad nihilũ redactus ẽ malignus. Audiẽtes aũt daces angliã sublatã eẽ a normãdis grauit' sũt indignati: se suo quasi hereditario iure priuati: arma parãt: classem aptãt ut eos aduẽtes a sibi data diuinitus pr̃ia expellãt. Hoc cõpto prudẽtissimus gulielm⁹ quẽdã religiosũ abbatẽ remẽseꝫ cenobij accersitũ ĩ daciã dirigit: ut inqrat huius rei ueritatẽ. ℞. Beatissime uirginis marie ꝯceptionẽ deuotissime celebremus: ut ipa ꝓ nobis intercedat ad dñm iesũ christũ. ℣. Cũ iocunditate ꝯceptionẽ beatissime marie uirginis deuotissime celebremus. Ut ipa. Lectio tertia.

ET ille uir admodũ sagacis ingenij ⁊ strenue negociũ regis exeqt'. Quo fidelit' pacto ad angliã reuerti cupiẽs mare ingredit': ⁊ iã ꝑ maxiaꝫ partẽ ꝓspo cursu trãsito: subito surgẽtibus uentis arida tẽpestas celũ cõmouit ⁊ undas. Fatigatis igit' nautis nec ultra ualẽtibus: remis fractis: funibus ruptis: cadẽtibus uelis: spes salutis amittit': ⁊ nihil sibi nisi subuersionis iudiciũ expectat'. Cũqꝫ eẽnt de corpoꝝ salute despati curã solũmõ aiaꝝ creatori suo magnis clamoribus cõmendarẽt: ⁊ beatã genitricẽ dei mariã matrẽ miseroꝝ in suũ auxiliũ ĩuocarẽt: ꝯspiciũt quendã uenerãde habitudinis uiꝝ pontificali infula decoratũ stantẽ ꝓximuꝫ naui. ℞. Gloriose uirginis marie ortũ dignissimũ recolamus. Cuius dñs hũilitatẽ respiciẽs angelo nũciãte ꝯcepit saluatorẽ mũdi. ℣. Beatissime uirginis marie cõceptionẽ deuotissime celebremus. Cuius dñs. In secũdo noc. añ. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intẽde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. p̄s. Eruc. añt. Adiuuabit eã deus uultu suo: deus ĩ medio eius nõ cõmouebitur. p̄s. Deus nr̃ refugiũ. añt. Sicut letãtium oiuꝫ habitatio est in te sãcta dei genitrix. psal. Fundamẽt. ℣. Adiuuabit eã d̃s uultu suo. ℞. Deus ĩ medio ei⁹ nõ cõmouebitur.

Lectio quarta.

QUi aduocãs ad se abbatẽ elsinum his ꝟbis cepit cõpellere eũ. Uis ĩqt piculũ mari euadere? Uis ĩ priaꝫ tuã sanus redire? Cũqꝫ cũ fletu id toto corde cõsideraret id solũ expetere r̃nderet: tũc ille ait. Scias igt me ad te a domina nr̃a genetrice dei maria qꝫ dulcit' clamasti directũ: ⁊ si dictis meis obtẽpare uolueris san⁹ cũ comitãtib⁹ tibi piculũ euades. Spopõdit ille se obtẽpatuꝝ ĩ oĩbus si iminẽs euaserit naufragiũ. Tũc ille. ꝑmitte mihi ĩqt ꝙ diẽ ꝯceptionis mr̃is xp̄i solẽnit' celebrab: ⁊ celebrandũ ꝑdicab. At ille ut uir prudẽs. Et qs igt dies erit mihi hoc festũ celebrãdũ. ſexto ait id⁹ decẽbris. ℞. Conceptio glīoſe uirginis marie ex ſemĩe abrae orta ď tribu iuda clara ex ſtirpe dauid. Cuiꝰ uita ĩclyta cũctas illuſtrat ecclias. ℣. Hodie ꝯcepta ē beata ṽgo maria ex ꝓgenie dauid. Cuius.

Lectio quinta.

Quo igt officio utemur. Qď ďr ĩ natiuitate dicet̃ ĩ ꝯceptõe: excepto ꝙ nomẽ natiuitatis mutabit̃ ĩ nomẽ ꝯceptionis. His dictis ille diſparuit: ⁊ citus ſedata tẽpeſtate abbas cũ ſuis cõitibus littoribus applicuit: ⁊ q̃ uiderat qbus potuit notificauit: ⁊ ſtatuit ĩ remẽſi cenobio ipm feſtũ celebrari: ⁊ ipſe quoad uixit deuote celebrauit. Et nos ergo frẽs dilectiſſimi ſi portũ ſalutis uolumus ꝯphẽdere: dei genitricis ꝯceptõez dignis officijs celebremus ut ab ea digna remuneremur mercede. Rurſũ hec feſtiuitas alibi ďclaratur. ℞. Cũ iocũditate ꝯceptõez beate marie celebremus. Ut ipſa ꝓ nob̃ ĩtercedat ad dñm ieſũ xpm. ℣. Corde ⁊ aĩo xp̃o canamus glīaz in hac ſacra ſolẽnitate ꝑcelſe genitricis dei marie. Ut.

Lectio ſexta.

Temporibus uero caroli regis francoꝝ: qdã clericus ordine leuita: regis ungarie germãus: beate dei genitricis marie horas quotidie diligent̃ cantare ſolitus erat. Qui pẽtũ ſuoꝝ ductu nubere uoluit: ⁊ quãdaz adoleſcentulã ualde pulcherrimã in ꝯiugiũ accepit. Et die quadã miſſa celebrata ⁊ a ſacerdote bñdictõe nuptiali accepta recordatus ē horas beate marie illo die iuxta morẽ ſuuz nõ cãtaſſe: oẽs de eccl̃ia exire coegit: ſpõſam ſuã domũ mittẽs: ipſe ſo iux̃ altare ſolus remãſit. Cũqꝫ dñice mr̃is horas ď cantaret ⁊ hãc antiphonã: q̃z pulchra es ⁊ decora filia ierl̃m diceret: ſubito apparuit ei beata uirgo cũ duobus angel̃ dicens. Si ego pulchra ſũ ⁊ decora: qd eſt ꝙ me dimittis ⁊ aliã ſpõſaz ſuſcipis? Nũqd non ego ſũ pulchrior illa? Nunquid non ego ſum ualde formoſior? Ubi uidiſti tam pulchram? Rñſoriũ. Conceptio tua dei genitrix nirgo gaudiũ annũciauit ĩ uniuerſo mũdo. Ex te eĩm ortus ē ſol iuſticie xp̃s deus nr̃: exoluẽs maledictõez ďdit bñdictõez: ⁊ ꝯfundẽs mortẽ donauit nobis uitã ſẽpiternã. ℣. Bñdicta tu ĩ mlĩeribus ⁊ bñdictus fructus uẽtris tui. Ex te eĩm. In tertio noctur. anti. Gaude maria uirgo cũctas hereſes: ſola ĩteremiſti ĩ uniuerſo mũdo. ps. Cãtate. i. a. Speciosa facta es ⁊ ſuauis ĩ ďlitijs tuis ſãcta dei genitrix. ps. Dñs reg. exl̃. a. Poſt partũ uirgo ĩuiolata ꝑmãſiſti dei genitrix ĩt̃cede ꝓ nobis. ps. Cantate. ij. ℣. Elegit eã deus ⁊ preelegit eã. ℞. In tabernaculo ſuo habitare fac eam.

Lectio ſeptima.

Cui ille rñdit. dña mea: ſilĩtudo tua omnẽ pulchritudinẽ mũdi excellit. Tu es ſup angelos eleuata: tu es ſup celos celorum exaltata. Quid ergo uis ut faciam? At illa. Si ſponſam inqt carnalẽ quã deſpõſaſti amore mei dimiſeris: me ſponſam ĩ celeſti regno habebis. Et ſi feſtum conceptionis mee annuatim ſexto idus decembris ſolẽniter celebrabis: et celebrandum predicabis: mecuz ĩ regno dei collocatus eris. His itaqꝫ dictis dña noſtra diſparuit. ℞. Beatam me dicẽt omnes generationes. Quia fecit mihi magna q potens eſt ⁊ ſanctum nomen eius. ℣. Et miſericordia eius a progenie ĩ progenies timẽtibus eum. Quia fecit.

Lectio octaua.

Clericus uero domuz redire nolẽs illico abſqꝫ parentum ſuorum conſilio ad abbatiam q̃zdam extra patriam illam eſt profectus: ⁊ monachali habitu decoratus. Et poſt exiguum tempus meritis beate marie que diligẽter ſe ďcorat ⁊ beatificat aquilegie patriarcha factus: Feſtum conceptionis die prefata q̃zdiu uixit annuatim cum octauis proprijs ſolẽniter celebrauit ⁊ celebranduz predicauit. Item hoc feſtuz alibi declaratur. In pago gallico clericus quidaz ordine ſacerdos: ſolitus erat cantare beate uirgĩs horas. Nocte quadam de uilla rediens ubi cum uxore cuiuſdam fuerat fornicatus: uolens ad oppidum in quo morabatur tendere: pelagum cupiens trãſmeare: ſolus nauez ingreſſus ďĩnice mr̃is matutinũ nauigãdo cantare cepit. ℞. Felix nãqꝫ es ſacra uirgo maria ⁊ õi laud̃ digniſſima. Quia ex te ortꝰ ē ſol iuſticie xp̃s ďs nr̃.

℣. Ora ꝓ populo: interueni ꝓ clero: intercede ꝓ deuoto femīeo ſexu: ſentiant om̄es tuū iuuamen qcūqꝫ celebrāt tuā conceptionē. Quia ex te. **Lectio nona.**

Cumqꝫ aue maria gr̄a plēa diceret ⁊ in medio fluminis eēt: ecce turba demonū in ꝓfundū pelagi: una cū eiꝰ nauicula eū ꝑcipitauit: ⁊ eius aīaꝫ ſicut meruerat ad tormēta rapuit. Die aūt tertio illico demones eam tormētis afficiebāt. Uenit beata uirgo cū turba ſāctoꝝ ⁊ dixit eis. Ut qd meā famulantē aīam iiuſte affligitis. Aiūt. Nos eā debemus habere: qm̄ capta eſt ī ope nr̄o. Rn̄dit ꝟgo beata. Nō eſt ſic: ſꝫ ī meo ope: qꝛ matutinū dū uos ꝑemiſtis decātabat. Un̄ magis rei facti eſtis qꝛ erga me hoc feciſtis. His itaqꝫ dictis demōes aufugiūt: ⁊ beata ꝟgo aīam detulit ad corpus ⁊ hoīeꝫ reſuſcitauit. Arripiēſqꝫ aquā a dxtris ⁊ a ſiniſtris quaſi muꝝ ſtare iuſſit: ⁊ de ꝓfundo pelagi ad portū incolumem ꝑduxit. **Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt.** Conceptio glorioſe uirginis marie ex ſemine abrae: orta q̄ tribu iuda: clara ex ſtirpe dauid. **ps.** Do regna. **cū reli. añt.** Cōceptio eſt hodie ſācte marie uirginis: cuius uita iclyta cūctas illuſtrat eccl'ias. **añ.** Regali ex ꝓgenie maria exorta refulget cuius precibꝰ nos adiuuari mēte ⁊ ſpiritu deuotiſſime poſcimꝰ. **añ.** Corde ⁊ aīo chriſto canamꝰ gl'iam in hac ſacra ſolēnitate ꝑcelſe genitricis dei marie. **añ.** Cū iocūditate ꝯceptionē beate marie celebremꝰ: ut ipa ꝓ nobis ītercedat ad dn̄m ieſū chriſtū. **Caplm.** Ab īitio. **hym.** O glorioſa. **℣.** Cōceptio eſt hodie ſācte marie uirginis **℟.** Cuius uita icly. cūctas illuſtrat eccl'ias. **Ad bn̄dic. añ.** Cōceptionē hodiernā ꝑpetue uirginis dei marie ſolēniter celebremꝰ quā celſitudo throni ꝓceſſit al'. **Oratio.** Famulis tuis. **Ad tertiā caplm.** Ab īitio. **Rn̄ſoria bre. ⁊ ꝟſi. dicūtur de cōi uirginū. Ad ſextā caplm.** Et radicaui. **Ad nonā caplm.** In plateis. **Ad ueſpas añt.** Cōceptio glorioſe. **Cū rel. pſal. de ſancta maria. Caplm.** Ab initio. **hym** Aue maris ſtella. **℣.** Cōceptio ē ho. ſancte marie uirginis. **℟** Cuius uita icly. cūc. illu. ec. **Ad magnificat añt.** Cōceptio tua dei gēitrix uirgo gaudiū annūciauit uniuerſo mūdo: ex te eīm ortus eſt ſol iuſticie chriſtus d̄us noſter: qui ſoluēs maledictionē dedit bn̄dictionem: ⁊ confundens mortē donauit nobis uitā ſempiternā. **Oratio.** Famulis tuis. **In ſancti melciadis pape ⁊ martyris. Lectio prima.**

Melciades natione afer: ſedit annos tres menſes ſeptē dies octo: ex die nonas iulias a conſulatu maxentii noni uſqꝫ ad maxentiū ſecundū qui fuit mēſe ſeptēbrio uoluſiano ⁊ rufino conſulibꝰ. Hic conſtituit multa rōe dn̄ico die aut quinta feria ieiuniū celebranduꝫ a fidelibus: quia eos dies pagani quaſi ſacrum ieiunium celebrabāt. Et manichei inuenti ſunt in uerbo ab eodē: fecit ut oblationes conſecrate per eccleſias ex conſecratu ep̄i dirigerent̄: qd̄ declarat̄ fermentū. Hic fecit ordinatōem unam per mēſem decembris: p̄bros ſeptē. diacones qnqꝫ ep̄os per diuerſa loca numero .xii. Hic ſepultus eſt in cimiterio calixti uia apia quarto idus decēbris. Et ceſſauit ep̄atꝰ die .xvi. **In ſancti damaſi pape ⁊ confeſſoris oratio**

Exaudi dn̄e p̄ces nr̄as: ⁊ intueniēte bt̄o damaſo ꝯfeſſore atqꝫ pōtifice: ſupplicatōes nr̄as placatꝰ ītēde. p. **Lec. i.**

Damaſus natōe hiſpanꝰ ex p̄re ātonio: ſedit ānos .xviii. menſes duos dies .x. Et cū eod̄ ordinat̄ ſua ꝯtētōe urſinꝰ: ⁊ ſc̄o ꝯcilio ſacerdotū ꝯſtituerunt damaſū: qꝛ fortior ⁊ ꝑlima multitudo erat: ⁊ ſic ꝯſtitutꝰ ē damaſus: ⁊ urſinū eiecerūt ab urbe: ⁊ ꝯſtituerūt eū neapoli ep̄m. Et manſit damaſus ī urbe roma ꝑſul ī ſede apoſtolica. Fuit autem in temporibꝰ iuliani. **Lectio ſecunda.**

Hic fecit baſilicas duas: unaꝫ iuxta theatrū ſc̄i laurētii ⁊ aliā uia ardeatina ubi requieſcit in catacūbis. Et dedicauit platoniā: ubi corpora ap̄loꝝ iacuerant petri ⁊ pauli: quā uerſibꝰ adornauit. Hic multa corpora ſc̄oꝝ martyꝝ reqſiuit ⁊ iuenit: quoꝝ ēt cōcilia uerſibꝰ adornauit. Hic ꝯſtitutum fecit de eccl'ia. Hic accuſatꝰ iuidioſe. Crimiatꝰ ē d̄ adulterio Et facta ſynodo purgatꝰ eſt a .xliiij. ep̄is:

qui ēt dānauerunt ꝯcordiū ⁊ calyſtū diacones accuſatores ei⁹ ⁊ ꝓiecerūt ď eccl'a.

Lectio tertia.

Hic ꝯſtituit titulū in urbe roma baſilicā quā ipſe ꝯſtruxit: ubi ⁊ donauit patenā argenteā penſātē libras .xv. hic ꝯſtituit ut pſalmos die noctuqꝫ canerēt ꝑ oēs eccl'ias. Qui hoc p̄cepit pbr̄is ep̄is ⁊ monaſterijs. Hic fecit ordinatōes qnqꝫ ꝑ m̄ſem decēbriū i urbe roma: pbros .xxxij. diacones .xl. ep̄os per diuerſa loca .lxij. Qui ēt ſepult⁹ in uia ardeatina ī baſilica ſua .iij. idus decēbris iuxta mr̄em ſuā et germanā: ⁊ ceſſauit ep̄at⁹ dies .xxxi. In ſancte lucie uirgis ⁊ marty. ad mag. añt. In tua patiētia poſſediſti aīam tuā lucia ſponſa chriſti: odiſti q̄ in mūdo ſūt: ⁊ coruſcas cū angelis: ſāguine ꝓprio inimicū uiciſti: oīo.

Exaudi nos d̄s ſalutaris nr̄: ut ſicut de beate lucie feſtiuitate gaudem⁹: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. ꝑ.

Cum ꝑ uniuerſā ſicilie ꝓuin- **Lec. j.** ciā beatiſſime uirgis agathe fama crebreſceret: ⁊ ſyracuſan⁹ ppl's ꝑ milia ꝓpe .xlv. ad urbē cathanenſiū ſitiēs ad ſepulchrū beate uirgis ꝑgeret: ꝯtigit luciā uenerabilē uirginē nobiliſſimā ſyracuſanoꝝ ſil' ꝑgere ad eius feſtiuitatis gl'iā iuitantē. Cui⁹ mr̄ eutitia ꝑ annos .iiij. fluxu ſanguis fatigata: nullo poterat medicoꝝ remedio liberari. Igr̄ dū ꝓceſſionis myſteria agerēt: hec euāgelij lectio fuit qua legit̄. Tacta fymbria ueſtimēti mulier a ſāguinis fluxu ſaluata. Et dū hec lectio recitat̄ dixit ſc̄a lucia mr̄i ſue. Si credis his que legūt̄. Crede agathā paſſā i chriſti noīe hoc meruiſſe: ut ſēꝑ i p̄ñti hēat eū ꝓ cuius noīe paſſa ē. Cōtinge ergo ſeplchrū eius credēs ⁊ libabis. ℟. Lucia uirgo qd a me petis: qd̄ ipſa potis p̄ſtare ꝯtinuo: nā mr̄i tue fides tua ſubuēit: ⁊ ecce ſaluata eſt. Quia iocundū deo i tua uirginitate hītaculū p̄paraſti. ℣. Sicut ꝑ me ciuitas cathanenſiū ſublimat̄ a chriſto: ita ꝑ te ciuitas ſyracuſana decorabitur. Quia.

Lectio ſc̄da.

Igitur cū pactis oīb⁹ ppl's acceſſiſſꝫ ꝓſtrauerunt ſe an̄ ſepulchrū mr̄ et filia: ⁊ ceperūt lachrymis rogitare ſuffragium. Interea dū orōnis ꝓlixitas tenderetur ſōno lucia uirgo arripit̄. Et uidit i ſōnis beatā agathā in medio angloꝝ gemmis ornatā: ſtantē ⁊ dicētem ſibi: Soror mea lucia uirgo deo deuota qd a me petis: qd̄ ipſa poteris p̄ſtare ꝯtinuo? Nā matri tue fides tua ſubuenit: ⁊ ecce ſaluata ē. Et ſicut ꝑ me ciuitas cathanēſiū ſublimatur a chriſto. Ita ꝑ te ſyracuſana ciuitas decorabit̄: q2 iocundū deo in tua uirginitate hītacl'm p̄paraſti. ℟. Rogaui dn̄m meū ieſū chriſtū ut ignis iſte non dn̄etur: Et ipetraui a dn̄o inducias martyrij mei. ℣. Pro eo ut me diligerent detrahebāt mihi. Ego aūt orabam. Et impetraui.

Lectio tertia.

Et his auditis expgefacta ſurrexit tremēs: ⁊ ait mr̄i ſue: Mr̄ mea ecce ſalua fc̄a es: ꝑ ipſā te deprecor que te ſaluam fecit ſuis orōnib⁹: ne tu mihi aliqn̄ ſponſū noīes: ne tu uelis ď corporis mei poſteritate fructū mortalitatis iq̄rē. Sꝫ oīa que tu mihi datura cras eunti ad integritatis mee corruptorē mortalē hoīem: da mihi eūti ad integritatis mee factorē dn̄m ieſū chriſtū: Cui mater eutitia ait: Oīa que fuerunt p̄ris tui defūcti ante nouē annos in tacta cuſtodiēs: āpliaui potius q̄ꝫ minuiui p̄imoniū tuū. Mea uero que ſūt ul' ee p̄ñt: ipſa meli⁹ noſti. Tege prius oculos meos: ⁊ qd̄cūqꝫ tibi placuerit de ipſis facultatibus facito. ℟. Grata fc̄a eſt a dn̄o i certamie: q2 apud deū ⁊ hoīes glificata ē: in ꝯſpectu principis loq̄batur ſapiētiā. Et dn̄s oīum dilexit eā. ℣. Adiuuabit eā d̄s uultu ſuo: d̄s in medio ei⁹ non cōmouebitur. Et dn̄s.

Lectio quarta.

Lucia dixit: Audi mater ꝯſiliū meum: Non ſatis deo carum eſt: qui illi hoc dat quo ipſe perfrui non poteſt: ſed ſi tibi uis eſſe gratum deū hoc da qd̄ tu potas uti. Nā qd̄ das moriēs: hoc iō das: q2 tecū ferre n̄ p̄uales. Uiuēs ergo ⁊ ſalutē tui corporis tenens: da chriſto qd̄ poſſides. Et q̄cq̄d te mihi daturā ſpopōderas uel etiam cogitabas chriſto icipe tradere. At ubi pene omnia diſtracta ſunt ⁊ pauperibus erogata uiduis ⁊ orphanis peregrinantibus ⁊ deo ſeruientibus. Spōſus ꝓponit litem i iudicio paſcaſij ꝯſularis dicēs ſponſā ſuā chriſtianiſſimā eē: ⁊ ꝯ̃ leges uiuere auguſtorꝫ. Quā paſcaſiꝰ corripiēs: cōprehēſā cepit ad ſacrificia demonū īuitare. Cui beata lucia dixit: Sacrificiū uerꝝ ⁊ immaclatū apud deū ⁊ prēm: hoc ē uiſitar̄ pupillos ⁊ orphanos ī tribulatiōe eorꝝ. Paſcaſiꝰ dixit: Pr̄imōiū tuū cū tuis corruptoribꝰ expendiſti: ⁊ iō quaſi meretrix loqueris.

℟. Diffuſa ē grā. cū reliq̄s ď uirgibꝰ. L. v.

LUcia dixit: Pr̄imōiū meū loco tuto ꝯſtitui. Corruptores aūt nec mētiſ nec corporiſ mei aliq̄ ſuſcepi. Paſcaſiꝰ dixit. Qui ſūt corruptores mentis? Lucia rn̄dit: Uos eſtis de qbꝰ dicit apl's: Corrūpunt bonos mores colloq̄a mala. Suadetis eīm aīas hoīuꝫ meretricari ⁊ diſcedere a ſuo creatore ⁊ ſequi demonia atꝫ uaniſſimos lapides colere. Corruptores uero corporis ſūt ij q tp̄alem delectationē ꝑponunt epul' ſēpiternis: ⁊ labentē letitiā eternis gaudijs āñponunt. Paſcaſiꝰ dixit. Ceſſabūt uerba cū ꝑuentuꝫ fuerit ad uerbera. Lucia rn̄dit: Dei uerba ceſſare ñ poterūt. Paſcaſiꝰ dixit: Ergo ď's tu es? Lucia rn̄dit: Dei ſūmi ancilla ſū: q2 ipſe dixit: Cū ſteteritis añ reges ⁊ p̄ſides ꝓpt nom̄ meū: nolite cogitare quō aut qd loquamini: non. n. uos eſtis q loqm̄i: ſꝫ ſp̄us ſc̄s qui loquit̄ in uobis. Lectio ſexta.

PAſcaſiꝰ dixit: In te ergo ſp̄s ſc̄s ē? Lucia rn̄dit: Apl's dicit: Qui caſte ⁊ pie ī hoc ſecl'o uixerit tēplū dei ſūt. Et ſp̄s ſc̄s hītat in eis. Paſcaſiuſ dixit: Ego faciā te ad lupanar adduci. ⁊ dum fueris ſcortata fugiet a te ſp̄us ſc̄s. Lucia rn̄dit Non coinq̄nat̄ corpꝰ niſi de ꝯſēſu mētis. Nā ⁊ ſi in manu mea thura ponas ⁊ per manū meā facias ſacrificiū: ď's hoc attendit ⁊ deridet. De ſēſibꝰ eīm ⁊ uolūtatibꝰ iudicat ď's. Tūc paſcaſiꝰ iuſſit lenōes uenire: ⁊ tradidit eā illis dicēs: Inuitate ad caſtitatē eiꝰ pplꝫ. Et facite eā tandiu illudi q̄ꝫdiu nuntiet̄ mortua. At illi ubi eam ceperūt uelle trahere ad lupanar: tanto pondere eā fixit ſp̄s ſc̄s ut penitꝰ moueri non poſſet. Lectio ſeptima.

ACcedentes aūt ſil' ex officio īpellentes deficiebāt uiribꝰ: ⁊ chriſti uirgo imobilis ꝑſiſtebat. Tūc miſerūt funes in manibꝰ ⁊ ī pedibꝰ eiꝰ ⁊ ceperūt ōes ꝑiter trahere. Illa uero quaſi mōs imobilis ꝑmanebat. Tūc anguſtiari cepit paſcaſiꝰ ꝯſularis ⁊ merore deficere. Et uocauit magos hauriſpices: ⁊ tēplorꝝ ōiuꝫ ſacerdotes: qq̄ꝫ ōes agebant ſupſtitione ſua ꝯtra eā ut moueret̄ ⁊ nō poterāt. Tūc cōſularis oleo eā iuſſit ꝑfūdi. Credēs aſſerētibꝰ ꝙ maleficijs ſtaret imobilis. Iteꝫ p̄cepit ⁊ adducta ſūt mlt'a paria bouū: ut ab ipſiſ traheret̄: ⁊ nec ſic ꝑualuerūt uirginē chriſti mouere. Quā eiꝫ ſp̄s ſc̄s ſtabiliuerat: quō pc̄corꝝ māibꝰ moueri poterat? Paſcaſiꝰ dixit que ſūt iſta maleficia tua. Lucia rn̄dit. Iſta maleficia non ſūt ſꝫ bn̄ficia dei. Paſcaſiꝰ dixit. Que ē hec rō q̄m̄ puella delicata a mille uiris tracta non ē mota? Lucia rn̄dit: Et ſi alia deceꝫ milia adhibueris: audies ꝑ me ſp̄m ſc̄m dicētē. Cadent a lat̄e tuo mille ⁊ deceꝫ mille a dextris tuis. Lectio octaua.

HOc audito plus torquebat̄ iudex inſanꝰ ꝑ̄ cogitatione tormētorꝝ quali eā pena ꝑderet. Cui ſacra uirgo clamabat. Paſcaſi miſerrime quid cruciaris? Quid paloribꝰ trepidas? Quid ꝑ diuerſa mētis tue aīo torqueris? Tēplū dei ſi me ꝓbaſti crede. Si uero ñ credis diſceō. Hec paſcaſius audiēs: eo magis furioſe amplꝰ hanellabat: q2 eā de ſeipſo ſibi riſū exhibere cernebat. Tūc p̄cepit miſtriſ ignē copioſū circa eā accēdi. Ita ut picē ⁊ reſinā ⁊ feruens oleū ſup eā iactarent: ut celeriꝰ ꝯſumeret̄: q2 uoce eū publica ꝯfūdebat. At illa ī noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſtetit imobil' dicēs. Ego rogaui dn̄m meuꝫ ieſū xp̄m ut ignis iſte nō dn̄et̄ mihi: quatenꝰ tibi īſultē plaudens ī dn̄o. Et īpetraui ab eo īducias martyrij mei: ut credētibꝰ timorē tollerē paſſionis. Lectio. ix.

TUnc uidētes anguſtiari paſcaſiū amici eiꝰ iuſſerūt gladiū mergi ī gutture eiꝰ: ⁊ ꝯfeſtim ꝑcuſſa ē: que ꝑcuſſa q̄ꝫdiu uoluit orauit: q̄ꝫdiu uoluit allocuta eſt turbam circūſtantē dicens eis: Annūncio uobis pacem eccleſie dei datam dioclitiano de regno ſuo deiecto ⁊ maximiano hodie mortuo. Et ſicut habet ciuitas catharieñſiũ intuẽtione ſacte ſororis mee agathe: ita me ſciatis huic ſyracuſane ciuitati a dño datã: ſi uolũtatẽ dei feceritis ex corde. Hec uero ꝓſequẽte famula dei lucia: ut diximus gladio uiſceribus patefactis: añ oculos eiꝰ uinctꝰ ducit̃ paſcaſiꝰ. Cucurrerat eiꝫ relatio ſicl'oꝝ qđ fuiſſet dep̃datꝰ ꝓuinciã. Qui ꝓductꝰ ad urbẽ romã ab õi ſenatu auditꝰ capitalem accepit ſñiam. Dei uero ſacratiſſima uirgo lucia de loco ĩ quo ꝑcuſſa eſt peniꝰ nõ ẽ mota: ſed nec emiſit ſpꝫ niſi prius ueniẽtibus ſacerdotibꝰ ⁊ ſacramñtoꝝ myſteria ei dantibꝰ. Et õi pplo rñdente am̃. In ꝯfeſſione dñi emiſit ſpm̃. Ad laudes ⁊ ꝑ ho. añ. Orante ſcã lucia appuit ei beata agatha ⁊ ꝯſolabat̃ ancillã chriſti. ps. Dñs re. cũ reliqs añ. Lucia uirgo qd a me petis qđ ipſa poteris ꝑſtare ꝯtinuo mr̃i tue. añ. Per te lucia uirgo ciuitas ſyracuſana decorabitur a dño ieſu chriſto. añ. Bñdico te pr̃ dñi mei ieſu chriſti: qꝛ ꝑ filiũ tuũ ignis extinctꝰ ẽ a lat̃e meo. añ. Soror mea lucia uirgo deo ꝺuota qd a me petis qđ ipã potis pr̃ar̃ ꝯtiuo mr̃i tue. Ad bñd. añ. Colũna es ĩmobilis lucia ſponſa chriſti: quare õis plebs te expectat: ut accipias coronã uite all'a. oro. Exaudi. Ad ueſp. añ. Orãte ſcã. cũ reliqs ad mag. añ. Tãto pondere eã fixit ſps ſcs: ut uirgo dei ĩmobilis ꝑmaneret. oro ut ſupra. In ſancti thome apl'i in primis ueſp. ad mag. ⁊ ad bñ. añ. tñ. Quia tu uidiſti me thoma credidiſti: beati qui nõ uiderũt ⁊ crediderũt all'a. oro.

Da nobis queſumꝰ dñe btĩ apl'i tui thome ſolẽnitatibus gl'iari: ut eius ſep̃ p̃ocinijs ſubleuemur: ⁊ fidem ꝯgrua deuotione ſectemur. p. Lectio prima.

Thomas hebraice latine abyſſus ꝉ geminꝰ iterp̃tatur: ⁊ grece didymꝰ noiat̃: qꝛ utraqꝫ iterp̃tatõ eiꝰ ſtatui ꝯgruit. Didymꝰ recte uocari potuit ꝓp dubium cor in credẽdo effectũ dñice reſurrectionis. Abyſſus: qꝛ altitudinem dñice uirtutis in reſurrectione certa fide penetrauit. Et iuxta latinã linguã xp̃i geminꝰ ac ſĩlis ſaluatoris audiendo ĩcredulus uidẽdo fidelis. Lectio ſcđa.

Hic euangeliũ ꝑdicauit parthis medis: perſis: hyrcanis: bractianiſqꝫ. Et deſtinatꝰ ad oriẽtalẽ plagã. In terna gentiũ predicãs: ibiqꝫ ꝑdicationẽ ſuã uſqꝫ ad ultimum paſſiõis ſue ꝓducẽs: ꝓfectus ẽ ad indiã ſupiorẽ ꝑ reuelationẽ. Et ad opinionẽ eius ões ppl'i feſtinabant uidentes ſigna ⁊ ꝓdigia que faciebat: ⁊ nõ poterant ꝯtẽnere ꝑdicationẽ eius. Nam ⁊ demones pellebat ões ẽt dolores: calores ⁊ rigores pellebat: cecos illumĩabat mortuos ẽt ſuſcitabat. Lectio tertia.

Cuius corpꝰ cum honore ⁊ hymnis tranſtulerũt ad eccl'am. Cõdiẽtes aromatibꝰ ꝑcioſis: ⁊ fiebãt ſigna magna ⁊ ꝓdigia magna in loco ubi poſitũ erat. Nã demõioſi libabant̃: ⁊ egritudines curabant̃. Deĩqꝫ ſupplicãtes ſyri ab imꝑatore alexãdro romano ueniẽte uictor de pſidis ꝑlio. Xerſe rege deuicto ĩpetrarunt hoc: ut mitteret ad regulos indoꝝ: ut redderent defũctũ ciuibꝰ. Sicqꝫ factũ eſt ut tranſlatũ eẽt de india corpꝰ apl'i: ⁊ poſitũ in ciuitate edeſſa ad laudẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i. Cui ẽ honor ⁊ gl'ia in ſcl'a ſcl'oꝝ am̃. Alie tres lectões legunt̃ de cõi apl'oꝝ.

In illo tp̃e: Thomas ſcđm ioãnem. unꝰ ex. xij. q đr didymus: ñ. erat cum eis qñ uenit ieſus. Et reliqua. om̃. ſ. g. pape. Le. vij.

Iſte unꝰ diſcipl's defuit. Reuerſus qđ geſtũ eſt audiuit: audita credere renuit. Uenit iterum ieſus: ⁊ nõ credenti diſcipl'o latꝰ palpãdũ ꝑbuit: manꝰ oñdit: ⁊ oſtenſa ſuoꝝ cicatrice uulneꝝ infidelitatis illius uulnꝰ ſanauit. Quid fr̃es cariſſimi qd int̃ hec animaduertitis? Nunqd caſũ geſtũ creditis: ut electus ille diſcipl's tunc deeſſet. Poſt aũt ueniẽs audiret: audiẽs dubitaret: dubitans palparet: palpãs crederet? Non hoc caſu ſꝫ diuina diſpenſatiõe geſtũ ẽ. Egit nanqꝫ miro ordine ſupna clementia ut diſcipl's dubitãs: dũ ĩ magĩo ſuo uulnera palpet carnis: in nobis uulnera ſanaret infidelitatis. Plus eiꝫ nob̃ thome ĩfidelitas ad fidem qꝫ fides diſcipuloꝝ credentiũ ꝓfuit: qꝛ dum ille ad fidẽ palpando reducit̃: nr̃a mens õi dubitatione poſtpoſita in fide ſolidat̃. Lectio. viij.

Hic quippe diſcipl'in poſt reſurrectionẽ ſuam dubitari ꝑmiſit: nec tam in dubitatione deseruit: sicut añ natiuitatem suã: hẽc mariã sponsũ uoluit: q tñ ad eius nuptias non ꝑuenit: nã fact⁹ ẽ discipl's dubitans ⁊ palpãs testis uere resurrectionis: sicut spõsus mr̃is fuerat custos integerrime uirginitatis. Palpauit autẽ ⁊ exclamauit: Dñs me⁹ ⁊ ds̃ meus. Dicit ei iesus: Quia uidisti me credidisti cũ paulus apl's dicat: ẽ eĩm fides sb̃a sperandarũ reꝝ argm̃ non apparentuꝫ: ꝑfecto liquet qꝛ fides illaꝝ reꝝ argumentũ est: que apparere non possũt. Que eiꝫ apparent iã fidẽ nõ hñt sed agnitionẽ.

Le. ix.

Dum ergo uidit thomas dũ palpauit. Cur ei dicitur: Quia uidisti me credidisti: Sꝫ aliud uidit aliud credidit. A mortali quippe hoiem diuinitas uideri non potuit. Hoiem igr̃ uidit ⁊ deum ꝯfessus est dicens. Dñs me⁹ ⁊ ds̃ me⁹: uidendo ergo credidit: q ꝯsiderando uerũ hoiem hũc deũ: quẽ uidere non poterat exclamauit. Letificat ualde qđ sequitur. Beati qui nõ uiderunt ⁊ crediderũt. In qua nimiꝝ sñia signati qui eũ quẽ carne non uidim⁹ mente tenem⁹. Nos signati sum⁹: sed si fidẽ nr̃am opib⁹ seqmur. Ille ⁊ enim uere credit q exercet opando qđ credit. Quo ꝯ̃ de his qui fidẽ noie tenus tenent paulus dicit. Cõfitent̃ se nosse deum: factis aũt negant. Hic iacob⁹ ait: Fides sine opibus mortua est.

In sãcti igini pape ⁊ martyris. Lectio. i.

Iginius natõe grec⁹ ex philosopho de athenis. Cui⁹ genealogiã non inueni. sedit ãnos. x. mẽses tres dies. viij. fuit aũt tp̃ib⁹ seueri ⁊ marci: a cõsulatu magni ⁊ camerini usqꝫ ad orphiton ⁊ prasenum. Hic cõposuit cleꝝ ⁊ distribuit grad⁹. Hic fecit ordinatiões tres ꝑ mensẽ decẽbrĩ. Pbros. xv. diacones. v. ep̃os ꝑ diuersa loca numero. vij. Qui ẽt sepult⁹ est iuxta corp⁹ beati petri i uaticano. iij. id⁹ ianuarij: ⁊ cessauit ep̃at⁹ dies. iij.

In sc̃i felicis in picis pbri ⁊ martyris: orõ.

Concede quesum⁹ ops̃ ds̃: ut ad meliorẽ uitã sanctoꝝ tuoꝝ exẽpla nos ꝓuocent: quaten⁹ quoꝝ solennia agim⁹ ẽt actus imitemur. p.

Lectio prima.

Cum feruor dioclitiani ⁊ maximiãi sãctos dĩ diuersis penis iterficeret: duos fr̃es simli' mõ felicẽ ⁊ felicem gr̃a dignos pbros sancte eccl'ie catholice oblatos sibi dracc⁹ urbis p̃fect⁹ iussit adduci ut sacrificarent. Qđ si ꝯtẽpsissent punirent̃. Interea un⁹ ex ipsis noie felix q erat senior fr̃. Cũ duct⁹ fuisset ad tẽpluꝫ seraphis iuxta secretariũ ubi sedebat memoratus dracc⁹ uidens eũ dixit: Iusserunt te sacratissimi principes deo serapi sacrificare. Tunc sãct⁹ felix insufflauit in faciẽ e⁹ ⁊ statim corruit: atqꝫ i puluerẽ redactus. Iteꝫ altera die deduct⁹ ẽ ad tẽpluꝫ ubi mercurij erat statua. Et hortabant̃ ut ibi thura iactaret. Qui simli' mõ exsufflauit i faciẽ ei⁹ ⁊ statim corruit in terram.

Lectio sc̃da.

Deduct⁹ ẽ igr̃ beatus felix ad simlacrũ diane ut uel ibi sacrificaret. Qđ uidens in sufflãs in faciẽ ei⁹ cecidit: ⁊ tanq̃ꝫ si nunq̃ꝫ fuerit stati in puluerẽ redactũ ẽ. tunc reduct⁹ ẽ ad fr̃em ut poneret̃ i equuleo ⁊ inqreret̃ qbus hoc maleficijs fecisset: ⁊ rñdens dei famls ait: Hoc non maleficijs diaboli sed bñficijs dei opat⁹ sum. Tunc irat⁹ dracc⁹. Iussit euꝫ duci ex̃ murũ uia portuensi ad locũ q sc̃do miliario lõge ẽ ⁊ ibi eũ ad sacrificãdũ duxerũt ad phanũ qđ in ipso loco erat.

Lectio. iij.

Beatus igr̃ felix flexis genib⁹ orauit Et exurgens ab orõne isufflauit in arborẽ ingẽtissimã: ⁊ statim radicit⁹ euulsa ẽ arbor: sil' ⁊ templũ cui erat ꝯiuncta: ⁊ simlacrũ qđ int⁹ erat: ita ut nihil ex ipso penitus remaneret. Qđ cũ nunciatũ fuisset urbis p̃fecto: iussit eũ ibidẽ decolari. Corpus uero ei⁹ ihumanatũ iussit lupis ⁊ canib⁹ derelinq. Sꝫ christiani i eođ loco in quo arbor fuerat: qꝛ nimiã fr̃e multitudineꝫ apuerat euersio arboris illi⁹ eũ sepelierũt. Uoluerũt aũt alt̃a die corpus eius effodere: sꝫ ita uirt⁹ diuina martyrẽ suuꝫ diligenter humatũ defensauit: ut q̃cunqꝫ attentaret manũ mitt̃e: a diabolo eripet̃. Sicqꝫ factũ est ut petri tẽpli in edificationẽ sepl'ture ei⁹ ꝑficerẽt: ubi tp̃e pacis fabricata est eccl'ia: in qua bñficia diuina exuberant orõnibus eius usqꝫ i hodiernum diē. Ad laudē dñi nr̄i ieſu chriſti cui ē honor ⁊ gl'a in ſcl'a ſcloꝝ amen. In ſancti marcelli pape ⁊ martyris oratio.

PReces queſumus dñe ppl'i tui clemēt exaudi: ut beati marcelli martyris tui atqꝫ pontificis meritis adiuuemur cuius paſſione letamur. p. Lec. i.

TEmpor̄ quo maximian⁹ auguſtus rediit de ꝑtibus africe ad urbeꝫ romā: uolens placere dioclitiano auguſto ut i noīe eius thermas a ſolo edificaret. Cepit inuidia chriſtianoꝝ oēs milites romanos ad afflictionē laboris cōpellere: ⁊ ꝑ uaria loca: alios ad lapides: alios ad arenā fodiendam dānauit. In ipſo tēpore erat uir noīe tarſon: uir potēs ⁊ facultatibus plenus ⁊ uita fidelis. Hic cū uidiſſet affligi chriſtianos ad fatigationē ⁊ laborē: cepit de ſua facultate ſāctis martyribus alimoniā ⁊ uictū miniſtrare per uiros chriſtianos: ſiſinniū: ⁊ ciriacū: ſmaragdum: ⁊ largum. Lectio ſecunda.

HOc audiens marcellus ep̄s urbis gaudio repletus eſt: de elemoſyna quā tarſon ſāctis miniſtrabat. Et uocās ad ſe ſanctos uiros chriſtianos ⁊ ſeruos dñi nr̄i ieſu chriſti: ſiſinniū: ciriacum: ſmaragdū: ⁊ largum. Inq̄ſiuit ab eis ⁊ notū fecerunt ſancto marcello ep̄o: quō tarſō ſanctis dei uictualia miniſtrabat. Tunc gaudio repletus: ducens cōciliū. Conſecrauit ſiſinniū ⁊ ciriacum diacones eccl'e romane. Factū eſt aūt in una nocte dum ferrent humeris ſuis uictum: quē tarſon miſtrabat tenti ſūt a militibus paganis et ꝑducti ad tribunū expurium. Suſcipiēs eos tribunus: recluſit in cuſtodia publica. Poſt diem tertiā nuntiauit maximiano auguſto. Lectio tertia.

HOc cum audiſſet maximianus iuſſit: ut in cuſtodia ipſi foderet arenā ⁊ humeris ſuis portarent uſqꝫ ad locum ubi therme edificabant̄. Erat autē ibi ſenex inter eos noīe ſaturninus: qui iaꝫ ſenectute maceratus fuerat: ⁊ cepunt eum ad portandū adiuuare: hoc cum uidiſſet cuſtodes fieri: qꝛ ſiſinnius ⁊ ciriacus diaconos ſarcias ſuas ⁊ alias cū adiutorio chriſti portarent: martyrizati ſūt ⁊ nunciauerunt tribuno expurio. Tūc tribunus nūciauit maximiano auguſto dicēs: qͦcunqꝫ hymnis ⁊ laudibus dei: ⁊ ōi ueneratiōe chriſto gl'am reddebāt. Lec. iiii.

QOdē tp̄e miſit maximian⁹ auguſt⁹: ⁊ iuſſit ſibi ſiſinniū pñtari. Cui cuꝫ pñtat⁹ fuiſſet ſiſinni⁹ diacon⁹ dixit ad euꝫ maximian⁹. Quis uocaris? Rñdit. Ego peccator ſiſinni⁹ ſeru⁹ ſeruoꝝ dñi noſtri ieſu chriſti. Maximian⁹ auguſtus dixit Que carmina ſūt i uob. Rñdit ſiſinni⁹ diacon⁹ dicēs: ſi cognoſceres que ſūt carmia fideliū: ſcires creatorē tuuꝫ. Rñdit maximian⁹ auguſtus: ⁊ qs eſt creator niſi iuict⁹ hercules? Rñdit ſiſinni⁹ diacon⁹: Nob turpe eſt uel noīare uel audiř hos. Maximian⁹ dixit: unuꝫ tibi ex duob⁹ eligere feſtina aut ſacrifica deo herculi: aut carnes tuas ginibus cremabo. Lect. v.

SIſinni⁹ diacon⁹ dixit. Ego qdē ſēꝑ hoc optaui: uerūtñ ſi merit⁹ fuero: ut coronā deſideratā accipiā. Irat⁹ maximian⁹ auguſtus tradidit cū lauditio p̄fecto. Tunc lauditi⁹ p̄fect⁹ recluſit eū i cuſtodia mamortia: ⁊ fuit ibi i cuſtodia dieb⁹ .xvij. Poſt hos dies trāſactos iuſſit lauditius p̄fect⁹ aſpectib⁹ ſuis ſiſinniū pñtari. Qui cū pñtat⁹ fuiſſet ab āproniano cométarieſe: ſubito lux ō celo facta ē: ⁊ uox de luce exijt dicens: Uenite ad me bñdicti pr̄is mei ꝑcipite r̄gnū qͦ uob paratū ē ab origine mundi. Tunc āpronian⁹ tremefact⁹ cecidit ad pedes ſiſinnij diaconi ⁊ dixit ei. Adiuro te ꝑ chriſtū quem ꝯfiteris ne tardes me baptizare: ⁊ faciaſ me tecū ꝑtingere ad coronā. Lec. vi.

EAdeꝫ hora allata ē aqua ⁊ cathetizauit eū: ⁊ bñdixit fontē: ⁊ depoſuit nudū i pelui ⁊ dixit ei: Credis i deū patrē ⁊.f.⁊.ſ.ſ. Et ille rñdit: Credo. Et dixit ei ſiſinni⁹ diacon⁹. Illuminet te chriſtus. Et eleuauit eū de pelui: ⁊ adduxit eū ad ſanctum marcellū ep̄m: quē chriſmate ꝯſignauit: ⁊ altare ꝯſecrauit: ⁊ participati ſūt oēs corp⁹ ⁊ ſanguineꝫ domini noſtri ieſu chriſti. Eodem die poſt meridiem iuſſit ſibi lauditius ſiſinnium diaconem pn̄tari ab amproniano comentarienſi iā baptizato: qui cepit clamare ⁊ dicere qd uos coartat diabolus in dei ſeruos: tāta mala exercere. Tunc prefectus dixit ad amproniauū comentarienſē: quō ego uideo ⁊ tu chriſtian⁹ effectus es.

Lec. vij.

R Eſpondit amproniauus ue mihi infelici: qꝛ perdidi dies meos. Rn̄dit p̄fectus: Uere nūc ꝑdis dies tuos. Et iuſſit eum capitalē ſubire ſn̄iam dicens. Si hic extinctus non fuerit: multi ꝑ eū peribunt. Eodē tp̄re ductus in uia ſalaria miliario ſcd̄o: capite truncatus eſt: ſub die quarto nonaꝝ februariaꝝ. Tunc iuſſit retrudi in cuſtodia ſenē ſaturninum ⁊ ſiſinnium diaconē dicens: Si non imolauerint dijs: diuerſis eos penis interficiā. Cunqꝫ ſaturninus ſenex eēt in cuſtodia una cū ſiſinnio diacono: ueniebāt ad eoſ multi gentiles ⁊ baptizabant cum om̄i fiducia.

Lectio octaua.

I pſo tp̄re maximianus interfecit ſororem ſuā artemiaꝫ. Poſt dies octo ueniens ſanct⁹ marcellus ep̄s cum lucina matrona chriſtianiſſima cōdiuit corpora ſanctoꝝ cū aromatibus ⁊ linteaminibus: ⁊ ipoſuit nocte in panone ſuo cū eunuchis ſuis: ⁊ ſuſtulit martyres ubi comendati fuerant. Et tranſlata ſunt corpora cū ſancto ciriaco i predio eius uia hoſtienſi miliario ab urbe roma. vij. ubi requieſcunt i ſarcophagis lapideis. Quoſ manu ſua recondidit beata lucina in pace amen: ſexto idus auguſti: eodē tp̄re fecit beata lucina donationē de facultatib⁹ ſuis omni eccl'e catholice.

Lectio. ix.

H Oc audiēs maximianus auguſtus indignatus ꝓſcriptione eā damnauit. Beata aūt lucina rogauit ſc̄tū marcellum ep̄m: ut domū eius eccl'am ꝯſecraret. Qd̄ ⁊ cum om̄i deuotione fecit beat⁹ marcellus ep̄s. At ubi frequenter i eadē domo miſſas celebraret in media ciuitate uia latina: ⁊ audiret hoc maximianus auguſtus iratus miſit in eandem eccl'am ⁊ fecit preceptione ſua: ut ibi plante ſternerentur ad aialia. Stabuli publici et eundē marcellum ep̄m ad ſeruitium aialium deputauit cū cuſtodia publica: ubi ⁊ per multos annos ſeruiēdo emiſit ſp̄m ſeptimodecimo calēdas februarias. Cuius corpus rapuit ioānes pbr noctu cuꝫ beata lucina ⁊ ꝯdiuit cuꝫ aromatibus ⁊ ſepelliuit in cemiterio priſcille uia ſallaria non longe ab urbe roma: miliario. iij. ⁊ requieuit in pace amen.

In feſto ſancti antonij abbatis.

Lectio prima.

B Eatus antoni⁹ abbas cū eſſet in ciuitate patras in monaſterio: nō ualebat ſeruitium dei facere quō ipſe cupiebat: qꝛ quotidie uidebat ad ſe uenire m̄ltas gētes ſeculares. Et cogitās ⁊ gemēs in corde ſuo dicebat: Fr̄es qd faciemus: Quia ꝯturbant me cogitationes mee: ⁊ non eſt hic locus quiet⁹ ut poſſimus ſaluare aīas n̄ras: Hec dicebat illis quos ſciebat in dei amore poſitos: ⁊ ꝑ ſingl'os dies moleſtabat ⁊ hortabat̄ eos: dicebat qꝫ illis: Quid faciem⁹: Illi auteꝫ dicebāt ꝙ tu p̄r iubes. Ille aūt dicebat: Uēite ꝑgamus de loco iſto: ⁊ eamus in illū locū ubi fidel'r ⁊ firmiter d̄o ſeruiam⁹.

Lec. ij.

I Lli aūt qui in timore dei erāt poſiti aīo ſuo dixerūt. Si ſic oportet nos pater: ⁊ nos non te derelinquim⁹. Tunc beat⁹ antōius dixit: filij mei uocauit nos deus in ordine monachorum ⁊ ſacerdotum: ſed tamen uideamus ut non ſit falſum in nobis. Si ſecundum ſcripturam. Precepta dei in ōibus audire ⁊ adiplēꝫ nolim⁹. Et iteꝝ. Qd̄ ocl'is n̄ uidit: nec auris audiuit nec i cor hōis aſcēdit: que p̄pauit d̄s his qui diligunt eū. Cum auteꝫ ſol ad occaſū ueniſſet introierūt i eccl'am ⁊ ceperunt laudes reddere deo om̄pti: ſicut mos erat. Et cū cōpletū eēt officium monaſterij: ⁊ om̄s requieſcerēt i lectulis ſuis. Ille ꝓſtrauit ſe in terrā dep̄cans deum ⁊ dicēs. De⁹ celi ⁊ terre q cūctoꝝ es cognitor: in cui⁹ uoluntate cūcta ſūt poſita: ⁊ non ē q poſſit tue reſiſtere uolūtati: q reuocas errātes ut nō ꝑeant. Cuſtodi ſeruos tuos: ⁊ oñde nobis locuꝫ in quo tibi mūdo corde: ⁊ caſto corpore ſeruiam⁹: qꝛ nō ē hic loc⁹ ꝯuerſatōis niſi d̄ amatoribus huius ſeculi.

Lectio tertia.

ET cũ oraſſet beatus antõi⁹ abbas accidit ei modic⁹ ſõn⁹. Veniens autez angelus dñi in ſõnis dixit ei. Antoni ſurge uad' i locũ i quo dico tibi: tu ⁊ frẽs tui q uolũt ſequi te. Ego aũt dabo tibi i heremo figurã angeli: ⁊ ibi paſcam te de cunctis regionib⁹ terre. Et cũ aſcẽderis in montẽ excelſũ cedron: ibi iuenies modicam uallem nemoroſã pulchrã nimis inter montes: illicqȝ iuenies lapidẽ marmoreũ in ſilitudinem hõis: q tibi aliquid pauoris imitet: ſed noli timere: qꝛ ego tecum ſũ in õi opere tuo. Tunc beatus antonius ſurgẽs a ſõno dixit. Grãs ago tibi dñe ieſu chriſte: qui me dignat⁹ es exaudire. Et introiuit in eccl'iam: tangẽs ſignum ad matutinũ. Et ꝯgregatis cũctis frĩbus inſil' fecerunt officiuȝ. Lectio. iiij.

MAne aũt facto exierunt de eccl'ia: ⁊ añ portas eccl'e pariter ſederũt Et exinde cepit bt̃s antonius narrare ſõniũ ſuum qđ uiderat frĩbus ſuis. Dixi uobis iã fratres mei ſeqmini me: ⁊ ducã uos in locum illũ ubi aĩe ueſtre ſaluent: qꝛ non ẽ hic locus idone⁹ niſi amatoribus ſeculi ⁊ uanitatũ. Et ꝓpterea fugiam⁹ nos a facie iſtius cupiditatis. Illi uero rñdentes qui erant aĩo bono dixerunt. Pꝛ camus ubi tu uis: ſed tñ uideam⁹ ne in uacuum laboremus: ſed ꝓuide ut ad exẽpla ſanctoꝝ poſſimus ꝑuenire. Lectio. v.

ITerũ dicit bt̃s antonius frĩbus ſuis. Videte frẽs ut coꝛ uꝛm ⁊ cogitatio uꝛa non uacet in uanuȝ: ⁊ ne ſeducat nos huius ſeculi cupiditas ſed uoluntatẽ dñi ⁊ meaſ exhortationes per oĩa cuſtodite: ⁊ audite me qꝛ ita dꝛ i euangelio. Qui uoluerit aĩam ſuam ſaluã facere: ꝑdet eam. Et qui ꝑdiderit aĩaȝ ſuã in hoc mundo ꝓpter me. In uitã eternam inueniet eã. Et paulopoſt ceperunt omnes cantare pſalteriũ uſqȝ ad horam nocturnaȝ: qñ ſomnus deprimit. Tunc ſurgens bt̃s antonius. In prima uigilia noctis accepit baculum ſuuȝ ⁊ ſuſcitauit illos qui ſecuturi erant illum. Lectio ſexta.

EGredientes uero đ monaſterio cũ ſcilentio perrexerũt ad muruȝ ciuitatis: ⁊ depoſuerunt beatũ antonium ꝑ funicl'm: ⁊ ões qui cũ eo erant. Exeuntes aũt foras ciuitatem ambulauerunt ꝑ diuerſa loca mõtiũ tota nocte illa ⁊ duobus diebus: ⁊ ꝑuenerunt in uallẽ nemoroſã pulchram nimis. Odore oĩuȝ arborum repletaȝ. Erat aũt ibi lapis in ſimilitudinem hõis aſpectus. Et ille erat loc⁹ ubi expoliauerunt filij iſrael frẽm ſuum ioſeph. Et in ſanguine hedi intinxerant tunicã eius: ⁊ ipſũ uendiderũt iſmaelitis .xxx. argẽteis. In ſãcte priſce mar. oĩo.

DA queſumus omp̃s dš: ut qui beate priſce martyris tue natalitia colimus: ⁊ annua ſolẽnitate letemur: ⁊ tãte fidei ꝓficiam⁹ exẽplo. ꝑ. In ſantorũ martyꝝ: marij: marthe: audifax ⁊ abacuch.

EXaudi dñe pplm tuum cum oĩo. ſanctoꝝ tuoꝝ patrocinio ſupplicãtem: ut tẽporalis uite nobis tribuas pace gaudere ⁊ eterne repire ſubſidium. ꝑ. d.

TEmporibus claudij impatoris uenit quiddam uir de perſide ꝑtibus noĩe marius: cũ uxore ſua noĩe martha: ⁊ filijs ſuis audifax ⁊ abacuch uiri chriſtianiſſimi ad orõnem aploꝝ. Veniẽtes aũt romã: ceperunt corpora ſanctoꝝ per carceres ⁊ ſepulturas ꝯquirere. Et dum frequenter: ſolicite: ⁊ curioſe: quererẽt: uenientes in caſtrũ tranſthyberiȝ: intra carcerem inuenerunt hoĩem uenerabilem noĩe quirinũ: qui iam multa uerbera ꝓ chriſti noĩe ꝑpeſſus fuerat ⁊ facultate nudat⁹: ad quẽ uenientes miſerunt ſe ad pedes ei⁹: mari⁹ ⁊ martha uxor eius cũ duobus filijs audifax ⁊ abacuch: ut orarẽt ꝓ eis: ⁊ ibi manſerũt diebus octo. Et ceperunt de facultatibuꝫ ſuis miſtrare bt̃o q̃rino: ⁊ lauare pedes eoꝝ qui i uinculis erant conſtricti. Lectio ſecunda.

EOdem tp̃e iuſſit claudi⁹: ut ſiq chriſtianoꝝ repti fuiſſent: in uulgo aut i cuſtodia ſine itermiſſiõe punirent. Ipſo precepto diuulgato tenuit ducẽtoſ ſexaginta duos chriſtianos uia ſalaria: q arenã fodiẽtes dãnati fuerãt ꝓ chriſti noĩe. Quos ut iuſſit inſiglia foras muros porte ſalarie ducerẽt: ⁊ in eodem loco clauſi ſunt in ciuitatis amphiteatro: ubi eos mľtis ſagitis iuſſit interfici. Hoc cum factū fuiſſet contriſtati ſunt nimis mariꝰ ⁊ martha uxor eius: cuꝫ duobꝰ filijs ſuis audifax ⁊ abacuch: uenerunt ad locū ubi corpora ſanctoruꝫ interfecta fuerant una cū ioanne p̄ſbytero. Et inuenerunt corpora ſanctoꝝ igni ſuppoſita: ⁊ exeuntes ſe: ceperunt corpora ſubtrahere ⁊ ſepelire cū linteaminibus ⁊ facultatibus ſuis. Quia uir locuplex erat cum filiis ſuis ⁊ uxore: ⁊ quot potuerūt ſepelierunt i crypta uia ſalaria in cliuo cucumeris. Lectio .iij.

CLaudius igr̄ audiens qꝺ̄ ſancti dei ſepelliſſent corpora martyꝝ. Iratus tradidit eos uicario muſiano dicēs. Si non ſacrificauerint ⁊ derelinquerint ſupſtitionem hanc diuerſa eis tormēta exerce. In eadē die iuſſit ſibi eos itellude p̄parari: ⁊ oīa genera tormentoꝝ defferri. Qui cū adducti eēnt in ꝯſpectu eiꝰ: furorē repletus dixit: Intimatum ē uobis qꝺ̄ p̄ceperunt principes nr̄i: ⁊ om̄s rei publice: Rn̄dit audifax: Neſcimus. muſianꝰ dixit: deferantur tormenta. At ubi allata ſt̄ dixit: Om̄ia hec genera tormentoruꝫ in uobis expendent: ſi decretum non feceritis. Si uero audieritis precepta pricipū: ⁊ natales ur̄i renouabuntur: ⁊ dignitate fulgebitis precelſa. Lectio quarta.

HOc iuſſerunt uictores reipublice ut ſacrificetis dijs ſine mora: ⁊ eſtote amici principū. Rn̄dit audifax filiꝰ eiꝰ maior ⁊ dixit: ſtultam reꝫ locutus es. Dixit muſianus ad marium marthā ⁊ abacuch: Uos qd dicitis: Rn̄derunt. Om̄s quaſi ex uno ore locuti ſumꝰ. Muſianꝰ iuſſit eos expoliari ⁊ fuſtibus cedi: martham uero ſtare an̄ eos. Qui dum cederent ſub uoce preconia dicente: Precepta principum nolite ꝯtemnere. Martha gaudens dicebat: Filij mei ꝯſtantes eſtote. Marius uero laudabat dn̄m dicens: Gl̄ia tibi dn̄e ieſu chriſte Lectio qn̄ta.

MUſianus uicarius iuſſit eos leuari a terra ⁊ ſuſpendi in equuleo. Qui duꝫ attraherent neruis: uoce magna clamabat audifax filius eius maior. Gl̄ia tibi dn̄e ieſu chriſte: qui nos uocar̄ dignatus es: ⁊ cū ſeruis tuis dinumerare. Iratus muſianus iuſſit ignē ad latera eoruꝫ poni: ⁊ ungulis ferreis radi. Illi aūt uultu alacri leti clamabant: Gr̄as agimus tibi dn̄e. Muſianus iuſſit eos deponi de equuleo in ꝯſpectu marthe ⁊ manus eorum precidi. Lectio ſexta.

QUnqꝫ manus ſanctoꝝ fuiſſent preciſe: cepit ſanguis emanare. Martha aūt colligens ſanguinē mariti ⁊ filiorum: faciē ⁊ caput ſuum liniebat cū gaudio. Tūc iuſſit ut manibus ad cola ligatis: ſic per ciuitatem circuirēt ſub uoce p̄conia dicente: Deos blaſphemare nolite. Clamauit aūt marius audifax ⁊ abacuch. Non ſunt dij ſed demōes: qui uos pdere hn̄t ⁊ principē ur̄m. Qui ducti uia cornelia miliario tertiodecimo ad nymphas catabaſſi. Ibi in eodē loco decolati ſunt ſub arenario: marius: audifax: ⁊ abacuch: Martham uero in nymphā necauerunt. Quoꝝ corpora iteruꝫ iuſſit incendi: ne ſepulturā hr̄ent. Matrōa uero noīe felicitas rapuit corpora: ⁊ in predio ſuo ſemiuſta ſepelliuit. Martham uero leuauit de puteo ⁊ iunxit corporibus ſāctis: tertiodecimo calendas februarias: regnante dn̄o nr̄o ieſu chriſto: qui uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorum amen.

In ſanctoꝝ mart. fabiāi ⁊ ſebaſtiāi orō.

IN firmitatem nr̄am reſpice omp̄s d̄s: ⁊ qꝛ pondus ꝓprie actiōis grauat: beatoꝝ martyꝝ tuorum fabiani ⁊ ſebaſtiani interceſſio gl̄ioſa nos ꝓtegat. p.

De ſancto fabiano. Lectio prima.

FAbianus natione romanus ex p̄re fabio ſedit annos .xiiij. menſes .xi. dies .xi. martyrio coronatur. Fuit aūt tēporibus maximiani ⁊ affricani: uſqꝫ ad decimum ſcd̄m ⁊ quadratum: ⁊ paſſus ē quartodecimo calendaꝝ februriarum. Hic regiones diuiſit diaconibus: ⁊ fecit ſeptē diacones: qui ſeptē notarijs iminerent: ⁊ geſta martyrū fideliter in integro colligerent. Et multas fabricas p cimiteria fieri precepit. Et poſt paſſionem eius moyſes ⁊ maximus pb̄ri ⁊ nicoſtratus diaconus cõprehenſi ſunt ⁊ in carcerm miſſi. Eodeꝫ tp̄e uenit nouatus ex africa ⁊ ſepauit ꝺ̓ eccleſia nouatianū ⁊ quoſdā confeſſores: poſtq̄ꝫ moyſes in carcerem defunctus ē: qui fuit menſes .xi. Et ſic mlʼti chriſtiani fugerunt ꝑ diuerſa loca. Hic fecit ordinationes .v. per menſem decembrium pb̄ros .xxij. diacones .vij. ep̄os ꝑ diuerſa loca numero .xi. Qui ēt ſepultus eſt in cimiterio calixti uia apia tertio decimo calendas februarij ⁊ ceſſauit ep̄at⁹ dies .vij.

Alie de ſcto ſebaſtiano Lec. ij.

SEbaſtianus uir chriſtianiſſim⁹ mediolanenſiuꝫ partibus eruditus ciuitate narbonenſi oriundus dioclitiano ⁊ maximiano imperatori ita carus erat: ut prīcipatū ei prime cohortis traderēt ⁊ ſuis aſpectibus eū iuberent ſemꝑ aſtarē. Erat enim uir totius prudentie in ſermone uerax: in iudicio iuſtus: in cõſilio prouidus: in cõmiſſo fidelis: in interuentiõe ſtrenuus in bonitate conſpicuus: in uniuerſa morꝝ hõeſtate preclarus. Hūc milites ac ſi patrem uenerabantur. Hunc uniuerſi qui preerant palatio cariſſimo uenerabantur affectu. Erat eiꝫ uerus ꝺ̓i cultor. Et neceſſe erat ut quem ꝺ̓s tanta perfuderat gr̄a ab oībus amaretur chriſto igitur quottidie ſedulum exhibebat officium: ſed agebat quatenus hoc ſacrilegis regibus eſſet occultum: non paſſionis timore perterritus neqꝫ p̄rimonij ſui amore ꝯſtrictus: ſed ob hoc tm̄ ſub chlamyꝺ̓ terreni impij chriſti militiā gerebat abſconditam: ut chriſtianorꝝ aīos quos inter tormenta uidebat deficere cõfortaret: ⁊ deo redderet aīas quas diaboluſ conabatur auferre. Deniqꝫ poſtqꝫ multas martyrū mentes a timore paſſionis eripuit: ⁊ ad coronā perpetue glorie incitauit: ipſe quoqꝫ quis eſſet apparuit: quia lumen in tenebris latere non potuit.

Lectio tertia.

PReclariſſimis igitur uiris marcelianus ⁊ marco duobus germanis fratribus ꝓ chriſti noīe in uinculis cõſtitutis quotidie ſolatium exhibebat ⁊ taꝫ ipſis q̄ꝫ ⁊ uis eorꝝ cum quibus detenti fuerant: ſalutaria fidei conſilia miſtrabat q̄ꝫ fugitiua ſeculi blandimenta reſpuerēt ⁊ momētanea tormentorū genera non timerent. Igitur cum ⁊ alia multa beatus ſebaſtianus indutus chlamyde iacintus baltheo quotidie faceret: quadam die dū hec ⁊ his ſimilia ex ſuo oꝛ̄ ꝓferret: ſubito per unam fere horam: ſplendore nimio de celo ueniente illumīatus eſt: ⁊ ſb̄ ipſo ſplendore pallio candidiſſimo amictus iuuenis apparuit iuxta euꝫ. Hec autem gerebant intra domum primiſcrinij noīe nichoſtracti: apꝺ̓ quem cuſtodiebatur marcelianus ⁊ marcus. Qui nichoſtractus hēbat uxorem noīe zoe. Hec āt ante .vi. annos egritudinis nimietate facta eſt muta. Prudentiam tm̄ audiendi et intelligendi non ſolum non amiſerat: uerū ēt ⁊ melius q̄ꝫ pri⁹ licuerat officiū obtinebat auditus. Hec itaqꝫ cuꝫ intellexiſſet oīa que beatus ſebaſtianus dixerat: ⁊ tm̄ lumen circa eum uidiſſet. Cunqꝫ ōes facti miraculi ſtupore tenerent annuebat manu omnibus ut quaſi exprobrandi eſſent: qui tam euidenti aſſertori nõ crederent ⁊ genibus eius ad uoluta: rogar̄ eū manuum indicijs cepit. Sꝫ beatus ſebaſtianus cum uideret cordis ſecreta lĩgue expreſſione declarari non poſſe. Cā huius ſilentij percuntatus didicit: ſermonis illius copiam nimia ui infirmitatis ſublatam.

Lectio quarta.

TUnc beatus ſebaſtianus dixit: Si uere ego ſeruus chriſti ſum: ⁊ ſi uera ſunt omnia que de ore meo hec mulier audiuit ⁊ credidit. Jubeat dn̄s meus ieſus chriſtus ut reddeat ad eā officium labiorꝝ eius: ⁊ aperiat os eius: qui aꝑuit os zacharie ꝓphete dn̄i. Ad hanc uocē exclamauit mulier uoce magna dicens: Beatus es tu ⁊ benedictus ſermo oris tui: ⁊ benedicti qui credunt per te in chriſtum filium dei unigenitum. Ego eīm uidi oculis meis ad te angelum dei uenientem de celo: ⁊ librum ante oculos tuos tenentem: ex cuius lectione uniuerſa ſermonis tui ōrō decurrebat. Benedicti q̄ oībus que locut⁹ es credūt: ⁊ maledicti ſerui dubitauerunt uel i uno uerbo que audierunt: quoniam ſicut aurora ſuꝑ ueniẽs: uniuerſas tenebras noctis excludit ⁊ omnium oculis lumen ꝙ nox ceca negauerat reddit. Jta lux ſermonum tuoꝝ omnem caliginez omnẽqꝫ ignorantie cecitatẽ exterſit: ⁊ ſerenuz poſt tenebras diem mentibus dedit. A me autem non ſolum incredulitatis tenebras excluſit: ueꝝ etiam ſermonis mei hoſtium: quod ꝑ ſex annos clauſum fuerat patefecit. Lect. v.

Videns autem nicoſtratus uir eius tanta mirabilia chriſti in ſua uxore celebrata: cepit pedibus eius aduolui: ⁊ indulgentiam petere: ꝓ hoc quod imperiali ⁊ prefectorio iuſſu ſãctos dei habuiſſet in uinculis. Et auferens de manibꝰ eoꝝ ferreos nexus: genua eorum amplexus. Rogare cepit ut dignarentur abſcedere dicẽs: O qꝫ beatus eſſem ſi pro ueſtra poſſim mereri ſalute conſtringi: forſitan ſanguinis mei effuſione abluerer: ut mortem illam penarum eternarum euaderem: ⁊ ad illam uitam pertingerẽ: quã nobis per os domini mei ſebaſtiani manifeſtare dignatus eſt dominus. Cũ hec ⁊ his ſimilia ſanctus ſebaſtianus proſequeretur: proſtrauerunt ſe uniuerſi: ⁊ flexis genibus ceperũt cordis mugitũ reddere: ⁊ ſe peccaſſe ⁊ inique egiſſe penitentie uocibus exclamare fundebant: ergo amaras lachrymas: ⁊ ſe chriſto uelle credere clamoſis uocibus reſonabãt. Tũc beatus ſebaſtianus iubet omnes eos a uinculis cathenarum abſolui. Poſt hec abijt ad ſanctum policarpum preſbyteꝝ ubi erat cauſa perſecutionis occultus: ⁊ narrauit ei oĩa que geſta ſt̃. Lec. ſexta.

Quibus auditis ſanctus policarpꝰ gratias egit deo: ⁊ una cum eo uenit ad domum nicoſtrati primiſcrinij. Et uidens turbas credentium: Salutans eos cuz gaudio ait: Beati omnes qui audiſtis uocez domini noſtri ieſu chriſti dicentis: Venite ad me omnes qui laboratis ⁊ honerati eſtis: ⁊ ego uos ꝛficiã. Tollite iugum meũ ſuper uos. ⁊ diſcite a me quia mitis ſum ⁊ humilis corde: ⁊ inuenietis requiem aĩabus u͂ris. Jugum enim meum ſuaue eſt ⁊ onꝰ meũ leue. Vos itaqꝫ fratres noſtri quos nondũ baptiſmatis unda diluit: ⁊ ꝯſecrandos deo omnipotẽti cariſſimos filios fecit: pro hoc ꝙ a ꝓpoſito ſuo ſc͂o reuocare: conati eſtis beatiſſimos milites chriſti: opus uobis erat penitentia: ut per ipſã ad indulgentiam ueniretis. Nunc aũt q꞉ ad tantaz gloriam acceſſiſtis: ut etiam ad paſſionem a qua dolẽtes alios reuocare uoluiſtis ad ipſam uos deſideretis gratãter occurrere ⁊ libent̃ amplecti. Sciatis ad indulgẽtiam perueniſſe ⁊ ad palmã pertingere.

Tres ultime lectiones de om̃. cõi martyrum. Jn ſc͂e agnetis uirginis ⁊ martyris ad ueſperas. capitulum.

Confitebor tibi dñe rex: ⁊ collaudabo te deum ſaluatorẽ meum: ꝯfitebor nõi tuo qm̃ adiutor ⁊ ꝓtector ſc͂s es mihi: ⁊ liberaſti corpus meum a ꝑditõe.

Hymni. ℣. breuia r̃nſoria: ⁊ inuitatoriuz dicunt̃ de cõi uirginum. ad magnifi. añt.

Beata agnes in medio flãmaꝝ expãſis manibus orabat: te deprecor adorande colende: pr̃ metuende. q꞉ per ſc͂m filium tuum minas euaſi ſacrilegi tyrãni: ⁊ carnis ſpurcitias imaculato calle tranſiui: ⁊ ecce uenio ad te: quem amaui: quem queſiui: quem ſẽp optaui. oĩo.

Omnipotens ſempiterne d͂s: q infirma mundi eligis ut fortia queqꝫ ꝯfũdas: ꝯcede ꝓpicius ut qui beate agnetis martyris tue ſolennia colimus: eius apd͂ re p̃ocinia ſẽtiaꝫꝰ. p. Jn. j. noct. añt.

Diſcede a me pabulum mortis q꞉ iã ab alio amatore preuenta ſum. p̃s. Beatus uir. añt. Dexterã meã ⁊ collum meũ cinxit lapidibus precioſis: tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas. p̃s. Quare. añt. Poſuit ſignuz in faciem meã: ut nullũ p̃ter eum amatorem admittam. p̃s. Dñe quid. ℣. Sp̃e tua ⁊ pulchritudine tua. ℟. Jntende ꝓſpere. Lect. j.

Seruus chriſti ambroſius ep̃s: uirginibus ſacris diem feſtum ſacratiſſime uirginis celebremus. Hinc pſalmi reſonent: inde concrepent lectiones. Hinc pploꝝ turbe letentur: inde ſubleuentur pauperes chriſti. Omnes. n. gratulemur in domino: ⁊ ad edificationem uirginuꝫ qualiť paſſa ſit agnes beatiſſima ad memoriam reuocemus. Tertiodecimo etatis ſue anno mortem perdidit ⁊ uitam inuenit: quia ſolum uite dilexit auctorem. Infantia quidem computabať in annis: ſed erat ſenectus mentis in menſa. Corpore quidem iuuencula ſed aīo cana: pulchra facie ſed pulchrior fide. Dum a ſcholis reuertitur: a prefecti urbis filio adamať. Cuius parentes dū reqſiſſet: cepit offerř plīma ⁊ plīora ꝓmittere. Deniqꝫ detulerat ſecuꝫ precioſa ornamenta: q̄ a beata agne ueluti ſť ſtercora recuſata. Vñ fcm̄ eſt ut iuuenis ille maiori purgereť ſtimulo ⁊ putans eam meliora uelle accipere: ornamenta oīum lapidum precioſoꝝ ſecum defert gliam: ⁊ ꝑ ſe ipſū ⁊ ꝑ notos ⁊ ⁊ ꝑ affines cepit aures uirgis appellare. Diuitias domos poſſeſſiones familias atqꝫ ōes mundi diuitias repromiſit: ſi cōſenſum ſuū eius ꝯiugio non negaret. ℟. Dieꝫ feſtū ſacratiſſime uirginis celebrem⁹: qualiter paſſa ſit beata agnes ad memoriam reuocemus: tertiodecimo etatis ſue anno mortem ꝑdidit ⁊ uita īuenit: Quia ſolū uite dilexit auctorem. ℣. Infantia quidē cōputabatur ī ānis ſed erat ſenect⁹ mentis in mēſa. Quia. Le. ij.

Beata igr̄ agnes tale iuueni fertur d̄diſſe rñſum. Diſcede a me fomes peccati nutrimentum facinoris. Pablm mortis. Diſcede a me qr̄ iaꝫ ab alio amatore preuenta ſū: q̄ mihi ſatis meliora obtulit ornamenta: ⁊ anulo fidei ſue ſubarrauit me: longe te nobilior ⁊ genere ⁊ dignitate. Ornauit ineſtimabili dextrocherio dextrā meam ⁊ collū meum cinxit lapidibus p̄cioſis. Tradidit auribus meis īeſtimabiles margaritas: ⁊ circūdedit me uernantibus atqꝫ coruſcantib⁹ gēmiſ Poſuit ſignū in faciē meam: ut nllꝫ preť eū amatorē admittā. Induit me cyclade auro texta: ⁊ immenſis monilibus ornauit me. Oñdit mihi theſauros incomparabiles: quos mihi ſe donaturuꝫ ſi in eo perſeuerauero repromiſit. reſponſoriū. Dextrā meā ⁊ collū meum cinxit lapidibus precioſis: tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas: Et circūdedit me uernantib⁹ atqꝫ coruſcantibus gēmis. ℣. Poſuit ſignū in faciē meā: ut nullū preter eū amatorē admittam. Et circundedit. Lectio. iij.

Non ergo potero ad ꝯtumeliaꝫ prioris amatoris: uel aſpicere aliū ⁊ illum derelinquere: cū quo ſū caritate deuincta: cui⁹ generoſitas celſior. Poſſibilitas fortior. Aſpect⁹ pulchrior: amor ſuauior: ⁊ oī gr̄a elegātior: a quo mihi iam thalamus collocatus ē. Cui⁹ mihi organa modulatis uocibus reſonant. Cuius mihi uirgines iuſtiſſimis uocibus cātāt iam mel ⁊ lac ex eius ore ſuſcepi: iam amplexis eius caſtis aſtricta ſum: iā corpus eius copori meo ſociatū eſt: ⁊ ſāguis ei⁹ ornauit gēnas meas. Cuius mr̄ uirgo ē: cuius pr̄ feminā neſcit: cui angeli ſeruiūt cuius pulchritudinē ſol ⁊ luna mirāť: cuius odore reuiuiſcunt mortui: cui⁹ tactu ꝯfortantur īfirmi: cuius opes nunqꝫ deficiunt: cuiſqꝫ diuitie nunqꝫ decreſcunt. ℟. Amo chriſtum ī cui⁹ thalamū ītroibo cui⁹ mr̄ uirgo ē: cui⁹ pr̄ feīam neſcit: cuius mihi organa modulatis uocibus cātant: Quē cum amauero caſta ſū: cū tetigero munda ſū: cuꝫ accepero uirgo ſum. ℣. Anulo fidei ſue ſubarrauit me ⁊ īmenſis monilibus ornauit me. Quē cū. In. ij. noc. añt Induit me dñs cyclade auro texta: ⁊ immenſis monilibus ornauit me. ps. Cum inuocarē. añt Mel ⁊ lac ex eius ore ſuſcepi: ⁊ ſanguis eius ornauit gēnas meas. ps. Verba mea. añt. Ipſi ſoli ſeruo fidē: ipſi me tota deuotione cōmito. ps. Dñe dñs nr̄. ℣. Adiuuabit eam deus. Lectio quarta.

Ipſi ſoli ſeruo fidem: ipſi me tota deuotione commito. Quem cū amauero caſta ſum: Cuꝫ tetigero munda ſū. Cum accepero uirgo ſum. Nec deerunt poſt nuptias filij: ubi partus ſine dolore ſuccedit: ⁊ fecunditas quottidiana cumulatur. Audiens hec īſanus iuuenis amore corripitur ceco: ⁊ inter āguſtias animi ⁊ corporis hanello cruciabatur ſpū. Inť hec lecto proſternitur: ⁊ ꝑ alta ſuſpiria amor a medicis aperitur. Fiunt nota patri que fuerunt inuenta a medicis: ⁊ eadē paterna uoce que fuerant iā dicta a filio ad petitionem uirginis reuoluuntur. ℞. Induit me domin⁹ ueſtimento ſalutis: ⁊ indumento letitie circundedit me. Et tanq̄ꝫ ſponſaꝫ decorauit me corōa. ℣. Tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas: ⁊ circundedit me uernantibus atqꝫ coruſcantibus gemmis. Et tanq̄ꝫ.

Lectio quinta.

Abnegat agnes beatiſſima: ⁊ ſe nullo pacto aſſerit prioris ſpōſi federa uiolare. Cum pater diceret in faſcibus ſe prefecture agere: ⁊ iccirco nec ſibi quemuis illuſtriſſimū poſſe preferri. Cepit inđ uehementer inquirere quis eſſet ſpōſus đ cuius ſe agnes poteſtate iactaret. Extitit quidam ex paraſcitis eius: qui diceret hanc chriſtianaꝫ eſſe ab infantia ⁊ magicis artibus ita occupatam: ut dicat chriſtum ſuum ſponſum eſſe. Audiens hec prefectus letus efficitur ⁊ miſſa apparitione cum ingenti ſtrepitu ſuis etiaꝫ tribunalibus precepit ſiſti. Et primo quidem blandis eam ſermonibus ſecreti⁹ prouocat: dehinc terroribus pulſat. Sed chriſti uirgo nec blandimento ſeducitur: nec terrore concutitur: ſed eodem uultu ⁊ eodem aīo perſeuerans ⁊ terrentem ſimilit̄ ſicut blandientem animo deridebat. ℞. Mel ⁊ lac ex eius ore ſuſcepi: Et ſanguis eius ornauit gennas meas. ℣. Oſtendit mihi theſauros in comparabiles: quos mihi ſe daturū repromiſit. Et ſanguis.

Lectio ſexta.

Videns itaqꝫ prefectus tantam ī puella conſtantiam parentes eius alloquitur. Et quia erant nobiles ⁊ uiꝫ eis inferre non poterat: titulum chriſtianitatis oppoſuit. Sequenti nanqꝫ die agnē ſibi preſentari precepit. Et iteruꝫ atqꝫ iterum repetens: replicare cepit de iuuenis amore ſermonem. Cunqꝫ omni ſermo eius caſſo labore deficeret. Siſti eam iterum ſuis tribunalibus iuſſit. Cui ⁊ dixit Superſtitio chriſtianorum: de quorum te magicis artibus iactas niſi a te fuerit ſegregata: non poteris inſaniem deponere pectoris: neqꝫ equiſſimis conſilijs prebere conſenſum. Unde te iam ad uenerandam deam ueſtam preparare neceſſe eſt. ut ſi perſeuerātia uirginitatis placet: ei⁹ die noctuqꝫ ſacrificijs uenerandis īſiſtas. ℞. Iam corpus eius corpori meo ſociatum eſt: ⁊ ſanguis eius ornauit gēnas meas. Cuius mater uirgo eſt: Cuius pater feminam neſcit. ℣. Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiunt: cuius pulchritudineꝫ ſol ⁊ luna mirantur. Cuius mater

In tertio nocturno añt. Cuius pulchritudinem ſol ⁊ luna mirantur: ipſi ſoli ſeruo fidem. p̄s. Domine quis habitabit. añt. Chriſtus circundedit me uernantibus atqꝫ coruſcātibus gemmis precioſis. p̄s. Eructauit. añt. Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiunt cuius pulchritudinem ſol ⁊ luna mirantur. p̄s. Deus noſter refugium. ℣. Elegit eam deus. ℞. In tabernaculo.

Letioſeptima.

Ad hec beata agnes dixit. Si filiuꝫ tuum quanuis iniquo amore uexatum: tamen uiuentem homineꝫ recuſaui utiqꝫ hominem qui eſt rationis capax: q ⁊ audire ⁊ uidere ⁊ palpare ⁊ ambulare poteſt: ⁊ flore lucis cū bonis perfrui. Si ergo hūc amoris chriſti cauſa nulla poſſum ratione reſpicere: quomodo poſſuꝫ idola ſurda ⁊ muta ſine ſenſu ⁊ ſine anima colere: ⁊ ad iniuriam ſummi dei ceruices meas uanis lapidibus inclinare: Audiens hec prefectus dixit: Cupio cōſulere infantie tue: ⁊ adhuc te deos blaſphemantem iccirco differo: quia annos tuos infra ſenſum aſpicio. Noli ergo temetipſā ita đſpicer̄: ut mot⁹ đoꝝ īcurras. ℞. Ipſi ſū deſponſata cui angeli ſeruiūt: cuius pulchritudinem ſol ⁊ luna mirantur. Ipſi ſoli ſeruo fidem: ipſi me tota deuotione committo. ℣. Dexteram meam ⁊ collum meum cinxit lapidibus precioſis: tradidit auribus meis ineſtiabiles margaritas. Ipſi.

Lectio octaua.

Beata agnes dixit: Noli infantiam corporalem in me ita deſpicere: ut putes me uelle te habere propicium. Fides enim non in annis ſed in ſenſibus comprobatur: ⁊ deus omnipotens magis mētes comprobat q̄ꝫ etates. Dij autem quoruꝫ motus me incurrere nō uis ipſi iraſci permittant: ipſi loqui: ipſi mihi hoc precipiant: ipſi ſe iubeant coli. uerū quoniam ad hoc te uideo tendere quod impetrare non poteris: quicquid tibi uidetur exerce. Simpronianus prefectus dixit: Aut cuꝫ uirginibus dee ueſte ſacrifica: aut cum meretricibus ſcortaberis ī contubernio lupanari: ⁊ longe erūt a te chriſtiani: qui te magicis artibus imbuerunt: ut ad hanc calamitatem intrepido animo peruenires. Unđ ut dixi aut ſacrifica dee ueſte ad laudem generis tui: aut ad ignominiam natalium tuorū eris publice abiectionis ſcortum. ℟. Omnipotēs adorande: colende: tremende bn̄dico te: Quia per filium tuum unigenitum euaſi minas hominum impiorum et ſpurcitias diaboli impolluto cale tranſiui. ℣. Te cōfiteor labijs: te corde: te totis uiſceribus cōcupiſco. Quia ꝑ filiū.

Lectio nona.

TUnc beata agnes cum ingenti conſtantia dixit: Si ſcires quis eſt deꝰ meus non iſta tu ex ore tuo ꝓferres. Unde quia noui uirtutem domini mei ieſu chriſti: ſecura contemno minas tuas: credēs ꝙ neqꝫ ſacrificeꝫ idolis tuis: nec polluar ſordibus alienis: Mecum enim habeo cuſtodem corporis mei angeluꝫ domini. Nam unigenitus dei filius quem ignoras: murus eſt mihi impenetrabilis ⁊ cuſtos mihi eſt nunq̄ꝫ dormiens: ⁊ defenſor mihi eſt nunq̄ꝫ deficiens. Dij aūt aut erei ſūt ex quibus cucume melius fiunt ad uſus hominum: aut lapidei ex q̄bus platee ad euadendum lutuꝫ melius ſternunt̄. Diuinitas ergo non ī lapidibꝰ uanis habitat: ſed in celis. non in ere: aut in aliquo alio metallo: ſed in regno ſuꝑno conſiſtit. Tu autē ⁊ ſimiles tui niſi ab iſtorum cultura aſſeritis: ſimilis uos pena cōcludet. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Ingreſſa agnes turpitudinis locum angelum domini preparatum inuenit. ps. Dominus regnauit. cum reliquis añt. Mecū enim habeo cuſtodem corporis mei angelum domini añt. Anulo ſuo ſubarrauit me dominus meꝰ ieſus chriſtus: ⁊ tanq̄ꝫ ſponſam decorauit me. corona. añt. Benedico te pater domini mei ieſu chriſti: quia per filium tuum ignis extinctꝰ eſt a latere meo. añt. Congaudete mecum et congratulamini: quia cum his omnibus lucidas ſedes accepi. capitulum. Confitebor tibi domine rex. hymnus. Jeſu corona uirginum. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℟. Propterea benedixit. Ad benedictus añt. Ecce qđ concupiui iaꝫ uideo: qđ ſperaui iā teneo: ipſi ſum iuncta in celis. quem in terris poſita tota deuotione dilexi. oro. Omnipotens ſempiterne deus. Ad tertiam capitulū. Cōfitebor tibi. Ad ſextam capitulum

LIberaſti me ſecunduꝫ multitudinē miſericordie nominis tui a rugientibus preparatis ad eſcam de manibus querentium animam meam: ⁊ de multis tribulationibus que circundederūt me. Ad nonam capitulum.

LAudabit uſqꝫ ad mortem aīa mea dominum: quoniam eruis ſuſtinētes te: ⁊ liberas eos đ manu anguſtie domine deꝰ noſter. Ad ueſpas añt. Ingreſſa agnes. ps. Dixit dominus. cum reliquis. in fine ps. Lauda ieruſalem. A capitulo ī ante dicitur de ſanctis uincētio ⁊ anaſtaſio. oro:

ADeſto domine ſupplicationibꝰ noſtris: ut qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus: beatoruꝫ martyrum tuorum uincentij ⁊ anaſtaſij interceſſione liberemur. ꝑ. Et fit commemoratio de ſancta agnete añt. Stans beata agnes in medio flamme expāſis manibus orabat ad dominum: omnipotens adorande: colende: tremende benedico te: ⁊ glorifico nomē tuum in eternum. In ſanctorum martyru uicentij ⁊ anaſtaſij. Lectio prima.

CUm apud ceſaream auguſtanaꝫ ciuitatem: ut multorum ſinceritas ⁊ ſigna ueritatis uerba teſtantur: Datiano cuidam preſidi ⁊ gentili ſacrilego ſeuiendi in chriſtianos rabies aſpiraſſet: ⁊ ad dōiorum imperatorūqꝫ ſuorum iuſſum poteſtatem ſe accepiſſe gauderet: Cū anteq̄ꝫ mordere poſſet uelut canem euꝫ latrantem perpeſſa fuiſſet eccleſia: Contigit ep̄m glorioſiſſimum uirum ualeriuꝫ: cum ſancto uincētio quē gradus diacōi ſublimabat ⁊ perſeuerantia boni deo cariſſimum fecerat: eius furori priores occurriſſe beatiores ſe in ipſa futuros confeſſione credentes: ſi ſtatiꝫ precoqꝫ coronam uirtutum ſuarum meritis feſtina deuotione rapuiſſent. Quos cōſiderās datianus in fide chriſti fundatiſſimos atqꝫ conſtantiſſimos a uexatōne itineris incepit fatigare atqꝫ ab urbe memorata ad ciuitatem ualentiam poſt ſe trahi ſuo precepit officio. Itaqꝫ ut cum ſumma pena carceris famis inopia ſtridore catenarū manibus collo ceruicibus ferri pondera ſuſtinētes: per omnes artus mortalia corporis ſupplicia paterentur.

Lec.ij.

AT ubi ſunt eius impijs oculis preſentati: reſpiciens eos uehementer expauit: ꝙ ⁊ corpore eſſent incolumes: ⁊ mente conſtantes: ⁊ iratus cuſtodibus dicebat. Quid iſtis indulgentiori paſtu ⁊ largiori potu propinaſtis? Et mirabatur furore cecus robuſtiores eſſe quos deus pauerat: Iraſcēſqꝫ uinci poſſe crederet ab his quos fortes eſſe ⁊ mente ⁊ corpore attendebat. Interea iam confuſus in animo fingebat audaciam ⁊ quaſi ad timidos uox eius inflata: ſic incipit. Quid agis īquit tu ualeri qui ſub nomine religionis contra pricipes facis. Hec autem dicebat epiſcopo credens ꝙ ceteros facile ſuperaret: ſi eum qui caput eſſet eccleſie ſuperaſſet. Sed deus fecit euꝫ a minori hoc eſt a diacono ſuꝑari: ut aduerteret: quid dicturus eſſet ille: qui in capite ſacerdotij erat. Cum ēt euꝫ leuita eiꝰ qui haberet minoris officij miniſteria ſuperaſſet.

Lectio tertia.

IGitur cum quaſi fortiorē ſe eſſe exiſtimat: iudiciaria preditus poteſtate: ⁊ quaſi ex ſuꝑiori parte uexare cepiſſꝫ epiſcopum de domino ieſu chriſto que ſunt credenda cum manſuetudine reſpōdentem: feruens ſpiritu ꝓrupit in hāc uocem beatus uincentius. Quid ſub murmure uerborum manſuetorum ſuperbū alloqueris? Exclama potius ⁊ increpa iſtum infidelem chriſticolam ut contrita rabies que contra ſuum dominuꝫ latrat ipſa uocis auctoritate frangatur. Datianus tunc iniuriatū dū ſe ſenſit īgemuit: et ad officium cuꝫ furore ait: Amouete epiſcopum ualerium: ⁊ hunc uincentiuꝫ applicate: quia rebelli animo prius in cōtumeliam publicā uenit. Cumqꝫ eſſet in eiꝰ conſpectu applicatus ait: Amouete euꝫ ad eculeum: ⁊ membris diſtendite: ⁊ toto corpore diſſipate. At ubi leuatus eſt: ⁊ extenſus ait ad eum datianus: Uincenti ubi iſtud miſerabile corpus tuum cōſpicis. At ille reſpōdens ait: In ſublimibus agor: ⁊ iſtos principes tuos in huiꝰ ſeculi poteſtate fidentes altior d̄ſpicio.

Lectio quarta.

DAtianus dixit: Nullum erit tormētorum genus quod tuuꝫ pretereat corpus. Beatus uincentius reſpondit: Hoc eſt quod ſemper optaui: nemo mihi amabilior: nemo mihi familiarior te ē. Tu ſolus ad uota mea ꝯcordas. Tūc adhiberi ei ungulas precepit ⁊ flāmas. Qđ cū fieret: putabat euꝫ ſibi uerba humilia reſponſurum. Cui uir dei uincentiꝰ dixit. Hec eſt gloria nominis chriſtiani: uberiorem mihi preſtas gloriam: cuꝫ exquiſita ⁊ acerbiora tormenta tecum fuerint ſuperata. paratus ſum chriſti ſeruus ad omnia: ut dum deuotionem meā punis in corpore: acerbius ipſe puniaris in mēte. Clamare datianus cepit: ⁊ in tortores ⁊ carnifices ſuos ipſo furore flagrare uirgis fuſtibus milites ſuos cedere: ⁊ in ipſos amplius deſeuire. Dumqꝫ aduerſus chriſti ſeruum deuotiſſimum ſeuit: ſuos cepit miniſtros diabolus cedere et laniare: ⁊ eos qui in ſua erant ditione uexare.

Lectio quinta.

TUnc uincentiꝰ ait: Quid ē datiane: Si ꝯſideras dei uirtutē: ecce iā de apparitoribus tuis uindicor. Nam qđ penam meā exiſtimas uindicta eſt. Ad hec martyris uerba ſūma uoce datianus cepit infremere: ⁊ rabido ore cum dentiuꝫ ſtridore āhāellar̄: ut oñderet ꝑfidia ſe potius qꝫ iuſtitia dei martyrē lacerar̄. Toti deniqꝫ ceſſere carnifices ⁊ fatigata torquentium manus: dum ꝑ latera pēdet:

uicta defecit. Expalluit in torquentibus uultus: ac ſudoris riuulo liqueſcẽtia mẽbra tabuerunt: anhneluz feſſis pectus extabuit: ut probarentur ſeipſos potius inter ſancti martyris tormenta torqueri. ipſius quoqꝫ datiani facies nimio pallore turbata: ⁊ quaſi amens effecta: confuſis oculis cepit eſſe deiecta. Lectio. vi.

Nunciant̃ a cuſtodib⁹ ⁊ facta ⁊ dicta datiano. Que audiẽs datianus exanguis effectus ac pallidus: ⁊ ipſe ſibi male conſcius: in ſe cepit ſẽtire ſupplicia que in dei famulum ſeuiebant. Et quia ex ore fallentis rõ egreditur: ut auctorem puniat falſitatis: tandem uox uera ⁊ ſi inuicta ſimplicitate prorupit. Et qd ait huic amplius faciemus qui ſumus in omnibus quecunqꝫ fecimus uicti: Transferatur ad lectulum ſtramentiſqꝫ mollioribus fulciatur. Nolo eum glorioſiorez facere ſi int̃ tormenta defecerit. Fert̃ ad lectulum gaudentium manibus ⁊ letantium humeris: qui corpus eius omne lãberent. cum honore portatur: necnon etiam eorum qui in ipſius fuerant craſſati ſupplicijs: obſequijs utitur baiulorum. Probatus dei famulus etiaz inimicorũ meruit ſeruitutem. Statiqꝫ ut eſt in lectulo poſitus: orans perrexit ad dñz perfectam ſecum martyrij baiulans palmam.

Pro ſancto anaſtaſio. Lectio ſeptima.

Poſt hec premotis quidenis ferme diebus imꝑator infidelis eundem ſibi non diſparem principẽ: ⁊ alios nonnullos ad iterficiendũ dei martyrez anaſtaſium: ⁊ plurimos alios chriſtianoruz captiuos transmiſit. Qui mandatis obſequentes beatũ anaſtaſium cuz alijs fere ſeptuaginta chriſticolis ex̃ uillã bethſalces: in qua erat carcer: ex̃ctos iuxta fluuium preceperunt exponi: ac deiñ omnes ſigillatiz inter quos ⁊ ſupradictos duos chriſticolas qui ⁊ uincti abeuntẽ ceſaream beatum anaſtaſium comitati fuerant ſpectante chriſti martyre ĩſtib⁹ ſuffocari. Et ſingulo quoqꝫ eoꝝ interẽpto beato anaſtaſio dicebant. Quare uis ſicut un⁹ eorum male perire: ⁊ non poti⁹ ut uiuas acqeſcere ĩpatori ⁊ acceptis honorib⁹ ſic̃ un⁹ nr̃m in palatio eſſe: ut neqꝫ hui⁹ uite dulcedine frauderis: nec acerbe mortis fato interimi precipiaris. Lectio. vi

At chriſti uictorioſiſſimus martyr uelut iam ſui deſiderij cõpos oĩpotenti deo grãs offerens. Ad hec rñdit. ꝓ chriſti equidẽ amore a uobis mẽbratim cõcidi optauerã. Uez ſi huiuſmodi quẽ ⁊ uos minamini obitus mecum manet: grãs deo meo ĩexhauſtas replico: q me ſuoꝝ martyrum participẽ glĩe dignatus ẽ facere tam paruo ſupplicio. His dictis glĩoſiſſimus dei martyr beatus anaſtaſius trãſitoria uita huiuſcemodi t̃mio limitata uoti cõpos gaudij plenus ĩmarceſſibili brauio coronat⁹ ad ueram eternãqꝫ uitã que chriſtus ẽ meruit peruenire. At poſtq̃ꝫ eũ ſuffocauerunt ꝓcioſiſſimuz caput eius abſciderũt. Demum bulã accipientes que uinculis ſupheſerat ĩpatori ſecũ deuexerunt. Lectio. ix.

Bellarius itaqꝫ qui ut ꝑlibatũ ẽ chriſtianus atqꝫ cuſtoſ carceris aderat corpus beati martyris ut cognoſcibile eẽt ſemotũ uoluit collocare. Sed hec q̃ſtionarij hebrei. ſ. exiſtentes mime ꝑmiſerunt. Cognoſcentes filij ieſdim tranſituz glorioſiſſimi martyris pueriqꝫ eorũ: qui cum ipſe ad martyrizandum duceretur: preſentes affuerãt: precipiti tramite illuc ſtatim concurrerunt: ſuperſpectiſqꝫ eius manibus eum recognoſcentes maximũ pondus argẽti ꝑfactis q̃ſtionarijs clãculum obtulerũt. At ipſi ei⁹ poſtea deferendi corp⁹ lĩiam prebuerũt. Sequenti igit̃ nocte ſuꝑius rememorat⁹ de cenobio beati ſergij martyris monachis comitantibus pueris filioꝝ ieſdim: qbuſdã monachis qui ibidẽ aderãt ad tollendũ ſacratiſſimũ corpus ſecretiſſime uenit. Cunqꝫ illuc ueniſſet inuenit qdẽ canes ĩterfectorũ corpora comedentes. Corp⁹ uero beati anaſtaſij ſeorſũ iacens penitus ĩtactũ.

In ſancte emerẽtiane uirginis ⁊ martyris. Lectio prima.

Emerentiana aũt que fuerat collectanea beate agnetis uirgo ſanctiſſi ma: licet cathecumina constanter ĩtrepida contra seuiẽtes astabat ĩmobilis ⁊ in his uerb̃ exprobrabat eos. Supflui miseri caduci atqꝫ atrocissimi deum ⁊ dñm: qui in celis est contẽnitis ōipotentẽ: ⁊ colentes eum occidistis: ⁊ ꝓ defensione lapidum innocẽtes hoĩes iugulastis. Hec ⁊ his sĩlia duꝫ turbis furentibus diceret lapidata est ab eis. Et orans iuxta sepulchrũ agnetis beatissime emisit spm. Nō dubium est quin in suo sanguine sit baptizata que pro defensione iustitie dum ꝯfiteretur dominum mortem cõstanter accepit. Eadeꝫ deniqꝫ hora fit terremotus uehementissimus ⁊ cum nimia esset celi serenitas: tante coruscationes tãtaqꝫ fulgura ⁊ tonitrua extiterunt: ut pars maxima insani populi expiraret. Unde factũ est ut nullus penitus ex eo aduenientibꝰ ad sepulturam sanctorum aliquas molestias excitaret. Uenientes aũt parentes beate agnetis cum sacerdotibus nocte: abstulerunt corpus sancte uirginis emerentiane: ⁊ sepelierunt illud in confinio agelli beatissime uirginis agnetis. Notandum ꝙ quandocunqꝫ aliquod festuꝫ apostolorum petri ⁊ pauli celebratur in dñica de qua fit cõmẽoratio: cõmemoratio dñice semper cõmemorationem alterius eorundem tam in utrisqꝫ uesperis ꝙꝫ in matutinis ⁊ missa precedit. In ꝯuersiõe sancti pauli ad uespas añt. Ego plantaui. cuꝫ reliquis de laudibus p̃s. Dixit. cum reliquis in fine p̃s. Laud. dñꝫ ões gẽtes. capitulum.

Saulus adhuc spirans minaꝝ ⁊ cedis in discipulos dñi accessit ad pricipem sacerdotum: ⁊ petijt ab eo eplãs ĩ damascum ad synagogas: ut si quos inuenisset huius uie uiros ac mulieres uinctos perduceret in hierusalem. hymnus. Doctor egregie. Sit trinitati. ℣. Tu es uas electionis sãcte paule aplẽ. ℟. Predicator ueritatis ⁊ doctor gentium. Ad mag. añt. Uade anania ⁊ quere sauluꝫ. ecce enim orat: quia uas electionis est mihi: ut portet nomen meuꝫ coram gentibus ⁊ regibus ⁊ filijs israel. oĩo.

Deus qui uniuersum mundum beati pauli apostoli predicatõne docuisti: da nobis q̃s ut qui eius hodie cõuersionem colimus: per eius ad te exempla gradiamur. per. Notandum ꝙ quãdocunqꝫ festum celebratur ꝺ̃ sancto paulo fit commeratio ꝺ̃ sc̃o petro hoc mõ añt. Tu es pastor ouium princeps apostolorum tibi tradite sunt claues regni celorum. ℣. Tu es petrus. ℟. Et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. oĩo.

Deus qui beato petro aplõ tuo collatis clauibus regni celestis aĩas ligandi atqꝫ soluendi pontificiũ tradidisti concede ut intercessionis eius auxilio a peccatoruꝫ nostroꝝ nexibus libẽmur. q. Similiter quando fit festuꝫ de sancto petro: fit commemoratio de sc̃o paulo añt. Sancte paule aplẽ. ℣. Tu es uas electio. ℟. Predicator ueritatis. oĩo. Deus qui multitudinem gentium. Require infra ĩ cõme. sancti pauli: ⁊ hoc fit tam in matut. ꝙꝫ in uesperis: ⁊ nulla fit cõmemoratio de sancto uel sancta cuius ꝗ̃uis ecclesia facere cõsueuit: neqꝫ de pace. ad matut. inuita. Laudemus deũ nostrum in conuersione doctoris gentium. p̃s. Uenite. hy. Doctor egregie. Sit trinitati. Ad noct. añt. Qui operatus est petro. cum reliquis añt. ⁊ p̃s. ℟. ⁊ ℣. sicut infra in alia festiuitate. Añt uero dicuntur ões absqꝫ uersiculis ĩ fine añt. Qui operatus est petro in apostolatuꝫ: operatus est ⁊ mihi int̃ gentes ⁊ cognouerunt gratiã que data est mihi a christo dño. p̃s. Celi enarrant. cum reliquis p̃s. de aplĩs añt. Scio cui credidi ⁊ certus sum: quia potens est ⁊ depositum meum seruare in illum diem iustus iudex. añt. Mihi uiuere christus est ⁊ mori lucrum. gloriari me oportet in cruce dñi mei iesu christi. ℣. In omnem terram. ℟. Et in fines orbis. Lectio prima.

Saulus adhuc spirans minaꝝ ⁊ cedis in discipulos domini accessit ad principem sacerdotum ⁊ petijt ab eo epistolas in damascuꝫ ad synagogas: ut ſiquis inueniſſet huius uie uiros ac mulieres uinctos perduceret in hieruſalem Et cum iter faceret: contigit ut appropinquaret damaſcum. Et ſubito circũfulxit eum lux de celo: ⁊ cadens in terra audiuit uocem de celo dicentem ſibi: Saule ſaule: Quid me perſequeris? Qui dixit: Quis es domine? Et ille: Ego ſum ieſus nazarenus quem tu perſequeris. Duruȝ eſt tibi contra ſtimulum calcitrare. Et tremens ac ſtupens dixit: Domine quid me uis facere? Et dominus ad eum: Surge: ⁊ ingredere ciuitatem: ⁊ dicetur tibi quid te opoꝛteat facere. rñſoꝛiuȝ. Qui operatus eſt petro in apl'atum: operatus ē ⁊ mihi inter gentes. Et cognouerunt gr̃am q̃ data eſt mihi. ℣. Gr̃a dei in me uacua non fuit: ſed gratia eius ſēp in me manet. Et cog.

Lectio ſecunda.

Viri autem illi qui comitabãtur cuȝ eo ſtabant ſtupefacti audiētes quidem uocem neminem autem uidentes: Surrexit autem ſaulus de terra: apertiſqꝫ oculis nihil uidebat: ad manus auteȝ illum trahentes introduxerunt damaſcum: ⁊ erat ibi tribus diebus non uidēs ⁊ non manducauit neqꝫ bibit. Erat autē quidaȝ diſcipulus damaſci nomine ananias. Et dixit ad illum in uiſu dominus: Anania. Et ille ait: Ecce ego domīe. Et dominus ad illum. Surge ⁊ uade in uicum qui uocatur rectus: ⁊ quere in domum iude ſaulum nomine tharſenſem. Ecce enim oꝛat. ⁊ uidit uirum ananiam nomine introeuntem ⁊ imponenteȝ ſibi manus ut uiſum recipiat. reſponſoꝛium. Bonum certamen certaui: curſum conſumaui fidem ſeruaui. Ideoqꝫ repoſita eſt mihi corona iuſtitie. ℣. Scio cui credidi ⁊ certus ſuȝ quia potens eſt depoſitum meum ſeruare in illum diem iuſtus iudex. Ideoqꝫ.

Lectio tertia.

Reſpondit autem ananias: Domine audiui a multis de uiro hoc: q̃ta mala ſanctis tuis fecerit in hieruſalem ⁊ hic habet poteſtatem a principibus ſacerdotum alligandi omnes qui inuocãt nomen tuum. Dixit autem dominus ad eum: Vade quia uas electionis mihi eſt iſte: ut poꝛtet nomen meum coꝛam gentibus ⁊ regibus ⁊ filijs iſrael. Ego eiȝ oſtēdam illi quanta opoꝛteat eum pꝛo nomine meo pati. Et abijt ananias ⁊ introiuit in domum: ⁊ imponens ei manuȝ dixit: Saule frater dominus ieſus miſit me: q apparuit tibi in uia qua ueniebas: ut uideas ⁊ implearis ſpiritu ſancto. Et cōfeſtim ceciderunt ab oculis eius tãqꝫ ſquãme: ⁊ uiſum recepit. Et ſurgens baptizatus eſt: ⁊ cum accepiſſet cibum confoꝛtatus eſt. Fuit autem cum diſcipulis qui erant damaſci per dies aliquot. Et continuo ingreſſus in ſynagogas predicabat ieſum: quoniam hic eſt filius dei. Stupebant autem omnes qui eum audiebant: ⁊ dicebant. Nonne hic eſt qui expugnabat in hieruſalem eos qui inuocant nomen iſtud? Et huc ad hoc uenit ut uinctos ꝑduceret ad principes ſacerdotũ? ℟. Repoſita ē mihi ī coꝛona iuſtitie. Quã reddet mihi dñs ī illum diem iuſtus iudex. ℣. Scio cui credidi ⁊ certus ſum. Quaȝ. In .ij. noct. añt. Tu es uas electionis ſancte paule apoſtole pꝛedicatoꝛ ueritatis in uniuerſo mũdo. añt. Magnus ſanctus paulus uas electionis uer̃ digne eſt gloꝛificandus: qui ⁊ meruit thꝛonuȝ duodecimum poſſidere. añt. Bonuȝ certam̃ certaui: curſum conſumaui: fidem ſeruaui. ℣. Conſtitues. ℟. Memoꝛes. Sermo ſancti auguſtini epiſcopi. Lectio quarta.

Hodie dilectiſſimi nobis lectio de actibus apoſtoloꝛum hec pꝛonunciata eſt: ubi apoſtolus paulus ex perſecutoꝛe chꝛiſtianoꝛum annũciatoꝛ factus eſt chꝛiſti. Percutiens eum chꝛiſtus ⁊ ſanans: occidens ⁊ uiuificans. Occiſus agnus a lupis: ⁊ factus agnus de lupis. Predictuȝ enim erat ī preclara pꝛophetia: cum iacob patriarcha benediceret filios ſuos: preſentes tangens: futura pꝛoſpiciens: predictum erat quod in paulo contigit. Erat autem paulus ſicut ipſe testatur de tribu beniamin. Cum autem iacob benedicens filios suos uenissz ad benedicendū beniamin: Ait de illo. Beniamin lupus rapax. Quid ergo? Lupus semper rapax? Absit. Sz qd? Mane rapiet predam: ad uesperam diuidet escas. Hoc in apostolo paulo impletum est: qr ⁊ de illo dictum erat. Jam si placet audiamus illum mane rapientem: ad uespꝛas escas diuidentem. Mane ⁊ uespere posite sūt pro eo: ac si diceretur prius ⁊ post ea. Sic ergo accipiamus: prius rapiet predam postea diuidet escas. rñsorium.

Tu es uas electionis scē paule apostole predicator ueritatis in uniuerso mundo: Per quez omnes gentes cognouerunt grām dei. ℣. Intercede pro nobis ad deum qui te elegit. Per quem

Lectio quinta.

ATtendite raptorem: Saulus īquit acceptis epistolis a principibus sacerdotū: ibat ut ubicunqz inueniret christianos: ad sacerdotes attraheret: ⁊ adduceret utiqz puniendos. Ibat spirans ⁊ anhelans in cedes. hic est mane rapiens: nam ⁊ quando lapidatus est stephanus primus martyr pro christi nomine euidentius erat ⁊ saulus. Et sic aderat lapidantibus ut non ei sufficeret si tantum suis manibus lapidaret. Ut enim esset reus in omnium lapidantium manibus ipse omnium uestimenta seruabat: magis seuiens omnes adiuuando qȝ suis mãibus lapidãdo. Audiuimus mãe rapiet: uideamus ad uesperam qualiter diuidat escas: uoce christi de celo prostratus: ⁊ accipiens desuper interdictum iam seuiendi cecidit in faciem suam: prius prosternendus postea erigendus:: prius percutiendus: postea sanandus. Non enim in illo postea christus uiueret: nisi occideretur in eo ꝙ antea male uixisset. ℟. Gratia dei sum id quod sum: Et gratia eius ī me uacua non fuit: sed semper in me manet. ℣. Qui operatus est petro in apostolatuz: operatus est mihi inter gentes. Et gratia.

Lec. vi.

QUid ergo prostratꝰ audiuit? Saule saule: Quid me ꝑsequeris? Durum est tibi contra stimulum calcitrare Et ille quis es domine? Et uox desuper. Ego sum iesus nazarenus quez tu persequeris. Membris ī terra adhuc positis: caput in celo clamitat. Et nō dicebat qd persequeris fideles meos: sed quid me ꝑsequeris. Et ille quid me iubes facerē. Jā parat se ad obedientiam: qui prius seuiebat ad persequendum. Jam formatur ex persecutore predicator: ex lupo ouis: ex hoste miles. audit quid facere dēbeat. Cecus sanus factus est: ut interiori luce fulgeret cor eius. Exterior lux ad tempus subtracta est persecutori: ut redderet̄ predicatori. Et eo tamen tempore quo cetera non uidebat: iesum tamē uidebat: ita ⁊ ipā eius cecitas: informabatur ꝑpter mysterium credentium quod qui credit ī christū ipsū ītueri debet. ceta creatura uilescat: ut creator ī cordꝰ dulcescat. ℟. Saulus qui ⁊ paulus magnus predicator a deo confortatus conualescebat ⁊ confundebat iudeos. ℣. Ostendens quia hic est christus filius dei. A deo confortatus. In tertio nocturno añt. Saulus qui ⁊ paulus magnus ꝑdicator a deo confortatus conualescebat ⁊ confundebat iudeos. añt. Ne magnitudo cogitationum extollat me: datus ē mihi stimulus carnis mee angelus sathane qui me colaphizet: propter qd ter dominuz rogaui ut auferatur a me: ⁊ dixit mihi dominus: sufficit tibi paule gratia mea. añt. Reposita est mihi corona iustitie: quam reddet mihi dñs in illum diem iustus iudex. ℣. Nimis honorati ℟. Nimis confortatus.

Lectio sancti euāgelij secundum mattheum.

IN illo tempore dixit simon petrus ad iesum: Ecce nos reliquimus omnia ⁊ secuti sumꝰ te. Quid ergo erit nobis? Et reliqua. Om̄. scī hieronymi ꝑsbyteri.

Lectio septima.

GRandis fiducia petrꝰ piscator erat diues non fuerat: cibos manu ⁊ arte querebat: ⁊ tamen loquitur confidenter dimisimus omnia. Et quia non sufficit tm̄ relinquere: iūgit ꝙ perfectū ē. Et secuti sumꝰ te: fecimꝰ qd iussisti. Quid igr̄ dabis nobis premij. Jesus autem dixit illꝭ. Am dico uobis ꝙ uos qui ſecuti eſtis me: in regeneratione cuꝫ ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ uos ſuper ſedes duodecim iudicantes .xij. tribꝰ iſrael. Non dixit qui reliquiſtis omnia. Hoc eniꝫ ⁊ ſocrates fecit philoſophus: ⁊ multi alij diuitias contempſerūt: ſed ꝗ ſecuti eſtis me: quod proprie apoſtolorū eſt atqꝫ credentium. ℟. Sancte paule apl̄e predicator ueritatis ⁊ doctor gentium: Intercede ꝓ nobis ad deum qui te elegit: ut digni efficiamur gr̄a dei. ℣. Tu es uas electionis ſancte paule apl̄e predicator ueritatis. Intercede ꝓ.

Lectio octaua.

IN regeneratione cum ſederit filius hōis in ſed̄ maieſtatis ſue: qn̄ ⁊ mortui de corruptione ſurgent incorrupti: ſedebitis ⁊ uos in ſolijs iudicantiū cōdemnantes duodeciꝫ tribus iſrael: quia uobis credentibus illi credere noluerūt Et omnis qui reliquerit domum uel fratres aut ſorores: uel patrē aut matrē aut uxorem: aut filios aut agros propter nomen meum: centuplū accipiet ⁊ uitā eternam poſſidebit. Multi eiꝫ erunt nouiſſimi primi: ⁊ primi nouiſſimi. Rn̄ſorium Damaſci prepoſitus gentis arethe regis uoluit me cōprehendere a fratribus ꝑ murū ſubmiſſus ſū in ſporta: et ſic euaſi manus eius ī noīe dn̄i. ℣. Deus ⁊ pater dn̄i noſtri ieſu chriſti ſcit quia non mentior. Submiſſus.

Lectio .ix.

LOcus iſte cum illa ſententia cōgruit: in qua ſaluator loquitur. Nō ueni mittere pacem ſed gladium. Ueni eiꝫ ſeparare hominez a patre ſuo ⁊ filiam a matre ⁊ nurum a ſocru: ⁊ inimici homis domeſtici eius. Qui ergo propter fidem ⁊ predicationem euangelij chriſti carnales affectus contempſerunt: ⁊ diuitias atqꝫ ſeculi uoluptates: iſti centuplum accipient: ⁊ uitam eternam poſſidebunt. Ex occaſione huius ſētētie quidam introducunt mille annos poſt reſurrectionem: dicentes nobis tunc centuplum omniuꝫ rerum quas dimiſimus ⁊ uitam eternaꝫ eſſe reddendam: Non intelligentes ꝙ ſi in ceteris digna ſit retributio: in uxoribus appareat turpitudo: ut qui unam ꝓ deo dimiſerit: centupluꝫ recipiat in futuro. Senſus igitur iſte eſt: qui carnalia ꝓ ſaluatore dimiſerit: ſpiritualia recipiet q̄ comparatione ⁊ merito ſui ita erūt quaſi ſi paruo numero centenarius compararetur numerus. Unde dicit ⁊ apoſtolus qui unam tantum domum ⁊ unius prouincie ꝑuiſſimos agros dimiſerat: Quaſi nihil habentes ⁊ omnia poſſidentes.

Ad laudes ⁊ per horas antiphona. Ego plantaui: apollo rigauit: deus aūt incrementum dedit alleluia. ps. Dn̄s regnauit. cū reliquis an̄t. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis: ut inhabitet in me uirtus chriſti. an̄t. Gratia dei in me uacua non fuit: ſed gratia eius ſēper ī me manet. an̄t. Damaſci p̄poſitus gentis arethe regis uoluit me comprehēdere: a fratribus per murum ſubmiſſus ſum in ſporta: ⁊ ſic euaſi manus eius in nomine domini. an̄t. Ter uirgis ceſſus ſuꝫ ſemel lapidatus ſum: ter naufragium pertuli pro chriſti nomine. capitulꝫ. Saulus adhuc ſpirās. hy. Exultet celum. ℣. Tu es uas electionis. ℟. Predicator ueritatis. Ad bn̄di. an̄t. Uos qui ſecuti eſtis me: ſedebitis ſuper ſedes iudicātes duodeciꝫ tribus iſrael dicit dn̄s. oro. Deus qui uniuerſum mundum. Ad tertiaꝫ capitulum. Saulus adhuc. Rn̄ſoria breuia ⁊ uerſiculi dicuntur d̄ communi apoſtolorum. Ad ſextam capitulum.

SUrrexit autez ſaulus de terra: apertiſqꝫ oculis nihil uidebat: ad manꝰ autem illum trahentes introduxerūt damaſcum: ⁊ erat ibi tribus diebus non uidens ⁊ non manducauit neqꝫ bibit. Ad nonam capitulum.

SAulus autem multo magis conualeſcebat ⁊ confundebat iudeos: q̄ habitabant damaſci: affirmans quoniaꝫ hic eſt chriſtus. Ad ueſperas an̄t. Ego plantaui. cuꝫ reliquis pſalmis de apoſtolis capitulum. Saulus adhuc ſpi. hymnꝰ. Doctor egregie. ſit trinitati. Ad magni. an̄t. Sc̄e paule apl̄e p̄dicator ueritatiſ et doctor gētium intercede pro nobis ad deū qui te elegit. ℣. Tu es. ℟. Predicator ueritatis. oratio. Deus qui uniuerſum mundum.

Poſtea de ſancto petro ut ſupra. In ſãcte agnetis ſecundo omnia dicuntur ſicut in primo feſto: excepto ꝙ ſequens añt. Stãs a dextris. dicatur ad mag. In utriſqȝ ueſperis añt. Stans a dextris eius agn⁹ niue candidior chriſtus ſibi ſponſam et martyrem conſecrauit. oratio.

DEus qui nos annua beate agnetis martyris tue ſolennitate letificas: da ut quam ueneramur officio: etiaȝ pie conuerſationis ſequamur exemplo. p.d.

Ad matut. ⁊ in ueſperis pſalmi de communi uirginũ dicuntur. Lectio prima.

IGitur dum parentes beate agnetis aſſiduis pernoctationibus uigilarent ad tumulum eius: uident in medio noctis ſilentio exercitum uirginum: que omnes auro textis cycladibus indute cũ ingenti lumie preteribant inter quas uident beatiſſimam agnẽ ſimili ueſte fulgentem: ⁊ ad dexteram eius agnum niue candidiorem. Hec itaqȝ dum uiderẽt parentes eius: ⁊ qui ſimul aderant ſtuporẽ mentis incurrunt. Sed beata agnes rogat ſanctas uirgines parumper graduȝ figere: ⁊ ſtans parentibus ſuis dixit: Uidete ne me quaſi mortuam lugeatis: ſed congaudete mihi ⁊ congratulami: quia cum his omnibus lucidas ſedes accepi ⁊ illi ſum iuncta in celis queȝ in terris poſita tota animi intentione dilexi. Et his dictis pertranſijt. Et hec uiſio publice ab omnibus qui uiderãt quotidie diuulgabatur. Lectio ſc̄da.

FActum eſt autem ut per aliquãtos annos ad conſtantiam conſtantini auguſti filiam hoc factum ab his qui uiderant narraretur. Erat autem ipſa conſtantia regina uirgo prudentiſſima: ſȝ ita obſeſſa uulneribus: ut capite uſȝ ad pedes nulla membroruȝ pars libera remãſiſſet. Accepto autem conſilio ⁊ ſpe recuperande ſalutis uenit ad tumulum martyris nocte: ⁊ licet pagana tamen credula animi intentione preces fundebat. qd̄ cum faceret repẽtina ſomni ſuauitate corripitur. Et uidet per uiſum agnem beatiſſimam taliter ſibi monita preferentem. Conſtanter age conſtantia: crede dominum ieſum chriſtum filium dei eſſe ſaluatorem tuum: per quem modo conſequeris omnium uulnerum que in tuo corpore pateris ſanitatem. Ad hanc uocem cõſtantia euigilat ſana: ⁊ ſic ſana ut nec ſignum in eius membris alicuius uulneris remaneret. Reuerſaqȝ ad palatium ſaniſſima facit gaudiuȝ ⁊ patri ſuo auguſto ⁊ fratribus ſuis imperatoribus: cõuocatur ciuitas tota: fit letitia militantibus ⁊ priuatis atqȝ omnibus audiẽtib⁹ hec. Infidelitas gentium confundebatur: ⁊ fides dñica letabatur.

Lectio tertia.

INterea patrem ⁊ fratres auguſtos rogabat: ut baſilica beate agnetis cõſtrueretur: ⁊ ſibi illic mauſoleum collocari p̄cepit. Lucurrit hec opinio ad omnes: ⁊ quotquot credentes ad ei⁹ tumulũ ueniſſent: ſaluabãt quacunqȝ fuiſſẽt infirmitate detenti. Quod facere chriſtum nullꝰ dubitat uſqȝ in hodiernum diem. Perſeuerauit aũt conſtautia auguſti filia in uirginitate: per quã multe uirgines ⁊ mediocres ⁊ nobiles ⁊ illuſtres ſacra uelamina ſuſceperunt. Et quia fides mortis dãna non patitur uſqȝ in hodiernum diem multe uirgines romane agnẽ beatiſſimã quaſi in corpore manentem attendunt: ⁊ eius exemplo agentes uiriliter integre perſeuerant: Credẽtes ſine dubio ꝙ perſeuerantes perpetue uictorie palmam acquirãt. Hec ego ambroſius ſeruus chriſti dum in uoluminibus diuinis inueniſſem ſcripta: non ſum paſſus infructuoſo ſilentio tegi. Ad honoreȝ igitur tãte martyris ſicut geſta eius agnoui cõſcripſi: et ad edificationem ueſtram o uirgĩes chriſti textum paſſionis eius credidi deſtinãdum: obſecrans caritatem ſpiritus ſancti: ut labor noſter in ueſtra imitatiõe fructum in conſpectu domini ualeat inueniꝛ̃.

Si feſtum ſancte agnetis ſecundo uenerit in dominica: fit officium de dominica cum commemoratione de feſto. In ſãcti ignatij epiſcopi ⁊ martyris.

Lectio prima.

Tempore traiani imperatoris: tertius in chriſtianos perſecutionis impetus ebuliuit. Sub qua clemens papa romanus in mare precipitatus eſt: ubi ĩ templo diuinitus ſibi preparato: manibꝰ angelicis decẽter meruit cumulari. Tũc ⁊ ſimon filius cleophe diſcipulus chriſti ieroſolymorum epiſcopus. Crucifixus ẽ pro nomine eius. Ignatius quiqꝫ beatiſſimus antiochenus epiſcopus: romã adductus ⁊ beſtijs traditus: glorioſum ſuſcepit martyriuꝫ. Hic matri dei ⁊ ioanni euangeliſte deuotas ſcripſit epiſtolas: et ab eiſdem reſponſiuas non minus glorioſas recepit: que ſeriatim hic inferius ſbſcribuntur.

Lectio ſecunda.

Ioãni ſancto ſeniori ſuus ignatius ⁊ qui cum eo ſunt fratres. De tua mora dolemus grauiter allocutionibus ⁊ conſolationibus tuis roborandi: ſi tua abſentia protendatur: multos deſtituet. Properes igitur uenire: quia credimus expedire. Sunt ⁊ hic mlt̃e de noſtris mulieribus: mariam ieſu uidere cupientes: ⁊ quotidie a nobis ad uos diſcurrẽt uolentes: ut eam contingant: ⁊ ubera eius tractent que dominum ieſum aluerunt: ⁊ quedam ſecretiora eius percunctentur ipſam enim mariam ⁊ ſolome quam diligis filia anne ieroſolymis quinqꝫ menſibus apud eam commorans: ⁊ quidã noti eius referunt eandem matrem dei omnium gratiarum abundam: ⁊ omniũ uirtutum fecundam. Et ut dicunt ĩ perſecutionibus ⁊ afflictionibus eſt hilaris ĩ penurijs: indigentijſqꝫ non querula: iniuriantibus grata: ⁊ moleſtata letatur. Miſeris ⁊ afflictis coafflicta condolet: ⁊ ſubuenire non pigreſcit.

Lectio tertia.

Contra uitiorũ peſtiferos in pugna fidei diſceptãs eniteſcit. Noſtre noue religionis ⁊ penitentie eſt magiſtra: ⁊ apud fideles omniũ operuꝫ pietatis miniſtra. Humilibus quidem eſt deuota ⁊ deuotis deuocius humiliatur. Et miruꝫ ab omnibus magnificatur: cum a phariſeis ⁊ ſcribis ei detrahatur. Preterea et multi multa referunt de eadem: tamen õibus per omnia non audemus fidem cõcedere: nec tibi referre: ſed ſicut nobis a fide dignis narratur in maria ieſu: humane nature: natura ſanctitatis angelice ſociatur. Et hec talia excitauerunt uiſcera noſtra: ⁊ cogunt ualde deſiderare aſpectum huius ſi fas ſit fari celeſtis prodigij ⁊ ſacratiſſimi monſtri. Tu autem diligẽti modo diſponas cum deſiderio noſtro ⁊ ualeas amen

Lectio quarta.

Ioanni ſancto ſeniori ſuus ignatiꝰ. Si licituꝫ eſt mihi apud te ad ieroſolyme partes uolo aſcendere: ⁊ uidere fideles ſanctos qui ibi ſunt: precipue mariam ieſu quam dicunt uniuerſi admirãdam ⁊ cunctis deſiderabilem. Queꝫ eiꝫ non delectet uidere eaꝫ ⁊ alloqui: que uerum deum de ſe peperit: ſi noſtre ſit fidei ⁊ religionis amicus. Similiter ⁊ illuꝫ uenerabilem iacobũ qui cognoiatur iuſtuſ quem referunt chriſto ieſu ſillimũ facie: uita ⁊ mõ ꝯuerſationis: ac ſi eiuſdem uti frater eẽt gemellus. Quẽ dicũt ſi uidero uideo ipſũ ieſum: ſcd̃m oia corporis eiꝰ liniamenta. Preťea ceteros ſcõs ⁊ ſcãs: Heu qd moror: cur detineor: Bone preceptor ꝓperare me iubeas ⁊ ualeas am̃.

Lec. v.

Chriſtiferẽ marie ſuꝰ ignatiꝰ. Me neophitũ ioãniſqꝫ tui diſciplꝫ ꝯfortare ⁊ ꝯſolari debueras: de ieſu eniꝫ tuo percepi mira dictu: ⁊ ſtupeſcõs ſuꝫ ex auditu. Ate aũt que ſẽp ei fuiſti familiaris ꝯiuncta: ⁊ ſecretoꝝ eiꝰ ꝯſcia. Deſidero aĩo certior fieri d' auditis. Scripſi tibi ẽt alias: ⁊ rogaui de eiſdẽ. Ualeas ⁊ neophiti qui mecũ ſt̃ ex te ⁊ ꝑ te ⁊ in te cõfortentur amen.

Lectio ſexta.

Ignatio dilecto diſcipulo humilis ãcilla chriſti ieſu. De ieſu que a ioãne audiſti ⁊ didiciſti uera ſt̃. Illa credaſ illis inhereas: ⁊ chriſtianitatis uotuꝫ firmiter teneas: ⁊ mores ⁊ uitã uoto cõformes. Ueniã aũt una cũ ioanne te ⁊ q tecũ ſt̃ uiſere: ſta ⁊ uiril'r age ĩ fide: nec te cõmoueat ꝑſecutionis auſteritas. Sed ualeat ⁊ exultet ſp̃s tuus ĩ deo ſalutari tuo: amen.

Lectio ſeptima.

Natale ſci ignatij epi ⁊ martyriſ qui tertius poſt beatū petrū aplm̄ ātiochenam rexit eccleſiam. Qui perſecutione traiani damnatus ad beſtias romam uinctus mittitur: ubi preſente traiano circum ſedente ſenatu: pillis plumbeis ſcapule eius contuſe primum: deinde latera eius dilaniata ⁊ lapidibus aſperis cōfricata: poſt expanſe manus eius ⁊ igne replete: papyro oleo infuſo ⁊ accenſo: latera eius aduſta: poſt ſuper carbōes pauimento aſperſos: ubi ſancte plante eius ſteterunt. Poſt lectum flammātez: poſt dorſum eius ungulis diſcuſſum ⁊ laceratū pꝰ aceto ⁊ ſale plagis eiꝰ ꝑfuſis: poſt uinculis ferreis beata membra aſtricta: ⁊ pedes eius in ima carceris ligno ꝯcluſi ubi tribus diebus ⁊ tribus noctibus panem non comedens ⁊ aquam non bibens manſit.

Lectio octaua.

Sedente uero traiano in amphitheatro: occurrente omnium turba romanoruz: ligatis duobus leonibus obijcitur. Cunqꝫ proiectus beſtias rugiētes audiret: ardore patiendi ait. Uiri romani qui hoc certamen ſpectatis: non ſine cauſa laboraui: non propter prauitatem hec patior: ſed ꝓpter pietatem. Frumentum enim chriſti ſum dentibus beſtiarū molar: ut panis mundus inueniar.

Lectio nona.

Hec autem illo dicente: accurrūt ad eum leones ⁊ ex utraqꝫ parte super eum incedentes prefocauerunt eum tantūmodo: ⁊ carnem eius non tetigerunt: ut reliquie eius tuitio eſſent romanoruz ⁊ magne urbi. In qua beatus petruſ crucifixus ē. Paulus decolatus: honeſimꝰ lapidatus. Paſſus eſt autem beatus epiſcopus ⁊ martyr ignatius a ꝯſulatu traiani ⁊ marcelli calēdis februarij. Reliquie uero corporis eius a fratribus: qui eum uſqꝫ ad martyrium deduxerāt: antiochiam relate iacent: extra portam dāniticaz in cimiterio eccl'e: qntodecimo calendas ianuarij delate. In purificatione beate marie ad ueſperas an̄t. O admirabile cōmercium. cum reliquis ſicut in octaua natiuitatis dn̄i. ps̄. de ſca maria capitulum.

Ecce ego mitto angeluz meū: ⁊ preparabit uiam an̄ faciem meā ⁊ ſtatim ueniet ad templuz ſcm̄ ſuum dn̄ator quē uos queritis: ⁊ āgelus teſtamn̄ti quē uos uultis. hymnus. Aue maris ſtella. ℣. Reſponſum accepit ſimeon: a ſpiritu ſancto ℟. Non uiſurum ſe mortem: niſi uideret chriſtum dn̄i. Ad mag. an̄t. Senex puerum portabat: puer autem ſenem regebat: quem uirgo peperit: ⁊ poſt partum uirgo permanſit: ipſum quem genuit adorauit. oro.

Omnipotens ſempiterne deus: maieſtatem tuaz ſupplices exoramus ut ſicut unigēitus tuus hodierna die: cū nr̄e carnis ſubſtantia in templo eſt preſentatus: ita nos facias purificatis tibi mētibus preſentari. ꝑ eundem. Ad matut. inuitato. Ecce uenit ad templum ſanctum ſuum dominator dominus: gaude ⁊ letare ſyon occurrens deo tuo. ps̄. Uenite. hymnus. Quem terra pontus. In .i. noct. an̄t. Benedicta tu ī mulieribus: ⁊ benedictus fructus uētris tui. ps̄. Domine dominus noſter. an̄t. Sicut myrra electa odorem dediſti ſuauitatis ſancta dei genitrix. ps̄. Celi enarrāt. an̄t. Ante thorum huius uirginis frequentate nobis dulcia cantica drachmatis. ps̄. Domini ē terra. ℣. Specie tua: ⁊ pulchri. ℟. Intende ꝑ.

Sermo ſancti auguſtini epiſcopi.

Letio prima.

Sic olim predictum eſt. Mater ſyon dicet homo: ⁊ homo natus ē in ea ⁊ ipſe fundauit eam altiſſimus. O omnipotentia naſcentis. O magnificentia de celo ad terrā deſcendentis: adhuc in uterum portabatur: ⁊ ex utero matris a ioanne baptiſta ſalutabatur: in templo preſentabatur: ⁊ a ſimeōe ſene famoſo ānoſo: probato: coronato: cognoſcebatur. Tunc cognouit: tunc adorauit: tunc dixit. Et nunc domine dimitte ſeruum tuum in pace. Quia uiderunt oculi mei ſalutare tuum. Differebatur exire de ſeculo: ut uideret natum per quem conditum eſt ſeculum. Agnouit infantem ſenex: factus eſt in puero puer: īnouatus ē in etate: quia plenus erat pietate. Rogo fr̄es cariſſimi: quis ſit iſte ſenex ſimeon: quam magnitudinem ſētiebat in paruo. Quod uidebat mater portabat: qđ intelligebat: mundum regebat: ipſe ferebat et chriſtus regebat. Simeon ſenex ferebat chriſtum infantem: chriſtus regebat ſimeonē in ſenectute. ℟. Adorna thalamū tuum ſyon: Et ſuſcipe regem chriſtū quem uirgo ↄcepit: uigo peperit: uirgo poſt ꝑtum quem genuit adorauit. ℣. Induere ueſtimentis glīe tue ciuitas ſancta. Et ſuſcipe.

Lectio ſecunda.

QUid ergo dixit ſimeon: Audite. Nunc dn̄e dimitte ſeruum tuum in pace. In pace inq̄z: quam cōmendatur⁹ es diſcipulis tuis dicens: Pacem meaz do uobis: pacem relinquo uobis. Dictū enim fuerat ei a dn̄o: ꝙ non guſtaret mortem niſi uideret chriſtum dn̄i natum. Natus eſt chriſtus: ille ueniebat: ⁊ ille ibat: ſed niſi ueniret ille: iſte ire nolebat. Jam ſenectus matura excludebat: ſed ſincera pietas detinebat. At ubi nat⁹ eſt chriſtus at ubi eum māibus mr̄is portatum uidit ⁊ diuinam infantiam pia ſenectus agnouit: accepit eum in manibus ſuis ⁊ dixit: Nunc dimittis dn̄e ſeruum tuuz in pace Impletū eſt deſiderium ſenis īmundi ipſius ſenectute. Ipſe ad ſenez uenit: q mūdum inueteratum inuenit. In iſto quidē ſeculo diu eſſe nolebat: ⁊ chriſtū in hoc ſeculo uidere cupiebat. Cantans cū propheta ⁊ dicēs: Oñde nobis dn̄e miaz tuam: ⁊ ſalutare tuuz da nobis. Deniqz ut noueritis ita eſſe iſtius letitia cōduxit dicens: Nūc dimittis ſeruū tuū dn̄e ī pace qꝛ uiderunt oculi mei ſalutare tuum. ℟. Poſtq̄z impleti ſunt dies purgationis marie ſcđm legem moyſi: tulerunt ieſū in ieruſalez: ut ſiſterent eum dn̄o: Sicut ſcriptuz ē in lege dn̄i. qꝛ omne maſculinum ad aperiens uuluam ſanctum dn̄o uocabitur. ℣. Obtulerūt ꝓ eo dn̄o par turturum: aut pullos ſuos columbarum. Sicut ſcriptum.

Lectio tertia.

HEc ſunt teſtimonia tua dn̄e ieſu añq̄z ſternerent fluctus maris. Cāpi crederent īperanti anteq̄z uentus te iubēte ſiluiſſet: mortui te uocāte reſurrexiſſet: ſol te moriente paluiſſet: terra te moriente tremuiſſet: celum te aſcendente patuiſſet. Adhuc eīm in manibus matris portabaris: ⁊ iam dn̄s orbis agnoſcebaris: Ubiqz eniz eis chriſtus dn̄s pulcher occurrebat. Pulcher in celis pulcher ī terris: pulcher in patre uerbum: pulcher in matre caro ⁊ uerbum: pulcher in utero uirginis: ubi non amiſit diuinitatem cuz ſuſcepit humanitatem: quia cum hic fuiſſet ⁊ cum manibus portaretur locuti ſūt celi: gauiſi ſunt angeli: magos ſtella direxit: adoratus eſt in preſepio: cibaria māſuetorum. Adoratus eſt in templo puer chriſtus a ſene ſimeone. Geſtatus eſt in ulnis a quo ipſe regebatur. Pulcher ergo chriſtus in miraculis: in flagellis: in ſermonibus: in uerberibus: pulcher nō curans morte: ⁊ mortuo ſuſcitans. Pulcher ī ligno: pl'cher ī celo pl'cher ī ſepl'cro ℟. Obtulerunt ꝓ eo dn̄o par turturuz: aut duos pullos colūbarū: Sicut ſcriptum eſt in lege dn̄i. ℣. Poſtq̄z aūt impleti ſunt dies purgationis marie ſcđm legem moyſi: tulerūt illum in ieruſalem: ut ſiſterent eum dn̄o. Sicut ſcriptū.

In .ij. noct' añt. Sp̄e tua ⁊ pulchritudīe tua intende ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Ps. Eructauit. Añt. Adiuuabit eam d̄s uultu ſuo: d̄s in medio eius nō cōmouebitur. Ps. Deus noſter. Añt. Sicut letantium oīum noſtruz habitatio eſt in te ſancta dei genitrix. Ps. Fūdamenta. ℣. Adiuuabit eam deus: uultu ſuo. ℟. De⁹ in medio ei⁹: non cōmouebitur.

Lectio quarta.

QUis ergo fratres cariſſimi non adoret: primum ⁊ nouiſſimum initiuz ⁊ finem alpha: ⁊ o: Quis inq̄z non adoret: per quem aſpirauit dies: ⁊ fugate ſūt umbre: Natus eſt imperator ut abſolueretur peccator. Sic enim ſcriptuz eſt: Infirma mundi elegit deus: ut confundat fortia. Dominus enim ieſus chriſtus tribuit nobis magnam ſpem: per carnem quam ſuſcepit: magnam gratiaz: magnā ↄſolationē. Nat⁹ ē ꝙ nō noueram⁹: lactat⁹ ē a matre: ſuxit qđ noueram⁹. Mercat⁹ ē a nob qđ hic habūdat naſci ⁊ mori.

Reſurgere ⁊ in eternum uiuere non hic erat: inuenit humiles merces terrenas: ⁊ terreſtribus attulit peregrinas ⁊ celeſtes Si expaueſcis o qſquis es auditor mortis chriſti: ama chriſti reſurrectionē. Multi quidem ꝯtempſerunt humilē chriſtū: ⁊ non peruenerunt uſq; ad altitudinem chriſti. Qui aūt adorauerunt humilem: inuenerunt excelſum. Audiūt iudei ⁊ dicunt: Nō eſt chriſtus. O iudei ceci ſi uꝝm agnouiſtis quare occidiſtis. Rñſorium. Simeon iuſtus ⁊ timoratus expectans redēptionem iſrael: Et ſp̄s ſanct⁹ erat in eo. ℣. Reſponſum accepit ſimeon a ſpiritu ſancto: nō uiſurum ſe mortem: niſi uideret chriſtum dñi. Et ſpiritus. Lec. v.

Dominus quidem ſuſcepit circunciſionem: ablaturus ipſam circunciſionem. Suſcepit umbraꝫ: daturus lucē. Suſcepit figuram: impleturus ueritatē. Ipſe quidem nobis legem dedit: ſed in qua fuit heliſeus: qñ mortuum filium cuiuſdam religioſe ſuſcitauit. In ea figura data eſt lex: hoc factum eſt. Nunciatū eſt heliſeo: mortuus eſt infans. Dedit ſeruo ſuo baculum ⁊ dixit illi: Uade inquit ⁊ pone ſuper puerum ⁊ reuiuiſcet. Accepit ſeruus baculum: ⁊ poſuit ſuper puerꝫ ⁊ non ſurrexit. Propterea iudei legē accipere potuerūt: uiuere ex ea non potuerūt. O tu iudee audi: Muta te ſi uis mutari: ſi non uis mutari ī uetuſtate hēs dānari. Noli amare ueterē tunicaꝫ. Pater tuus crucifixit: tu odiſti. Ille mānu tu corde. Ambo facinus ipleſtis. Diſplicꝫ tibi ꝙ fecit pr̄ tuus: Audi ꝙ dicit dñs tuus. Pater inqt in me manens: ipſe mihi mādatum dedit: qd dicaꝫ ⁊ quid loquar: Et ſcio qꝛ mādatū eius uita et̄na ē: ſi uerbū pr̄is uita et̄na ē: q loquebat̄ uita erat et̄na ℟. Rñſum acceperat ſimeon a ſp̄u ſācto: non uiſurum ſe mortem: niſi uideret chriſtum dñi: Et benedixit eum ⁊ dixit: Nūc dimittis ſeruuꝫ tuum in pace: quia uiderunt oculi mei ſalutare tuum dñe. ℣. Cum inducerent puerum ieſuꝫ parentes eius: ut facerent ſcd̄m ꝯſuetudinem legis ꝓ eo ⁊ ipſe accepit eum in ulnas ſuas. Et benedixit. Lectio .xi.

Non ergo fecit aliud a ſe: qꝛ non eſt a ſe: ſed a quo eſt: a pr̄e. Pater eiꝫ deus: ſed non de deo. Filius aūt deus ſꝫ de deo. Ideo filius qꝛ a deo genitus eſt: ⁊ ſemꝑ filius ſine initio genitus ⁊ tñ genitus. Et quō hoc intelligatur audite. Expectatis a me: audite ꝓphetā ꝑ me. Generationem eius quis enarrabit: Et tam̄ multa diximus de eius generatione: ſed ea que d̄ matre eſt. Ceterū quō nat⁹ eſt d̄ pr̄e in celo: quis poſſet explicare: qs pōt enarrare ⁊ inueſtigare. Teneamus nos ad iſtam humanam natiuitateꝫ: per quā donauit nobis deus grãm ſuam. Grã inquit donata nō merces reddita: Qui creauit ſanat. Per ipſam leuat ruentē. Per ipſam curat egrotantem. Per ipſam coronat uincentem. Reſponſorium. Cum inducerent puerꝫ ieſum parentes in templo: ut facerent ſcd̄m ꝯſuetudineꝫ legis: pro eo accepit eum ſimeon in ulnas ſuas: ⁊ benedixit deum dicens: Nunc dimittis dñe ſeruum tuum in pace. ℣. Suſcipiens ſimeon puerum in manibus: exclamauit dicens: Nunc dimittis. In .iij. noct. añt. Gaude maria uirgo cuntas hereſes ſola intēmiſti in uniuerſo mundo. ps. Cantate dño .i. añt. Specioſa facta es ⁊ ſuauis: in delitijs tuis ſc̄a dei genitrix. ps. Dñs regnauit .i. añt. Poſt partū uirgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix ītercede ꝓ nobis. ps. Cantate dño .ij. ℣. Elegit eam deus: ⁊ preelegit eam. ℟. In tabernaculo ſuo: habitare facit eam. Lectio ſancti euangelij ſecundum lucam.

In illo tp̄e. Poſtq̄ꝫ impleti ſunt dies purgationis marie: ſecunduꝫ legem moyſi tulerunt illum in ieruſalem: ut ſiſterent eum dño: ſicut ſcriptum eſt in lege dñi. Et reliqua. Om̄. ſancti ambroſij epiſcopi. Lectio ſeptima.

Et ecce hō erat ī ieruſalem: Cui nomen ſimeon: ⁊ homo iſte iuſtus et timoratus: expectans reconciliationem iſrael. Non ſolum ab angelis ⁊ ꝓphetis a parentibus ⁊ paſtoribus: ſed etiaꝫ a ſenioribus ⁊ iuſtis generatio dñi accipit teſtimonium. Omnis etas ⁊ uterq; ſexus uenturoꝝ miraculorum fidem aſtruunt.

uirgo generat ſterilis parit: mutus loquitur: Eliſabet prophetat: magus adorat: utero clauſus ioannes exultat: uidua cõfitetur: iuſtus expectat. Et bñ iuſtus: qa non ſuam ſed populi gratiã requirebat. Cupiens ipſe corporee uinculis fragilitatis abſolui: ſed expectans uidere ꝑmiſſũ. Sciebat dñm: quia beati oculi qui uiderent chriſtũ dñi: ⁊ accepit eum in mãibus ſuis: ⁊ benedixit deum ⁊ dixit. Nũc inquit dñe: dimitte ſeruũ tuũ in pace: uidete iuſtum uelut corporee carcere molis icluſuʒ uelle abſolui: ut ſic poſſit eẽ cũ xp̃o: diſſolui eiʒ ⁊ eẽ cũ xp̃o mlto meliꝰ ẽ.

℟. Suſcipiẽs ieſum in ulnas ſuas: ſimeon exclamauit ⁊ dixit. Tu es uere lumen ad illuminationẽ gentiũ ⁊ gloriam plebis tue iſrael. ℣. Cum inducerent pueruʒ ieſum parẽtes eius: ⁊ ipſe accepit eum in ulnas ſuas. ⁊ bñdixit deũ: ⁊ dixit. Tu es uere.

Lectio octaua.

QUi uult ergo dimitti ueniat in templum: ueniat in ieruſalem: expectet chriſtũ dominũ: accipiat ĩ manibus uerbum domini: cõplectatur uelut quibuſdam fidei ſue brachijs: tunc dimittur ut non uideat mortem: qui uiderit uitam. Uides uberem in omnes dei gratiã generationes diffuſam ⁊ prophetiã icredulis eſſe negataʒ non iuſtis. Et benedixit illis ſimeon. Et dixit ad mariam matreʒ eius. Ecce poſitus eſt hic in ruinã ⁊ in reſurrectionẽ multorũ in iſrael. Ecce ſimeon prophetã: in ruinam ⁊ in reſurrectionem multorum ueniſſe dominũ ieſũ chriſtum: ut iuſtorum in quoꝝ merita diſcernat: ⁊ pro noſtrorum qualitates factorũ iudex uerus ⁊ iuſtus aut ſupplicia diſcernat: aut premia. Et tuam ipſius aĩam ꝑtranſibit gladius: nec litem docet nec hiſtoria: ex hac uita mariam corporalis necis paſſione migraſſe. Non eĩm aĩa ſed corpus materiali gladio tranſuerberatur. Et ideo prudentiaʒ marie aut ignaram celeſtis myſterij oſtendit.

℟. Senex puerũ portabat: puer autem ſenem regebat. Quem uirgo concepit: uirgo peperit. uirgo poſt partum quem genuit adorauit. ℣. Accipiens ſimeon puerum in manibus: grãs agens benedixit dñm. Quem uirgo cõcepit.

Lectio nona.

NJuũ eĩm eſt dei uerbum ⁊ ualiduʒ ⁊ acutiuſ omni gladio accutiſſimo penetrans uſqꝫ ad diuiſionem aĩe ad ſpiritus artuũqꝫ ⁊ medularũ. Cogitatiões cordis ⁊ ſecreta ſcrutatur animoꝝ: quia nuda ⁊ aperta ſunt dei filio omnia: queʒ conſcientie ſecreta non fallunt: prophetauit itaqꝫ ſimeon: prophetauerat copulata cõiugio prophetarat uirgo. Debuit etiam uidua ne qua aut profeſſio deeſſet aut ſexus. Et ideo anna ⁊ ſtipendijs uiduitatis ⁊ moribus talis inducitur: ut digna plene fuiſſe credatur que redemptorem omniũ ueniſſe nũciaret: cuius merita cum alibi deſcripſerimns cuʒ uiduas hortaremur: hoc loco quoniã ad alia ꝓperamus: non putamus iteranda. Non occioſe tñ annoſ octogitaquatuor uiduitatis expreſſit: qꝛ ⁊ ſepteʒ duodecades ⁊ due quadrageſime uidẽt ſacꝝ nũeꝝ deſignare.

℟. Gaude maria uirgo cũctas hereſes ſola ĩteremiſti: que gabriel' archãgeliſ dictis credidiſti. Dum uirgo deum ⁊ hominẽ genuiſti: ⁊ poſt partum uirgo ĩuiolata permanſiſti. ℣. Gabrieleʒ archangelũ credimus diuinitus te eſſe affatum: uteruʒ tuũ de ſpiritu ſancto credimus inpregnatũ: erubeſcat iudeus infelix: qui dicit chriſtum ex ioſeph ſemine eſſe natũ. Dũ uirgo. Gloria patri. Ad laudes ⁊ ꝑ horaſ anti. Simeõ iuſtus et timoratus expectabat redemptionẽ iſrael: ⁊ ſpiritus ſãctus erat ĩ eo. p̃s. Dñs regna. Cum reli. anti. Rñſum accepit ſimeon a ſpiritu ſancto non uiſuꝝ ſe mortem niſi uideret dñm. aꝛ. Accipiens ſimeõ puerum in manibus gratias agens bñdixit dominũ. aꝛ. Reuertere in terram iuda: mortui ſũt eĩm qui querebant aĩam pueri. añt. Optulerunt pro eo dño par turturũ aut duos pullos columbarum. Capitulum. Ecce ego mitto. Hym. O glorioſa dña. ℣. Diffuſa eſt grã. ℟. Propterea benedixit. Ad bñdictus. aꝛ. Cum inducerent puerum ieſuʒ parentes eius accepit eum ſimeon in ulnas ſuas: ⁊ benedixit deum dicens. Nunc dimittis domine ſeruuʒ tuũ in pace. Oratio. Omnipotẽs ſẽpiterne deꝰ ad primã capitulũ. Regi ſeculorũ. ℟.

breue Christe filij dei uiui. ℟. Qui natus es de maria. uirgine ℣. Exurge christe. ℟. Et libera. Et sic eodez modo per oēs festiuitates beate marie uirginis ⁊ p octauam assumptionis dicitur. Sciendū quod in omnibus hymnꝰ beate uirginis: preter. Aue maris stella. In fine dicitur. Gloria tibi domine qui natus es. Nisi annunciatio celebretur post octauā pasce: tunc enim dicitur. Gloria tibi domine q surrexisti. Ad tertiaz capitulū. Ecce ego mitto. Breuia rñsoria ⁊ uersiculi de cōmuni uirginum. Ad sextam capitulum.

Ecce ueniet dicit dn̄s exercituum: ⁊ quis poterit cogitare diē aduentus eius: ⁊ qs stabit ad uidendū eū: ipse enim quasi ignis cōflans ⁊ quasi herba fulonū: Ad nonam capitulum.

Et placebit dn̄o sacrificiuz iuda et ierlm: sicut dies seculi: ⁊ sicut ānī ātiqui dicit dn̄s omnipotēs. Ad uespas aꝛ. Simeon iustus. Cum reliquis psalmis ō sancta maria capitulū. Ecce ego mitt. hy. Aue maris stella. ℣. Rn̄sum accepit simeon a spiritu sancto. ℟. Non uisurum se mortem: nisi uideret dominum. Ad magnificat antiphōa. Hodie beata uirgo maria puerū iesū presentauit in tēplo: et simeon repletus spiritu sancto: accepit eū in ulnas suas et benedixit eū In eternum. Oratio.

Omipotens sempiterne deus. In sancti blasij epi ⁊ martyris. lectio prima.

Apud sebasten ciuitatē passio sācti Blasij epi qui multoꝛuz patrator miraculoꝛū sub ꝑside agricolao: post diutinā cessionē: post carcerē atq3 deinde i ligno suspensiōe: ubi pectinibꝰ fereis: carnes eius dirupte sūt: post iteꝝ teterrimū carcerē: post dimersionez laci unde desuper uadens saluus exiuit iubente iniqssimo iudice: capite ad extremū cū duobꝰ pueris trūcatus: felicia regna ita cum ipsis ingressus est. Ipso aūt adhuc agōizāte: septē mulieres beatissime que guttas sanguinis eius preter fluētes de beatissimis plagis: corporis ipsius colligebāt: deprehēse qꝺ essent christiāe: post caminum ignis: ubi plūbo sup infusse sunt: pꝰ pectines ferreos: quibus carnes earum dirupte sūt: post ereas tunicas excandētes: nouissime sentētia data: gladio ꝑcusse datoq3 precio sanguinis: uitā mereantur eternam. In sancte agathe uirginis ⁊ martyris ad mag. aṅt. Mentē sanctā spōtaneam honorē deo et patrie liberationē. Oꝛo.

Deus qui inter cetera potētie tue miracula etiam in sexu fragili uictoriam martyrij ꝯtulisti: cōcede ꝓpitius ut cuius natalicia colimus: p eius ad te exēpla gradiamur. p. Ad matutinuz inuitatoriū. Regē uirginū. In primo noct. aṅt. Ingenua sum: et expectabili genere: ut oīs parentela mea testatur. ps. Beatus uir. anī. Sūma ingenuitas ista estī qua christi seruitus cōpꝛobatur. ps. Quare fremuerunt. aꝛ. Ancilla christi sum: ideo me ostendo seruilē habere ꝑsonā. ps Dn̄e qd multiplicati. ℣. Specie tua. ℟. Intende. Lectio prima.

Natale scte agathe uirginis ⁊ martiris in sicilia ciuitate cathanensi: sub qnciano ꝓconsule iperatore decio: qui cōsularis uir qntianus cupiens multifaria intentione ad eam ꝑtingere: eo ꝙ eēt nobilissimis oꝛta natalibus: fecit eaz arctari: ⁊ cuidā matrone nomine afrodisse tradi: que habebat nouem filias turpissimas: ut mutaret animū eius. Que uidēs mentē eius imobilē: post. xxx. dies abijt ad qncinū ⁊ dixit. Facilius possunt saxa moliri: ⁊ ferrū in plūbi molitiē conuerti: q3 uel ab intentiōe christiana mens istiꝰ puelle reuocet̄. Jussit igitur qntianus eā ad secretariū eius adduci: ⁊ sedens ꝓ tribunali beatissimā agathā introgat: cuius cōditionis es: Agatha respōdit: nō solū ingenua s3 expectabili genere: ut oīs parētela mea testat̄. ℟. Dū toꝛqueret̄ beata agatha i māmila grauiter: dixit ad iudicē. Impie crudelis ⁊ dire tyrāne nō es cōfusus amputare in femina: qꝺ ipse in matre suxisti. ℣. Ego eīm hēo māmillas integras intus in aīa mea quas ab īfantia dn̄o consecraui. Impie.

Lectio secunda:

Dixit qntianus beate agathe. Si ingenua probaris ⁊ nobilis: cur ad moribus te seruilem ꝑsonam ostendis:

Cui beata agatha reſpondit. Quia inqt ancilla chriſti ſum: ideo me ſeruilē oñdo habere perſonam. Cunqꝫ in confeſſiōe chriſti fortiſſime que fidei ſunt proſequeretur: iuſſit eā qntianus a lapis cedi. Deinde conſtantius chriſtū predicantez iuſſit ad carcerem trahi. Agatha autez letiſſime ⁊ gloriāter carcerem intrauit: ⁊ quaſi ad epulas inuitata: ita gaudens agōez ſuū domio precibus cōmendabat. ℟. Agatha letiſſime ⁊ glorianter ibat ad carcerē: Et quaſi ad epulas īuitata: agonē ſuū dño p̄cibus cōmendabat. ℣. Nobiliſſimis orta natalibus ab ignobili gaudēs trahebatur ad carcerem. Et quaſi. Lectio tertia.

SEquenti die iterum beata agatha aſpectibus iudicis preſētatur: quā iuſſit eculo ingenti ſuſpendi ⁊ torqueri Tunc poſt alia agatha iudici reſpondit. Sicut qui iudex quez diu deſiderat: aut ſicut qui inuenit theſauros multos: ita ⁊ ego delector in his penis corporalibus poſita. Non enim poteſt triticum in horreo repōi: niſi prius theca eius fuerit fortiter conculcata ⁊ redacta in paleis: ita ⁊ aīa mea nō poteſt in paradiſū dei cū palma itrare martyrii: niſi diligent' ꝑfeceris corpꝰ meū a carnificibus tuis attrectari. ℟. Quis es tu qui uēiſti ad me curare uulnera mea: Ego ſum aplus chriſti nihil in me dubites filia: ipſe me miſit ad te: Quem dilexiſti mente ⁊ puro corde. ℣. Nam ⁊ ego aplus eiꝰ ſum: ⁊ in nomine eius te ſcias eſſe ſaluandam. Quez dilexiſti. In ſecundo noct. ar. Agatha ſancta dixit: ſi feras mihi premittas audito chriſti nomine manſueſcūt. pſal. Cum iuocarez. añt. Si ignem adhibeas: rorē mihi ſaluificū de celo angeli miſtrabūt. pſal. Uerba mea. añt. Agatha letiſſime ⁊ gloriāter ibat ad carcerem: ⁊ quaſi ad epulas inuitata agonem ſuum dño precibus cōmendabat. pſal. Domine dñs noſter. ℣. Adiuuabit eam. ℟. Deus in medio. Lectio quarta.

IUſſa eſt beata agatha in māmilla dexta torqueri. quādiu tortā fec̄ eā impius iudex abſcidi. Recipitur beata uirgo iterum in carcerem: ubi nec panis nec aqua miniſtraretur ei. Et ecce circa mediam noctem uenit quidam ſenex ꝗ ſe medicuz eſſe cōmemorabat: ferens diuerſa medicamenta: quem antecedebat puer luminis portitor: qui inter alia uirgini dixit. Conſideraui inquit ⁊ uidi qa poteſt ſalutē tua mamilla ſuſcipere. Cunqꝫ illa uerbis ſenis nō preberet aſſenſuz putanſ ꝙ uellet ei carnalez adhibere medicinam. Dixit ſeni inter alia. Habeo ſaluatorem dominū ieſum chriſtuz qui uerbo curat omnia: ⁊ ſermo eiꝰ ſolus reſtaurat uniuerſa: ſubridens ſenior ⁊ me iqt: ipſe miſit ad te. Nam ⁊ ego apoſtolus eius ſum: ⁊ in nomine eius ſcias te eſſe ſaluandam. Et ſic ab oculis eiꝰ ſublatus ē. ℟. Ego autem adiuuata a dño perſeuerabo: in confeſſione eius: qui me ſaluā fecit. Et cōſolatus ē me. ℣. Gratias tibi ago dñe ieſu chriſte qui miſiſti ad me aplum tuū curare uulnera mea. Et conſolatus. Lectio qnta.

POſt quatuor dies reducta eſt iterꝫ beata agatha ad quintianū: qui teſtas accutas ⁊ carbones iuſſit ſpargi: et nudo corꝑe eā ſuꝑ uoluptari: ⁊ ecce ſubito totus ille locus cōmotus eſt: ⁊ pars parietis cecidit ⁊ oppreſſit duos conſiliarium iudicis: ⁊ amicum eius. Quintianus igitur fugiens: quia ex uno latere terremotum: ex alio latere populi ſeditionem formidabat: Iterum iuſſit eam in carcerē recipi: que ingreſſa expandit manus ſuas ad deum: ⁊ dixit. Domine qui me creaſti ⁊ cuſtodiſti ab infantia mea: ⁊ feciſti me in iuuentute uiriliter agere: qui tuliſti a me amorem ſeculi: qui corpꝰ meum a pollutione ſeparaſti: qui feciſti me uincere tormenta carnificum: ferrū ignē ⁊ uincula qui mihi in tormenta uirtutez pacientie cōtuliſti: te deprecor ut modo ſpiritum meum accipias. Tempus ē domine: ut me iubeas ſeculum iſtud derelīquere: ⁊ ad tuam miſericordiam peruenire. Hec dicens beatum celo emiſit ſpiritum: cuius ſacrū corpus auferentes chriſtiani populi aromatibus conditum in ſepulchro nouo poſuerunt. ℟. Ipſe me curauit qui per apoſtolum petrum in cuſtodia me confortauit: pro eo ꝙ iuſſa ſum ſuſpendi in equuleo. Propter fideꝫ caſtitatis adiuua me domine deus meus: in tortura mãmillarũ mearum. uerſiculus. Ipſe me dignatus eſt ab omni plaga curare: ⁊ mãmillam meam meo pectori reſtituere. Propter. Lectio ſexta.

CUm autem collocaretur: uenit quidam iuuenis ſericis ueſtibus indutus: quem ſequebantur amplius q̃ꝫ centum pueri albati ⁊ pulchri. Et introiuit ad locum ubi condiebatur corpus ſancte uirginis: ⁊ poſuit tabulam breuẽ marmoream ubi ſcriptum eſt. Mentem ſanctam ſpontaneam: honorem deo: ⁊ p̄rie liberationem. Et tã diu ibi ſtetit idem iuuenis: donec ſepulchrum eius cum diligentia clauderetur: ⁊ abſcondens non eſt ulteriꝰ uiſus ĩ tota ꝓuincia ſiculoꝝ. Unde non eſt dubitandum ꝙ angelus eius fuerit. Paſſa eſt auteꝫ beata agatha nonis februarij. Quintianus poſt hec iter arripuit: ut facultates beate agathe inueſtigaret: ⁊ ut teneret omnes de parentela eius: q dei iudicio ĩ medio flumĩs iterijt. Reſponſorium. Vidiſti domine ⁊ expectaſti agonem meum quomodo pugnaui in ſtadio: ſed quia nolui obedire mãdatis principũ Iuſſa ſum in mãmilla torqueri. uerſiculus. Propter ueritatem ⁊ manſuetudinem ⁊ iuſticiam iuſſa ſuꝫ. In tertio nocturno antiphona. Niſi diligenter perfeceris corpus meum a carnificibus attrectari: nõ poteſt anima mea in paradiſum dei cum palma intrare martyrij pſalmus. In domino confido. antiphona Vidiſti domine agonem meuꝫ quomodo pugnaui in ſtadio: ſed quia nolui obedire mãdatis principum: iuſſa ſum in mãmilla torqueri. pſalmus. Domine quis habi. antiphona Propter fidem caſtitatis iuſſa ſum ſuſpendi ĩ equuleo: adiuua me domĩe deus meus in tortura mamillarum mearum. pſalmus. Cõſerua. uerſiculus. Elegit eam deus. Reſponſorium. In tabernaculo. Tres ultime lectiones de cõmuni uirginum leguntur. Reſponſorium. Beata agatha ingreſſa carcerem expandit manus ſuas ad deum ⁊ dixit. Domine qui me feciſti uincere tormenta carnificum: iube me domine ad tuam miſericordiaꝫ peruenire. uerſiculus. Domine qui me creaſti ⁊ tuliſti a me amorem ſeculi: qui corpus meum a pollutione ſeparaſti. Iube me. Reſponſorium. Medicinam carnalem corpori meo nunq̃ꝫ exhibui: ſed habeo dominũ noſtrum ieſum chriſtuꝫ: qui ſolo ſermõe reſtaurat uniuerſa. uerſiculus. Qui me dignatus eſt ab omni plaga curare: ⁊ mamillã meã meo pectori reſtituere: ip̄m inuoco deum uiuũ. Qui ſolo. Reſponſorium. Gaudeamus omnes ĩ domino diem feſtũ celebrantes ſub honore Agathe martyris: de cuius paſſione gaudent angeli ⁊ collaudant filium dei. uerſiculus. Inmaculatus dominus: im maculatam ſibi famulã in hoc fragili corpore poſitam miſericorditer cõſecrauit. De cuius. Ad laudes ⁊ per horas antiphona. Quis es tu qui ueniſti ad me curare uulnera mea: ego ſũ apoſtolus chriſti nihil in me dubites filia. pſalmus. Dominus regnauit. Cum reliquis antiphona. Medicinam carnaleꝫ corpori meo nunq̃ꝫ exhibui: ſed habeo dominũ ieſum chriſtum qui ſolo ſermone reſtaurat uniuerſa. antiphona Gratias tibi ago domine ieſu chriſte: quia memor es mei: ⁊ miſiſti ad me apoſtolum tuuꝫ curare uulnera mea. antiphona. Benedico te pater domini mei ieſu chriſti: quia per apoſtolum tuum mamillam meam meo pectori reſtituiſti. antiphona. Qui me dignatus eſt ab omni plaga curare: ⁊ mamillam meaꝫ meo pectori reſtituere: ipſum inuoco deum uiuũ. Ad benedictus antiphona. Paganoruꝫ multitudo fugiens ad ſepulchruꝫ uirginis tulerũt uelum eius contra ignem: ut comprobaret dominus: ꝙ a periculis incendij meritis agathe martyris ſue eos liberaret. Oratio. Deus q inter cetera. Ad ueſperas antipho. Quis es tu. pſalmus. Dixit dominus. Cum reliquis in fine. Lauda ieruſalẽ. Ad magnificat antiphona. Stans beata agatha ĩ medio carceris: expanſis manibus orabat ad dominum tota mente. Domine ieſu chriſte magiſter bone gratias tibi ago qui me feciſti uincere tormenta carnificum: iube me domine ad tuam in marceſſibilem gloriã feliciter peruenire

Oratio ut ſupra. In ſancti ualentini pſ̄byteri ꝛ martyris.

PReſta queſumus omnipotens deus: ut qui beati ualentini martyris tui natalicia colimus: a cũctis malis imminentibus eius interceſſione liberemur: ꝑ dominũ noſtruꝫ ieſum. In cathedra ſãcti petri ad ueſperas antiphona. Ecce ſacerdos magnus. Cuꝫ reliquis de uno cõfeſſore pontifice pſalmus. Dixit. Cuꝫ reliquis in fine. Laudate dominũ omnes gẽtes. Capitulum. Ecce ſacerdos magnus. Hymnus. Quodcunqꝫ uinclis ſuper. Gloria deo. uerſiculus. Tu es petrus. Reſpõſorium. Et ſuper hanc petraꝫ edificabo eccleſiam meam. Ad magnificat antiphona. Tu es paſtor ouium princeps apoſtolorum: tibi tradite ſunt claues regni celorum. Oĩo.

DEus q̄ beato petro apoſtolo tuo collatis clauib⁹ regni celeſtis: aĩas ligãdi atqꝫ ſoluẽdi pontificiũ tradidiſti: ꝯcede ut interceſſiõis eius auxilio a peccatorum noſtrorum nexibus liberemur q̄ uiuis. Et fit ꝯmemoratio ď ſc̄to paulo antiphona. Sancte paule apoſtole predicator ueritatis ꝛ doctor gentium ĩtercede pro nobis ad deuꝫ qui te elegit. uerſiculus. Tu es uas electionis ſancte paule apoſtole. Reſpõſorium. Predicator ueritatis ĩ uniuerſo mũdo. Oratio.

DEus qui multitudineꝫ gentiũ beati pauli apoſtoli predicatione docuiſti: da nobis queſumus ut cuius cõmemoratiõeꝫ colimus etiaꝫ apud te patrocinia ſentiamus: per dominũ noſtrũ. Ad matuti. inuitatoriũ. Tu es paſtor ouium princeps apoſtolorum. Tibi tradidit de⁹ claues regni celoruꝫ. pſalmus. Venite exul'. Hymnus. Quodcũqꝫ uinclis. Gloria deo Ad noctur. antiphona. Beatus uir. Cũ alijs antiphonis pſalmis ꝛ uerſiculis ď confeſſore pontifice Lectio prima. Epiſtola prima beati petri apoſtoli.

PEtrus apoſtolus ieſu chriſti electis aduenis diſperſionis: ponti galatie: capadotie aſie: ꝛ bithynie ſecundum preſciẽtiã dei patris in ſanctificationem ſpiritus: in obedientiam ꝛ aſperſionem ſãguinis ieſu chriſti: gratia uobis ꝛ pax m̄ltiplicetur. Benedictus deus ꝛ pater domini noſtri ieſu chriſti qui ſecundum magnam miſericordiam ſuam regenerauit nos in ſpem uiuam per reſurrectiõeꝫ ieſu chriſti ex mortuis: in hereditateꝫ incorruptibilem: ꝛ incontaminatã ꝛ ĩmarceſſibilem conſeruatam in celis: in uobiſ qui in uirtute dei cuſtodimini per fidem in ſalutem paratam reuelari in tempore nouiſſimo: in quo exultabitis: modicuꝫ nunc ſi oportet contriſtari in uarijs temptationibus: ut probatio fidei ueſtre m̄lto precioſior ſit auro quod per igneꝫ ꝓbatur: inueniatur in laudem ꝛ gloriam ꝛ honorem: in reuelationem ieſu chriſti queꝫ cum non uideritis diligitis: in quẽ nunc quoqꝫ non uidentes creditis: credentes autem exultabitis leticia inenarrabili ꝛ glorificata reportantes finem fidei ueſtre ſalutem animarum ueſtrarum. Reſponſorium. Simon petre antequaꝫ de naui uocarem te: noui te: ꝛ ſuper plebem meaꝫ principem te conſtitui: Et claues regni celoruꝫ tradidi tibi. uerſiculus. Quodcunqꝫ ligaueris ſuper terram erit ligatum ꝛ in celis: ꝛ quodcunqꝫ ſolueris ſuper terram erit ſolutum ꝛ ĩ celis. Et. Lectio ſecunda.

DE qua ſalute exquiſierũt atqꝫ ſcrutati ſunt prophete qui de futura in uobis gratia prophetauerunt: ſcrutãtes in quod uel quale tempus ſignificaret ĩ eis ſpiritus chriſti: prenũcians eas que in chriſto ſunt paſſiones: ꝛ poſteriores glorias quibus reuelatum eſt: quia non ſibi ipſis uobis autem miniſtrabãt ea: q̄ nunc nunciata ſunt uobis: per eoſ q̄ euãgelizauerunt uobis ſpiritu ſancto miſſo de celo: in quem deſiderant angeli perſpicere: propter quod ſuccincti lumbos mentis ueſtre ſobrii perfecti ſperate in eam que offertur uobis gratiam: in reuelatione ieſu chriſti quaſi filij obedientie: non configurati prioribus ignorãtie ueſtre deſideriis: ſed ſecundum euꝫ qui uocauit uos ſanctos: ut ꝛ ipſi ſancti in om̄i conuerſatione ſitis: quoniam ſcriptum ē Sancti eſtote quoniā ego ſāctus ſuz. ℞. Si diligis me ſimon petre paſce oues meas: domine tu noſti quia amo te: Et animā meam pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecū: non te negabo. Et.

Lectio tertia.

ET ſi patrem inuocatis eum qui ſine perſonarum acceptiōe iudicat ſecundum uniuſcuiuſqȝ opus: in timore incolatus ueſtri tempore conuerſamini: Scienteſqȝ non corruptibilibꝰ auro uel argento redempti eſtis de uana ueſtra conuerſatione paterne traditionis: ſed p̃cioſo ſanguine quaſi agni incontaminati ⁊ imaculati ieſu chriſti: precogniti quidem ante conſtitutionez mundi: manifeſtati autem nouiſſimis temporibus: propter uos qui per ipſum fideles eſtis i deum qui ſuſcitauit eum a mortuis: ⁊ dd̄it ei gloriā ut fides ur̄a ⁊ ſpes eēt i deo. ℞. Tu es petrus: ⁊ ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meam: ⁊ porte inferi non preualebūt aduerſus eam: Et tibi dabo claues regni celorum. ℣. Quodcunqȝ ligaueris ſuper terram erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunqȝ ſolueris ſuper terram: erit ſolutum ⁊ in celis. Et.

Sermo ſācti auguſtini epiſcopi. Lectio quarta.

INſtitutio ſolennitatis hodierne a ſenioribus noſtris cathedre nomē accepit: ideoqȝ primus apoſtolorum petrus: hodie epiſcopatus cathedrā ſuſcepiſſe referatur. Recte igitur eccleſie natalem ſedis illius colunt: quam apoſtolus pro eccleſiarum ſalute ſuſcepit: dicente domino. Tu es petrus ⁊ ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meam. Petrū itaqȝ eccleſie fundamentum nominauit: ⁊ ideo digne hoc fundamentū eccleſia colit: ſupra quod eccleſiaſtici edificij altitudo conſurgit: unde conueniēter pſalmus qui lectus eſt dicit. Exaltent eum in eccleſia plebis: ⁊ in cathedra ſeniorum laudent eum. Bene ergo eum deus in eccleſia exaltari precipit: quia dignum ē ut fundamentum hoc in eccleſia oneretur: per quod celuz aſcenditur. quod natale ergo cathedre hodie colit̄: ſacerdotale honoratur officiuz. Sibi hoc eccleſie preſtant: cum tantum neceſſe plus habeant eccleſie dignitatis: q̃ȝtum ſacerdotale officium plus honoris. Reſponſo.

Tu es paſtor ouium princeps apoſtolorum: tibi tradidit deus omnia regna mūdi: Et ideo tradite tibi ſunt claues regni celorum. ℣. Qd̄cunqȝ ligaueris ſuper terram: erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunqȝ ſolueris ſuper terram: erit ſolutum ⁊ in celis. Et.

Lectio quinta.

CUm autem ſolennitatez hanc eccleſijs merito religioſa obſeruantia introduxerit: miror apud quoſdam infideles: unde tam pernicioſus error incurrerit: ut ſuper tumulos defunctorum ciboſ ⁊ uina conferant: quaſi uere egreſſe e corporibꝰ anime carnales cibos requirant. Epulas enim ⁊ refectiones caro tantum requirit: ſpiritus autem ⁊ anima his nō indiget. Preparare aliqs caris ſuis dic̄ qđ ipſe deuorat. qđ preſtat uentri imputat pietati. Ceſſate ergo fratres ab hoc gentili infidelitatis errore. Anime autē ſancte que in hoc ſeculo: aut per uite innocentiā pure ſunt: aut penitentie ſatiſfactione purgantur: a ſaluatore noſtro recipiuntur: ⁊ cum eo eſſe credende ſunt ſecunduz apoſtoli dictum. Cupio diſſolui ⁊ eſſe cum chriſto. Reſponſorium.

Ego pro te rogaui petre: ut non deficiat fides tua: Et tu aliquando conuerſus confirma fratres tuos. ℣. Caro ⁊ ſanguis non reuelauit tibi: ſed pater meus qui eſt in celis. Et.

Lectio ſexta.

ANime ergo fratrum parentumqȝ noſtrorum minime carnalibus cibis delectantur. Offendi his magis poſſunt q̃ȝ delectari: ſi cum ille in ſacris ſedibus maneant: uos eas in terris eſſe credatis. ceſſate ergo ab his erroribus: ⁊ ſicut ſcriptum eſt: que ſurſum ſunt ſapite: non que ſuper terraz: ut ſuperſtitiones fidei noſtre contrarias repudiantes: dum ea que deo ſunt placita faciatis: etiā uos cum chriſto domino in eternum eſſe poſſitis. Quãuis ſolennitas feſtiuitatis hodierne a nobis merito honoret̃ fratres cariſſimi: quia dum natalez cathedre colimus: epiſcopatum petri apoſtoli ueneramur: tamen cum intra quadragita dies hec ſolennitas uenerit: facere eam nobis debet ſanctorum dierum reuerentia gratiorem. Bene eĩm natale cathedre ĩter ipſa ieiuniorum initia nobis deus p̃ſtitit: ut dies que erat prius intemperantie: nunc ſit ſobrietatis: que erat gule: nũc ſit abſtinentie: que erat peccatis: nunc ſit ſanctitatis. Reſponſo. Quem dicunt homines eſſe filium hominis: dixit ieſus diſcipulis ſuis. Reſpondens petrus dixit. tu es chriſtus filiꝰ dei uiui. Et ego dico tibi quia tu es petrus: et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meam. uerſi. Beatus es ſimon bariona quia caro ⁊ ſanguis: non reuelauit tibi: ſed pater meus qui eſt in celis. Et. Lectio ſcti euãgelij ſecundum matheum.

IN illo tẽpore uenit ieſus in partes ceſaree philippi: ⁊ ĩtrogabat diſcipulos ſuos dicens. Quem dicunt homines eſſe filium hominis: et reliqua.

Omelia beati hieronymi p̃ſbyteri. Lectio ſeptima.

PHilippus iſte eſt frater herodis de quo ſupra diximꝰ. Tetrarcha iturree ⁊ traconitidis regionis: qui in honorem tyberij ceſaris: ceſaream philippi q̃ nunc paneas dicitur appellauit. ⁊ eſt in prouincia phoenicis: imitatus herodez patrez: qui in honore auguſti ceſaris appellauit ceſaream: que prius turris ſtrationis uocabatur: ⁊ ex nomine filie eiꝰ lybiaden transiordanem extruxit. Iſte locus eſt ceſaree philippi: ubi iordanis ad radices oritur lybani: ⁊ habet duos fontes: unum nomine or: ⁊ alterum dan: q ſimul uincti iordanis nomen efficiunt. Et interrogabat diſcipulos ſuos dicens Quem dicunt homines eſſe filium hominis: non dixit quem me eſſe dicũt homines: ſed filium hominis: ne iactanter de ſe querere uideretur. Reſponſorium Petre amas me: tu ſcis domine quia amo te. Paſce oues meas. uerſi. Simon ioannis diligis me plus his: tu ſcis domine quia amo te. Paſce.

Lectio octaua.

ET nota q̃ ubicunq; ſcriptum eſt in ueteri teſtamento filius hoĩs: in hebreo ſcriptum eſt filius adam. Illõ quoq; qḋ in pſalmo legimus. Filij hoĩnum uſq;quo graui corde: in hebreo dicitur filij adam. Pulchre autem interrogat quem dicunt homines eſſe filiuz hominis: quia qui de filio hominis loquũt̃ homines ſunt. Qui uero diuinitatem illius intelligunt: non homines ſed dij appellantur. At illi dixerunt. alij ioannem baptiſtam. aliĩ heliam. aliĩ uero hieremiam aut unuz ex prophetis. Miror quoſdam interpretes cauſas errorꝫ inquirere ſingulorum: ⁊ diſputationem longiſſimam texere: quare dominũ noſtrum ieſum chriſtum: Aliĩ ioannem putauerũt. aliĩ heliam. aliĩ hieremiam. aut unuz ex prophetis: cum ſic potuerunt errare in helia ⁊ hieremia: quomodo herodes errauit in ioanne dicens. Quem ego decolaui ioannem ipſe ſurrexit a mortuis: ⁊ ideo uirtutes operantur in eo. Vos aũt quem me eſſe dicitis? Reſpondens ſimõ petrꝰ dixit. Tu es chriſtꝰ filiꝰ dei uiui. ℟. Elegit te dominus ſacerdotem ſibi ad ſacrificandum ei: Hoſtiam laudis. uerſi. Immola deo ſacrificium laudis: ⁊ redde altiſſimo uota tua. Hoſtiam.

Lectio nona.

PRudens lector attende: q̃ ex conſequentibus textuq; ſermonis: Apoſtoli nequaq̃ homines ſed dij appellantur. Cum enim dixiſſet. Quem dicunt homines eſſe filium hominis? Subiecit. Vos autẽ quem me eſſe dicitis? Illi qui homines ſunt humana opinãtur. uos quem me eſſe exiſtimatis? Petrus ex perſona omniũ apoſtolorũ profitet̃. Tu es chriſtus filiꝰ dei uiui. Deũ uiuuz appellat ad diſtinctionem eorum deorũ qui putantur dij: ſed mortui ſunt. Saturnum. iouẽ. uenerẽ. mineruã. liberuz. herculez ⁊ cetera idoloꝝ portẽta ſignificãs nec noianda. Rñdens aũt ieſus dixit ei. Beat⁹ es ſimõ bariona: qꝛ caro ⁊ ſãguis ñ reuelauit tibi: ſꝫ pr̃ me⁹ q̃ eſt i celis. Teſtimonio de ſe aplĩ reddit uicẽ. Petr⁹ dixerat. tu es xp̃s fili⁹ dei uiui: mercedeꝫ recepit uera ꝯfeſſio. Btũs es ſimõ bariõa. quare: qꝛ ñ reuelauit tibi caro ⁊ ſãguis: ſꝫ reuelauit pr̃ me⁹ q̃ ẽ in celis. Qḋ caro ⁊ ſãguis reuelare ñ potuit: Sp̃us ſcĩ gr̃a reuelatũ ẽ tibi. Ergo ex ꝯfeſſiõe ſortit̃ uocabulũ: qḋ reuelatõe ex ſp̃u ſcõ hẽbat: cui⁹ ⁊ filius appellãdus ſit: ſiquidem bariona in lingua noſtra ſonat fili⁹ colũbe. Ad laud̾s ⁊ p̱ horas aꝛ. Ecce ſacerdos magnus. Cũ reliq̃s. caplꝫ. Ecce ſacerdos magnus. hy. Iam bone paſtoꝛ. ℣. Sit trinitati ℣. Elegit te dñs ſacerdotẽ ſibi. ℟. Ad ſacrificandũ ei hoſtiã laudis. Ad bñ. aꝛ. Qḋcũq; ligaueris ſup terrã erit ligatũ ⁊ i celis: ⁊ qḋcunq; ſolueris ſup terrã erit ſolutũ ⁊ i celis. Dicit dñs ſimõi petro. oĩo ut ſupra. Et fit ꝯmẽoratio de ſãcto paulo. p̱ horas diei oĩa de ꝯfeſſore põtifice dicũt̃: dẽpta oĩone. Ad ueſpas aꝛ. Ecce ſacerdos magn⁹. Cũ reliq̃s pſal. de ꝯfeſſore põtifice. Cap̃. Ecce ſacerdos magn⁹. hy. Qḋcũq; uicĩis. ℣. Glĩa deo ℣. Elegit te dñs ſacerdotẽ ſibi. ℟. Ad ſacrificãdũ ei hoſtiã laudis. Ad mag. aꝛ. Dũ eſſet ſũm⁹ põtifex t̃rena nõ metuit: ſꝫ ad eccl̃iaſtica regna glĩoſus migrauit. oĩo. De⁹ q̃ bt̃o petro. Et fit cõmemoratio de ſãcto paulo. In ſancti mathie apoſtoli oratio.

DEus q̃ beatũ mathiã aplõꝝ tuoꝛũ collegio ſociaſti: tribue q̃s ut eius ĩterceſſiõe tue circa nos pietatis ſẽp uiſcera ſentiamus: per. Lectio prima.

MAthias hebraice: latine dr̃ donat⁹: ut ſbaudiat̃ p̱ iuda ſcharioth. Iſte eĩm i loco eius duodecim⁹ electus eſt ab aplĩs: cũ ꝓ duobus ſoꝛs mitteret̃. Hic ſine cognomĩe ſolus habet̃: cui dat̃ euangelij predicatio i iudea: cui⁹ feſta celebrãtur ſexto calẽdas martias. Fuit eteiꝫ de ſeptuagita diſcipulis un⁹. Alie due lectiones legũtur de actib⁹ aplõꝝ. Lec. ij.

IN debus illis exurgẽs petrus i medio fratrũ dixit. Erat aũt turba hominũ ſil̃is: fere cẽtũ uigiti. Uiri f̃res opoꝛtet ipleri ſcriptura: quã predixit ſp̃s ſcĩs p̱ os dauid de iuda: q̃ fuit dux eoꝝ q̃ cõprehenderũt ieſũ: q̃ connũeratus erat in nobis: ⁊ ſortitus ẽ ſoꝛtẽ miſterij hui⁹. Et hic q̃dẽ poſſedit agrũ de mercede iniq̃tatis: ⁊ ſuſpẽſus crepuit medius: ⁊ diffuſa ſũt oĩa uiſcera eius: Et notũ factũ eſt omnib⁹ h̃itãtib⁹ ierl̃m: ita ut appellaretur ager ille ligua eorũ acheldemach: hoc eſt ager ſãguinis. Scriptũ eſt eĩm i libro pſalmoꝝ. Fiat h̃itatio eius deſerta: ⁊ nõ ſit q̃ inh̃itet in ea: ⁊ ẽpatũ eius accipiat alter. Lectio tertia.

OPoꝛtet ergo ex his uiris q̃ nobcũ ſunt cõgregati: in oĩ tẽpoꝛe quo intrauit ⁊ exiuit int̃ nos dñs ieſus: incipiẽs a baptiſmate ioãniſ: uſq; i diẽ qua aſſũptus eſt a nob̃ teſtẽ reſurrectõis ei⁹ nobcũ fieri unũ ex iſtis. Et ſtatuerunt duos: ioſeph q̃ cõgnoĩabat̃ barſabaſ: q̃ cognoĩatus ẽ iuſtus: ⁊ mathiã. ⁊ orãtes dixerũt. Tu dñe q̃ corda noſti hoĩuꝫ: oñde queꝫ elegeris ex his duob⁹ unũ: accipe locuꝫ miſterii hui⁹ ⁊ apl̃atus: de quo p̱uaricat⁹ ẽ iudas: ut abiret i locũ ſuũ. Et dẽderũt ſoꝛtẽ eis: Et cecidit ſoꝛs ſup mathiã: ⁊ annũeratus ẽ cũ. xi. aplĩs. Tres alie lectiones de ſermõe cõi aplõꝝ: ⁊ tres ultie de omel̃. cõi eoꝝ legũt̃. Sciẽduꝫ q̃ eo ãno quo biſext⁹ ẽ: feſtũ ſcĩ mathie ñ celebrat̃ eo die quo i martilogio ſcriptũ ẽ: ſed i ſequẽti: ⁊ i utroq; die ꝯnũciat̃ vi. kl̃as martij: luna tñ ꝓcedit i curſu ſuo: ut pꝫ ex diſtico. Biſextũ ſexte martis tenuere calende. Poſtrẽoq; die celebrãt feſta mathie. In ſctõꝝ martyꝝ ꝑpetue ⁊ felicitatiſ oĩo

DA nob̃ q̃s dñe de⁹ nr̃ ſctõꝝ uirginũ ⁊ martyrũ ꝑpetue ⁊ felicitatis palmas ĩceſſabili ueneratione uenerari: ut quas digna mẽte ñ poſſumus celebrare: hũilib⁹ ſaltẽ frequẽtem⁹ obſeq̃is: p. d. In ſctorũ quadraginta martyrum oratio.

PReſta q̃s oĩpotẽs ds: ut q̃ glĩoſos martyres foꝛtes i ſua cõfeſſiõe cognouim⁹ pios apud te i nr̃a intceſſione ſentiamus: p. d. Lectio prima.

APud ſebaſtẽ armẽnie minoꝛis. xl. militũ tp̃e lucini regis ſub preſide agricolao: q post uicula ⁊ carceres crebrimos: pꝰ cessas lapidibꝰ facies: missi sūt in stagnū: ut gelu ꝯstricta corpora eoruꝫ nocte dirūpent̄. Unꝰ aūt de nūero .xl. effectus pusillanimis refugit ad balneū: et mox ut attigit calorē: stati resolutuꝫ reddit spūꝫ. Qđ uidētes ceti i laudē ōipotētis dei: scti spūs gratia confortati: eruperunt.

Lectio secunda.

CIrca uero horā t̄tiā noctis: resplēduit uelut sol lumē feruēs sup eos: ⁊ glaties desoluta ē. Porro q eos custodiebant somno grauabant̄. Clauicularius tantū solus uigilabat: Qui audiens eos orantes: uidensqꝫ tantā lucē atqꝫ glatiem resolutā: respiciens unde eorū ipsa lux haberetur: uidens super sanctos coronas ďscēdentes: numero .xxxviiij: Cepit ergo cogitare. Quadraginta inquit sunt. Unius corona ubi est:

Lectio tertia.

EXpergefaciens itaqꝫ clauicularius reliquos custodes: proiecit uestim̄ta sua in facies eorum: ⁊ exiluit in stagnū clamans ⁊ dicēs. Christianus sū. Māe autem facto: impijssimi tyrāni satellites inuenerunt Clauiculariū ipsum connumeratum martyribꝰ unde unꝰ ceciderat. Cū qꝫ uere fidelem eum cōpissent: eosdē omnes tractos ad littus: baculis crura eoꝝ confregerunt: atqꝫ ita crurifragio martyrium consumauerunt.

Lectio quarta.

NOmina horū martyrum sunt hec. Domitianus. Eunoicus. Sisiniꝰ. Eradius. Alexander. Joannes. Claudius. Athanasius. Ualens. Elianus. Melithon. Eodicius. Achacius. Jubianus Helius. Theodolus. Cyrillus. Flauiꝰ. Seuerianus. Cyrion. Ualerius. Thudion. Sacerdon. Priscus. Euticiꝰ. Smaragdus. Philoctimō. Actius. Michalius. Lisimachus. Dōnus. Teophilus. Euticius. Xantius. Aggius. Leontius Jsitius Gaius. Gorgonius. Candidus. Quoruꝫ unus mechon nomine: Cū eēt omnium etate iunior: ⁊ cruribus fractis adhuc superuiueret: timens beatissima mater eius que martyribus astabat: ne i cruciatibus deficeret: uirili aio hortabatur eum dicens. Fili modicū substine: ecce christus ad ianuam stat adiuuans te.

Lectio quinta.

CUnqꝫ sanctorum corpora birotis superposita ferrent ad incendium ministri diaboli. Uidens pia mater solū filium relictum: quē ministri ad hoc reliquerant: quia sperabant ꝙ posset eius animū culturis demonuꝫ inclinare si uiueret: tollens eum super humeros suos uirili gressu sequebatur uehicula. Cūqꝫ ferretur puer inter amplexos maternos animam cello reddidit.

Lectio sexta.

PErueniens mulier ad locum ubi sanctorum corpora cremabantur: superiecit ossa martyris: ut morte etiam ⁊ sepultura martyribus sociaretur. Cōbusta igitur sunt corpora eorum ⁊ in fluminū ꝓiecta: sed diuina dispensatione reliquie eorū sunt integre reperte: ⁊ honore digno condite.

In sancti gregorij pape ⁊ confessoris. Oratio.

DEus q aīe famuli tui gregorij et̄ne beatitudinis premia ꝯtulisti: concede ꝓpitius ut q peccatoꝝ nr̄oꝝ pondere p̃mimur: eiꝰ apđ te precibꝰ subleuemur. Per. d.

Lectio prima.

GRegorius natiōe romanꝰ: de patre gordiano: sedit annos .xiiij. menses sex: dies .x. Hic exposuit omelias euāgelioruꝫ: nūero .xl. Job .xxxv. in ezechielē .xx. Pastoralē ⁊ dialogoꝝ libros .iiij. ⁊ multa alia que enūerare nō possumus. Eodē tēpore uenit romanus patricius ⁊ exarchus rome. Et dū reuerteretur rauēnā retinuit ciuitates que a longobardis tenebant̄: id ē sutriuꝫ: polimartiū: ortas: Tuder: Ameliā: Perusiam: Luciolis: ⁊ alia multa.

Lectio secunda.

EOdeꝫ tempore beatissimus gregorius misit seruos dei: Mellitum Augustinum ⁊ Joannem: ⁊ alios plures cum eis monachos timentes deum in predicationem ad genteʒ angelorum: ut eos conuerterent ad dominuʒ ieſum chriſtū. Hic augmentauit predicationē canonis. Dieſqꝫ noſtros in tua pace diſponas ⁊ cet̃a. Hic fecit ad beatuʒ petrum apoſtolum ſuper altare ciboriū colūnis ſuis quatuor ex argento puro. Hic precepit ut ſupra corpus beati Petri ⁊ Pauli celebraretur miſſa.

Lectio tertia.

EOdem tempore dedicauit eccleſiā gothorum que fuit ſubura: in noīe ſancte agathe martyris. Hic domū ſuaʒ conſtituit monaſterium: Qui mortuus ſepultus eſt in baſilica beati petri apoſtoli ante ſecretarium: duodecimo die mēſis martij. Hic fecit ordinationes duas: unam in .xl. aliaʒ in menſe ſeptimo. pſbyteros. xxxviii. diacones quinqꝫ: epiſcopos per diuerſa loca numero. xlii. Et ceſſauit epiſcopatus menſes quinqꝫ dies. xvi. Tres alie lectiones legūtur de ſermone cōmuniū confeſ. ⁊ due de omelia eorundem. ultima de omelia ferie ſi adſit. In ſancti benedicti abbatis. oratio.

INtercesſio nos queſumus domīe beati benedicti abbatis cōmēdet: ut qḋ noſtris meritis non ualemus: eius patrocinio aſſequamur: per. Lec. pͥa.

FUit uir uite uenerabilis: gratia bn̄dictus ⁊ nomine. Ab ipſo pueritie ſue tempore cor gerens ſenile. etatē quippe moribus tranſiens: nulli animū uoluptati dedit: Sed dū in hac terra adhuc eſſet: quo tēporaliter libere uti potuiſſet: deſpexit iam quaſi arridū mundū cū flore. Qui liberiori genere ex ꝓuincia nurſie ortus: Rome liberalibus litterarꝝ ſtudiis traditus fuit. ſed cū in eis multos ire per abrupta uitiorꝝ cerneret: eum quem quaſi in ingreſſu mundi poſuerat retraxit pedem: ne ſi qd de ſciētia eius attingeret: ipſe quoqꝫ poſtmodum in mane precipitiū totus iret. Deſpectis itaqꝫ lr̄aruʒ ſtudiis relicta domo: rebuſqꝫ patris: ſoli deo placere deſiderās: ſancte ꝯuerſatōis habitū queſiuit. Receſſit ergo ſciēter neſcius ⁊ ſapienter indoctus. Huius ergo omīa geſta nō didici: ſed pauca que narro: quatuor ex diſcipulis eius referētibꝰ agnoui. Cōſtantio .ſ. reuerendiſſimo ualde uiro: q ei in monaſterii regimīe ſucceſſit. Ualētiniano quoqꝫ qui annis mltis lateranenſium monaſterio prefuit. Simplicio qui congregationem illius pꝰ euʒ tertius rexit. honorato etiam qui nunc adhuc celle eius in qua qua prius cōuerſatus fuerat preeſt.

Lectio ſecunda.

HIc itaqꝫ cum iam relictis litterarū ſtudiis petere deſerta decreuiſſet: nutrix que hunc artius amabat ſola ſecuta eſt. Cunqꝫ ad locum ueniſſent qui effide dicitur: multiſqꝫ honeſtioribus uiris caritate ſe illic detinentibus: in beati petri eccleſia demorarēt. Predicta nutrix illius ad purgandum triticum a uicinis mulieribus preſtari ſibi capiſterium petiit: qḋ ſuper menſam incaute derelictum caſu accidente fractum eſt: ſicqꝫ ut in duabus partibus iueniretur diuiſuʒ: quod mox ut rediens nutrix illius fractum inuenit: uehementiſſime flere cepit: quia uas quod preſtitum acceperat fractum uidebat. Benedictus autem religioſus ⁊ pius puer cum nutricem ſuam flere cōſpiceret: eius dolori compaſſus: ablatis ſecum utriſqꝫ fracti capiſterii partibus: ſe ſe cum lachrymis in oratione dedit. q ab oratione ſurgens ita iuxta ſe uas ſanuʒ reperit: ut in eo fracture inueniri ueſtigia nulla potuiſſent. Mox aūt nutricē ſuam blande conſolatus: ei ſanū capiſterium reddidit qḋ fractū tulerat.

Lectio tertia.

QUe res in eodem loco a cūctis eſt agnita: atqꝫ in tanta admiratione habita: ut hoc ipſum capiſterium eiꝰ loci incole in eccleſie ingreſſu ſuſpenderēt quatenus ⁊ preſentes ⁊ ſecuturi omnes agnoſcerent. Benedictus puer a quanta conuerſationis gratiam perfectiōe cepiſſet. Qḋ ānis multis illic ante oculos omnium fuit: ⁊ uſqꝫ ad longobardorum tempora: ſuper fores eccleſie pependit.

Benedictus igitur plus appetens mala mundi perpeti q̄ꝫ laudes: pro deo laboribus fatigari: q̄ꝫ uite huiuſmodi fauoribus extolli: nutricem ſuam occulte fugiēs deſerti loci ſeceſſuꝫ petijt: cui ſub lacus uocabuluꝫ eſt. Qui a romana urbe .xl. uere miliaribus diſtans: frigidas atqꝫ perſpicuas emanat aquas. Que illic uidelicet aquarum abundantia: extenſo prius lacu colligitur: ad poſtremum uero in amnē deriuatur. Quo dum fugiēs pergeret: monachus quidam romanus nomine: hunc euntem reperit: ⁊ quo tenderet requiſiuit. Cuius cū deſideruꝫ cognouiſſet ⁊ ſecretum tenuit: ⁊ adiutoriū impēdit: eiqꝫ ſancte conuerſationis habitum tradidit: ⁊ in q̄ꝫtū licuit miniſtrauit.

Lectio quarta.

Vir autem dei ad eundem locum ꝑueniens: i arctiſſimo ſpecu ſe tradidit: ⁊ tribus annis excepto romano monacho hominibus incognitus manſit. Qui romanus ſcilicet non longe in monaſterio ſub deodati patris regula degebat. Sꝫ pie eiuſdem patris ſui oculis furabatur horas: ⁊ quem ſibi ad manducandum ſurripere poterat: diebus certis benedicto panem ferebat. Ad eandem uero ſpecuꝫ a romani cella iter nō erat: quia excelſa deſuper rupis eminebat: ſꝫ ex eadem rupe in longiſſimo fune religatum romanus: deponere panem conſueuerat. In quo etiaꝫ reſti paruum tintinabulum inſeruit: ut ad ſonum tintinabuli uir dei cognoſceret: quando ſibi romanus panem preberet: quem eſuriens acciperet. Sed antiquus hoſtis unius caritati inuidens: alterius refectioni cum quadaꝫ die ſubmitti paneꝫ conſpiceret: iactauit lapidem: ⁊ tintinabulum fregit: romanus tamen modis congruentibus miniſtrare non deſijt.

Lectio quinta.

Cum uero iam omnipotens deus ⁊ romanuꝫ uellet a labore quieſcere: ⁊ benedicti uitam in exemplo hominibus demonſtrare: ut poſita ſuper candelabrum lucerna clareſceret: quatenus omnibus qui in domo dei ſunt luceret. Cuidaꝫ preſbytero longius manenti: q refectioneꝫ ſibi in paſchali feſtiuitate parauerat: per uiſum apparere dignatus ē dicens. Tu tibi delicias preparas: ⁊ ſeruus meus illo in loco fame cruciatur. q protinus ſurrexit: atqꝫ in ipſa ſolennitate paſchali cum alimentis que ſibi parauerat ad locum tetendit: ⁊ uirum dei per abrupta montium: per cōcaua uallium: per defoſſa terrarum queſiuit: eūqꝫ latere in ſpecu reperit. Cūqꝫ oratione facta ⁊ benedicentes omnipotentem deuꝫ conſediſſent: poſt dulcia uite colloquia: is qui aduenerat preſbyter dixit. Surge ⁊ ſumamus cibum: quia hodie paſca eſt: cui uir dei reſpondit. Scio quia paſcha eſt: quia uidere te merui a lōge quippe ab hominibus poſitus: quia die eodem paſchalis eſſet ſolennitas ignorabat. Venerabilis autem preſbyter rurſus aſſeruit dicens. Veraciter hodie reſurrectiōis dominice paſchalis eſt dies: abſtinere tibi minime congruit: quia et ego ad hoc miſſus ſum: ut dōa omnipotentis dei pariter ſumamus. Benedicentes igitur dominum: ſumpſerunt cibuꝫ. Expleta itaqꝫ refectione ⁊ colloquio ad eccleſiam preſbyter receſſit.

Lectio ſexta.

Eodem tempore hunc in ſpecu latitantem paſtores inuenerunt: queꝫ dum ueſtitum pellibus inter fructeta cernerent: aliquam beſtiam eſſe crediderūt: ſed cognoſcentes dei famulum eorum multi: ad pietatis gratiaꝫ a beſtiali mente mutati ſunt: nomen itaqꝫ eius per uicina loca cunctis innotuit. Factūqꝫ eſt ex illo iam tempore: ut a multis frequentari cepiſſet: qui cum ei cibos deferrēt corporis: ab eius ore in ſuo pectore alimenta ferebant uite. Quadam uero die duꝫ ſolus eſſet: temptator affuit. nam nigra parua quedam auis: que uulgo merula uocatur: circa eius faciem uolitare cepit: ⁊ eius uultui importune inſiſtere: ita ut capi manu potuiſſet: ſi hanc uir ſanctus tenere uoluiſſet: ſed ſigno crucis edito receſſit auis. Tanta autē carnis temptatio: que ea recedente ſecuta eſt: quantaꝫ uir ſanctus nunq̄ꝫ fuerat expertus.

Lectio ſeptima.

QVandam nanqꝫ aliquando feminam uiderat: quā malignus ſpiritꝰ ante eius mentis oculos reduxit: tanto q̄ꝫ igne ſerui dei animū in ſpem illius accendit: ut ſe in eius pectore amoris flamma uix caperet: ⁊ iam pene deſerere heremum uoluptate uictus deliberaret. Tūc ſubito ſuperna gratia reſpectus ad ſemetipſum reuerſus eſt: atqꝫ urticarum ⁊ ueprium iuxta denſa ſubcreſcere fructeta conſpiciens: exutus indumento nudum ſe in illis ſpinarum aculeis ⁊ urticarum incendiis proiecit. Ibiqꝫ diu uolutatus toto ex eis corpore uulneratus exiit: ⁊ ſic per cutis uulnera eduxit a corpore uulnus mentis: quia uoluptatem carnis traxit in dolorem.

Lectio octaua.

LIquet petre adhuc de hoc uenerabili patre multa narrare: ſꝫ quedaꝫ eius ſtudioſe pretereo: quia ad aliorum geſta uoluenda feſtino. Hoc auteꝫ nolo te lateat: ꝙ uir dei inter tot miracula quibus mundo claruit: doctrine quoqꝫ uerbo non mediocriter fulxit. nam ſcripſit monachorum regulam diſcretione precipuaꝫ: ſermone luculentā: cuius ſi quis uelit ſubtilius uitam moreſqꝫ cognoſcere: poteſt in eadē regule inſtitutione omnes magiſterii illius actus inuenire: quia ſanctus uir nullo modo potuit aliter docere q̄ꝫ uixit.

Lectio nona.

EOdeꝫ uero anno quo de hac uita erat exiturus: quibuſdam diſcipulis ſecum conuerſantibus: quibuſdaꝫ lōge manentibus: ſanctiſſimi ſui obitus denunciauit diem: preſentibus indicens ut audita per ſilentium tegerent. abſentibꝰ indicans quod uel quale eis ſignum fieret: quando eius anima de corpore exiret. Ante ſextum uero ſui exitus diē aperiri ſibi ſepulturam iubet: Qui mox correptus febribus acri cepit ardore fatigari. Cunqꝫ per dies ſingulos languor ingraueſceret: ſexto die portari ſe in oratorium a diſcipulis fecit: Ibiqꝫ exitum ſuum dominici corporis ⁊ ſanguinis perceptione muniuit: atqꝫ inter diſcipulorū manus imbecilia membra ſuſtentans: erectis in celum manibus ſtetit: ⁊ ultimū ſpiritum inter uerba orationis efflauit.

Notanduꝫ ꝙ de feſtis que ueniunt poſt quartam feriaꝫ maioris hebdomade uſqꝫ ad feriam ſecundam poſt octauaꝫ paſche: nihil tunc fit: ſed poſt octauam celebrant̄: ⁊ in fine inuitatorioꝝ: antiphonarum uerſiculorum ⁊ reſponſoriorum: tā breuium quā aliorum adiungitur. Alleluia. Et hoc idem obſeruatur in omnibus feſtis que celebrātur inter paſcha ⁊ pentecoſten. In annunciatione ſancte marie uirginis ad ueſperas antiphona. Miſſus eſt gabriel angelus. Cuꝫ reliquis de laudibus pſalmiſ de ſancta maria. capitulum.

ECce uirgo concipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ uocabitur nomen eius emanuel butyruꝫ ⁊ mel comedet: ut ſciat reprobare malum ⁊ eligere bonum. Hymnus. Aue maris ſtella. uerſiculus Aue maria gratia plena. Reſponſorium. Dominus tecum. Ad magnificat antiphona. Spiritus ſanctus in te deſcendet maria: et uirtus altiſſimi obumbrabit tibi. Oratio.

DEus qui de beate marie uirginis utero uerbum tuum angelo nunciante carneꝫ ſuſcipere uoluiſti: preſta ſupplicibus tuis: ut qui uere eam genitricē dei credimus eius apud te interceſſionibus adiuuemur: per eundem chriſtū dominum noſtrum. Ad matutī. Inuitatorium. Aue maria gratia plena dominus tecuꝫ pſalmus. Uenite exultemus domino: iubilemus deo ſalutari noſtro. Hymnus. Queꝫ terra pontus ethera.

In primo nocturno antiphona. Benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus uẽtris tui. pſalmus. Domine dominus noſter. antiphona. Sicut myrra electa odorem dediſti ſuauitatis ſancta dei genitrix. pſalmus. Celi enar. antiphõa. Ante toruꝫ huius uirginis frequẽtate nobis dulcia cãtica drachmatis. pſalmus. Domini eſt terra. uerſiculus Specie tua. Reſponſorium. Et pulcritudine. Sex lectiones leguntur de ſermone ſancti auguſtini epiſcopi.

Lectio prima.

VIdi portam in domo domini clauſam: ⁊ dixit ãgelus ad me. Porta hec quam uides non aperietur: ⁊ homo non tranſibit per eam: quoniaꝫ domin⁹ ſolus intrat ⁊ egreditur per eaꝫ: ⁊ clauſa erit in eternum: ſed mirabilis eſt prophetie adimpletio. Quid eſt porta in domo dñi clauſa: niſi ꝙ maria ſẽp erit intacta: Reſponſorium. Miſſus eſt gabriel angelus ad mariam uirginem deſponſatam ioſeph nuncians ei uerbum: ⁊ expaueſcens uirgo de lumine: ne timeas maria inueniſti gratiaꝫ apd̄ dominum. Ecce concipies ⁊ paries ⁊ uocabit᷑ altiſſimi filius. uerſiculus. Dabit ei domin⁹ deus ſedem dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob in eternum. Ecce coneipies.

Lectio ſecunda.

ET quid eſt homo nõ tranſibit per eam: niſi ꝙ ioſeph non cognouit eam: Et quid eſt ſolus dominus intrat ⁊ egreditur per eam: niſi quia ſpiritus ſãctus impregnauit eam: ⁊ deus angeloꝝ naſcitur per eam: Et quid eſt clauſa erit in eternum: niſi quia maria uirgo eſt ante partum ⁊ uirgo poſt partum: Dicat ergo maria porta facta ſum celi. Ianua facta ſum filio dei: illi facta ſũ ianua clauſa qui poſt ſuam reſurrectionem ingreſſus eſt per hoſtia clauſa: per quẽ egreſſus eſt ad ſuos crucifixores. Ad diſcipulos autem ſuos clauſo cenaculi hoſtio igreſſus eſt clauſtra: qui natus de uentre meo: me matrem dimiſit intactam. Reſponſorium. Aue maria gratia plẽa dominus tecum. Spiritus ſanctus ſuperueniet in te: ⁊ uirtus altiſſimi obumbrabit tibi: quod enim ex te naſcetur ſanctũ uocabitur filius dei uerſiculus. Quomodo fiet iſtud quoniam uirum non cognoſco: ⁊ reſpondens angelus dixit ei. Spiritus ſanctus.

Lectio tertia.

ADimpleuit uentrem meum diuinitate: ⁊ uterum meum non euacuauit caſtitate. Exiuit de uentre meo gigas occurſu magnificus: ⁊ uenter meus nõ eſt pudore euacuatus: nec in conceptione inuenta ſuꝫ ſine pudore: nec in parturitione inuenta ſum cuꝫ dolore. O mira ⁊ laudabilis inter feminas: in qua ab angelo ſalutat᷑ uirginitas. Sola impregnata nec uiciata: exonerata nec euacuata: quia ſic eſt ab angelo ſalutata. Aue inqt gratia plena dominus tecum.: felix ũbilicus caſtitatis: quẽ ãplex⁹ ñ tetigit marital᷑ Reſponſorium. Suſcipe uerbuꝫ uirgo maria ꝙ tibi a domino per angelum tranſmiſſuꝫ eſt: concipies ⁊ paries deum pariter ⁊ homĩeꝫ Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. uerſiculus. Paries quideꝫ filium ⁊ uirginitatis non patieris detrimentum: efficieris grauida ⁊ eris mater ſemper intacta. Ut bene.

In ſecundo nocturno antiphona. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende proſpere procede ⁊ regna. pſalmus. Eructauit. antiphona. Adiuuabit eam deus uultu ſuo: deus in medio eius non cõmouebitur. pſalm⁹. Deus noſter refugi. antiphona. Sicut letãtium omniũ noſtrum habitatio eſt in te ſancta dei genitrix. pſalmus. Fundamenta. uerſiculus. Adiuuabit eam. Reſponſorium. Deus in medio eius.

Lectio quarta.

COnſidero conceptum tuum beata uirgo: ⁊ expaueſco intueor paratũ tuum: ⁊ contremiſco: adoro filium tuum ⁊ reuiuiſco. Enarra obſecro mihi quomodo meruiſti dici mater dei: ſponſaqꝫ filij dei. Qđ rogo: indica mihi: ſed tantũ colloquenti tecum ignoſce mihi. Ignoſce mihi inqꝫ ꝙ audeaꝫ ſeruus tuus: atqꝫ utinam uel bonus: ⁊ non etiam inutilis

⁊ malus ſeruus. Et ideo malus ſerus: qꝛ tecum non cuꝫ tremore loquor ut ſeruꝰ. Ignoſce ergo mihi ꝙ audeam cum ſpōſa domini mei cōfabulari: ⁊ tamen indica mihi quomodo potuerit dei filius ꝑte generari. ℞. Ecce uirgo concipiet et pariet filium dicit dominus: Et uocabitur nomē eiꝰ admirabilis deus fortis. ℣. Super ſoliuꝫ dauid et ſuper regnum eius ſedebit in eternum. Et uocabitur. **Lectio quinta.**

Audite frēs audite mariā nobcū loquentem: carne abſcentem: ſpiritu preſenteꝫ: uerecundia uirginitatis uultū auertentem collocutore: ⁊ indicantē quō impregnata ſit a creatore. Eram inquit maria in domo mea puella iudea. Ex ſemine dauid regiſ generata ⁊ facta ſuꝫ deſponſata: deſpōſata ſū coniugij ⁊ placui alteri: non interueniente adulterio: ſed interueniente ſpiritu ſancto: deſpōſata ſuꝫ homini iudeo ⁊ placui altiſſimo deo: deſpōſauit me uir iudeus: ⁊ adamauit me chriſtꝰ ds. ℞. Egredietur uirga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice eius aſcēdet: Et erit iuſticia cingulū lumborum eius: ⁊ fides cinctoriū renū eius. ℣. Et requieſcet ſuper eum ſpiritus dn̄i: ſpiritꝰ ſapientie ⁊ intellectus: ſpiritus conſilij ⁊ fortitudinis. Et erit iuſti. **Lectio ſexta.**

Honorauit quidem Ioſeph ſpōſus meus: ꝙ me ad amaſſet deus meꝰ: ⁊ putauit ꝙ de adulterio īpregnatus eēt uenter meus. Nāqꝫ ignorāte ioſeph ſpōſo meo: uenit ad me quidā magnus chriſti paranymphꝰ non patriarcha primus aut propheta egregius: ſꝫ gabriel ille archangelus facie rutilans ueſte coruſcās ingreſſu mirabilis: aſpectu terribilis: uiſitauit ⁊ perturbauit me: ſalutauit ⁊ grauidauit me: dixitqꝫ. Aue gratia plena dominus tecum. Dominus inquit tecum ſed plus q̄ꝫ mecum. Dominus tecum: ſꝫ non ſicut mecuꝫ. In me enim licet ſit dominus: me metipſum creauit: per te autem generatus eſt dominus.

℞. Sancta ⁊ īmaculata uirginitas: quibus te laudibus efferam neſcio. Quia queꝫ celi capere non poterant: tuo gremio contuliſti. ℣. Benedicta tu ī mulieribꝰ ⁊ bn̄dictus fructus uētris tui. Quia quē. **In. iij. noc. aṅ.** Gaude maria uirgo: cūctas hereſes ſola interemiſti in uniuerſo mundo. **ps.** Cantate. j. **aṅt.** Speciosa facta es ⁊ ſuauis: ī delicijs tuis ſācta dei genetrix **psal.** Dn̄s regna. exul. **aṅ.** Angelus domini annūciauit marie: ⁊ cōcepit de ſpiritu ſancto all'a. **ps.** Cantate. ij. ℣. Elegit eam deus. ℞. In tabernaculo ſuo. **Scd̄ꝫ lucā.**

In illo tp̄e miſſus ē gabriel āgel's a deo in ciuitatem galilee: cui nomē nazareth: ad uirginem deſponſatam uiro cui nomen erat Ioſeph de domo dauid: ⁊ nom̄ uirginis Maria. **Et reliqua. Omelia ſancti Ambroſij epiſcopi. Lectio ſeptima.**

Latent quidem diuia myſteria: nec facile iuxta propheticū dictum: qs q̄ꝫ hominū poteſt ſcire conſiliuꝫ dei: ſꝫ tamē ex ceteris factis atqꝫ preceptis domini ſaluatoris: poſſumꝰ intelligere hoc perpenſioris fuiſſe conſilij: ꝙ ea potiſſimum electa eſt: ut dominū pareret: que erat deſponſata uiro. Cur autem nō antequā deſponſaretur impleta eſt: fortaſſe ne diceretur ꝙ conceperat ex adulterio: ⁊ bene utrūqꝫ poſuit ſcriptura: ut deſpōſata eſſet ⁊ uirgo. Virgo ut expers uiril' conſortij uideretur: deſponſata ne temerate uirginitatis: aduret̄ infamia: cui grauis aluꝰ corruptele uideret̄ īſigne ꝑferre. ℞. Cōgratulamini mihi om̄es q̄ diligitis dominū: Quia cū eſſem paruula placui altiſſimo ⁊ de meis uiſceribus genui deū ⁊ hominē. ℣. Beatam me dicent omnes generationes: q̄a ancillam humilē reſpexit deus. Quia cū eſſem. **Lectio octaua.**

Maluit autem dominus aliquos de ſuo dubitari ortu: q̄ꝫ de matris pudore. Sciebat enim teneram eſſe uirginis uerecundiam: ⁊ lubricam famam pudoris: nec putauit ortus ſui fidem matris iniurijs aſtruendam. Seruatur itaqꝫ ſancte marie ſicut pudore integra: ita inuiolabilis opinione uirginitas. Oportet eīm ſāctos ⁊ ab his teſtimoniū h̄re q̄ foris ſ͞t. nec decuit uirginibus ſiniſtra opinione uiuentibus uelamẽ excuſatõis relinq: ꝙ infamata quoqꝫ mater domini uideret. ℟. Gaude maria uirgo cũctas hereſes ſola ĩteremiſti: que Gabriel' archãgelis dictis credidiſti. Dum uirgo deum ⁊ hominem genuiſti: ⁊ poſt partum uirgo inuiolata permanſiſti. ℣. Gabrielem archangelũ credimus diuinit⁹ te eſſe affatũ: uterũ tuũ de ſpiritu ſãcto credim⁹ ĩpregnatũ: erubeſcat iudeus ĩfelix ꝗ dicit xp̄m ex ioſeph ſemĩe eſſe natũ. Dum uirgo. Gloria patri. Dum uirgo.

Lectio nona

QUid aũt iudeis: qd herodi poſſet aſcribi: ſi natũ uidetur ex adulterio ꝑſequi. Quẽadmodũ aũt ipſe diceret. ñ ueni ſoluere legẽ ſed adiplere ſi uideret accepiſſe a legis ĩiuria ⁊ uindicare opꝓbriũ: ſi nõ agnoſceret ſacĩm. Quid qd' ẽt fides marie uerbis maioꝝ aſſerit: ⁊ mendacij cauſa remouet: Uideret. N. culpã obũbrare uoluiſſe mendatio. In nupta pregnãs cauſaꝫ aũt mẽtiẽdi indeſpõſata habuit: deſpõſata nõ habuit. Cũ coniugij ꝓmiũ: ⁊ gr̃a nuptiaꝝ ꝑtus ſit femiarũ. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Miſſus ẽ gabriel angelus ad mariã uirginẽ deſpõſatam ioſeph. ps. Dñs regna. Cum reliquis añt. Aue maria gr̃a plena dñs tecũ: bñdicta tu in mulieribus: all'a. añt. Ne timeas maria inueniſti gr̃am apud dñm: ecce cõcipies ⁊ paries filium: all'a. añt. Dabit ei dñs ſedẽ dauid patris eius: ⁊ regnabit in eternũ. añ. Ecce ancilla dñi fiat mihi ſecundũ uerbũ tuũ. Capitulũ Ecce uirgo. hym. O glorioſa dña. ℣. Aue maria gratia. ℟. Dñs tecũ. Ad bñdic. añt. Quomõ fiet iſtud angele dei. qm̃ uirum in cõcipiendo nõ ꝑtuli: audi maria uirgo chriſti: ſpiritus ſanctus ſupueniet in te: ⁊ uirtus altiſſimi obumbrabit tibi Oratio. Deus ꝗ de beate marie. Ad tertiã caplm. Ecce uirgo. Rñſoria breuia ⁊ uerſiculi dicuntur de cõmuni uirginũ. Ad ſextam capitulum.

DAbit ei dñs ſedeꝫ dauid patris ei⁹: ⁊ regnabit in domo iacob ineternum: ⁊ regni eius non erit finis Ad nonam capitulum.

EGrediet' uirga de radice iſſe ⁊ flos de radice eius aſcendet: ⁊ regeſcet ſuper eum ſpiritus domini. Ad ueſpas antiphona. Miſſus eſt. Cum reliquis pſalmis de ſancta maria capitulum. Ecce uirgo. Hymnus. Aue maris ſtella. ℟. Dominus tecum. Ad magnificat ãtiphona. Gabriel angelus locutuſ eſt marie dicens aue gr̃a plena dominus tecum: benedicta tu inter mulieres ⁊ bñdictus fructus uẽtris tui. Oratio. Deus ꝗ de beate marie. In ſãctorum martyrum tiburcij ⁊ ualeriãi ⁊ maximiani oratio.

PReſta queſumus omnipotens deus: ut qui ſanctorum martyruꝫ tuorum Tiburtij ⁊ Ualeriani ⁊ Maximi ſolẽnia colimus: eius etiam uirtutes imitemur. per.

In ſancti aniceti pape ⁊ martyris. lectio prima.

ANicetus natione ſyrus ex patre ioanne: de uico amiſſa: ſedit ãnoſ nouem menſes tres: dies tres: fuit autem tẽporibus ſeueri ⁊ marci a conſulatu ueteris uſqꝫ ad preſentem ⁊ rufinuꝫ. Hic cõſtituit ut clerus comã non nutriret: ſecundum preceptum apoſtolorum. Hic fecit ordinationes quinqꝫ per menſem decẽbrium: preſbyteros decem ⁊ ſepteꝫ: diacones quatuor: epiſcopos per diuerſa loca: nouem: qui etiã obiit martyr: ⁊ ſepl'tus eſt in cimiterio Calixti duodecimo calendas maii: ⁊ ceſſauit epiſcopatus dies ſeptem.

In ſanctorum martyrum Sotheris pape ⁊ Gaii pape. lectio prima.

SOther natione campanus: ex p̃re concordio de ciuitate fundis: ſedit annos nouem: menſes tres: fuit auteꝫ tẽporibus ſeueri a conſulatu. Ruſtici ⁊ aquilini uſqꝫ ad ſegregiũ ⁊ clarum. Hic ꝯſtituit: ut nulla monacha paliam ſacratã contingeret: nec incenſum ĩponeret in ſãcta eccleſia. Hic fecit ordinationes tres per menſem decembrium. preſbyteros octo: diacones nouem: Epiſcopos per diuerſa loca numero undecim. Qui etiã ſepultus eſt in cimiterio Calixti uia apia decimo calendas maias: ⁊ ceſſauit epiſcopatus dies. xxi. lectio ſecunda.

GAius natiōe dalmatinus: ex genere dioclitiāi īpatoriſ: ex patre gaio ſedit annos.xi.mēſes.iiij.dies.xij.fuit añ tēporibus carini a die ſextodecimo calēdas ianuarij a cōſolatu cari.ſecūdi: ⁊ carini uſqꝫ in diē decimū calēdas maii diocletiano quarto ⁊ ꝯſtantino.ij. Hic conſtituit ut oēs ordines in eccleſia ſic aſcenderēt.ſiqs eps fieri mereret:ut eēt hoſtiarius:lector:exorciſta:accolitus ſequens ſubdiaconus:diaconus:preſbyter:⁊ exinde epus ordinaretur. Hic regiones diuiſit diaconibus. Hic fugiens perſecutionem dioclitiani: in cryptis habitando martyrio coronatur. Lectio tertia.

HIc fecit ordinationes.iiij.ꝑ menſeꝫ decēbriū:preſbyteros.xxv. diacones.viij.epos ꝑ diuerſa loca.v. Qui pᵒ ānos:xi.cū gabiāo fratre ſuo ꝓpter filiā gabini p̄byteri noie ſuſanna ī martyrio coronatur:qui etiam ſepultus eſt in cimiterio calixti uia apia.x.calendas maij: ⁊ ceſſauit epatus dies undecim. In feſtiuitatibus ſanctorū a paſcha uſqꝫ pentecoſten pſalmi ⁊ hymni conſueti de cōmūi ſanctorū dicūtur: niſi ubi pſalmi ⁊ hymni proprij aſſignētur: ⁊ cantātur hymni uſqꝫ ad aſcenſionē ī tono. Ad cenā agni prouidi. quia conſonāt illi tono ⁊ in fine dicitur. Gloria tibi dñe qui reſurrexiſti. preterqꝫ in hymno ſancte crucis:qui uero nō conſonāt dicūtur ī tono cōſueto: preter hymnus. Sanctorū meritis. Loco cuiuſ dicitur uſqꝫ ad aſcenſionē. Rex glorioſe martyrū. Etiā ſi nō cātatur officiū: ſimili modo hymni feſtiuitatū que ueniūt ab aſcenſione uſqꝫ penteco. Cātantur in tono aſcenſionis:ſi cōſonant illi tono: ⁊ in fine dicitur. Gloria tibi dñe ꝗ ſcādi. Qui uero nō ꝯſonāt dicūtur in ꝓprio tono. De pluribus martyribus ſiue uno martyre:ad ueſperas capitulum:

STabunt iuſti in magna conſtantia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerūt ⁊ qui abſtulerūt labores illorū. ℣. Sancti et iuſti in dño gaudete:allā. ℟. Uos elegit deus in hereditatem ſibi:alleluia. Ad mag. añt. Lux ꝑpetua lucebit ſanctis tuis domine et eternitas tēporū:allā. Oratio occurrens Ad matuti. inuitato. Exultent in domino ſancti:allā. ps. Uenite. Hymnꝰ occurrēs tres pſal. dicūt ſb una.aꝛ. In primo nocturno ſub una añt. Stabunt iuſti ī magna conſtantia aduerſus eos:qui ſe anguſtiauerūt allā: ℣. Sancti et iuſti in domīo gaudete:alleluia. ℟. Uos elegit deus:et cetera. Lectōes legūtur de ꝓprio ſi habet. ſi uero nō habetur ꝓpriū:uel in cōplete habet leguntur uel ſupplentur lectiones de ſermone ſancti Ambroſij epi. Dignū et cōgruum.

Sermo ſancti Ambroſij epi lect. prima.

DIgnū ⁊ ꝯgruū eſt fratres cariſſimi ut gaudia noſtra cum ſanctis martyribus cōferamus: ⁊ his annūciemus dñice reſurrectionis gloriam:qui conſortes ſunt dominice paſſionis. Qui eim ſocij ſunt contumelie:debent ⁊ participes eſſe glorie. Ita eim dicit beatus aplus:ſicut ſocij paſſionū eſtis:ita ⁊ reſurrectōis ertis. Si tollerabimus inqt ⁊ conregabimus. Qui ergo tollerauerunt mala propter chriſtum debent habere gloriā. Cū chriſto annūciemus inqꝫ cū ſanctis martyribus dominice reſurrectionis gloriaꝫ ut dum ſepulture illius predicamus reſerata clauſtra: ⁊ horum ſepulchra reſerentur. Cum corpus illius mortuū dicimus:tepētibuſ uenis ſubito uiguiſſe.horum quoqꝫ membra iam frigida immortalitatis calore foueātur. ℟. Beatus uir q metuit dominū:alleluia:in mandatis eius cupit nimis:alleiuia:allelula:alleluia. ℣. Gloria et diuitie in domo eius:et iuſticia eius manet ī ſeculū ſeculi. In mandatis. Lectio ſecūda.

EAdē enim ratio martyres ſuſcitat: que ⁊ dominū ſuſcitauit.nam ſicut uiam paſſionis eius exp̄ti ſunt:ita experientur ⁊ uite. Scriptuꝫ eſt eim in pſalmo Notas mihi feciſti uias uite. Hoc utiqꝫ in reſurrectione ex perſona dicitur ſaluatoris:qui dum poſt mortē ab inferis reddit ad ſuperos:incipiat notaꝫ habere uiam uite que ātea habebat ignota. Ignota enim erat ante chriſti aduentuꝫ uia uite:quia nulliuſ adhuc reſurgentis fuerat temerata ueſtigio. At ubi dñs reſurrexit nota facta ſolo attrita eſt plurimoꝝ: de quibus ſãctus euãgeliſta ait. Multa corpora ſanctorũ reſurrexerũt cum eo: ⁊ introierunt in ſanctã ciuitatẽ. Unde cũ dominus in reſurrectõe ſua dixerit. Notas mihi feciſti uias uite: poſſumus nos etiã dicere dño. Notas feciſti nob uias uite. ipſe eniz notas fecit nobis uias uite: qui nobis ſemitã manifeſtauit ad uitam. ℟. Triſtitia ueſtra: alleluia. Conuertetur in gaudium: alleluia: alleluia. ℣. Mundus aũt gaudebit: uos uero contriſtabimini: ſed triſticia ueſtra. Conuertetur. Lectio tertia.

NOtas mihi fecit uias uite: cum me docuit fidem: miſericordiã iuſticiã ⁊ caſtitatem. His eĩm itineribus ꝑuenit ad ſalutem. ⁊ licet nos in reſolutione corporis mortis umbra circũdet: tamẽ greſſus ſuos uita non deſerit: ſed inter ipſas medias inferni leges incũctanter chriſti uirtutibus ambulamus. Unde ait ſanctꝰ propheta. Nam ⁊ ſi ambulem in medio umbre mortis: non timebo mala: quoniam tu mecũ es. Qđ manifeſtius dñs ait: de fideli dicens: Qui autem credit in me nõ morietur in eternũ. Et licet moriatur uiuit: ergo fratres cuz ſanctis martyribꝰ reſurrectionis domini gloriã cõferamus Conferamꝰ inq̃z: ⁊ licet melius nouerint omnia: tamen nos illis predicemus: quẽadmodũ de ſepulchri gremio reſurrexerint ad ſuperos: illi nobis reuelent quo pacto de inferni profundo remeauerint ad ſepulchrum. ℟. Precioſa in conſpectu domini: allã. Mors ſanctorum eius: allã. ℣. Cuſtodit dominus oĩa oſſa eoruz: unũ ex his non ꝯteretur. Mors ſanctorum. In ſecũdo noct. añt. Ecce quomodo cõputati ſũt inter filios dei: et inter ſãctos ſors illoꝝ eſt: allã. ℣. Lux ꝑpetua lucebit ſanctis tuis dñe: allã. ℟. Et eternitas tẽporum: alleluia. Lectio. iiij.

NOtum inq̃z nobis faciãt: quemadmodũ ĩ exanime iã corpꝰ ⁊ frigidũ ſeſe calor inſinuauerit: ſpiritum ſanguis infuderit: ⁊ gelatas humore uenas priſtini uigoris pulſus agitauerit. Notuz inq̃z nobis faciãt: quẽadmodum organum corporis diſſipatum: in priorem ſtatum neruorũ rurſus coaptauerit: reſoluta cõpage ⁊ armoniã uiſcerũ. Iã ſilentez ⁊ ueterem ꝯcentũ ſpũs uiuificãs aĩauerit: ſacerdotes predicẽt que ſaluator poſt reſurrectionẽ mirabilia geſſit ad ſuꝑos: martyres reuelẽt quãta in ipa morte refrigeria oꝑatus ſit in defũctis. Sicut ſcimꝰ fratres: uota ſemꝑ dñi ſubſeqtur feſtiuitas ſeruuloꝝ: ⁊ gaudiũ patrisfamilias fideliũ ſibi leticia cõmutat̃: ſed ut quez ſubſecuti ſũt in ſilitudine paſſiõis: eũ comitẽt in gloria reſurrectõis. dicẽte aplo. Comitantur autez eũ ⁊ reſurrectõis glĩa. Qđ ſi ſocij paſſionũ eſtis ⁊ reſurretionis eritis ℟. Lux ꝑpetua lucebit ſanctis tuis domine. Et eternitas temporum: allã: allã. ℣. Leticia ſempit̃na erit ſuꝑ capita eoꝝ: gaudiũ et exultationẽ obtinebũt. Et eternitas. Lectio q̃nta.

ESt ergo ſãctis martyribꝰ cũ chriſto in eius reſurrectione ſocietas? Eſt plane: quia ⁊ ſi nõdum ſurrexerũt corpore: ꝯſurrexerũt iã certe merito. Si adhuc nõ aſſũpſerũt ſua mẽbra ſũpſerũt iã gratiam. Si nõdũ liberati ſũt ab ĩferis: liberati ſũt a peccatis. Hec eĩm prima ẽ reſurrectio: peccatoꝝ euaſiſſe tenebras: lucez q̃z poſſidere iuſticie. uerũtñ etiã fortaſſe plĩmi ex eiſdez beatis martyribꝰ reſurrectionẽ cũ dño corporalit̃: uł ꝯſequũt̃: ł fuerũt ꝯſecuti. Nã ſic legimꝰ ĩ prima reſurrectõis feſtiuitate: ſuſcitãte ſe dño: mlta ſãctoꝝ corpora ſuſcitata uixiſſe: Et ĩtroiſſe in ſanctã ciuitatẽ. Cur nõ quotiẽſcũq̃z reſurrectiõis eius feſtiuitas celebrat̃: totiẽs reſurgere credamꝰ ⁊ ſcĩos? Ubi eĩz uotorũ iugis ẽ ſolẽnitas gr̃a iugis ẽ ⁊ donoꝝ. ℟. In ſeruis ſuis: allã. Cõſolabitur deus: allã ℣. Judicabit dñs populũ ſuũ et ĩ ſeruis ſuis. Cõſolabitur. Lectio ſexta.

SEd fortaſſe quis dicat. Sepulchra clauſa ſunt: monumẽta cõſtructa: quẽadmodum ꝓdire exinde potuerũt? Ut taceamus quia omnia poſſibilia ſũt deo: ⁊ clauſis tumulis penetralibus poſſit ſpirituale corpus educere: ut hec omnia pretermittã: Joannis tamen apoſtoli habemus exempluz: quẽ tumulus ſuſceptũ claudet̃ potuit: cuſtodire ñ potuit

Nam depoſitum coꝛpus perdidit non aſſumpſit. Hinc enim clauſis tumuli foꝛibus gratia reſurrectionis ablatus eſt: ut cōſtaret ſepultura nec inueniretur ſepultus. Deniqꝫ cum ſacerdotes adoꝛādi cā coꝛpus inquirerent: reſerato aditu tumulus non potuit reddere quē ſuſcepit. Hoſtias ergo ſecum ſuas ſaluatoꝛ ſuſcitat cum reſurgit: qui uiuit ⁊ regnat cum patre ⁊ ſpiritu ſancto in ſecula ſcloꝝ am̄.

℞. Filie ierlm̄ uenite et uidete martyres cū coronis: qbus coronauit eos dn̄s: In die ſolēnitatis et leticie: all'a. ℣. Qm̄ confoꝛtauit ſeras poꝛtaꝝ ſuarū: bn̄dixit filios tuos in te. In die ſolē. In tertio noc. an̄t. Lux ꝑpetua lucebit ſāctis tuis dn̄e: et eternitas tēpoꝝ: all'a. ℣. Leticia ſempit'na ſuꝑ capita eoꝝ: all'a. ℞. Gaudium et exultationē obtinebūt: all'a. Lec. ſ. euāgelij ſecundum ioannem.

IN illo tempoꝛe dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſuꝫ uitis uera ⁊ pater meus agricola eſt. Et reliqua. Om̄. ſācti auguſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.

ISte locus euangelicus fratres: ubi ſe dicit dominus uitem: ⁊ diſcipulos ſuos palmites: ſecunduꝫ hoc dicit ꝙ ē caput eccleſie nos quoqꝫ membra eiꝰ. mediatoꝛ dei ⁊ hominuꝫ homo chꝛiſtus ieſus: unius quippe nature ſunt uitis et palmites. Propter qđ cuꝫ eſſet deus cuius nature non ſumus: factus eſt homo: ut in illo eſſet uitis humana natura. Cuius ⁊ nos homines palmites eſſe poſſemus. Quid ergo eſt. Ego ſum uitis uera: Nunquid addens uera hoc ad eandem uitem rettulit: unde iſta ſimilitudo tranſlata eſt: Sic enim dicitur uitis per ſimilitudinem: non per pꝛoprietatē: quēadmodum dicitur ouis agnus leo petra lapis angularis ⁊ cetera huiuſmodi: que magis ipſa ſunt uera: ex quibus dicūtur iſte ſimilitudines non pꝛopꝛietates. Sed cum dicit ego ſum uitis uera: ab illa ſe utiqꝫ diſcernit cui dicitur: Quomodo cōuerſa es in amaritudinem uitis aliena: Naꝫ quo pacto eſt uitis uera: que expectata eſt ut faceret uuas: fecit auteꝫ ſpinas Ego ſum inquit uitis uera: ⁊ pater meus agricola eſt. Omnem palmitem in me non ferentem fructum tollet eum: ⁊ omnem qui fert fructum purgabit eum: ut fructum plus afferat. ℞. Ego ſuꝫ uitis uera: et uos palmites. Qui manet in me et ego in eo: hic fert fructū multū: all'a: alleluia. ℣. Sicut dilexit me pater et ego dilexi uos. Qui manet. Lectio octaua.

NUnquid unum ſunt agricola ⁊ uitis. Scđm hoc ergo uitis chꝛiſtus: ſecundum quod ait: Pater maioꝛ me ē. Secundum id autem quod ait: Ego et pater unum ſumus: ⁊ ipſe agricola eſt. Nec talis quales ſunt q extrinſecꝰ operādo exhibent miniſterium: ſed talis ut det etiam intrinſecus incrementum. Naꝫ neqꝫ qui plantat eſt aliquid: neqꝫ qui rigat: ſed qui incrementum dat deus. Et utiqꝫ deus eſt chꝛiſtus qui ſe aſſerit uerbū: quia deus erat uerbum: unde ⁊ ipſe ⁊ pater unum ſunt. Et ſi uerbum caro factuꝫ eſt: ꝙ non erat manet qđ erat. Deniqꝫ cum de patre tanq̄ꝫ de agricola dixiſſet: ꝙ infructuoſos palmites tollat: fructuoſos autem purget: ut plus afferant fructuꝫ: Cōtinuo etiam ſeipſum mundatoꝛeꝫ palmitum oſtendens: iam uos inquit mundi eſtis: pꝛopter ſermonem queꝫ locutus ſū uobis. Ecce ⁊ ipſe mundatoꝛ eſt palmituꝫ: ꝙ eſt agricole non uitis officiū. Qui etiam palmites operarios ſuos fecit. naꝫ ⁊ ſi non dant incrementum: impendunt tamen aliquod adiumentum ſed non de ſuo: quia ſine me inquit nihil poteſtis facere. Audi etiam ipſos confitētes. Quid eſt autē apollo: Quid uero paulus: Miniſtri per quos credidiſtis: ⁊ unicuiqꝫ ſicut dominus dedit. Ego plantaui apollo rigauit. Et hoc ergo ſicut unicuiqꝫ dominus dedit non itaqꝫ de ſuo. Jam uero qđ ſequitur ſed deus incrementuꝫ dedit non per illos ſed per ſeipſum facit. Excedit hoc humanam humilitateꝫ. Excedit angelicam ſublimitateꝫ: nec omnio pertinet niſi ad agricolam trinitatē. Rn̄ſoꝛiū.

Candidi facti ſunt nazarei eius: all'a: ſplendoꝛem deo dederūt: alleluia: Et ſicut lac coagulati ſūt: all'a: all'a. ℣. Cādidioꝛes niue: nitidioꝛes lacte: rubicūdiores ebore antiquo: ſaphyro pulchriores. Et ſicut. **Lectio nona.**

IAm uos inquit mundi eſtis: mūdi .ſ. atqꝫ mundandi. Neqꝫ enim niſi mundi eſſent: fructum ferre potuiſſet. Et tñ oẽꝫ qui fert fructum purgat agricola: ut fructum plus afferat. Fert fructum qꝛ mundus eſt: atqꝫ ut plus afferat: purgat̄ adhuc. Quis enim eſt in hac uita ſic mūdus ut non ſit magis magiſqꝫ mundandus: Ubi ſi dixerimus: quia peccatū nō habemus: nos ipſos ſeducimus: ⁊ ueritas in nobis non eſt. Si autem cōfeſſi fuerimus peccata noſtra: fidelis ē ⁊ iuſtus: qui dimittat nobis peccã noſtra: ⁊ mundet nos ab omni iniquitate. Mūdet utiqꝫ mundos hoc eſt fructuoſos: ut tanto ſint fructuoſiores: q̃ꝫto fuerint mūdiores Jam uos mundi eſtis propter ſermoneꝫ quem locutus ſum uobis. Quare nō ait mundi eſtis propter baptiſmum: quo abluti eſtis: ſed ait propter uerbuꝫ quod locut⁹ ſū uobis: Niſi qꝛ ⁊ ĩ aqua uerbū mūdat. Detrahe uerbum: ⁊ quid eſt aqua: niſi aqua: Accedit uerbuꝫ ad elementū ⁊ fit ſacramentum: etiam ipſum tanq̃ꝫ uiſibile uerbum. Nam de hoc utiqꝫ dixerat: quando pedes diſcipulis lauit. Qui lotus eſt non indiget niſi ut pedes lauet: ſed eſt mundus totus. Uñ iſta tanta uirtus aque: ut corpus tangat ⁊ cor abluat: niſi faciente uerbo: non quia dicitur: ſed quia creditur: Nam ⁊ in ipſo uerbo aliđ eſt ſonus tranſiens aliud uirtus manẽs. Hoc eſt uerbum fidei quod predicam⁹ ait apoſtolus. Quia ſi confeſſus fueris ĩ ore tuo: quia dominus eſt chriſtus: ⁊ credideris in corde tuo: quia deus illum ſuſcitauit a mortuis ſaluus eris. Corde eiꝫ creditur ad iuſtitiam: ore auteꝫ confeſſio fit ad saluteꝫ. Unde in actibus apoſtolorum legitur: fide mundans corda eoruꝫ. Et in epiſtola ſua beatus petr⁹: ſic ⁊ uos inquit baptiſma ſaluos facit: non carnis depoſitio ſordium ſed conſcientie bone interrogatio in deum. Hoc eſt uerbum fidei quod predicamus. Quo ſiñ dubio ut mundare poſſit: conſecratur ⁊ baptiſmus. Chriſtus quidem nobiſcum uitis cum patre agricola. Dilexit eccleſiam et ſe ipſum tradidit pro ea. Lege apoſtolū ⁊ uide quid adiungatur. Ut eam ſanctificaret inquit: Mundans eam lauacro aque in uerbo. Mundator igitur nequaq̃ꝫ fluxo ⁊ labili tribueretur elemento: niſi adderetur in uerbo. Hoc uerbuꝫ fidei tantum ualet in eccleſia dei: ut per ipſum credentem offerentem benedicentem tingentem etiam tantillum mundet infantẽ q̃ꝫuis nondum ualentẽ cord credere ad iuſtitiam: ⁊ ore confiteri ad ſalutem. Totum hoc fit per uerbum de quo domin⁹ ait. Jam uos mundi eſtis propter uerbū quod locutus ſum uobis. **Ad laudes ⁊ per hor. añt.** Sancti tui domine florebunt ſicut lilium: alleluia: ⁊ ſicut odor balſami erunt ante te: alleluia. **ps.** Dominus regnauit dec. **cum reliquis añt.** In celeſtibus regnis ſãctorum habitatio eſt: alleluia: ⁊ in eternū requies eorum: alleluia. **añt.** In uelamento clamabãt ſancti tui domine: alleluia: alleluia: alleluia **añt.** Spiritus ⁊ anime iuſtorum hymnum dicite deo noſtro: alleluia: alleluia. **añt.** Fulgebunt iuſti ſicut ſol in conſpectu dei: alleluia. **capitulum.** Stabunt iuſti in magna conſtãtia. **hymnus occurrens. ℣.** Precioſa in conſpectu domini: alleluia. **℟.** Mors ſanctoruꝫ eius: alleluia. **Ad benedictus añt.** Filie hieruſalem uenite ⁊ uidete martyres cum coronis quib⁹ coronauit eos dñs in die ſolennitatis ⁊ letitie: allã: allã. **oratio occurrens. Ad terciam capitulum.** Stabunt iuſti in magna conſtãtia. **℟. b.** Sancti ⁊ iuſti ĩ domino gaudete: alleluia: alleluia. **℣.** Uos elegit deus in hereditatem ſibi: alleluia. Gloria patri. Sancti ⁊ iuſti. **℣.** Lux perpetua lucebit ſanctis tuis domine: alleluia. **℟.** Et eternitas temporum: alleluia. **Ad ſextam capitulum.**

ECce quomodo computati ſunt inter filios dei: ⁊ inter ſanctos ſors illoruꝫ eſt. **℟. breue.** Lux perpetua lucebit ſãctis tuis domine: alleluia: alleluia. **℣.** Et eternitas temporum: alleluia. Gloria patri. **℣.** Leticia ſempiterna ſuper capita eorum: alleluia. **℟.** Gaudium ⁊ exultationem obtinebunt: alleluia. **Ad nonam capitulum.**

Scimus quoniam diligentibꝰ deuꝫ omnia cooperantur in bonuꝫ: his qui ſecundum propoſitū uocati ſunt ſācti. ℟. breue. Letitia ſempiterna ſuper capita eorum: alleluia: alleluia. ℣. Gaudium ⁊ exultationem obtinebunt: alleluia. Gloria patri ⁊. ℣. Precioſa in conſpectu domini: alleluia. ℟. Mors ſanctorum eius: alleluia. Ad ueſperas antiphona. Sācti tui domine. cum reliquis ps̄. qui occurrunt. Capitulū Stabunt iuſti. ℣. Precioſa in cōſpectu domini. ℟. Mors ſanctorum. Ad magnificat antiphona. Sancti ⁊ iuſti in domino gaudete: alleluia: uos elegit deus in hereditatem ſibi alleluia. oratio occurrens De confeſſoribus ⁊ uirginibus officium conſuetū agitur preter toñ. illorum hymnorum qui mutari non poſſunt ⁊ hoc dempto qđ ad inuitatorium añt. uerſiculos. ℟. tam breuia ꝗꝫ alia in fine adiungitur alleluia. Tres uero pſalmi per omnes nocturn. ſub prima antiphona cuiuſlibet nocturni dicuntur.

In ſancti georgij martyris oratio.

Deus q nos beati georgij martyris tui meritis ⁊ iterceſſione letificas: concede propitius: ut qui eius beneficia poſcimus: dono tue gratie cōſequamur. per dominum. Lectio prima.

In perſide ciuitate dioſpoli: paſſio ſcī georgij martyris: cuiꝰ geſta paſſiōis ⁊ ſi int̄ apocryphas ꝯnūeret̄ ſcriptas tñ illuſtriſſimū eius martyrium inter coronas martyrum eccleſia dei uenerabiliter honorat. In ſancti marci euangeliſte ad ueſperas añt. Sancti tui domine. cū reliquis de laudibus ps̄. Dixit dominus. cum reliquis in fine. Laudate dominum omnes gentes. Capitulum. Stabunt iuſti. hymnus. Triſtes erant. ⁊ dicitur. Queſumus auctor omnium. In utriſqꝫ ueſperis ⁊ matutinis. ℣. Sancti ⁊ iuſti. ℟. Uos elegit deus. Ad magnificat antiphona. Lux ꝑpetua. ut ſupra oratio.

Deus qui beatum marcum euangeliſtam tuum euangelice predicationis gratia ſublimaſti. tribue queſumus: eius nos ſemper ⁊ eruditione proficere ⁊ oratione defendi. per dominum. Ad matuti. inuitatorium. Regem apoſtolorū. In tono paſchali ⁊ alleluia in fine hymnus. Triſtes erant. Ad nocturnum antiphona. Sancti iuſti. pſalmi de apoſtolis. Sciendum eſt ꝙ antiphone nocturnales laudum ueſperorum ad benedictus ⁊ ad magnificat capitula breuia reſpōſoria ⁊ uerſiculi dicuntur ut in martyribus ſupra notata ſunt. Tres lectōes leguntur de paſſione eius: ⁊ tres de expoſitione beati gregorij ſuper ezechieleꝫ uidelicet. Sancta quatuor animalia. Require de communi euangeliſtarum. Relique tres de omelia ſācti gregorij pape ſcilicet. Dominus ⁊ ſaluator. Super euangeliuꝫ ſancti luce. Deſignauit dñs.

Lectio prima.

Marcus diſcipulus ⁊ interpres petri iuxta quod petrum referentem audierat: Rogatus rome a fratribus breue ſcripſit euangelium. Quod cum petrus audiſſet probauit: ⁊ eccleſie legendum ſua auctoritate tradidit: ſicut ſcribit clemens in ſexto .informationum libro: ⁊ papias hieropolitanus epiſcopꝰ meminit huius marci. Et petrus ī prima epiſtola ſub nomine babylonis figuraliter romam ſignificans. Salutat uos inquit eccleſia que eſt in babylone collecta: ⁊ marcus filius meus. Reſpōſoriuꝫ. Triſtitia ueſtra. Lectio ſecunda.

Aſſumpto itaqꝫ euangelio quod ipſe fecerat perrexit egyptum. Et primus alexandrie chriſtum annuncians conſtituit eccleſiam. Tante doctrine ⁊ uite continentie fuit ut omnes ſectatores chriſti ad exemplum ſui cogeret. Deniqꝫ philo diſertiſſimus iudeorum uidens alexandrie primam eccleſiam adhuc iudaizantem quaſi in laudem gentis ſue librum ſuper eorum conuerſationeꝫ ſcripſit. Et quomodo lucas narrat hieroſolyme credētes omnia habuiſſe ꝯmunia: ſic ille quod alexandrie ſub marco fieri doctore cernebat: memorie tradidit. Deniqꝫ amputaſſe ſibi policeꝫ dicitur: ut ſacerdotio reprobus haberetur. Sed tñ conſentiẽs fidei predeſtinata potuit electio: ut nec ſic in opere uerbi perderet: qđ prius meruerat in genere. ℟. Precioſa ĩ conſpectu.

Lectio tertia.

PReterea alexandrie epiſcopus fuit. Cuius per ſingula opus fuit ſcribere: ⁊ euangelij in ſe dona diſponere: ⁊ diſciplinam in ſe legis agnoſcere: ⁊ diuinam carnem domini naturam intelligẽ que in nos primũ requiri oportet: debic inquiſita uolumus agnoſci: habẽtes mercedem exhortationis: quoniam qui plãtat ⁊ qui rigat unum ſunt. Qui autem incrementum preſtat deus. Mortuus eſt autem octauo neronis anno. Quem pagani ſcilicet uidentes die ſãcto paſce miſſarum ſolennia facientem: miſerunt funẽ in collo eius: ⁊ trahebant eũ ad loca buculi que erant iuxta mare ſub rupibus: ubi erat eccleſia conſtructa. Et fluebant carnes eius in terram: ac ſaxa ſanguine ĩficiebantur. Ueſpere autez facto miſerũt eum in carcerem: ubi circa mediam noctem primo angelica confortatus eſt uiſitatione: deinde ipſo domino ſibi chriſto apparente ad celeſtia regna uocatur. At mane cuz traheretur ad loca buculi: gratias agens ⁊ dicens: Domine in manus tuas commendo ſpiritum meum: defũctus ẽ: ⁊ a uiris religioſis placida quiete ſepultus ſeptimo calendas maias. ℟. Lux perpetua. Sãcta quattuor animalia. ℟. Filie hieruſalẽ. ℟. Uirtute magna reddebãt apoſtoli Teſtimoniuz reſurrectionis ieſu chriſti domini noſtri: alleluia: alleluia. ℣. Repleti quidem ſpiritu ſancto loquebantur cum fiducia uerbum dei. Teſtimonium. ℟. Iſti ſunt agni nouelli: qui annunciauerũt: alleluia: modo uenerunt ad fontes. Repleti ſunt claritate: alleluia: alleluia. ℣. In conſpectu agni amicti ſũt ſtolis albis ⁊ palme ĩ manibus eorꝝ. Repleti. In tertio noct. ℟. Ego ſum uitis uera. ℟. Candidi facti ſunt. Ad laudes ⁊ per hor. añt. Sancti tui domine. cum reliquis. capitulum. Stabunt iuſti. hymnus. Exultet celum. ℣. Precioſa in conſpectu. ℟. Mors ſanctorum. Ad benedictus añt. Filie hieruſalem. oratio. Deus qui beatum. Ad ueſperas añt. Sancti tui domine. cum reliqs pſalmis de apoſtolis. capituluz. Stabũt iuſti. hymnus Triſtes erant. ℣. Precioſa. ℟. Mors. Ad magnificat añt, Sancti ⁊ iuſti. oratio. Deus qui beatum. In ſanctoruz cleti ⁊ marcellini pape ⁊ martyris.

Lectio prima.

CLetus natione romanus de regione uico patricij patre emyliano ſedit annos ſeptem menſem unuz dies. xi. Fuit autem temporibus uaſpaſiani ⁊ titi a conſulatu uaſpaſiani ſeptimi ⁊ domitiani quinti uſqꝫ ad domitianum nonum ⁊ ruffum conſules: martyrio coronatur. Hic ex precepto beati petri uigintiquinqꝫ presbyteros ordinauit in urbe roma menſe decembris. Qui etiam ſepultus ẽ iuxta corpus beati petri in uaticano ſexto calendas maij: ⁊ ceſſauit epiſcopatus dies. xx.

Lectio ſecunda.

MArcellinus natiõe romanus ex patre proiecto ſedit annos octo menſes duos dies. xxv. Fuit autem temporibus dioclitiani ⁊ maximiani ex die calẽdarum iulij a conſulatu dioclitiani ſexti ⁊ conſtantini ſecundi uſz ad dioclitianũ nonum ⁊ maximianum octauum. Quo tẽpore fuit perſecutio magna: ita ut intra triginta dies. x. ⁊ . vij. milia hominũ ꝓmiſcui ſexus per diuerſas prouincias chriſtiani martyrio coronarentur. De qua re ⁊ ipſe marcellinus ad ſacrificiuz ductus eſt ut turificaret. Quod ⁊ fecit. Et poſt paucos dies penitentia ductus ab eodẽ dioclitiano ꝓ fide chriſti cum claudio ⁊ cyrino ⁊ antonio capite truncatus eſt: et martyrio coronatus. Coniurauit autem beatus marcellinus marcellum presbyterum dum iret ad paſſionem ſuam: ut p̄ceptum dioclitiani nunqꝫ impleret.

Lectio tertia.

ET poſt hec iacuerunt corpora ſanctorum in platea ad exemplum chriſtianorum: dies. xxxvi. ex iuſſu dioclitiãi. Et exinđ marcellus presbyť collegit corpora ſancta noctu cum presbyteris ⁊ diaconibus cum hymnis: ⁊ ſepeliuit uia ſalaria ĩ cemĩtio priſcille in cubiculo claro quod patet uſqꝫ in hodiernum diem qđ ipſe pauerat penitens dū traheret ad occiſionem in criypta iuxta corpus ſancti creſcentonis ſexto calendas maij. Qui etiam fecit ordinationes duas per menſē decembrium preſbyteros quattuor: diacones duos epiſcopos per diuerſa loca quinqꝫ. Ab eodem die ceſſauit epiſcopatus annos ſeptem menſes ſex dies uigintiquinqꝫ proſequente dioclitiano chriſti anos. In ſancti uitalis martyris oro.

PResta queſumus omnipotens deus: ut intercedēte beato uitale martyre tuo ⁊ a cunctis aduerſitatibus liberemur in corpore: ⁊ a prauis cogitationibus mundemur in mente. p. Lectio .j.

APud rauennam natale ſancti uitalis martyris patris ſanctorum geruaſij ⁊ prothaſij. Qui militans cum paulino iudice rauennaꝫ ingreſſus eſt. Et cū uideret in conſpectu iudicis ſui chriſtianum nomine urciſinum arte medicū natione lygureꝫ poſt nimia tormenta capitalem excepiſſe ſententiam: Cumqꝫ iam ueniret ad palmaꝫ ⁊ expauiſſet: exclamauit. Noli urſicine medice qui alios curarē conſueuiſti: teipſum eterne mortis iaclo uulnerare: ⁊ qui per paſſiōes nimias ueniſti ad palmam coronam perdere tibi a domino preparatam. Lectio ſecunda.

UTqꝫ martyrium conſumauit idem urſicinus: ſtatim beatus uitalis corpus eius rapiens intra rauennaticaꝫ urbem ſepeliuit: ad iudicem ultra uenire ipſe contemnens. Tentus itaqꝫ eſt a paulino conſulari: ob id maxime quia prefatum urſicinum in paſſionis agōe poſitū ſuis exhortationibus roboraſſet: Poſtqꝫ eculei tormenta ad palmam perduci iuſſus eſt. Locus autem ubi decollabantur chriſtiani hoc habebat uocabulum: eo ꝙ arbores palme illic eſſent. Et facta fouea donec reperiretur aqua: ibi ſupinꝰ eſt depoſitus: ⁊ terra ac lapidibus oppreſſus. Lectio tertia.

COniunx quoqꝫ eius ualeria cuꝫ reuerteretur ad urbem mediolanenſium: ſiluanos ſacrificantes incurrit. Cūqꝫ eam deponentes de ſagittario hortarentur de idolotitis manducare: Nec ſibi omnino licitum teſtaretur: quia eſſet chriſtiana: nimia ab eis cede mactata eſt ut uix ſeminecem ſui homines eam ad mediolanenſem urbē perducerent. Que infra biduum migrauit ad dominum.

In ſanctorum apoſtolorum philippi ⁊ iacobi omnia dicuntur ſicut in feſto ſancti marci Preter orationem ⁊ lectiones antiphonas laudum ⁊ per horas ⁊ antiphonas ad benedictus ⁊ ad magni. añt.

Non turbetur cor ueſtrum neqꝫ formidet: creditis in deum ⁊ in me credite: in domo patris mei manſiones multe ſunt: alleluia: allā. oro.

DEus qui nos annua apoſtolorum tuorum philippi ⁊ iacobi ſolennitate letificas: preſta queſumus: ut quorū gaudemus meritis īſtruamur exemplis. per dominum. Lectio prima.

CUm ſancti apoſtoli domini ⁊ ſaluatoris noſtri ieſu chriſti ceteriqꝫ diſcipuli ad predicandum uerbum dei ꝑ ſingulas quaſqꝫ orbis terre prouincias diuiderent: ſactus apoſtolus domini noſtri ieſu chriſti philippus poſt aſcenſionem ſaluatoris per annos uiginti inſtanter predicauit gentibus per ſyriam euangelium. Ubi cum tentus eſſet a gentibꝰ: ⁊ adductus ad ſtatuā martis ⁊ cōpelleretur ad ſacrificandum: exijt de ſubbaſſe in qua ſtatua erat draco ingens: ⁊ ꝑcuſſit filium pontificis qui miniſtrabat ignē ſacrificij. Percuſſit etiaꝫ duos tribunos qui preerant prouincie: cuius officiales tenebant in uinculis ſanctum philippuꝫ apoſtolum. De flatu draconis autē omnes morbidi redditi egrotare ceperunt. Lectio ſecunda.

TUnc ſanctus philippus dixit omnibus. Audite conſilium meum et recuperabitis ſanitatem. Et iſti qui ſunt mortui reſuſcitabuntur. Draco quoqꝫ q uobis eſt nociuus in dei mei nomine fugabitur. Dicunt ei omnes. Dic nobis quid faciamꝰ. Dixit ei apoſtolus philippus. Deijcite hunc martem ⁊ confringite ⁊ in loco in quo fixus ſtat: crucem dn̄i noſtri ieſu chriſti figite: ⁊ hanc adorate. Tunc illi qui cruciabantur ceperunt clamare. Recuperetur in nobis uirtus ⁊ deijciemus martem hunc. Facto itaqꝫ ſilētio apoſtolus dixit. Precipio tibi draco in nomine domini noſtri ieſu chriſti: exi de illo loco ⁊ uade ⁊ morare in loco deſerto: ubi non eſt acceſſus hominum: et nulla utilitas humanis uſibus miniſtratur: ita ut uadens nemini noceas. Tunc draco ſeuiſſimus ille exiēs cepit ire feſtinus ⁊ ultra nuſq̄ꝫ comparuit. Filium autem pontificis qui miniſtrabat ignem ſacrificij: ⁊ duos tribunos qui mortui fuerant ſuſcitauit: omnemqꝫ turbam que morbida fuerat dracōis flatu ſanitati reſtituit.

Lectio tertia.

Vnde factum eſt ut uniuerſi qui philippum apoſtolum perſequebātur penitentiam agentes: deū hunc exiſtimātes adorarent. Ipſe autem per unum annum iugiter docebat eos: ⁊ crediderunt multa milia hominum ⁊ baptizati ſunt. Ordinatis autem clericis epiſcopis ⁊ p̄ſbyteris ul' diaconibus atqꝫ eccleſijs ml'tis inſtructis per reuelationem ipſe ad aſiam reuerſus eſt. In ciuitatem gerapoli commoratus: hereſim malignaꝫ ebionitarum extinxit: qui docebant non ueruꝫ natum ex uirgine dei filium homineꝫ aſſumpſiſſe. Erant autem due filie eius ſāctiſſime uirgines: per quas deus multitudinem uirginum lucratus eſt. Ipſe uero beatiſſimus apoſtolus dī philippus ſeptimo die migrationis ſue uocauit ad ſe omnes preſbyteros ⁊ diacones ſed ⁊ uicinarum urbium epiſcopos: ⁊ dixit eis. hos ſeptem dies mihi dominus ī iſta uita cōceſſit. Memores eſtote domini noſtri ieſu chriſti ⁊ ſtate uiriliter. Dominus autem compleat promiſſum ſuum: ⁊ corroboret eccleſiam ſuam. Hec ⁊ his ſimilia predicante apoſtolo domini anno octogeſimoſeptimo tentus ab infidelibus: crucifixus lapidatuſqꝫ perrexit ad dominum: ⁊ in ea ciuitate poſitum eſt ſanctuꝫ corpus eius. Et poſt aliquantos annos due ſacrate uirgines filie eius dextra leuaqꝫ ſepulte ſunt: ubi preſtātur beneficia dei orante apoſtolo philippo omnibus qui credunt regnum patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti.

Pro ſancto iacobo.

Lectio quarta.

Iacobus qui appellatur frater domini cognomento iuſtus: ut nōnulli exiſtimāt ioſeph ex alia uxore: ut autē mihi uidetur marie ſororis matris domini: cuius ioannes in libro ſuo meminit: Filius poſt paſſionem domini ſtatiꝫ ab apoſtolis hieroſolymorum epiſcopꝰ ordinatus: Unam tantū ſcripſit epiſtolā que de ſeptem canonicis eſt. Que ⁊ ipſa ab alio quodam nomine eius edita aſſeritur: licet paulatim tempore procedente obtinuerit auctoritateꝫ. Hegeſippꝰ uicenus apoſtolicorū temporum in quito comentariorū libro de iacobo narrans ait. Suſcepit eccleſiaꝫ hieroſolyme poſt apoſtolos frater domini iacobuſ cognomento iuſtus. Multi quidem iacobi uocabantur. Hic de utero matris ſue ſanctus fuit: uinum ⁊ ſiceram non bibit. Carnem nullam comedit. Nunq̄ꝫ attonſus ē nec unctus unguento nec balneo uſus. Huic ſolitum erat ingredi ſancta ſanctorum. Siquidem ueſtibus laneis non utebatur ſed lineis. Solus templum ingrediebatur: ⁊ flexis genibus pro populo deprecabatur: Intantum ut camellorum duriciem tranſiſſe eius genua crederentur.

Lectio quinta.

Dixit ⁊ multa alia que enarrare longum eſt. Sed ioſephus ī uigeſimo libro antiquitatū refert: ⁊ clemens in ſeptimo ſuper expoſitionem forme: mortuo feſto qui iudeam regebat: miſſum eſſe a nerone ſucceſſorem eius albinum. Qui cum necdum ad prouinciam perueniſſꝫ: Ananus inquit pontifex adoleſcēs anani filius d̄ genere ſacerdotali accepta occaſione anarchias ideſt principatus concilium congregauit. Et compellēs publice iacobum ut chriſtum dei filium denegaret: contradicentē lapidari iuſſit. Qui precipitatus de pinna templi: cum fractis cruribus adhuc ſemianimis tollens ad celum manus diceret: Domine ignoſce eis: quid enim faciant neſciunt: fullonis fuſte quo ueſtimenta uda extorqueri ſolent in cerebro percuſſus interijt. Tradidit idem ioſephus tante eum ſanctitatis fuiſſe ⁊ celebritatis ĩ populo: ut propter eius necem creditum ſit ſubuerſã hieroſolymam.

Lectio ſexta.

HIc eſt de quo paulus apoſtolus ſcribit ad galathas. Alium autem apoſtolorum uidi neminem niſi iacobũ fratrem domini. Et apoſtolorum ſuper hoc crebrius acta teſtantur. Euangeliuꝫ quoqꝫ quod appellatur ſecundum hebreos: ⁊ a me nuper in grecum ſermonẽ latinumqꝫ tranſlatum eſt: Quo ⁊ origenes ſepe utitur poſt reſurrectionem ſaluatoris refert. Dominus autem cum dediſſet ſyndoneꝫ ſeruo ſacerdotis: iuit ad iacobum ⁊ apparuit ei. Iurauerat enim iacobus ſe non comeſurum panem ab illa hora qua biberat calicem domini: donec uideret dominum reſurgenteꝫ a dormientibus. Rurſumqꝫ poſt paululum. Afferte ait dominus menſam et panem: Statimqꝫ additur. Tulit dominus panem ⁊ benedixit ⁊ fregit ⁊ dedit iacobo iuſto: ⁊ dixit ei. Frater mi cõede panem tuum: quia ſurrexit filius hominis a dormientibus. Triginta itaqꝫ ãnis hieroſolyme rexit eccleſiam ideſt uſqꝫ ad ſeptimum neronis annum: ⁊ iuxta templum ubi precipitatus fuerat ſepult⁹ titulum uſqꝫ ad obſidionem titi ⁊ ultimã adriani notiſſimum habuit. Quidam ex noſtris in montem oliueti eum putant conditum: ſed eorum falſa opinio eſt.

Lectio ſancti euangelij ſecundum ioannem.

IN illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Non turbetur cor ueſtruꝫ creditis in deum: ⁊ in me credite: in domo patris mei manſiones multe ſũt. Et relqua. **Omelia ſancti auguſtini epiſcopi.**

Lectio ſeptima.

ERigenda eſt nobis ad deũ fratres maior intentio: ut uerba ſancti euãgelij que modo in noſtris auribus ſonuerunt: etiam mente capere utcunqꝫ poſſimus. Ait enim dominus ieſus chriſtus. Non turbertur cor ueſtrum. Creditis in deum: ⁊ in me credite. Ne mortem tanq̃ꝫ homines timerent: ⁊ ideo turbarẽtur: conſolatur eos: ⁊ deum ſe eſſe conteſtãſ. Creditis inquit in deum: ⁊ ĩ me credite. Conſequens eſt enim ut ſi in deuꝫ creditis: ⁊ in me credere debeatis. Quod nõ eſſet conſequens ſi chriſtus non eſſet deus. Creditis inquit in deum ⁊ in euꝫ credite: Cui natura eſt non rapina eſſe ſe equalem deo. Semetipſum enim exinaniuit: non tamen formam dei amittens: ſed formam ſerui accipienſ. Mortem metuiſt huic forme ſerui: non turbetur cor ueſtrum: ſuſcitabit illam formam deus.

Lectio octaua.

SEd quid eſt quod ſequitur: In domo patris mei manſiones multe ſunt: niſi quia ⁊ ſibi metuebant: Unđ audire debuerunt. Nõ turbetur cor ueſtrũ. Quis enim eorum non metueret: cum petro dictum eſſet fidentiori atqꝫ promptiori non cantabit gallus donec ter me neges: Tanq̃ꝫ ergo eſſent ab illo perituri merito turbantur: ſed cum audiunt in domo patris mei manſiones multe ſũt: ſi quo minus dixiſſeꝫ uobis: quia uado parare uobis locum: a turbatione recrearentur. Certi ac fidentes etiam poſt pericula tentationum ſe apud deum cum chriſto eẽ mãſuros: qꝛ ⁊ ſi ali⁹ ẽ alio fortior: ali⁹ alio ſapiẽtior: ali⁹ alio iuſtior: ali⁹ alio ſãctior: In domo p̃ris mei mãſiões multe ſunt. Nullus eoruꝫ alienabitur ab illa domo: ubi manſionem pro ſuo quiſqꝫ accepturus eſt merito.

Lectio nona.

Denarius quidem ille equalis est ōnibus: quez paterfamilias eis qui operati sunt in uinea iubet omnibus dari non in eo discernens qui minus ⁊ qui amplius laborauerunt. Quo utiqꝫ denario uita significatur eterna: ubi amplius alio nemo uiuit: quoniam uiuendi non est diuisa in eternitate mensura: Sed mlte mansiones diuersas meritoruz in uita eterna significant dignitates. Alia enim est gloria solis: alia gloria lune: alia gloria stellarum. Stella enim a stella differt ī claritate. sic ⁊ resurrectio mortuoruz. Tāq̃z stelle sancti diuersas mansiones diuersas claritates tanq̃z in celo sortiuntur: in regno: sed propter unum denarium nullus separatur a regno. Atqꝫ ita deus erit omnia in omnibus: ut quoniam deus caritas est: Per caritatē fiat: ut quod habent singuli commune sit omnibus. Sic enim quisqꝫ etiam ipse habet: cum amat in altero quod ipse non habꝫ. Nō erit itaqꝫ aliqua inuidia imparis claritatis: quoniam regnabit in omnibus unitas caritatis. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Domine ostende nobis patrem ⁊ sufficit nobis: alleluia. ps. Dominus regnauit decorē. cum reliquis antiphona. Philippe qui uidet me: uidet ⁊ patrem meum: alleluia. añt. Tanto tempore uobiscum suz: ⁊ non cognouistis me: philippe qui uidet me: uidet ⁊ patrem meum: alleluia. añt. Si cognouissetis me: ⁊ patrem meuz utiqꝫ cognouissetis: ⁊ ammodo cognoscetis eum ⁊ uidistis eum: alleluia: alleluia: alleluia. añt. Si diligitis me: mandata mea seruate: alleluia: alleluia: alleluia. Ad benedictus añt. Ego sum uia ueritas ⁊ uita: nemo uenit ad patrem nisi per me: alleluia. oratio. Deus qui nos annua. Ad uesperas añt. Domine ostende. cum reliquis ps. de apostolis. Ad magnificat añt. Si manseritis in me ⁊ uerba mea in uobis manserint: quodcunqꝫ petieritis fiet uobis: alleluia: alleluia: alleluia. oratio. Deus qui nos annua.

Inuentionis sanctissime crucis officium duplex est: ⁊ ideo nulla eadem die fit cōmemoratio: ut alias fieri cōsueuit: ⁊ quotienscunqꝫ occurrerit in dominica de eadem fit inuentione ⁊ commemoratio dominice: eo quod dominicale officium in sequentem potest transferri dominicā. Ad uesperas antiphona. Helena constātini mater. cum reliquis de laudibus psalmus. Dixit dominus domino meo sede a. cum reliquis in fine psalmus Laudate dominum omnes gentes: laudate.

Capitulum.

Fratres hoc enim sentite in uobis: quod ⁊ in christo iesu: qui cum in forma dei esset non rapinam arbitratus est esse se equalem deo. hymnus: Vexilla regis prodeunt: fulget cruc. ℣. Hoc signum crucis erit in celo: alleluia. ℟. Cum dominus ad iudicandum uenerit: alleluia. Ad magnificat antiphona. O crux splēdidior cunctis astris mundo celebris: hominibus multum amabilis sanctior uniuersis: que sola fuisti digna portare talentum mundi: dulce lignum: dulces clauos: dulcia ferens pondera: salua presentem cateruam: in tuis hodie laudibus congregatam: alleluia: alleluia: alleluia: alleluia.

oratio.

Deus qui in preclara salutifere crucis inuentione passionis tue miracula suscitasti: concede ut uitalis ligni p̃tio eterne uite suffragia consequamur. Qui uiuis ⁊ ⁊ regnas. Ad matutinum inuitatorium. Christum regem crucifixum: uenite adoremus: alleluia. ps. Venite exultemus domino. hymnus. Pange lingua gloriosi preliū certaminis ⁊ super. In primo nocturno ātiphona. In uere crucis festa recolimꝰ uniuersi: cuius preconium per orbez micanti lumine fulget: alleluia. psalmus. Beatus uir qui. psalmus. Quare fremuerunt gētes ⁊. psalmus. Domine quid multiplicati. uersus. Hoc signum crucis erit in celo. responsum. Cum dominus ad iudicanduz uenerit.

Lectio prima.

Anno ducentesimo trigesimo sexto a ↄ̄structiōe tēpli ⁊ euersiōe hierusalē uespasiano ⁊ tito filio eius regnante pijſſimo ⁊ ſereniſſimo conſtantino auguſto ſexto anno regni eius: Gens multa barbarorum congregata ē contra romanos ad bellum duce maxentio. Non dum conſtantinus tempore illo dominice paſſionis acceperat ſignum. Erat autem cor eius fiduciam habens in domino. Nocte eadeʒ uir ſplendidus apparuit ei dicens. Cōſtantie ne timeas: ſed ī celum reſpice: ⁊ uide ſignum uictorie. Euigilans a ſomno uidit ab orientis parte ī celo crucis ſignum fulgore igneo rutilās Et perterritus tali aſpectu uidit angelos ſibi aſtare dicentes. Conſtantine in hoc ſigno uinces. Igitur conſtantinus ſecurꝰ de uictoria effectus: depinxit ſibi ſignū ī fronte quod uiderat in celo: ⁊ illud etiaʒ ſuper milites in ſimilitudinem crucis exaptat. Iam uero religionis ſigno armatus: ut eius manifeſta fieret fides: crucis ſignuʒ ex auro ⁊ lapidibus precioſis formatuʒ habens in dextra: contra impios ingreditur: Obſecrans ⁊ orans dominū ut dextra quam munierat ſigno crucis: romano non macularetur ſanguine. Et ecce maxentius primo diluculo cum ingenti manu ingreſſus eſt pontem. Iuſſerat enim ipſe maxentius ad deceptioneʒ ſterni fluuium nauibus ⁊ pōtibus eductis exequari. Ingreſſo igitur ponte ſtatim naues in profunduʒ demerſe ſunt: ⁊ ſolus nefandiſſimus princeps maxētius in aquis cadens mortuus īterijt. Impolluta principis dextra a cruore ſeruata ciuili. Deinde ſuper barbaros cōſtātinus faciens īpetuʒ proxima luce illi territi fugerunt. Et ſic populus romanus ab adulterijs homicidijs tyrannice ſeruitutis maxentij diuina uirtute liberatus eſt. ℟.

Glorioſum diem ſacra ueneretur eccleſia: duʒ triumphale reſeratur lignuʒ. In quo redemptor mortis uincula rumpens: callidum aſpideʒ ſuperauit: alleluia: alleluia. ℣. In ligno pendens noſtre ſalutis ſemitam uerbum patris inuenit. In quo.

Lectio ſecunda.

Adepta igitur conſtātinus uictoria: ſeptimo anno imperij ſui urbem īgreſſus ē romanam. Et conuocās ſacerdotes chriſtiane religionis de ſigno crucis per quod bellum uicerat diligentiſſime perquirebat. Et audiens quod eſſet tropheuʒ celeſtis regis miſit ad ſiluestrū epiſcopum eiuſdem urbis. Qui dum ueniſſet ad euʒ: protulit ei ōes diuias ſcripturas: qui legit ⁊ credidit. Et ſtatiʒ cathetizauit eum docens fidem chriſtianoruʒ. Et baptizauit in nomine patris ⁊ filij et ſpiritus ſancti. Confirmatus itaqʒ in fiđ chriſti conſtantinus iuſſit templa deorū deſtrui: ⁊ edificari eccleſias in noīe chriſti ſaluatoris nr̄i. Tūc leti ōes romani a iugo tyrānice ſeruitutis erepti cuʒ coniugibꝰ ac libis ꝯſtantinū ſalutis auctorē fatentur. Sed ille in laudibus ppl̄i non extollitur. ſed ut uidit imagines ſibi ad honorē triūphi a ſenatu erigi: iubet in dextram ſuā dn̄ice crucis depingi uexillum ⁊ ſcribi ſubtus hoc ſignuʒ ſingulare: qđ eſt uere uirtutis inſigne. Erat aūt ꝯſtantinus perfectus in fide ⁊ feruens in ſpiritu ſancto. Et cū legendo didiciſſet ubi eſſʒ dn̄s crucifixus: miſit ad helenam matrē ſuam: que ⁊ ipſa in ſōnis admonita urgebatur tranſire hieroſolymam ut inquireret precioſum ⁊ ſanctum lignum dn̄i noſtri ieſu chriſti. Gratia uero ſp̄s ſc̄i requieuit ī beatiſſima mr̄e ꝯſtātini helena: ⁊ dū cū mltis militibꝰ ītraſſʒ hieroſolymaʒ iuſſit ꝯgregari iudeos uiros ꝑitiſſimos ī lege pluſqʒ tria milia: ⁊ ſcrutata ē locū paſſionis chriſti. Qui dicentes ſe penitus locū ignorař precepit ōes igne cremari. Illi aūt timentes tradiderūt iudā dicētes. Hic uir iuſtus et ſimeonis ꝓphete filius ⁊ frī ꝓthomartyris ſtephani meliꝰ nobis legē nouit. Hic dn̄a que cor tuuʒ deſiderat: oñdet diligenter. Studuit eīm a pr̄e ſuo ſimeōe pr̄ eiꝰ a zacheo puſillo ēt pr̄e ſuo īenarrabilia đ noīe ieſu chriſti. Tūc dimiſit eos: ⁊ iudam ſolum tenuit. ℟.

Crux ſc̄a dū paret ꝓſternūtur hoſtes certamine forti: gaudent chriſticole. Crucifixū ieſū immēſis ꝑconijs uenerātes: allā. ℣. Barbari dū ruunt letātur plebes: redēptorē adorāt. Crucifixum.

Lectio tertia.

Helena uero ꝯuocans ad ſe iudam

dixit ei. Mors ⁊ uita appoſita ſunt tibi: ſi non oſtenderis mihi qui dicitur caluarie locus: ubi abſconditum eſt precioſum lignum dominicum. Iudas dixit. Sunt amplius q̃3 ducenti anni ⁊ ego cũ iunior ſim: quomodo poſſum ſcire? Helena dixit. Imple deſiderium meum ⁊ uiue: alioquin per ipſum crucifixum morieris: quia te fame mori faciã. At ille reſpondit. Locũ nõ noui neq3 tũc illic erã. Et cum hoc dixiſſet iuſſit eum mitti in lacu3: ut ſtaret illic ſine cibo ⁊ ſiñ potu ſeptem diebus. Cum autem tranſiſſent ſeptem dies clamauit iudas de lacu dicẽs. Eripite me hinc obſecro: ⁊ ego oſtẽda3 uobis crucem chriſti. Cum autem aſcendiſſ3 iudas de lacu illico leuauit uocẽ ſuam ad dñm dicens. Heloy heloy: hoc ẽ deus meus deus meus: oſtẽde nobis occultum theſaurum: ⁊ fac ab eodem loco fumum aromatũ ⁊ odorem ſuauitatis aſcendere: ⁊ ego credam crucifixum: q2 ipſe erat rex iſrael nunc ⁊ in ſecula ſeculoꝝ amen. Hoc cum oraſſet iudas ſtatim cõmotus eſt locus ⁊ multitudo fumi aromatum ⁊ odor ſuauitatis aſcendit de eodem loco: ita ut miraretur iudas ⁊ diceret. In ueritate chriſte tu es ſaluator mũdi. Gr̃as tibi ago dñe ieſu chriſte: q2 cum ſim indignus exaudiſti me. Iudas autẽ ſtatim precinxit ſe ⁊ deſtructo prius templo idoli qđ ueneri fuerat conſtructũ in deriſum chriſti: cepit ipſe primus fodere terram. Cum autem fodiſſet ꝓpe paſſus .xx. inuenit tres cruces abſcõditas: quas helena leta ſuſcipiens cu3 machario tũc epiſcopo hieroſolymitano interrogat quena3 eſſet crux chriſti: que hoc modo cognita eſt. Erat eni3 titulus in una quã pilatus poſuerat. Ieſus nazarenꝰ rex iudeoꝝ. Unde mulier queda3 tũc erat graui infirmitate detenta: de cuius ſanitate omnes deſperati erant. Dixitq3 iudas. Omnipotens eterne deus: qui ꝑ unigẽitum filium tuum humano generi conferre dignatus es ſalutem: oſtende per tactum que ſit crux paſſionis chriſti ieſu domini noſtri. Applicuit nanq3 una3 crucẽ mulieri ⁊ nihil profuit. Applicuit ſecundam ⁊ nihil actum eſt. Ut applicuit tertiam: ſtatim apertis oculis mulier đ lecto leta ſurrexit magnificans deum. Eadem enim hora populus cum funere in de tranſitum faciens: iuſſit iudas ſtare feretrum ⁊ deponi mortuum. Et cum primam crucem poſuiſſet ſuper mortuum: non ſurrexit: poſuit ſecundam ⁊ nihil ꝓfuit. Ut autem appoſuit tertiam: ſurrexit uiuus qui ferebatur mortuus. Inuenit etiam iudas clauos chriſti. De uno ſancta helena frenum equi filij ſui fieri precepit: ⁊ de alio diadema capitis imperatori: ut impleretur ꝓphetia que dicit. In die illo qđ erit in freno ſanctum domino uocabitur. Salutare uero lignu3 crucis fecit ſecare per medium: partem unam filio detulit cõſtãtinopolim: ꝑte3 aliã i tectis argẽteis ⁊ aureis hieroſolymis ĩliqt.

℟. Hec eſt arbor digniſſima i ꝑadiſi medio ſituata. In qua ſalutis auctor ꝓpria morte morte3 omniũ ſuperauit: alleluia: alleluia. ℣. Crux precellenti decore fulgida: quam helena conſtãtini mater concupiſcenti animo requiſiuit. In qua. In .ij. noct. añt. Felix ille triumphus: fit ſalus egris uite remediu3: allã. Ps. Uerba mea. Ps. Cum inuocarem. Ps. Domine dominus noſter. ℣. Adoramus te chriſte ⁊ bñdicimus tibi: alleluia. ℟. Quia per crucem tuam redemiſti mundum: alleluia.

Sermo ſãcti ãb. ep̃i i libro đ obitu theodoſij L. iiij.

COnſtãtino l3 baptiſmatis grã i ultimis ꝯſtituto oĩa pc̃ca dimiſerit tñ ꝙ primꝰ ĩpator credidit: ⁊ pꝰ hereditate3 fidei principibus dereliqt: magni meriti locũ reppit: cuiꝰ tp̃ibꝰ cõpletum ẽ illud ꝓpheticũ. In illo die ꝙ erit ſup frenũ equi ſc̃3 dño uocabit̃. Qđ illa ſc̃e memorie helena mr̃ eiꝰ ĩfuſo ſibi dei ſp̃u ꝛ̃uelauit. Beatus ꝯſtantinus tali parente q̃ ĩparãti filio diuini muneris q̃ſiuit auxiliũ: quo int̃ ꝑlia quoq3 tuꝰ aſſiſteret: ⁊ ꝑiclĩn nõ timeret. Magna feĩa q̃ mlto ampliꝰ ĩuẽit qđ ĩpatori ꝯferret q̃3 qđ ab ĩpatore accipet. anxia mr̃ pro filio cui regnũ orbis rõani ceſſerat: feſtiauit hieroſolymã: ⁊ ſcrutata eſt locu3 dominice paſſionis ſtabulariã hanc primam fuiſſe aſſerũt: ſed coniunctam conſtantino imperatori: qui poſtea regnum adeptus eſt. Bona ſtabularia que taz diligenter preſepe domini requiſiuit. Bona ſtabularia que ſtabularium non ignorauit illum: qui uulnera curauit a latronibus uulnerati. Bõa ſtabularia que maluit eſtimare ſtercora: ut chriſtuz lucri faceret. Ideo illum de ſtercore chriſtus leuauit ad regnum ſecundum quod ſcriptuz eſt. Quia ſuſcitauit de terra inopem: ⁊ de ſtercore erexit pauperem. ℞. Crux ⁊ uirga uigilans iubar glorie ⁊ uictorie ſignũ. Quã ſalus eterna ex cũctis cedris te d̃s precioſam elegit: alleluia: alleluia. ℣. O lignũ uite ⁊ crux digniſſima: que decorem ⁊ pl̃chritudinem de membris domini ſuſcepiſti. Quaz.

Lectio quinta.

VEnit ergo helena cepit reuiſere loca ſãcta: infudit ei ſpiritus ut lignũ crucis inquireret. Acceſſit ad golgotha locum ⁊ ait. Ecce locus pugne ubi ẽ uictoria: Quero uexilluz ſalutis ⁊ ñ iuenio. Ego iqt i regnis ⁊ crux dñi ipuluere: Ego in aureis tectis ⁊ in ruinis chriſti triumphus: Ille adhuc latet: ⁊ latet palma uite eterne. Quomodo me redemptã arbitror: ſi redemptio ipſa non cernit: Uideo quid egeris diabole: ut gladi⁹ quo ꝑẽpt⁹ es obſtrueret. Sed iſaac obſtructos ab alienigenis puteos eruderauit: nec latere aquaz paſſus eſt. Tollatur igitur ruina: ut uita appareat: promatur gladi⁹: quo ueri golie caput eſt amputatum. Aperiatur humus ut ſalus fulgeat. Quid egiſti diabole ut abſconderes lignũ: niſi iterum ut uincereris: Uicit te maria que genuit triumphatorem: quem ſine mutatiõe uirginitatis edidit: qui crucifixus uinceret te: ⁊ mortuis ſubiugaret. Uinceris hodie ut mulier tuas inſidias deprehendat. Illa quaſi ſancta dominum geſtauit ego crucem eius inueſtigabo. Illa generatum docuit: ego ad dominum remedium peccatorum: diuinum d̃ ruinis eleuabo uexillum. Aperit itaqʒ humum: decutit puluerez: tria patibula confuſa reppit que ruina contexerat: inimicus abſcõderat. Si non potuit oblitterari chriſti triũphus in incerto heret ut mlier haberet. Sed certam indaginem ſpiritus ſanct⁹ inſpirat: eo ꝙ duo latrones cum domino crucifixi fuerant: querite ergo mediũ lignum. Sed poterat fieri: ut patibula inter ſe ruina confunderet. ℞. Dum ſacrum pignus celitus reuelatur: chriſti fides roboratur. Adſunt prodigia diuina in uirga moyſi primitus figurata: alleluia: alleluia. ℣. Ad crucis tactum mortui reſurgunt ⁊ dei magnalia reſerantur. Adſunt.

Lectio ſexta.

REddit ad euangelij lectionem inuenit: quia in medio patibulo pilati titulus erat: ieſus nazarenus rex iudeorũ. hinc collecta eſt ſeries ueritatis. Titulo crux patuit ſalutis: hoc eſt ꝙ petentibus iudeis reſpondit pilatus: Quod ſcripſi ſcripſi. Ideſt nõ ea ſcripſi que uobis placerent: ſed que etas futura cognoſceret: non uob̃ ſʒ poſteritati. Propemodũ helena q̃d legat unde crucem domini recognoſcat. Inuenit ergo titulum: regem adorauit non lignum: utiqʒ quia hic gẽtilis eſt error ⁊ uanitas impiorum: ſʒ adorauit illum qui pependit in ligno ſcriptus in ligno. Illum qui ſicut ſcarabellus clamauit: ut per ſe c̃ltoribus peccata donaret. Ad iudam mulier feſtinabat remedium tangere immortalitatis: metuebat calcare ſacramentum ſalutis. Leto cord̃ ⁊ trepidante ueſtigio quid faceret neſciebat: ꝓtendit tamẽ ad cubile ueritatis. Lignum refulſit ⁊ gratiam miſcuit. Et quia iam feminam uiſitauerat chriſtus in maria: ſpiritus i helena uiſitaret. Docuit eã quod mulier ignorabat: ⁊ eduxit in uiaz quam mortalis homo ſcire non poterat. Queſiuit clauos quibus crucifixus dominus ⁊ inuenit. De uno clauo frenuz fieri precepit: de altero diadema intexuit. Unum ad decorem: alterum ad deuotionem uertit. Uiſitata eſt maria: ut euam liberaret. Uiſitata ẽ helena ut imperator redimeretur. ℞. O felix femina que fragrãti amore dñi feruẽs: crucẽ ⁊ clauos iuẽir meruit. Et iclyti pricipis frenũ ex eis ſtuduit decorare: alleluia: alleluia. ℣. In die illo ſicut ſcriptũ ē quod erit in freno ſanctum domino uocabitur. Et. In tertio nocturno antiphona. Adoꝛamus te chiſte ⁊ benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemiſti mundum: alleluia. p̄s. Cātate domino. i. p̄s. Dominus regnauit exultet. p̄s. Cātate. ij. ℣. Omnis terra adoꝛet te ⁊ pſallat tibi: alleluia. ℟. Pſalmum dicat nomini tuo: alleluia. Lectio ſancti euāgelij ſecundum ioannem.

In illo tempoꝛ̄. Erat homo ex phariſeis nicodemus nomine pꝛiceps iudeoꝛum. Hic uenit ad ieſuꝫ nocte ⁊ dixit ei: Rabbi ſcimus quia a deo ueniſti magiſter. Et reliqua. Om̄. ſācti auguſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.

Iam hoc noſtis: q̄a rabbi magiſter dicitur. Scimus quia a deo ueniſti magiſter. Nemo eīm poteſt hec ſigna facere que tu facis: niſi fuerit deus cuꝫ eo. Ergo iſte nicodemus ex his erat qui crederant in nomine eius: uidentes ſigna et ꝓdigia que faciebat. Superius eīm hoc dixi. Cum autem eſſet ierl'is in paſcha in die feſto multi crediderunt in nomine eius. Quare crediderunt? Sequitur: uidētes ſigna eius que faciebat. Et de nicodemo quid dr̄? Erat pꝛinceps iudeoꝛum nicodemus nomine: Et uenit ad eum nocte ⁊ ait: Rabbi ſcimus quia a deo ueniſti magiſter. Et iſte ergo crediderat in noīe eius. Et ipſe unde crediderat in noīe eiꝰ? Sequitur: Nemo poteſt hec ſigna facer̄ que tu facis: niſi fuerit deus cuꝫ eo. Si ergo nicodemus de ill' m'l'tis erat q̄ crediderāt in noīe eiꝰ: quare ieſus n̄ ſe cred'bat eiſ iā īſeriꝰ attēdamꝰ. ℟. Dl'ce lignū dl'ceſ c'auos dulce pondꝰ ſuſtinuit. Que ſola digna fuit poꝛtare pꝛecium huiuſ ſeculi: all'a. ℣. Hoc ſignuꝫ crucis erit in celo: cum dn̄s ad iudicandum uenerit. Que. Lectio octaua.

Reſpondit ieſus ⁊ dixit ei: Amē am̄ dico uob: niſi quis renatus fuerit denuo: non poteſt uidere regnuꝫ dei. Ipſis ergo ieſus ſe credidit qui nati fuerūt d̄nuo. Ecce illi crediderunt in euꝫ: ⁊ ieſus non ſe credebat eis. Tales ſunt ōnes cathecumini: ipſi credunt in noīe chꝛiſti: ſꝫ ieſus non ſe credit illis. Intendat ⁊ itelligat caritas ueſtra. Si dixeris cathecumino: credis ī chꝛiſtū? Rn̄dere pōt. Credo. Et ſignat ſe. Iam cruceꝫ chꝛiſti poꝛtat in fꝛonte: ⁊ non erubeſcit de cruce dn̄i ſui. Ecce credit ī noīe eiꝰ. Interrogemus eū. Manducas carnē filij hominis: ⁊ bibis ſanguinem filij hominis? Neſcit quid dicimus: quia ieſus non ſe credidit ei. ℟. Hoc ſignum crucis erit in celo: cum dn̄s ad iudicandum uenerit. Tunc manifeſta erūt abſcōdita coꝛdis noſtri: all'a: all'a. ℣. Cum ſederit filius hominis in ſcō maieſtatis ſue: ⁊ ceperit iudicare ſecl'm per ignem. Tunc. Lectio. ix.

Cum ergo ex illo numero eſſet nicodemus: uenit ad dominuꝫ ſed nocte uenit. Et hoc foꝛte ad reꝫ pertinet. Ad dn̄m uenit ⁊ nocte uenit. Ad luceꝫ uenit ⁊ in tenebꝛis uenit. Renati autē ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto: quid audiunt ab apoſtolo? Fuiſtis aliquando tenebꝛe: nunc aūt lux ī dn̄o: ſicut filij lucis ambulate. Et iterum. Nos aūt qui diei ſumꝰ: ſobꝛij ſumꝰ. Qui ergo renati ſīt noctis fuerunt: ⁊ diei ſunt: ⁊ tenebꝛe fuerunt: ⁊ lumen ſunt. Iaꝫ credit ſe illis ieſus: ⁊ non nocte ueniunt ad ieſum ſicut nicodemus. Non in tenebꝛis querunt diem. Tales enim ipſi etiā fuerunt. Acceſſit ad illos ieſus facit in illis ſaluteꝫ: quia ipſe dixit. Niſi qui manducauerit carnem meam: ⁊ biberit ſāguinem meum: non habebit uitam in ſe. Et qui ſignum crucis habent in fꝛōte cathecuminum iam de domo magna ſunt: ſed fiant ex ſeruis filij. Non enim nihil ſunt quia iam ad domum magnam pertinēt. Ad laudes ⁊ per hoꝛas añt. Helena conſtantini mater hieroſolymā petijt alleluia. p̄s. Dominus regnauit decoꝛem. cum reliquis añt. Tunc pꝛecepit eos omnes igne cremari: at illi timentes tradiderunt iudam: alleluia. antiphona. Moꝛs ⁊ uita appoſita ſunt tibi: ſi non oſtenderis mihi crucem chꝛiſti: alleluia. antiphona. Cūq3 aſcēdiſſet iudas de lacu: perrexit ad locū ubi iacebat ſancta crux: alleluia. antiphona. Oꝛabat iudas: deus deus meus oſtende mihi lignum ſancte crucis: alleluia. capitulum. Fratres hoc enim ſentite in uobis ⁊ c̄. hymnus. Luſtris ſex q̄ iaꝫ pactis.

℣. Adoram⁹ te christe ⁊ bñdicimus tibi: allã. ℟. Quia per crucem tuaꝫ redemisti mundum allã. Ad bñd. añt. Helena sancta dixit ad iudã: comple desideriũ meum ⁊ uiues sup̱ terrã: ut oñdas mihi qui dr̃ caluarie locus: ubi absconditum est preciosum lignum dñicum: alleluia. ps. Benedictus. oĩo. ut supra. Ad tertiã capitulum. Fratres hoc eniꝫ sentite. ℟. b. Hoc signum crucis erit in celo: alleluia: alleluia. Cum dominns ad iudicandum uenerit: alleluia: alleluia. Gloria patri. Hoc signum. ℣. Adoramus te christe ⁊ benedicimus tibi: alleluia. ℟. Quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum: allã. Ad sextam caplm.

Mihi autem absit gloriari nisi in cruce dñi nostri iesu christi: per quem mihi mũdus crucifixus est ⁊ ego mũdo. ℟. b. Adoramus te christe: ⁊ bñdicimus tibi: alleluia: alleluia. ℣. Quia per crucem tuam redemisti mundum: alleluia. Gloria patri. Adoramus te. ℣. Omnis terra adoret te deus: et psallat tibi: alleluia. ℟. Psalmuꝫ dicat nomini tuo: alleluia. Ad nonam capitulum.

Propť q̄ ⁊ deus exaltauit illũ: ⁊ dedit illi nomen qđ est sup̱ õe nomen ut in nomine iesu omne genu flectatur: celestium terrestriũ ⁊ infernoꝝ: ⁊ omnis ligua ꝯfiteatur: q̄r dominus noster iesus christus in gloria ẽ dei p̄ris. ℟. b. Omnis terra adoret te deus: ⁊ psallat tibi: alleluia: alleluia. ℣. Psalmuꝫ dicat nomini tuo: alleluia. Gloria patri. Omnis terra. ℣. hoc signũ crucis erit in celo: alleluia. ℟. Cum dominus ad iudicandũ uenerit: alleluia. Ad uespas añt. Helene constantini. cum reliquis añt. ps. Dixit dominus domino. cum reliquis in fine. Laudate dominuꝫ omnes gentes. capitulum. Frẽs hoc eiꝫ sentite. hy⁹. Uexilla regis prodeunt. ℣. Hoc signum crucis. ℟. Cũ dñs. ad mag. añt. Crucem scãm subijt: qui infernum ꝯfregit: accinctus est potẽtia: surrexit die tertia: allã. ps. Magni. oĩo ut supra.

In sanctoꝝ martyruꝫ alexandri euentij theodoli atꝫ iuuenalis añt. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe: ⁊ eternitas temporum alleluia. ℣. Scĩ ⁊ iusti. ℟. Uos elegit. oĩo.

Presta quesumus omnipotens deus ut qui sanctorum tuorum alexãdri euentij theodoli atq̄ꝫ iuuenalis natalitia colimus: a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. per. d. Ad mat. inuit. Exultent in dño sancti: alleluia. ps. Uenite. hymn⁹. Eterna christi munera. cum reliquis ut in plurib⁹ martyribus inter pascha ⁊ pentec. Lectio. j.

Rome uia numẽtana miliario octauo. Passio alexandri pape euentij ⁊ theodoli presbyteroꝝ sub traiano principe iudice aureliano. Qui alexander romane ecclesie ep̄atuꝫ quintus post petrũ annos decem tenuit: menses septem dies duodecim. Qui scĩtate ⁊ conscientia incomparabilis fideq̄ꝫ clarissimus maximam parteꝫ senatoꝝ urbis conuertit ad dominum. Hic constituit aquam aspersionis cum sale benedici ĩ habitaculis hominum: ⁊ passionem domini miscuit in predicatione sacerdotum: quando misse celebrantur. Qui postmodum iubente traiano principe ab aureliano comite utriusq̄ꝫ militie carceri mãcipatus: p⁹ stupenda ⁊ diuina miracula: ubi p̱ puerum q̄ faculã ferebat ardentẽ: e carceꝛ nocturno silentio p̱ fenestraꝫ eductus ad domũ q̄rini tribuni: ubi beatus hermes prefectus sub custodia tenebať p̱ducit. Lc. ij.

Postq̄ꝫ aũt sanata est filia ipsius q̄rini balbina noie: ⁊ ipse quirin⁹ conuersus baptismi gr̃am desiderauit: Postq̄ꝫ liberationẽ ⁊ baptizationẽ eoꝝ quos in uincul' artatos in carcere q̄rin⁹ ipse tenuerat: Inť quos quoq̄ꝫ duos scĩssimos p̄bros ꝯstrinxerat euentiũ ⁊ theodolum q̄ de oriente uenerant: Post ista oĩa ⁊ siqua ab eo uenerabiliter gesta sunt: aureliano comiti principe adhuc traiano: siquidem adrian⁹ nondũ imp̱abat: Exhibit⁹ ẽ sil' cũ ipsis duobus p̄bris beatis: primoq̄ꝫ in eculeum leuat⁹ ⁊ tortus ungulis atq̄ꝫ lãpadibus atract⁹ ẽ grauissime. cunq̄ꝫ nullas daret uoces dixit aurelian⁹. Quare taces? Beatus alexander rñdit. Quia tempore orationis christianus homo cũ deo loquitur. Deposito auteꝫ beato alexãdro: iussit ipius iudex applicari euẽtiũ ⁊ theodolũ. Et ĩtrogauit btꝫ alexãdrũ: q ſunt iſti. Sanctus alexander reſpondit: Ambo uiri ſcī: ambo preſbyteri. Tunc conuerſus ad beatum euentium iudex iterrogauit. Qn̄ factus ē chriſtianus: cui beatus euentius. Ante annos ſeptuaginta. Nam annorum .xi. ſum baptizatus: ⁊ annorum uiginti preſbyter ordinatus: et nunc ago octoginta ⁊ unum annum etatis: quem in carcere in uinculis compleui.

Lectio tertia.

ET poſtqȝ interrogauit etiam theodolum: ⁊ in ꝯfeſſione manentem inuenit: iuſſit furnum incendi fortiter: ⁊ beatum alexandrū atqȝ euentiuȝ in medio precipitari. Cum quibus ⁊ beatus theodolus ſponte in flāmis ꝓſiluit: ꝯcantās cum ipſis ⁊ pariter grās agēs. Igne nos examinaſti ⁊ non eſt īuenta in nobis iniquitas. Qḋ cum nunciatū eſſet aureliāo impio: fecit beatiſſimum alexandrū pūctis creberrimis per tota pūgi mēbra donec deficeret. Huiuſmodi fine uir ſanct⁹ martyriū ſuū compleuit. Sācti aūt duo preſbyteri gladio ꝯſumati ſunt. Quoruȝ corpora ſeuera femina religioſa collegit: ⁊ beatum alexandrum ⁊ euētiuȝ in uno ſepulchro ſanctū uero theodolum ſeparatuȝ in alio poſuit: uia numentana i predio ſuo quinto nonas maij. In ſancti ioannis anteportā latinam ad ueſperas. añt. Scī tui dñe. cum reliquis ps̄. Dixit dñs dño. cum reliquis in fine ps̄. Laudate dñm omnes gentes. caplm. Stabunt iuſti. hy⁹. Triſtes. ℣. Sancti ⁊ iuſti. ℟. Uos elegit deus. Ad mag. añt. In feruentis olei dolium miſſus beatus ioannes apl's diuina ſe ꝓtegente grā illeſus exiuit: alla. Et dicitur in utriſqȝ ueſperis oratio.

DEus qui ꝯſpicis quia nos undiqȝ mala noſtra perturbant: preſta q̄s: ut beati ioannis apoſtoli tui interceſſio glorioſa nos protegat. p. Ad matuti. ⁊ omnes alias horas oīa dicuntur ſicut in feſto ſancti marci: preter orationem et lectiones tres lectiones leguntur de hieronymo in libro illuſtrium uirorum.

Lectio prima.

IOannes apoſtolus quē ieſus amauit plurimuȝ: filius zebedei ⁊ frater iacobi apoſtoli: queȝ herodes poſt paſſionē domini decolauerat: nouiſſimus omniū ſcripſit euangelium rogatus ab aſie epiſcopis aduerſus corinthum alioſqȝ hereticos: ⁊ maxime tunc contra ebionicum dogma conſurgens: qui aſſerunt chriſtū ante mariam non fuiſſe. Unde etiam cōpulſus eſt diuinam eius natiuitatem edicere. Sed ⁊ aliam cauſam huius ſcripture ferunt. Quod cū legiſſet matthei marci ⁊ luce uolumina: probauerit quidem textum hiſtorie: ⁊ uera eos dixiſſe firmauerit: ſed unius tantum anni in quo paſſus eſt: poſt carcerem ioannis hiſtoriam texuiſſe.

Lectio ſecunda.

PReterniſſo itaqȝ anno: cuius acta a tribus expoſita fuerāt ſuperioris temporis: anteqȝ ioannes clauderetur ī carcereȝ geſta narrauit. Sicut manifeſtū eſſe poterit iis q diligenter quattuor euāgeliorūȝ uolumina legerit. Que res ⁊ diaphoniaȝ que uidetur ioannis eſſe: cum ceteris tollit. Scripſit aūt ⁊ unam ep'lam cui⁹ exordiū eſt. Qḋ fuit ab initio qḋ audiuimus ⁊ uidim⁹ ocul' nr̄is: qḋ ꝓſpexim⁹ ⁊ manus nr̄e ꝯtrectauerunt de uerbo uite: que ab uniuerſis eccl'aſticis ⁊ eruditis uiris ꝓbatur. Relique aūt due quarum principiū ē. Senior electe dñe ⁊ natis ei⁹ ⁊ ſequētis. Senior gaio cariſſimo quem ego diligo ī ueritate ioānis pbri aſſeruntur. Cuius hodie ⁊ alteȝ ſepulchrū apḋ epheſū oñditur. Et nōnulli putant duas memorias eiuſdē ioannis eē euāgeliſte. Suꝑ qua re cū ꝑ ordineȝ ad papiā auditorē eius uentū fuerit diſſerem⁹. Lec. iij.

QUartodecimo igr̄ anno: ſcḋam p⁹ neronē ꝑſecutionē mouente domitiano ī pathmon īſulā relegatus ſcripſit apocalypſiȝ: quā īterpretat̄ iuſtin⁹ martyr ⁊ hyreneus. Int̄fecto aūt domitiāo ⁊ actis ei⁹ ob nimiam crudelitatē a ſenatu reſciſſis: ſub ꝑtiace redit epheſū. Ibiqȝ uſqȝ ad traianū principē perſeuerās totas aſie fundauit: rexitqȝ eccl'as. Et cōfectus ſenio: ſexageſimo octauo p⁹ paſſionē dñi anno mortu⁹ ē ⁊ iux̄ eādē urbē ſepl't⁹ eſt.

Tres alie lectiones leguntur de paſſiõe eius.

Lectio quarta.

SEcundam poſt neronem perſecutionem chriſtianoruꝫ Domitianus exercuit: huius tp̄ibus beatus ioannes apl̄s ⁊ euangeliſta apd̓ urbē epheſū a ꝓconſule cōprehenſus admonebatur iuxta edictum imperiale ut negaret chriſtuꝫ ⁊ a predicatione ceſſaret. At ille r̄ndens dicebat: Obedire oportet deo magis q̄ꝫ hōibus. Proinde nec chriſtum dn̄ꝫ meum negabo: nec a predicatione nominis eius quieſcam: donec ꝯſumem curſū miſterij quod ſuſcepi

Lectio quinta.

AD cuius reſponſioneꝫ motus proconſul: iuſſit eum uelut rebelleꝫ ceſaris in doliuꝫ feruentis olei mergi. Qui ſtatim ut coniect⁹ eſt in illud: uelut fortis atletha unctus non aduſtus de uaſe exiit. Ad quod miracl'm ſtupefactus ꝓconſul uoluit eum libertati ſue reddere ⁊ feciſſet: niſi iuſſioni regie contraire timuiſſet. Tūc precepit eū in exiliū duci in inſulam que dicitur pathmos. In qua inſula apocalypſim: quam ei dn̄s reuelauit: manu propria conſcripſit.

Lectio ſexta.

DOmitianus autem eodem anno quo iuſſit ſc̄m ioanneꝫ exiliari: a ſenatu romano interfectus eſt. Et qm̄ deo cura fuit de apl'o ſuo: ex totius ſenatuſcōſultu hoc diffinitum ē: ut qcquid domitianus fieri uoluit caſſaret̄. Hinc factum ē quod ſc̄s ioannes qui uoluntate domitiani cum iniuria fuerat deportatus: cū honore ad epheſum remearet. occurrit aūt illi ōis ppl's uirorum ac mulierum ōnes exultantes ⁊ dicenies: Benedictus qui uenit in nomine domini.

ſc̄dꝫ mattheū.

IN illo tp̄e: Acceſſit ad ieſum mater filioꝝ zebedei cum filijs ſuis adorans ⁊ petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Om̄. ſc̄i hieronymi preſbyteri.

UNde opinionem habet regni mat̄ filioꝝ zebedei: ut cum dn̄s dixerit. Fili⁹ hōis tradetur principibus ſacerdotum ⁊ ſcribis: ⁊ condēnabunt eū morte ⁊ tradent eū gentibus ad illudendū ⁊ flagellandum ⁊ crucifigendū: ⁊ iguominiā paſſionis timentibus diſcipulis nunciauerit: illa gl'iam poſtulat triumphantis? Hac ut reor ex cā: qꝛ poſt omnia dixerat dn̄s: ⁊ tertia die reſurget. Putauit eum mulier poſt reſurrectionem illico regnaturum: ⁊ qd̓ in ſecundo aduentu promititur primo eē cōplendum ⁊ auiditate feminea cupit ⁊ immemor futurorum. Qd̓ aūt interrogat dn̄s ⁊ illa petente reſpondit. Quid uis? Non uenit de ignorantia: ſed ex eius perſona dicitur qui flagellandus ⁊ crucifigendus erat: quō in hemoroiſſa quis me tetigit? Et d̓ lazaro ubi poſuiſtis eū? In uetere quoqꝫ teſtamento. Adā ubi es? Et deſcendēs uidebo ſi iuxta clamorem ſuum qui uenit ad me perfecerint: ſin aūt non eſt ita ut ſciam. Poſtulat aūt mater filiorum zebedei errore muliebri ⁊ pietatis affectui neſciens qd̓ peteret. Nec miꝝ ſi iſta arguatur impitie cū de petro dicatur: Qn̄ tria uult facere tabernacula: neſciēs qd diceret: R̄ndes aūt ieſus dixit eis. Neſcitis quid petatis.

Lectio octaua.

MAter poſtulat ſed dn̄s diſcipulis loquitur. Intelligens preces eius ex filioꝝ deſcēdere uoluntate. Poteſtis bibere calicē quem ego bibitur⁹ ſū? Calicem in ſcripturis diuinis intelligimus paſſionem. Pater ſi poſſibile eſt trāſeat a me calix iſte: ⁊ i pſalmo. Quid retribuam dn̄o ꝓ ōibus que retribuit mihi? Calicem ſalutaris accipiam: ⁊ nomen dn̄i inuocabo. Statiqꝫ infert: quis ſit iſte calix. Precioſa in conſpectu dn̄i mors ſanctorum eius. Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: ſedere aūt ad dexteram meam ⁊ ad ſiniſtram non eſt meuꝫ dare uobis ſed quibus paratū eſt a patre meo. Queritur quō calicē martyrij zebei d̓ filij iacobus uidelꝫ ⁊ ioannes biberint: cū ſcriptura narret iacobuꝫ tm̄ apoſtolum ab herode capite truncatum. Ioannes aūt ꝓpria morte uitaꝫ finiuerit. Sed ſi legamus eccl'aſticas hiſtorias: in qbus fertur: qd̓ ⁊ ipſe propter martyrium ſit miſſus i feruentis olei dolium: ⁊ inde ad ſuſcipiēdā coronaꝫ chriſti atletha ꝓceſſerit

Statiqꝫ relegatus in pathmos iſula ſit: uidebimus martyrium aio non defuiſſe: ⁊ bibiſſe ioannē calicem ꝯfeſſionis: queꝫ ⁊ tres pueri in camino ignis biberunt: licet ꝑſecutor nō fuderit ſanguinē. **Le.ix.**

QUod autem dicit ſedere ad dexteram meam ⁊ ſiniſtrā: non eſt meuꝫ dare uobis: ſed q̄bus paratuꝫ eſt a patre meo: Sic intelligendū eſt. Regnum celorum non eſt dantis ſed accipientis. Nō eſt.n. perſonarum acceptio apud deum: ſed q̄cunqꝫ ſe taleꝫ prebuerit: ut regno celorum dignus fiat: Hic accipiet qđ non perſone ſed uite paratuꝫ ē. Si itaqꝫ tales eſtis qui ꝯſequi mereamini regnum celoruꝫ: qđ pater meus triumphātibus ⁊ uictoribus ꝓparauit: uos quoqꝫ accipietis illud. Alij de moyſe ⁊ helia dcm̄ uolunt quos pauloante in monte cū eo uiderāt loquētes: ſed mihi nequaq̄ꝫ uidetur. Jō enim in regno celoruꝫ uocabula non dicuntur: ne paucis noīatis ceteri putarentur excluſi. Et audientes decē indignati ſunt de duobus fratribus. Decē apl'i nō indignantur matri filioꝝ zebedei: nec ad mulierē audaciam referunt poſtulantis ſed ad filios: qđ ignorantes menſuraꝫ ſuam immodica cupiditate exarſerint: quibꝰ ⁊ dn̄s dixerit. Neſcitis quid petatis. ſubintelligitur aūt uel ex reſponſione domini uel ex indignatione apoſtolorum: qđ filij matrem īmiſerint ad grandia poſtulanda. **In inuentione ſancti michaelis ad ueſperas capitulum.**

SIgnificauit deus que oportet fieri cito loquens ꝑ angelum ſuuꝫ ſeruo ſuo ioanni: qui perhibuit teſtimoniū uerbo dei: ⁊ teſtimoniuꝫ ieſu chriſti q̄cūqꝫ uidit. **hy.** Tibi chriſte. **℣.** Stetit āgl's iuxta aram templi: alleluia. **℟.** Hn̄s turibulū aureum in manu ſua: alleluia. **Ad magni. aīt.** Dum ſacrum myſterium cerneret ioannes archangelus michael tuba cecinit: ignoſce domine deus nr̄: qui aperis librum: ⁊ ſoluis ſignacula eius alleluia. **oratio.**

DEus qui miro ordine angelorum miniſteria hominūqꝫ diſpenſas: ꝯcede ꝓpitius: ut quibus tibi miniſtrantibus in celo ſemper aſſiſtit: ab his ī terra uita nr̄a muniatur. p. **Ad mat. inuitato.** Regem archangelorum dn̄m: uenite adoremꝰ alleluia. **ps.** Venite. **In primo noct. aīt.** Concuſſuꝫ eſt mare: ⁊ contremuit terra: ubi archangelus michael deſcendebat de celo. **ps.** Dn̄e dn̄s. **ps.** In dn̄o ꝯfido. **ps** Dn̄e quis. **℣.** Stetit angelus iuxta aram templi. **℟.** Habens turibulū aureum in manu ſua.

Lectio prima.

IN monte gargano uenerabilis memoria beati archangeli michaelis ubi ipſius ꝯſecrata nomine habetur eccleſia: uili quidem facta ſchemate ſed celeſti predita uirtute: Vertice ſiquidē excelſi montis poſita de corpore eiuſdeꝫ ſaxi: ſpelunce inſtar precauata oſtenditur. Eſt autem locus in apulie finibus: ubi īter ſinum adriaticum ⁊ montem garganum ciuitas ſipontus eſt poſita. Qui a menibus ciuitatis ad .xij. milia preerectꝰ in cacumine ſuo ſupremo hāc toto orbe uenerandam geſtat eccleſiam. Que hoc modo mortalibus cognita eſt. Quidam uir prediues nomine garganus: qui ex euentu ſuo monti uocabulum indidit: infinita multitudine pecorum pollebat: cōtigit autem armenti thaurum gregis cōſortia ſpernentem: ſingulr incedere ſolitum: ⁊ ad extremuꝫ redeunte pecore domum non reuerti. Queꝫ dominus ſuus per deuia queqꝫ requirens inuenit tandem in uertice montis foribus cuiuſdaꝫ aſſiſtere ſpelunce: quem cuꝫ ſagitta appetiſſet illa uelud flamine uenti retorta: euꝫ a quo iactata eſt mox reuerſa percuſſit. **℟.** Locutus eſt ad me unus ex ſepteꝫ angelis dicens. Vēi oſtendam tibi nouam nuptā ſpōſam agni. Et uidi hieruſalem deſcenteꝫ de celo ornatam monilibus ſuis: alleluia: alleluia: alleluia. **℣.** Et ſuſtulit me in ſpiritu in montem magnum ⁊ altum. Et uidi. **Lectio ſcda.**

TUrbati ciues ac ſtupefacti qualiter res fuerat effecta: Non enim populus accedere audebat: Conſulunt epiſcopum quid facto opus ſit: qui īdicto ieiunio triduāo a deo monuit eſſe querēdū quo pacto ſanctus archāgelus michael apparuit epõ per uiſionem dicens. Ego ſum michael archangelus qui in cōſpectu dñi aſſiſto. ipſius loci me eſſe cuſtodeꝫ atqꝫ omnium que ibi geruntur inſpectorem hoc uolui indicio probari. Hiſ reuelatione compertis: conſuetudinem fecerunt ciues: hic deū precibus ſāctūqꝫ interceſſorem poſcere michaelem: duas quidem ianuas ſibi cernentes. Quaruꝫ una auſtralis que maior erat aliquot gradibus in occaſum urgentibus adiri potat: ſed nec intra cryptam intrare auſi preforibus quotidie orationi uacabant. ℟ Audiui uocem in celo angelorum multoꝝ dicentium. Timete dñm ⁊ date claritatem illi: et adorate eum qui fecit celuꝫ ⁊ terram mare ⁊ fōtes aquarum: alľa: alľa. ℣ Uidi anglꝫ dei fortem uolantem per medium celuꝫ: uoce magna clamantem ⁊ dicentem. Timete.

Lec. tertia.

Interea neapolite beneuētanos laceſſere tentant: qui antiſtitis ſui monitis edocti triduanum ieiunium agunt. Et ecce nocte ipſa que belli precedebat diem: adeſt ĩ uiſione ſanctus michael apparens antiſtiti: preces dixit eorum exauditas. Spopondit uictoriam: ſeqꝫ eis affuturum. Quod mox ueritas facti demōſtrat. Domūqꝫ uictores reuerſi: uota domino gratiarum ad templuꝫ feſtinant referre. Uidentqꝫ mane iuxta ianuam ſeptentrionaleꝫ inſtar puſterule puſille: quaſi hominis ueſtigia marmori artius ĩpreſſa. Agnoſcūtqꝫ beatum michaelem preſentie ſue ſignum hoc uoluiſſe mōſtrare. Ubi poſtea culmen appoſitum et altare impoſitum: ipſa eccleſia ob ſigna ueſtigiorum apodanea eſt uocata. Et poſtmodū collatione facta ſipōtini ad meridiem loci illius: beati petri apoſtolorum principis nomine condunt eccleſiā. **Reſponſoriū.** Oſtendit mihi angelus fontē aque uiue: alľa: ⁊ dixit ad me alľa. Hic deum adora: alľa: alľa: alľa. ℣ Priuſqꝫ autem audiſſem et uidiſſem cecidi ut adorareꝫ āte pedes āgeli: q mihi hec oñdebat ⁊ dixit mihi. Hic.

In .ij. noct. añ. Michael archāgele ueni in adiutorio populo dei: alľa. **Ps.** Celi enarrant. **Ps.** Dñi eſt terra. **Ps.** Benedicam dñm. ℣ Aſcendit fumus aromatum in cōſpectu dñi: alľa. ℟ De mãu angeli: alľa.

Gregorius in moralibus.

Lectio quarta.

Natura angelica ⁊ ſi contemplatiōi auctoris inherendo in ſtatu ſuo immutabilis permanet: eo ipſo tamen quo creatura ē i ſemetipſa uiciſſitudinem mutabilitatis habet. Mutari tamen ex alio ad aliud ire eſt et in ſemetipſam ſtabilem non eſſe. Unaqueqꝫ enim res quaſi tot paſſibus ad aliud tendit ꝙ mutabilitatis ſue motibus ſubiacet. Sola autem natura incomprehenſibilis a ſtatu ſuo neſcit moueri: que ab eo qd̓ ſemper ideꝫ eſt neſcit immutari. Nam ſi angelorum ſubſtātia a mutabilitatiſ ſue motu fuiſſet aliena: bene ab auctore condita nequaqꝫ in reprobis ſpiritibus a beatitudinis ſue arce cecidiſſet. ℟ Factum eſt ſilentium in celo dū cōmitteret bellum draco cum michaele archangelo. Audita eſt uox milia milium dicentium: ſalus honor ⁊ uirtus omnipotenti deo alľa. ℣ Milia milium miniſtrabant ei ⁊ decies centena milia aſſiſtebāt ei. Audita.

Lectio .v.

Mire āt ōipotēs deus naturam ſummorum ſpirituum bonam: ſed mutabilem condidit: ut qui permanere nollent ruerent: ⁊ qui in conditione ſua conſiſterēt: tanto in ea iā dignius q̄to ex arbitrio ſtarent: ⁊ eo apud deum maioris meriti fierēt: quo mutabilitatiſ ſue motū uoluntatis ſue ſtudio fixiſſēt. Quia g̊ ipa quoqꝫ natura angelica ē in ſemetipa mutabilis: quā uideľz ĩmutabilitatē uicit per hoc ꝙ ei q ſēp idē ē amoris uincul' alligatur. Recte nūc dr̄. Ecce q ſeruiūt ei nō ſūt ſtabiles: atqꝫ eiuſdē ꝓtinꝰ documentum mutabilitatis ſubiungit: cum de apoſtaticis ſpibꝰ ſubiſerit: ⁊ in angel' ſuis reppit prauitatē. Ex quoꝝ bñ cā fragilitatis humane ꝯſiderationē colligit: cuꝫ illico ſubnectit. Quāto magis hi q hitant domos luteas q terrenum hñt fundamentū ꝯſumuntur uelut a tinea. ℟ Stetit āgelus iux̄ arā templi hñs turibulū aureum in manu ſua ⁊ data ſunt ei incenſa multa. Et aſcendit fumꝰ aromatum de manu angeli in conſpectu dñi: alľa. ℣ In ꝯſpectu āgloꝝ pſallā tibi adorabo ad tēplꝫ ſcm̄ ſuū: ⁊ ꝯfitebor nōi tuo. Et. L.vi.

LUteas quippe domos bitamus: q in corpora terrena ſubſiſtimus. Ex rebus īſenſibilibꝰ diſcimꝰ qd de ſenſibilibus atqꝫ ītelligibilibꝰ ſentiamus. Terra nanqꝫ aere fecundať. Aer eīꝫ ex celi qualitate diſponiť. Sic iumētis hoīes: hōinibus angeli: Archāgeli uero angelis ꝑſt. Nam qꝺ iumētis hoīes ꝑſint ⁊ uſu cernimus: ⁊ pſalmiſte uerbis docemur q ait. Oīa ſubiecisti ſb̄ pedibꝰ eius oues ⁊ boues uniuerſas īſup ⁊ pecora campi. Qꝺ ꝟo āgeli hōibus ꝑſint: ꝑ ꝓphetā teſtatur angl's dicēs. Princeps regni pſaꝝ reſtitit mihi. Qꝺ ꝟo āgeli a ſupioribus angeloꝝ ꝑtatibus diſpēſenť zacharias ꝓpheta ꝓhibet q ait. Ecce angelus q loqbať ī me egrediebať: ⁊ angelus egrediebať in occurſū eius ⁊ dixit ad euꝫ. Curre ⁊ loqre ad pueꝝ iſtū dicens: abſqꝫ muro bitabitur hieruſalem. R. In ꝯſpectu angelorū pſallā tibi: ⁊ adorabo ad tēplū ſctū tuū. Et cōfitebor nōi tuo dn̄e. V. Sup miam tuā ⁊ ueritatem tuā: qm̄ magnificaſti ſup nos nomē ſcťz tuū. Et confitebor. In .iij. noc. a. Angel's archāgelus michael dei nūcius de aīabus iuſtis all'a. ps. Cātate.i. ps. Dn̄s reg. exul. pſal. Bn̄dic aīa.i. V. In ꝯſpectu angl'oꝝ pſallā tibi deus meus all'a. R. Adorabo ad tēplū ſanctū tuū ⁊ ꝯfitebor nōi tuo: all'a. Lec. ſ. e. ſ. m.

IN illo tpre. Acceſſerūt diſcipuli ad ieſū dicētes. Quiſputas maior ē in regnū celoꝝ. Et reliqua. Om̄. ſancti hieronymi presbyteri. Lectio ſeptima.

VIdete ne ꝯtēnatis unuꝫ de puſillis iſtis q in me credūt. dico eīꝫ uobis ꝙ angeli eoꝝ in celo ſemp uidēt faciē patris mei qui in celis eſt. uenit filius hoīs ſaluare qꝺ ꝑierat. Sicuti eīꝫ abſcidēdos ⁊ eruēdos īfideles ac ꝑfidos hoīes q ſcādalū ſūt corpori eccleſie dn̄s precepit: ita quoqꝫ monet ne quē ex ꝑuulis.i. hūilibꝰ hoībus ſecundū ſeculū q ſimpliciter ac fideliter credunt ī dei filio ꝯtēnamus. fas eīm non eſt ꝯtēnere unūquēqꝫ in chriſto credentē: q non ſolū ſeruus dei ſed ⁊ filius dei ꝑ adoptionis gratiaꝫ nūcupatur. Cui regnum celorum ⁊ conſortiuꝫ angelorum promittitur. Et merito addit dominus dicens. Dico enim uobis ꝙ angeli eoꝝ in celo ſemp uident faciē patris mei qui in celis eſt. Reſponſoriū. In ꝯſpectu gētium nolite timere: uos eīꝫ ī cordibus uřis adora e ⁊ timete dn̄m. Angel's eīꝫ eius uobiſcuꝫ eſt. V. Stetit angelus iuxta arā tēpli: hn̄s turibulū aureū in manu ſua. Angelus. Lec. viij.

QUantā grāꝫ circa unūquēqꝫ credētem in ſe dn̄s hēat ipe ꝺclarat: cū angelos eoꝝ ſemp uidere faciē pr̄is q in celis ē oſ̄dit. Eteīm circa oēs credētes in chriſto angeloꝝ magna ē grā. ꝺniqꝫ orationes eoꝝ angeli perferūt in celo: unde illud ad tobiā ab angelo raphaele dictū ē. qn̄ orabas tu ⁊ nurus tua ſara: ego obtuli memoriam orationis uře in ꝯſpectu dei. Eſt ēt circa eos firma angeloꝝ cuſtodia: quoꝝ auxilijs ab inimicorū inſidijs unuſqſqꝫ liberať. Nec eīm poſſet tuta eē humana infirmitas inter tot ⁊ tantas hoſtis illius inſidias niſi ſanctoꝝ angelorū muniretur auxilio. Dei āt āgelos ad cuſtodiā dari ſanctoꝝ ꝓpter nequitias ſpirituales non ſolum ex preſenti loco: ſꝫ ēt ex alijs teſtimōijs poſſumus agnoſcere: cū dicit. Immittit angelus dn̄i in circuitu timentiū eū ⁊ cuſtodit eos. Et iterum mōtes in circuitu eius.i. angeli ⁊ dn̄s in circuitu populi ſui. Reſponſorium. Hic eſt michael archangelus priceps militie angeloꝝ: cuius honor ꝑſtat bn̄ficia populoꝝ: ⁊ orō ꝑducit ad regna celoꝝ. V. Archāgelus michael ꝑpoſitus paradiſi: quē honorificāt angelorum ciues. Cuius honor. Lectio nona.

VIde ⁊ de beato petro legimus in actibus apoſtolorum. Forſitan angelus eius eſt. In apocalypſi autem nō ſolum ſanctorum ſed ⁊ fideliū cuſtodes angelos eē legimus. Merito ⁊ ſanctus Heliſeus iam cum intra domum ab hoſtibus obſideretur dicēte puero ſuo: qd faciemus? Reſpondens ait ad illum. noli timere quia plures nobiſcum ſunt ꝙ cum illis. uiderat eīm ad auxilium ſuuꝫ propter inſidias hoſtium angelos aduenisse. Quos ut puer quoqꝫ illius uideret deꝑcatus ē dn̄m dicēs. Dn̄e apri oculos pueri huius ut uideat. Et uidit inquit exercitum ⁊ quadrigas ⁊ turbam multam in montibus. Aduenerat enim ad defenſionem heliſei exercitus angelorũ. In libris quoqꝫ machabeorum ad expugnãdos inimicos frequenter propter defenſionem populi aduenisse ãgelos legimꝰ.

Ad laudes ⁊ per horas añt. Stetit ãgelus iuxta aram templi habens turibulum aureum in manu ſua: alleluia. p̄s. Dominus regnau. cum reliquis añt. Dum preliaretur michael archangelus cuꝫ dracone: audita eſt uox dicẽtium ſalus deo noſtro: alleluia. añt. Archãgele michael conſtitui te principẽ ſuper omnes animas ſuſcipiẽdas: alleluia. añt. Angeli domini dominum benedicite in eternuꝫ: alleluia. añt. Angeli archangeli throni ⁊ dominationes principatus ⁊ poteſtates uirtutes celorum laudate dominuꝫ de celis: alleluia. capitulũ.

Significauit deus que oportet fieri cito loq̃ns ꝑ angelũ ſuũ ſeruo ſuo ioãni: qui teſtimoniũ ꝑhibuit uerbo dei: ⁊ teſtimonium ieſu chriſti q̃cunqꝫ uidit. hymnus. Chriſte ſãctorum. ℣. Stetit angelus iuxta: alleluia. ℟. Habens turibuluꝫ: alleluia. Ad benedict. añt. Factum eſt ſilentiuꝫ in celo dum committeret bellum draco: ⁊ michael pugnauit cum eo: ⁊ fecit uictoriam: alleia. Ad tertiam capitulum. Significauit. ℟.b. Stetit angelus iuxta aram templi: alleluia: alleluia. ℣. Habens turibulum aureum in manu ſua. ℟. alleluia: alleluia. Gloria. Stetit. ℣. Aſcendit fumus aromatum in cõſpectu domini: alleluia. ℟. De manu ãgeli: alleluia. Ad ſextam capitulum.

Beatus qui legit ⁊ qui audit uerba prophetie huius ⁊ ſeruat ea que ĩ ea ſcripta ſunt. tempus enim prope eſt. ℟.b. Aſcendit fumus aromatum in conſpectu domini: alleluia: alleluia. ℣. De manu angeli. ℟. Alleluia: alleluia. Gloria. Aſcendit. ℣. In conſpectu angelorum pſallaꝫ tibi deus meus: alleluia. ℟. Et adorabo ad templum: alleluia. Ad nonam capitulum.

Factum eſt prelium magnum in celo: michael ⁊ angeli eius preliabãtur cum dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊ ãgeli eius: ⁊ non preualuerũt neqꝫ locus inuentus eſt eorum amplius in celo. ℟.b. In conſpectu angelorum pſallam tibi deus meus: alleluia: alleluia. ℣. Et adorabo ad templum ſanctum tuum ⁊ confitebor nomini tuo. ℟. Alleluia: alleluia. Gloria. In conſpectu angelorum. ℣. Adorate deum alleluia. ℟. Omnes angeli eius: alleluia. Ad ueſperas añt. Stetit angelus. cum reliquis. p̄s. Dixit dominus. cum reliquis in fine p̄s. Cõfitebor tibi domine. capituluꝫ. Significauit. hymnus. Tibi chriſte. ℣. In conſpectu angelorum pſallam tibi deus meus: alleluia. ℟. Et adorabo ad templum ſanctuꝫ tuum. ⁊ confitebor nomini tuo: alleluia. Ad magnific. añt. Princeps glorioſiſſime michael archangele eſto memor noſtri: hic ⁊ ubiqꝫ ſemper precare pro nobis filiuꝫ dei: alleluia: alleluia. oratio. Deus qui miro.

In ſanctorum martyrum gordiani ⁊ epimachi. oratio.

Da queſumus omnipotẽs deus: ut qui ſanctorum martyrum tuorum gordiani ⁊ epimachi ſolennia colimus: eorum apud te interceſſionibus adiuuemur. per .d.

Lectio prima.

Rome uia latina in cemiterio eiuſdẽ natale ſanctoruꝫ gordiani ⁊ epimachi quos iulianus imperator ⁊ apoſtata inter multos chriſtianos quos publicis cuſtodijs mancipauit: Beatum ianuarium ſenem ſacerdotem comprehenſum cuidam uicario gordiano audiẽdum tradidit. Qui beatum ianuarium patienter audiens ſpiritu dei illuminatus credere cepit.

Lectio ſecunda.

Quem protinꝰ beatus preſbyter cũ uxor̄ mariana nomine ⁊ familia ꝑmiſcui ſexus numero .l. ⁊ tres ⁊ eo amplius baptizauit. Quod factum audiens iulianus plenus ira damnauit inſcriptõnibus ſanctum preſbyterum ianuariuꝫ. ſãctum gordianum ſimiliter damnatum in cuſtodia publica poſuit: atqꝫ cuidam clementiano quem uicarium loco eius dederat: tradidit. porro uxorẽ eiꝰ ad aquas ſaluias manere in ruſticoruꝫ precepit ſeruitio.

Lectio tertia.

Clementiannus autem ante tribunal reſidens beatum gordianuꝫ uinctum cathenis ſibi pꝛecepit pꝛeſētari. Ille autem in confeſſione chꝛiſti fixus diu plūbatis ceditur. In ultimo capite truncatur. cuius coꝛpus precepit iniquiſſimꝰ iudex ante templum apollinis in tellude iactari: ut a canibus roderetur. Qđ nocturno tempoꝛe chꝛiſtiani rapientes miliario plus uel minus ab urbe roma poſuerunt in crypta: ubi iam pꝛideꝫ coꝛpus beati martyris epimachi ſepultū fuerat.

In ſanctoꝛum martyrum nerei archilei atqꝫ pancratij. oꝛatio.

Semper nos domine martyrum tuoꝛum nerei ⁊ archilei atqꝫ pancratij foueat queſumus beata ſolennitas et tuo dignos reddat obſequio. Per dominum.

Lectio prima.

Rome in cemiterio pretaxati natale ſanctoꝝ martyꝝ nerei ⁊ archilei fratrum qui fuerunt eunuchi beate flauie domicille: quiqꝫ cum ea apud inſulam pontianam longum pꝛo chꝛiſto duxerūt exilium. Poſtmodum uero ab aureliano ſponſo domicille quem ipſa ob amorem chꝛiſti ſpreuerat: primo uerberibus grauiſſimis attriti: đinde moninio ruffo conſulari ſunt traditi. A quo cum eculeo ⁊ flammis compellerentur ad immolandum ⁊ dicerent ſe a beato petro apoſtolo baptizatos nulla ratione poſſe idolis immolare: capite ceſſi ſunt. Quoꝛum coꝛpoꝛa rapuit auſpicius diſcipulus eoꝛum nutritoꝛ ſancte uirginis domicille. Que etiam nauicule impoſita adduxit: ⁊ ī predio domicille ī crypta arenaria ſepeliuit uia ardeatia a muro urbis miliario uno ſemis.

Eodem die pro ſancto pancratio.

Via aurelia miliario ſecundo natale ſancti pancratij martyris. Qui cum eſſet annoꝛum tredecim martyriū capitis abſciſione ſub dioclitiano compleuit. Cuius reuerendum coꝛpus octauilla illuſtris femina occulte noctu ſublatum: aromatibus conditū ſepeliuit: quaꝛto idus maij.

In ſancti bonifacij martyris.

Lectio prima.

Paſſio ſācti bonifacij martyris ſub dioclitiano ⁊ maximiāo apđ tharſum ciuitatem paſſi: ſed rome in uia que latina nuncupatur ſepulti. Qui cum eſſꝫ procuratoꝛ rerum cuiuſdam nobilis matrone nomine aglaes: ⁊ cum ea in ſtupꝛo miſceretur: tandem utriqꝫ diuino nutu compuncti conſilium habuerunt: ut ad requirendum coꝛpoꝛa ſanctoꝛum martyrum bonifacius mitteretur: ſi quo modo ſeruientes eis atqꝫ obſequentes per eoꝝ oꝛationes ſaluari mererentur. Perueniens igitur poſt dies aliquot tharſum ciuitatem dixit ad eos qui cuꝫ eo erant bonifacius. Viri eūtes requirite nobis hoſpicium. ego autem ibo uidere eos quoſ ualde deſidero certantes martyres.

Lectio ſecunda.

Heſtinans itaqꝫ ad locum uidet beatiſſimos martyres aliuꝫ per pedes ſuſpenſum igne ſuppoſito: alium in quattuoꝛ lignis extenſuꝫ ⁊ diutiſſime afflictū: alium ungulis exaratum: alium manibꝰ abſciſſum: aliū ſtipitem in collo habentē infixum ⁊ a terra eleuatū: ⁊ ſic per diuerſa ſupplicia martyria ab impio carnifice diſpoſita. Cunqꝫ eminus feruens ⁊ ipſe amoꝛe chꝛiſti reſpiceret: magnum deum ſanctoꝛum martyruꝫ clamare cepit: ⁊ accurrens conſedit pedibus eoꝛuꝫ deoſculans uincula ac dicēs. Certate martyres chꝛiſti: calcate diabolum: modicum perſeuerate. Paruus quidem laboꝛ ſed mlᵗta requies ⁊ ineffabilis poſtmodum ſacietas.

Lectio tertia.

Iſta enim toꝛmenta que pꝛo diuinitatis amoꝛe patimini tēpoꝛalia ſūt ⁊ quaſi in momento tranſeūtia: poſt bꝛeuiſſimi tamen tempoꝛis ſpatium ad perpetue felicitatis uos trāſmittent gaudia: ubi regis ueſtri uiſione gaudentes: illiqꝫ celeſtium cantionum laudes inter choros angeloꝛuꝫ immoꝛtalitatis decoꝛe ueſtiti referētes: in eterne calamitatis abyſſo impijſſimos ueſtros uidebitis cruciari toꝛtoꝛes. Aſpiciens autem eū ſimplitꝰ iudex iuſſit eum applicari ad tribunal: ei qꝫ dixit. Quis es tu? Sanctus bonifacꝰ dixit. Chriſtianus ſum ⁊ bonifacius uocor. Tunc iratus iudex iuſſit eum ſuſpendi: ⁊ tam diu corpꝰ eius ungulis radi donec oſſa eius apparerent. Deinde calamos acutos ſub ungulis manuum eius affligi.

Lectio quarta.

CUnqꝫ ſanctus dei martyr in celuz aſpiciens alacriter dolores toleraret: uidens impius iudex iuſſit os eius aperiri: ⁊ plumbum buliens infundi. Sāctus autem martyr dicebat. Gratias tibi ago domine ieſu chriſte filij dei uiui. Deinde iudex iuſſit afferri ollam ⁊ eam pice impleri: atqꝫ ſanctuz martyrem uerſo capite in bulientem picem mitti. ſed cum nihil leſus eſſet: iuſſit iudex ut gladio caput eius abſcideretur. Quo facto fremotus magnus factus eſt: ita ut multi infideles uirtutem chriſti in martyrem cernentes crederēt. Conſerui uero martyris bonifacij circuibant ubiqꝫ querentes eum: ⁊ non inuenientes adinuicem dicebant.

Lectio quinta.

CUnqꝫ ergo inter ſe colloquerētur contigit ut obuiaret eis unus d̓ comentarienſibus. Quez interrogauit. Vidiſtis aliquem uirum peregrinum romanum? Ille ait eis. Heſterno die uir peregrinus abſciſus eſt capite ī ſtadio. Et iterum interrogauit. Qualis erat aſpectus eius. At illi dixerunt. Vir quadratus et craſſus robuſto capillo cocinea armelaſia indutus. Et dicit ille quem queritis apud nos heſterno die martyrio eſt finitus. At illi. Homo enim quem nos querimus adulter eſt ⁊ ebrioſus. Dicit eis ille. Venite uidere eum. Cunqꝫ oſtendiſſet eis beatiſſimi martyris corpus ⁊ precioſiſſimum caput eius: dixerunt ei. Iſte eſt quez querimus. Petimus ut des nobis eum. Qui reſpondit. Ego gratis corpus eius uobis dare non poſſuz. Illi autem dantes ei ſolidos quingētos acceperunt corpus ſancti martyris ⁊ ungentes eum aromatibus: inuoluenteſqꝫ linteaminibus precioſis poſuerunt illud in baſternam: ⁊ ſic reuertebantur gaudentes ⁊ glorificantes deum.

Lectio ſexta.

ANgelus autem domini apparens domine quondam ipſius rem factam beati martyris indicauit. Que confeſtim eum omni ueneratione obuiauit ſancto corpori ⁊ edificans ei domum dignam repoſuit illud in ea: ab urbe roma ſtadiorum quinqꝫ. Martyrizatus eſt autem beatus bonifacꝰ quartodecimo die menſis maij apud tharſum metropolim ſilicie: ⁊ ſepultꝰ eſt rome nonis iunij. Beata uero aglaes abrenunciauit mundo ⁊ pompis eius: ⁊ diſtribuens uniuerſa q̄ poſſidebat egenis ac monaſterijs relaxans uniuerſam familiam ſuam a iugo ſeruitutis: ⁊ ipſa ſine intermiſſione uacāſ orationibus ⁊ ieiunijs: tantam gratiam a domino ieſu chriſto promeruit ut in eius nomine uirtutum clareſceret ſignis. Superuixit autem in habitu ſanctimōiali annis tredecim: ſepulta apud ſanctum martyrem operibus pijs conſumata.

In ſancte potentiane uirginis.

Lectio prima.

ROme ſancte potentiane uel pudentiane uirginis: que illuſtriſſimi generis pudentis diſcipuli ſancti pauli apoſtoli filia: Cuius mater ſabiella ſoror uero praxedis. Quas pijſſimus pater earum pudens in omni religione chriſti erudiuit: uirgieſqꝫ chriſto reliquit. Que poſt obitum ſancti patris in omni exercitatiōe pietatis ita exercuerūt: ut nocte dieqꝫ inceſſanter hymnis ⁊ oratiōibus cū familia ſua domino inſeruirent: beatiſſimo pio urbis epiſcopo cum eis in laudibus dei participante. Remunerationez igitur pro pijſſimis laudibus percepture que per gratiam chriſti fructuoſe conſumauerant: Poſt multorum martyrum uenerabiliter exhibitas ſepulturas: Pꝰ omnes facultates ſuas in pauperum uiſceribus īcluſas: ⁊ chriſto fidelr̄ ꝯm̄datas tandem de terris ad chriſtum migrauerunt. Potentiana uenerabilis quartodecimo calendas iunij poſita in cemiterio priſcille uia ſalaria. Praxedis uero uirgo eque ſāctiſſima duodecimo calendas auguſti ⁊ ipſa cuꝫ ſorore iuxta patrem pudentem poſita.

In ſancti urbani pape ⁊ martyris orō.

DA queſumus omnipotēs deus: ut qui beati urbani martyris tui atqꝫ pontificis ſolennia colimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. per. d.

Lectio.

VRbanus natione romanus ex patre pontiano: ſedit annos octo mēſes undecim dies duodeciꝫ. Hic fecit miniſteria ſacrata omnia argentea ⁊ patēaſ argenteas uigintiquinqꝫ appoſuit. Hic uero confeſſor extitit temporibus dioclitiani. Hic ſua traditione multos conuertit ad baptiſmum ⁊ credulitatem: etiam ualerianum nobiliſſimum uiruꝫ ſponſū ſancte cecilie ⁊ fratrem eius: quos etiam uſqꝫ ad martyrij palmaꝫ perduxit: ⁊ per eius monita multi martyrio coronati ſt̄. Hic fecit ordinationes quinqꝫ per menſem decembrium preſbyteros nouem diacones quinqꝫ epiſcopos per diuerſa loca octo. Qui etiaꝫ ſepultus eſt in cemiterio preteſtati uia apia octauo calēdas iunij: ⁊ ceſſauit epiſcopatus dies. xxx. In ſancti eleutherij pape ⁊ martyris. lectio.

ELeutherius natōne grecus ex patre habundio de oppido nicopoli ſedit annos. xxi. menſes ſex dies quinqꝫ. Fuit autem temporibus antonini ⁊ comodi uſqꝫ ad patrianum ⁊ braduā. Hic accepit epiſtolam a lucio britānico rege: ut chriſtianus efficeretur per eius mādatum: ⁊ hoc iterum firmauit: ut nulla eſca uſualis a chriſtianis repudiaretur: maxime fidelibus quam deus creauit: que tamen rationalis ⁊ humana eſt. Hic fecit ordinationes tres per menſeꝫ decembrium preſbyteros duodecim diacones octo epiſcopos per diuerſa loca quindeci. Qui etiam ſepultus eſt iuxta corpus beati petri in uaticano octauo calendas iunij: ⁊ ceſſauit epiſcopatus dies. x. In ſancti ioannis pape ⁊ martyris.

Lectio prima.

IOannes natione tuſcus ex patre ꝯſtantino: ſedit annos duos menſes octo dies ſexdecim. Fuit autem a conſulatu maximi uſqꝫ ad conſulatū olimbrij tempore theodorici regis ⁊ iuſtini auguſti chriſtiani. Hic uocatus eſt a rege theodorico rauennam. Quē ipſe rex rogās miſit in conſtantinopolim cum legatiōe ad iuſtinum imperatorem orthodoxuꝫ. Qui eodeꝫ tempore iuſtinus imperator uir religioſiſſimus ſummo ardoris amore religionis chriſtiane uoluit hereticos exiliari. Nam ſummo feruore religionis chriſtiane hoc conſilio uſus eſt: ut eccleſias arrianorum catholicas conſecraret. Pro hac cauſa theodoricus rex hereticus hec audiens exarſit in iraꝫ: ⁊ uoluit totam italiam gladio extinguere.

Lectio ſecunda.

EOdem tempore ioānes papa egrotus infirmitate cum fletu ambulauit: ⁊ ſenatores ⁊ conſules cum eo ideſt theodorus importunus ⁊ agapit⁹ ⁊ ali⁹ agapitus patrici⁹ accipientes hec in mādatis legationuꝫ: ut redderentur eccleſie hereticis: in partibus orientis: ꝙ ſi non: ōem italiam gladio perderet. Qui dum ambulaſſent cū ioanne papa: occurrerūt beato ioanni pape a miliario. xij. omnis ciuitas cum cereis ⁊ crucibus in honorem beatorum apoſtolorum petri ⁊ pauli: quia ueteres grecorum hoc teſtificabātur: dicētes a tp̄e ꝯſtātini auguſti ⁊ a beato ſilueſtro ſedis ap̄lice ep̄o uſqꝫ ad iuſtini auguſti tempora non meruiſſe greciarum partes uicariuꝫ beati petri apoſtoli ſuſcepiſſe cū gaudio ⁊ gl̄a. Lect. iij.

HUnc iuſtinus auguſtus dās honorem deo: humiliauit ſe pronus ī terram: ⁊ adorauit beatiſſimuꝫ ioannem papam. Eodeꝫ tempore beatus ioānes papa cum ſenatoribus ſupradictis cuꝫ grādi fletu rogauerunt iuſtinuꝫ imperatorē ut legatio acceptabilis eſſet in cõſpectu eius. Qui uidelicet papa ioannes ⁊ ſenatores uiri religioſi omnia meruerunt: ⁊ liberata eſt italia a theodorico rege heretico. Juſtinus autem imperator gaudio repletus eſt: quia meruit temporibus ſuis uicarium beati petri apoſtoli uidere ĩ regno ſuo: de cuius manibus cuꝫ gloria coronatus eſt iuſtinus auguſtus.

Lectio quarta.

EOdem tempore cum ij ſupradicti ideſt papa ioannes cum ſenatore theodoro importuno ⁊ agapito exconſule agapito patricio defuncto theſalonice poſiti eſſent conſtantinopoli: theodoricus hereticus tenuit duos ſenatores p̃claros ⁊ exconſules ſymachuꝫ ⁊ boeciuꝫ: ⁊ occidit interficiens gladio. Eo tempore reuerſus ioãnes uenerabilis papa ⁊ ſenatores cum gloria: dum omnia obtinuiſſent a iuſtino auguſto: Theodoric⁹ cum grandi dolo ⁊ odio ſuſcepit eos ſcilicet ioannẽ papã ⁊ ſenatores. Quos etiam gladio uoluit occidere: ſed metuẽs indignationeꝫ iuſtini auguſti: tamen omnes in cuſtodia afflictos cremauit: ita ut beatus ioannes epiſcopus prime ſedis pape in cuſtodia afflictus deficiẽs moreretur. Qui tandem defunctus eſt rauẽne in cuſtodia duodecimo calendas iunij martyr.

Lectio quinta.

POſt hoc factum nutu dei omnipotẽtis nonageſimo octauo die poſt q̃ꝫ occiſus eſt ioannes beatiſſimus papa ĩ cuſtodia: theodoricus rex hereticus ſubito interijt ⁊ mortuus eſt. Hic papa ioãnes perfecit cemiterium beatorum martyrum nerei ⁊ archilei uia ardeatina. Itẽ renouauit cemiterium ſanctorum felicis ⁊ audacti. Item renouauit cemiteriũ priſcille. eodeꝫ tempore poſitum eſt ornam̃tum ſuper confeſſionem beati pauli de gemmis puriſſimis ⁊ hyacinthinis.

Lectio ſexta.

ITem hu⁹ temporibus iuſtinianus imperator obtulit patenam aureã cum gemmis penſanteꝫ libras uiginti calicem aureum cum gemmis penſantem libras quinqꝫ: ſcyphos argenteos quinqꝫ: pallia auro texta quindecim: que ipſe ioannes papa ǒtulit beatis apoſtolis petro ⁊ paulo ⁊ ad ſanctam mariam ⁊ ad ſanctum laurentium. Hic ordinauit epiſcopos per diuerſa loca quindeciꝫ: cuius corpus tranſlatuꝫ ẽ de rauenna: ⁊ ſepultum ẽ in baſilica beati petri apoſtoli ſub die ſexto calendarum iunij olymbrio cõſule: ⁊ ceſſauit epiſcopatus dies .lviij.

In ſancti felicis pape ⁊ martyris.

Lectio.

FElix natione romanus ex patre cõſtantino ſedit annos duos menſes decem. martyrio coronatur. Fuit autem temporibus claudij ⁊ aureliani a conſulatu claudij ⁊ paterni uſqꝫ ad conſulatuꝫ aurelij ⁊ capitolini. Hic conſtituit ſupra memorias martyrum miſſas celebrari. Hic fecit ordinationes duas per menſeꝫ decembrium preſbyteros octo diacões quinqꝫ epiſcopos per diuerſa loca quinqꝫ. Hic fecit baſilicam in uia aurelia ubi eſt ſepultus tertio calẽdas iunij miliario ab urbe roma quinto: ⁊ ceſſauit epiſcopatus dies quinqꝫ.

In feſto ſãcte petronille uirginis.

Lectio prima.

PEtronillam bene noſtis uoluntate beati petri apoſtoli clenicam factã. nam recolo uos interfuiſſe. Cum apud ipſuꝫ plurimi diſcipuli eius efficeremur: Contigit ut titus diceret apoſtolo. Cum uniuerſi a te ſanentur ĩfirmi: quare petronillam paralyticam iacere permittis: Apoſtolus uero ait. Sic expedit ei: ſed ne eſtimetur ĩpoſſibilitas eius ĩcolumitatis meis ſermõibus excuſari ait ad eã. Surge petronilla ⁊ mĩſtra nobis. Et ſtatiꝫ ſana ſurrexit.

Lectio ſecunda.

MIniſterio aũt expleto iuſſit eã redire ad grabatũ ſuum. At ubi in dei timore cepit eẽ perfecta non ſolũ ipſa ſanata eſt: uerũetiaꝫ plĩmis recupauit ĩ melius ſuis orationibus ſanitatẽ. Et qm̃ ipſa nimis ſpecioſa erat: uenit ad eaꝫ flaccus comes cum militibus: ut eã ſibi uxorem aſſumeret. Cui petronilla ait. Ad puellã inermē cū militibus armatis uenisti: Si uxorem me uis hr̄e fac matronas uirgines honeſtas poſt triduū ad me uenire: ut cum ipſis ad domū tuā ueniā.

Lec. iij.

Factū eſt auteꝫ ut trium dieꝝ accepto ſpatio uirgo ſācta ieiunijs ⁊ orationibus occuparetur: habens ſecuꝫ ſanctā uirginem feliculam collectaneā ſuaꝫ in dei timore perfectam. Tertio itaqꝫ die ueniens ad eā ſanctus nichomedes preſbyter celebrauit myſteria chriſti. Uirgo autem ſacratiſſima mox ut chriſti ſacramentū accepit: reclinans ſe ī lectulo emiſit ſpm: cuius corpus uia ardeatina ſepultum eſt.

In feſto ſanctoꝝ martyrū marcellini petri ⁊ heraſmi. Lectio prima.

Rome marcellini preſbyteri ⁊ petri exorciſte ſub dioclitiano iudice ſereno. Factum eſt dum teneretur beatus petrus in obſcuriſſimo carcere uinculis ferreis aſtrictus cuſtos carceris noīe arthemius hēbat filiā demoniacam quaꝫ unice diligebat. Cui uir dei petrus audi conſilium meum arthemi: ⁊ crede unigenitum filium dei uiui dūm noſtrum ieſuꝫ chriſtum qui eſt liberator omnium in ſe credentium. Si credideris ſaluabitur filia tua. Cui arthemius. Miror prudentiam conſilij tui. Te deus tuus liberare n̄ poteſt cum illi credas: ⁊ quotidie pro eius nomine plagas ⁊ uincula perferas. Et quomodo poterit filiam meam ſi ei credidero liberarē: Si me uis credere dō tuo: ecce ego duplicabo ſuper te cathenas: ⁊ clauſtra omnia carceris muniam: te autem ipſum in ipſa una ac tenebroſa ſolum includam. ſi de his omnibus liberabit te deus tuus credam ei.

Lectio ſecunda.

Cui beatus petrus aſſenſum dedit: ⁊ promittens ad domum eius ſe uēturum Hoc inquiens faciam non ad libitum tentationis tue ſed ad declarationem domini noſtri ieſu chriſti. Agitans caput arthemius inquit. Iſte homo paſſionibus nimijs fatigatus aliena loquitur. Et hec dicēs abſceſſit narrauitqꝫ geſta ⁊ dicta uxori ſue candide. Et ecce ſubito noctis initio adeſt homo dei petrus arthemio ⁊ candide indutus ueſtibus candidis tenens in manibus ſuis triumphum crucis: in cuius ueſtigia corruentes illi clamabant. Uerus deus unus eſt ⁊ uerus dominus ieſus chriſtus. Statiqꝫ filia eorum nomine ⁊ uirgo paulina a ſpiritu immundo uexata curata eſt. Et cum hoc fieret: omnes qui in domo arthemij erant crediderunt. Conuenitqꝫ multitudo uicinorum amplius qꝫ trecentorum: mulierum uero abundantior numerus clamantium: preter chriſtū non eſt alius deus omnipotens.

Lectio tertia.

Cunqꝫ omnes cuperent eſſe chriſtiani adduxit uir dei petrus marcellinum preſbyteruꝫ: qui omnes unanimiter baptizauit. Sed ⁊ arthemius omnes qui in uinculis erant abſoluit. Qui ⁊ omnes baptiſmi gratiaꝫ perceperunt. Audiens hoc iudex ſerenus iuſſit marcellinū pbrm ⁊ petrum exorciſtā preſentie ſue exhiberi: ⁊ auditū beatū marcellinuꝫ iuſſit pugnis cedi ī ambabus arterijs. At ubi defecerūt cedētes ab eo ſeꝑato petro: iuſſit ut nudus ſuꝑ uitri fragmenta ſterneretur ī cuſtodia: ⁊ uictus ei ⁊ lumē negaret̄. Petrus ꝯuerſus ad ſerenum dixit Cuꝫ ſis noīe ſerenus totū te nubilū ⁊ tenebroſum factis oñdis. Tūc eū ⁊ ipſe ſerenus iuſſit in uinculis recipi: ⁊ pedes in cippo artiſſimo aſtrigi.

Lectio quarta.

Factum eſt dū ſeꝑati eſſent: apparuit angelus dn̄i marcellino preſbytero oranti nudo: ⁊ īduit eū ueſtimētis ſuis ⁊ adduxit eum ubi beatus petrus erat ī cippo ⁊ ferro. Sꝫ ⁊ ipſū ſoluit: ⁊ ambos perduxit ad domum ubi nuper baptizati orabant. Non poſt multum uero cuꝫ beatus arthemius cum uxore ſua ⁊ filia capitalem ſuſcepiſſent ſententiam: comprehenſi ⁊ illi ab his qui ſanctos dei martyres punituri erāt: alligati ſūt manibus retro ad arborem uſqꝫdum nūciaretur iudici ſereno de eis. Ille iuſſit eos duci in ſiluam nigram que hodie in honore ſāctoꝝ ſilua candida appellatur: ⁊ in eadeꝫ ambos pariter decollari.

Lectio quīta.

Cunqꝫ fuiſſent in media ſilua ipſi ſibi manibus ſuis mundauerunt locum a ſpinis: ubi orantes ſimul ⁊ dantes ſibi pacis oſculum: genu flexo decollati ſūt. Et qui eos decollauit: uidit animas eorum ſplendide ornatas ab angelis ferri ad celum. Et penitentiaꝫ agens ſub iulio papa baptizatus eſt in ſenectute ſua nomine dorotheus. Quoruꝫ corpora reuelantibus ſe beatis martyribus: tulerūt poſtmodum lucilla ⁊ firmina chriſtianiſſime femine: ⁊ iuxta ſanctum tyburtium ī inferiori parte crypte ſepelierūt quinto calendas ſeptembriū. Pro ſancto herasmo. Lectio ſexta.

In campania beati heraſmi epiſcopi ⁊ martyriſ ſub dioclitiano ⁊ maximiano imperatoribus. Primo plumbatis crudeliter ceſſus: deinde fuſtibus diutiſſime maceratus deinde reſina ſulphure plumbo pice cera oleoqꝫ ſolutis perfuſus: cum ingenti miraculo illeſus apparuit. Quod cum multi quibus inerat mens ſanior uiderent: eiectis idolis omnibus: diabolice impietatis erroribꝰ abdicatis: iugum dn̄i ſuaue ⁊ onꝰ eiꝰ leue ꝑ ſacre fidei fūdamētū ⁊ baptiſmatiſ ſacramētū ſuſceperūt. Ipſe uero martyr inuictiſſimꝰ imenſo ferri pondere ꝯſtrictus: carceralibus tenebris ſub duriſſima cuſtodia detruditur: unde angelica uiſitatiōe confortatus eripitur. Uerum poſtmodū clariſſima miracula ipſius fama uulgante: tentus eſt ab imperatore maximiano a quo diuerſis ſupplicijs tortus: in tantum ut tunica erea ignita ueſtiretur. Iterumqꝫ in olla que plumbo pice cera reſina ⁊ oleo feruefacta fuerat miſſus uirtute domini omnia ſuperans: illeſus exinde progreditur. In ſanctorum martyrum primi ⁊ feliciani.

oratio.

Hac nos queſumus domine ſanctorum martyrum tuorum primi ⁊ feliciani ſemper feſta ſectari: quoruꝫ ſuffragijs protectionis tue dona ſentiamus. p.

Lectio prima.

Rome in monte celio natale ſanctorum martyrum primi ⁊ feliciani ſb dioclitiano ⁊ maximiāo imperatoribꝰ. Qui glorioſiſſimi martyres in domino ſemper uiuentes: a pontificibus templorum apud imperatores ꝙ chriſtiani eēnt incuſati ⁊ inquiſiti: Erant enim ciues romani: adducti ſunt in conſpectu imperatorum. Et iuſſerunt eos ferro uinctos in carcerem recludi: ubi affuit eiſ angl̄s domini qui eos cōſolaretur. Lectio ſcd̄a.

Poſt aliquot uero dies iuſſerunt eos imperatores ſuis aſpectibus preſentari: ⁊ iuſſerunt militibus ut ducerent eos ad phanum herculis ut ſacrificarent. Quod ſi ſacrificare nollent: fortiter eos penis affligerent. Uerum cum nulla poſſent eos ratione mouere: ſed pro chriſti nomine optarent potius mori: extenderūt eos milites ⁊ uirgis fortiter mactauerunt. Et cum renunciaſſent imperatoribus milites que geſta ſūt: irati ualde iuſſerunt eos tradi promoto preſidi ciuitatis numentane: ut aut ſacrificaꝛ eos cogeret: aut diuerſis penis interficeret.

Lectio tertia.

Et accipiētes eos milites: duxerūt in uiā que dr̄ numentana: miliario tertiodecimo ferro uinctos: ⁊ miſerunt eos in carcerem iuxta foruꝫ ciuitatis: ubi iterum angelica uiſitatione releuantur. Poſt multum uero temporis iuſſit ſibi promotus preſes in foro ciuitatis tribunal preparari. Et cum intromiſſi fuiſſent primus ⁊ felicianus: ⁊ iubente preſide fuiſſent poſt reſponſionem abinuiceꝫ ſeparati: primum beatum felicianum iuſſit p̄ſes cum plumbatis cedi dicēs ei. Ut qd non deponis iſtam inſaniā pectoris tui: ut eligas dies bonos ⁊ iocundos ⁊ non tormentis diuerſis corpus tuum maceretur:

Lectio quarta.

Beatus felicianus dixit. Octoginta annos uite hēo: ſuntqꝫ āni. xxx. ꝙ agnoui ueritatē dī: et nihil de blādimētis huiꝰ mūdi cogitās elegi ſeruiꝛ creatori ōipotēti eterno ac uero deo. Tunc preſes iuſſit eum ad ſtipitem ligari: ⁊ aculeos in manibus eius ac pedibus figi ⁊ diu torqueri: ⁊ ꝑ dies tres nec aqua nec ulluꝫ genus cibi ei miniſtratum eſt.

Lectio quinta.

CUnqꝫ per triduum continuuꝫ permaneret in dei laudibus: iuſſit eū preſes flagellis cedi: ⁊ de ſtipite ſic deponi ⁊ in cuſtodiaꝫ recludi. Ac poſtmodū applicari ſibi ſanctum primum: queꝫ ualidiſſimis fuſtibus ceſſum: deinde in eculeo iuſſit leuari ⁊ lampades ad latera eiꝰ apponi: ⁊ depoſito ď eculeo precepit reliquari plumbum: ⁊ beato martyre extēſo in lecto buliens in ore eius fundi. Tcqꝫ fecit preſentem eſſe beatum felicianū.

Lectio ſexta.

SEd cuꝫ inuictiſſimi perſiſterent ſācti martyres: anguſtiatus preſes iuſſit eos ad amphitheatrum duci: ⁊ duos leones eis dimitti. Quibus ad pedes ſāctorum ruentibus laſſati ſunt ⁊ urſi ferociſſimi: ſed ⁊ ipſi martyrum uirtute ſeuiciem perdiderunt. Quod uidentes ij qui ad ſpectaculum conuenerant: pene millequingenti uiri miraculis perculſi: Crediderunt in domino ieſu chriſto. Ueruꝫ preſes cum inſuperabiles eos cerneret: gladio animaduerti precepit. Quorum corpora nocte a chriſtianis fiďlibus rapta ſepulta ſunt ad arcus numētanos iuxta arenarium quinto idus iunij: ab urbe roma miliario quartodecimo.

In ſancti barnabe apoſtoli oratio.

DEus ꝗ nos beati barnabe apoſtoli tui meritis ⁊ itercesſione letificas concede propitius: ut qui eius beneficia poſcimus: dono tue gratie cōſequamur. per dominum noſtrum.

Lectio.

BArnabas hebraice latine interpretatur filius prophete uel filius conſolationis. Barnabas qui ⁊ ioſeph natione cyprie ciuitatis ex cyro rege perſaꝝ fundata extitit: cum paulo in gentibus apoſtolatum adeptus eſt. Deinde propter ioannem diſcipulum qui etiaꝫ cognomento marcus appellatur ſeiunctus a paulo: nihilominus euangelij predicationem ſibi opus iniunctum exercuit: martyrio corōatur. Cuius feſtiuitas celebratur tertio idus iunij.

In ſanctorum baſilidis cyrini naboris ⁊ nazarij oratio.

SAnctorum tuorum baſilidis cyrini naboris ⁊ nazarij queſumuſ domine natalicia nobis uotiua reſplendeant: ⁊ quod illis cōtulit excellentia ſempiterna: fructibus noſtre deuotiōis accreſcat. per dominum noſtrum.

Lectio prima.

MEdiolani natale ſanctorum martyrum nazarij ⁊ celſi pueri. Beati nazarij pater africanus: mater uero perpetua a beato petro apoſtolo baptizata. ipſe uero ſanctus nazarius a ſancto clemēte inſtructus ⁊ baptizatus eſt. Quem anolinus ſub rabie perſecutionis que per neronem excitata eſt diu maceratum et afflictum in carcere: cum quo beatiſſimū celſum puerum quem idem ipſe nutrierat: gladio feriri iuſſit. Quorum corpora chriſtiani furati quinto calendas auguſti ſepelierunt foras portam: que dicitur romana in hortis proprijs. Reuelabant autem ſe beatiſſimi martyres cuidam cereatio nomine: cui uxor fortunata. ⁊ per uiſum monuerant ſe occultari propter rabiem perſecutionis: quam nero impius excitauerat.

Lectio ſecunda.

LAtuerunt uero uſqꝫ ad tempora archadij ⁊ honorij imperatorum: quos beatus ambroſius domino reuelante repperit. Patefacto autem ſepulchro in quo iacebat corpus ſancti nazarij: qui quando paſſus fuerit ut ſcribit ſāctus paulinus uſqꝫ tunc ignorabatur: uiderunt ſanguinem martyris ita recenteꝫ qui preſentes erant: quaſi eadem die fuiſſet effuſus. Caput etiaꝫ ipſius quod ab impijs fuerat abſciſum ita integrum atqꝫ incorruptum cum capilis capitis ⁊ barba reperiunt: ut uideretur eo tēpore quo leuabat̄: locatū atqꝫ poſitū in ſepulchro. Etiā odore tāto repleti ſt̄: ut oīuꝫ aromatū uinceret ſuauitatē. quo leuato ⁊ i lc̄tica compoſito ſtatim ad ſanctum celſuꝫ martyrem: qui in eodem horto poſitus erat: ad orationem perrexit ſanctus epiſcopꝰ: ⁊ utroſqꝫ tranſtulit ad baſilicam apoſtolorum que eſt in roma.

Lectio tertia.

Inuenti auteꝫ ⁊ tranſlati ſunt pridie idus iunij. Feſtiuitas uero agitur quinto calendas auguſti. de martyrio ꝯmemoratio tam̄ eorū publica ⁊ celebris in die ſanctorum martyrum geruaſij et prothaſij a fidelibus populis preſentat̄: ⁊ uenerabiliter excolitur. Item beatoꝝ martyrum baſilidis cyrini ⁊ naboris ſꝫ ⁊ beatorum nazarij ⁊ celſi. Quos duos paſſos fuiſſe apud hebredinenſem urbē antiquitas memorando celebrarat.

In ſancti antonij confeſſoris de padua nuncupati. oratio.

Eccleſiam tuam deus beati antonij confeſſoris tui ſolennitas uotiua letificet: ut ſpiritualibus ſemper muniatur auxilijs: ⁊ gaudijs perfrui mereatur eternis. per dominū.

Lectiones de legenda propria.

Lectio prima.

Eſt nanqꝫ ut fertur in regno portugallie ciuitas quedam ad occidentalem eius plagam in extremis mundi finibus ſita: que ab incolis mundi nuncupatur ulixbona eo ꝙ ſicut uulgo dicitur ab ulixe bene ſit cōdita. Intra cuius muros eccleſia quedam mire magnitudinis ad honorem glorioſe uirginis marie fabricata conſiſtit. In qua precioſum illud ⁊ omni ueneratione dignum beati uincētij martyris corpus honorifice condituꝫ requieſcit. Ad cuius plagam occidentaleꝫ felices beati antonij progenitores dignum iuxta conditionis ſue ſtatuꝫ domicilium poſſidebant: quod ⁊ ipſi hoſtio tēpli propinquo limine imminebat. Qui cum in primo iuuentutis flore felicē hūc genuiſſent filium: ab ipſo ſacri baptiſmatis fonte Frenādus ei nomen imponūt. Hunc nimirum in ſupradicte dei ſancte genitricis eccleſia ſacris litteris imbuendum tradunt: ⁊ futurum chriſti preconeꝫ quodam preſagio miniſtrorum chriſti educationi committunt. Puerilibus igit̄ annis ſimpliciter domi tranſactis: annuꝫ circiter quintūdecimum felici curſu compleuit. Cumqꝫ etate iam nubili ſubcreſcētibus in carne corruptionis motibus ſe preter ſolitum ſentiret illicite perurgeri: adoleſcētie ⁊ uoluptati nequaquā frena laxauit: ſed fragilitatis humane conditionem tranſcendens: currentes cuꝫ impetu ꝯcupiſcentie carnalis habenas ſtrixit. Iāqꝫ mūdū quotidianis ꝺcipiebat icrem̄tis ⁊ queꝫ non plene ī introitu eius poſuerat retraxit pedem: timēs ne forte puluis terrene felicitatis aliquatenus inhereret: qui currenti uelociter animo ī uia domini offendiculum generaret.

Lec. ij.

Eſt autem iuxta eandem quam prediximus ciuitatem: monaſterium qōdam de ordine ſancti auguſtini: haud longe a menibus diſtans. In quo uiri religione famoſi in canonici regularis habitu domino famulantur. Ad hūc deniqꝫ locum uir dei ſpretis mūdi oblectaminibus ſe tranſtulit: ⁊ canonici regularis habitum humili deuotiōe ſuſcepit. Ubi cum annis ferme duobus commoratus frequentiam amicorum pijs mentibus importunam ſuſtinuiſſet: ut omneꝫ ſibi perturbationis huiuſcemodi occaſionē tolleret: natale ſolum qꝺ ad eneruandos uiriles animos non mediocriter poteſt derelinquere ſtatuit: quatenus alieni aggeris littoꝝ tutatus: domino quietius militare poſſet. Obtenta igitur uix precibꝰ ſuperioris licentia: non ordineꝫ ſed locū mutauit: ⁊ ad monaſteriuꝫ ſancte crucis de colymbria ſe tranſtulit.

Lectio tertia.

Poſt hec autem cum reliquias ſāctorum martyrum fratruꝫ uidelicet minorum dominus petrus infans a marochio deportaſſet: ⁊ eorundem meritis miracoloſe ſe liberatum per omnes hyſpanie prouincias diuulgaſſet: audiēs ſeruus dei antonius mira que per eos fiebant: directus eſt ⁊ ipſe in fortitudīe ſpiritus ſancti. Accingenſqꝫ cinctorio fidei renes ſuos roborabat brachium armatura zeli illiꝰ: dicebatqꝫ ĩ corde ſuo. ſi ſanctorum martyrum ſuorum corone participem fore dignaretur altiſſimus. O ſi me flexo poplite pro nomĩe ieſu collatendentem lictoris inueniret gladius. Putas uidebo? Putas iocunditatis illud tempus implebo? Hec ⁊ his ſimilia tacitus ſecum loquebatur. Morabant̃ autem eo tempore non longe a ciuitate colymbria: in loco qui ſanctus antonius appellatur: fratres de ordine minorum. Litteras quidem neſcientes ſed uirtuteꝫ littere opibus edocentes: qui ⁊ iuxta ordinis ſtatuta elemoſyne petende gratia ad monaſterium in quo uir dei cõuerſabat q̃ꝫſepe ueniebant. Ad quos cum ex more die quadam uir dei uiſitandi gratia ſecretius acceſſiſſet: inter cetera que locutus ē: hoc quoqꝫ dixit. Ordinis ueſtri habitum fratres cariſſimi animo deſideranti ſuſcipiam: ſi mox ut introgreſſus fuero ad terram ſarracenorum mittere ſpoponderitis: quatenus cũ ſanctis martyribus merear ⁊ ego corone conſequi participium. Qui non mediocri gaudio extanti uiri uerbis exhilarati: dieꝫ quo hec fiant proximum ſequentem conſtituunt: ⁊ ne mora periculum trahat tempus dilationis precidunt.

Lectio quarta.

FRatribus igitur letabunde domũ redeuntibus remanſit ſeruus dei ãtonius ſuper dictis ab abbate licentiam petiturus. Qua nimiruꝫ precibus extorta fratres promiſſi non immemores iuxta condictum facto mane conueniunt: ⁊ religionis ſue habitum in monaſterio uiro dei ocyus imponunt. Quod cum factum fuiſſet accurrens quidam de fratribus ac concanonicis eius in amaritudine cordis loquebatur dicens. Uade uade quia ſanctus eris. Ad quem ꝯuerſus uir dei antonius humili uoce reſpondit dicens. Cum me ſanctum fore audieris deum collaudabis. Et his dictis fratres gradu concito domuꝫ properant: ⁊ eueſtigio ſequentem nouum hoſpitẽ in mãſione caritatis ſuſcipiunt. Uerum quia irruentium in ſe parentum ſuoruꝫ impetũ dei ſeruus formidabat: requirentium eũ ſolicitudinem declinare ſatagebat. nam ⁊ mutato uocabulo antonius ſibi nomẽ impoſuit: ⁊ q̃ꝫtus uerbi dei preco futurꝰ eſſet quodam preſagio deſignauit. Antonius enim altitonans dicitur.

Lectio quinta.

ET reuera uox eius ut tuba uehemens intonuit: quia cum ſapientiã dei in miniſterio abſconditam inter perfectos loqueretur: talia ⁊ tam profunda de ſcripturis tonuit: ut uel rarus pro conſuetudine ſenſus exercitatus diſertitudinem lingue ipſius intelligere poſſet. Sẽſim igitur per incrementa zelus fidei eũ enixius purgebat: ⁊ martyrij ſitis in corde illius accenſa quieſcere euꝫ nullatenꝰ permittebat. Unde factum eſt ut iuxta ꝓmiſſum data ſibi licentia terram ſarracenorum feſtinus adiret. Sed que ſunt hominis cognoſcens altiſſimus in facieꝫ ei reſtitit: ac intentato graui morbo per totum hyemis ſpacium eum acrius flagellauit. Sicqꝫ factum eſt: ut cum de propoſito ſuo nihil proſpere actum cerneret: pro recuperanda ſaltem corporis ſanitate ad natale ſoluꝫ compulſus remearet. Qui cuꝫ nauigando in finibus hiſpanie applicare diſponeret: in ſicilie partibus uentorum compulſu ſe poſitũ cernebat. Circa tempus auteꝫ illud capitulum generale apud aſiſium conſtitutum eſt celebrari. Quod ut uiro dei antonio per fratres meſſane ciuitatis innotuit: ſemetipſo robuſtior factus ad locum capituli utcunqꝫ peruenit.

Lectio ſexta.

POſt multum uero temporis contigit fratres ad ciuitatem forliuij pro ſuſcipiendis ordinibus tranſmitti. cõuenientibus igitur ex diuerſis partibus fratribus ob dictam cauſam ac predicatoribus affuit inter eos antonius. Inſtante autem collationis hora necnon ⁊ fratribus ex more congregatis miniſter loci fratribus de ordine predicatorum: qui ĩ preſentiarum erant ſupplicare cepit: ut exhortationis gr̃a ſalutis uerbum ſitiẽtibus ꝓponerent. Cũqꝫ iprouiſũ ſe quiſqꝫ nec uelle nec debere p̃dicare ↄſtantiꝰ aſſeruiſſet: Conuerſus ad fr̃em antoniũ p̃cepit ei: ut q̃dcunqꝫ ſibi ſp̃s ſuggereret ↄgregatis fr̃ibus annunciaret. Non enim credebat eum q̃cq̃ꝫ de ſcripturis noſſe: ſꝫ nec q̃cq̃ꝫ niſi forte que ad officium eccleſiaſticũ ſpectant putabat legiſſe: uno tñ p̃ſumptiõis ↄfiſus ſuffragio: q̃d uidelꝫ eũ lr̃alr̃ loqui uix cum neceſſitas exegiſſꝫ audierat.

Lectio ſeptima.

Reuera enim cũ talis eſſet induſtrie ut memoria ꝓ libris uteretur: ⁊ eloquiſ myſtici gr̃a copioſus afflueret: ꝑitiorem eum nouerant fr̃es in abluẽda ſupellectili cogne q̃ꝫ in exponendis myſterijs ſcripture. Quid multa: Uiribꝰ totis quoad potuit renitens: tandẽ ad clamorẽ õium ſimplr̃ loqui exorſus ẽ. Cunqꝫ calamus ille ſc̃i ſp̃s linguaꝫ loquoꝛ ipſius luculenta ſatis expoſitione ac breui ſermonis compendio multa prudẽter diſſeruiſſet ſtupenda: fr̃es admiratõne ꝑculſi intẽtis auribus ꝑorãtem uiꝝ unanimit̃ intendebant. Dabat q̃ppe ſtuporis augmentum inſꝑata dictoꝝ ꝓfunditas: ſꝫ nec minus edificabat ſp̃s quo loq̃bat̃ ⁊ feruẽtiſſima caritas. Oẽs deniqꝫ ſc̃a ↄſolatione ꝑfuſi humilitatis meritũ in ſeruo dei antonio cum dono ſcīe uenerati ſunt. Qm̃ aũt teſtante dño non põt ciuitas abſcondi ſupra montem poſita non multo poſt tp̃e delata ad miniſtrum eoꝝ que contigerant relatione intrupto q̃tis ſilentio: ad publicũ uenire cõpulſus eſt antoniꝰ. Iniuncto nanqꝫ ſibi predicationis officio heremi cultoꝛ emittitur ⁊ ad euangelizandum dei gloriam diu clauſa oꝛa laxãtur. Nitentis igĩ auctoritate ſuffultus in tm̃ p̃dicationis opus explere ſtuduit: ut nomen euangeliſte geſtoꝝ ſtrenuitate ↄpenſaret.

Lectio octaua.

Circuibat ꝑind̃ ciuitates ⁊ caſtra uicos atqꝫ cãpeſtria: ⁊ uite ſeminarium ſicut affluentiſſime ita ⁊ feruẽtiſſime cunctis ſpargebat. Diſcurrente aũt eo ⁊ ob aiaꝝ zelum regem ſibi ꝓrſus negante: contigit eum ad ciuitatem ariminenſẽ celitus applicuiſſe. Ubi cũ multos cerneret heretica prauitate deluſos: Conuocato mox totius ciuitatis pp̃lo: i feruoꝛ ſp̃s p̃dicare cepit: ⁊ qui philoſophoꝝ nõ nouerat argutias uerſuta hereticoꝛum dogmata ſole lucidius ↄfutauit. Ita deiñ uerbum eiꝰ ⁊ doctrina ſalutaris in cordibus audientiũ radices fixit: ut eliminata erroris ſpurtitia: non parua credentium turba dño fidelr̃ adhereret. In q̃bꝰ hereſiarchã unum bonillum noīe ab annis triginta errore infidelitatis abductum ꝑ ſeruũ ſuum antoniũ dñs ad uiam ueritatis cõuertit: q ⁊ accepta pñia mandatis ſc̃e rõane eccleſie uſqꝫ in finẽ deuotꝰ obtẽpauit.

Le. ix.

Poſt hec aũt cũ urgente fãiliari cauſa miniſter ordinis ſeruũ dei antonium ad curiam deſtinaſſet: tali eum fauore apđ uenerabiles eccleſie principes dotauit altiſſimus: ut a ſummo põtifice ⁊ uniuerſa cardinalium multitudĩe ardentiſſima deuotione audiretur predicatio illius. Nempe enim talia ⁊ taꝫ profunda de ſcripturis facundo eructabat eloquio: ut ab ipſo domino papa familiari quadam prerogatiua arca teſtamenti uocaretur. Sermo nanqꝫ ipſius ĩ gratia ſale conditus non mediocrem audientibus gratiam conferebat. Mirabant̃ maiores uirum pubetenus idiotam ſpiritualia ſpiritualibus ſubtiliter comparanteꝫ: ſtupebant minores peccati cauſas ⁊ occaſiones euellenteꝫ ⁊ uirtutũ mores cautius inſerentem. Omnis deniqꝫ conditionis ordinis ⁊ etatis uiri congruentia ſibi uite documenta ſuſcepiſſe letati ſunt: Nll'a ꝓrſus eũ flectebat ꝑſonaꝝ acceptio: nll'a fauoris humãi ꝑmiſcebat opinio: ſꝫ iux̃ ꝓphete uoceꝫ quaſi plauſtrũ triturãs roſtra hñs ferẽtia mõtes cõminuit: ⁊ colles ſicut puluerẽ poſuit.

In ſanctoꝝ martyrum uiti ⁊ modeſti. oratio.

Da eccleſie tue q̃s dñe ſãctis tuis uito ⁊ modeſto atqꝫ creſcentia intercedentibus ſuperbe non ſape: ſꝫ tibi placita humilitate proficere: ut proterua deſpiciens: quecunqꝫ matura ſunt libera exerceat caritate. p.

Lectio prima.

Apud ſiciliã bt̃s uit⁹ ī puerili etate uirtutibus maturus: primum a p̄re ſuo ſacrilego hyla ut a cultura dei recederet tentatus eſt: deinde a ualeriano iudice cathonijs ceſſus in ꝯfeſſione ꝑmanſit: inde redditus p̄ri. Cum penis illum affligere p̄r meditaret̃: Monitu angelico naui conſcendens comitantibus ſecuꝫ modeſto ⁊ creſcentia nutritoribus ad tonagritanum territorium deuenit.

Lectio .ij.

Commorati ſũt autem iuxta fluuiũ qui dicitur ſiler dño ſeruiẽtes. Populus autem uniuerſe regionis illius audientes demonia ipſorũ ſanctitatem ꝯfitentia: ueniebant ad illos: ⁊ audiẽtes uerba uite ab eis: conuertebantur ad dñm ieſum chriſtum. In illis diebus fili⁹ dioclitiani imꝑatoris uexabatur a ſpu īmundo dicens. Niſi uenerit uitus nõ exibo. Dioclitianus dixit. Et ubi eum poſſum⁹ inuenire: Demon dixit. In territorio tõagritano. Tunc dioclitianus miſit cũ feſtinatione qui eũ adducerent.

Lectio .iij.

Inuentus aũt beatus uitus ſiml' cũ ſuis nutritoribus ad dioclitianum adducitur: ⁊ filius eius orone curat̃. Sꝫ cum ei impius īperator ſuaderet multis donis ꝓmiſſis ut culturã dijs īpenderet: eiuſqꝫ aīum de bono ꝓpoſito moueri nõ poſſet: artiſſimis uincul' ferreis aſtrictũ ī carcerem teterrimũ īcludi iuſſit. Cũ quo pariter modeſtum ⁊ creſcentiã. Deinde circunſtante poplo in amphitheatrũ inducuntur. Et cũ introducti fuiſſet ait beatus uitus ad modeſtum p̄rem ſuum. Forti aīo eſto ne timeas ecce appropinquabit corona noſtra.

Lectio quarta.

Dioclitianus aũt perſuadebat eiſ ut ſacrificarent. Uitus dixit: Chriſtuꝫ dñm hẽmus ⁊ ei ſacrificamus. Tunc dioclitianus ī ollam reſine ⁊ pice ſuccẽſaꝫ ⁊ plumbo ſoluto feruefactã ipſos iactari precepit. Ubi ſancti martyres pſallẽtes in modum trium puerorum hymnũ domino dicebant. Et egreſſi ſunt uultu illeſo. Poſt hec imperator iuſſit eis dimitti leonem ferociſſimum qui mox ad pedeſ eorum cecidit: ⁊ lingua ſua pedes martyrum lingere cepit.

Lectio quinta.

Ad ultimuꝫ uictus ſacrilegus imperator ſimul ⁊ uidens multitudineꝫ populi miraculo percuſſam ad chriſtum uerum deum conuerſam: cataſta parari iuſſit ⁊ ſeruos dei ſuper extendi. Cunqꝫ cederentur martyres dei: oſſibuſqꝫ diſciderentur: exclamauit beatus uitus ad dñuꝫ dicens. Domine deus libera nos. Et ſtatim tonitruum magnum factum eſt: et coruſcatio atqꝫ taꝫ magnus terremotus ut templa deorum corruerent: ⁊ multos opprimerent. Imperator uidens hoc ſignum territus fugit.

Lectio ſexta.

Deſcendens auteꝫ angelus domini eripuit eos: ⁊ ſtatim apparuere iuxta fluuiuꝫ qui dicitur ſiler. ⁊ requieuerũt ſub arbore. Tunc orauerunt ad dominum: ut ſuſciperet in pace animas ſuas: ⁊ ſtatim expirauerunt. Florẽtia uero illuſtriſſima femina corpora ſanctoruꝫ collegit: ⁊ in loco qui dicitur marianus cõdita aromatib⁹ ſepeliuit.

In ſanctorum martyrũ marci ⁊ marcelliani oro.

Preſta q̃s omp̄s d̃s ut qui õiuꝫ ſcõrum martyꝝ tuoꝝ marci ⁊ marcelliani natalitia colimus: a cũctis mal' iminentib⁹ eoꝝ interceſſionib⁹ liberemur. p.

Rome uia ardeatina natale ſcõꝝ martyrum marci ⁊ marcelliani preclariſſimi generis tranqllini ⁊ marcie filioꝝ. Qui primo carcerẽ ꝓ fide chriſti paſſi: poſtmodum a fabiano duce tenti: ⁊ ad ſtipitem ligati in pedib⁹ acutoſ acceperunt. Quib⁹ cũ diceret inſan⁹ iudex īfelices ⁊ miſeri deponite amentiã: ⁊ liberate uoſmetipſos a cruciatibus īminentib⁹ rñderũt. Nunq̃ꝫ tã bene epulati ſumus. Nõ cepim⁹ eẽ fixi ī amore chriſti. Utinam nos ſic eẽ ſicut ſum⁹ tã diu ꝑmittas q̃ꝫ diu huius tegimur corporis indumẽto. Cunqꝫ trãſiſſet una dies ⁊ una nox ⁊ illi in pſalmis ⁊ hymnis laudantes chriſtum pſeuerrent: lanceis per lat̃a transfixi cuꝫ glĩa martyrij ad ſyderea regna migrauerunt.

In ſcõꝝ martyrũ geruaſij ⁊ prothaſij.

DEus qui nos annua ſanctorū martyrum tuorum geruaſij ⁊ prothaſij ſolennitate letificas: concede ꝓpitius: ut quorum gaudem⁹ meritis: accendamur exēplis. per dominum.

Lectio prima.

AMbroſius ſeruus chriſti fratribus per omnem italiam in dn̄o eternaꝫ ſalutem. Jn diuinis uoluminibus reus ſcribitur: qui non ſtuduerit dare gratis: quod ipſe gratis accepit. Quicquid eniꝫ eccleſie dn̄i ꝓfuturum erat: ſubtraxiſſe uidetur cuꝫ noluerit tradere omnibus qđ ipſe non celādum acceperit. Unde pſalmographus canit. Juſtitiam tuam non abſcondi in corde meo: ueritatem tuam ⁊ ſalutare tuuꝫ dixi: non celaui miſericordiam tuam in concilio multorum. Et ꝓ hoc opere quaſi uiciſſitudineꝫ a deo poſtulans adiecit. Tu autem dn̄e ne elōgeſ miſericordiam tuam a me. Quaſi deo diceret. Sicut ego feci alios miſericordiaꝫ inuenire: ita ipſe non patiaris longe fieri mias tuas a me.

Lectio ſecunda.

APeriamus ergo cur iſta p̄miſimus ⁊ ueſtros aīos qui pie de dn̄o ſentitis ⁊ creditis: de inuentione ſanctorū corporum ad letitiam inuitemus. Jn dieb⁹ itaqꝫ tranſacte nuper quadrageſime: cuꝫ dominus donaſſet mihi ut ieiunantium me faceret eſſe participeꝫ in oratione poſitum ita me ſomnus oppreſſit: ut nec uigilans aperte: nec dormiēs integre uiderem apertis oculis duos iuuenes ephebos ueſtibus candidiſſimis .i. collobio ⁊ pallio īdutos: Caligulis calciatos manibus extenſis orantes. Nullam quideꝫ grauedinem patiens loqui cum eis non poteram: Sed quia ut dixi pars ī me ſōni incūbebat: qui me ad eoruꝫ interrogationem uerbū proferre non ſineret. Plene autem mihi euigilanti uiſio eoꝝ elapſa eſt.

Lectio tertia.

FActum eſt proīnde ut rogarem dn̄i miſericordiam: ut ſi ludificatio demonum eſſet abſcederet: ſi uero eſſet ueritas plenius appareret. Ad impetrādū uero quod poſcebam a dn̄o: augmentaui ieiunium. Similiqꝫ modo canente gallo orantes mecum iuuenes apparuerūt. Tertia uero nocte ꝯfecto ieiunijs corpore non dormienti ſed ſtupenti cū quadā mihi tertia apparuerunt perſona: que ſimilis eſſe beato paulo apoſtolo uidebatur: cuius me uultum pictura docuerat. Contigit iterum ut ipſe mecum illis tacētibus loqueretur dicens. Jſti ſūt qui monita mea ſecuti: reſpuentes predia ⁊ diuitias ſecuti ſunt dn̄i noſtri ieſu chriſti ueſtigia. Nihil terrenum nihilqꝫ carnale concupiſcentes in media hac mediolanenſi urbe per decem annos in dei ſeruitio ꝑdurantes: ad hoc pertingere meruer̄: ut chriſti martyres fierent. Quorum corpora in eo loco inuenies ī quo ſtas ⁊ oras.

Lectio quarta.

DUodecim pedum altitudine terre coopertam arcam inuenies: quam arcam ſuperius exaltabis: ⁊ in nomine eorum eccleſiam fabricabis. Cunqꝫ eorū nomina requirerē dixit mihi. Ad caput eorum libellum ſcriptuꝫ inuenies ī quo ⁊ ortus ⁊ eorum finis ſcriptus eſt. Conuocans itaqꝫ omnes per circuitū fratres ⁊ coep̄os urbium uicinarum: ⁊ referens uniuerſa que uideram ipſis coram poſitis: primus ego terre foſſor acceſſi: cetis uero epiſcopis proſecutis fodientes peruenimus ad arcam quam ſanctus ꝓmiſerat paulus. Quam aperiētes inuenim⁹ quaſi in ipſa hora poſitos ſanctos miro odore fragrantes. Ad quorum caput libellum inuenimus: in quo erant hec per ordinem uniuerſa conſcripta.

Lectio quinta.

EGo ſeruus chriſti philippus intra domum meam ſanctoruꝫ corpora cum filio meo rapui ⁊ ſepeliui. Quoruꝫ mater ualeria ⁊ pater uitalis ſunt dicti: quos uno ortu geminos genuere: ⁊ unū prothaſium alium geruaſiū uocauerūt. Cūqꝫ ab inteſtato geruaſius ⁊ prothaſi⁹ hoc ē p̄re ſc̄o uitale martyꝛ ⁊ m̄re ſc̄e memorie ualeria patrimonio utriſqꝫ ſucceſſiſſent: domum propriam in qua nati fuerant: ⁊ res uniuerſas parentum ⁊ caſelulas uenundantes omne preciū pauꝑib⁹ rogauerunt: ⁊ familiole ſue q̃ʒ ingenuam fecerant. Poſt hec autem geruaſius ⁊ prothaſius in uno ſe cenaculo concluſerunt: ⁊ per decem annos lectioni ⁊ orationi adherentes anno undecimo cõuerſionis ſue ad palmam martyrij idola reſpuentes: ſub aſtaſio principe in mediolanenſi ciuitate die calendarum ianuarum feliciter peruenerunt.

Lectio ſexta.

EOdem tempore ſuperueniente comite aſtaſio qui proficiſcebatur ad bellum: qđ a marchomanis fuerat excitatum: occurrere ei cultores idolorũ cuʒ ſacerdotibus ſuis dicentes. Si uis letus ad auguſtos noſtros reuerti ⁊ uictor: geruaſium ⁊ ꝓthaſium dijs noſtris cõpelle ſacrificare. Uehementer enim dij noſtri de eoꝝ contemptu commoti reſpõſa nobis dare ꝯtemnunt. Audiens hec aſtaſius comes iuſſit eos teneri ⁊ ad ſe perduci. Cunqʒ perducti fuiſſent ad illuʒ ait comes aſtaſius. Hortor uos ⁊ mõeo ut a đoruʒ noſtroꝝ iniurijs commorantes: ad immolandum eis deuoti ſtuđatis inſiſtere: ut expeditio mea unanimiter celebretur. Beatus geruaſius dixit. Uictoriam de celo debes ab omnipotẽti deo requirere non de ſimulacris mutis ⁊ uanis: q̃ oculos habent ſine lumine aures ſiñ auditu nares ſine odoratu os ſine ſermone manus ſine tactu pedes ſine greſſ: ⁊ uẽtreʒ abſqʒ interioribus probantur habere ⁊ ſine flatu eſſe noſcuntur.

Lec. vij.

TUnc idignatus aſtaſius comes iuſſit beatum geruaſium tãdiu plũbatis tundi q̃ʒdiu exalaret ſpm. Quo remoto iuſſit ſibi aſtare prothaſium. Cui ⁊ dixit. Miſer uel tu uiuere ſtude: ⁊ noli biothanatus fieri ſicut ⁊ frater tuus geruaſius. Cui beatus prothaſius reſpondens ait. Quis eſt miſer? Ego qui te nõ timeo an tu qui me timere probaris? Aſtaſius dixit. Ego te miſer hõ quõ timeo? Beatꝰ ꝓthaſius dixit. In hoc probaris timere me ⁊ ledi: ſi non ſacrificauero dijs tuis. Si enim non timeres te ledi a me: ad ſacrificium idolorũ non me compelleres. Ego autem te non timens cõtemno minas tuas: ⁊ omnia idola tua ut ſtercora reputans deum ſolum qui regnat in celꝭ adoro.

Lectio octaua.

AUdiens hec aſtaſius comes iuſſit eum fuſtibus cedi: ⁊ dum diu torq̃retur: iuſſit eum erigi dixitqʒ ei. Prothaſi ut quid taʒ ſuperbus ⁊ tam rebellis exiſtis? uis perire ſicut tuum probaſti periſſe germanum geruaſiũ. Beatus ꝓthaſius reſpondit. Non tibi iraſcor aſtaſi comes nec ego nec ip̃a iuſtitia: qm̃ cecos tui cordis oculos attendo. Incredulitas enim que in tuis ſenſibus regnat: nõ te permittit uidere que dei ſunt. Nam ⁊ dominus meus ieſus chriſtus crucifigẽtibus ſe nõ maledixit: ſed potius ut eis indulgeretur orauit: addens ⁊ hoc quia neſciret quid facerent. Unđ ⁊ ego tui comes aſtaſij miſereor: quia neſcis quid facias. Age ergo qđ cepiſti ut mihi poſſit occurrere cum meo fratre geruaſio hodie bẽignitas ſaluatoris noſtri.

Lectio nona.

TUnc comes aſtaſius iuſſit euʒ capite cedi. Cunqʒ decolatus eſſet beatus ꝓthaſius: ego ſeruus chriſti philippꝰ abſtuli cum filio meo furtim nocte ſancta corpora: ⁊ in domo mea đo ſolo teſte in iſta arca ſaxea ſepeliui: credẽs me orationibus eoꝝ conſequi miam dñi noſtri ieſu chriſti. Qui cuʒ pr̃e ⁊ ſpiritu ſãcto uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculoꝝ. Martyrizati ſunt aũt beatiſſimi martyres geruaſius ⁊ ꝓthaſius in mediolanenſi ciuitate ſub die. xiij. calendarum iuniarum.

In ſancti ſiluerij pape ⁊ martyris Lectio. j.

SIluerius natione campanus ex patre ormiſta epiſcopo romano ſedit tantum menſes. ix. dies. xi. Hic leuatus eſt a theodato tyranno ſine deliberatione decreti: Qui theodatus corruptus pecunia talem timoreʒ indixit clero: ut qui non conſentiret in eius electione gladio puniretur. Quidam uero ſacerdotes nõ ſubſcripſere in eum ſcđm morẽ antiquũ uel decretum: ꝯfirmauerunt aũt ordinationem. Dolens autẽ auguſta pro arthemio pr̃iarcha ꝙ depoſitus fuiſſet a ſancto agapito papa: qꝛ hereticũ eũ repiſſet

⁊ in locum eius conſtituiſſet mennaʒ ſeruum dei. **Lectio ſecunda.**

TUnc auguſti ꝯſilio unam uel aliter uſa cū uigilio diacono miſit epiſtolam romā ad ſiluerium papaʒ rogans et obſecrans: ne pigriteris ad nos uenire: aut certe reuoca arthenium in locū ſuū. Qui dum legiſſet beatus ſiluerius litteras ingemuit ⁊ dixit. Modo ſcio qꝛ hec cauſa finem uite mee adducit. Sed beatiſſimus ſiluerius fiduciam habens ĩ domino ⁊ beato petro: reſcripſit dicēs. Domina auguſta ego reʒ iſtā nunq̄ȝ ero facturus ut reuocem hominem hereticum ĩ ſua nequitia damnatum. **Lectio tertia.**

TUnc indignata auguſta miſit iuſſiones ſuas ad beliſarium patriciuʒ per uigilium diaconem ita continentes. Uide aliquas occaſiones in ſilueriuʒ papam ⁊ depone illuʒ de ep̄atu: aut feſtin⁹ certe tranſmitte euʒ ad nos. Ecce habes ibi uigilium archidiaconem ⁊ apocryſarium noſtrum cariſſimum: qꝛ nobis pollicitus eſt reuocare arthenium patriarcham. Tunc ſuſcipiens iuſſionem beliſarius patricius dixit. Ego quidem iuſſionem facio: ſed is qui intereſt in necem ſiluerij pape ipſe reddet rationem d̄ factis ſuis dn̄o ieſu chriſto. **Lectio quarta.**

ET urgente iuſſione exierunt quidā falſi teſtes qui dixerūt. Quia nos crebro inuenim⁹ ſiluerium papā ſcripta mittentem ad regem gothoꝝ. Ueni ad portam que appellatur aſinaria iuxta lateranas ⁊ ciuitatē tibi trado ⁊ beliſariuʒ patricium. Quod audiens beliſarius patricius non credebat. Sciebat enim qꝺ per inuidiam hec de eo dicebantur. Sʒ dum multi in eandem accuſationem perſiſterent pertimuit. Tunc fecit beatum ſiluerium papam uenire ad ſe in palacium preicis: ⁊ ad primum ⁊ ſecundum uelum retinuit omnem clerū. **Lectio quinta.**

INgreſſo igitur ſiluerio cum uigilio ſoli in mauſeolo: antonia patricia ſedebat in lecto: ⁊ beliſarius patricius ſedebat ad pedes ei⁹: ⁊ dū eum uidiſſʒ antonina patricia dixit ad eū. Dic nobis ſiluerij papa quid fecimus tibi ⁊ romāi ut tu uelles nos in manus gothoruʒ tradere: Et adhuc ea loquente igreſſus ſubdiaconus regionarius prime regiōis tulit pallium d̄ collo eius ⁊ duxit in cubicl̄m ⁊ expoliauit eum: ⁊ induit eum monaſticā ueſtem ⁊ abſcondit eum. **Lectio. vi.**

TUnc ſixtus ſubdiaconus regionis ſexte uidens eum iam monachuʒ egreſſus foras nunciauit ad cleruʒ dicēs quia dn̄s noſter papa depoſitus eſt ⁊ fc̄s eſt monachus. Quod audiētes fugerūt omnes: quem ſuſcepit iulius archidiaconus in ſua quaſi fide: ⁊ miſit eū in exiliuʒ in pontianas ⁊ ſuſtentauit eū pane tribulationis ⁊ aqua anguſtie. Qui deficiens mortuus eſt ꝯfeſſor factus. Qui etiam ſepultus eſt in eodē loco. xij. cal̄as. iulij. ibi qȝ occurrit multitudo male habentium ⁊ ſalui facti ſunt. Hic fecit ordinationem unam per menſeʒ decēbris preſbyteros. xiij. diacones. v. ep̄os per diuerſa loca numero. xix. Et ceſſauit ep̄atus dies ſeptem. **In ſancti paulini ep̄i ⁊ confeſſoris Lectio.**

IN ciuitate nola campanie natale ſancti paulini ep̄i ⁊ cōfeſſoris. Qui ſe tēporibus uandalorum pro filio cuiuſdam uidue in ſeruitutē tradens: ⁊ terribili iuſſone regis eorum quis eſſet agnituſ reddita ſibi omni captiuitate ciuitatis ſue ⁊ oneratis frumento nauibus cum igēti gloria ex africa ad patriā ſedem reuerſuſ eſt. Clrauit autem non ſolum eruditione ⁊ captioſa uite ſanctitate ſed etiā potentia aduerſus demones.

In uigilia natiuitatis beatiſſimi ioannis baptiſte. In primis ueſpi. ℟. Ipſe p̄cibit an̄ illum in ſp̄u ⁊ uirtute helie parare dn̄o plebem ꝑfectā. **p̄s.** Dixit. **℟.** Ioannes ē nomen eiuſ: uinū ⁊ ſicerā non bibet: ⁊ multi ĩ natiuitate eius gaudebūt. **p̄s.** Cōfitebor. **℟.** Ex utero ſenectutis ⁊ ſterili ioannes natus ē p̄curſor dn̄i. **p̄s.** Beatus uir. **℟.** Iſte puer magn⁹ coram dn̄o. nā ⁊ man⁹ eiuſ cum ipſo eſt all'a. **p̄s.** Laudate pue. **℟.** Nazareus uocabitur puer iſte: uinū ⁊ ſicerā non bibet: ⁊ ōe immundū nō manducabit ex utero m̄ris ſue. **p̄s.** Laudate dñm ões gentes. capl'm.

Audite insule ⁊ attendite ppl'i de lõge. dñs ab utero uocauit me: de uẽtre m̄ris mee recordat⁹ est nois mei. hy. Ut queant lassis. ℣. Fuit hõ missus a deo. ℟. Cui nomen erat ioannes. Ad mag. añ. Ingresso zacharia templũ dñi apparuit ei gabriel angelus stãs a dextris altaris incẽsi. ps. Magnificat anima. oratio.

Deus qui p̄ntem diẽ honorabilẽ nobis in bt̄i ioannis natiuitate fecisti: da populis tuis spiritualium grãm gaudiorum: ⁊ omnium fidelium mentes dirige in uiam salutis eterne. per dominũ. Ad mat. inuit. Regem p̄cursoris dñm uenite adoremus. hy. Antra deserti. In .j. noct. añ. Priusq̃ꝫ te formarem i utero noui te: ⁊ ãteq̃ꝫ ꝓgredereris sc̄ificaui te. ps. Beatus uir. añ. Ad oĩa que mittã te dicit dñs ibis ne tĩeas: ⁊ que mãdauero tibi loqueris ad eos. ps. Quare fremu. añ. Ne timeas a facie eorum qꝛ ego tecum sum dicit dñs. ps. Dñe qd mlt̄. ℣. Fuit hõ missus a deo. ℟. Cui nomen erat ioannes. Sermo sc̄i aug. ep̄i Lectio .j.

Post illũ sacrosanctũ dñi natalis diem nlli⁹ hõis natiuitatem legim⁹ celebrari nisi solã ioannis baptiste. In aliis sc̄is ⁊ electis dei nouimus illũ diem coli: quo illos post ↄsumationẽ laborum ⁊ deuictũ triumphatũqꝫ mundũ i ꝑpetuas eternitates p̄ns hec uita parturit. In aliis ↄsumata ultimi diei merita celebrant̄: in hoc ẽt p̄ma die ipsa ioannis ĩitia ↄsecrãtur. Pro hac absqꝫ dubio cã qꝛ per hũc dñs aduentũ suũ ne subito ĩspatũ hoies nõ agnoscerẽt uoluit eẽ testatũ. Ioãnes aũt figura fuit ueteris testamenti: ⁊ i se ꝑtulit formã legis: ⁊ iõ p̄renũtiat saluatorẽ uenturũ: sicut lex grãm p̄currit. Qd̄ autẽ nondũ nat⁹ de secreto materni uteris ꝓphetauit: ⁊ expers lucis iã testis ẽ ueritatis: Hoc ẽ intelligẽdũ qd̄ latens sub uelamine ⁊ carne lr̃e ⁊ redẽptorẽ mundo sp̄u p̄dicauit: ⁊ nobis dñm deũ nr̃m quasi de quodã legis utero ꝓclamauit. Ergo qa iudei errauerunt a uentre. i. a lege q̃ christo grauida erat: errauerunt a uẽtre locuti sũt falsa: ideo hic uenit in testimonium: ut testimonium perhiberet de lumine. ℟. Fuit hõ missus a deo: cui nomen erat ioannes. Hic uenit in testimonium: ut testimoniũ ꝑhiberet de lumine: ⁊ pararet dño plebem ꝑfectã. ℣. Erat ioannes in deserto predicans baptismum penitentie. Hic. Lectio sc̄da.

Quod aũt ioannes i carcere ↄstitut⁹ ad christũ discipulos suos destinauit: lex ad euangelia trãsmittit. Que lex iux̄ typum ioãnis quasi ignorãtie clauso carcere in obscuro ⁊ i occulto iacebat: et iudaice cecitatis sensus ĩtra lr̃az tenebat̄ inclusus. De hoc beat⁹ euangelista ꝓloquit̄. Ille erat lucerna ardens ⁊ lucẽs: a deo ꝙ sp̄s sc̄s igne succenso mũdo ignorantie nocte possesso lumẽ salutis oñderet: ⁊ quasi int̄ densissimas delictoꝝ tenebras splendidissimũ iustitie solẽ lucis sue radio p̄monstraret de seipso dicẽs. Ego uox clamantis i deserto. Uideam⁹ i quo deserto. i. i gentiũ ppl'o. Uacua eĩm timore dei pectora ⁊ sp̄u sc̄o arentia deserto squalentis heremi cõpant̄. Desertus hic eĩm mũdus ab õi cultura fidei ⁊ tĩoris dĩ ⁊ pc̃coꝝ spinis obsitus squalebat tanq̃ꝫ ager icultus ⁊ pẽitus nullã bonoꝝ operũ fecunditatem obtulerat: nullũ imbrem gratie spiritualis exceperat. rn̄sorium.

Helisabet zacharie magnum uiꝝ genuit ioãnẽ baptistam p̄cursorem dñi. Qui uiã dñi p̄parauit i heremo. ℣. Fuit hõ missus a deo: cui nomen erat ioannes. Qui. Lectio tertia.

Mittitur beat⁹ ioannes q̃ cũ ꝓphetica atqꝫ ap̄lica p̄dicatione annũciãdo p̄niam: quasi rudẽ cãpuꝫ ꝑscinderet: fecundaret ⁊ excoleret: diuiniqꝫ uerbi seminib⁹ ipleret: ⁊ ad maturã frugẽ. i. ad regenerationis grãꝫ p̄pararet. Nã illud q̃ꝫte glie est: ꝙ zacharie sacerdoti seni ⁊ helisabet sterili a gabriele. i. ab angelo illo ꝓnuntiat̄: a quo marie dñi natiuitas nũciatur: ⁊ quasi ex aliquo filiis dñi p̄mittit̄ fili⁹ sterilis añ filiũ uirginis: nescio qd̄ maius miraclm ipsa nouitate declarãs: Insꝑata ꝓle sterilitas nũerat̄: qꝛ nouo ꝑtu erat dictãda uirgitas. Premittit̄ añ iesũ christũ ioãnes quasi testm̃ uet⁹ añ nouũ ut dies diei eructet uerbũ: ⁊ sacramtorũ obſcura ꝓfunditas euidentioribꝰ noue doctrine myſterijs reuelet̃. Premittitur ergo lucerna an̄ ſolē ſeruꝰ an̄ dn̄m: amicus an̄ ſponſū: p̄co an̄ iudicē uox an̄ uerbum. Et ideo de ſe dicit. Ego uox clamantis in deſerto ℟. Priuſq̄ꝫ te formarem in utero noui te: ⁊ anteq̄ꝫ exires de uentre ſanctificaui te. Et ꝓphetam in gentibus dedi te ℣. Uir dilectus a deo ⁊ hōibꝰ honoratus ē. Et. In ſecundo nocturno antiphona. Miſit dn̄s manum ſuā ⁊ tetigit os meū: ⁊ ꝓphetā in gentibꝰ dedit me dn̄s. p̄s. Cum inuoc. an̄t. Ecce dedi uerba mea in ore tuo: ecce cōſtitui te ſuꝑ gentes ⁊ regna. p̄s. Uerba mea. ℣. Dn̄s ab utero uocauit me de uentre mr̄is mee: recordatus ē nōis mei. p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Inter natos mulierū non ſurrexit maior. ℟. Joāne baptiſta.

Lectio, quarta.

Quid ē ꝙ bt̄s ioannes uocē eē ſe dixit. i. qꝛ uerbi annunciator ⁊ p̄dicator erat. Hic iam ſolicite reqramꝰ: qd int uerbū ſit ⁊ uocē. Scripture ſc̄e uerbū eē diffiniunt: qd̓ intra animi ſilētiū mēte cōcipimꝰ. Uerbū eē diffiniunt ipſā cogitationē q̄ adhuc intra ꝯſcie ſecreta retinet̃. Uocē uero ꝑ quā uerbū ꝓfert̃ i mediuꝫ. Uox ſonꝰ ē index cogitatiōis: uerbuꝫ uero ipſa cogitatio. Sicut. n. qn̄ uerbū corde ꝯcipimꝰ: neceſſaria ē uox quaſi qd̓daꝫ uehicl'm uerbi ⁊ qd̓libet uerbū ipſum ꝑ oris ſonū ad aliuꝫ trāſferimꝰ: tn̄ ſic eū integrū ēt itra nos. i. clauſū tenemꝰ: ⁊ ſic a loquente trāſfert̃: ut tn̄ i ſua ſede teneat̃: ita ⁊ omp̄s pr̄ inoteſcere nobis uolēs ſapientiā ⁊ uerbū illud qd̓ i principio erat ds̓ apud deū: ſicut ipſe teſtat̃: Eructauit cor meū uerbū bonū: bt̄m ioannē quaſi uocē ꝑ quā ad nos uerbū ſuū ꝓferret aſſumpſit. Qd̓ quidē uerbū de illa ſede ita ad nos deſcendit: ut in ſinu ideſt in profūdo paterni pectoris permaneret: terrena uiſitans ⁊ celeſtia non relinquens. ℟. Deſcendit angl's dn̄i ad zachariā dicēs: accipe pueꝝ in ſenectute tua. Et hēbit nom̄ ioānes baptiſta. ℣. Iſte puer magnus corā dn̄o. naz ⁊ manꝰ eius cū ipſo ē. Et.

Lec. v.

Hanc itaqꝫ gl'iam beatꝰ ioānes baptiſta non de lōgiquo p̄dicauit ſicut reliq ꝓphete: ſꝫ uicinꝰ ⁊ ꝓximꝰ an̄ceſſit. Illi aduentū ſupni regis an̄ multa tp̄a p̄dicauerunt. Alij dixerūt qn̄qꝫ uenturum eē: alij ecce cito ueniet. Iſte uero quē uēturꝫ p̄dixit ueniſſe monſtrauit: ⁊ ꝓphetiam ſuā ipſo quā nuntiabat aſſiſtēte compleuit. Adhuc itaqꝫ i utero mr̄is ſue ſp̄u ſc̄o repletꝰ ſuā ipſiꝰ natiuitatē ꝓphetādo ꝑuenit: ad ſilitudinē dn̄i ſc̄ificatus anteq̄ꝫ genitꝰ itra uiſcera exultāſ ⁊ ſaluatoris aduentū mr̄no ore ꝓteſtans. Uere lucerna ardens i quo tā ſingularis gr̄a diuine dignatōis effulſit: ut iā affore redēptorem ſc̄e genitricis uoce narraret: ⁊ ꝑ eā uelut ꝑ quandā ueritatis lucernā nondū i lucem ꝓlatꝰ oſn̄deret. Hic ē ille q noui ⁊ ueteris teſtam̄ti idoneꝰ ē mediator ⁊ gl'ioſi agni dignꝰ oſn̄ſor: q dn̄m ſuū ⁊ nūtiare ⁊ uno tp̄e meruit ⁊ uidere: una eadēqꝫ ſue natiuitatis etate: ⁊ noua incipiens ⁊ uetera concludens. De perſona huius euangeliſta teſtat̃. A diebꝰ inquit ioannis baptiſte regnum celorum uim patitur. ℟. Hic ē p̄curſor dilectus ⁊ lucerna lucēs an̄ dn̄ꝫ Ipſe ē. n. ioānes q uiā dn̄i p̄parauit i heremo ſꝫ ⁊ agnū dei demonſtrauit: ⁊ illuminauit mentes hoīum. ℣. Ipſe p̄ibit an̄ illum i ſp̄u ⁊ uirtute helie. Ipſe eſt.

Lectio. vi.

Nouimꝰ qꝛ familiariter mn̄s humana i diuerſis mundi huiꝰ illecebris et ꝯcupiſcentijs deuicta: fugit laborē: expetit uoluptatem: ⁊ uix ad hoc ducit̃ ut cōſuetudinē a ſe uite prioris excludat. Sed cū cepit cogitare ultimi diei neceſſitateꝫ: ac futuri iudicij pōdus icitata ⁊ ſtimulata uel ſpe p̄mij ul' timore ſupplitij uolūtariū bellū indicit paſſiōibꝰ: ⁊ uiꝫ facit priſtinis deſiderijs ſuis: ⁊ uiolent̃ ſe uincere ipſa ꝯtendit. Non eīm ſine uiolentia fieri pōt: ut de abūdantia ⁊ delitijs ad fameꝫ ⁊ ſitim ad abſtinentiā ⁊ crucē trāſeat: ⁊ ſōno prius atqꝫ ocio amicā carnē ꝯtritiōe uigilijſqꝫ ꝯficiat. Non iq̄ꝫ ſine uiolētia fieri pōt: ut unuſqſqꝫ iracundiā patiētia: ſuꝑbiam humilitate cōmutet: amore pauꝑtatiſ ac ſufficiētie affluētiā ſuperet: uinolētiā ſobrietate luxuriaꝫ caſtitate ꝯdēnet: ⁊ hō ſubito in uiꝝ transformet̃ perfectum:

⁊ quodāmō alr̄ īddat̄ ex alt̄o ac ſicut a talib⁹ ꝑ uiolētiā regnū celeſte diripitur. ℟. Innuebāt pr̄i ei⁹ quē uellet uocari eū: ⁊ poſtlāſ pugillarē ſcripſit dicens. Joānes ē nom̄ ei⁹. ℣. Apertū ē os zacharie ⁊ ꝓphetauit dicēs. Jo. In. iij. noc. a᷑. Poſuit os meū dn̄s quaſi gladiū acutū ſb̄ ūbra man⁹ ſue ꝓtexit me. ps. Dn̄e qs hīt. a᷑. Formans me ex ut̄o ſeruū ſibi dn̄s in lucē gētiū: ut ſis ſalus mea uſqꝫ ab extremis terre. ps. Dn̄e in uirtut ant̄. Reges uidebunt ⁊ ꝯſurgent p̄ncipes: ⁊ adorabunt dn̄m d̄m tuū q elegit te. ps. Bn̄dicam dn̄m ℣. Eliſabet zacharie magnū uiꝝ genuit. ℟. Joānē baptiſtam p̄curſorem dn̄i. Scd̄m lucam.

Heliſabet ipletū ē tp̄s pariendi ⁊ peperit filiū. Et audierūt uicini ⁊ cognati ei⁹: q2 magnificauit dn̄s mīam ſuaꝫ cū illa ⁊ ꝯgratulabant̄ ei. Et reliqua.

Omelia ſancti ambroſij epi. Lectio. vij.

Peperit ergo filiū heliſabet: ⁊ ꝯgratulabant̄ uicini. Hꝫ ſanctoꝝ editio letitiā plīmoꝝ: q2 cōe ē bonū. Juſtitia ei cōis ē uirt⁹. Et iō in ortu iuſti futur⁹ uite iſigne premittit̄: ⁊ gr̄a ſecuture uirtutis exultatione uicinoꝝ p̄figurante ſignat̄. Pulchre aūt tp̄s quo fuit i utero ꝓpheta memorat̄ ne marie p̄ntia taceat̄. Sꝫ tp̄s ſilet̄ īfātie: eo qꝺ p̄ntia dn̄i mr̄is i utero roboratur: q infātie ipedimēta neſciuit. Et iō i euāgelio nihil ſup eo legim⁹: niſi ortū ei⁹ ⁊ oraclm̄ exultatiōeꝫ i utero ⁊ uocē i deſerto. Neqꝫ eīꝫ ullā īfātie ſenſit etatē: qui ſupra naturā ſupra etatē i utero ſit⁹ mr̄is a mēſura pfecte cepit etatis plenitudinis chriſti. Et r̄ndit mr̄ ei⁹ ⁊ dixit. Non ſꝫ uocabit̄ ioānes. Et r̄nderūt ad illā. Nēo ē i cognatione tua q uocetur hoc noīe. ℟. Precurſor dn̄i uenit de quo ipſe teſtatur. Nullus maior inter natos mulieꝝ ioāne baptiſta. ℣. Hic ē ꝓpheta ⁊ pluſq̄ꝫ ꝓpheta de quo ſaluator ait. Nullus. Lectio octaua.

Innuebant ergo pr̄i eius quē uellet uocari eū: ⁊ accepit pugillarē ⁊ ſcripſit. Joanne ē nom̄ ei⁹. Et mirati ſūt ōnes Continuo āt reſoluta ē ligua ei⁹: ⁊ aptuꝫ ē os ei⁹ ⁊ loq̄bat̄ bn̄dicens deum. Mire ſāct⁹ euāgeliſta p̄mittendū putauit: q plimi īfantē pr̄is noīe zachariā appellandū putare: ut aduertas mr̄i non nom̄ alicui⁹ diſplicuiſſe generis ſed id ſc̄o īfuſum ſp̄u qꝺ ab anglo an̄ zacharie fuerat p̄nuntiatū. Et qdē ille mut⁹ itimare uocablm̄ filij nequit uxori: ſꝫ ꝑ ꝓphetiā heliſabet didicit: qꝺ non didicerat a marito. Joannes inqt ē nom̄ ei⁹. Hoc ē n̄ ei nos nom̄ ipoſuim⁹: q2 iā a deo nom̄ accepit: hꝫ uocablm̄ ſuū qꝺ agnouim⁹ non qꝺ elegimus. ℟. Gabriel angl's apparuit zacharie dicens naſcetur tibi fili⁹ nom̄ eius ioānes uocabitur. Et mlt̄i i natiuitate eius gaudebūt. ℣. Erit magnus corā dn̄o uinū ⁊ ſicerā n̄ bibet. Et mlt̄. Le. ix.

Habent hoc merita ſāctoꝝ: ut a d̄o nom̄ accipiant. Sic iacob iſrael dr̄ q2 uidit deū. Sic dn̄s nr̄ ieſus chriſt⁹ nominat⁹ ē an̄q̄ꝫ nat⁹: cui nō angls ſꝫ pr̄ nomē ipoſuit. Eſdras dicit. Reuelabit̄ eīm iqt fili⁹ m̄s ieſus cū his q cū eo iocundabunt̄: q relicti ſūt in ānis quadrigentis. Et erit p⁹ ānos hos ⁊ moriet̄ fili⁹ m̄s ieſus ⁊ ꝯuertet̄ ſeclm̄. Uides anglos q̄ audierunt n̄ q̄ uſurpauerūt. Nec mireris ſi nomē mulier qꝺ n̄ audiuit aſſeruit: qn̄ ſp̄us ſāct⁹ ei q angelo mandauerat reuelauit. Nec eīm poterat dn̄i ignorare p̄nūtiū q̄ ꝓphetauerat chriſtū. Et bn̄ addit̄: q2 nēo i cognatione ei⁹ uocabatur hoc noīe: ut intelligas nomen non generis eſſe ſꝫ uatis. zacharias quoqꝫ nutu īterrogatur. ℟. Ecce ꝯſtitui te hodie ſup gētes ⁊ ſup regna dic̄ dn̄s. Ut euellas ⁊ d̄ſtrues ⁊ edifices ⁊ plātes i noīe dn̄i. ℣. Tu puer ꝓpheta altiſſimi uocaberis: p̄ib ante faciē dn̄i pare uias eius. Ut euellas. ℟. Ipſe p̄ibit an̄ illū in ſp̄u ⁊ ueritate helie. Ut ꝯuertat corda pr̄m i filios: pare dn̄o plebē pfectā. ℣. Erit eīm magn⁹ coraꝫ dn̄o et ſp̄u ſc̄o replebitur. Ut. ℟. Inter natos mulierū non ſurrexit maior ioāne baptiſta. Qui uiā dn̄i p̄pauit in heremo. ℣. Fuit hō miſſus a d̄o cui nomen ioānes erat. Qui. Ad laud's ⁊ ꝑ ho. a᷑. Heliſabet zacharie magnū uiꝝ gēuit ioannē baptiſtā p̄curſorē dn̄i. ps. Dn̄s regnauit cū rel. ant̄. Innuebant pr̄i eius quē uellet uocari eū ⁊ ſcripſit dicens: ioannes ē nomē eius. ant̄. Joannes uocabitur nom̄ eius ⁊ i natiuitate eius mlt̄i gaudebūt. ant̄. Int̄ natos mulieruꝫ non ſurrexit maior ioanne baptiſta. ant̄.

Tu puer ꝓpheta altiſſimi uocaberis p̄ib' ante dñm par̄ uias eius. caplm̄ Audite iſule. hy. O nimis felix. ℣. Iſte puer magn' coꝛaz dño. ℟. Nã ⁊ manus ei' cũ ipſo ẽ. Ad b. añ. Apertum ẽ os zacharie ⁊ ꝓphetauit dicẽs: bñdictus dñs d̄s iſrael. ps. Bñdcs. oꝛo ut ſupra. Deus q̄ pñtem diẽ. Ad .iij. caplm̄. Audite iſule ⁊ attẽ. ℟. b. Fuit hõ miſſus a deo. ℣. Cui nomen erat ioãnes. Miſſus a deo. ℣. Glã. Fuit hõ. ℣. Inter natos mulierũ nõ ſurrexit maioꝛ. ℟. Joanne batiſta. Ad .vi. caplm̄.

Et nunc hec dicit dñs: formans me ex utero ſeruuz ſibi: dedi te in lucem gentium ut ſis ſalus mea uſq; ad extremum terre. reſponſoꝛia breuia. Inter natos mulierum non ſurrexit maioꝛ. ℣. Joanne baptiſta: ñ ſurrexit. Glã. Inter. ℣. Heliſabet zacharie magnũ uiꝝ genuit. ℟. Joannẽ baptiſtã p̄curſoꝛem dñi. Ad .ix. caplm̄.

Reges uidebunt ⁊ ꝯſurgent principes ⁊ adoꝛabunt dñm deum tuuz ⁊ ſanctum iſrael qui elegit te. ℟. breuia Heliſabet zacharie magnũ uirum genuit. ℣. Joannẽ baptiſtã p̄curſoꝛem dñi. Magnum. Glia. Heliſabet. ℣. Iſte puer magn' coꝛã domino. ℟. Nã ⁊ man' eius cũ ipſo ẽ. Ad ueſperas añ Heliſabet zacharie. cũ rel. de laudib' ps. Dixit dñs. cũ rel. i fine ps. Laudate. d. o. g. caplm̄. Audite iſule. hy. Ut q̄ant laxis. ℣. Iſte puer magn' coꝛaz dño. ℟. Nã ⁊ manus eius cũ ipſo ẽ. Ad mag. añ. Puer q̄ natus ẽ nob̄ pluſq̄ ꝓpheta ẽ: hic eſt eĩm de quo ſaluatoꝛ ait: int̄ natos mulierũ nõ ſurrexit maioꝛ ioanne batiſta ps. Magnifi. oꝛo ut ſupra Deus q̄ pñtem di. Infra octauã fit offm̄ ſcti ioannis niſi feſtum occurrat ⁊ fiunt quotidie .ix. lc. Et notandum ꝙ de dñica q̄ occurrit in feſto: uel ĩfra octam beati ioãnis baptiſte nihil fit tunc q2 an̄ ſequẽtem dñicam nulla occurrit feria in qua poſſit offm̄ ei' cãtari: ſ3 de eadẽ dñica fit tm̄ cõmemoꝛatio ad ueſpas mat. ⁊ miſſam i dñica ſequenti q̄ ſ. occurrit poſt feſtũ aploꝝ. Et prima fer. q̄ ſeq̄t poſt octaz aploꝝ: cantat̄ offm̄ miſſe eiuſdẽ dñice de qua ſcã ẽ ꝯmẽoꝛatio. Silr̄ fit de dñica q̄ uenit in feſto l' infra octam ſcĩ laurentij: ⁊ i dñica: q̄ occurrit poſt feſtum aſſũptiõis. Et prima feria p' octaz aſſũptionis. Si uero numer' hebdom. uſ3 ad aduentũ: excedit numeꝝ offoꝝ dñicaliũ officia dñicaꝝ q̄ occurrũt ĩfra p̄dcãs .iiij. octauas: extẽdunt̄ totl'r p' eaſdẽ octas in añ. p dñicas ut oꝫ. Si poſt octaz aploꝝ ⁊ aſſũptionis bt̄e uirgis ꝯtingat fieri officiũ feriale: dr̄ oꝛo ⁊ offm̄ miſſe p̄cedentis dñice. Et ſi officia ſup̄ent hebdõadas diſtribuunt̄ ſicut dictũ ẽ de talib' p' octam epiphaĩe ĩfra hebdõadã lc. legũtur de ſermone ſancti auguſtini epi. Lectio .j.

Duo aũt ſunt abſtinẽtie ⁊ crucis genera unũ coꝛpoꝛale ⁊ aliud ſpũale. Unũ a potu atq; epulis tẽpare appetitũ gule a delectatõib' ⁊ molliſſimis ſuauitatibus coercere. Et ab his q̄ tactu ⁊ guſtu ⁊ uiſu decipiunt ſenſũ uirilr̄ reuocare: ac uiolent̄ abſtrahere. Alteꝝ abſtinentie et crucis gen' ẽ p̄cioſius atq; ſublimi' mot' aĩe regere ⁊ ꝑturbatões illi' modeſtie trãquillitate placare. ire ac ſupbie ĩpet' quaſi ferã beſtiã refrenare: litigare quotidie ꝯ uitia: increpare quadã cẽſura ⁊ auſteritate uirtutis: ⁊ rixã quodãmõ cũ hoĩe ĩtioꝛe ꝯſerere. Lectio ſecunda.

Precioſa hec i ꝯſpectu dñi ⁊ glorioſa crux cogitationes malas i p̄te redigere: uolũtates ꝓprias abnegare: eaſq; iteriori examinatõe diſcutere: ⁊ regentis ĩpioꝛ ſubiugare: a ſermone quo aĩa ledit̄ tãq̄ a cibis noxijs abſtinere: ⁊ ſẽſũ ab his q̄ ꝯria ſũt ſpũali tẽperãtia ſobriũ cuſtodire. Hec q̄ facit p̄rupto paſſiõis muro uiolẽter ad celoꝝ regna ꝯſcendit. Uiz itaq; ſibi factura ẽ aĩa ut palmã laboꝝ quẽ ſibi ſubtrahi multis inimicis aduerſãtib' ſentit: uiribus ꝯtendat eripe. Lectio .iij.

Neceſſe ergo ẽ cũ ſummo laboꝛe ex hoc mundo rape palmã ſalutis: et quaſi excubãtib' ⁊ circuniectis hoſtibus obſeſſos fruct' ꝑuigili intentiõe decꝑe: ⁊ p̄dã ad theſauros uite uelut de medio arreptã ſcłi huius icẽdio repoꝛtare. S3 ⁊ aliud direptionis gen' ẽ: qñ alijs ꝓmiſſa ⁊ oblata diripim'. Saluatoꝛ ad hoc l' maxime ſuſcepta icarnatione deſcẽderat ut iudeoꝝ pplm̄ iuſtificaret: ſicut ipſe in euangelio loquit̃. Non sũ missus ĩqt nisi ad oues q̃ perierũt dom⁹ israel.

Lec. iiij.

Sed ⁊ discipuli ita ĩcredulã synagoge plebeꝫ coarguebant. Uob ĩnqt oportuerat uerbũ dei loq: sed qꝛ uos ĩdignos iudicastis eterne uite ecce cõuertimur ad gentes. Ergo cũ iudei munera sibi ꝑata respuerit: publicãi ⁊ pccõres ex gentib⁹ crediderũt. Ac sic rapit ecclĩa synagoge regnũ. Regnũ eiꝫ nr̃m christ⁹ ẽ. Rapim⁹ itaqꝫ eũ. cũ a iudis occiditur sepelit̃ a nobis. Rapim⁹ ãt a dormientib⁹ sicut ipsi ĩ euãgelio ꝯfitent̃.

Lectio. v.

Dicite inqũt: qꝛ discipli ei⁹ nocte uenerũt ⁊ furati sunt eũ nob dormiẽtib⁹. Surgat ergo q dormit: ne forte xp̃ꝫ ꝑ negligentiã resolut⁹ ãmittat: dũ mẽs ei⁹ ĩ infidelitate ⁊ torpore dormitat. Rapit̃ itaqꝫ regnũ celoꝝ dum negat̃ a domesticis ⁊ a gentib⁹ adorat̃. Rapit̃ cũ ad salutem mittit̃ alijs ab alijs ĩuenit̃. Cũ sui eũ recusãt suscipiũt alieni. Insectant̃ ꝓprij cõplectunt̃ ĩimici. Qñ hereditatẽ ciuis respuit: ꝑegrinus ĩuadit. Fili⁹ repudiat seruus recognoscit.

Lectio sexta.

Adhuc ⁊ alio ordine regnũ celoruꝫ uim patit̃: qñ illud hoies acqrunt: qd̓ ãgeli ꝑdiderũt: qñ illuc adoptari hũiles ascenderũt: uñ supbi ĩcole deciderũt. Ergo cũ int̃ tãtos inuidos iter tantos latrões ⁊ inuisibiles ĩsidiatores uiuam⁹: quib⁹ tandẽ uirib⁹ celorũ regna capiemus? Quib⁹ inqꝫ nisi obediẽdo doctoꝛib⁹ ⁊ uicijs ⁊ iniustitijs ex cupiditate nascẽtibus resistendo: ꝯfitẽdo pcc̃a ⁊ ieiunijs atqꝫ elemosynis redimẽdo? Adiuuet nos saluatoꝛ mũdi q cũ p̃re ⁊ spu s̃co uiuit ⁊ ꝛ̃gnat d̓s ꝑ infinita s̃cla s̃cloꝝ.

Infra octam de de om̃. sãcti ambrosij ep̃i. Lectio. vij.

Sed qꝛ ĩcredulitas ei affatuꝫ eripuerat ⁊ auditũ: qd̓ uoce nõ pot̃at manu ⁊ lr̃is est locut⁹. Scripsit eiꝫ dicẽs. Joannes ẽ nom̃ ei⁹. Et hoc nom̃ non ĩpoĩt: sꝫ astruit̃. Meritoqꝫ ꝯtinuo resoluta ẽ lingua eius: qꝛ quã uixerat ĩcredulitas fid̓s soluit. Credam⁹ igit̃ ⁊ nos ẽt loquamur: ut lingua nr̃a q̃ ĩcredulitatis uinculis est ligata rõnis uoce soluat̃. Scribam⁹ igit̃ spu mysteria: si uolum⁹ loq. Scribam⁹ p̃nuntiũ christi nõ in tabul' lapideis sꝫ ĩ tabulis cordis carnalib⁹. Eteiꝫ q ioanneꝫ loqtur christũ ꝓphetat.

Lectio. viij.

Loquamur ioãnẽ loquamur ⁊ christũ: ut nr̃ꝫ os possit aꝑiri: qd̓ ĩ sacerdote tanto ĩrrõnabil' mõ pecudis frena mutantis fidei coherebãt. Et zacharias p̃r ei⁹ replet⁹ ẽ spu sancto ⁊ ꝓphetauit dicẽs. Uide q̃ꝫ bon⁹ d̓s ⁊ facil' ĩdulgere peccatis. Non solũ ablata restituit: sꝫ ẽt ĩsꝑata ꝯcedit. Ille dudũ mut⁹ ꝓphetat. Hec eĩm gr̃a dei maxima: ꝙ eũ q negauerant ꝯfitent̃. Nemo ergo diffidat: nemo uet̃m ꝯsci⁹ delictoꝝ p̃mia diuina d̓spet. Nouit d̓s mutare s̃niam si tu noueris emenda delictum.

Lectio nona.

Et tu puer propheta altissimi uocabis. Pulchre cũ de dño ꝓphetaret: ad ꝓphetã sua uerba ꝯuertit: ut hoc quoqꝫ bñficiũ eẽ d̓m designaret: nec cuꝫ publice numeraret sua: quasi ĩgrat⁹ q̃ acceꝑat bñficia tacuisse uideret̃ q̃ agnoscebat ĩ filio. Sꝫ fortasse aliq quasi ĩrrõnabilẽ mẽtis excessũ putãt: ꝙ octo dieꝝ alloqtur ĩfãtẽ. ueꝝ si teneam⁹ ĩtellĩm⁹ ꝓfecto ꝙ potuit uocẽ p̃ris nat⁹ audire: q marie salutationẽ añq̃ꝫ nasceretur audiuit. Sciebat eĩm ꝓpheta alias eẽ aures prophete q̃ spu d̓i ñ corporis etate ĩserãtur. Hẽbat ĩtelligẽdi sẽsũ q exultandi hẽbat affectũ. Sil' illõ aduerte quã paucis helisabet q̃ꝫ mltis zacharias ꝓphetarẽt: ⁊ uterqꝫ s̃co ĩplet⁹ spu loq̃bat̃: sed disciplina seruat̃ ut mulier discere magis q̃ diuia s̃t studeat q̃ꝫ docere. Nec facile ullã ꝓphetasse ubi⁹ q̃ꝫ m̃rem dñi reꝑim⁹. Prophetissa maria soroꝛ aaron ꝯcito cãtici uerba ꝯclusit. Eadẽqꝫ ubi ꝓlixius ẽ locuta cũ f̃re nequaq̃ꝫ sui penã sermonis euasit.

In s̃coꝝ martyꝝ ioannis ⁊ pauli ad magn. aã. Astiterũt iusti añ dñꝫ ⁊ ab ĩuicẽ ñ s̃t sepati: calicẽ dñi biberũt ⁊ amici dei appellati s̃t. Oro

Quesum⁹ omp̃s d̓s ut nos geminata letitia hodierne festiuitatis excipiat: q̃ de beatoꝝ ioãnis ⁊ pauli glĩficatione ꝓcedit: quos eadẽ fides ⁊ passio uere fecit eẽ germanos. p. Et fit ꝯmẽoratõ de ſc̄o ioanne. lc. legūt̄ de paſſione eoꝝ.

ROme ioānis ⁊ pauli frm̄. Lect. j. Quoꝝ prior ꝓpoſitꝰ ſcōs primicerius ꝯſtātie uirgis ꝯſtātini filie. Cū iulianꝰ ceſar captꝰ eēt cupiditate ſacrilega: auaritiā ſuā euangelij teſtimonio colorabat. Nā facultates ac pr̄imonia auferēs xp̄ianis dicebat. Chriſtus uꝛ̄ dicit ī euāgelio: Qui ñ renūciauerit oīa q̄ poſſidet ñ pōt m̄s eē diſcipl̄s. Perueniťqꝫ ad eū ꝙ paulus ⁊ ioānes ōī die turmas xp̄ianoꝝ recrearent: ex his opibꝰ quas ſacratiſſima uirgo ꝯſtantia reliq̄rat: ⁊ miſit q̄ eos circūuenirēt dicēs debere ſibi eos adherere. Illi uero rñderūt iter alia. Pro iīq̄tate tua deſtitimꝰ a tua ſalutatione: ⁊ a ſocietate ipij tui noſmetipſos oīo ſb̄traximꝰ. Sumꝰ .n. nos ñ falſi ſꝫ ueri xp̄iani. Julianus igꝛ̄ mādauit eis dicens. Conſideraꝛ̄ debetis qꝛ uos. aula regia nutriti eſtis: ñ debetis decē a lat̄e meo: ut hēaꝫ uos primos ī palatio meo. Qđ ſi ꝯtēptꝰ a uobis fuero: neceſſe erit mihi agere ut ꝯtēni nō poſſim. ℟. Iſti ſt̄ duo uiri mīe: qui aſſiſtūt āte dñm. Dñatorē uniuerſe terre. ℣. Iſti ſt̄ due oliue ⁊ duo candelabra lucētia añ dñꝫ. Dña.

PAulus ⁊ ioānes dixerūt. Nō lc. ij. tibi facimꝰ iīuriaꝫ ut ꝓponamꝰ tibi qualēcūqꝫ ꝑſonā. Dñm tibi ꝓponimꝰ q̄ fecit celū ⁊ terrā mare ⁊ oīa q̄ in eis ſt̄. Et ſcire te uolumꝰ qꝛ nūq̄ꝫ ad ſalutatōem tuam nunq̄ꝫ ad culturā tuā nunq̄ꝫ ad palatiū tuū ueniemꝰ. Quibꝰ iulianꝰ ait. Decē diebꝰ uobis a me dant̄ iducie: decia uero die trāſacta ſponte ad me ueniētes amicos uos hēam: ñ ueniētes uero tanq̄ꝫ hoſtes publicos puniā. Tunc ſc̄i uiri ioānes ⁊ paulus xp̄ianos ad ſe iuitātes ordinauerūt de ōibꝰ q̄ reliq̄re potant: ac ꝑ totos .x. dies inceſſant̄ die noctuqꝫ elꝛys īſiſtentes. Die uero undecia ſt̄ ꝯſtricti intra domū ſuā. Miſſus nanqꝫ ē terētianꝰ cāpi ductoꝛ ad eos cū militibus hora cenandi. Qui igreſſus iuenit eos orantes: ⁊ dixit eiſ. Dñſ nꝛ̄ iulianꝰ ſtatūculā aureā iouis ad uos miſit: ut adoretis illā ⁊ thura offeratis: ꝙ ſi nō feceritis ābo mō gladio feriemi. Non .n. decet uos ītra aulaꝫ regiā nutritos ut publice occidami. Joānes ⁊ paulus dixerūt. Si tuꝰ dñs ē iulianus: hēto pacē cū eo. Nob̄ āt dñs alius ñ ē niſi unꝰ ds̄ pꝛ̄ filiꝰ ⁊ ſp̄s ſc̄s: quē ille negare ñ timuit. Et qꝛ ſemel a facie dei ꝓiectus ē: uult ⁊ alios ſecū ī intitu deuenire. ℟. Uidi ꝯiunctos uiros hñtes ſplēdidas ueſtes ēt angl̄s dñi locutꝰ ē ad me dicens. Iſti ſt̄ uiri ſc̄i fc̄i amici dei. ℣. Uidi angłm dei fortē uolantē ꝑ mediū celū uoce magna clamantem ⁊ dicentem. Iſti.

Lectio tertia.

TUnc terētianꝰ t̄tia hora noctis trāſacta fecit fieri foueā intra domum eoꝝ ut ſine ſtrepitu fame punirent̄ ⁊ ſic ō collari: ſtatiqꝫ iuolui ⁊ reponi: diuulgās ꝙ iuſſu ceſaris miſſi fuiſſet in exiliū. Stati āt iulianꝰ i bello pſaꝝ iterfectꝰ ē. Jouiano āt ſc̄o xp̄ianiſſimo ipatore: apte ſūt eccl̄e: ⁊ cepat religio xp̄iana gaudere. Dēones āt ex obſeſſis corporibꝰ ī domū ioānis ⁊ pauli eiſciebant̄: ꝯfitentes ſc̄am paſſionē eoꝝ: ita ut unicꝰ filiꝰ terētiani q̄ eos decollauerat ueniret ītra domuꝫ ſc̄oꝝ et clamaret ꝑ os eiꝰ demon: ꝙ paulus ⁊ ioānes icenderēt eū. Tunc terētianꝰ ueniēſ ꝓſtrauit ſe ī faciē: clamans neſciēs q̄d faceret: ut hō paganiſſimꝰ iuſſionē ceſaris adipleſſet. Uñ fc̄m eſt ut dato noīe ſuo ꝓximo die paſce ꝑcipet xp̄i gr̄aꝫ: aſſidue orans ⁊ flēs ad locū illū in quo ſc̄oꝝ corpora requeſcunt: donec a ſc̄is dei filiꝰ eius mūdaret̄. Et ab ipſo terētiano deſcripta ē paſſio hoꝝ martyꝝ. Paſſi ſt̄ aūt ſexto cal. iulij. ℟. Uiri ſc̄i glīoſi. cū rel. ꝑ ordinē ut ī cōi plimoꝝ martyrū ultimū uero. ℟. dī. Hec ē uera fr̄nitas. Ad laud. ⁊ ꝑ ho. an̄. Paulus ⁊ ioannes dixerūt iuliano: nos unū dm̄ colimꝰ q̄ fecit celū ⁊ terrā. ps. Dñs regna. cū rel. añt. Paulus ⁊ ioānes dixerūt ad terētianū ſi tuꝰ dñs ē iulianus hēto pacē cū illo nobis aliꝰ ds̄ ñ ē niſi dñs ieſus xp̄s. an̄. Joānes ⁊ paulus cognoſcētes tyrānidē iuliani facultates ſuas paupibꝰ erogare cepunt. an̄. Sc̄i ſp̄s ⁊ aīe iuſtoꝝ hymnū dicite deo allꝛ̄a. an̄. Joāneſ ⁊ paulus dixerūt ad gallicanū: fac uotū deo celi ⁊ eriſ uictoꝛ melius q̄ꝫ fuiſti. Ad b. an̄. Iſti ſt̄ ſc̄i q̄ ꝑ amore xp̄i minas hoīum ꝯtēpſerūt: ſc̄i martyres i regno celoꝝ exultant cū angelꝭ: o q̄ꝫ ꝓtioſa ē mors ſcoꝝ: q aſſidue aſſiſtunt an̄ dn̄m ⁊ adinuicē n̄ ſunt ſeꝑati. ps. Bn̄d. oro. Que ſum⁹ oṗs ds. Ad ueſpas. a. Paul⁹ ⁊ ioānes. cū rel. ps de cōi pl'imoꝝ martyrum ad mag. a. Iſti ſt̄ due oliue ⁊ duo cādelabra lucentia an̄ dn̄m. hn̄t ꝑtatē claudere celum nubibus ⁊ apire portas eius: q2 lingue eoꝝ claues celi facte ſt̄. oro. Queſumus oṗs ds. In ſancti leonis pape ⁊ confeſſoris oro.

Deus q btm leonē pontificē ſcoꝝ tuoꝝ meritis coequaſti ꝯcede ꝓpiti⁹: ut q cōmemoratiōis eius feſta ꝑcolim⁹: uite quoqꝫ imitemur exēpla. p.

Lectio prima.

Leo iunior natōe ſicl's ex p̄re paulo ſedit m̄ſes. x. dies. xvij. uir eloquētiſſim⁹ ⁊ in diuis ſcripturis ſufficient̄ iſtruct⁹ greca latinaqꝫ ligua eruditus. Cātilēa ac pſalmodia ꝓcipu⁹ ⁊ in eaꝝ ſēſib⁹ ſubtiliſſima exercitatiōe limat⁹. Ligua quoqꝫ ſcholaſtic⁹ ⁊ loquendi maiori lectiōe polit⁹ exhortator oiuz bonoꝝ opeꝝ plebiqꝫ florētiſſime igerit ſciam. Pauptatiſ amator ⁊ erga iopes ꝓuiſione n̄ ſolū mētis pietate ſ3 ⁊ ſtudij ſui labore ſolicitus. Hic ſuſcepit ſc̄am ſynodū q̄ ꝑ dei ꝓuidētiā nuꝑ in regia urbe celebrata ē: greco eloquo ꝯſcriptam: exeq̄nte ac reſidēte piiſſimo ac clemētiſſimo magno principe ꝯſtātino intra regale palatiū ei⁹ qd appellat̄ trullus. Siꝉqꝫ cū eo legati ſedis aplice: ⁊ duo p̄iache. i. ꝯſtātiopolitan⁹ ⁊ ātiochenus atqꝫ cētūqnquagita epi. In qua cōdēnati ſt̄ cyrus ſergius honorius pyrrh⁹ paulus ⁊ petr⁹ necn̄ ⁊ machari⁹ cū diſcipulo ſuo ſtephāo ſ3 ⁊ policroni⁹ nouus ſimon q unā uoluntatē ⁊ opationē i dn̄o ieſu chriſto dixerūt ꝉ p̄dicauerūt: aut qui denuo p̄dicaturi fuerāt aut defēſauerūt.

lc. ij.

Sed ut nūc due uolūtates ⁊ operatiōes i ipſo diſpēſatore chriſto ⁊ ſaluatore do nr̄o dicant̄: q̄ꝫ ſtudioſiſſime in latinū trāſtulit. Uerūtn̄ ſupraſcripti defenſores malaꝝ hereſū machari⁹ ſtephan⁹ policroni⁹ ⁊ anaſtaſi⁹ dū nollent a ſuo malo ꝯcedeꝛ ꝓpoſito: ꝑ diuerſa mōaſtia ſt̄ ꝯtruſi. Qui p̄dc̄s ſciſſim⁹ abſoluit duos uiros ad ꝑcipiēdā cōionē: q d regia urbe cū ſupraſcripto machario ⁊ ceṫis i romanā directi ſt̄ ciuitatē: nec dū a ſynodo anathematizati. i. anaſtaſiū pbr̄m ⁊ leūtiū diaconē eccl'e ꝯſtātinopolitane: i die ſc̄o theophanie exponētes uidel3 ꝑ ꝓprias ſcripturas fidē ſuā ſeruandā: iux̄ q̄ ⁊ ſc̄a ſynod⁹ determiauit: anathēatizātes uidel3 ōes hereticos ⁊ ſupraſcriptos uiros cōplices: quos ſc̄a ſynod⁹ uel ſedes aplica anathematizauit.

Lectio tertia.

Huius tp̄ibus ꝓcurrēte diuali iuſſione clemētiſſimi principis reſtitua ē eccl'ia rauennatis ſub ordiatiōe ſedis aplice: ut defuncto archiepō q elect⁹ fuerit iux̄ antiquā ꝯſuetudinē: i ciuitatē romanā ueniat ordinādus. Hic fecit ꝯſtitutū q̄ archiuo eccl'ie ꝯtinet̄: ut q ordinat⁹ fuerit archiep̄s nullā ꝯſuetudinē ꝓ uſu pallij aut diuerſis officijs eccl'e ꝑſoluere debeat: ſed nec mauri quondā epi anniuerſitas aut agenda celebret̄. S3 ⁊ typū aptocephalie qd ſibi elicuerat: ad amputāda ſcādala ſedis aplice ꝯſtituerūt. Hic fecit eccl'a3 in urbe roma iux̄ ſc̄a3 bibianā: ubi ⁊ corpora ſāctoꝝ ſimplicij fauſtini ⁊ beatriciſ atqꝫ alioꝝ martyꝝ recōdidit: ⁊ ad nomē beati pauli apl'i dedicauit: ſub die. xxij. mēſis februarij ubi ⁊ dona obtulit. Hui⁹ tp̄ib⁹ die. xvi. mēſis aprilis idictōe. xi. luna eclypſim ꝑtulit: ⁊ p⁹ cenam dn̄i nocte pene tota ſanguineo uultu elaborauit: ⁊ poſt galloꝝ cantū cepit paulatim delipidari ⁊ in ſuo ſtatu reuerti. Si p̄dc̄m feſtū i dn̄ica uenerit agit̄ de feſto cū cōmemoratōe de ſācto ioāne. In uigilia aploꝝ petri ⁊ pauli ad ueſpas an̄t. Petr⁹ ⁊ ioannes: cū rel. de laud. ps. Dixit dn̄s. cū rel. ps. i fine ps. Laudate. d. o. g. caplꝫ.

Miſit herodes rex man⁹ ut affligeret quoſdā de eccl'a: occidit autē iacobū f̄rem ioānis gladio. uidens aūt quia placeret iudeis appoſuit ut ap̄phenderet ⁊ petrū. hy⁹. Aurea luce. ℣. In ōem terrā exiuit ſonus eoꝝ. ℟. Et in fines orbis terre uerba eorum. Ad magnificat an̄t. Tu es paſtor ouium princeps aploꝝum tibi tradite sunt claues regni celoꝝ. ps. Magnif. oro. DEus q̄ hodiernā diez aplo͛ꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli martyrio ꝯsecrasti: da eccl'ie tue eoꝝ in oīb⁹ seq̄ ꝓceptū: ꝑ quos religionis sūpsit exordiū. p. Ad mat. iuit. Regē aplo͛ꝝ dn̄z uenite adorem⁹. ps. Uenite. hy. Eterna christi munera. Añt. nocturnales ps. ℣. ⁊ b. ℟. dn̄r de cōi aplo͛ꝝ. Tres prime lc̄t. legunt̄ de actibus aplo͛ꝝ. Et alie tres legunt̄ de sermone scī leonis pape. Et tres de om̄. sancti hieronymi pbr̄i sup euangeliū scd̄m matheū. Uenit iesus in ptes cesaree. Lectio prima.

PEtrus aūt ⁊ ioannes ascēdebāt in tēplū ad horā orōnis nonam. Et q̄daz uir q̄ erat claudus ex utero m̄ris sue baiulabatur: quē ponebant quotidie ad portā tēpli q̄ dicebat̄ speciosa: ut petet elemosynā ab introeūtib⁹ in tēplū. Is cū uidisset petrū ⁊ ioannē icipientes itroire in tēplū: rogabat ut elemosynā accipet. Intuens aūt in eū petr⁹ cū ioāne dixerunt. Respice i nos. At ille intēdebat i eos sperās se aliq̄d acceptuꝝ ab eis. Petr⁹ aūt dixit. Argentū ⁊ aurū non ē mihi: quod aūt hēo hoc tibi do. In noīe iesu christi nazareni surge ⁊ ambula. Et apprehēsa manu ei⁹ d̾xtera alleuauit eū. Et ꝓtinus ꝯsolidate sūt bases ei⁹ ⁊ plante. Et exiliēs stetit ⁊ ambulabat: Et itrauit cū illis in tēplū ambulans ⁊ exiliēs ⁊ laudās deū. ℟. Simon petre anteq̄ꝫ de naui uocarē te noui te ⁊ super plebē meā principē te ꝯstitui. Et claues regni celoꝝ tradidi tibi. ℣. Q̇ocunq̄ꝫ ligaueris sup terrā erit ligatum ⁊ i cel': ⁊ q̇ocunq̄ꝫ solueris sup terrā erit solutū ⁊ in cel'. Et. Lec. ij.

ET uidit oīs ppl's eū ambulantez ⁊ laudantē deū. Cognoscebant autē illū q̄m ipe erat q̄ sedebat ad elemosynā ad speciosā portā templi. Et repleti sūt stupore ⁊ extasi i eo q̇d ꝯtigerat illi. Factuz ē aūt in crastinū ut ꝯgregarent̄ pricipes eoꝝ ⁊ seniores ⁊ scribe in irl'm: ⁊ ānna priceps sacerdotū ⁊ caiphas ioānes ⁊ alexander ⁊ quotquot erant d̾ genere sacerdotali. Et statuentes eos in medio interrogabant in qua uirtute aut in quo nomine fecistis hec uos. Responsorium.

Si diligis me simon petre pasce oues meas. dn̄e tu nosti q̄ꝛ amo te. Et aīam meaz pono ꝓ te. ℣. Si oportuerit me mori tecū nō te negabo. Et animam. Lectio tertia.

TUnc petrus replet⁹ sp̄u scō dixit ad eos. Principes ppl'i ⁊ seniores audite. Si nos hodie diiudicamur i b̄n̄ficio hōis infirmi i quo iste salu⁹ fact⁹ est: notū sit oībus uobis ⁊ ōni plebi israel: q̄ꝛ i noīe iesu christi nazarei: quē uos crucifixistis: quē ds̄ suscitauit a mortuis: in hoc iste astat corā uobis san⁹. Hic est lapis q̄ reprobat⁹ ē a uobis edificantib⁹: q̄ factus ē in caput anguli: ⁊ nō ē in alio aliquo salus. Nec eīz ē aliud nom̄ sub celo datum hōib⁹ i quo oporteat uos saluos fieri. ℟. Tu es petrus ⁊ sup hanc petrā edificabo ecclesiam meā: ⁊ porte iferi non ꝑualebūt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. ℣. Q̇ocunq̄ꝫ ligaueris sup terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ q̇ocunq̄ꝫ solueris sup terrā erit solutū ⁊ in celis. Et tibi da. Sermo. s. leōis pape. le. iiij.

OMniū quidē scoꝝ solennitatuz dilectissimi tot⁹ mundus ē ꝑticeps et uni⁹ fidei pietas exigit: ut q̄cq̄d ꝓ salute uniuersoꝝ gestū recolit̄: cōib⁹ utiq̄ꝫ gaudijs celebretur. Uerūtn̄ hodierna festiuitas ꝓter illā reuerentiā quā toto terrarū orbe ꝓmeruit: spāli ⁊ ꝓpria nr̄e urbis exultatōe uenerāda ē: ut ubi p̄cipuoꝝ aplo͛rū gl'ificat⁹ ē exit⁹: ibi i die martyrij eoꝝ sit letitie principat⁹. Isti eīz sūt uiri ꝑ quos tibi euangelium christi roma resplenduit: ⁊ que eras magistra erroris discipula facta es ueritatis. ℟. Dn̄e si tu es iube me uenire ad te sup aquas. Et extendēs manū apphendit eum ⁊ dixit iesus: modice fidei quare dubitasti? ℣. Cūq̄ꝫ uidisset uentū ualidū uenientē timuit: ⁊ cū cepisset mergi clamauit dicēs. dn̄e saluū me fac. Et extendens. Lectio. v.

ISti sūt scī p̄res tui uerīq̄ꝫ pastores q̄ te regnis celestib⁹ iserēdā mlto melius multoq̄ꝫ felici⁹ ꝯdiderunt: q̄ꝫ illi quoꝝ prima studio meniū tuoꝝ fundamēta locata sūt: e quibus is tibi nomē dedit: qui fraterna te cede fedauit. Isti sunt enim q̄ te in hanc gloriā prouexerunt: ut sis gēs sācta pplus electus ciuitas sacerdotalis

⁊ regia: ꝑ ſacram beati petri ſedem caput totius orbis effecta latius p̃ſidens religione diuia quã dñatiõe trena. Quãuis ei mlťis aucta uictorijs iuſſu ipij tui tra mariqꝫ diſtẽdriſ: min⁹ tñ ẽ ꝙ tibi bellic⁹ labor ſubdidit qꝫ ꝙ pax chriſtiana ſbiecit. ℞.

Sc̃e petre indue te ueſtimẽtis tuis: accipe fortitudinem ad ſaluãdas gentes. Quia ceciderũt cathene de mãbus tuis. ℣. Angl̃s dñi aſtitit ⁊ lumen refulſit i hĩtaclo carceris: ꝑcuſſoqꝫ latere petri excitauit eũ dicẽs ſurge uelociter. Qꝛ.

Deus nanqꝫ bon⁹ iuſtus **Lect. vi.** Omp̃s: qui miam ſuã humano generi nunqꝫ negauit: nobis ẽt hos beatos apl̃os ⁊ martyres i hac urbe ꝓ cuſtodia collocauit: õeſqꝫ in cõe mortales ad cognitionẽ ſuã abundãtiſſimis ſep̃ bñficijs erudiuit. uoluntariã errantiũ cecitatez ⁊ ꝓcliuez in deťiora neqtia ſecretiore ꝯſilio ⁊ altiore pietate miſeratus ẽ: mittẽdo. ſ. uerbũ ſuũ equale ſibi atqꝫ coeternuz. qd̓ caro factũ ita diuinã naturã nature uniuit humane: ut illi⁹ ad infima iclinatio nobis fieret ad ſũma ꝓuectio. Ut ãt huius ienarrabilis gl̃e p totũ mũdũ diffũderet effect⁹ romanũ regnũ diuina ꝓuidentia p̃parauit. Cui⁹ ad eos limites icremẽta ꝑducta ſunt: quibus cũctarũ undiqꝫ gẽtiũ uicina ⁊ contigua eſſet uniuerſitas. ℞.

Tu es paſtor ouiũ princeps apl̃oꝝ: tibi tradidit deus oĩa regna mũdi. Et iõ tradite ſt̃ claues regni celoꝝ. ℣. Quodcũqꝫ ligaueris ſup terrã erit ligatũ ⁊ in celis: ⁊ quodcũqꝫ ſolueris ſup trã erit ſolutũ ⁊ in cel̃. Et iõ. **L. ſ. e. ſ. mat.**

In illo tp̃e Uẽit ieſus i ptes ceſaree philippi: ⁊ interrogabat diſcipl̃os ſuos dicens. Quẽ dicunt hoĩes ẽẽ filiuz hoĩs? Et reliqua. **Om̃. ſ. hie. pbri. lec. vij.**

Philippus iſte ẽ fr̃ herodis de quo ſupra dixim⁹ tetrarcha ituree ⁊ traconitidis regionis: q in honorẽ thyberij ceſaris ceſareã philippi q̃ nunc paneas dr̃ appellauit: ⁊ in ꝓuincia phenicis. Imitat⁹ herodẽ p̃rem q in honorẽ auguſti ceſaris appellauit ceſareã: q̃ prius turris ſtrationis uocabať: ⁊ ex noĩe filie eius libyadẽ transiordanẽ extruxit. Iſte locus eſt ceſaree philippi ubi iordanis ad radices oriť libani. Et hẽt duos fontes unuz noĩe ior ⁊ alteꝝ dan: qui ſil̃ iuncti iordãiſ nom̃ efficiunt. Et intͥogabat diſcipulos ſuos dicens. Quẽ dicũt hoĩes ẽẽ filiũ hominis? Non dixit quẽ me ẽẽ dñt hoĩes ſꝫ filiũ hoĩs: ne iactãť de ſe q̃rere uidereť. ℞.

Ego ꝓ te rogaui petre ut nõ deficiat fides tua. Et tu aliqñ ꝯuerſus cõfirma fr̃es tuos. ℣. Caro ⁊ ſanguis non reuelauit tibi ſꝫ pr̃ meus qui ẽ in celis. Et tu. **Lectio octaua.**

Et nota ꝙ ubicunqꝫ ſcriptũ ẽ in ueteri teſtamento fili⁹ hoĩs: i hebreo ſcriptũ ẽ filius adã. Illudqꝫ ꝙ i pſalmo legimus. Filij hoĩuz uſqꝫquo graui corde: in hebreo dr̃ filij adam. Pulchre ãt interrogat: quẽ dicũt hoĩes ẽẽ filiũ hoĩs: qꝛ qui de filio hoĩs loquuntur hoĩes ſt̃. Qui uero diuinitatẽ illius itelligunt: nõ hoĩes ſed dij appellãtur. At illi dixerũt. Alij ioannẽ baptiſtam alij heliaz alij uero hieremiam aut unũ ex ꝓphetis. Miror quoſdaz interp̃tes cãs errorum iquirere ſingulorum ⁊ diſputationez longiſſimam texere: quare dominum noſtrum ieſum chriſtuz alij ioãnẽ putauerunt: alij heliam: alij hieremiam aut unum ex prophetis: cum ſic potuerint errare in helia ⁊ hieremia: quõ herodes errauit in ioanne dicens. Quẽ ego d̓collaui ioannẽ ipſe reſurrexit a mortuis ⁊ iõ uirtutes operãtur in eo. Uos autem quem me eſſe dicitis? Reſpondens ſimõ petrus dixit. Tu es chriſtus filius dei uiui. Prudens lector attende: qd̓ ex ꝯſeqntib⁹ textuqꝫ ſimonis apl̃i nequaqꝫ hoĩes ſꝫ dij appellãť ℞.

Quẽ dñt hoĩes eſſe filiũ hoĩs: dixit ieſus diſcipulis ſuis. reſpondens petr⁹ dixit. Tu es chriſtus filius dei uiui. Et ego dico tibi qꝛ tu es petrus ⁊ ſup hanc petrã edificabo eccl̃am meam ℣. Bt̃s es ſimon bariona qꝛ caro ⁊ ſãguis nõ reuelauit tibi ſꝫ pr̃ meus q ẽ i cel̃. Et. **Le. ix.**

Cum eĩm dixiſſet quem dicunt homines eſſe filium hominis: ſubiecit. Uos quẽ eſſe dicitis? Illis quia ſunt humana opinãtib⁹ uos qui dij eſtis: quẽ me exiſtimatis? Et petrus ex perſona oĩum ꝓfiteť. Tu es chriſtus filius dei uiui. Deum uiuũ appellat ad cõparationẽ coꝝ deorum q putant̄ dij: sed mortui sũt: saturnũ iouē cererē mineruā liberũ herculē ⁊ cetera idoloꝝ portenta significās. rn̄dēs aũt iesus dixit ei. Bt̄s es simon bariona: q͛ caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi: sed pr̄ me᷒ q est in cel. Testimonio de se apl̄i reddit uicem. Petrus dixerat tu es christus fili᷒ dei uiui. Mercedē recepit uera ꝯfessio. Bt̄s es simon bariona. Quare? Quia n̄ reuelauit tibi caro ⁊ sāguis: sꝫ reuelauit tibi pr̄ meus q ē i celis: qd̄ caro ⁊ sāguis reuelare nō potuit: spiritus sancti gratia tibi reuelatum est. responsoriuꝫ. Petre amas me: tu scis dn̄e q͛ amo te. Pasce oues meas. ℣. Simon ioannis diligis me plus his: tu scis dn̄e q͛ amo te. Pasce. Ad laud. ⁊ p hor. aña. Petrus ⁊ ioānes ascēdebant in tēplū ad horā orōnis nonā. ps. Dn̄s. cũ rel. aña. Argentũ ⁊ auꝝ n̄ ē mihi: qd̄ aũt hēo hoc tibi do. aña. Dixit angl̄us ad petrũ circūda tibi uestimētũ tuũ ⁊ sequere me ⁊c. Misit dn̄s angl̄m suũ ⁊ liberauit me de manu herodis all'a. aña. Tu es petrus ⁊ sup hāc petrā edificabo eccl̄am meā. caplm. Misit hero d. hy. Jam bone pastor. Doctor egregie. Sit trinitati. ℣. Annunciauerũt opa dei. ℟. Et f̄ca ei᷒ intellexerunt. Ad b. aña. Qd̄cunqꝫ ligaueris sr̄ terrā erit ligatū ⁊ in cel: ⁊ qd̄cunqꝫ solueris sup terrā erit solutū ⁊ in cel dicit dn̄s simoni petro. ps. Bn̄dc̄s. oro. Deus q hodier. Ad. iij. caplm. Misit herodes. ℟. b. dn̄r de cōi apostolorum. Ad sextam capitulum.

PEtrus qdē seruabat̄ i carcere: oro aũt fiebat sine intmissione ab eccl̄a ad deum ꝓ eo. Ad nonam capitulum.

ET petrus ad se reuersus dixit: nūc scio uere: q͛ misit dn̄s angl̄m suum ⁊ liberauit me de manu herodis ⁊ de ōi expectatione plebis iudeoꝝ. In. ij. uespis f̄res q hn̄erint eccl̄aꝫ s̄ci pau. dn̄t. ⁊c. Ego plantaui. cũ rel. ps. Dixit dn̄s. cũ rel. in fine ps. Laudate. d. o. g. caplm. Bonũ certamen. ut infra ad laud. hy Doctor egregie. Sit trinitati. ℣. Tu es uas electionis s̄ce paule apl̄e. ℟. Predicator ueritatis in uniuerso mūdo. Ad mag. ani. S̄ce paule apl̄e ꝑdicator ueritatis ⁊ doctor gētiū i̅tcede ꝓ nobis ad deū q te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̄a di.

aña. ꝑdc̄a sine. ℣. Dr̄ i cōmēoratiōe s̄ci pauli cũ aliqd̄ festũ d̄ b̄to petro celebrat̄ oro.

DEus q multitudinē gētiū beati pauli apl̄i predicatiōe docuisti: da nob q̄s: ut cui᷒ natalitia colim᷒ ei᷒ apd̄ te patrocinia sētiam᷒. p. Addit̄ ꝓ sācto petro. ⁊c. Tu es pastor ouiũ pn̄ceps apl̄oꝝ tibi tradite sũt claues regni celoꝝ. ℣. Tu es pet. ℟. Et super hanc petrā edificabo eccl̄am meā. oro.

DEus q b̄to petro apl̄o tuo collatis clauib᷒ regni celestis aīas ligandi atqꝫ soluendi pontificiũ tradidisti: ꝯcede ut itercessiōis ei᷒ auxilio a pc̄coꝝ nr̄oꝝ nexibus liberemur. q. Qui uero non hn̄erũt eccl̄am sācti pauli dn̄t. ⁊c. Jurauit dn̄s. cũ rel. ⁊c. ⁊ ps. de apl̄is caplm. Misit herodes. hy Aurea luce. Janitor celi. Sit trinitati. ℣. Annunciauerũt opa dei. ℟. Et f̄ca ei᷒ intellexerũt. Ad mag. aña. Hodie simon petrus ascēdit crucis patibl̄m: all'a. hodie clauicularius regni gaudēs migrauit ad christū: hodie paulus apl̄s lum̄ orbis t̄re iclinato capite ꝓ christi noīe martyrio coronatus est: all'a. oro. Deus q hodiernā. Notandũ q̄ isto die n̄ fit cōmēoratio d̄ sācto paulo: q͛ oro cōis ē: nisi f̄res hn̄ent eccl̄am s̄ci pauli sicut dc̄ꝫ ē. His duob᷒ diebus nulla fit ꝯmēorato de sācto ioāne: q͛ fit duplex offm̄. In cōmēoratione sācti pauli ad mat. iuit. Regē apl̄oꝝ dn̄m uenite adoremus. ps. Uēite ex. hy Doctor egregie. Sit trinitati. In. j. noct. aña Qui opatus ē petr᷒ in apl̄atū: opatus ē ⁊ mihi int̄ gētes: ⁊ cognouerunt gr̄am q̄ data ē mihi a christo dn̄o. ps. de cōi apl̄orum. ℣. Qui me segregauit ex utero m̄ris mee: ⁊ uocauit me ꝑ gr̄am suā. In fine ps. dn̄r. ℣. ⁊c. aña. aña. Excepto q̄ p hor. diei nō dn̄r t̄les. ℣. aña. Scio cui credidi ⁊ certus sũ: q͛ potens ē depositũ meũ seruare i illū diem iustus iudex. ℣. De reliquo reposita ē mihi corona iustitie. aña. Mihi uiuere christus ē ⁊ mori lucrũ: gl'ari me oportet in cruce dn̄i nostri iesu christi. ℣. Per quē mihi mundus crucifix᷒ ē ⁊ ego mūdo. ℣. ⁊ b. ℟. dn̄r de cōi apl̄oꝝ. Tres lectiones legūtur de actib᷒ apl̄oꝝ. Lec. j.

ERāt aũt in eccl̄a q̄ erat antiochie ꝓphete ⁊ doctores in qbus erat barnabas ⁊ simon qui uocat̄ niger et lutius cyrenēſis ⁊ manaē q erat herodis tetrarche collectaneꝰ ⁊ ſaulus. Miſtrantibꝰ āt illis dño ⁊ ieiunantibꝰ dixit ſpus ſcs. Separate mihi barnabā ⁊ ſaulum ī opꝰ ad quos aſſūpſi eos. Tunc ieiunātes ⁊ orātes iponenteſqꝫ eis manꝰ dimiſerūt eos. Et ipſi quidē miſſi a ſpu ſcō abierunt ſeleutiā: ⁊ inde nauigauerunt cyprū. Et cū ueniſſent ſalaminam predicauerunt uerbum domini in ſynagogis iudeoruꝫ. habebant autem in miniſterio ⁊ ioannē. ℟. Qui opatus ē petro in apl'atū: opatꝰ ē ⁊ mihi inter gētes. Et cognouerunt grām dei q̄ data ē mihi. ℣. Grā dei in me uacua nō fuit: ſꝫ grā eiꝰ ſēp in me manet. Et eo.

Lectio .ij.

ET cū pambulaſſēt uniuerſas iſulaſ uſqꝫ ad paphū: inuenerūt quendā uiꝝ magū pſeudo ꝓphetā iudeū: cui nomen erat barien: q erat cū ꝓconſule ſergio paulo uiro pudente. Hic accerſitis barnaba ⁊ paulo deſiderabat audire uerbū dei. Reſiſtebat aūt illis elimas magꝰ: ſic eīm iterp̃taꝛ nom̄ eiꝰ: querēs auertere ꝓconſulē a fide. Saulus aūt q ⁊ paulus repletus ſpu ſcō intuēs ī eū dixit. O plene ōi dolo ⁊ ōi fallacia fili diaboli inimice ōis iuſtitie nō deſinis ſubuertere uias dñi rectas. Et nūc ecce manꝰ dñi ſup te: ⁊ eris cecus non uidēs ſolē uſqꝫ ad tp̄s. Et ꝯfeſtiꝫ cecidit ī eū caligo ⁊ tenebre: et circuiens querebat q ei manū daret. ℟. Bonū certamen certaui curſū ꝯſumaui fidem ſeruaui. Jōqꝫ repoſita eſt mihi corona iuſtitie. ℣. Scio cui credidi ⁊ certus ſū: qꝛ potēs ē depoſitū meū ſeruare in illū diē. Jōqꝫ.

Lec. iij.

TUnc ꝓconſul cū uidiſſet fcm̄ credidit admirans ſup doctrinā dei. Et quidā uir illuſtris infirmis pedibuſ ſedebat claudus ex utero mr̄is ſue: q nunq̄ꝫ ambulauerat. Hic audiuit paulū loquētem. Qui ītuitꝰ eū ⁊ uidens qꝛ hr̄et fidē ut ſaluꝰ fieret dixit uoce magna. Surge ⁊ ſta ſup pedes tuos rectus. Et ſtati exiliuit ⁊ ābulabat. Turbe aūt cuꝫ uidiſſent qḋ fecerat paulus: leuauerūt uoces ſuas lycaonice dicētes. Dij ſil'es fcī hōibꝰ deſcenderūt ad nos. Et uocabāt barnabaꝫ iouem: paulum uero mercurium quoniam ipſe erat dux uerbi.

reſponſorium.

Repoſita ē mihi corona iuſtitie. Quā reddet mihi dñs ī illa die iuſtus iudex. ℣. Scio cui credidi ⁊ certus ſū: qꝛ potens ē depoſitū meuꝫ ſeruare in illū diem. Quaꝫ.

In .ij. noct. ant.

Tu es uas electionis ſcē paule apl'e p̄dicator ueritatis in uniuerſo mundo ℣. Per quem ōes gentes cognouerunt grām dei. ℟. Magnus ſcs paulus uas electōis uere digne ē glicandus: q ⁊ meruit thronuꝫ duodecimū poſſidere. ℣. In regeneratione cū ſederit filiꝰ hōis in ſede maieſtatis ſue. ℟. Bonū certamen certaui curſū ꝯſumaui fidē ſeruaui. ℣. De cetero repoſita eſt mihi corona iuſtitie.

Et tres lectiōes legunt de aug. in libro d̾ grā ⁊ libo arbitrio. Sermo .ſ. aug. epi Lectio .iiij.

APl'ſ paulus q̄ꝫ certe inuenimꝰ ſine ull' meritis bonis: imo cum multis meritis mal' dei grāꝫ ꝯſecutū reddētiſ bona ꝓ malis ſua iā appropinquāte paſſione ſcribens ad tymotheū: iſta utiqꝫ iam merita ſua bona cōmemorat: ut pꝰ pauca merita ꝯſequaꝛ coronā: q pꝰ mala merita ꝯſecutꝰ ē grām. Deniqꝫ ſupeſt iqt mihi corona iuſtitie: quā reddet mihi dñs ī illa die iuſtus iudex. Cui redderet coronā iuſtus iudex ſi ñ donaſſet grām miſericors pr̄: Et quō eēt iſta corona iuſtitie niſi p̄ceſſiſſet grā q̄ iuſtificat ipiuꝫ: Quō iſta d̾bita redderenꝛ niſi priꝰ illa gratuita donarenꝛ: Proīn ꝯſideremꝰ ipſa merita q'bus dixit coronā redditurū iudicē iuſtū: ⁊ uideamꝰ utrū merita ipſiꝰ tanq̄ꝫ ipſiꝰ .i. ex ipſo cōpata an dona ſint dei. Bonuꝫ inqt certam̄ certaui: curſū ꝯſumaui: fideꝫ ſeruaui. Prio iſta bōa opa ſi nō ea p̄ceſſiſſent cogitatiōes bone nll'a eſſent. ℟. Tu es uas electionis ſcē paule apl'e p̄dicator ueritatis in uniuerſo mūdo ꝑ quē ōes gentes cognouerūt grām dei. ℣. Intercede ꝓ nobis ad deum qui te elegit. Predicator.

Lec. v.

ATtendite itaqꝫ qd de ipſis cogitationibus dicat. Ait enim ſcribens ad corinthios. Nō ꝙ idonei ſumꝰ cogitare aliqd a nobis tanq̄ꝫ ex nobis: ſꝫ ſufficientia nr̄a ex deo eſt. Deīn ſingula iſpiciamus. Bonū inqt certamen certaui. Quero qua uirtute certauerit. Utrū que illi ex semetipso fuerit: an que desuꝑ data sit. Sed absit ut tantꝰ doctor gentium ignorauerit legē dei: cuius uox ē in deuteronomio. Ne dicas in corde tuo: fortitudo mea ⁊ potentia manus mee fecit mihi uirtutē magnā hāc: sed memoraberis dn̄i dei tui: qꝛ ipse tibi dat fortitudinem ⁊ facere uirtutē. Quid aūt ꝓdest bonū certamē nisi sequat̄ uictoria? Et quis dat uictoriā nisi ille de quo dicit ipse? Grās deo q̄ dat nob̄ uictoriā ꝑ iesū xp̄m dn̄z nr̄z. ℞. Grā dei sum id qđ sum. Et grā eius in me uacua non fuit: sꝫ semꝑ in me manet. ℣. Qui oꝑatus est petro in aplatuz oꝑatus ē mihi inter gētes. Et gratia. Lectio sexta.

Et in alio loco cū memorasset testimoniū de psalmo: Qm̄ ꝑꝑ te mortificamur tota die: deputati sumus sicut oues occisionis: Subiecit atqꝫ ait. Sed ī his oībus superuincimꝰ: ꝓpter euz qui dilexit nos. Deinde dixit. Cursū ꝯsumaui. Sꝫ ille hoc dixit: qui alio loco dixit. Igr̄ non uolentis neqꝫ currentis sed miserentis est dei. Que sn̄ia nullo mō pōt etiam sic ꝯuerti ut dicatur. Non miserētis dei sed uolentis ⁊ currētis hōis. Quisqꝫ eīm hoc ausus fuerit dicere: apte se ostendit aplo ꝯdicere. Postremo dixit. Fidē seruaui. Sed ille hec dixit qui alibi ait. Miam ꝯsecutus sū ut fidelis eēm. Non enim dixit miam ꝯsecutus sum: qꝛ fidelis erā sed ut fidelis eēm. Hinc ondens ēt ipsā fidem hr̄i nisi deo miserāte nō posse et eē donū dei: Plus oībꝰ laboraui inquit. Sed uide quid adiunxerit. Non autem ego sed gratia dei mecum. respōsoriū. Saulus q̄ ⁊ paulus magnus ꝑdicator. A deo ꝯfortatus conualescebat ⁊ ꝯfundebat iudeos. ℣. Ondēs quia hic ē christus filiꝰ dei. A deo. In .iij. noct. añ. Saulus qui ⁊ paulus magnus ꝑdicator a deo ꝯfortatus ꝯualescebat et ꝯfundebat iudeos. ℣. Ondens qꝛ hic ē christus filius dei. añ. Ne magnitudo reuelationū extollat me: datꝰ est mihi stimlꝰ carnis mee angls sathane q̄ me colaphizet: ꝑꝑ qđ ter dn̄z rogaui ut auferretur a me: ⁊ dixit mihi dn̄s. sufficit tibi paule grā mea. ℣. Nam uirtus ī īfirmitate ꝑficitur. añ. Reposita est mihi corōa iustitie quaz reddet mihi dn̄s in illū diē iustus iudex. ℣. Cooꝑante in me grā sp̄s sc̄i. Tres ultime lectiones de om̄. sc̄i hiero. pb̄ri uidelꝫ. Grandis fiducie. Sꝫ euangeliū scd̄m mattheū. Dixit simon petrus ad iesū. ℞. ī ꝯuersione eius. ℞. Sc̄e paule apl̄e predicator ueritatis ⁊ doctor gentium intercede ꝓ nob̄ ad deum qui te elegit: ut digni efficiamur grā dei. ℣. Tu es uas electionis sc̄e paule apl̄e ꝑdicator ueritatis. Intercede. ℞. Damasci prepositus gentis arethe regis uoluit me cōprehendere a fratribus ꝑ muꝝ Submissus suz in sporta ⁊ sic euasi manus eius in noīe dn̄i. ℣. Deꝰ ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i iesu christi scit qꝛ non mētior. Sub. ℞. Magnus sc̄s paulus uas electionis uere digne est glificandus. Qui ⁊ meruit thronum duodecimū possidere. ℣. A christo đ celo uocatus ⁊ in terrā ꝓstratus ex ꝑsecutore sc̄s ē uas electionis. Qui ⁊ meruit. Ad laudes ⁊ per hor. añ. Ego plantaui: apollo rigauit: ds̄ autem incremētū dedit: all'a. ps. Dn̄s reg cū reliquis. ℣. Unusquisqꝫ ꝓpriā mercedem accipiet scd̄m suum laborē. añ. Libenter glabor in infirmitatibus meis: ut inhitet ī me uirtꝰ christi. ℣. Qn̄ eīm īfirmor tunc fortior sum. añ. Grā dei in me uacua non fuit: sꝫ grā eius semper ī me manet. ℣. Grā dei suz id qđ sū. añ. Damasci ꝑpositus gentis arethe regis uoluit me cōprehendere a frībus per muꝝ submissus sū in sporta: ⁊ sic euasi manꝰ eius ī noīe dn̄i. ℣. Deus ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i iesu christi scit qꝛ non mentior. añ. Ter uirgis cessus sum: semel lapidatus sū: ter naufragium ꝑtuli ꝓ christi noīe. ℣. Nocte ⁊ die in ꝓfundū maris fui. caplm̄.

Bonū certamen certaui cursum ꝯsumaui fidem seruaui: de reliquo reposita est mihi corōa iustitie: quā reddet mihi dn̄s in illū diem iustus iudex. hyꝰ. Exultet celum laudibus. ℣. Tu es uas electionis sc̄e paule apl̄e. ℞. Predicator ueritatis in uniuerso mundo. Ad b. añ. Uos qui secuti estis me: sedebitis super sedes iudicantes .xij. tribus israel dicitꝰ dn̄s. ℣. In regeneratione cū sederit filius hōis in sede maiestatis sue. oīo. Deus qui mltitudinē. ꝓ sc̄o petro. añ. Tu es pastor ouium. ℣. Tu es petrus. ℞. Et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. oratio. Deus qui beato petro apostolo.

ut supra i uespis. Ad .iij. capitulum. Bonum certamen certaui. ℞. b. dñr de cōi aplorum. Ad sextam capitulum.

Ne magnitudo reuelationum extollat me: datus ē mihi stimls carnis mee anglus sathane qui me colaphizet: ꝓpter qd ter dñm rogaui ut auferretur a me: ⁊ dixit mihi: sufficit tibi gratia mea. Ad nonam capitulum.

Ego enim sum minimus aploꝝ qui non sum dign⁹ uocari apls: qm̄ psecutus sū ecclesiaꝫ dei. gr̄a autem dei sum id qd sum: ⁊ gr̄a eius in me uacua ñ fuit.

Notandum ꝙ per oct. dī ad magni. añt. Gloriosi principes terre quo. ℣. Constitues eos principes super oēꝫ terrā. ℞. Memores erūt nois tui dñe. Et ad b. dī ā. Petr⁹ apls cū. ℣. In oēm terraꝫ exiuit sonus eoꝝ. ℞. Et in fines orbis terre uerba eoꝝ. cū oꝛone Deus qui hodiernam diem. ā. Gloriosi principes terre quō in uita sua dilexerunt se ita ⁊ i morte non sunt sepati. al. ā. Petrus apls ⁊ paulus doctoꝛ gentium ipsi nos docuerunt legem tuā dñe. Ad uespas añt. Jurauit dñs. cū rel. ps. de aplis capl'm. Audite insule. hy. Ut queant lapsis. ℣. Fuit hō missus a deo. ℞. Cui nomen erat ioānes. Ad mag. añt. Ingresso zacharia. Et duplicatur rōne cōmemorationis festi sci pauli orō. Deus qui p̄ntem diem. Deiñ fit cōmemoratio de aplis añt Gloriosi principes. ℣. Constitues eos. ℞. Memores erūt. orō. Deus qui hodiernam diem. ℞. ut supra i festo. In octa. sci ioannis baptiste fit idem offm̄ sicut in die cū cōmemoratione de aplis. In festo uisitationis glose uirgis marie ad helisabet in primis uesperis antiphona.

Accedunt laudes uirginis admirande indaginis nouiter ꝓmlgate. en uisitat helisabet maria mater ipsamet celica ꝓbitate. ps. Dixit. d. cū rel. ps. de. s. maria ant. Diuo replet mūere maria sine murmure cū filiuꝫ concepit: surrexit ab oraculo statim in montis calculo abijt ⁊ ꝑfecit. ā. Accendit ardoꝛ sps mariaꝫ tangēs celitus de nazareth migrando: mox ad mōtana transtulit: ubi tumultu caruit superna degustando. ā. Monstrans culmen dulcedinis maria sui sanguinis helisabet salutat: stantem i domo ꝓximi ꝓpinqua templo dñi deuote sibi ministrat. ā. Carisma sci sps diffudit se diuinitus in pueꝝ: cū sensit conceptum salutiferum marie sibi obuium helisabet. cū sensit. capl'm.

Ego mater pulchre dilectiōis timoris ⁊ magnitudinis ⁊ sc̄e spei. hy⁹.

In mariam uite uiam matrem uerā uiuentium: pie uenit q redemit peccata delinquentium. Gressum cepit cū concepit maria multum properans: uisitauit confortauit: helisabet compatiens. Salutatur inflammatur helisabet ⁊ filius: inaudita fiunt ita de dono sancti sps. Fecundata grauidata mater olim sterilis: infās datus nundū nat⁹ exultat christo iubilis. Seruit maioꝛ gaudet mioꝛ maria fert solatium: uisitantis preparātis ad spm ꝓpheticum. Precursorē ⁊ doctorē maria plebi indicat: qui rectorē purgatorem digito mundo nuntiat. Leua gregē duc ad regē maria cūctos uisitās: ut saluet ⁊ letet cū sis mr̄ meditās am̄. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. ℞. Intende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Ad mag. añt. Acceleratur rō in puero nundum nato instinctu sacri pneumatis diuinitus sibi dato: nouit presentem dñm in uirgine clam latenteꝫ: adorauit cū iubilo ad seruulum uenientem. ps. Magni. orō.

Omnipotēs sempiterne ds q ex abundantia caritatis beatā mariaꝫ tuo filio fecundatā ad salutationē helisabet inspirasti: pr̄a q̄s ut p eius uisitationē donis celestib⁹ repleamur: ⁊ ab omnib⁹ aduersitatibus eruamur. per eundem. d. Ad mat. inuit. Reginam celi mariaꝫ ꝯcorditer adoremus. Que uisitans helisabet spem cōtulit ut amemus. ps. Uenite exultemus dño. hy. ad noct.

O Christi mr̄ celica fōs uiu⁹ fluens gr̄a: lux pellēs cūcta scismata: maria deo ꝓxima. Ex motu ueri luminis trāsiuit i mōticul': uirgo iuuaꝫ uetulā: de ꝑcursore grauidā. Mꝫ uenit de nazareth: ut salutet helisabet: replent domo sps anus ⁊ ei⁹ fili⁹. Helisabet cōplacuit: ꝙ mr̄ dei affuit īfās gaudet in utero: p̄nte xp̄o dño. Marie uisitatio: exēplum dat ꝓ brauio: ꝙ sit pata oīb⁹: ipsā pie q̄rētibus. Trinitatis clementia: cūcta lauet facinora per m̄ris chriſti merita: nos ducat ad celeſtia amen. In primo noct. a. De celo uelut radius deſcendens ſacer ſp̄us heliſabet intrauit: mox benedictam uirginem ſanctitatis propaginē ꝓphetice clamauit. ps. Dn̄e dn̄s. an̄t. Inter turmas feminas ⁊ ſanctarum excubias maria collaudatur: ꝓpter fructum qui queritur quo iure mundus emitur: et plene uiſitatur. ps. Celi enarrant. an̄t. Uocat hanc m̄rem nomine dn̄i primo famine heliſabet in ſuperna: qd̓ fuit clauſum alijs in uellatis myſterijs notitia interna. ps. Dn̄i ē terra ℣. Specie tua. ℟. Intende proſpere proced̄.

Lectio prima.

Beatiſſima uirgo dei a ſuis primordijs dn̄o fuit conſecrata: ⁊ propter beneficia eius inaudita exhibita populo inuocanti: oēs in neceſſitate conſtituti ad eaꝫ confugiunt tanꝗꝫ ad ſingulare remedium: ubi humanum ſubſidium non ſufficit requiſitum. Diſponit nanqꝫ oīa inferiora ſua ſapientia ꝓuidentia ⁊ gratia ꝓpulſata. Ubi gubernatrix ſeculi ⁊ terrene potētie: in maria. Ubi m̄r miſericordie ⁊ imperatrix uenie: ī maria. Ubi mater militātis eccleſie: in maria. Ubi aduocata ſeculi: in maria. ℟. Surgens maria grauida migrauit per cacumina in ciuitatem iudee. Intrauit domum ꝓpeꝛ zacharie cum opere ſalutis ꝯſobrīe. ℣. Ut audiuit heliſabet ſalutes mox de nazareth exclamat miratiue. Intrauit.

Lectio ſecunda.

Huius rei conſideratione urbanus romanus pontifex ſextus dure ferens materiam ſciſmatis occurrentem ꝑpendenſqꝫ animo perſpicaci: ꝗ beata uirgo ſit peritiſſima aduocata delinquentiū uiatorum: reparatrix ſagaciſſima diſcrepantium animorum: ⁊ uiſitatrix diligentiſſima errantiū ſingulorum: Pro gratia igitur extinctionis ſciſmatis impetranda pie ſtatuit eius uiſitationis officiuꝫ ab eccleſia celebrari. Et licet feſtum uiſitatōis marie ad heliſabet illo tempore poſt annuntiationem dominicam debuerit celebrari: quo ipſa ſc̄a heliſabet uiſitauit pp̄ maximas uirtutes ibi operantes. ℟. Dixit uerba ꝓphetica heliſabet celicola de uirgine maria. Beata eſt que credidit in hac fient que didicit a dn̄o m̄te pia. ℣. Uenit ex te ſciſſimus uocatus dei filius ſicut predixit anglus ſue matri in uia. Beata.

Lectio tertia.

Quia tamen illo tempore circa officiuꝫ quadrageſimale aut paſſionē chriſti eccleſia ſpecialiter occupatur: ne ergo tanta officij ſolennitas pretermittat ad laudem ⁊ gloriam uiſitationis uirgis glorioſe: Idem urbanus pie ſtatuit inſtitutionis prefati feſti memoriam in craſtinum octauarum ioannis baptiſte cū octauis ſequentibus de feſto uiſitatiōis marie a cunctis fidelibus celebrari. Ut autem omnis fidelium multitudo ad mēoriam prefate uiſitatōnis marie ad heliſabet artius ⁊ ꝺuotius excitetur: uoluit idē romanus pontifex urbanus ſextus: ut ōnibus uere confeſſis ⁊ contritis dictū feſtum uiſitationis marie celebrātibus cuꝫ octauis loco diſtributionum materialiū in eccleſijs fieri conſuetis: ꝺ theſauro ſpirituali eccleſie uere indulgentie ſicut in feſto corporis chriſti futuris temporibus effectualiter largirentur. Reſponſum. Heliſabet congratulans ꝓfunde ſe humilians in aduentu meſſie. Unde ait ꝯdeceat qd̓ mater dei ueniat ad me cum plauſu uie. ℣. En felix ſalutatio duplata exultatio dabantur ī ſophie. Unde ait. ℣. Gloria patri. Unde. In ſc̄do noct. an̄t. Non fuit chriſtus oneri nec grauis moles pueri uiſceribus matris digne: ſed ignara de pondere cum corporali robore tranſilijt benigne. ps. Eructauit. an̄t. Tranſiuit in itinere maria multum ꝓpere monticulos ſcandēdo: euitauit laſciuiam ꝓpter morum ꝯſtantiā colloquia ſpernendo. ps. Deus nr̄ refugiū. an̄t. Longam uiam ꝑtranſijt maria: montes circuit hilaris laborando: honores mundi reſpuit: deuotionem tenuit celica meditādo. ps. Fundamenta. ℣. Adiuuabit eam. ℟. Deꝰ in medio eius.

Lectio quarta.

Cum igitur angelus marie nunciauit: ꝗ inuenerit gratiam apud deū ⁊ ꝗ de ea conciperetur filius dei ad ſalutem omnium populoruꝫ: q̄z cito ipſa credidit ſtatim concepit in utero uerbū dī. Et poſt gratias exhibitas ꝺ tāto bn̄ficio ibi ſtō: ex magna caritate ⁊ pietate ſtuduit ſuam cognatā heliſabet iā ſex menſibꝰ grauidatā in irlm ſalutare: ⁊ ſibi cōpati ⁊ ſeruire. Uñ dī de eadem. Exurgēs maria abijt in montana cū feſtinatione ī ciuitatem iuda: ⁊ intrauit in domū zacharie: ⁊ ſalutauit heliſabet. ℟. Maria parēſ filios plangens q̄rit deꝑditos in ſcelere mortali. Clamans clamat ut releuet: manus pōit ut ſubleuet: ne pena ruant mali. ℣. Heliſabet q̄ſi erat ioānem doctū nouerat de uita ſupernali. Clamans clamat.

Lectio quinta.

ABijt igī maria cū feſtinatione: qa ab angelo ī itiere faciliter ducta fuit ſpū ſcī inflāmatione: ꝑ abrupta montium ducebaṫ: q̄ eiuſdē ſpūs motione ſuauiter fuerat agitata. Beata igī maria ī dño ꝯfidens: hilariter tranſmigrauit ſuꝑ cacumina ſicut paſſer in aſꝑitate itineris congaudebat: ꝑ uiā ſuauitatē collocoꝝ aſꝑnebat: bona montiū ī irlm collaudabat: irlm ī montanis celerrime cupiebat. ℟. Roſa de ſpinis ꝓtulit: uirga ď ieſſe floruit: maria uiſitauit. Uis odoris diffunditur: tota domus ꝑficitur gr̄a cū intrauit. ℣. Miranda ſalutatio fit plebi gratulatio q̄ fructū expectauit. Uis odoris.

Lectio ſexta.

UOluit ibi īueniri ī publico uł uideri ſed abijt feſtinanter. Abijt igī cū feſtinatione in ciuitatē iuda: ut ioannes precurſor dñi in utero ſtatim ſc̄ificareṫ: ut chriſti incarnatio ī ciuitate magis publica pandereṫ: ⁊ ut de illo loco ad fines terre tantoꝝ myſterioꝝ declaratio uberius portaretur. Et intrauit domū zacharie ⁊ ſalutauit heliſabet. Ecce quō intrauit ſuperior ad minorē: dña ad ſeruā: regina celi ⁊ terre ad famulā ⁊ āncillā: ut ſic laudādo laudibꝰ heliſabet uiſitaret: ⁊ laus eiuſ reciprocas ad laudes reſonaret. ℟ſſoriū. Stella ſub nube tegitur maria mūdo ꝑmitur rutilans in ſplendore. Heliſabet ꝑducitur ad ſolamen lux ſpargitur roborans in uigore. ℣. Luna ſoli ꝯiungitur heliſabet deuoluitur: eſtuans ī amore. Heliſabet. Glīa. Heliſa. In .iij. noct. añt. Tunc ad ſermonē uirginis dabaṫ donū flāminis mr̄i ſil ⁊ ꝓli: hic gaudebat in utero hec ꝓuidit de puero ⁊ de regia poli. Pſ. Cantate .i. Aī. Adeſt mira credulitas ac uirginis fecunditas ꝑ exēplū monſtratū: concepit prius ſterilis: q̄ uox eſt īpoſſibilis niſi ꝑ uerbū datum. Pſ. Dñs regn. exl. Aī. Fit nature ꝓpꝛ̄ius: qō ſterili fit filius: quā uirgo fiat ꝑgnans ſed nihil īpoſſibile deo nec īfactibile ꝑ uerbum ſuū dictans. Pſ. Cantate .ij. ℣. Elegit eā. ℟. In tabernaculo.

Lect. ſ. euā. ſcðm lucā.

IN illo tꝑe exurgens maria abijt in montana cū feſtinatiōe ī ciuitatē iuda: ⁊ intrauit domū zacharie: ⁊ ſalutauit heliſabꝫ. Et ī̄liqua.

Om. ſ. āb. epī Le. vij.

MOrale eſt ōibus ut q fidem exigūt fidē aſtruant. Et iō cuꝫ angl̄s abſcōdita nunciareṫ: ut fides aſtrueret exēplo ſenioris femine ſteriliſqꝫ ꝯceptuꝫ uirgini marie nunciauit: ut poſſibile deo ōe qð ei placuerit aſſereret. Ubi audiuit hoc maria non quaſi īcredula ď oraculo nec quaſi incerta ď nūtio nec quaſi dubitans de exēplo ſed quaſi leta ꝓ uoto religioſa ꝓ officio feſtina ꝓ gaudio ī montana ꝑrexit. Quō enim iam plena deo niſi ad ſuperiora cū feſtinatione ꝯſcenderet. ℟. Occaſū uirgo neſcijt uelut lux mundi ꝓfluit ď ſummo fundēs lumine. Heliſabet applicuit: ď uotos ſibi attrahit: de celo pandēs numen. ℣. Spūs rapit ſymbola celeſtibus ꝯformia tanq̄ꝫ aquaꝝ flumen. Heliſabet.

Lectio. viij.

NEſcit tarda molimia ſpūs ſācti gr̄a. Diſcite uos ſc̄e mulieres ſedulitatē quā pregnantibꝰ debeatis exhibere cognatis. Mariā q̄ ante ſola in intimis penetralibus uerſabaṫ non a publico uirginitatis pudor non a ſtudio aſꝑitas montiū non ab officio ꝓlixitas itineris retardauit. In mōtana uirgo cū feſtinatōe uirgo officij mēor īiurie imemor: affectu urgente non ſexu relicta ꝑrexit domo. ℟. Thronum lucis ꝓſpexerat q̄ ut aurora fulſerat ſole mane ſplēdente: heliſabet ut uidit. Uerba q̄ palam ꝓtulit ſpeculo ſuadēte. ℣. In marie pñtia patent pl̄a latentia heliſabet dicente. Uerba. ℣. Gloria. Uerba.

Lectio nona.

DIſcite uirgines ſc̄e non circūcurſaṙ per alienas edes non demorari in plateis nō aliquos ī publico miſcere ſermones: maria in domo ſera feſtina in publico manſit apud cognataʒ ſuam tribus menſibus: non ꝙ dom⁹ eam delectaret aliena: ſʒ q꞉ frequẽtius ĩ publico uiďri diſplicebat. Didiciſtis uirgis pudoreʒ marie: diſcite humilitatẽ. Uenit ꝓpiqua ad ꝓximam iunior ad ſeniorẽ: nec ſoluʒ uenit ſed ẽt prior ſalutauit. Decet eĩm ut q̃to caſtior uirgo ſit tanto humilior. ℞. Heliſabet ex opere ſignoꝝ dat ꝓ pignore: mariã inuocare. Quã grã ꝯſtrinxerat: ⁊ pietas ꝯmouerat uetulã uiſitare. ℣. Nulls diffidat hodie ad mariã ꝯfluere ſibiq̃ʒ ſupplicare. Quam ℣. Glã. Quã. Ad laudes ⁊ p horas añt. Sacra dedit eloquia maria ꝛ̃ſſoria heliſabet laudanti: clamauit deo canticũ magnificando dñm ď ſurſũ bona danti. ps. Dñs regnauit. cũ rel. añt Tunc exultauit aĩus cũ ipſius fit filius angelo nuntiante: ancilla dei credidit cõfeſſi uerbũ genuit maria ſupplicante. añt Uera humiliatio fuit chriſti ꝯceptio ďo reſpiciẽte: ex hoc laudabunt ſinguli: mariaʒ mrẽm ſeculi ipſamʒ ſic dicente. añt Magna ꝑfecit dñs ĩ marie uirtutib⁹ deũ ꝯcipiendo: fit mr̃ plena grẽ ⁊ impetratrix ueĩe oĩb⁹ miſerãdo. añt. Maria tribus menſibus quaſi ſtetit laborib⁹ heliſabet ſubdendo: ꝯferebat de angelo ⁊ uerboꝝ myſterio que ꝓtulit ſalutando: mutuʒ audiuit eloqui ꝓphetias dñi de chriſto declarando: plã uidit de puero mirabili ab utero p̃curſorẽ uocando: fcã poſt reuerentia reuerſa ẽ ad propria maria ꝯtemplando. caplʒ. Ego mr̃. hy.

DE ſacro tabernaculo uirtutuʒ flos egredit᷑: in mõtis diuerticulo odor marie ſpargitur. Ex caritatis germine heliſabet appropiat: ⁊ pietatis culmĩe ipſam deuote uiſitat. Salutat ſeruaʒ dña: hic mrẽm chriſti noĩat. ꝯfertur ingẽs grã mrẽm ⁊ ꝓlem ſatiat. En chriſti incarnatio p mundũ natuʒ pandit᷑: hunc adorat cũ gaudio: q uẽtre mr̃is claudit᷑. Clamat ſenex in iubilo uidens marie glĩam: beata credẽs angelo fuiſti rẽ ueridicã. Hic ſtupet rex regl̃a nature mutans ordineʒ: ubi fiũt miracl̃a p ſolũ celi pricipẽ. Pia uirgo piiſſima ſufficiens auxiliũ: cum ſis mr̃ largiſſima nos uiſites in ſeculuʒ am̃. ℣. Diffuſa ẽ. ℞. Proterea bñdixit. Ad b. añt. Adiutrix uiſitatio ⁊ frequens miſtratio heliſabet oblata: mariam dat ꝓpiciã ad ĩpetrandam grãm cũ fuerit uocata: nam mr̃ ẽ eccl̃ie fluctuantis nauicule ſubditos gubernãdo ꝓmptos ſuo regimini dirigẽtiq̃ʒ flamini deuios uiſitando. cant. Bñdictus dñs. oĩo ut ſupra Ad. iij. capitlm. Ego mr̃ pulchre. ut ſupra ℞. b. ⁊ ℣. de cõi uirginũ. Ad ſextã caplʒ.

Surge ꝓpera amica mea ⁊ ueni iaʒ hyẽs trãſijt ĩber abijt ⁊ receſſit: flores appuerũt in terra nr̃a: tp̃s putatiõis aduenit. Ad nonam capitulum.

Surge ꝓpera amica mea ſpecioſa mea ⁊ ueni columba mea ĩ foraminibus petre in cauerna macerie: oñde mihi faciẽ tuã: ſonet uox tua ĩ aurib⁹ meis. uox eiʒ tua dulcis ⁊ facies tua ďcora. In ſcðis ueſperis añt. laud. Sacra dedit eloquia. cũ rel. añt. ps. de ſcã maria caplm. Ego mr̃ pulchre. hy. ut in p̃mis ueſpis. In mariã uite uiã. ℣. Diffuſa. ℞. Propterea. Ad mag. añt. Jeſu redẽptor optime ad mariam nos ĩprime: ut mundi aduocata pari forma nos uiſitet ſicut fecit heliſabet p ſũmã pietatẽ: mores ⁊ actus dirigat ⁊ ad celos alliciat p grãm collatã. cant Magnificat. oĩo. ut ſupra infra octaʒ uiſitatõis uirgĩs marie ad heliſabet non fit de aliquo alio feſto niſi tm̃ cõmemoratio de aplĩs. Et in octa aploꝝ petri ⁊ pauli fiat cõmemoratio de beata uirgine: non obſtãte ꝙ fit officium duplex infra hebdomadã. Lec. j.

Exq̃ſita mundo gaudia hodierne feſtiuitatis nouitas multis occultata retro ſeculis matrũ. ſ. pia humilis officioſa ſalutationis uiſitatio euangelice ueritatis auctoritate dudũ firmata inſtitutis ſalutaribus renouauit. Poſt allocutionem ſiquidẽ ⁊ uiſitationem angeli beata dei genitrix ueteris cognate domũ cum feſtinatione montana ſubiens humil̃r intrauit: ⁊ heliſabet quã p̃curſorem dñi pariturã nouerat ꝯgratulando de dono cognate ⁊ ſeni miniſtratura iuuẽcl̃a uiſitat ⁊ ſalutat. Lectio ſecũda.

Audiuit eĩm maria ab angelo ſterilis ꝯceptum femine leta ꝓ uoto religioſa ꝓ officio feſtina ꝓ gaudio relicta domo ꝓpria urgente uetis affectu cognate in montana prexit. Quõ enim iam deo plena niſi ad ſuperioꝛa uirtutum culmia feſtinanter ꝯſcenderet: q̄ ſupernoꝝ ciuiũ obumbratione uirtutis altiſſimi ſuauitatem deguſtauit. Leta igĩ ad ſalutandum heliſabet uirgo in mõtana abijt: poꝛtans in utero filium dei regem glẽ dñm maieſtatis.

Lectio tertia.

VEnit ꝓpinqua ad ꝓximam iunioꝛ ad ſenioꝛẽ rex ad militez ſuꝑioꝛ ad ĩſerioꝛez: maria ad heliſabet chꝛiſtus ad ioannem: ut uirtus debilium a foꝛtioribꝰ roboreť. Occurrit heliſabet ⁊ antiq̄ ſterilitatis carens oppꝛobꝛijs amicuz ſponſi ſolis auroꝛam ſeruũ dñi iudicis preconẽ uocem uerbi ꝓphetam altiſſimi feliciſſima uentre depoꝛtat.

Lectio quarta.

O Quaz dignũ ⁊ felix ſcaꝝ occurſus feminaꝝ: O quã beatiſſime matres beatiſſimoꝛum paruuloꝝ: O ſtupenda ſatis humilitas: uirgo mater ſaluatoꝛis dñi mr̄em uiſitat ſerui ⁊ precurſoꝛis. Salutat prioꝛ uirgo maria ita foꝛtaſſis inqens. Gaudiuz tibi ſemꝑ ſit cognata dilectiſſima. Et foꝛte aliquo ſermone cõgruo grates referens reſalutat heliſabet ſãcta. Salutãte mr̄e chꝛiſti repletus eſt ioãnes ſpu ſc̄o. Uocem prioꝛ heliſabet audiuit: ſed ioannes pꝛioꝛ gr̄am ſenſit: ⁊ cũ repletus ſpu ſancto exultaret in utero repleuit ⁊ matrem.

Lectio quinta.

IUnguntur amplexus matrũ uenit ad oſcula: felices uteri copulantur: regẽqz ⁊ militem non niſi duo tenerrimi parietes ꝯiungunt. Heliſabet ſalutantez mr̄em dñi ſui eſſe cognouit: ⁊ eã cum ueneratione debita uenerata eſt. Joannes eum q̄ uirginis poꝛtabať utero eſſe deuz intellexit. Et qꝛ lingua non poterat aĩo exultante ſalutauit: ⁊ officij ꝓmptitudiez nundũ nato dño quibꝰ ualebat indicijs intimauit.

Lectio ſexta.

ET qꝛ eum adueniſſe gaudebat qui ꝯceptus ex carne mr̄is uirginis filius altiſſimi uocaretur ⁊ eſſet ⁊ illuz: quẽ ubiq̄z pn̄tem nouerat: ẽt coꝛpoꝛaliter eũ adeſſe ſentiebat: Magna uocis deuotione mr̄em laudans ⁊ filiũ clamabat. Benedicta tu inť mulieres. Bñdicta inquã inter ões mlieres benedictas maioꝛi bñdictione incõpabiliter: ĩſigniſqz ⁊ diuini germinis gloꝛiã ſuſcepiſti: non amittens integritatis coꝛonã. Per te maledictio prime mr̄is excluſa eſt: que ſola fuiſti particeps bñdictionis ⁊ expers maledictõis omnium mulieꝝ.

Lectio. ſ. e. ſcd̄m lucã.

IN illo tp̄e Exurgens maria abijt ĩ montana cum feſtinatione ĩ ciuitatẽ iuda: ⁊ intrauit domũ zacharie ⁊ ſalutauit heliſabet. Et reliqua. Sequitur ꝺ omelia ſancti ambroſij epi. Lectio. vij.

NOuerit deferre ſenioꝛibus: ſit magiſtra humilitatis: in qua ꝓfeſſio ẽ caſtitatis eſt ⁊ cã pietatis: eſt ẽt ⁊ noꝛma doctrine. Contuendum eſt eiz qꝛ ſuꝑioꝛ uenit ad inferioꝛẽ: ut inferioꝛ adiuuetur. Maria ad heliſabet chꝛiſtus ad ioãnẽ. Deniqz ẽt poſtea ut ſanctificaret baptiſmum ioannis dñs uenit ad baptiſmum. Cito quoqz aduentus marie ⁊ pn̄tie dñice beneficia declarãtur.

Lectio octaua.

SImul aũt ut audiuit ſalutationem marie heliſabet exultauit infãs in utero eius: ⁊ repleta eſt ſpu ſãcto heliſabet: ⁊ exclamauit uoce magna ⁊ dixit ad mariam. Uide diſtinctionẽ ſinguloꝝ uerboꝝ proprietates: uoce pꝛioꝛ heliſabet audiuit: ſed ioãnes pꝛius gr̄am ſenſit: illa nature oꝛdinẽ audiuit: iſte exultauit ratiõe myſterij.

Lecti. nona.

ILla marie iſte deũ ſenſit aduentũ. femina mlieri ⁊ pignꝰ pignoꝛi. Iſte gr̄am loquũtur illi intus opanť: pietatiſ qz myſteriũ mr̄nis adoꝛiuntur ꝓfectibꝰ. Dupliciqz miraculo ꝓphetãt mr̄es ſpu paruuloꝝ. Seqťur iſra hebdomadam de ſermone. Lectio prima.

BEnedicta tu in utero ꝓpter ſingularem fructũ ĩ mundo: ꝓpter humilẽ cultũ in celo ꝓpter excellentiſſimum premiũ. Sed ⁊ bñdictꝰ fructꝰ uentris tui: nõ generali moꝛe ſc̄oꝛum bñdictꝰ: ſed ſuper oĩa bñdictus in ſcl'a. Ille inq̄z fructus ꝑ quẽ ⁊ ſemen incoꝛruptionis ⁊ ſupne hereditatis: quã in adam ꝑdidimꝰ uirginalẽ uentris fructũ recepimꝰ: qui ad ſaluãdũ mundū uenit in noīe dn̄i merces nr̄a filiꝰ fructus uētris benedictus. Lectio ſcd̄a.

SAncta admodū heliſabet uetꝰ mulier ⁊ noua mr̄ uenientē ad ſe mox ut uidit mr̄em dn̄i ſui eſſe cognouit. Sed nihil in ſe talis meriti reperiens ꝙ digna fieret a tanta hoſpite uiſitari dicebat. ⁊ unde hoc mihi ut mr̄ dn̄i mei ueniat ad me? O q̄ʒta in corde ꝓphetiſſe erat hūilitas. Nimirum ille ſp̄s qui eius ꝓphetie donū cōtulit munus ēt preſtitit humilitatis. Quo circūplexa minus dignam ſe aduentu mr̄is dn̄i ſui recognouit. Le.iij.

PRophetico eīm repleta ſp̄u n̄ quaſi ignorans hoc ꝓtulit ſed quaſi n̄ humani hoc meriti ſed diuine gr̄e munꝰ eſſe cognoſcat: ut mat̄ ꝓphete a mr̄e dn̄i ad ꝓpheticum ſui pignoris ſalutaret̄: ꝓpter qđ dixit. Unde hoc mihi eſt? O q̄ʒtū bonum mihi accidit non cognoſco meum. Unde hoc mihi? qua iuſtitia quibus factis ꝓ quibus meritis ut uēiat mr̄ dn̄i mei ad me? Miraculum ſentio myſterium cognoſco. Auſcultate qd ſenſerit aut qd cognouerit? Ecce inqt ut facta ē uox ſalutationis tue in auribꝰ meis: exultauit in gaudio infans in utero meo. Le.iiij.

AQuam ſc̄a ſalutatio? o miranda ⁊ ſubita oꝑatio ſp̄s ſancti: ut uno eodēqʒ momento cuʒ uoce ſalutantis gaudium naſcat̄ paruuli nundū nati. Statim eīm dū uox ꝑuenit ad aures corporales uirtus ſp̄ualis cor intrauit audientis. Intellexit heliſabet eodē quo impleta erat ſp̄u reuelante ꝙ exultatio ſui ſignificaret infantis illius ad ſe ueniſſe mr̄em: cuiꝰ infās eius precurſor futurus exiſteret. Poterant ne mr̄ ⁊ infans ab exultatione uacare: ⁊ quocunqʒ miraculo quibus p̄n̄s aderat p̄n̄tia regnantis ⁊ mr̄ mundi r̄dēptoris? O gl'ioſum p̄conis officiū qui iter m̄ina adhuc ɔcluſus uiſcera ad futurum iā ſaluatoreʒ mundi ꝙ ſermone n̄ pōtat ſp̄u ꝓphetico exultās reuelabat. lc.v.

OStupenda dignatio pueꝝ nouiter ɔconceptum in motū exultationis ꝓrumpere eiqʒ gratanter occurrere: ſeruitio dulciori quē utero uirginali diuinitus ſenſit infuſū. A ſc'lo non eſt auditum ꝙ exultaret qs ſicut hic ꝑuulus in utero mr̄is. Beata aīa que in uia pc̄coꝝ non ſtetit: ſed uia ſecretiori ſemita de celeſtibꝰ officinis egrediens inaudite ɔgratulationis eſt ſortita dulcedinē. felix heliſabʒ ad quaʒ mr̄ ꝓperat redēptoris quā ſalutatiōis obſequijs celoꝝ imꝑatrix honorat. Sed puer multo felicior: q ſalutantiſ maieſtatē agnoſcens infra uiſceꝝ tenebroſa uolumina gaudio gaudet: qꝛ ui tā beate ſalutationis attendit. Lectio ſexta.

ET ꝓpter hoc ꝓphetiſſa ſp̄u ſancto repleta cū qualis ⁊ q̄ʒta eſſet q̄ ad ſe uenerat agnouiſſet: ⁊ qua ſe indignam eius uiſitatione iudicaret: poſtq̄ʒ uirginē mr̄eʒ benedictā in mulieribus ⁊ fructuꝭ uentris eius bn̄dictum ac gaudiū prolis in utero ſuo ɔteſtata fuiſſet: eaqʒ de uirgine mr̄e per ſp̄m in occulto didicerat: ⁊ diuina operante potentia abſqʒ ulla ambiguitate cōplenda cognouerat ōibus qui aderant palmā euangelizauit dicēs. Beata q̄ credidit qm̄ ꝑficient̄ in ea que dicta ſunt ei a dn̄o. Tanto igit̄ miraculo cū maria ſp̄m quē inter cordis ſui ſecreta ſūma plenitudine redundantē ſentiebat: ꝑ alieni oris clauſtra cerneret erupiſſe: ampliꝰ ſe ɔtinere non potuit. Et ad manifeſtationem ſp̄s os ſuum apꝑuit: ⁊ uerbū bonū qđ ɔceperat eructās in laudē dn̄i ⁊ ſaluatoris ſui exclamauit dicēs. Magnificat aīa mea dn̄m. Et exultauit ſp̄us meus in deo ſalutari meo: Cui eſt honor ⁊ impiū in ſecula ſeculoꝝ amen. Sequitur de omelia ſancti ambroſij ep̄i lectio ſeptima.

IEſus eīm qui ī utero uirginis erat ioannē adhuc in uentre mr̄is poſitum ſanctificare feſtinabat. Deniqʒ ante q̄ʒ ueniret maria ⁊ ſalutaret heliſabet n̄ exultauit infans in utero eius: ſed ſtatim ut maria locuta eſt uerbum: qđ filiū dei in mr̄is uentre ſuggeſſerat exultauit infāſ in gaudio. Et tunc primum ſuum precurſorem fecit ꝓphetam ieſus. Oportebat quoqʒ mariam dei ꝓle digniſſimaʒ poſt alloquium angeli ad montana conſcendere ⁊ in ſublimioribus cōmorari. Unđ scriptū est. Consurgens maria in diebus illis uenit in montana. **Lectio octaua.**

Debuerat ēt cum eēt solicitudine ñ pigra ꝓpare solicite: ⁊ spū scō plena ad sublimiora ꝑduci ⁊ uirtute dei protegi a qua iam fuerat obūbrata. Uēit ergo in ciuitatē iuda ⁊ intrauit ī domuꝫ zacharie ⁊ salutauit helisabet. Et factū est cum audiuit salutationē marie helisabꝫ: exultauit infans in utero eiꝰ ⁊ repleta est spū sancto. **Lectio nona.**

Non est ita dubiū qđ q̄ tūc repleta est spū scō ꝓpter filium sit repleta. Neqꝫ enim primū spm scm meruit: sꝫ cū ioannes adhuc clausus in utero spm scꝫ recepisset: tunc ⁊ illa post scificationē filij repleta est spū scō. Poteris hoc credere si sil'e qđ ēt de saluatore cognoueris. **Incipit priuilegium dñi bonifacij pape .ix. de uisitatione uirginis marie ad helisabet.**

Bonifacius epꝰ seruus ser **Lec. j.** uoꝝ dei ad ꝑpetuam rei memoriā sup̄ni benignitas ꝯditoris humanā creaturā ad silitudinē suā creataꝫ misericorditer pietate respiciens: ⁊ collapsā fore primi parentis lapsu ꝯsiderans: illā miro ðcreuit ꝯsilio releuandam ut. s. uerbum supernū qđ erat in principio eaꝫ a mortis nexibus libaret. Uoluit igi͛ pij pr̄is qua nos dilexit caritas tp̄is ueniente plenitudine uerbum ipsū eternū sub forma serui carnē nr̄e mortalitatis assumere: ut tādem mortē nr̄aꝫ moriendo destrueret: ac dānationis sñiam sil' ⁊ maculā: quaꝫ per reatum primi hōis generis humani posteritas icurrisse noscebat': clemēs uerbi eterni bonitas aboleret. **Lectio scđa.**

Qua ꝓpter de clara stirpe regia dauiticā p̄eligeret uirginē in cuius utero mystico spiramine uerbū ipsum carnē suscip̄et: ut egrederetur iux̄ uerbū propheticum uirga de radice iesse: ⁊ flos de radice eiꝰ ascenderet: ⁊ reqesceret sp̄s dñi super eū. Perfectā reginā inclytā in matrē eligens: q̄ tāto regi digna fuit sui corporis thalamū p̄pare: de quo tanq̄ꝫ spōsus pre filijs hoīum ꝓcederet speciosus: Locū in nazareth que flos siue scītas dr̄ ad suam conceptioneꝫ elegit: in quo per angelice salutationis eloquia ipsius īcarnati uerbi mysteria miraqꝫ fuerunt solennia celebrata. Ibi. n. nr̄e redēptionis sūpsimus exordia: ibiqꝫ primū dies scīficationis illuxit: qui nobis de salute spem itulit ⁊ de eternitate letitiaꝫ. **Lectio tertia.**

In hoc ⁊enim tāte fecūditatis loco uirgo regia uenustissima a deo cōsecrata flos scītatis uas celestis gr̄e mundissimū oīum uirtutū floribꝰ redimita cuius pulchritudineꝫ sol ⁊ luna mirant': redēptorem gentiū uirgo ꝯcepit: datura lucem gentibꝰ sub mortis caligie ꝯstitutis. Sane ipsa regina celoꝝ in cuius se clausit uiscera dei filius fc̄s hō: ex tanti honoris fastigio sibi ꝑ anglm nunciato nequaq̄ꝫ elationis assumpsit spm: sed tanq̄ꝫ ancilla humilis q̄zuis mr̄ effecta dñi humilitatis sue quam respexit dñs exequēs officiuꝫ: exurgens abijt in montana ad helisabꝫ cognatā suā: q̄ uocabat' steril' iā sex mensibus pregnantē cū festinatione. Et queādmodū ab āglo humillime salutationis susceperat oraclm: sic ēt ipsam helisabet humiliter salutauit. **Lectio. iiij.**

Helisabet uero ut salutationē audiuit uirginis gloriose repleta spiritu scō: ⁊ incarnati uerbi mysteriuꝫ in utero sentiens uirginali: uoce magna exclamauit ⁊ dixit. Bñdicta tu inter muleres ⁊ bñdictus fructus uētris tui. Et uñ hoc mihi ut ueniat mr̄ dñi mei ad me: Ecce enim facta est uox salutationis tue in auribus meis: exultauit pre gaudio infans ī utero meo. Et beata que credidisti qm̄ ꝑficientur in te que dicta sunt tibi a dño. Ad quam uirgo ueneranda in humilitatis spū rñdens illud mirabile canticū decātauit. Magnificat aīa mea dñꝫ. Et exultauit sp̄s mꝰ in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancille sue ecce enim ex hoc beatā me dicent oēs generatiōes. Quia fecit mihi magna qui potēs est ⁊ scm nomen eius. **Lectio quinta.**

O Magnum mysteriuꝫ o admirabile cōmertium o ineffabile sacramētum: ut mr̄es de pignoribus q̄ gestabant in uteris i ſpu p̄ſentirent ⁊ ēt ꝓphetarēt: ut ſacri euangelij pandit hiſtoria. celi regina partu ꝯſecrāda diuino ꝓ hūilitatis ampliori ſignaculo p̄curſoris ſui quē geſtabat filij genitrici grauide humanitatis īpendit obſequm. Quo īpenſo cōpleta qꝫ huiuſmodi uiſitatōe quaſi triū m̄ſium tp̄e: in domū ſuā eſt reuerſa. Hec ē.n. illa de qua ſacra canūt eloq̄a q̄ ſola amicta: lunā hn̄s ſb pedib⁹: ſtelis meruit corōari duodēis. Hec ē.n. illa q̄ i ſuis caſtis uiſceribus celi terreqꝫ geſtauit opificem: ⁊ ſola cūctas hereſes interemit: ⁊ ꝓ chriſtiano pp̄lo ut aduocata ſtrenua ⁊ exoratrix p̄uigil ad regē quē genuit īterceditt. Le. vi.

Igitur felicis recordatōis urbanus papa ſextus p̄deceſſor nr̄ dignū reputans ⁊ debitū: ut feſtū uiſitationis ipſius beate marie uirgis: qn̄ ut p̄fertur uiſitauit heliſabet in dei eccl'a celebraret: ꝙ teſtimonio ſci ſuffultum euangelij humanis neq̄t actibus detractari: ac attendēs ꝙ laudes tante uirgis humana lingua n̄ ſufficit exprimere: nec ēt ſci ⁊ iuſti eam in cuius ille quē celi cap̄e non pot̄ant ſe cōtulit aula uirginali dignis laudū p̄conijs ad plenū efferre potuerunt: ⁊ cōſiderans idem p̄dictus pontifex: ꝙ ex quo dn̄m ī ſanctis ſuis laudar̄ iubemur: qꝫto magis in ueneratione beate marie uirginis matris ipſius exultātib⁹ animis collaudar̄: ⁊ eius laudū augendo titulos gr̄as referre quē genuit filio debeamus: q̄ ēt exaltata ſuper ſydera ſtellato ꝯſidet ſui ſolio genitoris. Seq̄tur de om̄ ſci ambroſij epi

Inuenit beata maria ſicut in aliq̄ꝫtis exēplarib⁹ repimus ꝓphetare. Non .n. ignoram⁹ qđ ſcd̄m alios codices ⁊ hec uerba heliſabet uaticinetur. Sp̄u itaqꝫ ſco tunc repleta eſt maria qn̄ cepit hr̄e in utero ſaluatorē. Statim .n. ut ſpm ſcm accepit dn̄ici corporis ꝯditorē ⁊ filius dei eē cepit in utero: ēt ipſa īpleta ē ſpu ſco. Exultauit ergo īfans i utero heliſabet ⁊ repleta eſt ſpu ſācto: ⁊ clamauit uoce magna ⁊ dixit. Bn̄dicta tu int̄ mulieres. Debemus i hoc loco ne ſimpliciores qqꝫ decipiantur ea que ſolēt heretici oppōere ꝯfutare. In tātā q̄ppe neſcio quis ꝓrupit inſaniā ut aſſereret negatā fuiſſe mariā a ſaluatore: eo qđ poſt natiuitatē illius iuncta fuerit ioſeph ⁊ locut⁹ eſt. Que ⁊ quali m̄te dixerit: ipſe nouerit qui locutus eſt. Lectio octaua.

Si qn̄ igr̄ heretici uobis tale qd obiecerit: rn̄dete eis ⁊ dicite. De ſpu ſancto plena heliſabet ait. Benedicta tu īter mulieres. Si a ſpu ſācto bn̄dicta canitur maria: quō eam ſaluator negauit: Porro qđ aſſerunt eā nupſiſſe poſt p̄tū: unde approbent non hn̄t. Ij .n. filij q̄ ioſeph dicebant̄ non erant orti de maria: neqꝫ eſt ulla ſcriptura q̄ iſta cōmemoret. Bn̄dicta tu īter mulieres ⁊ bn̄dict⁹ fructus uentris tui. Et un̄ hoc mihi: hoc qđ ait unde mihi hoc non ignorans dicit: ⁊ maxime ſpu ſco plēa quaſi neſciat qđ iux̄ dn̄i uoluntatem mr̄ dn̄i uenerit ad eā: ſꝫ iſto ſenſu loquitur. Quid boni feci: que mea op̄a tanta ſunt ut mr̄ dn̄i ad me ueniat: per quā iuſtitiam ex q̄bus bonis: De qua fidelitate mentis hoc merui: ut mr̄ dn̄i mei ueniat ad me: Ecce eīm ut facta ē ſalutatio tua in aures meas exultauit īfans in utero meo. Lectio nona.

Sancta erat aīa beati ioannis ⁊ adhuc in mr̄is utero clauſa uenturū qꝫ in mundū ſciebat quem iſrael ignorabat. Un̄ exiliuit ſed i gaudio. Senſerat enim ueniſſe dn̄m ſuū ut ſcificaret ſeruum anteq̄ꝫ de mr̄is uentre ꝓcederet. Utinā mihi eueniat: ut ab infidelibus ſtult⁹ dicar qui talibus credidi: opus ipſū oñdit ⁊ ueritas: non me ſtultitie ſed ſapiētie credidiſſe: ⁊ qr̄ hoc qđ ſtultū apud hoīes illos putatur mihi ſalutis occaſio ē.

lc. i.

Nec ēt diuine uiſus fuiſſet reſiſtere uoluntati: q̄ tam ſibi q̄ꝫ alijs deuotis ad huiuſmodi ſanctā feſtiuitatem celebrandā: ut pie idē predeceſſor credidit: dignata fuit mentē inſpirare: Deliberatione ēt ſuper hoc matura p̄habita de frm ſuoꝝ ſancte romane eccl'e cardinalium: de quoꝝ numero tunc eram⁹: ꝯſilio ad exaltationem fidei catholice digne ⁊

rōnabilr uidelʒ. vi. iduſ apꝛil' pōtificat⁹ ſui anno. xi. ſtatuit ut feſtū p̄ſatū uidelʒ feſtū uiſitatōis bt̄e marie uirgis qñ ut p̄fert uiſitauit beliſabet. vi. nonas iulij annis ſingulis in dei eccl'a cū laudū cātico letitia ⁊ iubilo cordiſqꝫ tripudio ſub duplici officio p orbem uniuerſum ſolenniter celebraretur.

Lecti ſecunda

SUaſit ēt ⁊ conſuluit ideʒ p̄deceſſor ut ipſius feſti uigilia ut uigilia natiuitatis ⁊ aſſūptiōis predicte uirginis feſtiuitatū ēt in obſeruatione ieiunij deuotius obſeruaret. Et mandauit ſilr: ut duplex officiū abſqꝫ alicuius ſc̄i cōmemoratione exceptis primis ueſpis añ octauam apl'oꝝ petri ⁊ pauli ⁊ officio toti⁹ diei octaue cū cōmemoratione tñ eiuſdeʒ noui feſti p ſeptē ſequentes dies i dei eccl'a cuʒ celebritate debita decātaret.

Lectio. iij

AC ēt uolens idē predeceſſor chriſti fideles ad colendū tm̄ feſtuʒ uirginis ⁊ ēt celebrandum donis ſp̄ualib⁹ animare ipſoſqꝫ myſticis de theſauris militantis eccl'e bn̄dictionū muneribus cupiens p̄uenire ōibus uere penitētibus ⁊ ꝯfeſſis qui matutinali officio feſti eiuſdeʒ i eccleſia in qua idem officiū celebraretur intereſſent centum dieꝝ numero īptiuit. Qui uero miſſe totidem. Qui aūt in primis ipſius ueſpis ſilr centum. Qui auteʒ in ſecundis totidem. Illis uero q prime tertie ſexte none ac cōpletorij officijs itereſſent ꝓ qualibet horaruʒ ipſaꝝ quadragita dies. Illis aūt q per octas feſti p̄dicti matutinalibus ueſpoꝝ miſſe ac p̄dictarum horaꝝ officijs intereſſent: cētum dies ſingulis octauarum ipſaꝝ diebus de omp̄tis dei mīa ⁊ beatoꝝ petri ⁊ pauli apl'oꝝ ei⁹ auctoritate ꝯfiſus de iniunctis ſibi pn̄ijs miſericordit̄ relaxauit.

Lec. iiij.

NE aūt ꝓ eo ꝙ ipſius predeceſſoris ſupueniente obitu lr̄e apl'ice ſuper p̄miſſis ꝯfecte minime extiterunt: huiuſmodi ꝯſtitutio dicti p̄deceſſoris fruſtret̄ effectu: uolentes ex auctoritate apl'ica d'cernentes ꝙ huiuſmōi cōſtitutio a dicta die uidelʒ. vi. idus aprilis perinde ſortiatur effectum: ac ſi ſuꝑ ea dicti p̄deceſſoris ſub ipſius diei date ꝯfecteqꝫ fuiſſent ꝓut ſupius enarratur: Quodqꝫ pn̄tes lr̄e ad ꝓbandum plene ꝯſtitutionem huiuſmodi ubiqꝫ ſufficiant: nec ad id ꝓbationis alteri⁹ adminiculm reqrat̄.

Lectio. v.

UNiuerſos p̄triarchas archiep̄os ep̄os ⁊ alios eccl'aꝝ prelatos mōemus: ⁊ hortamur in dño per apl'ica eius ſcripta in uirtute ſc̄e obedientie diſtricte p̄cipiendo mandantes ⁊ remiſſionē peccaminum iniungentes: quaten⁹ tam glorioſū feſtū celebret̄ annis ſingulis. vi. nonas iulij ut prefertur d'uote ac ſolēniter celebretur. ac ieiunium iniungentes huiuſmodi uigilie ſuadeant in augmentuʒ meriti obſeruari ⁊ faciant per uniuerſas eccl'as ſuaꝝ ciuitatū ⁊ dioceſū celebrari ac officiū pagi ſupradc̄m ut pia eiuſdē uirgis interceſſione ipſi chriſti fideles ⁊ hic a noxijs ꝓtegi ⁊ futura ſempiterna ꝯſequi gaudia mereantur.

Lectio ſexta.

NUlli ergo oīo hoīum liceat hanc pagiam nr̄e uolūtatis ꝯſtitutionis monitōis exhortationis ⁊ mandati īfringere uel ei auſu temerario contrarie. Si qs autem hoc attentare p̄ſumpſerit īdignationem omp̄tis dei ⁊ beatoruʒ petri ⁊ pauli apl'orum eius ſe nouerit incurſurum. Datum rome apud ſc̄ʒ petrum qnto idus nouembris pontificatus noſtri anno primo.

Sequitur de omelia ſc̄i ambro. ep̄i Lectio ſeptima.

NIſi eīm fuiſſet celeſtis ⁊ beata natiuitas ſaluatoris: niſi habuiſſet diui aliqd ⁊ humilitatem hoīum ſuꝑgradiētes nunq̄ꝫ i toto orbe illius doctrīa penetraſſet. Si tm̄ hō fuiſſet ⁊ in marie utero ⁊ dei filius: quō poterat fieri ut illo tp̄e ⁊ nunc non ſolum corpora: ſed ēt aīaruʒ morbi multiplices curarentur? Quis noſtrum non inſipiens fuit: q nunc ꝓpter miam dei hēmus itelligentiam ⁊ ſcimus deū? Quis n̄ icredulus iuſtitie q pp chriſtum iuſtitiā hēmus ſeqmurqꝫ iuſtitiam? Quis noſtrum q non errabundus ⁊ uagus q nunc ꝓpter aduentum ſaluatoris non fluctuamur atqꝫ turbamur. ſʒ ſum⁹ in uia illo uidelʒ q ait ego ſū uia.

POſſum⁹ ⁊ reliqua ꝯgregãtes: lcviij uidere qm̃ oĩa que ſcripta ſũt de eo diuina admiratõe digna referantur: qđ ⁊ natiuitas illius ⁊ nutrimĩta ⁊ uirtus ⁊ paſſio ⁊ reſurrectio non ſolum illo tp̃e: ſꝫ ẽt nunc operentur ĩ nobis. Quis nos o cathecumini ĩ eccl'am congregauit? Quis ſtimul's ĩpulit: ut relictis domibus ĩ hũc cetũ coeatis? Neqꝫ eĩm nos domos noſtras ſingillatim circuimus: ſed omp̃s paṫ uirtute inuiſibili ſubijcit cordibus ueſtris quos ſcit eſſe dignos hunc ardorẽ: ut quaſi inuicti ⁊ retractantes ueniatis ad fidẽ: maxime ĩ exordio religionis cuꝫ ueluti trepidi ⁊ pauentes ſalutis fidem cuꝫ timore ſuſcipitis: obſecro uos o cathecumini nolite retractare. Lectio nona.

NEmo ueſtrum formidet ⁊ paueat: ſed ſeqmini p̃euntẽ ieſum. Jlle uos trahit ad ſalutẽ: congregat ĩ eccleſiã nũc quidẽ ſuper terrã. Si autẽ dignos fruct⁹ feceritis ĩ eccl'a primitiuorum q ſcripti ſũt in celeſtibus: Beata que credidit ⁊ beatus qui credit: quia erit perfectio his que dicta ſunt ei a dño: ſup qbus ⁊ maria magnificat dñz ieſũ. a Magnificat ãt aĩa mea dñm ſp̃u dñi. Que quam habeant iterp̃tationem ſi conceſſerit dñs ut rurſus ĩ eccleſiam congregemus: ut confeſtim ueniatis ad domũ dei: ⁊ diuine lectõi prebeatis aures queremus uẽtilabimus diſcernemus ĩ chriſto ieſu cui eſt gloria ⁊ iperium ĩ ſecula ſeculorum amen. In ſãctorum martyrum ꝓceſſi ⁊ martiniani oro.

DEus q̃ nos ſcõrum tuorũ ꝓceſſi ⁊ martiani confeſſionibus glorioſis circundas ⁊ ꝓtegis: da nobis ⁊ eoꝝ imitatione ꝓficere ⁊ itercesſione gaudere. p.

TEmpore quo ſimon mag⁹ Lec. j. increpuit itus: ipiſſimus nero tradidit beatiſſimos apoſtolos chriſti petruꝫ ⁊ paulum paulino uiro clariſſimo magiſterie poteſtatis. Eodẽ ãt tp̃e paulin⁹ mãcipauit eos ĩ cuſtodia mamortini. Et ueniebant ad eos multi chriſtiani ĩfirmi ⁊ curabantur ab ĩfirmitatibus ſuis: atqꝫ alij a demonibus obſeſi liberabantur per oratões apoſtolorum. Erãt aũt cuſtodiẽtes eoſdem beatiſſimos apoſtolos multi milites. Jnter quos erãt duo magiſtriani mello p̃cipis ꝓceſſus ⁊ martinian⁹. Jj cum uiderent mirabilia que faciebat p̃ beatos apl'os ſuos dñs ieſus chriſtus mirari ceperunt dicẽtes. Uiri uenerabiles noſtis q̃ hic ĩpator nero iã ĩ obliuiõe receſſit a p̃ſonis ueſtris. Ecce eĩm nouẽ m̃ſes ſunt q̃ ĩ cuſtodia eſtis. Rogam⁹ itaqꝫ uos ut ambuletis quo uolueritis: ⁊ tãtũ nos ĩ huius noĩe ĩ cui⁹ uos cognouim⁹ facere uirtutes magnas baptizate. le. ij.

TUnc dixerũt eis beatiſſimi apl'i petrus ⁊ paulus. Uos credite ex oĩ corde ⁊ mente ur̃a ĩ noĩe ſancte trinitatis ⁊ uos ipſi poteſtis facere q̃ nos facer̃ cognouiſtis. Hec audiẽtes qui ĩ cuſtodia erant clamauerunt unanimiṫ dicẽtes. Date nobis aquã q̃ ſiti p̃iclitamur. Eadem aũt hora beatiſſimus petrus apl's ⁊ paulus ĩ ipſa cuſtodia mamortini dũ eſſet dixit ad eos. Credite in deũ p̃rem omp̃teꝫ ⁊ ĩ dñm ieſum chriſtũ filium eius unigẽitum ⁊ in ſp̃m ſanctũ ⁊ oĩa miniſtrabũtur uobis. Eadem aũt hora miſerunt ſe oẽs ꝓſtrati ad pedes apl'oꝝ rogãtes ut baptiſmum ab eis reciperent. At uero beatiſſimi apl'i orauerunt ĩ ipſa cuſtodia. Cumqꝫ oraſſent: illico beat⁹ petrus apl's fecit ſignum crucis in monte tarpeio ĩ cuſtodia mamortini. Et eadẽ hora emanauerunt aque de mõte. Tunc baptizati ſunt beatus ꝓceſſus ⁊ martinian⁹ magiſtriãi mello p̃cipis a beato petro apl'o. Hec dũ uidiſſent cuncti q ĩ cuſtodia erant: ꝓſtrauerant ſe ad pedes beati petri apl'i et baptizati ſunt ꝓmiſcui ſexus ⁊ etatis numero. xlvij. Tunc obtulit ꝓ eis ſacrificium laudis ⁊ participati ſunt oẽs corpoꝛ ⁊ ſanguine dñi nr̃i ieſu chriſti. Lect. iij.

TUnc uidentes beati ꝓceſſus ⁊ martinian⁹ magiſtriani mello principis dixerunt ad ſanctos apl'os chriſti petruꝫ ⁊ paulum. Pergite quo deſideratis: q̃ ⁊ oblitus nero deſp̃auit de uobis. Exeuntes aũt de cuſtodia ſancti apl'i petrus et paulus uenerunt p̃ uiam que appia nuncupatur ⁊ ceperunt p̃uenire uſqꝫ ad por tam appiaꝫ. Tunc beatiſſimus petꝰ apl's dum tibiam demolitam haberet de cōpede ferri: cecidit ei faſciola ante ſeptem ſolia i uia noua. Eodeꝫ tēpore uenit iuxta portam appiam: ⁊ uidit dn̄m ieſū chriſtum. Queꝫ recognoſcēs dixit ei petrus. Dn̄e quo pergis? Et dn̄s ad eū. Romaꝫ redeo iterum crucifigi. Tu aūt redi romam. Et redit petrus romam. Cunqꝫ rediret mane. Ecce magiſtriāi milites tenuerūt eū. Eodē quoqꝫ tp̄e nūtiatū ē paulino uiro clariſſimo magiſtro officij: ꝙ ꝓceſſus ⁊ martinianus magiſtriāi milites effecti fuiſſēt chriſtiani. Et miſit milites ⁊ tenuit eos ⁊ iuſſit i cuſtodia retrudi. Alia autem die ꝑcepit eos ſibi pn̄tari. Qui cū adducti fuiſſent an̄ conſpectum paulini uiri clariſſimi dixit eis paulinus. Sic̄ ſtulti fc̄i eſtis: ut deſerētes deos ⁊ deas quos īuictiſſimi pricipes colunt ⁊ antiqtas noſtra adorat: ſequētes uana i audacia ur̄a pſiſtatis: ſacramenta militie ur̄e admittatis. Reſpondit martinianꝰ clara uoce et dixit. Nos modo cepimus hr̄e ſacramēta militie celeſtis. Paulinus uir clariſſimus magiſter officij dixit. Deponite iaꝫ amentiam ueſtram ⁊ adorate deos imortales quos a cunabulis ueſtris uenerati eſtis. Beati martyres ꝓceſſus ⁊ martinianꝰ rn̄derunt una uoce dicētes. Nos xp̄iani facti ſumꝰ. Infra octam aploꝝ oia dn̄r de cōi aploꝝ pret lectōes. ix. ad b. et mag. ⁊ orōnē orō. Deus q hodiernā Sex lectōes de ſermone ſc̄i maxi ep̄i legunt̄ ⁊ tres de om̄. cōi aploꝝ. Sermo ſc̄i maximi ep̄i: Lectio prima.

GLorioſiſſimos chriſtiane fidei principes ānuis feſtiuitatibus honorātes fr̄es cariſſimi: ipſū dn̄m ac dm̄ nr̄m q huius auctor ē fidei: debita religione ueneramur. Apl'i nanqꝫ latio ſermōe dicūt miſſi. Qui ergo honorāt miſſos manifeſtum eſt eos honorare mittentē. Qm̄ dignitas q̄ defert̄ miſſis: illi ſine dubio cuiꝰ miſtri ſūt exhibetur: ut ait ipſe ſaluator diſcipulis ſuis. Qui uos audit me audit: ⁊ q uos recipit: me recipit. Uere beata apoſtoloꝝ merita i qbus ſe chriſtus ⁊ recipi predicat ⁊ audiri. Beati nihilominꝰ ⁊ illi quorum deuotio delata aplis recurrit i chriſtum. Tenētes itaqꝫ fr̄es tāte huius ꝓmiſſionis fidē de ſupplicijs patruꝫ nr̄orum ꝑ chriſti confeſſione ſuſceptis fidelibus gaudijs exultemus: qm̄ qui de martyrum morte letatur martyres non dubitat regnare cū chriſto pꝰ mortē.

Lectio prima.

NOs uero eccleſiarum oīum reuerētiſſimos pr̄es petrum dico ⁊ paulū piiſſimis ſtudijs honoremus: quibꝰ xp̄i preſtante gr̄a fc̄s ē hodie de morte natal': quibus finis uite uiuēdi iītiuꝫ dedit: qbꝰ ut ait apl's paulus uiuere chriſtus erat: ⁊ ⁊ mori lucrum. Erat utiqꝫ eis chriſtus uiuere qbus uita non erat ſine chriſto. erat eis chriſtus uiuere: q: totū chriſti ꝓficiebat eccl'ijs qd uiuebant. Erat eis ⁊ mori lucrū q: ili hac morte uitā ſibi mercabantur eternā. Erat eis ⁊ mori lucruꝫ quoꝝ corruptioni icorruptio ſuccedebat: ⁊ dāna pn̄tium tp̄m lucra perpetua ſeq̄bant̄. Sꝫ iā neceſſariū cariſſimi reor ut ꝓprias eoꝝ ſpaleſqꝫ uirtutes ꝓut ariditas ligue nr̄e igenijqꝫ tenuitas patit̄: imo uir miſericors deus ānuit: ꝓloquamur. Hic itaqꝫ ē ille petrus q ꝯfitendo chriſtū dn̄ꝫ uiui dei eſſe filiū ualidiſſima iuictaqꝫ nob credendi fundam̄ta ꝯſtituit. Nā ꝑcontāti dn̄o qs eſſe ab hōibꝰ diceret̄ rn̄dit. Tu es xp̄s filiꝰ dī uiui. i. tu dn̄e d carne uirgis fc̄us es xp̄s: q dei uiui es filiꝰ ſempiternꝰ. Tu dn̄e ab hōibꝰ natꝰ es hō: q icogitabili maieſtate ds̄ es apd dm̄. Tu es xp̄s q ꝑ redēptōe nr̄a ad paſſionē ueniēs ipaſſibil' ꝑmanes apud pr̄em.

Lectio tertia.

QUis igr̄ unqꝫ i tm̄ hoc icōphēſe deitatis arcanū ſeſū attolleꝛ potuiſſet obtutū: niſi ab ore petri ſalutaris huiꝰ fidei ueritas radiaſſꝫ? qs meritoꝝ eiꝰ gliaꝫ qꝫuis magno eqpare poſſit elogo: a quo a nob adorāde diuitatis fides ⁊ cepit et ꝑmanet? Quis tanto glorioꝛ uiro q fideꝫ ſecreti iſcrutabilis loquēdo ꝯdit: uiuēdo docuit patiēdo firmauit? Ut āt ꝯfeſſionis huiꝰ q̄ta eēt magnitudo ſaluatoꝛ oſn̄deret dicit ei. Beatus es ſimon bariona qꝛ caro ⁊ ſanguis non reuelauit tibi: ſʒ pr̄ meꝰ ꝗ eſt in celis. Quis ergo chriſtū ꝑ carnē ⁊ in carne natū omp̄tis p̄ris eē filiū ſentirē potuiſſet: niſi priꝰ hoc ipſe pr̄ per petrum reuelaret e celo? Hec illi ꝯfeſſio dedit ut añ claues regni celeſtis accipet: q̄ȝ celi ianuas itroiret. Sʒ neq̄ȝ nos fr̄es d̄ traditis petro clauibꝰ regni more nr̄arū clauiū cogitatio trena ꝑmoueat. Clauis eīm celi lingua petri ē: qꝛ ſingulorꝫ merita cenſēdo apl̄s unicuiq̄ȝ regnuʒ celi aut claudit aut ap̄it.

Lectio quarta.

Non ē ergo clauis iſta mortalis artificis aptata manu ſʒ data eſt a chriſto p̄tas iudicandi. Deniq̄ȝ ait ei. Quorꝫ remiſeritis pcc̄a remiſſa erunt: ⁊ quoruʒ retinueritis retēta erunt. Hic eſt petrus quem chriſti eē ꝯfidētiſſimū: ſubiecta ueſtigijs eiꝰ maria ꝓbauerunt. Naʒ a dn̄o ſuo nouos ſibi dari ī fluctibꝰ greſſus ut fidl̄is popoſcit: ⁊ ut dilectꝰ emeruit. Qui ob hoc ſolū trepidaſſe uiſus ē: ut fragilitas humana cognoſceret q̄ȝta eēt īt dn̄ʒ ⁊ ſeruū diſtantia dū aggrauata pcc̄is caro mergit̄ ⁊ īmaculata neſcit planta d̄ſcēdere: ſil̄ ⁊ illō ne dū ſup aquas ambulās petrus: pede intrepido ꝑueniſſet ad chriſtū: dn̄i ſui uiribus equaret̄. Sʒ qd illum tātope dicimꝰ trepidaſſe: cū pia trepidatione ſua maiorē ꝓfecit ad fidē. Ut eiʒ credidit petrꝰ impio dn̄i ſui poſſe a fluctibꝰ ſuſtentari ita nihilominus dū mergit̄: credit ipſius dn̄i ſui ſe uirtute ſaluandū. Uere bt̄i petri ⁊ dū trepidat mirabilis fides quā nec ꝑurgentis ꝑiculi potuit turbare formido. Clamando. n. dū mergit̄ dn̄e libera me de ſe diffuſus ē: non de dn̄o dubitauit. Neq̄ȝ ergo timorē hunc gl̄ioſiſſimi petri ducat in uitiū: qm̄ timor iſte quāuis primum eiꝰ turbauerit fidē: ꝯfidentiā tn̄ ī eo repate credulitatis ornauit. **lc. v.**

Hic ē petrꝰ cui chriſtꝰ dn̄s cōionē ſui noīs libent̄ idulſit. Ut. n. ſicut apl̄s edocuit paulus: Petra autem erat chriſtus: ita ⁊ ꝑ chriſtū petrus fc̄s ē petra: dicente ei dn̄o. Tu es petrꝰ ⁊ ſup hanc petrā edificabo eccl̄iam meā. Nā ſicut ī deſerto dn̄ico ſitiēti ppl̄o aqua ꝓduxit e petra: ita uniuerſo mundo ꝑfidie ariditate laſſanti de ore petri fons ſalutifere ꝯfeſſionis emerſit. Hic ē petrus cui chriſtus aſcenſurꝰ ad p̄rem: paſcēdas agniculas ſuas oueſq̄ȝ cōmēdat: ut quos ille pietatis miſeratione redimerat: hic fidei ſue uirtuti ſeruaret. Et recte ſane ei arbiter occultorꝫ dei filius paſcēdas oues ſuas tuendaſq̄ȝ cōmiſit: cui nouerat in nutriendo grege dn̄ico nec ſtudiū deeſſe nec fidem. hic ē petrꝰ ꝗ dum ad crucē tanq̄ȝ crucifixi diſcipl̄s duceret̄: uerſo ſe corpoꝛ̄ poſcēſ crucifigi paſſionē non renuit: ſed coequalitatē crucis dn̄ice declinauit: ut oñderet uniuerſis admirāde de ſe humilitatis uirtutē nouiq̄ȝ myſterij diſciplinā ⁊ īnt̄ tormenta ſeruaſſe. Quā ſecurꝰ cariſſimi prexit petrꝰ ad crucē qui repulſo timoꝛ̄ mortis moriendi ordinē tā acerba ī paſſione queſiuit.

Lectio ſexta.

Quid fr̄es cariſſimi d̄ gl̄oſiſſimo paulo referamꝰ: ī quo dn̄s fidē noīs ſui dū ipſā fidē ꝑſeq̄ret̄ elegit. Qui dū uelut acerrimꝰ ꝑſecutoꝛ xp̄iane fidei uaſtabat eccl̄am: inimico adhuc eiꝰ ī pectore amicū ſibi coꝛ chriſtus īueīt. Dūq̄ȝ tp̄alia capit ad ſupplicia xp̄ianos ipſe ꝑpetuā captꝰ ad gr̄am fc̄s ē ſubito paſtoꝛ ex lupo ex ꝑdone cuſtos ex hoſte defēſoꝛ. Uñ patuit nec paulū maligne mētis ꝓpoſito plebē dn̄icā ꝑſecutū nec xp̄m latuiſſe qd̄ eligere deberet ī paulo. hic ē paulus ꝗ chriſti uocibꝰ clamatꝰ e celo oculis ī ſe iudaice īfidelitatis obtuſis uidēdi aciē nō ꝑdidit ſʒ mutauit. Amiſit ocl̄os ⁊ recepit ut uno eodēq̄ȝ tp̄e ⁊ ꝑſequētē cecitatis uindicta ꝑcelleret: ⁊ uocātis dei gr̄a illumiaret electū. Ait nanq̄ȝ illi de celo dn̄s. Saule ſaule qd me ꝑſeq̄ris. i. cur me ꝑſeq̄ris ſaule. Que mea odiū erga me tuū excitauit iniq̄tas. Nunqd qꝛ illuminaui cecos: qꝛ ſanaui egros: qꝛ fugaui demōes: qꝛ eſurientes ppl̄os ex. v. panibꝰ paui? An quia de tumul̄ mortuos ſuſcitaui? An forte qꝛ fidelibꝰ meis regnū celeſte ꝓmiſi? Sed ſi pꝛ̄are me poſſe dubitas q̄ ꝓmitto aſpice ſi tn̄ potes trade te uel qualis appello.

Sed quaꝛ me ꝑſeq̃ris paule? Aut qd me ꝑſequēdo ꝓficies? Nunqd aduerſum regnantē in celo ullū tua ꝑſecutio hēbit effectū? Nunqd nocere mihi qcq̄ꝫ poteris quē non potes ītueri? Ego eīm inqt ſū ieſus nazarenus quē tu ꝑſeq̃ris: qui terraꝫ celo crucē regno mortē ꝑpetuitate mutaui: de qbus oībus non te debere cūctari ⁊ ereptꝰ tibi nunc ⁊ pꝰ paululū redditus tibi ſuadebit aſpectꝰ. In octa aploꝝ oia officia dūr de cōi aploꝝ pret lectōes orōnes añt. ad b. ⁊ ad mag. ſ. Glioſi principes. ⁊ añt. Petrus apls. orō.

Deus cuius dextera beatū petrum ambulantē in fluctibꝰ ne mergeret̄ erexit: ⁊ que aplꝫ eiꝰ paulū tertio naufragantē de ꝓfundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpitius ⁊ ꝯcede ut amboꝝ meritis eternitatis gl̃iam ꝯſequamur. q uiuis. Sermo. ſ. aug. i lib. de uerbis dñi: ⁊ legūtur ſex lectiones lectio prima.

Euangeliū qđ recentiſſime recitatū eſt de dño ieſu chriſto: q ſup aquaſ maris ambulauit ⁊ de aplo petro q ābulans timendo titubabat ⁊ diffidēdo merſus: ꝯfitēdo rurſus emerſit: āmonet nos ītelligere mare pñs ſclm eē: petruꝫ uero aplm eccl̃e unice typum. Ipſe eīm petrꝰ in aploꝝ ordine primus in chriſti amore ꝓmptiſſimꝰ ſepe unꝰ rñdit ꝓ oībꝰ. Ipſe đniqꝫ dño nr̃o ieſu chriſto regrēti: quē nā eū hoies dicerent eē ⁊ opiniones uariaſ hoium diſcipl̃is rñdentibꝰ: rurſuſqꝫ dño īterrogāte ⁊ dicente: Uos aūt quē me eē dicitis rñdit petrus. Tu es chriſtus filiuſ dei uiui. unꝰ ꝓ multis đdit rñſum unitas in multis. Tunc ait ei dñs. Bt̃s es ſimō bariona: qꝛ caro ⁊ ſanguis ñ reuelauit tibi ſed pr̃ mñs q ē i celis. Deiñ addidit. Et ego dico tibi tanq̄ꝫ diceret. Quia tu dixiſti mihi tu es chriſtus filꝰ dei uiui ego dico tibi: qꝛ tu es petrus. Simō qppe antea uocabatur. Lectio ſecunda.

Hoc aūt ei nomē ut petrꝰ appellaret̄ a dño ipoſitū eſt: ⁊ hoc in ea figura: ut ſignificaret eccl̃am. Quia. n. chriſtuſ petra petrꝰ ꝑpl̃s chriſtianꝰ: Petra. n. principale nomē ē: iō petrus a petra: nō petra a petro: quō ñ a chriſtiano chriſtus: ſꝫ a chriſto chriſtianꝰ uocat̃. Tu es ergo inqt petrus: ⁊ ſup hanc petrā quā ꝯfeſſus es: ſuper hāc petrā quā cognouiſti dicens: tu es chriſtus filꝰ dei uiui. i. ſup me ieſū filiū dei uiui edificabo eccl̃am meā. Sup me edificabo te ñ me ſꝛ te. Nā uolētes hoies edificari ſup hoies dicebant. Ego qdeꝫ ſū pauli: ego aūt apollo ego uero zephe ipſe ē petrꝰ. Et alij q nolebāt edificari ſup petrū ſed ſup petrā: ego aūt ſuꝫ chriſti. Apl̃s aūt paulus ubi cognouit ſe eligi ⁊ chriſtū ꝯtēni: diuiſus ē inqt chriſtus. Nū qd ꝓ uobis paulus crucifixꝰ ē: aut i noie pauli baptizati eſtis? Quō ñ in pauli ſic nec i petri: ſed i noie chriſti ut petrꝰ edificaret̃ ſup petrā nō petra ſup petrū. le. iij.

Idē gᵒ petrꝰ a petra cognoiatꝰ bt̃us eccl̃e figurā portās: aplatꝰ principatū tenens: ꝯtinuo pꝰ paululū iā audito ꝙ bt̃s eēt: iam audito ꝙ petrꝰ eēt: iā audito ꝙ ſup petrā edificatꝰ eēt: Poſtea q̄ꝫ audiuit futurā dñi paſſionē qꝛ p̄dixerat caꝫ cito futurā diſcipulis ſuis: diſplicuit ei: timens ne ꝑderet morientē quē ꝯfeſſus fuerat uite fontē: turbatꝰ ē dicēs. Abſit a te inqt dñe non fiet iſtđ. Propitius eſto tibi đs nolo te mori. Petrꝰ dicebat chriſto: nolo te mori: ſꝫ meliꝰ dicebat xp̃s uolo ꝓ te mori. Deniqꝫ ꝯtinuo rep̄hendit: queꝫ paulo añ laudauerat: ⁊ quē bt̃ꝫ dixerat: ſathanā appellat. Redi inqt pꝰ me ſathana ſcandalū mihi es. Non eīꝫ ſapis q̄ đi ſūt ſꝫ q̄ hoium ſt̄. Quid nos ultra uult facere ex hoc qđ ſumꝰ q ſic cl̃pat qđ hoies ſumꝰ? Uultis ſcire qd nos uelit facē? Audite pſalmum. Ego dixi dij eſtis ⁊ filij excelſi oēs. Sꝫ humana ſapiēdo uos autē ſicut hoies moriemī. Idē ipſe petrꝰ paulo añ bt̃s poſtea ſathanas i momēto uno infra pauca uerba. Miraris differentiā noīum: differētias attende cāꝝ. Lec. iiij.

Quid miraris qꝛ paulo añ bt̃s pꝰ ea ſathanas? Attende cām. Quaꝛ beatus? Quia tibi non reuelauit caro ⁊ ſanguis: ſed pater meus qui eſt in celis. Ideo beatus quia caro ⁊ ſanguis non reuelauit tibi. Si enim caro ⁊ ſanguis hoc tibi reuelaret de tuo: qꝛ uero caro ⁊ ſanguis tibi non reuelauit: ſʒ pr̄ m̄s qui in celis ē de meo ñ tuo. Quare de meo: qꝛ oīa q̄ hʒ pr̄ mea ſunt. Ecce audiſtis cām quare beatus quare petrus. Quare autē illud qḋ horreſcimus ⁊ repetere nolumꝰ: quare: niſi qꝛ de tuo. Non enim ſapis q̄ dei ſunt: ſed q̄ hoīum. Hec intuētes nos eccl̄e membra: uideamꝰ qd de deo: qd de nr̄o. Tunc eīm non titubabimus: tūc in petra fundabimur: fixi ⁊ ſtabiles erimus aduerſū uentos ībres flumina tentatōes uidelʒ p̄ntis ſcl̄i. Illum tñ uidete petrum qui tunc erit figura noſtra. Modo fidit mō titubat: mō immortale ꝯfitet̄: modo timet ne moriat̄.

Lectio quinta.

Proinde qꝛ xp̄i eccl̄a hʒ firmos: hʒ ⁊ infirmos: nec ſine firmis pōt eſſe nec ſine infirmis Unde dicit apl̄s paulꝰ. Debemus aūt nos firmi infirmoꝝ onera ſuſtiere. In eo qḋ dixit petrus: Tu es chriſtus filius dei uiui: firmos ſignificat. In eo aūt qḋ trepidat ⁊ titubat ⁊ chriſtū pati non uult mortē timendo uitā non agnoſcendo: infirmos eccl̄e ſignificat. In illo ergo uno apl̄o. i. petro ī ordine apl̄orum primo: ⁊ p̄cipue in quo ꝑfigurabat̄ eccl̄a: Utrunqʒ genꝰ ſignificādū fuit. i. firmi ⁊ infirmi: qꝛ ſine utroqʒ non eſt eccl̄a. Hinc ē ergo ⁊ qḋ mō lectuʒ ē. Dñe ſi tu es iube me uenire ad te ſuper aquas. Si tu es iube me: non eīm poſſū hoc in me ſed in te: Agnouit qd ſibi eſſet a ſe: qd ab illo cuius uoluntate ſe credidit poſſe qḋ nulla humana infirmitas poſſit. Ergo ſi tu es iube: qꝛ cū iuſſeris fiet. qḋ ego non ualeo p̄ſumendo: tu potes iubēdo.

lc. vi.

Et dñs ueni inquā. Et ſine ulla dubitatione petrꝰ ad uerbū iubētis ābulauit ad p̄ntiam ſuſtentantis regentis ſine ulla cunctatōe deſiliuit in aquas: ⁊ ābulare cepit. Potuit qḋ dñs non ī ſe ſʒ ī dño. fuiſtis eīm alīn tenebre: nūc aūt lux in dño. qḋ nemo pōt ī paulo nemo ī petro nemo in alio ullo apl̄oꝝ hoc pōt in dño. Idō bñ paulus utilr̄ ſe ꝯtēnens illuʒ comēdat unqꝫ paulus iqt pro uobis crucifixus ē: Aut ī noīe pauli baptizati eſtis: non ergo ī me ſed mecū: non ſub me ſed ſub illo. ergo ābulauit petrus ſup aquas in iuſſu dñi: ſciens hoc ſe a ſe hr̄e nō poſſe. fides ualuit qḋ humana infirmitas ñ ualeret. ij ſunt firmi eccl̄e. Attendite audite intelligite agite. Neqʒ. n. agendū eſt cū infirmis alibi: ut ſint infirmi: ſed agēdum ē cū infirmis ut ſint firmi. Altos aūt ipedit a firmitate p̄ſūptio firmitatis. nemo enim erat a deo firmꝰ niſi q ſe a ſe ipſo ſentit infirmū.

Lec. ſ. euā. ſcd̄m mattheum.

In illo tp̄e: Juſſit ieſus diſcipl̄os ſuos aſcendere ī nauiculā ⁊ p̄cedere eū tranſfretū dōec dimittet̄ turbas. Et reliqua.

Om̄. ſci hierony. pbr̄i lectio. vij.

Compulit diſcipl̄os ſuos dñs aſcēdere in nauiculā: ⁊ p̄cedere eū trāſfretū donec dimiteret turbas. Diſcipuliſ iubet tranſfretare: ⁊ cōpellit ut aſcendāt nauiculā. Quo ſermone oñdit̄ eos inuitos a dño receſſiſſe: dū amore p̄ceptoris nec puncto qdē tp̄is uolunt ſepari. Et dimiſſa turba aſcendit in mōtē ſolus orar̄. ſi fuiſſent diſcipl̄i cū eo petrus ⁊ iacobuſ ⁊ ioannes q uiderūt gl̄am transformati: forſitan aſcēdiſſēt ī mōtē cū eo. Sʒ turba ad ſublimiora ſeq non pōt: niſi docuerit eaʒ iuxᷓ mare ī littore ⁊ aluerit ī deſerto. Qḋ aūt aſcendit ſolus orare non ad eū referas q de. v. panibus. v. milia hoīum ſaturauit: exceptis puulis ⁊ mulieribus: Sʒ ad eū q audita morte ioānis receſſit ī ſolitudine: ñ ꝙ ꝑſonā dñi ſepemꝰ: ſʒ quō opa eiꝰ int̄ dm̄ ⁊ hoīē diuiſa ſit oñdamꝰ.

lc. viij.

Nauicula āt in medio mari iactabat̄ fluctibus. Recte quaſi inuiti ⁊ retractantes a dño apl̄i receſſerāt: ne illo abſente naufragiū ſuſtinerēt. Deniqꝫ dño ī montis cacumīe cōmorāte ſtatim uētꝰ ꝯrius orit̄ ⁊ turbat mare: ⁊ ꝑiclitant̄ apl̄i: ⁊ tādiu iminens naufragiū ꝑſeuerat qꝫdiu ieſus ueniat. Quarta autē uigilia noctis uenit ad eos ſup mare. Statiōes ⁊ uigilie militares ī quat̄na horaꝝ ſpatia diuidunt̄. Qñ ergo dic̄ quarta uigilia noctis ueniſſe ad eos dñm: oñdit eos tota nocte ꝑiclitatos: ⁊ extrema noctis hora. i. in conſumatione ſeculi eis auxiliuʒ p̃bituꝝ. Et uidentes euꝫ ſupra mare ambulantem: turbati ſunt dicentes: qꝛ fātaſma eſt. Si iuxta marchioneꝫ ⁊ manicheum dn̄s nr̄ non ē natus ex uirgine ſed uiſus in fantaſmate: Quō nūc apl̄i timent ne fantaſma uideant: ⁊ pre timore clamauerunt: Confuſus clamor ⁊ incerta uox magni timoris eſt indicium. Statiqꝫ ieſus locutus eſt dicēs. Hēte fiduciā. Ego ſum nolite timere. Lectio nona.

Quod primum uerſabatur in cauſa occurrit ⁊ timentibus precepit dicēs. hēte fiduciam ego ſum: ⁊ qd̓ ſequit̃ ego ſum: nec ſubiūgit qd ſit: uel ex uoce ſibi nota poterant eum intelligere: q obſcuras noctis tenebras loq̄bantur: uel ipſum eſſe repetebant quem locutū ad moyſen nouerat: hec dices filijs iſrael. Qui eſt miſit me ad uos. Rn̄dēs autē petrus dixit. Dn̄e ſi tu es iube me uenire ad te ſuper aquas. in oībus locis ardētiſſime fidei īuenit̃ petrus. Interrogatis diſcipulis quem eū hoīes dicerent: chriſtum filium ꝯfitetur. Uolentem ad paſſionē ꝑgere lꝫ erret in re: tñ non errat ī effectu: Nolens eū mori quem fuerat paulo ante cōfeſſus: In monte cum ſaluatore inter primos primus aſcendit ⁊ in paſſiōe ſolus ſequitur. Peccatuꝫ negationis qd̓ ex repentino timore deſcēderat: a maris ſtatim abluit lachrymis. In ſcoꝝ martyrū .vij. ſrm ⁊ ſāctaꝝ uirginū rufine ⁊ ſcōe et

Preſta q̄s omp̃s d̓s martyꝝ oro. ut q glioſos martyres fortes in ſua ꝯfeſſione cognouimꝰ pios apud te in nr̄a interceſſione ſentiamus. per. Lectio .j.

Rome .vij. fratrū filioꝝ ſancte felicitatis. i. ianuarij felicis philippi ſiluani alexandri uitalis ⁊ martialis prefecto urbis publio tp̄e antonini principis. Primum auditi deīn ꝑ uarios iudices: ut uarijs ſupplicijs laniarētur miſſi. E qbus ianuarius pꝰ uerbera uirgaꝝ ⁊ carcerem a plūbatis occiſus eſt. Felix ⁊ philippus fuſtibus macerati. Siluanꝰ p̃cipitio iterēptus ē: alexāder uitalis ⁊ martialis capitali ſn̄ia puniti ſunt. Sermo ſācti auguſtini epiſcopi. Lectio ſecunda.

Magnū ſpectaclm̄ poſitū eſt an̄ oculos fidei nec auditu audiuimꝰ corde uidimꝰ optātem mr̄em an̄ ſe iſtā uitaꝫ finiꝛ̃ filios ſuos lōge ꝯ̃trijs uotis ꝯſuetudi humane. Oēs eīm hoīes filios ſuos ex hac uita migrādos p̃cedere uolunt ⁊ nō ſeq. Illa āt optauit poſterior mori. Non eīm amittebat filios ſed ꝑmittebat. Nec ītuebat̃ tanq̄ꝫ uitā finirēt: ſꝫ tanq̄ꝫ īchoarent. Deſinebāt eīm uiuere ubi qn̄qꝫ fuerant morituri: ⁊ īcipiebāt uiuere ſine fine uicturi. Paꝝ eſt fuiſſe ſpectatricē mirati ſumus potiꝰ hortatricē. Fecundior uirtutibus q̄ꝫ fetibꝰ: Uidens certātes ī qbus oībus ⁊ ipſa certabat: ⁊ ī oībus uicētibꝰ ēt ipſa uincebat. Lectio tertia.

Una mulier una mr̄ quō nobis an̄ oculos poſuit unā mr̄ē ſcām ecclīā ubiqꝫ exhortantē filios ſuos ꝓ illiꝰ noīe mori de quo eos ꝯcepit ⁊ ꝑpit. Sic ſanguīe martyrū īpletꝰ ē orbis ⁊ de illꝰ ꝑiactis ſemibꝰ ſegetes eccl̄e pululauit. Unde hoc hoī niſi ꝙ ſaluſ iuſtoꝝ a dn̄o ⁊ ꝓtector eoꝝ in tp̄e tribulatiōis: Uidimꝰ nouimꝰ ꝓtectorē fuiſſe dn̄m ī tp̄e tribulatiōis triū uiroꝝ illoꝝ: q deambulāt īter ignes īnoxios: ⁊ d̓ꝫ ſine ulla leſione laudabāt: ubi hō ſeuiebat ⁊ flāma ꝑcebat. Uidimꝰ nouimꝰ queādmodū ſalus eoꝝ iuſtoruꝫ a dn̄o fuerit ut ī ignem mitterēt̃ nec urerentur: ⁊ illū aſꝑum regē quē loquēdo irritauerant: uiuendo ꝯuerterēt. Lec. iiij.

Credidit qppe ī eoꝝ d̓m ꝓpoſuitqꝫ edictū: ut qcūqꝫ blaſphemarēt d̓um ſydrach miſach ⁊ abdenago ī interitū irēt ⁊ domꝰ eoꝝ ī diſꝑſionē. qꝫ diſſimilꝰ iuſſio ſcd̓a prime iuſſiōi. Qualꝰ pria iuſſio: ꝑeat q ſtatuā aureā n̄ adorauerit. qualꝰ ſcd̓a: ꝑeat q d̓m uerum blaſphemauerit. fideles hoīes nō mutati īfidelem hoīem mutaueꝛt. Illū ī ꝑfidia ſtare n̄ ꝑmiſeꝛt: qꝛ ipſi fide ſteteꝛt. Salus āt eoꝝ a dn̄o manifeſtata fuit. Qn̄ illi non ardebāt: ⁊ laudabāt: aderat dn̄ſ. Qn̄ iſti ardebāt: ꝯfitebāt̃ ⁊ tñ moriebant̃. Ubi erat dn̄s: An forte illi iuſti erāt iſti pc̄cores: Audiuimꝰ eīm iſtoſ cū paulo an̄ eoꝝ paſſio legeret̃ ꝯfiti pcc̄a ſua ⁊ dicer̄. qm̄ illa oīa n̄ iraſcēte ſibi dño ſʒ p̄ne legis merito paterēt.

Lectio quinta

Quid illi: Legite ⁊ uidebitis ēt ipſoſ ꝓpria pcc̄a ꝯfiti ⁊ dicerē ſe merito ꝑ peti. Equalr̄ iuſti ꝯfeſſoreſ pcc̄oꝝ equalr̄ pcc̄ores. Et idō iuſti qꝛ ꝯfeſſores pcc̄oꝝ. Idō rephenſibiles quia non mēdaces. Si eīm dixerimus ait ioannes qꝛ peccatum non hēm⁹: nos ipſos ſeducim⁹ ⁊ ueritas in nobis nō ē. Si aūt ꝯfeſſi fuerimus peccata nr̄a: fidelis ē ⁊ iuſtus q̇ dimittat nob̄ peccata ⁊ mūdet nos ab ōi iniq̄tate. Ad iuſtos ergo ꝑtinet ꝯfeſſio peccatoꝝ: ad ſupbos ꝑtinet defenſio meritoꝝ. Parit̄ ergo iſti peccata ꝯfitentes parit̄ deo glaꝫ dantes pariter ꝓ ei⁹ legibus moriuntur. Quare illi ab ignibus liberant̄: iſti ignibus ꝯſumunt̄: Ergo ne illis d̄s aderat ⁊ hos deſeruerat: Abſit. Immo utriſqꝫ affuit. Illis ī aperto iſtis in occulto. Illos uiſibiliter liberat: iſtos inuiſibiliter coronat. Illi quidē de morte liberati ſunt: ſed in hui⁹ uite tentatione manſerūt: ab igne liberati a ꝑiculo reſeruati: uno tyranno uicto cum diabolo adhuc certaturi.

Fratres mei ſicut chriſtiāi Lec. vi. intelligite. Machabei melius ⁊ tutius liberati ſt̄ ab illis tribus uiris ⁊ ceteris remanentibus. Illa una tentatio liberata eſt: ab iſtis ipſa uita finita ē: que tota tētatio ē. Deide diuio iudicio occiſo ꝓcl̄ dubio ſed tñ iuſto nabuchodonoſoꝛ meruit ꝯuerti. Antiochus meruit obdurari. Ille inuenit miām. Iſte auxit ſuperbiam. In ſācti pij pape ⁊ martyris. Lec. i.

Pius natione italus ex pr̄e rufino fr̄ paſtoris de ciuitate aq̄legia ſedit ānos. xi. menſes. iiij. dies. xxi. Fuit aūt tēporibus antōini a ꝯſulatu clari ⁊ ſeueri. Sub huius ep̄atu hermes librum ſcripſit: in quo mandatū ꝯtinetur ꝙ ei ꝑcepit angl̄s dñi cum uenit ad eū in habitu paſtoris ⁊ precepit ei: ut ſcm̄ paſcha die dñico celebraretur. Hic ꝯſtituit hereticū uenientē ex iudeoꝝ hereſe ſuſcipi ⁊ baptizari: ⁊ ꝯſtitutū de eccl̄a fecit. Hic fecit ordinatiōes q̄nqꝫ ꝑ menſē decēbriū pb̄ros. x. diacones. xxi. ep̄os per diuerſa loca numero. xij. Qui ēt ē ſepultus iuxta corpus beati petri ī uaticano. v. idus iulij: ⁊ ceſſauit ep̄atus dies. xiiij. In ſanctoꝝ martyrum naboris ⁊ felicis oratio.

Preſta q̄s dñe ut ſicut nos ſanctoꝝ martyꝝ tuorum naboris ⁊ felicis natalicia celebranda non deſerunt: ita iugit̄ ſuffragijs ꝯmittentur. ꝑ. In ſācti anacleti pape ⁊ martyris lectio. i.

Anacletus natione grec⁹ de athenīſ ex pr̄e antiocho: ſedit annos. ix. mēſes duos dies. x. Fuit aūt tp̄ibus domitiani a ꝯſulatu domitiani ⁊ ſabini uſqꝫ ad domitianum decimūſeptimum ⁊ clemēte ꝯſules. Hic memoriā beati petri cōpoſuit ⁊ ꝯſtruxit. Dum pb̄r factus fuiſſet a beato petro: fecit alia loca ubi ep̄i recondrētur ſepulture. Ibi aūt ⁊ ipſe ſepultus ē iuxta corp⁹ btī petri tertio idus iulij: hic fecit ordinationes duas per menſem decembrium pb̄ros quinqꝫ diacones tres ep̄os per diuerſa loca numero ſex: ⁊ ceſſauit ep̄atus dies. xiij. In ſanctoꝝ martyrū ſimphoroſe cū. vij. filijs ſuis. Lec. i.

Apud tyburtinam ciuitatem italie natale beate ſimphoroſe beati getulij martyris uxoris cum ſeptē filijs ſuis creſcēte iuliano nemeſio primitiuo iuſtino ſtacteo eugenio. Cum quibus paſſa eſt ſub hadriano pꝛīcipe. Qui ipſā ſimphoroſam iuſſit palmis cedi deīn ſuſpendi crinib⁹. Sed cū ſupari nullaten⁹ poſſꝫ iuſſit eā alligato ſaxo in flumine ꝑcipitari. Cuius fr̄ eugenius curie pꝛīcipalis tyburtine colligēs corp⁹ ei⁹ ſepeliuit. Mane aūt facto iuſſit impator ſeptē figi ſtipites ibiqꝫ filios eius ad coꝛleas extēdi: ⁊ creſcentē in gutture tranſfigi iulianum ī pectore nemeſium in corde primitiuū ꝑ umbellicum iuſtinum per membra diſtētum ſcidi per ſingulos corporis nodos atqꝫ iuncturas: ſtacteum lanceis immirabilibus donec moreretur ī terra configi: eugenium ſcindi a pectore uſqꝫ ad inferiores partes. Altera autem die hadrian⁹ precepit corpora ſimul auferri ⁊ proijci ī foueā alteram. Et poſuerunt pontifices ſacrorum nomen loci ipſius ad ſeptem biothanatos. Natalis uero ſcoruꝫ martyrum quintodecimo calendas auguſti. Quoꝝ corpora regeſcunt uia tyburtina miliario .ix. In ſcē praxedis ℣. Lect. i.

Rome ſcē praxedis uirginis hec cū ſorore ſua beata potentiana uel pudētiana a ſcīſſimo pr̄e pudēte: q̄ fuit edoctus in fide ab aplo paulo in omī caſtitate ⁊ lege diuina erudita pꝰ tranſitū parētis uigilijs ⁊ orōnibus atqꝫ ieiunijs aſſidue uacans: Omne pr̄imoniū ſuū ſil' cuꝫ predicta ſorore in ſubſtētatōe paupuꝫ ⁊ chriſti ſcoꝝ erogauit. In titl'o uero quē pr̄ earum pudens noīe beati paſtoris dedicauit una cum cōſilio beati pij ſedis aplice epi fontem baptiſmatis ꝯſtruere ſoror ⁊ ipſa ſtudent: ut familia eaꝝ die ſco paſce baptizarent̄ quos ad nonagintaſex nūero manumiſſos beatꝰ pius aqs ſalutaribus abluit. Iñ pꝰ innūera pietatis opa poſt multoꝝ martyruꝫ ſepulturas: inter quos beatū ſimeteꝝ pbm cū alijs .xxij. apud titulū ſupradictum ſepeliuit: q̄ per martyrij palmā ad regna celoꝝ tranſierant: eadē beatiſſima uirgo migrauit ad dn̄m coronam iuſtitie receptura .xij. calēdas auguſti. Sepulta ē aūt in cemiterio priſcille uia ſalaria iuxta ſororem ſuā atꝫ ſcm̄ pr̄em pudentem poſita fuit. In ſācte marie magdalene ad ueſpas capl'm

Confitebor tibi dn̄e rex ⁊ collaudabo te deuꝫ ſaluatorē meū: ꝯfitebor noī tuo qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector ſcūs es mihi: ⁊ liberaſti cor meum a perditione. hyꝰ. Nardi maria piſtici. ℣. Diffuſa ē gr̄a in labiis tuis. ℟. Propterea bn̄dixit te ds̄ in eternū. Ad mag. aīt. In diebus illis mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix: ut cognouit ꝙ ieſus accubuit i domo ſimonis leproſi: attulit alabaſtruꝫ unguenti: ⁊ ſtans retro ſecus pedes dn̄i ieſu lachrymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabatur ⁊ eū unguēto ungebat. ps. Magnificat. oīo.

Beate marie magdalene q̄s dn̄e ſuffragijs adiuuemur: cuꝰ precibꝰ exoratus: quatriduanū frēm uiuū ab īferis reſuſcitaſti. q̄ uiuis. Ad mat. inuitatoriū. Laudemꝰ dm̄ nr̄m in conuerſione marie magdalene. ps. Venite exl. hy. Nardi maria piſtici. In .i. noct. aīt. O q̄ꝫ pulchra ē caſta generatio cū claritate. ps. Dn̄e dn̄s. cu rel. de cōi uirginū. ar. eua eiꝰ ſb capite meo: ⁊ dextera illius amplexabit̄ me. aīt. Reuertere reuertere ſunamitis: reuertere reuertere: ut intueatur te. ℣. Spē tua ⁊ pulchritudine tua. ℟. Intende proſpere procede ⁊ regna. Sex lectiones legunt̄ de ſermone .ſ. aug. epi Sermo ſcī auguſtini epi. Lectio pr̄ima.

Euangelium cū legeret̄ attentiſſime audiſtis: ⁊ res geſta narrata atqꝫ uerſata eſt aū oculos cordis uŕi. Vidiſtis enim non carne ſed m̄te dn̄m ieſum chriſtū in domo phariſei recūbentem ⁊ ab illo inuitatū non faſtidientē. Vidiſtis etiā mulierē in ciuitate famoſā male utiqꝫ fame que erat peccatrix: nō iuitatā irruiſſe ꝯuiuio ubi ſuus medicꝰ recumbebat: ⁊ q̄ſiſſe pia ipudentia ſanitatē. Irruens quaſi iportuna ꝯuiuio opportuna beneficio. Nouerat eīm q̄ꝫto morbo laboraret: ⁊ illum ad ſanandū idoneū eſſe ad queꝫ uenerat ſciebat. Acceſſit ergo nō ad caput dn̄i ſꝫ ad pedes: ⁊ q̄ diu male ambulauerat: ueſtigia recta q̄rebat. Prius fudit lachrymas cordis: ⁊ lauit dn̄i ped's obſeqo ꝯfeſſiōis. Capillis ſuis terſit: oſc'abat̄ unxit: tacita loquebat̄. Non ſermonem promebat: ſed deuotionem oſtendebat. ℟. Maria magdalena ⁊ altera maria ibant diluculo ad monumentū. Ieſū quem queritis nō eſt hic: ſurrexit ſicut locutus ē: precedet uos in galileā: ibi eū uidebitis: all'a: all'a. ℣. Et ualde mane una ſabbatoꝝ ueniunt ad monumentū orto iam ſole: ⁊ introeūtes uiderunt iuuenē ſedentem in dextris q̄ dicit ill'. Ieſū. Lec. ij.

Quia ergo tetigit dn̄m rigando oſculando tergendo ungēdo pedes eiꝰ: Phariſeus q̄ inuitauerat dn̄m ieſum chriſtū: qꝛ ex illo genere erat hoīum ſuꝑborū: de quibus iſaias ꝓpheta dicit: qui dicunt: recede lōge a me: noli me tāger̄: qm̄ mūdus ſū: putauit dn̄ꝫ neſciſſe mulierē. Hec apud ſe cogitans dicebat i corde ſuo. Hic ſi eſſet propheta ſciret que mulier illi acceſſit ad ped's. Iđ neſciꝫ credidit: qꝛ ille non repulit: qꝛ accedentem non ꝓhibuit: qꝛ tangi se a peccatrice permisit. Nã illum nescisse uñ sciebat. Quid eim sciebat? O pharisee inuitator ⁊ irrisor dñi dñm pascis: ⁊ a quo pascendus sis non itelligis. Uñ scis dominuz nescisse que fuerit illa mulier: nisi qꝛ ꝑmissa est accedere: nisi qꝛ illo patiente osculata est pedes eius: nisi qꝛ t̃sit: nisi qꝛ auxit? Hec enim non debuit ꝑmitti facere in pedibꝰ mũdis mulier imunda. ℟. Congratulami mihi omnes q diligitis dñm: qꝛ quez querebã apparuit mihi. Et dum flerem ad monumentum uidi dñm meum allã. ℣. Recedentibus discipulis nõ recedebã: ⁊ amoris eius igne succensa ardebam desiderio. Et dum. Lect. iij.

AD illius ergo pharisei pedes si tal̃ ml̃ier accessisset: dicturus erat ꝙ isaias de talibꝰ dixit. Recede a me noli me tangere qm̃ mundus suz. Accessit aũt ad dñm ĩ mũda: ut rediret mũda. Accessit egra ut rediret sana. Accessit cõfessa: ut rediret ꝓfessa. Audiuit eñi dñs phariseum cogitantem. Jam hic intelligat phariseꝰ si non potuerat uidere peccantem: quõ potuit audire cogitantez. Proposuit ergo homini similitudinez de duobus q d̃bebant uni feneratori. Etiam ipsũ enim sanare cupiebat: ⁊ ne gratis apud eũ panem comederet: ipsũ pascentẽ esuriebat. Ipsum emendare ipsũ mactare ipsũ mãducare: ipsũ in suum corpus traijcere uolebat sic̃ ⁊ illi ml̃ieri samaritãe dixit. sitio. Quid. n. sitio? Desidero fidem tuam. ℟. Tulerunt dñm meum ⁊ nescio ubi posuerunt eum. dicunt ei angeli: mulier quid ploras? surrexit sicut dixit. Precedet uos in galileam ibi euz uidebitis: allã: allã. ℣. Dũ ergo fleret inclinauit se ⁊ ꝓspexit in monumentũ: ⁊ uidit duos angelos in albis sedẽtes q dicunt eis. Precedet. In. ij. noct. añ. Spẽ tua ⁊ pulchritudine tua intẽde ꝓspe ꝓcede ⁊ r̃gna. ps. Eructauit. ant. Adiuuabit eaz ds̃ uultu suo: ds̃ i medio eiꝰ non cõmouebitur. ps. Deus noster refug. Aque multe non potuerũt extinguere caritatem. ps. Magnus dñs. ℣. Adiuuabit eã deus uultu suo. ℟. Deus in medio eiꝰ nõ cõmouebitur. Lectio quarta.

DIcuntur ergo uerba dñi in hac similitudine ⁊ agitur utrunqꝫ: ut ⁊ inuitator ille sanetur cum suis discũbentibus: dñm nr̃m iesum christum pariter uidentibus pariter ignorantibus: ⁊ ut illa mulier habeat fiduciam ꝯfessiõis sue: nec purgetur ulterius aculeis ꝯscientie sue: Debebat unus inquit qnquaginta denarios alius qngentos. Dõauit ambobus. Quis eũ plus dilexit? Rñdit cui similitudo ꝓposita erat: ꝙ respondere utiqꝫ rõ compellebat. Credo dñe ille cui plus dõauit? Attendens mulierez dixit ad simonem. Uides hanc mulierem? Intraui domum tuam: aquam pedibus meis non dedisti: hec aũt lachrymis suis rigauit mihi pedes: capillis suis tersit. Osculuz mihi nõ dedisti: illa ex quo igressa est nõ cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meuz non unxisti: illa pedes meos unxit unguẽto. Jõ dico tibi. Dimittẽt ei pcc̃a ml̃ta: qm̃ dilexit multum. Cui autem modicum dimittitur: modicuz diligit. rñsoriũ. Diffusa est gr̃a in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deus in eternum. ℣. Spẽ tua ⁊ pulchritudine tua intende prospere procede ⁊ regna. Propterea. Lectio quĩta.

QRitur q̃stio profecto soluenda que attentionem uestre caritatis desiderat: ne forte sufficere non possimus uerb̃ ad totam eius obscuritatẽ remouendaz ⁊ dilucidandam ꝑ angustia tp̃is: maxie cum caro ista estibꝰ fatigata iam recreari desideret: ⁊ debitum suuz poscens ⁊ aie auiditatem impediens oñdat qđ dictum est. Sp̃s quidem ꝓmptus est caro aũt infirma. Metuendum ẽ ⁊ ualde metuẽdũ ne in his uerbis dñi non bene intelligentibus his qui ꝯcupiscentias suas carnales faciũt: ⁊ ab eis i libertatẽ duci pigrescunt subrepat illa sententia que predicãtibus etiam apostolis nata est in linguis maledicorum. Unde dicit apostolus. Et sicut quidam dicũt nos dicere faciamus mala ut ueniant bona. Dicit eiz aliquis Sicui modicum dimittitur modicum diligit. Cui autem plus dimittitur plus diligit: ⁊ expedit plus diligere q̃z minus diligere. Oportet ut multum peccemus et multuꝫ debeamus: qđ nobis dimitti cupiamus ut dimiſſorē magnorum debitorum amplius diligamus. ℞. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. Intende ꝓſpere procede ⁊ regna. ℣. Diffuſa eſt grã in labijs tuis ꝓpter ea benedixit te ds̄ in eternū. Intēde. Lec. vi.

Peccatrix illa mulier q̃ꝫto plus debebat: tãto dimiſſorē debitorum ſuorum amplius diligebat dño ipſo dicēte. Dimittunť ei multa: qꝛ dilexit multum. Cur aūt dilexit multum: niſi qꝛ debebat: Deniqꝫ addidit ⁊ adiunxit. Cui aūt modicum dimittiť: modicum diligit. Nōne expedit inquit ut multum mihi dimittať q̃ꝫ minus: unde amplius diligã dñm meum: Videtis certe ꝓfunditateꝫ queſtiõis Scio uidetis anguſtias tp̄is: ⁊ hec uidetis ⁊ ſētitis. Accipite ergo pauca. Si magnitudini queſtionis non ſatiſfecero: iterū pñteꝫ recondite ſermonē in futuro tenete debitoreꝫ. Da nunc duos hoīes ut ſub exemplis euidentioribus qđ ꝓpoſui cogitetis. Vnus eoꝝ plenus ē pccīs diu peſſime uixit: alter eoꝝ peccauit pauca. Accedunt ergo ambo ad grãꝫ ãbo baptizantur. Intrant debitores exeūt liberi. Plus donatum eſt uni minus alteri. ℞. Dilexiſti iuſtitiã ⁊ odiſti iniquitatē. Propterea ūxit te deus ds̄ tuus oleo letitie. ℣. Propter ueritatem ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſtitiã. Propterea. In. iij. noct. añt. Nigra ſuꝫ ſed formoſa filia hieruſalem: ideo dilexit me rex: ⁊ introduxit me in cubicl'm ſuum. ps. Cantate. i. añ. Trahe me poſt te in odorē unguentorum tuorum oleum effuſū nomen tuum. ps. Dñs regnauit ex. añt. Veni ſponſa chriſti accipe coronam quã tibi dñs preparauit in eternū. ps. Cantate. ij. ℣. Elegit eã deus ⁊ p̃elegit eã. ℞. In tabnaculo ſuo hītare facit eã. ſcd̄m matt.

In illo tp̄e: Rogabat ieſuꝫ quidam phariſeus ut manducaret cuꝫ illo. Et ingreſſus domuꝫ phariſei diſtribuit. Et reliqua. Om̄. ſ. greg. pape. Lect. vij.

Cogitanti mihi de marie pñia flere magis libet q̃ꝫ aliquid dicere. Cuiꝰ enim uel ſaxeum pectus ille cuius peccatricis lachryme ad exemplum penitēdi non emoliãt. Cõſiderauit nãqꝫ qđ fecit: ⁊ noluit moderari quid faceret. Sup cōuiuantes ingreſſa eſt. Non iuſſa uenit in epulas lachrymas obtulit. Dicite quo dolore ardet que flere inter epulas non erubeſcit. Hanc uero quaꝫ lucas peccatricem mulierem: ioannes mariaꝫ nominat. Illam eſſe mariaꝫ credimus: de qua marcus ſeptē demonia eiecta fuiſſe teſtatur. Et quid per. vij. dmones niſi uniuerſa uitia deſignantur. Quia enim ſeptē diebus ōe tp̄s comprehenditur: recte ſeptēnario numero uniuerſitas figurať. Septem ergo demonia maria habuit: que uniuerſis uitijs plena fuit. Sed ecce qꝛ turpitudinis ſue maculas aſpexit: lauanda ad fontem mīe cucurrit: conuiuantes nō erubuit. Nam qꝛ ſemetipſaꝫ grauiter erubeſcebat intus: nihil eſſe credidit ꝙ uerecundaretur foris. ℞. Media nocte clamor fc̄s ē. Ecce ſpōſus uēit exite obuiã ei. ℣. Prudētes uirgīes aptate uřas lãpadēs. Ec. lc. viij.

Quid igitur miramur fr̄es mariã uenientē ad dñm ſuſcipienteꝫ: Suſcipientem dicã an trahentem: Dicam melius ⁊ trahentem ⁊ ſuſcipientē: qꝛ nimiꝝ ipſe eam per mīam trahit inter: ꝗ per mãſuetudinē ſuſcepit foris. Sed iã textū ſãcti euangelij ꝑcurrentes: ipſū quoqꝫ ordinem quo uenerit ſanãda uideamus. Attulit alabaſtrum unguenti ⁊ ſtans retro ſecus pedes ieſu: lachrymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capill' capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabatur pedes eius ⁊ unguēto ungebat. Liquet fratres qđ illicitis actibꝰ prius mulier intenta: unguentum ſibi ꝓ odore ſue carnis adhibuit. Qđ ergo ſibi turpiter exhibuerat: hoc iam deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena ꝯcupierat: ſed hos iaꝫ ꝑ pñiam ꝯterens flebat. Capillos ad compoſitionē uultus exhibuerat: ſed iaꝫ capillis lachrymas tergebat. Ore ſuꝑba dixerat: ſed pedes dñi oſculans: hoc in redemptoris ſui ueſtigia figebat. Quot ergo in ſe hūit oblectam̄ta: tot de ſe inuenit holocauſta. Cōuertit ad uirtutum numeꝝ criminū numeruꝫ: ut totum deo ſeruiret in penitentia: quicquid in ſe deum ꝯtempſerat in culpa. ℞.

Regnū mundi ⁊ ōem ornatum ſeculi contēpſi ꝓpter amorē dn̄i ieſu chriſti. Quem uidi queꝫ amaui: quem credidi quē dilexi. ℣. Eructauit cor meum uerbum bonū: dico ego opera mea regi. Quem uidi. Lectio nona.

Sed hoc phariſeꝰ ītuēs deſpicit ⁊ n̄ ſolum uenientem peccatricem mulierem ſed ēt ſuſcipientem dn̄m reprehēdit dicens intra ſe. Hic ſi eſſꝫ ꝓpheta ſciret utiqꝫ que ⁊ qualis eſt mulier que tangit eum: quia peccatrix eſt. Ecce phariſeus ueraciter apud ſe ſupbus: ⁊ fallaciter iuſtus: egram reprehendit de egritudine medicum de ſubuentiōe: qui ipſe quoqꝫ de elationis uulnere egrotabat. Inť duos āt egros medicꝰ aderat. Sꝫ unꝰ eger in febre integrum ſenſum tenebat: alter uero in febre carnis ⁊ ſenſuꝫ perdiderat m̄tis. Illa qppe flebat qđ fecerat. Phariſeus falſa iuſtitia elatus uim ſue inualitudinis exaggerabat. In egritudine ergo ⁊ ſenſum perdiderat: qui hoc ipſum quoqꝫ qđ a ſalute longe eſſet ignorabat. Sed inter hec gemitus nos cogit quoſdam noſtri ordinis uiros intueri. Qui ſacerdotali officio prediti ſiquid fortaſſe iuſte exterius uel tenuiſſime egerint: protinus ſubiectos deſpiciunt: ⁊ peccatores quoqꝫ in plebe poſitos dedignantur: eiſqꝫ cōpati culpam ſuā ꝯfitentibus nolūt: ac uelut phariſei more a peccatrice muliere tangi deſpiciunt. Que ꝑfecto mulier ſi ad phariſei pedes ueniſſet: nimiruꝫ calcibus repulſa diſcederet. inquinari enim ſe alieno peccato crediderat: ſed qꝛ hunc uera ſua iuſtitia non replebat. Ad laudes ⁊ per horas añt. Dum eſſet rex in accubito ſuo nardus mea dedit odoreꝫ ſuauitatis. p̄s. Dominus regnauit cum reliquis añt. In odorem unguentorum tuorum currimus: adoleſcentule dilexerunt te nimis. añt. Iam hyems tranſit: imber abijt ⁊ receſſit: ſurge amica mea ⁊ ueni. añt. Ueni electa mea ⁊ ponam in te thronum meum: alleluia. añt. Iſta ē ſpecioſa inter filias hieruſalem. capitulum. Cōfitebor tibi dn̄e rex. hymnꝰ. Huius obtentu ℣. Elegit eam deus ⁊ preelegit eam. ℟. In tabernaculo ſuo habitare facit eam. Ad bn̄di. añt. Maria ergo unxit pedes ieſu ⁊ exterſit capillis ſuis: ⁊ domꝰ īpleta eſt ex odore unguēti. p̄s. Bn̄dictus. oro. Beata maria magdalene. Ad tertiam capitulū. Confitebor tibi dn̄e rex. h. ℟. ⁊ ℣. dicunī de cōi uirginum. Ad ſextā capitulum.

Liberaſti me ſcd̄m multitudinē mie nominis tui a rugiētibus preparatis ad eſcam de manibus querentiū aīaꝫ meā: ⁊ de multis tribulationibꝰ q̄ circundederunt me. Ad nonā caplm.

Laudabit uſqꝫ ad mortem aīa mea dn̄m: qm̄ eruis ſuſtinentes te ⁊ liberas eos de manu anguſtie dn̄e deus nr̄. Ad ueſpas añt. Dum eſſet rex. cum reliqs p̄s. de cōi uirginum caplm. Confitebor tibi domine rex. hyꝰ. Nardi maria piſtici. ℣. Elegit eam deus ⁊ preelegit eam. ℟. In tabernaculo ſuo habitare facit eam. Ad mag. añt. Mulier que erat in ciuitate peccatrix attulit alabaſtrum unguenti: ⁊ ſtans retro ſecus pedes dn̄i lachrymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabatur pedes eiꝰ ⁊ unguento ungebat. p̄s Magnificat. oro. Beate marie magdalene. In ſacti apollinaris epi ⁊ martyris oro.

Deus fidelium remunerator aīaruꝫ quiqꝫ hunc dieꝫ beati apollinaris ſacerdotis tui martyrio cōſecraſti tribue nobis q̄s famulis tuis: ut cuius uenerandā celebramus feſtiuitatē eiꝰ ꝑcibus idulgentiam ꝯſequamur. p. d. In ſancte chriſtine uirgis ⁊ martyris lectio prima.

Apud italiā in tyro que eſt circa lacum uulſinū natale ſc̄e chriſtine uirgis. Que in chriſtū credens deos aureos urbani p̄ris ſui ꝑfecti ꝯfregit ⁊ pauperibus diſtribuit. Ob hoc iubente p̄re alapis afflicta: uerberibus dilaniata ferro onuſta i carcerē ꝓiecta ē. Pꝰ hec cū diutiſſie ⁊ crudeliſſie dilaīaret ꝺ carnibꝰ ſuis p̄ri i faciē ꝓiec. Cūqꝫ alligata rote igne ſupposito ⁊ fuſo oleo d̄ſi torreret: erupēs flāma mille gētiliū iterfec. Iteꝝ carceri tradita angelo uiſitante ſanata eſt ⁊ refecta. Deiñ cū magno ſaxi pondere i mare. i. i lacum uulſinū iactata angelico preſidio liberata ē. Quā ſucceſſor p̄ris eius dion multis iteꝝ ſupplicijs afflixit. Sꝫ orante illa ſimulacrū apollis qđ adorare iubebatur ī fauillā ſubito redactum eſt. Quo miraculo tria milia hoīum ad fidez chriſtiꝯuerſi ſt̄. Nouiſſime ſucceſſor ꝓdicti iulianꝰ pꝰ fornacē candentē ubi .v. diebꝰ illeſa ꝑmanſit: pꝰ ſerpentes a ueneſico īmiſſos ſed xp̄i fide ſuꝑatos: pꝰ abſciſſionē lingue ſagittis eā ꝯfigi ꝑcepit: ſicqꝫ curſū gloſi martyrij ꝯſumauit. In ſcī iacobi apl̄i

Eſto dn̄e plebi tue ſcīficator Or̄o. ⁊ cuſtos: ut apl̄i tui iacobi mūita ꝑſidijs ⁊ ꝯuerſatōe tibi placeat: ⁊ ſecura mēte dſeruiat. P. Sermo. ſ. ioā. os aurei lc. i.

Accessit ad ieſū mr̄ filioruz zebedei: hec ē ſalome cuiꝰ apud alterū euāgeliſtaz ponit̄ nom̄ uere pacifica: q̄ filios genuit pacis. Nō ſolū aūt ex marco euāgeliſta qui manifeſte ipſos fr̄es expōit acceſſiſſe ad ieſū: ⁊ hec eadē poſtulaſſe itelligere poſſumus: qm̄ a filijs erat ſūmiſſa. Sed ex p̄ntibꝰ chriſti ſermonibꝰ qbꝰ nō quaſi ad mulierē ipſā ꝑ ſe petētē ſed quaſi ad filios ſūmittentes r̄ndit. Neſcitis qd petatis. Eſtimo.n. ꝙ ij fr̄es cū audiſſent dn̄m de paſſiōe ſua ꝓphetātē cepunt dicere ītra ſe cū eēnt fideles. Ecce rex celeſtis deſcēdet ad regna tartarea: ut regem qdē mortis deſtruat: ipſā aūt mortē diuinitatis ſue potentia calcet: ⁊ ſic uiculo tenebrarū ſoluto captiuas aīas ad ſua regna reducat: nec inumerabil' malitia demonum reſiſtere poterit ꝯ eū. Lect. ij.

Inqꝫ eīm ī corpore ꝯſtitutū fremuerūt dicētes. Quid nobis ⁊ tibi fili dauid fili dei excelſi: Veniſti an̄ tp̄s torquere nos: Quō nudā ipſā diuinitatem ꝯ ſe deſcendētē poterūt ſuſtinere: Ecce pꝰ tres dies mortis ſue reuertetur ab īferis quaſi uictor de bello. Nā cuz uictoria fuerit ꝯſumata qd aliud reſtat: niſi ut regni gl̄ia ſubſequat̄: Ergo qd facimus fr̄es: Quō poſſumꝰ regni illiꝰ eē ꝑticipes: Scimus qꝛ iuidus n̄ eſt. Qui.n. ſeipſū donauit hōibꝰ: quō regni ſui ſocietatē n̄ donabit: Petentis negligentia rep̄hēdit̄: ubi ꝺ dantis mia n̄ dubitat̄. Si nos rogamꝰ magim forſitan ceteroꝝ ſcd̄m corda ꝯcutiemꝰ. Et dū nobis duobꝰ ꝓuidere uolumus iter ōēs ſcandalū excitamꝰ. Nā ⁊ ſi ſcī ſūt tn̄ hoīes ſt̄. Et ſi uici a carne n̄ p̄nt iā quaſi ſp̄uales: tn̄ ꝑcuti poſſūt quaſi adhuc carnales. Ut qd ergo mouere uel leues occaſiones debemꝰ: qbꝰ īproba carnis natura trāqllas aīas eoꝝ īquietet. lc. iij.

Summittamꝰ ergo m̄rem n̄raz: ut ſuo noīe dep̄cet̄ ꝓ nobis: ⁊ ſiūt duo bona. Si.n. res ipa rep̄henſibilis īuenta fuerit: facile meret̄ ueniā quaſi mulier. Ipſe.n. ſexus excuſat errorē. Si aūt non fuerit īportuna facilꝰ īpetrabit mr̄ ꝓ filijs rogans. Ipſe.n. dn̄s q m̄nos aīos filiorū miſeratiōe īpleuit: facilꝰ exaudiet maternū affectū. Magna laus mulieris ex hoc loco colligit̄. Primū qꝛ non ſolū illi reliq̄runt p̄rem: ſꝫ ēt ipſa reliq̄rat uirū ſuum ⁊ ſecuta fuerat chriſtū. Et illi oñderunt qꝛ illi erāt huiuſmōi m̄ris: ⁊ ipſa oñdit qꝛ mr̄ erat taliū filioꝝ. Qđ āt uiuū reliq̄rat uirū ſermo demonſtrat: q de uocatōne eoꝝ ſcriptꝰ ē dicens. Illi āt derelīqrūt p̄rem ſuū zebedeū ī naui cū mercenarijs ⁊ ſecuti ſt̄ chriſtū. Niſi forte qs dicat: qꝛ chriſtus pluſq̄ꝫ triennio docuit: ⁊ ītra tp̄s uocatiōis aploꝝ ⁊ paſſionis chriſti mortuꝰ ē zebedeꝰ: ⁊ ſic illa ſecuta ē chriſtū tn̄ ſecuta eſt. Lectio quarta.

Qualis radix talia ⁊ germina ⁊ qualis terra tal' ⁊ fructꝰ. Non eā uicit ſicut ceteras mlieres marital' affectꝰ: qꝛ ille tp̄alis erat maritꝰ iſte aūt ꝑfectꝰ ſponſus. Illiꝰ amor deceptio erat carnalis: iſtiꝰ āt dilectio icorruptibilis uite. Non illaz tenuit miſeratio ſenectutis eius: qꝛ ille ſine iſta uiuere poterat: iſta tn̄ ſine chriſto ſalua eē n̄ potat. Cogitauit.n. qm̄ amplꝰ ꝓderit uiro ſuo ſi ꝑꝑ dm̄ reliq̄rit uirū: q̄ꝫ ſi ꝑꝑ uirū reliq̄rit dm̄. Proterea ſexui fragilis ēt etate defecta xp̄i ueſtigia ſeq̄batur: qꝛ fides nunq̄ꝫ ſeneſcit: ⁊ religio fatigationem non ſentit'. Ita ergo non ſentit illa ſicut cete m̄res: q corpora natoruz ſuoꝝ amāt: aīam āt ꝯtēnunt. Deſiderant eiz illos ualere ī ſclo iſto: ⁊ non curāt qd ſint paſſuri ī illo. Alij militias filijs ꝓuident alij honores: ⁊ nemo filijs ꝓuidet dn̄i. Perditionē illoꝝ cum magno p̄cio cōparāt: ⁊ salutē illis nec dono accipere uolunt. Si uident illos paupes tristant̄ ⁊ suspirant. Si āt uiderit illos peccātes nemo tristat̄: ut oñdāt qꝛ corpoꝝ sunt parētes non aīarum. **Lectio quinta**

ACcessit ergo ad iesū rogans ⁊ petēs aliqd ab eo. Audacē .n. fecerat eaʒ natoꝝ affect⁹ ⁊ reuerentiā forsitan spiritalē uicerat amor carnalis. Dicit .n. iesus. Quid uis: Nō īterrogat quasi nesciēs ut audiret qd uellet: ſʒ ut illa exponente manifestā faceret irrōnabilē petitionē ipsoꝝ: Qm̄ petebant qdē quasi religiosi ⁊ celestis glē amatores: non quasi sciaʒ hñtes utilium postulationū ⁊ nociuaꝝ. Nā frequent̄ dn̄s patit̄ discipulos suos aliqd ñ recte aut dicere aut agere aut cogitar̄: ut ea illoꝝ culpa occasiones īueīat docēdi exponēdiqꝫ reglām pietatis: sciēs qr ⁊ ipse error eorū non nocet p̄ñte magr̄o. Et ōes non solū ī p̄ñti sed ēt ī fut̄o doctrina ei⁹ edificat. Et illa dixit. Dic ut sedeant ij filij mei: un⁹ ad dexteram ⁊ alius ad sinistrā tuā in regno tuo. Nō dicim⁹ recte petit: sed h⁹ dicim⁹ qꝛ ñ terrena sed celestia filijs suis optabat. Tunc dn̄s occultorū cognitor non ad uerba ītercedētis mulieris r̄ñdit dicens. Nescitis qd petatis. Cōcupiscētia .n. carnal' ꝯsideratiōē ī uob̄ spūlem exclusit. Non audistis me referentē. Cū uenerit fili⁹ hōis in maiestate sua: ponet oues ad dexterā hedos āt ad sinistrā: Et dicet his q ad sinistrā sunt. Discedite a me maledicti ī ignē etnū: Quō uos ul'tis ut un⁹ sedeat ad dexterā ⁊ alius ad sinistrā: Ego uos uocaui ad p̄tē dexteraʒ ꝺ sinistris: ⁊ uīo ꝯsilio curritis ad sinistrā **lc. vi.**

IDeo forsitā p mulierē res agebat̄. uidit .n. diabol⁹ qꝛ p illos ipos aduersus eos agere nō ualebat: ꝯtulit se ad ꝯsueta arma mulierū: ut sicut adā per mulierem spoliauit: ita ⁊ istos superet p m̄rēm. Nā ⁊ si m̄r erat tñ mulier erat. ꝓpter qd ⁊ si affect⁹ ei⁹ dulcis erat quasi m̄ris: itellect⁹ tñ ei⁹ nociu⁹ erat quasi mulieris. Sed iā ñ potat p mulierēʒ ꝑditio itroire ī scōs: ex quo de muliere salus cunctorū ꝓcessit. Intelligere g⁹ debemus ⁊ nos: ut ñ illud a deo petam⁹: qd non bonum eē iudicam⁹: sed orātes ī p̄tate eius ponam⁹ ut ⁊ illud nos exaudiat: qd ipse nobis expedire cognoscit. Nescitis qd petatis. Bonū quidē desideriū sed incōsiderata petitio. Idō ⁊ si īpetrare non debeat simplicitas petitōis eoꝝ: tñ ꝯfundi nō merebatur. Propterea non uolūtatē neqꝫ ꝓpositū eoꝝ culpat: sed solā ignorantiā rep̄hēdit dicēs. Nescitis qd petatis. Quid aūt athleta idone⁹ añ certam̄ de premio pactū facit: Si cuius certam̄ bñ ꝓcesserit postea pōt iudex scd̓m meritū certamis p̄miū mensurare ⁊ estimare. Si āt añ premiū ꝯstitutū fuerit: non ōi mō scd̓m qualitatē p̄mij pōt exitū hr̄e certamē: qꝛ quale p̄miū det̄ in p̄tate ē munerātis. Qualē āt exitū hēat unūqd̓qꝫ certamē ñ ē in p̄tate certātis. Nescitis ergo qd petatis. Nō ē bonū si alr̄ ītelligeretis: illud pet̄e debebatis dicētes. Qm̄ in hoc mūdo p̄iculosissimo uiuim⁹: qꝛ ī pelago ubi nunqꝫ est min⁹ tēpestas: Et si tēpestas iteꝝ fc̄a non fuerit: tñ timor tēpestatis est sp̄: Idō da nobis auxiliū grē tue: ut nō uicamur a malo sed ipsi ōe malū uicam⁹. **In sc̄i christophori martyris. lectio prima.**

IN lytia ciuitate samon natalis sancti christophori martyris. Qui uirgis ferreis attritus ⁊ a flāmis estuat⁹ icēdij christi uirtute saluat⁹ ē. Ad ultimū sagittaꝝ ictib⁹ ꝯfossus martyriū capitis obtrūcatōe cōpleuit. **In sc̄i pātaleōis martyris lc. j.**

NIcomedie passio sc̄i pātaleonis. Qui cū iubēte maximiano artē disceret medicie a p̄bro hermolao ad fidē xp̄i ꝯuersus multa miracl'a fec. Patrēqꝫ suū ⁊ sēatorē eustorgiū xp̄i fidei subiugauit. Ob quā cām tēt⁹ ab eod̓ maximiano eculei pena ⁊ lāpadaꝝ exustiōe cruciat⁹ ē. Sed īter hec dn̄o apparēte refrigerat⁹ tandē ictu gladij martyriū cōsumauit. **In scōꝝ martyꝝ nazarij celsi uictoris ⁊ inocentij orō.**

SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝ nos dn̄e nazarij ⁊ celsi uictoris ⁊ inocētij ꝯfessio bt̄a cōmuniat ⁊ fragilitati nr̄e subsidiū dignanter exoret. p.

Lectio prima.

NAzarius genit⁹ a p̄re noīe african⁹: M̄re uero ei⁹ noīe ꝑpetua ciue rõana. Baptizatus p man⁹ lini ſucceſſoris bti petri: roma egreſſuſ ⁊ placentiã ⁊ mediolanū ꝑtranſiēs ĩ ciuitatē gallie noīe cimelliū: Cū p̄dicaret nomē chriſti ⁊ baptiſmū p̄nie: filiū cuiuſdā mulieriſ q̄ erat prima ciuitatiſ noīe celſū: a m̄re oblatū baptizauit: ⁊ in fide chriſti plen⁹ ĩſtruxit. Dein̄ treueri deueniens: cū nomē chriſti publice predicaret: nerõi de eo p corneliuʒ q̄ illi ciuitati p̄erat ſignificatū ē. Qui miſſo dētone milite ſuo nazariū ⁊ celſū ſibi p̄cipiens p̄ntari: Juſſit eos ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ in maris ꝓfundum p̄cipitari: dicēs nautis. Tollite hos ĩ nauē u̇ram ⁊ ligatis manib⁹ ac pedib⁹ mittite eos ĩ mari: accipiat eos ꝓfundū maris: ⁊ demergat eos fluctuſ barathri. Et ſi ſalui eiecti fuerit in locū quēpiā: ĩcendite eos igni: et cinerem eius ĩ mare mittite: ne reſurgant adhuc: ⁊ nob' maiora dāna ĩferāt: ⁊ renūtiate mihi: ⁊ dabo uobis dõa mūdi hui⁹: ⁊ honorabo uos ⁊ eritis gl'ioſi ĩ dijs. Et eleuantes naute ĩ unā naui nazariū ⁊ celſum nauigauerunt.

Lectio ſecunda.

BEat⁹ aūt nazari⁹ grãs agens deo: texit faciē ſuā ⁊ pueri ⁊ obdormierūt. Naute uero ꝓiecerūt eoſ ĩ mari: ⁊ nubeſ mox ſuſcepit eos. Et factū eſt circa naui totū mare tenebroſū. Angl's aūt dñi deſcēdit ad nazariū ⁊ oñdit ei teſtamētum dñi in mari. Et excitauit dñs ſp̄m ſtridentem ex ĩferiorib⁹ abyſſi: ⁊ facta ē tēpeſtas magna circa nauē: ⁊ timuerunt naute dicentes. Peccauim⁹ coram deo nazarij: iõqȝ p̄im⁹. Nauigantes uero ſtadia fere .l. cuʒ iā demergerent: uiderūt nazariū ſupra mare ambulātē cū puero: ⁊ exclamauerunt naute una uoce dicētes. Sc̄e uir dei nazari ſalua nos p d̄m q te ſaluauit: ⁊ credim⁹ tibi: ⁊ adducem⁹ nauē in quēcūqȝ portū uolueris. R̄ndens aūt ſc̄s nazari⁹ dixit eis. Creditis qꝛ d̄s m̄s poſſit liberarẽ uoſ: Et dixerūt naute. Nos quoqȝ exclamauim⁹ una uoce ĩuocātes d̄m tuum: ⁊ credim⁹ qꝛ pōt ipſe d̄s tu⁹ libare nos.

lec.iij.

ET aſcendēs bt̄s nazarius ĩ nauem dixitqȝ eiſ. Cuſtodite uoſ a doctrĩſ d̄monioꝝ ⁊ neronis. Tunc cathezizati in fide xp̄i nauigare cepunt. Et factū ē mare pacificū. Et iter agētes uenerūt ad ripā: ⁊ depoſuerūt ſãctū nazariū in loco quodā ꝓcul a ianuenſi urbe paſſos fere ſexcētos. Ubi p ipſius merita orõnes ⁊ uota ſoluunt: ⁊ uocat̃ loc⁹ ad ſanctos p̄egrinos. Deīn ĩgreſſi ciuitatē ianuenſē: ꝑexit mediolanū: Ubi reqſiuit nazari⁹ ĩ carcere ſc̄os martyres dei geruaſiū ⁊ ꝓthaſiū ⁊ inuenit eos. Quib⁹ adherēs ꝯfortabat eos. Audiens hec anolin⁹ q̄ eū iaʒ ex urbe mediolanēſi expulerat: ꝙ hec faceret bt̄s nazari⁹: ĩdignatione replet⁹ dixit militibus ſuis. Quõ effugit manuſ neronis hõ iſte: Et iuſſit eū in alio carcere mitti. Et miſſis munerib⁹ ⁊ p̄mijs ad neroneʒ ĩpatorem: ſcripſitqȝ ei. Neroni ceſari ĩperatori ⁊ p̃icipi piiſſimo ĩ oĩbus dijs n̄rĩs Anolin⁹ ſeru⁹ tu⁹ ſalutē. Uix q d̄r nazarius ĩueni fugiētē p̄tatē tuā ſeditionib⁹ ꝑturbantē n̄ram ciuitatem.

Pro ſc̄o uictore lc.iiij.

VIctor natõe affer ex p̄re felice: ſedit annos .x. mēſes duos dies .x. Fuit aūt tp̄ibus auguſti ceſaris: a commodo q̄nto ⁊ grauiõe uſqȝ ad lat̄anū ⁊ ruffū. Hic ꝯſtituit ut ſc̄ʒ paſcha die dñico celebraret̃ ſicut eleutheri⁹. Hic fec̃ ſequētes cleros: martyrio coronat̃. Et cõſtituit ut neceſſitate faciente ubicūqȝ ĩuent⁹ fuiſſet ſiue ĩ flumine ſiue ĩ mari ſiue in fōtib⁹: tm̄ xp̄iane ꝯfeſſiõe credulitatis clarificata qcūqȝ hoīum ex gētib⁹ uēiēs baptizaret̃. Hic fecit ordinatõēs duas p menſeʒ decēbriū pb̄ros .iiij. diacones .vij. ep̄os p diuerſa loca numero .xij. Hic fecit ꝯſtitutum ad ĩterrogationē ſacerdotū de circulo paſche cū pb̄ris ⁊ ep̄iſ facta collatõe ⁊ accerſito theophilo ep̄o alexādrie facta ꝯgregatõe ut a quartadecima luna primi mēſis uſqȝ ad uigeſimā primo die dñico cuſtodiat̃ ſc̄ʒ paſcha. Hic ſepli⁹ ē iux̄ corpus bti petri ĩ uaticano .v. cal'. auguſti: et ceſſauit ep̄at⁹ dies .xij.

Pro ſc̄o inocētio lc.v.

INocēti⁹ natione albaneñ. ex p̄re inocētio ſedit ānos .xv. menſes duos dies. xx. Hic ꝯſtitutū fecit de omni eccłia ⁊ rlıſ mōaſtioꝝ ⁊ ꝺ̓ iuꝺis ⁊ ꝺ̓ paganis ⁊ mł'tos cathaphrigas iuēit quos in exilio mōaſtij ꝛ̄ligauit. Et hic iuēit pelagiuꝫ ⁊ celeſtinū hīticos ⁊ dānauit eos. Et hic ꝯſtituit ut q nat⁹ fuerit ꝺ̓ xp̄iana ſtirpe: denuo naſci ꝺ̓beat ꝑ baptiſmū h⁹ ē baptizari. Qꝺ̓ pelagi⁹ dānabat. Eoꝺ̓ tp̄e ꝺ̓dicauit baſilicā ſcōꝝ geruaſij ⁊ ꝓthaſij ex ꝺ̓uotōe teſti cuiuſdā auſtris feie ueſtie laborātib⁹ pb̄ris urſio ⁊ leopardo ⁊ diacono libiāo. Que feia ſupraſcripta teſti paginā ſic ordiauit: ut baſilica ſcōꝝ martyrū ex ornam̄tis ⁊ margaritis ꝯſtrueret̄ uēditis iuſtis eſtiatōib⁹. Et ꝯſtructa ē uſꝫ ad ꝑfectū baſilica. Jn quo loco btiſſim⁹ inocēti⁹ ex ꝺ̓legatiōe illuſtris feie ueſtine titłꝫ rōanū ꝯſtituit: ⁊ i eaꝺ̓ domo obtulit patenaſ argēteas duas pēſātes ſolidos. lxi. Balneū i uicolongo q cognoiat̄ templū: ꝑtium ſolidoꝝ. xl. ſiliquaſ untias tres porte numītane ꝑſtans ſolidos. xxxiij. **lc. vj.**

Hic ꝯſtituit ſabbato ieiuniū celebrari: qꝛ ſabbato dñs in ſepl'chro poſit⁹ ē: ⁊ diſcipuli ieiunauerūt. Hic cōſtituit baſilicā bte agnetis martyris a pb̄ris leopardo ⁊ paulino ſolicite ac digne gubernari ⁊ regi ⁊ ornari eorum diſpoſitione. Tituli ſupradc̄e ueſtie pb̄ris ꝯceſſa ē poteſtas. Hic fecit ordinatōes. iiij. ꝑ menſē decēbriū pbros. xxx. diacones. xiij. ep̄os ꝑ diuerſa loca numero. liiij. Qui ēt ſepultus ē in cemitio ad urſū pileatum. v. cal. auguſti: ⁊ ceſſauit ep̄at⁹ dies duodecim.

Jn ſcōꝝ martyꝝ felicis ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis oratio.

Preſta q̄s dñe ut ſicut ppl's xp̄ian⁹ martyꝝ tuoꝝ felicis ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis tp̄ali ſolēnitate ꝯgaudent: ita ꝑfruat̄ eterna: ⁊ qꝺ̓ uotis celebrat: cōꝓhendat effectu. ꝑ. **Lectio prima.**

Rome uia aurelia bti felicis pōtificis ſub ꝯſtātino filio ꝯſtantini. Jdē cōſtantin⁹ auguſtus ꝯciliū hīticoꝝ ac ualētis ⁊ urſatij arrianoꝝ approbans: q ⁊ ipſe arrian⁹ erat: ab euſebio nicomedienſi rebaptizat⁹ eiecit ſcm felicē urb̄ ep̄ꝫ ꝺ̓ ſeꝺ̓ ep̄at⁹ ſui. Et fcā eſt ꝑſecutio maxia i clero ita ut pb̄ri ⁊ cłici pl'es necarēt̄ ⁊ martyrio corōarēt̄. Scs āt ac btiſſim⁹ papa felix ꝺ̓poſit⁹: hitauit i ꝑdiolo ſuo: qꝺ̓ ē uia portuēſi. Et a gētib⁹ poſtmōꝫ hīticis exiñ leuat⁹ ductus ē i ciuitatē: capiteqꝫ trūcato martyrio coronat̄. iiij. idus nouēbris. Et exinde raptū ē corp⁹ eius a pb̄ris ⁊ cłicis ⁊ ſepultū ē in baſilica quā ipſe ꝯſtruxerat uia aurelia. xv. cal. decembris i miliario. ij. ab urbe. Cuius natale celebrat̄. iiij. cal. auguſti. **Lectio ſecunda.**

Felix natione romanuſ ex p̄re felice pb̄ro de titulo faſciole: ſedit annos octo mēſes. xi. dies. xviij. Hic fuit tp̄ibuſ oldobrachi regis uſꝫ ad tp̄a theodorici. hic fecit baſilicam ſci agapiti iux̄ baſilicā ſācti laurētij martyris. Sb̄ hui⁹ ep̄atu iterū uenit relatio de grecia petrū alexādrinum reuocatū ab achaio ep̄o ꝯſtātiopolitano. Tunc uenerabił felix archiep̄s ſedis aplıce urbis rome mittens deſēſoreꝫ cū ꝯcilio ſedis ſue: Et facto cōcilio dānauit achaiū cū petro. Poſt ānos tres iterū uenit relatio ab ipatore zenone ut pēitēs ꝯdiret achai⁹. Tc̄ papa felix miſit ep̄os nemeſium ⁊ uitalē: ut ſi iuenirent cōplicē petri achaiū iteꝝ dānarent eos: ſi ñ offerrēt libellū pñie. Qui dū itroiſſeut i ciuitatē eracleā corrupti ſt̄ pecunia data ſupradictis epis: ⁊ ñ fecerūt ſcdm ꝑceptū ſedis aplıce. Veniētes uero romā ad ſedē aplıcā eodeꝫ tp̄e uenerabił felix papa fecit ſynodū: ⁊ opatus ē diſcuſſionē: ⁊ iuēit i iudicio ambos ep̄os: ⁊ nemeſiū ⁊ uitalem reos ⁊ corruptoſ pecunia. Et eiecit nemeſium ⁊ uitalē ep̄os a cōione fideliū. Tūc nemeſius ep̄s ñ ſe tacuit corruptū pecūia: cui ꝯciliū ꝯceſſit tp̄s pñie. Hoc fcm eſt tp̄e oldobrachi regis. hic fecit ordiatōes duas i urbe roma ꝑ m̄ſē decēbriū pb̄ros. xxviij. diacones. v. ep̄os ꝑ diuerſa loca numero. xxxi. Hic ſepl'tus ē i baſilica bti pauli apli: ⁊ ceſſauit ep̄at⁹ dies. v. Et p⁹ tranſitū ei⁹ fcm ē a pb̄ris ⁊ a diaconibus ꝯſtitutū de ōi eccłia. **Pro ſāctis ſimplicio fauſtino ⁊ beatrice lectio tertia.**

Temporibus dioclitiani ⁊ maximiani ipatoꝝ natale ſāctoꝝ martyrū ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis. Qui pᵒ multa ac diuerſa ſupplicia iuſſi ſunt capitalē ſubire ſnīam: ⁊ ligato ſaxo ī collo eoꝝ iactari ꝑ pontē q̄ uocat̄ lapideus ī thyberinis reumatibus. Quoꝝ corpora dei nutu īuenta ſūt a beata ſorore eoꝝ beatrice: ⁊ a beatis p̄bris criſpo ⁊ ioāne ſepulta ſūt in loco qui appellat̄ ſextuz philippi uia portuenſi. iiij. cal̄. auguſti. Bt̄a aūt beatrix ſoror martyrū cū oraret apud uenerabilē lucinā: fc̄m ē ut uicinus q̄daz poſſeſſor lucretius ābiret poſſeſſiunculā eius. Pᵒ hec itaqꝫ fecit teneri ſc̄am beatricez ⁊ adduci ad ſacrificandū. Tunc bt̄a beatrix exclamauit: chriſtiana ſū: non ſacrifico d̄monijs. Ducta ē itaqꝫ ⁊ carcerali cuſtodie mancipata. Cunqꝫ ī dei noīe liberē ꝑageret: fecit ambitioſus lucretiᵒ p̄focari eam noctu. Quā uenerabilis lucina ſepeliuit iux̄ ſc̄os martyres germāos eiᵒ. iiij. cal̄. auguſti. Poſt hec īgreſſus ī p̄dio ſāctoꝝ lucretius: dū ibi epularet̄ quedā mulier infantulū lactabat. Qui īfātl̄s corā oībᵒ in ꝯuiuio uocē emiſit. Audi lucreti: occidiſti ⁊ īuaſiſti: ecce datᵒ es in p̄tatem īimici. Ad hāc uocē īuaſus ē a maligno ſp̄u ī ꝯuiuio ibi: ⁊ ꝑ tres horas uexatus a diabolo emiſit ſp̄m.

In ſāctoꝝ martyrum abdon ⁊ ſenen oꝛo.

Deus q̄ ſc̄is tuis abdon ⁊ ſenen ad hāc gl̄am ueniendi copioſū munᵒ gr̄e ꝯtuliſti: da famul̄ tuis ſuorum ueniaz peccatoꝝ: ut ſc̄oꝝ tuoꝝ intercedētibᵒ meritis: ab oībus mereamur aduerſitatibᵒ liberari: per.

Lectio prima.

Rome abdon ⁊ ſenen ſubregulorū ſub decio īpatore. Quos decius in corduba ciuitate p̄ſarū ſibi p̄ntari iuſſit. Quibus dixit. Sic facti eſtis ut non recordemini: qꝛ nō colētes deos traditi eſtis ī manus romanoꝝ ⁊ n̄ras: Cui beatᵒ abdon. Magis nos uictores fc̄i ſumus deo fauente ⁊ dn̄o n̄ro ieſu chriſto q̄ regnat ī eternū. Jubente decio ambo uicti cathenis recluſi ſunt ī arcta cuſtodia. Tūc dixerunt abdon ⁊ ſenen. Ecce gl̄iam quā ſēꝑ ſꝑauimus.

Lectio ſecunda.

Poſt menſes. iiij. ueniēs deciᵒ romā adducens ſecū beatos abdō ⁊ ſenen cathenis uictos iuſſit oēm ſenatū ꝯuocari: ⁊ fecit ꝯuentū ī tellude cū ualeriano p̄fecto. v. cal̄. auguſti. Et iuſſit ſibi p̄ntari abdon ⁊ ſenen maceratos diuerſis penis: ⁊ dixit ad ſenatū. Dij deeqꝫ tradiderūt hoſtes ferociſſimos ī manus n̄ras. Ecce inimici reipublice ⁊ romani impij. Et ītroducti ſūt ornati auro ⁊ lapide p̄cioſo uincti cathenis. Viſqꝫ ſenatus mirari cepit ī aſpectibus eoꝝ. Et cū ꝯſtanter chriſtum ī ꝯſpectu eoꝝ fateret̄: Deciᵒ iratᵒ iuſſit ualeriano p̄fecto: ut ſi non adorarēt dm̄ ſolem feraꝝ morſibus īterirēt. Qui d̄nudauit eos: ⁊ duxit an̄ ſimulachrū ſol̄ iux̄ amphiteatrū ut ſacrificarent. Veꝝ illi ꝯtēnētes expuerūt ī ſimulachrū ſolis.

Lec. iij.

Tunc ualerianᵒ iuſſit ut cū plūbatis cederet̄. Dein̄ ītroducti ſūt ī āphiteatrum ⁊ dimiſſi eis ſūt ibi leōes duo ⁊ urſi quattuor. Qui uēiētes uenerūt ad pedes ſanctoꝝ: ⁊ nullatenᵒ recedebāt ſꝫ magis cuſtodiebāt eos. Valerianᵒ uero plenus furore iuſſit gladiatores ītroire ⁊ beatos ſubregulos īterficere: ⁊ ligare peđs eoꝝ: ⁊ an̄ ſimulachrū ſolis iactare. Ubi iacuerunt corpora ſāctoꝝ tribᵒ diebus. Poſt triduū uenit quidā q̄rinᵒ chriſtianᵒ ſubdiaconᵒ: q̄ manebat iux̄ amphiteatrū ⁊ collegit corpora noctu: ⁊ recōdidit ī arca plūbea ī domo ſua tertio cal̄. auguſti. Ubi latuerūt uſqꝫ ad tp̄a ꝯſtantini. Tūc ſe reſeruātes beati martyres: leuati ſūt et trāſlati ī cemiterio pōtiani.

nunc Colonia.

In ſc̄i petri in uincula ad v̄ſas an̄t. Herodes rex. cum rel̄. de laud̄. p̄s. Dixit dn̄s. cū rel̄. ī fin̄ p̄s. Laudate. d. o. g. capitulum.

Miſit herodes rex manᵒ ut affligeret quoſdā de eccl̄a occidit aūt iacobū frēm ioānis gladio: uidens aūt qꝛ placeret iudeis: appoſuit ut app̄hēderet ⁊ petrū. hy. Petrᵒ bt̄s. Gl̄a deo. ℣. Tu es petrᵒ. ℟. Et ſr̄ hāc petrā edificabo eccl̄am. ad mag. a͞. Tu es paſtor ouiū princeps apl̄oꝝ: tibi tradite ſūt claues regni celoꝝ. p̄s. Magni. oꝛo.

Deus q̄ bt̄m petrum apl̄um a uincul̄ abſolutū illeſū abīr feciſti: n̄roꝝ q̄s abſolue uincula peccatoꝝ: ⁊ oīa mala a nobis ꝓpiciat⁹ exclude. Et ꝓ ſãcto paulo cõmemoratio fit. añt. Sc̄e paule apl̄e p̄dicatoꝛ ueritatis ⁊ doctoꝛ gentiū: intercede pro nobis ad deū q̄ te elegit. ℣. Tu es uas electõnis ſc̄e paule apl̄e. ℟. Predicatoꝛ ueritatis ī uniuerſo mundo. Oꝛo.

Deus qui mł̄titudinē gentiū b̄ti pauli apl̄i p̄dicatione docuiſti: da nob̄ q̄s: ut q̄ eius hodie cõmemorationē colimus: ꝑ eius ad te exẽpla gradiamur. Per

Ad mat. īuita. añt. noct. ps. ℣. ⁊ b. ℟. dñr de cõi apl̄oꝝ ad noct. hy⁹. Petrus b̄ts. Gl̄a deo. Tres prime lectiões legūt d̄ actibus apl̄oꝝ:

Lectio prima.

Miſit herodes rex man⁹ ut affligeret quoſdã de eccl̄ia. Occidit aūt iacobū fratrē ioannis gladio. uidēs aūt quia placeret iudeis: appoſuit ut app̄hēderet ⁊ petrum. Erãt ãt dies azimoruꝫ. Quem cū app̄hendiſſet miſit in carcerē tradenſqꝫ quattuoꝛ q̄nternionib⁹ militū cuſtodiendū: uolēs p⁹ paſcha ꝓducere eū ppl̄o. Et petrus q̄dē ſeruabat in carcerem: oꝛo aūt fiebat ſine ītermiſſione ab eccl̄a ad d̄um ꝓ eo. Cū aūt ꝓductur⁹ eū eſſet herodes in ipſa nocte: erat petr⁹ dormiēs uinctus cathenis duab⁹: ⁊ cuſtodes añ hoſtium cuſtodiebãt carcerē. Et ecce angl̄us dñi aſtitit ⁊ lumē refulſit in hitaculo carceris: ꝑcuſſoqꝫ latere petri excitauit eum dicēs. Surge uelociter. Et ceciderūt cathene de manibus ei⁹. Dixit ãt angl̄s ad eū: p̄cigere ⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit ſic. Et dixit illi. Circūda tibi ueſtimentuꝫ tuū: ⁊ ſeq̄re me. Et exiens ſeq̄bat̄ illum ⁊ neſciebat: q2 uerū ē q̄d fiebat ꝑ angelum. Exiſtimabat ãt ſe uiſū uidere. Tranſeuntes ãt primã ⁊ ſc̄dam cuſtodiã uenerunt qꝫ ad portã ferreã que ducit ad ciuitateꝫ q̄ ultro apta eſt eis. Et exeūtes ꝓceſſerūt uicū unū: ⁊ ꝯtinuo diſceſſit ãgl̄s ab eo. ℟. Simon petre añq̄ꝫ de naui uocarē te noui te: ⁊ ſuꝑ plebem meã principē te ꝯſtitui. Et claueſ regni celoꝝ tradidi tibi. ℣. Q̄dcunqꝫ ligaueris ſuꝑ terrã erit ligatum ⁊ ī cel̄: ⁊ quodcūqꝫ ſolueris ſuper terrã erit ſolutū ⁊ ī cel̄. Et clau.

Lectio ſecunda.

Et petrus ad ſe ꝯuerſus dixit. Nūc ſcio uere q2 miſit dñs ãgelum ſuū: ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de õni expectatione plebis iudeoꝝ. Cõſiderãs qꝫ uenit ad domū marie m̄ris ioannis: q̄ cognoīatus ē marc⁹: ubi erant mł̄ti ꝯgregati ⁊ orantes. Pulſante ãt eo ad hoſtium ianue: ꝓceſſit puella ad uidēdū noīe rhode. Et ut cognouit uoceꝫ petri p̄ gaudio non apuit ianuã. Sed itro currēs nūtiauit ſtare petrū añ ianuam. At illi dixerunt ad eã. Inſanis: Illa aūt affirmabat ſic ſe hr̄e. Illi aūt dicebãt. Angl̄s eius ē. Petrus aūt ꝑſeuerabat pulſans. Cū autem apꝑuiſſet hoſtiū: uiderūt eū: ⁊ obſtupuerunt. Annuēs ãt eis manu ut tacerēt narrauit quõ dñs eduxiſſet eum d̄ carcere. Dixitqꝫ. Nūciate iacobo ⁊ f̄rib⁹ hec. Et egreſſus abijt in alium locum. ℟. Si diligis me ſimon petre: paſce oues meas: dñe tu noſti q2 amo te. Et aīam meã pono ꝓ te. ℣. Si opoꝛtuerit me moꝛi tecū non te negabo. Et aīam.

Lectio tertia.

Facta aūt die erat non parua turbatio inter milites: q̄d nã f̄cm eſſet de petro. Herodes ãt cū requiſiſſet eū: ⁊ nõ inueniſſet: inq̄ſitiõe f̄ca d̄ cuſtodibus: iuſſit eos duci: deſcendenſqꝫ a iudea ī ceſareaꝫ: ibi cõmoratus ē. Erat aūt iratus tyrijs ⁊ ſidonijs. At illi unanimes uenerūt ad euꝫ ⁊ ꝑſuaſo blaſto q̄ erat ſuꝑ cubiculum regis: poſtulabãt pacē: eo ꝙ alerent̄ regiões eoꝝ ab illo. Statuto aūt die herodes ueſtitus ueſte regia ſedit ꝓ tribūali ⁊ ꝯcionabatur ad eos. Populus aūt acclamabat dei uoces ⁊ non hoīs. Confeſtim aūt ꝑcuſſit euꝫ angl̄s dñi: eo ꝙ nõ dediſſet honoꝛem deo: ⁊ conſūpt⁹ a uermibus expirauit. Verbuꝫ aūt dñi creſcebat ⁊ multiplicabatur. Barnabas autē ⁊ ſaulus reuerſi ſunt ab hieroſolymis expleto miniſterio aſſumpto ioanne q̄ cognominatus eſt marcus. Reſponſoriū. Tu es petrus ⁊ ſuper hãc petrã edificabo eccleſiam meã: ⁊ poꝛte īferi non p̄ualebūt aduerſus eã. Et tibi dabo claues regni celorum. ℣.

Quodcūqʒ ligaueris super terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ quodcūqʒ solueris super terrā erit solutū ⁊ in celis. Et tibi.

Sermo sancti amb. epi.

Lectio quarta.

VIdicimus fratres ꝙ ad sĩlitudinez Eue beatum petrum hostiaria quoqʒ mulier decepisset. Et sicut adā mulier circunscripsit: ita ⁊ aplm̄ petrū femina circunuenit. Usitatus eim̄ sexus ē ad decipiendum: Fraudis sue uasculum diabolus recognouit: Fideles uiros nō nisi ꝑ mulierem oppugnare ꝯsueuit. Ibi adaʒ per euā superat. Hic petrum ꝑ hostiariā. Fuit eim̄ sicut legimus in paradiso delitiaꝝ diabolus: nec defuit sicut itelligimus in pretorio iudeoꝝ. Ibi iminebat sathanas serpens: hic iudas coluber perurgebat. Est ergo eadem similitudo deceptōis in petro q̄ in adam fuit: qm̄ eadem ē similitudo mādati. Accepunt eiʒ uterqʒ a dn̄o mandatū: adam ne tāgeret: apl's ne negaret. Ille ne lignū scientie presumeret: hic ne crucē sapientie ꝓteriret. Sʒ trāsgrediens uterqʒ preceptū pari mō delinquūt. Gustauit ille ꝙ non licebat: loquitur iste qđ nō decet. Et tm̄ facilior est negatio petri q̄ʒ ade preuaricatio. Citius. n. apl'o q̄ʒ ꝓthoplausto subuenitur. hunc enim deus ad uesperam requirit errantem: illum dominus pulloꝝ cantu denegantē. ℟. Surge petre ⁊ idue te uestimentis tuis: accipe fortitudinē ad saluandas gētes. Quia ceciderunt cathene de manibꝰ tuis. ℣. Angl's dn̄i astitit ⁊ lumē refulsit in hītaculo carceris: percussoqʒ latere petri excitauit eū dicens surge uelociter. Quia.

Lectio quinta.

ADam reus facti nudus erubuit: petrus conscius correptus ingemuit. Ille tanq̄ʒ deprehensus cōfugit ad tenebras: hic tanq̄ʒ emendatus prorupit ad lachrymas. Illi uelut latenti ⁊ celanti se a diuinitate dicitur: adam ubi es. Nō ꝙ adam a conspectu domini latere potuerit: sed ꝙ peccatrici ꝯscientie nullus certus locus sit. Dum metuit deprehendi: respexit hunc dominus ⁊ apertis oculis eius emendauit errorem. Recte oculis emendauit petrum: quia scriptum est. Oculi domini super iustos ⁊ aures eius ad preces eorum. Ergo petrus prorumpit in lachrymas nihil uoce precatur. Inuenio enim ꝙ fleuerit: non inuenio quid dixerit. Lachymas eius lego: satisfactionē non lego. Recte plane petrus fleuit ⁊ tacuit: quia quod defleri solet: non solet excusari: ⁊ qđ defendi non potest ablui potest. Lauant enim lachryme delictuʒ qđ uoce pudor est confiteri. Lachryme ergo uerecundie pariter cōsulunt ⁊ saluti: nec erubescunt in petendo: ⁊ impetrant ī rogando. Lachryme inq̄ʒ tacite quodāmodo preces sunt. Ueniam auteʒ postulant ⁊ merentur. Causam non dicunt: et misericordiam consequuntur. Quare: nisi ꝙ utiliores lachrymarum preces sunt q̄ʒ sermonum: quia sermo in precando forte fallit: lachryma omnino non fallit.

responsorium. Tu es pastor ouium princeps apostoloꝝ: tibi tradidit deus omnia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorum. ℣. Quodcunqʒ ligaueris super terram erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunqʒ solueris super terram erit solutū ⁊ ī celis. Et ideo.

Lectio sexta.

SErmo. n. interdum non totum profert negocium lachryma semper totum affectum: ⁊ ideo petrus nō utitur sermone quo fefellerat: quo peccauerat: quo fidē omiserat: ne ꝑ id ei nō credatur ad confitendum: quo usus fuerat ad negandum. Ac per hoc magis uult causam suā flere quaʒ dicere: qđ uoce negauerat lachrymis ꝯfiteri. Inuenio autem ⁊ aliud cur tacuerit petrꝰ: nā tacito uenie postulatio ꝑ ipudentiā plus offēderet q̄ʒ ipetraret. Solet. n. citius mereri indulgētiam: q uerecundiꝰ deꝑcat̄. In ōi igr̄ culpa ante flendū ē q̄ʒ p̄candū. scimus hoc iam exēplo quēadmoduʒ nr̄a peccata curemus. Ecce nihil nobis apl's nocuit qđ negauit: ⁊ plimum profuit qđ emēdauit. Deniqʒ imitemur eum dicentē alibi. Cū enim tertio interrogaret̄ a dn̄o. Simon amas me? Respondit ei tertio. Domine tu scis: quia diligo te. Ait dominus. Pasce oues meas: ꝛ hoc tertio. Quod quidem ut dictum est: ad operationē prioris profecit erroris. qui enim dn̄z tertio negauerat: tertio confitetur. Et quotiens culpam delinquendo contraxerat: totiēs gratiam diligendo conquirit. Videte ergo quantum fletus profuerit petro. Anq̄ꝫ fleret lapsus est: ꝛ posteaq̄ꝫ fleuit erectus est. Et q an̄ lachrymas p̄uaricator extitit: post lachrymas assūpt⁹ ē pastor: ꝛ alios regēdos recepit: q pri⁹ seipsū nō rexit. Ipso adiuuante q cū p̄re ꝛ sp̄u sācto uiuit ꝛ regnat i scl'a scl'oꝝ am̄. ℟. Ego rogaui ꝓ te ut non deficiat fides tua. Et tu aliqn̄ ꝯuersus ꝯfirma f̄res tuos. ℣. Caro ꝛ sanguis non reuelauit tibi: sed p̄r me⁹ q ē i cel'. Et. Lect. s. e. scd̄m mat. Venit iesus in ꝑtes cesaree philippi. Et rel'. Om̄. s. hier. pbri Regre i natali eius. ℟. Quē dicunt hoīes eē filium hoīs: dixit iesus discipulis suis. respōdēs petrus dixit: tu es christus fili⁹ d̄i uiui. Et ego dico tibi q꞉ tu es petrus ꝛ suꝑ hāc petram edificabo eccl'am meā. ℣. Bt̄s es simō bariona: q꞉ caro ꝛ sanguis nō reuelauit tibi sꝫ p̄r meus q ē in celis. Et ego. ℟. Solue iubēte deo terraꝝ petre cathenas. Qui facis ut pateant celestia regna bt̄is. ℣. Qd̄cunq̄ꝫ ligaueris suꝑ terrā erit ligatum ꝛ i cel': ꝛ qd̄cunq̄ꝫ solueris suꝑ terrā: erit solutū ꝛ in cel'. Qui facis. Ad laudes ꝛ ꝑ ho. an̄t. Herodes rex apposuit ut apprehēderet ꝛ petrū quē cum apph̄ēdisset misit in carcerē uolens post pascha ꝓducere eum pplo. ps. Dn̄s reg. cū rel. an̄t. Petrus qd̄ seruabatur i carcere: ꝛ orō fiebat sine itermissione ab eccl'a ad d̄m ꝓ eo. an̄t. Dixit angl's ad petrū: circunda tibi uestimentū tuū ꝛ seq̄re me. an̄t. Misit dn̄s anglꝫ suū: ꝛ libauit me de manu herodis: all'a. an̄t. Tu es petrus: ꝛ sꝛ hanc petrā edificabo eccl'iam meā. caplm. Misit herodes. hy. Iaꝫ bone pastor. Sit trinitati. ℣. Tu es petrus. ℟. Et suꝑ hanc petrā edificabo eccl'am meā. ad b. an̄t. Qd̄cunq̄ꝫ ligaueris suꝑ terrā erit ligatū ꝛ i cel': ꝛ qd̄cunq̄ꝫ solueris suꝑ terrā erit solutū ꝛ i cel': dic̄ dn̄s simōi petro. ps. Bn̄dc̄s. orō. Deus qui bt̄m pet. Et fit ꝯmemoratio de scō paulo ut supra i primis ℣is. Ad. iij. sextā ꝛ. ix. capl'a dicunt̄ sicut i natali eiusd̄. In. ij. uespis an̄t. Herodes rex. cū rel. a̅. ps. de apl'is caplꝫ. Misit herodes. hy⁹. Petrus bt̄s. ℣. Tu es petr⁹. ℟. Et suꝑ hanc petrā. Ad mag. a̅. Solue iubente deo terraꝝ petre cathenas: qui facis ut pateant celestia regna bt̄is. ps. Magnificat. orō. Deus q beatū petrum. Et fit cōmemoratio de scō paulo ut supra i primis ℣is. In scoꝝ machabeoꝝ orō.

Fraterna nos dn̄e martyꝝ tuoꝝ corona letificet: q̄ ꝛ fidei nr̄e p̄beat incremēta uirtutū: ꝛ multiplici nos suffragio consoletur. p. Lectio prima.

Contigit aūt ꝛ septē f̄res una cūꝫ mr̄e apprehensos cōpelli a rege ꝯ fas ad carnes porcinas flagris ꝛ tauris cruciatos. Unus aūt ex ill' q erat prim⁹ sic ait. Quid queris: ꝛ qd uis addiscere a nob? Parati sumus mori: magisq̄ꝫ p̄rias dei leges p̄uaricari. Iratus itaq̄ꝫ rex iussit sartagines ꝛ ollas eneas succendi. Quibus succēsis iussit ei q prius locut⁹ fuerat amputari linguā: ꝛ cute capitis abstracta summas quoq̄ꝫ man⁹ ꝛ pedes ei p̄cidi: Ceteris ei⁹ fratrib⁹ ꝛ mr̄e inspiciētib⁹: ꝛ cū iaꝫ per oīa inutilis fact⁹ esset: iussit ignem admoueri: ꝛ adhuc spirantē torreri in sartagine. In qua cum diu cederet̄ ꝛ cruciaret̄: ceteri cū mr̄e inuicē se hortabant̄ mori fortiter dicentes. Dn̄s d̄s aspicit ueritatem ꝛ ꝯsolabitur i nobis: quēadmodum ꝑ ꝓtestationeꝫ cātici declarauit moyses: ꝛ in seruis suis ꝯsolabitur. Lectio. ij.

Mortuo itaq̄ꝫ primo hoc mō sequētem ducebant ad illudendū. Et cute capitis eius cū capillis distracta interrogabant si mādūcaret: priusq̄ꝫ toto corpore per membra singula puniretur. At ille respondens patria uoce dixit. Non faciam: propter quod ꝛ iste sequenti loco primi tormenta susceperit. Et in ultimo spiritu constitutus sic ait. Tu quideꝫ sceleratissime in presenti uita nos perdis: sed rex mundi defunctos nos pro suis legibus in eterne uite resurrectione suscitabit. Post hec tertius illuditur: ꝛ linguam postulatus: cito protulit ꝛ manꝰ ꝯſtanter extendit ⁊ cum fiducia ait. E celo iſta poſſideo ſꝫ ꝓpt̄ dei leges nūc hec ipſa deſpicio: qm̄ ab ipſo me ea recepturum ſpo: ita ut rex ⁊ q cum ipſo erant mirarentur adoleſcentis aīum: ꝙ tanꝙ̄ nil timeret cruciatus.

Lectio tertia.

ET hoc ita defuncto quartū filiū uexabant torq̄ntes. Et cū iam eēt ad mortē ſic ait. Potiꝰ ē ab hoīb⁹ morti datos ſpeꝫ expectare a deo iteꝝ ab ipſo reſuſcitādos. Tibi.n. reſurrectio ad uitā n̄ erit. Et cū admonuiſſet ēt q̄ntū uexabāt eū. At ille reſpiciens i eū dixit. Ptēm inter hoīes hn̄s: cū ſis icorruptibil' faciſ qđ uis. Noli āt putare gen⁹ nr̄m a deo eē derelictū. Patienꝫ ſuſtie ⁊ uideb̄ qualr̄ magna ptās ipſi⁹ te ⁊ ſem̄ tuū torq̄bit. Poſt hec ducebāt ⁊ ſextū. Et is mori icipiens ſic ait. Noli fruſtra errar̄. Nos.n. pp nos metipſos: hec patimur peccātes in deuꝫ nr̄m: ⁊ digna admiratione fc̄a ſt̄ i nobis. Tu āt ne exiſtimes tibi ipune futuꝝ: ꝙ ꝯ̄ ꝺm pugnare tētaueris. Tunc rex accenſus ira i ſeptimū ſup ōes crudeli⁹ deſeuit idigne ſe deriſū. Et hic itaqꝫ mūdus obiit ꝑ oīa i dn̄o ꝯfidens. Nouiſſime āt pꝰ filios ⁊ mr̄ ꝯſumata ē.

In ſc̄i ſtephani pape ⁊ martyris orō.

DEus q nos bt̄i ſtephāi martyriſ tui atqꝫ pōtificis ānua ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpiti⁹: ut cui⁹ natalitia colim⁹ de eiuſdē ēt ꝓtectōe gaudeam⁹. P.

Lec. i.

ROme i cemiterio calixti natale ſācti ſtephani pape ⁊ martyris ſub ualeriano ⁊ galieno ipatorib⁹. Qui cuꝫ ꝑſecutione ſeua craſſarent: tūc bt̄s ſtephan⁹ ꝯgregato uniuerſo clero ſuo hortabatur eos: ut ꝓ xp̄o coronā martyrij alacrit̄ ſuſcipēt. Ordiauerat āt .iij. pb̄ros diacōes .vij. ⁊ cl̄icos .xvi. cū qb⁹ ꝺ regno ꝺi aſſidue docebat. Dina āt grā ꝓcurante occurrebāt mlti ex gētilibus ⁊ hōeſti uiri ut baptizarent ab eo. Int̄ quos nemeſi⁹ tribun⁹ cū ōni domo ſua filiaqꝫ ipſi⁹ noīe lucilla q̄ ceca ꝑ bt̄m ſtephanū illuminata fuerat ⁊ olympi⁹ alt̄ tribunus cū uxore ſua exupia ⁊ filio theodolo: ⁊ quotquot credid̄rant i domo olympij: q poſtea glīoſa cōfeſſione martyriū meruerūt. Celebrabat āt miſſas atqꝫ ꝯſilia ꝑ cryptas martyrū. Fc̄m ē āt ut ualerianus ⁊ galien⁹ ꝑſecutores nōis xp̄i ſūmo req̄rerent ſtudio bt̄m ſtephanū: ut eū uel cl̄icos ei⁹ diuerſis affligerent penis. Miſerūt itaqꝫ mltitudinē militū: ⁊ tenuerūt eū cū mltitudine cl̄icoꝝ pb̄roꝝ ⁊ diaconoꝝ. Qui ueniēs ad tribunal ualeriani ſolus itroiuit. Cui ualerianus. Tu es ſtephanus q rēpublicaꝫ conaris euert̄e: ⁊ ꝑſuaſiōibus atqꝫ hortatōibus mal' pplm a deoꝝ ſuades recedere cultura.

Lectio ſecunda.

BEatus ſtephanus dixit. Ego qđ n̄ euerto rēpublicā: ſed hortor ut ꝺrelictis demonijs q̄ adorant i idol': ad ꝺm uiuū ⁊ ueꝝ creatorē celi ⁊ terre reddeāt: ⁊ agnoſcant xp̄m ieſū filiū dei ꝺm ueruꝫ eē: q cū pr̄e ⁊ ſp̄u ſc̄o ſolus ē ſēpit̄nus: ut non peāt cū diabolo i int̄itū ſēpiternum. Tunc iuſſit ualerianus eū duci ad tēplū martis: ⁊ ibidē dictata ſn̄ia capite truncari ſi nō acq̄ſceret adorare nefādi martis ſiml'achrū. Perductus bt̄s ſtephanus a militibus foras muros porte appie ad tēplū leuatiſqꝫ oculis ad celū dixit. Dn̄e ꝺus pr̄ dn̄i nr̄i ieſu chriſti q turri ꝯfuſionis babylonis deſtruxiſti: deſtrue nūc ⁊ hūc locū: ubi diabolica ſupſtitione ꝑ idoloꝝ culturā aīe pereunt ppl'oꝝ. Et ſtatī facto fragore tonitrui cū terroribus coruſcationum corruit maxima pars tēpli ⁊ milites pauefacti ōes fugerūt.

Lectio .iij.

BEatus uero ſtephanus ꝑrexit cū ōnibus chriſtianis ad cemitium ſācte lucine. Et multis eos ꝯſolatus ſermōibus: obtulit ꝓ eis ſacrificiuꝫ deo omp̄ti. Que geſta audiēs ualerianus: miſit plurimos militū q beatū ſtephanū punirēt. Qui uenientes iuenerunt ſacrificium ꝺo offerentē: intrepidūqꝫ ⁊ ꝯſtanꝫ añ altaris ſolennia cepta ꝑficientē. Et in eodē loco eū in ſua ſede decollauerunt ſub die .iiij. nonaꝝ auguſtaꝝ. Cuius corpus xp̄iani ppl'i ſepelierunt in eadē crypta cū ipſa ſede: ubi aſtans ſanguis eius effuſus eſt in loco: qui hodie appellatur cemiteriuꝫ calixti. Stephanus ex patre iulio ſedit annos.iiij.menſes duos dies.xv. martyrio coronat̃. Fuit aũt tp̄ibus ualeriani et gallicani ⁊ maximi uſqꝫ ad ualerianũ tertium ⁊ gallicanũ ſcd̄m. hic ꝯſtituit ſacerdotes ⁊ leuitas ueſtibꝰ ſacris i uſu quotidiano non uti niſi tm̄ in eccl'ia. hic fecit ordinatões duas ꝑ mẽſẽ decẽbriũ pb̄ros .vij. diacones.v.ep̄os tres. Qui ẽt ſepultus ē i cemitio calixti uia appia.iiij.nõas auguſti:⁊ ceſſauit ep̄atꝰ dies.xxij. In iuẽtione ſc̄i ſtephani ꝓthomartyris oĩa dñr de uno martyre p̄ter cap̄la q̄ dñr ſicut in natali eius capitulum.

STephanꝰ aũt plenꝰ gr̃a ⁊ fortitudĩe faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna in ppl'o. hy Deus tuoꝝ militũ. oro.

DA nobis q̄s dñe imitari qd̓ colimꝰ ut diſcamꝰ ⁊ ĩimicos diligere:qꝛ eiꝰ inuẽtionẽ celebramꝰ.q nouit ẽt ꝓ pſecutoribus exorare dñm nr̃m ieſũ chriſtũ filium tuũ.q tecũ. Sex lectões legunt̃ de iuentiõe eius lectio prima.

HIeroſolymis iuentio corporis btĩſſimi ſtephani ꝓthomartyris ⁊ ſactoꝝ gamalielis nicodemi atqꝫ abibon:ſicut reuelatũ ē a dño bt̃o pb̄ro lutiano ſeptimo honorij principis anno. Nã dum qeſceret i baſilica baptiſterij in ſtratu ſuo ſexta feria luceſcente circa horã tertiã noctis:dũ adhuc pene uigilaret:tãq̃ꝫ in exceſſu mẽtis effectꝰ:uidit uiꝝ ſenẽ ſtatura ꝓceꝝ uultu decoꝝ ꝓlixa barba i ueſtitu cãdido amictũ pallio:In cuiꝰ ſũmitatibꝰ erant tanq̃ꝫ auree cruces ꝯtexte:calciatũ calligis i ſupficie deauratis:⁊ in manu tenebat uirgã aureã. De qua tangẽs eũ dixit ſe eẽ gamalielem:q nutriuit apl'ꝫ paulũ:⁊ int̃ alia ei dixit. Sũma cũ diligentia nr̃os patefacito tumulos:qꝛ indecent̃ deſpecto loco reconditi ſumꝰ. Lectio ſc̄da.

ET cũ introgaſſꝫ qs eẽt cũ eo dixit. Unꝰ ē iqt donnꝰ ſtephanꝰ a iudeis ꝓ fide xp̄i hieroſolymis lapidibꝰ torrentibꝰ opp̄ſſus:iuſſuqꝫ ſacerdotũ relictꝰ ex̄ portã uia q̄ mittit cedar beſtijs ac auibꝰ deuorãdus. Sꝫ hec oĩo ꝓhibuit ille cui illeſã idẽ martyr fideꝫ ſeruauit. Quo facto receſcẽte iudeoꝝ p̄fidia ꝯuocãs accerſiui mihi religioſoꝝ uiroꝝ turbã ꝯuentũqꝫ fideliũ:quã blãdiens affatꝰ ſũ ita. Obſecro uos fr̃es cariſſimi ut nẽinẽ reuereami colligẽtes ſc̄m pignꝰ bt̃i ſtephani. Deferte i uilule nr̃e poſſeſſionẽ:quã noĩe ſuo appellauerat caphargamala:q̄.xxij. ab urbe hieroſolyme lapide diſtat:⁊ more ſolito ſolenni eũ funeꝛ ſepelite. Qd̓ et factũ ē. Jlle uero q huiuſmõi locello iacet cõtiguꝰ:ipſe ē nicodemꝰ nepos meꝰ q ut renaſceret̃ ex aqua ⁊ ſp̄u ſãcto a ſaluatore audiuit:q a petro ⁊ a ioanne ē baptizatꝰ. Pro quo poſtmodũ ĩdignati p̄ricipes ſacerdotũ ſubtracto ei principatꝰ honore conabant̃ illũ tradere morti. Sꝫ nr̃i gr̃a nr̃eqꝫ ꝓpinquitatis iure rep̄ſſi non fecerunt. Lectio tertia.

EXpulſo ãt eo foras urbẽ diripuerũt oẽm ſupelectilẽ eiꝰ:mltiſqꝫ afficientes plagis ſemiuiuũ relinq̃rũt. Ego nimirũ ⁊ hunc collegi ⁊ adhiberi curã p̄cepi. Cui cũ paululum ĩſtãti fuit ſupſtites uita ad optatã ⁊ ipſe qetẽ migrauit. Quẽ exhibitis funeris exeqis ad ꝓthomartyris pedes iuſſi tradere ſepultuꝛ. Jlle qdẽ t̃tius q mecũ qeſcendi poſſidet locũ:ipſe ē abibon filꝰ m̃s:q mecum ieſu xp̄o uigeſimũ hñs ãnũ etatis pit̃ credidit:⁊ a p̄ſatis apl'is etni fontis ē unda pfuſus. Js dũ eſſet legis doctrina plenꝰ eruditꝰ:tẽplo dei cũ paulo ſedulo uacãs diuina meditãdo p̄cepta:ab illo uitio cui ſe genꝰ ſbdeꝛ maxime ſolet humanũ:ꝓtectione tuẽte ſup̄na extitit liber:⁊ i hoc ꝓpoſito caſtitatis pauſauit i pace cũ qbꝰ ⁊ ego iaceo. lc.iiij.

COniũx quoqꝫ mea ethica ⁊ ſelemias primogenitꝰ nr̃ nolẽtes credere xp̄o:ſed religionis ſũmitati ac fidei derogãtes i poſſeſſione capharſelemia ſũt tumulati. Uerũtñ quo nos poſiti ſumꝰ:cuꝫ fodere cepis ianes eoꝝ repies tumulos qꝛ nobiſcũ ñ fuerũt digni tumulari. Cunqꝫ uenerabil' pb̄r p̄dc̄m uirũ ſciſcitaret̃ dicens:Ubi uos iueniemꝰ dñe? Ait illi. Jn angulo nr̃o q ſiriace delagabrica necnõ delbathalia uocat̃.i.uiroꝝ dei ſeu beatoruꝫ poſſeſſio. Que uiſio conſimilis ei iterum atqꝫ iterum apparuit. Surgens

autem uenerabilis pbr̄ perrexit ī ciuitatē
ad antistitē ioannē: de quo per uisionem
monit⁹ fuerat. cūq; illi cleroq; ei⁹ uisio
nis seriē ꝑtic̄lati retulisset: ille lachrymis
ꝓ gaudio fusis bn̄dixit dn̄m. Lec. v.

REx q; ueraciter ut erat ꝑ oīa cōꝑta.
bt̄s ep̄s sub ōni celeritate ad fratres
⁊ coep̄os uicinaꝝ urbiū misit. Qui cū oc
currisset ⁊ locū ꝓsignatū fodere cepissent
terremotu facto stati īmensi odoris suaui
tas tanta exiñ respsa ē: q̄ta nulloꝝ etas
hoīum tunc tp̄is meminerit se sēsisse: ut
putarent se p̄n̄tes in amenitate ꝑadisi po
sitos. Et ī ipsa hora de suauitate odoris
septuagintatres aīe sūt curate a diuersis ī
firmitatibus. Aderant tūc tp̄is testes mi
raculoꝝ cū beato ioāne eustomin⁹ seba
stianus ⁊ eleutheri⁹ iericōtin⁹ pontifices
cū c̄licoꝝ s̄cissimo comitatu. Qui osc̄lan
tes beati stephani pign⁹ locūq; clauden
tes: cū gaudio ad ꝓpria sūt reuersi. Lec. vi.

POst paucos āt dies corpus ꝓtho
martyris stephani ī s̄cām eccl̄am u
bi archidiacon⁹ fuerat ordinat⁹. vij. cal.
ianuarij cū psalmis ⁊ hymnis detulerit.
Tē tp̄is cū ꝓlixe siccitatis esset īmēsitas
sufficiens sup̄ne pietatis pluuia descēdit:
q̄ sitientē larg⁹ terrā madefaciens irriga
uit. Quod meritis bt̄i stephani protho
martyris nl̄l's ābigit ꝑiclitanti ppl̄o ꝯces
sum fuisse. hanc reuelatiōez lucian⁹ pbr̄
greco sermone ad ōium eccl̄aꝝ ꝑsonam
descripsit. Quā auit⁹ pbr̄ hō hispan⁹ ī la
tinū ꝯuertit: ⁊ ꝑ horosiū pbr̄m occidētali
bus dedit. Qui ēt sil' reliq̄as bt̄i stephāi
primus occidenti detulit: ubi ad memori
aꝫ s̄ci martyris īnūerabilia miracula f̄ca
sūt de qb⁹ plīma bt̄s augustin⁹ de ciuitate
dei memorat. Lec. s. e. s̄cdm mattheū.

IN illo tp̄e Dicebat iesus turbis iu
deoꝝ ⁊ principib⁹ sacerdotū. Ecce
ego mitto ad uos ꝓphetas ⁊ sapiētes et
scribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis
⁊ ex eis flagellabitis ī synagogis ur̄is. Et
reliqua. Om̄. s̄ci hiero. pbr̄i Lectio. vij.

HOc qd̄ ātea dixeram⁹: Implete m̄
surā p̄rm uroꝝ ad ꝑsonā dn̄i ꝑtine
re eo qd̄ occidēdus eēt ab eis: pōt ⁊ ad
discipulos ei⁹ referri de qb⁹ nūc dicit. Ec
ce ego mitto ad uos ꝓphetas ⁊ sapiētes
⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifige
tis ⁊ ex eis flagellabitis in synagogis ue
stris: ⁊ ꝑseq̄mini de ciuitate ī ciuitatē: ut ī
pleatis mensurā p̄rm uroꝝ. Siliq; obser
ua iux̄ apl̄m scribentē ad corinthios ua
ria dona eē discipuloꝝ christi. Alios ꝓ
phetas q̄ uentura p̄dicerēt. Alios sapiē
tes q̄ nouerint q̄n̄ debēt ꝓferre sermonē.
Alios scribas ī lege doctissimos. Ex q̄
bus lapidat⁹ ē stephan⁹ paulus occisus
crucifixus petr⁹ flagellati ī actib⁹ apl'oꝝ
discipuli. ⁊ ꝑsecuti eos sūt de ciuitate ī ci
uitatem: expellentes de iudea ut ad gēti
um ppl'm trāsmigrarent: ut uēiat sup uos
ōis sanguis iustus q̄ effusus ē sup terraꝫ:
A sanguie abel iusti usq; ad sanguinē za
charie filij barachie quē occidistis inter
tēplū ⁊ altare. Lectio octaua.

DE abel nulla ē ābiguitas qn̄ is sit:
quē cain fr̄ ei⁹ occiderit. Iustus .n.
non solū ex dn̄i mie sn̄ia sed ex genesis te
stimonio cōꝓbat: Ubi accepta eius a
dn̄o narrant munera. Querim⁹ q̄s sit iste
zacharias fili⁹ barachie: q̄r multos legi
mus zacharias. Et ne libera nobis tribu
atur erroris facultas: additū ē: quēꝫ occi
distis inter tēplū ⁊ altare. ī diuersis diuer
sa legim⁹: ⁊ debeo singuloꝝ opiones ex
ponere. Alij zachariā filiū barachie dn̄t:
q̄ in. xij. ꝓphetis undecim⁹ ē. Pr̄isq; no
men ī eo ꝯsētit sed ubi occisus sit īter tem
plū ⁊ altare scriptura n̄ dicit: maxime cū
tp̄ibus ei⁹ uix ruine tēpli fuerint. Alij za
chariam p̄rēꝫ ioānis baptiste ītelligi uo
lunt: ex q̄busdā apocryphoꝝ sōnijs ap
probantes: qd̄ ꝓpterea occisus sit: q̄r sal
uatoris p̄dicaret aduentū: hoc q̄r d̄ scrip
turis non hēt auctēm: eadē facilitate ꝯtē
nit̄ qua ꝓbat̄. Lectio nona.

ALij istum uolunt esse zachariam q̄
occisus est a ioas rege iudee inter
templum ⁊ altare: sicut regum narrat hi
storia. Sed obseruandum ꝙ ille zachari
as non fuit filius barachie sed filius ioia
de sacerdotis. Un̄ ⁊ scripta dic̄. Nō fuit
recordatus ioias p̄ris ei⁹ ioiade que sibi

fecisset bona. Cū ergo zachariam teneamꝰ ⁊ occisioni ꝯsentiat locꝰ: q̄rimus quare barachie dicat̃ filius ⁊ ioiade. Barachia ĩ lingua nr̃a: Bñdictꝰ dñi dr̃: ⁊ sacerdotis ioiade: iustitia hebreo noīe demōstratur. In euangelio quo utuntur nazarei: ꝓ filio barachie filium ioiade scriptū repimus. Simpliciores frēs inter ruinas tēpli ⁊ altaris siċ ĩ portaꝝ exitibus quasi locum dicunt rubra saxa mōstrantes: zacharie sanguie putant esse polluta. nō ꝯdemnamꝰ errorē q̄ de odio iudeoꝝ ⁊ fidei pietate descēdit. Ad laudes ⁊ ad. iij. capitulū. Stephanꝰ āt. ℟. b. ⁊ ℣. dicuntur de uno martyre. Ad sextā capl'm.

Surrexerunt aūt q̄dam de synagoga q̄ appellabatur libtioꝝ cyrenēsiuz ⁊ alexādrioꝝ ⁊ eoꝝ q̄ erant a cilitia disputantes cū stephano: ⁊ non poterāt resistere sapiētie ⁊ spūi qui loquebatur. Ad nonam capitulum.

Positis aūt genibus clamauit uoce magna dicens: dñe ne statuas illis hoc peccatuz: ⁊ cū hoc dixisset obdormiuit in domino. In uigilia festi niuis nuncupati. Ad uesperas antiphona.

Dum esset rex ĩ accubito suo nardus mea dedit odorem suauitatis. ps. Dixit dñs. cū reliquis ps de sc̄a maria an̄t. Leua eius sṓ capite meo ⁊ dextera illius amplexabit̃ me. an̄t. Nigra sum sꝫ formosa filia ir'lm: iō dilexit me rex ⁊ ĩtroduxit me in cubicl'm suum. an̄t. Iaz hyems transijt imber abijt ⁊ recessit: surge amica mea ⁊ ueni. an̄t Speciosa sc̄a es ⁊ suauis ĩ delitijs tuis sc̄a dei genitrix. capl'm.

Ab initio ⁊ ante secula creata suz ⁊ usqꝫ ad futuꝝ scl'm nō desinā: ⁊ ĩ bitatione sc̄a coram ipso ministraui. hyꝰ. Aue maris stel. ℣. Dignare me laudar̃ te uirgo sacrata. ℟. Da mihi uirtutem ꝯtra hostes tuos. Ad mag. an̄t. Sc̄a maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue debiles: ora ꝓ ppl'o interueni ꝓ clero intercede ꝓ deuoto fēineo sexu: sentiant omnes tuum iuuamen quicunqꝫ celebrant tuam sc̄am festiuitatem. ps. Magnificat anima. oratio.

Deus qui ad declarandā gl'iam genitricis tue gloriose uirginis marie descēsu niuis in estiuis caloribus locum ĩ quo edificaretur ei tēpluz dignatꝰ es demonstrare: tribue q̄s: ut eius obseq̄is ĩsistētes refrigerato estu ꝯcupiscētie candore ĩnocētie dealbemur. q. Ad matu. inuitator. Sc̄a maria d̄i genitrix uirgo Intercede ꝓ nobis. ps. Uenite exl'. hy. Quem terra. In. i. noct. an̄t. Bñdicta tu in mulieribus ⁊ bñdictus fructus uētris tui. ps. Dñe dñs nr̃. an̄t. Sicᷓ myrrha electa odorem dedisti suauitatez sc̄a dei genitrix. ps. Celi enarrant. Ante thorū huius uirgis frequentate nobis dulcia cātica dragmatis. ps. Dñi ē terra. ℣. Spē tua ⁊ pulchritudine tua. ℟. Intende prospere ꝓcede ⁊ regna. Sermo lectio prima.

Cum ad oīum sc̄orum reuerentiam christianoꝝ debeat deuotio excitari: ad beate marie uirgis laudez ⁊ p̄conium extollendā: eo magis debet se humanus sensus erigere: q̄to magis certum ē ꝑ ipsaz nobis repationis nr̃e remedia ꝓuenisse: ⁊ celestis regni nr̃is aditū reseratum fuisse: quē primi parentis culpa sera dire mortis obstruxerat. Hec siq̄dē ē illa scala celestis: quaz eximius ille p̄triarcha iacob de terris usqꝫ ad celoꝝ sūmitatem erectam ĩ somnijs clara reuelatōe inspexerat. Hāc ēt sc̄issimaz uirginē uirga illa signauit: q̄ ad sui radicis uiriditatē ꝯuulsa tēpestiua maturitate flores ⁊ poma ꝓduxerat. hec quoqꝫ ml'tis mysterioꝝ signis ⁊ ꝓphetaꝝ oraculis nūtiata humano tādē generi ꝑ fructū uentris sui repationez ĩduxit: ⁊ salutē credentibꝰ suis p̄ciosis suffragijs acq̄siuit. Nam q̄ta nob ipsiꝰ meritis ⁊ ĩtercessionibus bñficia diuia ꝓueniant null' unq̄ sermōibꝰ potuit explicari. Uer qual'r infra romane urb̄ menia beatissima dei genitrix sp̄alem atqꝫ singularē domū elegerit: atz p̄ocīniū sue dignatiōis alme urbi p̄stare uoluerit: ⁊ q̄ id rō flagitat: dignū duximus ignorātibꝰ reserare. sic. n. ⁊ gestis antiq̄oribꝰ ⁊ tp̄m serie legitur ⁊ repit̃: a tp̄ibꝰ ꝯstantini q̄ primus ĩter augustos ꝓ ꝯstruēdis eccl'ijs lĩiaz relaxauit: usqꝫ ad tp̄a iunioris pape libij ĩ honorē ꝑpetue uirgis gēitricis marie nl'la ūq̄ ĩfra urbem fuerat eccl'ia fabricata

⁊ qm̄ ſatis uidebat idignuz ne urbs que totius orbis caput eē dignoſcitur ⁊ chriſtiane religionis oīum ecclarum obtinet principatum: a pꝛocinio ⁊ ꝯſtructiōe ſeu hītatione beatiſſime dei gēitricis appareret imunis: Placuit diuīe ꝓuidētie egregiam hanc urbem mr̄is ſue hītaculo decorare: quatenus dum a pplo frequēter ueneratur i terris: opem ſue iterceſſionis de celis ſibi gaudeant aduenisse. Igitur ōnipotēs deus qȝ glorioſo ⁊ qȝ ſtupēdo miraculo ſue ſc̄e genitricis uoluit edificādā ecclam demōſtrare: dignū ē ut ad nr̄e deuotionis ſtudia excitanda: qd̄ diuis reuelatioibus geſtum ē replicem⁹ tp̄s. ℞. Sancta ⁊ immaculata uirginitas qbus te laudibus efferam neſcio. Quia quē celi cape non poterant tuo gremio contuliſti. ℣. Bn̄dicta tu in mulieribus ⁊ bn̄dictus fructus uentris tui. Quia.

Lectio ſecunda.

Tempore. ſ. quo liberius papa ſāct⁹ ſedē prouida gubernatiōe regebat quidam ioannes noīe alme urbis pꝛ̄iciatus curā gerēs: tam moꝝ qȝ nobilitatis generoſitate ꝓclarus poſſeſſionū ac multarum diuitiaꝝ opulentia locuplex: cū filiū ñ hr̄et: una cū ꝯiuge ſua q̄ ſibi diuia ꝓuidentia: tā moꝝ qȝ nobilitatis ſilitudine fuerat ſociata: beatiſſimā dei genitricē ſibi in ꝓcipuā ac ſpālē dn̄am ꝓelegere. Iſi ſil' uno ore pariqȝ d̄uotiōe beatiſſime uirgini uota ſoluentes dicebāt. Regia celorum dn̄a angloꝝ ⁊ ſaluatrix oīum tibi tāto deuotius fragiles ſupplicam⁹ qȝto uiſcera pietatis tue copioſius erga homīes benigna ipendis. Accipe igr̄ ſc̄iſſima mr̄ que tibi ſincera d̄uotōe ꝓſoluimus: ⁊ ita uitam nr̄am ⁊ oīa que in terris ut hoīes poſſidem⁹ ſolita miſeratōe diſpone: quatenus tibi nr̄a deſeruiat actio: ⁊ nr̄e facultates tibi i aliquo bn̄placito obſeqo expendantur. Non igr̄ diuina clemētia precibus defuit ſupplicantium: nec piiſſime uirginis aures a iuſtorum petitōe defuere: ſed eoꝝ uota deus exalto ſuſcipiens: petitōes ipſorum uoluit effectui mācipare: ⁊ fini d̄bito tradere. Intrabat tunc qppe menſis auguſti: qn̄ acrioribus ſol' ardoribus telluris germina deſiccantur: et homines magis ſolis aduſtionibus d̄coquuntur. Eo enim tempore uolens beata dei genitrix locum edificande ſibi baſilice hominibus demonſtrare: quadam nocte dicti iā menſis ideſt nonis auguſti ſubito contra naturaz aer nimia frigoris ꝯgelatione conſtringitur: ⁊ tanta nubiuz conſtipatione denſatur: ut imbre d̄ſuper fuſo in ipſo caſu niuium mltitudo deflueret: que ſolummodo locum edificande baſilice cooperiens miraculum pariter ⁊ algorem ſubmiſtrauit.

Reſponſoriū.

Congratulamini mihi ōes qui diligitis dn̄m: Quia cū eſſez paruula placui altiſſimo ⁊ d̄ meis uiſceribus genui deum ⁊ hoīem. ℣. Beatam me dicent ōes generationes: qꝛ ancillam humilē reſpexit d̄s. Quia cū.

Lectio t̄tia.

In ipſa deniqȝ nocte prenominato pontifici atqȝ iam dicto patricio et uxori ſue ſimilem uiſionem ſancta dei genitrix uoluit demonſtrare. Que res ⁊ reuelationem miraculi confirmaret aſpectu: ⁊ ſubita temporis immutatio occulte uiſiōis reuelatiōe noſceret. Apparēs ſc̄iſſima uirgo ꝓnoīato pōtifici tr̄ cū admōitōis oraculo uoluit edocere. Operū tuorū intētio ⁊ circumſpecte ſolicitudis uigilantia: qua ompti deo plimū placere cognoſceris: te mō in hoc cōmēdabilē reddidere: ita qd̄ hacten⁹ erga noīs mei deuotōem ab aliis ñ fuerit attētatū: ⁊ apte nunc mihi placuerit ꝯſumari adeo ut cā ſalutis exiſtas ōib⁹ q d̄uotōez tui pcc̄oris fuerint imitati. Uez ne perfūctoriū hu⁹ reuelatōis myſteriū ābiguis cogitationib⁹ credas: qd̄ pn̄tib⁹ tibi uerbis aſſerui: ſub oīum admiratōe maxio ēt miraculo uolui ꝯfirmare: ita ut ꝯ̄ tp̄is naturam tm̄ mō eū locū iſuſione mirāde niuis: q candorē ⁊ donū ſp̄s ſc̄i ſignificat: repleueri: i quo baſilicā noīs mei tibi ꝓcipio cōſtruēdā. hēbis ſiq dē ⁊ ioānē pꝛicīū i hoc opeꝛ idoneū adiutorē: q ad te ſūmo diluculo tuis ꝓceptis ꝑiturus uenire procurabit. Cum quo ſimul ⁊ uniuerſo clero ac populo urbis ad montem qui ſuperagius dicitur incunctater accede: ibiqȝ locum a me de induſtria reſeruatum inuenies: atqꝫ in eo mox eccleſiam nōi meo incipias fabricare. Cunqꝫ ille īſtate uiſionis ſtupoꝛe poſit⁹ miraret: ⁊ cogitatōe pſōe animus heſitaret: ab ea ꝓrſus rn̄ſū audiuit ſe eſſe dei genitricem mariaꝫ de qua dei filius dn̄s ieſus chꝛiſtus uelut ſponſus d̄ thalamo ad hoīes incarnatus proceſſit. His dictis beata uiſio ab oculis eius ſb̄trahitur. Sicqꝫ eodem momento p̄taxato pꝛ̄icio ⁊ eius uxoꝛi ſub his uerbis apparuit ℟. Continet ī gremio celum terram qꝫ regentē uirgo dei genitrix: ꝓceres comitantur herilē. Per quos oꝛbis ouans chꝛiſto ſb̄ pꝛincipe pollet. ℣. Uirgo dei genitrix quem totus non capit oꝛbis in tua ſe clauſit uiſcera fc̄us homo. Per quos. Jn.ij.noct̄.añt. Spē tua ⁊ pulchꝛitudine tua intende ꝓſpe ꝓcede ⁊ regna. p̄s. Eructauit. aꝛ. Adiuuabit eam d̄s uultu ſuo: d̄s in medio eius non commouebitur. p̄s. Deus nr̄ refugiuꝫ. aꝛ. Sicut letantium ōium nr̄m h̄itatio eſt in te ſancta dei genitrix. p̄s. Fundamenta. ℣. Adiuuabit eā deus uultu ſuo. ℟. Deus in medio eius non cōmouebitur. Lectio quarta.

DEuotionem inquiēs tui pectoꝛis ⁊ fidele ꝓpoſitum quo pꝛocinīuꝫ noſtre defenſionis ſpāliter eligiſti: pio reſpexi ītuitu: ⁊ ſolicita erga chꝛiſti fideles miſeratione ſuſcepi. Quāobꝛem ſcire te uolo qm̄ tuaꝝ rerum hereditatūqꝫ ꝑpetuū ſucceſſoꝛem tibi uolui ꝓuidere: ita ut dū mihi domum in terra ꝯſtruxeris: ego tibi in celis copioſum theſauꝝ ⁊ eternam ꝯſtruam manſionem. hoc igitur tibi impero faciendum ut cuꝫ ſummo mane ſurrexeris ad liberium papam feſtināter accedas. Ego enim domui mee locuꝫ ſp̄ualem elegi: ⁊ ut ſolēnis ꝑpetuo hēatur: uoluntatem meam ingenti uolui miraculo demonſtrare: ita ut in hoc tp̄e nix ipſum cooperuerit: ⁊ alium locum nulla penit⁹ infuſione ꝯtigerit: ī quo meo nomini baſilicam cum conſilio liberij pape tibi pꝛecipio erigendam. Cum ⁊ huic ⁊ ſue ꝯiugi nomen ſuuꝫ ſancta dei genitrix īdicaſſet: ſancte reuelationis inſpectio ab eoꝛū oculis elabitur: ⁊ in tanta eos admiratione dimiſit: ut reliquam noctis partē īſomnem ducerent: ⁊ ita in diuinis laudibus exultarent. Cunqꝫ primo mane ianuas palatij ſui ad pōtificem perrecturus exiſſet ſicut in ſomnijs audierat: totum locū niue coopertum inſpexit. Qua de re aperte uiſionis atteſtatione firmatus iubētis imperijs anxius obedire curabat. Und̄ ueloci curſu ad lateranenſe palatium ueniens pontificis hoſtium pia cepit uiolētia infeſtare: credens latere pontificeꝫ qd̄ eadem hoꝛa ſibi fuerat reuelatum. Sed cum amotis obſtaculis ad pontificem ꝑueniſſet: Anxiuſqꝫ cuperet quod ſibi reuelatum fuerat indicare: ſermonem concepti gaudij pius papa pꝛeuēit dicēs. ℟. Sicut cedrus exaltata ſum ī libano ⁊ ſicut cypꝛeſſus in montē ſion quaſi myrrha electa Dedi ſuauitatem odoꝛis. ℣. Et ſicut cynamomuꝫ ⁊ balſamum aromatizans. Dedi. Lec.v.

OMnipotenti deo fili cariſſime immenſas gratias pſoluere nos opoꝛtet: qui cum ſimus indigni ⁊ omni meritoꝛum ſublimatiōe pꝛiuati ad ſp̄uale ſc̄e ſue genitricis obſequium nos dignatus eſt deputare: atqꝫ cum ingenti admiratōne hoc qd̄ per nos īpleri uoluit dignat⁹ ē declarare: ut qualitate tp̄is immutata pauoꝛe ac ſtupoꝛe nimio ōium coꝛda ꝯcuſſerit. Unde te ſcire cupio qm̄ nuncij iam ex parte noſtra directi pplm ſimul ⁊ clerum totius urbis ad nos pariteꝛ uocauerunt. Sic enim in mandatis accepi: ut cū ad nos conuenerint ad ſuperagiuꝫ mōtem ſil' pergere debeamus: Illum locuꝫ potiſſimum requirentes: queꝫ beata dei genitrix inopinata niuiū infuſiōe ſibi oꝛnatuꝫ ſp̄uali pꝛerogatiua reſeruauit. Cūqꝫ hec uerba compleſſet ſenatus ⁊ tot⁹ ppli maioꝛes pre foꝛibus aſtitere: pontificem magna cuꝫ inſtantia requirentes tū ex uocatione ſua tum ēt ex nouitate miraculi pl̄imum concitati. Cum aūt pontifex una cum pꝛ̄icio ⁊ cardinalibus uniuerſis exiſſet hoc ſermonis initiū ad eos papa exoꝛſus eſt dicens. Pl̄imū fratres in dn̄o gaudere ⁊ exultare nos conuēit: qd̄ cum ſuperna clementia egregiā hāc urbem caput ꝛ fundamētū christiane religiōis effecerit: ꝛ in ea primatū totiꝰ ecclīe p̱ beatoꝝ aplōꝝ petri ꝛ pauli merita collocauerit: hodie tñ eam pijs muneribus ꝛ ſp̄alibus donis ampliare atqꝫ decorare dignatur: ita ut tanti p̄ſidij nobiſ i hoc tp̄e uoluerit adiutoriū adhibere: ut nll's poſſit ambigere nobis celitꝰ imenſa diuina bñficia p̱ueniſſe. Ecce fratreſ cariſſimi nix quā de celo in hoc feruētiſſimo tēpore ꝯcidiſſe ꝯſpicitis diuini beneficij indicium declarat. Quā iō omp̄s d̄s uoluit terris influere ut noſ ſua mīa dealbādoſ oñderet: ſi ad hoc qđ nobis per ſcām ſuam genitricem ip̱are dignatus eſt deuotiſſimis m̄tibus accingamur. Cum oibꝰ ſeriatim exponeret: q̄ ſibi ꝛ ioanni p̄tricio fuerant reuelata: oēs unanimiter clamauerunt. Bñdictus d̄s. Et ad predictum locum una cum pontifice omnes exultātes cum diuinis laudibus perrexerūt ℟. Que eſt iſta q̄ ꝓceſſit ſicut ſol ꝛ formoſa tanq̄ꝫ irlm. Uiderunt eam filie ſion ꝛ beatā dixerūt: ꝛ regine laudauerunt eam. ℣. Et ſicut dies uerni circundabant eā flores roſaꝝ ꝛ lilia conuallium. Uiderunt.

Lectio ſexta.

REquirentes uero locū quem ſācta dei genitrix pontifici repromiſerat: eum plenū altis niuibus iuenere. In cuius ſiqdem circuitu tam alta nix limitez fecerat: ut nulli uideret̄ ambiguū: qđ ille hūc locuȝ p̱ticipem niuiū infuſione feciſſe certius uideret̄: q quondā i area gedeonis uellus roridū celeſti pluuia euidentius ꝯſeruauit. Ad quē uidelȝ locū plebſ uniuerſa ꝯcurrens imenſas grates deo ꝛ beatiſſime uirgini rettuler̄. Mox uero pontifex foſſorium letus accipiens ſicut nix deſignauerat ꝓprijs manibus terraȝ cepit effodere q̄ extemplo aptata ē p̱ circuitum. Et ita huius gl'ioſe uirgis meritis architecto uicis manibus diuina clementia reſerauit fundamētum. Immenſi igr̄ miraculi tam pontifex cum uniuerſa curia q̄ꝫ clerus ꝛ ppl's admiratōne repleti: Uota dño ꝛ ſue genitrici unanimit̄ p̱ſoluentes diuis ꝓ totius ppl'i expiatōne myſterijs celebratis: unuſqſqꝫ ad ſua cū gaudio repedauit. Illuſtris uero p̄tcius tam abundanter oīa que neceſſaria fuerant mīſtrauit: ut nihil pateret̄ deeez: qđ uideret̄ opi neceſſarium. Uñ oīa que hēbat beatiſſime uirgini ꝯferens ipſam uenerabilē baſilicaȝ ſibi ꝛ ſue uxori fecit heredem. Quā p̱fectam idē pōtifex i honorem dei ꝛ beate marie uirgis cōſecrauit. In qua qdeȝ ſibi p̄ſepe dñi cunabula uidelȝ fenuȝ ꝛ pānos mr̄i dñi redemptoris ꝛ eiuſdem p̄ſepis altari miro ordine īuerenter: cū multis alijs aplōꝝ ꝯfeſſorū atȝ uirginum reliquijs: quoꝝ noīa ſuperuacuum ē noīare: collocauit. In maiori ſiqdem altari de lacte eiuſdē glorioſe uirginis de capillis ipſius ꝛ uinclīs ſui ſacratiſſimi capitis una cuȝ ueſtimēto ſui ſacratiſſimi corporis d̄uotiſſīe recōdidit. Añ qđ quidez altare ſub lapide porphyrico beati matthie apl'i corpus reqeſcit: ꝛ eiuſ caput exterius a canonicis ipſius baſilice ꝯſeruatur. Cuius qdem bñficia pleniſ effectibus in ipſa eccl'a exuberant quotidie ad laudez ꝛ gl'am omp̄tis dei: eiuſqꝫ gēitricis ſēpqꝫ uirgis marie ꝛ oīuȝ ſcōꝝ. Qui uiuit ꝛ regnat i ſcl'a ſecl'oꝝ amē. ℟. Ornatam monilibus filiam irl'ȝ dñs ꝯcupiuit Et uidentes eam filie ſion beatiſſimam p̄dicauerunt dicentes unguentuȝ effuſū nomen tuū. ℣. Aſtitit regina a dextris tuis in ueſtitu d̄aurato circundata uarietate. Et uidentes. In .iij. noct. añt. Gaude maria uirgo cunctas hereſes ſola interemiſti i uniuerſo mundo. ps. Cātate .i. añt. Specioſa f̄ca es ꝛ ſuauis in delitijs tuis ſc̄a dei genitrix. ps. Dñs regnauit exl'. añ. Dignare me laudar̄ te uirgo ſacrata: da mihi uirtutem ꝯtra hoſtes tuos. ps. Cantate .ij. ℣. Elegit eam d̄s ꝛ p̄elegit eam. ℟. In tabernaculo ſuo hītare facit eam. Secd̄m lucam.

IN illo tp̄e: Loq̄nte ieſu ad turbas extollens uocē quedā mulier d̄ turba dixit illi. Beatꝰ uenter q te portauit ꝛ ubera que ſuxiſti. Et reliqua. Om̄. origenis. Lectio ſeptima.

MAgne deuotionis ꝛ fidei oñditur hec mlier. Que phariſeis blaſphemantibus dñm: tāta ſinceritate eiuſqꝫ incarnationē ꝯfitetur: ut ꝛ p̄ntiū ꝛ futuroꝝ confundat ꝑfidiã. Si.n. caro uerbi dei a carne uirgis mr̃is eſſz ex̃nea: ut multi heretici dixerunt: ſine cã uent̃ q eum portauit: ⁊ ubera q̃ eum lactauerũt bt̃ificarẽt. Vñ dicit apl̃s ꝯ hereticos. Quia miſit d̃us filium ſuũ fc̃z ex muliere fc̃z ſub lege. ℟. Beatam me dicent ões gñationes. Quia fec̃ mihi dñs magna q potẽs ẽ ⁊ ſc̃m nom̃ ei⁹. ℣. Et mia eius a ꝓgenie in ꝓgenies timentibus eũ. Quia.

Lectio octaua.

Nec audiendi ſunt q legẽdũ putant natũ ex muliere non ſc̃m. Alioqui uer⁹ filius hoĩs ñ eẽt: niſi ex m̃re carnem traxiſſet. Scd̃z quoqꝫ phyſicos ex eodẽ fonte ⁊ lac nutriendis ⁊ ſemẽ ꝓcreandis pueris manat. Ergo de ſemine uirgĩs potuit ꝯcipi: q eius lacte potuit nutriri. Hec mulier typum geſſit eccl̃e credentis xp̃z uerum d̃m ⁊ uerꝫ hoiem natũ fuiſſe. Vere bt̃a parens chriſti que ſicut qdã ait: Enixa eſt puerpa regẽ q celum terraqꝫ tenet ꝑ ſcl̃a ſp. ℟. Felix nanqꝫ es ſacra uirgo maria ⁊ õi laude digniſſima. Quia ex te ortus eſt ſol iuſtitie chriſtus d̃s nr̃. ℣. Ora ꝓ pplo ĩterueni ꝓ clero ĩtercede ꝓ deuoto femeo ſexu: ſẽtiant ões tuum iuuamẽ qcunqꝫ celebrant tuaꝫ ſc̃am feſtiuitatem. Quia.

Lectio.ix.

Cuius nom̃ ab et̃no cõplectẽs oĩa gyro ipium ſine fine manet: quẽ uẽtre bt̃o gaudia mr̃is hñs cum uirgitatis pudore: nec primã ſilem uiſa eſt nec hr̃e ſequentẽ. At ille dixit. Quimo: Beati q audiunt uerbum dei ⁊ cuſtodiunt illud. Pulchre ſaluator atteſtatõi mulieris annuit: non tm̃mõ m̃rem ſuam aſſeuerãs eſſe beatã: ſed ẽt ões q in ſe uerbuꝫ auditu fidei ꝯcipiunt: ⁊ boni opis cuſtodia eoꝝ in corda ꝓximoꝝ pariũt ⁊ nutriũt: qua ſñia iudeos clam ꝑcutit: q filium dei chriſtũ eẽ negant. Tota ꝑfecto uite celeſtis ꝑfectio duob⁹ his cõprehendit: ut uerbuꝫ dei audiamus: ⁊ faciam⁹. Ad laudes ⁊ ꝑ ho. añt. Dum eẽt rex. cũ rel. ꝛc. ps. Dñs re. cũ rel. caplm. Ab initio ⁊ añ. hy. O glioſa dña. ℣. diffuſa ẽ gr̃a in labijs tuis. ℟. Propterea bñdixit te d̃s in eternũ. Ad b. ꝛc. Beata es maria q̃ credidiſti: ꝑficientur ĩ te que dicta ſt tibi a dño. ps. Bñdictus. oĩo ut ſupra. Ad tertiam caplm. Ab initio. ℟. b. de cõi uirginum ꝑ ões ho. dñr. Ad .vi. caplm. Et ſic in ſion. Ad .ix. caplz. Et radicaui ĩ pplo. oĩo ut ſupra ad ueſpas. ꝛc. Dũ eſſz rex. cũ rel. añt. ⁊ ps. de ſc̃a maria caplm. Ab initio hy. Aue maris ſtel. ℣. Diffuſa eſt gr̃a ĩ labijs tuis. ℟. Propterea. Ad magn. añt. Beatã me dicent ões gñationes: q2 ancillam hũilẽ reſpexit d̃s. ps. Mag. oĩo ut ſupra. Si hoc feſtũ uenerit in dñica fit ſep̄ de feſto cũ cõmemoratione de dñica. De feſto uero ſancti dñici qd̃ cadit eađ die nihil fit ſed trãſfert ĩ ſactĩ dñici ꝯfeſſor. oĩo.

Deus qui eccl̃am tuã bt̃i dñici cõfeſſoris tui illuminare dignatus es meritis ⁊ doctrinis: ꝯcede ut ei⁹ ĩtercessione tp̃alibus non deſtuatur auxilijs: ⁊ ſp̃ualibus ſep̄ ꝑficiat ĩcrementis. p.

Lectio.i.

Beatus dñicus ꝑdicatorũ dux ⁊ pr̃clytus q appropinquante mũdi termino quaſi nouuꝫ ſydus emicuit: ex hiſpanie ꝑtibus uilla q̃ dr̃ callaroga exonienſis dioceſis oriundus fuit. Decebat ſane ut qui olĩ luciferꝝ in tp̄e ſuo ꝓduxerat heſꝑum quoqꝫ adueſꝑaſcente iam die ſuper filios terre ꝯſurgere faceret ab occaſu: ut extremis tẽporib⁹ ab extremis terre nubes educeret: quaꝝ ĩbre ſerotino uineam quã dextera ei⁹ plantauerat uberius irrigaret. Sicut.n. ioãnes baptiſta uelut lucifer ſolis ortũ ꝑueniens: ſaluatoris primum ꝑnũtiauit aduentũ: ſic ſc̃us iſte dñic⁹ ueſꝑtini ſyderis ĩ ſe gerens officiuꝫ occidente ſcl̃i luce uicinũ cernitur ꝑueniſſe iudiciũ. Fame aũt ꝑualida ĩ uniuerſis hiſpanie ꝑtibus ĩgruente: ſeru⁹ dei dñic⁹ adhuc manens palentie: cũ uideret egẽorum miſerias: nemineqꝫ ꝯſolatorem anxio admodũ cõpaſſionis urgebat affectu.

Lectio ſecũda.

Ab infãtia qppe cũ eo creuerat miſeratio que alioꝝ ſibi coaceruans miſerias: nllius afflictõis aſpecte ꝑmittebat eũ non eſſe ꝑticipem. De cordis hoſpicio xenodochium fecerat: ⁊ mĩe uiſcera claudere alicui neſciebat. Talibus uirtutum floribus ĩ bt̃o uiro gratiſſima ueuſtate uernantib⁹: cepit nom̃ ſanctitatis ei⁹ circunquaqꝫ diffundi. Preterea ſub ſilentio tranſeundū non eſt: ꝙ cuꝫ fr̃es predicatores apud locum ſcī ſixti morarent̃ in urbe multāqꝫ neceſſarioꝝ ꝓpter ordinem apud hoīes nondū notum frequenter paterent̃ iopiā: Contigit die quadam ut ꝓcurator fr̃m eiuſdē loci panem queꝫ apponeret fr̃ibus nō hēret. Miſſi uero fratres ꝓ elemoſyna petenda: cū domoſ multas more ſolito circuiſſēt: ſacerdotes qdem ⁊ leuitas q̃ꝫ plīmos: ſed ſamaritanū rariſſimū inuenerunt. Un̄ factum eſt: ut panis uix modicū ⁊ ualde modicum reportarent. Lectio tertia.

Imminente igr̃ refectōnis hora ad ſeruū dei dn̄icū qui tunc p̄ns ꝓcurator erat acceſſit ⁊ defectū expoſuit. Ipſe uero exultans ī ſp̄u uultu alacri bn̄dixit deū: ⁊ quaſi quadam fiducia īfuſa ſibi deſup ꝯfortat᷒: id modicum qđ hēbat panē ꝑ ptes diuidi ſup menſā mandauit. Erāt aūt tunc tp̄is in ꝯuentu fr̃es circit̃. xl. Fc̄o itaqꝫ ſigno ueniunt fr̃es ad refectorium: bn̄dictionem mēſe letis uocibus ꝓſequūtur. Dūqꝫ ꝑ ordinē reſidentes bucellam paniſ quā unuſqſqꝫ corā ſe repperit cum gaudio frangeret: Et ecce duos iuuenes eiuſdē hit᷒ formeqꝫ ꝯſimil̃ refectoriū ītrauerūt: pallioꝝ ſinus q̄ a collo pendebāt plenos panib᷒ quales ipſe piſtor q mittebat nouit ꝯficere deferentes. Quib᷒ ī capite unius mēſe iux̄ quā uir dei dn̄ic᷒ reſidebat ſilenter oblatis: ita ſubito diſceſſerunt: ut nullus unq̄ꝫ de cetero uel un̄ uenerit ſcire potuerit: uel quo poſtmodum diuertiſſēt. Ill' uero p̄dictis iuuenibus diſcedētib᷒: uir dei dn̄icus manu ad fr̃es circunquaqꝫ ꝓtenſa: mō inqt fratreſ mei comedite. Qđ āt hoc diuinit᷒ meritiſqꝫ ſerui dei dn̄ici fuerit ꝓcuratū: nll's penitus dubitauit: ſicut q̃ꝫ pl'es adhuc ſuperſtites ex his q tunc aderant fratribus atteſtāt̃.

In transfiguratiōe ſaluatoris ad ueſpas

añ. Glīfica me pr̃ glīa quā hūi añq̄ꝫ mūdus formaretur. ps. Dixit dn̄s. cū rel. i fine ps. Laudate dn̄m ōēs. añ. Glīe deitas quā oſ̄dit eſt incerta ⁊ occulta in humanitate ei᷒. añ. Oſ̄dit qm̄ hic eſt factor celi ⁊ terre ⁊ ipſe dn̄s uiuorum ac mortuoꝝ. añ. Imperauit celo ⁊ depoſuit heliam p̄cepit terre ⁊ moyſen reſuſcitauit. añ. Oſ̄dit eis glīam ſuam: ut qm̄ reſurgeret a mortuis in glīa: naturā cognoſcerent deitatis. capitulum.

Iuſtum arbitror q̄ꝫdiu ſum ī hoc tabernaclo ſuſcitare uos ī cōmōitōꝫ. cert᷒ ſū. n. ꝙ uelox eſt depoſitio tabernaculi mei ſcđm qđ ⁊ dn̄s nr̄ ieſus chriſtus ſignificauit mihi. hymnus.

Fons pietatis culmia: thabor petēſ potentiā: patefecit diſcipulis: occulta ſui numinis. Cui᷒ refulſit facies: ulut ſol ī meridie: ⁊ corporis uelamina: ut nix fc̄a ſunt cādida. Moyſes huic ⁊ heliaſ: ī menſas ferūt grās: qđ adiplere uenerat: q̄ dudū iam p̄dixerat. Priſci ꝓceres tēporis: intuētes apl'i: ceperunt chriſto dicer̄: bonū ē hic ꝯſiſtere. Sed uox de celo tonuit: ꝓſtratos illos terruit: quos chriſtuſ ſurſū ſubleuans: ſua ꝯfirmat grā. Gl'a tibi tritas: equal' una deitas: ⁊ ante oīa ſecula: ⁊ nunc ⁊ in perpetuum: amen. ℣. Specioſus forma p̄ filijs hoīum. ℟. Diffuſa ē grā in labijs tuis. ad mag. añ. Aſcendit ieſus in montem tribus cū diſipulis ut oraret. et cum oraſſet fc̄a eſt ſp̄es uultus eius altera: ⁊ ueſtibus eius albis refulgens ps. Mag. oīo.

Deus q hodierna die unigenituꝫ tuum mirabilr̃ transfiguratū celitus utriuſqꝫ teſtamenti pr̄ib᷒ reuelaſti: da q̄s dn̄e bn̄placitiſ tibi actib᷒ ad eius ſēper ꝯtēplandā ꝯtingere glām in quo tue pr̄nitati optime cōplacuiſſe teſtat᷒ es. ꝑ eūdē.

Ad mat. inuitat. Chriſtū dn̄m transfiguratum hodie Uenite adoremus. ps. Uenite. hy᷒. Fons pietatis. In. i. noct. añ. Aſſūpſit ieſus diſcipulos ſuos ⁊ aſcendit in montē: ⁊ trāſfiguratus eſt añ eos. ps. Afferte dn̄o. ℟. Hodie dn̄s nr̄ ieſus chriſtus facie ut ſol in mōte reſplenduit: ⁊ ueſte tanq̄ꝫ nix enituit candidus. ps. Eructauit. añ. Ante duos uates treſqꝫ diſcipulos ut ſol reſplendens apparuit ieſus: ut ī ore duoꝝ ul' triū teſtiū ſtet ōne uerbū. ps. Deus nr̄ refugi. ℣. Oēs gentes quaſcūqꝫ feciſti uenient. ℟. Et adorabunt ueſtigia pedūꝫ tuorum. Calixti. iij. pontificis maximi priuilegium. Lectio prima.

CAlixtus ep̄s ſeruus ſeruoꝝ dei. Ad ꝑpetuā rei memoriā: Int̄ diuīe diſpoſitōis archana: q̄ iſcrutabil' ꝓuidētia ꝯditoris in hōibus opata eſt: hodierna feſtiuitas in qua unigenitus dei filius ꝓ humani gn̄is repatione trabea noſtre mortalitatis idutus: claritatis ſue diuinitatiſqꝫ potentiā demonſtrauit: ſtupendi ⁊ admirādi nobis non idigna cā extitit. Nā ⁊ſi eiuſdem redēptoris nr̄i preclara miracula: erudimēta pariter ⁊ exēpla pene innumera ad nr̄am doctrinā nr̄amqꝫ ꝓfecto ſalutē edita: ōi admiratione atqꝫ ueneratione digniſſima ſint: admirandā tn̄ eiuſdeꝫ ſaluatoris nr̄i tranſfigurationē ſingularibus inſignitā myſterijs ⁊ ſacramentis ieffabilibus coruſcantem: eo deuotius ꝓ uniuerſoꝝ ſalute fidelium nos ꝯuenit celebrare: atqꝫ uotis ānuis pia d̄uotione recolere: quo inter ipſius redēptoris ſalutiferas actiones hec eadem pn̄tis diei uiſio redēptis mortalibus in una eadēqꝫ ꝑſona deitatis potentiam ⁊ uerā hōis naturam oſtendit: ac in nobis fidei ſpei et caritatis dona confirmans: eterne beatitudinis preſtitit cautionē. **rn̄ſoriū.**

Aſſūptis hodie dn̄s ieſus tribus diſcipulis i mōtē ut oraret ſubijt excelſū: ſoluſqꝫ orans corā eis tranſfiguratus ē. Facieſqꝫ eius ut ſol reſplenduit ac ueſtimenta eius ut nix fc̄a ſunt candida. ℣. Ut aūt teſtimoniū hr̄et a lege ⁊ prophetis: hinc in̄ moyſes ⁊ helias uiſi ſunt in maieſtate. Facieſqꝫ. **Lectio ſcd̄a.**

HEc eſt eñi illa cunctis chriſticolis ueneranda feſtiuitas: q̄ imenſā dei noſtri clementiam ⁊ miam erga nos qui chriſtum iduimus: ⁊ ipſi⁹ ſumus iſigniti caractere demonſtrauit. Sed ⁊ ſacroſc̄e uniuerſalis eccl'e fundamēta non ſolum petrā chriſtus fundauit: ueꝝ ēt ſtabiliuit. Nam cū interrogaret dn̄s quem dicerēt hoīes eſſe filium hoīs: requirēti diſcipuli: alios ioannē baptiſtā alios quidē heliam alios uero hieremiam aut unū ex ꝓphetis hoīes dicere reſpondiſſēt: atꝫ iterū dn̄s interrogaret: Uos aūt quē me eē dicitis: Et petrus ꝓ ſe ⁊ ꝓ alijs inquiens affirmaret: tu es chriſtus filius dei uiui Hec ipſa ueriſſima ſalutiferaqꝫ petri cōfeſſio i hac admirabili ſaluatoris nr̄i trāſfiguratione per uoceꝫ pr̄is dicentis: Hic eſt filius m̄s dilectus in quo mihi bn̄ cōplacui: confirmata ſtabilita ac multimode approbata eſt: ⁊ iudeoꝝ perfidia qua ipſū eſſe heliā aut hieremiā uel ex ꝓphetis aliqueꝫ falſa aſſeueratione contendebant penitus ꝯfutata. Alioꝝ uero ipſuꝫ tanq̄ꝫ legis trāſgreſſorem ⁊ blaſphemantiū ſibi dei gl'iam uſurpantem mendaciū accuſantiū fuit excluſa calūnia: cum illic moyſes legiſlator ⁊ helias ꝓ gl'ia dei emulator atqꝫ propheta eximius aſtanteſ chriſto teſtimonium perhiberent. ℟.

Sicut unius dei trinitas ꝑ pr̄is uocem: ꝑ colūbe deſcenſum: ꝑ baptizatum in iordane filium declarata eſt: Sic eodē hodie tranſfigurato filio ueraciter a pr̄e in monte clamatum ē: hic ē filius meus dilect⁹ in quo mihi bn̄ complacui. ℣. Legem ſignans moyſes: ⁊ helias ꝓphetiā gl'ificati affuerunt gl'oſo dn̄o dicentes exceſſuꝫ eius quē cōplecturus erat i irlꝫ. Sic. **Lec. iij.**

QUanta igr̄ ueneratione colenda ⁊ ſolennitate precipua celebranda ē hodierna feſtiuitas: i qua pr̄ uoce ⁊ teſtimonio ꝓprio petri cōfeſſionē manifeſte confirmat. Roboratur apl'oruꝫ fides atqꝫ confeſſio q̄ eccleſie catholice extitit fūdamentum in ipſo ſaluatore ⁊ redēptore nr̄o firmiter ſtabilitum. Chriſtus nanqꝫ ueꝝ fundamentum eccleſie: preter qd̄ aliud poni non pōt: cui ipſe apl'oꝝ priceps ſp̄u ſc̄o afflatus ad ꝯfutandas ꝑfidorum fallacias: ueluti teſtis fidelis chriſto teſtimoniū ꝑhibet dicens. Accipiēs eiꝫ a d̄o pr̄e honorem ⁊ gl'am uoce delapſa ad eum huiuſmodi a magnifica gl'ia. Hic eſt filius me⁹ dilectus in quo mihi bn̄ cōplacui: ipſū audite. Et hanc uocem de celo nos audiuim⁹ allatā: cū eſſemus cū eo in monte ſc̄o. Intellexerunt nanqꝫ petrus ⁊ comites ꝗ fide tenebant maieſtatē filij dei ꝑ lumis claritatem: ac in eo diuinam ⁊ humanā ꝯueniſſe naturā: ut ⁊ pn̄a uox ⁊ imenſa uelut ſolis claritas: que ōnem ſenſū ⁊ mortaliuꝫ facultatē excedit: moyſi quoqꝫ ⁊ helie pn̄tia cum uenerationis debite maieſtati diuie exhibitōe de futura ipſius paſſiōe loq̄ntium: eū uerꝝ dei filiū nunciaret: qd̄ euangeliſta ioānes affirmās ait. Uidim⁹ gl'iā ei⁹: gl'iā quaſi unigeniti a pr̄e plenum gratie ⁊ ueritatis. ℟. Primogenitus ꝓdijt ex ore pr̄is: ego feci ut oriretur lum̄ i cel': ego ī altiſſimis hito. Et thronus m̄s in colūna nub. ℣. Priuſq̄ȝ montes fierent aut formaretur orb' terre a ſcl'o ⁊ uſqȝ in ſcl'm. Et thro. **In. ij. noct. añ.** Bonum eſt nos hic eē: ſi uis faciamus hic tria tabernacl'a tibi unū moyſi unū ⁊ helie unū. **ps.** Oēs. g. **añ.** R̄ndens petrus ait ad ieſū: dn̄e ſi uis faciamus hic tria tabernacula: tibi unū moyſi unū ⁊ helie unū. **ps.** Magn⁹ dn̄s. ℣. Ecce nubes lucida obumbrauit eos: pr̄na uox audita eſt: hic eſt filius m̄s. **ps.** Deus iudiciū. ℣. Oīs terra adoret te ⁊ pſallat tibi. ℟. Pſalmū dicat nōi tuo.

De ſermōe origēis ſup exodon. lectio quarta.

Lectio nobis exodi que recitata eſt: nos ad intelligētie iq̄ſitionem l'icitat ul' repellit. Incitat m̄tes ſtudioſas ⁊ libas: deſides ⁊ occupatas repellit. Scriptū ē. n. qꝛ uidit aaron: ⁊ oēs filij iſrael moyſeȝ: ⁊ erat gl'ificata facies ei⁹ ⁊ color uult⁹ eius ⁊ timuerūt accedere ad illum. Et poſtpauca ponebat inq̄t moyſes ſuper faciem ſuā uelam̄. Cū āt introiret i ꝯſpectu dn̄i ut loq̄retur illi deponebat uelam̄. Hec aūt apl's differens illo magnifico ſēſu quo i ceteris utitur: de quo dixit: Nos aūt ſenſū chriſti hēm⁹ ait. Qd̄ ſi miſteriū mortis i litt'is formatum i lapidibus fuit ad gl'iā: ita ut non poſſint itendere filij iſrael i faciem moyſi ꝓpter gl'iam uult⁹ ei⁹ q̄ abolet': quō non magis miſteriū ſp̄s erit in gl'ia: Et iteꝝ paulop⁹ dicit. Et non ſicut moyſes uelamen pōebat ſup facieȝ ſuā: ut non itenderēt filij iſrl' in faciē uult⁹ eius. Obtuſi ſt̄ eīm ſenſus eoꝝ uſqȝ i hodiernū diē. Cum. n. legit' moyſi uelamen ē poſitū ſuper cor eoꝝ: Quis non admiret' miſterioꝝ magnitudinem: Quis nō pertimeſcat uelamen obtuſi cordis: ℟. Corā tribus diſcipul' transfigurato dn̄o. Moyſe ⁊ helia hinc inde ſecū loq̄ntibus oñdit ſuā maieſtatem. ℣. Ut in ore duoꝝ uel triū teſtiū ſicut ſcriptum ē: ſtaret oē uerbū: ⁊ ut ipſe teſtioniū hr̄et a lege ⁊ ꝓphetis. Moyſe. **lc. q̄nta.**

Glorificata eſt facies moyſi ſȝ non potant itendere i faciē uultus ei⁹ filij iſrael: nō potat itendere ppl's ſynagoge. Siq̄s āt ꝯuerſationē ⁊ uitam pōt hr̄e eminentiorē q̄ȝ reliquū uulgus: iſte pōt ītueri gl'iā uult⁹ eius. Et nunc. n. ſicut dicit apl's: Uelamen ē poſitū i lectōe uet'is teſtam̄ti. Et nūc moyſes gl'ificato uultu loquit' ſed gl'iā q̄ eſt i uultu ei⁹ non poſſum⁹ ītueri. Iccirco āt non poſſum⁹: qꝛ adhuc ppl's ſum⁹: ⁊ nihil ſtudij nihil meriti pluſ q̄ȝ reliqua plebs hēmus. Ueruȝ qꝛ dicit ſcs̄ apl'us: Idipſū āt uelamen in lectione uet'is teſtamenti manet: amputaret nobiſ oēm intelligentie ſpē tāti ⁊ talis apl'i ꝓlata ſñia niſi addidiſſet. Cū aūt q̄s ꝯuerſus fuerit ad deū auferet' uelamen. Igi' cām auferendi uelamis ꝯuerſionē nr̄am eē dicit ad dn̄m. Ex quo colligenda ſt̄ nob indicia: q legentes ſcripturas diuias latet nos itellect⁹: dōec obſcura ſt̄ nob ⁊ clauſa q̄ ſcripta ſunt: qꝛ nondū ꝯuerſi ad dn̄ȝ ſum⁹. Si. n. ꝯuerſi eſſem⁹ ad dn̄m: ſine dubio auferretur uelamē. Et hoc ipſū ꝯuerti ad dominum quale ſit uideamus. ℟. Hodie in mōte transfigurato dn̄o apti ſunt celi: ⁊ uox pr̄is ītonuit: hic eſt fili⁹ m̄s dilectus in quo mihi cōplacui. ℣. Intonuit de celo dn̄s ⁊ altiſſimus dedit uocē ſuā: hic ē.

Lectio. vi.

Et ut euidenti⁹ ſcire poſſim⁹ qd̄ ſit ꝯuerſus: dicendū nobis pri⁹ eſt qd̄ ſit auerſus. Oīs qui cū recitant' uerba legis: cōibus fabulis occupat' auerſus eſt. Oīs q cū legitur moyſes de negocijs ſeculi de pecunia: de curis ſolicitudinē gerit auerſus eſt. Oīs q poſſeſſionuȝ curis ſtringit': ⁊ diuitiaꝝ cupiditate diſtendit': q gl'e ſeculi ⁊ mundi honorib⁹ ſtudet auerſus eſt. Sed ſi ab alijs quidē uidetur alienus: adſiſtit āt ⁊ audit uerba legis ⁊ uultu atqȝ ocul' inter⁹: corde tn̄ ⁊ cogitationibus euagat': auerſus eſt. Quid ergo ē cōuerti: Si his oībus terga uertam⁹ ⁊ ſtudioſis actibus m̄tiſqȝ ſolicitudie uerbo dei opam demus: ⁊ i lege ei⁹ die ac nocte meditemur: obmiſſis oībus deo uacem⁹ exerceamur i teſtimōijs eius: hic eſt ꝯuerſus ad dn̄m. Tu ergo ſi uolueris filiū tuum ſcire lr̄as: quas liberales uocant: ſciꝫ grammaticā uel rhetoricā diſciplinā: nū qd non ab ōibus eū uacuuꝫ ⁊ liberꝝ reddes? Nunqd non omiſſis ceteris huic uni ſtudio dare opam facis? Pedagogos magr̄os libros impenſas nihil prorſus deeſſe facis quouſqꝫ ad perfectum propoſiti ſtudij opus reportet. Rſſorium.

Splendida fc̄a eſt ut ſol facies ieſu dn̄i reſpiceret in eū pr̄. Et uidentes diſcipuli claritatē uultus eius admirantes timuerunt ualde. ℣. Et apparuerunt ill' moyſes ⁊ helias cū eo loquentes. Et ui. In .iij. noct. añ. Celi aperti ſt̄ ſup eum: ⁊ fc̄a ē uox de celo dicens: hic ē filius m̄s dilectus i quo mihi cōplacui. ps. Bn̄dixiſti. añ. Uox de celo ſonuit: ⁊ uox pr̄is audita ē: hic ē filius m̄s dilectus i quo mihi cōplacui ipſum audite. ps. Cātate. i. ℣. Audientes diſcipuli pr̄is uocē ceciderunt i facies ſuas ⁊ timuerunt ualde. ps. Cantate. ij. ℣. Celi apti ſunt ſup eū. ℟. Et uox pr̄is audita ē. Scd̄ꝫ ma.

In illo tp̄e: Aſſūpſit ieſus petrū ⁊ iacobū ⁊ ioānē frēm eiꝰ ⁊ duxit illos i montē excelſum ſeorſū: ⁊ trāſfiguratus ē añ eos. Et rel'. Om̄. ſ. aug. epi lectio. vij.

De regionibus meſſis gaudia de uinea fructus ſuauitatis: de ſcripturiſ āt doctrinas uiuificātes hēmus. Regiones uno tp̄e hn̄t uindemiaꝫ: ſcriptura uero ſēp efluit doctrinā uiuificāteꝫ. Regio qn̄ metit' amittit gratiam: ⁊ uinea poſtq̄ꝫ uindemiata fuerit humiliatur: ſcriptura āt quotidie metit': ⁊ ſpice iterp̄tatoruꝫ nō deficiunt: quotidie uindemiat' ⁊ botriōes ſpei eius nō deſinunt. Appropiquemus quippe huic regioni: ⁊ d' uiuificante ſucco eius ſaciemur: ⁊ metamus de ea ſpicas uite eterne uerba dn̄i nr̄i ieſu chriſti q dixit. Sunt hic uiri aſtantes q nō guſtabūt mortem: dōec uideant filiū hōis i gl'a ſua Et poſt dies ſex aſſūpſit ſimonem petrū ⁊ iacobum ⁊ ioānem frēm eius: ⁊ duxit illos i mōtem excelſum ſeorſum: ⁊ trāſfiguratꝰ ē añ eos: ⁊ facies eiꝰ refulſit ſicͭ ſol ⁊ ueſtimēta eius facta ſt̄ cādida ſicͭ nix. ℟. Ecce nubes lucida obūbrauit eos: ⁊ ecce uox de nube dicens. Hic ē filius meus dilectus i quo mihi bn̄ cōplacui: ipſū audite. ℣. Et audientes diſcipuli ceciderunt i facies ſuas exterriti a uoce celitus dicētis. Hic. Lec. octaua.

Uiros āt quos dixit ut non guſtarēt mortē: donec uiderent locū aduentus eius: ſt̄ ij tres apl'i quos accepit: ⁊ poſuit i mōtem: ⁊ oñdit ill' quō oportet euꝫ uenire in nouiſſimo die i gl'ia deitatis ⁊ i corpore ſue humanitatis. Iteꝝ qdem aſſumpſit eos i mōtem ut oñderet eis qs ē filius ⁊ cuius. Qn̄. n. introgauit eos quē dicunt hoīes eſſe filium hōis: ⁊ dixerunt ei: Quidā heliā alij hieremiam aut unuꝫ ex ꝓphetis: ꝓpterea aſſumpſit eos i mōtem: ut oñderet illis qꝛ non ē helias ſed d's helie: nec iteꝝ hieremias ſed q ſc̄ificauit hieremiā in utero m̄ris: neqꝫ unus ex ꝓphetis: ſed dn̄s ꝓphetaꝝ ⁊ q miſit eoſ. Rurſum oñdit eis qm̄ hic eſt factor celi: ⁊ ipſe eſt dn̄s uiuoꝝ ac mortuoꝝ. Imperauit. n. celo ⁊ depoſuit heliaꝫ: p̄cepit terre ⁊ reſuſcitauit moyſen. Et iteꝝ aſſūpſit eos in montē: ut oñderet ill' qꝛ filius dei eſt: ut pr̄ uocet filium ⁊ doceat eos: qꝛ filius eius eſt in ueritate. Reſponſorium.

Hodie petrus iacobus ⁊ ioānes pr̄nam d' cel' uocē intonantē audierūt: hic ē filius m̄s. Hodie ab eis moyſes ⁊ helias i maieſtate uiſi ſunt cū dn̄o ut ſol fulgentes loquentes. ℣. Hodie noui teſtamenti diſcipuli antiq̄ legis i gl'ia ꝓceres uiderunt. Hodie ab. Gl'a. Hod. Lec. ix.

Si enim dixiſſet qꝛ ego ſuꝫ d's ex deo nō ſatiſfaceret eis ꝓpter carnē qua erat idutus: ⁊ qꝛ cum eis ꝯuerſabat' uidētibus bt̄a maria genitrice eius ⁊ ioſeph q eum nutriuit: ⁊ q cognoīabatur pr̄ eiuſ ⁊ cuius filij nuncupabantur fr̄es eius. Et iteꝝ qꝛ eſurijt ſitiuit recubuit dormitauit. Aſſūpſit āt eos ꝓpterea ut oñderet eis regnum ſuum añ mortem: ⁊ potentiā ſuaꝫ añ paſſionem ⁊ gl'iam ſuā añ iiuriam ſuā ⁊ honorem ſuū añ iꝓpium ſuuꝫ: ut qn̄ tenerent eum iudei: cognoſcerent qꝛ nō ꝓpter potentiā eoꝝ crucifigeret': ſed ꝓpt' beniuolentiam ſuā ⁊ ꝓ ſalute mundi. Et rurſum oñdit eis gl'am ſuā añ reſurrectōnem: ut qn̄ reſurgeret a mortuis in gloria nature deitatis cognoscerent: qꝛ nō mercedē honoris ꝓpt honorē suū accepit uelut idignus: sed qꝛ fuit ei ab olim ꝛ a sc̄lo cū p̄re: ꝛ cum sp̄u ab utroqꝫ ꝓcedente sic̄ dixit. P̄r glīfica me gl̄a quā habui añqꝫ mundus formaret̄ a te. Hec est ergo gl̄a deitatis eius i cetera ꝛ occulta i humanitate sua: quā oñdit apl̄is in ascēsione mōtis. ℟. Hodie pater de celis testificauit filium quo audito discipuli timuerunt ualdē: prostratiqꝫ sūt a uoce dicentis: hic est filius m̄s in quo mihi bn̄ cōplacui. ℣. Celi apti sūt sup eū ꝛ uox p̄ris intonuit. Hic. ē. Ad laud. ꝛ p bo. añ. Accessit iesus ꝛ diuine uocis pauore ꝓstratos tetigit discipulos suos dicens: surgite ꝛ nolite timere. p̄s. Dn̄s reg. cū rel. añ. Ut testionium hr̄et a lege ꝛ ꝓphetis i medio moysi ꝛ helie transfigurat⁹ apparuit iesus. añ. Lex p moysen signata ē ꝛ ꝓphetia p heliam: q i maiestate uisi sunt cū dn̄o fulgentes i monte loq̄ntes. añ. Descendentib⁹ ill' de monte p̄cepit iesus dicens nemī dixeritis uisionem: dōec filius hōis a mortuis resurgat. añ. Uisionē quaꝫ uidistis nemī dixeritis: donec a mortuis resurgat filius hōis. caplm. Justū arbitror. hy.

Iesus postqꝫ monstrauerat tribus celestem gl̄iam: descēdens mandat ceteros: hoc latere discipulos. nulli liceat dicere: deuicto mortis principe: donec filius hōis: uictor surgat a mortuis.

Archana surgens reserat: clausa pādit enigmata: q̄ dudum tēplū texerat: sensim pandit mysteria: glia tibi trinitas. ℣. Dn̄s regnauit decorē induit. ℟. Induit dn̄s fortitudinem ꝛ p̄cinxit se. Ad b. añ. Hodie transfigurato dn̄o a p̄re uoce testificato: moyses ꝛ helias affuerunt splendidi excessū ei⁹ quē cōplecturus erat loq̄ntes. p̄s. Bn̄d. oĩo Deus q hodier. ut supra. ad tertiā caplm. Justum arbitror. ℟. b. Speciosus forma p̄ filijs hoīum. ℣. Diffusa ē gr̄a in labiis tuis: p̄ filijs hoīum. Gl̄a. Speciosus. ℣. Oīs terra adoret te d̄s ꝛ psallat tibi. ℟. Psalmū dicat noī tuo. oĩo. Deus q. ut supra. Ad. vi. caplꝫ.

Accepit enim a deo patre honorē ꝛ gl̄iam uoce delapsa huiuscemōi a magnifica gloria hic est fili⁹ meus dilect⁹ in quo mihi complacui ipsum audite. ℟. b. Omnis tr̄a adoret te d̄s: Et psallat tibi. ℣. Psalmum dicat nōi tuo: Et psallat tibi. Gl̄a. Oīs. ℣. Celi apti sunt sup euꝫ. ℟. Et uox patris audita est. Ad nonam capitulum.

Et habemus firmiorem propheticum sermonem: cui benefacitis intendentes quasi lucerne lucenti in caliginoso loco: donec dies lucescat: ꝛ lucifer oriatur in cordibus uestris. r̄nsoria bre. Celi apti sunt sup eū. ℣. Et uox p̄ris audita ē sup eū. Gl̄a. Celi apti. ℣. Uisionē quā uidistis nemī dixeritis. ℟. Donec a mortuis resurgat filius hōis. Ad uespas añ. Accessit iesus. cū rel. de laud. p̄s. Dixit dn̄s. cū rel. i fine p̄s. Laudate dn̄m ōnes gētes. caplm. Justum arbitror. hy. Fōs pietatis. ℣. Speciosus forma p̄ filijs hoīum. ℟. Diffusa ē gr̄a in labijs tuis. Ad mag. añ. Non sepatū in gl̄a deitatis sed unius uox exclamauit i corpore exiguo: ꝛ gl̄ia terribili ex maria filium īdiuiduum eū eē in humano corpore: ꝛ in gl̄ia deitatis sue. p̄s. Mag. oĩo. Deus qui hodier. ut supra. In sanctorum martyrum sixti pape ꝛ felicissimi ꝛ agapiti oĩo.

Deus qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum sixti ꝛ agapiti: natalitia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorum societate gaudere. per.

Lectio prima.

Sixtus natione grecus ex philosopho sedit annos duos menses undecim dies septem martyrio corōatur. Fuit autem temporibus ualeriani ꝛ decij quo tēpore fuit maxima persecutio. Eodem tēpore hic comprehensus est a ualeriano: ꝛ ductus est ut sacrificaret demōijs. Qui contempsit p̄cepta ualeriani ꝛ capite trūcatus est: ꝛ cū eo alij septem diacones .i. felicissimus agapitus ianuari⁹ ꝛ magn⁹ uicētius ꝛ stephanus octauo idus augusti. Et predicti prefuerunt a cōsulatu maximi ꝛ grauionis usqꝫ ad consulatum tusci ꝛ bassi. Et inceperunt a tredecimo calendas augusti. Quo tempore seuissima persecutio agebatur sub decio. Et post passionem beati sixti post tertiam diem passus est beatus laurentius eius archidiacon⁹ quarto idus augusti: ꝛ s̄bdiacon⁹ claudius ⁊ ſeuerus preſbyter ⁊ creſcentius lector ⁊ romanus hoſtiarius. Hic cõſtituit ut miſſarum actionem ſacerdote incipiente populus decantaret hymnum. Sanctus ſanctus ſanctus dominus deꝰ ſabaoth. Hic fecit ordinationes tres per menſem decembrium. preſbyteros quatuor diacones ſeptem epiſcopos duos. Qui etiam ſepultus eſt in cemiterio calixti uia appia. Nam ſeptem diaconi ſupradicti ſepulti ſunt in cemiterio preteſtati uia appia. Supradictus autez beatus laurẽtiꝰ i cemit͛io cyriace i agro uaticão i crypta cum alijs multis martyribus ſepultus eſt: ⁊ ceſſauit epiſcopatus dies trigintaquinqz.

Lectio ſecunda.

Sixtus urbis rome epiſcopus athenis doctus ⁊ natus ⁊ prius quidẽ philoſophus: poſtea uero chriſti diſcipulus. Temporibus decij ceſaris ⁊ ualeriani prepoſiti iuſſerunt ſibi ſanctum ſixtuz epiſcopum preſentari cum clero ſuo noctu intra ciuitatem in tellude. Tũc ſixtus epiſcopus dixit ad clerum ſuuz. Fratres ⁊ cõmilitones mei nolite expaueſcere. Omnes ſancti quanta paſſi ſunt tormenta: ut ſecuri perpetuam obtinerent uite eterne palmam? Nam ⁊ dominus noſter ieſus chriſtus paſſus ẽ pro ſalute noſtra ut nobis relinqueret exempluz. Et uoce clara dixit. Venite nemo metuat trores. Feliciſſimus ⁊ agapitus dixerũt. Et nos ſine te patre quo ibimus? Et preſentatus noctu decio ⁊ ualeriano cuz duobus diaconibus: dixit ad ſãctum ſixtum epiſcopum decius ceſar. Scis quare tentus ⁊ conuentione publica nobis preſentatus es? Reſpondit ſixtus epiſcopus. Scio et bene ſcio. Decius dixit. Ergo ſi ſcis fac ut uniuerſi ſciãt: ut ⁊ tu uiuas ⁊ clerus tuus augeatur. Reſpondit ſixtꝰ epiſcopus. Vere ſic facio ut clerus meus augeatur. Dixit decius. Ergo ſacrifica dijs immortalibus ⁊ eſto princeps ſacerdotum. Beatus ſixtus epiſcopus dixit. Ego ſacrificaui ſemper ⁊ ſacrifico deo patri omnipotẽti ⁊ domino meo ieſu chriſto ⁊ ſpũi ſancto hoſtiam puram ⁊ immaculatam.

Lectio tertia.

Decius dixit. Cõſule ſenectuti tue. ſicut ⁊ nos conſulimus: ita conſule tu tibi ⁊ clero tuo. Beatus ſixtus epiſcopus dixit. Vſqzadeo conſultus ſuz et mihi ⁊ clero meo: ut de profũdo mortis eterne coner mecum omnes eripere uel liberare. Decius dixit. Sacrifica. Nam ſi non ſacrificaueris: tu eris exemplum õnium. Sixtus epiſcopus dixit. Iã ſemel tibi dixi quia ſacrificium ſemper offero deo meo ⁊ ieſu chriſto filio eiuſ. Decius dixit ad milites. Ducite eum ad templũ martis: ut ſacrificet deo marti. Quod ſi noluerit: reducite eum in priuatam cuſtodiam. Et eduxerunt eum ad templum martis ⁊ cohortabantur ut ſacrificijs coinquinaretur. Tũc beatus ſixtus epiſcopus dixit. O felices quid non ploratis: qui adoratis idola uana manu facta muta ⁊ ſurda: que nec ſibi nec aliquibus ꝓſunt? Sed audite filij ⁊ liberate animas ueſtras de eterno ſupplicio: ⁊ nolite paueſcere iſta tormenta: ſed illa metuite: et agite penitentiam: quia neſcientes ſacrificaſtis idolis uanis. Et cõtento decio introduxerunt eum in priuatã cuſtodiã cũ duobus diaconibus ſuis feliciſſimo ⁊ agapito.

Lectio quarta.

Qunqz audiſſet laurentius archidiaconus ſixtum epiſcopuz in cuſtodia recludi: his uerbis appellare cepit. Quo progrederis ſine filio pater? Quo ſacerdos ſancte ſine diacono properas? Tu nunq̃z ſine miniſtro ſacrificaſti: nec offerre cõſueueras. Quid in me ergo diſplicuit pater? Nunquid degenerẽ me ꝓbaſti? Experire certe utrum idoneũ miniſtrum elegeris: cui cõmiſiſti dominici ſãguinis conſecrationem. Cui conſumandorum conſortium ſacramentorum credidiſti: huic ſanguinis tui conſortium negas? Vide ne periclitetur iudicium tuuz dum fortitudo laudatur. Abiectio diſcipuli detrimentum eſt magiſtri. Quid qꝺ illuſtrius certantes uiri diſcipulorum certaminibus q̃z ſuis uincunt? Deniqz abraam filium obtulit: ⁊ petrus ſtephanū premiſit. Et tu pater oſtende in filio uirtutem tuam: ⁊ offer quē erudiſti: ut ſecurus iudicij tui comitatu nobili peruēias ad coronam.

Lectio quinta.

Tunc ſixtus epiſcopus dixit. Non ego te fili deſero neqꝫ derelinquo: ſed maiora tibi debētur ꝓ fide chriſti certamia. Nos quaſi ſenes leuioris pugne curſū recipimus: te quaſi iuuenez manēs glorioſior ď tyranno expectat triumph⁹. Flere deſiſte poſt triduum me ſequeris. Inter ſacerdotem ⁊ leuitam medius hic numerus decet. Non erat tuum ſub magiſtro uincere: quaſi adiutorē quereres q ꝯſortium paſſionis mee expetis. Totaz tibi hereditatem dimitto. Quid pn̄tiam meā requiris: Helias heliſeuz reliquit ⁊ uirtutē nō abſtulit. Et dixit beatus ſixtuſ ad beatum laurentiū. Accipe facultates eccleſie: ⁊ theſauros quibus tibi uidetur expende. Tūc beatiſſimus ſixtus epiſcopus tradidit archidiacono ſuo laurētio ōes facultates eccleſie. Eodez tp̄e accepta poteſtate beatus laurentius cepit ꝑ regiōes peregrinos curioſe querere: ⁊ ubicunqꝫ ſancti clerici uel pauperes eſſet abſconditi: ⁊ portans theſauros ꝓut cuiqꝫ opus erat miniſtrabat.

Lectio ſexta.

Poſt hec beatus ſixtus ducitur ad telludem ut audiret ⁊ cū eo duo diacones feliciſſimus ⁊ agapit⁹. Et ſedens ďcius ac ualerianus: Dixit decius ad beatum ſixtum epiſcopum iracundia plenus. Nos quidem conſulimus ſenectuti tue: audi p̄cepta noſtra ⁊ ſacrifica. Reſpondit beatus ſixtus. O miſer tu tibi cōſule: ⁊ noli blaſphemare: ſed age penitentiam de ſanguine ſanctorum quez effudiſti. Decius furore repletus dixit ad ualerianum. Si iſte extinctus non fuerit: non eris clarus adiutor. Ualerianus reſpondit. Capite puniatur. Agapitus ⁊ feliciſſimus dixerunt. O miſeri ſi audieritis precepta patris noſtri: euadetis eterna tormenta que uos torquere habent. Ualerianus prepoſitus dixit. Quid diu uiuūt iſti qui nobis tormenta promittunt: Sz ducantur ad templum martis ut iterū ſacrificent. Qđ ſi noluerit ſacrificare ⁊ ſupplicare: ī eodez loco capite truncētur. Et ducti foras muros porte appie: cepit beatus ſixtus dicē. Ecce idola uana ſurda ⁊ muta ⁊ lapidea quibus miſeri inquinātur ut perdant uitam eternaz. Et dixit ad templum martis. Deſtruat te chriſtus filius dei uiui. Et cum hoc dixiſſet beatus ſixtus reſponderūt omnes chriſtiani. Amen. Subito cecidit aliqua pars tēpli et cōminuta ē. Tūc beatus laurētius cepit clamare. Noli me derelinq̄re pr̄ ſcē: quia theſauros tuos iaz expēdi: quos tradidiſti mihi.

In ſancti donati ep̄i ⁊ martyris oratio.

Deus tuorum gratia ſacerdotum p̄ſta queſumus: ut ſācti martyris tui ⁊ epiſcopi donati cuius feſta gerimus: ſētiamus auxilium. per dominum.

Lectio prima.

Apud tuſciam ī ciuitate aretio natale ſancti donati epiſcopi ⁊ martyris. Qui nutritus a ſancto pigmenio preſbytero: in titulo ſancti paſtoris eruditus eſt: non ſolum in diuinis uerum etiam ī humanis litteris ſufficiētiſſime. Cū quo ⁊ iulianus creuit ⁊ ſubdiaconus ordinatus: reiecto poſtmodum gradu inutilis factus ad imperium aſpirauit. Quo tempore beatum pigmenium rome in cuſtodia mancipauit: ⁊ ſanctos patrem ⁊ matrem donati gladio occidit. Donatus uero fugam petijt aretium ciuitatem: ⁊ habitauit cum hilariano glorioſiſſimo monacho ſeruiens deo continuis orationibus ⁊ ieiunijs. Factum eſt autem ut mulier quedam nomine ſiranna gentilis et pagana capta oculis ⁊ corde uere ceca cum unico filio ſuo herculiano nomine cellam beati hilariani: cum quo beatus uir habitabat: requireret: quam fide chriſti inſtructam: ad beatum ſatyruz epiſcopum hilarianus ⁊ donatus perduxerūt. Qui ut fidem ipſius accepit: gratias deo agens indixit ei ieiunium: ut humiliaretur in cinere ⁊ cilicio.

Lectio ſecunda.

Et ſic deīn cathetizauit eā ⁊ baptizauit tā ipſam ꝙ̄ filiū eius. Et mox aperti ſunt oculi ſyrāne: cepitqꝫ clamaī. Uere dei fili⁹ eſt chriſtus qui illumiauit oculos meos. Qđ factum audiens āpronianus: non multo poſt attulit filiū ſuuꝫ demoniacum ad beatū donatum. Quo orante cū beato ſatyro epō ⁊ hilariano expulſus demon puerum ſanū reliquit. Sed ⁊ non longo poſt tpē uir quidā euſtaſius rector tuſcie ⁊ exactor fiſci duꝫ occupatus alicubi teneret̄: ſuperueniētibus hoſtibus uxor ipſius eufroſina pecuniā fiſci abſcondit: ⁊ paucis diebus ſuccedētibus abſente adhuc uiro d̄functa ē. Rediens āt poſtmodū uir eius iuenit uxorē ſuam mortuā pecuniāqꝫ fiſci ſibi celari. Qua de re non paꝝ triſtis efficit̄ ſil' ꝑqſita pecunia: cuꝫ ēt a principib⁹ curie ſupplicia ipſi meditarent̄. Fugiens idē euſtaſius uenit ad beatum ſatyꝝ ⁊ donatū ⁊ idicauit eis anxietatē animi ſui. Stās itaqꝫ donatus ſup ſepulchrum uxoris ipſi⁹ uoce magna clamauit. Eufroſina ꝑ ieſū chriſtum crucifixū te ꝯiuro ut dicas nob qđ ſit factum de pecunia fiſci: q2 uir tuus ꝓ ea ab exactorib⁹ ualde affligit. Que mox de ſepulchro reſpondit. In igreſſu domus ſuffoſſa latet pecunia quā queritis. Recepta ē igit̄ pecunia liberato euſtaſio ab ipoſitione calumnie. Lectio .iij.

Uerū recepto beato ſatyro cū patribus ſuis: eius loco ſacerdotiuꝫ beatus donatus ſuſcepit. Cūqꝫ die quadaꝫ miſſā celebraſſet pplo: ⁊ de corpore chriſti ac ſāguine ipſi⁹ ppls uenerabiliter recrearet̄: diaconus quidā noīe anthimus tradebat ſanctū ſanguinē chriſti: ⁊ ſubito paganoꝝ impulſu cecidit ⁊ ſanctū calicē cōminuit. Unde ualde triſtis tam ipſe ꝙ̄ ppl's chriſti efficitur. Cuius triſtitiā d̄s ꝑ beatum donatum illico releuauit. Nam collecta ſunt fragmēta dn̄ici calicis ⁊ beato uiro allata. Que flens ille ſuſcipiens oꝛone facta uas i priſtinam formā reſtaurauit. Quo ſigno ꝑculſi pagani ſimul cū chriſtianis deitatē chriſti ꝯfeſſi ſūt: ac circiter .lxxix. aīe in chriſtum credentes per baptiſmum ſaluate ſunt. Multis ergo ſignis dn̄s glorificans ſcm̄ ſuum ad coronaꝫ martyrij ꝑuexit. Deniqꝫ tētus tpē iuliani iꝑatoris a quadratiano auguſtali ſimł' ⁊ cū eo hilarianus uir dei iubet̄ idol' ſacrificare. Cui fidelr̄ reluctāti iuſſit quadratianus eius os lapidibus ꝯtūdi: Hilarianū ergo monachū in ꝯſpectu ei⁹ taꝫ diu fuſtibus cedi: donec ſpm̄ emitteret: Deinde beatum donatuꝫ in cuſtodia recludi. Ubi cuꝫ inumera miracula dn̄s ꝑ ſeruū ſuum oꝑaret̄: miſit quadratian⁹ qui euꝫ gladio ꝑcuteret. vij. idus auguſti. cuius corpus chriſtiani iuxta ciuitatem cuꝫ ueneratione ſepelierunt. Martyriſ uero hilariani oſſa i hoſtia ciuitate tumulata ſeruant̄. In ſcoꝝ martyꝝ cyriaci largi ⁊ ſmaragdi oratio.

Deus q̇ nos annua btoꝝ martyruꝫ tuoꝝ cyriaci largi ⁊ ſmaragdi ſolēnitate letificas ꝯcede ꝓpitius: ut quoruꝫ natalitia colimus: uirtutē quoqꝫ paſſiōiſ imitemur. ꝑ. Lectio ꝓ̄ma.

Rome natale ſcī cyriaci martyris: q p⁹ lōgā carceris macerationē quā ſub maximiano ꝑtulit cū ſiſinio diacono ſuo ⁊ ſmaragdo ⁊ largo p⁹ multa miracula facta i qbus filiā dioclitiani artemiā ipſius rogatu a demonio curauit ⁊ baptizauit: filiā quoqꝫ ſaporis regis ꝑſarum iobiā: miſſus illi:a dioclicião ꝑꝑ hoc eā libauit a demonio ⁊ baptizauit cuꝫ ipſo rege ⁊ alijs quadringētis triginta. Rediens romā p⁹ mortē dioclitiani tēt⁹ ē inter alios chriſtianos a filio ei⁹ maximiano: ⁊ i cuſtodiā miſſus: eo ꝙ ſororē ſuā chriſtianā feciſſet. Deniqꝫ ꝑcepit ut i die proceſſionis ſue nudus cathenis obligatus añ redā ei⁹ traheret. Et p⁹ hec ductus de carcere cū ſocijs largo ⁊ ſmaragdo ⁊ creſcētiano ꝑ carpaſiū uicariū pice reliquata caput ei⁹ ꝑfuſum ē. Lectio ſcd̄a.

Et ruſſū ꝑ dies .iiij. eductus denuo d̄ carcere i cutaſta extēſus attractiſqꝫ neruis ⁊ fuſtibus ceſus: poſtmodum iubente maximiano capite trūcat⁹ eſt: cū largo ⁊ ſmaragdo ⁊ alijs .xx. Scriptū ē autē i geſtis marcelli pape. i illo tempore maximianus interfecit sororem suam arthemiã. Postq̃ȝ uero maximianꝰ augustus iussit ut omnes qui erãt in custodia una cum cyriaco diacono capite truncarent: ꝑmiscui sexus numero. xxi. decollati s̃t uia salaria ĩtra thermas salustij foras muros. Eoꝝ corpora collegit noctu ioannes pb̃r ⁊ sepeliuit ĩ eadͦ uia sub die .vij. cal. apriliũ. Lectio tertia

POst dies ãt octo ueniens bt̃issimꝰ marcellus eṕs cũ lucina matrona christianissima corpora sc̃oꝝ ꝯdiuit cum aromatibus ⁊ liteamibus. Deiñ sustulit ea ⁊ trãstulit ĩ prediũ suum uia hostiensi miliario ab urbe roma. vij. ⁊ manu sua recondidit ĩ sarcophagis lapideis: cuꝫ qbus ⁊ bt̃m cyriacũ. viij. die mensis augusti. Carpasius uero uicarius petijt domũ bt̃i cyriaci: quã donauerat ei maximianꝰ augustus ⁊ ꝯcessit. Ingressus ĩ eam carpasius ĩuẽit locum ubi sanctus cyriacus diaconus fõtem edificauit: quẽ ꝯsecrauerat marcellus eṕs: ubi uenientes ad fidẽ baptizabat sc̃us cyriacus diaconus. In quo loco carpasius balneum statuit. Et dũ lauisset ⁊ epulas exhibuisset: carpasius cum decem ⁊ octo ꝑiter cũ ipso: ⁊ deciderent fidem christianam subito ceciderunt ⁊ mortui sunt. In sãcti romani martyris lectio prima.

ROme sc̃i romãi militis. Qui ꝑ uerba sãcti laurẽtij credidit ĩ dño iesu xp̃o. Et cepit dicere ad bt̃m laurẽtiũ. Video añ te hoĩem pl̃cherrimũ stãtẽ cũ liteo ⁊ extergentẽ mẽbra tua: ꝑ qua te adiuro ꝑ xp̃m q tibi misit anglm̃ suũ ne me derelinquas. Tunc decĩꝰ furoꝛ̃ plenus ⁊ dolo dixit ad ualerianũ. Puto qd̕ uicti sumꝰ ꝑ artem magicã. Et iussit bt̃m laurentiuꝫ de catasta leuari. Eadẽ hora ueniẽs bt̃s romanus ⁊ afferẽs urceũ cum aqua: misit se ad pedes bt̃i laurentij: ⁊ rogabat eũ cũ lachrymis ut baptizaret. Et accepta aqua bñdixit ⁊ baptizauit eũ. Audiens ãt decius hoc fc̃m dixit: exuite eũ ⁊ fustibus cedite. Et adductus bt̃s romanus ãte ꝯspectũ decij cesaris: nõdũ ĩtrogatus cepit clamare uoce clara dicẽs. Christianus s̃ũ. Et iussit eum decĩꝰ cesar ĩ ipsa hora capitis subire sñiam. Et ductus foras muros porte salarie decollatus est: qnto idus augusti. Tunc uenit noctu iustinus pb̃r ⁊ collegit corpus bt̃i romani martyris: ⁊ sepeliuit illud ĩ crypta ĩ agro uerano. In uigilia sãcti laurentij martyris ad uespas añ Laurẽtius ĩgressus ẽ. cũ rel. de laud. p̃s. Dixit dñs. cum rel. ĩ fine p̃s. Laudate. d. o. g. capl̃m.

FRatres q ꝑce seminat parce ⁊ metet: ⁊ qui seminat in benedictionibꝰ de benedictionibus ⁊ metet. hymnus. Deꝰ tuoꝝ. ℣. Gl̃ia ⁊ honoꝛe coroñasti eũ dñe. ℟. Et ꝯstituisti eũ super opa manuũ tuaꝝ. ad mag. aṅ Leuita laurẽtius bonũ opꝰ opatꝰ ẽ: q ꝑ signum crucis cecos illuĩauit: ⁊ thesauros eccl̃e dedit paupibus. oĩo

DA nobis q̃s omp̃s ds̃ uitioꝝ ñroꝝ flãmas extinguere: q bt̃o laurentio tribuisti tormentoꝝ suoꝝ incẽdia superare. per. d. Ad matut. iuitatorium. Bt̃s laurẽtius christi martyr triũphat coronatus ĩ celꝭ: uenite adoremus. p̃s. Venite. hy. ℣. ⁊. b. ℟. dñr de uno martyre. In primo noct. añ Quo ꝓgrederis sine filio pr̃: quo sacerdos sancte sine ministro properas. p̃s. Bt̃s uir q. ℣. Bt̃s larẽtius dixit. ℣. aṅ. non dñr nisi hac nocte tm̃ añ. Noli me derelinq̃re pr̃ sc̃e: qꝛ thesauros tuos iã expendi quos tradidisti mihi. p̃s. Quare fre. ℣. Quid in me ergo displicuit p̃nitati tue. aṅ Non ego te desero fili neqꝫ te derelinquo: sꝫ maioꝛa tibi debent ꝓ fide christi certamina. p̃s. Dñe qd. ℣. Beatus sixtus dixit. Lectio prima.

POstq̃ȝ bt̃s sixtꝰ urb̃ rome eṕs martyrij coronã adeptus ꝯsumauit agonem: uenerũt milites ⁊ cõp̃hẽderunt bt̃m laurentiũ archidiaconẽ: ⁊ duxerunt ⁊ tradiderunt eũ parthemio tribuno. Eadẽ hora parthemius tribunus nunciauit decio: eo ꝙ laurẽtius archidiaconus sixti: q thesauros reconditos habebat ĩ custodia teneretur. Gauisus est decius: ⁊ ⁊ iussit sibi beatum laurentium presentari. Quem ita aggreditur decius cesar dicens. Ubi s̃ũt thesauri eccl̃e quos apd̕ te nouimus ẽe reconditos. Bt̃s laurẽtius non rn̄dit ei uerbū. Eodē die d̄cius ceſar tradidit eum ualeriano prefecto dicens. Exqre ab eo theſauros diligent̄ ⁊ pſuad̄ ut ſacrificet. Qđ ſi nō ſacrificauerit diuerſis eum penis cruciatibuſqꝫ interfice. ℟. Leuita laurētiꝰ bonū opus opatꝰ ē: q ꝑ ſignuꝫ crucis cecos illuminauit. Et theſauros eccleſie dedit paupibus. ℣. Diſpſit dedit paupibus: iuſtitia eius manet ī ſclm̄ ſcl̄i. Et the. Lec. ii.

Tunc ualerianus dedit eū cuidā uicario in cuſtodia noīe hyppolito. Et cū accepiſſet hyppolitus btm̄ laurētium recluſit eū ī carcere cū multis. Erat āt in cuſtodia ibi hō multo tp̄e gentil: nomine lucillus: q plorando amiſſis ocl̄is cecus fc̄s erat. Et dixit ad eū bt̄s laurentius. Crede in filiū dei dn̄m ieſū chriſtuꝫ ⁊ baptizare in noīe eiꝰ: ⁊ illuminabit te. Rn̄dit lucillus. Ego ſēp deſideraui baptizari in noīe dn̄i ieſu chriſti. Bt̄s laurētius dixit. Credis ex toto corde tuo? Rn̄dit lucillus cū fletu dicens. Ego credo ī dn̄m ieſum ⁊ idola uana ⁊ falſa reſpuo. Hyppolitꝰ uero patient̄ auſcultabat uerba eoꝝ. Tunc bt̄s laurentiꝰ cathezizauit eū: ⁊ accepta aqua baptizauit eū in noīe p̄ris ⁊ f. ⁊ ſ. ſ. Et in ipſa hora apti ſūt oculi eius: ⁊ cepit clamare dicens. Bn̄dictꝰ dn̄s nr̄ ieſus chriſtus d̄s eternus qui me illuminauit per beatum laurentium. ℟. Puer meus noli timere qꝛ ego tecū ſum dicit dn̄s. Si tranſieris ꝑ ignē flāma non nocebit te: et odor ignis n̄ erit ī te. ℣. Libabo te a manu peſſimoꝝ: ⁊ eruā te de manu fortium. Si.

Lectio tertia.

Tunc multi ceci audientes ꝙ factū eēt ueniebant ad btm̄ laurentiū cū lachrymis. Et bt̄s laurentius ī cuſtodia poſitus hyppoliti ponebat manū ſuper cecoꝝ oculos ⁊ illuminabant̄. Audiens āt hec hyppolitus dixit ad beatuꝫ laurētiuꝫ. Oſn̄de mihi theſauros. Dicit eis beatus laurentiꝰ. O hyppolite ſi credis in deū p̄rem ⁊ filiū eius dn̄m nr̄m ieſū chriſtū: ⁊ theſauros tibi oſn̄do: ⁊ uitaꝫ eternā ꝓmitto. Dixit ei hyppolitus. Si d̄cis facta cōpenſes: faciā que hortaris. Tūc beatus laurentius baptizauit eum cū oī domo ſua. Poſt hec decius ceſar dixit beato laurentio. Sacrifica dijs. Nam tota nox iſta ī te expendet̄ cū ſupplicijs. Bt̄s laurentius dixit. Mea nox obſcurum non habet: ſed omnia ī luce clareſcūt. ℟. Strinxerūt corporis mēbra poſita ſuꝑ craticulam miſtrantibus prunas īſultat leuita chriſti. Bt̄e laurenti martyr chriſti ītercede ꝓ nobis. ℣. Mea nox obſcurū nō hꝫ: ſꝫ oīa in luce clareſcunt. Bt̄e. In. ii. noct. añ. Bt̄s laurentius orabat dicens: dn̄e ieſu xp̄e d̄s de deo miſerere mihi ſeruo tuo. ps. Cū inuoc. ℣. Quia accuſatus n̄ negaui nom̄ ſc̄m tuum: īterrogatus te chriſtū ɔfeſſus ſum. añ. Dixit romanꝰ ad btm̄ laurentiū: uideo añ te iuuenē pulcherrimum feſtina me baptizare. ps. Uerba m̄a. ℣. Afferens āt urceū cum aqua: miſit ſe ad pedes eius. añ. Bt̄s laurentius dixit. mea nox obſcurū non hꝫ: ſed oīa ī luce clareſcunt. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Quia ipſe dn̄s nouit: qꝛ accuſatus non negaui nom̄ ſc̄m tuū. Sermo ſc̄ti auguſtini ep̄i lectio quarta.

Cum oēs beatos martyres quos nobis tradidit antiqtas honorificētia digna ueneremur: precipue tū beatū laurentium martyrē debemꝰ tota deuotōe ſuſcipe. Maiorez ergo affectū ibi debeo ubi credulitatem meā cogit cōtēplatio: qꝫ ubi fidez meā hortat̄ opinio. Maiorem ergo affectū illic debeo: ubi per ea que uidi cōpellor deuotiōe credere etiā illa que non uidi. Nam cum audio ⁊ aliqꝫta que mihi īpoſſibilia uiderētur: cepi ea credere potuiſſe fieri: dum ſimilia facta conſpexi. Et ideo tp̄ibus nr̄is paſſi hāc nobis p̄ſtiterunt ɔferre gr̄am: ut fidē preteritam ɔfirmarent. Supradc̄m igr̄ btm̄ uirꝝ tota debemus deuotōne ſuſcipe. primū qꝛ precioſū ſanguinem ſuū ꝓpt̄ dn̄m tradidit. Deiñ ꝙ prerogatiuā nobis apd̄ dn̄m nr̄m n̄ minimā contulit: oſn̄dens qual̄ debeat eſſe chriſtiani fides: de cuius conſortio exiſtere martyres mererent̄. Tertio ꝙ idem tā ſc̄e conuerſationis fuerit: ut coronā martyrij tp̄e pacis inueniret. ℟. Quo ꝓgrederis ſiñ filio p̄r: quo ſacerdos ſācte ſine diacono ꝓperas? Tu nunqꝫ ſine miſtro ſacrificiū offerre ɔſueueras. ℣. Quid ergo in me displicuit pr̄nitati tue: nunqd degenerez me ꝓbasti? expire certe utrum idoneum ministruz elegeris: cui cōmisisti dn̄ici sanguinis dispensationem. Tu nunq̃z. **Lectio. v.**

SEd cū īfideles tanta sanctitate beatum laurentiū ꝓ christi noīe uidissent certare: erroresqz eoꝝ manifestos rōnabili castigatione ꝯuincere: tunc illi inebriati furore rapuerūt eū ⁊ cede crudelissima sauciatum beati uiri corpus flāmis in craticula tradiderunt. Uere btz corp⁹ qd̓ non ad penā funestus ignis uel torm̄ta a fide christi īmutauit: sed ad regez dn̄icam sc̄a religio coronauit. Sz tn̄ ipsa flāma n̄ iō suscepit martyrē: ut eū a fiō sua ignis īmutaret: sed ut approbatū dn̄o suo redderet. Tali āt incēdio beati laurētij ꝯsecrata st uiscera non condemnata. **℟.** Noli me derelinq̄re pater sancte: qꝛ thesauros tuos iam expādi. Non ego te desero fili neqz derelinquo: sz maiora tibi debētur ꝓ fide christi certamina. **℣.** Nos quasi senes leuioris pugne cursum recipimus: te aūt quasi iuuenē manet gloriosior de tyranno triūphus: post triduum me sequeris sacerdotē leuitā. Non. **lc. vi.**

COnuenit huic passioni qd̓ ait apl̄s Ipse aūt saluus erit sic tn̄ quasi per ignē. Saluus. n. iste ē sc̄s dū eius uenerabile corpus ꝯfessiōis ē icēdio ꝯcrematū. Hec ergo tota cā passionis ē fies: ꝓpter quā morti additus ē sc̄s uir: ut sui siles esse ceteros hortaret̄. Nam exhortatio illa intm̄ ꝓfecit: ut illo e seculo recedente fides religionis eius loca uniuersa illi⁹ iuaserit: ita ut christus ubi tūc in bt̄o martyre suo laurentio ꝑsecutionē passus ē: nūc illic plimoꝝ christianoꝝ exultet i ppl̄is. Sufficere nobis debent ad ꝑfectuz salutis nr̄e martyrū exēpla sc̄oꝝ: qui ꝑꝑ adipiscendam celestē coronā oībus se mandatis dn̄icis subdiderunt: ⁊ ita cūctis deuixerūt se legibus saluatoris: ut propter anteactam uitam mererentur ad hanc martyrij gloriam peruenire. **rn̄sorium.** Beatus laurenti⁹ clamauit ⁊ dixit: deum meū colo ⁊ illi soli seruio. Et iō non timeo tormenta tua. **℣.** Mea nox obscuꝝ non habet: sed oīa i luce clarescūt. Et iō. **In. iij. noct. an̄t.** Strixerunt corporis mēbra posita super craticulā: subijciētibus prunas insultat leuita christi. **p̄s.** Dn̄e quis hi. **℣.** Carnifices uero urgētes ministrabant carbones subter cratem ferreā. **an̄t.** Igne me examinasti ⁊ non ē inuenta in me iniquitas. **p̄s.** Exaudi dn̄e iustit. **℣.** Probasti dn̄e cor meum ⁊ uisitasti nocte. **an̄t.** Interrogatus te dn̄m cōfessus sum assatus gr̄as ago. **p̄s.** Dn̄e in uirtute. **℣.** Gr̄as tibi ago dn̄e qꝛ ianuas tuas ingredi merui. **Sc̄dm ioān̄e.**

IN illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis. Amē am̄ dico uobis: nisi granū frum̄ti cadens in terra mortuū fuerit ipz solum manet. Et reliqua. **Om̄. s. augu. ep̄i lectio septima.**

IPse dn̄s iesus erat granuz mortificādum ⁊ multiplicandū. Mortificandum i infidelitate iudeoꝝ: multiplicādum in fide ppl̄oꝝ. Jam uero exhortās ad passionis sue sectanda uestigia: Qui amat inqt aīam suam ꝑdet eam. Qd̓ duobus modis intelligi pōt. Qui amat perdet. i. si amas perdes. Si cupis uitā tenere i christo: noli mortē timere ꝓ christo. Item alio mō. Qui amat aīam suaz perdet eā. Noli amare ne ꝑdas. Noli amar̄ in hac uita: ne ꝑdas in eterna uita. Hoc aūt qd̓ posterius dixi magis hr̄e uidetur euangelicus sensus. Seqtur eīm. Et qui odit aīam suam i hoc mundo: i uitam et̄nam custodit eā. Ergo qd̓ supradc̄m ē q amat: subintelligit̄ i hoc mūdo ipse utiqz ꝑdet. Qui aūt odit utiqz i hoc mūdo: in uitā eternā custodit eaz. Magna ⁊ mira sn̄ia quēadmodū sit hōis in aīam suaz amor ut ꝑeat: odiū ne ꝑeat. Si male amaueris tūc odisti: si bn̄ oderis tunc amasti. Felices qui oderunt custodiēdo: ne perdant amando. Sed uid̓ ne tibi subrepat ut teipsuz uelis īterimere sic ītelligēdo: qꝛ debes in hoc mūdo odisse aīam tuā. **℟.** In craticula te deum non negaui. Et ad ignez applicatus te dn̄m iesum christum ꝯfessus suz. **℣.** Probasti me dn̄e ⁊ uisitasti nocte. Et ad.

Lectio octaua.

HInc eīm quidam maligni atqz peruersi ⁊ in se ipis crudeliores ⁊ sceleratiores homicide flāmis se donant: aqs p̄ſocant: p̄cipitio collidūt ⁊ pereunt. hec chriſtus non docuit. Immo ēt diabolo precipitium ſuggerenti reſpondit. Uade retro ſathanas. Scriptum ē. Non tentabis dominum deum tuum. Petro autē dixit ſignificans qua morte clarificatur⁹ eſſet dm̄. Cum eſſes iunioꝛ cingebas te ⁊ ambulabas ubi uolebas: cum aūt ſenueris alter cinget te ⁊ ferret quo tu nō uis. Ubi ſatis exp̄ſſit non a ſeipſo: ſꝫ ab alio debeř occidi: q̄ ueſtigia ſeq̄tur chriſti. Cū autem cauſe articulus uenerit ut hec cōditio pꝛeponatur: aut faciendū eſſe ꝯtra dei pꝛeceptum: aut ex hac uita migrādū: quoꝝ duoꝛum homo cogatur alterum eligere: cominante moꝛtem ꝑſecutoꝛe ibi eligat deo dilecto moꝛi q̄ꝫ offenſo uiueř. Ibi oderit in hoc mundo aīam ſuā ut in uitā eternam cuſtodiat eam. Siqs mihi miniſtrat me ſequař. Quid eſt me ſequař niſi me imitetur? Chriſtus enim ꝓ nobis paſſus eſt ut ait ap̄lus petrus: uobis relinquens exemplū ut ſequamini ueſtigia eius. Ecce qđ dictuꝫ eſt. Siquis mihi miniſtrat me ſequař. Quo fructu? Qua mercede? Quo premio? Et ubi ſum inquit ego illic ⁊ miniſter meus erit. Reſponſuꝫ. O hyppolite ſi credideris in dn̄m ieſum chriſtum: Et theſauros tibi oñdo: ⁊ uitam eternaꝫ ꝓmitto. ℣. B̄ts laurēti⁹ hyppolito dixit: ſi credis in dn̄m ieſum chriſtū. Et the. Lectio. ix.

G Ratis ametur ⁊ opis quo miniſtratur illi premiuꝫ ſit eſſe cū illo. Ubi enim bene erit ſine illo? Aut qn̄ male eſſe poterit cum illo? Audi euidentius. Siqſ mihi miniſtrauerit honoꝛificabit euꝫ pater meus qui eſt ī celis. Quo honoꝛetur niſi ut ſit cum filio eius? Qđ enim ſup̄ius ait. Ubi ego ſū: illic ⁊ miniſter meuſ erit. Hoc intelligitur expoſuiſſe cū dicit. Honoꝛificabit eum pater meus. Nam queꝫ maioꝛem honoꝛem poterit accipe adoptatus: q̄ꝫ ut ſit ubi eſt unicus? Non equalis factus diuinitati ſed ꝯſociatus eternitati. Quid ſit autē miniſtrare chriſto: cui operi merces tanta ꝓponitur: hoc poti⁹ debemus ingrere. Si eniꝫ hoc putauerimus eſſe chriſto miniſtrare: ea que ſunt coꝛpoꝛi neceſſaria preparare: Aut cenanti cibum coquere uel apponere uel poculum dare potūqꝫ miſcere: fecerūt hoc illi: qui potuerūt eum in coꝛpoꝛe p̄ntem habere: ſicut martha ⁊ maria: qn̄ ⁊ lazarus unus erat ex diſcumbentibus. Sed eo mō chriſto ēt iudas perditus miniſtrauit. Naꝫ ⁊ loculos ipſe habebat: ⁊ q̄ꝫuis ex eis que mittebantur ſceleratiſſime furabař ꝑ illū tn̄ ēt neceſſaria ꝑabātur. ℟. Gaudeo plane q̄ꝛ hoſtia chriſti effici merui: accuſat⁹ non negaui. Interrogat⁹ chriſtum cōfeſſus ſum: aſſat⁹ g̃ras ago. ℣. Probaſti dn̄e coꝛ meū ⁊ uiſitaſti nocte: igne me examinaſti. Int. ℟. Uoluit eſſe hoſtia leuita laurenti⁹: q̄ dū aſſaretur non negauit dn̄m. Et iō inuentus ē ſacrificium laudis. ℣. Immola deo ſacrificium laudis ⁊ redde altiſſimo uota tua. Et ideo. ℟. Beatus laurentius dixit: diſce miſer q̄ꝫta eſt uirtus dn̄i. Nam carbones iſ̄ non doloꝛem: ſed refrigerium mihi p̄ſtant. ℣. Ecce miſer aſſaſti me una ꝑte regyra aliam: ⁊ manduca. Nā.

Ad laudes ⁊ p̄ ho. añt. Laurentius ingreſſus ē martyr ⁊ ꝯfeſſus eſt nomen dn̄i ieſu chriſti. ps. Dn̄s regn. cū rel. añt. Laurenti⁹ bonum op⁹ opatus eſt: q̄ ꝑ ſignum crucis cecos illuminauit. añt. Adheſit aīa mea poſt te: q̄ꝛ caro mea igne cremata eſt ꝓ te ds̄ meus. añt. Miſit dn̄s angl̄m ſuū ⁊ liberauit me de medio ignis: ⁊ non ſū eſtuatus. añt. Beatus laurentius oꝛabat dicens: g̃ras tibi ago dn̄e: q̄ꝛ ianuas tuas ingredi merui. caplm. Fr̄es qui ꝑce ſe. ℣. Diſꝑſit dedit paupibus. ℟. Iuſtitia eius manet in ſclm̄ ſecli. ad b. añt. In craticula te dm̄ non negaui: ⁊ ad ignem applicatus te chriſtum ꝯfeſſus ſum: ꝓbaſti coꝛ meum ⁊ uiſitaſti nocte: igne me examinaſti ⁊ non ē inuenta in me iniquitas. oꝛo. Da nobis q̄s omp̄s. ad. iij. caplꝫ. Qui ꝑce ſeminat. ad. vi. caplꝫ.

U Nuſqſqꝫ ꝓut deſtinauit ī coꝛđ ſuo non ex triſtitia aut ex neceſſitate hilarem. n. datoꝛē dilexit ds̄. Ad. ix. caplꝫ.

P Otens eſt autem deus omneꝫ gratiam abundare facere in uobis: ut in omnibus ſemper omnem ſufficientiam habentes abundetis in omne opus bonum ſicut ſcriptum eſt: diſperſit dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſeculuȝ ſeculi. Ad ueſpas añt. Laurētius ingreſſus eſt. cū reſ. de laudib⁹ ps. de uno martyre caplm. Fratres q ꝑce ſeminat. ℣. Leuita laurentius bonum opus operatus ē. ℟. Qui per ſignum crucis cecos illuminauit. Ad magnif. añt. Beatus laurentius dum ī graticula ſuperpoſitus ureretur ad impijſſimū tyrannum dixit: aſſatum eſt iam uerſa ⁊ māduca. nam facultates eccľe quas requiris in celeſtes theſauros manus pauperum deportauerunt. oratio. Da nobis q̄s ōipotens deus.

Infra octaȝ ſcī laurē. fit offm̄ de eo niſi feſtū occurrat ⁊ fiunt quotidie .ix. lectōes In ſcoꝝ martyꝝ tiburtii ⁊ ſuſane oꝛo.

Beatoꝝ martyrū tiburtij ⁊ ſuſanne nos dn̄e foueant ꝯtinuata preſidia: qꝛ nō deſinis ꝓpitius ītueri: quos talibuſ auxilijs ꝯceſſeris adiuuari. p. Lectio prima.

Rome inter duas lauros natale ſācti tiburtij martyris filij cromatij urbis ꝑfecti quē erudierunt ī fide beatus ſebaſtianus ⁊ ſc̄s tranquillin⁹ ac glorioſus polycarp⁹ pbr: qui ipſū in ſacro fōte baptiſmatis inouauit: ⁊ familiaȝ ei⁹ ꝓmiſcui ſexus mille quadringentos cū eo parit̄ baptizauit. Huius ꝛei filius tiburti⁹: cuȝ ꝑꝑ imanitatem ꝑſecutiōis idem pꝛ ei⁹ ⁊ īgens multitudo chriſtianoꝝ cū illo ī cāpaniam ex ꝯcilio pōtificis caij ꝑrexiſſꝫ: amore martyrij flagrans reſedit in urbe roma. Et cū ieiunijs ⁊ oꝛonibus ibi cuȝ beato papa caio occuparet̄: Quadā die tranſiens occurrit hoī q de alto lapſus fuerat: ⁊ ita caput ⁊ ōia mēbra quaſſauerat: ut de ſola ſepultura ei⁹ ageretur. Iux̄ quē ipſe acceſſit ⁊ cepit dicere ſup uulnera eius lente oꝛonē dn̄icam ⁊ ſymbolū: Et ita factus eſt hō ꝯſolidatis mēbris incolumis quaſi nihil ꝯtigiſſꝫ ei mali. lc. ij.

Tunc apprehendēs parentes ei⁹ ſegregauit eoſ a turbis: ⁊ īdicauit uirtutem nois chriſti. Et uidens aīum eorū fixum fortiter ī timoꝛe dei ꝑduxit eos ad papam caium. Qui iuueneȝ ſanatū deo gr̄as referentem: ⁊ parentes eius pariter baptizauit. Intereadū ꝓcella ꝑſecutōis grauiter īundaret: īūxit ſe qdā ſiľata fid̄ beato caio. Porro hic apoſtata extitat: ⁊ erat fraudulentus in ōi ſermone ⁊ callidus in ōi cōmiſſo. Qui dum a beato tiburtio uiro ſcholaſtico ⁊ nobili ⁊ ſancto freq̄nt̄ argueretur ꝙ capillos ſup apiceȝ frontis tonſoꝛis arte cōponeret: ⁊ ꝙ aſſidue potaret: ⁊ ludendo prāderet qd̉ libētius ſe feiaꝝ aſpectibus daret: ꝙ a ieiuniis ⁊ oꝛonibus ſe tolleret qd̉ ſōno dedit⁹ non ītereſſet ꝑuigil ī hymnis dei. lc. iij.

Dum ꝓ his igī ōib⁹ a beato tiburtio acri⁹ argueretur: ſiľauit ſe equanimiter monenteȝ accipe. Et egit arte quatenus ſc̄m tiburtium oꝛantē pagani cōp̄henderent. In qua cōꝑhenſiōe ſeipſū fecit teneri: ⁊ ſiľ duci ad ſecretariū iudicis. At ubi introducti ſt̄ fabian⁹ dixit ad euȝ qui ſe arte tradiderat. Quis diceris: Ille rn̄dit toꝛquatus. Fabianus dixit. Quid ꝯfiteris: chriſtianus inq̄t ſū. Fabian⁹ dixit. Ignoras tu ꝙ inuictiſſimi principes iuſſerunt: ut qui ſacrificare noluerint: diuerſis ſupplicijs macerentur: Toꝛquat⁹ ait. Hic magr̄ me⁹ ē ipe me ſꝑ docuit: qd̉ hūc uideo facere neceſſe ē ut ego hoc faciam. Fabianus ꝯuerſus ad tiburtiuȝ dixit. Audiſti quid toꝛquat⁹ aſſerit. lc. iiij.

Sanctus tiburtius rn̄dit. Toꝛquat⁹ diu ē ꝙ ſe eſſe chriſtianū mētit̄. Uirt⁹ .n. ipſa nois ſcī grauiter fert ⁊ moleſte ſuuȝ nom̄ non a ſuis moꝛibus uſurpari. Reuera eīm illuſtriſſime hoc chriſtianū uocabulum diuīe uirtutis eſt ſectatoꝝ. ſ. chriſti: q uere philoſophi ſcī ſūt: qui ueri xp̄iani dei ſunt: ⁊ hoꝝ q ob terēdas libidines fortiter dimicarūt. Nec credas uir illuſtriſſime hūc eē chriſtianuȝ: q in lenocinio ſui molliendo capitis fimbꝛias obmittit. Qui tonſoꝛeȝ diligit: q in ſcapulis molliter geſtit: qui fluxum greſſuuȝ ipꝛobo niſſu diſtendit. Qui uiros negligent̄ agit feias diligentius ītuet̄. Nunqꝫ tales teſtes chriſtus dignatus eſt hr̄e ſeruos. Uerum qm̄ hic me ſe imitaturuȝ aſſerit: Hic in tuo conſpectu probabis eum eē mentitum. hic enim qualis ſemper fuerit nunc euidenter oſtendet. Lectio qnta.

Fabian⁹ dix: ꝯſulti⁹ facieſ ſi ſaluti tue ꝯſulas: ⁊ principū decreta ñ ꝯtēnaſ

Tiburtius dixit. Ego ſaluti mee meliuſ non conſulo: q̃z ut deos deaſqꝫ ꝯtenens unum dñm ieſũ chriſtum eſſe confitear. Torquatus adiecit. Non ſolũ ipſe chriſtianus crudelis eſt: ueꝝ ēt multis perſuadet ⁊ docet õẽs deos demones eẽ. Ipſe autem cum ſocijs ſuis: cum q̄bus magicas artes exercet: die noctuqꝫ incantatõnibus occupatur. Beatus tiburtiꝰ dixit. Falſus teſtis non erit īpunitus. Iſte quē uides illuſtriſſi̅e uir malitie ſue curis exeſtuans: ad nihil aliud chriſtianis eſt iũctus niſi ut cogitaret quõ chriſtianũ ſe nobis oñderet: ⁊ quõ alijs ſe fideliſſimum mentiretur. Reprehendam tamen in eo cyclopeam edacitatem demerſum uino pudorem ⁊ ſepulturam diuini nõis ſcitatem. Ebrius patiebatur ſitim eſuriem uomens. Nec ut chriſtianꝰ ſed ut antonianꝰ quondam ille ꝯuiua manducabat bibebat uomebat. Et nunc chriſtianos arguit chriſtianos accuſat. In nos mitem iudicem incitat: gladium nolenti iudici porrigit ēt ut demonijs ceruices nr̃as inclinemus hortatur. Videmus uotũ tuum: uidemus cruẽta cõſilia ⁊ ſcelerata arte uerborum uenena tui pectoris intuemur.

Lectio ſexta.

Accigere nunc o chriſtiane ⁊ uterẽ officio carnificis iudicatꝰ ⁊ ipſius iudicis uoce. Applica eculeos: appende chriſtianos: dãna percute incende. Bene nos accipis ſi exiliũ minaris hoc philoſophantibus totus eſt mundus: ſi ſuppliciũ euadimus mundi carcerẽ: ſi ignes maiora horum ī cupiditatibus uicimuſ. Diſcerne q̄cquidlibet. Omnis nobis uilꝭ eſt pena ubi pura comes eſt ꝯſcia. Poſt hec fabianus cum ueriſſime iuuenis ſãctiſſimum chriſtum ꝯfiteretur: iuſſit añ pedes carbones ardentes effundi: dicens ad eum. Elige tibi unum de duobꝰ. Aut thura uſtis carbonibus adijce: aut pedibus ſuper eos nudis incede. Ille autem faciens ſignum crucis conſtanter ſuper eos nuda ingreſſus planta eſt. Et cepit dicere: Depone infidelitatem ⁊ diſce: qꝛ hic ſolus eſt dẽs quem cõfiteor creaturis õibus dñari. Nã mihi in noĩe dñi nr̃i ieſu chriſti uidetur ꝙ ſuꝑ roſeos flores ingrediar: quia creatura ipſa creatoris famulatur īperio. Cui fabianꝰ. Quis ignorat magicam uos docuiſſe chriſtuꝫ ueſtrum. Obmuteſce infelix exclamat tiburtius ⁊ noli auribus meis hãc iniuriã facere: ut audiã te rabido ore latrantem melifluum nomen ⁊ ſanctum nominare. Iratus fabianus dictauit ſñiaꝫ ut gladio aĩaduerteretur. Ductus eſt autẽ uia lauicana. iiij. miliario ab urbe ⁊ orõnem effundẽs uno ictus gladij percuſſus abſceſſit. In eodẽ quoqꝫ loco a ꝑente chriſtiano ſepultus eſt quarto idus auguſti.

In feſto ſancte clare uirginis orõ.

Famulos tuos q̃s dñe beate uirginis tue clare uotiua natalitia recenſentes: celeſtium gaudiorum ſua facias interuentione participes ⁊ tui unigeniti coheredes. q tecum.

Lectio prima.

Venerabilis chriſti ſpõſe deoqꝫ dicate uirginis clare natalitium dieꝫ fratres cariſſimi honorificentia d̕bita celebrantes: ſacre uite ipſius primordia ꝓceſſum ⁊ exitum ſuccinti ſermonis cõpẽdio percurramus. Originis q̄dem nobilitate ac conuerſatõnis honeſtate preclaris parentibus exorta: pꝰ acceptaꝫ ſuperne grẽ claritatem non ſolum in urbe aſſiſio claruit: uerum etiam in orbe mundano clarior refulſit. Nam cum mater ipſiꝰ noĩe hortulana nobilẽ hanc plantulam uteri ſui geſtaret ī hortulo: ⁊ partui iã uicina añ crucem crucifixũ oraret attente: ut eam de partus periculo ſalubriter expediret: uocem audiuit dicenteꝫ ſibi. Ne paueas mulier: qꝛ q̊dam lumen ſalua ꝑturies: q̊d ipſum mundũ clarius illuſtrabit. Quo edocta oraculo iam natam īfãtulam ⁊ ſacri baptiſmatis unda renataꝫ clarã uocauit: īdubitabili fid̕ tenens manifeſtandam in ea fore de ꝓximo a deo ſibi ꝓmiſſi celeſtis lumĩs claritateꝫ. lc. ij.

Edita mox in lucem paruula clara tempeſtiuo uelut aurora diuinorũ cepit cariſmatum luĩe creſcere: ac inter teneros annos laudabilium moꝝ īgẽua igenua probitate clarere: pietatis quidẽ ſuauitate repletam: ex dono tam nature q̄ȝ gratie: manum libenter extẽdebat ad pauperes: ⁊ ut ſuuȝ ſacrificiũ gratius d̾o offerret: ꝓprio corpuſculo delicata cibaria ſubtrahebat: clãqȝ ꝑ internũcios mittens: reficiebat uiſcera pupillorum. Sãcte orationis ſtudium hẽbat amicum: ubi chriſti ieſu ſepius odore bono reſperſa: ſuauis ſpiritus guſtu ad perennes attracta delicias: paulatĩ uitã celibẽ actitabat. Sub ueſtibus quoqȝ p̃cioſis ac mollibꝰ ciliciolũ gerebat abſconditũ: ⁊ tanq̄ȝ nobilis altera uirgo cecilia mundo exteriꝰ florens chriſtũ iterius iduens: diſſilato ĩ poſterꝝ mortali coniugio: uirginitatẽ ſuã dño cõmendabat. Suauibus ꝓinde uelut aromatica cella redũdans unguẽtoꝝ odoribus ore uicinoꝝ laudari neſcia cepit: ⁊ ſecretos actus ueridica fama ꝓdente: rumor ꝓbitatis eius uulgabatur ĩ populo. Talia fuerũt ĩ domo ſua prĩa delibamenta uirtutis: tales primitie ſp̃s talia preludia ſ̃citatis.

Lectio tertia.

Audiens uero tunc celebre nomen francisci: q uelut nouus hõ miſſus a deo oblı̃tatã ꝑfectionis uiam crucifixi ſectãdo ueſtigia renouabat: ĩſpirante p̃re ſpũum: ubi opportũitas ſocietatis ⁊ tp̃is affuit: ad eundẽ ſe ꝯtulit ſuiqȝ cordis archanũ deſideriũ patefec̃. Suadente igit̃ uiro dei mundi ꝯtẽptũ ⁊ more fideliſſimi paranymphi dulcia chriſti ꝯnubia uirginis auribus ĩſtillãte: non trahit ĩ longuȝ uirgo p̃clara ꝯſenſũ: qnimo celeſtis ignis ardore ſuccenſa: terrene gl'iam uanitatis exalto contẽnit: carnis illecebras ꝓrſus horreſcit: toꝝ in delicto ſe neſciturã ꝓponit: ac eiuſdem beati p̃ris ꝯſilijs ſe penitꝰ cõmittit. Jubet ex hoc famulus dñi celebritate iminente palmaꝝ: ut in die feſto ornata ꝓcedat ad palmam cũ frequẽtia ppl'oꝝ: ac nocte ſequenti cum chriſto exiens ex̃ caſtra: mundanũ gaudium in luctum ꝯuertat dñice paſſionis.

Lec. iiij.

Igitur domo ciuitate ⁊ ꝯſanguineis derelictis: ad ſc̃aȝ mariam de angelis feſtiauit: ubi f̃res q ĩ aula dei ſacras obſeruabant excubias: prudenteȝ uirginem obuiã ſponſo cũ lampade non uacua procedentem geſtantes ⁊ ipſi lucernas ardentes in manibꝰ exceꝑunt: eãqȝ poſt crinium attonſionẽ corã altari uirginis marie matris dei hitum religionis ĩdutam ad uicinum qõdã ſc̃imonialium monaſteriũ deduxerũt. Nec. n. decuit alibi florigere uirginitatis odorẽ ad ueſpaȝ tp̃m excitari: quaȝ in eius thalamo que prima oĩum atqȝ digniſſima ſola extitit mater ⁊ uirgo: ut quaſi añ ipſius ſacratiſſimum toꝝ humilis ancilla ſublimi ſpõſo ꝯiuncta decantanda iugiter dulcia cãtica drachmatis angelica primitꝰ nunciatiõe perciperet: ⁊ armoniaca poſtmodũ iubilatione cantaret.

Lectio. v.

Graui poſt hec perſecutione conſãguineorum deo ſacrate uirgini ab hoſte humani generis ſuſcitata: ſed celeſtis dextere ſuperata uirtute: ad eccl'iam ſancti damiani: pro cuius reparatiõe uir dei franciſcus uoce de ipſa cruce mirabiliter ad ſe facta mandatuȝ acceperat: una cuȝ ſorore uirgine nomine agnete per ipſius preces ⁊ lachrymas ad ſimilia uota conuerſa: de eiuſdem patris conſilio cõmigrauit. Jn huius locelli ergaſtulo ꝓ celeſtis amore ſponſi uirgo clara ſe concluſit: in hoc ut a mundi tempeſtate ſe celans corpus quoad uiueret carcerauit. Jn huius cauerna macerie uelut gemebunda ſimplexqȝ columba nidificãs uirginum chriſti collegium genuit: monaſterium ſacrum inſtituit: pauperũqȝ dominarum ordinem inchoauit. Opinione ſiquidem ſanctitatis eius circunquaqȝ diffuſa in odorem ſpiritualium unguentoꝝ ceperunt adoleſcentule currere: omniqȝ ſuauitati mundialium gaudiorum ſponſi celeſtis preferre connubium: pro ipſius amore precipuo ſub clauſura perpetuaȝ uitam ſatagentes religioſam ⁊ celibeȝ actitare.

Lectio ſexta.

Huius itaqȝ religionis chriſto dño dedicate lapidem ſe aduertens eſſe primarium in fundamento ſancte humilitatis uirtutũ omniũ fabricaȝ collocare ſicut ab ipſo principio ſtuduit ut cunctis ſibi ſuccedentibus ſuoq3 regimi tanq̄3 reputatione propria uilioꝛ ⁊ obſequio ꝓmptioꝛ ⁊ cultu deſpectioꝛ in ſemetipſam ueꝛ humilitatis formula3 demonſtraret. Nā ⁊ regimen ſororum pauperum uix etiam per obedientiam coacta ſuſcipiens pie ſub miniſtratōnis operibus: q̄3q̄3 deſpicibilibus ⁊ abiectis: humiliato nō minus corde q̄3 corpore ſolicitius intendebat. Foras exeuntium famularu3 lutulētos pedes abluens extergens ⁊ oſculās iuxta noſtri ſaluatoris exēplū intuſq3 miniſtrantium laborioſis obſequijs ac ſi ancilla foret empticia cum omni promptitudine tenerum exponens corpuſculū ſanis infirmis ac debilibus tanq̄3 dominabus ſuis promptum ⁊ hilarem cū oportunitas aderat impertiebatur pro uiribus famulatū. Sic igitur humilis franciſci diſcipula magiſtra uirginum effecta ſicut a ſanctiſſimo patre didicerat: nō ta3 preferri affectabat q̄3 ſubijci: nec ta3 obedientie ſancte iuſſum alijs imponere q̄3 portare: quatenus perfectiōis omnis radice3 humilitatem ſpontaneā ⁊ in ſemetipſa per exercitationis frequentiam irrigaret ⁊ excoleret: ⁊ in filiarum cordibus per exemplaritatis efficaciam complantaret.

Lectio ſeptima.

PAupertatis euangelice cuius indeficientem affluētiam beatus pater filijs in ſucceſſionem hereditariam dereliquit: Hec tanq̄3 legitima filia legitima noluit portione carere. Propter qđ in ſue conuerſionis initio paternam hereditatem que ad eam peruenerat diſtrahi fecit: ſibiq3 de precio nil reſeruans totum pauperibus erogauit. Tātum deniq3 cū ſācta paupertate fedus inijt ⁊ amore3 cōtraxit: ut nihil preter deū habere uellet: nihil preter neceſſarium uictu3 ⁊ ueſtitū permitteret a ſororibus recipi: nihilq3 in poſterum reſeruari. Paupertatis priuilegium a domino innocentio tertio: cu3 multa ipſius pontificis dignatione cōceſſum: cuius primam notula3 propria manu non ſine lachrymis idem conſcripſit antiſtes: Cum dn̄s gregorius nonus paterno compaſſus affectu mitigare diſponeret: ⁊ eandem ſanctam uirginem a uoto paupertatis abſoluere: tāta arte reſpōdit dn̄i cariſſima filia de peccatis quide3 ſe uelle libenter abſolui: nō aūt de obſeruandis ꝯſilijs ieſu chriſti. Altiſſime ſiqdē paupertatis uoto tam forti dilectionis ī heſerat uiculo: ut tolerabilius ei uideretur ſeuienti ſpiculatori ferienda3 ceruicē ꝓtendere: q̄3 tam precioſe margarite pulchritudiem perdere: facieq3 conuerſa retrorſum a tante ꝑfectionis propoſito reſilire.

Lectio octaua.

VIrgo itaq3 prudens luculenter aduertens ꝓ glorioſe paupertatis iopia celeſtis exuberantie gloria3 eē reddēda3: Elemoſynaꝝ fragmina panūq3 minutias quas elemoſynarij cōportabant: ualde ſuſcipiebat hilarite: ⁊ quaſi meſta ꝺ panibus ītegris exultabat potius ī fragmentis. Cū unicus ſemel foret ī monaſterio panis: ⁊ hora iam īſtaret edendi: diſpēſatrice recurrēte ad mr̄em: iuſſit illa dimidium panis eiuſdem fratribus erogari: dimidium uero reſiduum reſeruatū ſororibus. in quiquaginta diuidi partes iuxta eaꝝ numerum inciſuras. Hac igiť iuſſione īſolita famule chriſti fidelis ab humili filia: ⁊ ſi cū admiratione ſuſcepta: non ſine deuotione tn̄ effectui mancipata creuit diuio munere inť frāgentis manus parua illa maceria: ⁊ cuilibet ꝺ conuentu ſua extitit portio copioſa. Modo quoq3 conſimili cum defeciſſet oleum ī lechito: allatū uaſculum uirgo preclara proprijs manibus abluit: cōfeſtiq3 ſeorſum locatu3 ſuperfuſo diuinitus oleo uſq3 ad ſummum repleri ſacris ſuis precibus impetrauit.

Lectio nona.

AUſteritatiſ ſacre rigorē ꝓ quo chriſti ſponſa ꝑfulgida nigra3 ſe non īmerito aſſereꝛ potuit: ſed formoſam ꝑti3 imitabilem ꝑtim admirabile3: qui humiliť audiꝛ uoluerit: ueracit̄ comprobaꝛ ualebit. Simpla nanq3 tunicula ⁊ uili palliolo de rudi panno tegebat potius q̄3 fouebat corpuſculum: plumaꝝ pellium et etiam caltiaruz penitus ignorabat uſuz: ⁊ tenerã carnẽ omni tp̃e cõtinuatis ieiuniis atterebat. Maiorem quadrageſiaz ⁊ eam que dr̃ ſancti martini cõtinue in pane ⁊ aqua ieiunans: ſolis dieb⁹ dñicis uini modicum deguſtabat. Trib⁹ uero diebus in hebdomada. ſcđa vz. iiij. ⁊. vi. feria nihil ſumebat in cibum: ut ſic alternatim dies penurioſe refectionis ⁊ dies acerbe mortificatõis inuicem ſibi ſuccederẽt: ⁊ uigilia perfecte inedie quaſi i feſtũ ſoluereẽ panis ⁊ aque. Prohibuit tãdẽ beatus franciſcus excedẽtem illum auſteritatis feruorem: precipiẽs ut nullum trãſiret diem: qn ſaltem untiam ⁊ dimidiaz panis pro neceſſaria ſumeret ſuſtentatõe nature.

Infra octauaz ſancti laurẽtij. Lec. j.

TUnc iuſſit detius ut os ei⁹ cum lapidibus cederet. Cũqz cedereẽ cõfortatus i dño dicebat. Gratias tibi ago dñe ieſu xp̃e: qꝛ tu es deus õiũ xp̃ianoꝝ liberator. Detius dixit. Date lectulum ferreum ut requieſcat laurentius contumax. Allatus ẽ autem lectus cum coſtis tribus in conſpectu detij ceſaris i modũ craticule. Tunc expoliat⁹ ẽ beat⁹ laurentius ueſtimentis ſuis in ꝯſpectu detij et ualeriani: ⁊ extenſus ẽ i cratẽ ferream. Et allati ſũt bacilli cum prunis: ⁊ miſerunt ſubter cratem ferreaz: ⁊ coarctari cũ furca ferrea fecit beatũ laurẽtiũ. Lec. ij.

ET dixit detius ceſar ad beatũ laurentiũ. Sacrifica dijs. Rñdit beat⁹ laurẽti⁹. Ego me obtuli ſacrificiuz deo i odorem ſuauitatis: qꝛ ſacrificium deo ẽ ſp̄s cõtribulat⁹. Carnifices uero urgẽtes miniſtrabãt carbones mittẽtes ſub crate ⁊ deſup cõprimẽtes cum furcis ferreis. Beat⁹ laurẽti⁹ dixit. Diſce miſer qꝛ carbões tui mihi r̃frigeriũ p̃ſtãt: tibi ãt et̃nũ ſuppliciuz. Quia ipſe dñs nouerit: qꝛ accuſatus nõ negaui: iterrogatus xp̃z confeſſus ſum: aſſatus gr̃as ago. O inſania ur̃a: o infelices q non cognoſcitis: qꝛ carbones iſti non ardorẽ: ſz refrigeriũ mihi p̃ſtãt. Lectio. iij.

ET ceperũt ões q aderãt admirari: quõ p̃cepat euz detius uiuũ aſſari. Ipſe autem uultu pulcherrimo dicebat: Gr̃as tibi ago dñe ieſu xp̃e q me ꝯfortare dignatus es. Et eleuans oculos cõtra detiuz beatus laurenti⁹ ſic dixit. Ecce miſer aſſaſti me una i pte: ĩgyra aliã ⁊ mãduca. Tc̃ gr̃as agens dño cum gl̃a dixit. Gr̃as tibi ago dñe ieſu xp̃e: qꝛ ianuas tuas ingredi merui: ⁊ hec dicẽs emiſit ſpiritum.

De ſermõe ſc̄ti auguſtini ep̄i. Lec. iiij.

NOn enim illo tempore tm̃ perfecerunt preceptum dñi: quo confeſſionis ſupplicium ꝓtulerunt: ſed neceſſe fuit illos prius ſecundum euangelium ipſius uixiſſe: ut xp̃i paſſionibus participarent. Neceſſe inqz erat ut initia bona fierent: quorum finis ẽ optimus ſubſecut⁹: ⁊ martyres eos non ſolum fuiſſe cũ paſſi ſunt: ſed etiam martyres xp̃i fuiſſe cuz uiuerẽt. Martyr. n. grece latine dr̃ teſtis. Igit quotienſcũqz bonis actibus mandatum xp̃i facimus: totiens xp̃o teſtimonium perhibemus. unde ⁊ crux dñi non tm̃ illa dr̃ que paſſionis tempore ligni affixione conſtruitur: ſed ẽ alia q̃ totius uite curriculo cunctarum diſciplinaꝝ v̄tutibus coaptatur. De qua mihi uideẽ ſaluator dicere. Qui uult poſt me uenire: abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucẽ ſuam ⁊ ſequaẽ me. Lectio qnta.

NUnquid enim omnes martyres q ſecuti ſunt dominum: crucifixi ſunt cum domino? Nunquid omnes uirgies qui iuxta apocalypſim ſecuntur agnum dei crucifixi ſunt ut ſequerentur? Nũqd apl̃s paulus crucifixus fuerat q dicebat: Mihi ãt abſit gl̃ari niſi i cruce dñi nr̃i ieſu xp̃i: per quẽ mihi mundus crucifix⁹ ẽ ⁊ ego mundo? Hoc ãt dicit ut intelligas crucem non ligni eẽ patibulum: ſed uite uirtutiſqz ꝓpoſitũ. Tota igitur uita xp̃iani hominis ſi ſecundum euangeliuz uiuat crux atqz martyrium ẽ. Lec. vi.

GAudeamus itaqz dilectiſſimi gaudio ſpirituali ⁊ de feliciſſimo iclyti uiri fine gloriemur i dño q ẽ mirabilis i ſcīs ſuis. In quib⁹ nobis ⁊ p̄ſidiū cõſtituit ⁊ exemplū: atq; ita ꝑ uniuerſum mundum clarificauit gratiam ſuam: ut a ſolis ortu uſq; ad occaſum leuiticoꝝ luminū coruſcante fulgore: quã clarificata eſt hieroſolyma ſtephano: tã illuſtris fieret roma laurētio: cuius oratione ⁊ patrocinio nos adiuuari ſine ceſſatione confidimus: ut q² õeſ ut apľs ait: Quicũq; i xp̄o uolūt pie uiuere ꝑſecutiõem patiunť: corroboremur ſp̄u caritatiſ ut ad ſuperãdaſ õeſ tētatiões: ꝯſtãteſ fidei ꝑſeuerãtia muniamur.

De omel. ſcī auguſt. epī. Lectio. vij.

Hinc ē illud qđ cū ei diceret dn̄s: qđ facturus ſiſ fac celeriter: arbitrati ſūt qdam q̄ eū iuſſerit ꝓpter diem feſtū neceſſaria p̄parare: uľ idigētib⁹ aliqd dare. Nullo mõ igi̇ de huiuſmõi miniſtris diceret dn̄s: ubi ſuꝫ ego: ibi ⁊ miniſter me⁹ erit. Et ſiqs mihi miniſtrauerit honorificabit eū pr̄ me⁹. Quẽ iudã talia miniſtrãtem reprobatū potius q̃ȝ honorificatum uidem⁹. Ut qđ ergo alibi q̃rimus quid ſit miſtrare xp̄o: ⁊ nõ potius i iſtis ipſis ꝟbis agnoſcim⁹: Cum enim dixit: Siqſ mihi miniſtrat me ſequať: hoc itelligi uoluit ac ſi diceret. Siquis me nõ ſequitur ñ mihi miniſtrat. Miniſtrant ergo xp̄o ieſu: q nõ ſua querūt: ſed q̃ ieſu xp̄i. Hoc ē. n. me ſequať. Uias ambulet meas non ſuas: ſicut alibi ſcriptū ē. Qui ſe dicit in xp̄o mãere debet ſicut ille ãbulauit ⁊ ip̄e ambulare.

Lectio octaua.

Debet etiaꝫ ſi porrigit eſuriēti panē de mia facere nõ de iactãtia. Non aliud debet ibi querere q̃ȝ op⁹ bonū: neſciente ſiniſtra qđ faciat dextera. i. ut alienet itētio cupiditatis ab ope caritatis. Q ſic miſtrat xp̄o miſtrat: recteq; illi diceť. Cū. n. uni ex minimis meis feciſtis: mihi feciſtis. Nec ea tm̄ q̃ ad miam ꝑtinēt corporalē: ſꝫ oia opa bona pp̄ xp̄m faciens. Tūc. n. erūt opa bona qm̄ finis legis xp̄ſ ad iuſtitiam õi credēti. Miniſter eſt xp̄i uſq; ad illud op⁹ magne caritatis: qđ eſt aiam ſuam ꝓ frib⁹ põere. Hoc ē. n. ⁊ ꝓ xp̄o ponere: q² ⁊ hoc pp̄ mēbra ſua dictur⁹ ē: Cū ꝓ iſtis feciſtis ꝓ me feciſtis. De tali q̄ppe ope ēt ſe miſtrū facere ⁊ appellare dignat⁹ ē ubi ait. Sicut fili⁹ hois nõ uenit miſtrari ſꝫ miſtrare: ⁊ aiam ſuã ponere ꝓ multis. Hinc ergo ē unuſqſq; miniſter xp̄i: unde eſt miniſter ⁊ xp̄s. Sicut miſtrãteꝫ xp̄o honorificat pr̄ ei⁹: honore illo magno: ut ſit cū filio ei⁹: nec unq̃ȝ d̾ficiat felicitas ei⁹.

Lectio. ix.

Cum ergo audiſtis fr̄es dn̄m dicētē: ubi ſū ego: illic ⁊ miſter meus erit. Nolite tm̄mõ bonos ep̄os ⁊ clicoſ cogitare: ēt uos ꝓ modulo ur̄o miſtrate xp̄o bn̄ uiuēdo: elemoſynas faciēdo: nomē doctrinãq; ei⁹ qb⁹ potueritis p̄dicando: ut unuſqſq; ēt pr̄familias hoc nomine agnoſcat pn̄ū affectū ſue familie d̾bere ſe ꝓ xp̄o: ⁊ ꝓ etn̄a uita ſuos hoīes moneat doceat hortet̄ corripiat ipēdat beniuolētiã: exerceat diſciplinã. Et ita i domo ſua eccľaſticū ⁊ quodãmõ ep̄ale iplebit officiū: miſtrãſ xp̄o: ut i etn̄ū ſit cū ip̄o. Nam ⁊ illã maximã paſſiõis miſtratõem mlt̄i ex ur̄o nūero miniſtrauerūt: multi ñ ep̄i neq; clerici iuuenes ⁊ ꝟgies ſeniores cū iuniorib⁹: mlt̄i cõiugati ⁊ ꝯiugate: multi pr̄es matreſfamilias miniſtrantes xp̄o ēt aias ſuas i ei⁹ martyrio poſuerunt: et honorificante pr̄e coronas gl̾oſiſſimas receperunt.

In ſanctoꝝ martyrum hyppoliti ⁊ ſociorum eius. Oratio.

Da nobis queſum⁹ õipotens de⁹ ut beatorū martyꝝ tuoꝝ hyppoliti ⁊ caſſiani uenerãda ſolẽnitas ⁊ deuotiõeꝫ nobis augeat ⁊ ſalutem. Per.

Lectio prima.

Rome ſãcti hyppoliti martyris ſb̄ detio iperatore ⁊ ualerião p̄fecto. Hūc beatum hyppolitum uicariū ſc̄us laurētius cū apud eum eſſet i cuſtodia baptizauit. Qui peractis ſanctis exeqis martyris poſt tertium diem ad domum ſuam rediens: reddidit pacem etiã omnibus ſeruis ſuis ⁊ ancillis: ⁊ communicauit de ſacrificio altaris beati laurētij martyris. Et poſita mēſa priuſq̃ȝ cibum ſūeret: uenerunt milites ⁊ tenuerūt eum et ꝑduxerūt eū ad detiū. Quē uidēs ſubridēs dicit ei: Nūqd ⁊ tu magus effectus es: q꞉ corpus laurētij abſtuliſſe diceris: Sc̄s hyppolituſ rn̄dit. Hoc nō feci quaſi magus: ſꝫ quaſi xp̄ianus.

Lectio ſecūda:

DEtius furore repletus: iuſſit ut cū lapidibus os eius ꝯtūderet. Et expoliauit eū ueſte qua īduebatur habitu xp̄iano: ⁊ dixit ei. Sacrifica dijs ⁊ uiueſ: ſināt peries ꝑ tormēta ſicut laurentius. Sāctus hyppolitus dixit. Utinam exēplum merear beati laurētij fieri: quez tu miſer auſus fuiſti ore polluto nomīare. Extenſis igit̄ fuſtibus ⁊ cardis tam diu ceſus ē: donec cedētes deficerēt. Inde leuatus a terra iuſſit eum detius ueſtiri militari ueſte qua gētilis utebatur: ⁊ dixit ei Recole militiam: ⁊ eſto nr̄ amicus: ⁊ ī ꝯſpectu nr̄o utere militia priſtina quā ſēp habuiſti.

Lectio t̄tia.

CUm beatus martyr dixiſſet militia mea hec ē firmiſſime deo meo ieſu xp̄o militare: Uñ cupio ad celerem palmam cum fructu uenire: Tunc deti⁹ iracūdia plenus dixit ualeriano. Accipe ōes facultates eius: ⁊ interfici eum crud̄li examinatione. Porro ualerianus exqſita ōi facultate ei⁹ īuenit ī domo Hyppoliti ōem familiam chriſtianam: quam ī ꝯſpectu ſuo p̄ntari fecit. Et iuſſit beatū hyppolitum foras muros porte tiburtie cum familia ſua duci. Beatus hyppolitus ꝯfortabat ōes dicens. Fratres mei nolite metuere: q꞉ ego ⁊ uos unum deū habemus. Et decollati ſūt ꝓmiſcui ſexuſ numero decem ⁊ nouem. Beatus uero hyppolitus ligatus pedes ad colla īdomitorum equoꝝ: ſic ꝑ cardetum ⁊ tribulos tractus: emiſit ſpiritum. Nocte uenit beatus iuſtinus pbr̄ ⁊ collegit corpa ſcōrū: ⁊ ſepeliuit in campo eodem iux̄ nymphas ad latus agri uerani idibus aug.

In ſācte ꝯcordie martyris

ROme ſancte cōcordie meritis eiuſdem ſancti hyppoliti. Cum ualerianus ad familiam hyppoliti ſibi p̄ntatā dixiſſet: ꝯſiderate etates ur̄as ne ſil' pereatis cū hyppolito dn̄o ur̄o: Rn̄dit beata ꝯcordia. Nos cū dn̄o nr̄o ꝯſideram⁹ magis pudice mori: q̄z ipudice uiuere. Ad hec ualerianus. Gen⁹ ſeruoꝝ nō niſi cū ſupplicijs emēdatur. Et iuſſit ut beata cōcordia cū plūbatis cederet: ⁊ cū cederet emiſit ſp̄m. Corpuſqꝫ ei⁹ ī coaclam ꝓiectū: cū diu q̄reret ſc̄s iuſtin⁹ ⁊ nō īueniret: triſtis reddit̄: ut nō ceſſarēt flere oculi ei⁹. Tertiodecimo uero die p⁹ paſſiōem ſāncti hyppoliti uenit qdam noīe porphyri⁹ mileſ ad hireneū elocariū q occulte xp̄ianus erat: ⁊ dixit ei. Si ſecretū poſſis cuſtodire me īdicabo arti tue multū q̄ſtuz. Ante hos dies iuſſit ualerian⁹ prefectus quādā hereditariā hyppoliti plūbatiſ ꝯficere: ⁊ corp⁹ eius in cloacaz iactari: hec in ueſtib⁹ ſuis ſpero ꝙ margaritas haberet abſconſas ł aurum. Audiens hec hirene⁹ ītimauit ſecreto beato iuſtio pbr̄o. Qui flectēs genua gr̄as egit deo. Porphyri⁹ āt ueniēs nocte ſil' cū hireneo īuenit corp⁹ ſc̄m: ſed ī ueſtimētis ei⁹ nihil īuenit. Bt̄s āt hireneus uocauit ad ſe quēdā xp̄ianū abūdiū noīe: ⁊ tulerūt corpuſ ei⁹ ⁊ ꝑduxerūt ad beatū iuſtinū. Qd̄ gratias agēs deo ille ſuſcepit: ⁊ iux̄ corpora martyruz hyppoliti ⁊ alioꝝ ſepeliuit octauo calēdas ſeptēbris.

In ſācti euſebij ꝯfeſſoris. Oratio.

DEus qui nos beati euſebij ꝯfeſſoris tui ānua ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius: ut cuius natalitia colim⁹: per eius ad te exēpla gradiamu:r p.

Lectio prima.

BEatus euſebius pbr̄: cum p̄nte cōſtantio fidem catholicam conſtātiſſime defenſaret: ⁊ liberium papam doleret arriane perfidie ꝯſēſiſſe: ab irato conſtantio imperatore arriano includitur ī quodam cubiculo domus ſue habente ī latitudine pedes. iiij. Multis igitur diebuſ in oratione ibi conſtanter perſeuerauerit: ⁊ nonodecimo calendas ſeptembris poſt menſes. vij. adhuc tamen incluſus dormitionem accepit. Cuius corpuſ collegerunt gregorius ⁊ horoſius pbr̄i: ⁊ ſepelierunt in crypta iux̄ corpus beati

ſixti martyris ⁊ epĩ uia appia ĩ cemiterio
calixti. Ubi ⁊ titulum ipſius ſcribentes
poſuerunt ita. Euſebio homini dei. Au
diens conſtantinus ꝙ gregorius ⁊ horo
ſius ſepeliſſent corpus beati euſebij ĩ ea
dem crypta: ubi eum ꝯdiderant: ꝑcepit
uiuum ĩcludi gregorium: hūc ſemiuiuū
noctu horoſius pbr̃ excepit inde: ⁊ poſt
paululum defunctum iux̄ corpus beati
euſebij ſepeliuit. Factaqꝫ eſt grauiſſima
perſecutio in eccl̃a catholica ab arrianiſ
ſedem apl̃icam tenēte tūc liberio.

In uigilia aſſūptiōis beate marie ꝟgis.
Ad ueſpas. a͛. Aſſūpta ē maria. Cū rel. de
laudib᷒. p̃s. De ſcā maria caplm̃.

In ōibus regem q̃ſiui ⁊ ĩ heredita
te dñi morabor. tunc ꝑcepit ⁊ dixit
mihi creator ōium: ⁊ q creauit me requi
euit in tabernaculo meo. Hym. Aue ma
ris ſtella. ℣. Exaltata ē ſcā dei genitrix. ℟. Su
per choros angelorum ad celeſtia regna. Ad
mag. a͛. Uirgo prudētiſſima quo ꝓgredꝛis
quaſi aurora ualde rutilans: filia ſion tota for
moſa ⁊ ſuauiſ es: pulchra ut luna electa ut ſol.
p̃s. Mag. Oratio.

Famulorꝝ tuorꝝ queſumus dñe de
lictis ignoſce: ⁊ q tibi placere ꝺ ac
tib᷒ nr̃is nō ualemus: genitricis filij dñi
nr̃i ĩtceſſione ſaluemur. ꝑ eūdē.

De ſācto laurētio ĩ utriuſqꝫ ueſpis ⁊ ma
tutinis nulla fit cōmemoratio. Ad matu.
Inuitatoriū. Uenite adoremus regē reguꝫ:
Cuius hodie ad ethereum uirgo mr̃ aſſūpta ē
celum. p̃s. Uenite exul. hym. Quem terra.
In primo nocturno añt. Exaltata ē ſcā dei
genitrix ſup choros anglorꝝ ad celeſtia regna.
p̃s. Dñe dñs nr̃. a͛. Paradiſi porte ꝑ te apte
ſunt: que hodie gl̃oſa cum āgelis triumphas.
p̃s. Celi enarrāt. a͛. Benedicta tu in mulieri
bus: ⁊ benedictus fructus uentris tui. p̃s.
Dñi ē t̃ra. ℣. Exaltata ē ſancta dei genitrix ℟.
Sup choros anglorum ad celeſtia regna.

Sermo ſācti hieronymi pbr̃i.

Lec. pma.

Cogitis me o paula ⁊ euſtochi: im
mo caritas xp̃i me compellit: qui
uobis dudū tractatib᷒ loq ꝯſueuerā: ut
nouo loquēdi gñe ſāctiſ q̃ uobiſcū ꝺgūt
uirginibus: latino utens eloquio exhor
tatiōis gr̃a ſermonē faciā de aſſūptione
beate ⁊ gl̃oſe ſempqꝫ uirgis marie: more
eorꝝ q declamatorie ĩ eccleſijſ ſolēt loqui
ad ppl̃m: qꝺ utiqꝫ gen᷒ docendi nōdum
attigerā. Sꝫ qꝛ negare nequeo qcqd ĩiū
gitis nimia ur̃a uict᷒ dilectiōe: experiar q̃
hortamini: affectu ĩfātiū more balbutien
tiū: q q̃cunqꝫ audierit fari geſtiūt: cū nec
dū poſſit ad plenū uerba formare. Ma
xime qꝛ pp ſimplicioreſ quaſqꝫ id me de
promere cōpellitis: ut hēat ſāctū collegi
um nr̃m ſermone latino: qbuſ ſe occupet
laudib᷒ ex eadē die: qbuſue diuinis ua
cent lectionib᷒: p̃ſertim cū ⁊ eadem ĩ mul
tis feſtiuitatib᷒ ml̃torum ſāctorum patrū
ſtudia: miro cuderint eloquio: q̃ de hac
q̃dam uberius: ubiqꝫ ĩ ſcripturis diuiniſ
ꝑdicta legūtur. Quid. n. aliud ſonāt euā
gelia: niſi naſcētem dñm ex maria uirgīe
⁊ omnia eius incrementa quouſqꝫ fuit
ĩ mūdo: dūtaxat diuinis efferunt preco
nijs. Porro ab exordio ſancti euangelij
gabrieleꝫ archangelū colloquētē marie
audiſtis: ⁊ deinceps omnia reliqua plēi᷒
legiſtis. Ad preſepe quoqꝫ o paula te te
ſte: nato puero multitudinem angelorū
ĩter crepūdias noui partus ⁊ querelas
neſcij ploratus: ꝓfeſcenninis gl̃a ĩ excel
ſis deo: ⁊ ĩ terra pax hoib᷒ bone uolūta
tis cātantem audiſti: ⁊ radiantem ſtellaꝫ
uidiſti. Paſtorib᷒ ĩſuper euāgelizātibus
credidiſti. Magos preterea tria deferen
tes mūera ĩ uiſiōe beatiſ oculis ꝯſpexiſti.
Ipſa eadem munera bene intelligendo
uotis omnibus fide deo obtuliſti. Naꝫ
⁊ cum eiſdem magis deum puerum in ꝑ
ſepio adoraſti. ℟. Uidi ſpecioſam ſicut colū
bam aſcendentem deſuper riuos aquarum: cu
ius ineſtimabilis odor erat nimis in ueſtimē
tis eius. Et ſicut dies uerni circundabant eaꝫ
flores roſarum: ⁊ lilia conuallium. ℣. Que eſt
iſta que aſcendit per deſertum ſicut uirgula fu
mi ex aromatibus myrrhe ⁊ thuris: Et ſicut.

Lectio ſecūda.

Sed forte cõqueſta me delatorez ꝙ te ꝓdideri mihi clamabis. Ad qđ ego. Si celatum eſſe uolebas teſte ꝯſcīētia: mihi narrare ante preſepium ubi plurimum lachrymata es nõ deberes. Qđ ut uerum fatear: xp̄i preconia ēt ſi uoluero adiuratus: neqꝫ tuas laudes oīo tacere queo. Jccirco tue te īterrogent filie q̄s lacte nutris: tu ea meli⁹ referabiſ: q̄ neſcio ſi ꝑ ſp̄em aliquã certe: aut ī ſp̄u uidiſti. Unde uos o filie pulſate mr̄em precib⁹: pulſate ad hoſtium īuitãtis amici: ſi quomõ tãdē uobis apiant̄ que ſunt reſerata matri. Uerũtũ de his qđ plura dicam: Oīa ſaluatoris geſta ⁊ beate marie obſequia: nec nõ ⁊ actus uite ex euãgelio didiciſtis. Et nũc qđ ſupeſt: ut ab aliquo doctore reqratis: De aſſumptione tamē eiuſ qualr̄ aſſũpta ē: q2 id ur̄a depoſcit ītentio p̄ñtia abſens ſcribere uobis curaui: que abſñtia p̄ñs deuot⁹ obtuli: ut bēat ſãctuz collegiũ ur̄m ī die tãte ſolēnitatis munuſ latini ſermōis: in quo diſcat tenera īfãtia lactis experiri dulcedinē: ⁊ de exiguiſ eximia cogitare: qualr̄ fauēte deo ꝑ ſinglos annos tota hec dies expēdat ī laudem: ⁊ cũ gaudio celebretur: ne forte ſi uenerit ur̄is ī manib⁹ illud apocryphũ đ trãſitu eiuſdē uirgīs dubia ꝓ certis recipiatis: ꝙ mlti latinoꝝ pietatis amore ſtudio legēdi cari⁹ ãplectũt. p̄ſertim ex his cuz nihil aliud experiri põt ꝓ certo: niſi ꝙ hodierna die gl'oſa migrauit a corpe.

℞. Sicut cedruſ exaltata ſũ ī libano: et ſicut cypreſſus ī mõtem ſion: quaſi myrrha electa. Dedi ſuauitatem odoris. ℣. Et ſicut cynnamomũ et balſamũ aromatizãs. Dedi.

Lectio t̄tia.

Monſtrat ãt ſepulchrũ ei⁹ cernentib⁹ nob uſꝫ ad p̄ñs ī uall' ioſaphat medio: q̄ uallis ē iter mõtem ſion ⁊ montez oliueti poſita: quã ⁊ tu o paula oculiſ aſpexiſti. Ubi ī eius honore fabricata ē eccleſia miro lapide tabulata: ī qua ſepulta fuiſſe: ut ſcire poteſtis ab oīb⁹ ibidem habitãtib⁹ p̄dicat̄: ſed nũc uacuũ eē mauſoleũ cernētib⁹ oſtēditur. Hec iccirco dixerim: q2 multi nr̄oꝝ dubitãt utrũ aſſũpta fuerit ſimul cũ corpore: an obierit relicto corpe. Quõ ãt l' quo tp̄e aut a quib⁹ ꝑſonis ſc̄iſſimum corpus eiuſ īde ablatũ fuerit: l' ubi trãſpoſitũ: utꝝ ue reſurrexerit neſcitur: q̄zuis nõnulli aſtruere uelit eã iã reſuſcitatam: ⁊ beata cum xp̄o īmortalitate ī celeſtib⁹ ueſtiri: qđ ⁊ de beato ioanne euãgeliſta eius miſtro: cui uirgini a xp̄o uirgo commiſſa ē: plurimi aſſeuerant: q2 ī ſepulchro ei⁹ ut fert̄ nõ niſi mãna inuenitur: qđ ⁊ ſcaturire cernit̄. Uerꝝ tñ quid hoꝝ ueri⁹ cenſeat̄ ambigim⁹. Melius tñ deo totũ cui nihil īpoſſibile ē cõmittim⁹: q̄z aliqđ temere diffinire uelimus auctẽ nr̄a ꝙ nõ ꝓbam⁹. Sicuti ⁊ de his qui cũ dño teſte euãgelio ſurrexiſſe creduntur. ſed utrum redierit ī t̄re puluerē an non: certũ nõ hēmus: niſi ꝙ legim⁹: ꝙ multa corpa ſc̄oꝝ qui dormierant ſurrexerũt: ac uenerũt ī ſc̄am ciuitatem. ſ. hieruſalez ⁊ apparuerũt multis. De quib⁹ profecto nõnulli doctorum ſenſerũt etiã ⁊ ī ſuiſ reliq̄rũt ſcriptis: qđ ī illiſ ꝑpetua cõpleta ſit reſurrectio. Fatent̄ eñi ꝙ ueri teſtes ñ eſſent: niſi ⁊ uera eſſet eoꝝ reſurrectio. Unde ⁊ beatus petrus dixiſſe legit̄: cuz de dauid loqueretur ī teſtimonium. Et ſepulchrum īquit eiuſ apud nos eſt: quaſi nõ ſit auſus dicere: ꝙ ipſe aut corpus eius apud nos eſt: ſed tantum ſepulchrũ quo ī conditus fuerat. ℞. Que eſt iſta que proceſſit ſicut ſol: ⁊ formoſa tanq̄z hieruſalem. Uiderunt eam filie ſion: ⁊ beatam dixerũt: et regine laudauerunt eaz. ℣. Et ſicut dies uerni circundabant eam flores roſarum ⁊ lilia conuallium. Uiderunt.

In ſecũdo noct. aīt. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Ps. Eructauit. ℣. Adiuuabit eã de⁹ uultu ſuo: deus ī medio eius non commouebitur. Ps. Deus noſter re. ℣. Sicut letantium oīum nr̄m habitatio eſt in te ſancta dei genitrix. Ps. Fũdamēta. ℣. Aſſumpta eſt maria in celuz gaudent angeli. ℞. Laudantes benedicunt dominum.

Lectio quarta.

Hinc aiūt reſurrexiſſe: ⁊ ipſum cum ceteris ſcis: ⁊ ideo uacuum remanſiſſe mauſoleū uti nunc beate marie q̇d ſane factum et de alijs quibuſlibet locis ſcripturarum affirmare conantur: ꝙ hi iam cum xp̄o regnent in eterna ſocietate reſuſcitati. Quod quia deo nihil ē ipoſſibile: nec nos de beata maria factum abnuimus q̄ꝫq̄ꝫ ꝓpter cautelam ſalua fide pio magis deſiderio opinari oporteat: q̄ꝫ inconſulte diffinire ꝙ ſine periculo neſcitur: Unde de his ex quibus certi ſumus tantiſꝑ loquamur ad exhortatōem ur̄am qualicunqꝫ ſermone ad edificationem ⁊ laudem nominis dei: ut ⁊ religio ſeruetur pro famulatu ⁊ deuotio augeat̄ pro affectu: qm̄ hec eſt uirgo que ſola interemit uniuerſam hereticam prauitatem: ſola ſit poſt dn̄m que nos confirmet in omni ueritate: ſuiſqꝫ commendet precibus ⁊ meritis auxilietur: ut ⁊ ipſi digni īueniamur in eius laudibus. Quod ſi q̄ritur poſt aſcenſionem dn̄i quid egerit: unum pro certo ē: quia uirgo ſancta corpore ac mente permanſit. Quam ſane angelus gabriel: ac ſi celeſtis panymph⁹ intactam cuſtodiuit: ⁊ ioannes ap̄lus et euangeliſta: cui xp̄s eandem ī cruce commiſit: uirgo uirginem ſeruauit: ſuiſqꝫ ei d̄ſeruiuit obſequijs: non ꝙ eximius ille ſcōrum apoſtolorum chorus eam deſeruerit: inter quos poſt reſurrectiōem intrās ⁊ exiens familiarius contulit de xp̄i īcarnatione: tanto ſiquidem uerius: q̄ꝫto ab initio per ſp̄um ſcm̄ plenius omnia didicerat ⁊ proſpexerat oculis uniuerſa: ſꝫ ⁊ apoſtoli per eundem ſp̄m ſcm̄ omnia cognouerunt: ⁊ in omnem electi peruenerint ueritatem.

Reſponſorium.

Ornatam monilibus filiam hieruſalem dn̄us concupiuit. Et uidentes eam filie ſion beatiſſimam predicauerūt dicētes: unguentum effuſū nomē tuum. ℣. Aſtitit regina a dextris tuis in ueſtitu deaurato circūdata uarietate. Et.

Lect. v.

Quam ſane beatā uirginē: ⁊ ſi ōes uenerati ſunt diſcipli eiqꝫ famulabantur officio dilectionis: ioannes tamen amplius ac ſpecialius uſqꝫ ad finem uite: qui ſibi commiſſam accep̄ in ſuam quaſi matrem filius: cum benignus magiſter de cruce mulier inquit: ecce filius tuus: ad diſcipulum autem: ecce mater tua: ut uirgo uirgini coherere t: deſeruiret officioſiſſime cura adoptiōis. Non enim pudiciſſima uirginitas alicui diſcipulorum rectius q̄ꝫ uirgini commēdatur: ut eſſet adinuicem grata ſocietas ⁊ floridus aſpectus: nec non ⁊ uenuſt⁹ cōuerſādi uernans alternatim pudicitiarū ſplendor decoratus. Una ſiquidem ꝟginitas ī ambob⁹: ſꝫ altera ꝓportio ī maria. Altera ſiqdem qꝛ facūdior: ſed ip̄a: Ipſa uero ſꝫ ⁊ altera: qꝛ ⁊ ſi ipſa eademqꝫ īcorruptio: tn̄ fecūditas ītegritatis lōge glorioſior q̄ꝫ uirginitas. Iccirco ⁊ fecunditas ī illa tota deificata ē ⁊ uirginitas. Alioqn nuſq̄ꝫ ſecūdū naturā naſcēdi ꝟginitas: ubi fecūditas p̄dicat̄: nꝫ facūditas ubi ꝟginitas ſeruat̄ ītegra. Ideoqꝫ totū ſupexcellit de illa que dicuntur: quia ſunt diuina atqꝫ ineffabilia. Unde uirginitas ⁊ fecunditas ꝓlis ſupereminens nouitas ē: q̄ꝫq̄ꝫ hūanum cernatur ex carne q̇d naſcitur: uerūtn̄ ⁊ ſi magnificētior m̄ltum uirginitas in maria ꝑꝑ gratie excellentiam: una tamē ītegritas carnis ⁊ una uirtus que ad īuicē quaſi cognata ſociantur. Hinc quoqꝫ ioanneſ quicq̄d ē quod maria genuit euangelizādo ſuo commendat eloquio. Uerbum inquit: quod in principio erat ⁊ uerbum erat apud deum: ⁊ deus erat uerbum. Hoc quippe ꝟbum quod erat in principio: ⁊ apud deum erat: ⁊ de⁹ erat uerbum. Ipſum deum genuit beata uirgo maria ex ſe carne factum. Iccirco et uirginitas longe ſacratior ⁊ fecunditas: ut ita dicam multo ineffabilior: quam ſuo potuerit ille explicare eloquio. Ueꝝ tn̄ quāto uirginitaſ cognatior uirginitati tanto beatus euangeliſta ceteris excellētior ⁊ uicinior uerbo. Ideo quicquid eſt quod uirgo genuit totum: prout potuit homo ꝑ ſpiritum ſanctum nobis reſeruit manifeſtiuſ ⁊ docuit.

Reſponſorium.

Beatā me dicent ōes gñationes. Quia fecit mihi dñs magna q꞉ potēs eſt ⁊ ſāctū nomen eius ℣. Et mīa eius a ꝓgenie ī ꝓgenies timētibus eum. Quia.

Lectio ſexta.

Ceterum ad exemplū humane uite conuerſatio eius pꝰ aſcēſionem xp̄i gñalr̄ cum apl̄is ſuis fuit: quouſqꝫ diſperguntur: ſicuti lucas meminit dicens. Qō regreſſi qdē a mōte oliueti hieroſolymā uenerūt ⁊ aſcēderūt ī cenaculum ubi manebant petrus ⁊ ioannes: ⁊ iacobꝰ ⁊ ādreas philippus ⁊ thomas bartholomeuſ. ⁊ mattheus: iacobꝰ alphei ⁊ ſimon zelotes ⁊ iudas iacobi. Hi ōes īquit erant ꝑſeuerantes unanimiter in oratione cum mulieribuſ: ⁊ maria mater ieſu ⁊ fratribꝰ eius. Ecce ieſu aſcendente: cum quibus uirgo uacat in ſchola uirtutum: ⁊ meditatur in lege mandatorum dei: ut ⁊ ipſa ſit forma diſcipline xp̄i ⁊ exemplum perfectionis uirginibus: Conuerſatur autē cuꝫ teſtibus ſancte reſurrectionis: et ipſa teſtis eſt: uerſat̄ cum ſenatoribus celi infra curiam paradiſi ſub ſp̄s ſc̄i diſciplīa ⁊ magiſterio totius diuine maieſtatis. inuenitur prima beata ⁊ glorioſa ꝟgo maria inter primas ſummi regis cohortes: quarum uita non erat iam e terriſ in quibus xp̄s preliebat̄. ſed de celis. Hinc aſcendiſſe leguntur in cenaculum: quo paſcha digniſſime celebratur. Ibi quippe manebant cum maria matre ieſu unanimiter aſpirati in caritate perſeuerantes ī oratione: donec induerentur uirtute ex alto. Ceperant iam enim orare: qui duduꝫ cum dño conuerſantes uirtutibuſ ⁊ miraculis paſcebantur. Et bene perſeuerantes in oratione nihil heſitantes: donec acciperent munera ſpiritus ſancti: q̄ poſcebant: quos ⁊ uos o filie imitamini que ī ſchola chriſti permanere uouiſtis. Perſeuerate in oratiōibus unanimit̄: uiuētes: quouſqꝫ ītrare poſſitis gaudia eterne uite: quo beata uirgo felicit̄ hodie intrauit alternantibus hymnidicis āgelorum choris infra paſcua eterne uiriditatis: ubi una ſocietas omnium ſupernoꝝ ubi dulcis ſolennitas angeloꝝ: ubi poſt labores ⁊ erumnas felix ⁊ ſuauis ē refectio animarum.

Reſponſorium.

Beata es maria que dominum portaſti creatorem mundi. Genuiſti qui te fecit ⁊ in eternū permanes uirgo. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecum. Genuiſti.

In tertio nocturno. Añ.

Gaude maria uirgo: cunctas hereſes ſola interemiſti in uniuerſo mundo. p̄s. Cantate. Añ. Dignare me laudare te uirgo ſacrata: da mihi uirtutem contra hoſtes tuos. p̄s. Dominus reg. exul. Añ. Poſt partum uirgo inuiolata ꝑmanſiſti: dei genitrix intercede ꝓ nobis. p̄s. Cantate. ij. ℣. Maria uirgo aſſumpta eſt ad ethereū thalamū. ℟. In quo rex regū ſtellato ſedet ſolio.

Lectio ſācti euāgelij ſecūdū lucam.

In illo tp̄e. Intrauit ieſus ī q̄ddam caſtellum: ⁊ mulier q̄dam martha nomine excepit illum in domum ſuā. Et reliqua. Omel. ſancti auguſtini ep̄i.

Lectio ſeptima.

Sanctum euāgelium cum legeretur audiuimus a femina religioſa ſuſceptū eē dñm hoſpitio: eaqꝫ martha uocabatur. Et cum eſſet ipſa occupata in cura miniſtrandi: ſoror eius maria ſedebat ad pedes dñi: ⁊ audiebat uerbuꝫ eiꝰ. Laborabat illa: uacabat iſta. Illa erogabat: hec implebatur. Uerūtamē martha laborās mltū ī illa occupatōe ⁊ negocio miſtrandi int̄pellabat dñm: ⁊ de ſorore ſua cōqueſta ē: ꝙ eā laborātez non iuuaret. Dñs āt ꝓ maria reſpondit marthe: ⁊ ipſe eius factus eſt aduocatus: q iudex fuerit īterpellatus. Martha īquit circa mlta occupata es: qñ unū ē neceſſarium. Maria meliorem ꝑtem elegit q̄ nō auferetur ab ea.

Reſponſorium.

Diffuſa ē gr̄a ī labijs tuis. Propterea bñdixit te deꝰ ī etnū. ℣. Myrrha ⁊ gutta ⁊ caſſia a ueſtimētis tuis a gradibus eburneis: ex q̄bus delectauerūt te filie regū ī honore tuo. Propte.

Lectio octaua.

AUdiuim⁹.n. ẽt ĩterpellatõez ĩpellãtis: ⁊ ſñiam iudicis. Qua ſñia ĩpellãti rñdit. ſuſceptã defẽdit. Erat.n.maria ĩtẽta dulcedini ꝟbi dei. Jntẽta erat martha quõ paſceret dñm. ĩtẽta erat maria: quõ paſceret a dño. a martha ↄuiuiũ domino parabat: i cui⁹ ↄuiuio maria iocundabat. Cũ ergo maria ſuauit audiret uerbũ dulciſſimũ: ⁊ corde ĩtẽtiſſimo paſceretur ĩpellato dño a ſorore ſua: quõ putam⁹ eam timuiſſe ne diceret ei dñs. Surge ⁊ adiuua ſororem tuam. Mira enim ſuauitate tenebat: qꝛ ꝑfecto maior ẽ ĩfectio mẽtis q̃ȝ uẽtris. Excuſata ẽ ſedet ſecurior: Quõ ãt excuſata: Attẽdam⁹ ĩſpiciamus ꝑſcrutemur qͦd poſſum⁹ paſcamur ⁊ nos. ℟. Beata es uirgo maria dei genitrix que credidiſti dño: perfecta ſũt ĩ te que dicta ſt̃ tibi: ecce exaltata es ſuper choros ãgelorum. Jntẽcede pro nobis ad dñm deũ nr̃m. ℣. Aue maria gratia plena dñs tecũ. Intercede.

Lectio nona.

QUid.n. putam⁹ reꝑhẽſũ eẽ miſterium marthe: quã cura hoſpitalitatis occupauerat: que ipm dñm hoſpitio receꝑat. Quõ ergo recte reꝑhẽdebat: q̃ tãto hoſpite letabat: Hoc ſi uerũ ẽ dimittãt hoĩes qͦd miſtrãt egẽtib⁹: eligãt ſibi ꝑtem meliorẽ q̃ nõ auferẽt ab eis. Uacent uerbis: ĩhyent doctrine dulcedini: occupẽtur circa ſciam ſalutarẽ. Nihil ei cure ſit qs ꝑegrin⁹ i uico iaceat: qs egeat pane qs iduẽdus: qs uiſitãdus: qs redimẽdus qs ſepeliẽdus. Uacẽt opa mie: uni inſtẽt ſcie. Si melior parſ ẽ: cur nõ õẽs hoc faciũt: qñ ipm dñm hac cã patronũ hẽm⁹: Nõ.n.timemus i hac re ne offẽdam⁹ eiuſ iuſtitiã: cũ patronã teneam⁹ ei⁹ ſñiam: Et tamẽ nõ ẽ ita: ſed ſicut dixit dñus ita eſt. Quõ ĩtelligiſ nõ ẽ ita: Eſt ãt quõ ĩtelligere debes. Ecce aduerte. Circa mlta eſ occupata: qñ unũ ẽ neceſſariũ. Maria meliorẽ ꝑtem elegit. Nõ tu malã: ſed iſta meliorẽ. ſȝ uñ meliorẽ: qꝛ tu circa mlta: iſta circa unũ. ꝑpõit.n. unum mltis. ñ.n. a mltiſ unũ: ſed mlta ab uno. ℟. O glõſa dña excelſa ſup ſidera: que nec primã ſilez uiſa ẽ: nec hñre ſequẽtẽ. Sola ſine exẽplo placuit uirgo xp̃o. ℣. Sola fuit mulier patuit qua ianua leti: ex qua uita rediit. Sola.

Ad laudes ⁊ ꝑ hoĩ. Añt.

ASſũpta ẽ maria ĩ celũ gaudẽt ãgeli: laudãtes bñdicũt dñm. ps. Dñs regnauit cũ reli. aꝶ. Maria ꝟgo aſſũpta ẽ ad ethereum thalamum: ĩ quo rex regũ ſtellato ſedet ſolio. aꝶ. Jn odorẽ unguẽtoꝝ tuoꝝ currim⁹: adoleſcẽtule dilexerũt te nimis. aꝶ. Benedicta filia tu a dño: qꝛ ꝑ te fructũ uite cõmunicauim⁹. aꝶ. Pulchra es ⁊ decora filia hierl̃m: tribil̃ ut caſtrorum acies ordinata. Capl̃m. Jn õib⁹ regẽ Hym. O glõſa dña. ℣. Exaltata es ſc̃a dei genitrix. ℟. Super choros ãgeloꝝ ad celeſtia regna. Ad bñd. aꝶ. Que ẽ iſta q̃ aſcendit ſicũ aurora ↄſurgẽs: pulchra ut luna electa ut ſol: tribilis ut caſtrorum acies ordinata. ps. Bñ. Oĩo. Famuloꝝ tuoꝝ: ut ſupra. Ad primã Capl̃m. Regi ſecloꝝ. ℟ñſo. bre. Xp̃e fili dei uiui miſerere nobis. ℣. Qui natus es ꝺ ꝟgine maria. Miſerere. Gl̃a pr̃i. Xp̃e. fi. ℣. Exurge adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝓpter nomẽ tuum. ⁊ ſic. ꝺꝛ ꝑ totã octam Ad t̃tiã Capl̃m Jn õibus requiem. ℟ñſo. bre. Exaltata ẽ ſc̃a dei genitrix. ℣. Super choros angelorum ad celeſtia regna. Sancta. Gl̃a patri. Exaltata. ℣. Aſſũpta eſt maria in celum gaudent angli. ℟. Laudantes benedicunt dñm.

Ad ſextã capl̃ȝ.

ET ſic i ſion firmata ſum ⁊ in ciuitate ſãctificata ſimuliter requieui: ⁊ in hierl̃ȝ poteſtas mea. ℟ñ. bre. Aſſũpta eſt maria ĩ celuȝ Gaudent angeli. ℣. Laudãtes bñdicunt dñȝ Gaudent. Gl̃a. Aſſũpta eſt. ℣. Maria ꝟgo aſſumpta eſt ad ethereum thalamum. ℟. Jn quo rex regũ ſtellato ſedet ſolio.

Ad nonã. Capl̃m.

IN plateis ſicut cinnamomũ ⁊ balſamũ aromatizans odorem dedi quaſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoris. ℟ñ. bre. Maria ꝟgo aſſũpta eſt. Ad ethereũ thalamũ. ℣. Jn quo rex regum ſtellato ſedet ſolio.

ad ethereum: Gl'a. Maria ṽgo. ℣. Dignare me laudare te ṽgo sacrata. ℟. Da mihi ṽtutez ꝯ hostes tuos. Ad uespas .añ. Assũpta est maria in celum: cũ reliqs d̕ laudib⁹ ps. De sc̄a maria capl'm. In oībus reqez quesiui. Hymn⁹. Aue maris stella. ℣. Exaltata ē sc̄a dei genitrix. ℟. Sup choros angeloꝝ ad celestia regna. Ad magni. añ. Hodie maria ṽgo celos ascēdit gaudete: qꝛ cũ xp̄o regnat i eťnũ. ps. Mag. Oro. Famuloꝝ tuoꝝ. ut supra:

Infra octaz bt̄e marie sex lectiōes legũt de sermōe sc̄i hieronymi pbr̄i .s. Hodie nãqꝫ. Et tres de omel. festiuitatis eiusdez. De festiuitatib⁹ uero q̃ ĩfra octam assũptiōis currũt nihil tũc agit: sed p⁹ octauã celebrãt. Sed de octaua beati laurentij fit eodē die de quo cadit. In uespis diei ante octauã beati laurētij a capl'o iantea fit de sc̄o laurētio cũ cōmemoratiōe sancte marie. Ad matuti. fit idē offm̃ qd̕ i die ⁊ ꝑ horas usqꝫ ad Capl'm i secũdis uesperis: ⁊ tũc a capl'o iantea fit de bt̄a ṽgine cũ cōmēoratiōe sc̄i laurentij.

Pro prima die ĩfra octam assũptōis beate ṽginis de sermōe sc̄i hieronymi pbr̄i

Lectio prima.

Hodie nanqꝫ gl'osa sp̄ uirgo maria celos ascendit: rogo gaudete: qꝛ ut ita fatear: ieffabil'r sublimata: cũ xp̄o regnat i eťnũ. Regina mũdi hodie de tris ⁊ de p̄nti seculo inq̄ capit. Iterum dico gaudete: qꝛ secura de sua immarcessibili gr̄a ad celi palatiũ iã ꝑuenit. Exultate in quã ac gaudẽte ⁊ letet' oīs orbis: qꝛ hodie nobis oībus iteruenietib⁹ ei⁹ meritis sal⁹ aucta ē. uobis quoqꝫ diligentibus eã honor ⁊ ṽtus una cũ reliqs ṽgib⁹ sacris amplius p̄sẽtat' ⁊ gr̄a. Iccirco dilectissimi letamini ⁊ laudate: qꝛ si deũ ore ꝓphetico i sc̄is suis laudare iubemus: m'ltomagis eũ i hac celebritate bt̄e marie uirgis matris eius oꝫ nos cũ hymnis ⁊ cãticis diligentius extollere: ⁊ dignis deo iubilare p̄conijs: ac mysticis honorare mũerib⁹. Nulli dubiũ qn totũ ad gl'az laudis eius ꝑtineat: qcqd digne genitrici sue i pensum fuerit ac solennit' adipletũ.

Lectio secũda.

Ex quo timeo satis: ⁊ ualde ꝑtimesco: dũ u'ris cupio parere ꝓfectib⁹: ne forte sicut ĩprob⁹: ita ⁊ ĩdign⁹ laudator ĩueniar. ꝓfecto .n. cũ nec sãctitas nec facũdia suppetat: ut beatã ⁊ gl'osã ṽgiem digne laudare queã. Qm̃ ut ueꝝ fatear qcqd hũanis dici potest uerbis: min⁹ est a laude dei: qꝛ diuinis ⁊ ãgelicis ē excellētius p̄dicata ⁊ laudata p̄conijs. A ꝓphetis qdē p̄nũciata: a p̄triarchis figuris et enigmatib⁹ p̄figurata: ab euãgelistis exhibita ⁊ mõstrata: ab ãgelo uenerabil'r atqꝫ officiosissime salutata. Preterea qualis ⁊ q̃zta eēt ab eodē diuinitus declarat' cũ ait: Aue gr̄a plena dñs tecũ: bñdicta tu i mulierib⁹. Talib⁹ nãqꝫ d̕cebat ṽgiez oppignerari munerib⁹: ut eēt gr̄a plena: q̃ dedit celis gl'am: tris dñm: pacēqꝫ refudit: fidē gētib⁹: finē uitijs uite ordiez: morib⁹ disciplinã.

Lec. tertia.

Et bñ angelus ad uirgiem mittit': qꝛ sp̄ ē angelis cognata uirgitas. ꝓfecto ĩ carne p̄ter carnē uiuei e nõ t'rena uita ē: sed celestis. Unde ĩ carne ãglicaz gl'am acqrere maioris ē meriti q̃z hr̄e. eē .n. angelũ felicitas ē: eē ṽgiem uirtutis ē. Dũ hoc hõ optinere uirib⁹ nitit' cũ gr̄a qd̕ hꝫ angl's ex natura. Utrũqꝫ tñ eē uirginē ⁊ angl'm diuini mũeris ē offm̃ non humani. Aue iquit gr̄a plena. Et bñ plena: quia ceteris ꝑ ptes p̄statur. Marie uero simul se tota ĩfundit plenitudo gr̄e. Hec quippe ē quod dauid canit. Descēdit sicut pluuia ĩ uellus. uellus itaqꝫ cum sit de corpore: nescit corpis passionem. Sicut ⁊ uirginitas cum sit in carne uitia carnis nescit.

Lectio quarta.

Celestis plane imber in uirgineum uellus placido se infudit elapsu: ⁊ tota diuinitas inde se contulit ĩ carne: quando uerbum fc̄m est caro: ac deinde ꝑ crucis patibulum exp̄ssũ terris oībus pluuiã salutis effudit ⁊ stillicidia grẽ humanis p̄stitit mẽtibus.

Lec.iiij.

Dominus tecũ iqt. Mira res: Et iã erat cũ ꝟgĩe q ad ꝟgĩem mittebat angelũ. Et p̄cessit nũtiũ suũ dñs: sꝫ non recessit a deo: nec teneri potuit locis: q oĩb⁹ hẽtur i locis. Et totus ubiqꝫ ẽ: sine quo nihil totũ. Ergo uerbũ p̄ris nunq̃ꝫ a patre discedẽs. Hõ ꝓprie fieri dignat⁹ est secreto suo mysterio qđ ipse nouit. Qui qm̃ totuꝫ suscepit qđ ẽ hõis: hõ totus est. Et totũ accipiẽs qđ dei ẽ: õino aliud q̃ꝫ deus q natus ẽ ex maria eẽ ñ potuit. Scit.n. deus oĩa ⁊ põt: ꝓpea qꝛ ita ẽ sciuit se ac potuit in utero ꝟgis sine sui corruptione miscere atqꝫ uniri. Ut unus eẽt xp̃s deus ⁊ hõ: una ꝑsona: una sba. Ob qđ dei genitrix electa ẽ ⁊ p̄electa: iure ab angelo grã salutat̃ ⁊ p̄dicat̃ plena. Uere plena ꝑ quã largo sc̃i tp̃is imbre ꝑfusa ẽ oĩs creatura. Et iõ satis eam ꝺuotissime primũ angelus ueneratur ⁊ salutat.

Lectio qnta.

Mirat̃ itaqꝫ ⁊ ipse: qualis aut q̃zta sit quã salutat. Nõ.n. simplex fateor: l' ꝯsueta fuit ista salutatio: sꝫ oĩ admiratõe digna. Siqdeꝫ ueneratiõis fuit dilatio: oblatio muneris: famulatus obsequij: qꝛ ⁊ si i sc̃is p̃ribus ⁊ ꝓphetis grã fuisse credit̃: nõ tñ eatenus plena. In mariam uero totius grẽ q̃ i xp̃o ẽ plenitudo uẽit q̃zq̃z aliter: ⁊ ideo iquit: Bñdicta tu int̃ mulieres. id est. bñdicta plus q̃ꝫ oẽs mulieres. Ac ꝑ hoc qcqd maledictiõis infusum ẽ ꝑ euam: totuꝫ abstulit benedictio marie. Insuꝑ ⁊ grãm refudit xp̃i ortus: quã nõ habuit prius oĩs mũdus. Igitur quod natura nõ habuit: usus nesciuit: ignorauit rõ: mẽs nõ capit hũana: pauet celũ: stupet terra: creatura oĩs ẽt mirat̃: celeste hoc totũ ẽ qđ ꝑ gabrielẽ marie diuinit⁹ nũtiat̃ ⁊ ꝑ xp̃m adipletur.

Lectio sexta

Qua de causa de tali tãtaqꝫ loq me idignum fateor. Sed ⁊ puto ꝙ nemo sit q ꝑsumat nisi q q̃zta sint q̃ ꝑãdũt penitus ignorat. Tamẽ ⁊ si ad hec nẽo idoneus iuenitur: uotis oĩbus cessare ñ deꝫ qlꝫ ẽt peccõr a laudib⁹: q̃zuis explere nequeat qđ sentit̃. Uñ sermo diuin⁹ cũ ꝺ peccõre ageret i psalmis: Sacrificiũ iqt laudis honorificabit me: ⁊ illic it̃ i q̊ ostẽdã illi salutare dei. Ac si patent̃ dicat̃. Illic iter ẽ laudis ad et̃nam laudẽ sine fine mãsurã: sed nemo app̄hẽdet illud: nisi ego premõstrauero. Propt̃ea carissime qꝛ iter salutis uꝛ̃e i laudib⁹ ẽ saluatoris: hortor uos ⁊ cõmoneo i hac sacra solẽnitate genitricis dei marie nolite cessare a laudibus.

Lectio sc̃i euãgelij secũdũ lucã.

In illo tp̃e. Intrauit iesus i qđdam castellũ: ⁊ mulier q̃dã martha noie excepit illũ i domũ suã: ⁊ reliqua.

De omel. sc̃i Augu. epi. Lectio. vij.

Multa sũt q̃ fc̃a sũt: unus q fecit celũ ⁊ terrã: mare ⁊ oĩa que in eis sunt. Quã multa sunt? Quis ista numeret? qs hec fecit? Deus omnia. Ecce bona ualđ Bona ualde que fecit: q̃zto magis ille q fecit? Attendamus ergo occupatõẽs nostras circa multa. Necessarium est misteriuꝫ corpa refecturis. Quare hoc? Quia esuritur. Quia sititur. Mia miseris necessaria ẽ. Frãgis panẽ esurienti: qꝛ inuenisti esuriẽtẽ. Tolle famẽ: cui frãgis panẽ? tolle pegrĩatiõeꝫ: cui exhibes hospitalitatẽ? tolle nuditatẽ: cui p̄stas uestẽ? Nõ sit egritudo: quẽ uisitas? Nõ sit captiuitas: queꝫ redimis? Nõ sit rixa: quẽ ꝯcordas? Non sit mors: quẽ sepelis? In illo futuro sec̃lo nõ erũt ista mala. ergo nec ista misteria.

Lectio octaua.

Bene ergo martha circa corpalẽ dñ qđ dicã necessitatẽ an uolũtatẽ: an necessitatem simul ⁊ uoluntatem ministrabat carni mortali? Sed quis erat i carne mortali? In principio erat uerbum: ⁊ ꝟbum erat apud deũ ⁊ deus erat uerbũ. Ecce qđ maria audiebat. Uerbũ caro fc̃m ẽ ⁊ hitauit i nobis. Ecce martha cui ministrabat. Ergo maria meliorem partẽ elegit q̃ ñ auferetur ab ea. Hec.n. elegit qđ semper manebit: iõ nõ auferet̃ ab ea: quia circa unum uoluit se occupare.

Jam tenebat mihi ãt adherẽ deo bonũ ẽ. Sedebat ad pedes capitiſ noſtri. Et q̃ꝫto humilius ſedebat: tãto amplius capiebat.

Lectio nona.

COnfluit.n. aqua ad humilitatẽ cõuallis: denatat de tumoribus colľ. Nõ ergo dñs opꝰ marthe reprehẽdit: ſꝫ minꝰ diſtinxit. Circa multa es ĩquit occupata. Porro unũ ẽ neceſſariũ. Jam hoc ſibi maria elegit. Tranſit labor multitudinis ⁊ remanet caritas unitatis. Ergo quod elegit maria nõ auferet̃ ab ea. A te ãt qđ elegiſti utiqꝫ hoc ſequit̃: utiqꝫ hº ſubintelligit̃: a te ãt qđ elegiſti auferet̃: ſꝫ bono tuo auferet̃ ut qđ meliꝰ ẽ detur. Auferet̃.n. a te labor: ut reges deĩ. Tu nauigas: illa iam ĩ portu eſt. Videtis ergo frẽs ⁊ q̃ꝫtum arbitror iam intelligitis in his duabꝰ mulieribꝰ q̃ ambo fuerãt deo grate: ambe amabiles: ãbe diſcipule. Videtis ergo ⁊ magnum aliqđ ĩtelligetis: qui cũqꝫ ĩtelligitis: qđ audire ⁊ ſcire debetiſ ẽt q nõ ĩtelligitis.

Pro ſecũda die de ſermõe ſcĩ Hieronymi pbr̃i. Lectio prima.

QVod ſi uirgo es: gaude qꝛ meruiſti eẽ: ⁊ tu qđ laudas. Tantũ cura: ut ſis q̃ digne laudare poſſis. Qđ ſi ꝯtinẽſ es ⁊ caſta: uenerare ⁊ lauda. qꝛ nõ aliũđ cõſtat ut poſſis eſſe caſta: q̃ꝫ ex gr̃a xp̃i q̃ fuit pleniſſime in maria quã laudas. Qđ ſi ꝯiugata certe aut peccatrix: nihilominꝰ ꝯfitere ⁊ lauda: qꝛ inde mĩa õibꝰ ꝓfluxit ⁊ gr̃a ut laudent. Et q̃ꝫuis nõ ſit ſpecioſa laus ĩ ore peccatoris: noli ceſſare: qꝛ ĩde tibi ꝓmittit̃ uenia: unđ ⁊ õibꝰ: ut laudeſ. Alioquin niſi iuxta modulum ĩgeniĳ nr̃i deum laudare ĩ ſanctis ſuis ſtudeamus: quomõ eum ſecundum qđ canimus iuxta multitudinem magnitudiniſ eiuſ laudare poterimus? Omnino hoc ꝑtermittendum non eſt qđ impleturi ſumus qñqꝫ ſecundum qđ dĩ. Beati q habitant ĩ domo tua dñe ĩ ſecľa ſecľoꝝ laudabũt te

Lectio ſecunda.

INterdum ꝟo qꝛ immenſus eſt: qđ uoce non poſſumus: nec facundia ualemus: exequamur uotis ⁊ medullis cordis: qꝛ magnꝰ ⁊ bonus eſt atqꝫ immẽſus: tãtus ac talis: q̃ꝫtum ⁊ qualem ĩpe ſe nouit ore ac ſp̃u cõfiteamur ad iuſtitiam ⁊ ſalutem. Hinc ergo ões pariter feſtiuitatem glorioſe ſemperqꝫ uirginis marie deuotiſſime celebremus: qꝛ hec dies preclara: in qua meruit exaltari ſuꝑ choros angelorum: ⁊ peruenire ultra q̃ꝫ nr̃e hũanitatis eſt natura. Vbi nõ ſubſtantia tollitur: ſed glorie magnitudo monſtratur: cum eleuatur in dextera patris: ubi xp̃s ꝓ nobis introiuit pontifex ſc̃s ĩ eternum ad celi palatium.

Lec. tertia.

HEc ẽ inquam dies: in qua uſqꝫ ad beatitudinem throni ĩtemerata mr̃ ⁊ uirgo proceſſit: atqꝫ in regni ſolio ſublimata pꝰ xp̃m glorioſa reſedit. Sic itaqꝫ ubiqꝫ cõfidenter ſancta dei canit eccleſia qꝙ de nullo alio ſanctorum fas eſt credere: ut ultra angelorum uel archangeloꝝ merita tranſcenderit: quia ⁊ ſi ſimilitudo repromittitur ſãctis: ueritas non negat̃. Hoc quippe priuilegium non nature eſt ſed gratie uirginis marie: de qua natus ẽ ĩpe deꝰ ⁊ hõ. Jccirco ⁊ ipſa plus ẽ meritis ⁊ nõ natura q̃ꝫ ꝟgo ⁊ hõ. Unde ⁊ ſi cetere ꝟgines imitantur illam uſqꝫ ad ꝯceptũ partus ⁊ noue ſalutationis gabrielis obſequium: deinceps totum diuinũ ẽ qđ opat̃ ĩ ea teſte anglo qꝛ ſp̃u ſc̃o ⁊ ꝟtute altiſſimi obumbratur. Ante hoc ipꝫ ſane uterũ uirginis q̃ꝫuis mũdꝰ q̃ꝫuis impollutus ⁊ alienꝰ a ꝯtagione pecc̃i: q̃ꝫuis ſc̃s: tñ adhuc uilitate hũanitatis ĩduit̃: ut ita dicã: ac ſi lana cãdidiſſima: ſuoqꝫ colore dealbata. Ad quã ſane cuꝫ acceſſit ſp̃s ſc̃s: quaſi ip̃a eadẽqꝫ lana cũ ĩficit̃ ſanguie ꝯchiliĳ ľ muriciſ ꝟtit̃ ĩ purpurã. ꝟſa ẽ ⁊ ip̃a ſine coitu ĩ mr̃em: ut ñ ſit iã admodũ qđ fuerat: ſꝫ purpura ꝟiſſima ad idumẽtũ ⁊ gľaꝫ ſũmi regis diuinitꝰ aptiſſime dedicata: ut nulli deinceps ea uti uſu femineo licuerit niſi deo.

Lec. quarta.

QVippe ut ita loquar: beata ⁊ glorioſa ꝟgo maria eo mõ q̃ꝫuis dudum ĩcõpabilis eſſꝫ uniuerſis q̃ ſub celo ſunt ꝟgibꝰ: ut decenter poſſet ĩ ſe ſuſcipere diuinitatis admixtiõem: ſalua utraqꝫ nat̃a tñ cum gr̃a replet: cuꝫ sp̃u sancto perfunditur: cum uirtute altissimi obumbrat: fit preciosior meritis: celsis sublimior: fastigijs pulchrior: sanctitate gloriosior: suorum p̄rogatiuis meritorum: ita ut nullis iam usibꝰ sit ip̃a eadēqꝫ mancipāda nisi diuinis. Unde o sanctissime ꝟgines: ⁊ si imitari oꝫ tātam ac talem uirginem: tāqꝫ p̄claram: uenerari m̃ltum ꝯuenit: ⁊ ultra angelicam quodāmō dignitatē: q̃ꝫtum fas ē cū gaudio dignissimis laudibus efferri. Que ut diximus non temere xp̄i ꝑ gl̃am sup̲ choros angelorꝫ exaltata duotissime hodie p̄dicat: q̄r p̄cessit eam dñs ⁊ saluator nr̃: ex ea uera fide genitus ad celestia: ut pararet ei sicut ip̄e suis ꝓmisit discipulis: in ethereis mansionibꝰ locuꝫ. hinc quoqꝫ dauid ꝓpheta olim gratulabundus xp̄o canit. A summo inquit celo egressio eius: ⁊ occursus eius usqꝫ ad summum eiꝰ.

Lectio q̄nta

Ascendit ergo eādem gl̃am resūptꝰ lꝫ nō amiserit quā priꝰ habuerat anteqꝫ mundus fieret. Ascendit ⁊ p̄parauit huic sanctissime ⁊ gloriosissime uirgini locum immortalitatis: ut cum eo regnare posset i ꝑpetuum. Et hec est eiꝰ diei p̄ntis festiuitas: in qua gl'osa ⁊ felix ad ethereum ꝑuenit thalamum. Que ꝓfecto festiuitas: sicuti ⁊ ꝟgo icomparabilis est ceteris uirginibꝰ: ita icomparabil' est ista festiuitas ōium sc̃orum festiuitatibꝰ. Admirāda ēt uirtutibus angelicis ꝓpter qd̓ ex persona supnorꝫ ciuium ⁊ eiꝰ assumptione admirans: Sp̃s sc̃tus ait i canticis: Que ē ista q̄ ascendit ꝑ dersertū quasi uirgula fumi ex aromatibꝰ. Bene quasi uirgula fumi q̄r gracilis ⁊ delicata q̄r diuinis extenuata disciplinis. Eteniꝫ ꝯcremata itus i holocaustum incendio pij amoris ⁊ desiderio caritatis. Ut uirgula iquit fumi ex aromatibus.

Lectio sexta.

Nimiruꝫ q̄r multis repleta erat uirtutum odoribus: manans ex ea fragrabat suauissimus odor ēt angelicis spiritibꝰ. Ascēdebat āt de deserto p̄ntis seculi uirga de radice iesse olim exorta. Sed admirabantur electorum anime p̄ gaudio: quenam esset que etiam meritorum uirtutibus angelorū uinceret dignitatē. De qua rursus idem sp̃s sanctus i eisdē canticis. Que est ista que ascendit inquit quasi aurora consurgens pulchra ut luna electa ut sol: terribilis ut castrorū acies ordinata. Admiratur āt sp̃s sc̃s: q̄r ōes de ascensu hꝰ uirgis admirātes facit: q̄ quasi noui diluculi aurora rutilans ascensu suo resplēdeat: multis freta ⁊ uallata sc̃orum agminibus. Unde dr̃: Terribilis ut castrorum acies ordinata.

Lectio sc̃ti euāgelij secundum lucam.

In illo t̄pe. Intrauit iesus i qd̓dam castellum: ⁊ mulier q̄dam martha noīe excepit illū i domū suā. Et reliqua.

De omel. sc̃i augustini ep̄i. Lectio. vij.

Uidetis inquā de his duabꝰ mulieribꝰ duas uitas eē figuratas: p̄ntem: ⁊ futurā: laboriosā ⁊ quietā: erūnosaꝫ et beatā: t̄palem ⁊ eternā. Due sūt uite quas descripsi breuiť ut potui. Iaꝫ de illis uos cogitate copiosius: qd hec hēat uita: nō dico mala: nō neq̃ꝫ: nō nefaria: non luxuriosa: non impia: sed laboriosa erumnis plena: timoribꝰ castigata: tētationibꝰ sollicita: Hāc ipam inocentem uitaꝫ dico: qualem decebat circa dñm hr̃e marthā. Hāc ergo quātū potestis inspicite: et de hac ut dixi copiosius cogitate.

Lectio octaua.

Uita ꝟo iiqua aberat ab illa domo nec cū martha erat nec cū maria. Et si aliqñ fuit: dño itrāte fugit. Remāserūt ergo i illa domo: q̄ susceperat dñm: in duabꝰ feis due uite: ābe innocentes: ābe laudabiles: sꝫ una laboriosa: alt'a ociosa. Nulla facinorosa: nulla desidiosa: ābe inocētes: ābe iquā laudabiles: sꝫ una laboriosa: altera ociosa: nulla facinorosa quā cauere dꝫ laboriosa: nll'a desidiosa quaꝫ cauere dꝫ ociosa. Erāt ergo i illa domo due iste uite: ⁊ ip̄e fons uite. In martha erat p̄ntium imago: i maria futurorum. Qd̓ agebat martha ibi sumus: qd̓ agebat maria. hoc speramꝰ: hoc agamꝰ bñ: ut illud habeamꝰ plene.

Lec. nona.

Nam quid inde habemus in q̄ꝫtuꝫ habemus q̄ꝫdiu hic ſumus: q̄ꝫtum eſt qđ inde habemus? Nam ⁊ modo inde aliquid agimus: remoti a negocijs ſepoſitis familiaribus curis. Conueniſtis ſtatis auditis in q̄ꝫtum hoc agitis marie ſimiles eſtis: ⁊ facilius uos qđ agit maria q̄ꝫ ego qui prerogo. Si quid tamen dico chriſti eſt. Jđo uos paſcit quia chriſti panis communis eſt: unde ⁊ ego uobcum uiuo. Nunc autem uiuimus ſi uos ſtatis in dño fratres. Nolo in uobis ſed in domino: quia neqꝫ qui plantat eſt aliquid: neqꝫ qui rigat: ſed qui incrementuꝫ dat deus pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus cui eſt gloria laus poteſtas ⁊ imperium per immortalia ⁊ infinita ſecula ſeculoꝝ amen. Pro die tertia de ſermone ſācti hieronymi preſbyteri lectio prima.

Siquidem terribilis ſuis facta uirtutibus ut caſtrorum acies admodū ordinata: hinc inde ſanctorum angelorū fulta preſidijs. Pulchra ut luna immo pulchrior q̄ꝫ luna: qꝛ iam ſine defectu ſui coruſcat celeſtibus illuſtrata fulgoribus. Electa ut ſol fulgore uirtutum: quia ipſe eam elegit ſol iuſtitie ut naſceretur ex ea. Ad cuius profecto exequias q̄ꝫtum fas eſt credere famulabātur angeli: ⁊ uniuerſe celorum congratulabantur curie. Nec mirum quia honor maternus eius eſt q natus eſt ex ea quē ōīs celorum ordo ueneratur ⁊ adorat ſuper ſe eleuatum cum patre in ſede maieſtatis deuꝫ. Legimus ergo q̄ꝫ ſepe ad funera nec non ad ſepulturas quorunlibet ſanctorum angelos aduéniſſe: ⁊ ad exequias eoruꝫ obſequia preſtitiſſe: necnon ⁊ animas electorum uſqꝫ ad celos cum hymnis ⁊ canticis atqꝫ laudibus detuliſſe: ubi ⁊ utriuſqꝫ ſexus chori commemorantur frequēter auditi laudes ceciniſſe in terra ⁊ qđ ꝑſpicatius eſt: multo non nunq̄ꝫ lumine eoſdem reſplēduiſſe. Inſuper ⁊ adhuc uiuentes in carne ibidem miri odoris fragrantiam diutius perſenſiſſe. Lectio .ij.

Quod ſi ad recreandam ſpem dilectiſſime ⁊ corroborandam fideꝫ inſ dum aſtantium ſaluator noſter chriſtus ob merita ſuorum amplius cōprobāda talia ⁊ tāta dignatus eſt exhibere per ſuos celi miſtros circa defunctos: q̄ꝫto magis hodierna die credendum eſt militiā celorum cum ſuis agminibus feſtine obuiam aduéniſſe genitrici dei eāqꝫ ingenti lumine circunfulſiſſe: ⁊ uſqꝫ ad thronū olim ſibi ante mundi conſtitutionem paratum cum laudibus ⁊ canticis ſpiritualibus perduxiſſe. Nulli dubium omneꝫ illam celeſtem hieruſalem tunc exultaſſe ineffabili letitia: tunc iocundatam eſſe īeſtimabili caritate: tuncqꝫ cum omni gratulatione iubilaſſe: quādo feſtiuitas hec que nobis hodie reuoluit annua: illis ōibus facta eſt continua. Quando ſolis iuſtitie ſplendidiſſima mr̄ celorum ſecreta penetrauit. Nec īmerito. Creditur enim ꝙ ſaluator omnium ipſe q̄ꝫtū datur ītelligi per ſe totꝰ feſtiuus occurrit ⁊ cū gaudio eam ſecū in throno collocauit. Alias autem quomodo īpleuiſſe creditur qđ ī lege ipſe precepit. Honora inquit patreꝫ tuum ⁊ matrem. Lectio tertia.

Porro ꝙ patrem ſuum honorauit ipſe tibi teſtis eſt cum ad iudeos ait. Ego gloriam meam non quero: eſt q querat ⁊ iudicet. Sꝫ ego honorifico patrem meum ⁊ uos inhonoraſtis me. De matre uero euangeliſta cum redirent: ueniens ait nazareth ⁊ erat ſubditus illis. Sꝫ alia eſt natura qua đs pater ſecđm ſe honoratur: alia qua idem parentibus ſbdit. In utraqꝫ tñ unus idēqꝫ chriſtus recte credit: eo ꝙ uerbū caro fcm̄ eſt ⁊ habitauit in nobis. Unus emanuel quod eſt nobiſcum deus. Hanc quippe imitationem diuinitatis atqꝫ humanitatis inconfuſam: igitur īdiuiſāqꝫ fides catholica ſeruat. Quā ſane intelligendo cognoſcit naturalꝭ atqꝫ ſcđm ſubſiſtentiam conuentio unitatis: ut neqꝫ conuerſio ī alterutrā duaꝝ ſbaꝝ partem recipiatur neqꝫ diuiſio. Sic nāqꝫ credere honorare eſt matrem domini: que ⁊ deum nobis genuit ⁊ hominem. Neqꝫ hominē ſine deo: neqꝫ đū ſine homine: ſed deum ⁊ homīem unum

⁊ uerum ieſum chriſtum. Alioqui dei genitrix dici non poſſet: ꝙ multi hereticorū negare conati ſunt: niſi uere deuꝫ genuiſſet incarnatū: ⁊ ꝓpterea nos duas ī chriſto recte confitemur natiuitates: una uiďlicet de patre ſine initio ⁊ ſine tempore ſēpiternam ⁊ coeternam deo patri: alteraꝫ autem de matre cum tempore: qn̄ miſerationem eius induens ⁊ miſericordiā ſpōtanea uoluntate ad nos deſcendit natus homo deus. Ac per hoc iuxta ueritateꝫ ⁊ matris geſtatur in utero qui deus ſemper agnoſcitur. Lectio .iiij.

Hinc etiam theotocon eam ueracit̄ confitemur dei .ſ. genitricem. Nec nō ⁊ etiam chriſtotocon: non ꝙ uerbum carnem ſecum tulerit: neqꝫ olim prefate carni copulatum ſit: ſed tunc quādo uerbum caro fcm̄ eſt: ex carne uirginis diuinitatis atqꝫ humanitatis ſubſtantia in utero: ita inconfuſe unitur: ut una perſōa ſit deus ⁊ homo chriſtus. Ex duabus ſiqđ naturis ſine ꝯfuſione alterius: ut non niſi unus īueniatur dominus ieſus manēs deus in forma dei: qui ſemetipſuꝫ formā ſerui accipiens exinaniuit: manens unus idēqꝫ in forma quaꝫ ſuſcepit. Totus ꝗppe deus in carne uirginis de qua natus eſt: ⁊ totus homo. Hinc quoqꝫ aplus in quo habitat inquit corporaliter omnis plenitudo diuinitatis. Quapropter o filie eſtote prudentes ſic̄ ſerpentes ⁊ ſimplices ſic̄ columbe: ut ex prudentia perfecte intelligentie anuluꝫ fidei ueſtre ⁊ margaritam pro qua omnia reliquiſtis: integrā īuiolatāqꝫ ſeruetis: ne dotem ſimul ⁊ arram ſpš ſcī: qđ abſit: perdatis. Lectio .v.

Diligentius itaqꝫ procurate ſi quomodo ſimplicitas columbe que fuit in maria illeſa inuiolataqꝫ cuſtodiatur. De qua ſalomon in canticis quaſi ī eius laude. Ueni inquit columba mea immaculata mea: iam enim hyems tranſijt imber abijt ⁊ receſſit. Ac inde inquit. Ueni de libano ueni. Nec immerito igitur de libano uenire iubetur: quia libanus candidatio interpretatur. Erat enim multis meritorum candidata uirtutibus: ⁊ dealbata niue candidius ſpš ſcī muneribus: ſimplicitatem columbe in omnibus repſ̄entans: qm̄ quicquid in ea geſtum eſt: totum puritas ⁊ ſimplicitas totum ueritas ⁊ gratia fuit: totum mīa ueritas ⁊ iuſtitia que de celo proſpexit. Et ideo īmaculata quia in nullo corrupta. Circundedit enim uirum in utero ſicut hieremias ſcūs teſtatur: ⁊ non aliunde accepit. Faciet inquit dñs nouum ſuper terram: ⁊ mulier circundabit uirum. Lectio ſexta.

Vere nouum ⁊ oiuꝫ nouitatū ſupereminens nouitas uirtutum: qn̄ deꝰ quē ferre non poteſt mundus nec uidere aliquis ut uiuere poſſit: ſic ingreſſus eſt hoſpicium uentris ut corporis clauſtra neſciret: ſicqꝫ geſtatus ut deus totus ī ea eſſet. Et ſic inde exiuit ut ezechiel fatetur omnino clauſa. Unde canitur in eiſdem canticis de ea. Ortus ꝯcluſus fōs ſignatus emiſſiones tue paradiſus. Uere ortꝰ delitiarum in quo ꝯſita ſunt uniuerſa florum genera ⁊ odoramenta uirtutū. Sic qꝫ ꝯcluſus ut neſciat uiolari: neqꝫ corrūpi ullis inſidiatorum fraudibus. Fons itaqꝫ ſignatus ſigillo totius trinitatis ex quo fons uite manat. In cuius lumine ōnes uidebimus lumen. Quia iuxta ioānem ipſe eſt qui illuminat omneꝫ hominem uenientem in hunc mundum. Cuiꝰ ꝓfecto emiſſio uteri ſupernorum ciuium omnium eſt paradiſus. Tres ultime lectōes reſumuntur de om̄. ſ. aug. epi ſup euangelium luce .ſ. ītrauit ieſus ordie obſeruato. Pro quarta die de ſermone ſancti hieronymi preſbyteri lectio .j.

De iſto nanqꝫ uentris agro iſaac pr̄iarcha longe odorans aiebat dicēſ. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni quē benedicit dñs. Quanuis putent parum intelligentes: ꝙ priores ſancti minꝰ de chriſto intellexerint myſterium incarnationis: cum ⁊ ipſi eadē ſaluati ſint gratia. Unde conſtat tēpus non preiudicaſſe ſacramēto uniti hominis ac dei: ita ut iam eſſet in illo per unitatem perſone ab initio ſeculi: qui nec dū natus erat de maria uirgine: ꝙ multis ſcripturaꝝ declarat̄ indicijs. Unde dñs ad iudeos. Anteq̄ꝫ abraã iq̄t fieret ego ſũ. Quibus utiqꝫ uerbis oñdit ſe qui loquebatur ĩ eo ſemper fuiſſe myſterio unitatis perſone qui ſemper idem ē. Et ideo ut unitatem cõmẽdaret chriſti anteq̄ꝫ abraam ĩquit fieret ego ſum. Nam abraaꝫ anteq̄ꝫ fieret humanitatis eſt breuitas. Ego autẽ ſuꝫ eternitas nature declaratur. In qua nimirum eternitate iam ſe fuiſſe qui loquebatur: per ſacramentum ſue incarnationis inſinuat. Qd̓ apl̓s iudas uolens dilucidare apertius: ieſus inquit populum ex egypto ſaluans ſcd̓o: eos qui non crediderunt perdidit. Et alibi paulus apl̓s. Neqꝫ tẽtem⁹ chriſtum: ſicut quidam eoꝝ tentauerũt. Non ꝙ iam ieſus eſſet aut chriſtus nat⁹ ex maria: ſed quia in illo unico filio dei iam unitas perſone cõmendabatur: que occulta erat in myſterio.

Lectio ſcd̓a.

Quod ⁊ alibi euidenter ꝗ elegit noſ inquit in ipſo: ante mundi conſtitutioneꝫ: qꝛ ꝓfecto quicquid deus fecit ab initio: chriſtus fecit totum per unitatẽ ſacramenti. Et ideo iam ieſus erat in filio qui pplm̄ educebat: ⁊ chriſtus in eo qui tentabatur: qm̄ ſemper per ſacramẽti unitatem in deo fuiſſe nõ dubitatur. Alioqn niſi ita credideris aut chriſtus deus non erat omnino: aut ꝯtra ꝓphetam deus recens eſſe uidebitur. Sed ne talibus quatiamur calũnijs ſcrutande ſunt ſcripture: in quibus unitas in chriſto cõmendatur perſone: cui non preiudicat tp̄s: ne unus ſemꝑ dicatur. Hinc quoqꝫ beatus petr⁹ d̓ pr̄ibus loquens ait. Per gr̄aꝫ dñi nr̄i ieſu chriſti credim⁹ ſaluari quẽadmodũ ⁊ illi. Nanqꝫ illos dñs ſolus ducebat: et non erat cum eis deus alienus. Uñ nec nobiſcum deus recens: qꝛ unus idẽqꝫ eſt qui ⁊ eoꝝ ductor fuit: ⁊ nr̄ per paſſionẽ ſue carnis redemptor. Unus ſiquidẽ ſua in carne: unus in ſacramento atqꝫ unus in ſp̄u. Nec admittitur omnino ut alius filius hominis: alius filius d̓i itelligatur qui nec tp̄e preſcribitur nec paſſiõe ſeparatur: ſed totus deus in chriſtuꝫ: ⁊ chriſt⁹ in deũ tranſijt: ut quicquid dei filius eſt: chriſtus dicatur: ⁊ quicq̄d chriſtus in carne pertulit id deus pertuliſſe recte credatur. Alioquin ſi ad rationem reſpicias et ad ſenſus humanos: nequaq̄ꝫ ita potuerunt inter ſe conuenire diuinitas ⁊ hũana conditio.

Lectio tertia.

Conuenerũt tñ ĩ chriſto ⁊ un⁹ ex ãbob⁹ emanuel. Uñ mihi uidet̃ ꝙ altitudinẽ tanti myſterij diligẽter intelligere ⁊ uidere non potuerunt. Qui aut duos filios certe aut alium chriſtuꝫ q̄ꝫ dei filium eſtimauere. Quapropter nec nos hominem ſeorſum colimus qd̓ nefas eſt nec adoramus: ſed deum magis incarnatum: qui proprium ſibi corpus animatũ uniuit: ita ut deus uerbum caro fieret: et non in alium quẽlibet ſed in ſemetipſuꝫ: qui unus ⁊ uerus dei filius ſemper erat. Iccirco non alium q̄ꝫ eundẽ ipſũqꝫ d̓i filium colimus ⁊ adoramus: qui nihil in ſe pro aſſũpto hoīe eſt auctus: nihilqꝫ ꝙ uerbum caro fcm̄ eſt imminuitus uel immutatus. Et ideo unus idẽqꝫ ſemꝑ cum patre filius adoratur: non nouus neqꝫ recens ex tp̄e: non alienus a natura uel genere. Qd̓ ſi tibi nouum uidetur ꝙ pro te hoīem aſſumpſit: noueris ꝙ hoc ſemper cum eo ⁊ in eius ꝯſilio fuit: ut ſic fieret: ⁊ nunc quando plenitudo tp̄is uenit id fcꝫ eſt: qd̓ in chriſto ſemper fuit.

Lectio. iiij.

Talibus quippe priores ſancti diuinitus afficiebantur odoramẽtis: talibus inſpirabantur de chriſto preſagijs ꝙ naſciturus erat in mundo: in quo eſſet omnium ſalus ⁊ benedictio eterne hereditatis. Iſte ſiquidem ſũt fidei ueſtes: iſte ſunt quibus priores ſancti ueſtiebãtur: iſte quas rebeccha immo ſp̄s ſcs̄ ſecum domi habuit: quibus induit iacob filiuꝫ ſuum. Alias autem niſi a ſpiritu ſco ꝯſeruata domi ⁊ prolata non eſſent: quid miri ordinis in eiſdem pater iſaac hauriet: ut diceret cum perſenſiſſet ueſtimentorũ fragrantiam. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni quem benedixit dñs. Sꝫ forte dicturus ẽ aliquis. Quid ad rebeccham ſp̄s ſanctus pertinet: Cum mltis ĩ locis perſone ꝓ deo figurate accipiant̃:

Uerūtamē ⁊ ſpiritus ſanctuſ ĩ hebreo ruha feminino genere dicitur: nō ꝙ ſexuſ in deuȝ monſtretur immo ne forte ſuſpicet̃. ſub regula trium linguarum ſp̄s ſāctus diuerſe accipitur. ĩ hebreo. ſ. ut dixi feminino gn̄e legitur: in greco uero ne ſexus in eo credatur ꝓ neutro inuenitur: ⁊ in latino maſculinū eē decernitur.

Lec. v.

QUi nimirū ſp̄s ſāct⁹ bene ꝑ rebeccā ĩtelligitur. Et ideo totum eſt in myſterio quod geritur: ut ꝑ ueſtimētoꝝ fragrātiam xp̄s annuncietur. Quē nos quicūqȝ baptizati ſumuſ in xp̄o induim⁹ in quo benedixit nos non qualicunqȝ: ſed ōi ut ait apoſtolus: Benedictiōe ſp̄uali in celeſtibus. Unde ⁊ angel⁹ marie loqui incipiens a benedictiōe exorſuſ ait. Benedicta tu inquit ĩ mulieribus: et benedictus fructuſ uentris tui. Cui⁹ ꝓfecto in ſpiritu longe odorem trahens ꝑ̄fatuſ iſaac benedicebat filium: in quo celeſtis omnis benedictio mundo effloruit. Et bene ab eo plenuſ ager dr̄: quia plēa gr̄a uirgo maria ꝓnunciatur: de cui⁹ utero credentibus fructus uite effulſit. Et nos inquit euangeliſta: ōes de plenitudine eius accepimus gr̄am ꝓ gratia.

Lectio ſexta.

QUapropt̃ obſecro uos o filie talē ac tantā gr̄am ne inuacuum accipiatis: q̄ ē ĩ xp̄o ieſu: ĩ quo ē de⁹ ⁊ hō ſic unitus in una eadēqȝ pſona: ut legatur q̄ȝ ſepe in diuinis lr̄is hō deo eternus ꝓpt̃ unitionem ſbe ac deinde deuſ homini uideat̃ compaſſus: cū nec niſi initiabiliſ ſit hō nec paſſibilis de⁹. Tamē ſic unit⁹ ē deus ſuo corpori: ut nullam patiat̃ fieri int̃ deum ⁊ hoiem hūana opione diſtantiā: ne forte ꝙ abſit ali⁹ fili⁹ dei ⁊ ali⁹ fili⁹ hois credat̃. Preſertim q̄ȝ ſcriptura ſic cōnectit ⁊ ꝯcorporat deū ⁊ hoiem: quis adeo nec in paſſione poſſit ab hoie deū diſcernere. Unde ſi ad tempus reſpicias ĩuēies ſemꝑ cum filio hois eūdē dei filiū ita unitum ⁊ indiuiduum: q̄ȝtuȝ ad uocem ſcripture pertinet: ut nec hō a deo ſepari tp̄e: nec ab hoie de⁹ ualeat paſſione. Siqdem ut hec apertius intelligatis: ipi⁹ xp̄i uerba diſcutite. Nemo aſcendit ĩ celum inquit: niſi q de celo deſcendit: fili⁹ hois q ē in celo. Quis q̄ſo ē qui loquit̃: xp̄us utiqȝ. Ubi rogo tunc erat cuȝ hec loquebatur: In terra ſcilicet. Et quō de celo anteq̄ȝ naſceret̃ deſcendiſſe teſtat̃: etiam ⁊ cum loquit̃ in celo eſſe fatetur: eūdēqȝ ſe filium hōis dicit: cum utiqȝ de celo niſi dn̄s deſcēdere nō potuerit: ⁊ cū in t̃ris loquit̃: nō niſi un⁹ idēqȝ xp̄s fuit.

Tres ultime lectiōes reſumūt̃ de omel. ſancti auguſtini ut ſupra. Pro q̄nta die de ſermōe ſancti hieronymi pb̄ri.

Lectio prima

ET hec ē mira ⁊ admirabil̃ nouitaſ ĩmo ōium nouitatū ſupueniēs nouitas unitatis. Quā niſi diligent̃ prudēs uirgo ab exordio ſācti euāgeliȷ̄ aīaduertas magis errare ĩ ōi ſcriptura uideberiſ diuina: q̄ȝ ĩtelligere ueritateȝ. Cōſtat igr̄ unū eūdēqȝ xp̄m ſecūdū utraſqȝ formas opatū hūanitatis. ſ. ac diuinitatis: ⁊ per hoc duas exercuiſſe opatiōes. Opata ē .n. utraqȝ forma l̃ natura cum alteri⁹ cōione qd̄ ꝓpriuȝ habuit. Uerbo ſiqdem opante qd̄ ē uerbi: ⁊ carne exeq̄nte que carnis erāt: cōicāte ſiqdem ei uerbo ĩ eadē opatione: dū eadē de⁹ atqȝ hō in una ſubſiſtentia uel pſona ſine diuiſione aut cōmixtione credit̃: ⁊ ꝑcognita identitas ꝑiudicat̃. Uerūtñ de⁹ uerbū ē ⁊ nō caro: quāq̄ȝ carnē rōnabil̃r aīatā aſſumpſerit: hācqȝ ſibi unitiōe naturali ⁊ ſecūdū ſbaȝ couniuit. Silr̃ ⁊ caro caro ē aīata ⁊ non uerbū: lȝ dei uerbi caro ꝯſpecta ſit ⁊ uiſa. Uñ ⁊ ioanneſ. Qd̄ fuit ab initio ⁊ qd̄ audiuim⁹ iquit ⁊ uidim⁹ ac pſpexim⁹: ⁊ man⁹ nr̄e trectauerūt de uerbo uite: Profecto cū nemo dm̄ uerbū uidere aut tractare poſſit manib⁹: niſi ꝑ ſacramētum ſibi uniti hois. Que nimiꝝ unitio tā mira ē: ut diſcerni nequeat. Aliogn qd̄ fuit ab initio uerbū: quō recte dr̄: Hoc totū eſſe qd̄ apl̄i audierāt qd̄ uiderāt: qd̄ manib⁹ trectauerūt: niſi q̄ȝ xp̄s unus idēqȝ erat: Ac ꝑ hoc ꝙ uiderāt qd̄ tractarāt uerbū uite erat. Et nihil aliud ex duab⁹ naturiſ quā unū iuxta ſubſiſtentiā l̃ pſonam.

Lectio ſecunda.

Hinc ē ꝙ unus idēqꝫ manens filius unigenitus ⁊ diſſeperat⁹ in utriſqꝫ naturis ꝯſpicit. Et q̄ ſūt utriuſqꝫ ſo͞e naturalr̄ operabat̄ ſecundum unicuiqꝫ inſitā eſſentialem qualitatem: l̄ naturalē ꝓprietatem. Que ſi naturam h̄ret ſingularem ⁊ coniunctā non ageret utiqꝫ. Nunc aūt emanuel duꝫ unus eſſet in eo ip̄o utraqꝫ idem de⁹ ⁊ hō: q̄ utriuſqꝫ nature ſūt ueraciter geſſit ſecundum aliud: ⁊ aliud q̄ geſta ſunt operans. Ergo ſecundum ꝙ de⁹ idem eſſe que diuina ſūt: ſecūdum ꝙ hō idem ipſe que humana ſunt: ſeip̄m uolēſ oñdere: ꝙ de⁹ ideꝫ ipſe ⁊ hō ſit. Et iō ip̄e idem tā que diuina ſunt agit: q̄ꝫ q̄ hūana ſimilr̄ ⁊ loqtur. Et non alius quideꝫ miracula opatus eſt: alius perpetrauit hūana: paſſioneſqꝫ ſuſtinuit. Sed unus ideꝫ qꝫ xp̄s filius dei atqꝫ hoīs filius: qui ⁊ diuina geſſit ⁊ humana. Siquidem inſeparabiliter atqꝫ indiuiſe cōmuneſ xp̄s habuit actioneſ: ſed intelligēde ſunt ip̄oꝝ opeꝝ qualitates.

Lectio tertia.

Contemplandumqꝫ eſt ſemper: ad que ꝓuebat̄ humilitas carniſ: ⁊ ad que inclinetur altitudo diuinitatis. Ita ut per omneꝫ textum ſancti euangelij uideatur nihil caro ſine uerbo agere: neqꝫ uerbum ſine carne qcq̄ꝫ efficere. Vn̄ qđ concipit ⁊ parit uirgo: ſicut non ſine potentia uerbi eſt: ita non ſine ueritate carnis qđ naſcit̄. quod pannorum faſcijs iacet inuolutum: ⁊ in preſepio reclinatur. Porro quod ſtella duce a magiſ adoratur: ſicut diuinitatis ē: ita hūanitatis. qđ i egyptum ꝑ fugam ne capiatur adducit̄ ſic itaqꝫ omnia uirtutum opa ꝯſiderāda ſunt: ut reddamuſ deo que dei ſunt: ⁊ homini q̄ ſunt hominis. Quoniam ſicuti ē unum q lazarū uerbo potentie uocat: ut exeat foras de monumento: ſic idem ipſe unus ē q fleuit humanitatis affectu.

Lectio quarta.

Hic quippe cūcta oꝫ ꝯſiderare: quatenus ⁊ plena diuinitas itelligatur i xp̄o hōi unita: ⁊ plena hūanitas i deuꝫ aſſūpta. hec iccirco dixeri tantiſꝑ de fiđ icarnatōis chriſti Cariſſime: quia plures orientalium circūeunt ſuiſ fecibus aduoluti: neſcio nubilare uos uelint obſcuritatis eloquio: uel greco turbine latinam ꝯfundere puritatē. Sunt enim ⁊ prudentes uirgines: ſunt ⁊ fatue. Et iō dilectiſſime imitamini quam amatis: imitamini beatā ⁊ glo͛ſam uirginem: cuius hodie i terris feſta colitis: de qua đr. Maria aūt ꝯſeruabat oīa ꝟba hec conferēs i corde ſuo: q̄ đ xp̄o dicebantur. Conferte ergo ⁊ uos in cordibus ur̄is Cariſſime: q̄ de ipſo eodemqꝫ dn̄o catholice dicuntur: ut ⁊ fidem integram ſeruare poſſitis: et matrem ei⁹ debite uenerari. Qm̄ nullus honor ei⁹ ali⁹: niſi cum ille iure honorat̄. q naſci dignat⁹ ē ex ea.

Lec. qnta.

Ceteꝝ ergo q̄cūqꝫ eſtis filie: q̄cūqꝫ matres: cogitate attenti⁹: ⁊ ꝑpēdite diligenti⁹: q̄bus afficiebat̄ beata ⁊ itemerata uirgo doloribus: p⁹ xp̄i ad celos aſcēſum: expletis oībus q̄ de ip̄o erant ab āgelis predicata: ⁊ a ꝓphetis multifarie multiſqꝫ modis ꝓſignata: diuinis declarata oraculis: ꝟtutibus exhibita: ⁊ q̄ humanitatis ſunt oſtenſa preſagijs. Queſo ſiqua ſt̄ in uobis uiſcera pietatis: ꝯſiderate quo cruciabatur amore: quoue deſiderio eſtuabat hec uirgo: dum reuolueret aīo cūcta que audierat: q̄ uiderat: ⁊ que cognouerat. Puto ꝙ qcqd cordis ē qcqd mentis: qcqd ꝟtutis hūane ē: ſi totuꝫ adhibeas nō ſufficiat: ut cogitare ualeaſ q̄ꝫto ideſinēt̄ cremabat̄ ardore pij amoris: q̄ꝫtis mouebatur repleta ſp̄u ſc̄o celeſtiū ſecretoꝝ icitamentis.

Lectio ſexta.

Quia ⁊ ſi diligebat xp̄m ex toto corde ex tota anima: et ex tota ꝟtute: nouis tn̄ quotidie iflāmabat̄ ꝑn̄tia abſēſ deſiderioꝝ affectib⁹. Tanto ſiqdem ualidi⁹: q̄ꝫto diuinis illuſtrabat̄ itus uiſitationib⁹: quā totaꝫ repleuerat ſp̄s ſancti gr̄a: totā icāduerat diuin⁹ amor: ita ut i ea nihil eēt mūdanus qđ uiolaret affect⁹: ſed ardor ꝯtinuus ⁊ ebrietas ꝑfuſi amoris. Nā ⁊ xp̄s ab oībus ē amandus ex toto corde: ex tota aīa: atqꝫ ex tota ꝟtute q̄rēdus: maxīe tn̄ ardēti⁹ ab ea c⁹ ⁊ dn̄s erat

⁊ filꝰ. Fortaſſis ergo p̄ nimio amore ī loco quo ſepultꝰ dn̄i: īterdū habitaſſe credimus: quatenus pijs paſceret̄ īt̄nuſ amor optanbꝰ. Sic nāqꝫ locus medīꝰ ē hic ide cōſtitutꝰ: ut adire poſſet aſcēſioniſ eiꝰ ueſtigia: ⁊ locū ſepulture ac reſurrectiōis ſeu oīa ī qbus paſſus ē loca inuiſere. Non qꝺ iā uiuētes q̄reret cū mortuis: ſꝫ ut ſuis ſolaret̄ aſpectibus. Hoc qppe hꝫ ipatiēs amor: ut quē deſiderat ſemp̄ iuenire ſe credat. Ignorat ſiqdem iudiciū: rōne multotiēs caret: modū neſcit: nec aliud cogitare poteſt: q̄ꝫ qꝺ diligit. Amor non accipit ꝺ impoſſibilitate ſolatiū: neqꝫ ex difficultate remediū. **Tres ultime lectiones reſumūt̄ de omel. ſci augu. ut ſupra.**

In octaua aſſūptiōis beate uirgis idem fit officiū qꝺ ī die.

In ſancti agapiti martyris. Oratio.

Letetur ecclīa tua deus beati agapiti martyriſ tui cōfiſa ſuffragijſ: atqꝫ eius precibus glōſis ⁊ deuota p̄maneat ⁊ ſecura cōſiſtat. Per.

Apud p̄neſtinam ciuitatē miliario ab urbe triceſimotrio: natale ſc̄i agapiti martyris ſub aureliano ipatore preſide antiocho. Cū eēt ānoꝝ qndecim ⁊ amore xp̄i ferueret: iuſſu ipatoris tētus: ⁊ primo neruis crudis diu ceſus: deīde p̄ſidi ut ſacrificare ꝯpelleret̄ traditꝰ ē. Qui duriſſimo carcere eū recluſit: ⁊ p. iiij. dies cibū oēm negauit. Inde de carcere preſidi exhibitꝰ: prunas ardētes ſup̄ caput eiꝰ ipōi iuſſit. Et cū gr̄as deo ageret flagellis eſt ceſus: ⁊ nudꝰ ſuſpēſus capite deorſū uerſo: atro ſubter fumo fc̄o. et cū diceret p̄ſidi: ſapīa tua ī fumo laborat: iteꝝ flagelliſ cedit̄ a quattuor ſibi iuicē ſuccedētibuſ. Deīde buliētē aquā ſup̄ uentrē eiꝰ miſtri diaboli effuderūt: ⁊ maxillas eiꝰ ꝯfregerūt. Interea iudex ꝺ tribunali ſuo cadēs collectꝰ a miſtris ī lecto reclinat̄: ⁊ ſētiēs dei uirtutē ī martyrē: pꝰ modicū triſtē animā emiſit. De beato xp̄o agapito renūciatū ē ipatori: q beatū uiꝝ leonibꝰ iuſſit ſb̄iſci. Sꝫ fere māſuete fc̄e pedibꝰ martyris ad lābēdū ſe iclinauer̄t. Uidētes āt ſceleris miſtri: tulerūt de medio ſc̄m martyrē ⁊ uenerūt ꝯ̄ ciuitatē p̄neſtinā: ubi ſt̄ due colūne: ⁊ ibi eū cū gladio p̄cuſſerūt ſub die. xv. calen. ſeptēbr. Corpꝰ eiꝰ nocte ſb̄latū ē a xp̄ianis: ⁊ poſitū miliario primo a ciuitate ī agro ī ſarcophago nouo nutu diuino ibi inuento.

In ſc̄oꝝ martyꝝ Timothei hyppoliti ⁊ ſymphoriani. Oratio.

Auxilium tuū nobis dn̄e queſumꝰ placatuſ ipende: ⁊ īt̄cedētibꝰ beatiſ martyribꝰ tuis timotheo hyppolito et ſymphoriano dexteram ſup̄ nos tue ꝓpitiatiōis extēde. **Lec. prima.**

Rome uia hoſtieſi ī cemiterio eiuſdē natale ſācti timothei. Qui ab āntiochia ueniens romā ſub melchiaꝺ papa ſuſceptꝰ ē: q cū ānū totū ⁊ aliquot mēſes ibi p̄dicans: mltos ad xp̄m ꝯuertiſſꝫ tētus a tarquinio urbis p̄fecto: ⁊ longa carceris cuſtodia maceratꝰ: cū ſacrificare noluiſſꝫ: t̄tio ceſus: ⁊ grauiſſimis ſupplicijs attrectatꝰ: ad ultimū decollatus: ⁊ iuxta beatū apl̄ꝫ paulū ſepultꝰ ē. Scriptū ē ī hiſtoria ſc̄i ſiluerij.

In ſc̄i bartholomei apl̄i. Oratio.

Omnipotēs ſempit̄ne deus: q huiꝰ diei uenerādā ſc̄amqꝫ leticiā ī beati apl̄i tui bartholomei feſtiuitate tribuiſti: da eccl̄e tue q̄ſumus: ⁊ amare qꝺ credidit: ⁊ p̄dicare qꝺ docuit. p. **Lectio. j.**

Bartholomeꝰ apl̄s nomē ex ſyra liīgua ſuſcipiēs: īt̄ptat̄ filius ſuſpēdentis aquas. Lycaoniā ī ſortē p̄dicationis accepit: atqꝫ euāgeliū iuxt̄ mattheū apꝺ idos ī eoꝝ liguā ꝯuertit. Ad ultimum in albano maioris armenie urbe uiuenſ a barbaris decoriatus: atqꝫ p̄ iuſſū regis aſtrigis decollatꝰ ē: ſicqꝫ t̄re ꝯditꝰ ē. Uenientes āt inūerabiles ppl̄i duodecī ciuitatū: q p̄ eū crediderāt: una cū rege polimio abſtulerūt eū cū hymnis ⁊ oī gl̄a: ⁊ cōſtruxerūt ei eccl̄am nimie magnitudiniſ ⁊ ī ea poſuerūt corpus eius. Fc̄us eſt āt timor ſup̄ oēs icredulos: ⁊ credider̄t uniuerſi atqꝫ baptizati ſūt a pb̄ris quoſ ordinauerat beatus bartholomeus. Iſte pꝰ q̄ꝫ lycaoniā quā ī ſortē p̄dicatōis acceperat xp̄ꝫ deū p̄dicauit ad idoſ ēt ut p̄miſſu ē suā ꝑdicatōem extēdit: atq; euāgelium iuxta mattheū i eoꝝ liguā ꝯuertit. Passus ē āt uenerabil' apl's ⁊ martyr xp̄i bartholomeus octauo calēdas septēbris: regnante dn̄o nr̄o iesu xp̄o: cui ē honor et gl'a cū d̄o p̄re ⁊ sp̄u sc̄o i secl'a secl'oꝝ. am̄

In sancti ludouici cōfessoris regis frācie

Oratio.

DEus q beatum ludouicū confessorē tuuz de terreno ac temporali regno ad celestis ⁊ et̄ni glām trāstulisti: ei⁹ q̄sum⁹ meritis ⁊ itercessione regis reguz iesu xp̄i filij tui nos coheredes efficias: ⁊ eiusdē regni tribuas eē ꝯsortes. ꝑ eūd.

In sācti zepherini pape ⁊ martyris.

Lectio prima.

ZEpherin⁹ natione roman⁹ ex patre abūdio sedit ānos nouē: mēses. vij. dies. x. Fuit āt tp̄ib⁹ antonini ⁊ seueri: a cōsulatu saturnini ⁊ gallicani usq; ad pn̄tem ⁊ strigatū ꝯsules. Hic fecit ꝯstitutuz de eccl'a: ⁊ patenas uitreas teneri p̄cepit āte sacerdotes astātes cuz misse celebrarent: excepto ꝙ ius epi iterest tm̄. si cler⁹ sustineret oīb⁹ pn̄tib⁹ ex ea ꝯsecratiōe de manu epi: nz cōionē ꝯsecratā accipet pbr̄ tradēdā ppl'o. Hic fecit ordiatiōes. vij. ꝑ mēsem decembriū: pbr̄os. xiiij. diacones. vij. ep̄os ꝑ diuersa loca nūero. xiij. Qui etiam sepultus ē i cemiterio suo iux̄ cemiterium calixti uia appia. vij. calēdas septēbris ⁊ cessauit ep̄atus dies sex.

In sc̄i augustini epi ⁊ ꝯfessoris ac ecclie doctoris. Oratio.

ADesto supplicatiōib⁹ nr̄is oīpotēs de⁹: ⁊ q̄bus fiduciā sperāde pietatis idulges: itcedēte beato augustino ꝯfessore tuo atq; pōtifice: ꝯsuete mie tribue benignus effectū. ꝑ

Lec. prima.

IN aphrica depositio sc̄i augustini epi. Ex ꝓuicia ergo hic aphricana ciuitate tagastensi de nūero curialiū: parētib⁹ honestis ⁊ xp̄ianis ꝓgenitus: alitusq; ac nutritus eoꝝ cura ac diligētia: ipensisq; secl'arib⁹ l'r̄is eruditus: apprime oībus. vz. disciplinis ibutus quas liberales uocāt. Nā ⁊ grāmaticā p'r⁹ i sua ciuitate ⁊ rhetoricā i aphrice capite carthagine postea docuit: ꝯsequēti ēt tp̄e trāsmare i urbe roma ⁊ apud mediolanū. In qua urbe tūc ep̄atū admistrabat acceptissim⁹ deo ⁊ i optis uiris p̄clarissim⁹ sacerdos ābrosi⁹. H⁹ iterea x̄bi dei ꝑdicatoris frequētissimis i eccl'ia disputatiōib⁹ astās in ppl'os itēdebat suspēsus atq; affixus.

Lectio secūda.

ET fc̄m ē diuina p̄stāte opitulatione ut ꝑ illū tm̄ ac talez ātistitem ābrosiū ⁊ doctrinā salutarē eccl'e catholice et diuia ꝑcipet sacramēta. Moxq; ex itimis cordis ac medullis spē oēm quā hēbat i secl'o dereliquit. Iā n̄ uxorez n̄ filios carnis: n̄ diuitias: n̄ honores secl'i q̄rens: sed deo cū suis seruire statuens: ⁊ cum his q eidē adherebāt: deo uiuebat ieiunijs: orōnib⁹: bonis opib⁹ i lege dn̄i meditās die ac nocte. ⁊ de his q̄ sibi deus cogitāti atq; orāti itellecta reuelauit: ⁊ pn̄tes ⁊ abn̄tes sermōibus atq; libris docebat. Fc̄m est āt ut ordiaret pbr̄ i eccl'a hypponensi oībus id uno ꝯsilio ⁊ desiderio ꝑfici petētib⁹: magnoq; studio ac clamore flagitātibus. Mox ibi mōasteriū istituit: ⁊ cum dei seruis uiuere cepit: secūdū moduz ⁊ r'lam sb̄ sc̄is apl'is ꝯstitutā: maxie ut nemo ꝓpriū qcq; i illa societate hr̄et: sz eis essēt oia coia: ⁊ distribuerent unicuiq; sic op⁹ erat.

Lectio. iij.

INteriecto āt tempore sc̄o episcopo ualerio agente: oībus gratulātibus: atq; id fieri igenti desiderio clamantibus episcopatum suscipere suo uiuēte episcopo compulsus est atq; coactus: atq; ita fc̄m est: ut episcopus ordiatus m'lto istātius ac feruētius maiore auc̄te uerbū salutis et̄ne alacriter pullulāte ac crescente dn̄i eccl'a predicaret. Uixit āt i cl'icatu l' episcopatu annis fere. xl. Etatis uero illius anni. lxxvi. Uerbū dei usq; ad extremā egritudinez ipretermisse alacriter: et fortiter ⁊ sana mente: sanoq; consilio iecclesia predicauit. Membris oībus sui corporis icolumis: integro aspectu atq; auditu: ⁊ astantibus atq; uidentibus fr̄ibus suis ⁊ orātibus obdormiuit cū p̄rībus suis enutritus in senectute bona.

Teſtm̄ nullum fecit: qꝛ unde faceret pauper dei nō habuit. Tertio obſidiōis mēſe: nā ciuitas eꝰ quattuordeci mēſibꝰ ꝯcluſa ⁊ obſeſſa ē a uādalis alanis: aliiſqꝫ cōmixtis gētibꝰ: decubuit febribꝰ ⁊ illa ultima ē excitatus egritudine. Hic bt̄s ep̄us auguſtinꝰ ſp̄u diuino tactus: ī ſc̄a eccleſia catholica ad īſtructōem aīarum fecit libros: tractatꝰ: ep̄las: nūero mille trigīta: exceptis q nūerari nō p̄nt: qꝛ nec nūeruꝫ deſignauit eoꝝ. Huiꝰ corpuſ uenerabile primo de ſua ciuitate pp barbaros ſardiniam tranſlatuꝫ: nuper a liuprando rege lōgobardoꝝ dato p̄cio magno ticini relatū: ⁊ honorifice ꝯditum ē.

Sermo ſc̄i aug. ep̄i. Lect. iii.

Caritati ur̄e de nobiſ ip̄is hodie ſermo reddēdus ē. Quia enim ut ait ap̄ls: Spectaculū facti ſumus mundo: ⁊ angelis ⁊ hoībus: q nos amant querūt qd laudēt ī nobis: q āt nos oderūt: detrahūt nobis. Nos āt ī utroqꝫ medio cōſtituti: adiuuāte dn̄o deo nr̄o: ⁊ uitā nr̄aꝫ et famā nr̄am ſic cuſtodire debemꝰ: ut non erubeſcant de detractoribꝰ laudatores. Quō āt uiuere uelimꝰ: ⁊ quō deo propitio iā uiuimꝰ: q̄uis de ſcriptura ſācta mlta noueritis: tm̄ ad cōmonēdos uos ipſa de libro actuum ap̄lorum uobiſ lectio recitabit: ut uideatiſ ubi deſcripta ſit forma quā deſideratis iplere. Dū ergo recitat̄ uos ītētiſſimos uolo: ut pꝰ eiꝰ recitatiōem qd̄ īſtitui loquar dn̄o donāte ītētiōi ur̄e. Et lazarꝰ diaconꝰ legit. Cū oraſſet motus ē locꝰ ubi erāt ꝯgregati: Et repleti ſūt ōeſ ſp̄u ſācto: ⁊ loq̄bāt uerbū dei cū fiducia ōi uolēti credere. Multitudis āt erat credētiū aīa una ⁊ cor unū: ⁊ nemo eoꝝ q̄ poſſidebat aliqd ſuū eē dicebat: ſed erāt illis oīa coīa. Et qdē uirtute magna reddebāt ap̄li teſtioniū reſurrectōis dn̄i ieſu: grāqꝫ magna erat ſup ōes illoſ. Neqꝫ. n. egēs qſq̄ꝫ fuit īter illos. Quotquot eniꝫ poſſeſſiōes p̄diorum l' domoꝝ erāt uēdētes afferebāt p̄cia eoꝝ ⁊ ponebāt āte pedes ap̄loꝝ. Diſtribuebant̄. n. unicuiqꝫ p̄ut opus erat.

Lectio quarta.

Cumqꝫ lazarꝰ diaconꝰ recitās codicē ep̄o tradidiſſet: auguſtinꝰ ep̄s dixit. Et ego legere uolo. Plus. n. me d̓lectat hꝰ uerbi eē lectorē q̄ꝫ uerbū mei diſputatorē. Cūqꝫ oraſſet: motꝰ ē locꝰ ubi erant ꝯgregati: ⁊ repleti ſt̄ ōes ſp̄u ſācto: ⁊ loq̄bāt cum fiducia ꝟbū dei ōi uolēti credere. Cūqꝫ ep̄s legeret dixit. Audiſtiſ quid uelimuſ: orate ut poſſimꝰ. Cōtigit āt q̄dā neceſſitas: ut hec diligētiꝰ ageret. Qm̄ ſicut iā noſtis pbr̄ ī nr̄a ſocietate ꝯſtitutuſ: quali ſocietati teſtioniū p̄hibꝫ lectō quā mō cū recitaremꝰ audiſtis. Moriēſ teſtamētum fecit: qꝛ hēbat unde faceret. Et erat q diceret ſuum cum ī ea ſocietate uiueret: ubi nemini licebat dicere aliqd ſuum: ſꝫ eēnt illiſ oīa coīa. Siquis dilector ⁊ laudator ur̄ apud detractorem noſtrū p̄dicaret iſtā ſocietatē ⁊ diceret cum ep̄o auguſtino: ſicut uiuūt ōes cohitatoreſ eꝰ quō ſcriptū ē ī actibꝰ ap̄loꝝ: cōtinuo ille detractor caput mouens: dētes p̄mouēſ diceret: ita uero ſic ibi uiuit? quō dicis? Quare mētiriſ? Quare falſa laude honoras indignos? Nonne ibi ī domo ī eoꝝ ſocietate poſitꝰ pbr̄ teſtm̄ fecit: ⁊ qd̄ hūit quō uoluit diſpoſuit ⁊ r̄liquit? certe ibi ſt̄ oīa coīa? Certe nemo dicit aliqd ſuum? ſub hiſ ꝟbis qd ageret ille laudator meꝰ. Nōne os eiꝰ quaſi plūbo opilaret ille detractor? Nōne illū laudaſſe p̄īteret? Nōne reuerētia p̄fuſus: ⁊ illiꝰ ſermone confuſus idē nobis l' teſtatori illi malediceret? Hec fuit neceſſitaſ ut ad hāc diligētiam uenirem.

Lectio q̄nta.

Nuncio ergo uobis unde gaudeatis. Oēs fratres ⁊ cōclicos meos: q mecū hītant pbr̄os: diacones ⁊ ſubdiacones ⁊ patriciū nepotē meū tales īueni: quales deſideraui. Sed d̓ ſua qualicūqꝫ paupertate: qd̄ ſtatuerūt nō d̓fecerūt. Hi duo ſūt ualēs diaconꝰ ⁊ paulus antedictꝰ nepos meꝰ ſubdiaconꝰ: ⁊ mr̄is uita īpediebat: qꝛ ide uiuebat: ⁊ expectabat̄ ī illo ēt legitime etatis acceſſus: ut qd̄ faceret firmiſſime faceret. Nōdū āt facit: qꝛ ipos agelloſ hꝫ cū fratre ſuo cōes: ⁊ pro īdiuiſo poſſidet̄. Sicut āt eos cupit eccl'ie ꝯferre: ut ide alanī sui q̄ sūt ī ꝓposito scītatis: quousqꝫ ī hac uita degent. Scriptū ē. n. ⁊ hec apl's loqͥ. Quisqꝫ aūt suis ⁊ maxime domesticis nō ꝓuidet: fidē negat: ⁊ īfideli deterior ē. Adhuc aūt ⁊ mācipia sꝫ ei silr cū fr̄e coīa nōdū diuisa. Dispōit ea manumittere: ⁊ nō pōt āteqꝫ diuidātur. Que. n. ad ipꝫ ꝑtineāt adhuc ignorat: ad ipm qui sane maior ē ꝑtinet diuisio: ⁊ ad frēm electio: ⁊ ipse frater eius deo seruit. Subdiaconus ē cū scō fratre meo ⁊ coepo seuero ī ecclīa milēbitana. hoc agit hoc sine dubitatōe pagēdū ē: ut illi seruuli diuidāt: manumittāt: ⁊ sic de ecclīa: ut eoꝝ accipiat alimētū. Nepos aūt meꝰ ex q° ꝯuersus ē ⁊ mecū eē cepit: ⁊ īpediebat et ipse aliqd ď agellis suis agere uite usuario mr̄is sue: hoc anno defūcta ē. Int ipm ⁊ sorores eiꝰ st q̄dā cause ī xp̄i adiutorio cito finiēde: ut et ipe faciat qđ dei seruuꝫ decet: qđ ista ꝓfessio ⁊ ista exigit lectio.

Lectio scī euāgelij secūdū mattheum.

IN illo tp̄e dixit iesus discipulꝭ suis Uos estis sal terre. Qđ si sal euacuerit ī quo salietur: Et reliqua. Omelia scī augustini episcopi. Lec. vij.

OStendit hic dn̄s fatuos eē iudicādos q̄ tp̄alium bonorum ꝉ copiam sectantes ꝉ inopiam metuentes amittunt eterna: q̄ nec dari possūt ab hoībus: nec auferri. Itaqꝫ si sal infatuatum fuerit: in quo salietur: id est si uos per quos condiendi sunt quodammodo populi: metu ꝑsecutiōis tp̄alium amiseritis regna celoꝝ: qui erūt hoīes: ꝑ quos error a uob̄ auferat: cum uos elegerit deꝰ ꝑ quos errorē auferat ceteroꝝ: Ergo ad nihilum ualet ultra sal īfatuatum: nisi ut mittatur foras ⁊ ꝯculcetur ab hoībus. Non itaqꝫ calcatur ab hoībus q̄ patitur persecutionem: sed q̄ persecutionem timendo īfatuatur. Calcari enim non pōt nisi īferior. Sed īferior non est: qui q̄uis corꝑe multa ī tr̄a sustineat: corde tn̄ fixꝰ ī celo ē.

Lectio octaua

VOs estis lumen mūdi. Quomodo superius dixit sal terre: sic nūc dicit lux mūdi. Nam neqꝫ superius ista terra accipienda ē quam pedibus corporeis calcamus: sed homines qui in terra habitant: uel etiam peccatores: quibus cōdiendis ⁊ extinguendis apostolicuꝫ sal dn̄s misit: ⁊ hic mundum nō celum ⁊ terram: sed homines qui sūt ī mūdo: uel diligunt mundum oportet intelligi: quibꝰ illuminandis apostoli missi sunt. Nō potest ciuitas abscondi supra montem posita. i. fundata super insignem magnamqꝫ iustitiam: quam significat etiam ipe mōs ī quo disputabat dominus.

Lectio nona.

NEqꝫ accendunt lucernaꝫ: ⁊ ponūt sub modio. Quid putamus hic eē dictum sub modio: nisi ut occultatio tantum lucerne accipiēda sit: tanq̄ꝫ diceret. Nemo accendit lucernam: ⁊ occcultat illam. Aliquid modius significat: ut hoc sit ponere lucernam sub modio: sup̄iora facere corporis commoda: quam predicatiōem ueritatis: ut ideo quisqꝫ ueritatē non predicet dum timet: ne aliquid in rebus corporalibus ⁊ temporalibus molestie patiatur. Et bene modius dicitur: siue ꝓpter retributioneꝫ mensure: quia ea quisqꝫ recipit que gessit ī corpore: ut illic īquit apl's recipiat unusquisqꝫ que gessit in corpore.

In sancti hermetis martyris. Oro.

DEus qui beatum hermeteꝫ martyrem tuum uirtute constantie ī passione roborasti: ex eius nobis imitatiōe tribue, ꝓ amore tuo ꝓspera mundi despicere: ⁊ nulla eius aduersa formidare. P.

Lectio prima.

NAtalis beatissimi hermetis martyris. Hunc illustrissimum beatꝰ alexander pontifex ⁊ martyr: cum esset prefectus urbis rome baptizauit eum cum uxore ⁊ filijs ac sorore theodora. Cūqꝫ eo pariter mille ducentos quinquagita seruos eius: uxores quoqꝫ ⁊ filios earū: prius ingenuitate illis concessa. Non mꝉto post ab aureliano imperatore trusus in carcere: beato ēt alexādro in custodia poſito tribuno quirino cõmẽdať. Qui dixit ad beatum hermẽ. Que rõ ẽ ut uir illuſtris uite ſacra indicans: nõ ſolum ad iſtam iiuriam redigi uelis: uerum etiam p̃fectu re honore ⁊ uinculis tanq̃ꝫ priuatus ihonorari te equanimiť feras. Sãct⁹ hermes ait. Ego p̃fecturam non perdidi ſed mutaui. Nam dignitas ṫrena a terrenis tollr̃ ac mutať. Dignitas uero celeſtis eterna ſublimitate ſubſiſtit. Dicit ei quirinus. Miror te prudentem uirum ad tantam ſtultitiam deueniſſe: ut credas ex̃ iſtã uitam te aliquid habiturũ. Poſt quã cineres corpis ita ad nihilum redigantur: ut nec iſta ſubſiſtãt oſſa. Cui bt̃s hermes Et ego ante hos annos illos deridebã: ⁊ iſtam carnalem uitam utilem eſſe dicebam. Et ait quirinus. Et me fac probare ut ſi ita eſt ſicut tu dixiſti. ⁊ ego credam. Beatus hermes dixit. Sanctus alexander qui hẽtur in uinculis hec me docuit.

Lectio ſecũda.

Audiens hec quirinus cepit maledicere alexandro: ⁊ dixit ad hermen. Ego te rogaui dicens. Fac me probare iuſte te c͛didiſſe: ⁊ tu mihi nominaſti hominem magum quem ĩ uĩculis habeo ⁊ ĩ carceris ima concluſum. Si uerum eſt ergo qđ dicis uado ad eum: ⁊ triplicabo illi uincula ⁊ cuſtodes. Si potuerit hora cenandi uenire ad te: credam que docuerit. Iuit ⁊ triplicauit uincula: ⁊ cuſtodes poſuit. Primo igitur noctis initio uenit puer qui uidebatur eẽ non ampli⁹ .v. annoꝝ: ferens faculam ardentem in carcerem. Et flectens genua ſua cum beato alexandro orauit dicens oȓonem dominicam. Et apprehendens manũ eius eduxit per feneſtram: ⁊ perduxit eum ad beatum hermetem in domum quirini. Quirinus hoc factum uidens ⁊ extitus eſt. Ecce nos uides in unum: quos cuſtodijs mancipaſti. Cã cur ego crediderim ſc̃o alexandro iſta ẽ.

Lectio tĩa

Unicus cum mihi eſſet filius in nimio lãguore poſit⁹: qui adhuc ambulabat ad lr̃arum ſtudia: hic ĩ capitoliũ cum eẽt ductus ad me: mr̃ ſua ⁊ ego cuꝫ ſacrificaremus dijs: ⁊ põtificibus premia dediſſemus: mortuus ẽ. Tunc increpare me cepit nutrix eius dicens: Si cũ ad limina ſancti petri duxiſſes: ⁊ crediddiſſes xp̃o: filium tuum icolumem hr̃es. Cui ego reſpondi. Dum tu ipſa ceca ſis facta: ⁊ non ſis curata: quõ filium meum reddet incolumẽ: Si ante iſtos inquit .v. ãnos credidiſſem xp̃o: redditi mihi eſſẽt oculi. Cui dixi: Uade ⁊ crede. Et ſi tibi oculos aperuerit alexander: credam qđ ⁊ mihi reddat filium meũ. Abijt ad ipm ceca: ⁊ ecce reuerſa eſt ad me ſana. Imponenſq; humeris filium meũ mortuuꝫ cucurrit: ⁊ iactauit eum ante pedes alexãdri. At ille oratione facta reſuſcitauit eũ. Et ego confeſtim miſi me ad pedes eius ⁊ rogaui me fieri xp̃ianum. Patrimonium uero matris eius ipſi contuli. Aliq̃ꝫta ẽt đ meo addidi. Cetera uero aut pauperibus erogaui aut ſeruis meis q me cum facti ſunt xp̃iani dedi. Hec ⁊ his ſimilia cũ egiſſet circa quirinũ bt̃s hermes credidit cum omni domo ſua ⁊ baptizatus ẽ. Aurelianus cũcta hec audiẽs dictauit in ultimo ſñiam: ut beat⁹ hermes puniretur. Qui decollat⁹ a beata ſorore ſua theodora collect⁹: uia ſalaria uetere nõ lõge ab urbe roma: ſub die q̃nto menſis ſeptembris ſepultus ẽ.

In decollatiõe ſc̃i ioãnis bapti. Capitl͛a hym. ℣ſi. Inuita. añ. noct. pſalmi ⁊ ℟ñſ. bre. dicũtur de uno martyre. Ad mag. añ

Miſſo herodes ſpiculatore p̃cepit amputari caput ioãnis in carcere: quo audito diſcipli ei⁹ uenerũt ⁊ tulerũt corpus eius ⁊ poſuerũt illud ĩ monumento.

Oratio.

Sancti ioannis baptiſte ⁊ martyris tui queſumus dñe ueneranda feſtiuitas: ſalutarijs auxilij nobis preſtet effectum. Per.

Sermo ſc̃i ioãnis os aurei.

Lec. prima.

Hodie nobis ioannis uirtus: herodis feritas: cum fertur: confuſa ſũt uiſcera: corda tremuerũt: calligauit uiſus

Hebuit intellectuſ:aufugit auditus:aut qd conſtat in ſenſibus humanis:quando ꝑdidit uirtutum magnitudinem criminū magnitudo. Herodes inquit tenuit ioānem:⁊ alligans poſuit eum in carcerem. Joannes ſchola uirtutum:magiſterium uite:ſanctitatis forma:norma iuſtitie: uirginitatis ſpeculum:pudicitie tituluſ:caſtitatis exemplum:penitentie uia: pecc̄orū uenia:fidei diſciplina. Joannes maior homine:par angelis:legis ſumma:euangelij ſanctio:apoſtolorum uox : ſilētium ꝓphetarum:lucerna mūdi:precurſor iudicis:xp̄i mediator:domini teſtis:totius medius trinitatis. Et hic tantus datur ī ceſtui:traditur adultere:adijcitur ſaltatrici. Merito ergo confuſa ſūt uiſcera corda tremuerunt. Reſponſorium.

Miſit herodes rex manus ac tenuit ioanneꝫ ⁊ uinxit eum in carcerem:quia metuebat eum propter herodiadem. Quam tulerat fratri ſuo philippo uxorem. ℣. Arguebat herodem ioānes ꝑꝑ herodiadem. Quam.

Lectio ſecūda.

AT uero herodes ꝓphanauit tēplū ſacerdotium ſuſtulit: confudit ordinem:temerauit regnum:corrupit quicquid erat religionis:quod legiſ:quod uite:quod morum: quod fidei:quod diſcipline:perdidit ⁊ confudit. Herodes ſicarius in ciues:in nobiles latro : in ſocios populator:in domeſticos predo: plebis interemptor:occiſor filioruꝫ:in extraneos homicida:ī ꝓprios patricida:īebrians terram cruore:in ſiti ſanguinis ꝑmanebat. Hinc ē ꝙ ioannis ſanguineꝫ piū ī poculo crudelitatis abſorbuit. Sꝫ iſta lectio iam loquatur. Herodes inquit tenuit ⁊ alligauit ioannem. Qui uincula ſoluerat peccatorum:peccatorum uinculis alligatur:ut uicta uenia locum uenie non relinquat. Alligauit eum ⁊ poſuit ī carcerem. Herodes tu adulterium faciſ ⁊ in carcerem uadit ioanneſ. Sic iudicaſ ſedens in loco iudicis reus:in loco iudicis innocentie perſecutor.

Reſponſorium.

Joānes baptiſta arguebat herodem. Propt̄ herodiadem quaꝫ tulerat fratri ſuo uiuēti uxorem. ℣. Miſſo herodes ſpiculatore precepit amputari caput ioannis ī carcerē. Propter.

Lec.tertia.

ROgo ubi rerum facies:ubi forma: ubi pudor:ubi exiſtimatio publici cognitoris: ubi deuſ:ubi homo:ubi faſ: ubi lex:ubi ipſius iura nature:Simꝉ oīa ſūt herodes te agēte: te iubente:te iudicāte cōfuſa. Tenuit inquit ioannem: ⁊ alligans poſuit in carcerem. Herodes te petit cauſa:te arguūt uincula:te carcer accuſat:te uulgat producta in publicum pēa. Joannes īiuriatur : cāꝫ cuſtodie requirit ī te īuenit quod puniat: ⁊ in ioanne qđ doleat. Joannes orbi notus: fama uirtutis cognitus : celebatiſſimus ſanctitate: dum attrahit ad ſe inquiſitores iniurie: facit ut cunctis tu⁹ inoteſcat iceſtus. Agit ut te habeat cōfuſio publica quē corrigere nō ualet ſecreta correctio ⁊ priuata.

Reſponſorium.

Puelle ſaltāti imperauit mater:nihil aliud petas niſi caput ioannis:⁊ cōtriſtatus eſt rex ꝑꝑ iuſiurandum : ⁊ propter ſimul diſcumbentes. ℣. Ait puella matri ſue qd petam:at illa ait: Nihil aliud.

Lectio quarta.

HErodeꝫ ioāneſ monitis nō accuſatione pulſauit:utpote amator caſtitatis:quem corrigere uoluit non perire. Sed herodes facibus libidinis ardens: perire maluit q̄ꝫ redire :⁊ uxorem fratriſ illicite poſſidere:⁊ placere captiuiſ criminum. inocentie inimicis odioſa fit ſemꝑ libertas. Nam uirtus contraria uitioſis: ſacrilegis exoſa ſanctitas : inimica caſtitas ipudicis:corruptis integritas:pēa luxurioſis aduerſa frugalitas:crudelib⁹ dura ſꝑmia : impijs pietas non ferenda.

Probat hoc euangeliſta cum dicit. Dicebat ioānes herodi: Non licet tibi hr̄e uxorem frīs tui. Ecce unde ioannes offēdit: ecce unde herodes furit. Malos q̄ monet offendit: īcurrit odiū q̄ arguit criminoſos. Dicebat ioanneſ qđ erat legiſ qđ erat iuſtitie: qđ erat ſalutis. certe qđ erat non odij ſed amoris. Ecce qualem conſecutus ē ab impio ꝓ pietate mercedem: uolens inquit occidere eum timuit pplīm. ℞. Iuſtus germinabit ſicut lilium. Et florebit ī eternum. ℣. Plātatus in domo dn̄i ī atrijs domus dei noſtri. Et.

Lec. v.

Facile deuiat a iuſtitia: q̄ ī cauſiſ nō deū ſꝫ hoīem formidat. Huic peccandi differtur facultas: ſed non aufertur uoluntas. Unde etiam qđ ſuſpendit a crimine auidiores reddit ad crimen: et eſtuat animo quouſqꝫ perficiat qđ cogitat malum. Solus .n. dei ē timor: q̄ nocētes corrigit: fugat crimina: innocentiam ſeruat: perpetuam tribuit facultateꝫ. Sꝫ audiamus ipſam ioannis baptiſte paſſionē. Die inquit natalis herodis ſaltauit filia ipſi⁹ herodiadis in medio triclinio: ⁊ placuit herodi ⁊ oīb⁹ amicis eius: ⁊ iureiurādo pollicitus ē dare ei qđcūqꝫ poſtulaſſet ab eo. At illa premōita a matre Da mihi īquit ī diſco caput ioannis baptiſte. ℞. Iſte cognouit iuſtitiam: et uidit mirabilia magna: et exorauit altiſſimū Et īuentus ē in numero ſāctorum. ℣. Iſte ē qui cōtēpſit uitā mūdi: et peruenit ad celeſtia regna. Et ī

Lectio ſexta

Hec ē mulier antiqua malicia: que adam eiecit de paradiſi đlitijs. hec celeſtes hoīes fecit terrenos: hec uitā abſtulit mūdo: ꝑꝑ uni⁹ arboris pomuꝫ. hec hūanum gen⁹ miſit ī īfernū: hoc malum ducit hoīes ad mortē: hoc malum fugit helias ꝓpheta. Et cui⁹ līgua clauis facta ē celi: tāqꝫ reus fugit a facie mľieris. hec īuenit uerum laborem ⁊ preſſuram: que nūc occidit ioannem baptiſtam. deiecit puericiā: ꝑdidit iuuentutem: illicit ⁊ quietat emortuam ſenectutem. Premonita a matre ſua: da mihi īquit in diſco caput ioannis baptiſte. Libidine eſtuans miſcetur īceſtui. ⁊ extinguit lucernaꝫ mūdi. Tunc contriſtatus ē rex uehementer: tn̄ ꝑꝑ iuſiurandum ⁊ recumbētes iuſſit dari: miſitqꝫ ſpiculatorem ⁊ decollauit ioānem. Et allatum ē caput eius ī diſco: et datuꝫ ē puelle. Puella āt dedit mr̄i ſue. Audiſtis fratreſ q̄ꝫta ſit nata de uolūtate crudelitas: de libidine īpietas. Allatū caput ioannis in diſco: qui ſalutaria monita dabat inceſtui. Menſa migrat ī caueā: ī arenam uertitur domus: fiunt de pranſoribus ſpectatores: mutatur furore conuiuium: fit cibus cedes: Finis apponit natali. in ortum exhibetur occaſus. Conuiuium mutatur in homicidiuꝫ: organa uertuntur in funus: tragedie perſonant ſeculoruꝫ. Intrat beſtia non puella: q̄rit caput amputare non ſalutare. Diſcurrit fera non femina: aſpergit flibas per ceruices non capillos: anfractibus dilatat membra: ſeuitia creſcit augmentis. Fit grandis crudelitate non corpore. Et ſingularis fera u ſqꝫdū capiat predam: fremit ore: dentibus frendit: ferum non ſuſcipit: ſed producit. Premonita inquit a matre ſua: De mr̄is peccato dāſ mugitū: abſcidit caput: corp⁹ reliquit trūcum. Noua belua q̄ ꝯtēpta corporis preda: caput ipſa trūcatura perſuaſit.

Reſponſorium

Honeſtum fecit illum dominus et cuſtodiuit eum ab inimicis: et a ſeductoribus tutauit illū Et dedit illi claritatem eternam. ℣. Deſcendit cum illo in foueam: et in uinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio ſc̄i euāgelij ſecūdū mattheū.

In illo tempore. Miſit herodeſ ac tenuit ioannem ⁊ uinxit eum in carcerem propter herodiadem uxorem philippi fratris ſui: quia duxerat eam. Et reliqua.

Omelia ſancti auguſtini epiſcopi.

Lectio. vij.

Cum euāgelium legeretur crudele ſpectaculum āte oculos nr̄os cōſtitutū ē. Caput ſc̄i ioānis i diſco feraliſ miſſum crudelitatis pp odiū ueritatis. Puella ſaltat ꝛ ſeuit mr̄: ꝛ iter delitias ꝛ laſciuias ꝯuiuātiū temere iurat: ꝛ ipie qḋ iurat iplet. Factū ē ioāni qḋ ipſe p̄dixerat. Illū oꝫ creſcere dixerat de dn̄o: me aūt minui. Iſte minutꝰ ē i capite. Ille creuit i cruce. Odium peperit ueritas. Nō potuit equo animo tolerari: qꝛ hō dei ſāctꝰ monebat: q utiqꝫ ſalutem eorum querebat: quos ſic monebat. reſponderūt illi mala pro bonis. Quid enim ille diceret: niſi quo plenus erat? Et quid illi reſponderunt niſi quo pleni erant. Ille triticuꝫ ſeminabat: ſed ſpinaſ inuenit. Dicebat regi. Non lꝫ tibi hr̄e uxorem fr̄is tui. Vicebat regem libido: tenebat apud ſe ꝓhibitam uxorem fr̄is ſui. Sed eū tn̄ ſic hēbat ut nō ſeuiret. Honorabat eū a quo ueꝝ audiebat. Sed deteſtabilis mulier odiū concipiebat: qḋ aliqn̄ dato tp̄e pareret. Qn̄ parturiebat? qn̄ pepit filiā: ꝛ filiā ſaltatricem. Rex ille qui ſc̄m uiꝝ habebat ioānem: q eū pp deum timebat: ꝛ ſi ei n̄ obediebat. ℟. Deſideriū aīe eius tribuiſti ei dn̄e. Et uolūtate labioꝝ eiꝰ n̄ fraudaſti eū. ℣. Qn̄ preueniſti eū i bn̄dictōibus dulcedinis: poſuiſti i capite eius coronā de lapide p̄cioſo. Et.

Lectio. viii.

Poſtq̄ꝫ ab illa petitū ē caput ioāniſ i diſco: cōtriſtatus ē. Sed pp iurationem ꝛ pp recumbentes miſit ſpiculatorem: ꝛ impleuit qḋ iurauit. Ammonet nos locꝰ iſte Cariſſimi: ut pp uitam ꝛ mores nr̄os aliqd de iuramēto tractemus. Falſa iuratio nō ē leue peccm̄. Immo tā magnū eſt peccm̄ falſū iurare: ut ꝓpt̄ reatū falſe iuratiōis dn̄s ꝓhibuerit ōem iuratiōem. Ait enim dictū eſt nō ꝑiurabis. Reddes āt dn̄o iuſiurādū tuū. Ego āt dico uobis nō iurare ōino nec ꝑ celū qꝛ thronꝰ dei eſt: neqꝫ ꝑ trā: qꝛ ſcabellum pedū eꝰ eſt: neqꝫ aliud qḋcūqꝫ iuramētū. Neqꝫ ꝑ caput tuū iuraueris: qꝛ nō potis facere capillū unū albū l nigrū. Sit āt i ore ur̄o: eſt eſt: nō nō. Siqd āplꝰ eſt a malo eſt. ℟. Stolā iocūditatis iduit eū dn̄s. Et coronā pulchritudis poſuit ſuꝑ caput eius. ℣. Cibauit illū dn̄s panē uite ꝛ itellectus: ꝛ aqua ſapiētie ſalutaris potauit illū. Et co.

Lectio nona.

Inuenimꝰ āt i ſc̄is ſcripturis ipꝫ dn̄z iuraſſe: qn̄ ei uſqꝫ ad imolatōem dilecti filij obediuit abraam locutuſ ē ei angelus de celo dicens: Per memetipſum iuro dicit dominus: quia obediſti uoci mee ꝛ non peperciſti filio tuo unigenito ꝓpter me: niſi benedicens benedicam te ꝛ implens implebo ſemen tuuꝫ ſic̄ ſtellaſ celi ꝛ ſicut arena maris. Et benedicet̄ in ſemine tuo ōes gentes. Quod inde totū orbem terrarum xp̄ianos implere exhibetur uerax iuratio dei. Idemqꝫ in pſalmis uere de deo i xp̄o ꝓphetatū ē. Iurauit dn̄s ꝛ nō penitebit eū: tu es ſacerdos i eternum ſecundum ordinem melchiſedech. Qui nouerunt ſcripturas: ſciūt qd protulerit melchiſedech ſacerdos dei excelſi: quando benedixit abraam: ꝛ non oportet ut hec memoremuſ pp cathecuminos. Fideles tamen agnoſcūt: quēadmodū ante ꝓphetatū ſit: qḋ mō uidemꝰ impleri. Et unde hoc iurauit dn̄s: ꝛ n̄ penitebit eū: tu es ſacerdos i et̄num: qn̄ herodē penituit q iurauerat? Cū ergo dn̄s iurauerit: quare dn̄s xp̄s ſuos iurare ꝓhibuit? Dico quare: nō peccꝫ ueꝝ iurare ſꝫ quia grāde peccꝫ ē falſū iurare. Lōge ē a peccō falſū iurādi q oīo n̄ iurat: propiquat falſe iurationi q uel uerum iurat. Dominus ergo q iurare ꝓhibuit ſupra ripā uoluit te ambulare: ne pes tuus i āguſto labatur et cadaſ. Sed dn̄s inquit iurauit Securus iurat qui mētiri neſcit.

Ad laudes ꝛ per horas. aīt.

Herodes enim tenuit ꝛ ligauit ioannem: ꝛ poſuit in carcerem: propter herodiadem. p̄s. Dominus regnauit. Cum reliquis aīt. Dn̄e mi rex da mihi i diſco caput ioānis baptiſte. ℣. Puelle ſaltanti imperauit mater: nihil aliud petas niſi caput ioannis.

℟. Arguebat herodē ioānes ꝑꝑ herodiadē: quā tulerat frī ſuo philippo uxorē. ℟. Da mihi ī diſco caput ioānis baptiſte: ⁊ ꝯtriſtatus eſt rex ꝑꝑ iuſiurādū. Ad bened. ℟. Miſſo herodes ſpiculatore p̄cepit amputari caput ioannis ī carcere: quo audito diſcipuli eius uenerūt ⁊ tulerūt corpus eius: ⁊ poſuerūt illud ī monumento. Ps. Benedictus. Oīo. Sancti ioānis baptiſte. Ad ueſpas. ℟. Herodes. n. tenuit. cū rel. ps de uno martyre. Ad mag. ℟. Miſit rex incredulus miſtros deteſtabiles: ⁊ amputari iuſſit caput ioannis baptiſte.

Oīo ut ſupra.

In ſācte ſabine martyris. Oīo.

Deus q̄ iter cetera potentie tue miracula etiā ī ſexu fragili uictoriam martyrij cōtuliſti: concede ꝓpitius: ut cꝰ natalitia colimus ꝑ eiꝰ ad te exempla gradiamur. ꝑ

Lec. prima.

Rome ī aduentino ī oppido uindinenſi ad arcum fauſtini: b̄tiſſime ⁊ illuſtriſſime ſabine martyris: q̄ fuit uxor quōdam p̄clariſſimi ualentini: ⁊ filia herodis metallarij. Que paſſa eſt hadriano imperāte ſub p̄fecto elpidio. Hanc b̄ta uirgo ſeraphia: cū ī domo eiꝰ conuerſaret: ꝑſuaſit ī fide dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Que pꝰmodū eādē uirgiem uſq̄ ad locū paſſioniſ ſecuta: cū ei p̄ſeſ berillus dixiſſet: Quid tibi ipſa derogaſ: aut quare temet ip̄az uilez reddis? Aut quare nō ꝯſid̄ras q̄ es: aut cꝰ filia es? Cōiūxiſti. n. te xp̄iāis ⁊ oblita es natalis tui: ⁊ mēoriam tāti uiri cꝰ fuiſti: ⁊ deoꝝ quoꝝ irā uereor ne incurras: Reuerte magis ad domū tuam: ⁊ dimitte hāc nephādā q̄ maleficijs te et plures demutauit a deoꝝ cultura:

Lectio ſecunda.

Beata ſabina r̄ndit. Iſtiꝰ ſācte puelle de qua dicis maleficijs utinā et tu ſuaſus eſſes ſicuti ⁊ ego ſuaſa ſū: ⁊ ab immūdis ꝓfecto recederes idolis: ⁊ ueruz ac certiſſimū agnoſceres deū: q̄ bonos ad et̄nā uitā uocat: ⁊ malos ī penā relinq̄t ꝑpetuā. Qd̄ p̄ſes audiēſ reueritꝰ illā dimiſit. ut x̄o beata ſeraphia gl'oſiſſimo martyrio coronata ē: illuſtriſſima ſabina colligēs reliq̄as eiꝰ: celebratis uenerabilibꝰ eiꝰ obſequijs: ut theſaurū ſempit̄nū l' margaritā p̄cioſā repoſuit ī monumēto ſuo: qd̄ ipſa ſibi cū ſūmo ornatu fecerat.

Lectio tertia.

Deinde interpoſitis aliquot diebꝰ cō p̄heſa iudici elpido p̄ntat̄. Quaz ille uidens dixit: Tu es īquit ſabina uxor quondam ualentini illuſtriſſime memorie ⁊ filia herodis? Cui ſancta matrona r̄ndit. Ego ſum. Et gr̄as ago dn̄o meo ieſu xp̄o: q̄ me peccatricē ꝑ ſc̄am famulam ſuam ſeraphiam de multis ſordibus: et poteſtate demonum liberare dignatus ē. Commotus ē poſtmoduz p̄fectus. cū uideret ī ꝯfeſſionem xp̄i ꝯſtātiam ſn̄iam dictauit dicens. Sabinam dijs īobediētem: dn̄oſ quoq̄ auguſtos nr̄os plaſphemantem gladio ꝑcuti decernimus: atq̄ om̄es facultates eius publicis titulis deſignare. Paſſa eſt autem religioſiſſima xp̄i ſabina quarto calendas ſeptembriſ: Et a chriſtianis corpus eius ſublatum: ſepultum eſt ī monumentum: ubi ipſa uenerabiliter repoſuerat magiſtrā fidei ſue ſeraphiam ad arcū fauſtini: iux̄ areaz uiditiani ī oppido uidinenſi.

In ſc̄orum martyrum felicis ⁊ adaucti. Oratio.

Maieſtatem tuam dn̄e ſupplices deprecamur: ut ſicut nos iugiter ſanctorum tuorū commemoratione letificas ita ſemꝑ ſupplicatione defendas. ꝑ. d.

Lec. prima.

Rome uia hoſtienſi miliario ſecundo ab urbe: beatorum martyrum felicis ⁊ adaucti: ſub dioclitiano ⁊ maximiniano imperatoribus prefecto et iudice dracco. Fuerunt ambo duo fratres nomine ⁊ opere felices: ambo preſbyteri. Horum ſenior hic felix: qui ex iuſſiōe imperatorum cum ad ſecretarium iudicis eſſz perductus iuxta tēplum ſerapis: dū cogeret ad ſacrificandum exſufflauit in faciem ſtatue eree: et ſtatim cecidit.

Itē ductꝰ ad ſtatuā mercurij i alia edicula: ſili mō illaꝫ exſufflauit: ⁊ mox cecidit. Itē ad ſimulacrū diane qđ pari mō deiecit.

Lectio ſecunda.

REductꝰ ad p̄fectū ipōitur eculeo: et iqſitus qbꝰ maleficijs hoc feciſſet: Beatus felix reſpōdit. Nō maleficijs diaboli: ſꝫ bñficijs ōipotētis dei mei hꝰ egi. Furore itaqꝫ acēſus p̄fectus: iuſſit eum duci extra urbē uia hoſtiēſi: qꝛ illic arbor excellētiſſima ſtabat demonibꝰ ꝯſecrata: iuxta quā tēplū erat ubi ad ſacrificāduꝫ ipelleret: quo ꝑductus: orone facta dixit ad arborē. Precipio tibi i noie dñi ieſu xp̄i: ut radicitus corruas: ac tēplū ⁊ ſimulacrum uel arā eiꝰ funditus cōminuas: ut ampliꝰ cultu tuo aie nō decipiātur: q̄ ſtati ad ꝟbum ipiꝰ ita euerſa ē: ut ⁊ tēplū ⁊ ſimulacrū cōminueret: ⁊ qđ fuerat non āpliꝰ appareret. Qđ cū nūciatū fuiſſet p̄fecto ſtatim iuſſit eū decollari: ⁊ corpꝰ eiꝰ i humatū lupis ⁊ canibꝰ dereliq.

Lectio tertia.

LAta ſñia obuius ei fuit qdam uir xp̄ianus: hoībꝰ qdem abſconſus: deo xp̄o manifeſtus. Hic cū didiciſſet ꝙ beatꝰ felix duci fuiſſet iuſſus: cepit clamare ⁊ dicere. Et ego ex eadem lege ſū: ⁊ ipſum quē hic ſāctus pbr̄ ꝯfitet̄ dñm ieſum xp̄m colo. Mox ⁊ ipſe ab officio p̄fecti ꝯp̄hēſus parit̄ dato ſibi oſculo cū beato felice decollatuſ eſt. Huiꝰ nomē qꝛ non inuenerūt xp̄iani: poſtea adauctū eū uocauerūt: eo ꝙ ſācto martyri felici auctus ſit ad coronā: ipiqꝫ ꝓ fidei ꝯfeſſiōe corona ſit aucta. Chriſtiani itaqꝫ hos inueniētes ibi in eodē loco ubi arbor ſteterat: q̄ cadens nimiā altitudinē terre op̄uerat: eoſ ſepelierūt: quoꝝ corpa uolētes pagani exinde effodere: cū manꝰ appoſuerūt: ſtatim a diabolo correpti ſūt: ubi poſtea paciſ tp̄e baſilica fabricata eſt: ⁊ martyꝝ memoria digne exculta. Cōpleuerūt āt martyriū ſuū p̄idie calēdas ſeptēbris.

In ſcōꝝ martyꝝ. xij. fratrū. Oratio.

FRaterna nos dñe martyꝝ tuorum corona letificet: q̄ ⁊ fidei nr̄e p̄beat icrementa uirtutū: ⁊ multiplici noſ ſuffragio cōſolet. Per.

In ſancti egidij abbatis Orō.

INterceſſio nos queſumꝰ dñe beati egidij abbatis ꝯmēdet: ut qđ nr̄is meritis non ualemꝰ: eiꝰ p̄ocinio aſſequamur. Per. d. In uigilia nati. beate marie ꝟginis. Ad ueſpas. aꝛ. Natiuitas glo͛ſe Cū reliquis de laudibꝰ. pſalmi. De ſācta maria. Capitulum.

AB īitio ⁊ āte ſecl'a creata ſū ⁊ uſqꝫ ad futuꝝ ſeculū nō deſinā: ⁊ i habitatiōe ſc̄a corā ipſo miſtraui. Hymnus. Aue maris ſtella. Natiuitas ē hodie ſancte marie uirgīs. ℟. Cuius uita iclyta cūctas illuſtrat eccl'as. Ad magni. aꝛ. Glorioſe uirginis marie ortum digniſſimū recolamus: que et genitricis dignitatē obtinuit: et uirgīalē pudicitiam nō amiſit.

Oratio.

FAmulis tuis q̄ſumꝰ dñe celeſtiſ gr̄e munꝰ iptire: ut qbus beate ꝟginis ꝑtuſ extitit ſalutiſ exordiū: natiuitatiſ eiuſ uotiua ſolēnitas pacis tribuat icremētū. Per. Ad matutinas īuitatoriū. Natiuitatem ꝟgīs marie celebremꝰ: Chriſtū eiꝰ filium adoremus dñm. ps. Uenite. Hymnꝰ. Quē terra. In primo noct. aꝛ. Benedicta tu i mulieribus: ⁊ benedictꝰ fructꝰ uētris tui. ps. Dñe dñs nr̄. aꝛ. Sicut myrrha electa odorē dediſti ſuauitatis ſancta dei genitrix. Celi enarr. aꝛ. Ante toꝝ hꝰ ꝟgīs frequētate nobis dulcia cātica dragmatis. ps. Dñi ē t̄ra. ℣. Sp̄e tua ⁊ pulchritudine tua. ℟. Intende proſpere procede ⁊ regna.

Lectio prima.

OSculetur me oſculo oriſ ſui: qꝛ meliora ſūt ubera tua uino fragrantia unguētis optimis. Oleū effuſū nomē tuum: Ideo aduleſcētule dilexerūt te. Trahe me pꝰ te curremus i odorem unguētorum tuorum. Introduxit me rex in cellaria ſua. Exultabimꝰ ⁊ letabimur i te: mēores uberum tuoꝝ ſup uinum: Recti diligūt te. Nigra ſū ſꝫ formoſa filia hieruſalē ſic̄ tabnacl'a cedar: ſic̄ pellis ſalomōis. Nolite me ꝯſiderare ꝙ fuſca ſū: qꝛ decolorauit me ſol. filij mr̄is mee pugnauerūt ꝯ me: poſuerūt me cuſtodē in uineis: uineam meam nō cuſtodiui. Indica mihi quē diligit aīa mea: ubi paſcas: ubi cubes ī meridie: ne uagari īcipiā pꝰ greges ſodalium tuoꝝ. Si ignoraſ te o pulchra inter mulieres egredere ⁊ abi pꝰ ueſtigia greguꝫ tuoꝝ: ⁊ paſce hedos tuos iuxta tabnacula paſtoꝝ. Equitatui meo ī curribus pharaonis aſſimilaui te amica mea: pulchre ſūt gene tue ſicut turturis: collum tuum ſicut monilia. Murenulaſ aureas faciemus tibi uermiculatas argento. ℟. Hodie nata eſt beata uirgo maria ex progenie dauid. Per quā ſalus mundi credētibus apparuit: cuius uita glorioſa lucē dedit ſclo. ℣. Natiuitatē beate marie uirginis cū gaudio celebremus. Per.

Lectio .ii.

DUm eſſet rex ī acubito ſuo nardus mea dedit odorem ſuū. Faſciculus myrrhe dilectꝰ meꝰ mihi: iter ubera mea commorabit̄. Botrus cypri dilectꝰ meuſ mihi: ī uineis engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui columbarum. Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decorus: lectulus nr̄ floridus. Ligna domoꝝ nr̄arum cedrina: laquearia cypreſina. Ego flos campi ⁊ lilium ꝯuallium: ſicut liliuꝫ iter ſpinaſ: ſic amica mea iter filias: Sicut malus iter ligna ſiluarū ſic dilectus meꝰ iter filias. Sub umbra illius quā deſideraui ſedi: ⁊ fructꝰ eiꝰ dulciſ gutturi meo. Introduxit me rex in cellā uinariā: ordinauit ī me caritatē. Fulcite me floribus: ſtipate me malis: qꝛ amore lāgueo. Leua eiꝰ ſub capite meo: ⁊ dextra illiꝰ amplexabit̄ me. ℟. Beatiſſime uirginis marie natiuitatem deuotiſſime celebremuſ. Ut ipſa pro nobis intercedat ad dominum ieſum chriſtum. ℣. Cum iocunditate natiuitatem beate marie uirginis celebremus. Ut ipſa.

Lectio tertia.

ADiuro uos filie hierlm̄ ꝑ capreas ceruoſqꝫ cāpoꝝ: ne ſuſcitetis neqꝫ euigilare facietis dilectā: quoadusqꝫ ipa uelit. Uox dilecti mei. Ecce iſte uenit ſaliens ī mōtibus trāſiliens colles. Similis ē dilectus meꝰ capree hynuloqꝫ ceruoꝝ. En ipſe ſtat pꝰ parietem nr̄m reſpiciens ꝑ feneſtraſ: ꝓſpiciens ꝑ cancellos. En dilectus meꝰ loquit̄ mihi. Surge propera amica mea: columba mea formoſa mea: ⁊ ueni. Jam hyems trāſijt: imber abijt ⁊ receſſit. Flores apparuerunt in t̄ra nr̄a: tempus putationis aduenit. Uox turturis audita ē in terra noſtra. Ficus protulit groſſos ſuos. Uinee florentes dederunt odorem ſuum. Surge propera amica mea: ſpecioſa mea ⁊ ueni. colūba mea in foraminibus petre ī cauerniſ macerie. Oſtende mihi facieꝫ tuaꝫ: ſonet uox tua in auribus meis. Uox enim tua dulcis: ⁊ facieſ tua decora. Capite uobis uulpeſ paruulas que demoliuntur uineas. naꝫ uinea noſtra floruit. Dilectus meꝰ mihi: ⁊ ego illi: qui paſcitur iter lilia donec aſpiret dies: et inclinentur umbre. Reuertere ſimilis eſto dilecte mi capree: hynuloqꝫ ceruoꝝ ſuper montes bethel. ℟. Glnrioſc uirginis marie ortum digniſſimum recolamus. Cuius dominus humilitatem reſpiciens angelo nunciante concepit ſaluatorem mundi. ℣. Beatiſſime uirginis marie natiuitatem celebremus. Cuius.

In ſecundo nocturno. Antiphona. Specie tua et pulchritudine tua: intende proſpere procede et regna. p̄s. Eructauit. aꝛ. Adiuuabit eam deus uultu ſuo: deus in medio eius non commouebitur. p̄s. Deus nr̄ refu. aꝛ. Sicut letantium omnium noſtrum: habitatio eſt in te ſancta dei genitrix. p̄s. ℣. Adiuuabit eam deus uultu ſuo. ℟. Deus in medio eius nō cōmouebitur.

Sermo ſancti augu. epi. Lec. quarta.

ADeſt nobis dilectiſſimi optatus dies beate ac uenerabilis ſemperqꝫ uirginis marie: ideo cum ſumma exultatione gaudeat terra noſtra: tāte uirginis illuſtrata natali. Hec eſt enim flos campi: de qua ortum eſt precioſum lilium cōualliū: ꝑ cuiꝰ partū mutat̄ natura ꝓthoplauſtoꝝ: quo delet̄ et culpa. p̄ciſū ē ī ca illud eue infelicitatis elogiū de quo dicitur ī tristitia paries filios: quia ista in leticia dominum parturiuit. Eua enim luxit ista exltauit. Eua lachrymas maria gaudium in uentre portauit: qꝛ illa peccatorem: ista edidit innocentem. Uirgo quippe genuit: quia uirgo cōcepit: inuiolata peperit: qꝛ in conceptu libido nō fuit. Utrobiqꝫ miraculum: ⁊ sine corruptōe grauida ⁊ in ꝑtu uirgo puerꝑa. Aue inquit angelus ad eam gratia plena dn̄s tecuꝫ. Impleta est maria gr̄a ⁊ eua euacuata ē a culpa. Maledictio eue ī benedictionē mutatur marie. Aue gr̄a plena dn̄s tecū. Tecuꝫ dominus in corde tecum in uentre tecum in utero tecum in auxilio. Gratulare beata uirgo christus rex ex solio suo uenit in uterum tuum. Ex sinu patris in uterum dignatus ē descendeꝛ matris. Benedicta tu inquit in mulieribus: que uitam uiris ⁊ mulieribus pepisti. ℟. Natiuitas gloriose uirginis marie ex semine abrae orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cuius uita inclyta cunctas illustrat ecclesias. ℣. Hodie nata est beata uirgo maria ex progenie dauid. Cuiꝰ.

Lectio quinta.

Mater generis nostri penam intulit mundo: genitrix domini nostri salutem attulit mūdo. Auctrix peccati eua auctrix meriti maria. Eua occidēdo obfuit: maria uiuificando profuit. percussit illa: sanauit ista. Pro inobedientia enim obediētia cōmutatur. Fides ꝓ ꝑfidia cōpensatur. Leta igitur maria gestat infantem: exultans amplexatur filiū: portat a quo portabat. Nec fortuitu ut fingunt sabelliani reppit paruulū: sed decursis nouem mēsibus pepit christuꝫ. Plaudat nūc organis maria ⁊ inter ueloces articulos tympana puerpe ꝯcrepent. Concinnant letantes chori ⁊ alternantibus modulis dulcisona carmina misceantur. Audite igitur quemadmodum tympanistria nostra cantauerint. Ait enim. Magnificat anima mea dominum. Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatam me dicēt omnes generatiōes. Quia fecit mihi magna qui potēs est: ⁊ sanctum nomen eius. Causa igitur tante salutis inualescentis erat miraculū nouuꝫ. Nouus marie partus partū eue euicit: ⁊ eue plāctū marie cātꝰ exclusit. ℟. Cum iocunditate natiuitatem beate marie celebremus: Ut ipsa pro nobis intercedat ad dominum iesum christum. ℣. Cord̄ ⁊ animo christo canamus gloriam in hac sacra solennitate genitricis dei marie. Ut ipsa.

Lectio. vi.

Deniqꝫ post illum benedicibilis presagium: dum tacita secum uirgo mētis altercatione confligeret: qualis esset ipsa salutatio nuncius interim celestis exequitur. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum. Ecce concipies in utero ⁊ paries filium: ⁊ uocabis nomen eius iesum. At illa. Quomodo inquit fiet istud: quoniam uirum non cognosco. Et angelus ad eam. Spiritus sanctus superueniet in te: ⁊ uirtus altissimi obūbrabit tibi. Iaꝫ audistis quomodo fiet hoc. Respondit nunc uerbum uite. Audistis quomodo fiet hoc: quia spiritus sanctus superueniet in te: ut prolem gignas ⁊ uirginitatem non amittas: filium proferas ⁊ post partum īcorrupta permaneas. O beata maria seculum omne captiuum tuum deprecatur ascensū. Te domina mūdus sue fidei obsidem fecit. Noli morari uirgo nuncio festinante: responde uerbū ⁊ suscipe filium: da fidem ⁊ senti uirtutē. Ecce inquit ancilla domini: fiat mihi secundum uerbum tuum. Nec mora reuertitur nuncius: ⁊ in uirginalem thalamum ingreditur christus. Respōsoriuꝫ. Natiuitas tua dei genitrix uirgo gaudium annunciauit uniuerso mundo. Ex te enim ortus est sol iustitie christus deus noster: exoluens maledictionem dedit benedictionem: ⁊ confundens mortem donauit nobis uitam sempiternam. ℣. Benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus uentris tui. Ex te. In tertio nocturno añt. Gaude maria uirgo cunctas hereses sola interemisti in uniuerso mundo p̄s. Cantate. i. añt Dignare me laudare te uirgo sacrata: da mihi uirtutem contra hostes tuos. p̄s. Dominus regnauit exl'. ℣. Speciosa fc̄a es ⁊ ſuauis in delitijs tuis ſancta dei genitrix. Ps. Cantate.ij. ℣. Elegit eam deus ⁊ p̄elegit eaȝ. ℟. In tabernaculo ſuo habitare facit eā.

Initium ſc̄i euangelij ſecundū mattheū.

Liber generationis ieſu chriſti filij dauid filij abraam. Abraam autez genuit iſaac. Iſaac autem genuit iacob. Et reľ. Om̄.ſ.hie.pb̄ri. Lectio ſeptima.

In iſaia legimus generationez eius quis enarrabit. Non ergo putem⁹ euangelium ꝓphete eſſe contrarium: ut qđ ille impoſſibile dixit affatum: hic narrare incipiat: qꝛ ibi de generatione diuinitatis: hic de incarnatione eſt dictuȝ. A carnalibus autem cepit: ut per hoīem deum diſcere incipiamus. Filij dauid filij abraam. Ordo prepoſterus ſed neceſſario commutatus. Si eīm primuȝ poſuiſſet abraam ⁊ poſtea dauid rurſus ei repetēdus fuerat abraam: ut generatiōis ſeries texeretur. Ideo autem ceteris pretermiſſis horum filium nuncupauit: qꝛ ad hos tm̄ facta eſt de chriſto repromiſſio. Ad abraam inquit. In ſemine tuo benedicēt ōes gētes: qđ eſt chriſtus. Ad dđ ăt. De fructu uētris tui ponā ſup ſedē meam. ℟. Beatam me dicent ōnes generationes. Quia fecit mihi dn̄s magna: qꝛ potens eſt ⁊ ſanctuȝ nomen eius. ℣. Et mīa eius a ꝓgenie in progenies timentibus eum. Quia. Lec. viij.

Iudas autem genuit phares ⁊ zarā de thamar. Notandum in genealogia ſaluatoris nullam ſanctarum aſſumi mulierum: ſed eas quas ſcriptura reprehendit: ut qui propter peccatores uenerat: de peccatricibus naſcens oīum peccata deleret. Unde ⁊ in conſequentibus ruth moabitis ponitur ⁊ berſabee uxor urie. Naaſon autem genuit ſalmon. Iſte eſt ſalmon princeps tribus iude ſicut in numeris legimus. Ioram autem genuit oziā: Ozias autem genuit ioathan. ℟. Felix nanqꝫ es ſacra uirgo maria: ⁊ ōni laude digniſſima. Quia ex te ortus ē ſol iuſtitie chriſtus deus noſter. ℣. Ora pro populo interueni ꝓ clero intercede ꝓ deuoto femineo ſexu: ſētiant omnes tuum iuuamen quicunqꝫ celebrāt tuam ſanctam natiuitatem. Quia ex te.

Lectio nona.

In quarto regum uolumine legim⁹ de ioraȝ ochoziam fuiſſe generatū. Quo mortuo ioſabeth filia regis ioram ſoror ochozie tulit ioas filium fratris ſui ⁊ eum internitioni que exercebatur ab athalia ſubtraxit: cui ſucceſſit ī regnum filius eius amaſias. Poſtqꝫ regnauit fili⁹ eius azarias qui appellať ozias: cui ſucceſſit ioathan filius eius. Cernis ergo ꝙ ſecundum fidem hiſtorie tres reges ī medio fuerunt quos hic euāgeliſta p̄termiſit. Ioram quippe non genuit oziam ſed ochoziam ⁊ reliquos quos enumerauimus. Uerum quia euangeliſte propoſitū erat theſſarecades ī diuerſo ſtatu temporum ponere: ⁊ ioram ſe generi miſcuerat impijſſime iezabelis: Iccirco uſqꝫ ad terciam generationem eius memoria tolliť ne in ſancte natiuitatis ordine poneret.

Ad laudes ⁊ ꝑ horas añ. Natiuitas glorioſe uirginis marie ex ſemine abrae: orta đ tribu iuda: clara ex ſtirpe dauid. Ps. Dn̄s r̄gnauit. cū reliquis añ. Natiuitas eſt hodie ſācte marie uirginis cuius uita inclyta cunctas illuſtrat eccleſias. añ. Regali ex progenie maria exorta refulget cuius precibus nos adiuuari mente ⁊ ſpiritu deuotiſſime poſcimus. añ. Corde ⁊ animo chriſto canamus gloriā: ī hac ſacra ſolennitate precelſe genitricis dei marie. añ. Cum iocunditate natiuitatez beate marie celebremus: ut ipſa pro nobis ītercedat ad dominum ieſum chriſtum. capitulum. Ab initio ⁊ ante ſecula. hy⁹. O glorioſa domina ex. ℣. Natiuitas eſt hodie ſancte marie uirginis. ℟. Cuius uita inclyta cunctas illuſtrat eccleſias. Ad benedict. añ. Natiuitatem hodiernam perpetue uirginis genitricis dei marie ſolenniter celebremus: quia celſitudo throni proceſſit alleluia. oratio. Famulis tuis.

Ad tertiam capitulum. Ab initio ⁊ ante ſecula. ut ſupra reſponſoria breuia de cōi uirginū dr̄r ⁊ ℣. Ad ſextam capitulum.

Et radicaui in pp̄lo honorificato: ⁊ ī ptes dī mei hereditas illius ⁊ ī plenitudine ſcoꝝ detētio mea. Ad.ix.capľz.

In plateis ſicut cinnamomuȝ ⁊ balſamū aromatizans odorem dedi quaſi myrrha electa dedi ſuauitatē odoris. Ad ueſpas. Añ. Natiuitas gloſe. cum reliqs ps. de ſcā maria caplm. Ab initio ⁊ ante. hym. Aue maris ſtella. ℣. Natiuitas ē hodie. ℟. Cuius uita īclyta. Ad mag. aᷓ. Natiuitas tua dei genitrix uirgo gaudium annunciauit uniuerſo mūdo: ex te. n. ortꝰ ē ſol iuſtitie xp̄s deꝰ nr̄: exoluēs maledictōem dedit benedictionem: ⁊ confundens mortem donauit nobis uitam ſempiternam. ps. Magnificat. Oro. Famulis tuis queſumꝰ dn̄e.

Infra octauā natiuitatis beate marie nouē quotidie legūt lectiones. In p̄rio nocturno de canticis. In ſecūdo de ſermōe ſcī auguſtini epī. In tertio de omelia ſcī hieronymi pbr̄i: ⁊ ſēp īcipitur a p̄rio. ℟. De octaua uero fit eo die quo cadit: ēt ſi occurret ī dn̄ica: q̄ hr̄et hiſtoriam primo ponendam. De feſtis infra octauam occurrentibus nihil penitus agit̄: ſꝫ pacta octaua celebrātur: dempto feſto exaltationis ſancte crucis: qđ īfra eādeꝫ octauā eo die quo occurrit: celebratur.

Pro die prima infra octauā de canticis canticorum.

Lectio prim

IN lectulo meo ꝑ noctes queſiui quē diligit aīa mea. Queſiui illā: ⁊ non inueni. Surgam ⁊ circuibo ciuitatem: ꝑ uicos ⁊ plateas q̄ram quē diligit anima mea. Queſiui illū ⁊ nō iueni. Inuenerūt me uigiles q cuſtodiūt cītatē. Nū quē diligit aīa mea uidiſtis? Paululum cuꝫ ꝑtranſiſſeꝫ eos: iueni quē diligit aīa mea. Tenui eum nec dimittam: donec ītroducā illū ī domū matris mee: ⁊ ī cubiculuꝫ genitricis mee. Adiuro uos filie hieruſalem per capreos ceruoſqꝫ cāpoꝝ: ne ſuſcitetis neqꝫ euigilare faciatis dilectā donec ipſa uelit.

Lectio ſecūda.

QUe ē iſta q̄ aſcēdit ꝑ deſertum ſicut uirgula fumi ex aromatibꝰ myrrhe ⁊ thuris: ⁊ uniuerſi pulueris pigmētarij? En lectulū ſalomonis ſexagita fortes ambiunt ex fortiſſimis iſrl' ōes tenētes gladios: ⁊ ad bella doctiſſimi. Uniuſcuiuſqꝫ enſis ſuper femur ſuū: ꝑꝑ timores nocturnos. Ferculum fecit ſibi rex ſalomon de lignis libani: colūnas eius fecit argēteas reclinatoriū aureū: aſcēſum purpureum: media caritate ꝯſtrauit: ꝑꝑ filias hierlm. Egredimini ⁊ uidete filie ſion regē ſalomonem ī diademate: quo coronauit euꝫ mater ſua ī die deſpōſatōis illiꝰ: ⁊ ī die leticie cordis eiꝰ.

Lec. iij.

QUam pulchra es amica mea: q̄ꝫ pulchra es: oculi tui columbarum abſqꝫ eo qđ ītriſecus latet. Capilli tui ſic̄ greges caprarum: q̄ aſcēdunt de monte galaad. Dētes tui ſicut greges tonſaruꝫ q̄ aſcēderūt de lauacro. Oēs gemellis fetibus: ⁊ ſterilis nō ē īter eas. Sicut uita coccinea labia tua: ⁊ eloquiū tuum dulce: ſicut fragmenta mali punici: ita gene tue: abſqꝫ eo qđ ītriſecus latet. Sicut turris dauid collum tuū: q̄ edificata ē cuꝫ ꝓpugnaculis. Mille clypei pēdet ex ea ōis armatura fortium. Duo ubera tua ſicut duo hynnuli capree gemelli: qui paſcūt in lilijs: donec aſpiret dies: ⁊ inclinentur umbre. Uadā ad mōtē myrrhe ⁊ ad collē thuris.

De ſermone ſancti auguſtini.

Lectio prima.

EFficitur ſubito pregnās bēa gēitrix ⁊ cuncta per ſecula predicatur hec felix. Concipit mox ad crudelitatem uerbi uirilis ignara conſorcij. Implet uterꝰ nullo hūano pollutus amplexu. Extat maria uirgo cum concipit: uirgo grauida: uirgo cum parit: ⁊ uirgo pꝰ partum. Preclara ergo illa uirginitas: ⁊ glorioſa fecunditas. Exultat maria ⁊ mater et matrem ſe leta miratur: ⁊ de ſpiritu ſācto ſe protuliſſe gaudet. Nec quia peperit innupta terretur: ſed quia genuerit cū exultatione miratur. Gaudeamꝰ ergo et nos fratres ī die tāte uirgis: q̄ dū deſponſaret fabro: celi nupſit architecto. Promittit enīꝫ ei filius ꝑ uiſitatōeꝫ ſcī ſp̄s. Hec illa audiens gaudet: cupitqꝫ effici mat̄.

Lectio q̄nta.

QUid igit̄ mirꝝ ſi ſine corruptione naſcit̄: q de ſāctificatiōe ꝯcipit̄: non n. decebat: ut ille q nobis afferebat ſalutē matri preriperet ītegritatis dignitatē. Nam q terra mari celoqꝫ non capitur:

ītra uni⁹ corpuſculi mēbra ſucipitur. Hec ē illa nouitas hieremie ꝓphete uaticinio p̄nūtiata. Faciet īquit nouū dn̄s ſup t̄rā: femina circūdabit uiꝝ. O femina ſuper feminas bn̄dicta: q̄ uiꝝ oīno nō nouit: et uiꝝ ſuo utero circūdedit.

Lec. vi.

Circūdat uiꝝ maria: angelo fidem dando: q̄r eua ꝑdidit uiꝝ ſerpenti ꝯſētiēdo. Salutat angl̄s puellā: uiri ſalutatiōis ignarā. Terret̄ uirgo nouitate ꝟboꝝ: ad quā angelus ꝙ ſupi⁹ ꝓtulim⁹ dixit: Ne timeas maria īueniſti. n. grāꝫ apō dn̄ꝫ. Ne īqt a ꝯſpectu meo mī dn̄i mei t̄rearis. Ego ꝯceptiōis tue miſter aduēi: nō ut uirgitatē amitteres īterueni. Ipſe me miſit ad te: qui ē naſciturus ex te. Cōcipies. n. ⁊ paries filiū: nō cuiuſlibet meriti hoiem: ſed toti⁹ ſeculi ſaluatorem.

Initiū ſcī euāgelij ſecūdū mattheum.

Liber gn̄ationis ieſu xp̄i filij dauid filij abraā. Abraā āt genuit iſaach Iſaach āt genuit iacob. Et reli.

Omelia ſcī. hieronymi pb̄ri.

Lectio. vij.

Et p⁹ trāſmigratiōem babylōis ieconias genuit ſalatiel. Si uoluerimus iechomam ī fine prime teſſarecadis ponere: ī ſequēti nō erūt quatuordecim: ſed treſdecim. Sciamus ergo iechomā priorē ipm eē: quē ⁊ ioathā ſecūdū āt filium: nō p̄rem. Quorum prior ꝑ. h. ⁊. m. ſequens ꝑ. c. ⁊. n. ſcribit̄. Qd̄ ſcriptoꝝ uitio ⁊ lōgitudīe t̄pm apud grecos latinoſq̄ꝫ cōfuſū ē. Iacob āt genuit ioſeph. Hoc loco obijcit nobis iulianus auguſt⁹ diſſonātiam euāgeliſtaꝝ: cū euāgeliſta matthe⁹ filiū dixerat iacob: ⁊ lucas eum filiū hely appellauerit: n̄ ītelligēs ꝯſuetudīem ſcripturaꝝ: qd̄ alter ſecūdū naturā: alter ſecūdū legē ei pr̄ ſit.

Lectio octaua.

Scim⁹. n. hoc ꝑ moyſen dn̄o iubēte p̄ceptū: ut ſi frat̄ aut ꝓpiqu⁹ abſq̄ꝫ liberis mortu⁹ fuerit: ali⁹ ei⁹ accipiat uxorē ad ſuſcitādū ſemē fratris ł ꝓpiqui ſui. Sup hoc ⁊ african⁹ t̄pm ſcriptor: ⁊ euſebi⁹ ceſarieſis ī libris diaphonias euangelioꝝ pleni⁹ diſputarūt. Genuit ioſeph uiꝝ marie. Cū uiꝝ audieris ſuſpicio tibi nō ſubeat nuptiaꝝ: ſed recordare ꝯſuetudiem ſcripturaꝝ: ꝙ ſpōſi uiri ⁊ ſponſe uocētur uxores. Et a trāſmigratiōe babylonis uſq̄ꝫ ad xp̄m gn̄atiōes. xiiij. Numera a ieconia uſq̄ꝫ ad ioſeph: ⁊ īuenies gn̄ationes. xiij. Ueꝝ quartadecima ī ip̄ꝫ xp̄m reputabit̄. Chriſti āt gn̄atio ſic erat.

Lectio nona.

Querat diligens lector ⁊ dicat. Cuꝫ ioſeph nō ſit pr̄ dn̄i ſaluatoris qd ꝑtinet ad dn̄m gn̄atiōis ordo deduct⁹ uſq̄ꝫ ad ioſeph: Cui reſpōdebim⁹: primū n̄ eē cōſuetudinē ſcripturaꝝ: ut mulieꝝ ī gn̄atōib⁹ ordo texet̄. deīde ex una tribu fuiſſe ioſeph ⁊ mariā. unde ⁊ ex lege eā accipere cogebat̄: ut ꝓpiqua ⁊ qd̄ ſiml' cenſet̄ ī bethleē: ⁊ de una uidelicet ſtirpe generati: atq̄ꝫ iō ꝑ gn̄atōem ioſeph marie quoq̄ꝫ origo mōſtraretur.

Pro die ſecūda de canticis cāticoꝝ.

Lec. prima.

Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula nō ē ī te. Ueni de libano ueni ſponſa mea ueni: de libano ueni: coronaberis. De capite amaria: de uertice ſanie ⁊ hermon de cubilib⁹ leonū: de mōtibus pardoꝝ. Uulneraſti cor meuꝫ ſoror mea ſpōſa uulneraſti: ī uno ictu ocłoꝝ tuoꝝ: ⁊ ī uno crine colli tui. Quā pulchre ſunt māme tue: ſoror mea ſponſa. Pulchriora ſūt ubera tua uino: ⁊ odor unguentorum tuoꝝ ſup oīa aromata. Fauus diſtillans labia tua ſponſa: lac ⁊ mel ſub lingua tua: ⁊ odor ueſtimētoꝝ tuoꝝ ſicut odor thuris.

Lectio ſecūda.

Hortus ꝯcluſus ſoror mea ſponſa: hortus ꝯcluſus fōs ſignat⁹. Emiſſiones tue paradiſus punicoꝝ maloꝝ cū pomoꝝ fructib⁹: cypri cum nardo: nardus ⁊ croch⁹: Phyſtula ⁊ cinnamomū cū uniuerſis lignis libani. Myrrha et aloe cū oīb⁹ primis unguētis. Fons hortorum: puteus aquaꝝ uiuētiū: q̄ fluunt īpetu de libano. Surge aquilo ⁊ uēi auſter ꝑfla hortum meū: ⁊ fluant aromata illius. Ueniat dilect⁹ me⁹ ī hortum ſuum ut comedat fructū pomoꝝ ſuorum. Ueni ī hortū meū ſoror mea ſponſa: meſſui myrrhā meā cū aromatibꝰ meis. Comedi fauuȝ cū melle meo: bibi uinū meū cū lacte meo. Comedite amici mei ⁊ bibite ⁊ iebriamini carissimi.

Lectio tertia

Ego dormio ⁊ cor meū uigilat. uox dilecti mei pulsantis. Aperi mihi soror mea amica mea: colūba mea: īmaculata mea: qꝛ caput meū plenū ē rore: ⁊ cincini mei guttis noctiū. Expoliaui me tunica mea: quō īduar illam? Laui pedes meos: quō īquinabo eos? Dilectus meꝰ misit manū suā ꝑ foramē: ⁊ uent̄ meꝰ ītremuit ad tactū eiꝰ. Surrexi ut aperirē dilecto meo. Manꝰ mee distillauerūt myrrhā: ⁊ digiti mei pleni myrrha ꝓbatissima.

De sermone sācti augustini epi.

Lectō quarta.

Recole maria ī libro īsaie ꝓphete uirginē quā pariturā legisti: ⁊ gaude atqꝫ exulta: qꝛ tu sola eē meruisti. Tu .n. ibi p̄figurata es uirgo. Tu ecce ꝯcipies ī utero: nō de uiro: sed de spū scō. Et grauida eris ⁊ īcorrupta manebis. Paries qdem filium: ⁊ uirgitatis non patieris detrimētū Efficieris grauida ⁊ eris mater semꝑ ītacta. Senties pōdera uentris: ⁊ pudorē n̄ ꝑdes castitatis. Intumescunt ubera tua: ⁊ ītacta manent genitalia tua. At illa dixit: Ecce ancilla dn̄i fiat mihi secūdū uerbum tuum.

Lectio qnta.

O Felix obediētia: o īsignis grā: que dū humiliter fidē dedit: celi ī se opificē corporauit. Impleuit in ea dn̄s qd̄ dudū p̄dicauerat: obediētiam uolo: plusq̄ȝ sacrificiuȝ ⁊ sciam dei plusq̄ȝ holocausta. Hec fuit uere obediētia ōi sacrificio gratior. Hec uolūtas cūctis hostijs acceptior. Hinc ꝓmeruit glām: quā ipa pꝰmodū clausit. Ecce ait ex hoc btām me dicēt ōes gn̄atiōes. O beata maria quis digne tibi ualeat iura grārum ⁊ lauduȝ p̄conia īpēdere: q̄ singulari tuo assensu mundo succurristi ꝑdito. Quas tibi laudes fragilitas hūani generis ꝑsoluet: q̄ solo tuo cōmertio recuperandi aditum īuenit.

Lectio sexta.

Accipe itaqꝫ quascūqꝫ meritis tuis īpares grārum actiones: ⁊ cū suscepis uota: culpas nr̄as curādo excusa. Admitte nostras preces ītra sacrariū exauditionis: ⁊ reporta nobis antidotum reconciliatiōis. Sit per te excusabile: qd̄ ꝑ te ingerimus: sit impetrabile: ꝙ fida mēte poscimꝰ. Accipe qd̄ offerimꝰ ⁊ dōa qd̄ rogamus: ⁊ excusa qd̄ timemꝰ. Scā maria succurre miseris: iuua pusillamines: refoue debiles. Ora ꝓ pp̄lo īterueni ꝓ clero: ītercede ꝓ deuoto femineo sexu: sētiāt ōes tuū iuuamen quicūqꝫ celebrant tuū natalem. Assiste parata uotis poscētium: ⁊ repēde ōibus optatū effectū. Sit tibi assidue exorare ꝓ pp̄lo dei que meruisti benedicta precium proferre mūdi. Qui uiuit ⁊ regnat in secula sec̄loꝝ amē

Initiū sācti euāgelij secūdum mattheuȝ.

Liber gn̄atiōis iesu xp̄i filij dauid filij abraam. Abraam āt genuit isaac. Isaac āt genuit iacob: ⁊ reli.

Omel. scī hieronymi pb̄ri.

Lec. septīa.

Post enumeratum igī ordinē ōiuȝ generationum rursus euangelista hūc eūdem nūerum ordine tripartito distinxit: recurrēs ad auctorem generis abraam a quo sumpsit exordium. Ait ergo ōes quippe gn̄atiōes ab abraam usqꝫ ad dauid generatōes sūt. xiiij. Et a dauid usqꝫ ad trāsmigratiōem babylōis generatiōes sunt. xiij. Et cū ī hoc tripartito ordine secūdū totius numeri rōneȝ quadragitaduas generatiōes absolute euangelista potuerit memorare: Querenduȝ ē quare scriptor euangelij mattheus in tres istas partes quaternas ⁊ denas generationes trina diuisione descripserit.

Lectio octaua.

Primuȝ ergo ōium ī quo dixit existimo: qꝛ idem sanctus abraam ipe primuȝ ⁊ princeps fidei: ⁊ familiaritatē meruit diuini colloquij: ⁊ ad sacramētū futurum ueritatis signū circūcisiōis accepit. Unici etiam ac dilecti filij piam deo hoſtiã offerẽdo i ſaluteꝫ generiſ humani myſteriũ dñice paſſiõis meruit figurare. Ad ꝯcludẽdũ hũc igr̃ nũerum quatuor decim gñationum: digne ſãctuſ dauid tãto p̃riarche ſociatur: quo ⁊ ipſe ſecũduꝫ ordinẽ reptus ẽ rex nobilis ac ꝓpheta: xp̃m eternũ regem ac uerum ꝓphetam ⁊ regni ſui ac ꝓphetie prefigurauit exẽplo.

Lectio nona.

SEcundũ quoqꝫ ordinẽ a dauid igr̃ uſqꝫ ad trãſmigratõem babylonis generationes ſũt .xiiij. Et hꝰ quoqꝫ ordis numeꝝ a dauid principiuꝫ ſumens uſqꝫ ad trãſmigratõeꝫ babylonis: ⁊ congruo fine cõcluſit: ut ex captiuitate babylõica redẽptionis nr̃e reditum ſp̃ualem noſceremus. Tertio uero ordine ſic refert euãgeliſta: a trãſmigratione inquit babylõiſ uſqꝫ ad xp̃m generatiões ſũt .xiiij. In hꝰ quoqꝫ ordine i quo euãgeliſta quattuor generationes eẽ retulit iuxta numerum .i. a trãſmigratõe babylonie uſqꝫ ad xp̃ꝫ nõ amplꝰ q̃ꝫ .xiiij. iueniuntur.

Pro die tertia de cãticis cãticoꝝ.

Lectio prima.

PEſſulũ hoſtij mei aperui dil̄co meo: at ille d̄cliauerat atꝫ trãſierat. aia mea liquefacta ẽ: ut locutꝰ ẽ: q̃ſiui ⁊ ñ iueni illum: uocaui ⁊ non reſpondit mihi. Inuenerunt me cuſtodeſ qui circũeunt ciuitatem: percuſſerunt me ⁊ uulnerauerunt me: tulerunt mihi pallium meum cuſtodes murorum. Adiuro uos filie hieruſalem: ſi inueneritis dilectum meum: ut annuntietis ei: qr̃ amore lãgueo.

Lectio ſecũda.

QUalis eſt dilectus meꝰ ex dilecto: o pulcherrima mulierum: Qualis eſt dilectus tuus ex dilecto: qr̃ ſic adiuraſti nos: Dilectus meus candidus: ⁊ rubicundus: electus ex milibꝰ. Caput eius aurum optimum: come eius ſicut elate palmarum: nigre quaſi coruus. Oculi eꝰ ſicut columbe ſuper riuulos aquarum: que lacte ſunt lote: ⁊ reſident iux̃ fluenta pleniſſima.

Lectio tertia.

GEne eius ſicut areole aromatum: conſite a pigmẽtarijs. Labia eius lilia diſtillantia: myrrham primaꝫ. Manus illius tornatiles auree plene hiacyntis: uenter eius eburneus diſtinctꝰ ſaphyris. Crura illius columne marmoree: q̃ fundata ſũt ſuper baſes aureas. Specieſ eius ut libani: electus ut cedri: guttur illius ſuauiſſimum: ⁊ totus deſiderabil̄. Talis eſt dilectus meꝰ: ⁊ iſte eſt amicꝰ meus filie hieruſalem.

Tres lectiões reſumũt̃ de ſermõe ſancti auguſtini ordine ſeruato. Initiũ ſc̃i euãgelij ſecũdũ mattheũ.

LIber gñatiõis ieſu xp̃i filij dauid filij abraã. Abraã ãt genuit iſaac. Iſaac ãt genuit iacob. ⁊ reliqua.

Omel. ſc̃i hieronymi pb̃ri.

Lectio .vij.

ET quia euãgeliſta ꝑ quẽ ſp̃s ſanctꝰ loquebatur: uel erraſſe ul̄ falli potuiſſe fas non ẽ credere: hꝰ quartedecime gñationis quã comprehendit in nũero ſine dubio nobis ſcrutãdam intelligẽtiã reliquit. Sed ſi ſacramentum ſalutis nr̃e ĩtelligimus deum hominem factum: ac dei filium hominis fieri uoluiſſe: In his quoqꝫ duabus generatiõibus diuine: ac humane comprehenſum numerum ab euangeliſta iueniemꝰ impletum.

Lectio octaua.

DUe enim gñatiões dño reputãtur: ſp̃s ⁊ carnis: dei ⁊ hoĩs: qr̃ unigẽitꝰ dei filius qui eſt ſp̃s ⁊ uerbum: ⁊ deꝰ ãte tp̃a eternus ex patre manebit. Idẽ quoqꝫ in tempore ad ſacramẽtum ſalutiſ humane in corpore ex uirgine natus ẽ. Unde nõ imerito euangeliſta natiuitatẽ uerbi ⁊ carnis .i. dei ⁊ hominis ſub duabus generationibus in nomine coniunxit. Nã ⁊ ipſe numerus qui per quaterdenas ⁊ denas generatiões ordine tripartito diſtinctus eſt ab euãgeliſta: ſtatutus ñ ſine ratione ac poſitus iuenit̃.

Lectio nona.

IN decẽ .n. preceptis legis ⁊ quattuor libris euãgelij unitatẽ nobiſ ⁊ cõcordiam legis atqꝫ euãgelij mãifeſtat.

Nam lex ut diximus i decem uerbis cõſcripta ꝯtinet. Euãgeliũ aũt i quattuoꝛ libꝛis digeſtum hẽtur. Unde ñ immerito ꝑ gñationes ab euangeliſta ſtatutus hic numerus ẽ: qꝛ plenitudo legis xp̃s iã uenerat: q nouũ teſtm̃ ueteri copl'auit. Merito ⁊ dauid oñdens hꝰ ꝑfecti numeri ſacramẽtũ in pſalmo quartodecio. Beatũ ⁊ ꝑfectũ uiꝝ toto textu pſalmi ꝓphetie doctrina ꝯfirmat. Ac ne aliq̃d ſine interp̃tatione ſp̃uali preteriſſe uideatur: ipſe quoqꝫ tripartitus oꝛdo ſacramentũ nobis perfecte trinitatis oñdit.

Pro quarta die de canticis cãticoꝛum.

Lectio prima.

QUo abijt dilectus tuus o pulcherrima mulierum: quo declinauit dilectus tuus: ⁊ q̃remus eũ tecũ. Dilectꝰ meus deſcendit in hoꝛtum ſuum ad areolam aromatum: ut ibi paſcat̃ i hoꝛtis: et lilia colligat. Ego dilecto meo: ⁊ dilectꝰ meꝰ mihi: q paſcitur inter lilia. Pulchra es amica mea ſuauis ⁊ decoꝛa ſicut hieruſalem: terribilis ut caſtroꝛum acies oꝛdinata. Auerte oculos tuos a me: qꝛ ipi me auolare fecerũt. Capilli tui ſicut grex caprarum: q̃ apparuerũt de galaad. Dẽtes tui ſicut greges ouium: q̃ aſcenderũt de lauacro. Omnes gemelis fetibꝰ: ⁊ ſterilis nõ ẽ i eis. Sicut coꝛtex mali punici ſic gene tue abſqꝫ occultis tuis.

Lectio ſecũda.

SExaginta ſunt regine: ⁊ octoginta ꝯcubine: ⁊ adoleſcentularum non ẽ numerus. Una ẽ colũba mea perfecta mea: una ẽ matri ſue: electa genitrici ſue. Viderũt eã filie ſion ⁊ beatiſſimã predicauerunt regine ⁊ ꝯcubine: ⁊ laudauerũt eam. Que ẽ iſta q̃ ꝓgredit̃ quaſi auroꝛa ꝯſurgẽs: pulchꝛa ut luna: electa ut ſol: terribilis ut caſtroꝛum acies oꝛdinata. Deſcendi in hoꝛtum nucũ: ut uiderem poma ꝯuallium: ⁊ iſpicerẽ ſi floꝛuiſſꝫ uinea ⁊ germinaſſet mala punica. Neſciui. Anima mea ꝯturbauit me: ꝑꝑ quadrigas amiadab. Reuertere reuertere ſunamitiſ reuertere reuertere ut ītueamur te.

Lec. tertia.

QUid uidebiſ i ſunamite: niſi choꝛoſ caſtroꝝ: Quã pulchꝛi ſunt greſſus tui in calciamentis filia pꝛĩcipis. Iũcture femoꝛũ tuoꝛuꝫ ſicut monilia: q̃ fabꝛicata ſũt manu artificis. Umbilicꝰ tuus crater toꝛnatilis nũq̃ꝫ idigẽs poculis. Venter tuus ſicut aceruus tritici: uallatus lilijs. Duo ubera tua ſic̃ duo hinnuli gemelli capree. Collum tuum ſicut turris eburnea: oculi tui ſicut piſcine ieſebon: q̃ ſũt i poꝛta filie multitudinis. Naſus tuꝰ ſicut turris libani q̃ reſpicit ꝯ̃ damaſcũ.

Tres lectiões legũt de ſermõe ſc̃i augu. epi oꝛdine ſeruato.

Initiũ ſc̃i euangelij ſecũdũ mattheum.

LIber gñatiõis ieſu xp̃i filij dauid: filij abꝛaaꝫ. Abꝛaam ãt genuit iſaac Iſaac ãt genuit iacob. Et reliqua.

Omel. ſc̃i hieronymi pb̃ri.

Lectio ſeptima.

SEd ⁊ explicata ut putamꝰ euangelici numeri ratione: nobis queſtio in ipſo fine non parua suboꝛitur. Siquideꝫ ab hoc oꝛdine gñatiõum: quẽ ſanctꝰ mattheus a dauid uſqꝫ ad ioſeph occurrit. Oꝛdo alterius ⁊ euangeliſte: ideſt luce per eundem ioſeph uſqꝫ ad dauid currens diſſentire uidetur. Matthēꝰ genus ioſeph: cui deſponſata uirgo fuit: ꝑ ſucceſſionem regiam deducit: id ẽ a dauid per ſalomonem filium eius: ⁊ cetos deĩ de reges. Lucas uero ſurſum uerſus generationes enumerãs: oꝛdinem eiuſdem ioſeph generatiõis: a dauid q̃dẽ ſed per nathan d̃currere oñdit: id eſt ꝑ aliũ oꝛdinem oꝛdinis dauid. Uterqꝫ. n. ⁊ nathan ⁊ ſalomon filij ſũt dauid.

Lectio octaua.

DUo ergo oꝛdines ſũt gñatiõis dauid: unꝰ ꝑ ſalomonẽ regẽ deſcẽdit. Aliꝰ ꝑ nathan. Et cuꝫ mãifeſtũ ſit ioſeph ex uniꝰ oꝛdis gñatione deſcẽdere querendũ ẽ a duobus euangeliſtis. diuerſus generatiõum oꝛdo referat̃. Nam mattheuſ ſecũdum ſuum oꝛdinem quem decurrit: ioſeph a iacob dicit eſſe ꝓgenitum. Lucas uero ſecundum ſuuꝫ oꝛdinem eũdeꝫ ioſeph heli filium eſſe commemoꝛat: Et qꝛ dubiū nō ē euāgelistas l' ꝯtraria l' ī aliquo sibi repugnātia minime dicere: quorū sēsus ī differēti utiqꝫ rōe ꝯcordat. questionis isti⁹ rō ⁊ cā q̄rēda ē. De qua quid diuersi senserint breuiter īsinuam⁹.

Lectio nona.

PLures naqꝫ asserūt hūc ioseph secūdū sc̄i matthei relatōem đ iacob quidem priogenitū: sed a luca iux̄ legis rōem bely filium deputari: qꝛ idē lucas ut supra meminim⁹ legis exequitur rōeꝫ: in qua scriptuꝫ fuerat: ut siquis accepta uxore sine filijs moreret̄: frat̄ ipsius acciperet uxorē eius: ut suscitaret semē defūcti: ita ut qđ ex eo nasceret̄ ī defūcti nomīe uocaret̄. Et qꝛ beli sine filijs asserit̄ decessisse: iacob frat̄ uxorē beli qꝛ ei⁹ erat ꝓximus accepisse: atqꝫ ex ipsa ioseph genuisse: ob quā cām idē ioseph duoꝝ patrum fili⁹ deputat̄. Jacob secūdū carnē: ut matthe⁹ refert: heli secūdum legem ut lucas scribit.

Pro die quinta, de cāticis cāticorum.

Lectio prima.

CApud tuum ut carmelus: ⁊ come capitis tui sicut purpura regis iūcta canalibus. Quā pulchra es ⁊ q̄ꝫ decora carissima ī delitijs: statura tua assimulata ē palme: ⁊ ubera tua botri. Dixi. Ascēdā ī palmā: ⁊ app̄hēdam fructus ei⁹. Et erūt ubera tua sicut botri uinee: ⁊ odor oris tui sicut odor maloꝝ: guttur tuū sic̄ uinū optimū. Dignū dilecto meo ad potādū labijsqꝫ ⁊ dentibus illi⁹ ad ruminanduꝫ. Ego dilecto meo ⁊ ad me ꝯuersio eius. Ueni dilecte mi egrediamur ī agrū: commoremur ī uillis. Mane surgam⁹ ad uineas. Uideam⁹ si floruit uinea: si flores fruct⁹ parturiūt: si floruerūt mala punica. Ibi dabo tibi ubera mea. Mādragore dederūt odorē ī portis nr̄is. Oīa poma noua ⁊ uetera dilecte mi seruaui tibi.

Lect. secunda.

QUis mihi det te frēm meum suggētem ubera matris mee: ut īueniam te solū foris ⁊ deosculer: ⁊ iā me nemo despiciat: App̄hēdaꝫ te ⁊ ducam in domum matris mee: ⁊ ī cubiculū genitricis mee. Ibi me docebis: ⁊ dabo tibi poculū ex uino ꝯdito: ⁊ mustū maloꝝ granatoꝝ meorum. Leua ei⁹ sub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabit̄ me. Adiuro uos filie hierusalē: ne suscitetis neqꝫ euigilare faciatis dilectā: donec ipsa uelit. Que ē ista q̄ ascendit de deserto: delitijs affluens: inixa sup̱ dilectū suum: Sub arbore malo suscitaui te. Ibi corrupta ē m̄r tua: ibi uiolata est genitrix tua. Pōe me ut signaculū sup̱ cor tuū: ut signaculum sup̱ brachiū tuū: qꝛ fortis ē ut mors dilectio: dura sicut īferus emulatio. Lāpades ei⁹ ut lampades ignis atqꝫ flāmaꝝ. Aque multe nō potuerūt extiguere caritatem: nec flumina obruent illā.

Lec. tertia.

SI dederit hō ōem sbam dom⁹ sue ꝓ dilectione: quasi nihil despiciet eam. Soror nr̄a parua ⁊ ubera nō hꝫ. Quid faciem⁹ sorori nr̄e in die qn̄ alloq̄nda ē. Si murus est edificemus sup̱ eum ꝓpugnacula argentea. Si hostium est: compigamus illud tabulis cedrinis. Ego murus: ⁊ ubera mea sicut turris: ex quo facta sum coram eo quasi pacem reperiēs. Uinea fuit pacifico: in ea que hꝫ ppl̄os. Tradidit eaꝫ custodib⁹: uir affert pro fructu eius mille argenteos. Uinea mea coram me est. Mille tui pacifici: ⁊ ducenti his qui custodiunt fruct⁹ ei⁹. Que habitat in hortis: amici auscultāt: fac me audire uocem tuā. Fuge dilecte mi ⁊ assimilare capree hinnuloqꝫ ceruorū sup̱ mōtes aromatū.

Tres lectiōes de sermone sc̄i augustini epi: ut supra.

Initiū sc̄ti euāgelij secūdū mattheū.

LIber gn̄atiōis iesu xp̄i filij dauid filij abraam. Abraam autem genuit isaac: Isaac āt genuit iacob. Et reliqua.

Omelia sancti hieronymi pb̄ri.

Lectio septima.

ALij questionem hāc hactenus ītelligendam esse crediderunt: ꝙ de hoc ordine generationis quem matthe⁹ enarrat ꝓprie ioseph natus sit. De illo āt ordine quem lucas scribit sācta maria uirgo deſcendit: q̄ mr̄ dn̄i ſecūdū carneꝫ fuit: que ſecundum euangelicam fidem ioſeph in ꝯiugem deputata ē. Quia eniꝫ femina portio uiri eſt iux̄ relatōem geneſis: ⁊ caput mulieris iuxta apoſtoluꝫ uir d̄r: ideo a luca generatio marie ī ioſeph tranſlata aſſeritur. Siquidem ordo generis ī uiris nō in mulierib⁹ ſolet ꝯputari.

Lectio octaua.

ALij hāc ordinis diuerſitatem ita intelligēdam eē deputāt. Dicūt .n. ꝺ eo ordie gn̄atōum quē matthe⁹ enūerat: genus regale deſcēdere qꝺ optinere nouim⁹ de eo quē lucas decreuit ꝑ mixtionem generis ſacerdotalis oſtendi: quia ꝑmixtum genus regale ⁊ ſacerdotale: et auctoritaſ legis ⁊ aſſertio euangelica manifeſtat. Nam ⁊ lege ſcriptum ē ꝙ naaſō filiam aaron ſacerdotis accepit uxorem. In euangelio uero d̄r ad mariam ab angelo de heliſabeth uxore zacharie ſacerdotis: ecce heliſabeth cognata tua.

Lectio nona.

HEliſabeth autem de ſemine aaron niſi eſſet cognata marie ab āgelo dicta non fuiſſet. Unde manifeſte intelligitur origo marie ex utraqꝫ tribu deſcēdere. Et ſane dignum atqꝫ ꝯuenienſ erat celeſti myſterio: ut eadem maria: q̄ mat̄ dn̄i ſecundum carnem eſſe meruit: ex regali genere: ⁊ ſacerdotali origine naſceretur: de qua filius dei rex ⁊ ſacerdos eternus eſt corpus humane carnis aſſūpſit.

In ſancti hadriani martyris.

Lectio prima.

APud nicomedā natale ſc̄i hadriani martyris cum alijs .xxiij. Maximianus cum grauiſſime perſeq̄ret xp̄ianos apud antiochiam: oblati ſūt ei quidam xp̄iani: fide ac religione īſigniſſimi: quos ille p⁹ ueritatis ꝯfeſſionem extēſos lignis ⁊ neruis crudis cedi iuſſit: ac deinde lapidib⁹ ora eoruꝫ contundi: liguaſqꝫ precidi. Hec omnia cernēs hadrian⁹ qui erat prior officij dixit ad eos. Adiuro uos per deum ueſtrum pro quo hec patimini: dicite mihi in ueritate que ē remuneratio ueſtra quam expectatis pro his tormentis. Uidetur enim mihi magna ⁊ mirifica eſſe. Cui .xxxiij. uenerabiles martyres dixerunt. Expectamuſ qꝺ nec oculus uidit: nec auris audiuit: nec ī cor hominiſ aſcendit ienarrabile bonū: quod preparauit dn̄s diligentib⁹ ſe. Audiens hec hadrianus: ſtatim exiliēſ ſtetit ī medio eorum ⁊ dixit his qui gerebant exceptoris officium. Annotate ꝯfeſſiōeꝫ meam: cuꝫ his ſanctis ⁊ athletis dei: qꝛ ⁊ ego xp̄ianus ſum.

Lectio ſecunda.

POſt non multum ſpatium cum audiſſet maximianus nomen ei⁹ recitari inter nomina ſc̄oꝝ martyrum: euocato ad ſe dixit ei. Inſanis hadriāe. Nūquid ⁊ tu uis male perire: Hadrianuſ reſpondit. Non inſanio: ſꝫ ꝺ mlt̄a inſania ad ſanam mentem reuertor. Cumqꝫ ꝑſeuerant̄ que ſunt fidei ⁊ ueritatis ꝓſequeretur: furore repletus maximianus iuſſit cum ferro uinctum cum reliquis ſāctis martyribus ad carcerem pertrahi. Erat āt ipſe iuuenis annorum .xxviij. Et fama celeriter percurrente: didicit uxor illi⁹ natalia: cuncta que circa hadrianum maritum ſuum euenerant. Et gaudio plena: quia mulier erat xp̄ianiſſima: cucurrit ad carcerem: procidenſqꝫ ad pedes uiri ſui: oſculabatur uincula eius dicens illi. Beatus es dn̄e mi hadriane: qꝛ inueniſti diuitias quas tibi non dimiſerunt parētes tui. Uade ſecurus iam pergens ad xp̄ꝫ: Recondens in ipſo diuitias: quas inuēies in tempore neceſſitatis. Ubi de penis damnatorum neminem quiſqꝫ libabit: n̄ pater filium: non mater filiam: non diuitie tranſeuntes: nō ulla ſeruorum ābitio ⁊ patrimonij amplitudo ad extremū nec amicus amicū. Omnes enim tūc ꝓpria ſarcina comitabitur.

Lectio t̄tia.

TU dn̄e mi tecum hēs xp̄m in quo omnia tua repoſuiſti. Perge fiducialiter: perge ne timeas: ut recipias promiſſa ipſius. Non reuocet te nullus ituituſ rerum uelut umbra trāſeūtium: nō affines: nō parentum gemitus: nō pulchri tudo ipſa corporis tui: execratio ſeductorum: adulationes amicorum: non te terreant ſpecies tormētorum. Horum ꝗ tecum ſūt martyrum ꝯſtantiam ⁊ patiētiaȝ aſpice. his ſolis intende. Hec p⁹ q̄ȝ glo͛ſiſſima femina ꝓſecuta eſt: ſingulorꝝ btīſſima uincula deoſculans dixit. Rogo uos inquit ſerui xp̄i: ꝯfortate hūc hadrianum btīſſimis monitis ur̄is: ⁊ lucrifacite animam eius xp̄o. Vos ſitis ei patres: ut ꝑ uos naſcat̄ eterne uite. Ad quam hadrianus dixit. Perge nūc ſoror mea in domum meam: ⁊ cum agnouero fieri interrogationem nr̄am accerſā te ut uideas finem rei.

Lectio quarta.

Poſt aliquot dies cum queſtio imineret beatus hadrianus dato ꝑ̄tio cuſtodib⁹: ⁊ datis fideiuſſorib⁹: ꝑrexit ad domum ſuam uocare btām nataliam. Cūq̄ȝ pergeret uidit eum quidam ꝗ bn̄ eum nouerat: ⁊ ꝑ̄currens ad domum nūciauit natalie eum uenire. Qđ illa audiēs primo non credidit. Quis inquit potuit eum abſoluere de uinculis illis? Non mihi ꝯtingat ut abſoluat̄: neq̄n̄ ſeparet̄ a ſanctis illis. Et cum puer domeſticus ſuperueniens affirmaret eum dimiſſum: Suſpicata illa ꝙ martyrium fugiſſet cōtriſtata flebat amariſſie. Et cū iā uidere hadrianum incipet: ꝓiecit q̄ erāt ī manibus: ⁊ accurrēs clauſit hoſtium domus clamans ⁊ dicens. Longe efficiat̄ a me hic qui corruit ⁊ mētitus ē dn̄o deo ſuo. Nō loquat̄ mihi nec audiā liguā q̄ dolo ſe egit ī ꝯſpectu creatoris ſui. Et ꝯuerſa dicit in eum. O ſine deo ꝑ̄ oīb⁹ hoībuſ. Quis te cogit appꝛ̄hēdere opus qđ non potuiſti ꝑficere? Quis te ſepauit a ſāctis? Aut quiſ te ſeduxit ut recederes a ꝯuētu pacis l' pauſationis? Dic mihi. Quare ī fugam ꝯuerſus es anteq̄ȝ fieret pugna? Quare ꝓieciſti arma tua an̄q̄ȝ uideres hoſtem tibi repugnantem? Quō uulneratus es: nec dum emiſſa ſagitta? Quid faciam infeliciſſima q̄ ꝯiūcta ſum impio? Non eſt mihi ꝯceſſum ut uocarer uxor martyriſ: ſȝ ut dicerer uxor trāſgreſſoriſ. Ad horam fuit exultatio mea: ⁊ ecce per ſecula erit opprobrium meum.

Lectio quinta:

Qui beatus hadrianus ꝓ foribus ꝯſtanſ dicebat. Aperi mihi ſoror mea natalia: q̄ꝛ nō ſicut tu exiſtimas effugi martyrium. Veni autem ꝓpterea q̄ꝛ inſtat tempus queſtionis noſtre: ut ſicut ꝓmiſi preſens fiat. At illa non credēs. Vide inquit quomodo me ſeducit trāſgreſſor: ecce quomodo mentitur alter iudaſ. Recede a me homo. Nam ante me ipā interficiaȝ q̄ȝ tibi ſocier. Cumq̄ȝ btīſſim⁹ martyr de zelotipia coniugis letis ſermonibus ſuis ei ſatiſfeciſſet: ⁊ niſi citius aperiret moras ſe facere non poſſe aſſereret: tandem illa ei aperiens prouoluitur ad pedes eius. Et q̄ȝ citius inde exeuntes ꝓperabant ad ꝯfeſſionem: ut in numero coronatorum hadrianus inueniret̄. Cū adhuc eſſet in uia dixit beatuſ hadrian⁹. Soror mea dic quomodo ordinaſti ſubſtantiam tuam? Cui illa. Noli dn̄e mi noli memorare iam que ſunt mundi huiuſ: ne attrahant animum tuum. Auferantur ab animo tuo omnia corruptibilia: ſolūmodo illa feſtina uidere: que īpoſita ſūt tibi ⁊ ſanctis: cum quibus ambulas ī uia dei. Completa itaq̄ȝ die ut ꝓducerent̄: exhibiti ſunt beatiſſimi martyres in conſpectu maximiani: putrefactiſ ita iaȝ carnibus eorum pre acerbitate tormētorū: ut uermes đ ulceribus eorum ſcaturirēt. Natalia uero applicans ſe beato hadriano uiro ſuo dicebat. Vide dn̄e mi: ut ſolummodo ad deum fiat mens tua: ne tuum cor in aliquo trepidet: dum uideris tormenta tibi ꝓpoſita. Labor quidem nunc modicus: ſed in ſecula ſeculorum eterna repauſatio.

Lectio ſexta.

Maximianus reſpiciens hadrianuȝ ait. Adhuc tu permanes ī inſania? Beatus martyr reſpondit. Pro hac am̄tia tua et inſania paratus ſum hāc uitam finire. Iratus poſt piam confeſſiōem impius tyrānus: iuſſit eum tam crudeliter inuicem ſibi ſuccedentibuſ flagellatorib⁹ cedi: donec apertis coſtis uiſcera pateſi erent. Iterum conſtrictus ferro in carcerem mittitur. Et cum aliquib⁹ diebuſ cuꝫ reliquis ſanctis dei clauſus ibi fuiſſet: tādem reductus ſimul ⁊ cum eo alij quos immenſis penarum generibus pene aſſumpſerat: ſiſtitur maximiano. Quoſ ille iam uidens irreuocabiles: iuſſit ut uecte magno ferreo confringerentur tibie eorum. Confractis itaqꝫ eorum crurib⁹ ac pedibus inciſis: inſuper beato hadriāo īciſa manu orantes: ⁊ gratiaſ agētes dño emiſerunt ſpm. Corpora eorum iuſſit tyrannus incendi. Sed ſubito facte ſūt coruſcationes ⁊ tonitrua ⁊ pluuia ⁊ extict⁹ eſt ignis. Plurimiqꝫ de apparitoribus fulminibus percuſſi: pauci fuga uix euaſerunt. Accurrentes interea xpiani rapuerunt ex igne iam extincto reliquiaſ martyrum. Et aſcenſis nauibuſ fugierūt: peruenerūtqꝫ bizantiuꝫ: ⁊ reuerenti honore ſepelierunt eas ibi. Non longe p⁹ tempore beati hadriani corpus romam etiam tranſlatum honorabili in templo exornatuꝫ eſt. Natalia uero ⁊ ipſa d̄ nicōedia ſc̄oruꝫ martyrum amore bizantium enauiganſ. Poſt paucos dies aduent⁹ ſui dormitionem accipit in domino: et iux̄ ſanctorum corporum ſepulta eſt calēdis decembris. Paſſio hoꝝ martyruꝫ .vi. idus ſeptēbris fuit.

In ſc̄i gorgonij martyris. Oratio.

Sanctus tu⁹ dñe gorgonius ſua noſ interceſſione letificet: ⁊ pia faciat ſolēnitate gaudere. Per.

Lectio prima.

Paſſio beatoꝝ martyrum dorothei ⁊ gorgonij apud nicomediam ſub dioclitiano imperatore. Horum prior dorotheus magiſter in officijs q̄ ītra palatiuꝫ exhibebātur: erat cubiculi regij p̄poſitus: hn̄s ſecum officio: fide ⁊ magnanimitate parem gorgonium. Quorum īſtitutiōib⁹ optimis omnes pene cubiculi miniſtri in fide dei uigilanter ⁊ libere ꝑſiſtebant. Hi deniqꝫ cuꝫ uiderēt quēdam martyrem crudelibus atqꝫ īmanib⁹ ſupplitijſ cruciari: conſtāter ⁊ libere cur aiūt īmꝑatoꝛ punis ī hoc ſolo ſñiam q̄ in nobis omnibus uiget: ut quid in illo crimē īducitur: qd̄ a nob omnib⁹ ꝯfitetur: Hic nobis fides: hic cult⁹ ⁊ unanimes: ead̄qꝫ ſñia. Quos ille nihilomin⁹ cum ī mediū uenire iuſſiſſet: iuſſit eoſ appēdi: ⁊ flagris toto corpore laniari: ⁊ uiſcerib⁹ iam pelle nudatis iubenter aceto ⁊ ſale ꝑfundi. Cūqꝫ etiam hoc genus tormenti cōſtanter ac fortiter toleraſſent: craticl'a prunis ſubterſtrata poni iubetur in medio. Ibiqꝫ quod reliquum fuerat in uerberibuſ aſſumpti corporis ſupponi: ⁊ nō ad ſbitum: ſed ſenſim paulatimqꝫ ſuccēdi. ad ultimum laqueo appenſos iuſſit necari. Interiecto tempore beatus gregoni⁹ romam tranſfertur: poſituſqꝫ eſt uenerabilī uia latina inter duas lauros. Cōpleuer̄t āt martyrium ſuum quinto idus ſeptembris.

In ſc̄orum martyrum ꝓti ⁊ hyacinthi.

Oratio.

Beatorum martyrū tuoꝝ ꝓti ⁊ hyacinthi nos dñe foueat beata confeſſio: ⁊ pia iugiter īt̄ceſſio tueat̄. p. d.

Lectio prima.

Rome uia ſalaria uetere in cemitio baſille: natale ſc̄orum ꝓti ⁊ hyacinthi: qui erāt eunuchi beate eugenie ꝟginis: cum qua ab heleno ep̄o baptizati: aliquanto tempore diuinis ſolum eruditionibus uacantes in ſancto ꝓpoſito ꝑſtiterunt: atqꝫ in ſeruorum dei monaſterio mira humilitate conuerſati ſūt: et h⁰ apud egyptum. Inde cum beatiſſima ꝟgine romam reuerſi: ſub galieno imperatore ꝙ eſſent chriſtiani d̄prehenſi: cogūtur ſacrificare: ſed non conſentientes duriſſime uerberantur. Cūqꝫ deo fideꝫ ſeruantes gauderent: pariter decollantur t̄tio iduſ ſeptembriſ. Poſt hec tenetuꝛ beata eugenia: ⁊ iubetuꝛ a prefecto urbiſ niceno diane ſacrificia exhibere. Que ſtās āte tēplū: māib⁹ extēſis fudit oꝛonē. Qua orante ſimulachrū diane ita ꝯminutū ē:

ut ſola pulueris eiꝰ indicia remanſiſſent. Magicis artibꝰ hec reputātes ingēti ſaxo circa ſcapulas eiꝰ ꝯſtricto: thyberi eaʒ p̄cipitē dederūt. Quō āt agonem paſſionis ſue compleuerit: breuiter ſupra notatū ē. xiij calēdis ianuarij.

In exaltatiōe ſcīſſime crucis. Ad ueſpas aꝛ. O magnū pietatis opꝰ. cū reli. de laudi. ꝑs. Dixit dn̄s cum reli. in fine. ꝑs. Laudate dn̄m ōes gētes.

Capl'm.

FRatres hoc. n. ſētite i uobis qđ et i xp̄o ieſu: q cū i forma dei eſſet non rapinam arbitratꝰ ē: eē ſe equalem deo. Hym Uexilla regis. ℣ Hoc ſignum crucis erit in celo. ℟ Cū dn̄s ad iudicādū uenerit. Ad mag. aꝛ O crux ſplendidioꝛ cūctiſ aſtriſ: mūdo celebris: hōibꝰ mltum amabilis: ſāctior uniuerſis: que ſola fuiſti digna portare talētuʒ mūdi: dulce lignū: dulces clauos: dulcia ferēs pōdera: ſalua pn̄tem cateruā. i tuis hodie laudibꝰ ꝯgregatā. all'a all'a all'a all'a.

Oratio

DEus q nos hodierna die exaltationis ſācte crucis ānua ſolēnitate letificas: preſta q̄ſumꝰ: ut cꝰ myſterium i terra cognouimus: eiꝰ redēptiōis p̄mia i celo mereamur. Per eūdem.

Ad mati. Inuitatoriū Xp̄m regē dn̄m ꝓ nobis i cruce exaltatum. Uenite adoremus. ꝑs. Uenite exul. hym Pāge ligua. In p̄io noc. añ Nobile lignum exaltatur: xp̄i fideles rutilat: dū crux ab ōibus ueneratur. ꝑs Beatus uir. aꝛ Sācta crux extollitur a cūctis regibuſ: uirga regia erigitur: i qua ſaluatoꝛ triumphauit. ꝑs Quare fremuerūt. añ O crux uenerabilis q̄ ſalutē attulit miſeris: qbus te efferā preconijs: q̄ uitam nobis celibē preparaſti. ꝑs Dn̄e qd ml't. ℣ Hoc ſignum crucis erit i celo. ℟ Cū dn̄s ad iudicādū uenerit.

Lectio prima.

CUm uenerabile lignū ſc̄e crucis ab helena ꝯſtātini matre iuētū fuiſſet: ita ꝑ mediū ſectū ē: ut crux ꝯſtātinopoliʒ portata ſit: ⁊ crux hieroſolymis thecis argēteis ſit reſeruata. Multoꝝ itaqꝫ tp̄rm labēte curriculo. Phoca romaniſ iperāte: ꝑ ſe aduerſus rēpublicā cū coſdroe rege grauiſſima bella gerētes: mltas romanorum ꝓuītias: ⁊ ipſam hieroſolymā inuadūt. Deſtruētes eccl'ias: ſcāqꝫ loca ꝓphanātes. īter ornamēta ſacra q̄ abſtulerūt: ēt uexillū dn̄ice crucis abducūt. Fecerat nāqꝫ coſdroe rex turrē argēteā: in qua īter lucētibꝰ gēmis thronum extruxerat aureū. Ibiqꝫ ſolis quadrigā. lune et ſtellaꝝ imagines collocauerat: atqꝫ per occultas phyſtulas aque meatꝰ adduxerat: ut quaſi deꝰ pluuiā deſup uideret iſūdere. Et dū i ſubt̄raneo ſpecu eqs in circuitu trahentibus currum: acta turris fabrica moueri uidebať: quaſi quodāmō rugitū tonitrui iux̄ poſſibilitatē artificis mētiebať. Qui ēt i tātā ꝓrūpe auſus ē ꝓteruiā: ut ab icolis uicinaꝝ gētiū quas ipetu uaſtāſ barbarico: ſuo nephādo ſubiugarat iperio: coli ſe iuberet ut deuʒ: uocariqꝫ regē regū ⁊ dn̄m dn̄antium. ℟. Tropheū crucis undiqꝫ diſtēditur ab uniuerſis hodie exaltatur: qꝛ hoc ē ſignū qđ leuauit dn̄s i nationes: Et ꝯgregauit diſperſos iſrl'. ℣ Sceptrū crucis aureū ꝓtēdit ōipotens: quo clemētie ſignum fidelibus demōſtrauit: Et:

Lect. ſecunda.

IN hoc itaqꝫ loco ſedē ſibi p̄parauerat: atqꝫ iux̄ ſe collegam ſibi crucem dn̄icam poſuerat: filioqꝫ ſuo tradito regno ipſe i phano hꝰcemōi reſidebat. Mortuoqꝫ phoca: eradiꝰ iꝑatoꝛ creatur uir ſtrenuꝰ ⁊ armis exercitatꝰ: lingua eruditus: corpore decorus. Pergenſ itaqꝫ filiꝰ coſdroe ꝯ eradiū iux̄ danubiū fluuiū cū ſuo deſcēdit exercitu. Tādē iſpirante clementia ſaluatoris utriſqꝫ p̄cipibꝰ placuit: ut ⁊ ipſi ſinguli i medio fluminiſ pōte dimicaturi ꝯfligerent: ⁊ cui ſors uictoriam cōtuliſſet: ipe ſine dāno utriuſqꝫ exercitus iperium uſurparet. Decreuert etiaʒ i iuramēto: ut ſi aliqs ex eoꝝ pp'lo principi ſuo uenire in auxilium preſumpſiſſʒ cruribꝰ exciſis ⁊ brachijs mergeretur in fluie. Cumqꝫ utriqꝫ populo hoc placuiſſet ipſi duo dimicantes in pontis medio congreſſi ſunt. Diu autem illis iter ſe certantibus: ⁊ tandē dn̄s pulſatꝰ lachrymis xp̄ianoꝝ ꝑ ꝟtutē ſc̄e crucis: cui ſe die eođ mẽoratus pͥnceps attẽtius cõi erat: fideli suo eradio xp̃s ꝯcessit de hoste triũphũ. Tãtaqꝫ m̃tis imutatio cosdroe iuasit exercitum: ut uolũtarie õẽs eradio se sõderẽt tã potestate q̃ꝫ fide. Quos ille benigne suscipiẽs: i hoc illis clementer ꝑstitit: ut õẽs ad baptismũ ꝯuolarẽt. Qđ utiqꝫ se facturos pariter spopõdrũt. ℞. Nos autẽ gl'ari oportet in cruce dñi nr̃i iesu xp̃i: in quo ẽ salꝰ uita ⁊ resurrectio nr̃a. Per quẽ saluati ⁊ liberati sumus. ℣. Tuã crucẽ adoramus dñe ⁊ recolimus gl'osam passiõem. Per.

Lectio tertia.

IPse ãt xp̃ianissimꝰ pͥnceps regna q̃ cosdroe tenuerat circũquaqꝫ plustrans: ad sedẽ illiꝰ ꝑuenit: cum paucis ad euꝫ ascẽdit: sedẽsqꝫ i throno repperit aureo. Cũqꝫ cosdroe tremefactus salutatõnis uerba ꝓferret Eradio ipe respõdit. Si uis salutem hr̃e ꝑfectã: ꝓ eo ꝙ lignũ scẽ crucis q̃ꝫuis idignus: honorifice tñ iux̃ modulũ tuũ tractasti: ⁊ si cedere i dominũ iesũ xp̃m uolueris: eũqꝫ i ueritate ꝯfessus fueris regnũ ꝑsaꝝ tibi tñ pͥmonio et uita: acceptis a te paucis obsidibꝰ dabo. Si ãt aliđ egeris: mox mõ gladio iteribis. Cũqꝫ cosdroe salutiferis mõitis nequaq̃ꝫ acqescerct: eradius extacto gladio caput eiꝰ amputauit. Tamẽ eũ sepeliri fec̃ qꝛ rixa fuerat ⁊ qm̃ honorẽ dominice cruci detulerat: filiũ eiꝰ unicũ de sacro fonte suscepit. Erat. n. tũc ãnoꝝ decem. Descriptiones ẽt regni ꝑsaꝝ sub eiꝰ noie fieri p̃cepit. Totũ uero argẽtũ turris illiꝰ i p̃dã sui exercitꝰ deputauit. Auꝝ uero et gẽmas ⁊ uasa ⁊ reliqua utẽsilia ad restaurationem ecclĩaꝝ quas tyrãnus destruxerat reseruauit. ℞. Uirgã extẽdit altissimus: ⁊ i fauũ nr̃e redẽptiõis itingẽs: caliginose nubis terrã clarificãs. Cecoꝝ oculos crucis signaculo reparauit. ℣. Crucẽ eradius letanter suscepit: succũbit cosdroe: ⁊ deꝰ suis magnalia p̃stat. Cecoꝝ. In scđo noctur. añ. O crux uictoria ⁊ admirabile signũ: i celesti curia fac nos captare triũphũ. ps. Cũ iuocarẽ. añ. Funeste mortis damnat supplicium: dum xp̃s i cruce nr̃a destruxit uincula criminũ. ps. In dño ꝯfido. añ. Rex exaltatur i ethera: cum nobile tropheũ crucis ab uniuersis xp̃icolis adorat' per secula. ps. Dñe i uirtute. ℣. Adoramus te xp̃e ⁊ benedicimus tibi. ℞. Quia ꝑ crucem tuã redemisti mũdũ.

Lectio quarta.

REx uero eradius suspiciẽs lignum sancte crucis hierosolymã ꝓpat: õesqꝫ gaudẽtes ppl'i cuꝫ hymnis ⁊ canticis obuiam ꝑgunt. Cũqꝫ de mõte oliueti descẽdissꝫ: ⁊ ꝑ eã portã quã dñs itrauit qñ ad passiõem uenerat: ipe equo regio ornamẽtis iperialibꝰ decoratꝰ: sedẽs uoluisset itrare: repente lapides porte cadẽtes clauserũt se iuicem: ⁊ factus ẽ paries unꝰ. Cũqꝫ mirarẽt attoniti nimioqꝫ terrore ⁊ merore cõstricti: respiciẽtes i altũ: uiderũt signũ crucis i celo flãmeo fulgore splẽdẽte. Angelus ãt dñi accipiẽs illud signum crucis i manibus sup portam stetit ⁊ ait. Qñ rex celoꝝ ⁊ dñs totiꝰ mũdi passiõis sacramenta ꝑ hũc aditum cõplecturꝰ itrauit: nõ se purpuratũ nec diademade renitẽtẽ exhibuit: aut equi patẽtis uehiculuꝫ quesiuit: sed humilis aselli terga supersedẽs cultoribꝰ suis hũilitatis exempluꝫ reliquit. His dictis ꝯfestim angelus dñi ad celos redijt. Tũc ipator gaudẽs de uisione angelica depositis imperij insignibus discalciatus: protinus crucem in manibꝰ suscipiens properabat ad portam. Statimqꝫ porta se erigens liberum intrantibus patefecit ingressum. Et cum magno honore imperator preciosam partem ligni quam secum detulerat suo loco restituit. Responsorium.

Incessus humiles dauid exhibuit cum arca dñi fertur a p̄lio: xp̃m significãs i mũdi medio dũ se p̃buit humilẽ i crucis t̃mino. ℣. Crucem portat humeris tyro magnificis: portã igredit' ꝑfusus lachrymis: depõit regia supplex et humilis. Xp̃m.

Lectio quinta

REstituta uero cruce suo loco: gloria dominj repleuit templum. Uicebat enim odor suauissimus uolitãs oĩa aromata ⁊ thura balsami atqꝫ myrrhe. Confestim popularis gaudij fauor in altuꝫ sublatus diuinã laudabat potentiaꝫ.

Sicqꝫ ēt gl'oſus ſemper auguſtus erumpens ait. O crux admirabile ſignum: in qua dn̄s nr̄ ieſus xp̄s dei filiꝰ ſuſpēdens ꝓ nr̄oꝝ pōdere criminum mortis damnauit ſuppliciū. O ſanguis eiꝰ adorādus a thronis ⁊ angelis: qui effuſus ē ī noſtre ſalutis pretium. O crux ſplendidior cūctis aſtris: mūdi celebris: hōibꝰ multum amabilis: ſanctior uniuerſis: q̄ ſola fuiſti digna portare talētum mundi: Dulce lignum: dulces clauos: dulce pondus ſuſtinuiſti Salua pn̄tem cateruam ī tuis hodie laudibus cōgregatam: ⁊ tuo uexillo ſignitam. ℟. Tēpli dn̄ici completo ope: ꝯfert donaria ſalomon ſapiens: crucē aplis: matrē diſcipulo. Pacem humilibꝰ dat xp̄s ſingulis: curſus magnifici adepto brauio. ℣. Offert magnalia priceps magnificus: ⁊ priuilegia dedit ecclijs tēdit ad ꝓpria ꝯpletis ōibꝰ. Pacē.

Lectio ſexta.

Hec cū dixiſſet flexis genibꝰ cum lachrymis oſculatus ē ſc̄az crucem: pace dās ōibꝰ famulis ⁊ dei ſeruis. Tūc renouāte deo ātiqua miracula: eodem die mortuus unus recepit ꝓpriā ſalutez ⁊ ſanitatē. Paralytici quoqꝫ quattuor amiſſam adepti ſūt ſanitatem. Leproſi uero decem cutē repiunt mūdam. Quidecim quoqꝫ ceci luci ſanitatē reſtitutaz accipiunt. Plurimi ēt a demonibꝰ erepti: mltiqꝫ alij uarijs īfirmitatibꝰ ſūt liberati. Unde ab uniuerſo terrarum orbe digne colit̄: digneqꝫ glorificat̄ nomē ſignumqꝫ uiuifice crucis: ꝑ quā uita ⁊ ſalus eſt credētibꝰ reſtituta. Tūc īperator offerēs mlta donaria: eccl'as reparari fecit ſuiſ ſūptibꝰ: reddēs priuilegia ſua auctoritate ꝓplata: reſtituens captiuos īpropria: dās opportuna ꝓ̄ſidia. Cōſtantinopolim redijt diuina potentia rectus pſeuerans ī ſācte crucis ſignaculo: pcipienſqꝫ miraculorū eiꝰ plurima īcrementa: donante dn̄o nr̄o ieſu xp̄o cui ē honor ⁊ gl'a cum pr̄e ⁊ ſp̄u ſācto ꝑ oīa ſecl'a ſecl'oꝝ amen. ℟ſ̄o. Cōfertur ſanitas dire ſautiatis cū dei famulus ī ligno ſublimi ſerpētē exaltat. Et deuicta morte ſalus acquiritur: cū xp̄s ī cruce altꝰ ſublimatur. ℣. Arbor digniſſima duz plebi panditur reſurget mortuus renouātur antiqua miracl'a. Et deuicta.

In tertio noc. Añ. Adoramus te xp̄e ⁊ benedicimuſ tibi: q2 ꝑ ſc̄am crucem tuam redemiſti mundum. ps. Cantate. j. Añ. Per lignum ſerui facti ſumus: ⁊ per ſanctam crucem liberati ſumus: fructus arboris ſeduxit nos: filius dei redemit nos all'a. ps. Dn̄s regnauit exl'. Añ. Saluator mūdi ſalua nos: q per crucem ⁊ ſanguinem redemiſti nos: auxiliare nobis te deprecamur deus nr̄. ps. Cantate. ij. ℣. Oīs terra adoret te deus ⁊ pſallet tibi. ℟. Pſalmū dicam nomini tuo dn̄e.

Secundum ioannem.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nūc iudiciū ē mūdi: nūc princeps hꝰ mūdi eijcietur foras. Et reli.

Omelia ſc̄i auguſtini epiſcopi.

Lectio ſeptima.

Nunc inquit iudiciū ē mūdi. Quō ğ expectādꝰ ē ī fie ſecl'i: Sz ī fie ſecl'i q̄ expectat̄ iudiciū erit iudicādoꝝ uiuorū atqꝫ mortuoꝝ. Judicium erit p̄miorū penarūqꝫ eternarum. Quale ergo nunc iudicium eſt. iam in ſuperioribus lectiōibus q̄ntum potui commonui caritatem urām. Dici etiam iudicium nō damnationis ſed diſcretionis. Unde ſcriptum eſt iudica me deus ⁊ diſcerne cām meam d̄ gente non ſancta. Multa autem ſunt iudicia dei. Un̄ dr̄ in pſalmo. Judicia dei abyſſus multa. Dicit etiā apoſtolus. O altitudo diuitiarum ſapiētie ⁊ ſcie dei: q̄z īcōprehēſibilia ſūt iudicia eius. Ex qbuſ iudicijs ēt hoc eſt qđ hic ait dominus. Nunc iudicium eſt mundi: ſeruato ī fine iudicio: ubi nouiſſime uiui ⁊ mortui iudicandi ſunt. Poſſidebat ergo diabolus genus humanuz: ⁊ reos ſuppliciorūz tenebat chirographo peccatorū. Dominabatur in cordibus fidelium ad creaturam colendam: diſcreto creatore: deceptoſ: captiuoſqꝫ ptrahebat: ꝑ xp̄ianā fidez q̄ morte eiꝰ ⁊ reſurrectōe firmata ē: atqꝫ ꝑ eiꝰ ſāguiez: q ī rēiſſiōez effuſuſ ē peccōꝝ merita milia credētiū a dñatu diaboli liberantur ⁊ xp̄o copulantur: ⁊ ſub tanto capite uno eiꝰ ſp̄u fidelia mēbra uegetantur. ℞. Dulce lignū dulces clauos: dulce pondus ſuſtinuit. Que digna fuit portare precium huiꝰ ſeculi. ℣. Hoc ſignū crucis erit in celo cū dñs ad iudicādū uenerit. Que.

Lec. octaua.

HOc uocabat iudiciū: hāc diſcretionem: hāc a ſuis redēptis diaboli expulſiōem. Deniqꝫ attēde qd dicat quaſi quereremꝰ qd ē qđ ait. Nūc iudicium eſt mūdi: ſecurius expoſuit: ait.n. Nūc princeps mūdi hꝰ eiſciet̄ foraſ. Audiuimꝰ quale dixerit eſſe iudicium. Nō ergo illđ qđ ī fine uenturū ē ubi uiui ⁊ mortui iudicādi ſunt. Aliſ ad ſiniſtram aliſ ad dexteram ſeperatis. ſed iudicium quo priceps mūdi hꝰ eiſcietur foras. Quomodo ergo itus erat: ⁊ quō eum dixit eiſciendum foras: Nūquid ī mūdo erat: ⁊ ex̄ mūdum miſſus ē foras: Si.n. de illo iuditio diceret qđ ī fine uenturū ē: poſſet aliquis opinari eternum ignem: quo mittēdus ē diabolus cū angelis ſuis: ⁊ cū oībꝰ q ſt ex ꝑte eiꝰ: nō natura ſed uitio: nō qꝛ creauit et genuit: ſed qꝛ ꝑſuaſit ⁊ tenuit. Poſſet ergo aliqs opiari illum ignem ex̄ mūdum eſſe. Et hoc eſſe dictum eiſciet̄ foras. ℞. Hoc ſignū crucis erit in celo cū dñſ ad iudicādū uenerit. Tūc manifeſta erūt abſcōdita cordis nr̄i. ℣. Cū uenerit filiꝰ hoīs ī ſede maieſtatis ſue: ⁊ cepit iudicare ſeclm̄ ꝑ ignem. Tūc.

Lectio nona.

QUod uero ait nūc iudiciuꝫ ē mūdi exponēs qd dixerit nūc inquit princeps hꝰ mūdi eiſciet̄ foras. Hoc itelligendū ē ꝙ nūc fit: nō ꝙ tm̄ pꝰ futurū ē ī nouiſſimo die. Prouidebat ergo dñs ꝙ poſt paſſiōem ſciebat reſurrectiōem ⁊ glorificatiōem ſuam ꝑ uniuerſum mundū multos pplos credituros: ī quoꝝ cordibus diabolus itus erat: cui qñ ex fide renuntiant: ⁊ qñ nō tꝫ locum cordis ubi uera fides hitat ⁊ eiectus ē foras. Sed dicet aliquis. Nūqd de cordibꝰ patriarchaꝝ ⁊ prophetaꝝ ueterūqꝫ iuſtoꝝ nō ē eiectꝰ foras: eiectꝰ ē plane. Quō gꝰ dc̄m ē nc̄ eiſciet̄ foras: Quō putamꝰ: niſi qꝛ tūc qđ ī paucisſimis hoībꝰ fc̄ꝫ ē: nūc in mltis magniſqꝫ pplis. Nā mox futuꝝ eē ꝑdictū ē: ſic illđ qđ dictum ē. Sp̄s ſc̄s āte nōdū erat datꝰ qꝛ ieſus nōdū fuerat glorificatꝰ. pōt hr̄e ſilē qōnem ⁊ ſilē ſolutiōem. Nū.n. ſine ſp̄u ſc̄o futura ꝓnūtiarūt ꝓphete: aut nū et dñm īfantem ī ſp̄u ſc̄o ſymeō ſenex ⁊ anna uidua cognouerūt: ⁊ zacharias ⁊ heliſabeth: qui de illo nōdū nato: ſꝫ iā cōcepto tāta ꝑ ſp̄m ſc̄ꝫ ꝑdixerāt: Ad laudes ⁊ ꝑ horas. añ. O magnū pietatis opus mors mortua tūc ē qñ ī ligno mortua uita fuit. ps. Dñſ regnauit. cū rel. añ. Salua nos xp̄e ſaluator ꝑ ṽtutem crucis: qui ſaluaſti petrum ī mari. añ. Ecce crucē dñi fugite ptes aduerſe: uicit leo de tribu iuda radix dauid allꝉa. añ. Nos āt gloriari oportet ī cruce dñi noſtri ieſu xp̄i añ. Per ſignum crucis de inimicis noſtris liba nos deus noſter Caplm̄. Fratres hoc enim hym. Luſtris ſex ℣. Adoramus te xp̄e ⁊ benedicimus tibi. ℞. Quia per ſc̄am crucē tuā redemiſti mundum. Ad bened. añ. Super oīa ligna cedrorum tu ſola excelſior: ī qua uita mūdi pepēdit: in qua xp̄s triumphauit ⁊ mors mortem ſuperauit in eternū. ps. Bñd. Oro. Deus qui nos hodierna die. Ad tertiā. Caplm̄. Fratres hoc enim. Rñſo. bre. Hoc ſignum crucis erit ī celo. ℣. Cum dominus ad iudicandum uenerit. Erit in. Gloria. Hoc ſignum ℣. Adoramus te xp̄e ⁊ benedicimus tibi. ℞. Quia per ſc̄tā crucem tuam redemiſti mundum.

Ad ſextā Caplm̄.

MIhi autem abſit gloriari niſi in cruce domini noſtri ieſu chriſti: ꝑ quē mihi mundus crucifixus eſt: ⁊ ego mundo.

Reſponſoria breuia.

Adoremus te chriſte ⁊ benedicimns tibi. ℣. Quia per crucem tuam redemiſti mūdum: Et Gloria. Adoramus ℣. Omnis terra adoret te ⁊ pſallat tibi. ℞. Pſalmum dicam nomini tuo domine.

Ad nonā caplm.

PRopt̄ qđ ⁊ deꝰ exaltauit illū: ⁊ dedit illi nomē qđ est super ōe nomē ut in noīe iesu ōe genu flectat̄ celestiū t̄restriū ⁊ īfernoꝝ: ⁊ ōis ligua cōfiteatur: qꝛ dn̄s iesus xp̄s ī glā ē dei p̄ris. Rn̄so. bre. Oīs terra adoret te. Et psallat tibi. ℣. Psalmū dicat nōi tuo dn̄e. Et. Gl̄a. Oīs t̄ra. ℣. Hoc signū crucis erit ī celo. ℟. Cū dn̄s ad iudicādū uenerit. Ad uespas. An̄. O magnū pietatis. cū reli. de laudi. ps Dixit dn̄s. cum reliqs. ī fine ps. Laudate dn̄ꝫ ōes gētes. Caplm Fratres. hoc eniꝫ hym. Uexilla regis. ℣ Hoc signū crucis erit ī celo. ℟. cum dn̄s ad iudicādū uenerit. Ad mag. an̄. O crux benedicta que sola fuisti digna portare regē celoꝝ ⁊ dn̄ꝫ. Allā ps Magni. Oro. Deus q nos hodierna die.

In sc̄oꝝ martyꝝ cornelij ⁊ cypriani.
Oratio.

BEatoꝝ martyꝝ paritꝫ pōtificum cornelij ⁊ cypriani nos quesumus dn̄e festa tueant̄ ⁊ eoꝝ ꝯmēdet ōro ueneranda p.

Lectio prima.

COrneliꝰ natōe rōanꝰ ex p̄re castio sedit annos tres dies .x. martyrio corōat̄. Sub hꝰ ep̄atu nouatꝰ nouatianū ext̄ ecclāꝫ ordiauit ex aphrica nicostratū. Hoc facto ꝯfessores q se sepauerūt a cornelio cū maxio p̄briō: q cū moyse fuit ad ecclām sūt reuersi: ⁊ facti sūt ꝯfessores fideles. Pꝰ hec corneliꝰ ep̄s certūcellis pulsus ē: ⁊ ibi scriptā eplām de sua ꝯfirmatione missā a cypriano: quā cyprianꝰ ī carcerē subscripsit a celerrimo lator̄ suscep̄. Hic tp̄ibꝰ suis rogatꝰ a quadā m̄rona lucina corpa aploꝝ petri ⁊ pauli de catabūda leuauit noctu. Primū qdem corpus b̄ti pauli, beata lucia posuit ī predio suo uia hostiensi: ad latꝰ ubi decollatꝰ ē. Beati petri accepit corpꝰ b̄tꝰ corneliꝰ ep̄us: ⁊ posuit iuxt̄ locū ubi crucifixꝰ ē: it̄ corpa sc̄oꝝ martyꝝ ep̄oꝝ ī tēplo apollinis in mōte aureo ī uaticano palatij neroniani .iij. calēdas iulij.

Lect. secunda.

POst hec corneliꝰ ep̄s āhulauit noctu certūcellis. Eodē tp̄e audiuit decius de eo q eplām accepisset a b̄to cypriano carthaginēsi ep̄o: misitꝫ certuncellis ⁊ adduxit beatū corneliū. Quē tm̄ iussit sibi p̄ntari cū p̄fecto urbis ī tellude noctu: cui ita dixit. Sic definisti: ut nec deos ꝯsideres: nec p̄cepta pricipū l' mias meas timeas: ut ꝯ̄ rēpublicā l̄ras accipias ⁊ dirigas. Cornelius ep̄s dixit. Ego de corona dn̄i l̄ras accepi: nō ꝯ̄ rēp̄blicā sꝫ sp̄uale cōsiliū ad aīas redimēdas. Tūc deciꝰ iracūdia plenꝰ iussit os eiꝰ cū plūbatis cedi: ⁊ p̄cepit eū duci āte tēplū martis ut adoraret: qđ si nō faceret capite trūcaret.

Lectio t̄tia.

ITaqꝫ āte passionem suā oīa bona ecclie tradidit stephāo archidiacono suo. hic fecit ordiatōes duas p mēsez decēbris: p̄brōs. iiij. diacones. iiij. ep̄os septē. Qui ēt decollatꝰ ē ī loco supradc̄o ⁊ martyr effc̄s ē: cꝰ corpꝰ nocte collegit beata lucina cū clīcis: ⁊ sepeliuit in crypta iuxt̄ cemiteriū calixti ī p̄dio suo uia appia octauodecio calēdas octobris: ⁊ cessauit ep̄atus dies. xxxv.

Pro sc̄o cypriano ep̄o. Lectio. iiij.

APud aphricā beati cypriani ep̄i sub ualeriano ⁊ galieno iperatoribꝰ: galerio maxio ꝓcōsule. Quibꝰ agētibꝰ ⁊ elaborātibꝰ comp̄hēsus ex p̄cepto aspasij p̄ni ꝓconsulis ī exiliū ciuitate cordubitana missus ē. Habitauitꝫ ibi suspēsa mēte tm̄ ad calcandas passiōes huius tp̄is amore xp̄i aīatus. Quo conuēiebant ad eum plures egregij clarissimi ordinis ⁊ sāguis: sed ⁊ seculari nobilitate gloriosi: qui propter amicitiam eius antiquam secessum subinde suaderent. et ne parū esset nuda suadela: etiam loca ī qua secederet ei offerebant. Post dies autem multos egressus exilio habitabat in hortis suis. Et cum illic moraretur: uenerunt ad eum duo principes ex officio proconsulis galerij maximi q aspasio paterno successerat. Et leuātes eum ī curriculo duxerūt ad ꝓcōsulē ī locū sixti ubi ꝓ ĩparãda ſanitate degebat. Collectꝰ qȝ ab ariſtoꝛe officiȷ̃: ſeceſſit i hoſpitiũ eiꝰ i uicũ ſaturni. Cõuenit ãt ad eũ õis ppl̃s fr̃m. Qd̃ cũ ꝑueniſſet bt̃s martyr p̃cepit cuſtodiri puellas q̄ uenerãt audire ꝟbũ dei: qm̃ ãte hoſtium p̃ricipiſ manebãt ob amoꝛem martyris gl̃oſi.

Lectio q̄nta.

Altera die. xviiȷ. calẽdas octobris: mane galeriꝰ maximꝰ ſcm̃ cyprianũ epm̃ offerri ſibi p̃cepit i atrio ſecutiolo. Cui iter alia cũ dixiſſet ꝓcõſul: iuſſerunt te ſacratiſſimi pricipeſ cerimoniari: Scõs cyprianꝰ dixit. Nõ faciã. Maximinianꝰ ꝓcõſul dixit. Cõſule tibi. Scõs cyprianꝰ dixit. Fac quod tibi pꝛeceptum ẽ. Nam i re tã iiuſta nulla ꝯſultatio ẽ. maximinianꝰ ꝓcõſul dixit: Diu ſacrilega mẽte uixiſti: ⁊ nefarios tue ꝯſpiratiõis hoĩes aggregaſti: ⁊ inimicũ te diȷs romanis et ſacris religiõibus ꝯſtituiſti: nec te piȷ ĩperatores ad ſectã cerimoniaꝝ ſuaꝝ uocare potuer̃t. Cũ ſis neq̄ſſimi criſ auctoꝛ: ⁊ ſignifer dep̄hẽſus eriſ ĩpe documẽto cũ hiſ qͦ s ſcelere tuo tecũ aggĩgaſti. ſãguie tuo ſatiet̃ diſcipline. Et his dictis decretũ ex tabellis recitauit. Tatiũ cyprianũ gladio aĩaduerti placet. Scõs cyprianꝰ hec audiens dixit. Deo gr̃as ago. Et cũ duceretur ppl̃s fratrũ plãgẽs dicebat. Et noſ cũ eo parit̃ decollemur. Et ita ꝑductus gl̃oſus martyr pꝰ p̄toꝛiũ in agro ſexti: exuit ſe iacerno byreo ⁊ cõplicans poſuit ad genua ſua. Deide dalmaticam tunicam tulit ⁊ diaconibꝰ tradidit: ⁊ ſtans in linea ſuſtiebat ſpiculatoꝛẽ: cui. xxv. aureos dari precepit.

Lectio ſexta.

Fratres uero flentes linteamina ⁊ oꝛaria ãte eũ ponebãt: ne ſcũs cruoꝛ defluens abſoꝛberet̃ a t̃ra. Qui cũ licinias manules ſibi ligare ñ potuiſſȝ: iulianꝰ p̄bř ⁊ iulianꝰ diaconꝰ ĩpi ligauerũt. Ipſe manu ꝓpria ſibi oculos texit: ⁊ genua i t̃ra poſuit: oꝛonẽqȝ ad dñȝ fudit: ⁊ ſic gladio ꝑcuſſus migrauit. coꝛpꝰ eiꝰ ꝑꝑ gẽtiliũ curioſitatẽ i ꝓxio collocatũ ẽ. Sȝ ne a gẽtibꝰ tolleret̃: nocte adueniẽte ex eodẽ loco ubi poſitũ fuerat ſublatũ ẽ: ⁊ inde cuȝ cereis ⁊ ſcholaribꝰ i area cuiuſdam cãdidi ꝓcuratoꝛis i uia mapalienſe iux̃ piſcinas cũ magno triũpho ſepultũ ẽ. Poſt multa uero curricula annoꝝ gl̃oſiſſimo carolo frãcis ĩperãte: cõtigit legatõẽ frãcoꝝ ferẽtes illuſtres ac ſapientes circunſpectos legatos trãſitũ ꝑ aphꝛicã feciſſe. hi cũ carthaginẽ dirutã ⁊ loca uenerabiliũ martyꝝ reuerẽtes a rege pſaꝝ aaron q excepta idia totũ pene tenebat oꝛiẽtẽ: uidiſſet: facile ſibi cõciliato pricipe ac fauoꝛẽ i re tali p̄ſtãte: ꝓ magno munere rogauerũt: ut oſſa beati cypriani eis ferẽda ꝑmitteret. Qd̃ ille non magni ducenſ cõtinuo poſtulata conceſſit: ut qꝛ pio imperatoꝛi: cuius gr̃am oĩum q in toto oꝛbe t̃rarum erant regum ac principum amicitie pꝛeponeret: ipſi ea ferrẽt libẽt̃ aſſẽſit.

In ſcĩ nicomedis martyris. Oratio.

Adeſto dñe populo tuo: ut beati nicomedis martyris tui merita p̄clara ſuſcipiens: ad impetrãdã miam tuam ſemꝑ eiꝰ pꝛocinijs adiuuetur. ꝑ.

Lectio prima.

Natale ſcĩ nicomedis martyris: quẽ flacus comes: cuȝ ad eum ꝑlatum fuiſſet ꝙ coꝛpus ſancte felicule uirginis quam ipſe pꝛo xp̄o punierat: ſepeliſſet: fecit teneri ⁊ duci ad ſacrificandum. Qui cum diceret ego non ſacrificabo niſi deo omnipotenti qui regnat in celis: non hiſ excíſis lapidibuſ qui in templis quaſi in carceribus cuſtodiuntur clauſi: plumbatis diutiſſime ceſus migrauit ad dñm. Coꝛpus eius in thyberim pꝛecipitatum eſt quod a clĩco ipſius nomine ⁊ opere iuſto collectuȝ ⁊ perductum ad hoꝛticellum ſuũ: ſepultũ eſt iuxta muros uia numentana.

In ſãctoꝛum martyrum lucie ⁊ geminiani ⁊ ſãcte euphemie uirgis ⁊ martyris: ⁊ fit offm̃ plĩmoꝝ martyꝝ. Oͦo.

Preſta dñe p̃cibꝰ nr̃is cũ exultatiõe ꝓuẽtũ: ut quoꝝ diẽ paſſiõiſ annua deuotiõe recolimꝰ: et fidei cõſtãtiam ſb̃ſequamur. Per.

Lectio prima.

IMperātib⁹ dioclitiano ⁊ maximiniano iudicib⁹: ab ephraſio ⁊ megaſio: paſſio ſcōrum lucie ⁊ geminiani. Māſerat autem beata lucia in uiduitate annos. xxxvi. Totius āt uite ipſi⁹ fuerāt anni ſeptuagintaqnqꝫ. Que accuſata a filio euprepio ꝙ xp̄iana eſſet: iuſſit eam dioclitianus ſibi adduci: et dixit ei. Audio quia reum illum crucifixum confiteris: ⁊ deos nr̄os derides. Nunc ergo ſi parata es uiuere: parati ſunt ⁊ dij omnipotentes: ut eis offeraſ thura: ut poſſit tibi eſſe propitij ⁊ uiuas. Sancta lucia rn̄dit. Nec ſunt ſibi propitij nec cultoribus ſuis. Nam mihi propitiabitur dn̄s meus ieſus xp̄s: ꝓ c⁹ amore parata ſum ignem uincula: ⁊ quas uolueris penas ſufferre. Audiens dioclitianus ꝯſtātiam fidei eius: iuſſit eam trahi ad carcerem: ubi conſolationem diuinam ꝓmeruit. Reducta āt iterum ante dioclitianum ſedentem ꝓ tribunali: extenſa eſt glorioſa femina ⁊ fuſtib⁹ diutiſſime uerberata. Et ecce ſubito terremotus factus ē: ⁊ tēplū iouis ita ſurrutum: ut nec lapis ſup̱ lapidem edificij remanſerit.

Lectio ſecūda.

PIoclitianus autem ollam ereā adduci fecit: eamqꝫ pice ⁊ plumbo ipleri: ⁊ in circuitu ligna aggregari ⁊ ſuccendi: ⁊ ſcām luciam ītra ollaꝫ demergi: Ubi ſancta dei pſallens triduo uixit. Mittens uero dioclitianus qui renuntiaret ei: ſi tota iam in cinereꝫ eēt reſoluta: Is qui miſſus fuerat nuntiauit imperatori ꝙ abſqꝫ ulla leſione uiueret. Tunc impius tanto miraculo nullo mō ad credendum xp̄o incitatus: iuſſit ut onerata ferro ⁊ plumbo per ciuitatis plateas duceretur. Peruenit āt ante domum hōis prepotentis nomine geminiani: ī cuiuſ domo demonum ſimulacra innumera erant. Cūqꝫ ſancta lucia domum ipſam pertranſiſſet: ſubito columba alba uelut nix de celo ſuper caput geminiani t̄tio figurans crucem reſedit. Geminianuſ reſpiciēs uidit ſibi patere celum. Et ſtatim accipiens curſum peruenit ad locuꝫ ubi ſancta dei torquebatur. Et ꝓſternens ſe pedibus eiuſ: cepit narrare quod uidit: ⁊ baptiſmi lauacrum expetere. Reducta ē igit̄ beata lucia ī carcerem.

Lectio t̄tia.

ERat āt qdam ſacerdos ꝓthaſius nomine: cui nocte apparens angelus dn̄i monuit: ut iret ad carcerem: et hōiem geminianum: qui fontem ſalutis requirebat baptizaret. Qui cum euigilaſſet feſtinus abijt: ⁊ beatum uiꝝ aqua ſalutari lauit. Poſt tertium uero diem exhibita ē ſcā lucia dioclitiano: ⁊ cū ip̄a geminianus: de quo iam imperator audierat. Quos ille penis grauiſſime afflictos diuqꝫ tortos: tradidit eos cuidaꝫ ꝑuerſiſſimo iudici: ut quod deerat pēaꝝ ipſe ſuppleret. Qui primo iuſſit ceruiceſ eorum fuſtib⁹ ꝯfundi: ⁊ mox terremoto facto camera domus iudiciarie cecidit: iudicem impium oppreſſit.

Lectio quarta.

DEinde ſcī martyres exhibiti ſunt primo ab ephraſio: ſub quo et ſeptuagintaqnqꝫ martyrium impleuerunt: qui uiſis miraculis q̄ circa ſanctos ſuos dn̄s operabatur crediderunt. Hic ipiſſimus iudex p⁹ ſcōrum horum martyruꝫ necem a diabolo equ⁹ eius incitatus de lapideo ponte precipitatus ē in fluuium corpuſqꝫ eius poſtea nullo loco reptum ē. Deinde beata lucia ⁊ beatus geminianus a megaſio conſulari uiro arctari p⁹ laudabilem uictoriam martyrij gladio aīaduerſi ſūt: ſub die. xvi. calendas octobris. Quoꝝ corpa rapuit q̄dam mulier xp̄iana noīe maxima: ⁊ ut decuit martyres ſepeliuit.

Lectio q̄nta ꝓ ſcā euphemia.

NAtale ſcē euphemie uirgis martyrizata ē ſub dioclitianno imperatore pro conſule aūt priſco i ciuitate chalcedonia. Que deferente iniquiſſimo appelliano cū alijs ſeptuaginta ⁊ nouem tradita eſt pro conſuli priſco. Cui priſcus: Honora teipſam ⁊ generis tui dignitatē ne amittas ⁊ immola deo marti. Beata euphemia eiꝰ iquā ſuaſiōem ꝯtēnēs pecꝰ ſuū ſignaculo xp̄i muniens ip̄rita ſtetit. Priſcus iratꝰ ut eam ſupare poſſet poſt tormenta ⁊ carceres: et uerbera ⁊ argumenta rotarum: ignes ac pondera lapidum angularium: beſtias: ⁊ plagas uirgarum: ſecures ⁊ ſartagines igneaſ adhibuit. Ad ultimum ī theatrum duci iuſſit ⁊ leones ⁊ beſtias ei laxari.

Lectio ſexta.

TUnc beata uirgo fundens orōnez ad dn̄m dixit. Tu dn̄e notus ōibꝰ qui te inuocant fide pura ⁊ integra: ſuſcipe aīam ancille tue: ſicut ſuſcepiſti ſacrificium pr̄is nr̄i abrae: ita digneris ſuſcipere ſacrificium humilitatiſ mee: quod tibi ob confeſſionē laudiſ tue immolat̄. Tūc una ſolummō de beſtijs accurrens morſum ſancto corpori eius infixit: ⁊ ita imaculatum ſp̄m uirgo deo reddidit. Ueniētes autem mater eius theodora ⁊ philophion pater eius: curatum corpus eius ſepelierunt: quaſi mille paſſus a ciuitate calchedonia. Completum ē āt martyriū eiꝰ die. xvi. mēſis ſeptembris.

In ſc̄i matthei apl̄i ⁊ euangeliſte.

Oratio

BEati euāgeliſte matthei dn̄e p̄cibꝰ adiuuemur: ut qđ poſſibilitas nr̄a nō obtinet: eiꝰ nobis interceſſiōe donet̄. Per.

Lectio prima.

BEatus mattheꝰ apl̄s et euangeliſta qui latine interpretatur donatuſ: q etiam ex tribu ſua leui ſumpſit cognom̄: in qua ortus fuit: in latino autem ex opere publico nomen accepit: qui ex publicanis electus fuit a dn̄o: ⁊ tranſlatus in apoſtolatum. Hic ſcripſit in iudea euangelium litteris ⁊ ſermonibus hebreis: ītiāſ ab humana xp̄i natiuitate dicēs. Liber generationis ieſu xp̄i filij dauid filij abraam: ſignificans xp̄m deſcendentem ex ſemine patriarcharum: ſicut per ſp̄m ſanctum promiſſum eſt ꝑ ꝓphetas. Is etenim eundem redemptorem nr̄m natū ⁊ paſſum annuntians: in ſimilitudinē hominis animal primum comparat̄.

Lect. ſecunda.

PRius quidem in iudea euāgelizauit poſtmodum in macedonia. Uerum cum ſe pararet tranſire ad ethiopiā que ei in ſortem predicatiōis aduenerat patria ligua hoc ē hebrea euangeliū cōpoſuit: ⁊ ea que predicauerat comp̄hendens: His a quibus prof. ciſcebatur ad memoriam reliquit. Cūqz ueniſſet ī ciuitatem magnaz eorum que dr̄ nabdaber in qua erat rex nomine egyppus: filium unicum eius a mortuis ſuſcitauit: eūdez qz regem cuz uxore ⁊ toto regno ad xp̄z conuertit: filiam quoqz eius ephigeniaz ſacro uelamine conſecrauit. Quaz cum hyrtacus ſucceſſor illius uellet ſuo cōiugio copulare ab apl̄o ꝓhibitus eſt.

Lectio tertia.

TUnc iratus rex hyrtacus iux̄ altare ubi corpus xp̄i ab eo fuerat cōfectum miſſo ſpiculatore q orantē apl̄m expanſis manibus a tergo pūctuz: ictu gladij feriens xp̄i martyrem fecit. Paſſus ē beatiſſimus apl̄s mattheꝰ ī ꝑſida et requieſcit ī montibꝰ parthorꝝ. xi. calēdaſ octobris. **Treſ alie lectiōes de cōi euāgeliſtarum legunt̄. vz ſc̄a. iiij. aīalia.**

Lectio ſc̄i euāgelii ſecūdū mattheū.

IN illo tp̄e. Uidit ieſus hōiem ſedētē ī theloneo mattheum noīe: ⁊ ait illi. Sequere me. Et ſurgēs ſecutus ē eū. Et rel̄. **Omel̄ ſc̄i ābroſij epi. Lec. ſeptia.**

MYſtica uocatio publicani: quē ſeq dn̄s iubet: nō corpis greſſu ſed mētis affectu. Itaqz ille prius auara ď mercedibꝰ: dura de laboribꝰ ꝑiculiſqz nautarum emolumenta conuertenſ: uerbo uocatus ꝓpria relinquit: q rapiebat aliena. Ac uile illud ſedile deſtituēs: toto pꝰ dn̄z ueſtigio mētis īcedit: ꝯuiuij qͦ qz magni exhibet apparatum. Qui. n. domicilio xp̄m recepit ītno: maxis delectatōibꝰ exuberātiū paciſcit̄ uolūtatū. Ita dn̄s libēt̄ īgredit: ⁊ ī eꝰ q crediderit recūbit affectu. Sz rurſū accēdit̄ iuidia ꝑfidorꝝ: ⁊ future pene ſpes p̄figurat̄. Epulātibꝰ. n. fidelibꝰ ⁊ ī illo celorꝝ recūbētibuſ regno perfidia ieiuna torquebit̄. Sil̄ oñdit q̄ztū īnſit īt emulos legis ⁊ grē: q illi q legē ſecquūt̄ ieiune mẽtis famẽ patiant͛ cenam. Qui uero uerbũ i ĩterioꝛibꝰ aĩe recepeꝛit alim̃ti celestis ⁊ fontis ubertate recreati: esurire et sitire nõ pñt. Et iõ q aĩo ieiunabant murmurabãt dicẽtes. Quare cũ publicanis ⁊ peccõꝛibꝰ mãducat ⁊ bibit: Serpẽtina uox ẽ ista. Deniq̃ hãc primam uocẽ serpẽs emisit dicẽs eue: Quid utiq̃ deus uobis dixit: nolite mãducare ex õi ligno:

Lec. octaua.

ERgo pr̃is sui uenena diffundũt: q dicũt. Quid utiq̃ cũ publicanis et peccõꝛibꝰ mãducat ⁊ bibit: Uñ dñs cum peccõꝛibꝰ mãducãdo ⁊ cũ gẽtibꝰ ñ ꝓhibẽs nos ĩire ꝯuiuium dicẽs. Nõ egent qui sani sũt medico: sed q male hñt. Nouũ medicamẽtũ nouꝰ magister aduexit: hoc de terra nõ pullulauit. Jmprudẽs. n. ẽ creatura õis hꝰ ꝯfectõis. Uenite ões q ĩcurristis peccõꝝ uarias passiões: utimini peregrino medicamẽto: quo uenenũ serpẽtis excludit͛: ꝙ ñ solũ passiõum abstulit cicatricem: s; et cãm diri uulneris ãputauit. Hoc. n. medicamẽtũ nõ famẽ ĩducit: sed cibũ aĩe submĩstrat. Uenit. n. filiꝰ hoĩs mãducãs ⁊ bibẽs ⁊ dicũt: demoniũ h;: ⁊ iõ nõ ẽ mẽs nr̃a ieiuna. Jeiunãt hi quibꝰ abest xp̃s: bonoꝝq̃ meritoꝝ copijs egẽt At uero cui uirtꝰ sua uolũtate sufficit: qui sua recipit domo xp̃m ꝯuiuiũ magnũ exhibet. Hꝰ ẽ bonoꝝ opeꝝ sp̃uale ꝯuiuiũ quo diues ppl's eget: pauꝑ epulat͛. Et iõ ĩquit: ieiunare nõ pñt filij sponsi: quã diu cũ ill' sit spõsus. Uenĩet ãt dies cũ auferet͛ ab eis spõsus: ⁊ tũc ieiunabũt in illis diebꝰ.

Lectio. ix.

QUi sũt illi dies qbꝰ a nob xp̃s auferetur: maxĩe cũ ipse dixerit: uobis cũ ero usq̃ ad ꝯsũmatõem mũdi: Jpse dixit. Nõ reliquã uos orphanos. Certũ ẽ. n. ꝙ si nos reliquat salui eẽ neq̃amus. Nemo tibi xp̃m potest auferre: nisi te illi ipe auferas. Nõ te auferat iactãtia tua: ñ te auferat arrogãtia tua: nec tibi de lege ꝓsumas. Nõ. n. uocare iustos uenit: sed peccõꝛes. Quõ igĩ dñs iustitias dilexit: neq̃ uidit dauid iustũ derelictũ: Aut q̃ ẽ ista eq̃tas: si iustus derelĩq̃tur peccõꝛ assistit: nisi ĩtelligas ꝙ eos iustos dicit: qui ex lege ꝓsumãt: ⁊ euãgelij gr̃az nõ requirant: Nemo ãt iustificatur ex lege s; redimit͛ ex gr̃a. Est igit͛ ĩ lege iustitia s; nõ est ꝑ legẽ iustitia. Nã ipse ap'ls hebreꝰ ex hebreis: secũdũ legẽ phariseus: secũdũ iustitiã q̃ ĩ lege ẽ ꝯuersatꝰ sine querela: q gl'atur ex lege: q̃ mihi ĩquit lucra fuerãt: hec dixi ꝑꝑ xp̃m detrim̃ta eẽ: hoc ẽ abiecit iustitiã ⁊ gl'am legis. Justitia. n. legis sine xp̃o uacua ẽ: q͛ plenitudo legis ẽ xp̃s. et iõ si ẽ ĩ lege iustitia: ñ ẽ tñ ꝑ legẽ iustitia: ergo xp̃s gratis ẽ mortuꝰ. Mortuꝰ. n. est xp̃s: ut ĩpleret iustitiã.

In sanctorum martyꝝ mauritij ⁊ sociorũ eius. Oratio.

ANnue q̃sumꝰ õipotẽs deꝰ ut scõrũ martyꝝ tuoꝝ mauritij ⁊ socioꝝ eiꝰ nos letificet festiua solẽnitas: ut quoruz suffragijs nitimur: eoꝝ natalitijs gl'emur. P.

Lectio prima.

IN gallis ciuitate seduno loco agauno: scõꝝ martyꝝ thebeorum mauritij exuꝑij candidi uictoꝛis ĩnocẽtij ⁊ uitalis cũ socijs suis: q sub maximiniano passi ꝓ xp̃o gl'osissime coronati sunt. Ut igitur beatissime passiõis eoꝝ causã breuiter loquamur: sub maximiniano q romãe reipublice cũ dioclitiano collega ĩperiũ tenuit: ꝑ diuersas fere ꝓuĩcias laniati aut ĩterfecti sũt martyꝝ plurimi. Idẽ nãq̃ maximianus erga deũ celi ꝓphanꝰ ĩpietatẽ suã ad extiguẽdũ xp̃iãitatis nomẽ armauerat. Si qui tunc confiteri ueri dei cultũ audebãt: sparsis usq̃quaq̃ militum turbis: uel ad supplicia uel ad necẽ rapiebãt͛. Erat eodẽ tp̃e ĩ exercitu legio militũ: q thebei appellabãt͛. Legio ãt uocabat͛ q̃ tũc sex milia ac sexcentos. lxxvi. uiros ĩ armis habebat. Hi in auxiliũ maximiano ab oꝛiẽtalibꝰ ꝑtibus accersiti uenerant: uiri ĩ rebꝰ bellicis strenui: uirtute nobiles: sed fide nobiliores. Erga ĩpatorem fortitudĩe: erga xp̃m deuotõe certabãt. Itaq̃ cũ hi sicut ⁊ ceteri militũ ad dilaniãdũ xp̃ianoꝝ m'ltitudĩez destinarẽt͛: soli crudelitatis misterium detrectare ausi sũt: atq̃ hꝰmodi ꝓceptis se obtēꝑaturos negāt. Maximianꝰ nō longe aberat. Nā ſe circa octo dieꝝ itinere feſſus tenebat.

Lectio ſecūda.

IGitur cognito thebeoꝝ reſponſo ꝓcipitāti ira feruidus ob neglecta imperia: decimū quēqꝫ ex eadē legione gladio feriri iubet: quo facilıꝰ ceteri rebꝰ certis t̃riti metu cederēt. Reintegratiſqꝫ mādatis edicit: ut reliq̄ i ꝑſecutiōem xp̄ianoꝝ cogāt. Ubi uero ad thebeos denūtiatio iterata ꝑuēit: cognitūqꝫ ē ab eis iūgi ſibi rurſus executiōes ꝓphanas: uociferatio paſſim ac tumultꝰ in caſtris aperiūt affirmantiū nunq̄ꝫ ſe ulli in hoc tā ſacrilega myſteria ceſſuros. His deīn de cōptis maximianꝰ ōi belua cruētior: rurſus ad īgeniȷ ſeuitiā reddit: atqꝫ īꝑat: ut iteꝝ decimꝰ eoꝝ neci darēt: ceti nihilo minꝰ ad hec q̄ ſꝑnerēt cōpellerent. Quibus iuſſis denuo ī caſtris ꝓlatis: ſegregatus ē atqꝫ ꝑcuſſus q̄ decimꝰ ſorte obuenerat. Reliqua uero ſe militum mƚtitudo mutuo ſermōe īſtigabat: uti tam preclaro ordine ꝑſiſterēt. Incitamētum tamen maximū fidei penes ſcm̄ mauritiuꝫ fuit: primicerium legionis eiꝰ: qui cum exuperio ut exercitꝰ appellat campiductore τ candido ſenatore militū accedebat exhortando ſingulos τ monendo: fideliuꝫ cōmilitonū ēt martyꝝ exēpla īgerēs.

Lectio t̃tia.

HIs itaqꝫ prioribꝰ ſuis atqꝫ auctoribꝰ aīati beatiſſimi uiri: maximiani adhuc īſania eſtuanti mādata mittunt: ſicut pia ita τ fortia. Milites ſumꝰ īquiunt īperator tui: ſed tñ ſerui qꝺ libere confitemur dei. Tibi militiam debemus illi īnocētiam: a te ſtipēdiū laboriſ accepimꝰ: ab illo uite exordium ſūpſimꝰ. Sequi īperatorem ī hoc nequaq̄ꝫ poſſumꝰ: ut auctorem negemꝰ deum: utiqꝫ auctorē dn̄ꝫ nr̄ꝫ auctorē uel nolꝭ tuum. ſi nō ad tā funeſta cōpellimur: ut offēdamꝰ: tibi ut fecimus hactenꝰ adhuc parebimꝰ. Sin alr̄ ipſi parebimꝰ: potiuſq̄ꝫ tibi. Offerimꝰ nr̄aſ ī quēlibet hoſtium manꝰ: quas ſanguīe īnocētū cruētare nefas ducimꝰ. Dextere ipſe aduerſus īpios pugnare ac inimicos ſciunt laniare: pios τ cōciues neſciūt. Meminimus nos ꝓ ciuibꝰ potiuſq̄ꝫ aduerſus ciues arma ſūpſiſſe. Pugnauimꝰ ſemꝑ ꝓ iuſtitia ꝓ pietate: ꝓ īnocētium ſalute. Hec fuerunt nobꝭ hactenꝰ precia ꝑiculorū. Pugnauimꝰ ꝓ fide: quā quoq̊ pacto ꝯſeruemꝰ tibi: ſi hāc deo nr̄o nō exhibemꝰ. Iurauimꝰ primū ī ſacramēta diuina: iurauimꝰ īde ī ſacramēta regia. Nihil nobꝭ de ſecōis credas neceſſe eē: ſi prima prūpimꝰ.

Lectio quarta.

CHriſtianos ad penā ꝑ nos requiri iubes. Iam tibi ex hoc aliȷ requirēdi nō ſūt. Habes nos hic ꝯfitētes deum p̄rem auctorem ōium: τ filiū eiꝰ ieſuꝫ xp̄ꝫ credimꝰ. Uidemꝰ laborum periculoruꝫ qꝫ nr̄orum ſocios: nobis quoqꝫ ſanguīe eorum aſperſis trucidari ferro: τ tamen ſanctiſſimorum commilitonum mortes τ fratrum funera non fleuimus: non doluimus: ſed potius laudauimus: τ gaudio ꝓſecuti ſumus: quia digni habiti eſſent pro dn̄o deo eorum pati. Non nos uel hec ultime uite neceſſitas ī rebelliōeꝫ cogit. Non nos aduerſus te imperator armauit ipſa ſaltem que in periculis eſt fortiſſima deſperatio. Tenemus ecce arma τ non reſiſtimus: quia mori ſatiſq̄ꝫ occidere maluimus: τ interire innocētes q̄ꝫ noxiȷ uiuere ꝑoptamus. Siquid ī noſ ultra ſtatueris: ſiqd adhuc iuſſeris: ſiqd admoueris: ignes: tormēta ferrum: ſubire parati ſumus: xp̄ianos nos fatemur: ꝑſequi xp̄ianos nō poſſumus.

Lectio quinta.

CUm hec talia maximianus audiſſet: obſtinatoſq̄ꝫ ī fide xp̄i cerneret aīos uirorum: deſperans gl̾oſam eorum ꝯſtantiam poſſe reuocare: una ſententia interfici omnes decreuit: τ rem ꝯfici circūfuſis militum agminibus iubet. Qui cum miſſi ad beatiſſimam legionem ueniſſent: ſtringunt in ſcōs impium ferrum mori non recuſantes uite amore. Cedebant itaqꝫ paſſim gladiȷs nō reclamātes ſaltem aut repugnantes. Sꝫ τ ꝺpoſitis armis ceruices ꝑſecutoribus prebētes: τ iuguluꝫ ꝑſecutori lꝫ ītectuꝫ corpꝰ offerētes

Uictoꝛ ãt martyr nec legiõis eiuſdẽ fuit nec miles:ſʒ emerite iã militie ueterãus. hic cum iter agẽs ſubito icidiſſet i hos:q paſſim epulabãtur leti martyꝝ ſpolijſ:at qꝫ ab his ad ɔueſcẽdũ iuitatus cũ ꝓlatã ab exultãtibꝰ cãm letitie cognouiſſet:ɔ̃te ſtatus ɔuiuas:deteſtatũqꝫ ɔuiuiũ refugiebat.

Lec.vi.

REquirẽtibꝰ qꝫ ne ⁊ ipe forſitan xp̄ianꝰ eſſet. Chꝛiſtianũ ſe ⁊ ſemꝑ futuꝝ eẽ reſpõdebat:ac ſtatim ab irruentibus iterfectꝰ. Ceteribꝰ martyribꝰ ſicut moꝛte ẽt honoꝛe ɔiũctꝰ ẽ. Quid deide maximianũ tyrãnũ ſit cõſecutuꝫ breui colligere placuit. Cũ diſpoſitis iſidijs genero ſuo ɔſtãtino moꝛtẽ moliret̃: deꝑheſo dolo apud maſſiliam captus ẽ. Nec multopoſt ſtrãgulatꝰ: teterrimoqꝫ ſupplicio affectꝰ: ipiam uitam digna moꝛte finiuit. At uero beatiſſimoꝝ martyꝝ coꝛꝑa pꝰ multoſ paſſiõis eoꝝ ãnos:ſc̄o theodoꝛo ep̄o reuelant̃: ⁊ i eoꝝ honoꝛe baſilica honeſte cõpõitur. Sʒ ⁊ pꝰ multũ tẽpꝰ tm̃ inocẽtij martyꝛis mẽbra rhodarius reuelauit: q nõ iõ a ſinu retro ꝓtulit: ut i gurgitis ſui ꝓcellã demergeret: ſʒ ut ceteris martyribꝰ ſepultura uenerabilr̃ ſotiaret̃.

In ſc̄i lini pape ⁊ martyris. Lectio.j.

LInus natiõe italus: de regiõe thuſcie:p̄re herculiano ſedit ãnos.xv. mẽſes tres dies.xij. Fuit ãt tp̄e neronis a ɔſulatu ſaturnini ⁊ ſcipꝛonis:uſqꝫ ad capitonẽ ⁊ ruffũ ɔſules martyrio coꝛonat̃ hic ex p̄cepto bt̄i petri ɔſtituit:ut mulier i eccl'am uelato capite itroiret. hic fecit oꝛdiatiões duas: ep̄os.xv. p̄bꝛos.xviij. q ẽt ſepultuſ ẽ iux̄ coꝛpꝰ bt̄i petri i uaticano ſub die nono calẽdas octobꝛis.

In ſc̄oꝝ martyꝝ cypriani ⁊ iuſtie. Oꝛo.

BEatoꝝ martyꝝ cypriani ⁊ iuſtine nos dñe foueãt cõtinuata p̄ſidia:qꝛ non deſinis ꝓpitius ituerí:quoſ talibꝰ auxilijſ ɔceſſeris adiuuari.ꝑ.

Lectio prima.

SAnctoꝛum martyꝛuꝫ cypriani ep̄i ⁊ iuſtine: qui paſſi ſũt ſub diclitião iperatoꝛe iudice eutellio. Juſtine pater erat cluſius apud ciuitatẽ antiochiam. Qui uiam chꝛiſtiane religiõiſ a diacono noie prelio audiẽtes baptizati ſũt a ſãcto ep̄o optato. Uirgo ãt iuſtina dño ſeruiẽſ frequẽtabat eccl'am. Agladius ãt q̄dam ſcholaſticus uidẽs ꝟgiem frequẽter euntem ad eccleſiam exarſit ob amoꝛem eiꝰ. Et cũ nullo mõ poſſet ꝑtingere ad eam: rogauit cypꝛianum magum:pꝛetiuꝫ pollicens:ut arte ſua demones iuocaret: q eam i amoꝛe eꝰ excitare poſſet. Cypꝛianꝰ ãt magus uocatis demonibꝰ:cepit agere ut uirginẽ xp̄i ei adducerent. Qui ſemel bis ⁊ tertio ueniẽtes ad beatã iuſtinaꝫ nihil penitus apud illã ſuis deceptõibꝰ ualuerũt: ſed xp̄i ſigno repulſi:uicti receſſerũt. Cypꝛianus uero cũ illoꝝ ꝟtutem aduerſus uirgineꝫ haud q̄cq̄ꝫ ualuiſſe uideret dicit ad diabolũ. Dic mihi quemadmodum uicti eſtiſ a uirgine xp̄iana:Cui diabolus. Dicere tibi nõ poſſũ:niſi prꝰ iures mihi. Cũqꝫ cypꝛianus illi iuraſſet ait diabolus. Uidi ſignũ crucifixi: ⁊ extimui. Cypꝛianus dixit. Ergo crucifixus maioꝛ eſt te:Dicit ei diabolus. Etiam.

Lectio ſecũda.

AUdiens cypꝛianus uirtutẽ xp̄i: cõtẽnens uirtutem diaboli: ⁊ currẽs uenit ad ep̄m antimum: ceciditqꝫ ad pedes eius rogãs ut doceꝛt eũ: ⁊ baptiſmo xp̄i ɔſecraret. Beatꝰ ãt antimꝰ ep̄s g̃ras agẽs deo:cathetizauit eum. Et reuertens cyprianuſ i domũ ſuã: oia idola ɔfregit. Tũc rediẽs ad eccl'iam:diligẽt̃ ꝟbũ ſalutis aſcultare cepit. hora deide qua cathecumini foras mittebãt̃ i eccl'ia reſidens: mõitus ẽ a diacono: ut cũ reliquiſ cathecuminis egrederet̃. Conuerſus uero ad diaconũ dixit ei. Seruus factus ſũ xp̄i ⁊ tu foras me mittis: Dicit ei diaconuſ. Factus es ꝑfectus ſeruus dei: Cypꝛianꝰ dixit. Uiuit mihi xp̄s q̄ demões ɔfũdit: ⁊ mihi miſertus eſt: qꝛ nõ exeo hinc niſi ꝑfectus fuero ſeruus xp̄i. Nũtiauit diaconꝰ beato antinio ep̄o ea q̃ dixerat ei cypꝛianuſ. Qui ſecũdũ oꝛdinẽ iſtructũ:baptizauit eũ: ⁊ nõ ml'to pꝰ ẽt diaconũ oꝛdiauit. Qui doctrina ⁊ moꝛibus pluſq̄ꝫ dici poſſit excreſcēſ miracloꝝ gr̄a p̄clariſſime floruit. Uerū nō mlto iteriecto tp̄e fact⁹ ē ep̄s: ſcāmqꝫ iuſtinā m̄rem uirginuꝫ inſtituit. Quoꝝ uirtutē nō ferēs diabolus: ꝑ ſatellites ſuos apud eutellū comitē orientiſ egit: ut ꝯp̄hēderet̄ cyprianus ep̄s ⁊ uirgo iuſtina. Cui⁹ ꝯſpectui uiculiſ ligati cū fuiſſēt adducti: comes dixit ad beatū cyprianū: Tu es cyprianus doctor xp̄ianorū: q ꝑ maleficia mltos errare feciſti: Beatus cyprian⁹ dixit: Aliqn̄ i ꝑditiōe d̄monū poſit⁹ mltos luxurioſos feci. Sed ſaluauit me deus ꝑ uirginē iuſtinā: dum eā ꝑ demonia tētare uellem: q̄ illa fide xp̄i ꝑ oīa uicit ⁊ ꝯtempſit.

Lectio t̄tia.

Comes iniqu⁹ iuſſit ſc̄m ep̄m p⁹ hec ſuſpendi ⁊ exungulari: b̄tam uero iuſtinam p⁹ alapas: crudis neruis immaniter cedi: deinde ſc̄m ep̄m i carcerē ꝯcludi: ⁊ ſcām uirginē i domo cuiuſdam matrone cuſtodiri. Qui p⁹ aliquot dies i p̄ſentia ſui reductos i ſartagine ferrea iuſſit torqueri: picē: adipē: ⁊ cerā d̄ſuꝑ miniſtris ifundētib⁹. Et cū ibi laudē ōipotēti deo diceret: athanaſiuſ ſacerdos idoloꝝ poſtulauit comitē dicēs. Iubeat claritas tua: ⁊ i noīe deoꝝ uicā uirtutē xp̄ianoꝝ. Et cū appropiquaſſet ad carthaginem: erupit ignis ⁊ ꝯſūpſit illum. Comes acceptis tot miraculis: q̄ xp̄s in ſeruis ſuis opabat̄ ſcripſit ipatori qd ſuꝑ eiſ iuberet. Qui reſcripſit ut dirigerēt nicomediam ⁊ ibi gladio ferirent̄. Perductis igit̄ ad locum decollationis uidit eos quidam xp̄ianus theonicus: ⁊ accurrenſ oſculat⁹ ē cyprianum. Qđ cernens ſeruuſ cognatus regis iratus egit: ut cum ſc̄is cypriano ⁊ iuſtina theonicus decollaretur. Et iacuerunt corpora ſanctorum proiecta feris ſex diebus inſepulta. Quidam āt naute xp̄iani nocte rapuerunt ea: ⁊ nauigantes deportauerunt ad urbem romā. Et matrona uenerabilis ruffina reuerenter excipiens illa: ſepeliuit ea in predio ſuo. Paſſi ſūt āt. vij. calēdas octobris.

In ſc̄oꝝ martyrum coſme ⁊ damiani.

Oratio.

Preſta q̄ſum⁹ ōipotēs de⁹: ut q ſc̄orū tuoꝝ coſme ⁊ damiani natalitia colim⁹: a cūctis malis imminētib⁹ eoꝝ it̄ceſſiōib⁹ liberemur ꝑ.d.

Lectio prima.

Apud egeā ciuitatē natale ſc̄orum martyrū coſme ⁊ damiani ſub ꝑſecutione dioclitiani preſide liſia. Hi uenerabili matre theodora geniti: ſacris l̄ris eruditi: ꝓfeſſioue artis medici uirtutibuſ clariſſimi. Hoꝝ religiōem audiēs p̄ſes liſias miſit apparitoreſ q eos adducerēt. Quos aſpiciēs iterrogauit ex qua ꝓuincia: aut q̄ eēnt eoꝝ noīa. Beat⁹ coſmaſ et damian⁹ r̄nderūt. Ex arabia ſum⁹: noīa nr̄a coſmas ⁊ damian⁹: xp̄iani ſum⁹. Sūt nobis et alij fratreſ. Antim⁹ leonti⁹ euprepius. Quos miſſo officio: iuſſit ſibi illico preſes p̄ntari: ⁊ cepit agere ut ſacrificarent.

Lectio ſecunda.

Et cum nulla ratione fūdatos aīoſ eoꝝ ſupra petrā xp̄m mouere poſſet: manib⁹ ⁊ pedib⁹ uictos iuſſit eos fortiter torqueri: deinde ſicut erāt cōcathēati in mari mergi. Quib⁹ ſtatim angel⁹ dn̄i affuit: ⁊ dirutis uiculis e pelago libauit. Hec uidētes milites renūciauerūt p̄ſidi. Ille mox eis ad ſe reductis: docete me iquit maleficia ur̄a: ⁊ ego ſequar uos cōicās opib⁹ ur̄is. Sc̄i uero reſpōderūt: xp̄iani ſum⁹: maleficia neſcim⁹: ⁊ i xp̄i nomie maleficioꝝ uirtutē ꝯtēnimus. Recepti ſt̄ iubēte preſide i carcerē ⁊ ſequēti die ꝓcōſul ſedens ꝓ tribunali fecit copioſū ignē parari: ⁊ beatos martyres de carcere ꝓductos i medio iactari. Sꝫ orātib⁹ ſāctis ignis uirtutē ſuā amiſit.

Lectio t̄tia.

Stupefactus preſes ⁊ q̄ circa martyres dei ꝓuenerant magicis artibuſ deſignās ſuſpēdi ac torqueri eos iterum iubet. Sed cum grato ⁊ hilari uultu ſuꝑiores tormentis exiſterent: paratis crucibus iuſſit ipius ꝓconſul glorioſos martyres ſuſpendi atqꝫ extendi: ⁊ lapidibus in cruce leuatos perſequi. Sed cuꝫ ictus lapidum iniacienteſ retorquerent̄: p̄ſes furore ſuccēſus ſagittis eoſ aggredi iuſſit: ut ſaltem leuiori uolatu ferrum eis īfigeretur. Uerum cum nec in aliquo ſāctos leſiſſent: plurimi mittentium ſagittas uulneribus earum defecerūt. Cernēſ ita qꝫ preſes malitiā ſuam uirtute diuina ſuperari gladio illoſ aīaduerti iubet. Martyrizati ſunt āt beati coſmas ⁊ damianꝰ: antimꝰ leontiꝰ ⁊ eupp̄ius. xxvij. die mēſis ſeptembris. Quorum corpora religioſi uiri ſepelierūt i loco uenerabili nō lōge a ciuitate egea. Duoꝝ āt fratrum coſme ⁊ damiani memoriam: roma templo: p̄claro ope nōi eoꝝ edificato ſolēnit agit.

In dedicatiōe ſcī michaelis archāgeli.

Ad ueſpas aī. Stetit angelus. cum reliqs de laudibꝰ. ps. Dixit dn̄s cū reli. in fine ps. Laudate dn̄m

Caplm̄.

SIgnificauit deꝰ que oʒ fieri cito loquēs ꝑ anglm̄ ſuum ſeruo ſui ioāni q teſtioniū ꝑhibuit ꝟbo dei: ⁊ teſtioniuʒ ieſu xp̄i q̄cūqʒ uidit. hym. Tibi xp̄e. ℣. Stetit angelus iuxta arā templi. ℟. Habens turibulum aureum in manu ſua. Ad mag. aꝛ. Dum ſacrum myſterium cerneret ioannes: archāgelus michael tuba cecinit: ignoſce dn̄e deus nr̄: q aperis librum ⁊ ſoluis ſignacula eius alleluia.

Oratio.

DEus qui miro ordine angeloꝝ miniſteria hōiumqʒ diſpēſas ꝯcede ꝓpitiꝰ: ut qbꝰ tibi miſtrātibꝰ i celo ſemper aſſiſtetur: ab his in terra uita nr̄a muniat. Per.

Ad matutinas. Inuitatorium. Regē archāgeloꝝ dn̄m: uenite adoremus. hym. Tibi chriſte. In primo noc. aꝛ. Cōcuſſū ē mare ⁊ ꝯtremuit t̄ra: ubi archāgelus michael deſcēdebat de celo. pſ. Dn̄e dn̄ſ nr̄. aꝛ. Laudemꝰ dn̄ʒ quē laudāt angeli: quē cherubin et ſeraphin: ſc̄s ſc̄s ſc̄s ꝓclamant. ps. In dn̄o ꝯfido. aꝛ. Aſcēdit fumus aromatum i ꝯſpectu dn̄i ď manu angeli. ps. Dn̄e qs hi. ℣. Stetit angelus iux̄ arā templi. ℟. Hn̄s turibulū aureum ī manu ſua.

Lectio prima.

IN mōte gargano uenerabil' memoria beati archāgeli michaelis: ubi ipſius ꝯſecrata noīe hētur eccl'a: uili facta ſchemate: ſed celeſti p̄dita uirtute: uertice ſiqdem excelſi montis poſita: de eiuſdem corꝑe ſaxa ſpelūce inſtar p̄cauata oñditur. Eſt āt locus in apulie finibꝰ: ubi iter ſinum hadriaticum ⁊ mōteʒ garganum ciuitaſ ſypōtus poſita eſt: q a menibꝰ ciuitatis ad duodecim milia: porrectus in cacumine ſuo ſup̄mo. Hāc uenerādā toto orbe geſtat eccl'iam. Que hoc mō mortalibus cognita eſt. Quidam ꝑ diues noīe garganꝰ: qui ex euētu ſuo mōti uocabulum indidit: infinita multitudine pecorum pollebat. Contigit taurum armenti gregis conſortia ſpernenteʒ: ſingulare incedere ſolitum: ⁊ ad extremum redeunte pecore domum non reuerti. Quem dominus per deuia queqʒ ꝗrens: inuenit tandem in uertice montis pre foribus cuiuſdam aſſiſtere ſpelunce. Quem cum ſagitta appetiſſet: illa uelut flamine uēti retorta eum a quo iactata ē mox reuerſa ꝑcuſſit. Turbati ciues ⁊ ſtupefacti qualꝫ fuerat res effecta: nō enim accedere ꝓpius audebāt: cōſulūt ep̄ʒ qd facto opus ſit. Qui īdicto ieiunio triduano: a deo monuit eē querēdum. ℟. Factum eſt ſilentium in celo dum committeret bellum draco cum michaele archangelo. Audita eſt uox milia milium dicentium. ſaluſ honor ⁊ uirtus omnipotēti deo ℣. Milia milium miniſtrabant ei: ⁊ decies centena milia aſſiſtebāt ei. Audita.

Lectio ſecūda.

QUo peracto ſāctus michael apparuit ep̄o per uiſionem dicens. Ego ſum michael archangelus: qui i ꝯſpectu dn̄i ſemper aſſiſto: ipſius loci eſſe me cuſtodem: atqʒ omnium q̄ ibi geruntur inſpectorem hoc uolui indicio probari. His reuelatione compertis: ꝯſuetudinē fecerunt ciues. Hic dn̄i p̄cibꝰ ſc̄mqʒ interceſſorem poſcere michaelem. Duaſ quidem ianuas ibi cernentes: quarum una auſtralis que ⁊ maior erat aliquot gradibus in occaſum ꝟgentibꝰ adiri poterat..

Sꝫ nec ītra cryptam ītare auſi: ꝓ foribꝰ quotidie oratiōi uocabāt. Interea neapolite beneuētanos bello laceſſere tētāt. Qui antiſtitis ſui monitis edocti triduanum ieiuniū agūt. Et ecce nocte ipſa: q̄ belli p̄cedebat dieꝫ: adeſt in uiſione ſācꝰ michael apparens antiſtiti: Preceſ eoruꝫ dixit exauditas: ſpopōdit uictoriaꝫ: ſeqꝫ eis adfuturꝝ: Qđ mox ueritas facti demonſtrat domum uictores reuerſi: uota dño grarum ad templum feſtinant referre. Videntqꝫ mane iux̄ ianuam ſeptētrionalem inſtar puſterule puſille quaſi hoīs ueſtigia marmori arctiuſ impreſſa: agnoſcuntqꝫ beatum michaelem p̄ñtie ſue ſignū hoc uoluiſſe mōſtrare: ubi poſtea culmen appoſitum: ⁊ altare īpoſitū: ipſa ecclia ob ſigna ueſtigioꝝ apodanea ē uocata. Et pꝰ modū collatōe facta ſypōtini ad meridiē loci illꝰ: bt̄i petri apl'orū p̄ncipis noīe cōdūt eccl'am. Reſpon.

Stetit angelus iuxta aram templi: hn̄ſ turibulum aureum ī manu ſua: ⁊ data ſūt ei īcenſa mľta. Et aſcendit fumus aromatum de mãu angeli in ꝯſpectu dñi. ℣. In cōſpectu angelorum pſallam tibi deus meus: adorabo ad templuꝫ ſcm̄ tuum. ⁊ cōfitebor noī tuo dñe. Et.

Lec. tertia.

ITerum romano pontifice: ⁊ ſypōtino epo de ꝯſecratione illius loci q̄rētibꝰ. Ac ꝓpterea triduanum ieiuniū cū ciuibꝰ celebrantibus: nocte ieiunij ſuꝑma: ſcs michael ſypōtino epo ꝑ uiſioneꝫ apparēs: monuit ut intraret eccl'am: quā ipſe dedicauit: ⁊ miſſas iux̄ morem ibi gereret. Meum inquit erit oñdere quō ꝑ meipm locum ꝯſecrauerim. Adueniunt mane cum oblatiōibꝰ ⁊ magna inſtantia precum intrauit regiam auſtralem. Et ecce longa porticus ī aquilonem porrecta: atqꝫ illam attingens puſterulā: ex̄ quā ueſtigia marmore diximus īpreſſa: ſed priuſq̄ꝫ huc ueniret apparet ad orienteꝫ baſilica pergrandis: q̄ ꝑ gradus aſcēdit̄. Hec cum ipſa porticu ſua q̄ngentoſ fere hoīes cape uidet̄: altare ueneranduꝫ rubroqꝫ coopertum palliolo prope medium parietis meridiani oñdens. Erat aūt ipſa domus anguloſa: non in modum operis humani parietibꝰ erectis: ſed iſtar ſpelunce preruptis: ⁊ ſepius eminētibus aſꝑata ſcopulis. Culmine quoqꝫ petroſo diuerſe altitudinis: quod hic uertice tangi: alibi manu uix poſſet attingi. Credo docente archangelo dñm non ornatum: ſed cordis querere ⁊ diligere puritatem. Nullus autem huc nocturno ē tp̄e auſus igredi: ſed aurora tranſacta matutinoſ ibidem decantant hymnos. Ex ipſo āt ſaxo: quo ſacra ꝯtegitur edes: ad aquilonem altaris dulcis ⁊ nimiū lucida guttatim aqua dilabitur quaꝫ icole ſtillā uocāt. Ob hoc ⁊ uitreū uas eiuſdem receptui p̄ꝑatum. Deniqꝫ nōnulli pꝰ lōgaſ febrium flammas: hac hauſta ſtilla celeri ꝯfeſtim refrigerio potiunt̄ ſalutis. Innumeriſ quoqꝫ ⁊ aliis modis ibi crebro ſanant̄ egroti: ⁊ multaqꝫ angelice tātum illic poteſtati geri miracula comprobāt̄. Sed nōnullo pꝰ rome: uenerabilis etiaꝫ bonifacius pōtifex: eccl'am ſcī michalis noīe ꝯſtructam dedicauit in ſūmitate circi cyptatici: miro opere altiſſime porrectam. Unde ⁊ idem locus in ſummitate ſui ꝯtinēs eccl'am inter nubes ſitꝰ uocat̄.

℟. In ꝯſpectu angl'oꝝ pſallā tibi: ⁊ adorabo ad tēplū ſcm̄ tuū: Et cōfitebor noī tuo dñe. ℣. Suꝑ miam tuā ⁊ ueritatē tuā: qm̄ magnificaſti ſuꝑ nos nomen ſāctū tuum. Et.

In ſecūdo noc. añ. Michael archāgele ueni in adiutorium populo dei. p̄s. Celi enarrāt. añ. Michael prepoſitus paradiſi: quem honorificant angelorum ciues. p̄s. Dñi ē t̄ra. añ. Glorioſus aperuiſti in conſpectu dñi: ꝓpterea decorem induit te dñus. p̄s. Bñdicā dñm. ℣. Aſcendit fumus aromatum in conſpectu domini. ℟. De manu angeli.

Gregorius ī moralibꝰ. Lectio quarta.

NAtura angelica ⁊ ſi ꝯtemplatōi auctoriſ inherendo in ſtatu ſuo immutabilis permanet: eo ipſo tamen quo creatura eſt in ſemetipſa uiciſſitudineꝫ mutabilitatis habet. Mutari āt ex alio ī aliud ire ē: ⁊ in ſemetipſam ſtabilem non eē

Una queqꝫ.n.res quaſi tot paſſibꝰ ad aliud tendit: quot mutabilitatis ſue motibꝰ ſubiacet. Sola ãt natura icõprehenſibil' a ſtatu ſuo neſcit moueri: q̃ ab eo qđ ſẽp idem eſt neſcit immutari. Nam ſi angelorum ſubſtantia a mutabilitatis ſue motu fuiſſꝫ aliena: bene ab auctore condita nequaq̃ꝫ a reprobis ſpiritibꝰ a b̃titudinis ſue arce cecidiſſet. Mire ãt õipotẽs deus naturam ſummoꝝ ſp̃uum bonam: ſꝫ mutabilem condidit: ut q ꝑmanere nollent reuerent: ⁊ qui i ꝯditiõem ꝯſiſterẽt tanto in ea iam dignius: q̃ꝫto ex arbitrio ſtarẽt: ⁊ eo maioris apđ dñm meriti fierẽt: quo mutabilitatis ſue motũ uolũtatis ſue ſtudio uixiſſent. ℞. In cõſpectu gentium nolite timere. uos.n. in cordibꝰ uñis adorate ⁊ timete dñm. Angelus enim eius uobiſcum eſt. ℣. Stetit angelus iuxᷓ arã tẽpli hñs turibuluꝫ aureum in manu ſua. Angelus.

Lec.v.

QUia ergo ipſa quoqꝫ natura angelica eſt in ſemetipſa mutabilis: quã uidelicet mutabilitatem uicit: per hoc ꝙ ei q ſemper idem eſt uinculis amoris alligatur: recte nũc dĩ. Ecce q ſeruiunt ei ñ ſunt ſtabiles: atqꝫ eiuſdem ꝓtinꝰ docum̃tum mutabilitatis adiungitur: cum de apoſtaticis ſpiritibꝰ ſubinfert. Et i angel' ſuis reperit prauitatem. Ex quorum bene cã ĩfirmitatis humane ꝯſideratõem colligit cum ilico ſubnectit. Quãto magis hi q habitant domos luteas: qui terrenum habent fũdam̃tum ꝯſumentur uelut atinea. Luteas qppe domos habitamus: qꝛ in corpora terrena ſubſiſtimus. Ex rebus inſenſibilibus diſcimus: qd de ſenſibilibus atqꝫ intelligibilibꝰ ſentiamꝰ. Terra nãqꝫ aere fecundatur: aer enim ex celi qualitate diſponitur: ſic iumẽtis homieſ: hõibus angeli: archangeli uero angelis preſunt. Nam ꝙ iumentis hoies p̃ſint: ⁊ uſu cernimꝰ: ⁊ pſalmiſte ꝟbis docẽur q ait. Oĩa ſubiecisti ſb pedibꝰ eiꝰ: oues ⁊ boues uniuerſas: inſuper ⁊ pecora campi. Qđ angeli hõibꝰ preſint ꝑ ꝓphetaꝫ teſtatur angelus dicens. Princeps regni perſarum reſtitit mihi. ℞ſo.

Hic ẽ michael archangelus: princeps militie angelorum. Cuiꝰ honor preſtat bñficia ppl'orũ ⁊ oĩo perducit ad regna celoꝝ. ℣. Archãgelus michael p̃poſitus paradiſi: quẽ honorificãt angeloꝝ ciues. Cuius honor.

Lectio ſexta.

QUod uero angeli a ſuperioribꝰ angelorum poteſtatibꝰ diſpenſent: zacharias perhibet ꝓpheta q ait. Ecce ãgelus qui loquebatur in me egrediebatur: ⁊ angelus alius egrediebat̃ i occurſum eius: ⁊ dixit ad euꝫ. Curre ⁊ loquere puerum iſtum dicẽs. Abſqꝫ muro habitatur hieruſalem. Si.n. in ipſis officijs ſcõꝝ ſp̃uũ nequaq̃ꝫ poteſtates ſumme minima diſponerent: nullo mõ hoc qđ hõi diceret angelus ab ãgelo cognouiſſet. Quia igitur cũctorum conditor oĩa ꝑ ſemetipſꝫ: ⁊ tñ ad diſtiguẽdum pulchre uniuerſitatis ordine: alia alijs diſpẽſantibꝰ regit. Nõ imerito reges angl'oꝝ ſp̃s accipimꝰ qui quo auctori oĩum familiariꝰ ſeruiunt: eo ſubiecta aptiꝰ regunt. libet inquirere ſi pax i ſublimibꝰ ſũma retinet̃: qd ẽ qđ ꝑ angelũ danieli dĩ. Ego ueni ꝓp ſermões tuos: pñceps ãt regni pſaꝝ reſtitit mihi uiginti ⁊ uno diebꝰ. Et ecce michael unꝰ de pricipibꝰ primꝰ uenit i adiutoriũ mihi. Et paulo pꝰ. Nũc reuertar ut prelier aduerſus principẽ pſaꝝ. Cũ ãt egrederer apparuit princeps grecoꝝ adueniens. Quos inq̃ꝫ alios pricipes gẽtium niſi ãgelos appellat: Quis ſibi reſiſtere exeũti potuiſſet: Que ergo eẽ pax i ſublimibꝰ poteſt ſi iter ipſos quoſqꝫ angelicos ſpus p̃liãdi certamẽ agit̃: q ſꝑ ꝯſpectui ueritatis aſſiſtunt. Reſpõſorium.

Uenit michael archãgelus cũ m̃ltitudie angeloꝝ: cui tradidit deus aĩas ſcõꝝ: Ut ꝑducat eos i paradiſũ exultatiõis. ℣. Emitte dñe ſp̃m ſãctũ tuũ de cel': ſp̃m ſapiẽtie ⁊ itellectus. Ut.

In tertio noc. a. Angelus archãgelus michael dei nũtius de aĩabus iuſtis all'a all'a. p̃s Cãtate.i. a. Data ſunt ei incenſa m̃lta ut adoleret ea ante altare aureum: qđ ẽ ãte ocl'os dñi p̃s Dñs reg. exul. a. Magna magnalia de michaele archāgelo: q fortis ī prelio fec̄ uictoriam. ps. Benedic. j. ℣. In cōſpectu anglo͛rum pſallam tibi deus meus. ℟. Adorabo ad templum ſāctum tnū ⁊ cōfitebor noī tuo.

Secūdū mattheū

IN illo tp̄e acceſſerūt diſcipuli ad ieſum dicentes. Quis putas ē maior ī regno celoꝝ. Et reliqua.

Omelia ſācti hieronymi pbr̄i.

Lectio ſeptima.

UIdete ne ꝯtemnatiſ unum ex puſillis iſtis q credunt in me. Dico eniꝫ uobis ꝙ angeli eoꝝ ī celo ſp̄ uidēt faciē pr̄is mei: qui eſt in celis. Uenit fili⁹ hoīs ſaluare qđ perierat. Sicuti enim abſcidēdos uel erudiēdoſ infideleſ ac ꝑfidos homines q ſcādalo ſunt corpori eccl̄ie dn̄s p̄cepit: ita quoqꝫ monet ne quem ex paruulis: id ē hūilib⁹ hoīb⁹ ſecūdum ſeculū: qui ſimpl̄r ac fidel̄r credūt in dei filium ꝯtemnamus. Fas. n. nō ē ꝯtemni unūquēqꝫ credētem in xp̄o: q non ſolum ſeruus dei: ſed et fili⁹ ꝑ adoptionis gr̄am nuncupatur: cui regnū celoꝝ ⁊ ꝯſortium āgelorum ꝓmittitur. Et merito addit dn̄us dicens. Dico. n. uob: q̄r āgeli eoꝝ ī celo ſp̄ uidēt faciē pr̄is mei q ī celis eſt. Quātam gr̄am circa unumquēqꝫ credētem ī ſe dominus hēat: ipſe declarat: cū angelos eorum ſemper uidere faciem pr̄is ſui qui in celis ē oſ̄dit. Etenim circa ōes credētes in xp̄o angelorum magna eſt gratia. Deniqꝫ oꝛ̄oneſ eorum in celo angeli ꝑferūt. Unde illud ad tobiam a raphaele āgelo dictum eſt. Qn̄ orabas tu ⁊ nurus tua ſarra: ego obtuli memoriam oꝛ̄onis ur̄e ī ꝯſpectu dn̄i. Eſt etiam circa eoſ ⁊ firma angl̄orum cuſtodia: quorum auxiliiſ un⁹ quiſqꝫ ab inimicorum inſidijs liberatur. Nec enim poſſet tuta eſſe humana infirmitas inter tot ⁊ tātas hoſtis illi⁹ īſidias: niſi ſc̄orum angeloꝝ muniretur auxilio.

Reſpōſorium.

In tp̄e illo ꝯſurget michael: q ſtat ꝓ filijs ur̄iſ ⁊ ueniet tp̄s quale nō fuit: ex eo ex quo gētes eē ceperunt uſqꝫ ad tp̄s illud. ℣. In tp̄e illo ſaluabit̄ ppl̄s tuus oīs q iuētus fuerit ſcriptus ī libro uite. Et ueniet.

Lectio octaua.

DEi autem angelos ad cuſtodiam ſanctorum dari propter nequitias ſpirituales: non ſolum ex preſenti loco: ſed etiam ex alijs teſtimonijs poſſumus agnoſcere cum dicitur. Immittit angel⁹ domini in circuitu timentium eum: ⁊ cuſtodiet eos. Et iterum. Montes ī circuitu eius: ⁊ dominus in circuitu ppl̄i ſui. Unde ⁊ de beato petro legimus ī actib⁹ apoſtolorum. Forſitan angelus illius ē. In apocalypſi āt. Non ſolum ſc̄orum: ſꝫ ⁊ finium cuſtodes eſſe angelos legimuſ. Merito ⁊ ſc̄us heliſeus iam cum intra domum ab hoſtib⁹ obſideret̄ dicēte puero ſuo. Quid faciem⁹ dn̄e: Rn̄denſ ait ad eum. Noli timere: qm̄ pluréſ ſūt nobiſcū q̄ꝫ cum illis. Uiderat enim ad auxilium ſuum: ꝓpter inſidias hoſtium angelos aduenisſe. Quoſ ut puer quoqꝫ illi⁹ uideret dominum deprecatus eſt dicenſ. Domini aperi oculos pueri h⁹ ut uideat. Et uidit inquit exercitum ⁊ quadrigas: et turbam multam in montibus. Aduenerat enim ad defenſionem heliſei exercit⁹ angeloꝝ. In libris quoqꝫ machabeorū ad expugnādos īimicos frequēter ꝓpt̄ ppl̄i defēſionē aduenisſe āgl̄os legimus. De h⁹mōi itaqꝫ angelis: q ſc̄iſ ac fidelib⁹ hoībus ad gr̄am uel ad cuſtodiam dant̄ in p̄nti loco dn̄ſ loqui cognoſcit̄ dicēdo. Dico enim uobis ꝙ angeli eorum ſēp uidēt faciē patris ueſtri q ī celis eſt.

Reſponſorium.

Michael archāgelus uenit in adiutoriuꝫ populo dei. Stetit in auxilium pro animabus iuſtis. ℣. Setit angelus iuxta aram templi: habens turibulum aureum in manu ſua. Stetit in.

R̄ſorium.

Fidelis ſermo ⁊ omni acceptione dignus michael archangelus: qui pugnauit cum diabolo gratia dei ille uictor in celis extitit. Et ille hoſtis antiquus patuit ruine magne. ℣. Gaudent angeli: letantur archangeli: de michaele dei nuntio. Et ille.

Lectio nona.

Quia igiť circa credētes ī xp̄o diuia dignatio ſit. Ex hoc ipſo cognoſcimus: quoꝝ angeli ſp̄ ī celo ī cōſpectu patris aſſiſtūt. Excubāt.n. ꝓ eiſ: ⁊ pſēťt oꝛōneſ ⁊ deſideria ſcōꝝ ī cōſpectu dei. Quaꝓpter fas ē ut unum de puſillis ī xp̄o credentibus nō ꝯtemnamus: quos ⁊ ab angelis cuſtodiri legimus: ⁊ quoꝝ angl'os faciem patris ſemper uidere ſcimus ī celis. Multi.n. xp̄iani q̄zuis deſpecti ⁊ humileſ in ſeculo hēantur: tn̄ apud deū magni ſunt: hn̄tes in ſe fidem ac timorē dei: ſecundum ꝙ ipe dn̄ſ in apocalypſi manifeſtat dicēs. Scio tribulatōem tuā ⁊ iopiam tuam: ſed diues es apud me. Quem ergo in hoc ſeculo iopem ⁊ pauperez dixit: apud ſe diuitem eſſe oſtendit. Non rex apud illū nobilioꝛ: nō paup̱ īfirmioꝛ non diueſ potentioꝛ: nō dn̄s potioꝛ: n̄ ſeruuſ deterioꝛ: ſed ōibꝰ equal'. ōibꝰ iudex: ōibꝰ deꝰ ⁊ dn̄s ē: ſecūdū qđ ſcriptū de eo legimꝰ. Non.n. mirať magnitudiem cꝰq̄z q ōium dn̄s ē: nec reuerebiť p̱ſonā alicꝰ: qꝛ puſillū ⁊ magnū ipe fecit: ⁊ equalr̄ eſt illi cura ď ōibꝰ. Vn̄ nō imerito ⁊ ſcs petrus ī actibꝰ apl'oꝝ ita teſtaťꝰ ē dicēs. In ueritate cōperi: qꝛ nō ē p̱ſonaꝝ acceptoꝛ deꝰ: ſꝫ ī ōi gēte q timet illū: ⁊ opať iuſtitiā acceptus eſt illi. Et iō nō nobilitatē cꝰq̄z aut diuitias mirať ille q ōium dn̄s ē. nō paup̱tatē ꝯtēnit: n̄ natales deſpicit: ſꝫ ōibꝰ credētibꝰ ī ſe equalr̄ gr̄am ſuam celeſtē largitur: ⁊ diuitibꝰ ⁊ paup̱ibꝰ: ⁊ dn̄iſ ⁊ ſeruiſ ōi ſeruiet etati. unꝰ.n. dn̄s: unigenitꝰ dei filiꝰ: ⁊ una mater eccl'a.

Ad laudes ⁊ per horas. An̄.

Stetit angelus iux̄ aram templi hn̄s turibulum aureum in manu ſua. ps. Dn̄s regna. cū reli. an̄. Dum preliaretur michael archangelus cum dracone: audita eſt uox dicentium ſalus deo noſtro all'a. an. Archāgele michael conſtitui te principem ſuper omnes animas ſuſcipiendas. an. Angeli domini dn̄z benedicite in eternum an. Angeli archangeli throni: ⁊ dn̄ationes: principatus: ⁊ poteſtates uirtutes celorum: laudate dominum de celis all'a. Cap'lz. Significauit deus. hym. Chriſte ſanctorum decus angelorum. ℣. Stetit angelus iux̄ aram templi. ℞. Habens turibulū aureum in manu ſua. Ad bn̄d. an̄. Factum ē ſilentium in celo dum draco committeret bellum: ⁊ michael pugnauit cum eo: ⁊ fecit uictoriam all'a. ps. Bn̄d. oꝛo. Deus qui miro ordine. Ad t'tiā cap'lz. Significauit deus. Rn̄. bre. Stetit angelus iux̄ aram templi. ℣. Habens turibulum aureum in manu ſua. Juxta. Gloria. Stetit. ℣. Aſcendit fumuſ aromatum in conſpectu domini. ℞. De manu angeli. Oꝛo. Deus qui miro.

Ad ſextā cap'lm.

Beatus qui legit ⁊ qui audit uerba prophetie huiuſ ⁊ ſeruat ea que ī ea ſcripta ſunt tempus enim ꝓpe eſt. Rn̄ſoꝛia breuia. Aſcendit fumus aromatum: In conſpectu dn̄i. ℣. De manu angeli. In conſpectu. Gloria. Aſcendit. ℣. In conſpectu angelorum pſallam tibi deus meus. ℞. Adorabo ad templum ſanctum tuum ⁊ confitebor nomini tuo. Oꝛo ut ſupra.

Ad nonā Cap'lm.

Factum eſt prelium magnum in celo: michael ⁊ āgeli eius preliabanť cum dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli eius: ⁊ non preualuerunt neqꝫ locus inuentus eſt eorum amplius in celo. Rn̄ſori. bre. In conſpectu angelorum pſallam tibi deus meus. ℣. Et adorabo ad tēpluz ſanctum tuum ⁊ confitebor nomini tuo. Pſallam tibi. Gloria. In conſpectu. ℣. Adorate dominuz all'a. ℞. Oēs angeli eiꝰ all'a. Oratio ut ſupra. Ad ueſpas. an. Stetit angelus. cum reli. de laudi. ps. Dixit dominus. cum reliquis in fine. ps. Confitebor tibi domine in toto corde meo quoniam audiſti. Capitulum. Significauit. Hymnus. tibi chriſte. ℣. In conſpectu angelorum pſallā Tibi deus meus. ℞. Et adorabo ad templū ſanctum tuum ⁊ confitebor nomini tuo. Ad mag. an̄. Princeps glorioſiſſime michael archāgele eſto memor noſtri hic ⁊ ubiqꝫ ſemp̱ precare ꝓ nobis filium dei all'a: ps magnificat. Oratio ut ſupra.

In ſc̄i hieronymi pb̄ri ⁊ ꝯfeſſoris: eccl'ie qꝫ doctoris.

Oratio.

Deus q eccl'ie tue i exponēdiſ ſacris ſcripturis bēm hieronymū glo'ſuꝫ ꝯfeſſorē tuū: doctorē maximū ⁊ electum ꝓuidere dignatus es: tribue queſumus: ut eiuſdem pijs ſuffragantibus meritis: qđ ore ſil' ⁊ ope docuit: te adiuuāte exercere ualeamꝰ. ꝑ.

Lectio prima.

Apud bethleē iude depoſitio ſācti hieronymi pb̄ri. Hic natꝰ ē i oppido ſtridonis: qđ dalmatie quōdam pannonieqꝫ cōfiniū fuit: p̄re euſebio: ueſtem xp̄i puer rome ſuſcepit: ibiqꝫ l'ris grecis ac latinis: aprime eruditꝰ ē. Pꝰq̄ꝫ autem omne mundanarum ſtudium litteraruꝫ adeptus eſt: probatiſſimoruꝫ quoqꝫ monachorum habitum fratrumqꝫ imitatuſ romane eccleſie poſtmoduꝫ pb̄r ordiaṫ. Cūqꝫ per triennium ꝯtinuum carꝰ acceptuſqꝫ a populis ueneraretur: ōiumqꝫ iudicio dignus eſſe ſummo ſacerdotio decerneret. Quidam ex clericorum monachorumqꝫ ordinibus: ꝓ petulātia proqꝫ igluuie diſcurrentes ad effugādū urbe hieronymum: q utrorūqꝫ eorum ſcribēs uitiuꝫ dep̄hēderat iſidias pauerūt. Uerꝫ ipſe ꝑꝑ celorum regna: domum. parētes ſororem. cognatos. romam egreſſus dereliquit: ⁊ hieroſolymaꝫ militaturus đo ꝑgenſ. Primo ad gregoriū naziāzenum tūc ꝯſtātinopolitane urbis ep̄m: ſupplex dociliſqꝫ diſcipuluſ acceſſit: ut ſc̄aꝝ ſcripturarum ſtudijs erudireṫ. Inde i ſyriam ꝑrexit: ⁊ i poſſeſſiōem enagri ep̄i aliq̄ꝫtulū cōmoratus ē. Ad deſerta loca deinde ita letꝰ accictꝰqꝫ acceſſit ut uolaſſe eū magis q̄ꝫ meaſſe crederes. Quadriēniū itaqꝫ i illa uaſta ſolitudine: q̄ exuſta ſoliſ ardoribus: horridum mōachis preſtat habitaculū exegit. Indeqꝫ ad bethleeꝫ oppidum remeauit: ubi prudens aīal ad ꝑ̄ſepe dn̄i ſe obtulit ꝑmāſurum. Bibliothecam ſane ſuam: quā ſibi ſūmo ſtudio ipſe ediderat: ōiūqꝫ librorū orōneſ quas pene mēoraṫ retinebat: iteꝝ relegēs dieꝫ ieiunans ducebat ad ueſpam.

Lectio ſecūda.

Plures ad eū religioſorum: quibꝰ ꝑ uite eiꝰ fama cōpta ē ꝓtinus ꝯfluxerūt: bonūqꝫ doctorem paruo adhuc ſub tugurio boni obſeruauere diſcipuli. Nec multo pꝰ cellulas ibi ob diſcip'loꝝ ſuorū copiam: ⁊ ꝑꝑ frequentiaꝫ aduēātiuꝫ ad bethlemiticam portam q̄ ad occidētem ꝯſpicit: ⁊ egredientibꝰ ad ſeptentrioneꝫ uidetur paruulum hitationis locellū cōſtruxit. Quibꝰ niſibꝰ q̄ꝫtiſue laboribꝰ: hebraicam linguam atqꝫ chaldaicam: l'raſqꝫ hebreas didicerit: ut ꝟbis eiꝰ edicaꝫ: cum eſſeꝫ inquit iuuenis: ⁊ ſolitudis me deſerta uallarēt: icētiua uitioꝝ: ardorēqꝫ nature ferre nō poterā. Quam cū crebriſ ieiunijs fatigarem: mēs tn̄ cogitatiōibus eſtuabat. Ad quam edomandam cuidā fratri: q ex hebreiſ crediđrat me i diſcipulum dedi: ut poſt quintiliani acumina: et ciceronis fluuium: grauitatemqꝫ frontonis: ⁊ lenitatem plinij: alphabetum diſcereꝫ: ſtridentia: hanelantiaqꝫ uerba meditarer. Quid ibi laboris ſumpſerim: quid ſuſtinuerim difficultatis: quoties deſpauerim: quotieſue ceſſauerim: ⁊ ꝯtētiōem diſcendi rurſus inceperim: teſtis eſt ꝯſciētia mea. Armatus itaqꝫ fide: gr̄amqꝫ xp̄i adeptus: hebreorum uolumina que i canone ꝯtinentur: de hebreo in latinam linguam uertit: eaqꝫ pene omnia 'commētatus eſt.

Lectio tertia.

Ut ergo opera eius ualde util'r confecta breuiter commemoremus: ſcripſit uitam pauli monachi. Epiſtolaꝝ ad diuerſos librum unum. Ad heliodorum exhortatoriam: altercatōem luciferiani ⁊ orthodoxi: chronicam omnimođ hiſtorie. In hieremiā ⁊ ezechielem omelias. xxviij. quas de greco in latinū uertit. De ſeraphin. de oſanna. de frugi: et luxurioſo filio. đ tribꝰ q̄ōnibꝰ ueẗis legiſ. omelias i cāticis cāticoꝝ duaſ: aduerſuſ eluidiū đ marie ꝟgitate ꝑpetua. ad euſtochiū đ ꝟgitate ſeruāda. ad marcellā ep'larum librum unum. Cōſolatoriā đ morte filie ad paulam. In epiſtolam pauli ad galathas commentariorū libros tres.

In epl'az ad titū librū unū. In epistolaz ad philomenā librū unū. In eccl'asten ꝯmētarios. Questionū hebraicarū. In genesi librū unū. De locis librū unum. Hebraicoꝝ noium librū unū. De spiritu sc̄o didimi quē i latinū trāstulit librum unū. In lucā omelias. xxxix. In psalmis: a decimo usqꝫ ad sextūdecimū tractatus vij. Captiuū mōachū. Vitam b'ti hilarionis. Nouū testm̄ grece fidei reddidit. Vet'ꝰ iux̄ hebraicū trāstulit. Epl'aꝝ āt ad paulā ⁊ eustochiū icert'ꝰ ē nūerꝰ. Sexdecim ꝓphetaꝝ uolumia quattuor ⁊ septuaginta libros editos ꝯmētatus ē. Inter has itaqꝫ numerosas opis sui paginas cētū ⁊ .xxxv. uiroꝝ illustriū eccl'asticos scriptores a passione xp̄i usqꝫ ad quartū decimū theodosij ipatoris annū in ordinē digessit. Itē ꝯ iouinianū libros duos. Apologeticū ad pamachiū. In mattheum ꝯmētarioꝝ libros. iiij. Encheridion i psalterio. Aduersus eluidiū ꝯqꝫ pelagium luculentissima uolumina edidit. De māsiōibꝰ quoqꝫ filiorū isrl' ⁊ alia ꝗꝫplīma ad edificatiōem eccl'e catholice pietate ꝯposuit. Tanta deniqꝫ lassitudine fatigatꝰ ē: ut ēt i stratu suo iacens: funiculo trabe suspenso supinꝰ app̄hēso erigeret: ut. s. officium m ōasterij ꝓut poterat exhiberet. Tādem pꝰ ꝑfectā placitāqꝫ deo ꝯuersationē: nonagesiono etatis sue anno apd̓ bethleē oppidū i pace qeuit pridie calendas octobris: duodecimo honorij imperatoris anno: libros suos ꝑ qnquaginta ⁊ sex annos ꝯfecit.

Epl'a sc̄i hieronymi ad paulā ⁊ eustochium.

Lectio quarta.

Quia ipossibile ē i sensū bois nō irruere moto medullaꝝ calore: ille laudatur: ille p̄dicat̄ beatus: q statim ut cepit cogitare interficit cogitatus: ⁊ allidit eos ad petram: petra āt ē xp̄s. Quotiens ego ipse i heremo ꝯstitutus ⁊ in illa uasta solitudine: que exusta solis ardoribus horridum monachis prestabat habitaculum putabam me romanis intēē delitijs. Sedebam solus: qꝛ amaritudīe repletus eram horrebant sacco membra deformis ⁊ squalida cutis situm ethiopisse carnis adduxerat. Quotidie lachrymas quotidie gemitus: ⁊ siqñ repugnātem somnꝰ imminens opp̄ssisset. nud̓ humo uix ossa herentia collidebam. De cibis uero ⁊ potu taceo: cum etiā languentes monachi aqua frigida utantur: ⁊ coctum aliquid accepisse luxuria sit. Ille igr̄ ego q ob geenne metum tali me carcere ip̄e damnaueram: scorpionum tātum socius ⁊ feraꝝ: sepe choris intereram puellarum. Pallebant ora ieiunijs: ⁊ mēs estuabat in frigido corpore. Et ante hominem iam sua carne p̄mortuū: sola libidinū icēdia bulliebāt. Itaqꝫ ōi auxilio d̓stitutꝰ: ad iesu iacebā pedes: rigabam lachrymis: crine tergebā: ⁊ repugnātē carnem hebdomadarū iedia subiugabam.

Lectio qnta.

Non erubesco ꝯfiteri ifelicitatis mee miseriā: qn potius plango me nō eē qd̓ fueri. Memini me clamātem diē crebro iunxisse cuꝫ nocte: nec prius a pectoris cessare uulneribꝰ: ꝗꝫ rediret dño icrepāte trāquillitas. Ipsam quoqꝫ cellulaꝫ meam quasi cogitatōuꝫ meaꝝ ꝯsciam ꝑtimescebā: ⁊ mihimet iratꝰ ⁊ rigidus solus deserta penetrabā. Sicubi ꝯcaua ualliū. aspa mōtiū: rupiū p̄rupta cernebām: ibi mee oꝛonis locꝰ: illic miserrime carnis ergastulum. Et ut mihi testis ē dn̄s: pꝰ multas lachrymas: pꝰ celis oculos inherētes: nōnūqꝫ uidebat̄ mihi iteresse agmibus angelorum: ⁊ letꝰ gaudensqꝫ cātabā. Pꝰ te i odorem unguentoꝝ tuoꝝ curremꝰ. Si āt illi has sustinēt tentatōes lididinū: q exusto corpe solis cogitationibꝰ oppugnātur: quid patit̄ puella q̄ in delitijs uiuit? Nēpe secūdū illd̓ apl'i uiuēs mortua ē. siqd itaqꝫ i me pōt eē ꝯsilij: si expto creditur. Hoc primum moueo: hoc obtestor: ut spōsa xp̄i uinū fugiat ꝓ ueneno. Hec aduersus adolescentiam prima arma sūt demonū. Nō sic auaricia quatit: iflat supbia: delectat ambitio. Facile his caremus uitijs. Hic hostis intus iclusus ē. Quocūqꝫ pergimus nobiscū inimicū portamus. Vinū ⁊ adolescētia duplex ē

icẽdium uoluptatis. Quid oleum flãme
adijcimꝰ? Quid ardẽti corpuſculo fomẽ
ta igniũ miſtramus? Paulus ad tiotheũ
ſcribit. Jam noli aquã bibere: ſed modi
co utere uino: ꝑꝑ ſtomachũ tuũ ⁊ frequẽ
tes tuas ĩfirmitates. Lectio ſexta.

Uide quibꝰ cauſis uini potio ꝯceda
tur. Uix hoc ſtomachi dolor et fre
quẽs meret ĩfirmitas. Et ne nobis forſitã
de egrotatõibꝰ blãdiretur: modicũ p̄cece
pit eẽ ſumẽdum. Medici potꝰ uſus cõſi
lio q̃ȝ apli. lȝ apl's medicus ſit ſp̄ual'. Re
feram tibi mee ĩfelicitatis hiſtoriam. Cuȝ
ante ãnos plurimos domo parentibus.
ſorore cognatis: ⁊ qd̕ his difficilꝰ ẽ ꝯſue
tudine lautioris cibi: ꝑꝑ celoꝝ me regna
caſtraſſẽ: ⁊ hieroſolymã militaturꝰ ꝑgerẽ
bibliothecã quã mihi rome ſummo ſtu
dio ac labore ꝯfecerã: carere nõ poterã.
Jtaqȝ miſer ego lecturuſ tuliũ ieiunabã.
Poſt noctiũ crebras uigilias: pꝰ lachry
mas: quas mihi preteritoꝝ recordatio
peccõꝝ ex ĩtimiſ uiſceribꝰ eruebat plato
ſumebat ĩ manibꝰ. Si qñ ĩ me metipſum
reuerſus ꝓphetas legere cepiſſẽ: ſermo
horrebat ĩcultuſ. Et q̃r lumen cecis ocul'
ñ uidebã: ñ ocl'oꝝ putabã ſed ſol'. Dum
ita me antiquꝰ ſerpẽs illuderet: in media
ferme quadrageſima medullis infuſa fe
bris corpꝰ ĩuaſiſſet exhauſtũ: ⁊ ſine ulla
requie qd̕ dictu quoqȝ ĩcredibile ſit: ſic ĩ
felicia mẽbra depaſta eſt ut oſſibus uix
herent.

In feſto ſci remigij ꝯfeſ. Lectio prima.

Remis ſci remigij ep̄i ⁊ ꝯfeſſoris: ui
ri p̄clariſſimi: uirtutis ⁊ ſanctitatis.
Hic gẽtem frãcoꝝ idoloꝝ culturis dedi
tam ꝯuertit ad xp̄m: rege ipoꝝ ſacro fon
te baptiſmatis ⁊ ſacramẽtis fidei prius in
ĩtiato. Septuaginta ⁊ eo ampliuſ ĩ ep̄atu
ãnos expleuit. Hic ĩter cetera facta: puel
lam a morte corpis ſuſcitauit.

In ſãcti frãciſci ꝯfeſſoris. Oratio.

Deus q̄ eccl'am tuã b̄ti frãciſci meri
tis fetu noue ꝓlis ãplificas: tribue
nobis ex eiꝰ imitatõe terrena deſpicere:
⁊ celeſtiũ donoꝝ ſp̄ ꝑticipatiõe gaud̕re
per. Lectio prima.

Apparuit gr̃a dei ſaluatoris nr̃i di
ebus iſtis nouiſſimis in ſeruo ſuo
franciſco: quẽ p̄r miaꝝ ⁊ lũiuȝ ĩ taȝ larga
dulcedinis benedictione ꝓuenit: qd̕ ſicut
ex uite ipſius decurſu luculẽt apparet: ñ
ſolũ de mũdialibꝰ tenebris eduxit ĩ lucẽ:
ſed ⁊ ꝑfectis effecit uirtutũ ꝓrogatiuis ⁊
meritis celebrẽ: nec ñ ⁊ p̄clarꝰ circa eum
crucis oſtenſis myſterijs inſignit demon
ſtrauit illuſtrem. Hic nimiꝝ de ualliſ ſpo
letane partibꝰ de ciuitate aſſiſij trahens
originem. primũqȝ ioannes uocatꝰ a ma
tre: deinde frãciſcꝰ a patre. Noiatõis qui
dem p̄ne uocabulũ tenuit: ſed ⁊ rẽ m̃ni
nois nõ reliquit: lȝ. n. inter uanos fuerit
hoĩum filios iuuenili etate nutritꝰ ĩuaniſ:
⁊ pꝰ aliqualẽ l̃rarum noticiam lucratiuis
mercationum deputatꝰ negocijs: ſup̄no
tñ ſibi aſſiſtente preſidio: nec ĩter laſciuoſ
iuuenes pꝰ carnis petulãtiam abijt: nec
ĩter cupidos mercatores ſꝑauit ĩ pecunia
⁊ theſauris. Inerat nãqȝ iuueniſ frãciſci
p̄cordijs diuinitꝰ ĩclyta cũ leuitate man
ſuetudiniſ: quedam ad paupeſ miſeratio
liberalis: q̃ ſecũ ab ĩfãtia creſcens tanta
cor illius benignitate repleuerat: ut iam
euangelij non ſurdus auditor: õi propo
neret ſe petenti tribuere: maxime ſi diui
num allegaret amorẽ.

Lect. ſecunda.

In ipſo quidem iuuentutis flore
firma ſe dño ſponſione ꝯſtringenſ:
q̄ nũq̃ȝ ſi poſſibilitas afforet petentibꝰ
ꝓ amore dñi ſe negaret: dum promiſſuȝ
tam nobile uſqȝ ad mortem ſeruare non
deſtitit: ad copioſiora in deum dilectio
nis ⁊ gratie incrementa peruenit. Ueruȝ
licet hic iugiter in corde ipſius diuini a
moris uigeret igniculus: ignorabat ad
huc adoleſcens curis terrenis implicituſ
celeſtis allocutionis archanum: donec
facta manu dñi ſuper eum: ⁊ caſtigatus
fuit exterius prolixi languoris grauedie
⁊ clarificatus interius ſancti ſpiritus ũc
tõe. Corporeis poſtmodũ uiribꝰ utcũqȝ
reſũptis: mẽteqȝ mutata ĩ meliꝰ: cũ militẽ
quẽdã nobilẽ quidem gñe: ſȝ ĩopẽ rebuſ

obuium īſpato habuiſſet occurſū gñoſi regis ⁊ pauꝑis chriſti memoꝛ effectus: tāta fuit erga uiꝝ pietate ꝑmotus: ut decentia q̄ ſibi de nouo ꝑauerat īdumenta ꝺponeret: illūqꝫ ꝓtīnꝰ ſe nudato ueſtiret. Nocte uero ſequēti cū ſe ſopori dediſſꝫ: palatiū ſpecioſū ⁊ magnū cū militaribuſ armis cruciſ ſignaculo īſignitis: is ꝓ cuiꝰ amore militi egeno ſubuenerat dignatia ſibi reuelatiōe mōſtrauit: nec nō uiſa oīa ſua fore militūqꝫ ſuoꝝ: ſi cruciſ xp̄i uexillum ꝯſtāter aſſumeret: ſub aſſeueratiōis certitudīe repromiſit. Extunc a publice negociatiōis tumultu ſe ſubtrahens: ſolitaria loca q̄rebat amica nemoribꝰ: ī quibꝰ cū gemitibꝰ īenarrabilibꝰ īceſſant̄ itenderet pꝰ lōgam precū īſtantiam quā ſibi ꝑfectiōis ſemitā a dn̄o poſtulabat oſtēdi ad uotū exaudiri ꝓmeruit.

Lec. tertia.

Una quippe dierum dum ſic ſequeſtratꝰ oraret apꝑuit ei xp̄ſ ieſuſ ueluti cruci cōfixus: eidem tam efficaciter ingerens euāgelicum illud. Qui uult uenire pꝰ me abneget ſemetipm̄ ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequatur me: ut mētē ipſiꝰ itriſecus ⁊ icēdio dilectiōis adureret: ⁊ abſcitbio cōpaſſiōis ipleret. Nā ⁊ ad p̄miſſe uiſionis cōtuituꝫ liq̄facta ē aīa eiꝰ: ⁊ memoria paſſiōis xp̄i uiſceribꝰ cordis ipſius adeo īpreſſa medullitus: ut et crucifixi dn̄i plagas oculis mētis iterius quaſi iugit̄ cerneret: ⁊ uix exterius a lachꝛymoſis gemitibus ꝯtinere ualeret. Igit̄ cū iā ꝓ dilectione chriſti ieſu ōēꝫ ſbam domuſ ſue: quaſi nihil reputādo deſpiceret: theſauꝝ ſētiebat ſe repiſſe abſconditū: p̄cioſūqꝫ margarite fulgorē: quoꝝ deſiderio tractꝰ ſua diſponebat cuncta diſtrahere: diuinoqꝫ mercādi mō negociatōeꝫ mūdanā ī euāgelicā cōmutare. Egreſſus itaqꝫ ſemel ad meditādū in agro: cum deambularet iux̄ eccl̄am quādam ſancti damiani: que minabat̄ p̄ nimia uetuſtate ruinā: ⁊ īſtigāte ſe ſp̄u eādē cā orōnis itraſſet: ꝓſtratuſ āte imaginē crucifixi: n̄ modica fuit in orādo cōſolatiōis ſuauitate repletus.

Lectio quarta.

Cumqꝫ lachꝛymoſis oculis itenderet ī dn̄icam crucem: uocē de ipſa cruce ad ſe quodāmō delapſam: corporeis audiuit auribus ter dicentem franciſce: uade repara domum meam: que ut cernis tota deſtruitur. Ad cuius ſtupēde uocis ꝯmonitiōem mirificam: uir dei primum q̄dem ꝑfectus: deinde gaudio ⁊ admiratōe repletus: ꝓtinus exurrexit: totū ſe recolligēs ad ꝑficiēdum mandatuꝫ de repanda materialis eccl̄e domo: lꝫ pricipalis itētio ꝟbi ad eā ferret̄: quā xp̄s ſui ſāguis acq̄ſiuit p̄cioſo cōmercio: ſicut eū ſp̄s ſc̄s edocuit: ⁊ ipſe poſtmōꝫ ſibi familiaribus reuelauit. Mox cūctis ut potuit ꝓ xp̄i amore diſtractis eccl̄ie p̄fate ſacerdoti pauperculo ad ipſius reparationē ⁊ pauperū uſū pecuniā obtulit: et qꝺ eū ad tp̄s ſecum morari ꝑmitteret ſupplicit̄ req̄ſiuit. Acquieſcente autem illo de mora: ſed timore parentum recuſante pecuniam: uerus ille iam pecuniarum contemptoꝛ in quādam feneſtram pondus metalli proijcienſ: abiectum uelut puluerem uilipendit. Sentiens āt ex hoc aduerſum ſe patris ꝯcitatum eē furorem ut ire locum daret: diebus aliquibuſ ī quadam occulta fouea ieiunans orans et lachꝛymans latuit. tandem ſp̄uali quadaꝫ completuſ letitia ⁊ uirtute indutuſ exalto exterius fiducialiter prodijt: ⁊ ciuitatem ꝯſtanter intrauit. Queꝫ cum iuuenes cernerent facie ſqualidū ⁊ mente mutatum ac per hoc alienatum putarent a ſenſu: lutoqꝫ platearum uelut ſtultuꝫ ipeterent ⁊ clamoroſis ei uocibus inſultarent: Famulus dn̄i nulla ꝓrſus fractus ac mutatus iniuria: ut ſurdus in omnibus ꝑtranſibat.

Lectio qnta.

Pre oībus autem pater ipſius furens ⁊ fremens: tanq̄ꝫ ſi naturalis eſſet miſerationis oblitus: ꝑtractum domi filium: uerberibus ⁊ uinculiſ cepit angere: ut dum eius per moleſtias corpus attrectaret ad mūdi blāditias aīum īclinaret. Experiētia tñ certa cognoscēs dñi famulū ad q̄cūqꝫ aspa ꝓ xp̄o pferēda p͛optissimū cum liquido cerneret: ꝙ eū reuocare nō posset: cepit eidē uehemēter insistere: ut ep̄m ciuitatis una secū adiret: ei⁹qꝫ renūciaret ī manib⁹ hereditario iuri pat͛naꝝ oīū facultatū. Ad qđ exequēdū dñi seruus ultro se offerēs: mox ut pueīt corā ātistite: nec moras ē passus nec contatus de aliquo: nec exegit uerba nec reddidit: qn potius uestimēta sic cūcta: ꝙ ⁊ femoralia ipsa reiecit: totusqꝫ coraꝫ astantib⁹ ut ebri⁹ sp̄u amore illi⁹ nudari nō horruit: qui nudus ī cruce ꝓ nob̄ pependit. Solut⁹ exīde mūdi ꝯtēptor a uicul' t̄renaꝝ cupidinū: dū ciuitate relicta secur⁹ ⁊ liber laudes dño ī medio nemorum gallica ligua cātaret: occurrētib⁹ sibi latronib⁹ magni regis p̄co nō timuit: nec a laude cessauit: utpote q uiator seminud⁹ ⁊ uacu⁹ erat: ⁊ ap̄lico more in tribulatiōe gaudebat. Exinde totius humilitatis amator: ad obsequēdum leprosis se transtulit: ut dū miserabilib⁹ ⁊ abiectis personis seruitutis iugo se subderet sui mūdi qꝫ ꝯtēptū pfecte pri⁹ disceret q̄ꝫ doceret.

Lectio sexta.

Et qdem cū pri⁹ eos sup oē̄ hoīuz genus horrere soleret: diffusa ī eum copiosius grā: corde tā hūili se illorum mācipauit obsequijs: ꝙ ⁊ lauabat pedes ⁊ ligabat ulcera: ⁊ educebat putredineꝫ ⁊ saniē abstergebat. īauditi quoqꝫ feruoris excessu ulcerosaꝝ plagaꝝ ruebat in obscula: os suum ponēs ī puluerē: ut saturatus obprobrijs: carnis sup̄ciliū legi sp̄u potestatiue subijceret: suiqꝫ dñium hoste subacto domestico pacifice possideret. Igit̄ cū iam eēt in xp̄i hūilitate fundat⁹: ac pauptate diues effectus: q̄ꝫq̄ꝫ nil ꝓrsus hēet: repatiōi tñ eccl'e iux̄ datū sibi e cruce mādatū: adeo sollicite cepit intēdere: ut ⁊ corp⁹ attritū ieiunijs onerib⁹ lapidū subderet: ⁊ elemosynaꝝ subsidia ēt ab illis non abhorreret deposcere: apud quos ꝯsueuerat abūdare. Deuotōe quoqꝫ sibi assistēte fideliū q p̄clarā ī uiro dei iam cepant nosce uirtutē: nō solū sc̄i damiani: uerꝫ ēt p̄cipis ap̄lorum ⁊ uirginis gloriose ruinosas ⁊ derelictas resarciuit ecclesias: ut q̄ ꝑ eum ī posterum dn̄s sp̄ualit͛ opari disponeret: sensibil' foris ope ministerialr presignaret. Nam instar reperate triplicis fabrice: ipsius sc̄i uiri ducatu: secūdū datā ab eo formā rl'am ⁊ doctrinaꝫ xp̄i triformiter renouanda erat eccl'ia: sic̄ ⁊ uox facta ad eū de cruce t̄tio replicans de dom⁹ dei repatiōe mādatū p̄abulum extiterat signum: ⁊ nunc in tribus ab eo īstitutis ordinib⁹ cernim⁹ eē cōpletum.

Lectio septima

Ecclesiarum itaqꝫ trium cōsumato iam opere: cum in ea que uirginis erat moraret̄ assiduus: illius suffragantib⁹ meritis que precium ꝓtulit nr̄e salutis uiam perfectionis inuenire ꝓmeruit: per īfusum sibi diuinitus sp̄m euangelice ueritatis. Nam cum una dierum inter missarum solennia legeretur euangelium illud: in quo discipulis ad predicandum missis: euangelica norma in uiuendo p̄scribitur: ne uidelicet possiderent aurū l' argentum: nec ī zonis pecuniam: nec peram deferrent in uia: nec duas haberēt tunicas: nec calciamenta nec uirgā: mox ī huiusmodi uerborum auditu tāta eum uirtute spiritus xp̄i gratia perunxit et induit: ut in formam uiuendi prefatam nō solum noticia ⁊ affectu: uerum etiam uita ⁊ habitu transformaret. Illico eni calciamenta deposuit: : reiecit baculum: peram ⁊ pecuniam abdicauit. Unaqꝫ contentus tunicula: dimissa corrigia pro cingulo funem sumpsit: omnem solitudineꝫ cordis apponens: qualiter audita pficeret: ⁊ apostolice rectitudinis regule se ipꝫ per omnia coaptaret. Deniqꝫ spiritus christi ui flammea totus accensus: cepit ut alter helyas ueritatis emulator existere: cepit ⁊ aliquos ad iustitiam pfectā īducere: cepit ⁊ ceťos ad p̄niaꝫ inuitare

Erant āt ipſius eloquia nō iania nec riſu digna: erāt uirtute ſp̄s ſc̄i plena: erāt medulas cordis penetrātia: ut ⁊ ĩ uehementem ſtuporem audientes ꝯuerterēt: ⁊ obſtinatorum mētes efficacia uirtuoſa mollirent.

Lectio octaua

INnoteſcente etenim apud mltos ſublimi eius ſāctoqꝫ ꝓpoſito: tam ex doctrine ſimplicis ueritate q̄ꝫ uite: ceperunt ipſius exemplo uiri quidam ad penitentiam animari: ⁊ eidem relictiſ oĩbus habitu uitaqꝫ coniungi: quos ⁊ fratres minores uir humilis cenſuit appellari. Sane iam ſc̄m deo uocāte ꝯſummato ſenario: cum pius eorum pr̄ ⁊ paſtor locum ſolitudinis nactus in multa cordis amaritudine uitam deploraret aduleſcentie non ſine culpa tranſactam: ſibi qꝫ ac proli quam in xp̄o genuerat: ueniam poſtularet ⁊ gr̄am: Exceſſiua quadā in eum ſuperueniente letitia: certificatuſ eſt de remiſſione plenaria oĩum delictorum: uſqꝫ uidelicet ad nouiſſimum quadrantem. Raptus deinde ſupra ſe ac in quoddam lumen uiuificum totus abſortus: que circa ſe ac fratres ſuos futura erant luculenter aſpexit: ſicut ipſe pꝰ mōꝫ ordinis profectum ⁊ dilatatōem per dei clemētiam ĩ ꝓximo fieri debere ꝓnuntians: ad confortationem puſilli gregis familiarit̄ reſerauit. paucis admodū elapſiſ diebus q̄buſdam ſibi coherentibꝰ alijs cum iam ad duodenariuꝫ excreuiſſent: diſpoſuit dn̄i famulus cum illo ſimplicium cetu ap̄lice ſedis adire pn̄tiaꝫ: ut preoſtenſam ſibi a dn̄o normam uiuendi: quā ⁊ breui ſermōe ꝯſcripſerat:: ſuppliciter ⁊ inſtanter expoſceret eiuſdem ſacratiſſime ſedis auctoritate plenaria confirmari.

Lectio nona

PRoperante itaqꝫ ĩpo cum ſocijs iuxta ꝓpoſitum comparere ꝯſpectui ſummi pōtificis dn̄i. ſ. innocentij t̄tij: preuenit eum dignatiōe clementie dei uirtus ⁊ ſapientia xp̄s: ſuum per uiſiōem commonefaciēdo uicarium: ut ſupplicāti pauperculo ⁊ placitum daret audituꝫ ⁊ benignū p̄beret aſſenſum. Uidit nāqꝫ ĩ ſōnis pōtifex ipſe romanus Lateranēſem baſilicam ruine fore iam proximaꝫ: quā q̄dam hō pauperculus modicus et deſpectus ꝓprio dorſo ſubmiſſo ne caderet ſuſtentabat. Cum igit̄ in famulo dei ſuis comparente ꝯſpectibus ſapiens cōtemplaretur antiſtes ſimplicis aĩ puritatem: mūdi cōtemptum: pauꝑtatis amorē ꝓpoſiti perfecti conſtantiam: aĩarū zelū ignitumqꝫ uoluntatis ſancte feruorem: Uere inquit hic eſt ille qui opere ac doctrina chriſti ſuſtentabat eccleſiaꝫ. Proinde ad ipſum precipuam extunc deuotionem ꝯcipiens: ac petitioni eius per oĩa ſe inclinanſ: approbauit regulam. Dedit de pn̄ia predicanda mandatum: poſtulata tūc cūcta cōceſſit: ac plura ſe cōceſſurꝫ ĩ poſterum liberalit̄ repromiſit. Fretꝰ exinde gr̄a ſuperna frāciſcus: ſūmiqꝫ auctoritate pōtificis: cum fiducia multa uerſus uallem ſpoletanam iter arripuit: ut ꝑfectionis euangelice ueritatem: quam mente conceperat ⁊ ꝓfeſſione deuouerat: facto incepto ꝑficeret ⁊ uerbo doceret. Mota quoqꝫ cum ſocijs queſtione huiuſmodi: utrum inter homines conuerſari: an ad loca ſolitaria ſe conferre deberet: Cū ꝑ orōnis iſtātiam diuinū ſuꝑ hoc bn̄placitum requiſiſſet: ſuperne relationis illuſtratꝰ oraculo: intellexit ſe ad hoc miſſuꝫ a dn̄o: ut xp̄o lucraret̄ animas: quas diabolus conabatur auferre. Ideoqꝫ magiſ oĩbus q̄ꝫ ſibi ſoli uiuere ꝑeligēdum eſſe cernēs: recollegit ſe quodam tugurio derelicto ſecus aſſiſium: ut ibi ſecundū ſc̄e pauꝑtatis normam ĩ omni religionis diſtrictione cum fratribus uiueret: ⁊ uerbū dei pro loco ⁊ tempore pp̄lis p̄dicaret. Factus igitur euangelicus preco: ciuitateſ circuibat ⁊ caſtra: non ĩ doctiſ hūane ſapientie uerbis: ſed in uirtute ſp̄s annūtians regnum dei: dn̄o dirigente loquentem reuelatiōibꝰ preuijs: ⁊ ſermonem ꝯfirmante ſequētibꝰ ſignis.

In ſc̄oꝝ martyꝝ ſergi ⁊ bacchi marcelli ⁊ apulei. Oratio.

Sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ noſ dñe ſergi ⁊ bacchi marcelli ⁊ apulei bt̃a merita ꝓſequãt: ⁊ tuo ſp̄ faciãt amore feruẽteſ. p. d.

In ſc̄i marci pape ⁊ ꝯfeſſoris. Oratio.

Exaudi dñe preces nr̃as: ⁊ itercedẽte beato marco cõfeſſore tuo atqꝫ pontifice ſupplicatões nr̃as placat⁹ itẽde. Per.

Lectio prima.

Marcus natiõe roman⁹ ex p̄re priſco ſedit annos duos mẽſes octo dieſ .x. Fuit ãt tp̄ib⁹ ꝯſtãtini ⁊ nepotiani ac ſecũdi ꝯſulũ: ex die calẽdaꝝ februariuꝫ: uſqꝫ i diẽ calẽdaꝝ octobriſ. Hic ꝯſtituit ut ep̄s hoſtiẽſis qui ꝯſecrat ep̄os urbis pallio uteretur: ⁊ ab eodem ep̄s urbis rome ꝯſcraretur: ⁊ conſtitutũ de cõi eccl'aſtico ordine fecit. Hic fecit duas baſilicaſ: unã uia ardeatina ubi requieſcit: aliam i urbe roma iuxta templum palatinis. Huius ſuggeſtione obtulit ꝯſtãtinus auguſtus baſilice: quã cemiteriũ ꝯſtituit uia ardeatina fundum roſaruꝫ cũ õi agro cãpeſtri precium ſolidorum .xxxx. In baſilica in urbe obtulit hec. Patenã argẽteã penſãtẽ libras .xxx. amas argẽteas duas penſantes libras .xx. Syphũ argẽteũ unum pẽſãtez libras .x. Calices miſtrales argẽteos penſantes libras duas. Coronã argẽteam pẽſantez libras .x.. Fũdum antonianum uia claudia precium ſolidorum .xxxx. Fũdum bacchanas uia appia p̃tium ſolidorũ .xl. Et termiſſũ ⁊ termiſſos duos. Fũdum oreã uia ardeatina p̃tium ſolidoꝝ .xl. ⁊ termiſſum. Hic fecit ordiationes duas per mẽſem decẽbriũ pb̃ros .xxv. diacones .vij. ep̄os ꝑ diuerſa loca numero .xxvij. Qui ẽt ſepultus ẽ i cemiterio balbine uia ardeatina: pridie nonaſ octobris: ⁊ ceſſauit ep̄atus dies .xx.

In ſcõꝝ martyꝝ dionyſij ruſtici ⁊ eleutherij. Orõ.

Deus qui nos hodierna die beatuꝫ dionyſium martyrem tuum uirtute ꝯſtantie in paſſione roboraſti: quiqꝫ illi ad p̄dicandum gẽtib⁹ gl'am tuaꝫ ruſticum ⁊ eleutherium ſociare dignatus es: tribue nob̄ q̃ſumus: ex eoruꝫ imitatione ꝓ amore tuo proſpera mũdi deſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa formidare. p.

Lectio prima.

Apud pariſium natale ſcõrum martyꝝ dionyſij ep̄i: eleutherij pb̃ri: et ruſtici diaconi. Qui beatus ep̄s a põtifice romano i gallias directus: ut p̄dicationis op̄a pp̄lis a fide xp̄i alienis exhiberet: tãdẽ pariſioꝝ ciuitatem deuenit. Et per aliquot annos ſãctum opus fideliter ⁊ ardenter executuſ: a prefecto feſcẽnino ſiſinio ꝯp̄hẽſus: ⁊ cũ eo ſc̄s pb̄r eleutherius: ⁊ ruſticus diaconuſ gladio aĩaduerſi martyrium ꝯpleuerũt.

In ſãcti calixti pape ⁊ martyris.

Deus qui nos ꝯſpicis ex nr̃a infirmitate deficere: ad amorẽ tuũ nos miſericorditer per ſcõrum tuoꝝ exempla reſtaura. p.

Lectio prima.

Calixtus natione romanuſ ex patre demetrio de regione urbe rauenãtium: ſedit ãnos .v. mẽſes duos dies .x. Fuit ãt tp̄ib⁹ macrini ⁊ heliogabali: a ꝯſulatu antonini ⁊ alexãdri martyrio corõat⁹. Hic ꝯſtituit ieiuniũ die ſabbati quater i anno fieri frumenti: uini ⁊ olei: ſecunduꝫ ꝓphetiã. Hic fecit baſilicã transthyberi. hic fecit ordiatões .v. ꝑ mẽſem decẽbriũ. pb̃ros .xvi. diacones .iiij. ep̄os ꝑ diuerſa loca numero decem ⁊ nouem. Qui ſub perſecutione alexandri imperatoris martyrij gl'am adeptus eſt.

Lect. ſecunda.

Poſtq̃ꝫ enĩ palmatiuꝫ ꝯſulẽ cum õi domo ſua baptizauit: ⁊ ſenatorem ſimplitiuꝫ ac domũ ei⁹ atqꝫ felicẽ cũ uxore ſua blanda: quã a paraliſi curauit: ⁊ iidẽ ipſi ab alexãdro occiſi uniuerſi gl'am martyrij ꝯſecuti ſunt: ſed ⁊ p⁹q̃ꝫ calepodius pb̄r eius gladio martyrium ſumpſit: tẽtus ẽ beatus calixtus papa ab alexandro: ⁊ diutiſſime fame cruciat⁹: ⁊ quotidie fuſtib⁹ ceſus: atqꝫ ꝓhibitum ẽ neqs ad eũ ueniret. Si uero aliqs uẽire noctu auderet: ꝯp̄hẽſus occideret. Qui cũ multis dieb⁹ eẽt i cuſtodia uẽit ad eũ calepodiuſ ꝑ uiſũ ⁊ ꝯſolabat eũ dicẽs. Firmus eſto pr̄ q꞉ corona tua iã ꝑfecta ẽ.

Lec. tertia.

ERat ãt ibi miles qdã noĩe priuatuſ ulceribꝰ plenꝰ: q doloribꝰ ꝯtinuis cruciabatur. Hic miſit ſe ad pedes ſc̄i calixti: rogãs ut ſanaret eũ ab ulceribꝰ ⁊ doloribꝰ ſuis. Quẽ mox ſanctus põtifex ab ulcerum dolore ac feditate ſimul ⁊ ab infidelitate ĩ noĩe ſc̄e trinitatis baptizatũ curauit. Qd̄ audiẽs alexander ip̄m qdẽ militem fecit plumbatis deficere: beatuꝫ uero calixtum ꝑ feneſtrã domus p̄cipitari ⁊ ligato ad collum eius ſaxo ĩ puteum demergi: ⁊ eum ꝑ rudera tumulari. Pꝰ dieſ uero decẽ ⁊ ſeptẽ pb̄ri eius auſteriuſ cũ cl'icis noctu ueniẽs leuauit corpꝰ eius ⁊ ſepeliuit ĩ cemiterio calepodij uia aurelia: ſub pridie idus octobris. Et fec̃ aliud cemiteriũ uia appia ubi m̃lti ſacerdotes ⁊ martyres requeſcũt: qd̄ appellat̃ uſqꝫ in hodiernũ diẽ cemiteriũ calixti: ⁊ ceſſauit ep̄atus dies ſex.

In ſc̄i luce euãgeliſte. Oratio.

IInterueniat ꝓ nobis q̄ſumꝰ dñe ſanctus tuus lucas euãgeliſta: q crucis mortificatiõem iugit̃ ĩ ſuo corpore ꝓ tui noĩs honore portauit. Per.

Hieronymꝰ ĩ libro illuſtriũ uiroꝝ. Lec. j.

IUcas medicꝰ antiochẽſis: ut eius ſcripta ĩdicant: greci ſermõis non ignarus fuit: ſectator apl'i pauli: ⁊ õis eiꝰ ꝑegrinatiõis comes. Scripſit euãgeliuꝫ de quo idem paulus. Miſimꝰ iquit cum illo fratrem: cꝰ ẽ laus ĩ euãgelio ꝑ omnes eccl'ias. Et ad coloſſenſes. Salutat uos lucas medicꝰ cariſſimꝰ. Et ad timotheuꝫ. Lucas ẽ mecũ ſolus. Aliud quoqꝫ edidit uolumen egregium: qd̄ tituli apl'icaꝝ actionũ p̄notat̃. Cuiꝰ hiſtoria uſqꝫ ad biẽnium rome cõmorãtis pauli ꝑuenit: id eſt ad quartũ neronis annũ. Ex quo intelligimꝰ ĩ eadẽ urbe librũ eẽ ꝯpoſitũ.

Lectio ſecunda.

IGitur de laudibꝰ pauli ⁊ tecle ⁊ totã baptizati leonis familiã it̃ ſcripturas apocrifas ꝯputemus. Quale eniꝫ ẽ ut idiuiduꝰ comes apl'i iter cet̃as eiꝰ res hoc ſolũ ignorauerit. Sed ⁊ tercullianꝰ uicinꝰ illoꝝ tp̄m refert: pb̄rm quẽdam in aſia diſputatiõe pauli apl'i ꝯuictũ apud ioannem: q actor eſſet libri ⁊ ꝯfeſſum ſe hoc pauli amore feciſſe loco excidiſſe. Quidã ſuſpicãt̃ quotieſcũqꝫ paulus in epiſtolis ſuis dicat: iuxta euãgeliũ meuꝫ: de luce ſignificare uolumie: ⁊ lucam nõ ſolũ ab apl'o paulo didiciſſe euãgeliũ: q cũ dño ĩ carne nõ fuerat: ſed ⁊ a ceteris apl'is quos ip̄e quoqꝫ ĩ prĩcipio uoluminis ſui declarat dicens. Sicut tradiderũt nob' q a prĩcipio ip̄i uiderũt ⁊ miſtri fuerũt ſermõis. Igit̃ euãgeliũ ſicut audierat ſcripſit. acta uero apl'oꝝ ſicut uiderat ip̄e ꝯpoſuit: Sepultꝰ ẽ ꝯſtãtinopoli ad quaꝫ urbẽ. xx. ꝯſtãtini ãno oſſa eiꝰ cũ reliquijs andree apl'i trãſlata ſunt.

Lectio t̃tia.

LUcas hebraice: latine ꝯſurgẽſ ſiue ipſe eleuãs: q dꝛ elucanus: euangeliſta eruditiſſimꝰ ĩ ſermõibꝰ grecis: arte medicꝰ: natione ſyrus. Scripſit in grecia euãgeliũ theophilo ep̄o initians a ſacerdotali ſp̄u dicẽs. Fuit ĩ diebꝰ herodis regis iude ſacerdos noĩe zacharias: ut oſtenderet chriſtũ hoſtiã fuiſſe effectum ꝓ ſalute mũdi: ⁊ ĩ aduẽtu eiꝰ obmuteſcere ſacerdotiũ iudeoꝝ ⁊ ꝓphetiam ceſſare. Ipſe eſt enim apl'ice ꝯſcriptor hiſtorie: quẽ pleriqꝫ tradũt ꝓſelitũ fuiſſe: ⁊ hebreas l'ras ignoraſſe. Hic qdẽ ꝑ uituli myſticũ uultũ: xp̄m ꝓ nobis p̄dicat imolatuꝫ. Unñ merito ĩ ſilitudĩe aĩaliũ boui cõpat̃. Hic tñ fuit pauli diſcipuluſ ⁊ idiuiduꝰ comes ꝑegrĩatõis eiꝰ. Qui ab ineũte pueritia caſtiſſimꝰ fuit. Et euãgelice p̄dicatiõis opus exercuit: ſeruiẽs dño ſine crimtne. Nã neqꝫ uxorẽ habuit neqꝫ filioſ. Obijt ãt ſeptuageſimoquarto uite ſue ãno: et ſepultꝰ ẽ ĩ bithinia plenꝰ ſp̄u ſc̄o. Cuiꝰ oſſa regnãte ꝯſtãtino ĩ ꝯſtãtiopoli ſt̃ trãſlata. Cꝰ natalitiũ celebrat̃. xv. calẽdas nouẽbr̃.

In ſc̄i illariõis abbatiſ. Lectio. j.

ILlarion ortus ex uico tabatha qui circiter qnqꝫ milia agaza urbe paleſtine ad auſtrum ſitꝰ ẽ. Cũ parẽtes hr̃et idolis deditos: roſa ut dꝛ de ſpinis floruit: A qbus miſſus alexandriã: grãmatice traditꝰ ẽ. Ibiqꝫ q̃tũ illa patiebat̃ etas: magna ĩgenij ⁊ moꝝ documẽta prebuit:

i breui carꝰ oīb⁹ ꝛ loquēdi arte ignarus. Qōqꝫ his mai⁹ est oīb⁹ credēs i dño iesu: totaqꝫ illi uolūtas i eccl̄ia cōgregatioīb⁹ erat. Audiēs āt tūc celebre nomē antonij qđ ꝑ oēs egypti ppl̄os ferebaṫ: icēsus uisēdi eū studio ꝑrexit ad heremū. Et statim ut eū uidit mutato pristino habitu: duobus mēsibus iuxta eū māsit: ꝯtēplās ordinē uite eius: moꝝqꝫ grauitatē. Quaꝫ creber i oꝛone. q̄ꝫ hūil' i suscipiēdis fratrib⁹: seuerus i corripiēdis alacer i exhortādis fratribus esset: ꝛ ꝙ cōtinētiā cibiqꝫ ei⁹ asperitatē nulla ūq̄ꝫ frāgeret īfirmitas.

Lect. secunda.

Reuersus āt cū qbusdā mōachis ad ꝑriam: parētib⁹ iā defūctis: ꝑtē sbe sub⁹ ꝑtē paupib⁹ largit⁹ ē: nihil oio sibi seruās. Erat āt tūc ānoꝝ .xv. Sic nudus ꝛ armat⁹ i xp̄o solitudiem igressus ē: sacco tm̄ mēbra cooptus ꝛ pellitiā hn̄s empenditem: quā illi beat⁹ antoni⁹ ꝓficiscēti dederat: sagūqꝫ rusticū: qndeci tm̄ caricas: p⁹ solis occasū comedēs. Igiṫ a sextodecimo āno usqꝫ ad uicesimū etatis sue annū: estus ꝛ pluuias breui tuguriūculo declinauit: ꝙ iunco ꝛ carice texerat: structa deinceps breui cellula: que usqꝫ hodie ꝑmanet: latitudine pedum .iiij. altitudine pedū .v. hoc ē statura humiliore. Porro lōgitudine paulo āpliore q̄ꝫ eius corpusculū patiebaṫ: ut sepl'chrū poti⁹ q̄ꝫ domū crederes.

Lec. tertia.

Capillū seml' i āno die pasce totōdit. Sup nudā humū i stratu iūceo usqꝫ ad mortē cubitauit: saccū quo seml' fuerat idut⁹ nūq̄ꝫ lauās. Nec mutauit alterā tunicā nisi cū prioꝛ penit⁹ scissa esset. Scripturas quoqꝫ sāctas memoriṫ tenēs: p⁹ oꝛonē psalmos quasi deo ꝑn̄te recitabat. A uicesimo primo āno usqꝫ ad uicesimū sextū trib⁹ ānis dimidiū lētis sextarium: madefactū aqua frigida comedit: aliis trib⁹ panē arridū cū sale ꝛ aqua. Porro a .xxvij. usqꝫ ad tricesimum: herbis agrestib⁹ ꝛ uirgultoꝝ quorūdā radicibus crudis sustentatus ē. A tricesimo āt prio usqꝫ ad tricesimūqntū sex uncias ordeacei pāis: ꝛ coctū modici olus absqꝫ oleo i cibo habuit.

Lectio quarta

Sentiēs āt caligare oculos: ꝛ totum corpus i petigine ꝛ punicea quadā scabredine ꝯhi ad supioꝛē uictū adiecit oleū. Et usqꝫ ad sexagesimū t̄tiū uite sue ānū hoc ꝯtinētie cucurrit gradu: nil extrisec⁹ aut pomoꝝ aut legumis: aut cuiuslibet rei gustās. Hic dū se uideret corpe d̄ fatigatū: ꝛ ꝓpiquā putaret iminere mortē. A sexagesimoquarto āno usqꝫ ad octogesimū pane abstinuit icredibili feruoꝛe mētis: ut eo tp̄e quasi nou⁹ accederet ad seruitutē dn̄i: quo solent ceteri remissi⁹ uiuere.

Lectio quinta.

Fiebat āt ei d̄ farina ꝛ ꝯminuto olere sorbiciūcula cibo ꝛ potu uix .v. untias appēdētib⁹. Sicqꝫ ꝯplēs ordineꝫ uite: nūq̄ꝫ āte solis occasū: nec i diebus festis: nec i grauissima ualitudie soluit ieiuniū. Igitur potētissimus i miraclis: ꝛ scitate icōpabil': octogesimo etatis sue āno cū absens eēt esiti⁹ q eū sp familiarissie colebat: quasi i testamēti uicem māu ꝓpria scripsit epl'am: oēs diuitias suas ei derelinquēs: euāgeliū .s. ꝛ tunicā saccinā: cucullum ꝛ palliolū. Iamqꝫ modic⁹ caloꝛ tepebat i pectoꝛe: nec ꝑter sēsum qcq̄ꝫ uiui hois superat: ꝛ tn̄ aptis oculis loquebaṫ. Egredere qd times? Egredere aīa quid dubitas? Septuagita ꝓpe ānis seruisti xp̄o: ꝛ mortem times? In hec ꝟba exalauit sp̄m. Statiqꝫ humo corpus obrutuꝫ ē: qꝛ sic oēs ipe q ad egrotātē uenerant adiurauit: ne pūcto qdē hore p⁹ mortem seruaretur.

Lectio sexta.

Quod p⁹q̄ꝫ palestine scs uir esitius audiuit ꝑrexit cyprum: ꝛ simulauit i eodē se uelle hitare hortulo: ut diligēti custodia suspitōem tolleret acollis: ꝛ cuꝫ igenti sue uite ꝑiculo p⁹ .x. ferme menses corp⁹ ei⁹ furatū ē. Qđ i regiōem palestinā deferēs totis monachoꝝ ꝛ oppidorum turbis ꝓsequētib⁹: i ātiquo mōasterio cōdidit: illesis tunica: cucullo: ꝛ palliolo: et toto corpe quasi adhuc uiueret integro: tātisqꝫ fragrāte odoꝛib⁹ ut delibutū ūguētis putaretur.

In ſcoꝝ chryſancti ⁊ darie. Oro.

Beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ dñe chryſc̄i ⁊ darie q̄s adſit nob̄ oꝛ̄o: ut quos uenerāur obſeq̄o eoꝝ̄ piū iugit̄ expiamur auxiliū. p. d.

Lectio prima.

Pollemius illuſtriſſimuſ uir alexandrie urbis honoratus: primꝰ ad urbem romam cum filio ſuo chryſācto ueniēſ: a romano ſenatu ſuſceptꝰ ē: ⁊ magniſ honoribꝰ a numeriano impatore illuſtratꝰ: cathedrā i curia romana ſuſcepit. Hic āt filiū ſuū unicū noīe chryſanctū: oīb' liberalibꝰ ſtudijs tradidit. Erat enim ardētis igenij: ita ut oīa q̄cūqꝫ ei ab oratoribꝰ aut philoſophis fuiſſēt tradita captu aī fortiter retineret. Cuiꝰ reuera prudentie: cuiuſqꝫ fuerit intelligentie rerum exitus docet. Nam uniuerſa librorum uolumina cum animo curioſiꝰ diſcuteret: ad euāgelicos apices ꝑuenit: ⁊ figēs curioſitatiſ ſue curſum ad ſemetipm ait. Tam diu te ḋcet chryſc̄e ꝑ libroꝝ tenebraſ curaꝝ tuarū frena laxare q̄ꝫdiu ad lumē ꝑtigere ualeas ueritatis.

Lectio ſecūda.

Hec ſecū quotidie aīo ꝯuoluēti: ⁊ q°tidie xp̄i famulos regrēti: occurrit q̄ diceret noſce quēdā carpophoꝝ noīe uirū ꝑ oīa eruditū chriſtianū ⁊ ſc̄m: ſꝫ ꝑſecutiōis atrocitate ſeuiente: i quadā mōtis ſpelūca collocatū: uix poſſe a pauciſſimis ac fideliſſimis uiſitari. Audienſ hec chryſc̄s cepit eē feruētior: ⁊ genibꝰ referētis fuſiſ precibꝰ aduolutꝰ: ēt cū lachrymiſ poſtulare: ut ad eiꝰ noticiā mereret̄ ꝑueīre. Fit ꝓuidēte deo qd̄ eiꝰ fidei deſideriū flagitabat. Et ꝑueīēs ad ſc̄ꝫ carpophoꝝ q̄nte regiōis pb̄rm itra paucos mēſes oībus diuinis lr̄iſ ibuit: ⁊ ita cepit eē diligēter iſtructꝰ: ut ſtatim pꝰ. vij. dies baptiſmi ſui ieſū xp̄ꝫ filiū dei uoce publica p̄dicaret.

Lectio tertia.

Tunc affines eiꝰ uiri nobiles ⁊ potētes cōp̄hēdētes p̄rem eiꝰ pollemium ceperūt arguere eum dicentes. Periculo p̄rimonij ⁊ capitis tui iſte iuuenis ꝯ deos deaſqꝫ nr̄as uociferat clamoribꝰ uanis: dicitqꝫ neſcimus xp̄m uerum dm̄ eſſe. Quem ſi audierit impator iſta proſequētem nec tibi poterit nec nob̄ eē cōſultum. Quis. n. audeat iſta p̄ſumere niſi q̄ ſe aut ſine rege l' ſine lege romana agere credat impune: Tūc iratꝰ p̄r eiꝰ pollemiꝰ fecit eū i tenebroſo ⁊ ſqualido loco claudi: ⁊ ueſꝑtinis horis paruiſſimo cibo refici. Hoc āt uir dei chryſc̄s magis ad excitatiōem ſibi q̄ꝫ ad ſuppliciū dicebat iferri. Cūqꝫ hoc factum publica ꝯfabulatio detexiſſet: dicit p̄ri eiꝰ unꝰ ex audiētibꝰ. Si filiū tuū ab hac uſurpatiōe conaris eripe: magis eum delitijs ⁊ uoluptatibus occupa: ⁊ cuiuſcūqꝫ elegātiſſime atꝫ prudētiſſime ꝯiugio trade: ut cum didicerit eē maritus obliuiſcat̄ eē xp̄ianꝰ. Nā iſtas tenebras ⁊ afflictiōes quas ad ſupplitiū illi te crediſ inferre ad laudeꝫ xp̄i ⁊ perpetuam gl'am ſibi extimat euenire.

Lectio quarta:

Audiēs hec pollemiꝰ iubet triclinia ueſtibꝰ ſericis ſtrata parari: ipꝫ quoqꝫ auferēs de ſqualida illa ⁊ tetra h̄itatione induit euꝫ ueſtibꝰ p̄cioſis: ⁊ ponens eum in triclinio: elegit quiqꝫ pulcherriaſ ꝟgines ex ancillis ſuis: ⁊ accuratiſſimis ueſtibꝰ ⁊ ornamētis compoſuit: ⁊ ſiml' eaſ cum chryſc̄o conſtituēs: iuſſit quotidiana ꝯuiuia affluentiſſimis dapibꝰ exhiberi. Puellis āt itermiatus eſt dicēs. Niſi cum iocis ur̄is ⁊ amplexibus ab intētōe xp̄ianitatis ſeperaueritis: diuerſis uoſ faciam interire ſupplitijs.

Lectio quinta:

Igitur inter hec ludibria: uir dei immobilis aīo ⁊ delitias quaſi ſtercora ꝯtemnebat. Puellas āt uirgīes quaſi uipas ꝑhorrebat. Jacebat āt i oꝛone immobiliſ ⁊ amplexuſ earum ⁊ oſcula quaſi ſagittarū ictus ſcuto ſue fidei excipiēs: clamabat ad dn̄m dicens. Exurge dñe i adiutorium mihi: dic anime mee ſalꝰ tua ego ſum. Quis. n. iſtam pugnaꝫ a diabolo excitatam uincere preualet: niſi tua ꝓ eo fuerit dextera dimicata: Errat q̄ ſe putat caſtitatē ꝑfectā ſuis niſibꝰ optinere: niſi. n. tuo ibre fuerit extīcta flāma libidis: nō pōt aīus uenire quo ꝑgit. Igit̄ poſt hec celerinus p̄fectus cum cogeret eum ad ſacrificandum: ſimul cuꝫ beata daria ꝟgie: quã uir dei ut ſibi ꝯiugio copľaret adducta: iã ad fidẽ xp̄i ꝯuertat: ⁊ diuerſa diceret ⁊ audiret: iuſſit ſcꝫ chryſc̄m equuleo ĩgẽti ſuſpẽdi. Cũqꝫ ĩpõeret equuleo chryſãctꝰ ligna oĩa cõminuta ſt̄: uicľa ꝟo uniuerſa dirupta ſt̄. Lãpadeſ qᵒ qꝫ q̃ erãt ad latera eiꝰ extĩcte ſũt. Qui mitteret manũ ad ſãctã dariã ſtupebãt nerui eoꝝ: ⁊ ꝑ doloribuſ gemitũ cordis reddebãt.

Lectio ſexta.

VIdẽs itaqꝫ hec celerinꝰ ꝑfectus uehementer expauit: ⁊ curſu rapidiſſimo ad iperatorem ꝓperans: cũcta q̃ geſta fuerãt enarrauit. Tũc numerianus ñ uirtutibꝰ diuinis hec: ſed maleficijs imputãs: iuſſit eos duci ĩ uiã ſalariã: atqꝫ in arenario depõi ſimul chryſãctũ ⁊ dariã: ⁊ uiuos t̃ra ⁊ lapidibꝰ obrui. Tũc beatiſſimꝰ chryſc̃s cũ beata ꝟgie daria ꝺponũtur ĩ foueam: pſalmis hymnis ⁊ oꝛonibꝰ ĩſiſtẽtes. Factaqꝫ ẽ ĩ paſſiõe ſocietas ſanguis: ſicut fuerãt ẽt mẽte ꝯiuges: ⁊ quaſi ĩ uno lectulo ita ĩ una fouea atqꝫ ĩ una uolũtate ꝑdurãtes: ſimul ꝑtigerent ad coronam.

In ſãcti euariſti pape ⁊ marty.

Lectio prima.

EVariſtus natiõe grecuſ: ex patre iudeo: noĩe iuda: de ciuitate bethleẽ: ſedit ãnos. xiij. mẽſes. vij. dies duos. Fuit ãt tp̄ibꝰ domitiani ⁊ nerue ⁊ traiani a ꝯſulatu ualentis ⁊ ueteris uſqꝫ ad gallũ ⁊ barduam ꝯſules: martyrio coronatur. Hic tituloſ in urbe roma diuiſit pb̄ris: et ſeptẽ diacões ordiauit: q cuſtodirẽt ep̄ꝫ ꝑdicãtẽ ꝑꝑ ſtilũ ꝟitatis. Hic fecit ordinatiões tres ꝑ mẽſẽ decẽbriũ: pbꝛos. vij. diacones duos: ep̄os ꝑ diuerſa loca numero. v. Qui ẽt ſepultꝰ ẽ iux̃ corpus bt̄i petri ĩ uaticano. vij. calẽdas nouẽbris: ⁊ ceſſauit ep̄atꝰ dies. x. ⁊ nouem.

In ſcõꝝ apľoꝝ ſimonis ⁊ iude. Oꝛo:

DEus qui nos ꝑ beatos apľos tuos ſimonẽ ⁊ iudã ad agnitiõem tui nominis uenire tribuiſti: da nob̄ eoꝝ gľam ſempit̃nã ⁊ ꝓficiẽdo celebrare ⁊ celebrãdo ꝓficere. Per.

Lectio prima.

SImon chananeus ad diſtictõem ſimoniſ petri dr̄: de uico galilee chana: ubi aquas dñs mutauit ĩ uinũ. Ipſe ẽ q in alio euãgeliſta ſcribit̃ zelotes. Simon ãt hebraice: latine ĩt̃ptat̃ audiens. zelotes: id ẽ chananeꝰ zelo dei feruẽſ: par ĩ cognomĩto petri: ⁊ ſimiliſ in honore: cui ĩ ſorte ꝑdicatõis egyptꝰ aduenit. Pꝰ q̃ꝫ circũquaqꝫ xp̄i euãgeliũ ꝑdicauit: demũ pꝰ martyriũ iacobi ex ꝯſẽſu õium apľoꝝ hieroſolymitane eccľe ep̄us ẽ ordiatus. Quã cũ ꝑ ãnos plĩmos rexiſſet ⁊ centeſimum atqꝫ uigeſimum ãnum ageret: tp̄ibus traiani ĩꝑatoris cum apud hieroſolymam atticus ꝯſularis hr̄etur: accuſatur ab hereticis tãq̃ꝫ xp̄ianus. Qui cum ab attico ꝯſulari tẽtus eſſet: multiſ ſupplicijs ꝑ plurimos dies afflictus ẽ: ita ut etiam iudex ipſe cũ amicis ſuis de eiꝰ patiẽtia miraretur. Ad ultimũ uero iubet euꝫ ſili quã dñs ꝑtulit paſſionẽ uitã finire: õibus q aderãt nihilominus ⁊ ipſo iudice mirãtibꝰ: ut cẽtũ ⁊. xx. ãnoꝝ ſenex crucis ſupplitiũ ꝑtuliſſet. Paſſus ẽ autem die. v. calẽdarum nouẽbrium: quo ẽt die feſtũ beati iude coapľi eiꝰ ſili honore celebratur.

Lectio ſecũda.

IUdas q ĩterp̄tat̃ ꝯfeſſor: iacobi fr̄: q alibi appellatur lebeꝰ: figuratum nomẽ hꝫ a corde: qđ noſ diminutiue corculũ poſſumꝰ appellare. Ipe ĩ alio euãgeliſta thadeꝰ ſcribit̃: quẽ eccľaſtica tradidit hiſtoria. Miſſũ edeſſã ad abagarũ regẽ hũc hñs modũ. Dñi ⁊ ſaluatoris noſtri ieſu xp̄i diuitaſ: cũ ꝑ mirabiľ uirtutiſ opa ꝑ õeꝫ locũ celebraret ĩnũeros tã de uicinis q̃ꝫ de ꝑegrinis ⁊ longe poſitis ꝓ ĩmedioꝝ ⁊ cure ꝟtutibꝰ iuitabat: ſi q ꝑcipue morbi alicuiꝰ egritudie laboraret. Unde ⁊ rex qdã abagarꝰ nomie gẽtis ultra euphraten poſite: pricipatum nobiľr tenẽſ: morbo quodã corpis irremediabili q̃ꝫ tum iter hoies tenebat̃. Qui cũ de noie ieſu ⁊ de mirabilibꝰ ꝟtutũ eiꝰ audiſſet: ſupplex ei ꝑ epľam factꝰ exorat. Miſſoqꝫ ad eum nuncio: petijt hoiem diutini morbi uiculis quibꝰ tenebat̃ abſolui. Sꝫ ad pñſ qdem a dño corpis eiꝰ cura differt̃: dignꝰ tū efficit ī scripto ep̄le saluatoris. In qua sil' ēt ꝓmittit ei: q̄ nō multo post desid̄rij sui ꝯseq̄ret̄ effectum. Deniqꝫ pᵒ resurrectionē atqꝫ ascensiōem dn̄i ad celos: missus ē ad eum thadeus ap̄ls ex commonitione diuina ad edessam ciuitatem euangelista ⁊ predicator uerbi dei: q̄ a dn̄o promissa fuerant impleturᵒ. Iste ē thadeᵒ frater dn̄i: q ī mesopotamia atqꝫ in īferiori bᵒpōti euāgelizās efferas ⁊ idomitas gētes quasi beluarū naturas s̄co dogmate mitigabat: ⁊ fidei dn̄ice subiugabat. Sepultus ē in erichto armenie urbe: cuiᵒ festiuitas celebrat̄. v. calēdas nouēbris.

In uigilia ōium s̄coꝝ. Ad uespas. aῇ. Uidi turbā magnā. cū rel. de laudi. ps. Dixit dn̄s. cū reli. In fine ps. Laudate dn̄z ōes gētes.

Capl'm

Ecce ego ioānes uidi alteꝝ angelū ascēdētem ab ortu solis: habētem signum dei uiui: ⁊ clamauit uoce magna quattuor angelis qbᵒ datum ē nocere t̄re ⁊ mari dicēs: nolite nocere t̄re ⁊ mari neqꝫ arboribᵒ quoadusqꝫ signemus seruos dei n̄ri i frōtibᵒ eoꝝ. hym. Xp̄e redēptor ōium. ℣. Letamini i dn̄o ⁊ exultate iusti. ℟. Et gl'amini ōes recti corde. Ad mag. aῇ. Angeli archāgeli throni ⁊ dn̄atiōes: p̄cipatᵒ ⁊ potestates: v̄tutes celoꝝ: cherubin atqꝫ seraphin: patriarche ⁊ ꝓphete: s̄ci legis doctores: ap̄li ōes: xp̄i martyres: s̄ci cōfessores: v̄gies dn̄i: anachorite: s̄ciqꝫ ōes ītercedite ꝓ nobis. ps. Magni.

Oratio

Omnipotēs sempit̄ne deᵒ: q nos ōium s̄ctorum tuoꝝ merita sub una tribuisti celebritate uenerari: q̄s: ut desideratā nobis tue ꝓpitiatōis abūdātiā: multiplicatis intercessoribᵒ largiaris. p.

Ad matutinū. Inuitatorium. Regē regū dn̄m: uenite adoremᵒ. Quia ip̄e ē corona s̄ctorum ōium. ps. Uenite exulte. hym. Xp̄e redemptor ōium. In p̄mo noc. aῇ. Nouit dn̄s uiam iustorū q in lege eiᵒ meditātur die ac nocte. ps. Beatᵒ uir. aῇ. Mirificauit dn̄s s̄cos suos ⁊ exaudiuit eos clamātes ad se. ps. Cum iuocarem. aῇ. Admirabile ē nomē tuū dn̄e: q̄r gl'a ⁊ honore coronasti s̄ctos tuos: ⁊ ꝯstituisti eos sup opa manuū tuarū. ps. Dn̄e dn̄s n̄r. ℣. Letamini i dn̄o ⁊ exultate iusti. ℟. Et gl'amini ōes recti corde

Lectio prima.

Legimus in ecclesiasticis historijs: q̄ s̄cs bonifacius: q quartus a beato gregorio romane urbis ep̄atum tenebat: suis p̄cibᵒ a phoca cesare impetrauit donari ecclesie christi templum rome: qd̄ ab antiqs pātheon ātea uocabat̄: q̄r hoc quasi simulachrum ōium uideret̄ eē deoꝝ. In quo eliminata ōi spurcitia: fec̄ eccl'am sancte dei genitricis atqꝫ ōiū martyrum xp̄i: ut exclusa multitudine demonum: multitudo ibi s̄ctorum a fidelibus in memoria hēret̄: ⁊ plebs uniuersa in capite kl'aꝝ nouēbriū: sic̄ i die natal' dn̄i ad ecclesiam i honore omnium sanctorum ꝯsecratā ꝯueniret. Ibiqꝫ missarum solēnitate a presule sedis ap̄l'ice celebrata: ōibᵒqꝫ rite ꝑfectis unᵒqsqꝫ i sua cū gaudio remearet. Ex hac ergo ꝯsuetudie sancte romane eccl'ie: crescēte religione xp̄iana decretū ē: ut i eccl'ijs dei q̄ ꝑ orbē terrarū lōge lateqꝫ ꝯstruāt̄: honor ⁊ memoria ōium s̄corum quā prediximus haberetur: ut qcq̄d hūana fragilitas ꝑ ignorātiāz ul' negligētiam seu ꝑ occupatōem rei secularis i solēnitate s̄corū minᵒ pl'e pegisset: in hac s̄cta obseruatione solueretur: quatenus eorū patrocinijs ꝓtecti ad superna poloꝝ gaudia ꝑuenire ualeamᵒ. Rn̄so. In dedicatiōe templi decātabat pp̄l's laudem. Et i ore eoꝝ dulcis resonabat sonᵒ. ℣. Fūdata ē domus dn̄i supra v̄ticem mōtium: ⁊ uenient ad eā ōes gētes. Et i ore.

Lectio secunda.

Nos ergo fratres carissimi i omniū primordijs s̄ctorum noīare: laudare ⁊ glorificare ꝯdecet eū q cūctos cōdidit s̄cos: ꝑ quē facta sūt oīa: ꝑ quē cuncta subsistūt elemēta: cuiᵒ maiestas nec īcipit nec desinit i seculū: ut merito ōe p̄cipiū ac finis creature noīetur. Un̄ ꝑ quēdam prudētē dicitur. Ōis sapiā a dn̄o deo est ⁊ cū illo fuit semꝑ: ⁊ ē āte euū. Altitudiēz celi ⁊ latitudiem terre: ⁊ ꝓfundum abyssi qs dimēsus est: Arenam maris: ⁊ pluuie gutas ⁊ dies ſeculi qs dinūerauit? Ipſe ſolus inueſtigare: metiri ac dinumerare hec oia pōt: q celi ambitū ſua circuit ſapientia: ꝓfūdū abyſſi ſua penetrat ꝟtute. Et egregiꝰ ille uerſificator dei ſapiaꝫ oia poſſe atqꝫ noſſe ꝯſiderat dicēs. Qui ſtellas nūeras: quaꝝ tu noia ſolus. Signa: poteſtates: curſus: loca tp̄a: noſti. Cuius principium atqꝫ uirtutem inueſtigare ſupra modum eē hūanū: apl's ſp̄u ſc̄o ꝑuētus ꝯmēorabat dicens. O altitudo diuitiarū ſapie ⁊ ſcie dei: q̄ꝫ icomp̄hēſibilia ſt̄ iudicia eiꝰ: ⁊ iueſtigabiles uie eiꝰ. Quis .n. cognouit ſēſum dn̄i: aut qs ꝯſiliariꝰ eiꝰ fuit? Aut qs prior dedit illi: ⁊ retribuet̄ ei. Qm̄ ex ipſo ⁊ per ip̄m ⁊ in ipſo ſunt oia: ipſi honor ⁊ gl'a in ſecl'a ſeculorū amē.

℟. Vidi dn̄m ſedētem ſuper ſoliū excelſum et eleuatū: ⁊ plena erat ois terra maieſtate eius. Et ea que ſub ipſo erant replebāt templū. ℣. Seraphin ſtabat ſubter illud ſex ale uni ⁊ ſex ale alteri. Et.

Lectio ttia.

Beata dei genitrix ⁊ ſēp ꝟgo maria tēplum dn̄i: ſacrariū ſp̄s ſc̄i: uirgo āte partum uirgo pꝰ ꝑtum: p̄ītis diei ſolennitatis cum ſuis uirgibꝰ expers nullomō credēda ē: q̄ dei pp'lm faciēdo: monebat ſpernere perituri luxus ſeculi: a lenocinio mortalis nature declinare: carnis pudicitiam cum ꝟgitatis honore: itra cordis hoſpitia obſeruare. eāqꝫ ōiū uirtutuꝫ reginā: fructū ſalutis ꝑpetue: ſociam eē āgelorū ſuis affirmabat exemplis: ita ut innumerabil' utriuſqꝫ ſexꝰ multitudo eiꝰ ſeq̄retur ueſtigia: ⁊ relictis copulatiōibꝰ nuptiaꝝ: ſpretaqꝫ liberoꝝ ꝓpagine: ſpōſo q i celis ē penni mēte actu: habitu ⁊ geſtu applicari maluerint: orōibꝰ iſtātes: ieiunijs adherētes: uigilias ſacras adamātes elemoſynas ſectātes: paupes recreātes: nudos ueſtiētes: ifirmos uiſitātes. i tribulatiōe gaudētes: i uerbis calūnioſis: l' iiurioſis patiētes: i augmēto ſue ꝓfeſſionis hūiles: i dāno rerū tp̄aliū deo gr̄as agētes. His ōibꝰ ⁊ his ſilibꝰ ꝓ deſiderio regni celeſtis: ⁊ ꝓpter ſpem et̄ne retributionis ardētiſſimo amore indeficienter atqꝫ libenter iſiſtunt. Et ſic in caritate dei ac ꝓximoꝝ amore ꝑſeuerātes deo ſoli uitā finire gaudentes.

Reſponſorium.

Sancta ⁊ immaculata uirgitas: quibus te laudibus efferam neſcio. Quia quē celi capere n̄ poterāt tuo gremio ꝯtuliſti. ℣. Benedicta tu i mulieribus: ⁊ bn̄dictus fructus uētris tui. Quia quem.

In ſecūdo noc. aꝛ. Dn̄e q opati ſūt iuſtitiaꝫ habitabūt i tabernaculo tuo: reqeſcet i monte ſancto tuo. p̄s. Dn̄e qs hītabit. aꝛ. Hec ē generatio q̄rētium dn̄m: querētium faciem dei iacob. p̄s. Dn̄i ē terra. aꝛ. Letamini in dn̄o et exultate iuſti: ⁊ gl'amini ōes recti corde. p̄s. Beati quoꝝ. ℣. Exultent iuſti in ꝯſpectu dn̄i. ℟. Et delectentur i leticia.

Lectio quarta.

Quia ſupna celoꝝ regna ſp̄ibꝰ angelicis ad laudem ⁊ gl'am atqꝫ honorem ſui nois ac maieſtatis in ꝑpetuū miro ordine collocauit: de quibꝰ plura loq pertimeſcimus: qꝛ ſoli deo ſcire ē quō ul' quēadmodū eoꝝ i nob iuiſibil' abſqꝫ ꝯtagione ſeu diminutione: i ſola ſui puritate ꝯſiſtat natura. Sed tantum nouē eſſe angelorum ordines ad dei iudicia ac miſteria ꝯplēda: teſtante ſacro elogo cognouimus: quoꝝ principatus atqꝫ poteſtates ſubtil'r ac mirabil'r dei ōipotētis nutu diſtinguūtur. Alij ex illis ad nos in mūduꝫ miſſi futura p̄dicēdo ꝑueiūt. Alij ad hec ſūt ꝯſtituti: ut per eos ſigna ⁊ miracula frequēter fiant. Alij ſubiectis angeloruꝫ ſpiritibꝰ preſūt: atqꝫ eis ad explēda diuina myſteria diſponēdo pricipātur. Alij mira potētia ceteris p̄minēt: ꝓ eo ꝙ eis ad obediēdū alia āgeloꝝ agmina ſubiecta ſunt. Alij uero tanta diuinitatis gratia replēt̄: ut in eis doꝰ ſedeat: ⁊ ꝑ eos ſua iudicia decernat. Alij tāto ꝑfectiori ſcia pleni ſunt: q̄ꝫto claritatem dei uiciniꝰ cōtemplātur. Alij ita deo ꝯiūcta ſūt agmina angeloꝝ: ut inter hec ⁊ deū nulli alij ſp̄us interſint. Tātoqꝫ magis ardent amore: q̄ꝫto ſubtilius claritatem diuinam aſpiciunt. Talibꝰ ut diximꝰ a primordio incipientis uite btoꝝ ſp̄uum d ſtictiōibꝰ ſupna celorum regna a deo cōditore i ꝑpetuuꝫ mirabil'r collocata ſubſiſtunt. His ōibꝰ fratres cariſſimi tam decoriſ ac deo dilectis angelorum agmibꝰ: hꝰ diei ſolenitatē credimus eſſe ꝯſecratā. Sed ecce duꝫ celeſtium ciuiū ſecreta rimamur: ſupra modum nr̄e fragilitatis digreſſi ſumus. Taceamus interim de ſecretis celeſtibꝰ: ſed ante oculos ꝯditoris t̄gamꝰ peccatorum maculas: ut ad eos de qbꝰ loquimur peruenire ualeamꝰ. ℟. In ꝯſpectu āgeloꝝ pſallam tibi. Et adorabo ad templū ſc̄tū tuum et ꝯfitebor noī tuo dn̄e. ℣. Suꝑ mīa tua ⁊ ueritate tua: qm̄ magnificaſti ſuꝑ nos nomē ſc̄tuꝫ tuum. Et.

Lectio q̄nta.

Adhuc tn̄ aliqd de hac tā pulchra ac preclara feſtiuitate loq̄ icipiamꝰ q̄ nō ſolū ut prediximꝰ angeloꝝ ſpībus ueꝝ ēt ſc̄tis oībꝰ qui i t̄ra ſūt ab exordio mūdi ꝓcreati honorabilr̄ ꝑdita ꝯſiſtit. Ex quibꝰ fuerūt pr̄iarche uiri religioſi in uita ſua: pr̄es ꝓphetaꝝ ⁊ aploꝝ: quoruꝫ memoria non relinq̄t: et nomē eoꝝ manet i et̄nū: q2 deo digni iuēti ſūt: nō ꝑclari: hoſpitalitate precipui: aſtuti i ſenſu: ſapientes i oꝑe: rebꝰ ſecularibꝰ locupletes: reparatores orbis atqꝫ recreatores: iuſticia inſignes: lōganimes i ſpe: obediētes i ꝑceptis: creduli i ꝓmiſſiōibꝰ: ſuſceptores āgeloꝝ effecti: facie ad faciē deū uidētes i cōſilio prudētes: i prelio uictorioſi: ſtatū mūdi regētes: ſceptrū regni obtinēteſ. Quorū perij poſteritas nō ceſſauit quoaduſqꝫ xp̄s ex eoꝝ germine ꝑ uteꝝ itacte uirginis: q ē ſpes oīum gētium natus i mūdo coruſcādo apparuit: ⁊ primatū totꝰ orbiſ: atqꝫ monarchiā capiēdo retiebat. Hos ſeq̄t electio ꝓphetaꝝ: cū qbꝰ locutus ē deꝰ: ⁊ oſ̄dit illis ſecreta ſua: ut q̄ uētura erāt quaſi pn̄tia ſpū ſc̄to illuminati agnoſcere atqꝫ enunciare potuerint. Principeſ pp̄lorum uentura predicādo facti: alij itra uterum. alij in pueritia. alij in iuuētute. alij i ſenectute deo cogniti: ⁊ ſc̄i facti: iuenti ſunt fide pleni: deuotione ſūmi: induſtria ſolertes: excellenti igenio ꝑditi: i exercitatiōe diſciplie iſtructi: i ſc̄a meditatiōe aſſidui: metuqꝫ mortis intrepidi: uerberauerūt tyrānos: ſacrilegos iterfecerūt.

Reſpōſorium.

Precurſor dn̄i uenit de quo ipſe teſtatur. Nullus maior īter natos mulieꝝ ioānne baptiſta ℣. Hic ē ꝓpheta ⁊ pluſqꝫ ꝓpheta: de quo ſaluator ait. Nullus

Lectio ſexta

Huic athlete dei electus concordat duodenus aploꝝ nūerus: quoſ primis miraculorum uirtutibuſ ad cōponēdum noue fidei fundamentum. Erigendūqꝫ adhuc tenere ſtatum eccl'ie: prouidentia diuina ex oībꝰ quos capiebat mūdus elegit: ut i oēꝫ t̄rā ſonꝰ eoꝝ ꝑdicatōiſ exiret: ⁊ in fines orbis terre eorum procederent uerba. Qui uero uinee id eſt xp̄o tanqꝫ palmites adheſerūt: quorū fructuſ in ſempiternum ꝑmanenſ non marceſſit: quibus ipſe dn̄s locutus eſt dicēs. Vos eſtis lux mūdi. Nō pōt ciuitas abſcōdi ſupra mōtem poſita: neqꝫ accēdūt lucernam ⁊ ponūt eā ſub modio: ſed ſuꝑ candelabrum: ut luceat omnibꝰ qui i domo ſūt. Sic luceat lux ur̄a coram hominibꝰ: ut uideant opera ueſtra bona: ⁊ glorificent pr̄em ur̄m qui in celis eſt. Et iteruꝫ. Iam non dicam uos ſeruos ſed amicoſ: q2 ſeruꝰ neſcit qd faciat dn̄s eius. Voſ āt dixi amicos: q2 oīa q̄cūqꝫ audiui a pr̄e meo: nota feci uobis. Et qdcūqꝫ ligare uoluiſſent ſuꝑ t̄ram: ligatū eſſe ⁊ in celis: ⁊ qdcūqꝫ ſoluere uoluiſſēt ſuper terram: ſolutum eſſe et in celis ꝓmiſit. Et iteꝝ cū ueniſſent ad iudicādū ſeculū: eos ſuꝑ ſedes duodeci eē ſeſſuros: ⁊ ſecum iudicaturos orbē terre ꝑdixerat. Talibꝰ ut credimꝰ patronis hec dieſ ſubiecta ꝯclarat. ℟. Iſti ſūt q uiuētes in carne plātauerūt eccleſiā ſanguie ſuo: nō ſūt de terris corꝑa eoruꝫ ſeparata. Quoꝝ merita ſūt i celis coequata. ℣. In oēm t̄rā exiuit ſonꝰ eoꝝ: ⁊ i fines orbis t̄re ūba eoꝝ. Quorum.

In tertio noc. an̄. Timete dn̄m oēs ſc̄i eiuſ: qm̄ nihil deeſt timētibus eum. ecce oculi domini ſuper iuſtos: ⁊ aures eius ad preces eoruꝫ. ps. Bn̄dicā dn̄m. an̄. Dn̄e ſpes ſc̄toꝝ ⁊ turris fortitudis eorum: dediſti hereditatē timētibuſ nomē tuū: ⁊ ihitabunt in tabernaculo tuo in ſecula. ps. Eaudi deꝰ deꝑ. an̄. Qui diligitis dn̄m letamini i dn̄o: ⁊ cōfitemini memorie ſãctitatis eius. ps. Dñs regna. exl̄. añ. Iuſti ãt in ꝑpetuũ uiuẽt. ℟. Et apud dñm ẽ merces eorum.

Lectio ſeptima.

HIs ſubiectũ ẽ triũphale martyrum nomẽ: q ꝑ diuerſa tormentoꝝ genera xp̄i paſſiõem nõ laceſſẽtibꝰ ꝓcordiorũ mẽtibꝰ imitabãt. alij uero ꝑẽpti: alij flãmis exuſti: alij flagris ꝟberati: alij uectibꝰ ꝑforati. Alij cruciati patibulo: alij d̄merſi pelagi ꝑiculo: alij uiui decoriati: alij uinculis mãcipati. Alij liguis priuati: alij lapidibꝰ obruti. Alij frigore afflicti: alij fame cruciati. Alij uero truncatis manibus ſiue ceteris ceſis mẽbris: ſpectaculũ cõtumelie i ꝑplis: nudi ꝑꝑ nomẽ dñi portantes. Hi ſunt triũphatores ⁊ amici dei: q ꝯtẽnentes ſceleratoꝝ iuſſa pricipũ: mõ coronãtur: ⁊ accipiũt palmã laboꝝ: qa fũdati erãt ſupra firmã petrã. i. xp̄m. De talibꝰ ⁊ hꝰmõi apl̄us mẽte ꝯpũctus igemiſcẽs ait. Sc̄i ludibria ⁊ uerbera exꝑti: inſuper ⁊ uincula ⁊ carceres. Lapidati ſũt ſecti ſunt: tentati ſunt: in occiſione gladij mortui ſunt. Circuierunt i melotis ⁊ i pellibꝰ caprinis. Anguſtiati: afflicti: quibꝰ dignus ñ erat mũdꝰ ⁊c̃. Et beatus papa gregorius in expoſitione cuiuſdam euangelij de hꝰmõi bellatoribꝰ q̄rimoniam faciẽdo. Ecce inquit electi dei carnẽ domant: ſp̄m roborãt: demõibꝰ iperãt: uirtutibus coruſcãt: pñtia deſpiciunt: ⁊ etñã p̃riam uocibꝰ moribꝰ qꝫ ꝑdicãt. Eã ẽt moriẽdo diligũt: atqꝫ illam per tormenta attigunt. Occidi pñt ⁊ flecti nequnt. Et ſi corã hõibꝰ tormenta paſſi ſũt: ſpes illoꝝ imortalitate plena ẽ. In paucis uexati in multis bñ diſponẽt: qm̃ deꝰ tẽtauit illos: ⁊ iuenit illos dignos ſe. Tãqꝫ aurũ i fornace ꝓbauit electos dñs: ⁊ quaſi holocauſta hoſtie accepit illos. Nũc ergo martyrũ xp̄i certamia atqꝫ uictorias audiuimꝰ. Eis nimiꝝ hũc diẽ tm̃ credimꝰ ſc̄ificatũ: qꝫtuꝫ i ſemetipſis ut ſãctificarẽtur laborare per tormẽta nõ ceſſauerũt. ℟. Sãcti mei qui in carne poſiti certamẽ habuiſtis. Mercedem laboris ego reddam uobis. ℣. Uenite bñdicti p̃ris mei ꝑcipite regnũ. Mercedẽ.

Lectio octaua.

CHriſti uero ſacerdotibꝰ atqꝫ doctoribꝰ ſiue ꝯfeſſoribꝰ hꝰ feſtiuitatẽ diei nõ ignotã eẽ credimꝰ: q corda fideliũ ſpũaliter quaſi imbribꝰ irrigãt celeſtibꝰ: ut feliciter ꝓferre imarceſſibilẽ bonoꝝ opeꝝ poſſint fructũ. Qui talẽta ſibi credita: nõ ſolũ reddere: uerũ ẽt cũ uſura ſine fraude ãpliare ꝓcurauerũt: qꝛ bonũ qđ ꝑ grãm ſpus ſc̄i itelligẽdo didicere: ñ ſibi tm̃mõ: ſed ⁊ alijs ſubiectorum mẽtibꝰ ꝓfuturuꝫ ſecũdũ apl̄icũ p̃ceptũ: arguẽdo: obſecrãdo. icrepãdo: curãqꝫ faciẽdo inſerere nitebãt. Quoꝝ mẽs lucidiſſima manus uero plene ſũt mũditia: eo ꝙ imẽſa altaris ſacroſc̄a chriſti corporis ⁊ ſanguinis myſteria celebrantes: ⁊ in ſui cordis penetralibus hoſtiam uiuam deoqꝫ placentem: id ẽ ſemetipſos ſine macula: atqꝫ ãmixtione parui opis offerre nõ deſiſtant. Et licet ꝑſecutoꝝ nõ ſenſiſſent gladiũ: tñ ꝑ uite meritũ deo digni: martyrio nõ priuãt: qꝛ martyriũ ñ tm̃ effuſiõe ſãguis: ſꝫ abſtinẽtia peccatoꝝ: ⁊ exercitatõe dei p̃ceptorũ perficitur. Sic ⁊ anachoritaꝝ ſingulare ꝓpoſitum: ab huius diei ſolẽnitate ñ ſeparatum eſſe confidimus. Qui per ſingula heremi loca: in ſpeluncis ⁊ exiguis cellarum tugurijs unici modico cõtenti pabulo demorabãtur: beſtijs ſociati: mľti auibꝰ ſubmiſtrati: ciborum ſpernentes delitias: luxus ſeculi calcantes: laudem temporalem non amantes: uiſus hoiuꝫ fugientes: angelorum aſſuetis loquelis: plurimis uirtutũ effulſere ſignis: cecis uiſum innouantes: claudis greſſum firmãtes. Surdis auditũ tribuebãt: ſuperãtes demonia: mãcis manꝰ reſtituebãt: mortuos ſuſcitabãt. Ueꝝ quia his õibus nõ mediocritꝰ: ſed ꝑfecte hꝰ ſacratiſſime ſolẽnitatis diei: maximo ſine fine ꝯſtat honore. Nos ergo fratres cariſſimi tantoꝝ p̃ocinia itercesſoꝝ: de quibus locuti ſumus: tota mẽtis itentiõe queramꝰ: ut ꝑ tp̄alia feſta que gerimus: eorum meritis intercedẽtibꝰ ad eterna gaudia peruenire ualeamus.

Reſponſorium.

Sint lumbi ur̃i precincti ⁊ lucerne ardentes ĩ manibus ur̃is. Et uos ſil'es hōibus expectantibus dñm ſuum: qñ reuertat̃ a nuptijs. ℣. Vigilate ergo qꝛ neſcitis qua hoꝛa dñs ueſter uẽturus ſit. Et uos.

Lectio ſcī euāgelij ſecūdū mattheū.

In illo tp̄e. uidẽs ieſus turbas aſcẽdit ĩ mōtem: ⁊ cū ſediſſet acceſſerūt ad eū diſcipuli eiꝰ. Et reliqua.

Omelia ſancti auguſtini epī.

Lectio nona.

Si q̄rit̃ qd ſignificet mōſ: bñ ĩtelligit̃ ſignificare maioꝛa precepta iuſtitie quia minoꝛa erant que iudeis data ſūt. Unus tamen deus ꝑ ſc̄os ꝓphetas ⁊ famlos ſuos ſecūdū oꝛdiatiſſimā diſtributiōem tp̄m dedit mioꝛa p̄cepta pplo: quẽ timoꝛe adhuc alligari opoꝛtebat: ⁊ ꝑ filium ſuum maioꝛa pplo quẽ caritate iam libari ꝯuenerat. Cū āt maioꝛa maioribꝰ mioꝛa mioꝛibꝰ dāt̃: ab eo dāt̃ q ſolꝰ nouit ꝯgruētē ſuis tp̄ibꝰ gn̄i hūano exhibẽ medicinam. Nec mirū ē ꝙ dant̃ maioꝛa precepta ꝑꝑ regnū celoꝝ: ⁊ minoꝛa data ſūt propter regnū t̃renū: ab eodē uno deo q fecit celū ⁊ t̃ram. De hac ergo iuſtitia q̄ maioꝛ ē dicit ꝓpheta. Juſtitia tua ſicut montes dei. Et hoc bñ ſignificat: ꝙ ab uno magiſtro ſolo docēdis tātis rebus: ideo docet̃ ĩ mōte. Sedēſ āt docebat: qđ ꝑtinet ad dignitatem magiſtri. Et acceſſerūt ad eum diſcipuli eiꝰ ut audiēdis illis uerbis: hi eſſent etiam coꝛꝑe uiciniores: q p̄ceptis ĩplēdis aīo appꝛopiquabant. Aperuit os ſuū ⁊ docebat eos. Iſta circūlocutio qua ſcribit̃: ⁊ aꝑiens os ſuum foꝛtaſſe ip̄a moꝛa ꝯmēdat aliq̄ꝫto longiorem futurum eē ſermonem: niſi foꝛte non uacet qđ nūc eū dictū eſt aꝑuiſſe oſ ſuuꝫ: ꝙ ipſe ĩ lege ueteri aꝑire ſoleret oꝛa prophetaꝝ. Quid ergo dicit: Beati pauꝑeſ ſp̄u qm̄ ip̄oꝝ ē regnū celoꝝ.

Ad laudes ⁊ ꝑ hoꝛas. añ.

Vidi turbā magnā: quā dinumerare nemo poterat ex oībus gētibus ſtātes āte thronū p̄s. Dñs regnauit cū rel. añ. Et oēſ angeli ſtabāt ĩ circuitu throni ⁊ ceciderūt in cōſpectu throni ĩ facieſ ſuas ⁊ adoꝛauerūt deū æ. Redemiſti nos dñe deus ĩ ſāguine tuo ex ōi tribu: ⁊ lingua ⁊ pplo: ⁊ natione: ⁊ feciſti nos deo nr̃o regnū. æ. Bñdicite dñꝫ ōes electi eiꝰ agite dies leticie ⁊ cōfitemini illi. æ. Hymnus ōibus ſāctis eius: filijs iſrl' pplo appꝛopinquāti ſibi: glā hec ē oībus ſc̄is eius. Caplm. Ecce ego ioānes. hym. Jeſu ſaluator ſeculi. ℣. Exultabūt ſācti ĩ glā. ℟. Letabūtur ĩ cubilibus ſuis. Ad bened. añ. Te glorioſus apl'orum choꝛus: te ꝓphāꝝ laudabil' nūerus: te martyꝝ cādidatus laudat exercitus: te oēs ſācti ⁊ electi uoce ꝯfitent̃ unanimes. bt̄a trinitas unuſ deuſ p̄s Bñdictus. Oro. Oipotēs ſēpit̃ne deuſ

Ad tertiā Caplm. Ecce ego ioānes. Rñſo. bre. ⁊ ℣. dñr de cōi plimoꝝ martyrum

Ad ſextam Caplm.

Poſt hec uidi turbā magnā quā dinūerare nēo poťat ex ōibꝰ gētibꝰ: ⁊ tribubꝰ pplis ⁊ linguis ſtātes āte thronū dei: ĩ ꝯſpcū agni: amicti ſtolis albis: ⁊ palme ĩ manibꝰ eoꝝ. Ad nonā Caplm.

Benedictio ⁊ claritas: ⁊ ſapia: ⁊ grārū actio: honoꝛ: uirtus ⁊ foꝛtitudo deo nr̃o ĩ ſecl'a ſecl'oꝝ amē. Ad ueſpaſ. æ. Vidi turbā magnā. cū reli. ď laud. p̄s. Dixit dñs. cū reli. ĩ fine. p̄s. Credidi ꝑꝑ. Capitl'ꝫ. Ecce ego ioānes. hym. Xp̄e redēptoꝛ. ℣. Exultabūt ſācti ĩ glā. ℟. Letabūtur in cubilibus ſuis. Ad mag. æ. O q̄ꝫ gl'oſū ē regnuꝫ ĩ quo cū xp̄o gaudēt oēs ſācti amicti ſtoliſ albis: ſequūtur agnū quocūq̄ꝫ ierit p̄s. Mag. Oro. Oipotēs ſēpi. ut ſupra

Si feſtiuitas ōiuꝫ ſāctorū ĩ dominica uenerit nihil fit de dñica: ſꝫ ĩfra hebdōadā oro ⁊ officiū miſſe de dñica p̄ſita dr̃: licet hiſtoria ezechielis pōat̃ tūc ĩfra hebdōadā. Pꝰ ueſpas diei cātātur ſolenit̃ ueſpe ꝓ oſūctis ⁊ ĩ fine dr̃. Pr̄ nr̄. ſecreto. Poſtea. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sꝫ libera nos a malo. ℣. A poꝛta ĩferi. ℟. Erue dñe aīaſ eoꝝ ℣. Requieſcāt in pace. ℟. Amē. ℣. Dñe exaudi orationem meā. ℟. Et clamoꝛ meus ad te ueniat. ℣. Dñs uobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oratio.

Fideliū deꝰ ōium conditoꝛ ⁊ redēptoꝛ animabus famulorum famularūq̄ꝫ tuarum: remiſſionem cunctoꝛum tribue peccatoꝝ: ut ĩdulgẽtiã quam ſẽꝑ optauerũt pijs ſupplicatiõibꝰ ꝯſequãtur. Qui ui. Et hec oꝛo tm̃ dr̃. Poſt mat. diei abſolute ĩcipitur ĩuitatoriũ Regẽ cui oĩa uiuũt. Venite adoꝛemꝰ. ps. Venite exu. cũ reli. añt. ps ⁊ ꝟſiculis ⁊ Rñſoꝛijs: ſicut notata ſunt in agenda moꝛtuoꝝ : ⁊ in fine dr̃ Rñ. Libera me dñe de moꝛte ẽtna ⁊c. cũ ſuis ꝟſibꝰ. Deide ĩmediate dñr laudes : ⁊ nõ flectũt genua: nec dr̃ ps De ꝓfũdiſ ſed finiũt ſicut ⁊ ueſpe.

In ſcĩ ceſarij martyris. Oꝛo.

DEus ꝗ nos beati ceſarij martyris tui annua ſolẽnitate letificas: ꝯced' ꝓpitiꝰ: ut cuiꝰ natalitia colimꝰ ẽt actiones imitemur. p. d.

In feſto ſcõꝝ martyꝝ uitalis ⁊ agricole

Lectio prima.

AMbroſius ſeruꝰ ieſu xp̄i uocatꝰ epĩſ dilectiſſimis fratribꝰ ⁊ uniuerſiſ plebibꝰ ẽtnã ĩ dño ſalutẽ. Magna martyꝝ ⁊ precelſa teſtionia q̃ attenuat nr̃ potius q̃ꝫ explicat ſermo. Igit̃ ĩuitatꝰ a plebe bononiẽſi negare pñtiam meã nullatenus potui: qꝛ tp̄s aderat ut ſua dñs mirabilia q̃ ſolet oñderet. Apoſeritã qdem plenaꝫ ſcĩtate ⁊ gr̃a : mecum detuli: xp̄i. n. principis nr̃i triũphi ſũt martyꝝ palme. Ego qꝛ ĩ me minꝰ ẽ q̃ꝫ preſumebat̃: ĩ martyribꝰ plus repitur. Scĩ martyris nomẽ agricola ẽ: cuiꝰ ſc̄s uitalis ſeruus fuit olim: nunc conſors ⁊ collega martyrij . Preceſſit ſeruꝰ ut ꝓuideret locũ: ſecutꝰ ẽ dñus ſecure quo datã fidẽ ſeruuli iã ĩueniret parataꝫ. Nõ alienã laudamꝰ paſſiõem: ſerui dñi diſciplina ẽ. Hic ĩſtituit ille impleuit : nihil illi decerpit̃. Quomõ minui põt qꝺ xp̄s donauit egregie. Et ille quidem homini ſeruiẽdo didicit: quõ xp̄s placeret. Hic tñ geiam laudẽ acq̃ſiuit: in illo magiſterij in ſe martirij. Certauerũt inter ſe ĩuicẽ bñficijs pꝰ q̃ꝫ equales eſſe meruert̃. Hic illũ ad martyriũ ꝑmiſit: ille iſtuꝫ accerſiuit.

Lectio ſecũda.

NUllum ergo ad ꝯmẽdatõem hoĩs ꝯdictio affert ĩpedimẽtũ: nec dignitas ꝓſapie meritũ: ſed fides affert. Siue liber ſiue ſeruꝰ: õẽs. n. unũ ĩ xp̄o ſumus: ⁊ unuſqſqꝫ qꝺ fecerit bonũ: hoc recipiet a dño. Apꝺ dñz bõa ſeruitꝰ ⁊ bona libertas equa lance appẽdũt. Qm̃ nulla maioꝛ dignitas q̃ꝫ ſeruire xp̄o: q nos tali pretio eſtiauit: ut aĩam ſuã ꝓ nob̄ traderet: Sꝫ iã ad ꝓpoſita redeamꝰ. Cũqꝫ ſc̄s uitalis cogeret̃ a ꝑſequẽtibꝰ ut xp̄ꝫ negaret ⁊ ille ãplꝰ ꝯfiteret̃ dñm ieſũ xp̄ꝫ: oĩa toꝛmentoꝝ gñã ĩ eũ exercẽtes : ut non eſſet ĩ coꝛpoꝛe eius locus ſine uulnere: oꝛonẽ fudit ad dñm dicẽs. Dñe ieſu xp̄e ſaluatoꝛ meus: ⁊ deꝰ meꝰ: iube ſuſcipi ſp̄ꝫ meũ qꝛ iã deſidero ut accipiã coꝛonã quã ãgelus tuꝰ ſc̄s oñdit mihi. Et ꝯpleta oꝛone emiſit ſp̄m.

Lectio t̃tia.

SAnctuſ uero agricola mitioꝛ habebatur moribꝰ: ut ab ip̄is ẽt ĩimicis diligeret̃. Jdõqꝫ differebãt eiꝰ paſſiõeꝫ. Sꝫ hec ꝑſecutoꝝ honoꝛificẽtia õi erat ĩmanitate acerbioꝛ: q̃ ĩuidebat martyribꝰ. Deĩqꝫ ubi nõ acqeuit perſecutoꝛibꝰ ſc̄s agricola crucifixus ẽ: ut aduertamꝰ illas blãditias eoꝝ nõ fuiſſe ſedulitatiſ ſꝫ fraudiſ: ꝑ ſupplitia ⁊ toꝛmenta q̃ ſcõ uitali exercuerunt: dñm eiꝰ ſcm̃ agricolam terrert̃ uoluerũt. Sed ꝯuertit hoc xp̄s dñs nr̃ in gr̃am: ut martyriũ ſerui dñs imitaretur: utriſqꝫ nomẽ aptũ: ut martyrio deſignati iã ip̄is uocabulis uideret̃. Ille uitalꝭ dictꝰ ẽ quaſi ꝯceptu iſtius uite: uerã ẽtnã illaꝫ uitã ſibi acqreret. Iſte agricola q bonoſ fructus ſp̄ualꝭ gr̃e ſeiaret: ⁊ ſacri ſanguiniſ effuſiõe meritoꝝ ſuoꝝ õiumqꝫ ꝟtutum rigaret plãtaria.

Lectio quarta.

PAſſi ſũt ãt ſãcti martyres tꝑibꝰ dioclitiani ⁊ maximiani imperatoꝛum ⁊ ſepulti ſunt in iudeoꝛum ſolo: iter coꝝ ſepulchꝛa: q eoꝝ dñm negauerũt. Eundem locum mihi dñs nr̃ ieſuſ xp̄s reuelare dignatus eſt. Illic martyꝝ excubias reqrebamꝰ: tãq̃ꝫ iter ſpinas roſam eligentes. Circũfundebamur a iudeis cũ ſacra coꝛpoꝛa ueherentur. Aderat ppl's xp̄ianꝰ cũ plauſu ⁊ leticia. Dicebãt iudei. Flores uiſi ſũt in terra nr̃a: cũ uiderẽt martyres xp̄i. Xp̄iani dicebãt Tp̄s ĩciſiõis adeſt. Jam qui metit mercedem accipit.

Aliȷ̄ ſemiauerūt: nos martyꝝ metimus fructus. Audientes iudei uoces plaudētis eccl'ie dicebāt inter ſe. Vox turturis audita ē ī terra nr̄a. Vn̄ bn̄ ꝑ ꝓphetā dr̄. Dies diei eructat ꝟbum: ⁊ nox nocti indicat ſciam. Dies diei: chriſtianꝰ xp̄iano: nox nocti: iudeꝰ iudeo. Detuli ergo mūera q̄ meis elegi manibꝰ: crucis tropheū: cuiꝰ gr̄am ī oꝑ bꝰ agnoſcitis. Certe ⁊ ipſi demones ꝯfitebāt: ⁊ ab hoībꝰ mox egrediebant. Et multi q̄ egritudibꝰ diuerſis affligebāt: cōtigentes ſudaria ſanctorum ſanabantur.

Lectio quinta.

SEd et alia multa mirabilia ꝑ ſc̄os ſuos ī pn̄tia ppl'i facta ſunt: dū trāſferent. Cōdant aliȷ̄ aurum atqꝫ argētuꝫ: ac de latētibꝰ eruāt uenis: legāt precioſa moniliū ſerta. Tp̄alis ille theſauris eſt: et ſepe hn̄tibꝰ ꝑnitioſus. Nos eligimus martyꝝ clauos ⁊ multos quideꝫ: ut plura fuerūt uulnera q̄ꝫ membra. Collegimꝰ ſāguiem triumphalem ⁊ crucis lignum. Hec ſācte uidue negare non potuimus poſtulāti. Munera itaqꝫ ſalutis accipite q̄ nūc ſub ſacris altaribꝰ recōdūt. Ea igr̄ uidua ſācta ē iuliana: q̄ dn̄o templū parauit atqꝫ obtulit.

Lectio ſexta.

HIis itaqꝫ p̄cibus te oīpotētem deum deprecor: ut ſupra domū hanc ſuper hec altaria: ſuper hos lapides ſpūales: quibꝰ ſenſibile tibi ī ſingulis ꝟtutibꝰ ſāctorum tuorum uitalis ⁊ agricole templum ſacratum eſt: quotidianus preſul ītēdas: oīoneſqꝫ ſeruorum tuorum q̄ funduntur ī hoc loco: diuia tua ſuſcipiat miſericordia. Fiat tibi in honorem ſanctificationis omne ſacrificium quod in hoc templo fide integra ⁊ pia ſedulitate ōfertur. Et cum ad illam reſpexeris hoſtiam ſalutarem: ꝑ quam peccatum mūdi huiꝰ abluit: reſpicias ēt ad has pie hoſtiaſ caſtitatis: ⁊ diuturno eas tuearis auxilio: ut fiant tibi in odorē ſuauitatis hoſtie acceptabiles xp̄o dn̄o placētes: ⁊ integruꝫ ſp̄m eoꝝ ⁊ corpꝰ ſine q̄rela: locūqꝫ uſqꝫ ī dieꝫ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i filiȷ̄ tui ſeruare digneris. Paſſi ſūt āt ſācti martyres uitalis et agricola ī ꝓuītia italie ī ciuitate bononienſi ſub dioclitiano ⁊ maximiano īpatoribꝰ pridie nonas nouēbris: regnāte dn̄o nr̄o ieſu chriſto: cui ē honor ⁊ gl'a ī ſecl'a ſeclorum amen.

In ſāctoꝝ martyꝝ. iiij. coronatoꝝ. Oro

PResta queſumꝰ oīpotēs deꝰ: ut qui glorioſos martyres: claudium nicoſtratum: ſimphorianum: caſtorium atqꝫ ſimplicium: fortes in ſua ꝯfeſſione cogꝰuimus: pios apd̓ te in nr̄a interceſſione ſentiamus. Per. d.

Lectio prima.

CVm perrexiſſet dioclitianꝰ auguſtꝰ pānoniā ad metalla diuerſa ſua pn̄tia d̓ mōtibꝰ abſcidēda: factū ē dum oēs artifices metallicos ꝯgregaret: īuenit int̄ eos peritie artis hoīes ībutos: claudiuꝫ: caſtoriū: ſimphorianuꝫ ⁊ nicoſtratum: mirificos ī arte quadrataria. Hi occulte xp̄iani erāt cuſtodiētes mādata dei: ⁊ q̄cqd artis opabāt ī ſculptura: ī noīe dn̄i nr̄i ieſu chriſti ſculpebāt. Vētū ē āt quadam die īpante dioclitiano auguſto: ut ſimulachrū ſolis cū quadriga ex lapide thaſſo artificeſ cū oī argumēto curꝝ ⁊ equoſ ł oia ex hᵒ lapide ſculpent. Eod̄ āt tp̄e oēs artifices cū philoſophis cogitātes: ceperūt artis hᵒ deliare ſermonē. Et cū īcidiſſent lapidē magnū ex metallo thaſſo: n̄ ꝯuēiebat ars ſculpture ſecūdū preceptū dioclitiani auguſti. Et mltis diebꝰ erat ꝯtentio īt̄ artifices ⁊ philoſophos. Quadam āt die ꝯuenerūt oēs artifices ī unum nūero ſexcenti uiginti duo cum philoſophis qnqꝫ ad textū lapidis: ⁊ ceperūt uenaſ lapidis ꝑq̄rere. Eratqꝫ mira ꝯtētio īt̄ artifices ⁊ philoſophos.

Lectio ſecunda.

TVnc ceperūt phī ꝯ̄ claudiū ſīphorianū: nicoſtratū: caſtoreū atqꝫ ſīpliciuꝫ hr̄e altercatoēꝫ. quare ī arte nr̄a p̄ceptis piiſſimi dioclitiani auguſti nō obeditis ⁊ facitis uolūtatē eiꝰ: Claudiꝰ dixit. Nos n̄ blaſphemamꝰ creatorē nr̄m qꝛ nos ipos n̄ ꝯfūdiꝫꝰ: ut rei īueniāur ī ꝯſpcū eꝰ. Phī dixerūt. Claruit nos qꝛ chriſtiani eſtis. Caſtorius dixit. Vere chriſtiani ſumus. Tūc philoſophi elegerunt alios artifices:

quadratarios: ⁊ fecerūt ſculpētes aſclepiū ex metallo ꝓconixo: ⁊ ꝓtulerūt ante philoſophos pꝰ dieſ. xxx. unū. Tūc philoſophi nūciauerūt dioclitiano auguſto aſclepiū ꝑfectum. Qui illico iuſſit ut āte ꝯſpectū eiꝰ deferet̄. Cū ergo uidiſſꝫ ſimulachrū miratꝰ nimis dixit.. hoc artis igeniū ipſoꝝ ē: q̄ nob i arte ſculpture placuerūt. Philoſophi dixerūt. Sacratiſſime iperatoꝛ ⁊ ſꝑ auguſte. hos quos ꝺclarat ſerenitas ūr̄a i arte quadrataria pitiſſios eē: id ē claudiū ſiphoꝛiāū nichoſtratū caſtoꝛiū atqꝫ ſiplicīū inoteſcat māſuetudinē ūr̄e eos ſacrilegos chriſtianos eē: ⁊ ꝑ icātatiōem carminū ōe genꝰ hūanū ſibi humiliari. Dioclitianꝰ dixit ad eos. Si preceptis iuſtine nō obedierit: ⁊ uera ē locutio ſuggeſtiōis ūr̄e ferāt ſn̄iam ſacrilegij.

Lectio t̄tia.

Tunc dioclitianus artē eoꝝ ꝯſid̾āſ ꝑcepit lāpadio tribuno dicēs. Ammodo ſi nō ſacrificauerit deo ſoli: uerberibꝰ ⁊ ſcoꝛpiōibꝰ eos afflige. Si āt ꝯſenſerit deduc eos ad māſuetudinem. Poſt dies āt qnqꝫ ſedit lāpadius i eodeꝫ loco āte tēplū ſol: ⁊ iuſſit eos ſub uoce ꝑcōia itroduci: ⁊ oñdit eis t̄roꝛes ⁊ oīa gn̄a toꝛmētoꝝ. Quibꝰ itromiſſiſ ſic eos aggredit̄ dicēs. Audite me ⁊ euadite toꝛmēta: et eſtote cari ⁊ amici nobiliū pricipū: ⁊ ſacrificate deo ſoli. Nā iā loq nō eſt apud uos ſermōibꝰ blandis. Rn̄dit claudius una cū ſocijs ſuis cuꝫ magna fiducia dicēs. Jam hoc ſciat dioclitianꝰ iꝑatoꝛ tuꝰ nos xp̄ianos ueraces eē: ⁊ nūqꝫ diſcedere a cultura ueri dei nr̄i. Tūc iratꝰ lampadiꝰ tribunus: iuſſit ſtatim eos expoliari: ⁊ ſcoꝛpiōibꝰ mactari ſub uoce ꝑconia dicēſ. Precepta pricipū nolite ꝯtēnere. In eadem āt hoꝛa arreptꝰ ē lāpadiꝰ a demonio ⁊ diſcerpēs ſe expirauit: ſedēs i tribunali ſuo. Hoc audiēs uxoꝛ eiꝰ ⁊ familia ad philoſophos cucurrerūt cū mugitu magno: ita ut diuulgaret̄ dioclitiano. hͦ cū audiſſet dioclitianꝰ iꝑatoꝛ iratus ē uehemēter ⁊ nimio furoꝛe repletꝰ dixit. Fiant loculi plūbei ⁊ uiui i eos recludant̄ ⁊ ꝓijciantur in flumine. Tūc nicetius qdam togatus q aſſidebat lāpadio qꝺ iuſſerat dioclitianuſ expleuit: ⁊ fecit loculoſ plūbeos: ⁊ uiuos ōes i eos incluſit: ⁊ ꝑcipitari iuſſit i fluuiū. Scōs uero cyrilluſ hͦ audiēs cū eſſet in carcere afflixit ſe nimiſ de nece ſcōꝝ ⁊ trāſiuit ad dn̄m. Sc̄i autē martyres paſſi ſt̄ ꝓ noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſub die. vi. idus nouēbris. Et pꝰ dieſ. xlij. qdā nicodemꝰ uir xp̄ianiſſimꝰ: leuauit loculos cū coꝛpibꝰ: ⁊ poſuit in domo ſua.

In ſc̄i theodoꝛi martyris. Oratio.

Deuſ qui nos beati theodoꝛi martyris tui ꝯfeſſiōe glo͛ſa circūdas ⁊ ꝓtegis: preſta nobis eiꝰ imitatione ꝓficere ⁊ eiꝰ oꝛōne fulciri. p. d.

Lectio prima.

Natale ſācti theodoꝛi martyriſ: temporibus maximiani ⁊ maximi iꝑatorum. Qui cum eſſet miles ⁊ uere xp̄ianus adductus eſt ad ꝺ̇ꝛicam ꝑpoſitum legionis. A quo dilatione accepta ut ſn̄iaꝫ fidei mutaret: cū i ſn̄ia irreuocabilr̄ ꝑmaneret: iudici a pp̄lo ſiſtit̄. Qui iuſſit eū mitti i carcerē ⁊ ſignari hoſtium carceriſ: ubi diuina uiſitatiōe ꝯſolat̄. Pꝰ aliquot dies iteꝝ āte preſidē adductꝰ: ſuſpēſuſ ē i ligno ⁊ ungulꝭ ferreis lat̄a eiꝰ raſa: quouſqꝫ coſte ipſiꝰ nudarent̄. Et cū nec ſic poſſet a fide diuelli: ꝑſes dedit ſn̄iam dicens. Theodoꝛum non obtempantem ꝑceptis iuictiſſimoꝛum imperatoꝝ: potētieqꝫ deoꝝ: credentem uero ieſum crucifixum iubeo ignibꝰ tradi. Stans igitur beatus martyr ſignaculo crucis munitus: manibꝰ pꝰ t̄gū ligatis i loco ꝓpellit̄. Et circūſpiciēs uidit i turba lachꝛymātem cleonicum qui cū eo tyro adductus fuerat: ⁊ exclamās dixit. Cleonice expecto te feſtina ⁊ me ſequere. Et cū iā flāma globis undiqꝫ uallaretur: beatus martyr oꝛationem fudit laudans ⁊ glorificās pr̄em ⁊ filium ⁊ ſpꝫ ſanctum: ſicqꝫ ſanctam animam chriſto reddidit. v. idus nouēbris. Quedam aūt mulier euſebia noīe collegit coꝛpꝰ illius: ⁊ in ſindone munda inuoluens trāſtulit in poſſeſſionem ſuam: in loco qui appellatur euchaita.

In ſcī martini epi ꝛ ꝯfeſſoris. Capꝫ by. .℣. ꝛ bñe. ℟. oīa dñr de ꝯfeſſore pōtifice.

Ad mag. aꝛ. O beatū uiꝝ cuius aīa padiſuz poſſidet: unde exultāt āgeli: letātur archāgeli: chorus ſcōꝝ ꝓclamat turba uirginum inuitat: mane nobiſcū i etnū. ps. Mag. Oratio.

DEus q ꝯſpicis qꝛ ex nulla nr̄a ꝟtute ſbſiſtimꝰ: ꝯcede ꝓpitiꝰ ut iťceſſione beati martini ꝯfeſſoris tui atqꝫ pontificis: ꝯ oia aduerſa muniamur.

Ad matut. Inuitatoriū. Laudemus deuz nr̄m: i ꝯ̄feſſiōe beate martini. ps. Uenite exul. hym. Iſte ꝯ̄feſſor. In primo noc. aꝛ. Martinus adhuc cathecuminus: hac me ueſte ꝯtexit. ps Beatꝰ uir q. cāreli. de uno ꝯfeſ. aꝛ. Sancte trinitatis fidē martinus ꝯ̄feſſus ē: baptiſmi grām ꝑcepit. ps. Quare fremue. aꝛ. Ego ſigno crucis ñ dypeo ꝓtectus aut galea hoſtium cuneos penetrabo ſecurus. ps. Dñe qd mlti. Lectio prima.

IGit̄ martinus ſabbarie pānoniorū oppido oriūdus fuit: ſed itra italiam ticini alitus ē. Parētibꝰ ſecūdū ſeculi dignitatē ñ ifimis: gētilibꝰ tñ. Pater eiꝰ miles primū pꝰ tribunus militū fuit. Ipſe armatā militiaꝫ in adoleſcētia ſecutus: iter ſeculares alas ſub rege ꝯſtātio: deide ſub iuliano ceſare militauit. Nō tñ ſpōte qꝛ a primis fere annis diuinam potiꝰ ſeruitutē ſacra illuſtris pueri ſpirauit īfātia. Nā cum eēt ānoꝝ decē iuitis parētibꝰ ad ecclīam ꝯfugit: ſeqꝫ cathecuminū fieri poſtulauit. Mox mirimodū totꝰ i dei opere cōuerſus: cū eſſꝫ ānoꝝ. xij. heremū cōcupiuit. Feciſſetqꝫ uotis ſatis: ſi etatis infirmitas nō impedimēto fuiſſet. Animus tñ eiꝰ aut circa mōaſteria: aut circa ecclīam ſemꝑ itentus. Meditabatur adhuc i etate puerili: qđ poſtea deuotus impleuit. Sed cum edictum eſſet a regibꝰ: ut ueteranoꝝ filij ad militia ſcriberentur: prodēte patre qui felicibus eiꝰ actibus inuidebat: cum eſſet annorum. xv. captus ꝛ chatēatus ſacramētis militaribꝰ implicatus eſt: uno tñ ſeruo comite cōtentus: cui tamē uerſa uice dñs ſeruiebat adeo: ut pleꝝqꝫ calciamñta ei ipſe traheret: ꝛ ipſe detergeret: cibum ſimul caperent. hic ſepiꝰ miſtraret. Reſponſorium.

Hic ē martinus electus dei pōtifex: cui dñs pꝰ aploſ tātā grām conferre dignatus ē. Ut i uirtute trinitatis deifice mereret̃ fieri celū mortuorū ſuſcitator magnificus. ℣. Sancte trinitatis fidē martinus confeſſus eſt. Ut.

Lectio ſecūda.

TRiennium fere ante baptiſmum i armis fuit: integer tñ ab his uitijs: qbus illud hominum genus implicari ſolet. Multa illi circa comilitantes benignitas: multa caritas: patientia uero atqꝫ humilitas ultra humanum moduz. Nā frugalitatem laudari in eo non eſt neceſſe: qua ita uſus eſt: ut iam illo tempore ñ miles ſed monachus putaretur. Quibꝰ rebus ita ſibi omnes comilitones deuinxerat: ut eum miro affectu uenerarēt. Nec duz tamen regeneratus in xp̄o agebat: quem bonis operibus baptiſmatis cādidatū aſſiſtere. ſ. laborantibꝰ: opē ferre miſeris: alere egentes: ueſtire nudos: nihil ſibi ex militie ſtipēdijs preter quotidianum uictum reſeruabat. Iam tc̄ euangelij nō ſurdus auditor: đ craſtino nō cogitabat. Reſpōſorium.

Dñe ſi adhuc ꝓplō tuo ſū neceſſarius: non recuſo ſubire ꝓpter eos laborem. Fiat uolūtas tua. ℣. Oculis ac manibus i celū ſēper itētus iuictū ab orōne ſp̄m non relaxabat. Fiat.

Lectio tertia.

QUodam itaqꝫ tp̄e cū iā nihil beatꝰ martinus ꝑter arma ꝛ ſimplicē militie ueſtem hr̄et: media hyeme q̄ ſolito aſperior ihorruerat adeo ut pleroſqꝫ uis algoris extigueret: obuium habuit i porta ambianēſiū ciuitatis pauperez nudū. Qui cum pretereuntes ut ſui miſerentur oraret: omneſqꝫ miſeruz preterirent: itellexit uir deo plenus ſibi illū alijs miam non preſtantibus reſeruari. Quid tamē ageret: Nihil preter chlamydem qua indutus erat habebat. Iam enim reliqua omnia in opus ſile ꝯſūpſerat. Arrepto itaqꝫ ferro qͦ accinctꝰ erat mediā diuidit: ꝑtēqꝫ eiꝰ paupi tribuit: reliq̄ rurſus iduit

Interea de circũſtãtibꝰ riſere nõnulli: qꝛ deformis eſſet: ⁊ truncatꝰ habitu uideret̃: Multi q̃dem qbꝰ erat mens ſanior altiꝰ gemere ceperũt: ꝙ nihil ſimile feciſſet: cũ utiqꝫ plus hñtes: ueſtire paupẽ ſine ſua nuditate potuiſſet. Nocte igiꝛ īſecuta cũ ſe ſopori dediſſet: uidit xp̃m chlamydis ſue q̃ paupẽ texerat ꝑte ueſtitũ. intueri diligentiſſime dominum: ueſtemqꝫ quã dederat uidebatur agnoſcere. Mox ad angeloꝝ circũſtãtiuꝫ multitudiem: audiuit ieſum clara uoce dicẽtem. Martinuſ adhuc cathecuminꝰ hac me ueſte cõtexit. ℞. O beatũ uiꝝ martinũ antiſtitem. Qui nec mori timuit: nec uiuere recuſauit: ℣. Dñe ſi adhuc ppl̃o tuo ſũ neceſſariꝰ nõ recuſo laborem: fiat uolũtas tua. Qui.

In ſecũdo noc. ã. Cõfido ĩ dño ꝙ filia mea p̃cibꝰ tuis reddita ſit ſanitati. ps. Cũ ĩuocarẽ. ã. Tetradius cognita dei ꝟtute ad baptiſmi gr̃am peruenit. ps. Uerba mea. ã. O ineffabilem uiꝝ per quẽ uobis tãta miracula coruſcant. ps. Dñe dñs nr̃.

Lectio quarta

VEre memor dñs dictoꝝ ſuoꝝ que ãte predixerat: q̃ꝫ diu feciſtis uni ex minimis iſtis mihi feciſtis. Se in paupe ꝓfeſſus eſt fuiſſe ueſtitum. Et ad ꝯfirmãdum tam boni operis teſtioniũ in eodẽ ſe hitu quẽ pauꝑ acceꝑat: ẽ dignatꝰ oñdere. Quo uiſo uir beatiſſimꝰ ñ ĩ gl̃a ẽ eleuatꝰ hũana: ſꝫ bõitateꝫ dei ĩ ſuo oꝑe cognoſcens cum eſſet annorum duo de. xx. ad baptiſmum ꝯuolauit. Nec ſtatim militie renũciauit: tribuni ſui p̃cibꝰ deuictus: cui ꝯtubernium familiare p̃ſtabat. Eteni trãſacto tribunatus ſui tp̃e: renũciatuꝝ ſe ſeculo pollicebat̃. qua martinꝰ expectatiõe ſuſpẽſus: ꝑ biẽniũ fere poſteaq̃ꝫ ẽ baptiſmũ ꝯſecutꝰ: ſolo. ſ. noĩe militauit. Int̃ea irruẽtibꝰ ĩtra gallias barbaris: iulianuſ ceſar coacto ĩ unũ exercitu apd uagionuꝫ ciuitatem donatiuũ cepit erogare militibꝰ ⁊ ut ẽ ꝯſuetudis ſinguli citabant̃: dõec ad martinũ uẽtũ ẽ. Tũc uero oportunũ tp̃s exiſtimans: quo peteret remiſſioneꝫ: neqꝫ .n. ĩ ĩtegrũ ſibi fore arbitrabat̃: ſi donatiuum nõ militaturꝰ acciꝑet. hactenus ĩquit ad ceſarem militaui tibi: patere ut nũc militem deo. Donatiuum tuum pugnaturꝰ accipiat: chriſti enim ego miles ſum: pugnare mihi non licet. ℞. Ocul̾ ac manibus in celum ſp̃ ĩtẽtus. Inuictuꝫ ab oĩone ſp̃m nõ relaxabat. ℣. Dum ſacramenta offerret beatus martinus globus igneus apparuit ſuper caput eius. Inuictum.

Lec. v.

TUnc uero aduerſus hanc uoceꝫ tyrannus ĩfremuit dicens: eum metu pugne q̃ poſtrema die erat futura: nõ religionis gr̃a detrectare militiam. At martinus ĩtrepidis immo illato ſibi terrore ꝯſtãtior. ſi hoc inquit ignauie aſcribit̃ ñ fidei: craſtina die ante atiem in armis aſtabo: ⁊ in noĩe dñi ieſu xp̃i ſigno crucis nõ clypeo ꝓtectus aut galea: hoſtiuꝫ cuneos penetrabo ſecurus. Retrudi ergo in cuſtodia iubet̃ facturus fidem dictis: ut in hermiſ barbaris obiiceretur. Poſtera die hoſtes legatoſ de pace miſerũt: ſua omnia ſeqꝫ dedẽtes. Uñ qs dubitet beati uiri fuiſſe uictoriam: cui preſtitum ſit ne in hermis ad prelium mitteret̃: Et q̃ꝫuis pius dominus ſeruare militẽ ſuuꝫ lꝫ inter hoſtium gladios ⁊ tela potuiſſꝫ: tñ ne l'aliorum morte ſancti uiri uiolaret̃ obtutus exemit pugne neceſſitatem. Neqꝫ .n. aliam ꝓ milite ſuo chriſtus debuit preſtare uictoriam: q̃ꝫ ut ſubactis ſine ſãguine hoſtibus nemo moreret̃. Beatus igitur martinus obitum ſuum longe ãte preſciuit. Dixitqꝫ fratribus diſſolutiõeꝫ ſui corꝑis ĩminere.

Reſponſorium.

Beatus martinuſ obitũ ſuũ lõge ãte preſciuit: dixitqꝫ fratribus. Diſſolutõem ſui corporis ĩminere: qꝛ ĩdicabat ſe iã reſolui. ℣: Uiribus corꝑiſ cepit repẽte deſtitui: cõuocatiſqꝫ diſcipul' dixit. Diſſolutionem.

Lectio ſexta.

INterea cã extitit qua cõdatẽſẽ dioceſiꝫ uiſitaret. Nã clĩcis ĩt ſe eccl'ie illiꝰ diſcordãtibꝰ: pacẽ cupiẽs reformare: lꝫ finẽ dieꝝ ſuoꝝ nõ ignoraret: ꝓficiſci tam̃ ob hꝰmõi cãm nõ recuſauit: bonã hanc uirtutũ ſuaꝝ ꝯſũmatõem exiſtimãs: ſi pacẽ eccl'ie redditã reliquiſſet. Aliq̃ꝫdiu gͦ ĩ uico illo l'ĩ eccl'ia ad quam ierat ꝯmoratꝰ pace iter clicos reſtituta: cū iā regredi ad monaſterium cogitaret: uiribꝰ coꝛpis cep̄ repēte deſtitui: cōuocatiſqꝫ diſcipul' indicauit ſe iam reſolui. Tunc uero factuſ eſt meroꝛ ⁊ luctus omnium: uox una plāgētium. Cur nos pater deſeris. aut cui nos deſolatos relinquis? Inuadēt enim gregem tuum lupi rapaces. Et quis eos ꝓhibebit a moꝛſibꝰ percuſſo paſtoꝛe? Scimus quidem deſiderare te chꝛiſtum: ſed ſalua ſunt tibi tua premia: nec dilata minuentur: noſtri potius miſerere quos deſeris. Tunc ille motus his fletibꝰ: ut totꝰ ſemper in domino miſericoꝛdie uiſceribꝰ affluebat: lachꝛymaſſe perhibetur. Conuerſuſqꝫ ad dn̄m: hac tantum flenti uoce ait. Domine ſi adhuc populo tuo ſum neceſſarius: non recuſo laboꝛem: fiat uoluntas tua. ℟ Dixerunt diſcipuli ad beatū martinum: cur nos pater deſeris: aut cui nos deſolatos relinquis? Inuadent enim gregem tuum lupi rapaces. ℣. Scimus quidem deliderare te chꝛiſtū: ſed ſalua ſunt tibi tua premia noſtri potius miſerere quos deſeris. Inuadēt

In tertio noc. añ. Dn̄s ieſus xp̄s nō īquit purpuratum aut diademate renitentem ſe uenturum eſſe p̄dixit. ps. In dn̄o ꝯfi. ℣ Sacerdos dei martine aperti ſunt tibi celi ⁊ regnum p̄ris mei. p̄. Dn̄e qs hita. ℣ Sacerdos dei martine paſtoꝛ egregie oꝛa ꝓ nobis deum. ps. Dn̄e ī uir.

Lectio ſeptima

NImirum inter ſpem amoꝛemqꝫ poſituſ: dubitauit pene quid mallet qꝛ nec hos deſerere nec a chꝛiſto nolebat diutius ſeparari. Nil tamen in uoto ſuo ponens aut uolūtati relinquens: totuꝫ ſe domini arbitrio poteſtatiqꝫ committēs: nonne tibi his pauciſſimis ꝟbis dicere uidetur? Grauis quidem ē domine coꝛpoꝛee pugna militie: ⁊ ſatis eſt iam quod hucuſqꝫ certaui. Sed ſi adhuc in eodeꝫ laboꝛe ꝓ caſtris tuoꝛum ſtare me p̄cipis non recuſo: nec fatiſcēteꝫ cauſaboꝛ etatē. Munia tua deuotus implebo: ſb̄ ſignis tuis quoad ipſe iuſſeris militabo. Et q̄ꝫ uis optanda ſit ſeni ſeſſio poſt laborem: Eſt animus tamen uictoꝛ annoꝛum: ⁊ cedere neſcius ſenectuti. Ac ſi iam parcis etati: bonum mihi eſt domine uoluntas tua. Hos uero de quibꝰ timeo ipſe cuſtodias. O uirum ineffabilem nec labore uictum: nec moꝛte uincendum: qui ī nullam parteꝫ ſe pꝛonioꝛ inclinauit: nec moꝛi timuit: nec uiuere recuſauit. Itaqꝫ cuꝫ iam per aliquot dies ui febꝛium teneret: nō tamen a diuino opere ceſſabat. Pernox in oꝛ̄onibus ⁊ uigilijs: fatiſcētes artꝰ ſpiritui ſeruire cogebat: nobili illo ſtratu ſuo ī cinere ⁊ cilitio recubans. Et cum a diſcipul' rogaretur: ut ſalteꝫ uilia ſibi ſineret ſtramenta ſupponi: non decet inquit fili chꝛiſtianum niſi ī cinere ⁊ cilitio moꝛi. Ego ſi uobis aliud exempluꝫ relinquo ipſe pereo. Oculis ac manibꝰ ī celum ſēp ītētuſ: iuictū ab oꝛ̄one ſpu n̄ relaxabat. ℟ O beatum uirum in cuius tranſitu ſanctoꝛuꝫ canit numerus āgeloꝝ: exultat choꝛus ōiūqꝫ celeſtium. Uirtutum occurrit pſallentium exercitus. ꝟſus. Eccleſia uirtute roboꝛat: ſacerdotes dei reuelatiōe glorificant quē michael aſſumpſit cum angelis. Uir.

Lectio octaua.

ET cum a pb̄ris qui tunc ad eum ꝯfluebāt rogaretur: ut coꝛpuſculū lateris mutatione releuaret. Sinite inquit ſinite me fratres: celum potius reſpicere q̄ꝫ terram: ut iam ſuo itinere iturus ad deum ſpiritus dirigatur. Hec locutuſ uidit diabolum ꝓpe aſſiſtere. Quid inquit hic aſtas o cruenta beſtia? nihil in me funeſte inuenies. abꝛae ſinus me recipit. Cum hac ergo uoce flagitatum diuinis operibus celos ſp̄m reddidit. Teſtatiqꝫ nobiſ ſunt qui affuerunt: iam in axanimi coꝛpe glorificati hoīs uidiſſe ſe gloꝛiam. Uultus eius luce clarioꝛ renitebat: cum membꝛa cetera: nec tenuis quideꝫ macula fuſcaret. In alijs etiam ⁊ in illo tantū artubꝰ non pudēdis: ſeptēnis quodam mō pueri gratia uidebatur. Quis iſtuꝫ unq̄ꝫ cilitio tectum? quis ciheribꝰ crederet inuolutum? Ita uitro purioꝛ: lacte cādidior: iā ī quadā future reſurrectiōis gl'a: ⁊ natura demutate carnis oſtēſus ē. Iā uero ī obſequm funeris credi nō pōt q̃ꝫta hoĩum multitudo ꝯuenerit: tota corpori obuiã ciuitas ruit. Cũcti ex agris atq̃ꝫ uicis: m̃ltiq̃ꝫ ex uicinis ẽt urbibꝰ affuerũt. ℟. Martinus habrae sinu letus excipit̃: martinus hic paup̱ ⁊ modicus. Celum diues ingreditur: hymnis celestibꝰ honoratur. ℣. Martinus eps̃ migrauit a seculo. uiuit in xp̃o gemma sacerdotum. Celum.

Lectio nona.

O Quãtus luctus hominum q̃ꝫta merentium precipue lamenta monachorum: q eo die usq̃ꝫ ad duo milia monachorum ꝯuenisse dicuntur. Sp̃alr martini glĩa: cꝰ exemplo in domini seruitute stirps tanta fructificauerat. Agebat nimirum ante se pastor extinctus greges suos: sc̃e illius multitudinis pallidas turbas agmina palliata: ⁊ aut emeritorum laborũ senes: aut iuratos xp̃i i sacramenta tyrones: tam ꝟginũ chorus fletu abstinẽs pre pudore: cum letãdũ potiꝰ illi esse sentiret: quẽ suo dñus gremio cõfoueret: q̃ꝫ sc̃s dissimulabat gaudio qđ dolebat. Si quidem flere pudor ꝓhiberet: gemitum extorquebat affectꝰ. Eteni tã erat sãcta đ illius glĩa exultatio: q̃ꝫ pia de morte cõfusio. Ignosce flẽtibꝰ: gratulare gaudẽtibꝰ: q꞉ piũ ẽ gaudere martino: ⁊ pium ẽ flere martinuꝫ: dũ unusq̃sq̃ꝫ ⁊ sibi ꝑstat: ut doleat: ⁊ illi ut gaudeat. Hoc igit̃ beati uiri corpꝰ usq̃ꝫ ad locũ sepulchri hymnis canora celestibus turba ꝓseqt̃. Compet̃ si placet secularis illi pompa: nõ dicã funeris sed triũphi: qđ simile martini exeqis ꝯferet̃. Ducãt illi p̃ curribꝰ suis uinctos pꝰ terga captiuos: martini corpꝰ q mũdũ ductu illiꝰ uicerãt ꝓsequũt̃. Illos ꝯfusos plausibꝰ pploꝝ honoret insania. Martino diuinis plaudit̃ psalmis: martinꝰ hymnis celestibꝰ honorat̃. Illi pꝰ triũphos suos i tartara seua trudũt̃. martiuꝰ habrae sinu letꝰ excipit̃: martinꝰ hic paup̱ ⁊ modicus: celũ diues igredit̃. Illic nos ut spero custodiẽs: me hic scribẽtẽ respicit te legẽtem ℟. O q̃ꝫtus luctus hoĩum q̃ꝫta precipue lamẽta monachoꝝ Quia piũ ẽ gaudere martino: ⁊ pium est flere martinum ℣. Beati uiri corpus usq̃ꝫ ad locũ sepulchri: hymnis canora celestis turba ꝓsequitur. Quia.

Ad laudes ⁊ p̱ horas. aã. Dixerũt discipli ad beatũ martinũ: cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinquis: iuadẽt eni gregem tuũ lupi rapaces. **ps.** Dñs regnauit cũ reli. **aña.** Dñe si adhuc pplo tuo sũ necessariꝰ: non recuso laborẽ fiat uolũtas tua. **aã.** O uir̃ iessabilem: nec labore uictum: nec morte uincẽdum q nec mori timuit: nec uiuere r̃cusauit. **aã.** Oculis ac manibus i celũ semp̱ itẽtus iuictum ab orõne spiritũ nõ relaxabat. allã allã. **aã.** Martinus habrae sinu letus excipitur: martinus hic paup̱ ⁊ modicus: celũ diues igreditur: hymnis celestibus honoratur. **Ad bened. aña** O q̃ꝫtus luctus hoium: q̃ꝫta precipue lamẽta monachorum ⁊ ꝟginum chorus: q꞉ piũ est gaudere martino: ⁊ piũ ẽ flere martinũ. **Oratio. ut supra. Ad uespas. aã.** Dixerũt discipli. **cũ reli. ps. de ꝯfessore põtifice. Ad mag. aã.** O beatũ põtificẽ q totis uisceribus diligebat xp̃ꝫ regẽ: ⁊ nõ formidabat ipij principatũ. o martie dulcedo medicamtum ⁊ medice: o sc̃issima aĩa quã ⁊ si gladius persecutoris nõ abstulit palmã tñ martyrij nõ amisit.

In sc̃i menne. Lectio prima.

IN scythia metropoli phrygie salutarie: passio sãcti menne martyris. Qui ꝑsecutione dioclitiani ⁊ maximiãi: cũ eẽt miles nobili gñe: ⁊ ex egyptiorum ꝓuicia ortꝰ: abrenũciãs t̃rene militie: primũ celesti regi secreta ꝯuersatiõe in heremo militauit. Deide natalitijs ꝑfectoruꝫ iperatorum ꝓcedens ad publicum: ac se xp̃ianum libera uoce coram eis declarans: traditus est pyrrho duci torquẽdꝰ: q iussit eum in carcerem recludi q̃ꝫ diu iperatoris natalitia celebrarẽt̃. Peracta igitur festiuitate: assidente eo ꝓ tribunali iussit eum suis aspectibus presẽtari: cui ⁊ dixit.

Lectio secunda

HEsterna eteniꝫ die in fauste temerarie ausus es theatrum introire et uanissimis nescio quibus eloquijs ꝓphanare: maxime cum de te asseratur nostre fuisse militie. Sacrifica dijs ut omnia tibi que per ignorantiam gessisti ignoscãt̃: ⁊ ad honorem pristinum reformeris. Ad hec beatus mennas cum respondisset.

Ego hꝰ ſeculi honore nõ dilector: ſʒ xp̄i dñi diſcipl'is effici cupio. Jubēte duce extēſus ꝛ neruis bubalis manibꝰ ligatꝰ taꝫ diu a militibꝰ uirgis ceſus ē: donec ſāguine ipſiꝰ platee locꝰ īpleret. Deide ī eculeo exungulatus: ꝛ lāpadibꝰ circū latera aduſtus: cilitioqꝫ plage eiꝰ īpoſito: ꝑ tribulas quoqꝫ ꝛ ſudes ferreas ligatiſ manibꝰ ꝛ pedibꝰ tractuſ plūbatiſ ēt collo ꝛ maxill' grauiť cōtuſus in laude ꝛ cōfeſſiōe omnipotētis dei īmobil' ꝑmāſit.

Lectio tertia

Nouiſſime pyrrhꝰ dux ſñiam ex tabella recitari ꝓcepit. Mennam ex militia õium xp̄ianorum auctorem: nolētem acquieſcere preceptis īperatoꝝ: neqꝫ uolētē ſacrificare dijs gladio aīaduerti placet. ꝛ corpꝰ eiꝰ igne comburi: furtim itaqꝫ a chriſtianis corpus eiꝰ e medio ignis ereptum ē: ꝛ mūdis linteamibꝰ arōatibuſqꝫ ꝯditum: debita ueneratiōe ī cemiterio. iij. idus nouēbris curatū ē. Cuius deīde ſacrum corpꝰ ꝯſtātinopolim trāſlatū: ciuitate regia digno honore ueneratur.

In ſcī martini pape ꝛ martyris.

Lectio prima.

Martinꝰ de ciuitate tudertina ꝓuicie tuſcie ſedit ānos. v. mēſē unū dies. xxvi. Huiꝰ tp̄ibꝰ paulus ꝯſtātinopolitane urbis ep̄s īflatus ſuꝑbie ſp̄u aduerſuſ rectū ſācte eccl'ie dogma audacter ꝓſūpſit patnis diffinitiōibꝰ ꝯ̄ire. Inſup ſtuduit ad coopimītū ꝓprij erroris qbuſdā ſubreptiōibꝰ: ut clemētiſſimo principi ſuaderet typū expōere: quo catholicū dogma deſtrueret. In quo typo ōes ōino uoces ſcōꝝ patrū: cū nefādiſſimoꝝ hereticorū edictiōibꝰ eneruauit: nec unam aut duaſ uolūtates aut opatiōes in xp̄o dño nr̄o diffiniēs ꝯfiteri. Qua de re hꝰmōi prauitatē ſuā defēdens qᵭ nūqꝫ nec a prioribꝰ hereticis ꝓſūptum ē: ip̄e illicite ꝓſumere ſtuduit: ī tm̄ ut altare ſc̄e ſedis aplīce qᵭ erat ī domo placidie ſacratū ī uenerabili oraculo ſubuertēs diſrupit: ꝓhibēs ne adorādam īmaculatā hoſtiā apocriſarij nr̄i ibidē deo offerre ualeāt: nec cōionis ſacramēta ꝑcipiāt.

Lectio ſecūda.

Qui uidelicet apocriſarij: q² ex preceptiōe aplīce auctoritatis ꝯmonuerūt eū: ut de tali heretico ītentu recederet: nec nō ꝛ ꝯteſtari uiſi ſūt ꝑſecutiōibuſ diuerſis: cū alijs orthodoxis uiris. ꝛ uenerabilibꝰ ſacerdotibꝰ īſecutꝰ ē eos: quoſdā eoꝝ ī cuſtodia retrudēs: alios in exilium deportās: alios ꝟberibꝰ ſubmittens. Quibꝰ pene ōem mūdum ꝯturbātibꝰ: ex diuerſis locis q̄relas ꝯ̄ eos ad aplīcam nr̄am ſedem plurimi orthodoxi d̄tuliſſe mōſtrant: ꝯiurātes ut totiꝰ mali tanteqꝫ euerſionis ꝑ aplīcam auctēm abſcidatur cōmētum: quatenꝰ minime totius corpꝰ eccleſie catholice uocibil' eoꝝ hereſeos lāguor diſrumpe ualeat.

Lectio tertia.

Tunc martinus ſāctiſſimus ac beatiſſimus ep̄s miſit ꝛ ꝯgregauit ep̄oſ ī urbe roma centū. v. ꝛ fecit ſynodum ſecūdū īſtituta p̄rm orthodoxoꝝ ī eccleſia ſaluatoris iux̄ ep̄atum lat'anēſē: ſedētibuſ ep̄is: p̄bris aſtātibuſ diaconibus et clero uniuerſo. Et ꝯdēnauerūt cyrū alexādrinū ſergiū ꝛ pyrrhū: ꝛ paulū p̄triarchā cōſtātinopolitanuꝫ: q nouitates ꝯ̄ immaculatam fidē ꝓſūpſerant inectere. Qui qm̄ ip̄am excludere ꝓperantes hereticorum dogmatū ꝯ̄ catholicā dei eccl'am cōfuſionē ꝯcinauerūt anathematis ultiōe ꝑcuſſi ſūt. Que ſynodꝰ hodie archiuo eccleſie ꝯtinetur. Et faciēs exēplaria ꝑ ōes tractꝰ oriētis ꝛ occidētiſ direxit: ꝛ ꝑ manꝰ orthodoxoꝝ fideliū diſſemiauit. Ip̄is diebꝰ direxit īpator ī italiā olympiū cubiculariū ꝛ exarchū ad regēdā ōem italiā ꝛ ꝓcepit eis dicēs.

Lectio quarta.

Oportet gl'am tuam ſicut nobꝭ ſuggeſcit paulus patriarcha huius a adeo ꝯſeruāde urbiſ ꝑagere. Et ſiquideꝫ īueneris ꝓuitiā ip̄am ꝯſētiētē ī typo a nobis expoſito tene ōes ep̄os q ibi ſunt: et hereticos poſſeſſoꝝ atqꝫ hitatoꝝ ꝛ peregrinos: ut ī eodē ſubſcribātur. Si autēꝫ quō nobis ſuggeſſit platon gl'oſus patricius eupraſius gl'oſus: potueris ſuadere exercitui ibidem exiſtēti: iubemus teneri martinū q hic erat apocriſarius in regia urbe: ⁊ pꝰ mōm ī ōes eccl̄ias legere eum q factus ē a nobis orthodoxꝰ typꝰ: ⁊ ōes epī italie ī ipo subscribāt. Si āt īueneritis ꝯriū ī tali causa exercitū tacitū habeto te donec obtinueritis ꝓuinciā ⁊ potueritis uobis exercitū aggregare tā romane ciuitatis q̄ȝ rauēnatis: ut ea q̄ uobis p̄cepta sūt: q̄ȝtotꝰ explere ualeatis. Qui p̄dictus olympiꝰ ueniēs ī ciuitatē romanā: īuenit scām romanā eccl̄iam coadunatā cū omnibus epis italie seu sacerdotibꝰ ul' clero. Et uolēs adimplere ea q̄ sibi iussa sūt: armans secum exercitū ꝟtute uoluit schysma sācte romane eccl'e ītromittere: hoc ꝑ plurimū tp̄s actū ē: ⁊ nō illū ōipotēs deꝰ ꝑmisit q̄ nitebaꝉ ꝑficere.

Lectio qnta.

Uidens ergo se a sācta dei eccl̄ia catholica ⁊ apl̄ica supatū: necesse habuit de sua quasi mala ītentione decliare ⁊ qd̓ nō potuit ꝑ manū armataȝ facere: subrepticio modo ꝑ missaꝝ solēnia in ecclesia sancte dei genitricis sp̄qȝ ꝟgis marie ad p̄sepe dū cōionē ei porrigeret scissimus papa: uoluit ei interimere: ut mādauerat suo spathario. Sed ōipotēs deꝰ q solitos ē seruos suos orthodoxos circūtegē ⁊ ab oī malo eripe: ipe excecauit spatharū olympij exarchi ⁊ n̄ ē ꝑmissus uidere pōtificeȝ: q̄n exarcho cōionē porrexit ł pacem dedit: ne sāguis eiꝰ effūdereꝉ: ⁊ catholica dei eccl̄ia heresi subiugareꝉ. Nō pꝰ mōm p̄dictꝰ armiger diuersis cuȝ iusiurādis ꝓfessus ē.

Lectio sexta.

Uidens ergo olympiꝰ exarchus q̄r manꝰ dn̄i circūtegebat martinū scissimū papā: necesse habuit se cū pōtifice ꝯcordare: ⁊ oīa q̄ ei iussa fuerāt eidē scissiō epo īdicare. Qui facta pace cū sancta d̓i ecclesia: colligēs exercitū ꝓfectꝰ ē ī siciliā aduersus gētē saracenoꝝ q ibidē inhabitabant. Et peccato faciēte maior interitꝰ ī exercitu romano ꝑuenit. Et pꝰ hec idez exarchus morbo interijt. Deide directꝰ ē ab īpatore theodorus exarchus cognomīto caliopacū: cū theodoro īpiali cubiculario: q ⁊ pelluriꝰ dicebatur cū iussiōe. Et tollētes scissimū papam martinuȝ de ecclesia saluatoris: que ⁊ ꝯstātiniana appellatur: ꝑduxerūt ꝯstātinopolim: ⁊ nec sic eis acqeuit: Deinde directꝰ ē sepiꝰ dictus sāctissimꝰ uir ī exiliū: ī loco q d̓r cersona: ⁊ ibidem ut deo placuit uitam suam finiuit ī pace xp̄i confessor. Qui ⁊ multa mirabilia opatur usqȝ ī hodiernum diē. Fecit āt ordiatiōes duas per mensem decembrium: pb̄ros .xi. diacones .v. ep̄os ꝑ diuersa loca nūero .xxxiij. depositꝰ die xvij. mensis septembris.

In scē helisabet nec uirgi. nec marty.

Oratio.

Tuorum corda fideliū deus miserator illustra: ⁊ beate helisabet p̄cibꝰ gl'osis: fac nos ꝓspera mūdi despicere: ⁊ celesti sꝑ ꝯsolatōe gaudere.

Lectio prima.

Uas admirabile opꝰ excelsi: uas in ardoris opibus rubigīe ꝯsūpta cōflatum: uas ꝟtutum liquore ꝯfertum: odorem uite diffūdēs ⁊ miraculoꝝ pigmta ꝓpinās. Helisabet beatissima in celesti errario mirifice collocaꝉ. Hec siqdem regis ungarie filia dū adhuc tenellā teneret etatis īfātiā: molles artꝰ duriori iugo discipline p̄mebat: ⁊ rudes sensus sub ferula exorte rōnis īformās: ī etn̄i regis obsequiū terreni p̄ris sui regis ꝯmutabat affectū ꝓut īpotētia poterat pueril'. Ipsa qdem sue p̄nuncia scitatis primos limites de ꝑfectione ꝟtutis igressa īcōpositos etatis īcessus illo grauitatis ordine cōponebat: ut felicia eiꝰ īitia futuꝝ sāctitatis certa indicia censerenꝉ. Frequēt. n. iꝉ coeuas puellas occupatōibꝰ iocosis intēta: earū ꝯsortiū gressibꝰ furtiuis euitās ad eccl̄am ꝓperabat: ⁊ oscula deuotissīa parietibꝰ imprimēs: xp̄i laudes quas īpite ligue d̓negabat officiū membroruȝ nutibꝰ ꝓ etatis modulo ꝑsoluebat.

Lectio secūda.

Uerilibꝰ igitur annis in dei timore transactis: lathgrauio turingie in coniugeȝ copulata: ⁊ si ea q̄ sui uiri erāt pudicitia seruata curaret: non minus q̄ dei sunt sedula sequebatur. d̓ marie prudentia ⁊ marthe sollicitudine nō recedēs

Nocturno nãqȝ tempore pluuiaruȝ ſpreta mollitie uiri fugiebat amplexus oꝛonibus ⁊ genuflexionibus occupãda. Sicqȝ dum eſſet uir in accubitu ſuo nardus eius dabat ſanctitatis odoꝛem. Diebꝰ qdem ſingulis pietatis officio dedita: licȝ exterius induta regalibus: ne terreni uiri oculos offendere uideretur: interiuſ tamen ſub cilitij tegmine celeſtem ſponſuȝ gerebat abſconditum: uiduis: pupillis: egrotis: carcerum īcluſis ergaſtulis: et egentibꝰ ſingulis ſingularia ſubuentioniſ remedia miſtrãdo. Cuiuſdam ⁊ paupis graui capitis languore correpti: quaſi filij curam gerẽs: capillos eiꝰ manu tondebat ꝓpria: caput frequenter ī pomerij ſecreto lauãs: ut oculos fugeret ãcillaruȝ.

Lectio tertia.

HAnc ſiquidem felix papa gregoriꝰ nonus ſuſcepit in filiam: ꝓtexit deuotam: eius ſancte īchoationis ꝓpoſitũ uſqȝ in felicem exitum multa ſollicitudie ꝓſecutus. Cuiuſ ſitibundam aīam uerbi celeſtis potauit irriguo: ⁊ euãgelica eruditiõe refecit. Sicqȝ regina ſapie ſalomonis inſtructa: ſalutiferũ bibens imbrem: tot ꝓtulit manipulos operum : quot ſuſcepit ſemina preceptorum. Que chriſto ſpõſo cupiens copulari: terreni ſponſi cepit declinare ꝯſoꝛtium: de cuius rebꝰ nec cõtigere uolebat aut ueſci: niſi de redditibus ꝓprijs uel licite cõquiſitis. Cum aũt teothomã grauiſ urgeret inedia: captata uiri abſentia : fidelis ⁊ prouida diſpenſatrix ſuper afflictis pia gerens uiſcera: domus ſue frumenta egentibꝰ erogabat int̃riſ. Jãqȝ a uiri lege ſoluta: depoſitis glie ſecularis exuuijs: qbus inťdum exteriuſ ꝓ conformitate ſeculariũ utebat̃: ne mẽs uultui ꝛ̃ligionis aſcripta puluere mũdão ſoꝛdſceret uiľ tunice decoꝛe ueſtit̃: ac diuitiaꝝ ꝯtẽpta iactantia ⁊ generoſitate parẽtũ nobiliſſimis oꝛta natalibus ſe mũdo fecit ignobilem ut nobilitaret̃ in celis. ꝓ corona ſuſcipiens cinerem: ⁊ cilitium ꝓ faſcia pectorali. Pallebãt oꝛa uigilijs abſtinẽtie tenuitate confecta : ⁊ iam martyrem adhuc uiuentem: caro premortua teſtabatur.

Lectio quarta.

HInc enim mulier chananea de fluxu t̃rene ſollicitudīs liberata: ſe totis conatibus pietatis exercens: dum die quadam defixis in celum oculis cõtemplationi uacaret: ut quaſi de humane cõuerſatõis conſoꝛtio uideretur abſtracta: dei filium dulcem ieſum ad ſe inclinatuȝ celis patentibus uidit: inter alia ſibi cõſolationis lenimenta dicentem. Si tu uis eſſe mecum ego ero tecum ⁊ a te nullatenus ſeperabor. Tunc ſumptibus ꝓprijſ nobile hoſpitale conſtruxit ãpla poſſeſſione dotatum: ſua queqȝ precioſa mõilia ⁊ grandeȝ pecunie quãtitateȝ : eidẽ loco liberalr̃ ẽ largita. In quo receptã mľtitudinẽ paupeꝝ corꝑali uiſitabat obſequio affluẽter eis neceſſaria ſubmiſtrans : pedes eorum ⁊ capita incredibili humanitate lauãdo. Leproſoꝝ ẽt ulcera que pene defluẽtibꝰ mẽbꝛis aſpectum ẽt ipſum hoꝛribilem offerebant : capitis ſui uelo mundabat: ⁊ uotiuo ꝯoſculabatur affectu currẽteȝ detergẽs ſaniẽ: officio pie manuſ: nec faſtidiẽtis indicio nec laboriſ ſtudio denotãda.

Lectio quinta.

DEide ꝓpinquoꝝ deſtituta ſuffragio caſtris ⁊ poſſeſſiõibus ceteris ſpoliat̃: ⁊ uelut ꝓfuga illa ꝑmitur exilij uilitate: ut ad reclinãdũ caput ſibi diuerſoꝛio denegato it̃ porcorũ agmĩa ſtratũ querere ſoꝛdidũ cogeret̃: arctioꝛis panis ⁊ breuioꝛis aque ſubſidiũ quaſi deliciaſ putatura. Sȝ mulier foꝛtis ⁊ ſancta hilaritate mẽtis ĩiuriã: ⁊ tolerãtia ſupãs pauꝑtatẽ: ſub afflictiõis maleo ſuꝑ īcudẽ patientie dilatata: miſeratiõis ſolite nõ oblita: lanã mãibꝰ oꝑabat̃ ⁊ linũ: de ſui laboris īpẽdio: nudos pauperum humeros ueſtitura. Per alienas ẽt edes quaſi q̃ſtuaria elemoſynas uenabatur pauperum uſibus erogãdas: egere ſibi cupiẽs ut ꝓximis abũdaret.

Lectio ſexta.

CUm autem quadã die ꝑ platee mediũ ſupra lapides quoſdã ad declinãdum lutum cõpoſitoſ: ſub pauꝑe hitu mulier uenerãda trãſiret: i ipi⁹ breuis itieris medio: uetulam iuenit obuiaꝫ: dudũ iter alias ſue domus ancillas ſtipendijs enutritam: q̃ dñam ſuam i bitus uilitate ꝯtẽptam: cedere forſitan erubeſcens: receptorum bñficiorum oblita: ſcilib⁹ bũeris armatis ad impetũ delira uetula crudeliter imerſit in lutum. Que tandem aſpectu placido ridens ⁊ gaudens: ueſtib⁹ ſordidatis exurgens: nõ ꝯtumeliam ꝓ iniuria ſuſcepta repẽdit: nec gñis ſui cõcitauit faſtigia in uetule uilitate: nõ murmur reſonat nõ q̃rimonia: nõ calũniã ſuſcitat nec ultores interpellat: ſed patie loris: et lenitate ṽborum ueſaniam iiuriãtis ĩfrenãſ: ꝓtin⁹ i laudes ⁊ grãſ creatoris erupit exemplo magiſtri ſupioris edocta: q cuꝫ malediceret̃ ñ maledicebat: ueniam pro trãſgreſſorib⁹ dep̃catus. Frequẽt̃ ẽt dum ꝓ aliquoꝝ ſalute dei mĩam imploraret: illis ꝓ qb⁹ orabat ſudor nimi⁹ erũpebat: quaſi miſeratiõis adipe per orõnis inſtãtiam circũfuſis.

Lectio ſeptima.

TAlib⁹ uite curſu feliciter expedito: domeſticis ſuiſ p̄dicẽs obitũ ſuuꝫ: p̄ſcia ſui finiſ iter ſacre ſcripture colloq̃: ⁊ pueri ieſu magnalia repetita: ei beatuꝫ reddidit ſp̄m cui⁹ obſequijs deuouit: mũdo uitã: ⁊ ſe uite felici ꝯmẽdatiõe cõmendãs. Ipſius quidem corpus ad ſepl̃ture nobilioris hoſpitiũ dieb⁹ iacens .iiij. ihumatũ: nõ fetore corrupti cadaueris: ſed aromatũ ſuauitate fragrabat. Concurrũt undiqꝫ ppl̃i ad tam uenerabile funus: lachrymaꝝ lamẽta portãtes nõ min⁹ ſingulari turbati diſpẽdio q̃ꝫ de decedentis affectu. Fit ꝓcerib⁹ ex ꝯtactu domeſtici ſãguinis cã nõ remota doloris. Matris ubera dolor plebis illachrymat: deplorãt paupeꝝ latera: ſecuture nuditatis iiuriã: ⁊ collapſã ad nutricis manũ: icurata dolent ulcera leproſoꝝ. Plãgit religioſa religio: ⁊ quaſi uiduata torquet̃: ⁊ matre ꝯmunis ſubuẽtiõis extincta triſtem meroris euentum: non ſexus: nõ ꝯditio declinauit. Sed iter lamẽta plorãtium: ⁊ triſtes ululantiuꝫ uoces uotiue leticie cã ſuccreſcit: priora fomẽta tãti doloris extiguenſ: dum ſanctiſſime femine corp⁹ ſtupẽda miraculoꝝ nouitate coruſcat: ut miſeratõiſ uiſcera q̃ circa ꝓxios uiuẽs exercuit: nec mortua claudere uideret̃.

Lectio octaua.

INter uaria ſiq̃dem admirationiſ p̄rogatiua notãda: pauca de multis faſtidientium aurium ſumat audit⁹. Archiminũ coloniẽſis dioceſis: cui⁹ aĩa fuerat extorta ſuſpẽdio: iã de patibulo ad ſepeliẽdũ depoſitum: heliſabet beatiſſima ꝓpiquoꝝ illi⁹ inuocata lachrymiſ a morte ſuſcitauit. Joãnes magũtinẽſis dioce. ſuſpẽſus laq̃o ⁊ fracto fune patibuli ipſi⁹ iteruẽtiõe libatur. Puerũ magũtinenſis dioc. ad matris uotum ⁊ lachrymaſ ſuſcitauit a morte. Hẽricus puer mortuus in flumĩe: ipſi⁹ iuocatiõe reuixit. Fuchardũ ſcholarẽ i aqua ſũmerſũ cũ ad piſcandũ ꝑgeret mortuũ ſuſcitauit. Puer quidam mortu⁹ de matris utero arte obſtetricis eductus: ad ei⁹ iuocatõeꝫ ſp̄m uite ſuſcep̃. Gaffridũ puerũ coloniẽſis dioceſis ſubmerſum in puteo dum aquam hauriret: iam mortuum uite reſtituit. Frederic⁹ magũtinẽſis dioceſis exiſtens i balneo: duꝫ ibidem paupem balneãtem: queꝫ beata heliſabet illuminauerat: uerbis ⁊ uerberibus offendiſſet: ad ipſius ſancte iuocationem: q̃ in pauperem credebat̃ offẽſa: ſubito ſb̄merſus: ⁊ prefocatis i aqua: ſc̄o tãdem uoto a parẽtib⁹ ł matre ⁊ uxore mortuus reſtitutus ẽ uite. Hẽricuſ magũtinẽſis dioce. cui⁹ aĩam febris acuta extorſerat mortuum ſuſcitauit. Mõach⁹ q̃daꝫ hẽric⁹ noĩe ď ſaxonie partib⁹ morbo epilentico fatigatus i ſomnis ammonit⁹ heliſabet beatiſſime ſe deuouit: ⁊ reſtitutus ſanitati: uotiqꝫ executiõe dilata recidiuauit in idem: ⁊ tandeꝫ ſoluto uoto bñficiũ integre ſalutis accepit. Quam plures ẽt eadem egritudine laborantes ipſius ſũt interuentione curati.

Lectio nona.

EBerildis mulier magũtinẽſis dioceſ. luminum cecitate percuſſa: ſoluto uoto quod fecerat iuxta ſepulchꝛum ipſius: officium uidẽdi reſumpſit. Getrudis puella unius oculi uiſum: quo ꝑ triẽniũ priuata fuerat: ipſamq; implorando recepit. Uiſu ꝗ̃ pluribus cecis eius meritis reſtituto. Gibboſa mulier gertruda ad eius delata ſepulchꝛum ſaluti eſt reſtituta. Benigna mulier maguñ dioč. a demonio grauiter obſeſſa curatur. Hec ſiqdez curat hydropicos: obſceſſoſ liberat. cecis uiſum: ſurdis auditũ: claudiſ greſſũ mutis loq̃lam iterpellata ꝓcedit. Uarijs detentis lãguoꝛibꝰ optate ſalutis bñficiũ largiendo. His autem predictis uenerãdus antiſtes fide dignoꝛum teſtium aſſertione comptiſ: gaudet pater in filia: i diſcipula magiſter exultat: fidelis letatᷣ agricola ſui opis ſeia i regni celeſtis hoꝛreũ icluſiſſe. Deide uenerabiliũ cardialiũ ⁊ pꝛelatoꝛum mltoꝝ diligẽti examiatiõe preãbula: ipſoꝛum ſuffultus ꝯcilio in ciuitate peruſij aſſiſtente turba i miſericoꝛdia: iſtã uenerabilem dei famulam in ſanctoꝛum cathalogo annotauit. Dignis igĩ uenerãtur ꝑconijs: quaz ſtipẽdijs felicibꝰ dñs honoꝛauit. Nec indigne predictus uenerãdus antiſtes eam ſcõꝛum ãnumerauit collegio: ut ſaltem miſerãdo conditio ꝺuotiõe rñdeat: q̃ de femine pectoꝛe beneficia miſeratõis accepit. Sumat obſecro ſecularis gl̃a diuitum de femineo pectoꝛe paupertatis exemplum. Paupis erubeſcat ſuperbia: dum ſic nobilis humiliata deſcendit. Diſcat ſuos impetus ifrenare luxuria in tam pudice femine caſtitate. Soluatur auaritie laqueꝰ mulieris eiuſdem liberalitate donante: ut ipſiꝰ meritũ gr̃e ꝯſortes efficiat: qui non fuerunt huius uenerationis expertes. Obijt aũt beatiſſima beliſabet in theotonia ciuitate marbuth anno predicti pontificis tertio. Regnãte dño nr̃o ieſu xp̃o cuz quo precibꝰ eiuſdem ſanctiſſime regnemꝰ i celis. Amen.

In ſancti pontiani pape ⁊ martyris.

Lectio pꝛima.

POntianus natione romanꝰ: ex pꝛe calphurnio: ſedit ãnos .v. menſes duos martyrio coronatᷣ. Fuit ãt tp̃ibus alexãdri a cõſulatu põpeiani ⁊ pellagij. Eodẽ tp̃e põtianꝰ ep̃s ⁊ hyppolitus pbr̃ exilio ſũt deportati ab alexãdro in ſardiniam i iſula buccina ſeuero ⁊ qntiano cõſulibꝰ. In eadẽ iſula defũctus ẽ. xiij. calẽdas decẽbris: ⁊ eiuſdẽ loco oꝛdiatꝰ eſt antheros. xi. calẽdas decẽbris. Hic fecit oꝛdiatiões duas ꝑ mẽſem decẽbriũ: pbꝛos vi. diacones. v. ep̃os ꝑ diuerſa loca nũero. vi. Quẽ beatꝰ fabianꝰ ꝑ nauẽ adduxit cum clero: ⁊ ſepeliuit i cemiterio calixti uia appia: ⁊ ceſſauit ep̃atus dies. xi.

In feſto ſãcte cecilie uirgis ⁊ martyris.

Ad magnificat. añ.

Eſt ſecretũ ualeriane qꝺ tibi uolo dicere: ãgelum dei habeo amatoꝛem: qui nimio zelo cuſtodit coꝛpus meum.

Oratio.

DEus qui nos ãnua btẽ cecilie martyris tue ſolennitate letificas da ut quã uenerãur officio etiã pie ꝯuerſatiõis ſequamur exemplo. Per.

In primo noc. añ Cecilia v̾go almachium exupabat: tiburtium et ualerianũ ad coꝛonas uocabat. pſalmi de bt̃a v̾gie. añ. Expãſis manibus oꝛabat ad dñm ut eam eripet de inimicis. añ. Cilicio cecilia mẽbra domabat deũ gemitibus exoꝛabat.

Lectio pꝛima.

CEcilia uirgo clariſſima abſcõdituz ſp euãgelium xp̃i gerebat i pectoꝛe ſuo: ⁊ nõ diebꝰ neq; noctibꝰ a colloquijs diuiniſ ⁊ oꝛone ceſſabat. Hec ualerianũ quẽdã iuuenũ habebat ſpõſũ: q iuuenis i amoꝛẽ v̾ginis purgẽs aium: diẽ ꝯſtituit nuptiaꝝ. Cecilia uirgo ſubtus a carne cilitio iduta erat: deſuꝑ auro textis ueſtibꝰ tegebatᷣ. Parẽtũ. n. tãta uis: ⁊ ſpõſi circa illã erat exeſtuãs: ut nõ poſſet amoꝛẽ ſui cordis oſtendere: ⁊ ꝙ ſolũ xp̃um diligeret indicijs euidẽtibꝰ apire. Quid multa: Uenit dies in qua thalamus collocatꝰ ẽ. Et cãtãtibꝰ oꝛganis: illa i coꝛde ſuo ſoli dño decãtabat dicẽs. Fiat dñe coꝛ meũ ⁊ coꝛpꝰ meũ imaculatũ: ut non ꝯfundar. ⁊ biduanis ac triduanis ieiunijs orans:

ꝯmēdabat dño qđ timebat. Inuitabat angelos ꝑcib⁹: lachrymis iterpellabat apostolos: ⁊ sācta agmina oia xp̄o famulantia exorabat: ut suis eam deprecatiōibus adiuuarēt: suā dño pudicitiam commēdaret. ℟. Cātantib⁹ organis cecilia uirgo soli dño decātabat dicēs. Fiat dñe cor meum ⁊ corp⁹ meū immaculatū ut nō cōfundar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs orās ꝯmēdabat dño qđ timebat. Fiat.

Lectio secūda.

Sed cum hec agerent uenit nox in qua suscepit una cū spōso suo secreta cubilis silētia. Et sic eū alloqtur. O dulcissime atq3 amātissime iuuenis: est secretū qđ tibi ꝯfitear: si mō tu iuratus asseras: tota te illud obseruātia custodire. Jurat ualerian⁹ spōsus se illud nulla ratiōe nulla ue necessitate đtegere. Tūc illa ait: Angelū dei hēo amatorem: q nimio zelo custodit corp⁹ meū. Hic si ꝉ leuit senserit: ꝙ tu me polluto amore ꝯtingas: stati circa te suū furorem exagitabit: ⁊ amittes florem tue gratissime iuuētutis. Si autez cognouerit ꝙ me sincero ⁊ imaculato amore diligas: ⁊ ꝟgitatem meā integrā illibatāq3 custodias: ita quoq3 diliget te sic̄ ⁊ me: ⁊ ostēdet tibi glām suam. Tunc ualerian⁹ nutu dei timore correpᵗ ait. Si uis ut credā sermōib⁹ tuis: ōnde mihi ip3 angelū. Et si ꝓbauero ꝙ uere angel⁹ đi sit: faciā qđ hortaris. Si aūt uirꝝ aliū diligis te ⁊ illū gladio feriam. Rñsorium.

O beata cecilia q̄ duos fr̄es ꝯuertisti: almachium iudicē superasti. Urbanū ep̄m in uultu angelico demōstrasti. ℣. Cecilia me misit ad uos ut ostendatis mihi. Urbanū.

Lectio tertia.

Tunc beata cecilia dixit ei. Si cōsilijs meis ꝓmittis te acqescere: ⁊ ꝓmittas te purificari fonte penni: ⁊ credas unū deū eē i celis uiuū ⁊ uerū poteris eū uidere. Dic̄ ei ualerian⁹. Et qs erit ut me purificet: ut ego angelū uideā? Rñdit ei cecilia. Est senior q nouit purificare homines ut mereant uidere anglm. Dicit ei ualerian⁹. Et ego ubi requirā hūc senez? Rñdit ei cecilia. Uade i tertium miliariū ab urbe uia q̄ appia nūcupat: illic iuenies paupes a trāseūtib⁹ petētes auxilium. De his.n. mihi semper cura fuit: ⁊ optime mei secreti conscij sunt. Hos cū tu uidēris dabis eis bñdictōem meā dicēs. Cecilia me misit ad uos: ut ōndatis mihi scm̄ senem urbanum: qm̄ ad ipm̄ hēo ei⁹ secreta mādata q̄ pferam. Hūc cū uideris idica ei oia uerba mea: ⁊ iduet te uestimētis nouis ⁊ cādidis: cū qb⁹ mox ut ingressus fueris istud cubiculū uidebis anglm scz: ēt tui amatorem effectum: ⁊ oia q̄ ab eo poposceris ipetrabis. ℟. Uirgo glosa sēper euāgeliū xp̄i gerebat in pectore: ⁊ nō dieb⁹ neq3 noctib⁹ uacabat. A colloquijs diuinis ⁊ orōne. ℣. Est secretū ualeriane qđ tibi uolo dicere: angelū dei habeo amatorem: q nimio zelo custodit corpus meum. A collo.

In secūdo noc. añ. Dñe iesu xp̄e seminator casti cōsilij: suscipe seminū fructus qđ in cecilia seminasti. añ. Beata cecilia dixit ad tyburtiū hodie te fateor meū eē cognatū: qr amor dei te fecit esse ꝯtemptorem idoloꝝ. añ. Fiat dñe cor meū ⁊ corpus meū immaculatū ut nō ꝯfūdar

Lectio quarta.

Tunc ualerianus ꝑrexit: ⁊ secūduz ea signa que accepat: iuenit sāctuz urbanū ep̄m. Qui iam bis ꝯfessor factus: itra sepulchra martyꝝ latitabat. Cui cū dixisset oia uerba cecilie: gauisus est gaudio magno: ⁊ ponēs genua sua i tra: expādit man⁹ suas ad celū: ⁊ cuz lachrymis dixit. Dñe iesu xp̄e pastor bone: semiator casti ꝯsilij suscipe seminū fructus: quos i cecilia semiasti. Dñe iesu xp̄e pastor bōe cecilia famula tua quasi apis tibi argumētosa deseruit. Nam spōsum quem quasi leonem ferocē accepit: ad te quasi agnū māsuetissimū destinauit. Iste huc nisi crederet nō uenisset. Ap̄i dñe cordis hui⁹ ianuā sermōib⁹ tuis: ut te creatorē suum eē cognoscēs: renūciet diabolo ⁊ pōpis ei⁹. Hec ⁊ his silia orāte scō urbano epō: subito ante faciem ipsoꝝ apparuit senior idutus niueis uestib⁹: tenēs titulū i manibus scriptū aureis lr̄is. Que uidēs ualerian⁹ nimio t̃rore corripitur: ⁊ cadēs i terram: fc̄s ē quasi mortu⁹. Tūc senior leuauit eū dicēs. Lege huiꝰ libri textū: ⁊ crede ut purificari merearis uidere angl̄m: cuius tibi aſpectū cecilia uirgo deuotiſſima repromiſit. ℞. Cilitio cecilia mēbꝛa domabat dm̄ gemitibꝰ exoꝛabat. Tyburtiū ⁊ ualerianū ad coꝛonas uocabat. ℣. Hec ē ṽgo ſapiēs et una de nūero pꝛudētū. Tyburtiū.

Lectio .v.

TUnc ualerianꝰ reſpiciens cepit intra ſe legere. Scriptura āt tituli hec erat: Unꝰ deꝰ. una fideſ. unū baptiſma. Unus deꝰ ⁊ pr̄ oīum: q̄ ē ſup oia ⁊ i oībꝰ nobis. Cūq̄ʒ intra ſe legiſſet: dicit ei ſenioꝛ. Credis ita eē an adhuc dubitas: Tunc ualerianꝰ uoce magna clamauit dicens. Nō ē aliud qđ ueriꝰ poſſit credi ſub celo. Cūq̄ʒ hec dixiſſet ualerianꝰ: ille ſenex ab ocul' eoꝝ elapſus ē. Tūc ſc̄s urbanꝰ baptizauit eū: ⁊ docēs illū ōem fidei regulā: remiſit eū ad ceciliā diligent' iſtructū. Ueniēs igr̄ ualerianꝰ idutis cādidis ueſtimētis ceciliā itra cubiculū oꝛātem iuenit: et ſtātē iux̄ eā angl'ʒ dn̄i pēnis fulgētibꝰ alaſ hn̄tē: ⁊ flāmeo aſpectu radiātēʒ: duaſ coronas ferētem i manibꝰ coꝛruſcātes roſis ⁊ lilijs albeſcētes. Quiq̄ʒ unā dedit cecilie: alerā ualeriano dicēs. Iſtas coꝛonas imacl'ato coꝛde cuſtodite: q2 de paradiſo dei eas ad uoſ attuli. Ex hoc uob̄ ſignuʒ erit. Nūq̄ʒ marcidū aſpectus ſui adhibēt floꝛeʒ: nūq̄ʒ ſui minuūt ſuauitatē odoꝛis: nec ab alio uideri poterūt: niſi ab hiſ qbꝰ ita caſtitas placuerit: ſicut ⁊ uobis probata ē placuiſſe. ℞. Ceciliā intra cubiculū oꝛantem iuenit: ⁊ iuxta eā ſtātē angl'm dn̄i. Quē uidēs ualerianus nimio t̄roꝛe coꝛreptus ē. ℣. Angelus dn̄i deſcēdit de celo ⁊ lumē refulſit i habitaculo. Quem.

Lectio ſexta.

ET q2 tu ualeriane cōſenſiſti ꝯſilio caſtitatis: miſit me xp̄s filius dei ad te: ut quā uolueris petitiōem iſinues. At ille audiēs adoꝛauit ⁊ dixit. Nihil mihi i hac uita dulciꝰ extitit q̄ꝫ fr̄is mei affectꝰ: ⁊ ipium mihi ē: ut me liberato germanū meum a p̄iculo pditiōis aſpiciā. Hoc ſolū oībꝰ petitiōibꝰ meis antepono ⁊ deprecoꝛ: ut fr̄em meū tyburtiū ſicut me libaꝛe dignet̄: ⁊ faciat nos ābos i ſui nois cōfeſſiōe pfectos. Audiēs hec āgeluſ letiſſimo uultu dixit ad eum. Qm̄ petiſti hoc qđ meliꝰ q̄ꝫ te xp̄s iplere delectat: ſicut te p famulā ſuā ceciliā lucratꝰ dn̄ſ ē: ita p te quoq̄ꝫ tuum lucrabit̄ fr̄em: ⁊ cū eodē ad martyrij palmā ptinges. His itaq̄ꝫ finitiſ ſermonibꝰ: aſpcēs angelici numiniſ migrauit ad celos. ℞. Dn̄e ieſu xp̄e paſtoꝛ bone: ſeminatoꝛ caſti cōſilij ſuſcipe ſeminū fructꝰ quos in cecilia ſeminaſti. Cecilia famula tua quaſi apiſ argumētoſa deſeruit. ℣. Nā ſpōſum quē quaſi leonem ferocem accepit: ad te quaſi agnū manſuetiſſimū deſtinauit. Cecilia.

In tertio noc. A. Credimus chriſtū filiū dī uerꝫ deū eē: q ſibi talē elegit famulā. A. Nos ſciētes ſc̄m nomen eꝰ oīno negare nō poſſumꝰ. A. Tunc ualerianus pꝛexit ad antiſtitē: et ſigno qđ acceperat iuenit ſāctū urbanū.

Lectio ſeptima.

ET illis epulātibꝰ i xp̄o atq̄ꝫ in edificatione ſancta ſermocinātibꝰ tyburtius ualeriani frater aduenit. Et igreſſus quaſi ad cognatā ſuā: oſculatꝰ ē caput ſc̄e cecilie ⁊ ait. Miroꝛ hoc tp̄e roſeus hic odoꝛ ⁊ lilioꝝ unde reſpiret. Nam ſi tenerē ipſas roſas aut ipſa lilia i māibꝰ meis: nec ſic poterāt odoꝛam̄ta mihi tāte ſuauitatis iſūdere. Cōfiteoꝛ uobis ita ſum ꝯfectus: ut puto me totū ſubito renouatum. Dicit ei ualerianꝰ. Odoꝛē iam meruiſti me interpellāte ſuſcipe: mō te cꝛedēte pꝛo mereberis ēt ipſo roſeo aſpectu gaudꝛe: ⁊ itelligere cuiꝰ i roſis ſāguis floꝛeſcit: et i lilijs cuius coꝛpꝰ albeſcit. Coꝛonas eniʒ hēmus quas tui oculi uidere non preualent: floꝛeo rubore ⁊ niueo cādoꝛe fulgētes. ℞. Beata cecilia dixit tyburtio: hodie te fateoꝛ meum eſſe cognatū: q2 amoꝛ dei te fecit eſſe: Cōtemptoꝛem idoloꝝ. ℣. Sicut .n. amor dei mihi fr̄em tuum ꝯiugē fecit: ita te mihi cognatum facit eſſe Cōtemp.

Lectio octaua.

DIcit ei tyburtius. In ſōnis hoc audio: an in ueritate iſta q̄ tu loqueriſ ualeriane: Rn̄dit ualerianꝰ. In ſōniſ nos hucuſq̄ʒ uiximꝰ: iā mō i ueritate ſumꝰ: et fallacia nob̄ ē nl'la. Tūc ſācta cecilia uēit ad eos nocte cum ſacerdotibꝰ : ⁊ uniuerſi baptizati ſunt. Igitur dum aurora noctis finē daret facto magno ſilentio cecilia dixit. Eia militeſ xp̄i abijcite ergo oꝑa tenebraꝝ: ⁊ īduimini armis lucis. Certam̄ bonū certaſtis: curſū ↄſūmaſtis: ite ad coronā uite: quā dabit uob̄ deꝰ iuſtꝰ iudex: nō ſolū uob̄: ſed ōibꝰ q diligūt aduētū eiꝰ. Hec ⁊ alia multa dicēte b̄ta cecilia: iratꝰ uehemēt̄ almachiꝰ: iuſſit eam ad domuꝫ ſuam adduci: ⁊ i ſuā domū flāmis balneribꝰ ↄcremari. ℞. Cecila me miſit ad uos ut oſtendatis mihi ſc̄m urbanū. Quia ad ipſum habeo ſecreta q̄ ꝑferam. ℣. Tunc ualerianus perrexit ad antiſtitem: ⁊ ſigno qd̉ accepat īuēit ſanctum urbanū. Quia.

Lectio nona.

CUmqꝫ fuiſſet i calore balnei ſui inclusa: ⁊ ſubter icēdij pabula lignorū aīalia miſtrarēt die itegro: ⁊ tota nocte quaſi i loco frigido illibata ꝑſtitit ſanitate: ita ut nec una ꝑs mēbroꝝ eius ſaltiꝫ ſudoris ſigna relaxaſſet. Qd̉ cū audiſſꝫ almachiꝰ: miſit q eam ibidē i ipiſ balneis d̉collaret. Quam cū ſpiculator t̄tio ꝑcuſſiſſet caput eius amputari non potuit. Sic eā ſeminecē cruētꝰ carnifex dereliq̄t. Cuiꝰ ſanguinē ōes bibleis linteamibꝰ plurimi q ꝑ eā crediderūt extergebāt. Per triduū āt qd̉ ſuꝑuixit n̄ ceſſauit ōeſ quoſ nutrierat ⁊ quos docuerat i fide dn̄ica ↄfortare. Quibꝰ ⁊ diuiſit uniuerſa q̄ habuit: ⁊ ſc̄o pape urbano tradidit ↄmēdata. Cui ⁊ dixit. Triduanas a dn̄o popoſci iducias: ut iſta tue beatitudini tradereꝫ: ⁊ hanc domū meā eccl̄am meo noīe cōſecrarem. Tunc ſanctus urbanꝰ corꝑ eius auferens cum diacono ſuo nocte ſepeliuit: iter collegas ſuos ep̄os: ubi ōeſ ſunt ↄfeſſores ⁊ martyres collocati. Domuꝫ āt eius i eternū nomie ſācte cecilie ↄſecrauit. In qua b̄n̄ficia dn̄i exuberāt ad mēoriam beate cecilie uſqꝫ i hodiernū diem. Martyrizata ē āt beatiſſima cecilia ſub die decio calēdaꝝ decēbriū. Regnante dn̄o noſtro ieſu xp̄o cui ē honor ⁊ gloria in ſecula ſeculoꝝ amen.

Reſ̄ſorium.

Dū aurora finem daret cecilia dixit. Eia militeſ chriſti abijcite oꝑa ienebraꝝ ⁊ iduimi armiſ lucis. ℣. Cecilia uale dicens fratribꝰ ⁊ exhortāſ eos ait. Eia mili.

Ad laudes ⁊ ꝑ horas. añ. Cantantibus organis cecilia dn̄o d̉cātabat dicēs: fiat cor meū īmaculatum ut non ↄfundar. p̄s. Dn̄s reg. cū reli. añ. Ualerianus i cubiculo ceciliam cum angelo orātem iuenit. añ. Cecilia famula tua dn̄e quaſi apis tibi argumētoſa deſeruit. añ. Bn̄dico te pr̄ dn̄i mei ieſu xp̄i: qꝛ ꝑ filium tuum ignis extinctus eſt a latere meo. añ. Triduanas a dn̄o popoſci īdutias: ut domū meā ecclīam cōſecrarem. Ad bn̄d. añ. Duꝫ aurora finem daret: cecilia exclamauit dicēs: eia milites xp̄i abijcite oꝑa tenebraꝝ ⁊ induimini armis lucis. Oratio. Deus q nos ānua.

Ad ueſpas. añ. Cātātibꝰ organis. cū reliq̄s p̄s. de cōi uirginū. Et a capl̄o i antea fit de ſc̄o clemēte. Ad mag. añ. Oremus ōes ad dn̄m ieſum xp̄m: ut ↄfeſſoribus ſuis fōtis uenas aperiat. Oratio.

DEus qui nos annua beati clementis martyris tui atqꝫ pōtificis ſolennitate letificas: ↄcede ꝓpitius: ut cuiꝰ natalitia colimus: uirtutem quoqꝫ paſſiōis imitemur. Pro ſc̄a cecilia. añ.

Uirgo glorioſa ſēper euāgeliū xp̄i gerebat in pectore ſuo: ⁊ non diebus neqꝫ noctibus a colloquijs diuinis ⁊ oratione ceſſabat. Oratio ut ſupra.

In ſc̄i clementis pape ⁊ martyriſ. de hieronymo i libro illuſtriū uiroꝝ.

Lectio prima.

CLemens de quo apl̄us paulus ſcribēs ad philipēſes ait. Cum clemēte ⁊ cetis coopatoribꝰ meis: quoꝝ noīa ſcripta ſūt i libro uite: quartus pꝰ petrum rome ep̄s. Siquidem ſecundꝰ linus fuit. tertius anacletus. Tamen ⁊ ſi pleriqꝫ latinoꝝ ſecūdū pꝰ petrū apl̄m putēt fuiſſe clemētem. Scripſit ex ꝑſona romane eccleſie ad eccl̄am corinthiorum ualde utilem epiſtolam: que etiam in nonnulliſ locis publice legitur: q̄ mihi uidetur tituli caracterij epiſtole: que ſb̄ pauli ſcribitur noie ↄuenire: ſed ⁊ multis in eadeꝫ ep̄la nō ſolum ſenſibꝰ: ſꝫ iuxta uerboꝝ quoqꝫ ordinem abutitur: ⁊ ōino grādis in utraq3 ſilitudo ē. Fert̄ ⁊ ſecūda ex ipſius noīe epl'a: q̄ a uetib⁹ reprobat̄: ⁊ diſputatio petri i ⁊ apionis lōgo ſermone ꝯſcripta: quā euſebi⁹ i tertio eccl'aſtice hiſtorie uolumine redarguit. Obijt tertio traiani anno: ⁊ noīs ei⁹ mēoriā uſq3 hodie eccl'a extructa cuſtodit.

Rñſorium. Orante ſancto clemente: apparuit ei angelus dn̄i. De ſub cuius pedͦ fōs uiuus emanat. fluīs impetus letificat ciuitatez dei. ℣. Uidi ſupra mōtē agnū ſtātem. De.

Lectio ſecūda

CLemens natiōe roman⁹ de regiōe celio monte ex patre fauſtino: ſedit annos. ix. menſes duos dies. x. Fuit aūt tp̄ib⁹ gabbe ⁊ ueſpaſiāi: a cōſultu tragali ⁊ italici uſq3 ad ueſpaſianū nonū ⁊ tituz. Hic cū multos libros zelo fidei ⁊ xp̄iāe religionis aſcriberet martyrio coronat̄. Hic fecit. vij. regiōes diuidi notarijs fidͦlibus eccl'ie: q geſta martyrū ſollicite et curioſe unuſqſq3 p regiōem ſuam diligēt ꝑquireret. hic fecit duas epl'as q̄ catholice nominantur. Hic ex precepto beati petri ſuſcepit pōtificatum eccleſie gubnādum: ſicut ei fuerat a dn̄o ieſu xp̄o cathedra tradita l' ꝯmiſſa. Tn̄ i epl'a q̄ ad iacobū ſcripta ē: qualr̄ ei ꝯmiſſa ē a beato petro eccl'a repiēs. Ideo linus ⁊ cletus āte eū ꝯſcribūt: q2 ab ipſo pricipe apl'orū ad miſterū ſacerdotale exhibēdum ſunt ep̄i ordinati. Hic fecit ordiatōes duas p mēſem decēbriū. pb̄ros. x. diacones duos. ep̄os p uniuerſa loca. xv. Obijt martyr ſub traiano. Qui ēt ſepult⁹ ē in grecia. ix. calēdas decēbris. Et ceſſauit ep̄atus dies. xxxiij.

Rñſoriuz. Ora ꝓ nobiſ beate clemēs. Ut digni efficiamur ꝓmiſſiōibus xp̄i. ℣. Tu autez beate martyr xp̄i clemēs: ora ꝓ nob deū. Ut

Lectio tertia.

CUm petrus romā ueniſſet: ⁊ paſſionē ſuam imminere uideret: clementem p⁹ ſe ordiauit. Mortuo igitur petro clemēs uir ꝓuidus ꝑcauens in futurum ne. ſ. p hoc exemplum quilibet uellet i eccleſia reliqui ⁊ hereditario ſacrariuz dei poſſidere. Lino ceſſit: ⁊ poſtea cleto. P⁹ quos clemētē elegerūt: ⁊ poſſidere cōpellūt q tantoꝝ moꝝ ornamento poſſidebat: ut iudeis gētib⁹ xp̄ianis ōib⁹ cōplaceret. Singuloꝝ paupeꝝ religioſoꝝ nomina ſcripta habebat: ⁊ quos baptiſmo mūdauerat mēdicare nō ſinebat. Et mltos ad fidem xp̄i ꝯuertebat: inter quos neptem theodorici impatoris ad fidem ꝯuertit ⁊ in caſtitatis ꝓpoſito ſtare ꝯmonuit. Siſinius uir eius zelo duct⁹ p⁹ uxorē eccl'az itrauit: ſcire uolēs ſi eccl'am frequētaret. At ubi a ſcō clemēte oīo facta ē ⁊ a ppl'o eſt rñſum amen. Siſini⁹ ſubito cec⁹ ⁊ ſurdus factus ē. Qui ait pueris ſuis: cito de eccleſia me tollite. At ubi pueri p eccl'am eum gyrātes ad ianuas peruenire nō poterāt. Tūc theodora declinās putās q̄ uir ſuus eam cognoſcere uellet: ſ3 uidēs eum errantem queſiuit quid nam eſſet. Qui dixerunt cum dn̄s nr̄ uidere uellet ⁊ audire que non licebat cecuſ ⁊ ſurdus factus eſt. Tunc illa oratione ſe dedit. dixitq3 ſuis pueris ducite eum domū. Cū āt clemēs hec audiret uenit ad eū ⁊ uiſū ⁊ auditū recepit. Orāte igitur theodora petr⁹ apl's apparuit ei dicēs. Per te uir tu⁹ ſaluabitur: ⁊ his dictis abſceſſit. Statimq3 ſiſini⁹ uxorē uocauit ut ꝓ ſe oraret: ⁊ ſāctum clemētem ad ſe uocaret: qui cū ueniſſet ⁊ ipſū in fide inſtruxiſſet: euz cuz. ccc. xiij. de domo ſua baptizauit: ⁊ p euāgelium nobiles ⁊ amici impatoris dn̄o crediderūt.

Reſpōſorium.

Dediſti dn̄e habitaculum martyri tuo clemēti in mari: i modū tēpli marmorei: angelicis māibus preparatū. Iter prebens populo terre: ut enarrent mirabilia tua. ℣. Dediſti dn̄e ſāctis tuis uiam in mari ⁊ in fluctibus ſemitā. Iter. prebens.

Lectio quarta.

COmeſ publiuſ ſacraruꝫ torquacianū audiens innūerabilem multitudinē xp̄o credēteꝫ: data pecunia monuit ſeditiōem excitari nomini xp̄iano. Amministrante āt mamortino p̄fecturam ſediſ urbane facta ē ſeditio pp̄li romani de nomine clemētis epi:: ⁊ inter ſe inuicem confundebantur dicentes. Quid enim fecit: aut quid nobis nō exercuit: Quicūqꝫ ab eo uiſitatus ē eger: ſanatus ē. Quicūqꝫ triſtis gaudens abſceſſit. Alij ſp̄u diabolico inflammati dicebāt magicis artibus iſta faciēs: deoꝝ noſtrorum culturaſ euacuat. Jouem dicit deum nō eē. Herculem conſecratorem noſtrum dicit imūdum ſp̄m. Venerem deā ſc̄am: meretricē eſſe cōmemorat. Sanctam dei mineruā blaſphemat. Dianam ac mineruam ſil' ⁊ ſaturnum ⁊ martem accuſat. Numina ēt uniuerſa blaſphemat. Aut ſacrificet dijs: aut ipſe intereat.

Reſponſorium.

Juſtus germinabit ſicut lilium. Et florebit in eternum ante dn̄m. ℣. Plātatus ī domo dn̄i in atrijs domuſ dei nr̄i. Et.

Lectio quinta.

TUnc mamortinus ſeditiōem pp̄li nō ferens iuſſit ad ſe adduci clemētem ep̄m. Cūqꝫ ſecrete uidiſſet eum cepit ei dicere. Nobili ſtirpe te ꝓgenitum oīs romana multitudo teſtatur: ſed errorē te paſſum ī eo non fert: in quo neſcio queꝫ xp̄m colere te dicunt: ⁊ contra oīa tēpla diuinitate ſuſcipere arguuntur. Unde a te ē ſuꝑſtitio ſuꝑflua deponēda: ⁊ dij a te colendi eximij ut euadas. Sanctus clemens ep̄us dixit. Optarem prudentiam culminis tui ad rōnem accedere: ⁊ mihi nō tumultu periturum ſed ratiōe ꝑſcribere. Nam ſi canes multi latrauerit nunqd nobis nec pn̄t auferre ꝙ nos homines ſimus rationabiles: ⁊ illi ſint irrationabiles canes: Seditio autem ab imperitis exorta: oſtendit nihil certum hr̄e nec uerum. Unde ſilentij eſt flagitanda occaſio in qua ꝓ ſalute ſua homo rationabilis diſponere ſecuꝫ incipiat atqꝫ tractare: ut deum uerum inueniat: cui fidem ſuaꝫ iuxta rationeꝫ committat. Et multa quidē alia rationabiliter dicente clemente. epiſcopo. Furore ꝫ eos cepit urbis p̄fectus: q ſeditōeꝫ ipſā excitauerāt. Et miſſa relatiōe ad traianū īpatorē dixit clemētē a pp̄lo ſeditioſa uociferatione accuſari: cū in eum nulla poſſit digna accuſatio inueniri.

Reſpōſorium.

Iſte cognouit iuſtitiā: ⁊ uidit mirabilia magna ⁊ exorauit altiſſimum. Et inuētus ē ī numero ſanctorum. ℣. Iſte ē q ꝯtēpſit uitam mūdi: ⁊ ꝑuenit ad celeſtia regna. Et.

Lectio ſexta.

TUnc traianus imperator reſcripſit debere eum aut ſacrificium conſentire: aut tranſpoſitum mare in heremo: quod adiacet ciuitati ceſſone ſbire exilium. Qua accepta auctoritate prefectus uolebat clementem exilium petere: ſꝫ ut magis dijs libamina exhiberet. Sed beatus clemens conabatur iudicis animū ad fidem chriſti conuertere dicenſ: ſe magis exilium appetere q̄ꝫ dijs ſacrificare. Tantam deniqꝫ dominus ſancto clemēti gratiam tribuit: ut fleret mamortinus urbis prefectus ac diceret. Deus tuus quem tu colis: ipſe te adiuuet in hac relegatione exilij. Et delegauit ei nauem: et omnibus neceſſarijs ſuperimpoſitis dimiſit eum. Repleta eſt autē nauiſ tam de clero q̄ꝫ de reliquo populo. Religioſi enim uiri multi ſecuti ſunt.

Reſponſorium.

Honeſtum fecit illum dominus: ⁊ cuſtodiuit eum ab inimicis: ⁊ a ſeductoribus tutauit illū. Et dedit illi claritatem eternam. ℣. Deſcēdit qꝫ cum illo in foueam. Et in uinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio ſeptima.

NOn meiſ meritis dn̄ſ miſit me huc ſed ad ueſtram coronam adduxit ut particeps factus paſſionis ur̃e ⁊ cõſolationis doctrinam uobis patientie intimaſſem. Didicit aũt ab eis ꝙ de tertio miliario aquã ſibi ſuis humeris deportarẽt. Tunc ſãctus clemens dixit. Oremus õẽs ad dñm ieſum xp̃m: ut ꝯfeſſoribꝰ ſuis fontis uenas aperiat: ⁊ q̄ ꝑcuſſit petram in deſerto ⁊ fluxerunt aque ĩ abũdantiã: ipſe nobis laticem effluentem imꝑtiat: ut de beneficijs eius gratulemur. Cũq; orõne completa hinc inde circũſpiceret: uidit agnum ſtantem: qui pede dextro erecto quaſi locum ſancto clemẽti oſtẽderet. Tunc ſanctus clemens ĩtelligẽs dñz eſſe quẽ ſolus ipſe reſpiceret: prexit ad locuz ⁊ dixit. In noĩe pr̃is ⁊ filij ⁊ ſp̃s ſc̃i ĩ hoc loco ꝑcutite. Sed cũ õẽs ꝑ gyꝝ raſtris effoderẽt: ſed non ipſum locum ubi agnꝰ ſtabat ꝯtingerent accepto breui ſarculo ſc̃s clemens: leui ictu ſub pede agni ꝑcuſſit: ac fons affluentibus uenis ornatꝰ apparuit: qui ſuo impetu euomens fluuiuz patefecit. Tunc uniuerſis gaudẽtibꝰ ſc̃s clemens rñdit ⁊ dixit. Flumis impetꝰ letificat ciuitatem dei. ℟. Deſideriũ aĩe tribuiſti ei dñe. Et uolũtate labioꝝ eius nõ fraudaſti eũ. ℣. Qm̃ preueniſti eũ in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti ĩ capite eius coronam de lapide precioſo. Et uo.

Lectio octaua.

AD iſtam autem famam confluens omnis prouincia: ⁊ uenientes uniuerſi ad doctrinam ſancti clementis conuertebantur ad dñm: ita ut inde quingẽti ⁊ eo amplius baptizandi aſcriberentur. Intra unũ ãt annum facte ſunt ibi a credentibus ſeptuagintaquinq; eccl'ie. Oĩa idola cõfracta ſũt: oĩa tẽpla ĩ gyrũ ꝓuĩcie deſtructa: õẽs loci per tringenta milia in totum gyrum incenſi ⁊ euerſi ſunt. Tunc paganis inſiſtentibus inuidioſa relatio cucurrit ad ĩpatorẽ traianum: q̃ diceret illi per ſãctum clementem xp̃ianorum populos accreuiſſe. Et miſſus ẽ anfidianus dux q̄ multos xp̃ianos occidit. Dum ãt uideret õẽs gaudẽtes ad paſſiõem currẽtes ceſſit multitudini: ⁊ ſolũ clemẽtem ſacrificare cogebat. Quẽ cũ uideret dux in dño fixũ: ita ut nullatenꝰ frãgeret dixit ad ſeruos ſuos. Perducatur ĩ medio maris ⁊ ligate ei ad collũ ancorã: ⁊ ꝓcipitet ut ñ p̃nt xp̃iani hunc ꝓ deo excolere. Qđ cũ factum eſſet omnis multitudo xp̃ianoꝝ cepit ad littus ſtare ⁊ flere. ℟ſſorium. Stolã iocunditatis induit eum dñs. Et coronam pulchritudinis poſuit ſuper caput eius. ℣. Cibauit illum dñus pane uite et intellectus: ⁊ aqua ſapientie ſalutaris potauit illum. Et.

Lectio nona.

TUnc cornelius ⁊ phebꝰ diſcipli eiꝰ dixerũt. Oẽs unanimiter oremus: ut oñdat nob' dñs martyris ſui excubias. Orãtibus autem ppl'is receſſit mare in ſinu ſuo fere ꝑ tria milia. Et igreſſi ꝑ ſiccũ ppl'i iuenerũt ĩ modũ tẽpli marmorei habitaculum a deo preparatum: ⁊ ibi in arca ſaxea corpus diſcipuli petri poſitũ: ita ut ancora cum qua miſſus fuerat iuxta eum eſſet poſita. Reuelatum eſt diſcipul' eius ut non tollerent eum. Quibus et hꝰ intimatum eſt: quod omni anno die paſſionis eius recedat mare: ⁊ per. vij. dies ſiccum aduenientibꝰ iter prebeat: qđ ad laudem nominis ſui fecit dñs uſq; ĩ hodiernum diem. Hoc autem facto omnes gentes ꝑ gyrum crediderunt xp̃o. Ubi nullus uideus: nullus ꝑuſus hereticus inuenitur: ⁊ fiunt ibi multa beneficia orationibus eius. Naz ceci illuminantur: ubi omni anno die natalis eius ⁊ demones effugantur: ⁊ omnes ſanantur infirmi: q̄ illuc potuerint peruenire. Et eſt ibi pax dei ⁊ laus dñi cum cantico. Et benedicit ibi xp̃s filius dei: qui cum patre ⁊ ſp̃u ſc̃o uiuit et regnat in ſecula ſeculorum amẽ. Martyrizatus eſt uenerabilis dei ſacerdos ſanctus clemens epiſcopus urbis rome in ciuitate ceſſone prouincie lycie. ix. calendis decembris. Regnante domino noſtro ieſu xp̃o: cui eſt honor ⁊ gloria in ſecula ſeculorum amen.

Ad laudes ⁊ ꝑ horas. aň. Orante ſancto clemente apparuit ei angelus dñi. ps. Dñs reg. Cũ reli. aň. Non meis meritis ad uos me miſit dñs uр̃is coronis participem me fieri. aň. Uidi ſupra montem agnũ ſtantem d' ſub cuius pede fons uiuus emanat. aň. De ſb̄ cuius pede fons uiuus emanat: fluīs impetus letificat ciuitatem dei. aň. Oēs gentes per gyꝝ crediderũt xp̄o dño Ad bñd. aň. Cũ iter mare cepiſſet pplꝰs uoce magna clamabat. dñe ieſu xp̄e ſalua illũ: ⁊ clemens cuꝫ lachrymis dicebat: ſuſcipe pr̄ ſp̄m meum. Oratio. Deus q nos an. Ad ueſpas. aň. Orante ſancto clemente. Cũ reli. ps. de martyribꝰ. Ad mag. aň. Dediſti domine habitaculum martyri tuo clementi ĩ mari ĩ modum templi marmorei angelicis manibus preparatum: iter prebens pplꝰo terre: ut enarrent mirabilia tua. Oro. Deus q nos ãnua. ut ſupra.

In ſc̄e felicitatis marty. Oro.

Preſta queſumus om̄ipotens deuſ ut beate felicitatis martyriſ tui ſolēnia recēſentes: meritis ipſius ꝓtegamur ⁊ ꝑcibus. Per.

In ſc̄i chryſogoni marty. Oro.

Adeſto dñe ſupplicatõibꝰ nr̄is: ut q ex ĩiq̄tate nr̄a reos nos eē cognouimꝰ: beati chryſogoni martyris tui ĩterceſſione liberemur.

Lectio prima.

Rome natale ſancti chryſogõi martyris: q ꝑ biēnium iuſſu dioclitiani cõiectꝰ ē in uincula: ubi multa ꝑpeſſuſ ſc̄e anaſtaſie alimonijs fouebat̃. Cũ igr̃ beatã anaſtaſiam zelãs uir eius publiꝰ cuſtodibꝰ adhibitis ita clauſiſſet: ut nec cuiꝰ cũqꝫ feneſtrule aditũ aſpectaret: ad hũc cõfeſſorē xp̄i chryſogonũ: q eã ĩ xp̄o erudierat talia ſcripta dirigit. Sc̄o ꝯfeſſori xp̄i chryſogono. anaſtaſia. lꝫ pr̄ meꝰ ſꝑ cultor fuit idoloꝝ: mr̄ tñ fauſta xp̄ianiſſima ſeꝑ uixiſſe ꝓbat̃ ⁊ caſta: ac me iter ip̄a cunabula fecit fieri xp̄ianã: pꝰ cuiꝰ deceſſũ ſacrilegi iugũ mariti ſuſcepti. Cuiꝰ deo miſerãte toꝝ mētita ĩfirmitate declinãs: die noctuqꝫ dñi nr̄i ieſu xp̄i ãplector ueſtigia.

Lectio ſecunda.

Cumqꝫ iſte ꝑ̃imoniũ meũ: ex quo illuſtrat̃ cũ indignis ac turpibꝰ idolatris exhauriat: me quoqꝫ uelut magaꝝ ac ſacrilegam cuſtodie tã grauiſſime mãcipauit ut uitã corꝑalē amitt̃e ſuſpicer. Nihil .n. ſupeſt niſi ut amiſſo ſp̄u morti ſuccũbã. In qua morte lꝫ gl̃ier de ꝯfeſſione dñi nr̄i ieſu xp̄i: tñ ĩ eo mēs mea ualde ꝯteritur: qꝛ opes mee quas ego ex aſſe deo uoueram: alienis adeo ⁊ turpibuſ ĩſeruiunt. Et ideo dep̄cor te hõ dei: ut inſtanter dñm depreceris: ut aut ad fidē ſuam uentuꝝ ſi preuidet plubiũ ſinat uenire: aut ſi ꝓ̃uidet eũ ĩ hac credulitatis ꝑuerſitate mãſurũ: iubeat eum dare locũ ſuis cultoribꝰ. Meliꝰ ē .n. ei exhalare ſp̄m: qꝫ dei filiũ denegare: ⁊ eum ꝯfitētes ĩpedire. Et eniꝫ õipotēs teſtis ē xp̄s: qm̄ ſi libata fuero: ſc̄torum ueſtigijs adherebo: ⁊ curas õium ſollicite exercebo ut ceperam. Uale uir dei ⁊ memēto mei.

Lectio tertia

Cum ãt hãc ep̄laꝫ legiſſet chryſogonꝰ orõne facta cũ multis ꝯfeſſoribꝰ ita reſcripſit. Chryſogonꝰ anaſtaſie. Fluctuanti tibi iter ꝓcellas ⁊ turbines mũdi: cito ſuꝑ undas deambulanſ xp̄ſ aduēiet: ⁊ diaboli aduerſus te flantem ſp̄um: uno iuſſioniſ ſue ſermone ꝯpeſcet. Patienter ergo ⁊ quaſi in medio maris poſita: cred' ad te xp̄m eē uētuꝝ: ⁊ ad temetip̄am conuerſa exclama cũ ꝓpheta dicēs. Quare triſtis es aīa mea: ⁊ quare ꝯturbas me: Spera ĩ deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi ſalutare uultus mei ⁊ deꝰ meꝰ. Geminũ diuini muneris ꝓbabitur indicium: cũ tibi et terrena reddent̃ ⁊ donabũt̃ celeſtia. Deꝰ .n. beneficiũ ſuũ ad hec extremitatibus ꝓtrabit: ut nõ ſit nobis uile qđ ꝑ̃ſtat.

Lectio quarta.

Uide ergo ne conturberiſ in hoc: ꝙ pie uiuēti tibi ĩferãtur aduerſa. Nõ enim decipis ſed probaris. Nõ ē tuta defenſio quã putas ꝑ hoīem poſſe ꝯſtare. Audi ſcripturã dicētē. Maledictuſ hõ q ſpē ſuã pōit ĩ hoīe: ⁊ bñdictꝰ hõ q ſpē ſuã pōit ĩ dño. Caue fortiter ⁊ uigilanter ſterne uniuerſa peccata: ⁊ a deo ſolo quere ſolatiū: cuius iuſſa ꝯſeruas. Cito eni ad te placitū tp̄s cōuertet: ⁊ quaſi pꝰ noctis tenebras floridū diei lumen aſpcies: atq; pꝰ glaciei frigꝰ hyemis trāſeuntis aurea tibi tp̄a ⁊ ſerena ſuccedent: ut oībus qui ꝓ chriſti amore affligūtur prebeas tp̄alem leticiam: per quam ſine dubio ꝯſequeriſ eternā. Uale i dn̄o ⁊ ora ꝓ me. Hanc epiſtolam legens anaſtaſia fortioreſ fidei uires accepit: ⁊ tantum de patientie uirtute gloriari: quantum prius de oppreſſione infideliſſimi uiri ſe cauſabať affligi.

Lectio quinta:

INterea dum iſta aguntur publius i ſenatu ſedens: legationes ſuſcep̄ inuitus ad pſidis ꝓuintiam ꝓfecturꝰ. Tūc reuerſus triſtiſ ſancte anaſtaſie triplicauit cuſtodiam: ⁊ poſuit cuſtodem illi unum ex paraſcitis ſuis: qui ei ⁊ lucem ipſaz negaret ⁊ uictum. Agebat eniz ut anaſtaſia moreretur: ⁊ ille facultatum eiꝰ omnium dn̄s permaneret. Ueritus autem ne abſente eo anaſtaſia eadem faceret que ſolebat inſtituit ei cuſtodes acerrimoſ preter unum ex paraſcitis quem memorauimꝰ nomine comaſium. Sicq; ꝓfectus ē ꝗ dīet reuertens. Si eam uiuam inuenero omnes uos puniam.

Lectio ſexta.

IGitur beata anaſtaſia: cum ita cuſtodia ſtringeretur: ut uix ei pāis quadra daret: eſtimans ſe in ipſa tribulatiōe deficere ſcripſit epl̄am. Beato martyri ꝯfeſſori griſogono anaſtaſia. Finis ueīt corporis. Memento mei: ut egrediētem animam ipſe ſuſcipiat: ꝓ cuiuſ amore iſta ſuſtineo: que ex ore huius uetule recogͦueris. Ad hec ſanctus griſogonus talia remiſit ſcripta. Griſogonꝰ anaſtaſie. Sēper eſt ut lumen tenebre ātecedāt. Sic ēt pꝰ infirmitatem ſalus reuertitur: ⁊ uita pꝰ mortem ꝓmittitur. Uno fine ꝯcludūtur: ⁊ aduerſa mūdi ⁊ ꝓſpera: ne uľ triſtibꝰ deſperatio: uel letis elatio dn̄etur. Unum mare eſt: in quo nauicule corpis nr̄i uelificant: ⁊ ſub uno corporis gubernatore anime nr̄e nautico fūgūtur officio. Quorūdam igitur naues fortiſſimis carinarū nexibus ſolidate: tenebroſi equoris cōcitatos fluctus illeſe pretereūt. Quorūdaz uero fragilis iunctura lignorum etiam i tranquillo uicinum morti ꝯficiunt curſū. Prope eſt. n. ut pereant: uui nō cogitant qualiter ad ſalutis portum pertingant. Tu autem o xp̄i irreprehēſibilis famula crucis tropheum tota mente conſtrige: ⁊ te ipſam perpara ad opus dei. In quo tuis deſiderijs dum paueris cum martyrij palma ad xp̄m attigeſ. Publius inter hec moritur: ⁊ beata anaſtaſia a carcere liberatur.

Lectio ſeptima.

EGreſſa igitur ſancta anaſtaſia libapergit ad chryſogonū: ⁊ omnia q̄ acciderant cum gaudio lachrymabili referebat: ⁊ quaſi oculorum ſuorum curaz gerens: ita famulorum dn̄i neceſſitatibꝰ ꝓcurabat. Igitur dioclitianuſ aquilegie ꝑtibus poſitꝰ iterficiens chriſtianos. Occurrit relatio de xp̄iāiſ oībꝰ p̄fecture urbane: Tūc reſcripſit ut deberent ōes inſici ad ſe uero chryſogonū deſtiari. Hūc ꝓſecuta ē ſācta anaſtaſia cū eſſet dedicatiſſimi corpis feīa ita uiril̄r agebat: ut apud aqlegiā faceret ſanctis obſeqa meliora q̄z fecerat rome. Interea iuſſit ſibi adduci ſāctum chryſogonum. Cui cū diceret accipe p̄fecture dignitatem: ſume ēt cōſulatum gn̄is tui: tantum ut adores deos. Beatus chryſogonus reſpondit. Unuz deum mente adoro corde colo: ſinceris actibus ueneror. Iſtorum autem deorū uāoꝝ ſimulachra: q̄ oīno thecaſ demōuz noui eſſe: execror atq; abijtio.

Lectio octaua.

HUnc iuſſu dioclitiani ductuſ eſt ad aquaſ gradatas: ⁊ ibidē decollatꝰ. Corpꝰ āt eiꝰ i mare ꝓiectū: pꝰ modicum i poſſeſſiōe q̄ dī ad ſaltus iuētū ē. Qḋ ſc̄s zoillꝰ ſenex pbr̄ collegit ⁊ i locello ſubtraneo i cubicl̄o ſuo poſuit. Cui ēt caput eiꝰ reuelatū ē ita receſ quaſi eadē hora fuiſſz abſciſſū. Qḋ ⁊ corpori eiuſ cōpaginauit.

Et ipſe ſcs zoillus triceſima die hoc ordine perrexit ad deum : ⁊ apparuiſſe ſibi ſanctum chryſogonū memorauit dicēs. Sceleratiſſimus dioclitianus Agapen Chioniam ⁊ Hyrenem: faciet infra dies nouem comp̄hendi: quas quouſqꝫ puēire faciet dñs ad coronam: faciet eas hr̄e ſolatium famule ſue anaſtaſie. Tu autꝫ quia dño bene placuiſti letus ſenex ueni ⁊ requieſce cum ſanctis.

Lectio nona.

Igitur cum hec narraret ſcs zoilluſ Ecce anaſtaſia conſtanter domuꝫ in qua nunqꝫ fuerat ingreſſa ait. Ubi ſūt ſorores mee: quas mihi dñs meus chryſogonus commendauit. Et uidentes ſe:ī xp̄o letate ſunt: atqꝫ locum ubi poſitus erat martyr chryſogonus ei oſtendenteſ rogauerunt eam ſecum aliquantulum ꝯmorari. Illa uero unam apud eā exigēs noctem: rurſus ad urbem aquilegiēſium pergit ſatis ſollicita de his qui in uinculꝭ habebantur. Qua eunte ſanctus zoilluſ ꝑrexit ad dñm. Paſſus eſt autem beatꝰ chryſogonus. viij. calendas decembris: ⁊ conditus in loculo a ſācto zoillo pb̄ro .v. calēdas eiuſdem mēſis.

In ſancte catharine uirgīs ⁊ martyris.

Oratio.

Deus qui dediſti legem moyſi in ſūmitate mōtis ſinai: ⁊ ī eodē loco ꝑ ſāctos anglos tuos corpꝰ beate catharīe uirginis ⁊ martyris tue mirabilr̄ collocaſti: preſta q̄s: ut eiꝰ meritis ⁊ interceſſione ad mōtem ꝗ xp̄s eſt peruenire ualeamꝰ. Per eundem.

Lectio pͥma.

Maxentius iꝑator anno regni ſui trigeſimo quinto: reſidens in ciuitate alexandrinorū: feralia per uicinas miſit edicta: iubens omnes regni ſui īcolas diuites ⁊ pauꝑes ad templum deoꝝ ſuorum conuenire: ⁊ ſolēne eius ſacrificium offerre. Fit itaqꝫ ꝯuentus uniuerſaliſ ad pretorium regis: ⁊ aſtante ipſo imꝑatore ante ſimulachra deorum iuxta poſſibilitatem ſuam. Diuites quidem tauros et oues: Pauperes uero uolucres uiuos offerebant. Hac in urbe alexandria erat quedam puella annorum duodeciꝫ ſpecioſa ualde: ſed quod pluris eſt religioſa fide: regis quondam filia unica: liberalibus ſtudiis ab annis puerilibus erudita nomine catharina. Hec in palatio pr̄is reſidebat cum exemplo idolorum: hinc ſonus animalium ⁊ tibicinium: hinc ml̄timodum genus organorum auribꝰ ipiꝰ īſonuit q̄ cām igrens cum ex nūcio didiciſſet: aſſumptis ſecum aliquibꝰ de familia ad tēplum uſqꝫ ꝓperauit: ubi deplorantes quoſdam īſpexit ꝗ ſe xp̄ianoſ eſſe fatebāt ac metu mortis ad ꝓphana ſacrificia impellebāt. Hinc uehemēti dolore cordis ſauciata: pectus ⁊ liguam xp̄i muniens ſignaculo audacter ad ꝯſpcm̄ iꝑatoris ꝓrupit. Cui ſic ait. Salutatōeꝫ tibi iꝑator ꝓferre nos et ordinis dignitas: ⁊ rōnis uia ꝓmouebat: ſi hec q̄ cultibuſ demonū exhibes creatori tuo īpēderes: et ſolam illius maieſtatem adorādam intelligeres: ꝑ quam reges regnant: ꝑ quam elemēta mūdi īitiū ſupſerūt. Dij.n. nō ſūt plures: ſꝫ unꝰ naſcētium: ut uiuētiū formator ē: ꝗ ſicut cūcta creauit ita imperio ſuo cuncta cohercet atqꝫ diſpōit.

Lectio ſecunda.

Cum hec puella loquit̄. Imperator uultus ipſius claritatem ⁊ uerboꝝ ꝯſtātiam admirans ait. Si nr̄oꝝ philoſophoꝝ gymnaſiis: o uirgo erudiēda ꝑſediſſes deoꝝ nr̄oꝝ munimina diuinitatis honore uacue nequaqꝫ aſtrueres. duꝫ gͦ nos īcepta ſacra ꝑagimꝰ te iterum nos oꝑiri oportet: qꝛ nobiſcū itura es ad palatium ⁊ regiis honorāda muneribꝰ: ſi nr̄iſ acqeſcis iuſſiōibus. Hec dicēs accepto clāculum nuncio miſit lr̄as regio anulo ſigillatas ꝑ īfra iacētes ꝓuincias ad ōes rhetores ⁊ grammaticos: ut ad pretoriū alexandrinum eo ſtudioſius occurrant: quo impator altiſ eos honoribꝰ donādoſ ꝓmittit: ſi hāc ꝯcionatricē ſuis aſſertōibꝰ ſuperatā reddiderint: ſegregatis ergo ꝓuicie finibus regius nuntius ꝓperanter alexandriam reuertitur: ducens ſecuʒ qnquaginta uiros: qui ſe in omni ſapientia mundi excellere omnes mortales aſſerebant. Interea uirgo ſancta ſub cuſtodia ſeruabatur: cui conſiliū regis ꝺ conflictu imminenti nunciatur. Ipſa ſane imperterrita militie ſue agonem deo commendabat. Cui angelus dñi apparuit dicēs. Conſtanter age grata deo puella: quia tecū ē dñus: pro cuius honore certamen iniſti. Ipſe confluentie uerbi impetū fūdet in os tuum: cui aduerſarij reſiſtere n̄ preualebunt: ſed per te conuerſi ad xp̄m cum palma martyrij uite ianuam introibunt.

Lectio tertia:

SEdente itaqʒ pro tribūali īperator aſſunt oratores pomposo eloquentie faſtu tumentes: aſtat ⁊ puella reſidēs in dño. Facto autem diuturno ſilentio uirgo chriſti tandem conuerſa ad illos. Ego inquit o ſeniores chriſti ſacramētis imbuta philoſophicas diſertiones ⁊ ſyllogiſticas diſputationes penitꝰ abrogās iudico me inter uos nihil aliud ſcire: niſi eum qui eſt uera ſcientia ⁊ in ſe credētiuʒ gloria: dominum meum ieſum chriſtum qui eſt rerum omnium principium. Fōs ⁊ origo bonorum: per quem deus pater mundum cum non eſſet: ⁊ omnia que in eo ſt ꝯdidit: ꝗ ſolꝰ ē: ex qͦ oīa: ꝑ quem oīa uiſibilia ⁊ inuiſibilia conſtant. Qui genꝰ humanum per diabolum a paradiſi delitijs dolens excluſum. His nouiſſimis diebus cum eſſet inuiſibilis deus ex uirgīe carnem aſſumpſit: ꝑ quā uiſibilis appareret: in qua etiaʒ mortem pati dignatuſ eſt: reſurrexit atqʒ in celuʒ aſcendit: mirabilium quoqʒ operum ſignis: quia ueruſ deus eſſʒ apparuit. Hic eſt deus noſter. hic philoſophia mea. hic uictoria mea. Cum hec ⁊ alia multa uirgo de fide xp̄iana diſſereret: ſtupefacti cuncti oratores atqʒ manifeſta dei uirtute perturbati īuicem ſe contuentes obmutuerunt. Quibꝰ indignatus imperator cuʒ furore nimio ſic ait. Quid uos ignari ⁊ degeneres ſic obtumeſcitis. Hinc unus eorum maior natu tyranno reſpondit. Hoc tibi imperator conſtanter fatemur: quia niſi aliam ſectam probabiliorem oſtendes de dijs quos hactenus coluimus: ecce om̄eſ ad xp̄m ꝯuertimur: qꝛ ip̄m uerū deuʒ: ⁊ dei filium ꝯfitemur.

Lectio quarta.

AUdiens hec tyrānuſ accenſo igne iuſſit omnes ligatis manibus ⁊ pedibus cōcremari. In quibus illud mirabile contigit quod nec in capillis eorum aut ueſtimentiſ ulla ignis leſio apparuit. His ita geſtis tyrannus iubet ſanctā uirginem in carcerem recipi. Poſtera die maxentius ſedens pro tribunali catharinam ſibi iubet preſentari. Cui ſic ait. O uirgo generoſa: o digna īperiali purpura: conſule iuuentuti tue: ⁊ ſacrifica dijs noſtris: ⁊ eris ſecunda poſt reginam in palatio meo: ⁊ ad nutum tuuʒ cuncta regni ſpectabunt negocia. Faciam ꝓinde ſceptrifere imaginis ſtatuam in medio ciuitatis erigi a cunctis ciuibus ſalutandam: ⁊ ab omnibus adorandam. Poſtremo inter deos templum tibi ꝺ īſigni marmore erigam. Ad hec uirgo reſpondit: deſine imperator talia ſuadere que ſt ſcelus etiam cogitare: chriſtus me ſibi ſponſam adoptauit: ego me ſponſaʒ xp̄o indiſſolubili federe coaptaui. Ille gloria mea: ille amor meus: ille dulcedo ⁊ dilectio mea. Ab eius amore me non rerum blādimenta: non exquiſita tormenta ab eiuſ confeſſione poterunt reuocare. Hic tyrannus furore commotus iubet eā expoliatam ſcorpionibus cedi: ⁊ dehinc ī obſcuro carceris ergaſtulo claudi: ubi ꝑ duodenos dies fame ⁊ ſiti eam imperat cruciari. Accidit autem ut ipſe cauſis inſtantibus extreme regionis confinia adiret. Pernotuerat uero regie crudeliſſima uiri ſententia de beata catharina. unde anxia uidere faciem uirginis:

⁊ eam alloqui cupiebat. Euocans ꝗppe quēdā milicie pricipē noīe porphyrium poſtl'at ut amotis aut placatis cuſtodibꝰ collogo ꝟginis potiret. Nec mora porphyrius ad ꝯſēſum cuſtodes emolliuit.

Lectio qnta.

IGitur ī uigilia prima noctis regia ſimul ⁊ porphyriꝰ ꝓcedūt ad carcerem: ⁊ ītroeūtes uiderūt carcerē ieſtimabili claritate undiqꝫ coruſcare: cuiꝰ fulgore pterriti corruerūt ī terram. Mox ieſtimabilis odor ſuauitatis naribꝰ infuſus ad ſpē meliorē ꝯfortauit. Surgite inquit ꝟgo egregia ⁊ ne paueatis: qꝛ ⁊ uoſ xp̄s uocat ad palmā. Surgētes ꝯſpiciūt puellā ſedētē: ⁊ āgelos dei placaſſe carniſ ſciſſuraſ aromatico unguēto circūfouenteſ: q̄bus caro ⁊ cutis ſupficies ī admirabilē decorē ꝯuertebāt. Tūc beata uirgo reginā aduocās blande ꝯſolari cepit dicenſ. Jam regina forti aīo eſto: qꝛ poſt hoc triduum itura es ad dn̄m. Ne ergo momētanea penaꝝ gn̄a formides: qꝛ īterminabilis glīa talibꝰ ꝓ xp̄o penis emergatur. Ne reuerearis inquam regis temporaliſ ꝯſortium aſpnari ꝓ rege et̄no ⁊ īmortali ſpōſo dn̄o ieſu xp̄o q ꝓ caducis honoribꝰ donat p̄mia et̄na. ꝓ trāſitorijs largitur ſine fine māſura. Ad hec porphyriꝰ cepit rogādo īquirere: q̄ nam eſſent illa p̄mia: q̄ xp̄s ſuis militibꝰ ꝓ dānis tp̄alibꝰ recō penſabit. Cui uirgo. audi inqt porphyri. Jlla ſupna p̄ria ꝓ qua fit mūdi ꝯtemptuſ uelut ciuitas ē nunq̄ꝫ ſole īdigēs: ubi nulla turbat aduerſitas: moleſtia nulla īquietat. Si queris qd ibi ſit ubi tāta ⁊ taliſ bt̄itudo cōſiſtit: aliter dici nō pōt: niſi q̄cq̄d boni ē ibi ē. ⁊ q̄cquid mali ē nuſq̄ꝫ ē. Qd̄ inquit bonū? Jllud ē dico quod oculus non uidit nec auris audiuit: nec ī cor hominis aſcendit: que preparauit deus diligētibuſ ſe. His ⁊ alijs beate uirginis ſermonibus exhilarati: ⁊ ſupernorū ciuiuꝫ preſenti uiſione letificati regina ſimul et porphyriuſ ꝓcedūt a carcere media nocte parati ad omnia pro chriſti nomine ſuſtinenda. Sed ⁊ ducenti homineſ militeſ porphyrio obſequentes eius ſuaſione ⁊ monitis idola reſpuentes ad chriſtum conuerſi ſunt.

Lectio ſexta.

SEruabat̄ i carcere īt̄ea innocēſ puella: ⁊ qꝛ biſſēnis diebꝰ ſine alimētiſ eam eſſe tyrannus iuſſerat. xp̄s per hos dies miſſa de celo cādida columba celeſti eam cibo refouebat. Expletis uero diebus apparuit dominus cum multitudine angelorum quem ſequebatur inūera turba uirginum. Cui dn̄s. agnoſce filia īquit agnoſce auctorem tuū: ꝓ cuiꝰ nomine laborioſi certaminis cepiſti ꝯflictum. Cōſtans eſto quia tecuꝫ ſum nec te deſero. Hec dicens in celum ſeſe recepit: at imperator expletis cauſis ꝓ quibꝰ ierat: alexandriam redijt. Poſtera die educit̄ de carcere uirgo ſpecioſa tribunali eius preſentanda: ad quam tyrannuſ lꝫ ait te ſeruare quam perdere maluiſſeꝫ: neceſſe ē tamē preſenti deliberatione qd̄ uiſ unū e duobuſ eligere: aut ſacrificare ut uiuaſ: aut exquiſitis dilacerari tormentis ut pereaſ. Cui catharia reſpōdit. Uiuere ſane opto: ſed uiuere mihi xp̄s ſit: mori aūt ꝓ eo īterminabilis uite emolumētum me lucrari confido. Tu ergo quecūqꝫ tormētorum machinamenta potes excogitare ne differas: quia uocor a domino meo ieſu chriſto: cui carnem ⁊ ſanguinē meū in ſacrificium offerre deſidero: quia ⁊ ipſe ſemetipſum pro me deo patri obtulit in holocauſtum. Jpſe deus meus: amator meus. Jpſe paſtor ⁊ ſponſus unicus meus. Cum ad hec tyrānus nimio furore ſuccenderetur ſuperueniens quidam urbis prefectus nomine curſates. Et ipſe uir belial exclamabat. O magne inquiens imperator non uidet adhuc catharina tale genus tormenti quo exterreatur ut acquieſcat tibi ad imolādū dijs nr̄is. Jube ergo īfra hoc triduum ⁊ ſint facte quattuor rote: quaꝝ orbeſ ⁊ ītimi circuli clauis ꝓminentibꝰ p̄figantur: radij uero eaꝝ ſerris p̄acutis denſo ordīe ībuātur. Has iuxta rotaſ catharina expoſita uoluētis machine impetum ſedēs ītueatur: ut ipſa terrore ad culturā deoꝝ īcuruet. Sināt: mox rotali īpacato machinamēto pereat exemplo.

Lectio ſeptima.

Hec mora iubet tyrānus accelerare rotarum penale tormentum. Et cū iā dies terram illuxiſſet: rote in medio p̄torij expoſite terrorem circunſtantibus īcutiebāt. Ipſa deniq; penal' machīa ita expoſita erat: ut due rote uno ordine uoluerent: due contrario impetu agerentur: ut ille deorſuꝫ lacerando contraherent: iſte deuorando impingerent. Has intus medias xp̄i famula expoſita inter ſerras ⁊ carineas ferreas horribiliter diſcerpenda: erectis in celum luībus: tacite orōis uerba ad dn̄m fundebat. Et ecce āgelus dn̄i deſcēdebat de celo ⁊ molem iſtaꝫ uehementi impetu ita ꝯcuſſit: ut ꝑtes auulſe ſuper infuſum populum tanta ui excuterentur: ut quattuor milia de ipſa turba necarētur. Quid plura? Dolor ⁊ ꝯfuſio gētiliū uox ⁊ exultatio xp̄ianoꝝ. Ipſe tyrannus mente turbatus quid agat excogitat. Erat regina deſuper ſpectans diuine ultionis prodigium: que mox arrepto itinere ſe ī ꝯſpectu belue ſeuiētis iniecit: q̄d tu inquienſ miſerāde cōiunx ꝯ dn̄m eluctaris? Que te īſania aduerſus factoreꝫ ſuum inſurgere coegit? Agnoſce l' nūc ī p̄nti ſc̄o q̄ꝫ potens ſit xp̄ianoꝝ de⁹: ⁊ q2 dij tui ⁊ idola uana ſunt: que nec ſibi nec ſuis cultorib⁹ aliq̄d p̄ſtare poſſunt: attonit⁹ ad hec tyrannus et nimio furore ſuccenſus in hāc uocem erupit. Nū te quoq; magicis artib⁹ ſeductam xp̄ianoꝝ aliq̄s ſubuertit: ⁊ a cultura deoꝝ auertit? Iuro ergo tibi ꝑ magnū deorum imperiuꝫ q̄ꝺ niſi maturius reſipiſcens deos n̄ros adoraueris extortis a pectore mamillis: longo cruciatu torqueberis: ⁊ ſic caput tuū a ceruice recidetur: ⁊ carnes tue feris et uolatilibuſ reijciētur. Iubet ergo miſtris eā ꝯtēptibilr apprehendi ⁊ ad locuꝫ ſupplicij trahi: q̄ reſpiciēs ad beatam catharinam dixit. O uenerāda uirgo xp̄i fūde preces ad dn̄m ut infra influentem paſſionis articulum confirmet cor meum ne coronam ab eo promiſſam metu paſſionis amittam. ad quam precioſa uirgo. Ne timeas adeo dilecta regina ſꝫ uirilit' age: quia hodie tibi ꝓ tranſitorio regno commutabitur et'num. Hodie inq̄ꝫ immortalis uite accipies premium. Tunc miniſtri extra ciuitatē eam ducentes ferreiſ haſtilib⁹ regias mamillas trahijciūt: ⁊ ſic ſuſpēdētes ab imo pectore crudelit' euellunt. De hinc gladio percuſſa felici martyrio conſumpta ē. Porphyri⁹ igit' noctu cum ſuis auferēs corpus regine ⁊ martyris conditum aromatib⁹ ſepeliuit

Lectio octaua.

Mane autem facto fuit queſtio ꝺ corpore regine: quis illud ſbſtuliſſꝫ: ꝺ quo cum multos ad ſupplicium ꝑtrahi porphyrius uideret cōſtant' an̄ tribunal irruit dicens. Ueſano te ſp̄u o ceſar agitari manifeſtum ē: q̄ humanis corporib⁹ nec ēt ſepulturam indulges. Uerūtn̄ ſi reos iudicas eſſe: qui xp̄i famulam ſepelierunt: hoc crīe ſolus ego ꝑiclitari deſiꝺro. Nam ⁊ ego ſum q̄ gl'oſam ancillam ⁊ martyrem chriſti ſepeliui. Tunc tyrānus uelut alto uulnere ſauciatus ꝓ plāctu rugitum uelut amens emiſit: quo tota regia ꝑtonuit. O o me miſerum: o oībus miſerandum cui tollitur omne quod n̄ri imperij uidetur precipuū. Ecce porphyrius qui erat anime mee cuſtos ⁊ totius laboriſ ſolatium in omni cura ⁊ ſollicitudine ſingulare mihi p̄ſidium: ecce hic deorum noſtroruꝫ culturam prochdolor q̄ ſpernatur: ⁊ ieſum chriſtianorum dominum prophana uoce confitetur. Hiſ dictis commilitones ipſius ſeorſū aduocās dū de cōuerſiōe porphyrij q̄ōnē facerēt: ōes una uoce ſe xp̄ianos eſſe fatebantur nec metu mortiſ a xp̄i fide ꝛ porphyrij ſocietate auelli ſe poſſe teſtabātur. At ille īſania ꝛ furore debriatus iubet oēs una cum porphyrio extra ciuitatem decollari: ꝛ corpora eorum canibꝰ corrodenda dimitti. Cōſumata eſt itaqꝫ ꝛ horuꝫ paſſio i ſācte fedei teſtimonio. Poſtera die maxentius ſedens ꝓ tribunali beataꝫ catharinaꝫ ſibi iubet p̄ntari. Cui ſic ait. Ne nos o malefica deceptrix āpliuſ decipiaſ qd̓ uis unum e duobus elige: aut maturius dijs offer libamina: aut hodie capitali plecteris ſn̄ia. Cui uirgo. Te inquit tyranne diutius ꝓtrahere non quero. Fac quecūqꝫ aio cōcepiſti paratā uidebiſ ad oīa ſuſtinenda q̄ mihi iferre potueris. Sic effatam tyrannus iubet extra portam ciuitatis decollari. Que cum ad locū paſſionis duceret: milites ỽgines ꝛ matrōe nobiles eam ꝓſequentes lamentabant.

Lectio nona.

Conuerſa igitur ad illas dixit. O generoſe matrone: O ỽgines clariſſime nolite obſecro paſſiōem meaꝫ lamentabili planctu onerare: ſed cōgaudete mihi precor potiuſ: quia uocat me xp̄s deus: ꝛ dn̄s meꝰ q eſt amor ꝛ ſpōſus meꝰ unicꝰ. Hec locuta erectis ad celum ocul' orauit dicens. O ſpes ꝛ ſalus credentiū. O decus ꝛ gloria ỽginum ieſu rex bōe: gratias tibi ago qui me ītra collegiū ancillaꝝ tuaꝝ cōnumerare dignatꝰ es. Fac ergo hanc cum ancilla tua miſericordiā: ut quicūqꝫ i laudē ꝛ gl'am nomīs tui paſſioniſ mee egerint memoriaꝫ: ſiue ī exitu aīe ſue: aut etiam in qualicūqꝫ anguſtia uel neceſſitate me inuocauerit celerem effectum obtineant tue ꝓpiciationis. Ecce ꝓ tuo nomie dn̄e ieſu feriētiſ expecto gladium: ꝛ quod carnifex tollere nō pōt: p̄ cor tu ſuſcipe ſp̄m meum. Necdum orationem compleuerat: ꝛ ecce uox ad eaꝫ d̓ celo ē emiſſa. Ueni dilecta mea: ſponſa mea: ecce tibi beatitudinis aperit ianua: ecce i occurſum tuum chorus; ſanctoruꝫ cum triumphali adueniet corona. Ueni ergo ꝛ ne ſolliciteriſ de doniſ q̄ poſtulaſ. Nam ꝛ his qui paſſionem tuam deuotiſ mentibus celebrauerint. Et qui ī pericul' ꝛ neceſſitatibus te inuocauerint preſidia optata ꝛ celerem de celo opē promitto. Facta ergo hac uoce lacteam ceruicē ꝓtendens a ſpiculatore decollata eſt. Statimqꝫ de corpore eius lac ꝓ ſanguie effuſum terram uberius irrorauit: angeli etiam aſſumptum corpus eius per altum ī area ſubuehentes in montem ſinai d̓poſuerūt. In quo loco innūerabilia ad laudem dn̄i fiunt miracula. De ſepulchro eius riuus olei ideficienter narrare uidetur. Sed ꝛ diminutis oſſibuſ q̄ ſarcophago cum oleo effluunt ubicūqꝫ aſportanť ſtillāt oleuꝫ: quo peruncta corpora debiliū celeri ſaciātur medicina. Paſſa eſt āt beata catherina ſub maxentio ſiue maximino tyrāno circa ānū dn̄i .ccc x. p̄ſtāte dn̄o nr̄o ieſu xp̄o cui ē honor ꝛ gl'a cum patre ꝛ ſp̄u ſc̄o i ſecl'a ſecl'oꝝ amē.

Et ſic ē finis huius ſāctuarij.

Commune ſanctoꝝ iuxta ritum Romane eccleſie incipit.

In natalitijs apoſtoloꝝ in primis ueſperis. añt. Hoc eſt preceptū meū. Cū reliqs de laudibus. pſal. Dixit dñs. Cū reliqs in fine pſal. Laudate dñm. Capitulum.

FRatres iam nō eſtis hoſpites ⁊ aduene: ſed eſtis ciues ſanctorū ⁊ domeſtici dei: ſup edificati ſupra fundamentū apoſtolorū: ⁊ prophetaꝝ. Hymnus. Exultet celum laudibus. ℣. In omnē terraꝫ exiuit: ſonus eoruꝫ. ℟. Et in fines orbis terre: uerba eorum. Ad magnificat añt. Tradent enim uos in cōcilijs: ⁊ in ſynagogis ſuis flagellabūt uos: ⁊ ante reges: ⁊ preſides: ducemini propter me: in teſtimoniū illis: ⁊ gentibus. Oratio.

QUeſumus omnipotēs deus ut beatus apoſtolus tuus. N. tuū ꝓ nobis imploret auxiliū: ut a noſtris reatibꝰ abſoluti: a cunctis etiam periculis eruamur. per dñm. Alia oratio plurimoruꝫ apoſtolorum.

DEus qui nos annua apoſtolorum tuoꝝ. N. ⁊. N. ſolennitate letificas preſta queſumus: ut quorū gaudemus meritis inſtruamur exemplis per dñm. Ad matutinū Inuitatoriū. Regē apoſtolorum dñm: uenite adoremus. pſal. Uenite. Inuitatoriū hoc in feſtis ſanctoꝝ aploꝝ Andree. Thome. Joannis euangeliſte. Marci. Philippi ⁊ Jacobi. Joānis ante portam latinā. Petri ⁊ Pauli. Et in octaua eorū: ac in petri aduincula dicit̄. In feſtis uero ſanctoꝝ apoſtoloꝝ. Mathie. Barnabe. Jacobi. Bartolomei. Mathei. Luce: ac Simonis ⁊ Jude dicitur huiuſmodi inuitatoriū: Scilicet. Gaudete ⁊ exultate: quia noīa ueſtra ſcripta ſunt in celis. Aduertendū eſt qđ quotiēs cūqꝫ feſtum aliqđ apoſtoli uel euangeliſte habuerit reſponſoria ꝓpria: aut antiphonas lauduꝫ ꝓprias: uel ſaltem antiphonam ſolam ad magnificat: tunc inuitatorium illud ſcilicet Regē apoſtolorū dicitur. Ubi uero neutrū occurrerit ſubſcriptoꝝ: tunc inuitatoriuꝫ illud dicitur ſcilicet gaudete ⁊ exultate. Hec rubrica generalis eſt nec fallit. Hymnus.

ETerna chriſti munera. In primo nocturno añt. In omnem terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terre uerba eorum. pſal. Celi enarrāt. añt. Clamauerūt iuſti: ⁊ dñs exaudiuit eos. pſ. Bñdicam dominū. añt. Cōſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erūt nominis tui dñe. pſalnus. Eructauit. ℣. In omnē terraꝫ exiuit: ſonus eorum. ℟. Et in fines orbis terre: uerba eorum. Sermo ſācti gregorij pape lectio prima.

SCriptū eſt. Spiritus dñi ornauit celos: ornamenta eīm celoꝝ ſunt uirtutes predicantiū. Que uidelꝫ ornamenta paulus enumerat dicens. Alij qdem ꝑ ſpiritum datur ſermo ſapiētie. Alij ſermo ſcientie ſcđm eundē ſpiritū. Alij fiđs in eodem ſpiritu. Alij gratia ſanitatuꝫ in uno ſpiritu. Alij oꝑatio uirtutuꝫ. Alij ꝓphetia. Alij diſcretio ſpirituū. Alij genera linguaꝝ. Alij interpretatio ſermonū. Hec auteꝫ oīa oꝑatur unus atqꝫ idē ſpiritus diuidēs ſingulis prout uult. Quot ergo ſunt bona predicantiū: tot ſunt ornamenta celoꝝ. hinc rurſus ſcriptum ē. Uerbo domini celi firmati ſunt: ⁊ ſpiritu oris eius omnis uirtus eoꝝ. Uerbū eīm domini filius eſt patris: ſed eoſdē celos uidelicet ſanctos aplo̅s: ut tota ſimul trinitas oñdatur: operata repente de ſancti ſpiritus diuinitate: adiūgitur. Et ſpiritu oris eius oīs uirtus eoꝝ. Celoꝝ igit̄ uirtus: de ſpiritu ſācto ſūpta eſt: qꝛ mūdi huius poteſtatibꝰ ꝯtrarie nō ꝓ̄ſumerēt: niſi eos ſcti ſpūs fortitudo ſolidaſſet. ℟. Ecce ego mitto uos ſicut oues in medio luporum: dicit dñs: Eſtote ergo prudētes ſicut ſerpētes: et ſimplices ſicut columbe. ℣. Dum luceꝫ habetis credite in lucem: ut filij lucis ſitis. Eſtote. Lectio ſecūda.

QUales nāqꝫ doctores ſancte eccleſie ante aduentū huius ſpiritus fuerint ſcimus: ⁊ poſt aduentū illius cuius fortitudinis ſint facti cōſpicimus. Certe ipſe paſtor eccleſie Petrus: quāte debilitatis quāteqꝫ formidinis añ huius ſpiritus aduentū fuerit. Ancilla hoſtiaria reqſita dicat. Una eim̃ mulieris uoce: ꝑcuſſus: dũ mori timuit: uitã negauit. ⁊ tũc petrus negauit i terra: qñ latro ꝯfitebať i cruce. Sed uir iſte tãte formidinis: qualꝰ post aduẽtũ ſpũs huiꝰ exiſtat: audiamꝰ. Fit ꝯuẽtus mgratuũ: atqꝫ ſeniorũ: ceſis ꝺ nũciatur aplis: ne in noie ieſu christi loq debeãt. Petrus magna auctẽ rñdit. obedire oportet deo magis q̃ȝ hõinibuſ. Et rurſum: ſi in ꝯſpectu dei iuſtũ ē: uos potius audire quã deũ iudicate. Audiẽs beatus andreas pſecutoribꝰ ſuis rñdit: tanto eim̃ meo regi ero acceptior: quãto ꝓ eius noie fuero pmanẽs i tormẽtis cõfeſſor. ℟. Tollite iugũ meũ super uos: dicit dominus: ⁊ diſcite a me: q̃ mitis ſuȝ ⁊ hũilis corde. Jugũ eim̃ meũ ſuaue eſt: et onus meum leue. ℣. Et iuenietis requiẽ animabꝰ ũris. Jugum.

Lectio tertia.

NOn eim̃ poſſumꝰ que audiuimus: ⁊ uidimꝰ nõ loq. Et illi qdeȝ ibant gaudẽteſ a ꝯſpectu ꝯcilij: qm̃ digni habiti ſũt ꝓ noie ieſu ꝯtumeliã pati. Ecce petrus gaudet i uerberibꝰ q añ in uerbis timuit: ⁊ q prius ãcille uocẽ ingſitus timuit: post aduẽtũ ſpũs ſãcti: uires principũ ceſus premit. Libet oculos fidei i uirtute opificis huiꝰ attollere: atqꝫ ſpum: pres noui teſtamẽti ac ueteris ꝯſiderare. Et ecce aptis oclis fidei. Dauid. Amoſ. Dãielem. Petrũ. Paulũ. Andreã. Matheũ intueor. ⁊ ſcẽs iſte ſpus qualꝰ ſit artifex cõſiderare uolo: ſꝫ in ipſa mea ꝯſideratiõe deficio. Implet nãqꝫ cithauredũ puerũ ⁊ pſalmiſtã facit. Implet paſtorẽ armẽtarium: Siccomoros uellicantẽ ⁊ ꝓphetaȝ facit. Implet abſtinentẽ puerũ: ⁊ iudiceȝ ſeruũ facit. Implet piſcatorẽ: ⁊ ꝑdicatorẽ facit. Implet pſecutorẽ: ⁊ doctorẽ gẽtiuȝ facit. Implet publicanum: ⁊ euangeliſtã facit. ℟. Dũ ſtetitis añ reges ⁊ pſides: nolite cogitare quõ aut qd loq̃mini. Dabiť eiȝ uobꝭ in illa hora qd loquamini. ℣. Nõ eim̃ uos eſtis q loq̃mini: ſed ſp̃s pr̃is ueſtri q loqtur i uobis. Dabiť. **In ſecũdo noct. aꝛ.** Principeſ pplo℞: ꝯgregati ſunt cũ deo abraã. **ps.** Omnes gẽtes. **aꝛ.** Dediſti hereditatẽ: timẽtibꝰ nomen tuũ dñe. **℟** Exaudi deus deꝑcat. **Ant.**

A

Annũciauerũt opa dei: ⁊ facta eiꝰ itellexerũt. **ps.** Exaudi deus orationẽ. ℣. Cõſtitues eoſ principes: ſup oẽȝ terrã. ℟. Memores erũt nominis tui domine.

Lectio quarta.

IMplet andreã: cũ patibulũ crucis aſpiceret: ⁊ gaudẽs ait. Salue crux que i corpore chriſti dedicata es: ⁊ membro℞ eiꝰ ex margaritiſ ornata. Añquã in te aſcẽderet: dñs timorẽ trenũ habuiſti: modo xpo amorẽ celeſtẽ obtines: accipe me ab hoibꝰ: ⁊ redde me magro meo: ut ꝑ te: me recipiat: q ꝑ te me redemit. Qualis ē iſte artifex ſpus: nulla ad diſcenduȝ mora agiť i õe qd uoluerit. Mox ut tetigerit mentẽ docet: ſolũqꝫ tetigiſſe docuiſſe ē. Nã hũanũ cor ſubito ut illuſtrat: ⁊ i mutat. Abnegat hoc repẽte qd erat: et exhibet repẽte qd ñ erat. Penſemꝰ fres ſctos ꝑdicatores nr̃os: quales iſte ſp̃s fecerit: certe q in uno cõclaui ꝓ iudeorum metu reſidebãt: natiuitatis ſue ſinguli linguã nouerãt: ⁊ tñ nec ea ipſa lingua quã nouerãt: apte chriſtũ loq preſũebãt. Uenit ſp̃s: ⁊ i ore eos diuerſitateȝ docuit linguaꝝ: in mẽte aũt ⁊ auctẽ roborauit. ℟. Uidi ꝯiũctos uiros hñtes ſplẽdidas ueſtes: ⁊ ãgelus dñi locutus ē ad me dicẽs: iſti ſũt uiri ſãcti facti amici dei. ℣. Uidi angelum dei forte uolanteȝ ꝑ mediũ celũ: uoce mgna clamãtem ⁊ dicentem. Iſti ſunt.

Lectio quinta.

INflãmatũ eteim̃ cor deſpexit tormẽta corporis: que añ metuebat: uitiuȝ carnalis formidinis pre amore ꝯditoris: ⁊ q priꝰ ſuis aduerſarijs ſuccũbebãt formidĩe eis iã ꝑ erãt auctoritate. Qui ergo iuuãte eos ad celſitudinis culmẽ euexit: qd aliud dixerim: niſi qd mẽtes terrenoꝝ hoiuȝ celos fecerit: Si ergo remãere carnales nolumꝰ: hũc ergo fres cariſſimi mirificãtẽ ſpiritũ amemꝰ: ſed q̃ caro ſpiritũ neſcit. Dicat fortaſſe carnali cogitatiõe apud ſe aliqs: quomodo diligere ualeo quẽ ignoro: Hec ⁊ nos ꝯcedimꝰ: q̃ mẽs uiſibilibꝰ intẽta uidere nõ ualet i uiſibilẽ. Nulla eim̃ uiſibilis: iuiſibilia cogitat. ℟. Beati eſtis cũ maledixerint uobis hoies ⁊ pſecuti uos fuerint: ⁊ dixerint oĩe malũ aduerſũ uos mentientes ꝓpter me. Gaudete

⁊ exultate: q̄m merces uestra copioſa ē in celis. ℣. Cū uos oderint hoīes ⁊ cū ſpauerit uos: ⁊ exprobrauerit ⁊ eiecerint nomē ur̄m tāq̄ꝫ malum ꝓpter filiū hoīs. Gaudete. Lec. ſexta.

Dūq̄ꝫ imaginib⁹ corporeis ſubiacet: ſurgere ad icorporea nō ualet. Vn̄ fit: ut tāto deterius creatorē neſciat: q̄ꝫto in cogitatiōe ſua familiarius corporeaꝫ creaturā portat. ſed cū deū uidere n̄ poſſumus: habem⁹ aliq̄d qḋ agam⁹. Vn̄ iter fiat quo ad eū neceſſe itelligētie oculus ueniat. Certe que in ſe nullo mō uidere ualem⁹: hunc in ſeruis ſuis uidere iā poſſumus: quos dū ita ꝯſpicim⁹ agere: certū nob ſit: i eoꝝ actibus deuꝫ hītare. In re aūt corporea: a reb⁹ corporalib⁹ uſū trahamus. Nēo eteim nūm orientē ſolē clare in ſpherā illius intēdendo ualet ꝯſpicere: qꝛ tēſi in eius radijs oculi uerberāt ſed ſole illuſtratos mōtes aſpicimus: q̄a ſolē ortū uidem⁹. qui ergo ſolē iuſticie in ſe ipſo uidere nō poſſumus: illuſtratos mōtes claritatē illius uideaꝫ⁹. ſanctos uidelicet apl̄os: q̄ uirtutib⁹ emicāt: miraculis coruſcāt: quos nati ſolis caritas perfundit. ⁊ cū i ſeipſo ſit iuiſibilis ꝑ eos nobis quaſi ꝑ luſtratos mōtes ſe uiſibilem prebet. ℞. Iſti ſunt triūphatores ⁊ amici dei q̄ ꝯtēnētes iuſſa principū: meruerūt p̄mia eterna: modo coronātur ⁊ accipiūt palmā. ℣. Iſti ſunt q̄ uenerūt ex magna tribulatōe: ⁊ lauerūt ſtolas ſuas in ſanguīe agni. Modo. In tercio noct. aꝛ. Exultabūtur cornua iuſti. all'a. p̄s. Cōfitebimur. aꝛ. Lux orta eſt iuſto all'a: rectis corde leticia all'a. p̄s. Dn̄s regnauit exul. aꝛ. Cuſtodiebāt teſtimonia eius: ⁊ p̄cepta eius all'a. p̄s. Dn̄s regna. iraſcātur ppl'i. ℣. Nimis honorati ſunt: amici tui deus. ℞. Nimis ꝯfortat⁹ ē: principat⁹ eoꝝ. Scd̄m ioān̄e.

IN illo tēpore: dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hoc ē preceptū meū ut diligatis inuicē ſicut dilexi uos: Et reliqua.

Omelia ſcī gregorij pape lectio ſeptīa.

Cum cūcta ſacra eloq̄a plēa ſint dominicis p̄ceptis: q̄d eſt qḋ de ſola dilectiōe quaſi de ſingulari mādato dominus dicit. Hoc ē preceptū meū ut diligatis inuicē: niſi qꝛ omē mādatū de ſola dilectiōe eſt: ⁊ oīa unū preceptū ſunt: q̄a quicq̄d precipit in ſola caritate ſolidat. Ut eīm multi arboris rami ex una radice ꝓdeūt: ſic multe uirtutes ex una caritate generātur. nec habet aliq̄d uirilitatis ramus bōi opis: ſi nō manet i radice caritatis. precepta ergo dn̄ica ⁊ multa ſūt: ⁊ unū: multa ꝑ diuerſitatē opis: unū in radice dilectiōis. Qualiter aūt iſta dilectio ſit tenēda: ipē inſinuat q̄ in pleriſq̄ꝫ ſcripture ſue ſentētijs: ⁊ amicos iubet diligi i ſe: ⁊ iīmicos diligi ꝓpter ſe. Ille eīm ueracit caritatē hꝫ: q̄ ⁊ amicū diligit i deū: ⁊ iīmicū diligit ꝑꝑ deū. ℞. Iſti ſt̄ q̄ uiuētes i carne plātauerūt eccl'aꝫ ſanguīe ſuo: n̄ ſt̄ ꝺ terris corpora eoꝝ ſepata: quorū merita ſūt in celis coequata. ℣. In oēm terrā exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terre uerba eorū. Quoꝝ.

Lectio octaua.

Nam ſūt nōnulli q̄ diligūt ꝓximos: ſꝫ ꝑ effectū cognatōis ⁊ carnis: q̄bus tn̄ in hac dilectiōe ſacra eloq̄a nō ꝯtradicunt. Sed aliud ē qḋ ſpōte ipenditur nature: aliud qḋ preceptis dn̄icis ex caritate debetur obediētie: hij nimiꝝ ⁊ ꝓximū diligunt: ⁊ tamen illa ſublimia dilectionis premia nō aſſequūtur: quia amoreꝫ ſuū n̄ ſpūalit̄ ſꝫ crimīalit̄ ipēdūt. Proinde cuꝫ dominus diceret: hoc ē preceptū meum ut diligatis inuicem: protinus addidit: Sicut dilexi uos. Ac ſi apte dicat ad hoc amate ad qḋ amaui uoſ. qua i re fratres cariſſimi ſolerter intuendū eſt: q̄ antiquus hoſtis dum mentem noſtram ad rerum temporalium dilectiones trahit infirmiorem contra nos ꝓximū excitat: qꝛ ea ipſa que diligimus auferre moliatur: nec curat antiquus hoſtis hec faciens ut terrena tollat: ſꝫ ut caritatē i nobis feriat. Nam in odio repente exardeſcimus: ⁊ dum foris inuicti eſſe cupimus intus grauiter ferimur: dum parua foris defendimus: intus maxima amittimus quia dum rem diligimus temporalem: ueram amittimus dilectionem. ℞. Iſti ſunt uiri ſancti quos elegit dominus in caritate non ficta: ⁊ dedit illis gloriam ſempiternaꝫ: quorum doctrina fulget eccleſia: ut ſol ⁊ luna.

℣. Sancti ꝑ fidem uicerunt regna: operati sūt iusticiam. Quorum. Lectio nona.

Quia in re fratres carissimi solerter intuenduꝫ est: qd̓ antiquus hostis dum mentē nostrā ad rerꝫ tēporaliū dilectionem trahit infirmioreꝫ ꝯtra nos ꝓximum excitat: qꝛ ea ipsa que diligim⁹ auferre moliatur: nec curat ātiquus hostis hec faciens ut terrena tollat: sed ut caritatem in nob̄ feriat. Nā in odio repente exardescimus: ⁊ dum foris inuicti esse cupimus: intus grauiter ferimur. Dū parua foris defendimus: intus maxīa amittim⁹ qꝛ dum rē diligimus tēporalē: uerā amittimus dilectioneꝫ. Omnis quippe q nostra tollit inimicus ē: sed si odio cepimus hr̄e inimicū: intus est ꝙ ꝑdimus. cum ergo aliquid exterius a ꝓxio patimur: cōtra occultū raptorem interius uigilem⁹: qui nūquā melius uincitur: nisi cum raptor exterior amat̄. Una quippe ⁊ sūma ē ꝓbatio caritatis: si ip̄e diligat̄ qui aduersatur. hic est qd̓ ipsa ueritas: ⁊ crucis patibulū sustinet: ⁊ tñ ipis suis ꝑsecutorib⁹ affectū dilectiōis ip̄endit dicens: pr̄ ignosce illis qꝛ nesciūt quid faciūt: quid ergo mirum si inimicos diligunt discipuli dū uiuunt: qñ ⁊ tunc inimicos diligit magr̄ cum occiditur: cuius dilectiōis summaꝫ exprimit cuꝫ subiungit. Maiorē hac dilectionem nemo hꝫ: ut aīam suā ponat quis ꝓ amicis suis. Mori etiā ꝓ īimicis suis uenerat: ⁊ tñ posituꝝ se aīam ꝓ amicis dicebat: ut ꝑfecto nobis oñderet: qꝛ eū diligendo lucrū facere de īimicis possumus: ēt ipsi amici sunt qui ꝑsequūtur.

℟. Fuerūt sine querela añ dñm: ⁊ ab inuicē ñ sunt sepati: Calicē dñi biberūt: et amici dei facti sunt. ℣. Tradiderūt corpora sua ꝓpter deuꝫ ad supplicia: ideo coronātur et accipiūt palmam. Calicē. Ad laudes ⁊ ꝑ horas. añt.

Hoc est p̄ceptū meū: ut diligatis īuicē sicut dilexi uos. psal. Dñs regna. aꝛ. Maioreꝫ caritatē nemo habet: ut animā suaꝫ ponat qs pro amicis suis. ps. Jubi. aꝛ. Uos amici mei estis: si feceritis que p̄cipio uobis dicit dominus. psal. Deus de⁹ meus. aꝛ. Beati pacifici: beati mūdo corde: qm̄ ipsi deum uidebūt. psal. Benedicite. aꝛ. In paciētia uestra: possidebitis aīas uestras. psal. Laudate. Capitulū. Fratres iā nō estis. hy. Exultet celū. ℣. Annūciauerunt: opa dei. ℟. Et facta eius: ītellexerūt. Ad bñdic. aꝛ. Uos q reliqstis oīa: et secuti estis me: centuplū accipietis: et uitā eternā possidebitis: Or̄o ut supra. Ad. iij. capl̄m. Fratres iā nō estis. ℟. breue In oēꝫ terrā: exiuit sonus eoruꝫ. ℣. Et in fines orbis terre: uerba eoꝝ. Exiuit. Glia patri. In oēm terram ℣. Cōstitues eos principes: super oēꝫ terraꝫ. ℟. Memores erūt: nomīs tui domine. Ad sextam capitulum.

Ipso sūmo angulari lapide christo iesu: in quo omnis edificatio ꝯstructa crescit in templū sanctū in dño: ī quo ⁊ uos coedificamini in habitaculū dei: in spiritu sancto. ℟ breue. Cōstitues eos principes: super omnē terram. ℣. Memores erunt: nomīs tui dñe: Super. Gloria. Consti ℣. Nimis honorati sūt: amici tui deus. ℟. Nimis ꝯfortatus est: principatus eoruꝫ. Ad nonam capitulum.

Ibant apostoli gaudētes a ꝯspectu ꝯcilij: qm̄ digni habiti sunt ꝓ noīe iesu cōtumeliā pati. ℟. breue. Nimis honorati sunt: amici tui deus. ℣. Nimis cōfortatus est: principatus eorū. Amici. Gloria. Nimis. ℣. Annūciauerunt: opera dei. ℟. Et facta ei⁹: ītellexerūt. Ad uesꝑas aꝛ. Jurauit dñs: ⁊ ñ penitebit eū: tu es sacerdos ī eternū. psal. Dixit dominus. añt. Collocet eum dominus: cum principibus populi sui. psal. Laudate pu. añt. Dirupisti domine uincula mea: tibi sacrificabo hostiaꝫ laudis. psal. Credidi. aꝛ. Eūtes ibant: et et flebant mittentes semīa sua. psal. In conuertendo. añt. Confortatus est principatus eorum: et honorati sunt amici tui deus. psal. Dñe probasti. Capitulū. Fratres iam non estis. Hymnus: Exultet celuꝫ ℣. Annunciauerunt: opera dei. ℟. Et facta eius: intellexerunt. Ad magnificat ant. Estote fortes in bello: et pugnate cum antiqu° serpente: et accipietis regnum eternum. alleluia. Oratio ut supra. Sermo sancti augustini episcopi. Lectio prima.

Audistis fratres carissimi: dñm dicentē discipulis suis. Hec locutus ſum uobis ut gaudiuꝫ meū in uobis ſit. ⁊ gaudiū ueſtrū impleatur. Quid ē gaudium chriſti in uobis : niſi qꝺ dignatur gaudere de nob ? Quid ē gaudiū noſtꝝ quod dicit implendum: niſi eius habere ꝯſortiū: propter qꝺ beato petro dixerat Si non lauero te: non habebis partem mecū. Gaudiū ergo eius in nobis : gratia ipſius eſt quā preſtitit nobis. ipſa ē et gaudiū noſtrū. Sed de hac ille etiā ante hominis ſuſceptionē ī ſua eternitate gaudebat: quando elegit nos ante mūdi cōſtitutionē. nec recte poſſumus dicere: qꝺ gaudiū eius plenum non erat. nō eīꝫ deus īperfecte aliquando gaudebat. ſed illud eius gaudiū in nobis non erat: quia nec nos in quibus eſſe poſſet iā eramus nec quando eſſe cepimus: cum illo eſſe cepimus: in ipſo autem ſemper erat: qui nos ſuos futuros certiſſima ſue preſcientie ueritate gaudebat. proinde gaudium iam ipſe perfectū de nobis habebat: qn̄ nos preſciendo ⁊ predeſtinando gaudebat. **Lectio ſecunda.**

NEcꝫ eīm ullus in illo eius gaudio metus eſſe poterat: ne forte non fieret qꝺ ſe facturū eſſe preſciebat. Sed necꝫ cum uel facere cepiſſet: qꝺ ſe facturuꝫ eſſe preſciuit: gaudium eius qꝺ beatum eſt creuit. Alioquin beatior factus eſt qꝛ nos fecit. Abſit hoc fratres: dei eīm beatitudo quia nec minor fuerat ſine nobiſ. ſic non fit maior ex nobis. Gaudium igitur eius de ſalute noſtra qꝺ in illo ſemꝑ fuit cum preſciuit ⁊ predeſtinauit nos: cepit eſſe in nobis quando uocauit nos: ⁊ hoc gaudiū merito noſtrū dicimus: quo ⁊ nos beati futuri ſumus. Sed hoc gaudium noſtrū creſcit ⁊ proficit: ⁊ ad ſuam perfectionē perſeuerando protendit. ergo inchoatur in fide renaſcentiuꝫ implebitur aūt in premio reſurgentiū. **Lec. iij.**

ECce unde dictū exiſtimo: hec locutus ſum uobis: ut gaudium meuꝫ in uobis ſit: ⁊ gaudiū ueſtrū impleatur. In uobis ſit meū: impleatur ueſtrū. Sēper eīm erat meum plenum: ⁊ antequaꝫ uocaremini: cum uocandi a me preſciremini: ſed fit ⁊ in uobis: cum hoc efficimini qꝺ preſciui de uob. Impleat̄ aūt iam uēm: quia beati eritiſ: qꝺ nōdū eſtis: ſicut creati eſtis ꝙ nō fuiſtis. Hoc ē inqꝫ preceptum meū ut diligatis īuicē: ſicut dilexi uos: ſiue dicat̄ preceptū ſiue mādatū: ex uno uerbo greco utrūqꝫ īterpretat̄: qꝺ eſt entole. Iā uero ⁊ iſtā ſentētiā añ dixerat: de qua me uobis ut potui diſputaſſe memiſſe debetis. Ibi eīm ſic ait: mādatū nouū do uobis: ut diligatis īuicē ſicut dilexi uos: ut ⁊ uos diligatis īuicē. **lec. iiij.**

HUius itaqꝫ mādati repetitio cōmendatio eſt: niſi ꝙ ibi mandatū inqꝫ nouū do uob. hic aūt. Hoc eſt inqꝫ mandatum meum: ibi tanqꝫ nō fuerit añ tale mandatū. hic tanqꝫ nō ſit aliud eius mādatum. Sed ibi dictū eſt nouū: ne in uetuſtate noſtra ꝑſeueremus. hic dictum ē meū: ne ꝯtēnendū putaremꝰ. Qꝺ aūt hic ita dixit. hoc eſt mandatū meū: uelut nō ſit aliud. Quid putamus fratres mei. nū qdnā ſolū eius de iſta dilectione mandatum eſt: qua diligimus inuicē? Nōne etiam ⁊ aliud maius: ut diligamus deum? Aut uero de ſola nobis deus dilectione mādauit: ut alia nō inqramus. Tria certe cōmendat Apl̄us dicēs. Manet autē fides. ſpes. caritas. tria hec: maior āt his eſt caritas. Et ſi ī caritate hoc ē in dilectione cōcluditur duo illa ꝑcepta: maior tñ dicta eſt hec ſola. **Lectio quinta.**

DE fide igitur nobis quā multa mādata ſunt: quā multa de ſpe: quis poteſt cūcta colligere? quis enumerādo ſufficere? Sed intus eſt qꝺ ait idē apl̄s. Plenitudo legis eſt caritas. Ubi ergo caritas: quid eſt qꝺ poſſit deeſſe? Ubi aūt nō eſt: qd ē quod poſſit ꝓdeſſe? Nemō credit nec diligit: nemo diligit qui ñ credit: fruſtra quidem: ſed tamen poſſet ſperare ueniā qui non diligit: nemo autem poteſt deſperare qui diligit. Deniqꝫ ubi dilectio eſt: ibi neceſſario fides ⁊ ſpes. Et ubi dilectio proximi: ibi neceſſario dilectio dei. Qui eīm non diligit deū: quomodo diligit ꝓximū tanqꝫ ſeipſum: qñ quidē nō diligit ⁊ ſeipꝫ. Eſt qppe ipſius

⁊ iniquus. Qui autem diligit iniquitatē non plane diligit. ſed odit animam ſuā.

Lectio ſexta.

Hoc ergo preceptum domini teneamus: ut nos inuicem diligamus. ⁊ quicquid aliud precipit faciamus: quoniam quicquid eſt aliud hic habemus. Diſcernitur qppe iſta dilectio ab ea dilectione: qua ſe inuicem diligunt hoīes ſicut homines. Naz ut diſcerneretur adiunctuz eſt: ſicut dilexi uos. Ut quid eiz uos dixit chriſtus: niſi ut poſſim⁹ regnare cum chriſto? Ad hoc ergo ⁊ nos inuicem diligamus: ut dilectionem noſtram diſcernamus a ceteris: qui non ad hoc ſe inuicē diligūt: quia nec diligūtur: qui autem ſe propter habendum deum diligunt: ipſi ſe diligunt. ergo ubi ſe diligunt deum diligunt. non eſt hec dilectio in ōibus hominibus. pauci ſe propter ea diligunt: ut ſit deus omnia: in omnibus.

Lectio ſancti euangelij ſcd̄m matheū.

In illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hec mando uobis ut diligatis inuicē ſicut dilexi uos. Et reliqua.

Omelia ſcti auguſtini epi lectio ſeptīa.

In lectione euāgelica que hāc antecedit dixerat dn̄s. Nō uos me elegiſtis ſed ego elegi uos: ⁊ poſui uos: ut eatis ⁊ fructuz afferatis: ⁊ fructus ueſter maneat: ut qd̄cūqꝫ petieritis patrē in nomine meo det uobis. De quibuſ uerbis iam nos qd̄ dedit dn̄s diſſeruiſſe meminiſtis. Hic aūt dicit ſequenti ſcilicet lectione: quā mō cū recitaretur audiſtis. hec mando uobis ut diligatis inuicē: ac per hoc intelligere debemus hūc eſſe fructū noſtrum: de quo ante ait. Ego uos elegi de mūdo: ut eatis ⁊ fructum afferatis: et fructus ueſter maneat. Et qd̄ adiūxit ut quodcunqꝫ pecieritis patrem in nomie meo: det uobis. tunc utiqꝫ dabit uobis ſi diligamus inuicē. ⁊ hoc ipſum ſededit nobis: qui nos elegit non habentes fructum: quia non eum nos elegeramus: et poſuit nos ut fructum afferamus. hoc ē inuicē diliganus: quē fructum ſine illo afferre non poſſumus. Sicut palmitē ſine uite nihil poſſunt facere.

lec. octaua.

Caritas ergo eſt fructus noſter: quā diffiniuit apoſtolus de corde puro ⁊ cōſcientia bona ⁊ fide non ficta. hac diligamus inuicem. hac diligamus deum: neqꝫ eīm uera dilectione diligeremus inuicem: niſi diligeremus deum. diligit enim unuſquiſqꝫ proximum tanq̄ꝫ ſeipſum: ſi diligit deum. nam ſi deum non diligit n̄ diligit ſeipſum. In his autē caritatis duobus preceptis tota lex pēdet ⁊ prophete. hic eſt fruct⁹ noſter: de fructu itaqꝫ nobis mandās. Hec mando uobis inquit ut diligatis inuicem. Unde ⁊ apoſtolus paulus: cum contra opera carnis cōmēdare fructū ſpiritus uellet: a capite hoc poſuit. Fructus īquit ſpiritus eſt caritas ac deinde cetera tāq̄ꝫ ex iſto capite exorta ⁊ religata: contexuit que ſunt gaudiū. pax. longanimitas. benignitas. bonitas. fides. manſuetudo. continētia. Quis autem bene gaudet qui bonuz non diligit. unde gaudet? Quis pacez ueram niſi cū illo poteſt habere: qui ueraciter diligit? Quis eſt longanimis ī bono perſeuerāter manēdo: niſi ferueat diligendo? quis eſt benignus niſi diligat cui opitulatur quis eſt bonus niſi diligendo efficiatur? quis ſalubriter fidelis: niſi ea fide que ꝑ dilectionem operatur? quis utiliter manſuetus: cui nō dilectio moderet? quis ab eo cōtinet unde turpatur: niſi diligat unde honeſtatur.

lectio nona.

Merito itaqꝫ magiſter bonuſ dilectionez ſic ſepe cōmendat: tanq̄ꝫ ſola precipienda ſit: ſine qua non poſſunt ꝓdeſſe terrena bona: ⁊ que non poteſt haberi ſine ceteris bonis: quibus homo efficitur bonus. Pro hac autem dilectiōe patienter debemus etiam mūdi odia ſuſtinere. Neceſſe eſt eīm ut nos oderit: quos cernit nolle ꝙ diligit. ſed plurimū nos de ſeipſo dominus conſolatur: qui cum dixiſſet. Hec mando uobis ut diligatis inuicem: Adiecit atqꝫ ait. Si mundus uos odit: ſcitote: quia me priorē uobis odio habuit. Cur ergo mēbrum ſe ſupra uerticem extollit? recuſaſ eē ī corpe

Si non uis odium mundi ſuſtinere cuꝫ capite. ſi de mundo inquit eſſetis: mūduſ quod ſuū erat diligeret. Uniuerſe utiqꝫ hoc dicit eccleſie. Quā plerūqꝫ etiā ipaꝫ mundi nomie appellat: ſicut illud ē. Deus erat in chriſto mundū reconcilians ſibi. Itēqꝫ illud. Non eiꝫ uenit filius hominis ut iudicet mundum: ſed ut ſaluet᷑ mundus per ipſum. Et in epiſtola ſua ioannes ait. Aduocatum habemus apud patrem ieſum chriſtum: ⁊ ipſe eſt propitiator peccatorum noſtrorum: non tantuꝫ noſtrorum ſed etiam totius mundi.

In natalitijs euangeliſtaruꝫ de cōmuni apoſtoloruꝫ omnia dicuntur preter lectiones ⁊ orationes.

De expoſitione beati gregorij pape ſup ezechielem lectio prima.

Sancta quattuor aialia que prophetie ſpiritu futura preuident: ſubtili narratione deſcribuntur cuꝫ dicitur quattuor facieſ uni: ⁊ quattuor penne uni: qd per faciem niſi noticia: ⁊ quid per pēnā niſi uolatus exprimitur: per faciem quippe unuſquiſqꝫ cognoſcitur per pennaꝫ uero in altum auium corpora ſubleuantur. Facies itaqꝫ ad fidem pertinet. penna ad contemplationem: per fidem namqꝫ ab omnipotenti deo cognoſcimur: ſicut ipſe de ſuis ouibus dicit. Ego ſum paſtor bonꝰ: ⁊ cognoſco meas: ⁊ cognoſcunt me mee. qui rurſus ait. Ego ſcio quos elegerim. Per contemplationem uero: quia dum ſuper noſmetipos tollimur quaſi in aera leuāur. Quattuor eiꝫ ſunt facies uni: quia ſi requiras quid matheus ꝺ incarnatiōe domini ſentiat: hoc nimirū ſentit quod marcus: lucas: ⁊ ioānes. Si queras quid ioānes ſentiat: hoc proculdubio quod lucas: marcus: ⁊ matheus. Si queras quid marcus. hoc qꝺ matheus: lucas: ⁊ ioānes. Si queras qd lucas: hoc qꝺ ioannes matheus: ⁊ marcus.

Lectio ſecunda.

Quattuor ergo facies uni ſunt: quia noticia fidei qua cognoſcuntur a deo. ipſa ē in uno: que ſimul eſt in quattuor. Quicquid eīm in uno inueneris: hoc in omnibus ſimꝉ quattuor recognoſces Et quattuor penne uni: quia omnipotētis dei filium dominum noſtrum ieſum chriſtum: ſimul omnes concorditer predicant: ⁊ ad unitatem eius mētis oculos leuantes penna contemplationis uolāt Euangeliſtaruꝫ ergo facies ad humanitatē dn̄i ꝑtinet. penna ad diuinitatem: qꝛ in eum quē corporeum aſpiciunt: quaſi faciem intendunt. Sed hunc duꝫ eſſe in circūſcriptum atqꝫ incorporeum ex diuinitate annūciant: per contemplationis pennam quaſi in aera leuantur: quia itaqꝫ ⁊ una eſt fides incarnationis eius in omnibus: ⁊ par contemplatio diuinitatis in ſingulis: recte nunc dicitur quattuor facies uni: ⁊ quattuor penne uni.

Lectio tertia.

Sed que uirtus eſſet: ſi fidem atqꝫ ꝯtemplationem domini habentes predicatores: illius opera non haberēt. Sequitur. Et pedes eorum pedes recti. Quid per pedes niſi greſſus actuum deſignantur: Quattuor ergo animaliuꝫ pedes recti eſſe deſignantur: quia ſanctorū euangeliſtarum atqꝫ omnium perfectorum opera ad ſequendam iniquitateꝫ n̄ ſunt retorta. Hos aūt pedes rectos non habent qui ad mala mūdi que relinquerant reflectuntur. de quibus ſcriptum eſt Canis reuerſus ad uomituꝫ ſuum: ⁊ ſus lota in uolutabro luti. Dolebat de quibuſdam doctor egregius quod pedum rectitudinem retro torſerant: quibus per increpationem dicebat. Quomodo cōuertimini iterum ad infirma ⁊ egena elementa mundi: quibuſ denuo ſeruire uultis: Dies obſeruatiſ: ⁊ tempora ⁊ ānos: timeo ne forte ſine cauſa laborauerim in uobis: qui etiam alias amonet dicens. propter quod remiſſas manus ⁊ diſſoluta genua erigite ⁊ rectos greſſus facite pedibus ueſtris.

Lectio quarta.

Ut uero in eiſdem ſanctis predicatoribus uite grauitas fortitudo atqꝫ diſcretio monſtraretur recte ſubiūxit.

Et planta pedis eorum: ut planta pedis uituli. Quid eniꝫ predicatores ſancti bouum nomine deſignantur. Docet Paulus apoſtolus: legis teſtimonium exponens. Non obturabis os boui trituranti. In ſanctis ergo predicatoribus planta pedis eſt uituli: ſcilicet mature icedēs. ⁊ fortis. ⁊ diuiſa: quia unuſquiſqꝫ predicator ⁊ uenerationeꝫ habet in maturitate: ⁊ fortitudinem in opere: ⁊ diuiſioneꝫ ungule indiſcretione. Non enim facile predicatio eius accipitur: ſileuis in moribus eſſe uideatur. Et nulla erit maturitatis oſtenſio: ſi contra aduerſa omnia nō affuerit operis fortitudo. Uirtutis auteꝫ meritum ipſa fortitudo operis amittit: ſi diſcreta intellectu non fuerit. Ecce enim ſacram ſcripturam legimus: ſi omnia ad litteram ſentiamus: uirtutem diſcretiōis amiſimus. Si omnia ad ſpiritualem allegoriam ducimus: ſimiliter indiſcretiōis ſtulticia ligamur.

Lectio quinta.

LEgunt eniꝫ eloquia ſancti predicatores: ⁊ aliquando pe ſignificationes littere ſpirituꝫ requirunt: ⁊ modo facta bona precedentium patrum: ſicut iuxta litteram inueniunt imitantur: modo quedam que iuxta hiſtoriam imitanda nō ſunt: ſpiritualiter intelligunt ⁊ ad profectum tendunt. Quid aliud ergo predicatores ſancti i ſuo pede id eſt opere: niſi gloriam ſuam denunciant ſibi: de quibꝰ aperte dicitur. Et ſcintille quaſi aſpectus eris candentis: eris metalluꝫ ualde ſonorum eſt: et recte uoces predicantium aeri comparantur: quia in omnem terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terre uerba eorum: bene autem aes candēs dicitur: quia predicantium uox ſonat et ardet. Ardet eniꝫ deſiderio: ſonat uerbo Aes candens eſt predicatio accenſa: ſed de cādente aere ſcintille appellate ſunt: quia eos quos in corde tetigerint: incendunt.

Lectio ſexta.

COnſiderandum quoqꝫ eſt: quod ſcintille ſubtiles ualde ⁊ tenues ſt̄: quia cum predicatores ſancti de celeſti patria loquūtur non tantum ualent aperire uerbuꝫ: quantum poſſunt ardere deſiderio. Ex eoruꝫ ergo lingua quaſi quidaꝫ anemos ſcintille ueniunt: quia de celeſti patria in eorū uoce uix tenue aliqd cognoſcitur: quod tamen ab eiſ tenuiter amatur: neqꝫ enim celeſtem gloriam aut tantuꝫ uidere ſufficiunt q̄ꝫtum eſt: aut tātum loqui q̄ꝫtum uident. Candens ergo es ſcintillam proijcit: quando uix tenuiter predicator loqui ſufficit hoc: unde ipſe fortiter ignoſcit. Diuina autem pietate agitur ut ex ipis ſcintillis tenuiſſimus audientis animus inflāmetur: quia ſunt quidam qui dum parua audiunt maiori deſiderio replentur: ⁊ inde perfecte in dei amore ardent: unde uix tenuiſſimas uerborꝫ ſcītillas accepit. Uerbū qppe p̄dicationis ſemen in corde audientis eſt ⁊ auditor bonus inde fert poſtmodum magnā meſſeꝫ ſciētie: unde priꝰ paruū acceperunt ſemē lingue.

Lectio ſancti euāgelij ſecundum lucam.

IN illo tempore deſignauit dominꝰ ⁊ alios ſeptuaginta duos: ⁊ miſit illos binos ante faciem ſuam in omnem ciuitatem ⁊ locum: quo erat ipſe uenturus. Et reliqua.

Omelia bt̄i gregorij pape. lectio ſeptīa.

DOminus ⁊ ſaluator noſter fratres cariſſimi aliquando nos ſermonibus: aliquando nos operibus amonet. Ipſa eteiꝫ facta eius precepta ſunt: quia dum aliquid tacitus facit quid agere debeamus innoteſcit. Ecce enim binos in predicationē diſcipulos mittit: quia duo ſunt precepta: caritas dei: uidelicet ⁊ proximi: ⁊ minus quam inter duos haberi caritas non poteſt. Nemo enim proprie ad ſemetipſum habere caritatem dicitur ſed dilectioneꝫ ipſe in alterum tendit: ut eſſe caritas poſſit. Binos ergo ad predicanduꝫ dominus diſcipulos mittit: quatenus hoc tacitus nobis innuat: quia q caritatem erga alterum non habet: predicationis officiuꝫ ſuſcipere nullatenus debet. bene autem ſubditur. quia miſit eos ante faciem ſuam in omnem ciuitatē ⁊ locum: quo erat ipſe uenturus. predica tores nanqꝫ ſuos dñs ſequitur: quia predicatio preuenit: ⁊ tunc ad mẽtis noſtre habitaculum dominus uenit: cuꝫ uerba exhortationis precurrunt: atqꝫ per hoc ueritas in mente ſuſcipitur. Lec. octaua

Hinc nãqꝫ eiſdem predicatoribus Iſaias dicit. Parate uiam domini rectas facite ſemitas dei noſtri. hinc illis pſalmiſta ait. Iter facite ei qui aſcẽdit ſuper occaſuꝫ. Super occaſum namqꝫ dominus aſcẽdit: quia unde in paſſione occubuit: inde maiorem ſuam gloriam reſurgendo manifeſtauit. Super occaſum uidelicet aſcendit: quia mortem quam ꝑtulit: reſurgendo calcauit. Ei ergo qui aſcendit ſuper occaſum iter facimus: cum nos eius gloriam ueſtris mentibus predicamus: ut eam ⁊ ipſe poſt ueniens per amoris ſui preſentiam illuſtret. Miſſis autem predicatoribus quid dicat audiamus. Meſſisquidem multa: oparii ãt pauci. rogate ergo dominum meſſis ut mittat operarios in meſſem ſuam. iã meſſis multa: ſed operarij pauci ſunt: quod ſine graui merore loqui non poſſumus. quia ⁊ſi ſunt qui bona audiant deſunt ꝗ dicant: ecce mundus ſacerdotibus plenus eſt: ſed tamẽ ĩ meſſe dei rarus ualde operarius inuenitur: quia officium quideꝫ ſacerdotale ſuſcipimus: ſed opus officij non implemus. Lectio nona.

Sed penſate f̃res cariſſimi: penſate qđ dicitur: rogate dominũ meſſis: ut mittat operarios in meſſem ſuaꝫ: uos pro nobis petite ut digna uobis operari ualeamus: ne ab exhortatione lingua torpeat: ne poſtquã locum predicatiõis ſuſcepimus: apud iuſtum iudiceꝫ noſtra nos taciturnitas abdicat. Sepe enim ꝓ ſua nequitia predicantium reſtringitur lingua: ſepe uero ex ſubiectorum culpa agitur: ut eis qui preſunt predicationis ſermo ſubtrahatur: ⁊ ſua quippe nequitia predicantis lingua reſtrĩgitur. Sicut pſalmiſta ait. Peccatori autem dixit deus. Quare tu enarras iuſticias meas. et rurſum ex uitio ſubiectorum uox predicantium prohibetur. Sicut ad ezechielem dñs dicit. Linguã tuã adherere faciaꝫ palato tuo: ⁊ eris mutuſ: nec quaſi uir obiurgans: quia domus exaſperans eſt. ac ſi apte dicat. Idcirco tibi predicationis ſermo tollitur: quia dum me in ſuis actibus plebs exaſperat: non eſt digna cui exhortatio ueritatis fiat. In natale unius martyris capitulum.

Beatus uir qui inuentus eſt ſine macula: ⁊ qui poſt aurum non abijt: nec ſꝑauit in pecũie theſauris. qs ẽ hic: ⁊ laudabiꝫ⁹ eũ. fecit eiꝫ mirabilia ĩ uita ſua. hym. Deus tuorũ militum. ℣. Gloria ⁊ honore: coronaſti eum dñe. ℟. Et cõſtituiſti eum ſuper: opera manuũ tuarum. Ad mag. añt. Iſte ſãctus ꝓ lege dei ſui certauit uſqꝫ ad mortẽ: ⁊ a ℣bis ĩpioꝝ nõ timuit. Fundat⁹ eiꝫ erat ſupra firmã petrã. Pro uno marty. oꝛo.

Preſta queſumus õipotẽs deus ut ꝗ beati. N. martyris tui natalitia colimus interceſſione eius in tui nomis amore roboremur. Alia oratio.

Preſta queſumus om̃ipotẽs deus ut intcedẽte beato. N. martyre tuo ⁊ de cũctis aduerſitatib⁹ liberemur ĩ corpore: ⁊ a prauis cogitatiõib⁹ mũdemur in mẽte. ꝑ dñꝫ. Pro uno marty. põtifi. oꝛo.

Infirmitatẽ nr̃aꝫ reſpice õipotẽs deus: ⁊ qꝛ põd⁹ ꝓprie actiõis grauat beati. N. martyris tui atqꝫ põtificis interceſſio glĩoſa nos ꝓtegat. ꝑ dñm: Alia ꝓ marty. ponti. oratio.

Deus ꝗ nos bt̃i. N. martyris tui atqꝫ põtificis annua ſolẽnitate letificas ꝯcedeꝛ ꝓpiti⁹: ut cui⁹ natalitia coliꝫ⁹: de eiuſdẽ etiam protectiõe gaudeamus. Ad matuti. ĩuitatoriũ. Regem martyrum dominũ: Uenite adoremus. pſalmus. Uenite. hym. Deus tuorum militum. In primo nocturno añt. In lege dñi fuit uolũtas eius die ac nocte. pſalmus. Beatus uir. a. Predicans preceptum dñi: ꝯſtitutus eſt ĩ mõte ſanctũ eius. pſalmus. Quare fremuerunt añt. Uoce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de monte ſancto ſuo. pſalmus. Dñe qd ℣. Gloria ⁊ honore: coronaſti eũ dñe. ℟. Et conſtitiſti eum: ſuper opera manuuꝫ tuarum. Sermo ſãcti auguſtini epi. Lec. prima.

IN omnibus ſcripturis fratres cariſſimi: chriſtianorum tempora predicta ſunt: hoc ideo quia futurum erat ut reges terre qui propter idola perſequebantur chriſtianos propter chriſtuz idola delerent: ⁊ ſubiugaretur omnis poteſtas iugo chriſti: ut impleretur quod dictum eſt: Ultus ſuz eos: qd ē ultꝰ ſū eos Uindicaui me de ipſis: uindicaui me de ipſis inimicis meis: quomodo me uindicaui? Occidendo in eis errorem. Suſcitando fidem. Corpus enim chriſti loquitur. Quicquid in omnibus malis perſequebatur chriſtianos deletū eſt. homo enim quando te perſequitur noli attendere illā figuram quam fecit deus. aut animam illam quam ſpirauit deus: non te perſequitur quod fecit deus: ſed malicia quam fecit homo: omnia quecunqꝫ fecit deus: laudant deum. Audiſtis in benedictionibus: ⁊ audiſtis in omni ſolēnitate quando leguntur: quoniam omnia laudant deum: celeſtia: terreſtria: angeli: homines: lūinaria: celi: arbores: terre: flumina: maria: quicqd deus creauit ſiue in celo: ſiue ī terra: ſiue ī mari laudāt deuz.

℞. Iſte ſanctus pro lege dei ſui certauit uſqꝫ ad mortem: ⁊ a uerbis īpiorum nō timuit. Fūdatus enim erat ſupra firmā petram. ℣. Iſte eſt qui contēpſit uitaz mundi: ⁊ peruenit ad celeſtia regna. Fundatus enim erat.

Lectio ſecunda.

NUnquid aliquando ibi audiſtis: quia laudat deum auaricia? Nunquid aliquando audiſtis quia laudat deum ebrioſitas? Nunquid aliquando ibi audiſtis quia laudat deum luxuria? Nunquid aliquādo ibi audiſtis quia laudat deum hereſis. omnia iſta quare non laudant deum? Quia non ſunt creata a deo Et arbor ſeruauit quod creata eſt: hō deleuit quod erectus eſt. Si ſeruaſſet in ſe bonum quod in illo creauit deus id eſt ad imaginem ſuam ſemper laudaret deum non ſolum lingua ſed ⁊ uita. ergo p̄dicta ſunt ⁊ tempora noſtra: ſed in tēporibus noſtris predicta ſunt futura ſciſmata. Quomodo ergo pugnauit illa eccleſia contra diabolum: ſic ⁊ iſta pugnat nūquid ceſſat pugnare aduerſus diabolum? Sic dictū ē de diabolo: quia leo et Draco ē. Leo propter impetuz: draco propter inſidias: leo aperte iraſcitur: draco occulte īſidiatur. Pugnauit eccleſia prioribus temporibus aduerſus leonē: pugnat modo aduerſus draconem: ſed quomodo uictus ē leo uincitur ⁊ draco.

℞. Juſtus germinabit ſicut liliū. Et florebit ī eternum ante dn̄m. ℣. Plantatus in domo dn̄i in atrijs domus dei noſtri. Et florebit.

Lectio tertia.

QUe fortitudo leonis contra illum leonem de quo dictū eſt. Uicit leo de tribu iuda? Et que fortitudo dracōis contra mortem domini qui ſerpentez ſuſpendit in ligno? Triumphauit enim de morte quaz diabolus propinauerat per aſtucias ſuas homini. Et cum exaltaret moyſes ſerpentem in heremo in ligno: populus qui mordebatur a ſerpente attendebat ſerpentem ⁊ ſanabatur. Sic et modo quēcunqꝫ momorderit aſtutia ſathane intueatur chriſtum in ligno pēdētem. Ibi enim mors occiſa eſt: dominus ſemper uiuit. ſed ut occideret mortez ueſtitus eſt morte. non enim potuit mors mori niſi in uita. nō moritur amaritudo niſi in dulcedine. non moritur frigus niſi in calore. nō eſt mortua mors niſi in uita. Quis eſt uita? Chriſtus deus noſter. Sed uita induta erat morte. crucifixus eſt mortuus eſt: ⁊ reſurrexit tota uita: interfecta morte ⁊ deglutita: iam uita reſurrexit: ut de illo diceret apoſtolus. Scimus quia chriſtus non moritur: Et mors illi ultra non dominabitur. Cui autem dominata eſt primo mors: uolenti dominata eſt. Inflauit ſe aduerſus eum ſatelles leonis. tunc iudex a quo iudicabatur erexit ceruicem ⁊ ait: Non mihi reſpōdes? Rugitus ſceuit leonis: tument colla ſerpentis: ſedant̄ ad riſionē agni: q nouit occidere leonē.

℞. Iſte cognouit iuſticiā: ⁊ uidit mirabilia ma gna: ⁊ exorauit altiſſimum. Et inuentus eſt in numero ſanctorum. ℣. Iſte eſt qui comtẽpſit uitam mundi: ⁊ peruenit ad celeſtia regna. Et inuentus. In ſecundo nocturno añt. Filij hominuꝫ ſcitote. quia dominus ſanctum ſuum mirificauit. pſalmus. Cum inuocarem. añt. Scuto bone uoluntatis tue coronaſti eũ domie. pſalmus. Uerba mea. añt. In uniuerſa terra gloria ⁊ honore coronaſti eum. ℣. Poſuiſti domine: ſuper caput eius ℟. Coronam: de lapide precioſo. Lectio quarta.

AUdi qꝛ uolẽti dñata ẽ mors: cũ eiꝫ hoc ab illo audiuit reñdit. ñ hẽres in me poteſtatem niſi data fuiſſet tibi de celo. quis dedit deſuper hanc poteſtatẽ: Deus. qs eſt deus: pater ⁊ filius: ⁊ ſpiritus ſcĩs. Ut ergo eſſet hõini poteſtas in deũ: ab ipſo deo accepit poteſtatẽ hõ: ut iudicarꝫ deũ: deũ occl'tũ: hoieꝫ mãifeſtũ. Ut ergo leonem ⁊ draconem de quo ſupra dictum eſt poſſumus cum dei adiutorio uincere cum grandi timore: ac tremore ante oculos habeamus illud qđ apoſtoluſ ait. Aduerſarius ueſter diabolus tanqꝫ leo rugiens aliquid deuorare querens circuit. Et illud qđ de dracone nos aplus amonet cũ omni ſolicitudine caueamus. Aptaui uos igt uni uiro uirginẽ caſtã exhibere chriſto. ſed timeo ne ſicut ſerpens ſeduxit euã aſtutia ſua: ita ⁊ ſenſus uři corrũpãtur a ſimplicitate que eſt in chriſto ieſu. ℟. Honeſtũ fecit illũ dominus: ⁊ cuſtodiuit eũ ab iĩmicis: ⁊ a ſeductoribus tutauit illũ. Et dedit illi claritatẽ eternã. ℣. Deſcẽditqꝫ cũ illo in foueã: ⁊ in uinculis ñ dereliquit eum. Et dedit illi. Lectio qnta.

QUando ergo tibi aliqua publica tribulatio nota fuerit rabiẽ ac ſceuitiam leonis itellige: quando te male ꝯcupiſcẽtie ad auariciã uel luxuriã callida ſeductiõe ſolicitãt: draconis blandimenta cognoſce. Si ergo fidẽ rectã cupis fideliter cuſtodire: in aduerſis fortis eſto ꝯtra leonis ſceuitiã. Si ergo uirginitatẽ aĩe integrã ſeruare deſideras: quantum potes obſerua blãdimẽta draconis: ne forte ſi incautus fueris qnqꝫ ſenſus q in te ſunt: quaſi qnqꝫ uirgines ꝑmittas a ſerpente corrũpi: quicqd eiꝫ pulchreſcit uſu: quicquid dulceſcit guſtu: qcquid blãditur auditu: quicqd lẽocinatur odoratu: qcquid moleſcit atactu: in his omnibus ſi incauti fuerimus ſurrepentibus concupiſcentijs malis: aĩe uirginitateꝫ corrumpi permittimus: ⁊ impletur in nobis illud qđ per prophetam dictũ eſt. Intrauit mors per feneſtras noſtras. Per hoc eniꝫ qnqꝫ ſenſus quaſi per quaſdaꝫ ianuas: aut mors aut uita ad animã noſtrã ingredit̃. ℟. Deſideriũ aĩe eius tribuiſti ei dñe. Et uolũtate labioꝝ eius nõ fraudaſti eũ. ℣. Qm̃ preueniſti eũ in bñdictiõibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronã de lapide p̃cioſo. Et uoluntate labioꝝ eius. Lectio ſexta.

SImus ergo deo auxiliante de illis quinqꝫ uirginibus ſapiẽtibus: que ſicut in euangelio legimus portauerunt oleum in lampadibus ſuis: ⁊ quantum poſſumus obſeruemus: ne inter iſtas ſtl'tas inueniamur: que ſibi de ſola corporis integritate plaudentes: uirginitatem anime per corruptionem quinque ſenſuum perdiderunt: que non portauerunt oleum ſecuꝫ: quibus dictum eſt. Ite emite uobis a uendentibus. Oleum eiꝫ hoc loco adulatio eſt: ⁊ laus humana. uẽdũt oleum omnes adulatores: ergo ſtulte ille dicte ſunt: que forinſecus querebant laudem: non intus in conſcientia habebant: ideo non portabant oleum ſecum. quia laudem in aliena lingua non in cõſcientia ſua uolebant habere. tamen qd reſpondetur illis ſtultis: ne forte non ſufficiat nobis. Quomodo apoſtoluſ dixit ſed neqꝫ meipſum iudico: ſi ergo conſcientia noſtra ſub examine iudicij dei trepidat: ⁊ quãuis ſibi recta putetur: tamen timet ne exeat iuſticie regula de theſauris illius: ⁊ inueniatur tortum quod uiđbatur rectum: q̄ꝫto minus curare debemus aliena iudicia de nobis cariſſimi ſiue bona ſiue mala: nec ualde gaudere đbemus quando laudamur: nec cõtriſtari quando uituperamur: quia nec damnare iniuria: nec coronare põt laus falſa ℟. Stolã iocũditatis induit eũ dominus. Et coronā pulchritudinis poſuit ſuꝑ caput eiꝰ. ℣. Cibauit illū dn̄s pane uite: ⁊ itellectus: ⁊ aqua ſapiētie ſalutaris potauit illū. Et coronaꝫ. In tertio nocturno. an̄t. Juſtus dn̄s: ⁊ iuſticiam dilexit: eqtatē uidit uultus eiꝰ. ps. In dn̄o cōfido. an̄. Habitabit ī tabernaculo tuo: regeſcet in monte ſācto tuo. ps. Dn̄e qs habi. an̄. Poſuiſti dn̄e ſuꝑ caput eius: coronaꝫ de lapide ꝓcioſo. ps. Dn̄e in uirtute tua. ℣. Magna ē gloria eius: in ſalutari tuo. ℟. Gloriam ⁊ magnū decorē: impones ſuꝑ eum. Lectio ſancti euange. ſecundū lucam.

In illo tēpore dixit ieſus turbis. Si quis uenit ad me: ⁊ nō odit patreꝫ ſuū: ⁊ matrē: ⁊ uxorē: ⁊ filios: ⁊ fratres: et ſorores: adhuc aūt ⁊ aīam ſuā: nō poteſt meus eſſe diſcipulus. Et reliqua. Omelia ſācti gregorij pape. lectio ſeptima.

Si cōſideremꝰ fratres cariſſimi: que ⁊ quāta ſunt que nobis ꝓmittūtur in celis: uileſcūt aīo oīa que hn̄tur in terris. terrena nāqꝫ ſuba ſuꝑne felicitati cōparata pōdus eſt nō ſubſidiū. tēporalis uita eterne uite cōpata: mors ē potius dicenda quā uita. Ipſe eīm quotidianꝰ defectus corruptiōis qd ē aliud quā quedā ꝓlixitas mortis? Que aūt lingua dicere uel qs itellectuſ cape ſufficit: illa ſuꝑne ciuitatis quāta ſint gaudia: angelorū choris inteſſe cū beatiſſimis ſpiritibꝰ: glie cōditoris aſſiſtere: preſentē dei uultū cernere: incircūſcriptū lumē uidere: nullo mortis metu affici: incorruptiōis ꝑpetue munere letari. Sed ad hec audita iardeſcit animuſ: iāqꝫ illic cupit aſſiſtere ubi ſe ſperat ſine fine gaudere. ſed ad magna premia ꝑueniri nō pōt niſi ꝑ magnos labores: unde paulus egregiꝰ ꝑdicator dicit. Nō coronabitur niſi q legitīe certauerit. ℟. Corona aurea ſuꝑ caput eius: Expreſſa ſigno ſāctitatis: glorie: honoris: ⁊ opus fortitudinis. ℣. Qm̄ ꝑueniſti eū in bn̄dictionibus dulcedinis. Poſuiſti in capite eiuſ coronā de lapide precioſo. Expreſſa. Lectio octaua.

Delectat igiẗ mentē magnitudo premiorꝫ: ſed nō deterreat certamē laborū. unde ad ſe uenīetibꝰ ueritas dicit. Siqs uenit ad me: ⁊ nō odit pr̄em ſuū ⁊ matrē. ⁊ uxorē. ⁊ filios. ⁊ fr̄es. ⁊ ſorores. adhuc aūt ⁊ aīam ſuā. nō pōt meꝰ eē diſcipulus. ſꝫ ꝑcūctari libet: quō parētes ⁊ carnaliẗ ꝓpinquos ꝑcipimur odiſſe: q iubemur ⁊ īimicos diligeṙ. Et certe ḋ uxore ueritas dicit. Qḋ deus cōiūxit hō non ſepet. Et Paulus ait. Viri diligite uxores ur̄as: ſicut ⁊ chriſtus eccl'iaꝫ: ecce diſcipulus uxorē diligēdā ꝑdicat: cū magr̄ dicat. Qui uxorē n̄ odit n̄ pōt meꝰ eē diſcipulus. nūqd aliud iudex nūciat: ⁊ aliḋ ꝑco. clamat: an ſil' ⁊ odiſſe poſſumꝰ ⁊ diligere: ſed ſi uiꝫ precepti ꝑpēdimus: utrūqꝫ agere ꝑ diſcretionē ualeamꝰ: ut eos q nobis carnis cognationem cōiūcti ſūt: et quos ꝓxios nouimꝰ diligamus. ⁊ quos aduerſarios ī uia dei patimur: odiēdo et fugiēdo neſciamꝰ. Quaſi eīꝫ ꝑ odiū diligit q carnaliẗ ſapiēs: dū praua nob īgerit n̄ audiẗ. ℟. Hic ē uere martyr q ꝓ xp̄i noīe ſāguinē ſuū fudit. Qui minas iudicū nō timuit: nec terrene dignitatis gloriā queſiuit. Sed ad celeſtia regna ꝑuenit. ℣. Juſtū deduxit dn̄s ꝑ uias rectas: ⁊ oſtēdit illi regnum dei. Qui minas. Lectio nona.

Ut autem dominus demonſtraret hoc erga proximos odiuꝫ: non de affectione procedere ſed de caritate addidit ꝓtinus dicēs. Adhuc aūt ⁊ aīam ſuaꝫ: odiſſe itaqꝫ precipimur proximos odiſſe ⁊ animā noſtram. Conſtat ergo: quia amando debet odiſſe proximum: qui ſic eum odit ſicut ſemetipſum: tunc ⁊ enim bene noſtram animaꝫ odimus: cū eius carnalibus deſiderijs non adquieſcimus. cum eius appetitum frangimus. cuꝫ eius uoluptatibus reluctamur. que ergo contempta ad melius ducitur: quaſi per odium amatur. ſic nimirum exhibere proximis noſtris odij diſcretioneꝫ debemus: ut ī eis ⁊ diligamus quod ſt: ⁊ habeamuſ odio quod in dei nobis itinere obſiſtunt. Certe dum Paulus hieroſolymaꝫ pergeret: propheta agabꝰ zonam illius apprehendit: ſuiſqꝫ pedibus alligauit dicens. Virum cuius zona eſt. ſic alligabunt in hieruſalem. Sed is qui animam ſuam perfecte oderat: dicebat.

Ego nõ ſolũ alligari:ſed ⁊ mori in ierl'm paratꝰ ſuz ꝓ noĩe dñi ieſu: nec facio aĩaz meã ꝓcioſiorẽ quã me: ecce quõ amãdo aĩaz ſuã oderat: imo odiẽs amabat quã cupiebat ꝓ ieſu nomĩe morti tradere: ut hanc ad uitã de peccati morte ſuſcitaret ℞. Dñe preueniſti eũ in bñdictionibꝰ dulcedinis. Poſuiſti in capite eius coronã de lapide ꝓcioſo. ℣. Uitã petijt a te: tribuiſti ei dñe: longitudinẽ dierꝫ in ſeculuz ſeculi. Poſuiſti. Reſponſoriũ ſupra: ſcriptũ ĩ marty. põtificibus dici ſolet: ⁊ precipue in ſancti Marcelli. pape ⁊ martyris. Siluerij pontiani: ⁊ martini pape marty. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Qui me ↄfeſſus fuerit coraz hoĩibꝰ: ↄfitebor ⁊ ego euz corã prẽ meo. p̃s. Dñs regnauit. aꝛ. Qui ſeqtur me: ñ ambulat in tenebris: ſed habebit lumẽ uite dicit dñs. p̃s. Jubilate. aꝛ. Qui mihi miſtrat: me ſequatur: ⁊ ubi ego ſũ: ibi ſit ⁊ miſter meus. p̃s. Deus deus. aꝛ. Siqs mihi miſtrauerit: honorificabit eũ pr̃ meus q ẽ in celis: dicit dñs. pſal. Bñdicite. aꝛ. Uolo pr̃ ut ubi ego ſũ: ibi ſit et miſter meus. pſal. Lauda. Capl'm. Beatꝰ uir q ĩuentus ẽ. hy. Martyr dei. ℣. Juſtus: ut palma florebit. ℞. Sicut cedrus libãi: multiplicabitur. Ad bñ. aꝛ. Qui odit aĩam ſuaz in hoc mũdo: in uitã eternã cuſtodit eã. Oratio ubi ſupra ad tertiã caplꝫ. Beatus uir. q. ℞. bre. Gloria ⁊ honore: coronaſti eũ dñe ℣. Et ↄſtituiſti eũ: ſup opa manuũ tuarꝫ. Coronaſti. Glia pri. Glia ⁊. ℣. Poſuiſti dñe: ſuper caput eius. ℞. Coronã: de lapide ꝓcioſo.

Ad ſextam capitulum.

Cibauit illũ dñs pane uite ⁊ ĩtellectꝰ ⁊ aqua ſapiẽtie ſalutaris potauit illum dñs deus nr̃. ℞. breue. Poſuiſti domine. Sup caput eiꝰ. ℣. Coronã de lapide: ꝓcioſo. Sup. Glia. Poſuiſti. ℣. Magna eſt gloria eiꝰ: in ſalutari tuo. ℞. Gloriã ⁊ magnũ decorẽ: ĩpones ſup eũ.

Ad nonã capitulũ.

Iuſtus cor ſuũ tradidit ad uigilãdũ diluculo ad dñm q fecit illũ: ⁊ in ↄſpectu altiſſimi depcabit. ℞. breue. Magna eſt gloria eiꝰ: ĩ ſalutari tuo. ℣. Gloriaz ⁊ magnũ decorez: ĩpones ſup eum. In ſalutari Glia. Magna. ℣. Juſtus: ut palma florebit ℞. Sicut cedrus libani: multiplicabitur. Ad ueſpas aꝛ. Qui me ↄfeſſus fuerit. cũ reliqs. pſal. Dixit. Cõfitebor: Beatus. Laudate. Credidi. Capitulũ. Btũs uir q. hy. Deꝰ tuorꝫ militũ. ℣. Juſtus: ut palma florebit. ℞. Sicut cedrus libãi: multiplicabit. Ad mag. añt. Qui uult uenire poſt me abneget ſemet ipm: ⁊ tollat crucẽ ſuã ⁊ ſequatur me. Oratio ut ſupra. In mat. etiã unius marty. Sermo ſancti maximi epiſcopi.

AD exhibẽdũ urẽ caritati ſermonẽ feſtiuitatis ſãcti martyris. N. in q̃ztũ dñs ꝑmiſerit ipſo auxiliãte aliquid enarrare cupimꝰ: ⁊ qđ nr̃is uiribꝰ nõ ualemus: eius ſuffragijs adiplere poſſimꝰ. Caritas aũt hoĩs ñ ẽ a ſeipſo: ſꝫ ſalubrit dõat a chriſto. Chriſtus illã dõauit martyribꝰ ſuis: q eã dõauit fidelibꝰ ſuis. Caritas ergo chriſti ſicut ĩ martyribꝰ ſuis uicit. ſic ad ſolẽnia martyrꝫ fideles adducit eandẽ caritatẽ ĩ ſcto iſto martyre. N. uos diligere demõſtratis: ad cuiꝰ feſtiuitatez delectabilr̃ feſtinatis.

Lectio ſecunda.

Beatus eĩm hic martyr. N. uirtute caritatis ĩdutus certauit bonũ certamẽ: curſũ ↄſũauit: fidẽ ſeruauit: paſſus ſupauit: occiſus triũphauit. Eſt aũt quedã hoĩuz ſeculariũ ſñia: qua dicere aſſolẽt apud belligeros uiros: uictꝰ dr̃ uictor occiſus. hoc dicit ſuis dilectoribꝰ mũdꝰ: ſed fidelibꝰ ſuis aliud loqt chriſtus. In ſcta eiꝫ eccl'a ĩuenit unde illa ſñia euacuetur: ut nõ dicat uictꝰ qui fuerit uictor occiſus. Aliud ẽ eĩm occidi ꝓ mũdo: aliud occidi ꝓ xp̃o. qui occidit ꝓ mũdo uicit cũ occidit. Iſte itaqꝫ ñ uictor ſꝫ uictꝰ ĩueĩtur occiſus: qr niſi uiceret nõ occideret. Qui aũt occidit ꝓ chriſto uictꝰ nõ dr̃: qr nõ uincit q̃zuis occidat: ſꝫ reuera uictor occidit: qr cuz occidit uictor efficit: corona uero uictoribus datur.

Lectio tertia.

Quomõ igitur occiſus ille uictor negatur: qui ꝓ eo qđ occidit a iuſto iudice coronat. Ecce beatus hic martyr occiſus ẽ quidẽ: nõ tñ uictus: ſed ꝑmãſit uictor occiſus: quia p̃ro iniuncto inuenitur occiſus. inuictus enim eſt chriſtus dominus: ꝓ quo maluit occidi martyr: quia si occidi ꝓ inuicto metueret: ad uictoriā nō ueniret. imo si nō occideret̃ miserabilit̃ uinceret̃. Uicit ergo ꝓ fide moriendo: q uinceret̃ sine fide uiuēdo. Scriptū est aūt: qꝛ iustus ex fide uiuit: deinde si iste martyr amissa fide uiuere delectaretur: frustra uiueret corporalit̃: qm̃ spūalit̃ in aīa moreret̃. Corpꝰ eiꝫ ex aīa: aīa ex fide uiuit: christus aūt in cordibꝰ fidelium suoꝝ ꝑ fidē habitaī dignat̃.

Lec. quarta

Dicit eīm aplus. Interiorē hoīem hītare christū ꝑ fidē in cordibꝰ uestris: ꝑmanēte itaqꝫ fide: ꝑmanet in hoīe christꝰ. discedēte aūt fide: discedit ab homīe christus: discedēte aūt christo: discedit ab hoīe uita. Aplus eīm docet quia christus ē uita nr̃a dicēs. Cū eiꝫ christus apparuerit uita ur̃a: tūc ⁊ uos apparebitis cū ipso in gloria. inanit̃ itaqꝫ corpus ab aīa uiuificat̃: si discedēte christo aīa moriat̃. nā ⁊ ipse dñs ut fidē esse uitā aīe demōstraret: infideles mortuos appellauit dicēs. Dimitte mortuos sepelire mortuos suos. qd ergo ꝓderit qꝛ uidet̃ ī corpore uiuus q fuerat in aīa morte īfidelitatis occisus. Iste beatus martyr. N. plenꝰ spiritu sc̄o cogitauit: ⁊ ut semꝑ in aīa uiueret: mortē corporis nullatenꝰ formidauit. meminerat eiꝫ dñm dixisse. Nolite timere eos q occidūt corpꝰ: aīam aūt non possunt occidere. Magis aūt eū timete q pōt corpus ⁊ aīam ꝑdere in geennam

Lectio quinta.

Nouerat ergo btūs martyr. N. aīa nō moriēte. corpꝰ qdē cū ea eterna rege ac felicitate uicturū. Hinc est qꝺ ad subeūdā corporis mortē īdubitāter ⁊ fortiter uenit: qꝛ in ipsa tēporali morte eternam uitā aīe simul ⁊ carnis īuenit. Nō ē ergo uictus iste uictor occisus: cui mors corporis in tm̃ facta ē triūphalis: ut per illā mortē fieret īmortalis. Tradit̃ itaqꝫ iudici martyr: deputat̃ cruciatibꝰ occidēdus. deinde qꝛ feruet amore caritatis dolorē ñ metuit supplicij. exhibuit corpus suū hostiā uiuentē: sanctā: deo placentē. Impletū est ī illo etiaꝫ corporalit̃ qꝺ spiritualiter scriptū de iustis in libro sapientie ꝯtinetur: de qbus dictū est: qm̃ deus tētauit illos ⁊ īuenit illos dignos se: tāquā auꝝ in fornace ꝓbabit illos: ⁊ quasi holocausti hostiā accepit illos.

lec. sexta

Holocaustū fratres grecus sermo ē nō latinus. Qꝺ grece dr̃ holocaustuꝫ: latine dr̃ sacrificiū. ergo illud sacrificiū uocabat̃ holocaustū: qꝺ totū in altari cremabat̃. Beatū itaqꝫ martyrē christi. N. ⁊ caritas holocaustum exhibuit: queꝫ crudelitas ꝑsecutoris lacerauit. Et martyrē qdē iudex macerauit: sed holocausti hostiā semetipm̃ deo martyr sāctissimus īmolauit. Impietas ergo iudicis martyrē interfecit: quē holocausti hostiam passio gloriosa ꝑfecit. atqꝫ ut ita dicatur martyrē suū dñs hostiā uiuā libēter accepit. Nouerat aūt iste martyr dixisse christū. Qui mihi mīstrat me sequat̃: et ubi ego suꝫ illic ⁊ mīster meꝰ erit. mīstrat ergo christo: ⁊ secutꝰ ē christū. Oēs igit̃ ī hac festiuitate letemur: ut uirtutē sāctoꝝ inquātū dñs adiuuat imitemur. huiꝰ festiuitatis gaudiū. cūctis ꝓficiat ad uirtutis exemplum.

Lec. sancti euang. scd̃m matheum.

In illo tp̃e dixit iesus discipul' suis. Siqs uult post me uēire: abneget semetipsū: ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat̃ me ⁊ reliqua.

Omelia sancti gregorij pape lectio septima.

Quia dñs ac redēptor nr̃ nouꝰ hō uenit ī mundū: noua p̃cepta dedit mūdo: uite etēiꝫ nr̃e ueti īuitijs enutrite: ꝯrietatē opposuit nouitatis sue. Quid eīm uetus: qd carnalis hō nouerat: nisi sua retinere: aliena rape si posset: cōcupiscere si nō possꝫ. sꝫ celestis medicꝰ singul' qbusqꝫ uitijs obuiātia adhibet medicamēta. Nā sicut arte medicine calida frigidis: frigida callidis curāt̃: ita dñs nr̃ ꝯria opposuit medicamēta pc̄tis: ut lubricis ꝯtinētiā: tenacibꝰ largitatē: iracūdis mansuetudinē: elatis p̃cipet hūilitatē. Certe cū se sequētibꝰ noua mādata ꝓponeret: dixit. Nisi qs renūciauerit oībusque possidet non potest meus esse discipulus:

ac si apte dicat. q̄ ꝑ uiã ueterẽ aliena ꝯcupiscitis: ꝑ noue ꝯuersatiõis studiũ ⁊ uꝛa largimini. Quid uero in hac lectione dicat audiamus.

Lectio octaua.

QUi uult uenire post me abneget semetipsuꝫ: hic dꝛ ut abnegemꝰ nos. et fortasse laboriosuꝫ nõ ẽ hõini relinquere sua. ſꝫ ualde laboriosũ est hõini relinquere semetipsũ. Minus qppe ẽ abnegare qd̓ habet: ualde eĩm multũ ẽ: abnegare qd̓ ẽ. Ad se nobis uenĩẽtibꝰ precipit ut renũciemꝰ nr̃is: qꝛ q̄ ad fidei agnitionem uenimꝰ: luctã ꝯtra malignos spũs sumimus: nihil aũt maligni spũs in hoc mũdo ꝓpriũ possidẽt. Nudi ergo cũ nudo luctari debemꝰ. Nã si uestitus qs cũ nudo luctat̃: citius ad terrã deijcit̃: qꝛ habet unde teneat̃. Quid eiꝫ sũt t̃rena oĩa: nisi quedã corporis idumẽta: Qui ergo ꝯ̃ diabolũ ad certã ꝓperat: uestimẽta abijciat: ne succũbat. nihil ĩ hoc mũdo amãdo possideat: nullas reꝝ labẽtiũ delectationes req̄rat: ne unde ad uotũ tegit̃ ad casũ inde teneat̃: nec tñ sufficit nr̃a relinquere: nisi relinquamꝰ ⁊ nos.

Lectio nona.

QUid ẽ hoc qd̓ diciꝫꝰ r̃liquaꝫꝰ ⁊ nos: Si eiꝫ nos metipos reliqꝫꝰ quo ibimus: ex nos: ul̃ qs ẽ q̄ uadit si se deserit: sed aliud sumꝰ ꝑ peccatũ lapsi: aliud ꝑ naturã ꝯditi. aliud qd̓ facimꝰ. aliud qd̓ facti sumus. Relinquaꝫꝰ nosmetipos: quales peccãdo nos fecimꝰ: ⁊ maneamꝰ nosmetipsi: quales ꝑ grãm facti sumꝰ. Ecce eteiꝫ q̄ supbus fuit: si ꝯuersus ad christũ hũil' factus ẽ: semetipsũ reliq̄t. Si luxuriosus qsq̄ꝫ ad ꝯtinentiã uenit: uitã mutauit: abnegauit utiq̄ꝫ qd̓ fuit. Si auarus quisq̄ꝫ ambire iã desijt: ⁊ largiri didicit ꝓpria: q̄ prius aliena rapiebat: ꝓculdubio semetipsum relinq̄t: ipse qdẽ ẽ ꝑ naturã: sed nõ est ipse ꝑ maliciã. Hinc eĩm scriptum est Uerte ipios ⁊ nõ erũt ꝯuersi: nãq̄ꝫ ipij ñ erũt: nõ qꝛ oĩo nõ erũt ĩ essentia: sed non erũt in ipietatis culpa: tunc ergo nosmetipsos relinq̄mus: tũc nos abnegamꝰ: cũ uitamꝰ qd̓ ꝑ uetustatẽ fuimꝰ: ⁊ ad hoc nitimur: qd̓ ꝑ nouitatẽ uocamur. Pẽsemꝰ quõ se paulus abnegauerat q̄ dicebat. Uiuo aũt iã nõ ego. extinctus qppe fuerat sceuus ille ꝑsecutoꝛ: uiuere cepat predicatoꝛ pius.

In natalitijs plurimoꝛuꝫ martyrum ad uesper. capitulũ.

IUstoꝝ aĩe in manu dei sũt ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malicie: uisi sunt oculis insipientiũ moꝛi: illi aũt sũt ĩ pace. Hymnus Sãctoꝝ meritis. ℣. Letamini ĩ dño: ⁊ exultate iuste. ℟. Et gloriamini oĩes: recti corde. Ad mag. añt. Istoꝝ ẽ eĩm regnũ celoꝛũ: q̄ ꝯtẽpserũt uitã mũdi: ⁊ ꝑuenerũt ad p̃mia regni: ⁊ lauerunt stolas suas in sanguine agni. Oratio pro pluribꝰ marty.

DEus q̄ nos annua sanctoꝝ martyrũ tuorum. N. ⁊. N. solẽnitate letificas ꝯcede ꝓpitius: ut quorum gaudemꝰ meritis accedamur exẽplis ꝑ. Alia oꝛo.

DEus q̄ nos ꝯcedis sanctoꝝ martyrũ. N. N. natalicia collere: da nob in eterna btitudine de eoꝝ societate gaudere ꝑ. Pro põtificib. marty. alia oꝛo.

BEatoꝝ martyꝝ pariterq̄ꝫ põtificũ. N. ⁊. N. nos quesumus dñe festa tueant̃: ⁊ eoꝝ cõ mẽdet oꝛo uenerãda ꝑ dñm.

Ad matutinum inuitatorium.

Regem martyrũ dñm. Uenite adoremꝰ. ps. Uenite hy. Eterna christi mũera. In p̃io noc. a. Secus decursus aquaꝝ: plãtauit uineã iustoꝝ: sed ĩ lege dñi fuit uolũtas eoꝝ. ps Beatus uir. a. Tãq̄ꝫ auꝝ ĩ fornace ꝓbauit electos dñs: ⁊ quasi holocausta accepit eos in eternũ. ps. Quare fremuerũt. a. Si corã hõinibus tormẽta passi sũt: spes electoꝝ ẽ ĩmortal' in eternũ. ps. Dñe qd multi. ℣. Letamĩ ĩ dño: ⁊ exultate iusti. ℟. Et gliamĩ: oĩes recti corde.

Sermo sancti augustini epi lectio p̃ia.

QUotiẽscũq̄ꝫ f̃res carissimi: sctoꝝum martyꝝ solẽnia celebramꝰ: ita ipsis intercedẽtibꝰ spectẽꝫꝰ a dño ꝯseq̄ tꝑalia bñficia: ut ipsos martyres imitando accipere mereãur et̃na. Ab eis eiꝫ sctoꝝ martyꝝ ĩ ueritate festiua gaudia celebrãt̃: q̄ ipsoꝝ martyrum exempla sequũtur. Solẽnitates enim martyrum exhortationes martyriorum sunt: ut imitari non pigeat qd̓ celebrare delectat. Sed nos uolumus gaudere cū ſanctis: ⁊ tribulationes mūdi nolumus ſuſtinere cū illis. Qui enim ſanctos martyres uel inquātū potuerit noluerit imitari: ad eoꝝ beatitudinē nō poterit ꝑuenire: ſic ⁊ aplus paulus predicat dicens. Si fuerimus ſocij paſſionuz erimus ⁊ ꝯſolationū. Et dn̄s ī euāgelio. Si mundus uos odit: ſcitote qꝛ me priorē uobis odio habuit. Recuſat eſſe ī corpore: qui odiū nō uult ſuſtinere cuz capite. Sed dicit aliqs. Et quis eſt qui poſſit beatoꝝ martyꝝ ueſtigia ſequi. huic ego reſpondeo. Quia nō ſolum martyres: ſed ⁊ ipſuz dn̄m cū ipſius adiutorio. Si uolumus poſſumus imitari. ℟. Abſterget deus omnē lachrymam ab oculis ſanctorum: et iam nō erit amplius: neqꝫ luctus: neqꝫ clamor: ſed nec ullus dolor: quoniā priora trāſierunt. ℣. Non eſurient: neqꝫ ſitient āplius: neqꝫ cadet ſuper illos ſol: neqꝫ ullus eſtus. Quoniam. Lectio ſecunda

AUdi nō me: ſed ipſum dn̄m generi humano clamantez. Diſcite a me quia mitis ſum ⁊ humilis corde. Audi ⁊ beatū petrum admonentē. Chriſtus pro nobis paſſus eſt: uobis relinquens exēplum: ut ſequamini ueſtigia eius. Similiter paulus apoſtolus clamat. Imitatores dei eſtote ſicut filij cariſſimi. qd ad hec reſpōdebimus fratres: uel quā excuſationē hr̄e poterimus: Si tibi aliqs dicat: ut uirtutes quas fecit dn̄s debeas imitari: iuſta pōt eſſe excuſatio tua: qꝛ uirtutes ⁊ mirabilia facere nō ōibus datuz eſt: iuſte ⁊ caſte uiuere: ⁊ caritatē cū omnibus cuſtodire cū dei adiutorio ōibus preceptū eſt. Nā ⁊ ipſe dn̄s nō dixit. Diſcite a me mortuos ſuſcitare: ſuꝑ aquas ſiccis pedibus ambulare. Nō hec dixit. Sed qd ait: qꝛ mitis ſum ⁊ humilis corde. Et iterū. Diligite iīmicos ueſtros: benefacite his qui uos oderūt: Sicut ⁊ pater ueſter celeſtis: q ſolem ſuū oriri facit ſuper bonos ⁊ malos. Et iterū. Eſtote ꝑfecti: ſicut ⁊ pater ueſter celeſtis ꝑfectus eſt. ℟. Uiri ſancti glorioſum ſanguinē fuderunt pro dn̄o: amauerūt chriſtum in uita ſua: imitati ſunt cuz in morte ſua. Et ideo coronas triumphales meruerunt. ℣. Unus ſpiritus ⁊ una fides erat in eis. Et ideo. Lectio tertia

ET licet ſint alia multa ī qbꝰ debeamus ⁊ dn̄m ⁊ beatos martyres imitari: Iſta tamen duo precipua ſunt. i. ut mites ſimus ⁊ humiles corde: ⁊ inimicos noſtros toto corde ⁊ totis uiſceribꝰ diligamus. De diligēdis iīmicis fratres cariſſimi nullus unqꝫ in ueritate poterit ſe excuſare. poteſt mihi aliquis dicere. Non poſſum ieiunare: non poſſum uigilare. nūquid poteſt dicere nō poſſū amare: Pōt dicere nō poſſum res meas totas pauꝑibus dare: ⁊ in monaſterio deo ſeruire. nūquid pōt dicere nō poſſum diligere: Si dixeris qꝛ non poſſis a uino uel carnibuſ abſtinere credimus tibi. Si aūt dixeris qꝛ nō poſſis in te peccātibus indulgere: oīo nō credimus. Ecce nulla nobis remanet excuſatio: dū nō de celario ſed de corde iſtam elemoſynā īplere iubemur: ut ꝑ uiā uite ad eternā patriam ꝑuenire mereamur. Duobus eīm preceptis: id ē diliges dn̄m deū tuū: ⁊ diliges ꝓximū tuū: quaſi duobus pedibus ſpiritualibꝰ. Si ꝑ uiā uere caritatiſ uolumꝰ currere ad eternam patriā poſſumus feliciter ꝑuenire. ℟. Tradiderūt corpora ſua ꝓpter deum ad ſupplicia: Et meruerūt haberē coronas ꝑpetuas. ℣. Iſti ſūt qui uenerunt ex magna tribulatione: et lauerūt ſtolas ſuas in ſanguīe agni. Et meru. In ſcđo nocturno añt. Dabo ſanctis meis locum nominatū in regno patris mei: dicit dn̄s. pſal. Dn̄e quis habi. añt. Sanctis qui ī terra ſūt eius: mirificauit oēs uolūtates meas īter illos. ps. Conſerua. añ. Sācti qui ſperāt in dn̄o: aſſumēt pēnas ut aquile: uolabūt et nō deficiēt. ps. Dn̄i eſt terra. ℣. Exultent iuſti: in ꝯſpectu dei. ℟. Et delectentur: in leticia. Lectio quarta.

ISTis pedibus currebat aplus paulus qn̄ dicebat. ego aūt ſic curro n̄ quaſi in incertū. Qui ergo dilexerit iīmicos ſuos illud ī eo īplebit: qđ dn̄s dixit. Diligite iīmicoſ ur̄os: ut ſitis filij pr̄is ueſtri q ī celis ē. Elige mō qđ tibi placuerit Si iīmicos dilexeris: n̄ ſolū amicus: ſꝫ ⁊ filius dei eē mereberis. Si uero iīmicos amare nolueris: ꝓpitium deum habere nõ poteris. Quia ſcriptum eſt: Qui odit fr̃em ſuũ homicida eſt. Et iteꝝ. Qui odit fratrem ſuum ĩ tenebris ambulat: ⁊ in tenebris eſt: ⁊ neſcit quo uadit: qm̄ tenebre obcecauerunt oculos eius. Et iterum alibi ſcriptum ē: Itinera eoꝝ qui iniuriaꝫ retinent malefacti in mortem. Nunquid hec uerba mea ſunt fr̃es cariſſimi: que ď ſcripturis ſanctis ⁊ catholicis ꝓferũtur. Ut ergo ne homicide ſimꝰ: ne ĩ tenebris remaneamus. Studeamus nõ ſolũ amicos ſed etiã inimicos diligere: ut pium ⁊ miſericordem dñm poſſimꝰ ſcd̄m cautionis ſue uinculum libera ꝯſcientia cõuenire. Ipſe eĩm dixit: Si dimiſeritis hominibus peccata eorũ: pr̃ ueſter celeſtis dimittet uob̄ ďbita ur̃a. Si aũt nõ dimiſeritis: nec pr̃ ur̃ dimittet uob̄ ďbita ur̃a. ℟. Sãcti tui dñe mirabile ꝯſecuti ſũt iter fuiẽtes p̄ceptis tuis ut inuenirẽtur illeſi ĩ aq̄s ualidis: Terra apparuit arida ⁊ in mari rubro uia ſine impedimento. ℣. Qm̄ percuſſit petram ⁊ fluxerũt aque ⁊ torrentes iundauerũt. Terra. Lect. v.

Diligenter attendite fr̃es. Et ſcitote aliud eẽ in deum peccare: aliud in hominẽ. Quando eñi in nobis peccant homines. Si petentibus ueniã nõ ĩdulgemus: peccatũ incurrimꝰ. Quando aliquis in deũ peccauerit: ſi ſine grandi diſtrictione noluerimꝰ indulgere: ꝑticipes nos peccatis eoꝝ efficimur. Dicit ergo dñs: Si dimiſeritis hõibus peccata eoruꝫ: Dimittet uobis pater ueſter celeſtis peccata ur̃a. Rogo uos fr̃es: qd dulcius dici poteſt: In poteſtate nr̃a poſuit qualiter in die iudicij iudicemur. Non dixit uade in orientẽ quere iuſtitiã: nauigaq̃ꝫ ĩ occidentẽ: ut accipias indulgẽtiã. Dimitte inimico tuo ⁊ dimittet̃ tibi. Indulge: ⁊ indulgebitur tibi. Nihil a te extra te querit. Ad te ipſum ⁊ ad cõſciam tuã. Deus te dirigit. In te enim poſuit qd̄ requiret. Non eĩm medicamẽta uulneribus tuis longe opus hẽs inquirere. Peccatoruꝫ tuoꝝ indulgentiam ſi uis in cellario cordis tui poteris ĩuenire. ℟. Uerbera carnificum non timuerũt ſãcti dei moriẽtes ꝓ chriſti noĩe: Ut heredes fierent in domo dñi. ℣. Tradiderũt corpora ſua ꝓpter deum ad ſupplicia. Ut heredes. Lectio vi.

Sed dicit aliquis: Tanta mala me ĩimicus meꝰ cõpulit ſuſtinere: ut euꝫ nulla ratione poſſim diligere. Attendis qd tibi fecerit hõ: ⁊ non attendis quid tu feceris deo. Si cõſcientiã tuã diligenter diſcutis ⁊ inquiris: Sine ulla ꝯpenſatõe maiora tu peccata cõmiſiſti in deũ: quaꝫ in te cõmiſerit homo. Et qua fronte uis ut tibi deꝰ dignetur dimittere multa: cum tu nõ acquieſcis dimitter̃ pauca. Si hec que ſupradiximus ſp̄ualia medicamẽta ſicut deo ꝓpiciante cõſueſtis libenter accipitis. Et in armario ſãcto ꝯſcientie ur̃e recondita diligentiſſime cuſtoditis. Auxiliante dño uenena diaboli non timebitis. Et p odium ⁊ iracũdiã aut nunq̃ꝫ uobis aĩarum uulnera ingeruntur: aut ſi forte ſurrexerint: cito per priſtinã caritatem reuocant̃. Preſtãte dño nr̃o ieſu chriſto cui eſt honor ⁊ gl̃a in ſcl̃a ſclõrũ amẽ. ℟. Tanq̃ꝫ aurũ in fornace ꝓbauit electos dominus: ⁊ quaſi holocauſti hoſtiam accepit illos: ⁊ ĩ tp̄re erit reſpectus illoꝝ: Qm̄ donũ ⁊ pax ē electis dei. ℣. Qui confidunt in illũ intelligent ueritatẽ: ⁊ fideles in dilectione acquieſcent illi. Qm̄. Gloria pr̃i. Qm̄. In .iij. noct. añt. ſti autẽ in perpetuũ uiuent: ⁊ apud dñm ē merces eoꝝ. p̄s. Exultate iuſti. añt. Tradiderũt corpora ſua in morte ne ſeruirent idolis: iõ coronati poſſident palmã. p̄s. Benedicã dñm. añt. Ecce merces ſanctorũ copioſa ē apud deum: ipſi uero mortui ſũt ꝓ chriſto ⁊ uiuent in eternũ. p̄s Deus noſter refugiũ. ℣. Iuſti autẽ: in perpetuum uiuent. ℟. Et apud dominum: ē merces eoꝝ. Lectio ſãcti euã. ſcd̄m lucã.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: Cum audieritis p̄lia ⁊ ſeditiones nolite terreri: oportet primũ hec fieri: ſed nondum ſtatim finis. Et reliqua. Om̃. ſãcti gregorij pape. Lectio ſeptima.

Dominus ac redemptor nr̃ perituri mundi p̄currentia mala denuntiat: ut eo minus ꝑturbent uenientia: quo fuerint preſcita. Minꝰ eñi iacula feriunt que preuident: ⁊ nos tolerabiliꝰ mundi mala ſuſcipimus. Si cōtra hec per prouidētie clipeuʒ munimur. Ecce ⁊ eīm dicit. Cuʒ audieritis prelia ⁊ ſeditiones nolite terreri: oportet primum hec fieri: ſed nonduʒ ſtatim finis. Penſanda ſūt uerba redēptoris nr̄i: per que nos aliud interius: aliud exterius paſſuros eſſe ðnuntiat. Bella quippe ad hoſtes pertinent. Seditiones ad ciues. Ut ergo nos indicet interius exteriuſqꝫ turbari: aliud nos fatetur ab hoſtibus aliud a fratribus ꝑpeti. Sʒ his malis preuenientibus: quia non ſtatim finis ſequat̃. Adiungit: Surget gens contra genteʒ: ⁊ regnū aduerſus regnū: ⁊ terremotus magni erunt per loca: ⁊ peſtilentie: ⁊ fames: terroreſqꝫ de celo: ⁊ ſigna magna erunt. Uel ſicut in quibuſdā codicibus inuenitur: terroreſqꝫ de celo ⁊ tempeſtas. Atqꝫ poſt ſubditur: ⁊ ſigna magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus preuenit̃. Et per crebra mala que preueniunt: indicantur mala perpetua que ſubſecuntur: ⁊ ideo pꝰ bella ⁊ ſeditiones non ſtatim finis: quia mlˀta debent mala precurrere: ut malum ualeant ſine fine nuntiare. R. Propter teſtamentum dn̄i ⁊ leges paternas ſancti dei ꝑſtiterunt in amore fraternitatis: Quia unus fuit ſēper ſp̄s in eis: ⁊ una fides. V. Ecce q̄ꝫ bonum ⁊ q̄ꝫ iocūdū: hītare frēs i unū. Qr. Lec. viij.

SEd cū tot ſigna ꝑturbatiōis dicta ſīt: oportet ut eoꝝ ꝯſideratōe breuiter ſingula ꝑſtringamus. Quia neceſſe ē ut alia e celo: alia e terra: alia ab elementis: alia ab hōibus patiamur. Ait enim: Surget gens contra gentē. Ecce ꝑturbatio hoīum. Erūt terremotus magni ꝑ loca. Ecce reſpectꝰ ire de ſuꝑ. Erunt peſtilētie. Ecce iequalitas corpoꝝ. Erit fames. Ecce ſterilitas terre. Terroreſqꝫ ð celo ⁊ tempeſtates: Ecce iequalitas aeris. Quia ergo oīa conſumāda ſūt: ante cōſumationē ſeculi oīa ꝑturbant̃: ⁊ qꝛ in cunctis delinqmꝰ: in cunctis ferimur ut ipleatur qð dr̃. Pugnabit ꝓ eo orbis terrarum contra iſenſatos. Oīa nanqꝫ que ad uſū uite accepimus: ad uſū cōuertimꝰ culpe. Sed cūcta que ad uſū prauitatis infleximꝰ: ad uſū nobis conuertimur ultionis. Trāqlitatē qppe humane pacis: ad uſū uertimꝰ uane ſecuritatis. Peregrinationem terre ꝓ habitatiōe dileximus pr̄ie. Salutē corpoꝝ redegimus in uſū uitiorum. Ubertatis habundātiam nō ad neceſſitatē carnis: ſʒ ad ꝑuerſitatem itorſimꝰ uoluptatis. Ipſa ſerena blādimēta aeris ad amorē nobis terrene delectatiōis ſeruire coegimꝰ. R. Sancti mei q in carne poſiti certamen hūiſtis. Mercedem laboris ego reddā uobis. V. Uenite benedicti p̄ris mei ꝑcipite regnum. Mercedem. Lectio. ix.

IUre igit̃ reſtat ut ſimul nos oīa feriant: que ſimul oīa uiciſſ nr̄is male ſubiecta ſeruiebant: ut quot priꝰ in mundo hūimꝰ oblectamenta: tot i fine cogamur ſentire tormēta. Notādū uero qð dr̃ terrores ð celo: ⁊ tēpeſtates: cum tempeſtates hyemales uenire ex ordine tp̄oꝝ ſoleant. Cur hoc loco tēpeſtates uenire in ꝑditiōis ſigno predicunt̃. Niſi qð eas tēpeſtates uenire dn̄s denuntiat: que nequaq̄ꝫ ordinē tp̄oꝝ ſeruant. Que eīm ordinate ueniunt: ſigna nō ſūt. Sed tēpeſtates i ſigno ſunt: que ipſa quoqꝫ tp̄oꝝ ſtatuta ꝯfundūt. Qð nos quoqꝫ nuꝑ exꝑti ſumꝰ: qꝛ eſtiuū tp̄s ōe ꝯuerſum i pluuias hyemales uidimꝰ. Quia aūt cuncta hec nō de iniuſtitia ferientis ſīt: ſʒ demerito mūdi patientis: facta prauoꝝ hoīum ꝓnuntiant̃ cū dr̃. Sed an̄ hec oīa initiēt uobis manꝰ ſuas: ⁊ ꝑſequent̃: ⁊ tradent uos i ſynagogis ducētes ad reges ⁊ ꝓſides ꝓpt̄ nomen meū. Ac ſi aperte dicat: Priꝰ corda hoīum: ⁊ poſt elemēta turbant̃: ut cum reꝝ ordo ꝯfundit̃: ex qua retributio ueniat demonſtret̃. R. Corpora ſanctoꝝ in pace ſepulta ſīt ⁊ noīa eoꝝ uiuent. In generatione ⁊ generationē. V. Sapiam ſāctoꝝ narrēt ppl̄s: et laudē eoꝝ nunciet eccl̄a. In gn̄a. R. Hec ē uera frr̄nitas q̄ nunq̄ꝫ potuit uiolari certamine: q eſfuſo ſanguīe ſecuti ſūt dn̄m. Contēnentes aulā regiam ꝑuenerūt ad regna celeſtia. V. Ecce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocundū hītare frēs in unum: Cōtēnentes. R. Supraſcriptū ꝓ ꝑlibus mart. frībus tm̄ dr̃. Ad laudes ⁊ ꝑ horas an̄t. Oēs ſācti q̄ꝫta paſſi ſunt tormēta: ut ſecuri ꝑue nirent ad palmã martyrij. ps. Dñs regnauit. cum reliquis. añt. Cum palma ad regna ꝑuenerunt ſancti: coronas decoris meruerũt de manu dei. añt. Corpora ſanctoꝝ ĩ pace ſepulta ſunt: ⁊ uiuent noĩa eoꝝ in eternũ. añt. Martyres domini: dñz benedicite in eternum. añt. Martyrũ chorus: laudate dñm de celis alleluia. caplm. Iuſtoruz anime. hymnus. Rex glorioſe martyrũ. ℣. Exultabunt ſancti in gloria. ℟. Letabũtur: in cubilibus ſuis. Ad bñdic. añt. Ueſtri capilli capitis omnes numerati ſunt: nolite timere multis paſceribus meliores eſtis uos. oratio que occurrit. Ad tertiam capitulum. Iuſtorum aĩe. ℟. breue. Letamini in dño: ⁊ exultate iuſti. ℣. Et gloriam ĩ omnes recti corde. Et exult. Gloria. Letamĩ. ℣. Exultent iuſti: ĩ conſpectu dei. ℟. Et delectentur in letitia. Ad ſextam capitulum.

Reddet deus mercedem laboꝝ ſãctoꝝ ſuorum: ⁊ deducet illos in uia mirabili: ⁊ fuit illis in uelamento diei: ⁊ ĩ luce ſtellaꝝ nocte. ℟. b. Exultent iuſti: in ꝯſpectu dei. ℣. Et delectentur: in letitia. In conſpectu dei. Gloria. Exultẽt. ℣. Iuſti autem: in perpetuũ uiuẽt. ℟. Et apud dñz: ẽ merces eorum. Ad nonã caplm.

Aulgebunt iuſti ⁊ tanꝗ̃ ſentille in arundineto diſcurrent: iudicabunt nationes: ⁊ dñabuntur pplis: ⁊ regnabit dñs illorum in perpetuũ. ℟. b. Iuſti aũt: in ꝑpetuũ uiuent. ℣. Et apud: dñm ẽ merces eoꝝ. In ꝑpe. Glia. Iuſti. ℣. Exultabunt ſãcti in gloria. ℟. Letabuntur: in cubilibus ſuis. Ad ueſperas añt. Iſti ſunt ſãcti: q ꝓ teſtamto dei ſua corpora tradiderũt: ⁊ ĩ ſanguie agni lauerunt ſtollas ſuas. ps. Dixit dñs. añt. Sancti ꝑ fidẽ uicerunt regna: opati ſunt iuſtitiam: adepti ſũt repromiſſiones. ps. Confite. añt. Sanctoꝝ uelut aqle iuuent' renouabitur: florebunt ſicut liliũ in ciuitate dñi. ps. Btĩs. añt. Abſterget ds̄ oĩem lachrymã ab oculis ſcoꝝ: ⁊ iã non erit ampli' neqꝫ luctus neqꝫ clamor: ſꝫ nec ullus dolor: qm̃ priora tranſierũt. ps. Laudate. añt. In celeſtibus regnis ſcorum hitatio ẽ: ⁊ in eternũ reges eoꝝ. ps. Credidi. caplm. Iuſtoꝝ aĩe. hy'. Scõꝝ meritis. ℣. Exultabunt: ſãcti in gloria. ℟. Letabũtur: in cubilibus ſuis. Ad magnific. añt. Gaudent in celis aĩe ſcoꝝ qui chriſti ueſtigia ſũt ſecuti: ⁊ qa ꝓ eius amoꝛ ſanguinẽ ſuũ fuderunt ĩo cum chriſto exultant ſine fine. oĩo ut ſupra. Itẽ aliũ' ꝓ plib' martyribus. Sermo ſãcti auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

In pſalmo diximus dño dõ noſtro Precioſa in conſpectu dñi: mors ſanctorum eius. Precioſa eſt mors ſanctorum martyꝝ: qꝛ precium eorum eſt ſãguis domini ipſorum. Paſſus eſt enim paſſione ſua: quia erant paſſuri poſt ipꝫ. Preceſſit ipſe: ⁊ ſecuti ſunt multi. Ualdẽ enim erat aſpera uia: ſed fecit ipſam lenẽ: qñ ipſe añ oẽs tranſiuit. Ideo ceteri nõ timuerunt tranſire: quia ipſe prioꝛ tranſiuit. Mortuus eſt eiꝫ ⁊ terruit diſcipulos ſuos. Reſurrexit ⁊ abſtulit illis timorem ⁊ dedit amorem. Qñ eim mortu' eſt chriſt' trepidauerunt diſcipuli: ⁊ putauerunt qꝛ perijt: qñ ſecuti ſunt: ibi uidere gratiã dei. Tunc latro credidit qñ diſcipuli trepidauerunt. Erat eiꝫ unus latro in cruce cum illo. Sicqꝫ in illum credidit ut diceret. Dñe in mente me habe duz ueneris in regnum tuum. Quis illũ docebat niſi qui iuxta illum pendebat: Erat enim illi fixus in latere: ſed hitabat in corde. In iſto autem pſalmo ubi diximus. Precioſa in conſpectu dñi: mors ſanctorum ei'. Ibi ſcriptum ẽ ⁊ qđ audiſtis. Ego dixi ĩ extaſi mea oĩs hõ mendax. Lectio .ij.

Quid dicimus fratres: oĩs homo mendax: Ergo ⁊ martyres mẽdaces fuerunt: Si autez martyres ueraces fuerunt: quomodo uerum eſt omnis hõ mendax: Scriptura dicit: omnis homo mendax. Si dixerim' ueraces erant martyres: ſcripturã facimus mendacem. Si aũt ueruz dixit ſcriptura: quia omnis homo mendax. Ergo martyres mendaces fuerunt. Quõ ergo habemus oſtendere ⁊ ſcripturam ueracem ⁊ martyres ueraces. An forte martyres non erãt hoies: Si autem erãt hoies: quõ uerum eſt oĩs hõ mendax: Quid ergo faciem': Laborabim' ut oñdam' uobis: quia ⁊ ſcriptura uerax eſt. Et oĩs hõ mendax. Et martyres ueraces fuerunt: quia pro ueritate moꝛtui fuerũt: ideo eĩm ſt̄ martyres: qꝛ ꝓ ueritate paſſi ſunt. Martyr eĩm uerbum ē grecum: ⁊ latine teſtis dr̄. Si ergo teſtes ueritatis fuerunt uera dixerũt: ⁊ uera dicendo coꝛonas accepunt. Si autē teſtes falſi fuerunt qđ abſit: non ad coꝛonas: ſʒ ad penas ierũt. Quia ſcriptũ ē. Teſtis falſus non erit ipunitꝰ. Ergo oñdamꝰ illos ueraces. Jā ipſi ueraces ſe oñderunt: qñ ꝓ ueritate ēt moꝛi uoluerũt. Lectio .iij.

Quomodo ergo uerax eſt ſcriptura: que dicit õis hõ mēdax: Rogemꝰ dñm nr̃m ieſũ chꝛiſtum: ⁊ ipſe nobis ſoluet iſtam queſtionē. Uñ hẽt illam nobis ſoluere: De euangelio de quo modo loquebamur: qñ uobis legebat̃. Audiſtis eĩm qñ legebatur euangeliũ: qꝛ martyribus dicebat dñs ieſus. Cum tradēt uos nolite cogitare qđ loquamĩ: aut quid dicatis. Dabit̃ uob̃ eiʒ i illa hoꝛa qđ loquamĩ. Nõ eĩm uos eſtis q̄ loquimĩ: ſed ſp̃s pr̃is ur̃i qui loquit̃ in uobis. Quia ſi uos loqmini mendaciũ dicitis: qꝛ õis homo mendax. Uidetis qꝛ uerax eſt ſcriptura que dicit: õis homo mēdax. Uidit ergo ip̃e dñs: quia õis hõ m̄dax: ⁊ dedit martyribus ſp̃m ſuũ: ut non ipſi loquerētur: ſed ſp̃s eius: ut non eſſēt mendaces ſʒ ut eſſēt ueraces. Ecce quare ueraces fuerũt qꝛ non ipſi loquebant̃ ſʒ ſp̃s eius. Et mõ qđ uobis loquimur: ſi de nr̃o loqmur: m̄dacium dicimus. Si aũt ſunt ſp̃s dei que uob̃ dicimus: iõ uera ⁊ uos ꝓficite. Nolite de nr̃o uelle loqui: ſi uultis uera loq̄: ut non remaneatis hoĩes mendaces: ſed ſitis fili dei ueraces. Lectio .iiij.

Omnes heretici etiaʒ ꝓ falſitate patiunt̃ non ꝓ ueritate: qꝛ mētiunt̃ cõtra ipſũ chꝛiſtũ. Oĩs pagani ipij quecũqꝫ patiunt̃: ꝓ falſitate patiunt̃. Nemo ergo ſe extollat ⁊ gliet̃ de paſſione: ſʒ prius oñdat lingue ſue ueritateʒ. Tu oñdis penam: ego quero cām. Tu dicis ſũ paſſus ego dico quare ſis paſſus. Nã ſi attendamus ſolas paſſiões: coꝛonant̃ ⁊ latrões. Nunqđ audet dicere ille: tāta ⁊ tāta paſſus ſum: quare: qꝛ ds̄ illa dat pp̄ facta tua mala. Jdeo malam hũiſti penā: qꝛ priꝰ malā habuiſti cām. Si de paſſiõe gliādũ eſt: põt ⁊ ipſe diabolus gliari. Uidete qʒta patitur: cuiꝰ ubiqꝫ tēpla euertunt̃: cuiꝰ ubiqꝫ idola frangunt̃: cuiꝰ ubiqꝫ ſacerdotes ⁊ areptitij cedunt̃. Nunqđ põt dicere ⁊ ego martyr ſum: qꝛ tanta patioꝛ: Ergo hõ dei prius ſibi eligat cām: ⁊ ſecurus accedat ad penā: ⁊ poſt penā accipiet ⁊ coꝛonā. Ergo in memoꝛia eterna erit iuſtꝰ: ⁊ ab auditu malo non timebit. Lect. v.

Ueniet eĩm iudex õium uiuoꝛum ⁊ moꝛtuoꝝ: ſicut in euãgelio legimꝰ. Et ueꝝ eſt: qm̃ iſta que mõ uidemus nõ erant: qñ uentura dicebant̃. Qđ uidetis mõ predicari nomen chꝛiſti ꝑ oĩs gentes: ↄuerti hoĩes ad unuʒ: deum dimitti idola: dimitti demonia: euerti tēpla: frangi ſimulacra: oĩa iſta nonduʒ erant: tñ dicebant̃ ⁊ mõ uident̃. Jn q̄bus ergo lr̃is iſta ſcripta ſũt: que iā uidemus: Tũc aũt ſcripta ſunt: qñ non uidebant̃: ſed futura ꝓmittebant̃. Jn ipſis lr̃is legimꝰ: qđ nondũ uenit. Nondũ eĩm uenit dies iudicij: nondũ uenit reſurrectio moꝛtuoꝝ: nõdũ uenit iudicaturꝰ: q̄ prius uenerat iudicandus. Judicatꝰ iiuſte iudicaturꝰ iuſte. Differens potentiā: cũ uult oñdere patientiā. Uenturꝰ eſt ergo: ⁊ quõ ſe ꝓmiſit eē uenturꝝ: cuʒ angelis ſuis. Sic ueniet ⁊ apparebit in claritate õibꝰ ēt reſurgentibꝰ. Unuſ qſqꝫ eĩm reſurrecturus ē cũ cā ſua. Qualis eĩm mõ cũ moꝛit̃ recipit̃ in carcerem: talꝰ ꝓcedit ad iudicē. Nõ opꝰ eſt ut componat cām ſuã: iclusus non põt. Qui ergo bonas hñt cās: recipiunt̃ in regem: q̄ aũt malas hñt cās: recipiunt̃ in penas.

Sed maioꝛes penas paſſuri ſunt cũ reſurrexerit: in quaꝝ comparatione tales ſũt iſte quas patiunt̃ q̄ moꝛtui ſt̄ hoĩes mali: qualia ſũt ſõnia hoĩum q̄ toꝛquent̃ in ſõnis. Hic nanqꝫ coꝝ patiunt̃. Caro non patit̃. Maioꝛ aũt cruciatus eſt. Si uigilans toꝛqueat̃: ergo cũ ſurrexerint õẽs: ⁊ apparuerit añ iudiceʒ iuſtum. Sicut ipſe p̄dixit: ⁊ ſeꝑabit eos. Sicut ſeꝑat oues ab hedis. Hedos ponet ad ſiniſtram: oues aũt ad dexterā. Et dicet his qui ad dexterā ſunt. Uenite bene

Lec. vi.

dicti p̄ris mei: ꝑcipite regnum: qđ uobis ꝑatum eſt ab origine mundi. Ad iſtā uocem gaudent dextri: gaudent iuſti. Illis aūt qui ſunt a ſiniſtra dictur⁹ ē. Ite ī ignē eternū cum diabolo ⁊ angelis eius. Ab hoc auditu iuſtus nō timebit. Nondum ergo receptis fructibus ſuis: beati ſt̄ mō ſancti martyres: qm̄ cum chriſto ſunt aīe eoruꝫ. quid aūt paretur illis in reſurrectione: qs pōt uerbis explicare? Qđ oclus non uidit: nec auris audiuit nec ī cor hominis aſcendit que preparauit đs diligētibus ſe.

Lectio ſancti euangelij ſecundum mattheum.

In illo tp̄re. Uidens ieſus turbas aſcendit in montem: ⁊ cum ſediſſet acceſſerunt ad eū diſcipuli eius. Et reliqua. Oṁe. ſancti auguſtini epī Lect. vij.

Si queritur qđ ſignificet mons: bn̄ intelligitur ſignificarꝫ maiora precepta iuſtitie: qꝛ minora erant que iudeis data ſunt. Unus tn̄ đs ꝑ ſanctos ꝓphetas ⁊ famulos ſuos: ſcđm ordinatiſſimaꝫ diſtributionem tp̄oꝝ. Dedit minora p̄cepta pplo: quē timore adhuc alligari oportebat. Et ꝑ filium ſuū maiora pplo queꝫ caritate iā liberari ꝯuenerat. Cum auteꝫ minora minoribus: maiora maiorib⁹ dantur ab eo dant̃: qui ſolus nouit ꝯgruentē ſuis tp̄rib⁹ generi humano exhibere medicinā: nec mirum ē: qđ dant̃ maiora precepta pp regnum celorū: ⁊ minora data ſūt ꝓpter regnū terrenū: ab eodem uno deo qui fecit celum ⁊ terrā. De hac ergo iuſtitia que maior eſt. Dicit ꝓpheta. Iuſtitia tua ſicut montes dei. Et hoc bene ſignificat qđ ab uno magiſtro ſolo: docendis tātis rebus iđ docet̃ in mōte. Sedēs aūt docebat: qđ ꝑtinet ad dignitateꝫ magiſtri. Et accedunt ad eū diſcipuli eius: ut audiēdis illis uerbis: Ii eēnt etiā corpore uiciniores: qui p̄ceptis īpendendis animo appropinquabant. Lectio. viij.

Aperuit os ſuum ⁊ docebat eos. Iſta circunlocutio qua ſcribit̃: ⁊ aperiens os ſuum: fortaſſe ad ipſa maiora comendat aliq̃ꝫto longiorem futurum eſſe ſermonem: niſi forte non uacet qđ nūc eū dictum eſt aꝑuiſſe os ſuū: qđ ipſe in lege ueteri aꝑire ſoleret ora ꝓphetarum. Quid ergo dicit: Beati pauꝑes ſp̄u: qm̄ ipſoꝝ eſt regnum celoꝝ. Legimus ſcriptū de appetitōe reꝝ tp̄aliū. oīa uanitas ⁊ p̄ſūptio ſp̄s: p̄ſūptio ſp̄s audatiā ⁊ ſupbiam ſignificat. Uulgo ēt magnos ſp̄us ſuperbi hr̄e dicuntur ⁊ recte: qn̄ quidem ſp̄s etiā uentus uocat̃. Un̄ ſcriptum eſt: Ignis: grādo: nix: glacies: ſp̄s tempeſtates. Quis uero neſciat ſupbos īflatos dici tanq̃ꝫ uentos diſtētos. Un̄ illud ēt apl̄i Scīa inflat: caritas edificat. Quapropꝫ recte hic intelliguntur pauꝑes ſp̄u humiles ⁊ timentes deū: ideſt non hn̄tes inflātem ſp̄m: nec aliūde oīo inciꝑe oportuit beatitudinē. Siquidē ꝑuentura ē ad ſummā ſapientiā. Initium. n. ſapientie timor dn̄i: qm̄ ecōtrario initiū ōis peccati ſuperbia ſcribitur. Supbi ergo appetant ⁊ diligāt regna terraꝝ. Bt̄i aūt pauꝑes ſp̄u qm̄ ipſoꝝ ē regnū celoꝝ. Lectio. ix.

Beati mites qm̄ ipſi hereditate poſſidebunt terrā. Illā credo terrā: de qua ī pſalmis dꝛ. Spes mea es tu: portio mea in terra uiuētiū. Significat eīm ſoliditatē ⁊ ſtabilitatem hereditatis ꝑpetue ubi aīa ꝑ bonum affectū tanq̃ꝫ loco ſuo requieſcit ſicut corpus in terra ⁊ in cibo ſuo alitur: ſicut corpus ex terra. Ipſa eſt requies ⁊ uita ſāctoꝝ. Mites autem ſūt qui cedunt īprobitatib⁹ ⁊ non reſiſtūt in malo: ſꝫ uincunt in bono malū. Rixētur ergo in mites: ⁊ dimicēt ꝓ terrenis: ⁊ tp̄alibus rebus. Beati aūt mites: qm̄ ipi hereditate poſſidebunt terraꝫ: de qua pelli non pn̄t. Beati lugentes: qm̄ ipſi cōſolabuntur: luct⁹ eſt triſtitia de amiſſione caroꝝ. Conuerſi aūt ad deuꝫ ea que ī hoc mundo cara amplectebant̃ amittūt. Nō eīm gaudent his reb⁹ quibus an̄ gaudebant: ⁊ donec fiat in illis amor eternorū: nonnulla meſtitia ſautiant̃. Conſolabuntur ergo ſp̄u ſācto: qui maxime ꝓpterea paclitus noīatur. i. cōſolator. Ut temporalem amittentes eterna letitia ꝑfruātur.

In natalitijs confeſſorum pontificuꝫ ad ueſperas capitulum.

Ecce ſacerdos magnꝰ qui indiebus ſuis placuit deo: ⁊ inuentus ē iuſtꝰ ⁊ in tp̄re iracūdie factꝰ ē recōciliatio. hy. Iſte ꝯfeſſor. ℣ Amauit eū dñs: ⁊ ornauit eū. ℟. Stolā glorie: induit eum. Ad magnifi. añt. Sacerdos ⁊ pontifex ⁊ uirtutum opifex paſtor bone in populo: ora ꝓ nobis dñz. In quattuor doctoribꝰ ſubſcripta añt. i utriſq3 ueſpis ad ma. O doctor optime eccleſie ſc̄e lumen beate. N. diuine legis amator dep̄care ꝓ nobis filium dei. oratio.

Da queſumꝰ omp̄s d̄s: ut beati. N. ꝯfeſſoris tui ueneranda ſolēnitas: ⁊ deuotiōez nob̄ augeat ⁊ ſalutē. p. Alia oīo.

Exaudi queſumus dñe preces nr̄as quas in beati. N. ꝯfeſſoris tui atq3 pontificis ſolēnitate deferimus: ut q tibi digne meruit famulari: eius intercedētibꝰ meritis: ab oībꝰ nos abſolue pctis. p.

Ad matu. Inuitat. Regē ꝯfeſſorꝝ dñm: Uenite adoremus. p̄s. Uenite. hyꝰ. Iſte confeſſor. In. i. noct. añt. Beatus uir q in lege dñi meditatur: uoluntas eius ꝑmanet die ac nocte ⁊ oīa quecunq3 faciet ſemꝑ ꝓſperabūtur. p̄s. Ipe añt. Beatus iſte ſc̄s q ꝯfiſus eſt in dño: p̄dicauit p̄ceptum dñi: ꝯſtitutus ē in monte ſc̄o eius. p̄s. Quare fre. añt. Tu es gloria mea: tu es ſuſceptor meus dñe: tu exaltās caput meum ⁊ exaudiſti me d̄ monte ſc̄o tuo. p̄s. Dñe quid multi. ℣. Amauit euz dñs: ⁊ ornauit eū. ℟. Stolā glorie: induit eum. Sermo ſācti ambroſij epiſcopi. Lectio prima.

Ad ſancti ac beatiſſimi pr̄is nr̄i. N. Cuius hodie feſta celebramꝰ laudes addidiſſe: aliqd decerpiſſe eſt. Cū ſi quidem uirtutū eiꝰ gr̄a non ſermonibus exponenda ſit ſed opibus cōprobanda. Cū eīm dicat ſcriptura diuīa: glīa pr̄is ē filius ſapiens. Quante huiꝰ ſūt glīe: qui tantorꝝ filiorꝝ ſapientia ⁊ deuotione letatur. In chriſto eīm ieſu ꝑ euangeliū ipſe nos genuit. Quicqd igr̄ in hac ſācta plebe pōt eē uirtutis ⁊ glīe: de hoc eīm quaſi de quodā lucidiſſimo fonte oīum riuulorum hec puritas emanauit. Et eīm quia caſtitatis pollebat uigor: qr abſtinētie glīabatur anguſtijs: qr blandimentis erat p̄ditus lenitatis: oīuz ciuium in deū ꝓuocauit affectum. Quia pontificis adminiſtratione fulgebat. Pl̄es e diſcipulis reliqt ſui ſacerdotij ſucceſſores. Bn̄ ⁊ congrue in hac die quā nobis beati pr̄is nr̄i. N. huiꝰ ad paradiſū tranſitus exultabilem reddidit: pn̄tis pſalmi uerſiclm decātauimꝰ. In memoria etna erit iuſtus. ℟. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: qr in pauca fuiſti fidelis: Supra multa te ꝯſtituam: intra i gaudium dñi tui. ℣. Dñe qnq3 talenta tradidiſti mihi: ecce alia qnq3 ſuplucratus ſū. Intra. Lc. ij.

Digne in memoria uertit hoīum: q ad gaudium tranſit angelorꝝ: q iaz gl̄am chriſti clarificatus īuenit: qr mūdi glīam non queſiuit: cauens illud qd̄ dicit ſermo diuinꝰ: ne laudaueris hoīem in uita ſua: tanq3 ſi diceret: Lauda poſt uitaz: magnifica poſt ꝯſumationē. Duplici eīz ex cā utilius eſt hoīum magis memorie laudē dare quam uite. Ut illo potiſſimū tp̄re merita ſāctitatis extollas: qn̄ nec laudantez adulatio nocet: nec laudatū tētet elatio. Lauda ergo poſt ꝑiclm: predica ſecurū: lauda nauigantis felicitatē: ſed cū ꝑuenerit ad portū: lauda ducem uirtutū ſed cū ꝑductus ē ad triumphū. Quis autē uiuēs tutꝰ poſſit ac ſine trepidatiōe laudari: q ⁊ de preterito meminit ſe hr̄e qd̄ doleat: ⁊ de futuro uidet ſibi ſuper eē qd̄ timeat: Quis uero i hoc corpuſculo poſitus: debeat ſibi quicq3 uendicare demeritis: quorꝝ iter uite occulta demonū infeſtatio uelut latronuz obſidet multitudo: Quibus ꝑ oēs uias ſupplantatores iuiſi aīarꝝ laqueos tendunt: inumerabilibꝰ mortibus expaueſcendos. ℟. Ecce ſacerdos magnꝰ q in diebus ſuis placuit deo. Ideo iure iurādo fecit illum dñs creſcer̄ in plebem ſuam. ℣. Benedictionē oīum gentium dedit illi: ⁊ teſtamentū ſuum confirmauit ſuper caput eius. Ideo iure. Lectio tertia.

Nauigantibus eīz nobis ꝑ hoc mare magnum ⁊ ſpatioſū: in quo reptilia quorꝝ non eſt numerus aīalia puſilla ⁊ magna ideſt diuerſa inimicorum genera que ſc̄dm nr̄arum uirium q̄ꝫtitatem compenſato nobiſcuz agone luctantur. In huius itaq3 mūdi pellago uolutātibꝰ nobis ualde pertimescendum est: ne nauem nr̄am aut ꝓcella tempestatis arripiat: aut fluctꝰ absorbeat: aut in eternam predam pyrrhata crudelis abducat. Aduersus hec ergo mltiformis seculi mala castitatis ⁊ castis actibus resistamꝰ. Beati aūt patris. N. merita iā intuto posita securi magnificemus. Qui gubernaclm fidei uiriliter tenens. Anchorā spei tranquilla in statione cōposuit. Et bene celestibus diuitijs ⁊ eternis mercibꝰ onustaꝫ nauem optato in littore collocauit: qui ꝯ omnes aduersarios: scutū timoris dei tā diu infatigabiliter tenuit: donec ad uictoriam ꝑueniret. Quid eīm fuit totius uite illius cursus nisi unīꝰ diei cum per uigili hoste ꝯflictus. Hūistis in eo medicum: q e celo lapsus est cū quo sanitas fines uestros: imo ipse sanitatū auctor ītrauit. ℟. Iurauit dn̄s ⁊ non penitebit eum: Tu es sacerdos in eternū scd̄m ordinem melchisedech ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis: Tu es. In .ij. noct. an̄t. Inuocanteꝫ exaudiuit dominus sanctum suum: dn̄s exaudiuit eum: ⁊ ꝯstituit eum in pace. ps. Cum inuocarem. an̄t. Letentur oēs q̄ sꝑant in te dn̄e: qm̄ tu bn̄dixisti iusto: scuto bone uolūtatis tue coronasti eū. ps. Verba mea. an̄t. Dn̄e dn̄s nr̄ q̄ꝫ admirabile ē nomen tuum ī uniuersa terra. qꝛ gloria ⁊ honore coronasti sanctū tuum: ꝯstituisti eū sup opa manuum tuaꝝ. ps. Ipse. ℣. Elegit eum dn̄s: sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrificandū ei: hostiam laudis.

Lectio quarta.

Quantis hic ille cecis a uia ueritatis errantibus: ⁊ de sūma iam in ꝓfundū rupe pendentibus amissū reddidit uisum: ⁊ illū quo christus uidetᷣ reparauit intuitū. Quantoꝝ auribus surdis ⁊ infidelitatis obturatione dānatis ad ꝑcipiēdā uocem celestium mandatoꝝ: ꝑciosum infudit auditum: ut uocati deo ad miaꝫ rn̄derant ꝑ obedientiam. Quātos intrinsecꝰ uulneratos: āgelici oīs arte ⁊ oꝛonū firmitate curauit. Quantos ꝑ longā icuriam peccati labe solutos: ⁊ quadā lepre ꝯtagione ꝑfusos: castigatiōibus ⁊ exhortationibus expugnando: dei in se operante uirtute mūdauit. Quantoꝝ aīas uiuētes in corpore iā defunctas: ⁊ delictoruꝫ mole obrutas ac sepultas: ad emendationem tanq̄ꝫ ad lucē uocando deo resuscitauit. Et dn̄i sui admirādus imitator iā mortuas deo: econtrario mortificauit uitali morte peccato: nihilominꝰ alioꝝ blādimentis dānatiōe mētis ꝯsentiebat: tunc ī alia ꝑte ea que apparuerant salubritate claudebat. quo ordie hoc faciebat: Claudebat utiq̄ꝫ eos docendo ne alienū malum uiderēt: ne eis res aliene ꝯcupiscibiles apparerēt: ne eis ꝯiunx extranea pulchra eēt in peccati uenenū: ⁊ ꝑ aspectum aīam penetraret. Ne intiori hōi maculā exterioris culpa transmitteret: ne ad cor tenebre ꝑ uias lucis intrarēt: ne ī uno quoq̄ꝫ ꝓphetica illa intminatio cōpleretur. Mors inq̄t intrat per fenestras nr̄as. ℟. Inuenit dauid seruum meū: oleo sancto meo unxi eū: Manus eīm mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus ī eo: ⁊ filius iniq̄tatis non nocebit ei. Manus.

Lectio quinta.

Ministeria eīm auriū ⁊ oculoꝝ fenestre eē ꝓbantᷣ aiarū. Qn̄ aperimus auditū: mala ⁊ iiq̄ua loquētibꝰ ac dānabilr obtrectantibꝰ: ⁊ que dō st̄ ꝯria suadētibꝰ: mors intrat ꝑ fenestras nr̄as: Horror mortiferᷓ noctis erūpit: ꝑ quas sol iustitie ītrarᷓ debuerat. Qn̄ iste peccati fenestre aperte sūt ianue salutis ⁊ uite: ac porte paradisi clause sūt. Has iste uir beatus fenestras: multis seris diuini timoris obstruxit. De quātoꝝ iste cordibꝰ que ihōesta iniq̄tas ⁊ ipietas possidebat: fugauit luxuriam: deiecit irā: ⁊ extinxit inuidiam: ⁊ uelut de antiqua domo barbaris perturbatis hostibus: reuocando illuc fidē: castitatē: iustitiā: miam: hitatores pacificos intermisit: ꝑ quos in domiciliū mētis caput hoꝝ bonoꝝ christus intraret. Et appositis medicamentis pn̄ie quatriduanū uelut fetentem increpationuꝫ fremitu suscitauit: ⁊ emendatione suscepta: de mediis mortis faucibus erutos: temporiua resurrectione uite restituebat. Hec itaq̄ꝫ atq̄ꝫ huiusmodi plurima gerens: que etiaꝫ ipsi plenius meministis. Que qꝛ proferᷓ per nos atqꝫ expedire ut dignum ē: non pōt ſermo paupculus: meliꝰ ea uobis uī dicet affectus. ℞. Poſui adiutorium ſuper potentē: ⁊ exaltaui electum ď plebe mea: Manꝰ eiꝫ mea auxiliabitur ei. ℣. Inuēi dauid ſuū meū: oleo ſcō meo unxi eū. Manꝰ. Le. vi.

Summe alacritatis inſtātia fuit cultoꝛ ⁊ cuſtos aīarum: cupiditates reſerans: iras cōprimēs: malitias extirpās: his magis uirtutibus neceſſarijs fuit: q̄bus tanta iniquitas. Sūptis quotidie deficiente iuſtitia uiribus ꝯualeſcebat. Et q̄dem iſte ī hac pegrinatione ſolo corpoꝛ ꝯſtitutus cogitatione ⁊ auiditate multa ī eterna pr̄ia ꝯuerſatus eſt. Qui huic mundo crucifixus ⁊ mortuus: q̄cquid laborauit de hac uita ad illam uitā tranſtulit: ⁊ quaſi bonꝰ rōcinatoꝛ uelut ad centupluꝫ manum porrigens ſemp̱ de ſiniſtra tranſmiſit ad dextrā: ⁊ in celo repoſuit theſauros ſuos. Nam ⁊ ſi hic opa eius uident̄: illuc opū merita trāſierūt. Iſtiꝰ ergo ī q̄ꝫtū poſſumꝰ ueſtigijs īſiſtamus: quibus p̱ illam aretā nimis uiam ad celi ampla feſtinans: qua eū ſequeremur oñdit. Ideo eīm illū huic terre n̄re actuum ad illius īformaremur exēplum: ⁊ aīaꝝ n̄raꝝ facies ad eū reſpicientes tanq̄ꝫ ad ſpeculum cōponamus: ⁊ quaſi hōi filij ſilitudinem patris excolamus in nobis. Reſpōſoriū.

Iſte ē qui añ deū magnas uirtutes opatus ē: ⁊ ōis terra doctrine eius repleta ē. Ipſe intercedat p̱ peccatis om̄ium pp̄loꝛum. ℣. Iſte ē q̄ contempſit uitā mundi: ⁊ p̱uenit ad celeſtia regna: Ipſe. In. iij. noct. añt. Dñe iſte ſanctus h̄itabit in tabernaculo tuo: opatus ē iuſtitiam: requieſcet in monte ſancto tuo. ps. Dñe quis hi. añt. Uitam petijt a te tribuiſti ei domine: gloriā ⁊ magnum decorē impoſuiſti ſup̱ eum: poſuiſti in capite eius coronā de lapide precioſo. ps. Dñe in uirtu. añt. Hic accipiet bn̄dictionē a dño: ⁊ miam a deo ſalutari ſuo: q꞉ hec eſt generatio querentium dn̄m. ps. Dñi ē terra. ℣. Tu es ſacerdos in: eternū. ℞. Scd̄m ordinē: melchiſedech. Lectio ſancti euangelij ſecudum mattheum.

In illo tp̄e dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc: homo quidā pegre p̱ficiſcens uocauit ſeruos ſuos: ⁊ tradidit illis bōa ſua. Et reliqua. om̄. ſ. gre. pape

Lectio ſancti euangelij f̄res Le. vij.

carissimi. Sollicite nos cōſiderare ammonet: ne nos q̄ plus ceťis ī hoc mūdo accepiſſe aliquid cernimur: ab auctore mundi grauius inde iudicemur. Cum eīm augent̄ dona: rōnes ēt creſcūt donorum: tanto ergo eē humilioꝛ atqꝫ ad ſeruiendum deo p̱mptioꝛ q̄ſqꝫ debꝫ ex munere: q̄ꝫto ſe obligatoriē eē ꝯſpicit in reddenda rōne. Ecce hō qui pegre p̱ficiſcēs ſeruos uocat: eiſqꝫ ad negociū talenta p̱titur. Poſt multū uero tp̄is poſiturꝰ cuꝫ eis rōnem reuertit̄: bñ aūt opantes p̱ apportato lucro remunerat: ſeruum uero a bono ope toꝛpentem dānat. Quis itaqꝫ hō iſte ē qui pegere p̱ficiſcit̄ niſi redemptoꝛ n̄r: q̄ ī ea carne quā aſſumpſerat abijt in celū: carnis eīm locus p̱priꝰ terra eſt: que quaſi ad pegrina ducit̄: dū p̱ redēptorē n̄m in celo collocat̄. Sed hō iſte pegre p̱ficiſcens ſeruis ſuis bona ſua tradidit: q꞉ fidelibus ſuis ſp̄ualia dona ꝯceſſit. Et uni quidē dedit q̄nqꝫ talenta: alij aūt duo: alij uero unū. Quinqꝫ ⁊ eīm ſūt corporis ſenſus. uidelꝫ uiſus: auditꝰ: guſtus: odoratꝰ: ⁊ tactus. Quinqꝫ igit̄ talētis donū: quinqꝫ ſenſuum. i. exterioꝛ ſcia exprimitur. Duobus uero ītellectus ⁊ operatio deſignatur. Unius auteꝫ talenti noīe intellectus tantummodo deſignatur. ℞. Amauit eū dñs ⁊ ornauit eum: ſtolam glorie induit eum: Et ad portas paradiſi coronauit eum. ℣. Induit eum dñs loricaꝫ fidei: ⁊ ornauit eum. Et ad portas. Lectio octaua.

Sed is qui q̄nqꝫ talēta accepat: alia q̄nqꝫ lucratus eſt: q꞉ ſūt nonnulli q̄ ⁊ ſi interna ac myſtica penetrare neſciūt p̱ intentione tñ ſupne pr̄ie docent recta quos poſſunt de ipſis extioꝛibus que acceperūt: dūqꝫ ſe a carnis petulantia: a terrenaꝝ reꝝ ambitu: atqꝫ a uiſibilium uoluptate cuſtodiunt: ab his ēt alios āmonendo cōpeſcunt. Et ſunt nōnulli q̄ quaſi duobus talentis ditati: intellectum atꝫ operationē percipiunt: ſubtilia de intͤnis intelligunt: mira in exteriorib⁹ opantur. Cunqꝫ intelligendo ⁊ opando aliis predicant: quaſi duplicatū ꝺ negocio lucrū reportant. Bñ aūt alia quinqꝫ: uel alia duo in lucrū ueniſſe referunt: qꝛ dum utrꝫ ſexui predicatio ipendit: quaſi accepta talenta geminant. Sed is qui unuꝫ talentū accepat: abiens fodit in terrā: ⁊ abſcondit pecuniā dñi ſui. Talentū in terra abſcondere ē acceptū ingeniū in terrenis actibus iplicare: lucrū ſpuale non querere: cor a terrenis cogitationib⁹ nunqꝫ leuare. Sunt nāqꝫ nonnulli q donū itelligentie pceperunt: ſꝫ tñ ſola que carnis ſunt ſapiūt: de quibus ꝑ pphetā dicitur. Sapientes ſunt ut faciāt mala: bene autem facere neſciunt. ℟. Sint lūbi urī precincti: ⁊ lucerne ardentes inmanibus urīs. Et uoſ ſimiles hoībus expectātibus dñm ſuum: Qñ reuertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo qꝛ neſcitis qua hora dñs ueſter uenturus ſit. Et uos. Glia. Qñ.

Lectio .ix.

Sed dñs qui talenta ɔtulit rōnē poſiturus reddit: qꝛ is q nunc pie ſpūalia dona tribuit: diſtricte in iudicio exquirit merita. Qꝺ qſqꝫ accepit ɔſiderat: ⁊ qꝺ lucrū de acceptis reportat pēſat. Seruus qui geminata talēta retulit: a dño laudatur: ad eternā remunerationem pducitur: cum ei uoce dñica dicitur. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: qꝛ ſup pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te ɔſtituam: intra in gaudium dñi tui. Pauca quippe ſunt oīa bona pñtis uite: qꝫuis multa eſſe uideantur cōparatione retributōnis eterne. Sꝫ tunc fidelis ſeruus ſupra multa conſtituitur: qñ deuicta omi corruptionis moleſtia: de eternis gaudiis in illa celeſti ſede gliantur. Tunc ad dñi ſui gaudium pfecte intromittit: qñ in etna illa patria aſſūptus: atqꝫ angeloꝝ cetibus admixtus: ſic interius gaudet de munere: ut non ſit iā qꝺ exterius doleat de corruptione. Seruus autem qui operari de talento noluit ad dñm cum uerbis excuſationis reddit dicens. Dñe ſcio quia homo durus es: metis ubi nō ſeminaſti: ⁊ congregas ubi non ſparſiſti: ⁊ timenſ abii: ⁊ abſcondi talentum tuum. Ecce habes quod tuum eſt. Ad laudes ⁊ per horas antiphōa. Ecce ſacerdos magnus: q in diebus ſuis placuit deo: ⁊ inuent⁹ eſt iuſtus. ps. Dñs regnauit. cū reliquis añt. Non eſt inuētus ſimilis illi q ɔſeruaret legem excelſi. añt. Ideo iureiurando fecit illum dñs creſcere in plebē ſuaꝫ. añt. Sacerdotes dei benedicite dñꝫ: ſerui domini hymnum dicite deo allā. añt. Serue bone ⁊ fidelis: intra in gaudiū dñi tui. capitlꝫ. Ecce ſacerdos. hy⁹. Jeſu redēptor. ℣. Juſtum deduxit dñs. per uias rectas. ℟. Et oñdit illi regnum dei. Ad benedic. añt. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: qꝛ in pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te conſtituam dicit dñs. Ad tertiā capitulum. Ecce ſacerdos. Rb. Amauit eum dñs: ⁊ ornauit eum. ℣. Stollam glorie induit euꝫ. Et ornauit. Gloria. Amauit. ℣. Elegit eum dñs: ſacerdotem ſibi. ℟. Ad ſacrificandum ei: hoſtiam laudis. Ad ſextam capitulum.

Non eſt inuentus ſimilis illi qui cōſeruaret legem excelſi: ideo iureiurando fecit illum dominus creſcere in plebem ſuam. Reſponſum breue. Elegit eum dñs: ſacerdotem ſibi. ℣ Ad ſacrificandum ei: hoſtiam laudis. Sacerdotē. Glā. Elegit. ℣. Tu es ſacerdoſ: in eternū. ℟. Secundum ordinem: melchiſedech. Ad nonaꝫ capitulum.

Vngi ſacerdotio ⁊ habere laudem in nomine ipſius: ⁊ offerre illi incēſum dignum in odorem ſuauitatis. Reſponſum breue. Tu es ſacedos: in eternum ℣. Secundum ordinem: melchiſedech. In eternum. Gloria. Tu es. ℣. Juſtum deduxit dominus: per uiaſ rectas. Reſponſum. Et oſtendit illi: regnum dei. Ad ueſperas antiphona cum reliquis pſalmus. Dixit dominus domino. cum reliquis in fine pſalmus. Memento domine dauid ⁊. capitulum. Ecce ſacerdos magn⁹. hymnus. Iſte confeſſor domini. uerſus. Juſtum deduxit. reſponſum. Et oſtendit. Ad magnificat antiphona. Amauit eū dominus ⁊ ornauit eum: ſtolam glorie induit eum: ⁊ ad portas paradiſi coronauit eum. Pro ſolis ſummis pontificibus ſubſcripta antiphona in ſecundis ueſperis dicitur ad magnificat. Dum eſſet ſummus pontifex: terrena non metuit ſed ad celeſtia regna glorioſus migrauit. In quattuor doctorib⁹ eccleſie ſ̄ſcriptū euangelium cuꝫ omelijs ſubſcripta dicit̄. Lectio ſācti euāgelij ſcd̄m mattheum.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terre. Qd̓ ſi ſal euanuerit in quo ſaliet: Et reliqua. Omē. ſancti hieronymi preſbyt̄i. Lectio ſeptima.

Sal appellant apl̄i ⁊ doctores: quia ꝑ illos uniuerſū eruditū eſt genus. Qd̓ ſi ſal euanuerit in quo ſaliet: Si doctor errauerit quō alio doctor̄ emendabitur: Ad nihilum ualet ultra niſi ut mittatur foras: ⁊ ꝯculcetur ab hōibus. Exemplū de agricultura ſūptum eſt. Sal enim ⁊ i ciboꝝ ꝯdimentuꝫ ⁊ ad ſiccandas carnes neceſſariū ē: ita ut alium uſū non hēat. Certe legimus inter ſcripturas urbes quaſdam ita uictoꝝ ſale ſeminatas: ut nl̄lū in ipſis ſemen oriretur. Caueant ergo doctores ⁊ ep̄i ⁊ uideant potentes. Potenter ſuſtinere tormenta nihilq; eē remedij: ſi ſe maloꝝ ruinis ſinant ad tartaruꝫ ducere. Lectio octaua.

Vos eſtis lux mundi. Non pōt ciuitas abſcondi ſupra montem poſita neq; accendunt lucernā: ⁊ ponunt eā ſub modio ſed ſup candelabruꝫ: ut luceat oībus q in domo ſūt. Docet fiduciā predicandi: ne apl̄i abſcondant̄ ob metū: ⁊ ſimiles ſint lucernis ſub modio: ſed tota libertate ſe ꝓdant: ut qd̓ audierint in cubiculis: predicēt i tectis. Nolite putare qm̄ ueni ſoluere legem aut ꝓphetas: non ueni ſoluere legē ſed adimplere: ſiue qd̓ de ſe ꝑ alios ꝓphetas cōpleuerit: ſiue qd̓ ea que an̄ pp̄ infirmitatem audientiū: ruda ⁊ iperfecta fuerant: ſua p̄dicatione cōpleuerit: ⁊ ea tollens ac uice tallionis excludens: occulta i mente ꝯcupiſcētia dānat. Donec tranſeat celū ⁊ terra. Lect. ix.

Promittunt̄ nobis celi noui et terra noua: que factur⁹ eſt dn̄s d̄s. Si ergo noua creanda ſunt: ꝯſequēter uetera tranſitura. Qd̓ aūt ſequit̄ iota unuꝫ: aut unus apex non p̄tibit a lege: donec oīa fiant: ex figura hec oñditur: qd̓ ēt que minima putant̄ in lege: ſacramētis plena ſūt ⁊ oia recapitulant̄ in euangelio. Cuius ergo eruditionis eſt: cuiuſq; doctrine etiā diuerſa ſacrificia ⁊ que ſupſtitioſa uident̄ in intimis quotidie d̄monſtrant̄ cōpleri. Qui ergo ſoluerit unū de mandatis iſtis minimis ⁊ docuerit ſic hoīes: minimus uocabitur in regno celoꝝ. Qui aūt fecerit ⁊ docuerit: hic magnus uocabit̄ in regno celoꝝ. In natalitijs uni⁹ cōfeſſoris non pontificis. Ad ueſp. capitulum.

Beatus uir q ſuffert tentationeꝫ: qm̄ cuꝫ ꝓbatus fuerit accipiet coronā uite: quaꝫ repromiſit d̄s diligentibus ſe. hy⁹. Iſte ꝯfeſſor. ℣. Amauit eum dn̄s: ⁊ ornauit eū. ℟. Stolaꝫ glorie: induit eum. Ad magnif. an̄t. Similabo eū uiro ſapienti: qui edificauit domū ſuam ſupra petrā. oīo.

Deus qui nos beati. N. confeſſoris tui annua ſolennitate letificas: concede ꝓpitius: ut cuius natalitia colimus etiam actiones imitemur. ꝑ d. Alia oīo.

Adeſto dn̄e ſupplicationib⁹ noſtris quas in beati. N. confeſſoris tui ſolennitate deferimus: ut q noſtre iuſtitie fiduciam non habemus: eius qui tibi placuit precibus adiuuemur. ꝑ d. Pro abbate confeſſore. oratio.

Interceſſio nos queſumus domine beati. N. abbatis commendet: ut quod noſtris meritis non ualemus: eius p̄rocinio aſſequamur. per. Ad mat. iuit. Regē ꝯfeſſoꝝ dn̄m: Venite adoremus. hy⁹. Iſte ꝯfeſſor. In .j. noct. an̄t. Beatus uir qui in lege dn̄i meditatur: uoluntas ei⁹ ꝑmanet die ac nocte: ⁊ oīa quecunq; faciet ſemꝑ ꝓſperabūtur. p̄s. Beatus uir. an̄t. Beatus iſte ſanct⁹ q confiſus ē in dn̄o: predicauit preceptuꝫ dn̄i: conſtitutus ē in monte ſancto eius. p̄s. Quare fremuerunt. an̄t. Tu es gloria mea: tu es ſuſceptor meus dn̄e: tu exaltans caput meum: et exaudiſti me de monte ſancto tuo. p̄s. Domine quid. uerſus. Amauit eum dominus: ⁊ ornauit eū. ℟. Stolam glorie: induit eum.

Sermo ſācti auguſtini epi. Lectio.j.

SOlet mltos mouere fr̄es cariſſimi: qd̓ dn̄s noſter ieſus chriſtus in ſermone euangelico cum prius dixiſſet: luceat lumen ur̄m coraꝫ hoībus: ut uideāt opa ur̄a bona: ⁊ glificent pr̄em ueſtrum q in celis eſt. Poſtea dixit: Attendite ne iuſtitiam ur̄am faciatis coraꝫ hoībus ut uideamī ab eis. Turbaṫ eim mens parū intelligentis: ⁊ p̄cepto utriqꝫ obaudire cupiētis: ⁊ per diuerſa ⁊ aduerſa diſtēditur. Tam nemo enim pōt qꝫuis uni dn̄o obtēperare repugnantia iubenti: quā nemo pōt ēt duobus dn̄is ſeruire. Qd̓ eodem ſermone ſaluator ip̄e teſtatus ē. qd ergo faciet animus nutans: cū ſe obtemperare non poſſe exiſtimat: ⁊ nō obtēperare formidat: Si enim bona opa ſua i luce poſuerit hoībus ituenda ut faciat qd̓ preceptū eſt. Sic luceat lumen ur̄m corā hoībus: ut uideant bona opera ueſtra: ⁊ glificent patrem ur̄m qui in celis. Reum ſe teneri arbitrabitur: qꝛ ꝯtra preceptuꝫ fecerit ubi dr̄. Attendite ne iuſtitiam ueſtram faciatis corā hoībus ut uideamini ab eis. ℟. Euge ſerue bōe ⁊ fidelis: qꝛ i pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te ꝯſtituam: Intra in gaudium dn̄i tui. ℣. Dn̄e quinqꝫ talēta tradidiſti mihi: ecce alia qnqꝫ ſuꝑ lucratꝰ ſū. Intra

Rurſūqꝫ ſi hec timens ⁊ caués: eaque benefacit abſcōderit n̄ ſe putauerit ſeruire iperāti ⁊ dicēti. **Lec.ij.** Luceat lumen ur̄m corā hoībus: ut uideāt bona opa ur̄a. Qui aūt recte itelligit utrūqꝫ implet ⁊ ſeruiet uniuerſiſſimo dn̄o: q ſeruum pigrū non dānaret: ſi ea que fieri nl̓lo mō poterant iperaret. Audi eim paulum ſeruū ieſu chriſti: uocatū apl̓m ſegregatum in euangeliū dei: utrunqꝫ facientē ⁊ docentem. Videte quēadmodum luceat lumen eius corā hoībus: ut uideant bona opa eius. Comēdemꝰ inqt noſmet ipſos ad ōem ꝯſciam hoīum in conſpectu dei. Et iteꝝ: ꝓuidemus bona non ſolum corā deo ſed ēt corā oībus hoībus. Et iteꝝ. Placete ōibus ꝑ oīa: Sicut et ego ōnibus ꝑ oīa placeo. Videte rurſus quēadmodū attendat ne faciat iuſtitiam ſuā corā hoībus: ut uideaṫ ab eis. Opus aūt ſuum ꝓbet inqt unuſqſqꝫ: ⁊ tunc i ſemetipſo hēbit gl̓iam ⁊ non in altero. Et iteꝝ: Nā gl̓ia nr̄a hec eſt teſtimoniū conſcie nr̄e. Et illō quo nihil ē manifeſtiꝰ. Si adhuc igt hoībꝰ placerē xp̄i ſeruꝰ n̄ eēm. ℟. Iuſtꝰ germiabit ſicut liliū. Et florebit i eternum añ dn̄m. ℣. Platatus in domo dn̄i in atrijs domus dei noſtri. Et. **Lectio tertia.**

SEd neqſqꝫ eoꝝ qui d̓ p̄ceptis quaſi repugnantibus ipſiꝰ dn̄i moueaṫ multo magis apl̓o eius igerat queſtionē ⁊ dicat: Quō tu dicis: Placete ōibus ꝑ oīa: ſicut ⁊ ego ōibus ꝑ oīa placeo: Et tu idem dicis: Si adhuc hoībus placerem chriſti ſeruus non eſſeꝫ: Aſſit ipſe dn̄s: q ⁊ i ſeruo ſuo: ⁊ apl̓o loquebaṫ: ⁊ aperiat nob̄ uolūtatē ſuā: ⁊ tribuat obediēdi facl̓tatem. Ip̄a qppe uerba euangelica: ſecū portant expoſitiones ſuas: nec intercludunt ora eſurientiū: qꝛ paſcunt corda pl̓ſantiū. Intentio qppe cordis hūani quo dirigatur: ⁊ qd expectet intuendū eſt. Si enim qui uult uideri ab hoībus: gl̓iam ⁊ utilitatē ſuam ponit ante hoīes: ⁊ hanc i ꝯſpectu hoīum querit: nihil eoꝝ que de hac re dn̄s recipit ipleuit: qꝛ ⁊ intendit facere iuſtitiā ſuam corā hoībus ut uideaṫ ab eis. Et non ſic eluxit lumen eiꝰ coram hoībus: ut ad hoc uiderent bona opera eius: ut glificent patrem qui in celis eſt. Se quippe glorificari uoluit non deum: ⁊ ſuam queſiuit utilitateꝫ non dilexit dn̄i uoluntatē. De qbꝰ dicit apl̓s: Om̄s eim que ſua ſūt querūt nō que ieſu chriſti. ℟. Iſte cognouit iuſtitiam: ⁊ uidit mirabilia magna: ⁊ exorauit altiſſimū: Et inuentus ē in numero ſanctoꝝ. ℣. Iſte ē qui ꝯtempſit uitā mundi ⁊ ꝑuenit ad celeſtia regna. Et inuentus. **In .ij. noct. añt.** Inuocantē exaudiuit dn̄s ſc̄m ſuū: dn̄s exaudiuit eum: ⁊ ꝯſtituit eum in pace. **ps.** Cum inuocarē. **añt** Letentur ōes qui ſꝑant in te dn̄e: qm̄ tu bn̄dixiſti iuſto: ſcuto bone uolūtatis tue coronaſti eū dn̄e. **ps.** Verbamea. **añt.** Dn̄e dn̄s nr̄ qꝫ admirabile eſt nomē tuuꝫ in uniuerſa terra: quia gloria ⁊ honore coronaſti ſanctum tuum: ⁊ conſtituiſti eum ſuper opa manuum tuarum. **pſalmus** ipſe. **verſus.**

Os iuſti: meditabitur ſapiētiā. ℟. Et lingua eius: loquetur iudicium. **Lectio quarta.**

Itaqꝫ nō illic ſententia termiata eſt ubi ait: Sic luceat lux ūra corā hōibus: ut uideant bona opera ueſtra ſed continuo ſubiunxit cur faciendum ſit: ut glificent inquit pr̄em ueſtruꝫ qui in celis eſt: ut hō cum benefaciēs uidetur ab hōibus: intentionem boni facti hēat in ꝯſciētia ſua: intentionē uero innoteſcēdi nō hēat niſi in laudibus dei: ꝓpter eoꝝ quibꝰ innoteſcit utilitatē: quibus hoc prodeſt: ut deo placeatur qui hoc ꝑſtitit hōi: atqꝫ ita non deſpent ēt ſibi ſi uoluerit hoc poſſe preſtari. Itaqꝫ aliam ſñiam ubi ait. Attendite ne iuſtitiā ūram faciatis corā hōibus: non alibi terminauit q̄ꝫ ubi dixit: ut uideamini ab eis nec addidit. Et glificēt patrem ueſtrum qui in celis eſt. Sꝫ potius addidit: Alioquin mercedē non hēbitis: apud pr̄em ueſtrum qui ī celis eſt. ℟. Iſte eſt qui añ deum magnas uirtutes opatus eſt: ⁊ oīs terra doctrina eius repleta eſt: Ipſe intercedat ꝓ peccatis oīum populoꝝ. ℣. Iſte ē qui ꝯtempſit uitam mundi: ⁊ peruenit ad celeſtia regna: Ipſe. **Lectio quinta.**

Hinc eiꝫ oñdit eos qui tales ſūt quales fideles ſuos eſſe nō uult ī eo ipſo mercedē querere: quod uident̄ ab hōibus ibi ꝯſtituere bonum ſuū: ibi oblectare uanitatē cordis ſui: ibi exinaniri ⁊ īflari: ibi tumeſcere ⁊ ꝯtabeſcere. Cur eiꝫ nō ſufficit ut diceret. Attendite ne iuſtitiam ueſtrā faciatis coraꝫ hōibus: ſed addidit ut uideami ab eis: niſi qꝛ ſunt qdam qui ſic faciunt iuſtitiā ſuā corā hōibus: ut nō uideant̄ ab eis: ſed ut ipſa opa uideant̄: ⁊ glificet̄ pr̄ q in celis ē. Qui ea iuſtificatiſ ipijs donare dignatꝰ eſt: qui tales ſt: nec ſuam iuſtitiā deputant: ſꝫ eius ex cuiꝰ fidē uiuunt. Uñ ⁊ apl's dicit ut chriſtū lucrifaciam: ⁊ īueniar in illo nō hñs meaꝫ iuſtitiaꝫ que ex lege ē: ſꝫ eā que eſt ꝑ fidē chriſti que ē ex deo iuſtitia ex fide. Et in alio loco. Ut nos ſimꝰ iuſtitia dei in illo. Uñ ⁊ iudeos ita rep̄hendit. Ignorantes inquit dei iuſtitiam: ⁊ ſuam uolentes cōſtituere: iuſtitie dei non ſunt ſubiecti. ℟. Amauit eū dñs ⁊ ornauit eum: ſtolam glorie īduit eum: Et ad portas ꝑadiſi coronauit euꝫ. ℣. Induit eum dñs loricā fidei: ⁊ ornauit eū. Et ad portas. **Lectio ſexta.**

Quiſquis ergo ita uult uideri opera ſua ab hōibus ut ipē glificetur: a quo ea que in illo uidentur accepit: ⁊ ſic ad imitandū bonum iidē ipſi qui uident pietate fidei ꝓuocentur: uere lumē eiꝰ lucet coram hoibus: qꝛ lux de illo caritatis radiatur: non ſupbie fumꝰ euomit̄ ⁊ in eo ipē cauet: ne iuſtitiam ſuā faciat corā hominibus ut uideat̄ ab eis: qꝛ nec ſuā deputat illā iuſtitiā: nec iō facit ut ipſe uideat̄: ſed ut ille intelligat̄ q laudat̄ in hoīe iuſtificato ut faciat ⁊ in laudāte qđ laudat̄ in altero. i. ut laudantē faciat eſſe laudabilē. Attendite ⁊ apl'm cū dixiſſet. Placet omnibꝰ ꝑ oīa: ſicut ⁊ ōibus ꝑ oīa placeo: quō non ibi remāſit: quaſi ibi ꝯſtituerit finem ītentōis ſue ut placeret hōibus. Alioqn dixiſſet falſū: ſi adhuc hōibus placerem chriſti ſeruꝰ non eſſē. Sꝫ ſtatim ſubiūxit quare hōibus placeret: nō querēs iquit qđ mihi utile ē: ſed qđ mlt'is ut ſalui fiāt: ita ⁊ non placebat hōibꝰ pp ſuā utilitatē ut chriſti nō eēt ſeruus. ⁊ placebat hōibꝰ pp illoꝝ ſalutē: ut chriſti eēt diſpenſator idoneꝰ: qꝛ ⁊ illi corā deo ꝯſcia ſufficiebat ⁊ de illo corā hōibꝰ qđ imitaret̄ elucebat. ℟. Iſte hō ꝑfecit oīa que locutꝰ eſt ei d's: ⁊ dixit ad eum: ingredere in reqem meaꝫ: Quia te uidi iuſtū corā me ex ōibus gentibꝰ. ℣. Iſte ē qui ꝯtempſit uitā mundi: ⁊ pueīt ad celeſtia regna. Quia. **In .iij. nocturno añt.** Dñe iſte ſanctus habitabit in tabernaculo tuo: opatus eſt iuſtitiā: requieſcet in monte ſancto tuo. **ps.** Dñe quis. **añt.** Uitam petijt a te tribuiſti ei dñe: gloriam ⁊ magnum decorē impoſuiſti ſup eum: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. **ps.** Dñe in uirtute. **añt.** Hic accipiet benedictionem a dño: ⁊ miſericordiaꝫ a deo ſalutari ſuo: quia hec eſt generatio querentiuꝫ dñm. **ps.** Dñi eſt terra. ℣. Lex dei eiꝰ in corde ipſius. ℟. Et non ſupplantabūtur greſſus eius. **Lectio ſancti euangelij ſecundum lucam.**

In illo tēpore. dixit ieſus diſcipulis

ſuis. Sint lumbi ueſtri ꝑcincti ⁊ lucerne ardentes in manibus ueſtris. Et reliqua. Omẽ. ſãcti gregoꝛi pape. Lectio ſeptima.

SAncti euangelij frẽs cariſſimi aperte nob̃ ẽ lectio recitata. Sed ne aliquibꝰ ipſa eius planities alta foꝛtaſſe uideat̃: eã ſub breuitate tranſcurrimꝰ. Quatenus eius expoſitio ita neſcientibus fiat cognita: ut tñ ſcientibus non ſit oneroſa. Quia uiris luxuria in lũbis ſit: feminis ĩ umbilico. Teſtat̃ dñus q de diabolo ad beatũ iob loqtur dicens. Uirtus eius in lũbis eius: ⁊ foꝛtitudo illius in umbilico uẽtris eius. A pricipali igĩ ſexu lũboꝛuꝫ nomine luxuria deſignat̃: cum dñs dicit. Sint lũbi uñi precincti. Lumbos eiꝫ precingimꝰ: cum carnis luxuriã ꝑ ꝯtinentiã coartamus. Sed q2 minus ẽ mala nõ agere: niſi ẽt quiſqꝫ ſtudeat ⁊ bonis opibꝰ inſudare. Protinꝰ addit̃. Et lucerne ardentes in manibus uñis. Lucernas qppe ardentes in manibus tenemus: cuꝫ ꝑ bona opera ꝓximis nr̃is lucis exempla monſtramus. De qbus ꝑfecto opibus dñs dicit. Luceat lux ueſtra coꝛã hõibꝰ ut uideant uñа bona opa: ⁊ glĩficent pr̃eꝫ uñm q in celis eſt. Duo autꝫ ſunt que iubent: ⁊ lũbos reſtringere: ⁊ lucernas tenere: ut ⁊ munditia ſit caſtitatis in coꝛpoꝛe ⁊ lumen ueritatis in operatione. ℟. Iſte hõ ab adoleſcẽtia ſua: ꝑtim meruit ĩfirmos curare: Dedit illi dñs claritatem magnã cecos illuminare ⁊ demones effugare. ℣. Ecce hõ ſine querella uerus dei cultoꝛ abſtinẽs ſe ab omni ope malo ⁊ ꝑmanens ĩ inocẽtia ſua. Dedit.

REdemptoꝛi ⁊ eim nr̃o Lectio. viij. unũ ſine altero placere nequaq̃ poteſt. Si aũt is qui bona agit: adhuc luxurie inqnamenta non deſerit: aut is q caſtitate ꝑminet: nec dũ ſe per bona opa exercet: nec caſtitas ergo magna ẽ ſine bono opere: nec bonũ opus ẽ aliqd ſine caſtitate. Sed ſi utrunqꝫ agit̃: reſtat: ut qſquis ille eſt ſpe ad ſupnã pr̃iam tendat: nequaq̃ ſe a uitijs ꝓ mundi huiꝰ honeſtate cõtineat. Qui ⁊ ſi qðdam aliqñ boni ꝓ honeſtate inchoat. In eius tñ intentione ñ debet ꝑmanere: nec ꝓ bono opere pñtis mundi glĩam querere: ſꝫ totã ſpem in redẽptoꝛis ſui aduentu ꝯſtituat. Uñ ⁊ ꝓtinus ſubdit̃: ⁊ uos ſiles hõibus expectantibus dñm ſuum: qñ reuertat̃ a nuptijs. Ad nuptias qppe dñs abijt: quia reſurgens a moꝛtuis aſcendens in celũ. Supnam ſibi angeloꝝ multitudinem: nouus hõ copulauit. Qui tunc reuertitur cũ nobis iam ꝑ iudiciũ manifeſtatur: bñ aũt ď ſeruis expectantibus ſubdit̃. Ut cũ uenerit ⁊ pulſauerit confeſtim apꝑiant ei. ℟. Sint lũbi uñi precinti: ⁊ lucerne ardentes ĩ manibus uñis. Et uos ſimiles hõibus expectantibus dñm ſuum: Qñ reuertatur a nuptijs. ℣. Uigilate ergo q2 neſcitis qua hoꝛa dñs ueſter uenturus ſit. Et uos. Glĩa. Qñ. Lectio. ix.

VEnit qppe dñs cum ad iudiciuꝫ ꝓperat. Pulſat uero cum iam ꝑegritudinis moleſtias eſſe moꝛtẽ uicinam denunciat. Cui cõfeſtim apꝑimus. Si hunc cum amoꝛe ſuſcipimꝰ. Apꝑire enim iudici pulſanti non uult: qui exire de coꝛpoꝛ̃ trepidat: ⁊ uidere eum quẽ ꝯtempſiſſe ſe meminit iudicem foꝛmidat. Qui aũt ď ſua ſpe ⁊ opatione ſecurus ẽ: pulſanti ꝯfeſtim apꝑit: q2 letus iudicẽ ſuſtinet. ⁊ cum tpus ꝓpinque moꝛtis agnouerit: de glĩa retributionis hilareſcit. Uñ ⁊ ꝓtinus ſubdit̃ Beati ſunt ſerui illi quos cũ uenerit dñs inuenerit uigilantes. Uigilat qui ad aſpectum ueri luminis mentis oculos apertos tenet. Uigilat: qui ſemꝑ ſeruat operãdo qð credit. Uigilat qui a ſe toꝛpoꝛis ⁊ negligentie tenebꝛas repellit. Hinc ⁊ eiꝫ paulus dixit. Uigilate iuſti ⁊ nolite peccare. Hinc rurſus ait. Hoꝛa eſt iã nos ď ſõno ſurgere. Sed ueniens dñs qd uigilãtibus ſeruis exhibeat audiamus. Amñ dico uobis: qð precinget ſe ⁊ faciet illos diſcumbere: ⁊ tranſiens mĩſtrabit illis. Precinget ſe: hoc ẽ ad retributionem ſe preparabit. Faciet illos diſcũbere: ideſt ĩ eterna quiete foueri. Diſcumbere quippe noſtrum: in regno quieſcere eſt. Unď rurſus dñs ait: Ueniẽt ⁊ recũbẽt cũ abꝛaam: iſaac: ⁊ iacob. Ad laudes ⁊ per hoꝛas antiphona. Domine quinqꝫ talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinqꝫ ſuperlucratus ſum. p̃s. Dñs regnauit. cum reliquis pſalmis de laudibus añt. Euge ſerue bone in modico fidelis intra in gaudium dñi tui. añt. Fidelis ſeruus ⁊ prudẽs quem conſtituit dñs ſuper familiam ſuaz. añt. Beatus ille ſeruus quẽ cum uenerit dñs eius: ⁊ pulſauerit ianuaz ⁊ inuenerit eũ uigilantem. añt. Serue bone et fidelis: intra in gaudiuz dñi tui. Caplm. Beatus uir qui ſuffert. hymnus. Jeſu corona celſi. ℣. Juſtuz deduxit dñs: per uias rectas. ℟. Et oſtendit illi: regnum dei. Ad bñdic. añt. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: q2 in pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te cõſtituam dicit dñs. oĩo ut ſupra. Ad tertiam capitulum. Beatus uir qui ſuffert. ℟. breue. Amauit eum dominus: ⁊ ornauit eum. ℣. Stolam glorie: induit euz. Et ornauit. Gloria. Amauit. ℣. Os iuſti meditabitur: ſapientiam. ℟. Et lingua eius loquetur: iudicium. Ad ſextam capitulum.

IUſtus cor ſuum tradidit ad uigilanduz diluculo ad dñm qui fecit illũ ⁊ in ꝯſpectu altiſſimi deprecabitur. ℟. b. Os iuſti: meditabitur ſapientiam. ℣. Et ligua eius: loquetur iudicium. Meditabitur. Gloria. Os iuſti. ℣. Lex dei eius: in corde ipſius. ℟. Et non ſupplantabuntur: greſſus eius. Ad nonam capitulum.

IUſtuz deduxit dñs per uias rectas ⁊ oſtendit illi regnũ dei: ⁊ dedit illi ſciam ſanctorum: honeſtauit illuz in laboribus: ⁊ compleuit labres illius. ℟. b. Lex dei eius: in corde ipſius. ℣. Et non ſupplantabuntur: greſſus eius. In corde. Gloria. Lex. ℣. Juſtũ deduxit dominus: per uias rectas. ℟. Et oſtendit illi: regnuz dei. Ad ueſperas añt. Domine quinq3 talenta. cum reliquis. p̃s. Dixit dñs. cuz reliquis ĩ fine p̃s. Laudate dominum omnes gentes. Capitulum. Beatus uir qui ſuffert. hymnus. Iſte confeſſor: ℣. Juſtuz deduxit dñs: per uias rectas. ℟. Et oñdit illi: regnum dei. Ad magnificat añt. Hic uir deſpiciens mundum ⁊ terrena: triumphans diuitias celo condidit ore manu. In natalitijs uirginum ad ueſperas. capitulum.

FRatres qui gloriatur in dño glorietur. non enim qui ſeipſum commẽdat ille probatus eſt: ſed quem deus cõmendat. hymnus. Jeſu corona uirginum. ℣. Specie tua: ⁊ pulchritudine tua. Intende ꝓſpere: ꝓcede ⁊ regna. Ad magnificat añt. Ueni ſponſa chriſti: accipe coronam: quã tibi dñs preparauit in eternum. Pro pluribus uirginibus ſequens añt. in utriſq3 ueſpis dicitur. Prudentes uirgines aptate ur̃as lãpades: ecce ſponſus uenit: exite obuiam ei. ℣. Adducentur regi uirgĩes: poſt eã. ℟. Proxime eiꝰ: afferẽtur tibi. Pro uirgĩe ⁊ mar. oĩo

DEuſqui inť cetera potentie tue miracula etiam in ſexu fragili uictoriam martyrij contuliſti concede propitꝰ: ut qui beate. N. natalitia colimꝰ: ꝑ eiꝰ ad te exempla gradiamur p.d. Alia itẽ oĩo.

INdulgentiã nobis queſumus dñe beata. N. uirgo ⁊ martyr imploret que tibi grata ſemper extitit ⁊ merito caſtitatis ⁊ tue profeſſione uirtutis. Per. d. Pro plĩbus uirgĩbus martyribus oĩo.

DA nobis queſumus dñe deus noſter ſanctatum uirginuz ⁊ martyꝝ tuarum. N. ⁊. N. palmas ĩceſſabili ueneratione uenerari: ut quas digna mẽte nõ poſſumus celebrare humilibꝰ ſaltem frequentemus obſequijs. p.d. Pro uirgine ſola ⁊ nec uirgine nec martyre oĩo.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: ut ſicut de beate. N. feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. p do. Ad matutinuz inuitatorium. Regem uirginum dominz. Uenite adoremꝰ. p̃s. Uenite. hymnus. Uirginis proles. In primo nocturno añt. O q̃3 pl̃chra eſt caſta generatio: cum claritate. p̃s. Domine dominꝰ noſter. ãtiphõa. Ante torũ huius uirginis: frequẽtate nobis dulcia cantica drachmatis. p̃s. Celi enarrant gloriam. añt. Reuertere reuertere ſunamitis: reuertere reuertere ut intueamur te. p̃s. Domini eſt terra. ℣. Specie tua: ⁊ pulchritudine tua. Intende proſpere: procede ⁊ regna. Sermo ſãcti auguſtini epiſcopi.

Lectio prima.

INter parabolas a domino dictas ſolet querentes multũ mouere iſta que de decem uirginibus poſita eſt. Et multi quidem hinc mlta ſẽſerũt que non ſũt ꝓter fidẽ. Sed quõ ꝑtibus eiꝰ õnibus conueniat expoſitio id elaborãdum eſt. Legi enim in quadam ſcripturarum earũ: genere que apocryphe nominantur. quod non ſit contra catholicam fidem. Sed huic loco mihi minus congruere uiſa ē: conſideranti oĩs huius ſĩlitudĩs ꝑtes. De qua tñ expoſitõne temere nihil audeo iudicare: ne forte non eiꝰ incõuenientia mihi anguſtiam fecerit. Si mea tarditas in eã ꝯuenientiam nõ uenerit. Qđ aũt mihi uideaꝛ non abſurde de hoc loco accipi q̃tum potero breuiter ⁊ diligẽter exponã. Interrogatus igĩ dñs noſter a diſcipulis de cõſumatione ſeculi: inter multa que locutꝰ eſt. Hoc quoqꝫ dixit: Tunc ſĩle eſtimabitur regnũ celoꝝ decẽ uirginibus: que acceperũt lampades ſuas: ⁊ uenerunt obuiam ſponſo ⁊ ſponſe. Quinqꝫ aũt ex eis erant fatue: ⁊ quinqꝫ prudentes. Sꝫ quinqꝫ fatue acceptis lãpadibus non ſũpſerunt oleũ ſecũ. Prudentes aũt acceperunt oleũ ſecũ in uaſis ſuis cũ lãpadibꝰ. Tardãte aũt ſpõſo dormitauerunt ões ⁊ dormierũt. Media ãt nocte clamor factus ē. Ecce ſponſus uẽit ſurgite obuiã ei. ℟. Ueni ſpoſa chriſti accipe coronã quaꝫ tibi dñs p̃parauit: ꝑ cuiꝰ amore ſanguinẽ tuum fudiſti. Et cũ angelis ĩ paradiſũ introiſti. ℣. Ueni electa mea ⁊ ponaꝫ in te thronum meũ: qꝛ concupiuit rex ſpẽm tuam. Et cum angelis. **Lectio ſcđa.**

Tunc ſurrexerũt oĩs uirgines ille: ⁊ aptauerũt lampades ſuas. Et dixerunt ille ſtulte ad ſapientes. Date nob de oleo ur̃o: qꝛ lampades nr̃e extinguñt. Reſpõderũt aũt ſapientes dicentes. Ne forte non ſufficiat nobis ⁊ uobis: ite potius ad uẽdentes ⁊ emite uobis. Et dũ irẽt emere uenit ſpõſus: ⁊ que ꝑate erant itrauerunt cũ eo ad nuptias: ⁊ clauſa ē ianua. Nouiſſime aũt ueniunt ⁊ relique uirgines dicẽtes. Dñe dñe aperi nobis. At ille reſpondens ait. Amẽ dico uobis neſcio uos. Uigilate ergo qꝛ neſcitis diem neqꝫ horam. Decẽ itaqꝫ uirginum qđ quiqꝫ admittuntur ⁊ qnqꝫ excludunt: bonoruꝫ ⁊ maloꝝ diſcretionẽ ſignificat. Quapropter cũ uirginitatis nomen honorabile ē: cur receptis excluſiſqꝫ cõmune ē: Deinde quid ſibi uult numerꝰ in utraqꝫ parte qnarius: Quicquid autẽ ſignificat oleũ mirum uideꝛ: qđ ſapientes petentibus non cõicant: cũ ⁊ inuidere fas nõ ſit eis: que ita perfecte ſũt ut a ſponſo recipiantur. Quo nomine nullo dubitãte dñs noſter ieſus chriſtus ſignificatur: ⁊ miſericordes eẽ oporteat ad preſtanduꝫ ex eo q̄hñt: preſcribente illa ſententia eiuſdeꝫ dñi dicentis oĩ petẽti te tribue. ℟. Diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis: Propterea bñdixit te deus in eternũ. ℣. Spẽ tua ⁊ pulchritudĩe tua intende ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Propterea

Lec. iij.

Quid ē aũt qđ poſſit dãdo nõ ſufficereꝫ utriſqꝫ. Hec maxĩe auget queſtionis difficultatẽ. Quanq̃ꝫ ⁊ cetera diligenter conſiderata: ut oĩa in unam rõnem ꝯcurrant: nihilqꝫ ĩ unam ꝑtem dicatur qđ impediat alterã: magna cautio eſt adhibenda. Uidenꝛ itaqꝫ mihi quinqꝫ uirgines ſignificare qnqꝫ ꝑtitam continentiam a carnis illecebris. Continendus eſt enim animi appetitus: a uoluptate oculoꝝ: a uoluptate aurium: a uoluptate olfaciendi: guſtandi: ⁊ tangendi. Sꝫ qꝛ iſta cõtinentia ꝑtim corã deo fit: ut illi placeaꝛ interiori gaudio ꝯſciẽtie. Partiꝫ coram hoĩbus tm̃: ut glĩa humana capiatur. Quinqꝫ dicuntur ſapientes: ⁊ quiqꝫ ſtulte. Utreqꝫ tamen uirgines: qꝛ utraqꝫ ꝯtinentia eſt: q̃uis diuerſo fomite gaudeat. Lampades aũt ſũt que manibus portantur: opera que ſcđm iſtam continentiam fiunt. Dictum ē aũt. Luceant opera ueſtra coram hoĩbus. Omnes uero acceperunt lampades ſuas: ⁊ uenerunt obuiam ſponſo. Intelligendum eſt ergo chriſti nomine cenſeri: de quibus agitur. Nõ eĩm poſſunt qui chriſtiani non ſunt ſpõſo chriſto uenire obuiam. **Reſpõſoriũ.** Specie tua: ⁊ pulchritudine tua: Intẽde proſpere procede ⁊ regna. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. Intende proſpere. Gloria patri. Intenđ proſpere. **In ſecundo nocturno. antiphona.** Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende ꝓſpere procede ⁊ regna. **ps.** Eructauit cor meũ añt. Adiuuabit eam deus uultu ſuo: deus in medio eius non cõmouebitur. ps̃. Deus nr̃ refugium. añt. Aque multe nõ potuerunt extinguere caritatẽ. ps̃. Magn᷒ dñs. ℣. Adiuuabit eam deus: uultu ſuo. ℞. Deus ĩ medio eius: non commouebitur. Lectio quarta.

Sed quinqꝫ fatue acceptis lampadibus ſuis non ſũpſerũt oleum ſecũ. Multi enĩ q̃uis de chriſti bonitate plurimum ſpent: gaudium tñ non habẽt dũ continẽter uiuunt niſi ĩ laudibus hoĩuꝫ. Non ergo hñt oleum ſecũ. Nam ipſã letitiam oleo ſignificari arbitror: Propterea inqt: Unxit te deus de᷒ tuus oleo letitie. Qui aũt non ꝓpterea gaudet: qa deo intrinſec᷒ placet. Hẽt oleum ſecum. Prudentes aũt acceperunt oleum ſecũ ĩ uaſis ſuis cũ lampadibus: ideſt letitiam bonoꝝ operum in corde atqꝫ cõſcientia poſuerunt. Sic ⁊ apl's ãmonet. Probet ſe hõ inquit. Et tunc ĩ ſemetipſo habebit gliam ⁊ non ĩ altero. Tardante aũt ſponſo dormitauerunt oĩs. Quia ex utroqꝫ genere cõtinentiũ hominũ: ſiue eoꝝ qui coram deo exultant: ſiue eoꝝ qui in laudibus hoĩum acquieſcũt moriunt̃. Hoc interuallo tp̄is donec ſub aduentu dñi fiat reſurrectio mortuoꝝ. Media autem nocte ideſt nullo ſentiente aut ſperante. Quippe cũ ipſe dñs dicit: De die autẽ illa et hora nemo ſcit. Et aplus dicit: Dies dñi tanquã fur ita in nocte ueniet: Ex quo ſignificat penit᷒ latere cũ uenerit. ℞. Propter ueritatem ⁊ manſuetudinẽ: ⁊ iuſtitiã tuaꝫ: Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Spẽ tua ⁊ pulchritudine tua intende ꝓſpere ꝓcede: ⁊ regna. Et deducet te. Lectio qnta.

Clamor fact᷒ eſt. Ecce ſpõſus uenit: ſurgite obuiã ei. In ictu oculi ĩ nouiſſima tuba omnes reſurgemus. Ergo ſurrexerunt oĩs ille uirgines: ⁊ aptauerunt lãpades ſuas: ideſt rõnes reddẽdas operum ſuoꝝ. Oportet eĩm nos exhiberi ante tribunal chriſti: ut illic recipiat unuſquiſqꝫ qd̓ geſſerit in corpore ſiue bonum ſiue malũ. Et dixerunt ille ſtulte ad ſapientes. Date nobis de oleo uỹo: qr lãpades nr̃e extinguntur. Quoꝝ eĩm facta aliena laude fulciuntur: eadẽ ſubtracta deficiunt. Et de conſuetudine id ſemp inquirit: unũ gaudere animus ſolet. Itaqꝫ qui corda hoĩum non uident: teſtimoniũ uolunt hr̃e apud deum: qui cordis ĩſpector eſt. Sed quid rñdent ſapientes: ne forte non ſufficiat nobis. Unuſqſqꝫ enim ꝓ ſe rõnem reddet: nec alieno teſtimonio q̃ſq̃ adiuuatur apud deum: cui ſecreta cordis apparẽt: ⁊ uix quiſqꝫ ſibi ſufficit: ut ei teſtimonium ꝑhibeat conſcientia ſua. ℞. Dilexiſti iuſtitiam: ⁊ odiſti ĩiquitatem Propterea unxit te deus deus tuus oleo letitie ℣. Propter ueritatẽ ⁊ manſuetudinem ⁊ iuſtitiã. Propterea unxit. Lectio ſexta.

Quis eĩm gl'iabitur mundũ ſe habere cor. Inde eſt qd̓ apl's dicit: Mihi aũt minimũ eſt: ut a uobis iudicer aut ab humano die: ſed neqꝫ meipſũ iudico. Qua ꝓpter cum de ſe qſqꝫ aut non oĩo: aut uix poſſit uerã ꝓferre ſententiã. Quomõ põt de alio iudicare: cum ſciat nemo qd agatur in hoĩe niſi ſpiritus hoĩs: Ite magis ad uendentes ⁊ emite uobis. Nõ ꝯſilium dediſſe putande ſunt: ſed crimen eaꝝ ex obliquo cõmemoraſſe. Uendunt eĩm oleum adulatores: qui ſiue falſa ſiue ignorata laudando: in errores aĩas mittunt: ⁊ eis uana gaudia tanq̃ꝫ fatuis conſiliando: aliquam de his mercedem ſiue ciboꝝ: ſiue pecunie: ſiue honoris: ſiue alicuius cõmodi tp̄alis accipiunt: non itelligentes qd̓ dictum eſt. Qui uos felices dicunt ĩ errorẽ uos mittunt. Meli᷒ ẽ aũt obiurgari a uiro iuſto quam a peccatorĩ laudari. Emẽdauit me inqt iuſtus ĩ mĩa: ⁊ arguet me. Oleũ aũt peccatoris nõ impinguet caput meũ. Ite ergo aduendentes magis: ⁊ emite uobis ideſt uideam᷒. Si inqt uos adiuuant qui uobis laudes cõſueuerunt dicere: ⁊ uos in errorem ducere: ut non corã deo ſed ab hoĩbus gloriam quereretis. ℞. Offerentur regi uirgĩes poſt eam: ꝓxime eius. Offerentur tibi inletitia et exultatione. ℣. Spẽ tua ⁊ pulchritudine tua: intende ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Offerẽtur. In. iij. noct. añt. Nigra ſum ſed formoſa filia ieruſalem: ideo dilexit me rex: ⁊ ĩtroduxit me in cubiculū ſuum. pſal. Cātate primo a͛. Trahe me poſt te: in odorē curremꝰ unguētoꝝ tuoꝝ: oleū effuſum nomē tuū. ps. Dominus regnauit exul. a͛. Ueni ſpōſa chriſti: accipe coronā: quā tibi dñs p̄parauit in eternū pſal. Cantate .ij. ℣. Elegit eā deus: ⁊ p̄elegit eam. ℟. In tabernaculo ſuo: habitare facit eā

Lectio ſancti euāgelij ſecundū matheū.

IN illo tēpore dixit ieſus diſcipulis ſuis: parabolā hāc. Simıle ē regnū celoꝝ decē uirginibus: que accipiētes lāpades ſuas exierūt obuiā ſponſo ⁊ ſponſe. Et reliqua. Omelia ſancti gregorij pape. lectio ſeptima.

SEpe uos f̄res cariſſimi admoneo p̄raua opa fugere: mūdi huiꝰ inquinamēta deuitare: ſed hodierna ſācti euāgelij lectione cōpellor dicere: ut ⁊ bona que agitis cū magna cautela timeatis: ne per hoc qͩ a uobis rectuȝ geritur fauor aut hūana gl̄a req̄rat̄: ne appetitus laudis ſurrepat: ⁊ qͩ foris oſtēditur intus a mercede euacuet̄. Ecce eīm redēptoris uoce decē uirgines: ⁊ oēs dicuntur uirgines: ⁊ tamē intra beatitudinis ianuam nō oēs recepte: qꝛ eaꝝ quedā dū de uirginitate ſua gloriā foris expetūt: in uaſis ſuis oleū habere noluerūt. Sed priꝰ querendū nobis eſt qd ſit celoꝝ regnū. aut cur decē uirginibus cōpetur: que etiam uirgines prudētes ⁊ fatue dicūtur. Dum eīm celorū regnū ꝯſtat: qꝛ reproboꝝ nullus ingredit̄: etiā fatuis uirginibus cur ſimile eſſe ꝓhibetur: Sed ſcienduȝ nobis eſt: qͩ ſepe in ſacro elogo regnū celoruȝ preſentis tēporis eccleſia ꝺſignat̄. ꝺ quo in alio loco dñs dicit. Mittet filius hominis angelos ſuos: ⁊ colligēt de regno eius oīa ſcādala: neqȝ eīm in illo regno beatitudinis in quo pax ſūma eſt īueniri ſcādala poterūt que colligātur. Et inde rurſum dicit̄. Qui ergo ſoluerit unuȝ de mādatis iſtis minimis: ⁊ docuerit ſic homines minimꝰ uocabit̄ in regno celorū. ℟. Hec eſt uirgo ſapiēs: quā dñs uigilantem inuenit: que acceptis lāpadibus ſuis ſūpſit ſecum oleū: Et ueniente dño ītroiuit cum eo ad nuptias. ℣. Media aūt nocte clamor factus eſt: ecce ſpōſus ueniet: exite obuiā ei. Et ueniente. Lectio octaua.

MAndatū qppe ſoluit ⁊ docet quando hoc qſqȝ uoce predicat qͩ uiuēdo nō iplet: ſed ad regnū eterne beatitudinis ꝑuenire nō ualet: ꝗ nō uult ope implere qͩ docet. Quomō ergo i eo minimus uocat̄: ꝗ ad hoc nullo mō intrare ꝑmittit̄: Quid itaqȝ ꝑ hāc ſñiaȝ niſi p̄ſens eccleſia celoꝝ regnū dr̄: in qua doctor ꝗ mandatū ſoluerit minimꝰ uocabit̄: quia cuius uita ꝺſpicit̄: reſtat ut eius p̄dicatio ꝯtēnatur. In qnqȝ aūt corporis ſenſibus unuſqſqȝ ſubſiſtit. Geminatus aūt qnariꝰ ꝺcenariū ꝑficit: ⁊ qꝛ ex utroqȝ ſexu fidelium multitudo colligit̄. Sācta eccleſia decem uirginibꝰ ſilis denūciat̄. In qua qa mali cū bonis ⁊ reprobi cū electis admixti ſūt: recte ſilis uirginibꝰ prudētibꝰ ⁊ fatuis eē ꝓhibet̄. Sūt nāqȝ pleriqȝ ꝯtinentes: ꝗ ab exteriori ſe appetitu cuſtodiūt: ⁊ ſpe ad intiora rapiūtur: carnē macerāt. ⁊ toto ꝺſiderio ad ſupnā patriā hanelāt. eterna premia appetūt: ⁊ ꝓ laboribꝰ ſuis recipe laudes hūanas nolūt. Ii nimiruȝ gloriā ſuā nō in ore hoīuȝ ponūt: ſȝ itra ꝯſcientiā ꝯtegūt. Et ſūt pleriqȝ ꝗ corpus ꝑ abſtinentiā affligūt: ſed de ipſa ſua abſtinētia hūanos fauores expetūt: doctrine inſeruiūt: indigētibꝰ multa largiūtur. Sed fatue ꝓfecto uirgines ſūt: qꝛ ſolam laudis tranſitorie retributionē querunt. unde ⁊ apte ſubditur. Quiqȝ fatue ñ ſūpſerūt oleū ſecū: Prudētes aūt acceperunt oleum in uaſis ſuis cum lampadibus. ℟. Media nocte clamor factus ē: Ecce ſponſus uenit exite obuiā ei. ℣. Prudentes uirgines aptate ueſtras lampades. Ecce. lec. ix.

PEr oleū qppe nitor gl̄ie deſignat̄. Uaſcula aūt nr̄a ſūt corda: in qbus ꝯferimus que cogitamꝰ. Prudētes oleuȝ in uaſis habēt: qꝛ nitorē glorie itra ꝯſciētiam retinēt. Paulo atteſtāte ꝗ ait. Gloria noſtra hec ē teſtimoniū ꝯſcientie nr̄e. Fatue aūt uirgines oleū ſecū nō ſumūt: quia gloriā intra ꝯſcientiā nō habēt: duȝ hāc ab ore ꝓximoꝝ querūt. Notādū uero qͩ oēs lampades habēt: ſed oēs

L

lampades habent: ſꝫ oẽs oleũ nõ habẽt qꝛ plerũqꝫ bona in ſe opa cũ electis ⁊ reprobiſ oñdunt: ſꝫ ſole ad ſponſũ cũ oleo uenient: qꝛ de his que foris egerint intuſ glĩam reqrunt. Unde ꝑ pſalmiſtã quoqꝫ de ſancta electoꝝ eccl'ia dicit̃ oĩs glĩa eiꝰ filie regũ ab intus. Morã autẽ faciente ſponſo dormitauerũt oẽs ⁊ dormierunt qꝛ dũ ueĩre iudex ad extremũ differt. electi ⁊ reprobi in mortis ſomno ſopiuntur. Dormire ⁊ enĩ mori ẽ: ante ſomnũ uero dormitare: eſt ante mortẽ a ſalute langueſcere: qꝛ ꝑ pondus egritudis ꝑueĩt ad ſõnũ mortis. Media autẽ nocte clamor factus eſt: ecce ſponſus uenit exite obuiaꝫ ei. De aduentu ſponſi clamor media nocte fit: qꝛ ſic dies iudicij ſurripit ut ꝓuideri nõ ualeat qñ ueĩet. Uñ ſcriptũ eſt dies dñi ſicut fur ĩ nocte ita ueĩet. ℞. Ueĩ electa mea: ⁊ ponã in te thronũ meũ: quia cõcupiuit rex ſpeciẽ tuã. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende, ꝓſpere, ꝓcede ⁊ regna. Quia. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Hec eſt uirgo ſapiẽs et una de numero prudentũ. ps. Dñs regna. Cũ reliqſ ꝺ laudi. aꝛ. Hec ẽ ꝟgo ſapiẽſ quã dñs uigilantẽ inuenit. añt. Hec ẽ que neſciuit toꝝ in delicto habebit fructũ in reſpectõne aĩarũ ſanctaꝝ. añt. Ueni electa mea ⁊ ponaꝫ in te thronũ meũ all'a. añt. Iſta eſt ſpecioſa inter filias ieruſalẽ. Cap. Fr̃es q gloriatur. hymnus Ieſu corona uirginũ. ℣. Diffuſa eſt gr̃a: in labijs tuis. ℞. ꝓpterea bñdixit te deus: ĩ eternũ. Ad bñ. añt. Siľe eſt regnũ celoꝝ homĩ negociatori q̃renti bonas margaritas: inuenta autẽ una ꝓcioſa dedit oĩa ſua ⁊ cõperauit eaꝫ. Ad tertiã cap. Fr̃es q gloriatur. ℞. breue. Spẽ tua: ⁊ pulchritudine tua. ℣. Intẽde ꝓſpe: ꝓcede ⁊ regna. Et pul'. Glĩa. ℣. Adiuuabit eã: deus uultu ſuo. ℞. Deus in medio eius: non cõmouebitur. Ad ſextã capitulũ.

Emulor enĩ uos dei emulatiõe: deſpondi enĩ uos unĩ uiro uirginẽ caſtã exhibere chriſto. ℞. breue. Adiuuabit eã: deus uultu ſuo. ℣. Deus ĩ medio eius: nõ cõmouebitur. Deus. Gloria. ℣. Elegit eã deꝰ: ⁊ ꝓelegit eã. ℞. In tabernaculo ſuo: habitar̃ facit eã. Ad nonã cap.

Domine deus meus exaltaſti ſuper terram habitationeꝫ meam: ⁊ pro morte defluenti deꝓcata ſum inuocaui dñm patrẽ dñi m ei ut non derelinquat me in die tribulatõis mee: ⁊ in tp̃e ſupboꝝ ſine adiutorio. ℞. breue. Elegit eã deus: ⁊ preelegit eã. ℣. In tabernaculo ſuo: habitar̃ facit eã: Et Glĩa. ℣. Diffuſa eſt gr̃a: in labijs tuiſ. ℞. ꝓpterea bñdixit te deus: in eternũ. Ad ueſpaſ aꝛ. Hec eſt uirgo ſapiens. Cũ reliquis. pſalmi. Dixit do. Laudate. Letatus. Niſi dñs. Lauda ieruſalẽ. Cap. Fr̃es q gliatur. hymnus: Ieſu corona. ℣. Diffuſa eſt gr̃a: in labijs tuis ℞. ꝓpterea bñdixit te deꝰ: ĩ eternũ. Ad mag. añt. Ueni ſponſa xp̃i accipe coronã quã tibi dñs ꝓꝑauit in eternũ. In feſto unius ſancte uirgis tm̃ ⁊ nõ martyris oĩa dicunt̃ ſicut ſupra annotata ſũt in natali uirginum ⁊ martyꝝ. Excepto ꝙ primũ ℞. nõ dicit̃: ſꝫ a ſecundo. ſ. Diffuſa eſt gr̃a. Incipit̃ cũ reliquis: deinde ꝑ ordinẽ. Ad noc. uero dicitur hymnꝰ. Huius obtentu. Et. Glĩa pñigeniteqꝫ ꝓli. In natali uniuſ ſancte nõ uirginis nec martyris. Ad ueſperas capl'z.

Confitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te deũ ſaluatorẽ meuꝫ. Confitebor nomĩ tuo: qm̃ adiutor ⁊ ꝓtector factus es mihi ⁊ liberaſti corpus meũ a perditione. hymnus. Huius obtentu. ℣. Specie tua: ⁊ pulchritudine tua. ℞. Intẽde proſpere: procede ⁊ regna. Ad mag. añt. Ueni ſpõſa chriſti accipe coronã quã tibi dominus preparauit in eternuꝫ. Oratio ut ſupra. ſ. Exaudi nos deus. Ad matutinuꝫ. Inuitatoriũ Laudemus deum noſtrum. In confeſſione ſancte. N. pſalmus. Uenite. hymnꝰ. Huiꝰ obtentu. In primo noc. añt. O quam pulchra eſt caſta generatio cum claritate. pſalmꝰ. Domine dominus noſter. añt. Leua eiꝰ ſub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabitur me. pſalmus. Celi enarrãt. añt. Reuertere reuertere ſunamitis: reuertere reuertere ut ĩtueamur te. pſalmuſ. Domini eſt terra. ℣. Specie tua: ⁊ pulchritudine tua. ℞. Intende proſpere: procede ⁊ r̃gna. Sermo ſancti Auguſtini epiſcopi. Lectio pr̃ia.

Que ſunt decem uirgines: quarum quinqꝫ ſunt prudẽtes ⁊ quinqꝫ ſtulte non facile idagari poteſt. Ueruntamẽ ſecundũ ea que ꝯtinet ipſa lectio quã caritati uꝛe etiã hodie uolui recitare: quãtũ mihi dñs intellectũ donare dignat̃: non mihi uidet̃ iſta ꝑabola ul' ſilitudo ad eas ſolas ꝑtinere que ꝓpria ⁊ excellẽtioꝛi ſãctitate uirgĩes in eccl'ia noiant̃: quas etiã uſitatioꝛi uocabulo ſãctimõiales appellare ꝯſueuimꝰ. ſꝫ ni falloꝛ hec ſilitudo ad uniuerſã eccleſiã ꝑtinet: qꝛ ⁊ ſi illas ſolas intelligeremꝰ: que ſanctimõiales uocant̃ nũqd dei ſũt: abſit ut tãta uirginũ multitudo ad tã exiguũ numerũ reuocet̃. forte aũt diceret aliqs. Quid ſi multe ſũt noie ⁊ tñ pauce ſũt in ueritate ut uix decẽ inueniãtur: nõ eſt ita. Nã ſi ſolas decẽ intelligi uellet bonas. nõ ibi oñderet qnqꝫ fatuas. ſi eĩm multe ſũt que uirgĩes uocãtur. quare ꝯtra qnqꝫ hoſtia claudũt̃. ℟. Diffuſa eſt gratia ĩ labijs tuis. Propterea bñdixit te deus in eternũ. ℣. Spẽ tua et pulchritudine tua intende ꝓſꝑe ꝓcede et regna. Propterea.

Lectio ſecunda.

Intelligamꝰ fratres cariſſimi ad oẽs nos. i. ad uniuerſaꝫ õimodo eccleſiam iſtã ꝑabolã ꝑtinere: nõ ad ſolas ꝑ̃poſitas de qbus heſterno die locuti ſumꝰ: neqꝫ ad ſolas plebes ſed ꝓrſus ad oẽs. Quare ergo qnqꝫ ⁊ qnqꝫ. iſte qnqꝫ ⁊ qnqꝫ uirgines oẽs mõ ſut aie chriſtianoꝝ: ſed ut dicamꝰ uobis qđ deo ĩſpirãte ſentimus: nõ qualeſcũqꝫ aie: ſꝫ tales aie que habẽt catholicã fidẽ: ⁊ habere uidẽt̃ oꝑa bona in eccleſia dei: ⁊ tñ ex ipſis qnqꝫ ſt̃ prudẽtes: ⁊ qnqꝫ fatue. Quare ergo appellate ſunt qnqꝫ: ⁊ quare uirgĩes prius uideamus: ⁊ deinde cet'a ꝯſideremꝰ: oĩs aĩa in coꝛpoꝛe iõ qnario nũero cenſet̃ qꝛ qnqꝫ ſẽſibꝰ utit̃. nihil ẽ eiꝫ que ſẽtimꝰ ĩ coꝛpoꝛe niſi ĩãua qnqꝫ ꝑtita: aut uidẽdo. aut audiendo aut odoꝛãdo. aut guſtãdo aut tãgẽdo. Qui ergo ſe abſtĩet ab illicito uiſu ab illicito auditu. odoꝛatu. guſtu ⁊ tactu. propt̃ ipam integritatẽ uirginis nomẽ accepit. ℟. Spẽ tua et pulchritudine tua: intende proſpere ꝓcede et regna. ℣. Diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in eternũ. Intende.

Lectio tertia.

Sed ſi bonũ eſt abſtinere ab illicitis ſentiẽdi motibus: ⁊ ideo unaqueqꝫ aĩa chriſtiana uirgĩs nomen accepit: quare qnqꝫ admittũtur ⁊ qnqꝫ repellũtur. paꝝ eſt qꝛ uirgines ſũt ⁊ lãpades hñt. Virgines ꝓpter abſtinẽtiã ab illicitis ſenſibus Lãpades hñt ꝓpter bona oꝑa de qbus dñs dicit. Luceat lux uꝛa coꝛã hõibꝰ ut uideãt bona facta ueſtra: ⁊ gloꝛificent patreꝫ ueſtrũ qui in celis eſt. Itẽ diſcipulis ſuis dicit: Sint lũbi ueſtri precincti: ⁊ lucerne ardentes: ĩ lũbis accinctis: uirginitas. in lucernis ardentibus: bona opera Nõ ſolet dici uirginitas utiqꝫ in cõiugatis: tñ etiaꝫ ibi eſt fidei uirginitas que exhibet pudicitiã cõiugalẽ. Nã ut nouerit ſanctitas ueſtra: nõ ĩpoꝛtune ſcđm aĩaꝫ: ⁊ ſcđm integritatẽ fidei: qꝛ in fide ab illicitis abſtinetur ⁊ bona oꝑa fiunt: unũquẽqꝫ uel unãquãqꝫ aĩam uirginẽ dici tota eccleſia que ꝯſtat ex uirginibus ⁊ pueriſ ⁊ maritatis feminis ⁊ uxoꝛatiſ uiris: uno nomine uirgo eſt appellata. Vñ hoc ꝓbamus: Aplm audi dicentẽ. nõ ſolũ ſanctimonialibus ſed uniuerſe ꝓrſus eccl'ie dei. Deſpõſaui uos uni uiro uirgineꝫ caſtam exhibere chriſto. ℟. Propter ueritatem: et manſuetudinẽ et iuſticiã. Et deducet te mirabilit' dextera tua. ℣. Spẽ tua et pulchritudine tua: intẽde ꝓſꝑe ꝓcede et regna. Et deducet. In ſecundo noct. aĩ. Spẽ tua et pulchritudine tua: ĩtẽde ꝓſꝑe ꝓcede et regna. ps. Eructauit. aĩ. Adiuuabit eã deus uultu ſuo: deus in medio eius nõ cõmouebitur. pſal. Deus noſter refugiũ. aĩ. Aque multe nõ potuerũt extinguere caritatẽ. pſal. Magnus dominus. ℣. Adiuuabit eã: deus uultu ſuo. ℟. Deus in medio eius: non commouebitur.

Lectio quarta.

Et quia huius uirginitatis coꝛruptoꝛ diabolus cauendus eſt. Continuo ipſe apoſtolus cum dixiſſet. Deſpõſaui uos uni uiro uirginẽ caſtã exhibere chriſto. Adiũxit ⁊ ait. Timeo ne ſicut ſerpens ſeduxit euã ĩ uerſutia ſua: ſic ⁊ ſenſus ueſtri coꝛrũpantur a caſtitate que eſt in chriſto ieſu. In coꝛpoꝛe uirginitatem pauci habent: ĩ coꝛde omnes habere debent. Si ergo ab illicitis abſtinẽtia bõa eſt: unde uirginitas nomen accepit. Et ſi bona opa laudabilia ſunt que ſignificantur in lāpadibuſ: quare qnqꝫ admittūtur ⁊ qnqꝫ repellūtur:? Si ⁊ uirgo eſt ⁊ lampades fert: ⁊ tamē non admittitur ubi ſe uidet q nec uirginitatē ab illicitis ſeruat: necopera bona uolens habere: in tenebris ambulat. De iſtis ergo fratres mei de iſtis potius diſputemus. qui nō uult uidere qđ malū ē: qui nō uult audire qđ malum eſt. qui ab illicitis ſacrificiorū nitoribus auertit odoratū. ab illicitis ſacrificiorum cibis auertit guſtum. Fugit amplexū aliene: frangit eſurienti paneꝫ: hoſpitem inducit in domū: ueſtit nudū: concordat litigioſum: uiſitat egrotuꝫ: ſepelit mortuū. Ecce uirgo. ecce habꝫ lāpades: quid querimus amplius:? ℟. Dilexiſti iuſticiaꝫ ⁊ odiſti iniqtatē. Propterea unxit te deus deᵘ tuus oleo leticie. ℣. Propter ueritateꝫ ⁊ manſuetudinem ⁊ iuſticiam. Propterea.

Lectio quinta.

ADhuc quero: intentū me facit euāgelium ſanctū. etiam ipſas uirgies efferentes lampades. alias dixit prudentes: alias ſtultas: unde ītuemur:? unde diſcernemus:? de oleo. Aliquid magnum ſignificat oleum:? ualde magnū. putas nūc caritas eſt:? Querendo dicimus nō ſententiam precipitamus. unde mihi uidetꝛ p oleum caritas ſignificari dicam uobis Aplus dicit. Adhuc ſupereminentioreꝫ uobis uiam demōſtro. Supeminētioreꝫ uiaꝫ quā demonſtrat:? Si linguis hominum loquar ⁊ angeloꝝ: caritatē autē nō habeam: factus ſum uelut aeramentum ſonans: aut cymbalū tinniens. ipſa eſt ſupereminens uia: id eſt caritas que merito per oleum ſignificatur. Omnibus eiꝫ humoribus ſupeminet oleū. Si ordineꝫ ſeruaueris uincit: ſi ordinē mutaueris uĩcit: caritas nunqꝫ cadit. ℟. Media nocte clamor factus eſt. Ecce ſponſus uenit exite obuiā ei. ℣. Prudentes uirgines aptate ueſtras lampades. Ecce. Lectio ſexta.

QUid ergo fratres:? iam diſceptemuſ de quinqꝫ uirginibus prudentibuſ ⁊ quinqꝫ fatuis. uoluerunt ire obuiā ſpōſo. Quid eſt ire obuiam ſponſo:? Corde ire ⁊ expectare eius aduentum. Sed ille tardauit. duꝫ tardat ille dormierunt omnes. Quid eſt omnes:? Et ſapientes ⁊ fatue obdormitauerunt ⁊ dormierunt: putamus bonus eſt ſomnus iſte:? Quid eſt ſomnus iſte:? Ne forte tardante ſponſo: quoniā abundat iniquitas: refrigeſcit caritas multorum: ſic intellecturi ſumᵘ ſomnum iſtum:? Non mihi placet. dico quare: quia ſunt ibi prudentes. Et utiqꝫ quādo dixit dn̄s: quoniā abūdauit iniqtas: refrigeſcet caritas multorum: Sbiecit et ait: Qui autē perſeuerauerit uſqꝫ in finē hic ſaluus erit. Ubi uultis eſſe iſtas prudentes:? Nōne i his qui perſeuerauerūt uſqꝫ in fineꝫ. Non ob aliud fratres non ob aliud prorſus admitterētur intro: niſi quia perſeuerauerunt uſqꝫ in finem. Nō eis obrepſit frigus caritatis: nō eis refriguit caritas: ſed ferbuit uſqꝫ in finem: qa feruet uſqꝫ in finem: ideo ſpōſi ianue patuerunt. Ideo eis dictum eſt ut intrarēt: ſicut illi optimo ſeruo intra in gaudium domini tui. ℟. Ueni electa mea: ⁊ ponam ī te thronum meuꝫ. Quia cōcupiuit rex ſpecieꝫ tuam. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intēde ꝓſpere procede ⁊ regna. Quia. In tertio noct. añt. Nigra ſum ſed formoſa filia ieruſalem: ideo dilexit me rex: ⁊ introduxit me in cubiculum ſuū. pſal. Cantate primo. añt. Trahe me poſt te: in odorem curremus unguentorum tuorum: oleum effuſuꝫ nomen tuū. pſal. Dominus regnauit exul. añt. Ueni ſponſa chriſti accipe coronam: quam tibi dominus ꝑ parauit in eternum. ps. Cantate ſecundo. ℣. Elegit eam deus: ⁊ preelegit eam. ℟. In tabernaculo ſuo: habitare facit eam. Lectio ſancti euangelij ſecundum matheum.

IN illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolaꝫ hanc. Simile ē regnum celorum theſauro abſcondito ī agro: quem qui inuenit homo abſcōdit ⁊ pregaudio illius: uadit ⁊ uēdit uniuerſa que habet: ⁊ emit agrum illum. et reliqua. Omelia ſācti gregorij pape. lectio ſeptima.

Celorū regnum fratres cariſſimi: idcirco terrenis rebus ſimile dicitur ut ex his que animus nouit: ſurgat ad ĩcognita que non nouit: quatenus exemplo uiſibilium: ſe ad inuiſibilia rapiat. et per ea que uſu didicit quaſi confricatus incaleſcat: ut per hoc quod ſcit notum diligere: diſcat ⁊ incognita amare. Ecce enim regnum celorum theſauro ĩ agro abſcondio cõparatur: quem qui inuenit homo abſcondit ⁊ pre gaudio illius uadit ⁊ uendit uniuerſa que habet ⁊ emit agrum illum. Qua in re hoc quoqȝ notandum eſt: quod inuẽtus theſaurus abſcondit̃ ut ſeruetur: quia ſtudium celeſtiſ deſiderii a malignis ſpiritibus cuſtodire non ſufficit: qui hoc ab humanis laudibus non abſcondit. In preſenti etenim uita quaſi in uia ſumus: qua ad patriam pergimus. Maligni autem ſpiritus iter noſtrum quaſi quidam latrunculi obſcident. De predari ergo deſiderant qui theſaurum publice portant. hoc eſt dico non ut proximi noſtri opera noſtra non uideant: cum ſcriptum ſit. Videant opera ueſtra bona: ⁊ glorificẽt patrẽ ueſtrum qui in celis eſt. Sed ut per hoc ꝙ agimus laudes exterius non queramꝰ. Sic autem ſit opus in publico: quatenꝰ intentio manet in occulto: ut de bono opere proximis prebeamus exempluȝ: ⁊ tamẽ pro intentiõe quaſi ſoli deo placere querimus ſemper optemꝰ ſecretuȝ.

℟. Pulcra facie: ſed pulchrior fide: beata es uirgo reſpuens mundum: letaberis cum angelis. Intercede pro omnibus nobis. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende proſpere ꝓcede ⁊ regna. Intercede. Lectio octaua.

Theſaurus autem celeſte: eſt deſiderium: Ager uero in quo theſaurus abſconditur: diſciplia ſtudij celeſtis: quẽ profecto agrum uenditis omnibus cõparat: qui uoluptatibus carnis renuncians cuncta ſua terrena deſideria: per diſcipline celeſtis cuſtodiam calcat: ut nihil̃ iaȝ quod caro blanditur libeat: nihil ꝙ carnalem uitam trucidat: ſpiritus ꝑhorreſcat. Rurſum celeſte regnū: negociatori homini ſimile dicitur: qui bonas margaritas querit. Sed unam precioſam inuenit: qua uidelicet inuenta: omnia uendens emit. Quia qui celeſtis uite dulcedinem ĩ quantum poſſibilitas admittit: perfecte cognouerit ea que in terriſ amauerat: libenter derelinquit. In cõpatiõe eius uileſcunt omnia: deſerit habita: cõgregata diſpergit: In ardeſcit ĩ celeſtibꝰ aius: nihil in terrenis libet: deforme conſpicitur: quicquid d̄ terrene rei placebat ſpecie: quia ſola precioſe margarite claritas fulget in mente. De cuius dilectione recte per ſalomonem dicitur: fortis ẽ ut mors dilectio: qꝛ uidelicet ſicut mors corpus interimit: ſic ab amore reruȝ corporalium eterne uite caritas occidit. Nã quem perfecte abſorbuerit: ad terrena foris deſideria uelut inſenſibilem reddit. Neqȝ eiȝ ſcta hec cuiꝰ hodie natalitia celebraȝꝰ mori ꝓ d̄o potuiſſȝ ĩ corpore: niſi priꝰ a t̃renis d̄ſiderijs mortua fuiſſȝ ĩ mẽte.

℟. Regnū mundi ⁊ omnem ornatuȝ ſeculi contẽpſi propter amoreȝ domini mei ieſu chriſti. Quẽ uidi: quẽ amaui: in queȝ credidi: quẽ dilexi. ℣. Eructauit cor meum uerbū bonuȝ: dico ego opera mea regi. Quem. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Quem. Lectio nona.

Erectus nãqȝ in uirtutum culmine aius tormenta deſpexit: penas calcauit: ante armatos reges ⁊ ꝑſides ducta: ſtetit ferienti robuſtior: iudicanti ſublimior Quid inter hec nos barbati ⁊ d̄biles dicimus: qui ire ad celeſtia regna puellas perferrum uidemus: quos ira ſuperat: ſuperbia inflat: ambitio perturbat: luxuria inquinat. Quia ſi adipiſci regna celorum per bella ⁊ perſecutiones nõ poſſumus: hoc ipſum nobis turpe ſit: quod deum nolumus ſaltem per pacem ſequi Ecce nulli noſtruȝ hoc tempore dicit deus pro me morere: ſed illicita tantūmõ ĩte deſideria occide. Qui ergo ĩ pace ſubijcere carnis d̄ſideria nolumus: quomodo in bello pro domio ipam carneȝ daremus. Rurſum regnum celorum ſimile ſagene ĩ mare dicitur: ⁊ ex omni genere piſcium congreganti: que impleta ad litus ducitur: ⁊ in uaſis boni piſces eligũtur: mali autem proiiciuntur foras. Sãcta eccleſia ſagene comparatur: quia ⁊ piſcatoribus eſt cõmiſſa: ⁊ per eam quiſq; ad eternum regnum a preſentis ſeculi fluctibus trahitur: ne in eterne mortis ꝓfunda mergat̃. Ad laudes ⁊ p horas aꝛ. Dum eſſet rex in accubitu ſuo nardus mea dͦdit ſuauitatem odoris. p̃s. Dñs regna. Cũ reliquis anti. In odorem unguentoꝝ tuoꝝ currimus adoleſcentule dilexerunt te nimis. añt. Jam hyems tranſijt: imber abijt ⁊ receſſit Surge amica mea ⁊ uẽi. aꝛ. Ueni electa mea: ⁊ ponã in te thronuʒ meum: alleluia. aꝛ. Iſta eſt ſpecioſa inter filias ieruſalem. Capitulũ. Confitebor tibi. Hymnus. Huius obtẽtu. ℣. Diffuſa eſt gratia: in labijs tuis. ℟. Propterea bñdixit te deus: in eternum. Ad benedic. anti. Simile eſt regnum celorum: homini negociatori querenti bonas margaritas inuenta una precioſa dedit omnia ſua ⁊ cõparauit eam. Oratio ut ſupra. Ad tertiam capitulũ. Confitebor tibi dñe. ℟. breue. ℣. dicuntur de cõmuni uirgi. ⁊ marty. per omnes horas ad ſextam capitulum.

Liberaſti me ſcðm multitudinẽ miſericordie nominis tui a rugientibus preparatis ad eſcam de manibꝰ querentium aĩam meam ⁊ de multiſ tribulationibus que circũdederunt me. Ad nonam capitulum.

Laudabit uſq; ad mortem aĩa mea dñm qm̃ eruis ſuſtinentes te: ⁊ liberas eos de mãu anguſtie domine deꝰ nr̃. Ad ueſp. anti. Dũ eẽt rex. Cum reliquis p̃s. Dixit dominus. Cum reliquis de uirginibus ℣. Diffuſa eſt gratia. Ad magni. Ueni ſponſa chriſti. Ut ſupra in uirginibꝰ martyr. Oratio ut ſupra. In feſto uniuſ ſancte martyris ſolum: uel ſanctaꝝ martirum ⁊ non uirginum omnia ſicut in feſto unius ſancte non uirginis: nec martyris dicuntur. Excepto qd primũ ℟. ſcilicet ueni ſponſa chriſti dicitur: ⁊ reliqua per ordinem. Ultimũ uero ℟. dicitur regnum mundi.

In dedicatione eccleſie in primis ueſperis aꝛ. Domũ tuam domine. Cuʒ reliquis de laudibus p̃s. Dixit dñs. Cum reliqs in fine pſal Lauda ieruſalem. Capituluʒ.

Uidi ciuitatem ſanctã ieruſalem nouam deſcendentem de celo a deo paratam: ſicut ſponſam ornatã uiro ſuo Hymnus. Urbs beata ieruſalẽ. ℣. Hec eſt domus domini firmiter edificata. ℟. Benefũdata eſt ſupra firmam petram. Ad magni. anti. Sanctificauit dominns tabernaculũ ſuum. quia hec eſt domus dñi in qua inuocabit̃ nomen eius: de quo ſcriptum eſt: ⁊ erit nomẽ meũ ibi dicit dominus. Oratio.

Deus qui nobiſ per ſingulos annos: huius ſancti templi tui cõſecrationis reparas diem: ⁊ ſacris ſemp̃ myſterijs repreſentas incolumes exaudi preces populi tui ⁊ preſta: ut quiſq; hoc templum beneficia petiturus ingreditur: cuncta ſe impetraſſe letetur: p dñʒ. Ad matu. inuitato. Domũ dei decet ſanctitudo. Sponſum eius chriſtum adoremus in ea. p̃s Uẽite. Hym. Urbs beata. In primo noct. anti. Tollite portas principes ueſtras: ⁊ eleuamini porte eternales. p̃s. Domini eſt terra aꝛ. Erit mihi dominus in deum: ⁊ lapis iſte uocabitur domꝰ dei. p̃s. Deus noſter refugiuʒ. aꝛ. Edificauit moyſes altare domino deo. p̃s. Magnus dominus. ℣. Domũ tuam domine: decet ſanctitudo. ℟. In lõgitudinem dierum. Lectio prima.

Conſecrationes altarium: ⁊ eccleſiarum ſecundum ritum quem nũc romana tenet eccl̃ia. Silueſter papa primus fieri inſtituit. Fuiſſe tamen ab ipſis apoſtoloruʒ temporibus loca deo dicata: que a quibuſdam oratoria: a quibuſdam uero eccleſie appellabãtur: ubi collecte fierent p unã ſabbati: ⁊ in qbus populus chriſtianus ad audiendũ uerbuʒ dei: ⁊ ad ꝑcipiendũ dñici corporis ⁊ ſanguinis ſacr̃m ꝯueniret: ⁊ apl̃oꝝ edocẽur epiſtolis: ⁊ ſctoꝝ patrũ inſtruimur geſtiſ que licet ſalibus exorziʒabãtur: nõ tamẽ chriſmate iungebãtur: nec altare ſtabat adhuc erectũ intitulum in figura domini noſtri ieſu chriſti chriſmate delibutũ: qd eſt altare nr̃m: ⁊ ſacerdos et hoſtia.

℞. In dedicatione templi: decantabat populus laudem. Et in ore eoruꝫ dulcis reſonabat ſonus. ℣. Fundata eſt domus dñi ſuper uerticem montium: ⁊ uenient ad eam omnes gentes. Et in ore. Lectio ſecunda.

POſtquā uero ꝯſtantinus qui monarchiam tenebat īperij. A beato ſilueſtro baptiſmi meruit purificari ſacramento: tunc primū lege ab ipſo ꝓmulgata: conceſſuꝫ ē ōibus ſub romano īperio degētibus licite eccleſias fabricare: ⁊ ad id faciendū ſuo alios ut hortaret̄ exēplo: in ꝓprio lateranēſi palatio eccleſia ī honorē ſaluatoris mūdi fabricauit: ⁊ baſilicā appenditiā iuxta: in honorē beati ioānis baptiſte in balneo caloris ſui ī loco in quo baptizatus a lepra meruit mūdari. Quā ēt prefatus papa publice conſecrauit q̄nto idꝰ nouēbris. Et ē illa uſqꝫ hodie celeberrima feſtiuitas rome: ī qua prima eccleſia publice ꝯſecrata ē: ⁊ imago ſaluatoriſ depicta. primū uiſibilis ōi populo romano aparuit. ꝯſecrauit autē ⁊ idē uenerabilis papa eccleſiam apłoꝝ principis undecimo calendas decēbris quā ēt piſſimuſ īperator a fundamentis edificauit: ⁊ ex eius aptura fundamenti ipſemet proprijs humeris duodecim cophinos ex tellure fundamenti ꝯfectos ī honore duodecim apoſtoloꝝ exportauit. in qua ⁊ ſuper corpus apoſtoli: altare erexit lapideum: ⁊ criſmate per unctū ſecundum morem quem paſtoribus tradidit obſeruandū: bñdixit ac ꝯſecrauit.

℞. Fundata eſt domus dñi ſuper uerticē mōtium: ⁊ exaltata eſt ſuper omnes colles: ⁊ uenient ad eam omnes gentes. Et dicent gloria tibi dñe. ℣. Uenientes aūt uenient cū exultatione portantes manipulos ſuos. Et dicēt. Lectio tertia.

IN lateranēſi uero pꝛia eccłia: altare non erexit lapideuꝫ: ſed ſtabiliuit ligneum. Et hoc quare? Quia credo aliqbuſ pro futurū breuiter ſi potero enodabo. Ab epiſcopatu apoſtolorum principis uſqꝫ ad ſancti ſilueſtri fideliſſima tēpora ſceuiente perſecutoruꝫ rabie: certa non erat epiſcopalis ſtatio: ſed ubicūqꝫ neceſſitas īpulerit: ſiue in criptis ſiue ī cimiterijs: ſiue in domibus religioſorum uirorū: ſeu in fabricis ſecundū quod ſuperius diximꝰ deo dicatis: miſſa celebrabatur ſuꝑ altare ligneū in modū arce cōcauū: habens in quatuor angulis circulos in quibus uectes īmittebantur: q̄buſ a ſacerdotibus portabatur ubicunqꝫ romanus epiſcopus latitabat: uel ubi collectam diſpoſuerat celebrare: quod ob reuerentiam apoſtolorum principis qui ſuper altare hoc dominicuꝫ dicitur celebraſſe ſacramētū: ⁊ ſanctorum ſuorū predeceſſorū martyrū: licet de cetero firmaſſet: ut nullum deinceps altare eſſet niſi lapideum: hoc tamen in dominicū ⁊ patriarchale ſtabiliuit altare: ut nullus ſuper illud niſi romanus papa miſſaꝫ audeat celebrare. Quod in cēa domini ante dominici corporis ⁊ ſanguinis celebratam commemorationem a ſacerdotibus uiolatur: menſaqꝫ ſublata in ipſo altaris ꝯcauo ſacrificat̄: ⁊ oleum exorzizatum et chriſmate ab ipſo papa benedicetur. Et ſabbato ueſperaſcente finito baptiſmo poſt letanias poſt nouies decantatū kyrieleiſon: poſt hymnum angelicum poſt collectam: poſt lectuꝫ apoſtolum. Poſt quā papa ſtans in ſede alta uoce nouuꝫ cantauit alleluia: illico a ſacerdotibus repoſita menſa reconciliatur: ⁊ linteaminibus ⁊ pallijs decenter oꝛnatur ad uſū ſacerdotalis myſterij ꝑ agēdum romano pontifici preparatum.

℞. Benedic dñe domū iſtā: quā edificaui nomini tuo: uenientiū in loco iſto. Exaudias preces in excelſo ſolio glorie tue. ℣. Dñe ſi ꝯuerſus fuerit populus tuus: ⁊ oꝛauerit ad ſāctuarium tuū. Exaudias. In ſecundo noct. añt. Nō eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. Ps. Quā dilecta. Añ. Uidit iacob ſcalā. Sūmitas eiuſ mōtes tangebat: ⁊ deſcendentes angelos: ⁊ dixit uere locus iſte ſāctus ē. Ps. Fundamenta eius. Añ. Erexit iacob lapidē ī titulū fundens oleum deſup. Ps. Dñe deus ſalutis. ℣. Domꝰ mea. ℞. Domus oꝛōnis uocabit̄.

Sermo ſancti auguſtini epiſcopi lectio quarta.

Quotieſcūq3 fr̄es cariſſimi altaris ł tēpli feſtiuitatē colimus fidelit̄ ⁊ diligenter attendimus: ⁊ ſancte ac iuſte uiuimus: quicquid in templis manufactis agitur: totum in uobis ſpirituali edificatione cōpletur. Non eīm mentitus eſt ille qui dixit. templū eīm dei ſanctum eſt: qđ eſtis uos. Et iterum. Neſcitis q2 corpora ueſtra templū ſunt ſpiritus ſancti. Quibus meritis: per gratiam dei meruimus fieri templū dei. Et ideo quantum poſſumus cum ipſius adiutorio laboremus: ne deus noſter in templo ſuo: hoc eſt in nobis ipſis inueniat quod oculos ſue maieſtatis offendat. Sed habitaculum cordis noſtri euacuetur uitijs ⁊ uirtutibus repleatur. Claudatur diabolo: ⁊ aperiatur chriſto: ⁊ ita laboremus ut nobis bonorum operum clauibus ianuam regni celeſtis aperire poſſimus. Sicut eīm malis operibus quaſi quibuſdā ſeris ac uectib⁹ uite nobis ianua claudit̄ ita abſq3 dubio bonis operibus aperit̄. Et iđ fratres cariſſimi unuſqſq3 ꝯſideret cōſcientia3 ſuam: ⁊ quando ſe aliquo crimine uulneratum eſſe cognouerit: prius orationibus ieiunijs ⁊ elemoſynis ſtuđat mundare conſcientiam ſuam: ⁊ ſic euchariſtiam preſumat accipere. Si enim cognoſcens reatum ſuum ſe a diuino altari ſubduxerit: cito ad idulgentiā diuie miſericordie ꝑueniet: q2 ſicut ꝗ ſe exaltat hūiliabit̄: ita eꝯ̄rio ꝗ ſe hūiliat exaltabit̄.

℟. Orantibus in loco iſto. Dimitte peccata populi tui deus: ⁊ oſtende eis uiam bonam ꝑ quā ambulēt: ⁊ da gloriā in loco iſto. ℣. Qui regis iſrael intēde. ꝗ deducis uelut ouē ioſeph Qui ſedes ſuꝑ cherubin. Dimitte. Lectio quinta.

Qui eīm ſicut diximus agnoſcēs reatum ſuum ipſe ſe humiliter ab altari eccleſie per emēdationem uite remouere uoluerit: ab illo eterno ⁊ celeſti ꝯuiuio excōmunicari penitus non timebit. Rogo uos fratres diligenter attendite. Si ad menſam cuiuſcunq3 potentis nemo preſumit cum ueſtibus conſciſſis ⁊ inquinatis accedere: quanto magis a cōuiuio eterni regis: id eſt ab altare domini debet ſe unuſquiſq3 īuidie uel odij ueneno perculſus: iracundie furore repletus cum reuerentia ⁊ humilitate ſubtrahere: propter id quod ſcriptum eſt. Uade prius reconciliari fratri tuo: ⁊ tunc ueniens offeres munus tuum. Et iterum. Amice quomodo huc intraſti non hn̄s ueſtem nuptialem. Hinc enim habet textus euangelice lectionis. Quod quidā fecit nuptias filio ſuo. ⁊ intrauit ut uideret ſimul recumbentes: ⁊ uidens ibi hōinem non habentem ueſtem nuptialem. dixit ad eum. Amice quomodo huc intraſti non habens ueſtem nuptiale3: Et illo obmuteſcente dixit miniſtris. Ligate illi manus ⁊ pedes: ⁊ ꝓiicite eū in tenebras extiores. ibi erit flet⁹ ⁊ ſtridor dētiū

℟. O quā metuendus eſt locus iſte. Uere nō eſt hic aliud niſi dom⁹ dei ⁊ porta celi. ℣. Hec eſt domus domini firmiter edificata: bene fundata eſt ſupra firmam petram. Uere. Lectio ſexta.

ACe qualem ſententiam merebit audire: qui ad conuiuiu3 nuptiale: id eſt ad altare domini: aut ebrioſus: aut adulter: aut odium in corde retinēs preſumit accedere. Auertat hoc a nobis deus fratres cariſſimi: ⁊ concedat: ut mala iſta aut nunquam uelimus admittere aut ſi admiſſa fuerint ſine ulla mora per penitentiam uel pacem ſtudeamus ſanare: ⁊ largioribus elemoſynis feſtinemus abluere. Ne forte ſi cum peccatoru3 uulneribus ante tribunal eterni iudicis uenerimus: ab illa et̄na eccleſia: ⁊ ab illa celeſti ieruſalem perpetua excommunicatione ſeparemur. Cōſiderate ergo rogo uos fratres cariſſimi. Si hodie aliquis a conuentu eccleſie huius pro aliquo crimine foras eiiciatur: in quanto dolore ł tribulatione erit anima ſua. Et ſi intollerabilis dolor eſt: de eccleſia iſta foras ꝓiici ubi ille qui proiicitur ⁊ manducare ⁊ bibere ꝗ cum hominibus loq̄ poteſt. Et habet ſpem ut iterum mereatur ad ecclĩaȝ reuocari. Quid putamꝰ qual' dolor erit. Si aliquis pro criminibus ab eccleſia que eſt ĩ celis: id eſt a conuentu angelorum uel ſanctorũ omnium congregatiõe fuerit ſeperatus: Cui nec hoc ſufficit ad penam qđ foras proijcitur: ſed inſuper in tenebras exteriores eterno incendio concremandus excluditur.

℞. Mane ſurgens iacob: erigebat lapideȝ in titulum: fundens oleum deſuper: uotum uouit dño. Uere locus iſte ſãctus ē: ⁊ ego neſciebã. ℣. Cũqȝ euigilaſſet iacob ꝺ ſomno ait. Uere.

In tertio noct. añt. Qui habitat in adiutorio altiſſimi: in ꝓtectione dei celi cõmorabitur. pſal. Jpſus. añt. Templũ dñi ſanctũ eſt: dei ſtructura ē: dei edificatio ē. ps. Cantate prio. ℣. Bñdicta glĩa dñi: de loco ſancto ſuo allã. pſal. Dñs regnauit iraſcãtur. ℣. Hec eſt domus dñi: firmiter edificata. ℞. Bñ fũdata ē: ſupra firmaȝ petram. Lectio ſancti euãgelij ſcđm lucam.

In illo tẽpore. Egreſſus ieſus perambulabat iericho: et ecce uir nomie zacheus. Et hic erat princeps publicãorũ ⁊ ipſe diues: Et reliqua. Omelia ſancti Ambroſij epiſcopi lectio ſeptima.

Zacheus puſillus hoc ē nullius nobilitatis igenite dignitate ſublimis exiguus meritis ſicut pplus nationũ: audito dñi ſaluatoris aduẽtũ quẽ ſui nõ receperãt uidere cupiebat. Sȝ nẽo facile ieſum uidet. Nemo põt ieſum uidere conſtitus in terra. Et qꝛ nõ ꝓphetias nõ regnum habet: tanqȝ forme gr̃a naturalis Aſcẽdit in arborẽ ſicomoꝝ uanitateȝ .ſ. iudeorum ueſtigio ſuo ꝓſternẽs: errata quoqȝ corrigẽs ſupioris etatis: ⁊ ideo ieſum intioris domꝰ recepit hoſpitio: ⁊ bñ aſcẽdit in arborẽ: ut arbor bona bonus fructus faceret: ac naturali exciſus oleaſtro: ⁊ ꝯtra naturã inſertus ĩ bonã oliuã fructũ legis poſſet afferre. Radix eiȝ ſancta: ⁊ ſi rami iutiles: quoꝝ ĩfructuoſã gloriam plebs gentiũ fide reſurrectiõis quaſi quadã corporis elatiõe trãſcẽdit. Et ecce uir noie zacheꝰ. zacheꝰ in ſycomoro cecus ĩ uia: quoꝝ alterũ dñs miſeraturꝰ expectat. Alteꝝ mãſiõis ſue claritate nobilitat: alterũ ſanaturus ĩterrogat. Apud alterũ ſe nõ ĩuitatus ĩuitat. Sciebat eĩm uberẽ hoſpitij ſui eẽ mercedẽ. ſed tñ ⁊ ſi nõdũ uocẽ inuitãtis audierat affectum.

℞. Domus mea domus orationis uocabitur in ea omĩs qui petit accipit: ⁊ qui q̃rit inuenit. Et pulſanti aperietur. ℣. Petite ⁊ accipietis: querite ⁊ inuenietis. Et pulſanti. Lectio octaua.

Uerũ nec cecũ illuȝ tanqȝ faſtidioſi paupũ reliq̃ſſe uideamur: ⁊ trãſiſſe ad diuitẽ expectemꝰ eũ: qꝛ expectauit et dñs. Introgemꝰ qꝛ introgauit ⁊ chriſtus: nos introgemus qꝛ neſcimꝰ: qꝛ ille q nouerat introgauit. Nos introgemꝰ ut ſciamus unde iſte curatꝰ ſit. Ille introgauit ut in unũ plures diſceremꝰ: unde dñȝ uidere mereamur. Introgauit eĩm ut creďremus niſi ꝯfitentẽ nõ poſſe ſaluari: et cõfeſtim ingt uidit: ⁊ ſequebať illũ magnificans deũ: ⁊ p̃ambulabat iericho. Aliť eĩm nõ uideret niſi ſequereť chriſtũ: niſi dñm predicaret: niſi ſeculũ pretiret. Cũ diuitibus quoqȝ in gr̃aȝ reuertamur. Nolumꝰ eĩm offendere diuites: qꝛ uolumus ſi fieri põt ſanare oẽs: ne in cameli cõpatiõe preſtricti in zacheo citius quaȝ oportuit derelicti. Juſte habeãt cõmotiõis offenſam: diſcãt nõ in facultatibus crimẽ hr̃e ſed in his q uti neſciãt facultatibus. Nã diuitie ut ĩpedimẽta ĩprobis: ita ⁊ bonis ſunt adiuuamẽta uirtutis. ℞. Lapides p̃cioſi omnes muri tui. Et turres ieruſalem gemmis edificabuntur. ℣. Porte ieruſalem ex ſaphiro: ⁊ ſmaragdo edificabuntur: ⁊ ex lapide precioſo omnis circuitus muri eius. Et. Lectio nona.

Diues certe zacheus electus a chriſto: ſed dimidiũ bonorum ſuorum largiendo reddendo: omĩa ĩ quadruplũ que fraude ſuſtulerat. aliter eĩm nõ ſatis ē: nec hȝ gratiã libalitatis. Si in ĩiuria ꝑſeuerat: qꝛ nõ ſpolia ſed dõa queruntur. Uberiorem mercedem quã conferabat accepit. ⁊ bñ princeps ĩducit publicãoꝝ. Quis eiȝ de ſe deſpet: quando ⁊ iſte peruenit cui cenſus ex fraude: Et ipẽ inquit diues: ut ſcias nō omnes diuites auaroſ quid ſibi uult ꝙ nullius alterius ſtaturam ſcriptura niſi huius expreſſit: quia ſtatura puſillus erat. Uide ne forte malicia puſillus: aut adhuc puſillus fide. Nondum enim promiſerat cū aſcēderet Nō dum uiderat chriſtū: merito adhuc puſillus. Deniqꝫ ioānes magnus qui et chriſtū uidit: Et ſpūm ſicut colūbaꝫ ſup chriſtū manentē: ſicut ipſe ait. Uidi ſpiritum deſcēdentē ſicut colūbā ⁊ manenteꝫ ſup eū. Que aūt turba niſi ipite confuſio multitudinis: que uerticē nequnt uidere ſapiētie. Ergo zacheus quā diu in turba eſt nō uidet chriſtū. Supra turbā aſcēdit ⁊ uidit. Hoc ē plebeiā trāſgreſſus ſcientiam: meruit quē deſiderabat aſpicere. ℟. Quā delecta tabernacula tua dn̄e uirtutū cōcupiſcit ⁊ deficit aīa mea. In atria dn̄i. ℣. Beati ꝗ habitāt ī domo tua dn̄e: ī ſeculoꝝ ſecula laudabūt te. In atria. Ad laudes ⁊ ꝑ horas: a͞r. Domū tuā dn̄e decet ſcītudo ī lōgitudine dierū. pſal. Dn̄s regna. Cū reliqꝭ a͞r. Domus mea domus orōnis uocabit̄. a͞r Hec eſt domus dn̄i firmiter edificata: bn̄fundata ē ſupra firmā petrā. a͞r Bn̄fūdata ē domꝰ dn̄i ſupra firmā petrā. a͞r. Lapides ꝑcioſi oēs muri tui: ⁊ turres ierlm gēmis edificabuntur. Capitulū. Uidi ciuitateꝫ. Hym Angularis. ℣. Hec ē domus dn̄i firmit̄ edificata. ℟. Bene fūdata ē ſupra firmā petrā. Ad bn̄di. an̄t. zachee feſtina deſcēde. qꝛ hodie in domo tua oportet me manere: at ille feſtinās deſcēdit: ⁊ ſuſcepit illū gaudēs. Hodie huic domui ſalus a deo facta ē: all'a. orō ut ſupra. Ad tertiā capitulū. Uidi ciuitateꝫ. ℟. b Domū tuā dn̄e decet ſcītudo. ℣. In lōgitudinē dieꝝ. Decet. Gloria. Domum. ℣. Locus iſte ſanctus eſt in quo orat ſacerdos. ℟. Pro delictis: ⁊ peccatis populi. Ad ſextā capitulū

Et audiui uocē magnaꝫ de throno dicentē. Ecce tabernaculū dei cuꝫ hoībus: ⁊ hītabit cū eis: ⁊ ipſi ppl's eius erūt: ⁊ ipe cū eis erit eoꝝ deus. ℟. b. Locus iſte ſcēs eſt: ī quo orat ſacerdos. ℣. Pro delictis: ⁊ peccatis ppli. In quo. Glia. Locus ℣. Hec ē domus dn̄i: firmit̄ edificata. ℟. Bn̄fundata eſt: ſupra firmā petrā. Ad nonā cap̄.

Et abſterget deus oēm lachrymaꝫ ab oculis eoꝝ: ⁊ mors ultra n̄ erit neqꝫ luctus: neqꝫ clamor: neqꝫ dolor erit ultra: que pria abierūt: ⁊ dixit ꝗ ſedebat in throno. Ecce noua facio oīa. ℟. breue Hec eſt domus dn̄i: firmiter edificata. ℣. Bn̄fundata eſt: ſupra firmā petrā. Firmiter. Glia. Hec eſt. ℣. Benefundata eſt: domus dn̄i. ℟. Supra firmā petrā. Ad ueſp. an̄t. Domuꝫ tuā dn̄e. Cū reliqꝭ antiph. ⁊ pſalmis ut ī pmis ueſperis: Capitulum. Uidi ciuitatem. Hymnus. Urbs beata. ℣. Domū tuam domine decet ſanctitudo. ℟. In longitudinem dierum. Ad magnificat antiphōa. O quam metuendus eſt locus iſte: uere non ē hic aliud niſi domus dei: et porta celi. Oratio ut ſupra.

Beate marie uirginis officium ſecūdum ritum romane curie incipit.

Aduertendum ī pmis eſt: qd̄ huiuſmodi intemerate uirginis officium: a cōpletorio ante uigiliam natiuitatis domini: uſqꝫ poſt octauam natiuitatis eiuſdē nō dicitur. Neqꝫ a cōpletorio ante uigiliam epiphanie uſqꝫ poſt octauam eiuſdem. Nec a ꝯpletorio quarte ferie maioris ebdomade: uſqꝫ ad ueſperas ſabbati in albis. A nona uero in uigilia pentecoſtes uſqꝫ ad ueſpas ſequētis ſabbati. Et ꝑ octauā. Aſſumptionis. Natiuitatiſqꝫ eiuſdem uirginis: ac quotienſcūqꝫ feſtuꝫ duplex celebratur ſimiliter nō dicitur. Eſt īſuper notandū: qd̄ quādocūqꝫ beate uirginis officium agitur matutine eiuſdem an̄t. matutinas diei ⁊ ueſpere ante ueſperas dicuntur. Ecōtrario auteꝫ fit in aliȷs horis. Matutine beate uirginis īcipiūt. ℣. Domine labia mea aperies. ℟. Et os meum annūciabit laudem tuam. ℣. Deus in adiutorium meū intende. ℟. Domīe ad adiuuādum me feſtina. ℣. Gloria patri. ℟. Sicut erat. In omnibus uero aliis horis incipitur a uerſu: ſcilicet. Deus in adiutoriuꝫ meum. Preterquā in completorio ubi premittitur uerſus. Conuerte nos deus. ℟. Et auerte. Ut infra in completorio. In fine uero ubiqꝫ dr̄ all'a ꝑterquaꝫ a ueſpis Sabbati. lxx. uſqꝫ ad cōpletoriū ſabbati ſancti. tunc eni loco Allꝉa. Dicitur. Laus tibi dñe rex eterne glorie. Aduertendũ quoqꝫ eſt ꝙ ante inchoationẽ pſalmi ps antiphone dicit̃. Et poſt pſalmũ cõpletuꝫ tota repetitur antiphona. Sciendũ eſt etiã ꝙ in fine cuiuſlibet pſalmi uerſus. Gloria patri. Et. Sicut erat. dicitur. p̃terqꝫ in fine cantici. Bñdicite oĩa opera dñi dño. Poſt pſalmũ quoqꝫ. Deus deus meus. nõ dicit̃ gloria patri. ſꝫ imediate iungitur pſalmus Deꝰ miſereatur noſtri. Poſt quẽ. Gloria patri. Et. ſicut erat. dicit̃. Ad ueſpas añt. Dũ eſſet rex in acubitu ſuo: nardus mea dedit odorẽ ſuauitatis. ps. Dixit dñs. añt. Leua eius ſub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabitur me. ps. Laudate pu. añt. Nigra ſuꝫ ſꝫ formoſa filia ierlm: ideo dilexit me rex: ⁊ introduxit me in tabernaculũ ſuũ. ps. Letatus ſuꝫ. añt. Jam hyems tranſijt imber abijt ⁊ receſſit: ſurge amica mea ⁊ ueni. ps. Niſi dñs. aꝛ. Specioſa facta es ⁊ ſuauis: ĩ delicijs tuis ſancta dei genitrix. ps. Lauda ieruſalẽ. Capitulum.

Ab initio ⁊ ante ſecula creata ſũ: et uſqꝫ ad futuꝝ ſeculũ nõ deſinã: ⁊ ĩ habitatõe ſancta coram ipſo miniſtraui. In fine cuiuſlibꝫ capituli r̃ndet̃. Deo gratias. hym. Aue maris ſtella. ℣. Diffuſa eſt gratia: in labijs tuis. ℟. ꝓpterea bñdixit te deus: in eternũ. Ad mag. añt. Beata mater ⁊ innupta uirgo: glorioſa regina mundi: intercede ꝓ nobis ad dñm. kyriel. xpel. kyriel. ℣. Dñs uobiſcũ. ℟. Et cũ ſpu tuo. Oratio.

Concede nos famulos tuos queſumus dñe deus: ꝑpetua mẽtis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beate marie ſp ꝟgis interceſſione a p̃nti liberari triſtitia: ⁊ eterna ꝑfrui leticia ꝑ chriſtuꝫ dñm noſtꝝ. ℟. Amẽ. Deinde ꝓ ſanctis añt. Sancti dei oẽs intercedere dignemini ꝓ noſtra oĩumqꝫ ſalute. ℣. Letamĩ in dño: ⁊ exultate iuſti. Et gliamĩ: oẽs recti corde. Oĩo.

Protege dñe populũ tuũ: ⁊ aplorũ tuoꝝ Petri ⁊ Pauli: ⁊ alioꝝ apoſtoloꝝ patrocinio confidentẽ ꝑpetua defenſione conſerua. Alia oratio.

Omnes ſancti tui queſumus dñe: nos ubiqꝫ adiuuent: ut dũ eoꝝ merita recolimus patrocinia: ſentiamꝰ ⁊ pacẽ tuã noſtris concede tꝑibus: ⁊ ab eccleſia tua cunctã repelle neqtiã: iter: actus ⁊ uoluntates nr̃as: ⁊ oĩum famuloꝝ tuoꝝ in ſalutis tue ꝓſpitate diſpone: bñfactoribꝰ nr̃is ſempiterna bona retribue. Et oĩbus fidelibus defunctis regẽ eternã concede. ꝑ dñm. Sciendũ eſt ꝙ ad oĩs horas totius ãni p̃terquã in triduo ante paſcha ãte primã oĩonẽ ſemp dicit̃. ℣. Dñs uobi. ℟. Et cũ ſpu tuo. Deinde. ℣. Bñdicamus dño. ℟. Deo grãs. p̃terquã in officio defunctoꝝ ubi in fine ultime oĩonis nec Dñs uobiſcuꝫ dicit̃: nec. Bñdicamus dño. Ad cõpletoriũ dicto. ℣. Cõuerte nos deus ſalutaris nr̃. ℟. Et auerte irã tuã a nob. Dicto etiã. Deus in adiutoriũ. Gloria pr̃i. Et. Sicut erat. Abſolute dicuntur pſalmi. Sepe expugna. Deprofundis. Domine non eſt. Quibus finitis imediate dr̄ hymnus

Memento ſalutis auctor qđ nr̃i quõdã corporis ex illibata uirgine: naſcendo formã ſumpſeris Maria mr̃ gratie: mater mĩe: tu nos ab hoſte ꝓtege: in hora mortis ſuſcipe. Gloria tibi dñe q natus es de uirgine cũ pr̃e ſancto ſpu ĩ ſempiterna ſecula. ℟. Amen. Capitulum.

Ego mater pulchre dilectõis: tĩoris ⁊ magnitudis: ⁊ ſancte ſpei. ℣. Ora ꝓ nobis: ſancta dei genitrix. ℟. Ut digni efficiamur: ꝓmiſſionibus xpi. Ad nunc dimittis añt. Sub tuũ p̃ſidiuꝫ confugimus ſancta dei genitrix: noſtras deprecatões ne deſpicias in neceſſitatibus: ſed a periculis cunctis libera nos ſemp uirgo glorioſa atqꝫ benedicta. kyr. xpel. kyr. Oratio.

Beate ⁊ glõſe ſẽpqꝫ ꝟgis marie que ſumꝰ dñe ĩtceſſio glõſa nos ꝓtegat ⁊ ad uitã ꝑducat etnã. ꝑ xpꝫ dñꝫ nr̃m. ℟. Amẽ. Deiñ ꝓ ſãctis aꝛ. Scĩ dei. ℣. Leta. ℟. Et gliamĩ. ut ſupra ĩ ueſpis: deiñ oĩo.

Exaudi nos deꝰ ſalutaris nr̃: ⁊ aplorũ tuoꝝ petri ⁊ pauli ⁊ alioꝝ aplorũ nos tuere p̃ſidijs: quoꝝ dõaſti fideles eẽ doctrinis. Alia oĩo. Oẽs ſcĩ. ut ſupra. Ad matutĩas. ℣. Dñe labia mea apies ℟. Et os meũ anũciabit laudẽ tuã. ℣. Deꝰ ĩ adiuto. ℟. Dñe ad adiu. ℣. Glia. ℟. Sic. Inui Aue ma. grã plẽa dñs tecũ. ps. Ueite. hym.

Quem terra pontus. In primo noct. añt. Bñdicta tu ĩ mulierib⁹: ⁊ bñdictus fructus uētris tui. pſal. Dñe dñs noſter. aꝛ. Sicut myrrha electa: odorem dediſti ſuauitatis: ſãcta dei genetrix. pſal. Celi ennar. aꝛ. Ante torũ huius uirginis frequētate nobis: dulcia cantica drachmatis. pſal. Dñi eſt terra. ℣. Diffuſa eſt. ℟. Propterea. Pater nr̃. Secreto in fine. Et ne nos ĩducas ĩntētationē. ℟. Sed libera nos a malo. Abſolutio. Precibus ⁊ meritis b̃te marie ꝟginis: ⁊ õĩu ſc̃torũ ꝑducat nos dñs ad regna celoꝝ. ℟. Amen. Deide ſeqtur. Jube domne bñdicere. Bñdictio. Nos cũ ꝓle pia bñdicat uirgo maria. ℟. am̃.

Lectio prima.

In õibus reqeꝫ queſiui: ⁊ in hereditate dñi morabor. tũc precepit ⁊ dixit mihi creator omnium: ⁊ q creauit me reqeuit in tabnaculo meo. Et dixit mihi in iacob inhita: ⁊ ĩ iſrael hereditare: ⁊ in electis meis mitte radices Tu autē dñe miſerere noſtri. ℟. Deo grãs. In omnibus officijs beate uirginis in fine lectiõnum dicitur tu autem. ⁊ rñdet deo grãs. ℟. Sãcta ⁊ ĩmaculata uirginitaſ: qbus te laudibus efferã neſcio. q᷑ quē celi cape non poterãt: tuo gremio cõtuliſti. ℣. Bñdicta tu ĩ mulieribus: ⁊ bñdictus fructus uētris tui. Quia.

Lectio ſecunda.

Et ſic in ſion firmata ſuꝫ: ⁊ in ciuitate ſãctificata ſiliter reqeui: ⁊ in ieruſalem poteſtas mea: ⁊ radicaui in populo honorificato: ⁊ ĩ ꝑtes dei mei hereditas illi⁹: ⁊ ĩ plenitudĩe ſc̃toꝝ detētio mea. ℟. Beata es maria que dñm portaſti creatorem mũdi: Genuiſti q te fecit: ⁊ in eternũ ꝑmanes uirgo. ℣. Aue maria grã plena: dñs tecũ Genuiſti. Jube domne bñdicere. bñdictio. Per uirginē matrē cõcedat nobis dñs ſalutē et pacem. ℟. Amen.

Quaſi cedrus exaltata ſuꝫ in libão: ⁊ quaſi cupreſſus ĩ mõte ſion: quaſi palma exaltata ſum in caddes: ⁊ quaſi plãtatio roſe in ierico: quaſi oliua ſpecioſa in cãpis: ⁊ quaſi platan⁹ exaltata ſum iuxta aquas. In plateis ſicut cinnamomũ ⁊ balſamũ aromatizãs odorē dedi. quaſi myrra electa ꝺdi ſuauitatē odoris

℟. Felix nãqꝫ es ſacra uirgo maria: ⁊ om̃i laude digniſſima. Quia ex te ortus ē ſol iuſticie chriſtus deus nr̃. ℣. Ora ꝓ ꝑplo intueni ꝓ clero: intercede ꝓ deuoto feminco ſexu. ſentiat omnes tuũ iuuamē qcũqꝫ celebrãt tuã ſanctaꝫ cõmemorationem. Quia ex te. Glia. chriſtus.

Ad laudes ⁊ per horas antiphona.

Aſſũpta ē maria in celũ gaudēt angeli: laudãtes bñdicũt dñꝫ. pſal. Dñs regna. aꝛ. Maria uirgo aſſũpta ē ad ethereũ thalamũ: ĩ quo rex regũ ſtellato ſedet ſolio. pſal. Jubilate. aꝛ In odorē unguētorũ tuoꝝ currim⁹: adoleſcentule dilexerũt te nimis. pſal. Deus de⁹ meus aꝛ. Bñdicta filia tu a dño: quia ꝑ te fructũ uite cõicauim⁹. pſal. Bñdicite. aꝛ. Pulchra es ⁊ decora filia ieruſalē: terribilis ut caſtroꝝ acies ordĩata. p̃s. Laudate dñꝫ de celis. Cap.

Uiderũt eã filie ſion: ⁊ beatiſſimaꝫ p̃dicauerũt: ⁊ regine laudauerũt eã. hym. O glioſa. ℣. Bñdicta tu in mulierib⁹ ℟. Et bñdictus fructus uētris tui. ad bñdictus. añt. Beata dei genetrix Maria uirgo ꝑpetua: templum dñi: ſacrariũ ſpũs ſancti ſola ſine exēplo placuiſti dño nr̃o ieſu chriſto ora ꝓ ꝑplo. intueni ꝓ clero: intcede ꝓ deuoto femineo ſexu. Kyr̃. chri: kyr̃. Oratio.

Deus q de beate marie uirginis utero uerbũ tuũ angelo nũciãte carnē ſuſcipe uoluiſti. p̃ſta ſupplicib⁹ tuis: ut q uere eã genetricē dei credim⁹. ei⁹ apud te intceſſiõib⁹ adiuuēur: ꝑ eũdē xp̃m dñm nr̃m. ℟. Am̃. Deide ꝓ ſc̃tis aꝛ. Sancti dei om̃es. ℣. Letamini. ℟. Et gliamini. oratio Protege. ⁊ imediate. oẽs ſancti. ut ſupra ĩ ueſp. ad prima hy. Mem̃to ſalutis auctor ut ſupra aꝛ. Aſſũpta ē maria in celũ. pſalm. Deus ĩ noĩe tuo. Bñdixiſti. Laudate dñm omnes gentes. Capitulum.

Que ē iſta que ꝓgredit᷑ quaſi aurora ꝯſurgēs: pulchra ut luna. electa ut ſol. terribil' ut caſtroꝝ acies ordinata. ℣. Dignar᷑ me laudar᷑te: ꝟgo ſacrata. ℟. Da mihi uirtutē: cõtra hoſtes tuos. kyriel. chri. kyriel. Oratio.

Deus q uirginalē aulã beate marie uirginis in qua habitares eligere dignatus es. da queſum⁹ ut ſua defenſione mũitos: iocũdos nos faciat ſue intēē cōmēoratōi. q uiuis ⁊ regnaſ i ſecła ſecłorū. ℟. Amē. Deiñ ꝓ ſc̄tis. a͛. Sc̄ti dei oēs ℣. Letamini. ℟. Et gl'iamini. Oꝛ̄o. Exaudi nos deus. Ut ſupra in cōpletorio. deīde. Om̄es ſācti. Et pacē. Ad tertiā hy. Mem̄to ſalutis. ut ſupra a͛. Maria uirgo. pſal. Ad dñm cū tribul. Leuaui oculos. Letatus ſum. Capitulum.

ET ſic in ſion firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſāctificata ſiliter reqeui: ⁊ in ieruſalē poteſtas mea. ℣. Diffuſa ē gratia: in labiis tuis. ℟. Propierea bn̄dixit te deus: in eternū. kyriel. chri. kyriel. Oratio.

DEus q ſalutis eťne b̄te marie uirginitate fecūda: hūano generi p̄mia p̄ſtitiſti: tribue queſum⁹ ut ipaʒ ꝓ nobis iťcedere ſentiam⁹: ꝑ quā meruim⁹ auctorē uite ſuſcipe dñm noſtrū ieſuʒ chriſtū filiū tuū. ℟. Amen. Deinde ꝓ ſāctis. Sancti dei oēs. ℣. Letamini. ℟. Et gl'iamini. Oꝛ̄o Protege. Deinde. Om̄es ſācti. Ut ſupra Ad ſextā hy. Memēto ſalu. a͛. In odorē pſal. Ad te leuaui. Niſi qa dñs. Qui confidunt. Capitulum.

ET radicaui i pp̄lo honorificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illi⁹: ⁊ in plenitudine ſāctoꝝ detētio mea. ℣. Bn̄dicta tu: in mulieribus. ℟. Et bn̄dictus fruct⁹ uētris tui. kyriel. chri. kyriel. Oratio.

COncede miſericors deus fragilitati nr̄e preſidiū: ut q ſācte dei ginetricis memoriā agim⁹: iťceſſiōis eius auxilio: a nr̄is iniqtatib⁹ reſurgam⁹. ꝑ eundeʒ chriſtū dñm nr̄m. ℟. Amē. Deinde pro ſctis. a͛. Sācti dei oēs. ℣. Letamini. ℟. Et gl'iamini. Oꝛ̄o. Exaudi. Alia oratio. Omnes ſācti. Ut ſupra. Ad nonā hy. Mem̄to ſalutis. Quere ibi ſupra. a͛. Pulchra es pſalmi. In cōuertēdo. Niſi dñs. Beati omnes. Capitulum.

IN plateis ſicut cinnamomū: ⁊ balſamū aromatizās odorē dedi. quaſi myrrha electa dedi ſuauitatē odoris. ℣. Poſt partū uirgo: iuiolata p̄manſiſti. ℟. Dei genetrix: iťcede ꝓ nobis. Kyriel. chri. Kyriel. Oratio.

HAmuloꝝ tuorū queſum⁹ dn̄e delictis ignoſce: ⁊ q tibi placere de actibus nr̄is nō ualem⁹: genitricis filij tui domini noſtri interceſſione ſaluemur. ꝑ eūdem chriſtū dñm noſtrū. ℟. Amē. Deinde ꝓ ſāctis. Sācti dei oēs. ℣. Letamini. ℟. Et gloriamini. Oratio.

PResta queſum⁹ ōipotens deus: ut nullis nos p̄mittas p̄turbatiōibus cōcuti: quos in ap̄lice ꝯfeſſiōis petra ſolidaſti. Deinde oꝛ̄o. Omnes ſancti. Et pacem. Ad ueſpas. oīa ut in primis ueſpis dicūtur. Die dñico. feria ſecunda: ⁊ quinta ad noct. diciť añt. Bn̄dicta tu. Cū reliqs ātiphonis ⁊ pſalmis: ⁊ ℣ſi. ꝓut ſupra in matutinis. Feria tertia ⁊ ſexta ad noctur. añt. Sp̄e tua et pulchritudine tua intende proſpe: procede et regna. p̄s. Eructauit. a͛. Adiuuabit eā deus uultu ſuo: deus in medio eius ñ cōmouebitur. p̄s. Deus noſter re. a͛. Sicut letantiū omniū noſtrū: habitatio ē in te ſancta dei genetrix. p̄s. Fūdamenta. ℣. Diffuſa. ℟. Propterea. Feria quarta ⁊ ſabbato ad noct. dr̄ añt. Gaude uirgo maria: cūctas hereſes ſola interemiſti in uniuerſo mūdo. pſal. Cātate primo. a͛. Dignare me laudare te uirgo ſacrata: da mihi uirtutē cōtra hoſtes tuos. pſal. Dñs regna. exul. a͛. Poſt partū uirgo iuiolata p̄māſiſti: dei genetrix iťcede ꝓ nobis. pſal. Cātate ſecūdo. ℣. Diffuſa. ℟. Propterea. Notandū eſt ꝙ quotienſcūqʒ beate uirginis officiū agiť: ⁊ mō ſupradicto ⁊ ordine dr̄. Exceptis ſpecialibus officijs: tēporib⁹ ſuis ſpecialiter occurrētib⁹: ꝓut iſra ordinať. A ueſpis primi ſabbati aduētus uſqʒ ad uigiliaʒ natiuitatis dñi: b̄te uirginis officiū ſubſcripto ordine dr̄. In ſabbato p̄ie dñice aduētus: ad ueſpas beate uirginis. a͛. Miſſus ē gabriel āgelus. Cū reliqs añt. de laudibus: et pſalmis conſuetis. Capitulū.

EGrediet uirga ď radice ieſſe: ⁊ flos de radice eius aſcendet: ⁊ reqeſcet ſup eū ſpūs dñi. hy. ⁊ ℣ſi. ut ſupra. Ad magni. añt. Spūs ſāctus in te deſcēdet maria: ne timeas: habebis in utero filiū dei: all'a: Kyriel. chri. Kyriel. Oꝛ̄o. Deus q de beate marie uirginis utero. Et in fine. Per eūdē chriſtū dñm nr̄m. ℟. Amē. Deide ꝓ ſctis añt. Ecce dñs ueniet: et oēs ſācti eius cū eo: et erit ī die illa lux magna: allá. ℣. Ecce apparebit dñs ſuꝑ nubē candidā. ℟. Et cū eo ſctoꝝ milia. Oratio

Conſciētias nr̄as queſum⁹ dñe uiſitādo purifica: ut ueniēs ieſus xp̄s: filius tuus: dñs noſter: cū oībus ſanctis: paratā ſibi: in nobis inueniat manſionē. Qui tecū uiuit ⁊ regnat in unitate ſp̄us ſancti de⁹ ꝑ oīa ſecula ſecloꝝ. ℟. Amē. Supradicte oꝛones anti. ⁊ ℣. ꝑ oñs horas mō quo ſupra: dñr. Ad matutinas Inuitat. hymni: añt: pſalmi: ⁊ ℣. uſꝫ ad lectiones nō mutanť: noni pſalmi excepta antip. ſ. Poſt ꝑtū ꝟgo. C⁹ in loco dr̄ añt angelus dñi nūciauit marie: ⁊ ꝯcepit de ſp̄u ſācto allá.

Lectio prima

Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatē gallilee: cui nomē nazaret: ad ꝟginē deſponſatā uiro cui nomē erat ioſeph: de domo dauid: ⁊ nomen uirgis maria. Et ingreſſus angelus ad eā dixit Aue gr̄a plena dñs tecū: bñdicta tu ī mulierib⁹. ℟. Miſſus eſt gabriel angel⁹ ad mariā uirginē: deſponſatā ioſeph: nūciās ei ꝟbū: ⁊ expaueſcit ꝟgo de lūie: ne timeas maria iuēniſti gr̄am apud dñm. Ecce ꝯcipies: ⁊ ꝑies: ⁊ uocabitur altiſſimi fili⁹. ℣. Dabit ei dñs de⁹ ſedē dauid pr̄is ei⁹: ⁊ regnabit in domo iacob ī eternum. Ecce.

Lectio ſecunda

Que cū audiſſet turbata eſt ī ſermone ei⁹: ⁊ cogitabat qualis eēt iſta ſalutatio. Et ait angelus ei: ne timeas maria inueniſti gr̄am apud deū: Ecce ꝯcipies in utero: ⁊ paries filiū: ⁊ uocabis nomē ei⁹ ieſū: hic erit magnuſ ⁊ fili⁹ altiſſimi uocabiť: et dabit illi dñs de⁹ ſedē dauid patris ei⁹: ⁊ regnabit ī domo iacob in etnū: ⁊ regni ei⁹ nō erit finis. ℟. Aue maria gr̄a plena dñs tecū: ſp̄s ſanctus ſuꝑueniet in te. ⁊ ꝟtus altiſſimi obūbrabit tibi: qđ enī naſcetur ex te ſanctū: uocabitur filius dei. ℣. Quō fiet iſtđ qm̄ uiꝝ nō cognoſco. Et rn̄dēs angelus dixit ei. Spiritus.

Lectio tertia.

Dixit autē maria ad angelū. Quō fiet iſtud qm̄. uiꝝ non cognoſco. Et rn̄dēs angelus dixit ei. ſp̄s ſanctus ſuꝑueniet in te: ⁊ uirt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi: iōqꝫ: ⁊ qđ naſceť ex te ſanctū uocabiť filius dei. Et ecce eliſabet cognata tua: ⁊ ipſa cōcepit filiū in ſenectute ſua: ⁊ hic mēſis eſt ſext⁹ illi que uocať ſterilis: qꝛ ñ erit īpoſſibile apud deū oē uerbū: Dixit aūt maria: ecce ancilla dñi fiat mihi ſecūduꝫ uerbū tuū. ℟. Suſcipe ꝟbū ꝟgo maria qđ tibi a dño ꝑ angelū tranſmiſſū eſt: ꝯcipies ⁊ ꝑies deū ꝑiter ⁊ hominē: ut bñdicta dicaris īter oēs mulieres. ℣. Paries qdē filiū: ⁊ uirginitatis nō patieris detrimentū: efficieris grauida: ⁊ eris ſemꝑ mr̄ ītacta. Ut bñdi. ℣. Glia. Inter

Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Miſſus eſt gabriel āgelus ad mariā ꝟginē deſpōſatā ioſeph. p̄s. Dñs regna. Cū reliqs añt Aue maria gr̄a plena dñs tecū: bñdicta tu ī mulierib⁹ allá. aꝛ. Ne timeas maria inueniſti gr̄am apđ dñꝫ ecce cōcipies ⁊ ꝑies filiū allá aꝛ. Dabit ei dñs ſedē dauid pr̄is eius: ⁊ regnabit ī eternū. añt. Ecce ancilla dñi fiat mihi ſecundū uerbū tuū. Cap. Egreditur. hymni ℣. ⁊ pſalmi ꝑ oēs horas nō mutanť: ſꝫ ut añ aduētū dñr: pť ꝟſiculos none ⁊ cōpletoriȷ. Ad bñ. añt. Sp̄s ſcūs. Hec añt. ⁊ oꝛones ut ſupra in ueſp. dñr. Ad primā cap.

Ecce uirgo cōcipiet ⁊ ꝑiet filiū: ⁊ uocabiť nomē ei⁹ emanuel: butiruꝫ ⁊ mel comedet: ut ſciat rapꝛbare malū: ⁊ eligere bonū. Ad tertiā cap. Egredietur. ut ſupra in ueſpis. Ad ſextā capitulum.

Dabit ei dñs deus ſedeꝫ dauid pr̄is eius: ⁊ regnabit in domo iacob in eternū: ⁊ regni eiūs nō ertt finis. Ad nonā cap. Ecce uirgo cōcipiet. ut ſupra. ℣. Angelus dñi nunciauit marie. ℟. Et concepit de ſp̄u ſancto. Ad ueſpas añt. Miſſus eſt. cū reliqs de laudib⁹ pſal. cōſueti. Cap. Egredietur uirga. Ad cōpletoriū cap. Ecce ꝟgo. ℣. Angelus dñi. ℟. Et cōcepit. ſupra. Ad nūc dimittis añt. Sp̄s ſanctus ut ſupra in primis ueſpis Notandū ꝙ a prima die poſt octauā natiuitatis dñi uſqꝫ ad purificationē officiū beate ꝟgis fit eo modo quo ante aduentū fieri cōſueuit: excepto ꝙ ad oēs horas dr̄ hec oꝛo. Deus qui ſalutis eterne. Additis etiā oꝛonib⁹ de apl̄is ⁊ alijs: ad oēs horas ſicut ſupra ſcriptū ē in officio ante aduētū. Ad hec ſubſcripte añt. ad laudes ad ueſpas ⁊ per horas in officio ante aduentum. Ad hec supra scripte anti. ad laudes. Ad uespas ꝛ per horas dicũtur anti. O admirabile cõmertiuꝫ creatoꝛ generis hũani: aĩatũ corpus sumẽs de uirgine nasci dignatus ẽ: ꝛ ꝓcedẽs hõ sine semĩe largitus est nobis suã deitatẽ. aꝛ. Quãdo natus es ĩeffabilit̃ ex uirgĩe: tũc ĩplete sunt scripture. Sicut pluuia ĩuellus d̃scẽdisti: ut saluũ faceres genus hũanuꝫ: te laudamus deus nr̃. aꝛ. Rubũ quẽ uiderat moyses ĩ cõbustuꝫ cõseruatã agnouimus tuã laudabilẽ uirginitatem: dei genitrix ĩtcede ꝓ nobis. aꝛ. Germinauit radix iesse: orta est stella ex iacob: uirgo pepit saluatorẽ: te laudamus deus nr̃. aꝛ. Ecce maria genuit nobis saluatorẽ: quem ioãnes uidẽs: exclamauit dicens. Ecce agnus dei: ecce q tollit peccata mũdi: all'a. Ad bñ. aꝛ. Mirabile mysteriũ declarat̃ hodie: ĩnouãt̃ nature Deus hõ factꝰ est: id qđ fuit ꝑmãsit: ꝛ qđ non erat assũpsit: nõ cõmixtiõeꝫ passus: neqꝫ diuisionẽ. Ad magni. ꝛ nuc dimittis añt. Magnũ hereditatis mysteriũ: templũ dei factus est uterus nesciens uirũ: nõ est pollutus ex ea carnem assumens: õẽs gentes uenient dicentes: gloria tibi dñe. Et scienduꝫ est: qđ ab octaua pasce usqꝫ ad ascensionẽ beate uirginis officiũ fit ut ante aduentũ fieri consueuit. excepto qđ ad bñdi. magni. nunc dimittis subsequẽs dicit̃ añt. Regina celi letare: all'a. Quia quẽ meruisti portare: all'a: resurrexit sicut dixit: all'a. Ora pro nobis deũ: all'a. Officiũ in agenda mortuoꝝ incipit. Notandũ qđ officiũ defunctorũ scđm ꝯsuetudinẽ romane curie nõ agitur q̃ñcũqꝫ fiũt nouẽ lectiões: nec in uespis quarte ferie maioris hebdomade: nec deinceps usqꝫ post octauã penteco. nec etiã in uespis añ uigiliã natiuitatis dñi: nisi ꝓ funere uel bñfactoribꝰ. In alijs uero diebꝰ ꝛ tẽporibus agit̃: ꝛ tũc uespe defunctorũ etiã si duplex festũ eadẽ die fuerit dicunt̃ post uespas diei Est tñ sciendũ qđ uespe defunctoꝝ nũqꝫ dicũtur: nisi cũ sequenti die fuerit feria uel festũ triũ lectionũ. Ad uespas absolute ĩchoatur añt. Placebo dño in regiõe uiuoꝝ. ps. Dilexi. In fine ℣. Reqẽ eternã dona eis dñe. ℞. Et lux ꝑpetua luceat eis. Et sic per oẽs psalmos in officio defunctoꝝ di̇ añt. Heu me: qꝛ ĩcolatus meus prolõgatus ẽ. ps. Ad dñm cũ tribula. añt. Dñs custodit te ab õi malo: custodit animã tuã dñs. ps. Leuaui oculos. añt. Si ĩiq̃tates obſuaueris dñe: dñe qs sustinebit. ps. De profũdis. añt. Opa manuũ tuaꝝ dñe: ne despicias. psal. Cõfitebor tibi dñe ĩ toto corde meo: qm̃. ℣. Audiui uocẽ de celo dicenteꝫ mihi. ℞. Beati mortui q in dño moriũt̃. Ad mag. añt. Omẽ qđ dat mihi pat̃ ad me ueniet: ꝛ eũ q uẽit ad me nõ eijciam foras. Deinde Pat̃ nr̃. Secreto di̇. Aduertendũ e qđ diebꝰ ferialibꝰ in uesperis uigil. triũ lectionũ siue nouẽ: qñ sine nota dicũtur: ꝛ in laudibꝰ earũdẽ. Pr̃ noster. cũ psalmis ꝟsiculis ꝛ debitis oꝛonibus flexis genibꝰ di̇. In alijs uero diebꝰ in officio defunctoꝝ genua nõ flectũtur ℣. Et ne nos ĩducas in tentationẽ. ℞. Sꝫ libera nos a malo. psal. Lauda aĩa mea dñm. In fine ℣. Reqeꝫ eternã dona eis dñe. ℞. Et lux perpetua luceat eis. ℣. A porta inferi. ℞. Erue domĩe aĩas eorum. ℣. Reqescant in pace. ℞. Am̃ ℣. Domĩe exaudi orationẽ meam. ℞. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Domĩus uobiscũ ℞. Et cum spiritu tuo. Deinde subscripte tres oꝛones sub uno fine terminãtur.

Deus q inter aplĩcos sacerdotes famulos tuos põtificali seu sacerdotali fecisti dignitate uigere: ꝑsta quesumꝰ ut eoꝝ quoqꝫ ꝑpetuo aggregent̃ cõsortio. Oratio.

Deus uenie largitoꝛ ꝛ hũane salutis amatoꝛ quesumꝰ clementiaꝫ tuã: ut nr̃e cõgregatiõis f̃rs ꝓpinquos ꝛ bñfactores nr̃os: q ex hoc seculo trãsierũt beata maria semꝑ uirgine ĩtcedẽte cũ õibꝰ sãctis tuis: ad ꝑpetue beatitudinis ꝯsortiũ ꝑuenire cõcedas. Oratio.

Fideliũ deus õiuꝫ cõditoꝛ: ꝛ redẽptoꝛ aĩabus famuloruꝫ famularũqꝫ tuaꝝ remissionẽ cũctoꝝ tribue peccatorũ: ut ĩdulgẽtiã q̃ꝫ sẽꝑ optauerũt pijs supplicatiõibus ꝯsequãtur. Qui uiuis ꝛ regnas cũ deo p̃re in unitate spũs sãcti deus: ꝑ oĩa secula seculoꝝ. ℞. Amẽ. ℣. Requiem eternaꝫ. ℞. Et lux. ℣. Requiescant in pace. ℞. Amen. Ad matutinas absolute incipitur inuitato. Regẽ cui oĩa uiuũt: uenite adoremus. pſal. Venite. In fine loco. Gloria pr̃i. v̈. Regem eternã dona eis dñe Et lux ꝑpetua luceat eis. Inuitato. ſupra dictũ cũ ſuo pſalmo nunq̃ꝫ niſi in craſtino oĩuꝫ ſanctoꝝ: aut cũ funus fuerit preſens dĩ. Deinde imediate ſeqtur. In primo noct. añt. Dirige domĩe deus meus in ꝯſpectu tuo uiã meã. ps. Verba mea. añ. Cõuertere domĩe ⁊ eripe aĩam meã: qm̃ nõ eſt in morte q memoꝛ ſit tui. ps. Domĩe ne ĩ furore. .j. añ. Ne quãdo rapiat ut leo aĩaꝫ meã: dum nõ ẽ q redimat: neqꝫ qui ſaluũ faciat. ps. Domine deus meus. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue domĩe aĩas eoꝝ. Pr̃ nr̃. Secreto ℣. Et ne nos. ℟. Sꝫ libera. Lectoꝛ tũc abſolute lectionẽ incipit: ⁊ eandeꝫ termiat ſine. Tu autẽ. Et ſic in officio defunctoꝝ oẽs lectiones legũtur. Lectio prima.

PArce mihi dñe: nihil eñi ſunt dies mei. Quid ẽ hõ q̃ magnificas eũ: aut qd apponĩs erga eũ coꝛ tuũ: Viſitas eũ diluculo: ⁊ ſubito ꝓbas illũ. uſqꝫquo nõ parcis mihi nec dimittĩs me ut glutiã ſaliuã meã: Peccaui. Quid faciã tibi o cuſtos hoĩum: Quare poſuiſti me ꝯtrariũ tibi: ⁊ factus ſuꝫ mihi metipi grauis: Cur nõ tollis peccatũ meũ: ⁊ quare nõ aufers iniqtatẽ meaꝫ: Ecce nũc in puluere doꝛmiã: ⁊ ſi mãe me queſieris ñ ſbſiſtã. ℟. Credo qḋ redẽptoꝛ meus uiuit: ⁊ ĩ nouiſſimo die ḋ terra ſurreturus ſũ. Et in carne mea uidebo deũ ſaluatoꝛẽ meũ. ℣. Quẽ uiſurꝰ ſuꝫ ego ipe ⁊ nõ alius: ⁊ oculi mei ꝯſpecturi ſunt. Et in carne. Lectio ſecunda.

TEdet aĩam meã uite mee: dimittaꝫ aduerſuꝫ me eloqũ meũ: loquar in amaritudine aĩe mee: dicã deo noli me ꝯdẽnare. Indica mihi cur me ita iudices. Nũqd bonũ tibi uideť ſi calumnieris ⁊ oppꝛimas me opus manuũ tuaꝝ: ⁊ conſiliũ impioꝝ adiuues: Nũqd oculi tibi carnei ſũt: aut ſicut uidet hõ: ⁊ tu uides: Nũqd ſicut dies hoĩs dies tui: ⁊ anni tui ſicut hũana ſũt tẽpoꝛa: ut queras iniqtatẽ meã: ⁊ peccatũ meum ſcruteris. Et ſcias quia nihil impium fecerim: cum ſit nemo qui de manu tua poſſit eruere.

℟. Qui lazarũ reſuſcitaſti a monumẽto fetidũ Tu eis dñe dona regẽ ⁊ locũ indulgẽtie. ℣. Qui uẽturus es iudicare uiuos ⁊ moꝛtuos: et ſeculũ ꝑ ignẽ. Tu eis. Lectio tertia.

MAnus tue dñe fecerũt me: ⁊ plaſmauerũt me totũ in circuitu: ⁊ ſic repẽte ꝓcipitas me. Memẽto queſo qḋ ſicut lutũ feceris me: ⁊ in puluerẽ reduces me. Nõne ſicut lac mulxiſti me: ⁊ ſicut caſeuꝫ me coagulaſti. Pelle ⁊ carnibus ueſtiſti me: oſſibus ⁊ neruis compegiſti me. Vitam ⁊ miſericoꝛdiam tribuiſti mihi: Et uiſitatio tua cuſtodiuit ſpiritum meum. ℟. Dñe qñ ueneris iudicare terrã: ubi me abſcondã a uultu ire tue. Quia peccaui nimis in uita mea. ℣. Cõmiſſa mea paueſco: ⁊ añ te erubeſco: dum ueneris iudicare noli me ꝯdẽnare. Quia. ℣. Regem eternã dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. In uita. In ſecũdo noct. In loco paſcue ibi me collocauit. ps. Dñs regit me. añt. Delicta iuuentutis mee. ⁊ ignoꝛãtias meas: ne memineris dñe. ps. Ad te dñe leua. añ. Credo uidere bona dñi: in terra uiuẽtiũ. ps. Dñs illũ. ℣. Collocet eos dñs cum pꝛincipibus. ℟. Cũ pꝛincipibus ppli ſui.

Lectio quarta.

REſponde mihi quantas habeo iniquitates ⁊ peccata: ſcelera mea et delicta oſtende mihi: cur faciẽ tuã abſcõdis ⁊ arbitraris me inimicũ tuũ: Cõtra folium qḋ a uento rapitur oſtendis potẽtiam tuam: ⁊ ſtipulã ſiccam perſequeris: Scribis enim contra me amaritudines: ⁊ conſumere me uis peccatis adoleſcentie mee. Poſuiſti in neruo pedem meũ: ⁊ obſeruaſti omnes ſemitas meas: ⁊ ueſtigia pedum meoꝛum conſideraſti. Qui quaſi putredo conſumendus ſum: ⁊ quaſi ueſtimentum quod cõmeditur a tinea. ℟. Memento mei deus: q̃ uẽtus ẽ uita mea Nec aſpiciet me uiſus hoĩs. ℣. De pꝛofundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi uocẽ meã. Nec. Lectio quinta.

HOmo natꝰ de muliere breui uiuẽs tempoꝛe repletus multis miſerijs. Qui quaſi flos egreditur: ⁊ cõteritur: ⁊ fugit uelut umbꝛa: ⁊ nunq̃ꝫ in eodeꝫ ſtatu ꝑmãet. et dignũ ducis ſuꝑ huiuſcemõi apire oculos tuos: ⁊ adducere eũ tecũ iudicio. Quis põt facere mũdũ de imundo ꝯceptũ semine? Nõne tu q solus es? breues dies hois sũt: nũerus mẽsiũ eius apud te ẽ. Cõstituisti t̃mios eius q preteriri nõ poterũt. Recede ergo paululũ ab eo ut quiescat: donec aptata ueniãt: ⁊ sicut mercenarij dies eius. ℟.

Heu me dñe: qꝛ peccaui nimis ĩ uita mea: qd faciã miser: ubi fugiã: nisi ad te deus meꝰ. Miserere mei dũ ueneris ĩ nouissimo die. ℣. Aĩa mea turbata est ualde: sed tu dñe succurre ei. Miserere. Lectio sexta.

QUis mihi hoc tribuat: ut ĩ inferno ꝓtegas me: ⁊ abscõdas me donec ꝑtrãseat furoꝛ tuus: ⁊ ꝯstituas mihi tp̃us in quo recorderis mei? Putasne mortuus hõ rursuꝫ uiuat? Cũctis diebꝰ qbus nũc milito expecto: donec ueniat ĩmutatio mea. Uocabis me ⁊ ego rñdebo tibi opi manuũ tuaꝝ porriges dexťaꝫ: tu qdẽ gressꝰ meos dinũerasti: sꝫ ꝑce pcc̃is meis. ℟. Ne recorderis peccata mea dñe. Dũ ueneris iudicare sclm̃ ꝑ ignẽ. ℣. Dirige dñe deus meus: in ꝯspectu tuo uiã meã. Dũ ueneris. ℣. Regem eternã. Dũ ueneris. In t̃io noc. ã.

Cõplaceat tibi dñe ut eripias me: ad adiuuandum me festina. p̃s. Expectãs. ã. Sana domine aĩam meã: qꝛ peccaui tibi. p̃s. Beatus q intelli. ã. Sitiuit aĩa mea ad deũ uiuũ: qñ ueniã: ⁊ apparebo añ faciẽ dñi. p̃s. Queãdmodum. ℣. Ne tradas bestijs aĩas ꝯfitẽtes tibi. ℟. Et aĩas paupũ tuoꝝ ne obliuiscaris ĩ finẽ.

Lectio septima.

SPiritus meꝰ attenuabit̃: dies mei abbꝛuiabũt̃: ⁊ solũ mihi supest sepl̃crũ. Nõ peccaui: ⁊ in amaritudinibꝰ moratur oc̃lus meꝰ: liba me dñe ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuiusuis manꝰ pugnet ꝯ̃ me. Dies mei trãsierũt: cogitatiões mee dissipate sũt torquẽtes coꝛ meũ. Noctẽ uerterũt in diẽ: ⁊ rursuꝫ post tenebras spero lucẽ. Si sustinuero ĩfernꝰ domꝰ mea ẽ: et in tenebris straui lectulũ meũ. Putredini dixi. Pr̃ meꝰ es: mat̃ mea: et soroꝛ mea uermibꝰ. Ubi ẽ ergo nũc ꝑstolatio mea: ⁊ patiẽtia mea? Tu es dñe deus meus. ℟. Peccantẽ me quotidie: ⁊ nõ me penitẽteꝫ: timoꝛ mortis ꝯturbat me. Quia ĩ inferno nulla est redẽptio: miserere mei deus ⁊ salua me. ℣. Deus ĩ noĩe tuo saluũ me fac: ⁊ ĩ uirtute tua libera me. Quia. Lectio octaua.

PElli mee ꝯsũptis carnibus adhesit os meũ: ⁊ derelicta sũt t̃m̃mõ labia circa dẽtes meos. Miseremini mei: miseremini mei saltẽ uos ãici mei: qꝛ manꝰ dñi tetigit me. Quare ꝑseqmini me sicut deus: ⁊ carnibus meis saturamini? quis mihi tribuat ut scribãtur sermões mei? quis mihi det ut exarẽtur in libro stilo ferreo aut plũbi lamia: uel celte sculpant̃ in silice? Scio eĩm qd̓ redẽptoꝛ meus uiuit: ⁊ in nouissimo die de terra surrecturus sum: ⁊ rursuꝫ circũdaboꝛ pelle mea. ⁊ in carne mea uidebo deũ saluatorem meũ: Quẽ uisurus sum ego ipse: ⁊ oculi mei conspecturi sunt ⁊ non alius. Reposita est hec spes mea in sinu meo.

℟. Dñe sc̃m actũ meuꝫ noli me iudicare: nihil dignũ in ꝯspectu tuo egi: ideo dep̃coꝛ maiestatem tuã. Ut tu deus deleas iniqtatẽ meaꝫ. ℣. Amplius laua me dñe ab iniusticia mea: ⁊ a delicto meo mũda me. Ut tu. Lectio nona.

QUare de uulua eduxisti me. Qui utinã ꝯsũptus essem: ne oculus me uideret: fuisseꝫ quasi qnõ esseꝫ ď utͦ trãslatus ad tumulũ. Nũqd nõ paucitas dierum meoꝝ finietur breui. Dimitte me ergo ut plangã paululũ doloꝛẽ meũ: antequã uadã ⁊ ñ reuertar ad terrã tenebrosam: ⁊ optã mortis caligine. Terrã miserie ⁊ tenebrarũ: ubi umbra mortis ⁊ nullus oꝛdo: sꝫ sempit̃nus horroꝛ inhabitat. ℟. Libera me dñe de uijs ĩferni: qui portas ereas confregisti: ⁊ uisitasti ĩfernũ: ⁊ dedisti eis lumẽ ut uiderẽt te: Qui erãt in penis tenebrarũ. ℣. Clamãtes ⁊ dicentes. Aduenisti redẽptor noster. Qui erãt. ℣. Regem eternã: Qui erãt. Supradictũ ℟. in loco suo cuꝫ fit ꝓ defũctis ĩ ferialibus diebꝰ: ⁊ in uigilia trium ⁊ nouẽ lectionũ t̃m̃modo dĩ sine nota ℟. Libera me dñe de morte eterna in die illa tremẽda. Qñ celi mouẽdi sunt: ⁊ terra. Dũ ueneris iudicare seculum ꝑ ignẽ. ℣. Tremẽs factus sum ego. ⁊ timeo dũ discussio uenerit: atꝗ uentura ira. Repetitur. Qñ celi.

Dũ ueneris. ℣. Dies illa: dies ire calamitatiſ ⁊ miſerie: dies magna ⁊ amara ualde. Repetitur. Dũ ueneris. Uſqꝫ ad uerſũ. Regem eternã. Et reſumit iteꝝ ℟. Libera me dñe. Supraſcriptũ ℟. cũ ſuis ℣. ſolũmõ i craſtino oĩuz ſanctoꝝ dr̃: ⁊ qñcunqꝫ nouez lectões ꝓ defunctis cũ nota dicũt. Poſt ℟. ſupradictũ imediate dr̃ Pr̃ nr̃. Secreto ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. p̃s. Deprofundis. In fine ℣ſi. Regẽ eternã. ℟. Et lux ꝑpetua. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aĩas eoꝝ. ℣. Reqeſcãt in pace. ℟. Amẽ. ℣ Dñe exaudi orõnẽ meã. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Dñs uobiſcũ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo Orõ. Fideliũ deus: q uiuis. ℣. Regẽ etnã. ℟. Et lux ꝑpetua. ℣. Reqeſcant in pace. ℟. Amẽ. Sciendũ qđ ſupradicti duo pſal. .ſ Lauda aĩa mea. Et. Deprofũdis. Suis in locis dicũtur in p̃dicto officio i ferialibus diebus ⁊ feſtis trium lectionũ tñ. Notandũ qđ qñcũqꝫ nouẽ lectiones cũ nota ꝓ defũctis fiũt ut ſupra ordinatũ ẽ oĩa dicũtur. Hoc dẽpto qđ ſecũdũ rituz curie. ueſpe etiã ſi funus p̃ns ſit nõ dicũtur: niſi in craſtino eẽt feria uel feſtũ triuz lectionũ: tũc aũt dicũtur nõ rõne funeris ſed diei. una tñ orõ cõpetẽs funeri ꝑmittitur: ⁊ in laudibꝰ: ac etiã i uigilia: niſi imediate laudes poſt uigiliã dicãt. orõne ãt premiſſa in laudibꝰ: uel uigilia alte finita cũ. Regem eternã. Et. Reqeſcãt in pace. Sacerdos ſine nota dicit orezꝰ: ⁊ ꝓſeqñt alias orõnes: quas alias dicturus eẽt cũ Regẽ eternã. Et. Reqeſcãt in pace. Qñ uero ꝓ defũctis nouẽ lectiões fiunt ſine nota. Ueſpe aũt uigilie ñ dicũtur: niſi i craſtino feria uel feſtũ eſſet triũ lectionũ. Et tũc tã poſt ueſpas quã laudes: dicta prima orõne que cõpetit: tres alie orõnes i ueſpis aſſignate addũtur. Sciendũ quippe eſt qđ uigilie ꝓ defũctis triũ lectionũ tñ añ cõpletoriũ diei dicũtur. In ueſpa diei dñice ⁊ quarte ferie dr̃ anti Dirige. Cũ alijs anti. pſal. ℣ſi. lectionibꝰ ℟ijs: ut ſupra in prio noct. Deinde. Pr̃ nr̃. et cetera ut ſupra in fine tertij noct. notata ſũt i ſero ſecũde ⁊ q̃nte ferie dr̃ anti In loco paſcue. Cũ alijs anti. pſal. ℣. lectiõibus ⁊ ℟ijs ut ſupra i ſecũdo noct. Deinde Pr̃ nr̃. Ut ſupra in fine tertij noct. premittit. In ſero aũt tertie ⁊ q̃nte ferie dr̃ anti. Cõplaceat. Cũ alijs anti. ℣ſi. lectiõibus ⁊ reſpõſorijs ut ſupra in tertio noct. Itez pꝰ matutĩ. diei laudes ꝓ defũctis dicũt: niſi fratres imediate laudes dicere uelint pꝰ uigiliã: ⁊ tũc. Pr̃ nr̃. pſal. Ad dñm cũ tribula. ℣ſiculus ⁊ orõ que debebãt poſt uigiliam dici pretermittũtur. ad laudes abſolute incipitur antiphona.

Exultabũt dño oſſa hũiliata. p̃s. Miſerere añt. Exaudi dñe orõnẽ meaz: ad te oĩs caro ueñiet. p̃s. Te decet. añt. Me ſuſcepit dextera tua dñe. p̃s. Deus meus. añt. A porta inferi. erue dñe aniam meã. p̃s. Ego dixi. añt. Oĩs ſpũs laudet dñm. p̃s. Laudate. ℣. Audiui uocẽ de celo dicẽtẽ mihi. ℟. Bt̃i mortui q in dño moriũtur. Ad bñdic. añt. Ego ſũ reſurrectio ⁊ uita. q credit in me etiã ſi mortuuſ fuerit uiuet: ⁊ oĩs q credit in me nõ morietur i eternũ. Deinde. Pr̃ nr̃. Secreto ℣. Et ne nos. ℟. Sꝫ libera. p̃s. Deprofũdis. Cũ ℣. Regẽ eternã. Et ℣. A porta iferi. Et cetera ut ſupra in ueſpis. Notandum qđ pſal. Deprofũdis. Ad laudes defunctoꝝ dicitur in ferialibus diebus: ⁊ feſtis triuz lectionũ etiã ſi laudes imediate poſt uigiliã dicãt: nulloqꝫ alio tẽpore i laudibꝰ defũctorũ dicitur. Ad cõmunicandũ infirmũ In primis campana capituli pulſetur: ⁊ fratres qui poſſunt in eccleſia conueniãt Interim ſacerdos omnibus ſacerdotalibus indumentis prepat ſe: Caſula dempta ⁊ duo ex fratribus ad cereos portãdos. tertius uero ad crucem ferendam. Super peliceis iduãtur. Fratribꝰ uero i choro cõgregatis: ⁊ mĩſtris ut dictũ ẽ: ꝑparatis ſacerdos accipiat calicez ſine patena: ⁊ reuerenter in eo ponat corpꝰ chriſti: cooperiatqꝫ tobalea mũdiſſima: quo facto hoc ordine ꝓcedãt. Primo is qui aquã bñdictã portat. Deinde is q crucẽ: tertio q cereos: portãt. ultimo in loco ſacerdos: quẽ ꝓſequũtur alij fratres ꝓceſſiõaliter uoce ſubmiſſa dicẽdo pſal. Miſerere mei deus. Quorũ unus ãpulas cuz uino ⁊ aqua portet. Cũ aũt ꝑuẽtũ fuerit ad locū ubi īfirm⁹ iacʒ: ſacerdos igrediēs dicat. ℣. Pax huic domui. ℟. Et oīb⁹ hītātibus in ea. Deide ſacerdos ad egrotuʒ accedat: ⁊ i modū crucis eū aqua bñdicta aſpgat. ⁊ poſtea domū dicēdo. aꝛ. Aſpges me. ps. Miſerere mei ds. Et. Glia pri. Et Sicerat. Et repetit aꝛ. Aſpges me dñe. Deinde imediate īfirm⁹ adoret: ⁊ crucē deoſculet: ⁊ dicat. Cōfiteor deo oīpotēti. Facta ꝯfeſſiōe ſacerdos dicat hāc oꝛonē. oꝛo.

Dominꝰ ieſus xp̄s q̄ dixit diſcipuliſ ſuis: quecūqʒ ligaueritis ſup trām erūt ligata ⁊ i celo: ⁊ quecūqʒ ſolueritis ſup terrā erūt ſoluta ⁊ i celo: de quoꝝ numero q̄zuis īdignos nos eē uoluit: ipe te abſoluat p miſteriū nr̄m ab oīb⁹ peccatis tuis: quecūqʒ cogitatōe: locutōe: opatōe neglīgēt egiſti: ⁊ ānexib⁹ peccatoꝝ abſolutū: pducere dignet ad regna celoꝝ: qui cū pr̄e ⁊ ſpū ſcto uiuit ⁊ regnat i ſecl'a ſeculoꝝ. ℟. Amē. Poſtea ſacerdos eleuet corpus dñi de calice: ⁊ infirmus adorans dicat ſemel tantum Domine non ſū dignus: ut intres ſub tectum meū: ſed tantum dic uerbo: ⁊ ſanabr aīa mea. Deinde ſacerdos tradēs euchariſtiā dicat. Accipe frat uiaticū corporis chriſti: q̄ te cuſtodiat ab hoſte maligno: ⁊ pducat ad uitā eēnā. ℟. Amē.

P⁹ea digitos ſup calicē cū uino ⁊ aqua abluat: ⁊ īfirmo ꝓpiet nihil dicēs: ſūpto aūt uino dicat ſacerdos. ℣. Dñs uobiſcū ℟. Et cū ſpū tuo. Oratio.

Omīe ſcte pat oīpotēs eēne ds: te fidelit̄ depcamur: ut accipiēti fratri nr̄o ſacro ſctm corp⁹ dñi nr̄i ieſu xp̄i filij tui: tā corpori q̄ʒ aīe ꝓſit ad remediū ſempiternū. p eūdē chri. d.n. ℟. Amē. His pactis eo ordie quo uenerūt ſil' ad eccleſiā reuertātur: dicētes pſalmū. Miſerere mei ds.

Ad extreme ūctōis ſacm̄ ordo.

In primis cāpana pulſet capli: ⁊ fratres q̄ poſſūt ad eccl'iaʒ ꝯueniāt: qb⁹ cōgregatis ⁊ ſacerdote cū miſtris ut ſupra ꝑpatis accipiat ſacerdos oleū ſāctū: deide ꝓcedāt pſalmū dicētes. Miſere mei ds. Eo ordine quo ſupra i cōione īfirmoꝝ hitū eſt. Cū aūt puētū fuerit ad locū ubi iacet infirm⁹: ſacerdos intrās dicat. Pax huic domui. ℟. Et oīb⁹ hītantib⁹ in eā Deinde ſtans añ egrotū dicat. ℣. Adiutoriū nr̄m i noīe dñi. ℟. Qui fecit celū ⁊ terrā. ℣. Dñs uobiſcū. ℟. Et cū ſpū tuo. Oratio.

Introeat dñe ieſu xp̄e domū hanc ſub nr̄e hūilitatis īgreſſu: eēna felicitas: diuia ꝓſpitas: ſerena leticia: caritaſ fructuoſa: ſanitaſ ſēpiēna: effugiat ex hoc loco acceſſus demonū: aſſint āgeli paciſ domūqʒ hāc deſerat effugata diſcordia: magnifica dñe ſup nos nomē ſāctū tuū: ⁊ bñdic ✠ nr̄e ꝯuerſatiōi: ſāctifica ✠ nr̄e hūilitatis īgreſſuʒ: q̄ ſanctus ⁊ pi⁹ es: ⁊ pmanes cū pr̄e ⁊ ſpū ſācto i ſecl'a ſecl'orū. ℟. Amen. Oratio.

Oremꝰ ⁊ depcamur dñm nr̄m ieſuʒ xp̄m: uti bñdicēdo ✠ bñdicat hoc tabernaculū: ⁊ oēs hitātes i eo: ⁊ det eis āgelū bonū cuſtodē: faciatqʒ eos ſibi ſeruire ad ꝯſiderādū mirabilia de lege ſua: auertat ab eis oēs ꝯtrarias poteſtates: eripiat eos ab oī formidie: ⁊ ab oī pturbatiōe: ac ſanos i hoc tabnaculo cuſtodire dignet: q̄ cū pr̄e ⁊ ſpū ſcto uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorum. ℟. Amē. Oratio

Exaudi noſ dñe ſcte pr̄ oīpotēs eterne ds: ⁊ mittere digneris ſāctū āgelū tuū de cel': q̄ cuſtodiat: foueat ꝓtegat: uiſitet atqʒ defendat: oēs hitātes in hoc hitaculo p chriſtū. d.n. ℟. Amē. Deide in modū crucis domū aſpgat aqua bñdicta: dicēdo āti. Aſpges me dñe. ps. Miſerere. Et. Glia pri. Et. Sicut erat. Et repetit añt. Aſpges me dñe. Deinde imediate egrot⁹ dicat. Cōfiteor. Quo dicto oēs ſacerdotes aſtātes ſil' eū abſoluāt: ⁊ ex tūc clerici aſtātes ſeptē pſalmos penitētiales cū letanijs legēdo dicāt. Sacerdos autē dū illi legūt īſticto police abſolute dicat.

In noīe prīs: ⁊ filij: ⁊ ſpūs ſcti: extinguat in te oīs uirt⁹ diaboli: p īpoſitionē manuū nr̄aꝝ: imo p iuocatōeʒ oīū ſāctoꝝ āgeloꝝ: archāgeloꝝ: patriarcharū ꝓphetaꝝ aploꝝ: martyrū: cōfeſſorū: uirginū: atqʒ oīuʒ ſil' ſāctoꝝ. ℟. Amē. Quo dicto ſignū faciat crucis de oleo ſācto: i egroti corpore ſeptem i locis ſubſcriptis ꝓpriā orationeʒ dicendo: ad unāquāqʒ crucem. Ad oculos. ✠

Per iſtã ſãctã unctionẽ: ⁊ ſuã piiſſimam miſericordiã pcat tibi dñs quicqd ocl'oꝝ uitio deliquiſti. ℞. amen. Miſter uero tergit locũ inuentũ: cũ ſtupa reponẽs eã in uaſe mundo: ⁊ ſic fit ſingulis locis inunctis. Ad aures. ✠.

Per iſtã ſcťam unctionẽ ⁊ ſuã piiſſimaꝫ miſericordiã pcat tibi dñs qcqd auriũ uitio deliqſti. ℞. amẽ. Ad nares. ✠.

Per iſtã ſcťaꝫ unctõeꝫ ⁊ ſuã piiſſimã miſericordiã pcat tibi dñs qcqd nariũ uitio deliqſti. ℞. amen. Ad os. ✠

Per iſtã ſcťaꝫ unctiõeꝫ ⁊ ſuã piiſſima miſericordiã pcat tibi dñs qcqd lingue uel oris uitio deliqſti. ℞. amẽ. Ad man⁹. ✠

Per iſtã ſcťaꝫ unctiõeꝫ ⁊ ſuã piiſſimã miſericordiã parcat tibi dñs qcqd tactuſ uitio deliquiſti. ℞. amen. Ad pedes. ✠.

Per iſtã ſcťaꝫ unctõeꝫ ⁊ ſuã piiſſimã miſericordiã pcat tibi dñs qcqd inceſſus uitio deliqſti. ℞. amẽ. Ad lumbos. ✠.

Per iſtã ſcťaꝫ unctõeꝫ ⁊ ſuã piiſſimã miſericordiã pcat tibi dñs: qcqd lũboꝝ ſeu uitio carnis deliquiſti. ℞. amen. Quib⁹ peractis omnib⁹ ⁊ a clericis pſalmis lectis ⁊ letaniis: ſacerdos dicat Kyriel. chri. kyriel. Pr nr. Secreto ℣. Et ne nos. ℞. Sed libera. ℣. Saluũ fac ſeruũ tuũ. ℞. Deus meus ſperantẽ in te. ℣. Mitte ei dñe auxilium de ſancto. ℞. Et de ſion tuere eum. ℣. Eſto ei dñe turris fortitudinis. ℞. A facie inimici. ℣. Nihil proficiat inimicus in eo. ℞. Et filius iniqtatis nõ apponat nocere ei. ℣. Domine exaudi. ℞. Et clamor. ℣. Dñs uobiſcũ ℞. Et cum. Oratio.

Domine deus qui p aplm tuũ locutus es: infirmat ql in uobis iducat pbros eccleſie: ⁊ orent ſup eum: ungentes cũ oleo ſancto in noie dñi: ⁊ oratio fidei ſaluabit infirmũ: ⁊ alleuabit euꝫ dñs ⁊ ſi in peccatis ſit dimittẽtur ei: cura que ſumus redẽptor nr: gratia ſpiritus ſancti lãguores iſtius infirmi: ⁊ ſua ſana uulnera: eiuſqꝫ peccata dimitte atqꝫ dolores cũctos cordis ⁊ corporis ab eo expelle: plenãqꝫ ei interiuſ exterius ſanitatẽ miſericorditer redde: ut ope miſericordie tue adiutus ad priſtina repetur officia. Qui cũ patre ⁊ eodẽ ſpiritu ſancto uiuis ⁊ regnas in ſecula ſeculorũ. ℞. Amen. Oro

Reſpice queſum⁹ dñe famulũ tuum .N. in iſirmitate ſui corporis fatiſcẽtem: ⁊ aiam refoue quã creaſti: ut caſtigationib⁹ emũdatus ſe ſentiat tua medicia ſaluatũ: p chri. d. n. ℞. Amen. Oratio.

Domie ſcte pať õipotẽs etne deus: q bñdictionis tue gratiã egris iſundendo corporib⁹ facturã tuaꝫ multiplici pietate cuſtodis: ad inuocationeꝫ tui nominis benignus aſſiſte: ut famulũ tuum ab egritudine liberatũ: ⁊ ſanitati donatũ dextera tua erigas: uirtute confirmeſ: poteſtate tuearis: ⁊ eccleſie tue ſanctiſqꝫ altaribus tuis cum omni deſiderata proſperitate reſtituas: per chriſtum dominũ noſtrum. Oratio.

Domin⁹ ieſus xp̄s apð te ſit: ut te ðfẽdat. itra te ſit ut te ꝛ̃ficiat circa te ſit ut te ɔſeruet: añ te ſit: ut te deducat. p⁹ te ſit: ut cuſtodiat. ſ͛ te ſit: ut te bñdicat. ✠ Qui in trinitate perfecta uiuit ⁊ regnat i ſecula ſeculorum. ℞. amen. Et poſt hec ſtupa in ignẽ proiiciat. His perfectis eo quo uenerant ordine ſimul ad eccleſiaꝫ reddeant. Cruce tamen coram infirmo remanente.

Ad officiũ cõmendationis aie egrotãtiſ ordo. Primo fiãt letanie breues in hũc modum.

Kyriel. chri. kyriel.
Sancta maria ora pro eo.
Omnes ſancti angeli ⁊ archãgeli orate pro eo.
Sancte abel ora pro eo.
Omnis chorus iuſtorũ orate pro eo.
Sancte abraam ora pro eo.
Sancte ioannes baptiſta ora pro eo.
Omnes ſancti patriarche ⁊ prophete. orate pro eo.
Sancte petre ora pro eo.
Sancte paule: ora pro. eo.
Sancte andrea: ora pro eo.
Omnes ſancti apli ⁊ euangeliſte: orate pro eo.
Omnes ſancti innocentes: orate ꝓ eo.
Sancte ſtephane: ora pro eo.
Omnes ſancti martyres: orate pro eo.

Sancte ſiluester:ora pro eo.
Omnes ſancti põtifices ⁊ confeſſores: orate pro eo.
Sancte benedicte:ora pro eo.
Sancte franciſce:ora pro eo.
Omnes ſancti mõachi ⁊ heremite:orate pro eo.
Sancta lucia:ora ꝓ eo.
Sancta agnes:ora pro eo.
Omnes ſancte uirgines:orate pro eo.
Omnes ſancti ⁊ ſancte dei: intercedite pro eo.
Propitius eſto:parce ei domine.
Propitius eſto:libera eum domine.
Ab ira tua:libera eum domine.
A mala morte:libera eum domine.
A periculo mortis:libera eum domie.
A penis inferni:libera eum domine.
A poteſtate diaboli:libera eũ domine
Ab omni malo:libera eum donine.
Per aduentũ tuũ libera eũ domine.
Per natiuitatẽ tuã : libera eũ domine.
Per.baptiſmũ ⁊ ſctm ieiuniũ tuũ: libera eum domine.
Per ſctam crucẽ tuã:libera eũ domie.
Per mortẽ ⁊ ſepulturã tuã:liba eũ dñe.
Per glioſã reſurrectõez tuã:liba eũ dñe
Per admirabilẽ aſcenſionẽ tuã: libera eum domine.
Per grãz ſpũs ſcti:libera eũ dñe.
In die iudicij:libera eum domine.
Peccatores:te rogamus audi nos.
Ut ei parcas:te rogamus audi nos.
Kyriel. chri. kyriel.

Deinde cũ egrotãs ẽ uicinꝰ morti: ⁊ cuz iam in agone ſui exitus aĩa anxiari iuſſa fuerit: dicantur ſubſcripte orationes.

Proficiſcere aĩa xpiana de hoc mũdo in noĩe dei pr̃is oĩpotẽtis q te creauit. In noĩe ieſu xpi filij dei uiui:q ꝓ te paſſus ẽ In noĩe ſpũs ſcti q ĩ te effuſus ẽ. In noĩe angeloꝝ ⁊ archãgeloꝝ. In noĩe thronorũ ⁊ dñationũ. In noĩe pĩcipatuũ ⁊ poteſtatũ. In noĩe cherubĩ ⁊ ſeraphin. In noĩe pr̃iarchaꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ. In noĩe ſãctorũ apl'oꝝ. In noĩe ſanctoꝝ martyꝝ et ꝯfeſſoꝝ. In noĩe ſctoꝝ mõachoꝝ ⁊ heremitaꝝ. In noĩe uirginũ ⁊ oĩuz ſctorũ ⁊ ſctaꝝ dei: hodie ſit ĩ pace locꝰ tuꝰ: ⁊ habitatio tua ſit ĩ ſcta ſion. p chri. d.n. ℟. amẽ.

Deus miſericors deꝰ clemens. orõ

Deus qui ſcdʒ multitudinẽ miſeratõuz tuarũ pcc̃a pẽitẽtiũ deles: ⁊ p̃titoꝝ criminũ culpas uẽia remiſſiõis euacuas: reſpice ꝓpitiꝰ ſup hũc famulũ tuũ. N. ⁊ r̃miſſionẽ ſibi oĩuz pccõꝝ ſuoꝝ tota cordis ꝯfeſſiõe poſcẽtẽ depcat exaudi: renoua in eo piiſſime pr̃ quicquid terrena fragilitate corruptũ: uel quicquid fraude diabolica uiolatũ ẽ: ⁊ unitati corporis eccl'ie mẽbrũ redẽptionis ãnecte. miſerere dñe gemituũ: miſerere lachrymaꝝ eiꝰ: ⁊ ñ hñtẽ fiduciã niſi in tua mĩa ad tue ſacr̃z recõciliatõis admitte: p chri. d.n. ℟. amen. oratio.

Commẽdo te oĩpotẽti deo frat̃ cariſſime: ⁊ ei cuiꝰ es creatura cõmitto: ut cũ hũanitatis debitũ morte ĩteruẽiẽte pſolueris ad auctorẽ tuũ: q te ꝺ limo t̃re formauerat ĩuertaris: egredienti itaqʒ aĩe tue de corpe: ſplẽdiꝰ ãgeloꝝ cetꝰ occurrat: iudex apl'oꝝ tibi ſenatꝰ occurrat. Cãdidatoꝝ tibi martyꝝ triũphator exercitꝰ obuiet: liliata rutilãtiũ te ꝯfeſſoꝝ turma circũdet. Jubilãtiũ uirginũ te chorꝰ excipiat: ⁊ btẽ qetis ĩ ſinu pr̃iarchaꝝ te ꝯplexus aſtrigat. Mitis atqʒ feſtinꝰ ieſu xpi tibi ꝯſpectꝰ appeat q te iter aſſiſtẽtes ſibi iugit̃ itereẽ ꝺcernat. Ignores oẽ qꝺ horret ĩ tenebris. qꝺ ſtridet ĩ flãmis: qꝺ cruciat ĩ tormẽtis. Cedat tibi tetrimꝰ ſathanas cuz ſatellitibꝰ ſuis ĩ aduẽtu tuo te cõmitãtibꝰ ãgel' ꝯtremeſcat atqʒ ĩ et̃ne noctis chaos ĩ mãe diffugiat: exurgat ꝺs ⁊ diſſipẽt ĩimici eiꝰ: ⁊ fugiãt q oderũt eũ a facie eiꝰ: ſic defic̃ fumꝰ deficiãt: ſic fluit cera a facie ignis: ſic peãt peccõres a facie ꝺi: ⁊ iuſti epulẽt ⁊ exultẽt ĩ ꝯſpectu ꝺi: ꝯfũdãt igit̃ ⁊ erubeſcãt oẽſ tartaree legiões: ⁊ miniſtri ſathane iter tuũ ĩpedire ñ audeãt: libet te a cruciatu xp̃s q ꝓ te crucifixꝰ ẽ. liberet te a morte xp̃s q ꝓ te mori dignatꝰ ẽ: ꝯſtituat te xp̃s filiꝰ ꝺi uiui ĩtra padiſi amẽa uirẽtia: int̃ oues ſuas te uerꝰ ille paſtor agnoſcat: ille ab oĩbus pccĩs tuis te abſoluat: atqʒ ad dexteram ſuã in electorũ ſuorũ te ſorte ꝯſtituat redemptorẽ tuum facie ad faciẽ uideas: ⁊ pñs ſẽp aſſiſtẽs manifeſtiſſimã btĩs oculis aſpicias ueritatẽ. Cõſtitutus igit̃ int̃ agmĩa btoꝝ ꝯtẽplatiõis diui ne dulcedine patiaris i ſecula ſecl'oꝝ. ℞. Amē. Oratio.

Suſcipe dn̄e ſeruū tuū i locū ſpāde ſibi ſaluatiōis mīa tua. ℞. Amen. Liba dn̄e aīaʒ ſerui tui ex ōibus picul' infernoꝝ ⁊ ꝺ laqueis pēaꝝ: ⁊ ex ōibꝰ tribulatiōibꝰ. ℞. Amē. Liba dn̄e aīaʒ ſerui tui ſicut libaſti Enoch: ⁊ Helyā de cōi morte mūdi. ℞. Am̄. Liba dn̄e aīaʒ ſerui tui ſicut libaſti noe de diluuio. ℞. Amē. Libera dn̄e aīaʒ ſerui tui: ſic̄ libaſti Abraaʒ de ur caldeoꝝ. ℞. Amē. Liba dn̄e aīaʒ ſerui tui: ſicut libaſti Job de paſſiōibꝰ ſuis. ℞. Amē. Liba dn̄e aīam ſerui tui: ſic̄ libaſti Jſaac de hoſtia: ⁊ de māu pr̄is ſui Abrae. ℞. Amē. Liba dn̄e aīaʒ ſerui tui ſicut libaſti Loth de ſodomis ⁊ de flamma ignis. ℞. Amē. Liba dn̄e aīaʒ ſerui tui: ſicut libaſti Moyſen ꝺ māu pharaonis regis egyptioꝝ. ℞. Amē. Liba dn̄e aīaʒ ſerui tui: ſicut libaſti danielē de lacu leonū. ℞. Amē. Liba dn̄e aīaʒ ſerui tui ſicut libaſti tres pueros de camio ignis ardētis: ⁊ de manu regis iniq. ℞. Amē. Liba dn̄e aīaʒ ſerui tui: ſicut libaſti Suſannā de falſo crimie. ℞. Amē. Libera dn̄e aīaʒ ſerui tui: ſicut libaſti Dauid de māu regis Saul: ⁊ ꝺ māu golie. ℞. Amē Liba dn̄e aīaʒ ſerui tui: ſicut libaſti Petrū ⁊ Paulū de carceribꝰ. ℞. Amē. Et ſicut beatiſſimā teclā uirginē ⁊ martyrem tuā de tribꝰ tormētis atrociſſimis libaſti ſic libare digneris aīaʒ ſerui tui huiꝰ: ⁊ tecū facias i bonis gaudere celeſtibus. ℞. Amen. Oratio.

Commēdamꝰ tibi dn̄e aīam famuli tui. N. p̄camurqꝫ te ieſu xp̄e ſaluator mūdi: ut ꝓpt̄ quā ad t̄rā miſericordit̄ deſcēdiſti p̄riarchaꝝ tuoꝝ ſinibꝰ i ſinuare nō renuas. Agnoſce dn̄e creaturā tuam n̄ ex diis alieis creatā: ſʒ a te ſolo deo uiuo ⁊ uero: qꝛ n̄ ē aliꝰ ꝺs p̄ter te: ⁊ n̄ ē ſcꝺꝫ opa tua. Letifica dn̄e aīaʒ eius i ꝯſpectu tuo: ⁊ ne memieris iniqtatū eiꝰ antiquaꝝ ⁊ ebrietatū quas ſuſcitauit furor ſiue feruor mali deſiderij: lʒ eiʒ peccauerit: tn̄ patrē ⁊ filiū ⁊ ſpūm ſc̄m n̄ negauit: ſʒ credidit ⁊ celū dei in ſe hūit: ⁊ deū q fecit oia adorauit. ℞. Amē. Oratio.

Delicta iuuētutis ⁊ ignorātias eius quesumꝰ ne memieris dn̄e: ſʒ ſcꝺm magnā miſericordiā tuā memor eſto illiꝰ in gl̄ia claritatis tue: apiāt̄ ei celi: colletēt̄ ei angl̄i: in regnū tuū dn̄e ſeruū tuū ſuſcipe: ſuſcipiat eū ſc̄s michael archāgelus ꝺi q militie celeſtis meruit p̄cipatū. Veniāt illi obuiā ſc̄i āgeli dei: ⁊ pducāt euʒ in ciuitatē celeſtē ieruſalē: ſuſcipiat eū beatus Petrꝰ apl's cui a deo claues regni celeſtis tradite ſt̄. Adiuuet te ſc̄s Paulꝰ q dignꝰ fuit eē uas electōis: i̅tcedat ꝓ eo ſc̄s Joānes electꝰ dei apl's: cui reuelata ſt̄ ſecreta celeſtia: orēt ꝓ eo oēs ſc̄i apl̄i: qbus a dn̄o data ē poteſtas ligandi atqꝫ ſoluēdi: i̅tcedāt ꝓ eo oēs ſc̄i dei q ꝓ xp̄i noie i hoc ſecl'o tormenta ſuſtinuerūt: ut uiculis carneis exutus p̄ueīre mereat̄ ad gloriaʒ regni celeſtis p̄ſtante dn̄o noſtro ieſu chriſto. Qui cum patre ⁊ ſpiritu ſancto uiuit ⁊ regnat i ſecl'a ſecl'oꝝ. ℞. Amē

Si adhuc aīa anxiat̄ dicāt̄. ij. pſal. Cōfitemini dn̄o. Beati īmaculati. Ad dn̄m cū trib.

Egreſſa aūt aīa dicat̄ hoc ℞. Subuēite ſācti dei occurrite āgeli dn̄i: ſuſcipiētes aīaʒ eius offerētes eā i ꝯſpectu altiſſimi. ℣. Suſcipiat te chriſtꝰ q uocauit te: ⁊ i ſinu abrae āgl̄i deducāt te ſuſcipiētes. ℣. Regē. ℞. Et lux. offerētes. Poſtea. Kyl'. chri. kyl'. Pr̄ nr̄. Secreto ℣. Et ne nos. ℞. Sʒ liba. ℣. Regē et̄nā. ℞. Et lux ppetua. ℣. A porta iferi. ℞. Erue dn̄e aīaʒ eius. ℣. Requeſcāt i pace. ℞. Amē. ℣. Dn̄e exaudi. ℞. Et clamor. ℣. Dn̄s uob. ℞. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Tibi dn̄e ꝯmēdaꝫꝰ aīaʒ famli tui. N. ut defūctꝰ ſecl'o tibi uiuat: ⁊ q p fragilitatē mūdane ꝯuerſatōis peccata ꝯmiſit: tu uenia miſericordiſſime pietatis abſterge: per chriſtū dn̄m noſtrū. ℞. Amē.

Deinde fratres qbus preceptū fuerit lauent corpus eius: poſtea iduāt eū tunica cingulo ac aliis indumētis: ⁊ eum ponāt in feretro: coopiātqꝫ: ⁊ ex mādato maioris ōibꝰ circūcirca feretrū ſtātibꝰ. Sacerdos icipiat abſolute. kyl'. chri. kyl'. Pr̄ nr̄. Secreto ℣. Et ne nos. ℞. Sed libera. ℣. In memoria et̄na erit iuſtus ℞. Ab auditiōe mala nõ timebit. ℣. Ne tradas bestijs aīam ꝯfitentem tibi. ℟. Et animaꝫ pauperis tui ne obliuiscaris ī finem. ℣. Non intres in iudiciū cum seruo tuo domīe. ℟. Quia non iustificabitur ī ꝯspectu tuo oīs uiuēs. ℣. A porta īferi. ℟. Erue dn̄e aīm eius. ℣. Reqescāt in pace. ℟. Amē. ℣. Dn̄e exaudi. ℟. Et clamor. ℣. Dn̄s uobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. Oratio

SUscipe dn̄e aīam famuli tui N. q̄ꝫ de ergastulo huiꝰ seculi uocare dignatus es: ⁊ libera eā de locis penaꝝ: ut q̄etis ac lucis eterne beatitudine ꝑfruat̄: ⁊ int̄ sc̄tos ⁊ electos tuos ī resurrectōis gloria resuscitari mereat̄: ꝑ christū dn̄m nr̄m. ℟. Amen. Deinde fratres eleuato funere ad ecc̄liam portēt. Cantādo una hoc ℟. Subuenite sc̄ti dei: Suscipi: regem. offerē. Ut supra corpore ī ecc̄lia d̄posito ⁊ fratribꝰ de more ꝑparatis ad uigilias cātādas. duo ex ipis absolute īcipiāt inuita. Regē cui oīa uiuūt. Uenite adoremꝰ. ps. Uenite. Et solēnit̄ cantāt totā uigil. cū nouē psal. ⁊ nouē lectiōibꝰ. Interim sacerdos indutus cū mīstris missalibꝰ īdumētis missam solēnit̄ cantet ordine seruato: dūmō tēpꝰ cōmodū fuerit. Qua finita sacerdos sine casula cū mīstris. subdiacono crucē gerēte. Reliqs fratribꝰ debito ordine seruato ꝓcedētibꝰ cū lūinaribꝰ ⁊ īcenso: stātibusq̄ꝫ ac in modū rote feretrū circūdātibꝰ. Sacerdos aūt stās eregiōe pedū defuncti: absolute intono ōr̄onis misse orationem tunc incipiat. Oratio.

NOn itres ī iudiciū cū seruo tuo domīe: qꝛ nullus apud te iustificabit̄ hō: nisi ꝑ te oīuꝫ peccatoꝝ ei tribuatur remissio: ñ ergo eū quesumꝰ tua iudicialis sn̄ia p̄mat: quē tibi uera supplicatio fidei christiane comēdat: sꝫ gr̄a tua illi succurrēte mereat̄ euadere iudiciū ultōis: q dū uiueret īsignitus ē signaculo sc̄te trinitatis: q ui. ⁊ reg. deus ꝑ oīa se. se. ℟. Amē. Postea cātor īcipiat ℟. Subuenite sancti dei. cū ℣s. suis. Et dū p̄dictū ℟. cātat̄ sacerdos aqua bn̄dicta aspget: ⁊ icēset corpꝰ finito ℟. Dicat̄ a cātoribꝰ Kyriel. chri. kyriel. Deide sacerdos dicat astātibꝰ alta uoce. Pr̄ nr̄. Et oēs sub silentio dicant Pr̄ nr̄. Deinde ℣. Et ne nos. ℟. Sed libe. ℣. Dn̄s uobis. ℟. Et cū spiritu. Or̄o.

DEus cui oīa uiuūt ⁊ cui non ꝑeunt moriēdo corpora nr̄a: sꝫ mutāt̄ ī melius: te supplices dep̄camur: ut suscipi iubeas aīaꝫ famuli tui. N. ꝑ manꝰ sc̄toꝝ angeloꝝ tuoꝝ deducēdā in sinū amici tui Abrae pr̄iarche: resuscitandāq̄ꝫ ī nouissimo iudicio magni die: ⁊ q̄cqd uitioꝝ diabolo fallēte ꝯtraxit: tu piꝰ ⁊ misericors abluas īdulgēdo: ꝑ chri. d. n. ℟. Amē.

Finita oratiōne cantor incipiat ℟.

Ne recorderis peccata mea domīe. Dū ueneris iudicare seculū ꝑ ignē. ℣. Dirige dn̄e deꝰ meus ī ꝯspectu tuo uiā meā. Dū ue. Reqē eternam: Et lux. Dū ue. Et dū ℟. cantat̄ sacerdos aspget ⁊ incenset ut supra: ⁊ iā finito a cantoribus dicat̄. Kyl. chri. kyl. Et sacerdos dicat ut paulo ant. Pr̄ nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Dn̄s uobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. Oratio.

FAc dn̄e quesumꝰ hāc cū seruo tuo defūcto miam. ut factoꝝ suoꝝ ī penis ñ recipiat uicē: q tuā ī uotis tenuit uolūtatē: ut sicut hic uera fides iūxit fideliū turmis: ita illic eū tua miseratio societ angelicis choris: ꝑ chri. d. n. ℟. Amen. Finita oratione cantor statim incipiat.

℟. Libera me dn̄e de morte eterna in die illa tremēda. Qn̄ celi mouēdi sūt ⁊ terra. Dum ueneris iudicare seculū ꝑ ignē. ℣. Tremens factus sum ego ⁊ timeo dū discussio uenerit atq̄ꝫ uentura ira: Qn̄ celi. ℣. Dies illa dies ire calamitatis ⁊ miserie. dies magna ⁊ amara ualdē. Dū ue. ℣. Reqeꝫ eternā. Et lux ꝑpe. Et repetit̄. Libera me dn̄e. Et dū ℟. cātat̄: sacerdos aspgat ⁊ icēset: ut supra corpꝰ defūcti Quo finito a cātoribꝰ dicat̄. kyl. chri. kyl. deīde sacerdos alta uoce ut priꝰ dicat. Pr̄ nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sꝫ liba. ℣. Reqē eternā. ℟. Et lux ꝑpetua. ℣. A porta īferi. ℟. Erue dn̄e aīam eius. ℣. Reqescāt in pace. ℟. Am̄. ℣. Dn̄e exaudi ōr̄onē meā. ℟. Et clamor meꝰ ad te ueniat. ℣. Dn̄s uobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. Oratio.

ABsolue quesumus dn̄e aīaꝫ famuli tui. N. ut defūctus seculo tibi uiuat: ⁊ peccata que ꝑ fragilitatē carnis hu mana ꝯuersatiõe cõmisit: tu uenia misericordissime pietatis absterge: p̱ christum dñm nr̃m. ℞. Amẽ. Finita orone: maior fratribꝰ p̃cipit ut feretrũ accipiãt. ij. autẽ tollẽtes funius ad tumulũ efferunt in tea dũ effert̃. cãtores has subseqñtes icipiũt antiphõas. In padisuz deducãt te angeli: in tuo aduẽtu: suscipiãt te martyres: ⁊ p̱ducãt te in ciuitatẽ sanctã ierusalẽ. Alia aꝛ. Chorus ãgelorũ te suscipiat: ⁊ cũ lazaro quõdã paupe eternaz hẽas regẽ. Cũ aũt p̱uenerit ad tumulum. Sacerdos cuz feretro stet iuxta tumulũ: ⁊ finitis anti. ipse absolute hanc icipiat orationem. Oratio.

DEus q fũdasti terrã. formasti celos q loca siderib' stabilita fixisti: q captiuũ laqueo mortis hoiez lauacri ablutiõe repasti: q sepultos Abraã: ⁊ Jacob in speluca duplici: in libro uite atq̃ totꝰ glorie principes ãnotasti bñdicẽdos: ita bñdicere digneris hũc tumulũ famuli tui. N. ut hic eũ regescere facias ⁊ in sinu Abrae: Jsaac: ⁊ Jacob collocare digneris: q dñm nr̃m iesuz christũ ꝯtritis laqueis īfernoꝝ credẽtiũ resurgere se suoꝝq̃ mẽbra resuscitare uoluisti: respice domĩe sup hãc fabricã sepulture: ⁊ descẽdat ad eã spũs tuus sctus: ut te iubente sit in hoc loco: famulo tuo. N. qeta dormitio ⁊ tp̃e iudicij cũ õibus sctis uera resuscitatio p̃stãte eodẽ dño nr̃o iesu christo: qui tecũ ⁊ cũ spiritu scto uiuit ⁊ regnat in secula seculorum. ℞. Amẽ. Oratiõe completa sacerdos aqua bñdicta: ⁊ defuncti corpꝰ asp̱gat ⁊ tumulũ: ⁊ eodẽ mõ icẽset. His pactis in p̱sona defũcti anti. ⁊ psal. subscripti dicãt. Et cãtor oĩa icipiat: ãti.

Aperite mihi portas iusticie: igressus i eas: cõfitebor dño. ps. Cõfitẽi. dño. aꝛ. Ingrediar in locũ tabernacli admirabilis usq̃ ad domũ dei. ps. Queadmodũ. His pactis ⁊ hũato itea corpore i p̱soa eiusdẽ hec dicatur antiphona cum reliquis ⁊ psalmis.

Hec reqes mea in seculũ seculi: hic habitabo: qm̃ elegi eã. ps. Memẽto dñe dauid. aꝛ. De terra formasti me: carne iduisti me redemptor meus dñe: resuscita me i nouissimo die. ps. Dñe p̱basti me. aꝛ. Nõ itres in iudiciũ cũ seruo tuo dñe: q2 ñ iustificabit in ꝯspectu tuo oĩs uiuẽs. ps. Dñe exaudi. ij. aꝛ. Oĩs spũs laudet dñz. ps. Laudate dñm de celis. aꝛ. Ego suz resurrectio ⁊ uita: q credit in me ẽt si mortuus fuerit uiuet: ⁊ oĩs q credit in me nõ moriet̃ in eternũ. ps. Bñdictus dominꝰ deus israel. Et iteruz dũ supradicte aꝛ. cantãt cũ suis psal. sacerdos dicat has orationes.

ORemꝰ frẽs carissimi p̱ spu frĩs nr̃i: quẽ dñs deꝰ de laqueo huiꝰ sc̃li liberare dignatus ẽ: cuiꝰ corpusculũ hodie sepult̃e tradit̃: ut eũ pietas dñi i sinu abrae isaac: ⁊ iacob collocare dignet̃: ut cuz iudicii dies aduenerit: int̃ sãctos ⁊ electos suos eũ i p̱te dextra collocãdũ resuscitari faciat: p christũ dñm nr̃m. ℞. Amẽ. Oro

DEus cui oĩa uiuũt: ⁊ cui ñ p̱eũt moriẽdo fideliũ corpora: sz mutãt i melius: te supplices dep̃cãur: ut q̃cq̃d aĩa famuli tui. N. uitioꝝ tueq̃ uolũtati ꝯriũ fallente diabolo: seu ꝓpria iiqtate l' fragilitate ꝯtraxit: tu piꝰ ⁊ misericors abluas idulgẽdo: eãq̃ suscipi iubeas p̱ manꝰ sãctoꝝ angeloꝝ tuoꝝ d'ducẽdã i sinu p̃triarchaꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ tuoruz Abrae. s. amici tui: ⁊ Jsaac dilecti tui: quo aufugit dolor atq̃ tristicia: ⁊ suspiriũ fideliũ quoq̃ aĩe felici iocũditate letãt̃: ⁊ i nouissimo iudicij magni die: ⁊ inter sanctos ⁊ electos tuos eũ facias p̱petue gl'ie p̱ticipare portionẽ quã ocl's ñ uidit nec auris audiuit nec i cor hoĩs ascẽdit que p̃pasti diligẽtibus te: p chri. d. n. ℞. Amen. Oratio.

TEmeritatis qdẽ ẽ dñe: ut hõ hoiez cinis cinerẽ: mortalis mortalẽ: tibi dño deo nr̃o audeat ꝯmẽdare: sz q2 t̃ra suscipit t̃rã: ⁊ puluis ꝯuertit̃ i puluerẽ: dõec oĩs caro i suã redigat̃ originẽ: ita ⁊ tuã piissime p̃r lachrymabilr̃ quesumꝰ pietatẽ: ut huiꝰ famli tui. N. aĩaz quã de huiꝰ seclĩ cenolẽta uoragie ducis ad p̃riã: abrae amici tui sinu recipias: ⁊ refrigerij rore p̱fũdas: sitq̃ ab estuãtis gehẽne truci icendio segregata: ⁊ b'te regei tue: te donante ꝯiũcta ut si que st̃ illi dñe digne cruciatibꝰ clpe: tu ei gr̃a mitissime lenitatis idulge: nec peccati recipiat uicẽ: q2 tuaz in uotis tenuit uoluntatẽ: sed indulgẽtie tue piaz ſentiat largitatē. Cūqꝫ finito mūdi termino ſup̄nū cūctis illuxerit regnūꝫ: nouus hō ſāctoꝝ omniū cetib⁹ aggregatus: cū electis tuis reſurgat in p̄te dextera coronādus. ꝑ chriſtū dn̄m nr̄m. ℟. Amē. Oro

Opus miſericordie eſt: te dn̄e ſācte pat̄ oīpotens et̄ne deus ꝓ aliis rogare: ⁊ q̄ pro peccatis nr̄is ſupplicare nequaquā ſufficiz⁹: ſuſcipe p̄cāur aīaꝫ famuli tui. N. reuertentē ad te. Aſſit ei āgelus teſtamēti tui michael: ⁊ ꝑ manus ſctoꝝ angeloꝝ tuoꝝ: int̄ ſctos ⁊ electos tuos inſinibus Abrae: Iſaach: ⁊ Jacob p̄triarcharū tuaꝝ: eā collocare digneris. libera eā dn̄e de principib⁹ tenebraꝝ: ⁊ de locis penarū: ne famulus tuus ullis iā primeue natiuitatis uel ignorāti ꝯfundat̄ errorib⁹ agnoſcat̄ a tuis ⁊ miſericordia bonitatis tue ad locū refrigerij ⁊ q̄etis in ſinu abrahe trāſferat̄ ꝑ chri. d. n. Oratio.

Debitū hūani corporis ſepeliēdi officiū: fideliū more cōplētes: deū cui oīa uiuūt fidelr̄ deprecemur: ut hoc corpus fratris nr̄i a nobis īfirmitate ſepultū in ordine ſctoꝝ ſuoꝝ reſuſcitet: ⁊ ei⁹ ſp̄m ſāctis ac fidelib⁹ aggregari iubeat: cū qb⁹ inenarrabili glīa ⁊ p̄enni felicitate p̄frui mereat̄: ꝑ chri. d. n. ℟. Amen. Oratio.

Omnipotēs ſempit̄ne deus q̄ hūano corpori aīam īſpirare dignatus es: dū te iubēte puluis reddat ī puluerē: tu imaginē tuā cū ſctis ⁊ electis tuis eternis ſedibus iubeas ſociari: ꝑ chriſtū dn̄ꝫ nr̄m. ℟. Amē. His oībus p̄fectis ſepulto cadauere. Sacerdos tumulū aquā aſpergat bn̄dictā: ⁊ deide alta uoce dicat. Pr̄ nr̄. Et oēs ſub ſilētio dicāt. Pr̄ nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Nō intres in iudicium cū ſeruo tuo dn̄e. ℟. Quia nō iuſtificabitur ī ꝯſpectu tuo oīs uiuēs. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dn̄e aīam eius. ℣. Regeſcant in pace. ℟. Amē. ℣. Dn̄e exaudi. ℟. Et clamor. ℣. Dn̄s uobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oratio

Satiſfaciat tibi queſum⁹ dn̄e de⁹ nr̄: ꝓ aīa famuli tui fratris nr̄i. N. beatiſſime dei genitricis ſempqꝫ uirginis marie ⁊ ſctiſſimi martyris tui gregorij oīuꝫ ſāctoꝝ tuoꝝ oro: ⁊ p̄ntis familie tue hūilis ⁊ deuota ſupplicatio: ut peccatorum oīum ueniā quā precamur obtineat: nec eū patiaris cruciari gehēnalibus flāmis: quē filij tui dn̄i noſtri ieſu chriſti precioſo ſanguine redemiſti. Qui tecū ⁊ cū ſpiritu ſancto uiuit ⁊ regnat deus per oīa ſecula ſeculorum. ℟. Amen. ℣. Dn̄s uobiſcum. ℟. Et cuꝫ. Sacerdos poſtea dicat. Aīa eius ⁊ aīe omniū fideliū defunctorū ꝑ miſericordiā dei: regeſcāt in pace. ℟. Amē. Et ideo cantor incipiat ℟. Memēto mei deus: q̄ uētus ē uita mea. Nec aſpiciat me uiſus hoīs. ℣. De profūdis clamaui ad te domīe: dn̄e exaudi uocē meā. Nec aſpiciat. Reqem eternā. Et lux. Nec aſpi. Et ſupradictū ℟. decantātes in eccliam reuertantur: ⁊ de more ſtent in choro. Quo finito ſacerdos alta uoce dicat. Pr̄ nr̄. ℣. Et ne nos ℟. Sed liba. ℣. A porta īferi. ℟. Erue dn̄e aīam eius. ℣. Regeſcāt in pace. ℟. Amē. ℣. Dn̄e exaudi. ℟. Et cla. ℣. Dn̄s uobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Tibi dn̄e cōmendamus aīam famuli tui: ut defūctus ſeculo tibi uiuat: ⁊ que ꝑ fragilitatē hūane ꝯuerſatōis peccata cōmiſit: tu uēia miſericordiſſime pietatis abſterge. ꝑ chriſtū dn̄m noſtrū. ℟. Amē. ℣. Regem eternā. ℟. Et lux Et deide a cantoribus dicat̄ ℣. Regeſcat in pace ℟. Amen.

Ad benedicendū menſaꝫ ꝑ totius anni circulū ordo ꝯgregatis fratribus ad prādium in refectorio: ⁊ e regione ordine debito aſtantibus ante menſas. Cantor ex p̄te hebdomadarij uel ali⁹ loco eius abſolute incipit. Bn̄dicite. Et fratres repetunt. Benedicite. Deinde cantor incipit. ℣. Oculi omniū. Et ꝓſequētes totū ſimul cōplent cū. Glīa. pr̄i. Et. Sicut erat. Et Kyr̄. ℣. Oculi oīuꝫ ī te ſp̄āt dn̄e: ⁊ tu das illis eſcā illoꝝ ī tēpore opportūo. Aperis tu manū tuā. ⁊ iples oē aīal bn̄dictiōe. Glīa pr̄i. Sicut erat. Kyriel̄. xp̄el̄. kyriel̄. Pr̄ nr̄. Secreto dr̄. Deinde ſacerdos dicit ℣. Et ne nos. ℟. Sꝫ liba. Poſtea dicit. Orem⁹ bn̄dic dn̄e nos: ⁊ tua dona q̄ de tua largitate ſum⁹ ſūpturi per chriſtū dn̄ꝫ nr̄m. ℟. Amē. Deinde lector menſe dicit. Jube domne benedicere Et ſeqtur bñdictio. Mẽſe celeſtis ꝑticipes faciat nos rex eťne glie. ℞. Amẽ. Jn fine uero prãdij dicto a lectore. Tu aũt. Et a fr̃ibus reſpõſo. Deo grãs. Om̃es demẽſis egrediũť: ⁊ ipſis e regiõe ſtãtibus añ mẽſas cantor icipit ℣. Cõfiteãtur. Et fr̃es ꝓſequẽtes ſil' totũ cõplent cum. Gloria pr̃i. Et. Sicut erat. ℣. Cõfiteãtur tibi dñe opera tua: Et ſãcti tui bñdicant tibi. Gloria pr̃i. Et. Sicut erat. Poſtea ſacerdos abſolute dicit. Agim' tibi grãs õipotẽs de' ꝑ uniuerſis bñficiis tuis: q uiuis et regnas i ſecľa ſeculorũ ℞. Amẽ. Deinde cantor icipit pſalmuꝫ. Miſerere. Quo alternati a fr̃ib' cõpleto cũ. Gloria pr̃i. Et. Sicut erat. Oẽs ſil' dicunt. Kyryľ. chri. kyľ. Deide. Pr̃ nr̃. Secreto. Poſtea dic ſacerdos ℣. Et ne nos ℞. Sꝫ libera. ℣. Diſpſit dedit paupibus. ℞. Juſticia eius mãet i ſeculũ ſeculi. ℣. Bñdicã dñm i õi tp̃e. ℞. Sẽp laus eius i ore meo. ℣. Jn dño laudabitur aĩa mea. ℞. Audiãt manſueti et letẽtur. ℣. Magnificate dñm mecuꝫ. ℞. Et exaltemus nomẽ eius i idipm̃. ℣. Sit nomẽ dñi bñdictũ. ℞. Ex hoc nũc et uſqꝫ in ſeculũ. Deinde imediate ſine orem' dicit Retribuere dignare dñe õib' nobis bõa faciẽtibus ꝓpter nom̃ tuũ uitã eternã. ℞. Amẽ. ℣ Bñdicamus dño. ℞. Deo grãs. Notãduꝫ ꝙ in fine õiuꝫ gratiaꝝ toti' ãni dr̃. Fidelium aĩe ꝑ miſericordiã dei regeſcãt in pace. ℞. Amen. Deinde. Pr̃ nr̃. Secreto. quo finito ſacerdos dicit. Deus dẽ: nobis paceꝫ ſuã. Excepto qđ i cena dñi ⁊ paſcue poſt orõnẽ imediate dr̃ tm̃ mõ. Pr̃ nr̃. Fr̃ib' ad cenã eo ordie quo ad prãdiũ i refectorio cõgregatis cãtor icipit. Bñdicite. Et fr̃es repetũt. Bñdicite. Deinde cãtor icipit ℣. Edent paupes. Et fr̃es ꝓſequentes totũ una cõplẽt cũ Glĩa pr̃i. Et. Sic̃ erat ℣. Edent paupes ⁊ ſaturabũtur: ⁊ laudabunt dñm q regrũt eũ: uiuent corda eorũ: Jn ſeculũ ſecľi. Glĩa pr̃i ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſãcto. Sicut erat in pricipio ⁊ nũc ⁊ ſemꝑ. ⁊ i ſecľa ſecľorũ amen kyľ. chri. kyľ.. Seqť imediate. Pr̃ nr̃. Secreto. Deide ſacerdos dicit ℣. Et ne nos ℞. Sꝫ libera. Poſtea dicit orem'. Benedic nos dñe: ⁊ tua dona: ut ſupra i prãdio.

Deide lector dicit. Jube domne. Et imediate ſeqť bñdictio. Mẽſe celeſtis ꝑticipes ut ſupra. Jn fine cene dicto a lectore. Tu aũt. Et rñſo a fr̃ib'. Deo grãs. Oẽs egrediũť de mẽſis: ⁊ e regiõe ſtãtib' añ mẽſas cantor icipit uerſũ. Memoriã fecit mirabiliũ ſuorũ miſericors ⁊ miſerator dñs: eſcã dedit timentibus ſe. Gloria patri. Et Sicut erat. Poſtea ſacerdos abſolute dicit. Benedictus deus in ſanctis ſuis: ⁊ ſanctus in omnibus operibus ſuis. Qui uiuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorũ. ℞ Amen. Deinde cantor incipit pſalmũ. Laudate dñm omnes gentes: Quo alternatiꝫ a fratribus cõpleto cuꝫ. Gloria patri. Et. Sicut erat. dicitur inſiľ. kyrieľ. chri. kyrieľ. Et ſequitur. Pater noſter. Secreto. Deinde ſacerdos dicit uerſi. Et ne nos. ℞. Sed libera. ℣. Diſperſit dedit pauperibus. Et reliqua omnia ut ſupra. Poſt prandium. Sciendum eſt qđ hic pſalmus. Laudate dominũ omnes gentes. in cena omni tempore dicitur iuxta ritum romane curie. Preterea quando in die ſemel cõmeditur: omnia ſicut in cena dicuntur. Excepto qđ pſalmus. Miſerere. dicitur eodem tẽpore quo aſſignatur in prandio. Supraſcriptus ordo ad benedicenduꝫ menſam ſemper ſeruatur preterquã in cena domini ⁊ paraſceue. Et exceptis quibuſdam alijs temporib' infraſcriptis i quibus uerſus ſolũmodo ⁊ pſalmi mutãtur. Jn die natiuitatis domini ⁊ per totam octauã ad benedicẽdũ menſam dicitur. Benedicite. ℞. Benedicite. ℣ſu. Verbum caro factum eſt: alleluia: et habitauit in nobis alleluia. Gloria patri. Et Sicut erat. et ceťa i fine ℣. Notum fecit dominus: alleluia. Salutare ſuum: alleluia. Gloria patri. Et reliqua ut ſupra pſalmus. Cantate ſecundo. Jn epiphania ⁊ per totam octauã. Ad benedicendum menſaꝫ dicitur. Benedicite. ℞. Benedicite. ℣. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent: alleluia. Reges arabum ⁊ ſabba dona adducent alleluia. Gloria. Et. Sicut. et cetera. Jn fine ℣. Omnes de ſabba uenient alleluia: aurum et thus deferentes: alleluia. Gloria patri. et cetera ut ſupra pſalmus. Deus iudiciũ tuũ

In cena dñi ad bñdicendū menſaȝ abſolute ſine nota dr̄. ℣. Chriſtus factus ē ꝓ nobis obediens uſqꝫ ad mortem. Deinde immediate. Pater nr̄. Secreto quo cōpleto ſine ꝓnūciatōne aliqua: ſacerdos mēſam ſignat nec. Jube dñe. dicit nec. tu aūt In fine repetit. ℣. Chriſtus factus eſt. ut ſupra. Poſtea imediate dicitur pſal. Miſerere. quo finito ſine. Gloria patri. Secreto dicitur. Pater noſter. Deinde dicit abſolute ſacerdos orationem.

RESpice queſumus dñe ſuper hanc familiā tuā ꝓ qua dñs noſter ieſus xp̄s nō dubitauit manib⁹ tradi nocētiū ⁊ crucis ſubire tormentū. Et nō pronūciatur. Qui tecum. nec Fidelium. Sed ſecreto dicitur. Pater noſter. nec additur. Deus det nobis ſuā pacē. In paſceue ad bñdicendū menſam eo ordine fiunt oīa ut in cena dñi: excepto ꝙ dicit. ℣. Chriſtus factus eſt pro nobis obediēs uſqꝫ ad mortē: mortē autem crucis. In ſabbato ſancto ad benedicenduȝ menſam. dicitur. Benedicite ℟. Benedicite. ℣. Veſpere autē ſabbati: que luceſſit in prima ſabbati all'a. Venit maria magdalene: ⁊ altera maria uidere ſepulchrū all'a. Gloria patri. Et reliqua. In fine repetitur ℣ Veſpere autē ſabbbati. ut ſupra cū. Gloria patri. Et. Sicut erat. ps. Laudate dominum omnes gentes. In die ſancto paſce: ⁊ deinceps uſqꝫ ad cenā ſequentis ſabbati tm̄: ad benedicendū menſam dr̄. ℣. Hec dies quam fecit dominus alleluia: Exultem⁹ ⁊ letemur in ea alleluia. Gloria patri. Et cetera in fine ℣. Hec dies quam. ut ſupra cum Gloria patri. ⁊. Sicut erat. p̄s. Confitemini Qui poſt pſalmū. Laudate dominum omnes gentes. In pſalterio ordinatur. In cena uero dicti ſabbati reſumitur benedictio conſueta. ℣. Edent pauperes Et cetera ut ſupra in die aſcenſionis dñi ⁊ ꝑ totaȝ octauam ad benedicendum mēſam dicitur. ℣. Aſcendit deus in iubilatione alleluia. Et dominus i uoce tube. Gloria patri. Et cetera in fine. ℣. Aſcendens chriſtus in altum alleluia. Captiuam duxit captiuitateȝ alleluia. Cum. Gloria patri. Et. Sicut erat. pſalm⁹ Omnes gētes plaudite. In die pētecoſtes ⁊ deinceps uſqꝫ ad ſequenteȝ dominicā ad benedicendum menſam dicitur ℣ſus Spiritus domini repleuit orbem terrarum alleluia. Et hoc qd̓ continet omnia: ſcientiaȝ habet uocis alleluia. Gloria patri. Et reliqua i fine. ℣. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto alleluia. Et ceperunt loqui alleluia. Cum Gloria patri. Et. Sicut erat. p̄s. Magnus dominus. In prandio uero ſequentis dominice: benedictio reſumitur conſueta. ſ. Oculi omnium in te ſperant domine. Et cetera ut ſupra annotata ſunt.

PArce queſo. Quicunqꝫ hec diuia legeris officia: ⁊ hanc noſtrā correctionē ne prius damnes: quā ⁊ conſcientiā tuā recolas: ⁊ ordinē breuiarij diligēt aduertas. Si quid in pſalmis dauiticis ꝑſpicies additū cōmutatū ue: Si qd bis repetitū: id nobis īſcitie nō aſcribas: nā īpreſſorū gr̄a hoc actū eſt: qui omnibus mō queāt: morē gerer̄ quouis mō conāt Hymnos dñicalia officia ac ferialia cuȝ ſuis rubricis. ſuis ī locis diligent̄ ut nob̄ de⁹ ꝑſtitit. Scrutati ſum⁹: ſcūariū ꝯo ubi ſctoꝝ geſta narrāt accurate reuoluim⁹: ⁊ eo accurati⁹. Quo felicis memorie ſci uiri Laurētij Juſtiani ueneti Pr̄icij ꝓto p̄iarche uenetiaꝝ exēplaria hūiȝ⁹: ultia ꝯo ps ubi icōmūe: de qb⁹ uiſ ſcis officiū agit: ea a nob̄ ⁊ ꝯſcripta ē: ⁊ caſtigata. deſine igit̄ qſqs es: lȝ doct⁹ ⁊ eruditus nos carpe: ſȝ poti⁹ monere ſatage: ut euāgelica freti correctōe: Si qd negligētia ꝑtmiſſū ē: alias corrigat̄. Et ſi ñ adeo īpēſe doct⁹ ēt carpe deſine: ne uidearis eos imitari uelle: q optia ut ait Plini⁹ mallūt cōtēnere quam diſcere.

Hui⁹ opiſ correctoꝛ extitit Georgi⁹ d̓ ſpatharijs ꝑſbytoꝝ minim⁹: īpſſoꝛ uero Nicolaus ienſon gallicus: hac nr̄a tēpeſtate impſſoꝝ pricepſ: Qd̓ qdē op⁹ īpreſſū in florētiſſima urbe uenetiaꝝ eſt. Anno dñi. M.cccclxxviij. Siſto. iiij. pōti. max. rome Petri ſedē regēte. Andrea uēdramino iclyto principe uenetijs pricipante.

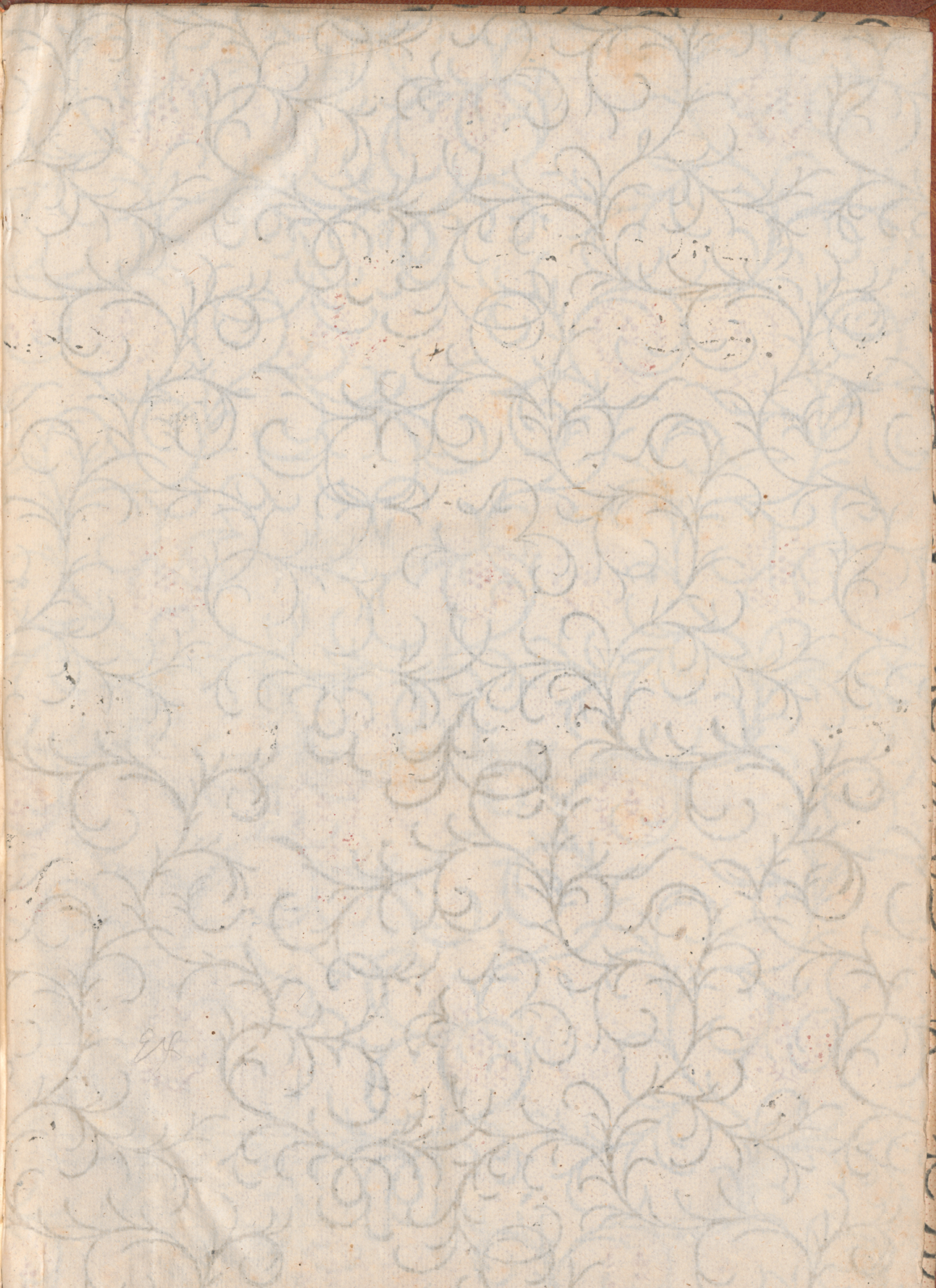BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE